LEXICON MANUALE

Græco-Latinum, & Latino-Græcum.

Primò concinnatum, Térque editum

à CORNELIO SCHREVELIO:

Hac quintâ Editione

Vocabulorum octo quasi millibus locupletatum, plurimísque præterea in locis auctum, & adornatum, prout ex præfatione constat.

Studio atque opera JOSEPHI HILL.

 Ad calcem adjecta sunt

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

Quibus omnia Gr. L. primitiva comprehenduntur:

ITEM

Tractatus duo; Alter de Resolutione Verborum, de Articulis alter; uterque perutilis, & adhuc desideratus.

In hâc ultimâ Editione à quamplurimis mendis Corrigitur & Repurgatur.

CANTABRIGIÆ,
Ex Officina JOANNES FIELD, celeberrimæ Academiæ Typographi. MDCLXVIII.

MUNIFICENTIA REGIA. 1715.
GEORGIUS D.G. MAG. BRIT. FR. ET HIB. REX F.D.
J. Pine sculp

LECTORI BENEVOLO S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRæcam linguam celebrare; cujus exiſtimatio apud literatos omnes tanta eſt, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat; nec mihi opus eſt, nec ſtudioſa indoles id expoſcit. De iis igitur ſolummodo verba facere in animum induxi, quæ præſens omnino ſpectant inſtitutum: quò penes unumquemque ſit, faciliùs de eodem rectiúſque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium; plurimùm refert, conſilium perinde inſtituti operis, ac ipſum opus habere compertum. Quibus igitur de cauſis hoſce ſuſcepimus labores, & quem ad uſum eoſdem dirigimus; ne hoc non bene perſpecto, iniqua (ut plerúnque fert conſuetudo) in nos operámve noſtram lata eſſet ſententia; paucis te, *Amice Lector*, à primo admonendum duxi. Quiſquis enim ſecum recolit, quot Lexica annis jam antea multis prodierunt in lucem: nos fortean imprudentiæ coarguet, quaſi fruſtra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet; ea omnia vel κριτικώτερα eſſe, (nonnulláque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, ſed viris peritis duntaxat accommodata; vel precii ſaltem molíſque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco *Cl. Schrevelius*, qui multis nominibus de rep. literaria benè meruit, meliúſque mereri pergit cotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idémque nos in uſum Britannorùm jam auctum ivimus: ut ſtudioſæ Gr. L. adoleſcentiæ, in ſuperandis difficultatibus, quæ teneriorem iſtam ætatem ut plurimùm torquent,

quent, foret subsidio: & tenuioribus insimul fortunis, humerísque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via, planior fieret, itáq; compendiosior: id in primis & *Cl. Schrevelio*, & nobis fuit curæ: ut vocabula omnia N. Testamenti; & scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas, & Oratores occurrunt, tum maximè in veteris Instrumenti versione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII dicitur) explicata forent, & enucleata. Anomala etiam, & themata quæ difficiliùs investigantur, uti & hujus linguæ dialectus variæ; quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea ferè omnia, & inventu, & intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm futura & præterita, (quod ab aliis Lexicographis factum) sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, & potissimum indefinita; Græci quippe plurimùm, hæc pro perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva; sub quibus plerumque, & derivata, & composita communiora, (quæ sua etiam serie relata sunt) memoriæ ergô commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per post-natas, (nisi quando unica sufficiat) latinè reddidimus. Quid enim id genus voces, (quæ ferè sunt innumeræ) primò & propriè signant; quid verò translatè & μεταφορικῶς permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula, & plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant, (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis) iis quàm sæpissime utuntur scriptores: quo fit necesse, ut juxta in alienis in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò *Candide Lector*. Nonnulla *Schreveliana*, sed

ed oppidò pauca, deleta ſunt, (neque enim operam, neque amam ejus imminutam velimus) alia quædam mutavimus; τυμα deſiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout ſeries verborum tulit, intertexuimus; & vocabulorum denique quinque ampliùs millia in album retulimus. Adjectivis uni-us, uti & trium terminationum; ut ab iis quæ duarum ſunt, & ſubſtantivis diſcriminari poſſint, (quod ſæpius pue-ris negotium faceſſere, jam inde ab adoleſcentia memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In tranſ-ferendis Græcis operam dedimus; ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata ſunt, ſed Grajis proſapiam ſuam referunt acceptam, literis majuſculis imprimerentur. Quod tametſi à nemine (quòd ſciam) adhuc tentatum fuerit, & quantulumcunque videbitur; magni tamen (niſi me valde fallit conjectura) erit adoleſcentibus emolumen-ti. Hoc enim pacto, non ſolùm eorundem origines; & in plurimis orthographia etiam, & ſyllabarum quantitates multò faciliùs innoteſcere poſſint: verùm etiam ambæ unâ eademque operâ addiſcuntur linguæ; citiúſque & altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quam-cunque expeditior eſt nulla, quàm (paucis ex Gram-maticâ prægustatis, de pronominibus verbíſque ſub-ſtantivis, quòd frequentiſſimè occurrunt; de vi præpoſi-tionum item, ob earum uſum cùm ſingillatim, tùm in com-poſitione (apud Græcos præſertim) longè uberrimum; conjunctionúmque ad aſſequendum ſermonis nexum; de verborum & nominum denique variationibus) ad origi-nes dictionum attendere diligenter, & per notas voces ig-notas addiſcere, & memoriâ retinere. Cujus rei teſtis adeò locuples eſt omnium experientia: ut nemo, niſi in lin-guis planè hoſpes, ignorare poſſit. Quòd ſi in iiſdem, du-riuſculè ſubinde ἐτυμολογίζειν videamur: at certè nihilo ſe-cus id fecimus, quàm à doctiſſimis Etymologis ante nos factum: tametſi quo minus, literarum varias permutatio-

nes

nes ostendendo, etyma firmaremus; cùm brevitas, tùm ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omninò conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, & nominibus præsertim propriis, sæpe sæpius accidit) minùs fuimus solliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo; ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (*Fabio* teste) totum penè sermonem Latinum, pro suâ sobole vendicare possit; tantáque incertitudo sit, quânam familiâ, imò vel gente oriunda sunt plurima: nemini sit mirum, si nonnulla hunc in modum forte indigitanda, à nobis sint prætermissa: quandò neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis ἔτυμα ruspari. Quin facile est signatis addere: & in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur; ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, & solâ terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscúnque innotescerent: opus (nisi plurimum fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui; & brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda, nostratium gratiâ admiscentur: nonnulláque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. *Hutchinsonus*, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem, in ordinem Alphabeticum restituit; Græca aliquàm multa Latinis addidit; & utriúsque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce *Lubini* sententias Græco-Latinas subjunximus; & tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiss. *Rhodocanacides*; qui alia similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si

quis

quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, & diligentiam adhibuit; ut hæc quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum; ne opus, hoc tanto auctario justam molem, preciúmve solitum excederet: eóque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usq; defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα siqua irrepserint, (& in tantâ varietate aliter quî fieri potuit?) ea tamen omnia adeo esse ἀναπολόγητα vehementer confidit; ut nihil sit causæ, cur *Cl. Schrev.* in posterum vereatur; ne corruptè in *Angliâ*, hâc saltem ex officinâ prodeat. Hæc sunt, *Benigne Lector*, de quibus te admonitum velim: nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui boníque consulas. Vale.

---

quis aliis) ipse optime meantiæ [illegible] quæque omnem [illegible] operam, & [illegible] adhibet, ut hæc quam [illegible] correctissima prodirent. Typis [illegible] hoc tamen auctario [illegible] copiæ [illegible] in [illegible] sed communi [illegible] & [illegible] vehementer [illegible] causæ, cur Cl. [illegible] in posterum [illegible] rupte in [illegible] ex officina prodeat. Hæc autem, Benigne Lector, [illegible] te admonitum velim: nec superest quicquam, nisi ut nostros [illegible] labores æqui bonique consulas.

CORNELII SCHREVELII LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM.

A.

A Prima est apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, à prima Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, &c. In compositione verò multiplicem habet usum: aliquando enim est στερητικὸν, & vim privandi obtinet: ut βέβαιος, *stabilis*; ἀβέβαιος, *instabilis*, &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas, *intensivum*, hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὲς, ἄβιος. Interdum idem quod δυς· ut ἄβατος pro δύσβατος. Nota autem, quod in quibusdam dictionibus α impunè absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβληχρὸς, βληχρός· ἄσταχυς, στάχυς· ἀναρεῖται, ὑπερεῖται· στράβηλοι, ἀστράβηλοι.

A pro ε Doricè; ut αἶτε pro εἶτε.

Ἁ pro ἡ Dor. articulus. ᾇ, *quò*, Dor. pro ῇ, adverb.

A pro ω, Dor. in gen. plur. simpl. αν, sine accentu, & ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quint. declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάπων, pro χρυσώσων, à χρυσόω· βοᾶσι pro βοῶσι.

Ἅ, *quæ*, articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ *quod*.

Ἆ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἆ, ἆ, *ah*, *ah*, lamentantis, ab ἆ.

Ἇ, ἅ, *ha*, *ha*, *he*, ridentis, ut apud Latin.

Ἀάατος, per duplicem privationem, vel per pleonasm. τοῦ α, *valde noxius*, & *innoxius*: ab α, & ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος, idem.

Ἀαγὴς, έος, ὁ, ἡ, *infragilis*: ab α, & ἄγω, *frango*.

Ἄαδε, *molestus fuit*, aor. 2. pro ἧδε, solutione η in αα, verbi ἀαδέω.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδὴς.

ἈΑ'ΖΩ, *exhalo*, f. σω. p. κα. à sono.

Ἀάσθην, *deceptus fui*, pro ἤσθην. a. 1. pass. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, seu ἄημι.

Ἀάμυς, aucupii instrumentum.

Ἄαπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ου, ὁ, ἡ, *non tangendus*: ex α, & ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἀαρὼν, ὁ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον· q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro ἠσάμην. a. 1. med. verbi ἄτω, vel ἄω, *noceo*. a. 1. ἆσα, Dor. pro ἦσα, & solutione τοῦ η in duplex breve ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάσκω, *noceo*, ab α, & ἄτω, ex ἄω. Sic a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀτάω.

Ἀᾶσι, *flant*, 3. plur. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάσχετον, *intolerabile*; ex α, & ἔχω, *teneo*: cujus 3. person. perf. pass. ἔσχηται, unde σχετὸς καὶ ἄσχετος, &, pleonasmo τοῦ α, ἀάσχετος.

Ἄαται, *saturatur*, 3. sing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. sing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, ου, ὁ, ἡ, *insatiabilis*, *innoxius*: ex α, & ἀτάω, fut. ήσω, *lædo*.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichristi; *Vastatio*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Profunditate carens*, ἄνευ βάθους.

Ἅβαι, *teneræ*, Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*.

Ἀβακὴς, έος, *mutus*; ab α, & βάζω, *loquor*: hinc ἀβακέως, *quietè*.

Ἀβάκησαν, *nescierunt*, aor. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω.

ἈΒΑ'ΛΕ, *utinam*, *heu*: forsan ab אבל *abal*, *lugere*.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.

ἌΒΑΞ, κος, ὁ *abacus*, item *tabula*, seu *mensa*: hinc forsan Angl. Box, Bench, & Bank, *mensa numulariorum*.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immersabilis*: ab α, & βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intinctus*: ab α, & βάπτω.

ἌΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non onerosus*: ex α, & βάρος. Th. βαρύς.

Ἅβας, Dor. pro ἥβης, gen. ab ἥβη,

A Ἀβάσαι,

'Αϐάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἀϐάζω, *præclarè ago, extollo* : ex α, pro ἄγαν, & βάζω.
'Αϐασάνιστος, ὁ καὶ ἡ, *inexploratus* : ab α, & βασανίζω. Unde
'Αϐασανίστως, adv. *re non examinatâ*.
'Αϐασίλευτος, ὁ καὶ ἡ· unde ἀϐασιλεύτως, *sine rege* : ab α, & βασιλεύω.
"Αϐατος, ου, ὁ, *invius* : hinc ἄϐατα, Dor. pro ἀϐάτη. ης, ἡ· ex α, & βατὸς, *pervius*, quod à βαίνω.
'Αϐϐᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἄκλιτον, *Pater*.
"Αϐϐαλε, pro ἀπέϐαλε, vel ut alii, pro ἀνέϐαλε, *rejecit*, a. 2. ab ἀναϐάλλω.
'Αϐέϐαιος, αία, ον, *infirmus* : ex α, & βέϐαιος.
'Αϐὲλ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Vanitas*.
'Αϐέλτερος, *stolidus*, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀϐελτερία, ἡ.
'Αϐιὰ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Pater meus est Dominus*.
'Αϐιάθαρ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Pater excellens*.
'Αϐιλωνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.
"Αϐιος, ὁ, ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria*; ab α priv. & βίος, *victus*: item *dives, longævus*; ab α epitat. & βίος, *vita*. Est & ἄϐιος, *valde robustus*, item *non violentus* : à βία, *vis, robur*.
'Αϐιοὺδ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Pater decoris*, vel *Decus patris*.
'Αϐίωτος, ου, ὁ, ἡ, *sine vita, non vitalis* : à βιόω, *vivo*. Th. βίος.
'Αϐλαϐέως, *innoxiè*, ab ἀϐλαϐὴς, έος, ὁ, ἡ, *innoxius* : ex α, & βλάπτω.
"Αϐλαπτος, ὁ καὶ ἡ, *noxæ expers*, vel *innocuus* : ab α, & βλάπτω.
'Αϐλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, *nondum jactus, novus*. Sed ἄϐλητος, *nondum ictus*. Utrumque ab α, & βάλλω.
'Αϐληχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis, e* : ab α otioso, & βληχρὸς, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.
'Αϐλόει, *sacrifica*, præs. imp. act. verbi ἀϐλοέω.
'Αϐοατὶ, Poët. & Dor. adv. pro comm. ἀϐοητὶ, τουτέστιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.
'Αϐοήθητος, ὁ καὶ ἡ, *destitutus ope*, vel *remedio* : ab α, & βοηθέω.
"Αϐόλησαν, *occurrerunt*, Ion. pro ἠϐόλησαν, 3. plur. aor. 1. verbi ἀϐολέω.
"Αϐολος, ου, ὁ, *qui nondum amisit dentes ætatis indices*, i. γνώμονας. Th. βάλλω.
'Αϐουλία, ας, ἡ, *inopia consilii*; ex α, & βουλὴ· hinc ἀϐούλως, *inconsiderat*.
'Αϐουλότατα, adv. *inconsultissimè*.
'Αϐούτεω, gen. Ion. pro ἀϐούτου, ab ἀϐούτης, *bobus carens* : ex α, & βοῦς.
"ΑΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἄϐρα, *ancilla* : ab אבר *viror*.
'Αϐραὰμ, nomen viri ἄκλιτον, *Pater excelsus*, vel *multitudinis*.
'Αϐράκησαν, *sonuerunt*, 3. plur. aor. 1. Ion. verbi ἀϐρακέω.
"Αϐραχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀϐράχω, Poët. pro βράχω.
"Αϐρεκτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄϐροχος.
'Αϐριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sine pondere* : ab α, & βρίθω.
'Αϐρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀϐρίζω, *à cibo sumpto dormio*.
'Αϐρόϐιος, ab ἁϐρὸς, & βίος· &
'Αϐροδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, *molliter & delicatè vivens* : ab ἁϐρὸς, & δίαιτα.
"Αϐρομος, ὁ, ἡ, *strepitum magnum edens* : q. ἅμα βρόμω. Th. βρέμω.
'ΑΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus* : hinc ἁϐρότης, ητος, ἡ, *mollities*. Dor. ἁϐρότας, ἁϐρότατος, ὁ, *deliciæ* : ab אב *virens*, vel אבר *fortis*.
'ΑΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, *nox* : ab α, & βροτὸς. ἐν ᾗ βροτὸς οὐ περιέρχεται· nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀϐροτάζω, *in nocte vagor*: & ἀϐροτέω, *noctu occurro*. ἀϐροτῆσαι, a. 1. inf. act.
'ΑΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ου, ὁ, *abrotonum*, genus herbæ.
"Αϐροτος, ὁ καὶ ἡ, *immortalis* : ab α, & βροτὸς.
'Αϐροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ὁ ἁϐρὰς τὴν χαίτην ὢν, vel ὁ ἁϐρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ teneráque comâ*. Anacreon.
"Αϐροχος, *immadidus* : ex α, & βρέχω.
"ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄϐρυνα, τὰ, *mora*; παρὰ τὴν ἁϐρότητα.
'Αϐρύνομαι, f. οῦμαι, *delicior, glorior*.
'Αϐρύνω, f. νῶ, *orno*. Th. ἁϐρὸς.
"Αϐρωτος, ου, ὁ, ἡ, *non voratus* : ex α, & βρώσκω. Item *esui ineptus*.
'Αϐυδος, ου, nomen urbis. 'Αϐυδόθι, Abydo oriundus, & ibidem habitans.
"Αϐυσσος, ου, ἡ, *infinitæ profunditatis vorago, gebenna* : ex α, & βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.
'Αγάασθαι, *obstupescere* : ab ἄγαμαι, per pleonasm. Poëtic. Indè etiam.
'Αγάασθε, *invidetis*.
"Αγαϐος, ου, ὁ, nomen viri.
'Αγάγας, *qui duxit*, Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.
'Αγαγὲν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. m. verbi ἄγω.
'Αγάγοι, *ducat*, a. 2. opt. act. Att. ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Ion. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν. subj. ἀγάγω, ab ἄγω.
'Αγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror*. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc forsan Angl. to Gaze.
'Αγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος.
'Αγαθὶς, ίδος, ἡ, *glomus*. Th. ἀγαθὸς.
'Αγαθοεργία, ης, ἡ, Ion. *beneficentia*.
'Αγαθοεργὸς, & contractè ἀγαθουργὸς, οῦ, ὁ, *beneficus* : ex ἀγαθὸς, & ἔργον· hinc ἀγαθοεργέω ῶ, *benefacio*, f. ήσω. p. ἠγαθοέργηκα.
'Αγαθοποιέω, ῶ, *beneficio afficio, rectè ago*, f. ήσω. a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι· hinc ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, *benefactum*. ἀγαθοποιὸς, ὁ, *beneficus* : ex ἀγαθὸς, & ποιέω.
'Αγαθὸς, οῦ, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens*,

excellens, *utilis*: ab ἄγαν, vel ab α intensivo, & γηθέω· vel ab ἀγαςὸς, abjecto σ, & τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θεῖν ἡμᾶς ἐπ' αὐτὸν. Hinc quidam oriundum volunt Angl. **Good.**
Ἀγαθεργὴν, Ion. per crasin, pro ἀγαθοεργὴν.
Ἀγαθυνθεὶς, *gavisus*, a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω.
Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas*.
Ἀγαθωτάτῳ, dat. sing. superlat. regularis, quasi ab ἀγαθὸς, τερος, ατος, *optimo, præstantissimo*.
Ἀγαὶ, αἱ, *litora, vulnera*: ab ἄγω, *frango*.
Ἀγαίεται, 3. person. ind. ab ἀγαίομαι, *irascor, invideo*. Th. ἀγάω.
Ἀγαῖος, ε, ὁ, *elegans, invidiosus*. Huic sono & sensu alludit Angl. **Gay.**
Ἀγακλειτὸς, *valdè celebris, inclytus*: ab ἄγαν, & κλειτὸς, quod à κλέος.
Ἀγακλῆς, έος, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀγακλέης, *valde gloriosus*, idem quod ἀγακλυτὸς.
Ἀγακλυτὸς, ε, ὁ, *inclytus*: ex ἄγαν, & κλυτὸς, *celebris*, quod à κλύω, *audio*. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.
Ἀγακτιμέναν, *splendidè ædificatam*, ἄγαν καὶ λαμπρῶς κεκτισμένην. Æol. neglecto augmento, & σ metri causâ sublato, κτιμένος, pro κεκτισμένος.
Ἀγαλλιάω, ῶ, *exsulto*: f. άσω. p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο. a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην· hinc ἀγαλλίασις, εως, ἡ, *exsultatio*. Th. ἀγάλλω. Hinc fortè Gall. *se Ragaillardir*.
Ἀγάλλομαι, *gestio exsulto*: ab ἄγαν, & ἅλλομαι. Huic non multùm abludit nostrum vocabulum **Gallop.**
ἈΓΆΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.
ἈΓΆΛΛΩ, f. λῶ. p. κα. *orno, facio delectabile*. Quidni hinc ducamus nostrum **Gallant**: hinc ἄγαλμα, ατος, τὸ, *ornamentum, oblectamentum, simulachrum*: hinc ἀγαλματοποιὸς, ε, ὁ, *statuarius*, à ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.
Ἄγαμαι, *admiror*. f. ἀγάσομαι. a. 1. m. ἠγασάμην. pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.
Ἄγαμος, ε, ὁ, ἡ, *cælebs*: ex α, & γάμος.
ἌΓΑΝ, adv. *nimis, valde*.
ἈΓΑΝΑΚΤΈΩ, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. *doleo, indignor, ægrè fero*. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. præs. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio*. ἀγανακτικὸς, ε, ὁ, *querulus*. Forsan ab ἄγαν, & ἄχθομαι.
Ἀγανῇσι, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀγαναῖς. ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, *mitis placidus*. superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.
Ἀγάννιφος, *nivosus*: ab ἄγαν, & νίφω.
Ἀγανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui leni est animo*: ab ἀγανὸς, & φρὴν· hinc ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas mansuetudo*.
Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.
Ἀγάομαι, vide ἀγάω.
Ἀγάπαζε, *ama*, præs. imperat. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.
Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, *diligunt*.
Ἀγαπατὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, plur. n. g. ab ἀγαπάω.
ἈΓΑΠΆΩ, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. *diligo, amo, osculor*. ἀγάπα, præs. imper. ἀγαπᾶν inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, *dilectus*, perf. part. pass. Hinc ἀγάπη, ης, ἡ, *amor, dilectio*. ἀγάπημα, idem. ἀγαπητὸς, ε, ὁ, *dilectus*. ἀγάπαι, *convivia Christianorum*.
Ἀγάπη, παρὰ τὸ ἄγειν τὸ πᾶν, ἤγουν εἰς ὁμόνοιαν· vel ab ἄγαν, & παύεσθαι, acquiescere in re amata: vel ab עגב amare.
Ἀγαπήνωρ, *fortitudinis*, vel *virorum amans*: ab ἀγαπάω, & ἀνήρ.
Ἀγαπώην, *diligerem*, Att. pro ἀγαποῖμι, præs. opt. ab ἀγαπάω.
Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ ἄκλιτον, *Peregrina, Rumianns*, vel *Timida*.
ἈΓΑΡΙΚΌΝ, ε, τὸ *agaricum*. Vide Plin. lib. 25. c. 9.
Ἀγάῤῥοος, *æstuosus*: ab ἄγαν, & ῥέω.
Ἀγάσαντο, *admirabantur*, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potiùs ab ἀγάζομαι.
Ἄγασθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι.
Ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. pass. ἀγασθείην opt.
Ἀγασσάμενος, *lætatus, admiratus*, a. 1. m. part. geminat. σ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.
Ἀγαςὸς, ἡ, ὸν, *admirandus*. Th. ἀγάω.
Ἀγάςωρ, ορος, ὁ, *uterinus frater*, quasi ὁμογάςωρ. Th. γαςήρ.
ἈΓΑΣΥΛΛΊΣ, ίδος, ἡ, frutex unde Ammoniacum elicitur.
Ἀγαυὴ, & Dor. α, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.
Ἀγαυὸς, *nobilis, admirabilis*: ab ἀγάω.
Ἀγαυρὸς, *valde superbus, ferox*. Th. γαυρὸς. α non est privativum, sed intensivum.
Ἀγάφθεγκτος, ε, ὁ, *valde sonans*. Poët. ab ἄγαν, & φθέγγομαι.
ἈΓΆΩ, ήσω. p. ηκα· vel ἀγάομαι, *demiror, stupeo*. Hinc ἄγη, ἀγαῖος, ut & ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, *veneratio*, ἀγαςός. Hinc forsan Angl. **Agast**, & **Gastly.**
Ἀγγαρεύω, *angario, cogo*.
ἌΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, *regum nuntii* seu *tabellarii*. Hinc ἀγγαρεύω, *adigo ad currendum*, vel *ferendum aliquid*. Ἄγγαρος, *bajulus*.
Ἄγγαρα, ων, τὰ, *stationes, in quas angari peracto dici penso divertebant*. Hinc ἀγγαρεῖον, & Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.
Ἄγγε pro ἄγγεα, τὰ, *vasa*, nom. pl. ab ἄγγος. ἄγγεσι, dat. pl.
Ἀγγεῖον, ε, τὸ, *vas*.
Ἀγγελέεσι, pro ἀγγελοῦσι, *nuntiabunt*, f. 1. dissolut. dipthongi: ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, *præcipua potestas*

potestas renuntiandi oraculi quod quis audivit. Th. ἀγγέλλω.
Ἀγγελιηφόρος, ου, ὁ, *nuntius*, *internuntius*.
Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.
ἈΓΓΕ'ΛΛΩ, *nuntio*, f. λῶ. p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, εῖσα, p. m ἤγγελκα. ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, *nuntient*. part. pro imperat. unde ἄγγελος, ου, ὁ, *nuntius*, *angelus*. ἀγγελία, ας, ἡ, *nuntium*. ἀγγελιώτης, ου, ὁ, *nuntius*. ἀγγελικὸς, *angelicus*.
Ἀγγήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.
ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet*: hinc ἀγγεῖον. ἀγγειώδης, εος, ὁ, ἡ, *vasis formam habens*. ἀγγείδιον, ου, τὸ, *vasculum*.
Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, *cucumis*.
Ἀγγρίζω, *irrito*, *dolore afficio*. Angl. **to Anger**.
Ἄγε, *age*, & ἄγεθ' pro ἄγετε, *agite*, adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.
Ἆγε, Dor. pro ἦγε, *duxit*, a. 2.
ἈΓΕΙ'ΡΩ, *congrego*, *colligo*, f. ερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας, part. ἄγειραν, 3. plur. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. ab אגר *agar*, ejusdem significationis. Hinc forsan Angl. **Gather**, & **Together**.
Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imperf. verbi ἡγέομαι.
Ἀγελαρχοῦσα, *quæ gregi præest*, præs. part. act. f. g. verbi ἀγελαρχέω· quod ab ἀγέλη, *grex*, & ἀρχή.
Ἀγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tetricus*, *severus*, *non ridens*. Ἀγελαστία, ας, ἡ, *gestus tetricus*: ab α, & γελάω.
Ἀγεληΐη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, *prædatrix*: ab ἄγω, & λεία.
ἈΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *armentum*, *grex*. ἀγέληθεν, *ex armento*. ἀγεληδὸν, adv. *gregatim*. ἀγέληφι, *in grege*: nam φι & φιν est syllaba quam Poëtæ interdum addunt dativis casibus. ἀγελήτης, ου, ὁ, & ἀγελαῖος, ου, ὁ, *armentalis*, *qui est ex grege*. ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, *locus armenti*: ab עגל *vitulus*, vel ab ἄγω.
Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.
Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, τουτέστιν ἡγεμόνα εἶναι.
Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.
Ἄγεν, *ducebat*, imperf. Ion. & præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco*: vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti sunt*, a. 2. pass. ab ἄγην· id autem ab ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango*.
Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, ἡ, *sine genere*: ex α, & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor*.
Ἀγένειος, ου, ὁ, *imberbis*. Th. γένειον.
Ἀγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *cujus genus est obscurum*, *ignobilis*: ex α, & γένος.
Ἀγένητος, ου, *infectus*: à γίνομαι.
Ἀγέννητος, ου, *ingenitus*: à γεννάομαι.
Ἄγεο, & ἤγεο, pro ἦγου, *duc*, præs. imp. ab ἡγέομαι. Ἄγεο, pro ἄγου, præs. imp. verbi ἄγομαι, *ducar*.
Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.
Ἀγόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur*. præs. part. pass. ab ἄγω, *duco*.
Ἀγέρας‑τος, ου, ὁ, ἡ, *sine munere*: ex α, & γέρας.
Ἀγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego*.
Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.
Ἀγέρθη, *congregatus est*, & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.
Ἀγέροντο, *congregabantur*, a. 2. m. ab ἀγείρω· alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο· nam & Poetæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.
Ἀγέῤῥω, Æol. pro ἀγείρω.
Ἄγερσις, *collectio*: ab ἀγείρω. Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀγεράσατο, *neglexit*, 3. sing. a. 1. med. Ion. verbi ἀγεράομαι.
Ἀγεράσσειν, *vigilare*.
ἈΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *superbus*, *ferox*: hinc ἀγερώχως, *superbè*. ἀγερωχία, ας, ἡ, *superbia*: ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεράοχος.
Ἄγες pro ἄγε, *age*, præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω. ἄγεσκεν, Ion. pro ἦγε, *ducebat*, imperf. & ἆγες, Dor. pro ἦγες, *ducebas*.
Ἄγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat*, præs. imp. ab ἄγω.
Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς, quoniam mortales universos ad se ducit. Est & nomen propr. viri.
Ἄγεστα, machina bellica, nempe à Latino *Aggesta*.
Ἀγέστρατος, ου, ὁ, ἡ, *dux exercitûs*: ab ἄγω, & στρατός.
Ἄγετ' & ἄγετε, *agite*, adv. hortantis: ab ἄγω· vel præs. imperativi.
Ἀγέτης, ου, ὁ, *ductor*, ab ἄγω.
Ἄγευστος, ου, ὁ, ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit*: ex α, & γεύω. Sæpius autem accipitur activè, pro *jejunus qui non gustavit*.
Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, *Geometriæ ignarus*.
Ἄγη, ης, ἡ, *stupor*, *admiratio*: ab ἀγάω. Vel ἄγη pro ἐάγη, Ion. *fractus est*. a. 2. pass. ἤγην, Att. ἐάγην, & Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango*.
Ἀγηγέραται, Att. & Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.
Ἀγήγερκα, *congregavi*, perf. Att. pro ἤγερκα· sic ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.
Ἀγῆλαι, *sacrâsse*, *ornâsse*: ab ἀγάλλω. a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.
Ἀγηλατέω, cum tenui, *fugo*: cum aspero, *expello scelus*.
Ἄγημα, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἄγω.
Ἀγήνορα, acc. sing. ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*: ex ἄγαν, & ἀνήρ· hinc ἀγηνορία, *superbia*, ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Ion. Est &

& Ἄγλωρ nomen propr.
Ἀγήοχα, *duxi*, perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα, &, pleonasmo litteræ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.
Ἀγήραος, ου, ὁ, ἡ, *senii expers*, pro ἀγήρατος, Poët. ex α, & γῆρας.
Ἀγήρατον, ου, τὸ, herbæ nomen quæ diutissime durat.
Ἀγήρως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήραος· in acc. ἀγήρω, sine ν, reperitur.
Ἀγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *sceleſtus*, idem ſcilicet quod ἐναγής.
Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι, hócque pro διηγήσασθαι, *narrare, recenſere*.
Ἄγησι, 3. ſing. ab ἄγημι inuſitat. pro ἄγαμαι, *admiror*. Th. ἀγάω.
Ἀγησίλαος, ου, ὁ, Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω, & λαός.
Ἀγησίχορος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, *qui choris præeſt*: ex ἡγέομαι, & χορός.
Ἀγητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγεμὼν, όνος, ὁ, *dux, princeps*.
Ἀγητὸς, οῦ, ὁ, *admirabilis*, in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.
Ἁγιάζω, *ſanctifico*. f. σω. p. κα. a. 1. paſſ. ἡγιάσθην. f. 1. ἁγιασθήσομαι. Vide ἅγιος.
Ἀγίγαρτος βότρυς, *uva acinis carens*, ὁ ἄνευ γιγάρτων.
Ἁγίζω, f. σω, *purifico*: pro ἁγιάζω.
Ἀγινέω, ῶ, Poët. & Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco*. Legitur & ἀγίνω.
ἍΓΙΟΣ, ου, ὁ, *ſanctus*: ab ἅγος· hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *ſanctitas*. ἁγιάω, & ἁγιάζω, *ſanctifico*. ἁγιασμὸς, οῦ, & ἁγίασμα, ατος, τὸ, *ſanctificatio*. ἁγιαστία, ας, ἡ, *ſanctimonia*.
Ἅγιον, τὸ, *ſanctuarium*. ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum ſecundum & tertium.
Ἁγιστεύω, & ἁγιστέω, *venerationi habeo*: ab ἅγος.
Ἁγιστία, ſeu ἁγιστεία, ας, ἡ, *ſacrum, ceremonia*: ab ἅγος.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *ſanctimonia*.
ἈΓΚΑΙ', *ulnæ*, nom. pl. ab ἀγκή· hinc ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna*; & ἀγκάζομαι, ſeu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector*, & *foveo*.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, *faſciculus, ſarcina*: hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, *bajulus*: & ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.
Ἄγκαλον, *revoca*, a. 2. imper. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω, Poët. pro ἀνακαλέω. ἀγκαλεῖ, 3. præſ. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.
Ἀγκὰς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.
Ἄγκεα, pl. *valles*, ab ἄγκος.
Ἄγκειμαι, pro ἀνάκειμαι, Poët. Syncop. Et ſic in reliquis.
Ἀγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, *ſupra cornua*, Poët.
Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκαί.

ἌΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, *piſcatura*: & ἀγκιστρεύω, *hamis venor*: & ἀγκιστρόω, *hamis capio*.
Ἄγκλειτος, *jactabundus*, pro ἀνάκλειτος.
Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino*.
ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκών, quaſi ἀγκώνη: hinc ἀγκοινίζω, *ulnis amplector*.
Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare*: hinc ἀγκομίζων per Enallagen, pro ἀνακομίσων, præſens pro fut. ἀγκομίσαιθ', 3. ſing. a. 1. opt. med.
Ἀγκονέω, *ſtudioſè in opere verſor*: ab ἀνὰ, & κονέω, *feſtino*.
ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis*: hinc ἀγκίον, ου, τὸ, *vallis parva*.
Ἀγκόχασι, Macedonicè pro ἐνηνόχασι, 3. pl. med. verbi φέρω.
Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω.
Ἀγκρέομαι, pro ἀνακρέομαι.
Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum, fibula*: ab ἄγχω.
ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *amentum*, jaculi genus; genus populi; vitium linguæ: hinc ἀγκυλίζομαι, *jaculor*. ἀγκυλιστὴς, *jaculator*, ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, *linguæ præpedimentum*. ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, inſtrumentum Chirurgicum quo iſtud linguæ vitium tollitur.
Ἀγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *verſipellis, verſutus*: ex ἀγκύλος, & μῆτις.
ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *UNCUS, curvus*: hinc ἀγκυλόω, *incurvo*. ἀγκύλωσις, *incurvatio*. ἀγκύλως, *tortuosè*: hinc forſan Lat. *angulus*. Angl. **Ancle, & Angle.**
Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος, & τόξον.
Ἀγκυλοχεῖλαι, *repandi roſtri*, pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ: ex ἀγκύλος, & χεῖλος. Dicimus & ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.
Ἀγκυλοχῆλαι, *ungulis curvis*, pl. à χηλή.
ἌΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora, præſidium*: hinc ἀγκυρόω, *anchorâ firmo*. ἀγκυρίζω, *ſupplanto*.
ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cubitus*: hinc ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus*.
Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſplendidam comam habens*.
Ἀγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus, lætitia*. ἀγλαΐῃ, dat. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.
Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 1. med. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno, illuſtrem facio*. Nam Attici in hujuſmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ἴσω dicunt ἰῶ. Th. ἀγλαός.
Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *ſplendeo*, **to Gliſter.**
Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ ἀγλαὰ καὶ καλὰ γυῖα καὶ μέλη ἔχων, ἢ ποιῶν, *qui pulchra membra habet, vel facit*.
Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

ʼΑγλαόθρονος, ου, ὁ, ἡ, *splendidas sedes habens*. Musarum epithetum.
ʼΑγλαόθωκος, ου, ὁ, ἡ, Poët. idem ac ἀγλαόθρονος, ὁ ἀγλαὸν θῶκον ἔχων, *qui pulchram habet sedem*, vel *solium*.
ʼΑγλαόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *quæ pulchrum habet carpum*, per Synechd. pro *formosa*. Homerus passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindarus vocat ἀργυρόκαρπον. Item *pulchrum fructum habens*.
ʼΑγλαόκουρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἀγλαοὺς κούρους ἔχων, *qui illustres pueros habet*.
ʼΑγλαόκωμος, ου, ὁ, Poët. ὁ ἀγλαὸς περὶ τὸν κῶμον, *qui decorat & ornat comitatum aliquem*.
ʼΑΓΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, *splendidus*: q. d. *magnâ admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἴτε βλέπειν, i. *vehementer intueri*; quod fit quum res aliquas videmus admiratione & spectatu dignas: hinc ἀγλαά, *splendida*: hinc ἀγλαΐα, *splendor*. ἀγλαΐζω, *illustro*. ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum*.
ʼΑγλαοτρίαιναν, τὸν, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα, pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente*.
ʼΑγλεύκης, έος, ὁ, καὶ ἡ, *insuavis*, *insipidus*: ab α, & γλεῦκος, vel γλυκύς.
ʼΑΓΛΙΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita*.
ʼΑγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *qui nullam habet linguam*: Metonym. pro *non facundo*.
ʼΑγμα, τος, τὸ, *fragmentum*: ab ἄγνυμι.
ʼΑγμὸς, οῦ, ὁ, *locus præruptus*, *litus*: ab ἄγνυμι.
ʼΑγναμπτος, *non flexilis*: ab α, & γνάμπτω.
ʼΑγναφος, ου, ὁ, ἡ, *impexus*: ex α, & γνάφω.
ʼΑγνεία, ας, ἡ, *castitas*. Th. ἁγνός.
ʼΑγνεύω, vide in ἁγνός.
ʼΑγνήκαμες, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.
ʼΑγνὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *castus*.
ʼΑγνίζω, f. ίσω. p. ικα. *purifico*, *expio*. ἁγνισμὸς, οῦ, ὁ, *purificatio*. Th. ἁγνός.
ʼΑγνοέω, ῶ, *ignoro*. imperf. ἠγνόεον, ουν. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήσας· hinc ἀγνόημα, ατος, τὸ, *erratum*: ex α, & νόος.
ʼΑγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.
ʼΑγνοιέω, metri causâ, pro ἀγνοέω.
ʼΑγνοιήσειν, Ion. & Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret*, 3. sing. præs. sub act.
ʼΑΓΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *castus*, *purus*; ab ἄγος· hinc ἁγνῶς, *castè*. ἁγνεύω, *castus sum*. ἁγνεία, &c.
ʼΑΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex*, *agnus castus*.
ʼΑγνοοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.
ʼΑΓΝΥΘΕΣ, *lapides quos stamini inter texendum appendunt textores*.
ʼΑγνυτ', pro ἄγνυτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἄγνυμι, vel ἀγνύω.
ʼΑγνῶ, & ἀγινῶ, Poët. pro ἄγω, *duco*.
ʼΑγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas*, *imperitia*: ab
ʼΑγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *mente & judicio carens*: ex α, & γινώσκω.
ʼΑγνῶς, *castè*, adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inscienter*, cum tenui, adv. ex α, & γινώσκω. Sed ἀγνὼς, ῶτος, ὁ, *ignarus*, *ignotus*.
ʼΑγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε.
ʼΑγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia*. Th. γινώσκω.
ʼΑγνώσσω, εις, ει, *ignoro*, præs. ind. hinc ἄγνωστος, ου, ὁ, ἡ, *ignotus*: hinc ἀγνωστάσκω, idem: ex α, & γινώσκω.
ʼΑγοήτευτος, *qui fascinari non potest*: hinc ἀγοητεύτως, *citra præstigium & fucum*. Th. γόης.
ʼΑγοίατο, *ducerentur*, 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο, ἄγοι, præs. opt. act.
ʼΑγόμφωτος, ου, ὁ, ἡ, *incompactus*. Th. γόμφος.
ʼΑγον, imperf. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi*: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, *duco*.
ʼΑγονος, *qui gignere non potest*: ex α, & γίνομαι.
ʼΑγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt*, 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.
ʼΑΓΟΡΑ`, ᾶς, ἡ, *forum*, item *concio*, *oratio*, *annona*, *emptio*, &c. quasi ab ἀγείρω, in p. med. ἤγορα· hinc ἀγοραῖος, ἀγοράζω, *delibero*. ἀγορητὴς, ἀγορεύω.
ʼΑγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari*: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.
ʼΑγοράζω, *emo*, f. σω. p. κα. p. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.
ʼΑγοραῖος, ου, ὁ, *circumforaneus*, *vilis*, item *forensis*. Sed ἀγόραιος, *dies fastus*. Th. ἀγορά.
ʼΑγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ*: unde ἀγορανομία, & ἀγορανομία· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.
ʼΑγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere*.
ʼΑγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, *emptio*, ἀγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis*. ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, *obsonator*: ab ἀγοράζω.
ʼΑγόρασον, άτω, & in pl. ἀγοράσατε, *emite*. a. 1. imperat. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.
ʼΑγορευέμεν, *referre*, *narrare*, præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν. & ἀγόρευε pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imperat. ut & ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab ἀγορεύω, *concionor*. ἀγόρευσε, *nuntiavit*, a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.
ʼΑγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.
ʼΑγορὴ, Ion. pro ἀγορά. ἀγορήνδε, *ad forum*, adv. ἀγορῆφι, *in foro*. ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, *orator*; ut & ἀγορητός.
ʼΑγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγοράω, *dico*. Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus*. Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.
ʼΑγορήσατο, *concionatus est*, a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.
ʼΑΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio*, *piaculum*, item *scelus*: indè ἁγίζω, ἁγιστεύω, ἁγιστεία, &c. ab חג *dies festus*, vel ab ἅζω.
ʼΑγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux*, ab ἄγω.
ʼΑΓΟΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola*; aliis *cubitus*: q. ab ἄγω.
ʼΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura*, *prædo*, *venatio*: indè ἀγρεύω, *venor*, ἄγρευμα, *præda venatu quæsita*.

ϛita. ἀγρευτὴς, ȣ, ὁ, *venator*, &c.

Ἀγράμματος, ȣ, *illiteratus*: ab α, & γράμμα.

Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri* ſeu *in agro pernocto*, f. ήσω. p. ἠγραύληκα. Hinc ἄγραυλος, *in agro ſtabulans*: ab ἀγρὸς, & αὐλή.

Ἄγραφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *non ſcriptus*. Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε· & ἄγρει μὰν, pro ἄγε δὲ, adv. adhortandi: ab ἀγρέω, *venor*: hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.

Ἀγρεὺς, έος, ὁ, Poët. *venator*. Th. ἄγρα.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, ut & ἀγρευτὴς, ȣ, ὁ, *venator*: quod ab ἀγρεύω. Vide ἄγρα.

Ἀγρῆν, Ion. pro ἄγραν, acc. ſing. ἄγρα.

Ἀγριαίνω, *exaſpero, irrito*: ab ἄγριος.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, *agreſtis*: ab ἀγρός.

Ἀγριέλαιος, ȣ, ἡ, *oleaſter*: ex ἄγριος, & ἐλαία.

Ἄγριος, ȣ, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ια, ιον, *agreſtis, ferus*. Sic ἄγρια, *ruſticè*, neut. pl. pro adv. Th. ἀγρός. ἀγριωτάτῳ, dat. ſing. ſuperlat.

Ἀγριότης, τος, ἡ, *ruſticitas*. Ἀγριόω, *ſævire facio*. Th. ἄγριος.

Ἀγρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.

Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ferus*: ab ἄγριος.

Ἀγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro*: ab ἀγρός. ἀγροικότατος, ſuperlat. ab ἄγροικος, *ruſticus*.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ȣ, ὁ, *agreſtis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.

Ἀγροκύδοιμος, ȣ, ὁ, *qui in agris tumultuatur*: ab ἀγρὸς, & κυδοιμός.

Ἀγρομένῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀγρομέναις, per Sync. ſic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγερομένων, ab ἀγείρω.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, *agri ſuburbani adminiſtratio*. Ἀγρονόμοι, *agrorum diffinitores*. Ab ἀγρὸς, & νέμω.

ΑΓΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *rus, ager*: ab ἀρῶ, *aro*: hinc ἀγρόθι, ἀγρόθεν, ἀγρόνδε, adv. *in agro, ex agro, in agrum*. Hinc ἀγρότης, ἄγριος, &c. & forſan Angl. Acre.

Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix*.

Ἀγροτέρης, *feræ*. gen. ſing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.

Ἀγρότης, ȣ, ὁ, *ruſticus*: ab ἀγρός.

Ἀγρυπνέοντα, *vigilantem*, acc. ſing. part. præſ. ab ἀγρυπνέω.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. vide in ἄγρυπνος.

Ἄγρυπνος, pro ἄϋπνος, *inſomnis*. ἀγρυπνοισιν, *vigilibus*, dat. pl. Ion. hinc ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*. ἀγρυπνέω, ῶ, *vigilo*. p. ἠγρύπνηκα. ex α, & ὕπνος.

Ἀγρώσσειν, θηρεύειν· hinc nomen Poët. ἄγρωσσα, ης, ἡ, *venatrix*. ἀγρώστης, ȣ, ὁ, & ἀγρώστωρ, ὁ, *venator*.

Ἄγρωστις, *gramen*, qui in ἀγρῷ naſcitur. Angl. Graſs.

Ἀγρώτης, ȣ, ὁ, Poët. ectaſi pro ἀγρότης, unde & alterum Poëticum ἀγροιώτης, *agricola*. Th. ἀγρός.

ΑΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, *vicus, via*: ab ἄγω, & γυῖα.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, Poët. ἡ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγυιᾷ οἰκȣσα, *quæ in eodem vico habitat*.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

Ἀγύμναστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *inexercitatus*: à γυμνάζω.

Ἀγύναικος, & ἀγυνὴς, & ἄγυνος, ȣ, ὁ, *cælebs*: ab α, & γυνή.

ἌΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus, congregatio*: q. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ· hinc ἀγυρίω, & ἀγυρίζω, *congrego*.

Ἀγύρτης, ȣ, ὁ, *agyrta*: ab ἀγείρω, vel ἄγυρις· hinc ἀγυρτάζω, *colligo*.

Ἄγχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε· & ἄγχασαι, pro ἀνάχασαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod eſt ἀναχωρέω, *recedo*.

Ἀγχ' pro ἄγχι, *propè*, adv.

Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo*.

Ἄγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἄγχαυρον, *crepuſculum, diluculum*, παρὰ τὸ ἀγχȣ̃ ἔχειν, τὴν αὔραν.

ἌΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *mari vicinus*: ab ἄγχι & ἅλς· item nomen propr. viri, & urbis.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *profundus*: ab ἄγχι & βάθος.

Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἄγχαζε, *propè acceſſit*, p. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω· unde ἀγχιβάτης, & ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι, & βαίνω.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *propè mortuus*. Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *propinquus Deo*.

Ἀγχιθύροις, *propinquis*, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus*: ab ἄγχι, & θύρα.

Ἀγχιμαχητὴς, ȣ, ὁ, & ἀγχίμαχος, & ἀγχέμαχος, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans*. Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ȣ, ὁ, ἡ, *à propinquo veniens*: ex ἄγχι, & μολέω, ſeu μόλω.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, *ſolertia*. ἀγχίνοος, ȣς, ὁ καὶ ἡ, *ſolers, ingenioſus*: ab ἄγχι, & νόος.

Ἀγχίῤῥοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *cujus fluenta propè ſunt*. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab Ἀγχίσης, ȣ, dat. Ἀγχίσῃ, nom. propr. viri.

Ἄγχιστα pro ἀγχίστα, *proximè, maximè*, ſuperlat. cum genit. & dat. Pro ἄγχιστα & ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc ἀγχιστεύω, *ſum propinquus*. ἀγχιστεὺς, ὁ, *cognatus*. ἄγχιστος, ȣ, ὁ, *proximus*: ab ἄγχι, vel ἀγχȣ̃.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῖναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ*: ab ἄγχι, & ἵστημι.

Ἀγχίστροφα, adv. *celeriter*. ἀγχίστροφα βȣλεύεσθαι, *ſententiam mutare*: ex ἄγχι, & στρέφω.

Ἀγχόθεν, *ex propiore loco, propè*.

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχȣ̃.

Ἀγχόνη, *laqueus, quo aliquid ἄγχεται*.

Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγυτάτω. Sic ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

Ἀγχȣ̃,

'Αγχῦ, Poët. idem quod ἄγχι.
'Αγχυ, præs. imperat. pass. ab
'ΑΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω. p. χα. ab חנק *strangulare*: hinc ἀγκτὴρ, *ancter*, *id quo aliquid constringitur*. Hinc forsan Angl. to hang.
'Αγχώμαλος, ου, ὁ, ἡ, *propemodùm æqualis*: ex ἄγχι, & ὅμαλος.
'ΑΓΩ, *duco*, *æstimo*, *instituo*, item *proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, *adducturus*. præt. ἦχα, Attic. ἄγηχα, & per Epenthesin τοῦ ο, ἀγήοχα. a. 2. ἦγον. Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, ἐτω. pl. ἀγάγετε. sub ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. p. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג *naag*, *ducere*. Hinc
'Αγω, sed usitatiùs ἄγνυμι, *frango*. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἦγον, p. m. ἦγα. Atticè, ἐάξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.
'Αγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio*, *educatio*. ἀγωγεὺς, έως, ὁ, *ductor*. ἀγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, *duci* aut *vehi facilis*. ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *dux viæ*. ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod curru vehitur*. ἄγημα, τος, τὸ, *agmen elephantorum*.
'ΑΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *certamen*, *cœtus*: ab ἄγω. item *circus*, *locus certaminis*: ab α, & γωνία.
'Αγωνία, ας, ἡ, *angor*, *anxietas*, *certamen*. ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, *certo*. ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator*. ἀγωνιστικὸς, *cupidus certandi*. ἀγώνισμα, *certamen*. ἀγώνιος, ου, ὁ, *qui ad certamen spectat*.
'Αγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισται, abjecto augmento, & correptâ penultimâ, exempto sc. σ, & ejus loco insertâ syllabâ δα, ut πεφράδαται pro πεφρασμένοι εἰσί.
'Αγωνιεῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, hoc autem fut. 1. med. est Attic. pro ἀγωνίσομαι, ab ἀγωνίζομαι.
'Αγωνίζομαι, *certo*, *enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο. p. pass. ἠγώνισμαι.
'Αγωνῖσαι, a. 1. inf. & ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω.
'Αγώνισμα, ατος, τὸ, *certamen*. Omnia ab ἀγων.
'Αδᾳ, Dor. pro ᾅδῃ, dat. sing. ab ᾅδης.
'Αδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, *imperitus*: hinc ἀδαημονία, ας, ἡ, *imperitia*, Ion. ἀδαημονίη, ης· ex α, & δαίω.
'Αδαὴς, έος, ὁ, ἡ, *indoctus*. Th. δαίω.
'Αδάκρυτος, ου, *sine lachrymis*: ex α, & δάκρυ.
'Αδὰμ, ἄκλιτον, nomen primi parentis.
'Αδάμαντον, acc. sing. ab ἀδάμαντος, ου, ὁ, idem quod ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, q. ἀδάμαστος, *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δυς, & δαμάω.
'Αδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω. Vide ἀδαχέω.
'Αδάπανος, ου, & ἀδαπάνως, adverb. *sine sumptu*. Th. δαπανάω.
'ΑΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

'Αδάσαι, *valde læserunt*, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio*, *lædo*. Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis*, *abunde*; quæ auget.
'Αδαστος, ου, *non divisus*. Th. δαίζω.
'Αδαχέω, κνήθω, *pruriginem excito*, *scabo*.
'Αδδαυον, *aridissimum*, pro αὖον. Laconicè.
'Αδδεὲς, Poët. pro ἀδεὲς, *audax*. Vide ἀδεής.
'Αδδηκότες, pro ἀδηκότες, Poët. quod vide, ut & ἀδηκότες.
'Αδδην, pro ἄδην, *multùm*, adverb.
'Αδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ου, ὁ, *vorax*, *belluo*; ab ἄδδην, & φάγομαι· hinc ἀδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas*.
'Αδδὶ, nom. viri ἄκλιτον, *viator*, *qui transit*.
'Αδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.
'Αδε καὶ αὐτὰ, Dor. pro ἰδοὺ ἥ καὶ αὐτὴ, *en eam ipsam!* Est & ἄδε pro ᾔδει, imperf. ab ἄδω.
'Αδε, Dor. adv. pro ἧδε, *huc*, *illuc*; *hoc in loco*.
'Αδει, *cantat*, 3. sing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε. part. f. g. ᾄδουσα.
'Αδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδύς.
'Αδεια, vide in ἀδεής.
'Αδεὴς, ὁ, *intrepidus*, Poët. pro ἀδεὴς, & ἀδδεὴς· ex α, & δέος· quod à δείδω. Est etiam ἀδεὴς, *impudens*, q. ἄδετος, *qui coërceri nequit*, à δέω, *ligo*.
'Αδεῖης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu*, *securitas*: à δέος.
'Αδείμαντος, ου, ὁ, *impavidus*: quod ex α, & δεῖμα.
'Αδεῖν, *placere*, præs. inf. ab ἀδέω.
'Αδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incœnatus*. Th. δεῖπνον.
'Αδέκαστος, ου, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα, *non corruptus muneribus*: hinc ἀδεκάστως, adv. *justè*.
'Αδελφειὸς, & ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater*, Poët. & Ion.
'Αδελφοκτόνος, ὁ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς, & κτείνω.
'Αδελφὸρ, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater*.
'ΑΔΕΛΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frater*: sumitur & pro *cognato*, & *consanguineo*, ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror*. ἀδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*. ἀδελφικῶς, *fraterné*. ἀδελφίδιον, ου, τὸ, *fraterculus*. ἀδελφιδέος, οῦς, ὁ, *fratris* vel *sororis filius*. ἀδελφίζω. *fratris nomine compello*. ab α, id est, ὁμοῦ, & δελφὺς, q. ὁμόδελφος.
'Αδέμαστος, ου, ὁ, ἡ, *corpore exutus*, *mortuus*: ex α, & δέμας.
'Αδέμεν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.
'Αδενδρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *purus ab arboribus*. Th. δένδρον.
'Αδὲς, Dor. pro δαψιλές.
'Αδέσποτος, ου, *sine domino*, *sine certo auctore*: hinc ἀδεσπότως, adv. ab α, & δεσπότης.

'Αδευκὴς,

Ἀδαυκὴς, έ☉-, ὁ καὶ ἡ, *amarus*: ab α, & Ion. δεύκω pro δέχομαι.
Ἀδέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudus*, ἀκατέργαστος· à δέψεω.
ἉΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω, p. ηκα. Hinc ἅδος, ου, ὁ, *lætitia*.
Ἀδέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἅδω, *satio*. f. ήσω, p. ηκα a. 1. Æol. ἀδήσαι, &, geminato δ, ἀδδήσαι.
Ἁδῃ, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἁδέω.
Ἀδηκότες, & metri gratiâ ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἡδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, *laboribus defessus sum*. Th. ἅδω, *satio*.
Ἀδηκτοτάτη, superlat. ab ἄδηκτος, ου, ὁ, ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens*: à δάκνω.
Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *integer, incolumis*: à δηλέω.
Ἄδηλος, ου, ὁ, ἡ, *non apparens*, *incertus*, *obscurus*: ex α, & δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obscurè*, *incertùm*. ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo*.
ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissimè angor*, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel ab α, & δῆμος, q. d. *extra populi consortium dego*.
ἌΔΗΝ & ἄδδην. *affatim*, adv.
ἈΔΗ'Ν, ένος, ὁ, *glandula*, *tonsillæ*.
Ἀδιαβουλής, έος, ὁ, ἡ, Poët. ὁ ἄνευ διαβουλίων καὶ βουλῶν ὤν, ὁ ἀφρόντιστος, *qui est sine consiliis & curis*. Hinc adv. ἀδιαβουλέως. Ex α, & διαβουλεία, pro βουλεύματα, παρὰ τὸ διαβουλεῦσαι ὅτι δηλοῖ, ὅτι περὶ τοῦ πρᾶξαι δεῖ πολὺν χρόνον βουλεύεσθαι.
Ἀδήριτος, ου, ὁ, *contentionis expers*. Th. δῆρις.
Ἄδης, ου, Poët. pro ἅδης, *orcus*, *mors*: in acc. ἅδην.
Ἀδήσεις, *gratificaberis*, 2. sing. fut. 1. verbi ἁνδάνω.
Ἀδιαίρετον, *indiscretum*: ex α, & διαιρέω.
Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, ἡ, *non dubitans*: ex α, & διακρίνομαι.
Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, *non intermissus*, *indesinens*. ἀδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.
Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreconciliabilis*: à διαλλάττω.
Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indissolubilis*: à διαλύω.
Ἀδίαντος, ου, ὁ, *non aspersus*. Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α, & διαίνω.
Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas*. ἀδιάφθορος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptus*. Th. φθείρω, p. med. ἔφθορα.
Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indifferens*: à διαφέρω.
Ἀδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, *indoctus*: ex α, & διδάσκω.
Ἀδικέσαι, Ion. & Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi.
Ἀδικέω, *injuriâ afficio*, *lædo*, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδικησάτω, a. 1. imperat. act. ἀδικεῦντα, acc. sing. part. præs. ἀδικέομαι, οῦμαι, *injuriam patior*. p. pass. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην· ex α, & δίκη.
Ἀδίκημα, ατος, τὸ, *injuria*. ἀδικήμασι, dat. pl. ἀδικία, ας, ἡ, *injustitia*. ἄδικος, ου, ὁ, *injustus*. ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, *injustè*, adv. à δίκη.
ἈΔΙΝΟ'Σ, ή, όν, *confertus*: ab ἅδην.
Ἅδιον, *suavius*, Dor. pro ἥδιον, compar. ab ἡδύς.
Ἄδιψος, ου, *non sitiens*, vel *sitim extinguens*. Th. δίψα.
Ἄδμαλος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nomen viri.
Ἀδμής, idem quod ἄδμητος, *indomitus*: ex α, & δαμάω.
Ἀδμήτη, nom. mulieris, q. d. *indomita*.
Ἀδμολία, ἡ, *ignorantia*: ab α, & ἴδμων, per Sync. & ν in λ verso.
Ἅδοιμι, a. 2. opt. verbi ἁδέω, *placeo*.
Ἀδόκητον, *inopinatò*, adv. ex α, & δοκέω, *videor*. ἀδόκητος, *ignobilis*.
Ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, *judicii expers*, *reprobus*, *rejectaneus*: ex α, & δόκιμος. Th. δοκέω.
Ἀδολεσχέω, *affatim confabulor*, *meditor*: ab ἅδην λέσχης, *satietate confabulationis*. ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.
Ἄδολος, ου, ὁ, ἡ, *sincerus*. Th. δόλος.
Ἆδον, *canebam*, imperf. Dor. pro ᾖδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἅδων, ab ἅδω. At ἅδον est a. 2. act. ab ἁνδάνω, vel ἁδέω· & ἅδοι, opt.
Ἀδονά, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἡδονή, *voluptas*.
Ἀδονίς, ίδος, ἡ, q. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.
Ἀδόνητος, ου, ὁ, ἡ, *immobilis*. Th. δονέω.
Ἀδόντι νόῳ, *alacri animo*: ab ἁδέω, *placeo*. a. 2. ἅδον.
Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inglorius*. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia*; & ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.
Ἅδος, ου, ὁ, *gaudium*: ab ἁδέω, *placeo*.
Ἄδος, εος, τὸ, *satietas*: ab ἅδω, *satio*.
Ἅδου, *inferni*, gen. sing. ab ᾅδης.
Ἀδραμυττηνός, ή, όν, *Adramyttenus*, *a*, *um*: ab urbe *Adramyttum*.
Ἀδρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, *imbecillis*. Hinc ἀδρανέω, *infirmus sum*; & ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas*: ab α, & δραίνω.
Ἀδράστεια, Ion. Ἀδρήστεια, Nemesis.
Ἄδραστος, ου, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ἀδρηστίνη, *Adrasti filia*.
Ἄδρηστος, Ion. pro ἄδραστος, ου, ὁ, *minimè fugitivus*: ex α, & δράω.
Ἀδρίας, ου, ὁ, *Adria*: sinus Venetus.
ἉΔΡΟ'Σ, ά, όν, *dives*, *crassus*. Hinc
Ἁδροσύνη, ἡ, *ubertas*, *copia*.
Ἁδρότης, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἁδρός.
Ἁδρύνομαι, *crassesco*, *adolesco*: ab ἁδρός. Hinc ἅδρυνσις, *ætas adulta*.
Ἁδύ, Dor. pro ἡδύ, *dulce*. Vide ἡδύς.
Ἁδύγλωσσος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis*: ab ἡδύς, & γλῶσσα.
Ἁδυεπής, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυεπής, *suaviloquus*: ab ἡδύς, & ἔπω.
Ἁδυλόγος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυλόγος, *suaviloquus*: ab ἡδύς, & λόγος.

Ἁδυμελὴς, έ☉, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus*: ab ἡδὺ, & μέλ☉.

Ἀδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impoßibilitas*: ex α, & δύναμαι. Hinc & ἀδυνασία, *impotentia*.

Ἀδύνατ☉, ου, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα· in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατ☉. Hinc ἀδυνατέω, *impotens sum*, f. ήσω. a. 1. ἠδυνάτησα· ex α, & δύναμαι.

Ἁδύπνο☉, Dor. pro ἡδύπνο☉, ου, ὁ, ἡ, *suaviter spirans*: ex ἡδὺ, & πνέω.

Ἀδύτῳ, dat. sing. ab ἄδυτον, ου, τὸ, *adytum*; vel ab ἄδυτ☉, ου, ὁ, *ad quem non patet ingressus*: ex α, & δύω, vel δύω.

Ἁδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis*.

ἍΔΩ, *satio*, f. ἅσω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω. p. ᾖκα. a. 1. ᾖσα. p. pass. ᾖσμαι· à ידה *jada*, vel הודה *hoda*, *celebrare*. Sed ἅδω, *placeo*, f. 2. ἀδῶ. p. m. ἕαδα (εὔαδα Poët.) pro ἧδα. part. ἑαδώς. a. 2. ἕαδον pro ἧδον.

Ἁδὼν, όντ☉, ὁ, *qui placuit*, *placens*, a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.

Ἄδωνιν, acc. sing. ab Ἄδωνις, ιδ☉, nom. propr. pueri.

Ἀδώρητος, ου, ὁ, ἡ, *indonatus*: ex α, & δῶρον.

Ἀδωροδόκητ☉, *incorruptus*, *qui munera non accipit*: ex δῶρον, δέχομαι, & α.

Ἀδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, *qui nihil dat*: ex α, & δώτης.

Ἀεθλεύουσιν, *colluctantur*, 3. pl. præs. sub. ab ἀεθλεύω, fut. εύσω. p. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλ☉.

Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*: hinc ἀεθλητήρ☉, ὁ, *certator*.

Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium*: ab ἄεθλ☉, seu ἆθλ☉, ου, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλι☉, ου, ὁ, *miser*, *ærumnosus*. ἀέθλι☉, *certator*.

Ἀεθλονικία, *victoria quæ ex certaminibus reportatur*: ab ἄεθλ☉, & νίκη.

ἈΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen*, *labor*: ab α, priv. & ἐθέλω, q. ὃν οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον verò, ab α intens. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἐθελητόν· vel ex τλῶ, *tolero*.

Ἀεθλοφόρ☉, ου, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat*: ab ἄεθλον, & φέρω.

ἈΕΙ', *semper*, adv. Hinc videtur ortum Angl. Aye. Hinc ἀΐδι☉, ου, ὁ, ἡ, *sempiternus*.

Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab ἀειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ, & γενετής.

Ἀείδελ☉, Poët. pro ἀειδὴς, *inconspicuus*, *obscurus*: ex α, & εἴδω.

Ἀείδεν, Dor. pro ἀείδειν, *canere*, præs. inf.

Ἀείδεο, *cano*. Ion. pro ου, præs. imper. pass.

Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g.

Ἄειδον, 1. vel 3. imperf. act. Ion. pro ἤειδον. ἀειδομένων, genit. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντ☉, præs. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. plur. præs. ab ἀείδω.

Ἀειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*, item *deformis*: ab α, & εἴδω.

ἈΕΙ'ΔΩ, Poët. pro ᾄδω. ἀείδεσθαι, *celebrari*: ex α intens. & εἴδω. Multarum rerum cognitio Poëtis tribuitur: hinc ἀοιδή.

Ἀείζω☉, ου, ὁ καὶ ἡ, *sempiternus*. ἀείζωον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ, & ζωή.

Ἀεικέα, *sævum*, acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, *indecens*. ἀεικὲς, n. g. ex α, & εἴκω.

Ἀεικείη, Ion. pro ἀεικία, *indignitas*, *contumelia*.

Ἀεικέλι☉, *ignavus*, *contemptus*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus*.

Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω. f. σω. *indecenter aliquem tracto*, *fœdo*: ab ἀεικής.

Ἀείμβραι, Poët. pro Dor. ἀέμβραι, quod pro ἀεῖν, ab ἄω.

Ἀείμνηστος, ὁ καὶ ἡ, *semper memorandus*: à μιμνήσκω.

Ἀειναόντων, gen. pl. ab ἀειναίων, οντ☉, *perpetuò fluens*, ἀέναος· alii legunt ἀεναόντων, ex ἀεὶ, & ναίω.

Ἄειρα, a. 1. act. Ion. pro ἤειρα. ἀειράμενος, *suscipiens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω. ἀειρόμενος, præs. part. pass. Ἄειρον, a. 1. imperat. act.

ἈΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ερῶ. a. 1. ἦρα. p. ἦρκα. a. 2. ἤερον. q. εἰς ἀέρα αἴρω.

Ἀεὶς, *flans*, præs. part. ab ἄημι.

Ἀείσατ', pro ἀείσατο, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἄεισα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Ἀεισιν, Æol. pro ἀέισιν, *spirant*, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*. Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀεκάζω, *cogo*: ex α, & ἑκών.

Ἀέκητι, *invitò*, adv. ἀέκοντες, *inviti*. Ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντ☉· in f. g. ἀέκουσ', pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.

Ἀέλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol*.

ἈΕΛΛΑ, ης, ἡ, *turbo*, *procella*. ἀελλὴς, έος, ὁ, ἡ, *turbidus*, *procellosus*. ἀελλώδης, εος, ὁ, ἡ, idem: quasi ab ἄω.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ, ἡ· vel ἀέλλοπος, ὁ, ἡ, *velox tanquam procella*: ab ἄελλα, & πούς.

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. *procellosa*.

Ἀελπὴς, *insperatus*: ab ἐλπίς.

Ἀέλποντες, *desperantes*, οὐκ ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ', pro ἄελπτα, *non speranda*, nom. pl. Hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιστία, *desperatio*: ex α, & ἐλπίς.

Ἀελπτέω, Poët. pro ἀνελπιστέω, *despero*.

Ἀέμβραι, &c, exempto ε, & μ ejus loco inserto, ἄμμεναι, Dor. & Ion. pro ἀεῖν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio*.

Ἀέναος, ου, Poët. pro ἀείναος, *perpetuò fluens*: ut & ἀενάων pro ἀειναῶν.

Ἀενναάσθαι, Poët. pro ἀειναᾶσθαι, *perfundi*, præs.

præſ. inf. paſſ. ab ἀεινδομαι.

Ἀέντες, *flantes*, plur. ἀέντων, gen. ab ἀεὶς, ἔντος, ab ἄημι.

Ἄεξε, *augebat*, Ion. pro ἤεξε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, *qui membra auget*. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robuſtiores reddunt: ab ἀέξω, & γυῖον.

ΑΕ'ΞΩ, & αὔξω, *augeo*, f. ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω. ἀέξετο, imperf. paſſ. Ion. ἀεξομένοιο, gen. Ion. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. Quidam derivant ab ἔχω. Indè αὔξησις, αὐξητικὸς, & ἀναύξητος, *qui augeri non poteſt*.

Ἄεπτος, *ineffabilis*, *fortis*: ab α, & ἔπω.

Ἀεργηλὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀργὸς, & ex eadem origine.

Ἀεργὸς, & in proſa ἀργὸς, οῦ, ὁ, *iners*. ἀεργῷ, dat. Hinc ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*: ex α, & ἔργον.

Ἀέρθομαι, *attollo*, *pendeo*; Poët. dicitur & ἠερέθομαι, præſ. ex imperf. ab ἀείρω.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀέρθην, Ion. pro ἠέρθην· hinc ἀερθεὶς, *elatus*, *evectus*, part. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aërius*. Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, *incedo per aërem*: ab ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀεροεὶς, εσσα, εν, *caliginoſus*, *profundus*. Th. ἀήρ.

Ἄερον, *ſuſtuli*, *extuli*, a. 2. act. ab ἀείρω. ſub. ἀέρης.

Ἄερσα, *ros*, Dor. pro ἕερσα.

Ἀερσίποδες, *celeres*, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, & πούς.

Ἀεροπέτης, *altè volantes*, pl. ab ἀεροπέτης, ου, & ητος, ὁ, *in aëre ſuſpenſus*: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀέρσω. f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀερῶ,

Ἀερτάζω, *tollo*. Th. ἀείρω.

Ἀέσαι, a. 1. inf. ab inuſit. ἀέω, *ſpiro*, *dormio*. Heſychio ἄησαι, κοιμηθῆναι. Quidni hinc Angl. 𝔈𝔞𝔰𝔢, Gall. *Aiſe*?

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *ſtultus*, *inconſtans*. ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω, & φρὴν. ἀεσιφροσυνῇσιν, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, *ſtultitia*.

Ἀετιδεὺς, έως, ἑὺς, *pullus aquilæ*: pl. ἀετιδεῖς· ab ἀετός.

ΑΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ; *aquila*. dat. ἀετῷ. gen. pl. ἀετῶν. dat. ἀετοῖς. Poët. αἰετός. Forſan ab עיט *ajit*, *avis*, propriè rapax: vel ab α, & ἔτος, quia vivax eſt aquila.

ΑΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas*, *ſitus*, *ſqualor*.

Ἀζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, *aridus*, *torridus*. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. præſ. ind. ab ἄζω, *ſicco*. Hinc ἄζηται, ſub. paſſ. *triſtetur*. Ab ἄζομαι, ῃ, εται, propriè *exareſco*; per Metaph. *curâ & mærore conficior*.

Ἄζεο, *cole*, Ion. pro ἄζου, præſ. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, *venerans*, part. ἄζετο, *venerabatur*, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ου, ὁ, ἡ, *quem nullus æmulatur*, *vilis*: ex α, & ζῆλος.

Ἀζήμιος, ου, ὁ, ἡ, *nullâ mulctâ notatus*: ex α, & ζημία.

Ἀζιὼ, ἔνος, *barba*: ab ἄζω, quia à colore.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ, ἡ, *magnum ſonum edens*: ex α, & ἦχος· hinc ἀζηχὲς, adv. Sumitur & pro *duro* & *arido*, ab ἄζη, *ariditas*. Et pro *indeſinenter*, quaſi ἀδιεχὴς, & ἄδην ἔχων, *non disjunctus*, & *ſemper habens*.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, *veneror*: hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præſ. ind.

Ἄζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cælebs*, *injugatus*. Ἀζυγὴς, έος, idem, & Ἄζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, *azyma*. Th. ζύμη, *fermentum*. Indè ἄζυμος, *infermentatus*.

ΑΖΩ, *ſicco*, *arefacio*. Ἄζω, & ἄζομαι, *veneror*. ἀζητὸς, *venerandus*.

Ἄζωρ, nomen propr. viri.

Ἄζωστοι, *diſcincti*, pl. ex α, & ζωστός.

Ἄζωτος, ου, ἡ, nomen urbis.

Ἄη, *ſpirabat*, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέστερος, *ingratior*, comp. ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠηδηκότες, ab ἀηδέω, *tædio afficior*: ab ἡδὺς, vel ἀδέω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀηδὲς, *injucundus*, *a*, *um*. ἀηδῶς, adv. *moleſtè*. ἀηδία, *moleſtia*. ab α, & ἡδύς.

Ἀήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. act. ab ἀηδίζω· hinc ἀηδιζόμην, *infeſtabar*, imperf. paſſ. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. ſing. ab ἀηδών.

Ἀηδονιδῆες, ων, οἱ, *luſciniarum pulli*. ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, *luſciniola*.

ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *luſcinia*: q. ab ἀείδω, quia canora.

Ἄηθ', pro ἄητο, *ſpirabat*, ob ſeq. aſpirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

Ἀηθείῃ, dat. ſing. Ion. ab ἀήθεια, *inſolentia*: ex α, & ἦθος.

Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσσον, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσσω, pro ἀηθέω, *inſuetus ſum*: ab α, & ἦθος.

Ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *inſolitus*.

Ἀήμεναι, *flare*, præſ. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι, ab ἄημι.

Ἄημι, v. Ἄω.

ΑΗ'Ρ, ἀέρος, ὁ, *aër*. In f. g. ſignificat *caliginem*; q. ab ἄω. Angl. 𝔄𝔦𝔯.

Ἄησι, 3. ſing. ab ἄημι, *flo*. 3. pl. ἀεῖσι.

ΑΗ'ΣΥΛΟΣ, ου, , *moleſtus*, *iniquus*, dictio Poëtica, idem quod ἀπρεπής, παράνομος, *moleſtus*, *iniquus*: vel pro ἄσυλος, ab ἄσαι· vel ab α, & ἡδύ. v. αἴσυλος.

Ἀήσυρος, ου, ὁ, *levis*, *tenuis*, *ſublimis*: παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι.

Ἀήτας, acc. pl. ἀήτην, ſing. ab ἀήτης, ου, ὁ, *flatus*. nom. pl. ἀῆται, *flamina*. Dicitur & ἀήτη, ης, ἡ, idem. ab ἄημι.

Ἄητο, imperf. 3. sing. ἄητον, dual. *spirant*, ab ἄημι. ἄηται, *volitant*.

ἈΗΤΟΣ, vel ἄητος, *ventus expositus*: ab ἄω, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex α, & ἄδω. Sic ἀητος, Poët. pro ἀετός.

Ἀήττητος, ὁ καὶ ἡ, *invictus*. Th. ἡττάομαι.

Ἀθ', pro ἅτε, *quippe*, *tanquam*.

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus*: ab α, & θάμβος. Ἀθαμβεῖ, adv. *impavidè*.

Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθηνῆ, ῆς, ἡ, *Minerva*: item Ἀθανάα, ας, ἡ, & Ἀθαναία.

Ἀθανασία, ας, ἡ, *immortalitas*. Item herba cujus nomen Anglicum videtur à Græco oriundum, **Tansie**.

Ἀθάναται, *immortales*, pl. f. g. ἀθανάτης pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. sic & ἀθανάτοιο pro ἀθανάτου, gen. sing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις. ab ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, Ἀθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α, & θάνατος.

Ἀθανατίζω, *immortalitate dono*.

Ἄθαπτος, ὁ καὶ ἡ, *insepultus*. Th. θάπτω.

ἈΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quasi ab ἀθὴρ, *arista*, pultis materia.

Ἀθεεὶ, adv. *sine numine Divûm*, ἄνευ θεοῦ.

Ἀθέητα, Poët. pro ἀθέατα, *non aspectanda*: ex α, & θεάομαι.

ἈΘΕΙΡΗ'Σ, vel Ἀθερὴς, vel Ἀθηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *accuratus*, *contemptus*.

Ἀθελγεῖν, ἀμέλγειν, i. *mulgere*.

ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. χα, *mulgeo*: q. à θηλὴ, *papilla*: α vel otiosum, vel congreg.

Ἀθέμιστος, & ἀθεμίστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injustus*. Dicitur & ἄθεμις. Ex α, & θεμιστός.

Ἀθέμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nefarius*. τὸ ἀθέμιτον, *nefas*. Ex α, & θεμιτός.

Ἄθεος, ου, ὁ, *Dei expers*: ex α, & Θεός.

Ἀθεράπευτος, ου, ὁ, *incurabilis*, *non serviens*: ex α, & θεραπεύω.

Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, imperf. Ion. ab ἀθερίζω. f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἀθὴρ.

Ἀθεσία, ας, ἡ, *inconstantia in pactis*: vide ἀθετέω.

Ἄθεσμος, ου, ὁ, ἡ, *nefarius*. Th. θεσμός.

Ἀθέσφατος, ου, ὁ, *ineffabilis*: ex α, & θέσφατος, q. θεόσφατος, à *Deo pronuntiatus*. Sumitur etiam pro *nefando*. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum.

Ἀθετέω, ῶ, *abrogo*, *aboleo*, *sperno*, f. ήσω. p. ἠθέτηκα· à nomine ἄθετος, ου, ὁ, *irritus*. ἀθεσία, *actio*, *quâ aliquid irritum redditur*. Ex α, & θετός. Hinc ἀθέτησις, ἡ, *abolitio*.

Ἀθηνῆ, q. ἀθήλη, ex α, & θηλή. Dicitur & Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, q. ab Ἀθηνάα. Sic & Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut & Ἀθήνεια, *Minerva*. Forsan à תאנה *teena*, *olea*; vel à תנה *tana*, *docens*, vocali α præpositâ. Minerva scilicet fuit oleæque inventrix, & Dea doctrinæ. Hinc Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ*. Ἀθήνηθεν, adv. *Athenis*. Ἀθήναζε, *Athenas*. Ἀθηναῖος, *Atheniensis*.

ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, *arista*: hinc ἀθερίζω.

Ἀθηρηλοιγὸς, οῦ, sive ἀθερολόγος, ου, τὸ, πτύον τὸ τὰς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον, *ventilabrum*.

Ἄθικτος, ου, vel ἀθιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *intactus*. Th. θίγω.

Ἆθλ', pro ἆθλα, pl. ab ἆθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*. Sed ἆθλος, ου, ὁ, est ipsum *certamen*. Th. ἄεθλος.

Ἀθλεύω, *pugno*, *laboro*.

Ἀθλέω, ῶ, *certo*, f. ήσω. p. ἤθληκα· hinc ἄθλησις, εως, ἡ, *certamen*.

Ἀθλήματα, *certamina*, pl. ab ἄθλημα, ατος, τὸ.

Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, *luctator*. Th. ἄεθλος.

Ἄθλιος, ου, ὁ, *miser*. ἀθλίαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτους, acc. pl. superl. ab ἄεθλος.

Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, *munerarius certaminis præses*: ab ἆθλος, vel ἆθλον, & τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, *ludos præbeo*; & ἀθλοθεσία, *certaminis cura*.

Ἆθλος, ου, ὁ, idem quod ἄεθλος.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ, *victor*: ex ἆθλον, & φέρω.

Ἀθόλωτος, ου, ὁ, ἡ, *limpidus*, *illimis*: ex α, & θολός.

Ἀθόρυβος, ου, *imperturbatus*: ab α, & θόρυβος.

Ἀθραγένη, arbor ex qua optima igniaria fiunt.

ἈΘΡΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα. *video*, *cerno*, μετ' ἐπιτάσεως, θεωρῶ.

Ἀθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab ἀθροίζω, *congrego*, f. σω. ἀθροῖσαι, inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.

ἈΘΡΟ'ΟΣ, ου, ὁ, *confertus*, *repentinus*: hinc ἀθρόως, *confertim*. ἀθρόοτης, ητος, ἡ, *universitas*. ἀθροίζω, *congrego*. ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, *congregatio*. Huic aliquantulùm alludit Angl. **a throng**.

Ἀθρυπτος, ου, *non fractus luxu*: ex α, & θρύπτω.

Ἀθυμέω, ῶ, *animum despondeo*, f. ήσω. p. ἠθύμηκα hinc ἄθυμος, *non animosus*. ἀθυμία, ἀθυμίη, Ion. *animi dejectio*: ab α. & θυμός.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, *lusus puerilis*, *ludibrium*: ab ἀθύρω.

Ἄθυρος, & ἀθύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *patens*, *sine janua*. Th. θύρα.

ἈΘΥ'ΡΩ, *ludo*, *cano*, *lusito*: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε· forsan ab ἄγαν, & θύω, vel à θύρα, *qui foris ludi solet*.

Ἀθῷος, ου, ὁ, ἡ, *impunis*, *mulctam nullam passus*, *innocens*: ex α, & θωή.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, *absolutio*, *quâ quis innocens pronunciatur*: ab ἀθῷος.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, *hæc*, αἳ, art. postp. ab ἣ, *quæ*. αἲ, vel αἶ, *heu*, *hei*. αἰ, pro εἰ, Dor. *si*, Ion. pro εἴθε, *utinam*.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, *terra*: in prosa, γῆ in acc. αἶαν.

ΑἸ'Α'ΖΩ, *lugeo*, *lamentor*, f. ξω, vel σω: ab αἲ, *heu*.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, *Æacides*, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.
Αἰακὸς, οῦ, ὁ, *Æacus*: ab Αἶαξ, ακος.
Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.
ΑἸΑΝΟ'Σ, ἡ, ὀν, vel αἰανὴς, έος, ὁ, ἡ, *gravis, perpetuus*: q. ab αἰάζω vel ab αἰνὸς, per Syncop.
Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.
Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*.
ΑἸΒΟΙ', *heu, hei*, dolentis adv. ab Hebr. אבוי *aboi*.
Αἶγα, acc. ab αἶξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, *caper*, & *capra*. αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen.
Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν, *ab Ægis*.
Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνα, acc. sing. *Ægaeonem*, nom. propr.
ΑἸΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, *jaculum, tragula*: ab ἄγαν, & ἵεσθαι· vel παρὰ τὸ, κατὰ αἰγῶν ἵεσθαι.
Ἀΐγδην, adv. *subitò, impetuosè*: ab ἀΐσσω.
Αἰγέη, ης, ἡ, Ion. *caprina pellis*. Th. αἶξ.
Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, *Ægides*, patronym. ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nom. propr.
Αἴγειος, ου, ὁ, ἡ, *caprinus*: dicitur quoque αἴγεος. Th. αἶξ. Sed Αἴγεος, *Ægeus*, nom. propr.
ΑἸΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *populus nigra*: ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.
Αἰγιάλεια, ἡ, *Ægialea*, nom. propr.
ΑἸΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *litus*: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, *litoreus*. αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, *piscator*. q. ab ἄγω, *frango*, & ἅλς, ἁλὸς, *mare*.
Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, *pellis caprina, munimentum pectoris*.
ΑἸΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *parus*.
Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus*. Arist. hist. l. 9. c. 1.
Αἰγίλιπος, *excelsæ*, gen. ab αἰγίλιψ, *capris invius, altus*: ab αἶξ, & λείπω. Est & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.
Αἰγίλω, Dor. pro αἰγίλου. Est autem Αἴγιλος insula in mari Ligustico, Latinè *Capraria*.
Αἰγίλωψ, & αἴγιλος, abscessus inter nares & oculi majorem angulum: ab αἶξ, & ὤψ, quia capris est familiare vitium.
Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses*.
Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem tenens*: ex αἰγὶς, & ἔχω.
Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, *pedibus caprinis præditus*: ab αἶξ, & πούς.
Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th. αἶξ.
Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.
ΑἼΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor*: hinc αἰγλήεις, εντος, ὁ, *fulgens, splendidus*. in acc. αἰγλώεντα, pro αἰγλήεντα.
Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, *qui capras pascit*: ab αἶξ, & βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.
Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἶξ.
ΑἸΓΥΠΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vultur*: à γύψ.
Αἰγύπτιος, ου, ὁ, *Ægyptiacus*. gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, *Ægyptiæ*: ab Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus*.
ΑἸΓΩΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ulula*.
Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile*. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris.
Αἰγῶν, gen. pl. ab αἶξ.
Ἀΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου, ὁ, *Orcus*: q. ex α, & εἴδω, *non video*.
Αἵδε, *quæ*, à nom. ἥδε. masc. ὅδε.
Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab αἰδέομαι. f. m. ἔσομαι. p. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς· hinc αἰδέσιμος, *venerabilis*.
Ἀϊδὲς, *obscurum*, n. g. ab ἀϊδὴς, έος· ex α, & εἴδω.
Αἰδέσθην, *veriti sunt*, pro ᾐδέσθησαν, ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι· hinc αἰδέσθητι, *reverere*, imperat. αἴδεσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδώς.
Ἀΐδεω, gen. Ion. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.
Ἀΐδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus, inexspectatus*: ab ἀΐδης. vel α, & δῆλος.
Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *verecundus*.
ἈΊΔΗΣ, & in prosa ᾅδης, ου, ὁ, *Orcus, inferi, mors*: ab α, & ἰδεῖν.
Ἄϊδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἴδος, pro ἀΐδης.
Ἀΐδιος, ου, ὁ, *perpetuus*: ab ἀεὶ, *semper*.
Αἰδνῆς, dat. pl. Ion. f. g. ab αἰδνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus*: ex α, & εἴδω.
Αἰδοῖ, *reverentia*, dat. sing. ab αἰδώς.
Αἰδοιέστατος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ὁτερος, pro σεβαστὸς, *maximè venerandus*.
Αἰδοῖον, τὸ, *inguen*. pl. αἰδοῖα, *pudenda*.
Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.
Αἰδοίη, *veneranda*. Th. αἰδώς.
Αἰδομένω, *reveriti*, dual. part. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.
Ἀϊδρεία, & Ion. ἀϊδρείη· vide in ἄϊδρις.
Ἄϊδος, gen. sing. ab ἄϊς, ὁ, *Orcus*.
Αἰδοῦ, *reverere*, imperat. ab αἰδέομαι.
Αἰδοῦς, *reverentiæ*, gen. sing. ab αἰδώς.
Ἀΐδου, gen. ab ἀΐδης.
Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia*. Ab
Ἄϊδρις, εως, ὁ, ἡ, *imperitus*. ἀϊδρεία, *imperitia*. dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α, & ἰδρεία.
Ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, Poët. ὁ τῆς δίκης ἄϊδρις καὶ ἄπειρος, *juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus*.
Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδώς. dual. αἰδῶ. αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere*.
Ἀϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ, idem quod ἀΐδης, *Pluto, Orcus*.
ΑἸΔΩ'Σ, όος, οῦς, ἡ, *pudor*: ab α, & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.
Αἰεὶ, & αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *semper*, adv.

Cre-

Cret. αἰὲς. Angl. Aye.

Αἰειγλυετάων, gen. Æol. pro αἰειγλυετῶν. αἰειγλυέτῃσι, dat. Ion. pro αἰειγλυέταις, ab αἰειγλυέτης, ου, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ, & γείνομαι.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ, ab ἀετός.

Ἀΐζηιος, *juvenilis*: ab ἀΐζηός.

ἈΙΖΗΟ'Σ, οῦ, ὁ, pro quo & ἀζηὸς, *juvenis*. gen. pl. ἀΐζηῶν, q. d. ἀεὶ ζέων.

Αἴης, gen. sing. αἴη, dat. Ion. ab αἶα.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus*, *flabilis*: ab ἄω.

Αἴθ', *quæ*, pro αἵτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo*, *favilla*: est & αἴθαλος, q. ab αἴθω: est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, *ardens*. epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens*: acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθῶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. ab αἰθός.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. *utinam*.

ΑΙ'ΘΗΡ, ἐρος, ἔρι, ὁ, *æther*: ab αἴθω· hinc αἰθέριος, *æthereus*. αἰθεροβατέω, *per ætherem vagor*. αἰθεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ætheris speciem referens*. Hinc f. Angl. Weather. v. ὑετός.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*: ab αἴθω, & ὤψ.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, *ardeo*.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, *calidus*, *niger*: q. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ἡ, ὸν, *niger*, Poët. pro μέλας.

Αἰθούσῃ, dat. sing. ab αἴθουσα, ἡ, *porticus*: ab αἴθω.

ΑΙ'ΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas*: q ab αἰθήρ. αἶθρος, ου, ὁ, *pruina*. αἰθρινὸς, οῦ, ὁ, *matutinus*. αἴθριος, ου, ὁ, *serenus*. αἰθρία, ας, ἡ, *serenus aër*.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *frigus* vel *serenitatem inducens*: ab αἰθήρ, & γείνομαι. Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, *sub dio dormio*: quod ab αἰθρία, & κοίτη.

ΑΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus*.

Αἰθύσσω, *calefacio*, *moveo*: ex αἴθω.

ΑΙ'ΘΩ, f. σω. p. κα, *uro*, *accendo*, *fulgeo*, &c. hinc αἶθος. εος, τὸ, *ardor*. αἴθων, ωνος, *ardens*, *flagrans*. αἰθάλη, *fuligo*. αἰθαλόω, *comburo*.

Αἰκ', pro αἴκα, vel αἰκε, Dor. pro εἰμὴν, *siquidem*: & Æol. εἴκε.

ΑΙ'ΚΑΛΛΩ, f. αλῶ, *blandior*, à κηλῶ· vel à κάλλος· assentatori enim *omnia bellè*: hinc αἴκαλος, ου, ὁ, *adulator*.

Ἀΐκη, ῆς, ἡ, *violentus motus*: ab ἀΐσσω.

ΑΙ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, *plaga*, *verbera*, *injuria quæ fit cædendo*. αἴκιον, ου, τὸ, idem. q. ab ἀεικής. Hinc αἰκίζομαι, *pulsor*. αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, οῦ, ὁ, *pulsatio*. αἴκισμα, τὸ, *plaga*.

ΑΙ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *vespertinus*. αἶκλον, *cœna*, Hesych. αἶκνον· quod ab α, & ἱκνέομαι, quoniam ad cœnam libenter venitur.

Αἰκῶς, *turpiter*, pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubriter*.

Αἴλουρος, ου, ὁ, *felis*, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

ΑΙ'ΜΑ, & αἷμ', ατος, τὸ, *sanguis*, *cædes*, *consanguinitas*: ab αἴθω, per translationem spiritûs: hinc αἱματικὸς, οῦ, ὁ, *sanguineus*. αἱματώδης, idem. αἱμάτιον, ἡ, *ensis*. αἱματίζω, *sanguinem elicio*. αἱματόω, *cruento*.

Αἱμακορία, ας, ἡ, *parentatio*; & αἱμακουρίαι, *inferiæ*: ex αἷμα, & κορέω, *satio*; quasi mortui saturentur sanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, *sepes quæ spinas habet*: ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento*, f. ξω. p. χα· ab eodem Them.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, *sanguinis effusio*: ex αἷμα, & ἔκχυσις.

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν· ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, *sanguivorus*: ex αἷμα, & βορά.

Αἵμονα pro δαίμονα, q. δαήμονα, *gnarum*, acc. sing. à δαίω, *disco*.

Αἱμονίη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμορραγέω, f. ήσω. *sanguinem fundo*: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμορραγία, ας, ἡ, *sanguinis eruptio*.

Αἱμορροέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω. p. ἡμορρόηκα· ab αἱμόρροος, ου, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur*: ex αἷμα, & ῥόος· hinc αἱμορροοῦσα, præs. part. f. g.

Αἷμος, ου, ὁ, *locus arboribus densus*, *dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sanguine inquinatus*: ab αἷμα, & φορύνω.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύλος, & μῆτις.

ΑΙ'ΜΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *blandus*, *festivus*. αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas*. αἱμύλλω, *decipio*: quod quidam ab αἵμων deductum volunt.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, *obstupesco*, propriè de dentium stupore; q. ex αἷμα, & ὀδούς.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ, ἡ, *peritus*: sed αἵμων, *cruentus*, ab αἷμα.

Αἰνὰ, *infeliciter*, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναί, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, *cujus virtus est in malum usum*: ab αἰνὸς, & ἀρετή.

Αἰνέας, & Αἰνείας, ου, ὁ, *Æneas*, nom. propr. viri laudabilis. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείεω.

Αἰνέω, ῶ, *laudo*, *approbo*, *assentior*, f. έσω & ήσω. p. ἤνεκα, p. pass. ἤνημαι. a. 1. imperat.

perat. act. αἴνεσον. αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἶνος· hinc αἴνεσις, εως, ἡ, *laus*.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, *gravis* : f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus*, *honor*.

Αἴνημ', pro αἴνημι, & hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Ion. & Poët. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.

Αἰνῆσιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνός.

Αἰνήσεια, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma*, *obscurus sermo* : ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι, f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω.

Αἰνόθεν, adv. *à re gravi*. Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, *sævus*, *ac formidabilis leo* : ex αἰνὸς, & λέων.

Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infortunatus* : ab αἰνὸς, & μόρος.

Αἰνοπαθὲς, *gravia passe*, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, έος· ab αἰνὸς, & πάσχω.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *graviter percutiens* : ab αἰνὸς, & πλήττω.

ΑἾΝΟΣ, ου, ὁ, *apologus*, *oratio proverbialis*, item *laus* : ab ἰαίνω· hinc αἰνίσσομαι, *obscure significo*. αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, & αἴνιγμα, *ænigma*. αἰνέω, *laudo*.

ΑἸΝΌΣ, οῦ, ὁ, *gravis*, *horribilis* : à δεινὸς, abjecto δ, & mutato ε in α, comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος. dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. sing. Hinc f. Angl. **hainous**.

Αἰνοτόκεια, ας, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, *quæ duriter peperit* : ex αἰνὸς, & τίκτω.

ΑἼΝΥΜΑΙ, *capio*. αἴνυτο, Ion. pro ᾔνυτο, 3. sing. imperf.

Αἰνὼν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον.

Αἰνῶς, *graviter*, adv. vide in αἰνός.

ΑἼΞ, αἰγὸς, ἡ, *capra*. Dor. etiam, *procella* : ab ἀΐσσω, vel ab Hebr. עז ez, vel gez : hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβόσκος, *caprarius*. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*.

Ἀΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

Αἰξὶν, dat. pl. ab αἴξ.

Ἀΐοισα, Dor. pro ἀΐουσα, *audiens* : ab ἀΐω, *audio*.

Αἰολητὶς, ίδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolica*, nomen regionis. Αἰολίδης, ου, ὁ, nom. viri : ab αἰόλος.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab αἰόλλω, *vario*, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος· hinc & αἰολλέω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, *qui velocia tonitrua excitat*, Jovis epith. ab αἰόλος, & βροντή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *vario thorace indutus* : à θώραξ.

Αἰολόμητις, *varius consiliis* : & αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, *sapiens*, *prudens* : ab αἰόλος, & μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet* : à μίτρα.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ, ἡ, *varios* seu *veloces equos habens* : ab αἰόλος, & πῶλος.

ΑἸΌΛΟΣ, ου, ὁ, *varius*, *velox*, ab ἀέλλα· indè αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, nom. propr. Regis ventorum.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων ῥίχας· à χαίτη.

Ἀΐον, Ion. pro ᾔϊον, imperf. ab ἀΐω.

ΑἸΟΝΆΩ, f. ήσω, *aspergo*, *perfundo* : indè αἰόνησις, *perfusio*.

Αἰορπάτα, Vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidæ*.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὴ, ῆς, *alta* ; etiam ab αἰπύς.

Αἶπερ, Dor. pro ᾗπερ, *ubi*.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, *grex caprarum* : ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius*, περὶ τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere*. αἰπολικὸν, *caprario dignum*. Th. πολέω, & αἴξ.

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἰπύς.

ΑἸΠΥΣ, έος, f. αἰπεῖα, n. αἰπύ, *altus*, *a*, *um* : acc. αἰπύν. αἶπος, εος, τὸ, *altitudo*, *locus excelsus*, *mons*.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς. vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

ΑἾΡΑ, ας, ἡ, *malleus*, *securis*, *lolium* : ab αἴρω. vel à ῥαίω, per metath. unde & ῥαιστήρ. Indè αἰρικὸς, & ἄερινος, ου, ὁ, *loliaceus*.

Αἴρας, *tollens*, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἴρεε, Ion. pro αἵρει, & hoc pro ᾕρει, *capiebat* ; 3. sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, ind. ᾑρέθην.

Αἱρέθη, *captus est*, a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part. Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἶρε, *tolle*, præs. imperat. Ion. pro αἶρε, ab αἴρω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio*, *secta* : indè αἱρετικὸς, οῦ, ὁ, *hæreticus*, q. ab αἱρέω.

Αἱρετέος, *eligendus*, verbale ab αἱρετὸς, *qui capit* : quod ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *habitabit*, Gen. 30. 20.

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω. p. κα. ab αἱρέω.

Αἱρετώτερον, *optabilius*, compar. ab αἱρετός. Th. αἱρέω.

ΑἹΡΈΩ, *capio*, *eligo* ; f. ήσω. p. ᾕρηκα. f. 2. ἑλῶ. pass. præs. αἱρέομαι, p. pass. ᾕρημαι, σαι, ται, a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, *ceperit*, 3. præs. sub αἱρήκει, *ceperat*, pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. pl. perf. act. αἱρησόμενος, f. 1. act. εἷλον. a. 2. Αἱρεύμεθα, 1. pl. αἱρεῦνται, 3. pl. præs. pass. αἱρεύμενος, η, ον, præs. part.

ΑἼΡΩ, *tollo*, *in dubio relinquo*, *porto*, *bajulo*, f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, 2. pl. ἤρατε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, p. pass. ἤρθην. a. 1. ἄρθητι, ήσω. imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἴς,

Αἷς, *quibus*, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.
Αις, & αισα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, & sic in aliis.
ΑΙ'ΣΑ, ης, ἡ, *fatum*, *sors*, *parca*: (indè αἴσιος, & αἴσιμος,) q. ἀεὶ οὖσα, vel ἀεὶ ἴση· vel à δαίω, *divido*. Item *officium*.
ΑΙ'ΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, accipitris species.
Αἴσομαι, Dor. pro ᾄσομαι, & hoc pro ᾀσουμαι, f. m. verbi ᾄδω, *cano*.
Αἴσηπος, nomen fluvii.
ΑΙ'ΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio*, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται. αἴσθοιντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἴσθησις. αἰσθητὸς, *sensibilis*. forsan ab ἀΐσθω.
Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.
Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus*. αἰσθητήριον, ου, τὸ, *sentiendi instrumentum*: metaph. *facultas intelligendi*: ab αἰσθάνομαι.
'Αἴσθω, pro ἀΐω, *audio*: item pro ἀποπνέω, *expiro*.
Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.
Αἴσιμος, ου, ὁ, *fatalis*: ab αἶσα.
ΑΙ'ΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω. p. ωκα, *insumo*, *impendo*.
Αἴσιος, ου, ὁ, ἡ, *faustus*: ab αἶσα.
Αἰσονίδης, ου, ὁ, *filius Æsonis*.
Αἴσονται, *canent*, f. 1. m. ab αἴδω, pro ἀείδω.
'Αΐσσοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἀΐσσω.
'ΑΙ'ΣΣΩ, f. ξω. p. χα, *ruo*, *prosilio*, *cum impetu feror*: hinc ἀΐγδην, adv. *impetuosè*. ἀΐξασα, a. 1. part. f. g. ἠΐχθην, a. 1. ind. pass.
'Αΐστος, ου, ὁ, ἡ, *de quo nihil sciri potest*, *obscurus*, *incertus*: ex α, & ἴσημι· hinc ἀϊστόω, *deleo*. ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt*.
Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, *adolescens valde robustus*: ex α epitat. & σύω, *ruo*. Alii pro *decens*, *moderatus*, ab αἶσα, *officium*: alii ab ἀΐσσω derivari malunt.
ΑΙ'ΣΥΛΟΣ, ου, ὁ, *iniquus*, *nefarius*: ab ἆσαι, unde & ἀήσυλος· hoc per epenthesin τοῦ η, illud τοῦ ι.
ΑΙ'ΣΥΜΝΗ'ΤΗΣ, ου, ὁ, vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, *certaminis præses & curator*: παρὰ τὸ αἴσιμον νέμειν, vel αἴσιον ὑμνεῖν. A [illegible]משנים *magnates* quidam αἰσυμνήτας dictos volunt.
Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος.
Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æschines*, orator Græcus.
ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo*, *probrum*: ab α, & ἴσχω· nemo enim αἶσχος habere velit. Hinc αἰσχρὸς, αἰσχρότης, αἰσχύνη, αἰσχύνω, ἀναίσχυντος.
Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *deditus turpi lucro*. αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, & κέρδος.
Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium*; ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, *turpiloquus*: ex αἰσχρὸς, & λόγος.
Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *turpis*, *e*: dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscœnitas*. αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscœnitas*: ab αἶσχος.
Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet*. Th. αἶσχος.
Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor*. Th. αἶσχος.
Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυνθήμεν, Ion. & Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυντηλὸς, *verecundus*: ab αἶσχος.
Αἰσχυντὸς, οῦ, ὁ, *pudendus*: ab αἶσχος.
Αἰσχύνω, *pudefacio*, *contemno*, f. νῶ, p. ᾔσχυγκα, p. pass. ᾔσχυμμαι, a. 1. ᾐσχύνθην, f. 1. αἰσχυνθήσομαι· ab αἶσχος.
Αἴσωπος, ου, ὁ, *Æsopus* fabulator: hinc Αἰσώπειος, *Æsopicus*.
'Αἴτας, α, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.
Αἴτε, Dor. pro εἴτε, vel καὶ, *sive*, *vel*.
Αἴτει, præs. imperat. 2. sing. ab αἰτέω. αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem*.
Αἰτεῦ, Dor. & Æol. pro αἰτοῦ· hoc verò Att. pro αἴτεε, *pete*. Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.
ΑΙ'ΤΕ'Ω, ῶ, *peto*, *postulo*, f. ήσω, p. ᾔτηκα, a. 1. ᾔτησα, imperf. pass. ᾐτούμην, ούμην, εῖο, οῦ, εῖτο, εῖτο. p. pass. ᾔτημαι· hinc αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, *petitio*: f. 1. pass. αἰτηθήσομαι. Ab α epitatico, & τῶ, *quæro*.
Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτήσητε, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.
'Αΐτης, ου, ὁ, *qui amatur libidinosè*: ab ἄω. ὁ εἰς πνέων τῷ ἔρωτα τῷ ἐρασῇ.
Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.
ΑΙ'ΤΙ'Α, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, *causa*, *ratio*, *culpa*, *crimen*. Hinc αἴτιος, *qui est in causa*. ἀναίτιος, *causam non habens*: quidam ab ἄτη ducunt.
Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo*, *acceptum fero*; fut. άσομαι, præs. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾐτίαμαι· hinc αἰτίαμα, ατος, τὸ, *criminatio*.
Αἰτιατικὸς, οῦ, ὁ, *criminatorius*.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, *causæ redditio*. Th. λέγω.
Αἴτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auctor*: ab αἰτία.
Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, *culparent*: præs. opt. pass. 3. pl. vel Ion. pro ᾐτιῶντο. imperf. pass. ab αἰτιάομαι.
Αἰτιώδης, εος, ὁ, ἡ, *causalis*. αἰτιῶδες, n. g.
Αἴτνα, ας, ἡ, Dor. pro Αἴτνη, ὄρος Σικελικὸν πυρικαές· παρὰ τὸ αἴθω.
Αἶτος, Dor. pro πέμφιγος.
Αἰτωλὸς, οῦ, ὁ, *Ætolus*. Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. hinc Αἰτώλιος, ου, ὁ, *Ætolius*, patronym.
Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. ab αἰτέω.
Αἴφνης, adv. *subitò*, *repentè*: ex ἄφνω, per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopen τοῦ σ· ab ἀφανής.

Αἰφνίδιος,

Αἰφνίδιος, ου, ὁ, *repentinus* : hinc αἰφνιδίως, adv. *repentè* : ab αἴφνης.
Αἰχθῆναι, *adigi*, a. 1. inf. pass. ab ἀΐσσω.
Αἰχμάζω, *pugno*, *vibro* : ab αἰχμή.
Αἰχμάσσω, idem.
Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, *captivus* ; & αἰχμαλωτίς, ίδος, ἡ, *captiva* : q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτός, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, *captivitas*. αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*, f. εύσω. p. ᾐχμαλώτευκα. Αἰχμαλωτίζω, *captivum abduco*, f. ίσω. p. ικα. p. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.
Αἰχματάς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητής· & αἰχμήταο, gen. Dor. Bœot. & Æol. pro αἰχμητοῦ.
ΑΙ'ΧΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis*. αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἀΐσσω, vel παρὰ τὸ αἷμα χεῖν.
Αἰχμητά, voc. sing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητής, οῦ, ὁ, *bellator*. acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.
Αἰχμοφόρος, ὁ, idem ac δορυφόρος, *miles hastatus* : ex αἰχμή, & φέρω.
ΑΙ'ΨΑ, & αἶψ', adv. *statim*, *celeriter*.
Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, *celeriter viam conficiens*, epitheton Boreæ : ex αἰψηρός, pro λαιψηρός, *velox* (quod ab αἶψα) & κέλευθος.
ΑΙ'Ω, *audio*, Poët. q. ab αὔω, *sono*. præs. part. ἀΐων.
ΑΙ'Ω'Ν, ῶνος, ὁ, *ÆVUM*, *mundus*, *sæculum* : q. ἀεὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰών, *vita*. Hinc αἰώνιος, ου, ὁ, ἡ, *æternus*. αἰωνίζω, *æternum reddo*. δυσαίων, ονος, ὁ, ἡ, *cui ærumnosa est vita*. εὐαίων, *qui beatam vitam degit*.
Αἰών, όνος, ἡ, Dor. pro ἠιών, *litus* : q. à p. m. ἦια, verbi εἶμι, *eo*.
ΑΙ'ΩΡΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα. *sursum tollo*.
Αἰώρα, ας, ἡ, *exaltatio*, *oscillum* : ab αἰωρῶ, per pleonasm. τοῦ ω.
Ἀκᾶ, adv. Poët. & Dor. pro ἀκῇ, vel ἀκήν, *tacitè*, *quietè*.
Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ου, ὁ, *Academus*, nom. propr. Hinc Ἀκαδήμεια, seu Ἀκαδημία, ας, ἡ, *Academia*, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.
Ἀκάζω, *acuo*, f. άσω. p. pass. ἤκασμαι· ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.
Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, *immundities*, *impuritas*. ἀκάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, *impurus*. ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, *impuritas* : ex α, & καθαίρω.
Ἀκάθεκτος, ου, ὁ, ἡ, *qui non potest contineri* : ex α, & κατέχω.
Ἄκαινα, ἡ, *stimulus* : ab ἀκή.
Ἀκαιρα, *intempestivè*, adv. ab ἄκαιρος, ου, quod ex α, & καιρός.
Ἀκαιρέομαι, *opportunitate temporis destituor*, imperf. ἠκαιρεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο, f. ήσομαι. p. pass. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.
ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, semen fruticis ex Ægypto.
Ἀκάκητα, voc. pro ἀκάκητης, ου, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus* : ab α, & κακός.
Ἄκακος, ου, ὁ, ἡ, *innocens*. Th. κακός.
Ἀκαλαρρείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαρρείτης, ου, ὁ, *quietè fluens* : ab ἀκαλός, & ῥέω.
ΑΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, *urtica* : παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ἁφήν. Chald. חרל.
Ἀκαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, *invenustus*. Th. καλός.
Ἀκαλός, ἡ, όν, *quietus* : ab ἦκα, *quietè*.
Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefessus* : ex α, & κάμνω.
Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, *infatigabilis hasta* : quod ab ἀκάμας, & λόγχη.
Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, *infatigabilis pugnator* : ab ἀκάμας, & μάχομαι.
Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefessos* : ex πούς, & ἀκάμας.
Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.
Ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ου, ὁ, ἡ, *indefessus* : ex α, & κάμνω.
Ἄκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκαμπής, έος, ὁ, ἡ, *inflexibilis*, *infrangibilis* : ex α, & κάμπτω.
ἌΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *spina* ; forsan ab ἀκή, & ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *spineus*, *a*, *um*. ἀκανθίς, ίδος, ἡ, *carduelis*. ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, *spinosus*. ἀκανθόω, *spinosum reddo*.
Ἄκανθος, ου, ὁ, *acanthus*, arbor quædam.
Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine fumo*. Th. καπνός.
Ἀκαρής, έος, ὁ καὶ ἡ, ές, *exiguus*. Th. κείρω. ἀκαριαῖος, ου, idem.
Ἄκαρι, minutissimum animal.
ἈΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ*.
Ἄκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *sterilis* : ex α, & καρπός.
Ἄκασιν, ης, nom. mulieris : ab ἀκάζω.
Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, *qui damnari nequit* : ex α, & καταγινώσκω.
Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, *non velatus* : ex α, κατὰ, & καλύπτω.
Ἀκατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, *cui indictâ causâ pœna infligitur* : ex α, & κατάκριτος.
Ἀκατάληκτος, ου, ὁ, ἡ, *cui in fine nihil deest*. Th. λήγω.
Ἀκατάλυτος, ου, ὁ, ἡ, *indissolubilis* : ex α, κατὰ, & λύω.
Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ, ἡ, *cessare nescius*, *qui nequit cohiberi* : ex α, & καταπαύω.
Ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, *minimè elaboratus*, *carens elocutionis ornatu* : ex α, & κατασκευάζω.
Ἀκαταστασία, ας, ἡ, *seditio*. Ἀκατάστατος, ου, ὁ, ἡ, *inconstans* : ab α, & καθίστημι.
Ἀκατάσχετος, ου, ὁ, ἡ, *qui coërceri nequit* : ex α, & κατάσχετος.
Ἀκαταψευστος, ου, ὁ, ἡ, *non ementitus* : ex α, κατὰ, & ψεύδω.
ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *genus navigii actuarii* : q. ab ἄγω, quia agitur remis. Est & genus poculi :

poculi : hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

'Ακαχέατο, & Poët. ἀκαχείατο, Ion. pro ἀκάχηντο, *tristati erant* ; plusq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω· vel in imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

'Ακαχέω, 'Ακάχημι, & 'Ακαχίζω, *tristitiâ afficio* : ab ἄχος.

'Ακαχήμενος, *ex animo dolens*, præs. part. ab ἀκάχημαι.

'Ακαχμένος, *acutus*, part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, & ex dialecto ἀκάξομαι. perf. ἤκασμαι, unde ἀκασμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento, & Syncope factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκή, vel ἄχος.

'Ακάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω *dolore afficio*. part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

'Ακειόμενος, Ion. & Poët. pro ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

'Ακειρεκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκειρεκόμης, ου, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης.

'Ακελδαμά, *ager sanguinis*.

'Ακέντητος, *indomitus*. Th. κεντέω.

'AKE'OMAI, *medeor*. ἀκείοντο, 3. pl. imperf. Ion. f. έσομαι, & ήσομαι· hinc ἄκεσμα, & ἀκεσμὸς, οῦ, ὁ, *sanatio*. ἀκεστὸς, οῦ, ὁ, *sanabilis*.

'Ακέραιος, ου, ὁ, ἡ, *innocens, simplex* : q. d. cornibus non feriens ; ex α, & κέρας· vel ex α, & κεράννυμι.

'Ακέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, *damnum*. Th. κέρδος.

'Ακερσεκόμης, ου, Dor. ἀκερσεκόμας, α, ὁ, *intonsus* : ex α, κείρω, & κόμη.

'Ακέσασθαι, *mederi*, a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

"Ακεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, εως, ἡ, *remedium*. Th. ἀκέομαι.

'Ακέσσεται, *medicatur*, f. 1. Poët. pro ἀκέσεται, ab ἀκέομαι.

'Ακεστὸς, vide ἀκέομαι.

'Ακέστρα, ας, ἡ, *acus* : παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι, ἤγουν συρράπτειν, τὰ διερρωγότα τῶν ἱματίων.

'Ακούμενος, Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, *audiens*, præs. part. pass. verbi ἀκούω.

'Ακέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *capite carens, mutilus*. Th. κεφαλή.

'Ακέων, *tacitè* : adv. ab ἀκήν.

'AKH', ῆς, ἡ, *ACIES, cuspis* : hinc ἀκάζω.

'Ακήδεστος, ου, ὁ, ἡ, *inhumatus, insepultus* : ab α, & κῆδος, *exequiæ*. Est & *indefletus*, à κῆδος, *mæror* : & etiam *incuratus*, à κῆδος, *cura*. Potest etiam esse superlat. τοῦ ἀκηδής.

'Ακηδὴς, έος, ὁ, ἡ, *negligens* : acc. ἀκηδέα· ab α, & κῆδος.

'Ακήκοα, p. m. Att. pro ἤκοα· sic ἀκηκόεισαν, plusq. p. pro ἠκόεισαν, seu ἀκηκόεισαν, *audiverant*. ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότες, part. pl. num. ab ἀκούω.

'Ακηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ου, *implacabilis* : ex α, & κηλέω.

"Ακημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

'Ακὴν, q. d. ἀχανῶς, *tacitè* : ab α, & χαίνω.

'Ακηράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

'Ακήρατος, ου, ὁ, *purus, incorruptus* : ex α, & κεράω· vel ab α, κὴρ, *cor*, & ἄτη· vel à κὴρ, *fatum*.

'Ακήριος, ου, ὁ, ἡ, *exanimis, cor non habens* : ab α, & κῆρ, *cor* ; sed κὴρ, *sors* : hinc ἀκήριοι, *sine sorte*.

'Ακήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per caduceatorem non denuntiatus* : à κηρύσσω. 'Ακηρυκτεὶ, adv. *citra caduceatorem*.

'Ακηχέατο, pl. perf. pass. Ion. pro ἀκήχηντο, Atticâ reduplic. ab ἀχέομαι, *tristitiâ afficior* : vel, ut alii volunt, est imperf. Ion. verbi ἀκάχημαι. 'Ακηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκήχηνται, *dolore affecti sunt*. 3. plur. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημαι, *tristitiâ afficio*. Th. ἄχος.

'Ακήχεμαι, vel ἀκήχημαι, *tristor*. præs. ind. hinc ἀκηχεμένη, *dolens*. Th. ἄχος.

'Ακίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptus, sincerus* : ex α, & κίβδηλος.

'Ακιδνὸς, ή, ὸν, *infirmus, qui se vix movere potest* : comp. ἀκιδνότερος· ab α, & κινέω.

'Ακκίζομαι, vide 'Ακκώ.

'AKINA'KHΣ, ου, ὁ, *gladius Persicus* : ab ἀκή.

'Ακίνδυνος, ου, ὁ, *liber, extra periculum* : ex α, & κίνδυνος.

'Ακινήτα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro ἀκινήτη. Pro quo frequentiùs legas ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, *immobilis*. 'Ακινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α, & κινέω.

"AKINOΣ, ου, ὁ, *acinus*, herbæ genus.

'Ακιρὸς, οῦ, idem ac ἰσχνὸς, οῦ, ὁ, *debilis* : ex α intens. & κὶς, & ῥέω· quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quod *antiquatum, ac infirmum*.

'Ακὶς, ίδος, ἡ, *ACIES* : ut ἀκή. Hinc *SAGITTA*.

'Ακίχητος, ου, ὁ, *quem non possumus assequi*. ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως· ab α, & κιχημι.

'Ακιώτατοι, *firmissimæ*, pl. superl. ab ἀκιος, *incorruptus* : ex α, & κίς.

'AKKΩ', οῦς, ἡ, *Acco*. mulier quædam notæ stultitiæ : hinc ἀκκίζομαι, *simulatè recuso*. ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, *ficta recusatio*.

'Ακλάρωτος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀκλήρωτος, *exsors* : ex α, & κλῆρος.

"Ακλαυστος, vel "Ακλαυτος, ου, *indeploratus* : ab α, & κλαίω.

'Ακλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & 'Ακλειὴς, *inglorius*. Unde

'Ακλεῶς, Ion. & Poët. pro ἀδόξως, *inglorié* : ex α, & κλέος.

'Ακλινὴς, έος, ὁ, ἡ, *non vacillans* : ex α, & κλίνω.

'Ακμάζω, *floreo, maturesco*, f. άσω. p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

'Ακμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.

'AKMH', ῆς, ἡ, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis* : ab ἀκή. Hinc ἀκμαῖος, *florens ætate*. ἀκμάζω, *vigeo*. ἀκμὴν, *adhuc, etiamnum*.

"Ακμων,

"Ακμῆνος, ου, ὁ, ἡ, *adultus*; item *famelicus*: ab ἀκμή.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, *non fatigatus, integer*: ab α, & κάμνω.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, *lignum cui incus imponitur*, per Syncop. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων.

Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, *Acmonis filius*.

"Ακμων, ονος, ὁ, *incus*: ex α, & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur: q. ἀκάμων.

Ἀκναμπτος, ου, ὁ, ἡ, *inflexibilis*, Poët. pro ἄγναμπτος: ex α, & κάμπτω.

Ἄκνηστις, εως, ἡ, *spina dorsi*. Th. κνάω.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοά, ᾶς, ἁ, *auditus, fama, sermo*.

Ἀκόυω, a. 2. pass. Ion. verbi ἀκούω.

Ἀκούσομαι, *audior*. f. 2. pass. verbi ἀκούω.

Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis*: ex α, & κοιμάω.

Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, *incommunicabile*: ab α, & κοινωνέω.

Ἀκοίτης, ου, ὁ, & Dor. ἀκοίτας, α, ὁ, in acc. ἀκοίτην, *maritum*. ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita*: ex α pro ἅμα, & κοίτη.

Ἀκολασία, *incontinentia*. Th. κολάζω.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ, *qui non punitur*: ex α, & κολάζω.

Ἀκολουθέω, ῶ, *sequor*. imperf. ἠκολούθεον, ουν. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. ἀκολουθοῦσαι, præs. part. pl. num. f. g. ab

ἈΚΟ΄ΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *pedissequus, comes*: ab α pro ὁμοῦ, & κέλευθος. Hinc ἀκολουθέω. ἀκολουθητικὸς, *sequax*. ἀκολουθία, ας, ἡ, *sequutio*.

Ἀκόλυμβος, ου, ὁ, ἡ, *natandi inscius*: ex α, & κολυμβάω.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, *incuria*: ab α, & κομίζω.

Ἀκονᾷν, præs. inf. ab ἀκονάω, *exacuo*. Th. ἀκή.

ἈΚΟ΄ΝΗ, ης, ἡ, *cos*; quasi ab ἀκή, quia ad acuendum adhibetur: hinc forsan Angl. **a hone**. Hinc ἀκόνιτον, ου, τὸ, *aconitum*, herba venenata.

Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. *facilè, sine labore*.

"Ακοντε, *inviti*, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων.

Ἀκοντίζω, *jaculor*, fut. ίσω, p. ικα. a. 1. ἠκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, οντος, *jaculum*.

Ἀκόντιος, ου, ὁ, *Acontius*, propr. nom.

Ἀκοντιστὴς, οῦ, ὁ, *jaculator*, Dor. ἀκοντιστάς.

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars*: ab ἄκων.

"Ακοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus*: ab α, & κόπος.

Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος, *insatiabilis*: ex α, & κορέω.

"ΑΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum*, herba quædam.

"Ακορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.

"Ακος, εος, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι.

Ἀκόσμητον, ου, τὸ, *inornatum*: ex α, & κοσμέω.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, *immunditiēs, status rerum perturbatus*. "Ακοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus*. Ἀκόσμως, *turpiter*, adv. Ex α, & κόσμος.

ἈΚΟΣΤΗ΄, ῆς, ἡ, *hordeum, cibus quilibet*. Sic dicitur κριθὴ, quia ἄκος ποιεῖ τοῖς νοσοῦσι πινομένη, vel παρὰ τὸ ἄκος ἐμποιεῖν τοῖς ὀστέοις. Hinc ἀκοστέω, *abundo esu hordei*.

Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω.

Ἀκουέμεν, præs. inf. Ion. Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή. Ἀκουόντεσσιν, dat. pl. part. Ion. & Poët. Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3. pl. præs. ind. ab ἀκούω.

"Ακουρος, *intonsus*. Th. κείρω.

"Ακους, vide ἄκων.

Ἀκούσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν. ἄκουσα, pro ἤκουσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκουκα pro ἤκουκα. Ἀκούσασα, a. 1. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. sing. m. g. ἀκούσαντες, nom. pl. Ἀκούσαις, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. act. Ἀκούσεαι, Ion. pro ἀκούσῃ, 2. sing. fut. m. ab ἀκούω.

Ἀκούσιος, ου, ὁ, ἡ, *non voluntarius*: ex α, & ἑκών.

"Ακουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio*. ἀκουστὸς, οῦ, ὁ, *audibilis*. ἀκουστέον, verbale: ab ἀκούω.

Ἀκουτιεῖς, *audire facies*. f. 1. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.

ἈΚΟΥ΄Ω, *audio, obedio*. imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται. p. act. ἤκουκα. pass. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα. Hinc Gall. *Accouster*, i. *auscultare*.

Ἀκοῶ, f. 2. unde & a. 2. ἤκοον· hinc ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor*.

"Ακρα, ας, ἡ, *summitas, extremitas, litus*; & pro *præmio*: ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ, ἡ, *imperfectus, irritus*: ex α, & κραίνω. "Ακραντος, idem.

Ἀκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *flans in superficie*: ab ἄκρος, & ἄημι.

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *purus*: q. ἀκεραιοφανής· item *alacer*.

Ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia*. Forsan hinc Angl. **Crazy**.

Ἀκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, *intemperans*: ab α, & κεράννυμι.

Ἀκράτιστος, ου, ὁ, ἡ, *qui sumpsit jentaculum*. Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum*, quod ab ἀκρατίζω, *jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis*.

"Ακρατον, ου, τὸ, *merum, non dilutum*: ex α, & κεράννυμι.

Ἀκράχολος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valde proclivis*: ab ἄκρος, & χολή.

ἈΚΡΕ΄ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum*: ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν.

Ἀκρέσπερον, Poët. adv. *extremo vespere*: ab ἄκρος, & ἕσπερος.

Ἄκρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa*: item neut. pl. ab ἄκρον. superl. ἀκρότατον.

Ἀκρήϐος, ου, ὁ, ἡ, *valde juvenis*: ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥϐῃ ὤν, *qui est in summa pubertate*.

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio*: hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator*: ab ἄκρητος, & πόσις.

Ἄκρητος, ου, ὁ, ἡ, *non mixtus*: ab α, & κεράννυμι.

Ἀκρίϐεια, ας, ἡ, *accurata diligentia*: ab ἀκριϐής.

Ἀκριϐὲς, έος, τὸ, n. gen. ab ἀκριϐής.

ἈΚΡΙΒΗ῍Σ, έος, ὁ, ἡ, *exquisitus, accuratus*. comp. ἀκριϐέστερος. superl. ἀκριϐέστατος. παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆσαι.

Ἀκριϐοδίκαιον, τὸ, *summum jus*: ab ἀκριϐὴς, & δίκη.

Ἀκριϐολογέομαι, *accuratè recenseo*; præs. inf. ἀκριϐολογεῖσθαι· ab ἀκριϐὴς, & λέγω.

Ἀκριϐόω, ῶ, *exquiro*, f. ώσω. p. ἠκρίϐωκα. Th. ἀκριϐὴς.

Ἀκριϐῶς, adv. *exquisitè*: ab ἀκριϐὴς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas*. Dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾷν, *locustas venari*.

ἈΚΡΙ῍Σ, ίδος, ἡ, *locusta*; παρὰ τὸ ἄκρας τῶν φυτῶν νέμεσθαι. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas montis*: ab ἄκρος.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ, ἡ, *qui loquitur inconsideratè*: ab ἄκριτος, & μῦθος.

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ, *indiscretus, confusus, anceps, qui causam non dixit*: ex α, & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ, *frondes habens indiscretas, frondosus*: ab ἄκριτος, & φύλλον.

ἈΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. άσομαι, *audio, pareo*. p. pass. ἠκρόαμαι. part. ἀκροαόμενος, ἀκροώμενος. Hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur*. ἀκρόασις, *auditio*.

Ἀκροάσει, dat. sing. ab ἀκρόασις, εως, ἡ, *auditus*. Ἀκροατήριον, ου, τὸ, *auditorium*. ἀκροατὴς, ου, ὁ, *auditor*: ab ἀκροάομαι.

Ἀκροϐολίζεσθαι ἔπεσι, Ion. *velitari verbis*: ab ἄκρος, & βάλλω. ἀκροϐολισμὸς, ῦ, ὁ, *præludium pugnæ*.

Ἀκροϐυστία, ας, ἡ, *preputium*: ex ἄκρος, & βύω, *tego*; quòd extremam pudendi partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, *angularis, imus*: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκροδακτύλιον, *summum digitum*: ex ἄκρος, & δάκτυλος.

Ἀκρόδρυα, τὰ, *fructus arborei*, propriè qui lignosum putamen habent. Acorns. Th. δρῦς.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ, spoliorum decimæ*: ex ἄκρον, & θὶς vel θὶν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *leviter ebrius*: ab ἄκρος, & θωρήσσω, *inebrio*.

Ἀκρομελαινιάω, *in summo* vel *superficie nigrico*: ab ακρος, & μελαινιάω, *nigrico*; quod à μελαινός.

Ἀκρονύκτιος, ου, ὁ, ἡ, *vespertinus*: ex ἄκρος, & κνέφας.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ, *comatus in vertice*: ab ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκόρδων, pro ἀκροχορδὼν.

Ἀκρομανὴς, ὁ, ἡ, *summè insanus*: ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκροποδητὶ, adv. *summis pedum digitis*. Th. ποῦς.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, *arx*, acc. ἀκρόπολιν· ex ἄκρος, & πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ, *excelsus*. dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Ion. ab ἄκρος, & πόλος.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, κατὰ τὸ ἄκρον πείρων, *extremâ parte acutus*.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, *præputium*, item *glans* ipsa: ab ἄκρος, & πόσθη.

ἌΚΡΟΣ, α, ον, *summus, extremus*: hinc ἀκραῖος, ου, ὁ, idem. ἄκρα, ας, & ἀκρότης, ητος, ἡ, *fastigium*.

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, *summè sapiens*: ex ἄκρος, & σοφός.

Ἀκροτάτη, ης, ἡ, *summa*, superl. ab ἄκρη.

Ἀκρόχολος, idem cum ἀκράχολος.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca*: ab ἄκρος, & χορδή.

Ἄκρω, Dor. pro ἄκρου, gen. sing.

Ἄκρων, ωνος, *extremitas membri*: ab ἄκρος,

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, *summitas, cacumen, vertex*. ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum*. ab ἄκρος.

Ἀκταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ, *Actæon*.

ἈΚΤΗ῍, ῆς, ἡ, *litus fruges*: q. ab ἄγω, *frango*.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, *inops*. Th. κτάομαι.

ἈΚΤΙ῍Ν, ῖνος, ἡ, *radius Solis*. ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἀκτῖσι. q. ab ἄγω, *frango*.

Ἄκτιος, ου, ὁ, *litoralis*: ab ἀκτή.

Ἀκύλας, α, ὁ, *Aquila*, nomen viri.

ἌΚΥΛΟΣ, ου, ἡ, *glans ilicis*.

Ἀκυρολογέω, f. ήσω. p. ηκα. *impropriè loquor*: ab ἄκυρος, & λέγω.

Ἀκυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio*. f. ώσω. p. ἠκύρωκα· ab ἄκυρος, ου, ὁ, *auctoritate privatus*: ex α, & κῦρος.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, *acies*; idem quod ἀκή.

Ἀκωλύτως, adv. *sine obstaculo*: ab ἀκώλυτος· quod ex α, & κωλύω.

ἌΚΩΝ, & ἄκους, οντος, ὁ, *jaculum*: ab ἀκή. Indè ἀκόντιον, idem. ἀκοντίας, ου, ὁ, *jaculus*, serpentis genus. ἀκοντίζω. ἀκοντιστής. ἀκοντιστικὸς, ῦ, ὁ, *jaculandi peritus*.

Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, *invitus*: ab α, & ἑκών.

Ἅλα, acc. sing. ab ἅλς.

Ἀλαϐάρχης, ου, ὁ, *magister scripturæ*: ab ἄλαϐα, *atramentum*, & ἄρχω.

ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ & ἀλάϐαστρος, ου, ὁ, ἡ, *alabastrum*: ab α, & λαϐεῖν, vel λαϐή· quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

Ἅλαδε, pro ἅλα δὲ, *ad mare*. Th. ἅλς.

ἈΛΑΖΩ῍Ν,

ΑΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ, ἡ, *jactator, ostentator*: ὁ ἐν ἄλῃ ζῶν· hinc ἀλαζονεύομαι, *me jacto, glorior.* ἀλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia.*
Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Sic ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθής.
Ἀλαθεὶς, έντος, part. *qui erravit*, ab ἠλάθην, a. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. pass. ἤλαμαι.
Ἀλάθητον, ου, τὸ, *illatibile*: ex α, & λανθάνω.
Ἀλαιὸς, *antiquus*, pro παλαιὸς. Æschyl.
Ἀλακάτα, ας, ἁ, Dor. pro ἠλακάτη.
Ἀλαλάζω, *tinnio, ejulo*, f. άσω. p. ακα. ab
ΑΛΑΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat.* Dor. ἀλαλά.
Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi. vagatus sum*, p. pass. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus. Inde inf. ἀλάλησθαι, & part. ἀλαλήμενος.
Ἀλάλητος, ου, ὁ, ἡ, *inenarrabilis*: ex α, & λαλητός.
Ἀλαλητὸς, ῦ, ῷ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, *clamor, militum dicentium* ἀλαλὴ, Gall. *alarme.* Th. ἀλαλή.
Ἀλαλκομένης, έως, ἡ, pro ἀλκομένης, *potens auxiliari*, epitheton Minervæ: à μένος, & ἀλάλκω.
Ἄλαλκον, ες, ε, *profligabam, arcebam*, imperf. Ion. àb ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω. vel est a. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἦλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.
Ἄλαλος, ου, ὁ, ἡ, *mutus*: ex α, & λάλος.
Ἀλαλύκτημαι, *erro, molestè fero, metuo*, p. pass. Atticam reduplicationem habens, ab ἀλυκτέομαι· vel ab ἀλύσσω, *anxius sum indignor*, quod ab ἀλύω. Quidam verò & præsentis esse temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀκάχημαι) ab ἀλύκτημαι, & per reduplicat. ἀλαλύκτημαι.
Ἀλαζόνες, ων, οἱ, Gens Scythiæ proxima.
ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, incertus sum, erro.* Indè ἄλημα, ατος, τὸ, *vagatio, erratio.* ἀλήμων, ονος, ὁ, & ἀλήτης, ου, ὁ, *erro, vagus.*
ΑΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cæcus, luscus*, q. ex α, & λάω, *video*: hinc ἀλαόω, f. ώσω, *excæco.* ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas.*
Ἀλαοσκοπιά, ᾶς, ἡ, *cæca speculatio*: acc. Ion. ἀλαοσκοπίην. ex ἀλαὸς, & σκοπός.
Ἀλαπαδνὸς, ῦ, ὁ, *vastatu facilis, imbecillis*: ab ἀλαπάζω,
Ἀλαπάζοντα, *dissipantem*, acc. sing. part. præs. ab ἀλαπάζω, f. ξω, *diripio, exinanio.* a. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλάπαξα. ἀλαπάξαι, inf. Th. λαπάζω, per pleonasm. τῦ α.
Ἀλάπαξ', pro ἀλάπαξα, vel ε, vide in ἀλαπάζοντα.

Ἅλας, ατος, τὸ, *sal* Th. ἅλς.
Ἀλαστέω, ῶ, *mærore afficior*: ab ἄλαστος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄληστος, *gravis, non obliviscendus*: ex α, & λήθω.
Ἀλάστορα, acc. sing. ab Ἀλάστωρ, *Alastor*, nom. propr.
Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαστα, i. *non obliviscenda, execrandus*: pl. ἀλάστορες· ex α, & λήθω.
Ἀλάτας, α, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri propr. nomen.
Ἀλᾶτο, *vagabatur*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι.
Ἅλατο, Dor. pro ἥλατο, *saliit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.
Ἄλγε, pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.
Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor*: ab ἄλγος.
Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ήσω. p. ἤλγηκα, *doleo.* Th. ἄλγος.
Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus.* ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος.
Ἄλγιον, ἄλγιστος, *molestior, molestissimus*, comp. & superlat. ab ἄλγος.
ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mæror*: ab ἀλέγω. Indè ἀλγηδὼν, idem. ἀλγέω. ἀλγηρὸς, ῦ, ὁ, *molestus.* ἀναλγὴς, έος, & ἀνάλγητος, ου, *doloris expers.*
Ἀλγῦσα, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω.
ἈΛΔΕ'Ω, vel ἀλδῶ, f. ήσω. p. ηκα. *augeo.* Indè ἀλδήσκω, *augeor*, f. ήσω.
ἈΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor qui est ex sole*: hinc ἀλεεινὸς, ῦ, ὁ, *calidus, tepidus.*
Ἀλέασθαι, *vitare*, a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, & ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito, caveo*, pro quo & ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέαμαι.
Ἀλεγεινῇ, dat. sing. f. g. ab ἀλεγεινὸς, ῦ, *curæ plenus, molestus*, quod ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus*, ab ἄλγος.
Ἀλεγίζω, εις, ει, *curo*, f. ίσω. p. ικα. ab
ἈΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo, rationem haboo alicujus.* Hinc ἀλεγίζω, idem.
Ἀλεείνω, *evito.* ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. Th. ἀλέω, *vito.*
Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga*: ab ἀλέω, *vito.*
Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.
Ἄλειαρ, vide ἀλέω.
Ἀλήλιφα, *unxi*, præt. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, *ungo*, f. ψω.
Ἀλεῖος, ου, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus.*
Ἀλεὶς, part. præs. ab ἄλημι, *contorqueo me & conglobo.* ἀλεὶς verò volunt esse a. 2. part. pass. ab ἀλίσκω.
ἈΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, *poculum cœlatum*, q. ἀλεῖον, *non læve*, sed cœlaturis asperum.
Ἀλείτης, ου, ὁ, *peccator, sceleratus*, idem quod ἀλιτρὸς· ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.
Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, ut & ἄλειφα, *unguentum*:

tum: pro pice sumitur. Th. ἀλείφω.

ʼΑΛΕΙ'ΦΩ, *ungo*, f. ψω. p. ἤλειφα. Deducunt ab ἀλέω *calefacio*. a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλιφον, p. m. ἤλοιφα, Att. ἀλήλοιφα. Hinc ἀλείπτης, ου, ὁ, *unctor*. ἀλειπτήριον, ου, τὸ, *vasis unguentarii genus*.

ʼΑλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator*. Th. ἀλέξω.

ʼΑλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium*, ab ἀλέκτωρ, & φωνή.

ʼΑλεκτρυὼν, ονος, ὁ, ἡ, *gallus*, vel *gallina*.

ʼΑλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α, & λέκτρον.

ʼΑλεν, pro ἀλέζαν, Bœot. *conclusi sunt*: vide in ἑάλη.

ʼΑλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs: hinc ʼΑλεξανδρεὺς, έως, *civis Alexandriæ*.

ʼΑλεξανδρῖνος, η, ον, *Alexandrinus*, *a*, *um*.

ʼΑλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander*, qui & rex Macedoniæ fuit: ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, q. *fortis auxiliator*.

ʼΑλεξάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ventos arcens*: ab ἀλεξέω, & ἄνεμος.

ʼΑλέξασθαι, *auxiliari*, per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι. a. 1. m. ab ἀλεξέω· vel à barytono Attico regularis Aoristus ab ἀλέξω.

ʼΑλεξέμεναι, *auxiliari*, Dor. & Ion. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

ʼΑλεξήσειε, *avertisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.

ʼΑλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix*, ab ἀλέξω, & ἀρὰ in bonam & in malam partem accipitur.

ʼΑλεξιβιάδας, ὁ, ὁ ʼΑλεξιβίου παῖς Κάρρωτος.

ʼΑλεξίκακος, ου, ὁ, *malum pellens*, *averruncus*: ab ἀλέξω, & κακός.

ʼΑλεξίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, *propulsans ab hominibus mala*, ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

ʼΑΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ήσω. p. ηκα. *arceo*, *propulso*, *opitulor*.

ʼΑλεῖς, vide ἀλέω.

ʼΑλευάδαι, οἱ, οἱ τοῦ Αἰλεύα παῖδες.

ʼΑλευάμενος, *devitans*. a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit*, Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito*. Vide ἀλέασθαι.

ʼΑλεύμεναι, Dor. pro ἀλεῖμεναι, ab ἀλέω.

ʼΑλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλέασθαι.

ʼΑλευρον, ου, τὸ, *farina*. Th. ἀλέω.

ʼΑΛΕ'Ω, *molo*, f. έσω & ήσω. p. ηκα. Item *vito*, *caveo*, *congrego*, pro quo potiùs ἀλέομαι· hinc ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor*. ἄλειαρ, ατος, τὸ, *farina*. ἀλήθω, *molo*.

ʼΑλεώμεθα, *vitemus*, præs. sub. ab ἀλέομαι. act. ἀλέω.

ʼΑλεωρὴ, *tutamen*, *munimentum*, sæpe idem cum ἀλεὴ, *evitatio*: ab ἀλέω.

ʼΑλη, ης, ἡ, *error*: ab ἀλάω.

ʼΑληθέα, acc. ab ἀληθής.

ʼΑλήθεια, ας, ἡ, *veritas*. ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.

ʼΑληθεστάταις, dat. pl. superl. ab ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

ʼΑληθεύω, *vera loquor*, f. εύσω. p. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. ἀλήθευσον. Ab

ʼΑΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀληθὲς, *verus*: ab α, & λήθη. Hinc ἀλήθεια, ἀληθεύω, ἀληθῶς.

ʼΑληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

ʼΑληθινὸς, ἡ, ὸν, *verus*: ab ἀληθής.

ʼΑληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas*: ab eodem.

ʼΑλήθω, *molo*, f. ἀλήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo*.

ʼΑληθῶς, verè, adv. ab ἀληθής.

ʼΑλήϊος, ου, ὁ, *pauper*, *sine præda*: ex α, & ληῒς, vel λεία. Vel quasi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens*: à λήϊον.

ʼΑληκτος, ου, ὁ, ἡ, *incessabilis*: ut & ἄλληκτος· ex α, & λήγω.

ʼΑληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis; q. *irrequieta*.

ʼΑλήλεκα, *molui*, p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω· unde p. pass. ἀλήλεσμαι, *molitus sum*. part. ἀληλεσμένος.

ʼΑλήλημαι, pro ἄλαμαι, ind. præs. Æol. ab ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι Atticé. Ab ἀλάω, *erro*.

ʼΑλήλιμμαι, p. pass. Att. pro ἤλειμμαι, facta reduplicatione, & correptâ penultimâ, unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, *unctus*. & ἀλήλιπται, pro ἤλειπται. ʼΑλήλιφα, *unxi*, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, *ungo*.

ʼΑλήμεναι, *congregari*, præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· & hoc ab ἀλάομαι.

ʼΑλήμων, vide ἀλάομαι.

ʼΑλῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω.

ʼΑλὴς, έος, ὁ, ἡ, *congregatus*, *confertus*: hinc ἀλίζω, *congrego*. Th. ἅλις. Sed Ἅλης, εντος, fluvii nomen.

ʼΑληστος, ου, ὁ, ἡ, Dor. ἄλαστος, *cujus erit memoria perpetua*: ex α, & λανθάνω.

Ἅληται, *saliat*, 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

ʼΑλήτης, ου, ὁ, *vagus*, *erro*: ab ἀλάομαι. Hinc ἀλητεύω, f. σω. *vagor*.

ʼΑλθαία, ας, ᾳ, ἡ, *Althæa*, nomen propr. mulieris.

ʼΑλθαίνω, & ἀλθέω, *medeor*: ab ἄλθω.

Ἄλθετο, *sanata est*. imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, *sanor*. Th. ἄλθω.

ʼΑΛΘΩ, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, *sano*, *augeo*. Deducunt ab ἄλδω. τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

ʼΑλία, ας, ἡ, *cœtus*: ab ἅλις.

ʼΑλιαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *per mare flans*: ab ἅλς, & ἄημι.

ʼΑλιαίετος vel ἁλιάετος, ου, ὁ, *aquila marina*: ab ἅλς, & αἰετός.

'Αλιάκμονα, acc. ab 'Αλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii : ex ἅλς, & ἀκμὴ, *incrementum.*

'Αλίαςος, ου, ὁ, ἡ, *inevitabilis* : ab α, & λιάζω, *jacto, devito, separo me* ; quod dicitur per Metathes. verbi ἀλίζω, *congrego* : quod ab ἅλις, *satis*.

'Αλίβαντος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἠλίβατος, *altus*.

'Αλίβρεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui à mari abluitur.* Th. βρέχω.

'ΑΛΙ'ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, *similis* : hinc ἐναλίγκιος, ὁ, idem. Angl. 𝔏𝔦𝔨𝔢, 𝔄𝔩𝔦𝔨𝔢.

'Αλιερκὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui mari tanquam septo quodam coërcetur* : ab ἅλς, & ἕρκος.

'Αλιεὺς, έως, ὁ, *piscator* : hinc ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piscandi.* 'Αλιεύω, *piscor*, f. εύσω. p. ἡλίευκα. ab ἅλς, *mare*.

'Αλίζω, *sale condio, conspergo*, fut. ίσω. p. ἥλικα, pass. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομαι· ab ἅλς, *sal*. Vide ἅλις.

'Αλιζώνων, gen. pl. *Halyzonum*, nom. propr.

'Αλιηχέα, *marisonum*, acc. ab ἁλιηχὴς, έος, ὁ, ἡ, Th. ἅλς, & ἦχος.

'Αλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, *stultus, inanis.* ἀλιθίως, *frustrà*.

'Αλίκος, Dor. pro ἡλίκος, *quantus*.

'Αλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, μὴ ἔχων λιμένα, *importuosus*.

'Αλιμήδη, ης, nomen mulieris ; q. d. *quæ curat mare* : ex ἅλς, & μῆδος.

"Αλιμος, ου, *marinus, salsus.* Est & frutex quidam sic dictus, quòd in maritimis nascatur : ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur : ab α, & λιμός.

'Αλιμυρήεις, εντος, ὁ, ἡ, *in mare cum sonitu fluens* : ab ἅλς, & μύρω.

'Αλινδήθρα, ας, ἡ, *volutabrum.* Ab

'Αλινδοῦμαι, *versor*, pro καλινδοῦμαι.

"Αλινος, ὁ, ἡ, *ex sale confectus.* Th. ἅλς.

"ΑΛΙΞ, ικος, ὁ, *alica*.

"Αλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, *coævus.* Th. ἡλικία.

'Αλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ου, *marinus.* Est & nom. propr. ab ἅλς, *mare*.

'Αλιόκαυςος, Dor. pro ἡλιόκαυςος, ου, ἡ, *sole tostus* : ex ἥλιος, & καίω.

"Αλιον, pro ἥλιον, Dor. Sic "Αλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol*.

"Αλιος, ου, ὁ, *marinus* : item *vanus, inanis*.

'Αλιοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui in mari alitur.* Th. τρέφω.

'Αλιόω, *vanum reddo*, f. ώσω. p. ἡλίωκα. ab ἅλς, *mare*.

'Αλίπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, *marivagus* ; ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.

'Αλίπλοος, ου, ὁ, ἡ, *mari natans* : ab ἅλς, & πλέω.

'Αλίπνοος, ου, ὁ, ἡ, *mare olens* : ex ἅλς, & πνέω.

'Αλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens* : ab ἅλς, & πορφύρα.

"ΑΛΙΣ, adv. *satis, abunde* : ab ἅλς· ἐν ἀυτῇ γὰρ ἄθροον καὶ ἱκανόν ἐστι τὸ ὕδωρ. Indè ἀλίζω, *congrego.* ἁλία, *cœtus hominum*.

"Αλις, ιδος, ἁ, Dor. pro "Ηλις, *Elis*, urbs Peloponnesi.

'ΑΛΙΣΓΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα, *polluo, contamino.* Unde

'Αλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio*.

'ΑΛΙ'ΣΚΩ, vel "Αλωμι, *capio, convinco, damno*, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων. præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον. p. pass. ἥλωμαι, σαι, ται, unde ἁλωτὸς, *captus* : ut & ἅλωσις, ἁλώσιμος, αἰχμάλωτος.

"ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

'Αλιςρεφέων, gen. pl. ab ἁλιςρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui in mari versatur* : ab ἅλς, & ςρέφω.

'ΑΛΙΤΕ'Ω, *pecco, delinquo*, f. ήσω. p. ἠλίτηκα. a. 2. ἤλιτον· hinc ἀλίτης, ου, ὁ, *peccator* : ab α, & λιτή.

'Αλίτῃ, *deliquerit.* a. 2. sub. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

'Αλιτημένος, ου, p. part. pass. Ion. ab ἀλιτέω.

'Αλιτήμων, ονος, ὁ, *peccator* : ab ἀλιτέω.

'Αλιτόμηνος, v. ἠλιτόμηνος.

'Αλίτοντο, Ion. pro ἠλίτοντο, *offenderunt*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀλιτέω.

'Αλιτόξενος, ου, ὁ, ἡ, *qui in hospites peccat* : ab ἀλιτέω, & ξένος.

'Αλιτραίνεται, *male agit*, 3. præs. pass. ab ἀλιτραίνω, *pecco.* Th. ἀλιτέω.

'Αλίτροπος, ου, ὁ, *mari jactatus* : ab ἅλς, & τρέπω.

'Αλιτρὸς, οῦ, ὁ, *peccator.* dat. pl. ἀλιτροῖς· ab ἀλιτέω.

'Αλίτρυτος, ου, ὁ, ἡ, *qui in mari est attritus* vel *absumptus* : ab ἅλς, & τρύω.

'ΑΛΙ'Ω, *volvo*, f. ίσω, p. ἥλικα. 'Αλινδέω, idem.

'Αλίως, adv. *frustrà* : ab ἅλιος.

'Αλκὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀλκὴ, *robur* : hinc ἀλκάεις, εντος, & contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus*.

'Αλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

'Αλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis*, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι.

'Αλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ 'Αλκαίου παῖς.

'Αλκαϊκὸς, οῦ, ὁ, *Alcaïcus*, nomen viri.

'Αλκαίοιο, gen. Ion. pro 'Αλκαίου· ab "Αλκαιος, nomen viri ; ab ἀλκή.

"Αλκανδρος, ου, ὁ, *Alcander* : nomen propr.

"Αλκαρ, ρος, τὸ, *tutamen* : ab ἀλκή.

'Αλκείδαο, gen. Æol. ab 'Αλκείδης, ου, ὁ, nomen viri : ab ἀλκή.

'ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, *robur vires, auxilium* : hinc ἄλκιμος. ἀλκήεις, *fortis*.

'Αλκὶ, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκός.

'ΑΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, anchusæ species, herba.

"Αλκιμος, ου, ὁ, ἡ, *robustus* : ab ἀλκή.

'Αλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ· ab 'Αλκμαίων, ωνος, ὁ τοῦ 'Αμφιαράου ὑιός.

'Αλκμήνη-

'Αλκμήνη, *Alcmene*, nomen fœminæ; q. d. *robur Lunæ*.
'Αλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor, propugnator*, acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.
'Αλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone*, nom. propr. mulieris.
'Αλκω, & ἀλάλκω, *arceo*, f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.
'ΑΛΛΑ', *sed*. ἀλλ' pro ἀλλά, & pro ἄλλο. ἀλλάγε, *at certè; sed tamen*.
'Αλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.
'Αλλαλοφονία, ας, ἁ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, *mutua cædes*: ab ἀλλήλων, & φόνος.
'Αλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων· ab ἄλλος.
'Αλλάξαιτο, *permutaret*, a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.
'Αλλᾶς, ᾶντος, ὁ, *lucanica, botulus*: hinc ἀλλαντοποιὸς, *tucetarius*. ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, *qui vendit farcimina*.
'ΑΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω Att. *muto*: ab ἄλλος. f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. p. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι. Hinc ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*. ἀντάλλαγμα, διαλλάττω, διάλλαξις, &c.
'Αλλάττα, *reliqua*, pro ἄλλα ἄττα.
'Αλλαχοῦ, & ἀλλαχῆ, *alibi*. ἀλλαχόθεν, *aliunde*: ab ἄλλος.
'Αλλάων, *aliarum*, gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος.
'Αλλεγον, pro ἀνάλεγον, & hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.
'Αλλέες, *congregati*, Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.
'Αλλέξαι, Poët. & metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω.
'Αλλῃ, adv. *aliter*. ἄλλη, ης, *alia*. ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.
'Αλληγορία, ας, ἡ, *mutatio*, vel figura qua aliud dicitur, aliud significatur.
'Αλληγορούμενα, ων, τὰ, *per quæ aliud præfiguratur*, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω. quod ex ἄλλος, & ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω.
'Αλληκτος, ου, ὁ, Æol. pro ἄληκτος.
'Αλλήλησι, *inter se*, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων. 'Αλλήλοιϊν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.
'Αλληλούϊα, *Allelu-jah*, h. e. *laudate Dominum*.
'Αλληλοφαγίη, ης, ἡ, Ion. pro -γία, *mutua depastio*: à φάγομαι.
'Αλλήλων, gen. pl. caret nominativo, éstque triptoton. dat. ἀλλήλοις, αις, οις. acc. ἀλλήλους, ας, α. *per invicem, mutuò, alius alium*. Th. ἄλλος.
'Αλλογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *alienigena*, q. d. ἐξ ἄλλου γένους, *ex alia gente*.
'Αλλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est diversæ linguæ*: ab ἄλλος, & γλῶσσα.
'Αλλόγνωτος, ου, *aliis cognitus*: ab ἄλλος, & γινώσκω.
'Αλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, *extraneus, alienigena*: ab ἄλλος, & δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ vel γῆ, & πέδον.
'Αλλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *formam mutatam habens*: ab ἄλλος, & εἶδος.
'Αλλοθεν, *aliunde*, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, *aliunde alius*. ἄλλοθι, *alibi*, & ἄλλοθε.
'Αλλόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aliâ linguâ utens*: ab ἄλλος, & θρόος, *vox*.
'Αλλοίη, ης, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, ου, ὁ, *diversus*: ab ἄλλος.
'Αλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, *alibi*.
'Αλλόκοτος, ου, *monstrosus*; q. ἀλλότοκος.
'ΑΛΛΟΜΑΙ, *salio*: ab Hebr. חלל *chalal*. imperf. ἡλλόμην, ου, ετο. f. m. ἀλοῦμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο. Hinc forsan Angl. Halt, & Lat. *salio*, aspiratione in *S* versâ.
'Αλλοπρόσαλλος, ου, ὁ, *mutabilis, nunc hic, nunc illic adhærens*, epithet. Martis. voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος.
'ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS, a, ud*: hinc ἄλλοτε, *aliàs, interdum*, adv. ἄλλοσε, *aliò*, adv.
'Αλλότερρος, Æol. pro ἀλλότριος.
'Αλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ, *curiosus hospes alienæ, domûs, alienarum rerum inspector*: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι.
'Αλλότριος, α, ον, *alienus*. Th. ἄλλος.
'Αλλοτριοφθονέω, *alienis invideo*: ab ἀλλότριος, & φθόνος.
'Αλλοφάσσω, *turbor animo*: ab ἄλλο, & φάω, *dico*.
'Αλλοφρονέων, *mente alienatus, insanus*: ab ἄλλος, & φρονέω.
'Αλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, *alienigena*: ἐξ ἄλλου φύλου, *ex alia gente*.
'Αλλυδις, *aliorsum*, Poët. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος.
'Αλλύεσκε, Poët. & Ion. pro ἀνέλυε, *resolvebat*, imperf. act. ab ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω.
'Αλλυτος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἄλυτος.
'Αλλωθεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.
'Αλλως, adv. *aliter, temerè, inconsultò*: ab ἄλλος.
'Αλματι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, *saltus*: ab ἅλλομαι.
'Αλμενος, per Sync. pro ἀλλόμενος, & Æol. tenuis pro aspirato: ab ἅλλομαι.
'Αλμη, *salsugo*: ab ἅλς, *sal*.
'Αλμυρὸς, οῦ, ὁ, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*. Hinc videntur fluxisse voces illæ in modernis linguis quibus θαλασσίαρχος indigitatur, Admiral, *Almirante, Ammiraglio*. Hinc etiam fortè Gall. *Saulmure*.
'Αλξ, κὸς, ἡ, idem cum ἀλκή.
'Αλοαθεὶς, *tritus*, a. 1. part. ab
'ΑΛΟΑ'Ω, *trituro, comminuo*, f. ήσω, & ἀλοάσω, p. ηκα. ἀλοάοντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. Dicitur & ἀλοιάω. Ab ἅλως· in area enim fit trituratio.

'Αλογέω,

'Αλογέω, ῶ, *aspernor, contemno*, f. ήσω. p. ηκα· ex α, & λόγος, *ratio*.
'Αλογίη, ης, ἡ, *contemptio* : ab ἀλογέω.
'Αλόγιστος, ου, ὁ, *rationis expers*. Hinc adv. ἀλογίστως, *inconsiderate* : ex α, & λόγος.
Ἄλογος, ου, ὁ, idem quod ἀλόγιστος.
'ΑΛΟΗ', ης, ἡ, *aloë*, herba.
'Αλόθεν, adv. *ex mari* : ab ἅλς.
'Αλοία, *pulsabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω pro ἀλοάω.
'Αλοίην, *captus sim*, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλοίην. Th. ἅλωμι.
'Αλοίμαν, Dor. pro ἠλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.
'Αλοιφῇ, dat. ab ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, *pinguedo*, quod ab ἀλείφω.
Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem cum Αὖλαξ.
'Αλόντε, *capti*, a. 2. part. act. dual. ab ἁλοὺς.
Ἄλος, Dor. pro ἧλος.
'Αλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. *Thetidis* : fit ab ἅλς, *mare* : indè ἁλόσυνος, ἁλοσύνη, &, per pleonasm. τῆ δ, ἁλοσύδνη.
'Αλοὺς, όντος, όντι, *captus*, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.
Ἄλοφος, ου, ὁ, *sine cristâ*. Th. λόφος.
Ἄλοχος, ου, ἡ, *uxor*, dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, & λέχος.
'Αλόω, *erra*, 2. sing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poët. ἀλόω.
'Αλόωνται, Poët. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.
Ἄλπεις, *Alpes*, montes, dat. pl. Ἄλπεσιν.
Ἄλπνιστος, vel, ut alii leg. ἄλπιστος, quod à θάλπω, *foveo* : hinc θαλπνὸς, οῦ, ὁ, & θαλπνὺς, ύπερος, ύτατος, & θαλπνίων, θάλπνιστος, &, sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, *jucundissimus*. Vel à θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, &, sublato θ, ἄλπιστος, *suavissimus*.
'ΑΛΣ, ἁλὸς, ὁ, *SAL* : hinc Lat. *Sal*, & Angl. Salt, spiritu, ut fit, in sibilum verso. Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare* : ab ἅλς, *sal*, vel ab ἁλίζω, vel ab ἅλλομαι.
Ἄλσος, εος, τὸ, *lucus*, *nemus*, ubi stirpes ἅλλονται· ità *saltus* Latinis.
Ἄλτο, *saliit*, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, & Ion. ἅλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἧλμην, ἧλσο, ἧλτο, Æolicè tenuis pro adspirato.
'ΑΛΥΗ', ης, ἡ, *lignum cui infigitur stiva* : q. ab α, & λύω.
'Αλυκὸς, ἡ, ὸν, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*.
'Αλυκτάζω, *metuo*, *anxius sum*. Th. ἀλύω.
'Αλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, *indissolubilis pedica*. ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.
'Αλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξεται, f. 1. m. ab ἀλύσκω, *vito*, f. ξω. Th. ἀλέω.
'Αλύουσ', pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω.
Ἄλυπος, ου, ὁ, ἡ, *dolorum expers*, comp. ἀλυπότερος· ex α, & λύπη.

Ἄλυς, υος, ἡ, *anxietas mentis* : ab ἀλάω.
'Αλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, *viribus destituor*, *dolore afficior*, ἀλύω σθένος.
'Αλυσθμαίνω, *doleo*, vel *anhelo* : ex ἀλύω, & ἀσθμαίνω.
Ἅλυσις, εως, ἡ, *catena* : q. ἄλυτος.
'Αλυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *inutilis* : q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non solvit vectigalia*.
'Αλυσκάζοντι, *fugienti*, dat. part. ab ἀλυσκάζω, *evito*. Th. ἀλέω.
'Αλύσσω, vide ἀλύω.
'Αλύτης, ου, ὁ, *lictor* : ab ἅλυσις.
Ἄλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insolutus*, *insolubilis* : ex α, & λύω.
'Αλυχὴ, ῆς, ἡ, *fastidium animi cum crebrâ oscitatione* : q. ab ἀλύω.
'ΑΛΥ'Ω, f. σω, *animo sum inquieto* : ab α, & λύω· q. ἀλύω fit λύσιν τῶν κακῶν οὐχ εὑρίσκω· vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. *Allucinor*. Hinc ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, *anxietas*. ἄλυς, υος, ὁ, ἡ, *exspatiatio*. ἀλύσσω, *anxius sum*. ἀλυσθαίνω, *imbecillis sum*.
Ἄλφα, primæ literæ nomen. Hinc ἀλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio*, f. ήσω, & έσω. a. 2. ἦλφον. opt. ἄλφοιμι.
'Αλφαῖος, ου, ὁ, nomen viri propr. ab Hebr. אלוף *dux*.
Ἀλφειός, ου, ὁ, nomen fluvii : alii scribunt Ἀλφεὸς, οῦ.
'Αλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos *inveniunt*, à quibus munera accipiunt, *boves* potissimum : ab ἀλφέω.
'Αλφηστῆσιν, Ion. pro ἀλφησταῖς. ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor* ; ab ἀλφέω. Th. ἄλφα.
'ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, *farina* : forsan ab ἄλφω.
'Αλφὸς, ἡ, ὸν, *albus*. ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ* ; ergo ab ἀλφὸς, *albus*.
Ἄλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφηστής.
'Αλῶ, a. 2. sub. ab ἁλίσκω.
'Αλωὰ, Dor. & ἀλωὴ, ης, ἡ, *area*, *locus vitibus & arboribus consitus*, *arbustum*, *campus frumentarius*, *segetes*. ἀλωάων, gen. pl. Æol. ἀλωὰς, acc. Th. ἅλως.
'Αλωὰς, άδος, ἡ, *arealis*. Th. ἅλως.
'Αλῴη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, *captus sit*, *caperetur*, a. 2. opt. ab ἁλίσκω.
'Αλωῆος, *Aloei*, gen. ab 'Αλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.
Ἅλωθι, *capere*, seu *capiaris*, a. 2. imperat. ab ἅλωμι.
Ἅλωκα, *captus sum*, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.
Ἅλωμι, vide 'Αλίσκω.
Ἅλων, ωνος, ἡ, *area in quâ trituratur frumentum*. Th. ἅλως.
'Αλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.
'ΑΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES* : ab ἀλῶ, & ὤψ, à *fallendis oculis* : vel ab ἀλῶ, & παίζω, ἡ ἐν τῇ πλάνῃ παίζουσα. ἀλωπέκιον, ου, τὸ, *vulpecula*. ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, *vulpina*. ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis*. ἀλωπεκίζω,

πικίζω, *fraudulenter ago.* ἀλαπὸς, ῦ, ὁ, *fraudulentus, astutus.* ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum.*

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, *area:* ab ἅλις, seu ἀλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀσαχύων συνάθροισιν. Item *circulus & corona siderum.* Hinc ἀλωεὺς, έως, ὁ, *qui in areâ frumentum terit.*

Ἁλώσιμος, ὁ, ἡ, *qui capi* vel *expugnari potest.*

Ἅλωσις, εως, ἡ, *captura.* Th. ἁλίσκω.

Ἁλωσομένης, *expugnandæ,* f. 1. part. m. f. g.

Ἁλώω, pro ἁλῶ· ab ἁλίσκω.

Ἀμ ex ἀμφὶ, *circa:* ἄμ' pro ἅμα.

ἍΜΑ, adv. *unà, cum:* à עם *bim, cum.* ἁμᾷ, Dor. pro ἅμα. sed ἀμᾷ, Dor. pro ὁμῶ.

Ἀμάζονες, όνων, αἱ, *Amazones:* ex α, & μαζός.

Ἀμαθαίνω, *indoctus sum:* ab α, & μανθάνω.

Ἀμαθέστατος, ε, ὁ, superlat. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *indoctus:* ex α, & μανθάνω.

Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής. Ἀμαθεῖ, adv. *indoctè.* Ἀμαθῶς, *stultè.*

Ἀμαθόεις, εντος, ὁ, *arenosus;* Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

Ἄμαθος, ε, ἡ, *arena.*

Ἀμαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo,* præs. ind. ab ἄμαθος.

ἈΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ὁ, *indomitus.* ἀμαιμακέτοιο, pro ε, g. Ion. Ex α intensivo, & μαιμάω· vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis.* Significat etiam *immensus:* ex μῆκος, Dor. μᾶκος.

ἈΜΑΛΔΥ'ΝΩ, *corrumpo, consumo,* ut molle: ab ἀμαλὸς· aliquando *demolior,* q. ὁμαλύνω, ab ὁμαλός.

ἈΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur: forsan ab ἀμαλθεύω, *dito, nutrio.*

ἌΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, *manipulus:* hinc ἀμαλλεύω, *in manipulos colligo:* παρὰ τὸ ἀμᾶν, vel παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τὸν σάχυας.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, & ἀμαλλοδέτης, ε, ὁ, *manipulorum ligator:* ab ἄμαλλα, & δέω.

ἈΜΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mollis, tener;* pro ἁπαλὸς, π mutato in μ, Æol.

ἈΜΑ'ΜΥΞ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἀμᾶν, *metere,* præs. inf. verbi ἀμάω.

ἈΜΑΝΙ'ΤΗΣ, ε, ὁ, *fungus,* vel fungi species.

ἍΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus:* quia ἅμα ἄξονι, *cum axe rotæ,* circa quem hæc agitur: vel dicitur ἐκ τοῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Hinc ἁμαξιτὸς, ῦ, *via vehicularis.* ἁμαξεύω, *plaustris transeo.* ἁμαξὶς, ίδος, ἡ, *plostellum.* ἁμαξοπηγέω, *plaustra fabrico,* à πήγνυμι.

Ἆμαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.

ἈΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ-ductus, cloaca:* q. ab ἅμα, & ῥεῖν· vel ab ἄμη, & αἴρω· ligone enim fiunt sulci: vel ab חמר *amar, fovea.*

ἈΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ε, ὁ, *amaracus,* herbæ species.

Ἀμάραντινος, ε, ὁ, ἡ, *non marcescens:* à μαραίνω. Ἀμάραντος, ε, ὁ, ἡ, idem.

ἈΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro, pecco,* f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α, & μάρπτω, *assequor, attingo scopum.* ἄμαρτεν, a. 2. Ion. ἁμάρτῃ, sub. ἁμαρτῶν, part. Vir doctus derivatum putat à מרה *mara, rebellare.*

Ἁμαρτῆ, *simul:* ut ὁμαρτῆ, adv.

Ἁμαρτηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum:* ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, *peccatum,* item *victima pro peccato:* ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίνοος, ε, ὁ καὶ ἡ, *cujus mens est prava:* ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Ἁμαρτοεπὴς, ὁ καὶ ἡ, *qui dicendo peccat,* aut *decipit:* ab ἁμαρτάνω, & ἔπω.

Ἀμάρτυρος, ε, ὁ, ἡ, *testimonii expers:* ex α, & μάρτυρ.

Ἁμαρτωλὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *peccator,* & *peccatrix:* ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & Ἀμάρυγμα, τος, τὸ, *micans fulgor.* Ab

ἈΜΑΡΥ'ΣΣΩ, *splendeo, fulgeo,* f. ξω. p. χα. ἀμάρυσσε, imperf. Ion. q. ex α intensiv. & μαίρω.

Ἀμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, a. 1. ἤμησα.

Ἀμᾶσθαι, *metere,* præs. inf. m. ab ἀμάω.

Ἀμαξοχία, ας, ἡ, q. ἁρμαξοχία, Poët. *rotarum concursus:* hinc ἀμαξοχέω, *simul curro:* ab ἅμα, vel ἅρμα, & τρέχω.

ἈΜΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, ἡ, *obscurus:* q. ab α, & μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan *Maurus,* a ᛗᛟᛟᚱ.

Ἀμαυρωθείη, *intereat,* a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, *obfusco.* Th. ἀμαυρός.

Ἀμαχανία, ας, ἁ, Dor. pro ἀμηχανία· ut & ἀμάχανος pro ἀμήχανος.

Ἀμαχητὶ, Ἀμαχεὶ, & Ἀμάχως, *sine prælio,* adv. & Ἄμαχος, ε, ὁ, ἡ, *alienus à pugnâ,* vel *inexpugnabilis, impossibilis.* superl. ἀμαχώτατος. Ex α, & μάχομαι.

ἈΜΑ'Ω, ῶ, *meto,* f. ήσω, p. ἤμηκα· forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. *Amasser.* Ab ἀμάω, ἀμητὸς, ἀμητὴρ, ἀμη.

Ἀμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν. Ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω.

Ἀμβάλευ, Dor. & Æol. pro ἀμβαλῦ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Ἀμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo, procrastino.* 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Ἄμβασι, Poët. & Dor. pro ἀμβῆσι, per Syncop.

Syncop. pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, *ascendere facio, impono in.* Thema βαίνω, quod sæpe apud Poëtas transitivè sumitur pro ἀναβιβάζω.

'Αμβάσῃ, *ascendes*, f. 1. m. Poët. & Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem Ἄμβασις, & Ἀμβατὸς, pro ἀνάβασις, & ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ, crepido*: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Forsan ab אבן *eben, lapis.*

ἌΜΒΙΞ, ικος, ὁ, *olla, calix.*

Ἀμβλήδην, pro ἀναβλήδην, & Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω, *remoror.*

ἈΜΒΛΥ'Σ, έος, ὁ, *obtusus, hebes*: hinc ἀμβλόω, *hebeto, abortivum pario.* ἀμβλυώσσω, *obtundo.* Unde forsan Angl. **Blunt.** ἀμβλυώττω, *cæcutio, caligo.* ἀμβλυωσμὸς, ȣ̃, ὁ, *hebetudo visûs*: ἀμβλίσκω, *abortiri facio.*

Ἀμβλωθῇ, *abortiatur*, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. v. ἀμβλύς.

Ἀμβλωθρίδιον, *abortivus partus.* Ἄμβλωσις, εως, ἡ, *abortus*: ab ἀμβλόω, in ἀμβλύς.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην.

Ἀμβολάδην, Ion. & Poët. pro ἀναβολάδην, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, *terra egesta*, vel *aggesta*: ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, *præludium*, Poët. Sync. pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, ȣ̃, ὁ, *dilator operum*: ab ἀναβάλλομαι, & ἔργον.

Ἀμβρόσιος, ȣ, ὁ, *immortalis.* ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum.* ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α, & βροτός.

Ἄμβροτος, ȣ, ὁ, *immortalis*: pro ἄβροτος.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad altaria*, vel *super*: à βωμός.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo*; quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω.

Ἀμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, *edito clamore.* Th. βοάω.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ȣ, ὁ, ἡ, *immensus*: ab α, idem quod σὺν, & μέγας. Aliquando *invidiâ carens*: & sic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμέθυσος, ἡ, ὁ, *Amethystus*, nomen gemmæ: ex α, & μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum; aliàs Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

ἈΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, *commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, prætereo.* p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. p. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. p. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, *mutatio.* ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus, alternus.* ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν, & ἀμοιβηδὶς, *vicissim, alternis vicibus.*

Ἀμειδὴς, έος, & Ἀμείδητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *tristis, tetricus*: ab α, & μειδάω.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ȣ, ὁ, ἡ, *asper, durus*: ex α, & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ȣ, ὁ, ἡ, *implacabilis*; idem quod ἀμείλικτος: ex α, & μείλιχος.

Ἄμεινον, ονος, *melius.* ἀμείνων, *melior.* acc. sing. m. & f. & in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνω. ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, *privo aliquem portione*: ex α, & μείρω.

Ἀμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, *transiverit.* f. 1. m. verbi ἀμείβομαι. f. ψομαι. v. ἀμείβω.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges*, 2. sing. præs. ind. verbi ἀμέλγω.

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα. *mulgeo, fructus immaturos carpo.* Hinc Angl. **Milk.**

Ἀμέλει, *nè cura, nè sis sollicitus*, imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. & significat, *certè, nimirum, utique*: ex α, & μέλει.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, *negligentia*: ex α, & μέλει.

Ἀμελέω, ῶ, *negligo.* f. ήσω. p. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα. ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. ἀμελȣ̃ντος, gen. sing. part. præs. ἀμεληµένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.

Ἀμέλξῃς, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω.

Ἄμεμπτος, ȣ, ὁ, ἡ, *inculpatus*: hinc ἀμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. & μέμφομαι.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένης, ȣ, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, *debilis, qui citò deficit*: ab α, & μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, *debilito.*

Ἀμενὴς, έος, ὁ, *imbecillis, evanidus*, idem cum ἀμενηνός.

Ἀμήνιτος, ȣ, ὁ, ἡ, *expers iræ.* Th. μῆνις.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, *dies.*

Ἀμέρῃσι, *in diebus, interdiu.* Poët. & Dor. pro ἡμέραις.

ἈΜΕ'ΡΓΩ, *premo, exsugo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo.*

Ἀμέρδω, *privo, excæco*, item *obscuro, obtundo.* imperf. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α, & μέρδω. Ἀμερθῇς, a. 1. pass. sub.

Ἀμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *individuus*: à μέρος.

Ἀμέριμνος, ȣ, ὁ, ἡ, *securus*: ex α, & μέριμνα.

Ἄμερος, pro ἥμερος, *mitis, mansuetus.* Dor.

Ἀμέρσαι, pro ἀμείρσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμείρω, *aliquem portione suâ privo.* Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι· aut regulariter ab ἀμέρδω.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀμέρδω.
Ἀμερώσας, Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος.
Ἄμες, Dor. pro ἡμεῖς, *nos*.
Ἀμετάθετος, ου, ὁ, ἡ, *immutabilis*. ἀμετάθετον, ου, τὸ, *immutabilitas*. Ex α, μετὰ, & τίθημι.
Ἀμετακίνητος, ου, ὁ, ἡ, *immotus*: ex α, μετὰ, & κινέω.
Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ, ἡ, *cujus nos non pœnitet*: à μεταμέλομαι.
Ἀμετανόητος, ου, ὁ, ἡ, *resipiscere nesciens*: à μετανοέω.
Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, *nostra*.
Ἀμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ου, ὁ, ἡ, *immensa*: ex α, & μέτρον.
Ἀμετροεπὴς, ὁ, ἡ, *sine modo loquax*: ab α, μέτρον, & ἔπω.
Ἄμετρον, ου, τὸ, *immensum*: ex α, & μέτρον.
Ἀμειψίπορος, ου, ὁ, ἡ, *gressus alternans*: ex ἀμείβω, *muto*, & πόρος.
ἈΜΕΥ'Ω, *vado, transeo, muto, vinco*: q. ab ἅμα ἕω, *simul eo*.
Ἄμη, ης, ἡ, *falx*; ab ἀμάω· item *ligo*.
Ἀμὴν, *verè*. ἀμὴν ἀμὴν, *verissimè*. Hebr. אמן *veritas*.
ἌΜΗΣ, ου, & ητος, ὁ, *placentæ genus lactea*.
Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω.
Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, *messor*: ab ἀμάω.
Ἀμητὸς, οῦ, ὁ, *messis, arista*; at ἄμητος, *messis tempus*: ab ἀμάω.
Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre*: ex α, & μήτηρ.
Ἀμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, η, ον, *minimè cautus, perplexus*.
Ἀμηχανέω, *inopiâ consilii laboro*. Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, *difficultas*: ex α, & μηχανή.
ἈΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis nomen: παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλέοσι· vel ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν.
Ἀμίαντος, ου, ὁ, *impollutus*: ex α, & μιαίνω.
Ἀμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, *semideus*.
Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.
ἈΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen*. Indè ἀμιλλάομαι, *certo*. inf. ἀμιλλᾶσθαι.
Ἀμὶν, Dor. pro ἡμῖν.
Ἀμιναδὰβ, nomen viri ἄκλιτον, *Populi princeps*.
Ἀμιξία χρημάτων, *ille rerum status quo nulla sunt inter aliquos libera commercia*: q. d. *rerum immixtio*.
ἈΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, *matula*.
Ἀμιτροχίτων, *spoliatus mitrâ ac tunicâ*: ex α, μίτρα, ac χιτών.
Ἀμιχθαλόεις, *inaccessus*, i. e. ἀπροσόρμιστος ἐκ θαλάσσης· ab ἅλς, *mare*: alii reddunt ἀπρόσμικτος, ὁ ῥαδίως οὐ μίγνυται, *quia impetuosus est*: alii ὁμιχλώδη, *nebulosum*.
Ἀμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, *pœniteam*.
Ἄμμας, Æol. pro ἡμᾶς.
Ἄμματα, *nexus*, pl. ab ἅμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.
Ἄμμε, *nos*, acc. pl. Poët. dicitur, & in dual. Dor. & Æol. pro νῶϊ, νῶ.
Ἄμμεγα, Poët. ἀνὰ μέγα, *permagnum*.
Ἀμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.
Ἄμμεναι, *satiatum esse*, inf. ex ἄω, ἄειν, ἀέμεναι, Dor. seu Ion. &, exempto ε, ejúsque loco inserto μ, ἄμμεναι.
Ἄμμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *sedens*. Sed fortasse ἅμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μμ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.
Ἀμμένομεν, *exspectamus*, Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.
Ἄμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio*.
Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν.
Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἅμμες, & com. ἡμεῖς.
ἌΜΜΙ, εως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: & ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol.
Ἄμμιγα, *simul*: q. ἀνάμιγα, Poët. Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim*, adv. ab ἀνὰ, & μίγνυμι.
Ἄμμιν, seu ἄμμι, *nobis*, dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.
Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.
ἌΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, *minium*.
Ἄμμορος, ου, ὁ, ἡ, *expers, infelix*, pro ἄμορος· ex α, & μόρος.
Ἄμμος, ου, ἡ, *arena*.
Ἄμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*. Ἄμμων, Æol. ἡμῶν.
ἈΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, *nepos*: ab ἀμνός· propriè enim de ovibus dicitur.
Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.
Ἀμνὰς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή.
Ἀμνάσει, Dor. Syncop. pro ἀναμνήσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.
Ἄμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ, ἡ, *ignotus, obscurus*: ex α, & μνάομαι.
Ἀμνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a, um*. Th. ἀμνός.
Ἀμνὴ, ης, ἡ, *agna*: ab ἀμνός.
Ἀμνήμονα, *immemorem*, acc. ab ἀμνήμων· ex α, & μνάομαι.
Ἀμνήστευτα, *non initis sponsalibus*, adv. ex α, & μνάομαι, *ambio*.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio*: à μνάομαι.
ἈΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *membrana fœtum involvens*, & *vas ad excipiendum sanguinem*: q. ab αἷμα.
Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, *agnicula*: ab ἀμνός.
ἈΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *agnus*: q. ab α, & μένος, quia imbecillus.
Ἀμνοφόρος, ου, ἡ, *ovis fœtum in utero ferens*:

rens: hinc ἀμνοφόρως, Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. Ex ἀμνὸς, & φέρω.
'Αμογητὶ, *sine labore*, adv. ab α, & μόγος. ἀμόγητος, *indefessus*.
'Αμόθεν, adv. ab ἀμὸς.
'Αμοιβαδὶς, *alternatim*, adv. ab ἀμείβω.
'Αμοιβὴ, ῆς, ἡ, *retributio*: ab ἀμείβω.
'Αμοιβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, *gratia mutua*: ab ἀμείβω. ἀμοιβοὶ, *auxiliarii*.
'Αμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parte carens*: ab α, & μοῖρα.
'Αμολγαίη, *lactea*, ab ἀμέλγω. ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur*.
'Αμολγεὺς, έος, ὁ, *mulctra*, *mulctrale*. ἀμόλγιον, idem. Th. ἀμέλγω.
'Αμὸν, Dor. pro ἡμέτερον.
'ΑΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, *similago cum melle cocta*.
'ΑΜΟΡΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *obscurus*, q. ἄμορφος, item *comes*, *assecla*: παρὰ τὸ ἅμα πορβύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor*. ἀμορβαῖος, & ἀμόρβιος, *tenebrosus*.
'Αμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est & insula. 'Αμοργὴ, ῆς, ἡ, *AMURCA*: ab ἀμέργω.
'Αμορφος, ου, ὁ, *informis*, *deformis*: ex α, & μορφή.
'ΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *unus*, *aliquis*, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός. ἀμόθεν, *alicunde*. Indè etiam μηδαμὸς, οῦ, ὁ, *nullus*. μηδαμῶς, *nullo modo*. οὐδαμὸς, οῦ, ὁ, *nullus*: ut & οὐδαμῶς, adv.
'Αμος, pro ἦμος, *quando*.
'Αμοτος, ου, ὁ, ἡ, *inexplebilis*: ex α, & μοτός. hinc ἄμοτον, *insatiabiliter*, adv.
'Αμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inelegans*: à μοῦσα.
'Αμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *labore carens*: à μόχθος.
'Αμπαιανίσαι, Poët. pro ἀναπαιανίσαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæana recanto*; quod ex ἀνὰ, & Παιάν.
'Αμπαλος, Poët. pro ἀνάπαλος, *resortitio*. πάλος enim & κλήρωσιν significat. Th. πάλλω.
'Αμπαλὼν, *cùm quassasset*, Poët. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab. ἀναπάλλω.
'Αμπαύεται, Dor. pro ἀναπαύεται.
'Αμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab ἀμπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, *quiesco*. Sic ἄμπαυσις.
'Αμπαύσασθε, *requiescite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.
'Αμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. *ad quiescendum factus*: ab ἀναπαύω.
'Αμπεδίον, *per campum*, adv. Poët. pro ἀνὰ πεδίον.
'Αμπείρας, Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transeo*, *transfodio*. Th. πείρω, idem.
'Αμπέλαγος, *per pelagum*, pro ἀνὰ πέλαγος.
'Αμπελεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελών.
'Αμπέλινος, ab ἄμπελος.
'Αμπελιὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελὼν, ὁ ἀμπελόφυτος γῆ, *vitibus consitus ager*, *vinea*. 'Αμπελόεις, όεσσα, όεν, *vitibus consitus*: ab ἄμπελος.
'ΑΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, *vitis*, *vinea*: q. ab ἅμα, & πηλὸς, Ion. pro οἶνος. 'Αμπέλος, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.
'Αμπελουργὸς, οῦ, ὁ, *vinitor*: ex ἄμπελος, & ἔργον.
'Αμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinea*. Th. ἄμπελος.
'Αμπέμψας, *remisisti*, Poët. pro ἀνέπεμψας, 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.
'Αμπεπαλὼν, *sursùm vibrans*, a. 2. part. Poët. pro ἀναπαλὼν, & inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.
'Αμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.
'Αμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, *expando*, *explico*, *aperio*: ab ἀνὰ, & πετάω, άζω, & πετάννυμι.
'Αμπέχομαι, *induor*, Æolic. pro ἀμφὶ ἔχομαι.
'Αμπέχονον, ου, τὸ, *vestitus*: ab ἀμπέχω, *circundo*: ex ἀμφὶ, & ἔχω.
'Αμπηδάω, *subsilio*, *sursùm salio*, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.
'Αμπισχεῖν, *induere*, præs. inf. verbi ἀμπισχέω· vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.
'Αμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, *erratum*. Th. πλάζω.
'Αμπλακὼν, *qui erravit*, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco*, *delinquo*, f. ήσω. Th. πλάζω.
'Αμπλίας, ου, nomen viri, Lat. *Amplus*.
'Αμπνευμα, ατος, τὸ, *respiratio*, Poët. pro ἀνάπνευμα· ut & ἀμπνοὴ pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω.
'Αμπνέω, & ἀμπνείω, *respiro*, pro ἀναπνέω.
'Αμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind. Ion. pro ἠμπνύνθη, *respiravit*, ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ, & πνέω.
'Αμπολεῖν, *animo volutare*, Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω.
'Αμπόλιν, *per urbem*, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.
'Αμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος.
'ΑΜΠΡΟ'Ν, οῦ, τὸ, *funis quo boves trahuntur*.
'Αμπτάμενα, *revolantia*, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.
'Αμπυκίδην, acc. ab 'Αμπυκίδης, ου, ὁ, *Ampyci filius*.
'ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ vel ἡ, *reticulum muliebre*: q. ab ἀμπέχω, *circumdo*.
'Αμπωσις, seu ἄμπωτις, per Sync. pro ἀνάπωσις, *reciprocatio æstûs*, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*. Th. πίνω.
'ΑΜΥΓΔΑΛΕ'Α, ας, ἡ, *amygdalus*: παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ ἀμυχὰς ἔχειν πολλάς. Hinc per Metathesin Angl. Almond.
'Αμυγμα, vide ἀμύσσω.
'Αμυδὶς, Poët. seu Æol. pro ἅμα.
'ΑΜΥΔΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *subobscurus*. 'Αμυδρὸς, *humidus*.

humidus. An ab ἅμα, & ὕδωρ?

Ἀμύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non initiatus*: ab α, & μυέω.

Ἀμυθάν, ἄνος, ὁ, Poët. pro Ἀμυθάων, άονος, nomen viri.

Ἀμύκλαθεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus*.

Ἀμυκλαΐσδειν, Dor. pro Ἀμυκλαΐζειν, *Laconicè loqui*.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non molitus*: à μύλη. ἄμυλον, τὸ, *amylum*.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων.

ἈΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *inculpatus*: q. d. ἀμώμων vel ἄμωμος, *qui nihil commisit τοῦ μωμοῦ*, hoc est, *derisione dignum*: à μύζω, *derideo*. per Syncop. τοῦ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, *propulsatio injuriæ*; & ἀμύνη, ης, ἡ, *auxilium*: ab ἀμύνω.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imperat. act. ἀμυνέμεν, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνεῦντι, Ion. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

Ἀμύντας, ου, ὁ, *Amyntas*, pater Philippi regis Maced.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

ἈΜΥ'ΝΩ, f. νῶ, *auxilior*. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα. a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο. f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνω, ης, η, a. 1. sub. act. Hinc ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, & ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, *auxiliator*.

Ἀμύξεις, *lacerabis*, f. 1. verbi.

ἈΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, *rado unguibus*, *lacero*, f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι· ab αἷμα, q. αἱμύσσω. Hinc ἄμυξις, εως, ἡ, & ἄμυγμα, τος, τὸ, *vellicatio*, *laniatio*, *scarificatio*: & ἀμυχμὸς, οῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ης, ἡ, *laceratio*, *vulnus*.

Ἀμυστὶ, adv. *raptim*, & *sine respiratione*: ab α, & μύω.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, *potandi genus*, *cùm poculum largius ἀμυστὶ, exsiccatur*; item poculi genus: à μύω.

Ἀμφ', pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. ab ἀμφαγαπάω, *valde diligo*.

Ἀμφαδὰ, ἀμφάδην, & ἀμφαδὸν, *palàm*, adv. pro ἀναφανδὸν, & ἀναφανδά· hinc ἀμφάδιος, *manifestus*. ἀμφαδίη, ης. ἀμφαδίην, *manifestè*, adv. Omnia à φαίνω.

Ἄμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. Ἀμφαίνω, pro ἀναφαίνω, *ostendo*.

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης.

Ἄμφανε, Poët. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφαξονέω, *exorbito*, cùm ἄξων currûs in utrumque latus vergit, & non rectè hæret.

Ἀμφαραβίζον, *circumstrepebant*, imperf. Ion. ab ἀμφαραβίζω· ex ἀμφὶ, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, *obmutescentia*, Ion. & Poët. metri gratiâ, pro ἀφασία, ας, ἡ, *loqui non posse*, *stupor quo vox intercipitur*: ex α, & φημί.

Ἄμφαυξις, ἡ, *truncus abietis post ramos recisos*.

Ἀμφαφάασθαι, *circumtractari*, pro ἀμφαφᾶσθαι· ab ἀμφὶ, & ἀφάω.

Ἀμφέπετο, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, *foveo*, *agito*. ἄμφεπε, 3. imperf. Ion. ab ἀμφέπω, *persequor*. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. *cooperiebant*. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκέρθη, *circumtruncatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

Ἀμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφιπονέομαι.

Ἀμφέπω, idem quod ἀμφιέπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, *recipere*: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέστην, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι.

Ἀμφεφόβηθεν, *utrinque in fugam conjecti sunt*, a. 1. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν· à φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφικέχυτο, *circumfusus erat*, plusq. p. pass. Ion. ab ἀμφιχέω. a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ, ἡ, *utrinque acutus*, aut *anceps*: ab ἀκὴ, *mucro*; q. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηρεφέα, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *undique tectus*: ex ἀμφὶ, & ἐρέφω.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anceps*, *controversus*: ab ἔρις.

ἈΜΦΙ', præpositio, *circa*; cum genitivo quoque *de*, *propter*, *per*; cum accus. *circa*, & *circiter*; cum dat. *circùm*, *circa*, *de*, *propter*, *contra*.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, *induo*, f. άσω. p. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum*, *vestis*: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιάραος, ου, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius: unde & Ὀϊκλείδης vocatur à Pindaro.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, *circumsono*.

Ἀμφιβαίνω, *circumeo*, *lustro*, f. βήσομαι· ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα.

Ἀμφιβάλη, a. 2. sub. ἀμφιβαλοῦ, a. 2. imperat. m. ex Ἀμφιβάλλω, *circumjicio*, *circundo*: ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissensio*, *disceptatio*.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, *circuitio*; acc. ἀμφίβασιν· ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, *tueris*, p. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ, ἡ, q. *utrimque vitam habens*. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ, & βίος, *vita*.

Ἀμφι-

'Αμφίβληστρον, ου, τὸ, *rete piscatorium, verriculum*: ex ἀμφὶ, & βάλλω.
'Αμφιβόητος, ου, ὁ, ἡ, *circumsonus, a*: ex ἀμφὶ, & βοάω.
'Αμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas*. ἀμφίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambiguus*: ex ἀμφὶ, & βάλλω.
'Αμφίβροτος, ου, ἡ, *circa hominem tegens undique*: ex ἀμφὶ, & βροτός.
'Αμφιγέγηθε, *circùm oblectatus est*, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγήθω. Th. γηθέω.
'Αμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognosco, dubito*, f. ήσω. p. κα. Ex ἀμφὶ, & νόος.
'Αμφιγυήεις, εντος, ὁ, *utroque pede claudus*, Vulcani epith. ex ἀμφὶ, & γυιός.
'Αμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utrinque acutus*: ab ἀμφὶ, & γυιός, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιοῦν, *claudos reddere*.
'Αμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nomen propr. q. à δαμάζω.
'Αμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, *utrinque hirsutus*. Th. δασύς.
'Αμφιδέδηα, p. m. ἀμφιδεδήει, 3. sing. pl. p. m. Ion. ex ἀμφὶ, & δαίω, *divido, convivor, scio, comburo*.
'Αμφιδέες, *catenæ, annuli*: ex ἀμφὶ, & δέω, *ligo*.
'Αμφιδέξιος, ου, ὁ, *ambidexter, ambiguus*. Th. δεξιά.
'Αμφιδέρχθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.
'Αμφιδεύτατος, ου, ὁ, *postremus, minutissimus*: ab ἀμφὶ, & δεύτατος.
'Αμφιδινέω, *circumvolvo*. ἀμφιδεδίνημαι, p. pass. à δινέω.
'Αμφιδοκεύειν, *observare capiendi causâ*. Vide δοκεύω.
'Αμφίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anceps*. ἀμφιδοξέω, *ambigo*: à δόξα.
'Αμφίδρυπτος, ου, ὁ, ἡ, *undique laceratus*. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, & ἀμφίδρυφος· à δρύπτω, *lacero*.
'Αμφίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι, i. e. *subiri*.
'Αμφιδύς, *indutus*, a. 2. part. act. ab ἀμφίδυμι. Th. δύμι.
'Αμφιειμένος, *indutus*, p. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.
'Αμφιελίσσας, *utrinque agitatas*, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ, ἡ, ab εἱλίσσω, *volvo*. Th. εἱλέω.
'Αμφιέννυμι, *vestio*, f. έσω p. pass. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίειμαι· ex ἀμφὶ, & ἕννυμι.
'Αμφιέποντες, *gubernantes*, præs. part. ex ἀμφὶ, & ἕπω, *tracto, ago*.
'Αμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.
'Αμφιέση, 3. sing. a. 1. sub 'Αμφιέσομαι, Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.
'Αμφιζάνω, ab ἱζάνω, *adhæreo, circumsedeo*, f. ήσω. Th. ἵζω.
'Αμφιθάλασσος, ου, ὁ, ἡ, *qui utrinque mari* *cingitur*: ex ἀμφὶ, & θάλασσα.
'Αμφιθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *circumfloridus*, item *patrimus* & *matrimus*. Th. θάλλω.
'Αμφίθετος, ου, ὁ, ἡ, *qui utrinque poni potest*: ab ἀμφὶ, & τίθημι.
'Αμφιθέω, *circumcurro*: à θέω.
'Αμφίθυρος, ου, ὁ, ἡ, *domus quæ anticas & posticas fores habet*. Th. θύρα.
'Αμφικαλύψη, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψαι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω.
'Αμφικάρης, έος, ὁ καὶ ἡ, *utrinque ansatus, biceps*. Th. κάρηνον, vel κάρα.
'Αμφικεάσσας, *circumscindens*, *dividens*, a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας, verbi ἀμφικεάζω.
'Αμφίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumfluus*, ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, καὶ κλυζόμενος.
'Αμφίκομος, ου, ὁ, ἡ, *latè comans, undique frondosus*: ex ἀμφὶ, & κόμη.
'Αμφικρέμαμαι, *circumpendeo*. Th. κρεμάω.
'Αμφικυλίσαις, Æol. & Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.
'Αμφικύπελλον, ου, τὸ, *poculum rotundum & utrinque ansatum*: ex ἀμφὶ, & κύπελλον, *cyathus*. Nota δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungi.
'Αμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.
'Αμφιλαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *ingens, magnus*; q. ἀμφιλαβὴς, παρὰ τὸ ἀμφοτέραθεν λαβεῖν, *quòd utrinque capi debeat*.
'Αμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio, ubi ex utrâque parte contenditur*: ex ἀμφὶ, & λέγω.
'Αμφίλοχος, ου, ὁ, *Amphilochus*, nom. propr.
'Αμφίλυκος, ου, ὁ, ἡ, *sublustris*: à λύκη, *lux prima*; vel à λύκος, quòd sit similis λυκείη, *lupinæ pelli*, quæ est cinerei coloris: vel à λύγη, *tenebræ*.
'Αμφιμάσασθε, ἀπομάζετε, *abstergite*, a. 1. m. imper. à μάζω, f. ξω, & σω, *purgo*.
'Αμφιμάτριος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, *qui est in matrice* seu *utero*. Th. μήτηρ.
'Αμφιμάχομαι, *circumpugnavero*, præs. sub. Th. μάχομαι.
'Αμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.
'Αφιμέμυκε, *circùm mugiit*, p. m. ab ἀμφιμυκάω.
'Αμφινέμομαι, *circumpascor, incolo*: à νέμω.
'Αμφιξέω, *circumrado*, f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα· à ξέω.
'Αμφίος, ου, ὁ, *Amphius*, nom. propr.
'Αμφίπαλτος, ου, ὁ, ἡ, *peltis densus*: à παλτόν.
'Αμφίπεδος, ου, ὁ, ἡ, *campis undique cinctus*: ex ἀμφὶ, & πέδον.
'Αμφιπένομαι, *satago circa* aliquid: à πένομαι.
'Αμφιπερικτίοσι, *vicinis*, dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κλίζω.

Ἀμφιπεριεστρώφα, imperf. Ion. ab ἀμφιπεριστρωφάω, *circumverto*: ex ἀμφὶ, περὶ, & στρέφω.
Ἀμφιπεσοῦσα, *amplexa*, a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.
Ἀμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem amplecti*. Th. πίπτω.
Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo*, *comitor*: à πολέω, *versor*, Poët. πολεύω.
Ἀμφίπολις, εως, ἡ, nomen urbis.
Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, *minister*, vel *ministra*; hinc ἀμφιπολεῖν, *famulari*: ex ἀμφὶ, & πολέω, *versor*.
Ἀμφιποτάομαι, *circumvolito*: à ποτάομαι.
Ἀμφίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utrinque ardens*. Th. πῦρ.
Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumfluus*: ex ἀμφὶ, & ῥέω.
Ἀμφιρῶ, 4. contract. nomen mul. ex eodem them.
Ἀμφὶς, *utrinque*, *in medio*, adv. Est & præposit. cum gen. *sine*, *seorsùm*, *extra*.
Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.
ἈΜΦΙΣΒΗΤΕ´Ω, *ambigo*, *dubito*, *controversor*. ἀμφισβητήσαιτα, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βάω, *eo*. Hinc ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβητησία, ἡ, *disceptatio*, *contentio*, *dubitatio*.
Ἀμφιστειλάμενος, *colligatus*, a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, *orno*.
Ἀμφιστεφὴς, ὁ, ἡ, *utrinque coronatus*, item *undique plenus*: ex ἀμφὶ, & στέφω.
Ἀμφίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *versipellis*, *utrinque acutus*. Th. στόμα.
Ἀμφιστρατάομαι, *obsideo*: ab ἀμφὶ, & στρατός.
Ἀμφιταθεὶς, *circùm extensus*, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.
Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, & Ἀμφίταπις, ιδος, ἡ, & Ἀμφίταπος, ου, ὁ, *tapes utrinque villosus*. Th. τάπης.
Ἀμφιτίθει, *circumpone*, præs. imperat. act. q. ex ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.
Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni, *mare*: ex ἀμφὶ, & τρίζω, *strido*.
Ἀμφιτρομέω, *tremo ab omni parte*: à τρομέω.
Ἀμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ, & τρύω.
Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis*.
Ἀμφίφαλος, ου, ὁ, ἡ, *clavis undique distinctus*: ex ἀμφὶ, & φαλός· item *splendidus*.
Ἀμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora*, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest: ab ἀμφὶ, & φέρω.
Ἀμφιχαίνω, *absorbeo*, propriè *circumhio*: à χαίνω.
Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ, & χέω.
Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfusa*, a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.
Ἀμφίχυτος, ου, ὁ, ἡ, *terrâ aggestâ utrinque munitus*: ex ἀμφὶ, & χέω.
Ἀμφίχωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utroque pede claudus*: à χωλός.
Ἄμφοδον, ου, τὸ, *bivium*: q. d. ἄμφω ὁδῶ, *ambæ viæ*.
Ἀμφοῖν, gen. & dat. dual ab ἄμφω.
Ἀμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem*.
Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεὺς.
Ἀμφότερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. ἀμφοτέρῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις, ut & ἀμφοτέροισιν, m. g. Hinc Ἀμφοτέρωθεν, *utrinque*, adv. Ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους. Th. ἄμφω.
Ἀμφράσαιτο, *animadverteret*, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ, & φράζομαι.
Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, *per plantas*.
ἌΜΦΩ, *ambo*, vel *ambæ*. ἀμφοῖν, gen. & dat.
Ἀμφῶες, *duas ansas habens*, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία τινά. Ἄμφωτον, idem.
Ἀμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, ἡ, *inauris*, *aurium ornamentum*, vel *munimentum*: ab ἀμφὶ, & οὖς, ὠτός.
Ἄμωγος, Ἀμώγου, ὁ, Sacorum rex.
Ἀμώμητος, ου, ὁ, *inculpatus*. ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, *vituperabilis*, quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.
ἌΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *amomum*, frutex, & aroma.
Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, *maculæ expers*: ex α, & μῶμος.
Ἀμὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, *Fidelis*: sed ἀμὼν, Dor. pro ἡμῶν.
Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω. Ἀμώντεσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.
Ἀμὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, *Robustus*.
Ἀμῷς, *metas*, 2. sing. præs. opt. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, άοι, ῷ. ab ἀμάω.
Ἀμωσγέπως, *quoquo modo*, *quovis modo*: ab ἀμῶς. Th. ἀμὸς, *unus*.
Ἄμωτα, τὰ, *castaneæ*.
ἌΝ, *si*, conjunctio potentialis, vel expletiva. Poëtæ pro ea ponunt κε, κεν. Ab הן ejusdem significationis. Est etiam ἂν, pro ἀνὰ, Poëtis; & ἂν pro ἄνα.
ἈΝΑ`, *per*, præp. regens acc. & *cum*, ablat. In compositione valet *retro*, *rè*, *sursùm*. Ἀνὰ pro σὺν, Dor. Interdum est distributionis nota.
Ἄνα, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνέστη, quod pro ἀνέστη, Ion. & η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est & ἄνα *surge*, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est & ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, *rex*; vel per Apoc. pro ἄνασσα, *regina*.
Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, *ascende*; a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus*, pro ἀναβαμός. θ euphoniæ gratiâ inseritur: ab ἀναβαίνω.
Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, & Ἀναβάθρα, ας, ἡ, *scala*: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω,

'Αναβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβάς.
'Αναβάλλεσθαι, inf. pass. ab ἀναβάλλω.
'Αναβάλλω, *procrastino*, *differo*. f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο. p. m. ἀναβέβολα. Ex ἀνά, & βάλλω.
'Αναβάντες, nom. pl. ab 'Αναβάς, *ascendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.
'Αναβάσομαι, *conscendam*, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.
'Αναβεβιωκώς, p. part. act. ab ἀναβιόω. Th. βίος.
'Αναβέβρυκεν, p. act. quod à βρύω, *scateo*, *scaturio*. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, *resonuit*; quod à βρύχω, *frendo*, *strideo*: quod dicitur de mari.
'Ανάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.
'Αναβιβάζω, *ascendere facio*, *impono*, *subduco*: fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.
'Αναβιοίην, *reviviscam*, Att. pro ἀναβιῴην, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνά, & βιόω, *vivo*.
'Αναβλαστάνω, & -στέω, f. ήσω. p. ηκα. *repullulo*. Simplex, βλαστάνω.
'Αναβλέπω, *oculos attollo*, *visum recipio*; f. ψω. p. φα. a. 1. ψα· hinc ἀνάβλεψις, εως, ἡ, *visûs recuperatio*. Th. βλέπω.
'Ανάβλησις, εως, ἡ, *dilatio*: ab ἀναβάλλω.
'Αναβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.
'Αναβοάω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ησα. 'Αναβοῆσαν, n. g. part. Th. βοάω.
'Αναβολή, ῆς, ἡ, *dilatio*; à p. m. verbi ἀναβάλλω.
'Αναβος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ, ἡ, *impubes*: ex α, & ἥβη.
'Αναβράζω, & -ασω, *fervefacio*. Th. βράζω.
'Αναβρόχω, *resorbeo*, a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξεια. ἀναβροχθείς, a. 1. pass. part. A βρόχω.
'Αναβωλακία γῆ, *Terra*, *quæ*, *dum aratro proscinditur*, *glebas in altum mittit*. Th. βῶλος.
'ΑΝΑΓΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herbæ nomen.
'Αναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.
'Ανάγγειλον, imperat. ab
'Αναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, εῖς, εῖ. p. ελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνήγγελον. p. pass. ἀνήγγελμαι. a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνά, & ἀγγέλλω.
'Αναγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, *narrare*.
'Αναγεννάω, ῶ, *regenero*, f. ήσω. p. ηκα. p. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γείνομαι.
'Αναγινώσκω, *lego*, f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἔγνων. p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται· indè ἀναγνώστης, ου, ὁ, *lector*. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω.
'Αναγκάζω, *cogo*, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. ἠνάγκακα. p. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.
'Αναγκαίη, ης, ἡ, *necessitas*. ἀναγκαίῃ, adv. *necessario*: ab
'Αναγκαῖος, αία, αῖον, *necessarius*; item *amicus*. comp. ἀναγκαιότερος. superl. ἀναγκαιότατος. gen. pl. ἀναγκαιοτάτων· ab ἀνάγκη.
'Αναγκαστός, ἡ, όν, *coactus*. ἀναγκαστῶς, *coactè*, adv. ab ἀνάγκη.
'ΑΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, *necessitas*: παρὰ τὸ ἀνάσσω· πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. vel ab α, priv. & ἄγω· duci enim & impelli nequit. Hinc ἀναγκαῖος. ἀναγκαίως, *necessario*. ἀναγκάζω, &c.
'Αναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.
'Αναγνάμπτω, idem quod γνάμπτω, f. ψω, p. φα, a. 1. ψα, a. 1. pass. φθην.
'Αναγνόντες, a. 2. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.
'Αναγνωρίζω, f. σω, p. κα, *recognosco*: à γνωρίζω.
'Ανάγνωσις, εως, ἡ, *lectio*. dat. ἀναγνώσει. 'Αναγνώστης, ου, ὁ, *lector*: ab ἀναγινώσκω.
"Αναγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti sunt*, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο· ab ἀνάγω.
'Αναγρεῖν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγρεῖν.
'Αναγραμματίζω, *transpositis literis ex una voce aliam efficere*. Hinc ἀναγραμματισμός, οῦ, ὁ. Th. γράφω.
'ΑΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, & ἀνάγυρος, ου, ὁ, ἡ, fruticis nomen.
'Ανάγω, εις, ει, *subduco*, *augeo*: f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα. a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. p. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθείς, έντος, ὁ, *provectus*: ex ἀνά, & ἄγω, *duco*.
'Αναγωγή, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνάγω.
'Ανάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contumax*, *malè institutus*, ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς· hinc ἀναγωγία, *defectus disciplinæ*; ab α, & ἀγωγή.
'Αναδαῖειν, *dividere*. Th. δαίω.
'Αναδάσασθαι, *dividere*, a. 1. inf. m. 'Αναδασμός, οῦ, ὁ, *divisio*: ex ἀνά, & δάζομαι, *divido*. Th. δαίω.
'Αναδέδρομα, ας, ε. *percurri*, p. m. verbi ἀνατρέχω. 'Αναδέδραμεν, *sursum cucurrimus*, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδράμαμεν.
'Αναδείκνυμι, *ostendo*, f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. pass. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι.
'Ανάδειξις. εως, ἡ, *ostensio*: ab ἀναδείκνυμι.
'Αναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, *recipere*, *polliceri*. Th. δέχομαι.
'Αναδενδράς, άδος, ἡ, *vitis arbustiva*, vel *sursùm scandens in arborem*: ab ἀνά, pro ἄνω, & δένδρον.
'Αναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, *ostendisse*, a. 1.

a. 1. inf. act. sic ἀναδέξαδζ pro ἀναδείξαδζ, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis*: ab ἀναδέω, *redimio*.

Ἀναδέχομαι, *excipio*, f. δέξομαι. p. pass. δέδεγμαι· à δέχομαι.

Ἀναδῆσαι, *genus referre*, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ, & δέω, *ligo*.

Ἀναδηχθεὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. ab ἀναδάκνω, f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

Ἀναδιδάσκειν, *valdè docere*, vel *edocere*, & *dedocere*. Th. διδάσκω.

Ἀναδίδωμι, *reddo*, f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος.

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, *Reduplicatio*; figura: ab ἀνὰ, & διπλόω.

Ἀναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. Ἀνάδου, Att. ἀνάδοσο, *redde*, a. 2. imp. m. ἀναδοῦναι. a. 2. inf. act. Ab ἀναδίδωμι.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, *susceptor*, *sponsor*: ab ἀναδέχομαι.

Ἀναδραμεῖν, *redire*, *crescere*, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω.

Ἀναδύμι, *emergo*; & Ἀναδύομαι, *respuo*, *recuso*, *fugio*: ab ἀναδύω, *exisco*, *emergo*, *recedo*. Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior*. a. 2. ἔδυν.

Ἀνάεδνος, ου, ὁ, ἡ, *dote carens*, *indotata*: ex α. & ἕδνα, seu ἔδνα.

Ἀναείρω, *tollo in altum*: ab ἀείρω.

Ἀνάελπτα, pl. *insperata*: ab ἄελπτος, *insperatus*: ex α, & ἐλπίς.

Ἀναζάω, ῶ, *reviviso*; f. ήσω. p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ, & ζάω.

Ἀναζεῦξαι, *movere*, *discedere*, a. 1. inf. act. Hinc verbale ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ, *castrorum mutatio*.

Ἀναζητέω, ῶ, *requiro*; f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα· à ζητέω.

Ἀναζώννυμι, *succingo*; f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, *exsuscito*; f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνὰ, & ζωπυρέω.

Ἀναζωσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀναζώννυμι.

Ἀναθάλλω, *reviresco*; f. λῶ. p. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

Ἀναθείην, ης, η, *retulerim*, a. 2. opt. act. a. 2. ind. ἀνέθην. inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθεὶς. Th. τίθημι.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, *anathema*, *exitio æterno destinatus*: ab ἀνατίθημι, *sepono*, *seorsùm pono*.

Ἀναθεματίζω, *exsecror*, *diris devoveo*, *anathema esse declaro*; f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. pass. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

Ἀναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω· ab ἀναθεματίζω.

Ἀναθέμεν, & ἀναθέμεναι, Dor. Æol. & Ion. pro ἀναθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

Ἀναθεωρέω, ῶ, *contemplor*; f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.

Ἀναθηλήσει, *repullulabit*, f. 1. ab ἀναθηλέω, Poët. pro ἀναθαλέω. Th. θάλλω.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, *donarium*, seu *donum quod Deo consecratur*: ab ἀνατίθημι, *sepono*.

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα· item *alumnus*.

Ἀναθρώσκω, *insilio*, *saltu conscendo*: à θρώσκω.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, *vapor*: ab ἀναθυμιάω, *exhalo*. Th. θυμιάω.

Ἀναιδέα, acc. ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, *impudens*: hinc Ἀναίδεια, ας, Ion. ἀναιδείη ης, ἡ, *impudentia*, *importunitas*: ex α, & αἰδώς.

Ἀναιδείηφι, dat. sing. Ion. φι per Paragogen additur: ab ἀναίδεια.

Ἀναίμονες, *exsangues*, pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur & ἄναιμος, ου, ὁ, quod ab α, & αἷμα.

Ἀναιμωτεὶ, & ἀναιμωτὶ, adv. *sine cruore*: ab α, & αἷμα.

Ἀναίνεται, *recusat*, præs. ind. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. sing. ἀναίνετο, *recusabat*, imperf. Ion. pro ἠνήνετο. Ab

ἈΝΑΊΝΟΜΑΙ, *renuo*, *recuso*. ἀναινομένη, præs. part. f. g. Ab α, & αἶνος, *assensio*.

Ἀναΐξας, *surgens*, a. 1. part. ab ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀναιρείτω, 3. sing. præs. imp. act. ἀναιροῦσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω Unde Ἀναίρεσις, εως, ἡ, *cædes*, acc. ἀναίρεσιν.

Ἀναιρέω, *tollo*, *aboleo*, f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. sub. ἀνέλω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. pass. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

Ἀναίρειν, *suscipere*, *sequi*. Th. αἴρω.

Ἀναισθάνομαι *sentio*. f. m. ἀναισθήσομαι. ab ἀνὰ, & αἰσθάνομαι. Potiùs, *non sentio*: ab α, & αἰσθάνομαι.

Ἀναισιμοῦν, præs. inf. *impendere*, *insumere*. Th. αἰσιμόω. Hinc ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, *sumptus*, *impensa*.

Ἀναΐσσω, *sursùm ruo*, *surgo*; f. ξω. Ex ἀνὰ, & ἀΐσσω.

Ἀναίσχυντος, ου, ὁ, *impudicus*: ex α, & αἰσχύνω.

Ἀναίτιος. ου, ὁ, ἡ, *insons*: ex α, & αἰτία.

Ἀνακαθίζω, *resideo*, f. ίσω. p. ἀνακεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Ex ἀνὰ, & καθίζω.

Ἀνακαινίζω, *renovo*, f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

Ἀνακαινόω, *renovo*, f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα· à καινός.

Ἀνακαλέω, & -λέομαι, *inclamo*, *revoco*: à καλέω.

Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo sponsa facie retectâ prodit*: τὰ καλυπτήρια, *munus nuptiale*: ex ἀνὰ & καλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, *detego*, f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. pass. λυμμαι. Th. καλύπτω.

Ἀνακάμπτω, propriè *reflecto*, *revertor*; f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ, & κάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ, ἡ, *spinis carens*: ex α, & ἄκανθα.

Ἀνακάπτειν, *deglutire*. Th. κάπτω.

Ἀνακέαται, Ion. pro ἀνάκεινται, *dicati sunt*, 3. pl. præs. Th. κεῖμαι.

Ἀνάκειμαι, *discumbo*. Th. κεῖμαι.

Ἀνακεκραγὼς, *exclamans*, p. part. m. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω.

Ἄνακες, & Ἀνακοὶ, οἱ, *Castor*, & *Pollux*. Ἀνάκειον, *eorum templum*. Ἀνάκεια, τὰ, *eorum festum*. Ab ἀνακῶς, quoniam *sedulò* consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσσω.

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, *capita* seu *summas repeto*, *summatim repeto*; f. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præs. med. ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, *sub unum caput reduco*, *recolligo*. a. 1. m. ἀνακεφαλαιώσασθαι. Th. κεφαλή. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recapitulatio*, *redactio in summam*.

Ἀνακηκίω, *subsilio*, *sursùm feror*: ex ἀνὰ, & κηκίω.

Ἀνακινδυνεύειν, *iterùm periclitari*. Th. κίνδυνος.

Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω. Ἀνακλιθήσονται. 3. pl. f. 1. Ἀνακλῖναι, *reducere*, a. 1. inf. act. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλίνω, *repono*, *facio discumbere*; & pro *aperio*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. pass. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.

Ἀνακοὶ, vide Ἄνακες.

Ἀνακοίνεο, *communica*, præs. imp. pass. Ion. pro ἀνακοινοῦ· ab ἀνακοινόω, *communico*, f. ώσω. p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.

Ἀνακοιρανέω, *administro*, *obeo*: à κοίρανος.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ, ἡ, *inconsequens*, *non consentaneus*, *ineptus*: ex α, & ἀκόλουθος.

Ἀνακομίζομαι, *recupero*, *redeo*: hinc ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, *receptio*: à κομίζω.

Ἀνακοντίζω, *ejaculor*, *sursùm ebullio*, *subsilio*: ab ἀκοντίζω, f. ίσω. p. ικα.

Ἀνάκοος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀνήκοος, *sine auditu*, *imperitus*, *cujus nomen ignotum*: ex α, & ἀκούω.

Ἀνακόπτω, *inhibeo*, *interpello*; f. ψω. p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνακράζω, *exclamo*: à κράζω.

Ἀνακραθεὶς, ὁ, *permixtus*, pro ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι.

Ἀνακρέμασαν, *suspenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. à κρεμάω. ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

Ἀνακρίνω, *quæstionem habeo*, *scrutor*, *dijudico*; f. νῶ. p. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, *dijudicor*, *inquiro*, *interrogo*. p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc Ἀνάκρισις, εως, ἡ, *inquisitio*.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *pedetentim recedere*. Th. κρούω.

Ἄνακτα, *regem*. acc. ab ἄναξ.

Ἀνάκτεσι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ.

Ἀνακτήσασθαι, *revocari*, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, *imperium*. ἀνακτόριος, ου, ὁ ἡ, *herilis*: ab ἄναξ.

Ἀνακυμβαλιάζω, *cum sonitu evertor*, vel *ruo*: à κυμβαλίζω, *cymbalum pulso*. Th. κύμβος.

Ἀνακύπτω, *erigo*, *surrigo*, *oculos & caput attollo*, ut aves cùm bibunt: ex ἀνὰ, pro ἄνω, & κύπτω.

Ἀνακῶς, adv. *sedulò*, *regiè*. Th. ἄναξ.

Ἀνακωχεύω, *navem in anchoris stare facio*, *subductis velis*: ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, *intermissio*; quod ab ἀνέχω, *retineo*. Th. ἔχω.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἀναλαμβάνω, *recipio*, f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβών. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.

Ἀναλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sine dolore*. Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem. Ἀναλγησία, ας, ἡ, *indolentia*. Ab α, & ἄλγος.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. pass. ab ἀναλέγω, *colligo*. Th. λέγω.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, *altitudo*: & Ἀνάληψις, εως, ἡ, *sursùm receptio*: ex ἀναλαμβάνω.

Ἀνάλιπος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀνήλιπος, *discalceatus*: ex α, & ἦλιψ.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi.

Ἀναλίσκω, *consumo*, *destruo*; f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω.

Ἀναλκεία, & ἀναλκία, ας, ἡ, *ignavia*, *timiditas*: ab ἀνάλκις, *instrenuus*.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, *impotens*: ab α, & ἀλκή.

Ἀναλκίης, gen. Ion. ab ἀναλκία.

Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, *relego*, *colligo*.

Ἀναλογία, ας, ἡ, *proportio*, *similis ratio*: ex ἀνὰ, & λόγος, *ratio*.

Ἀναλογίζομαι, *ratiocinor*, *reputo*, *æstimo*; f. ίσομαι· ex ἀνὰ, & λόγος.

Ἀναλόγως, *proportionaliter*, adv. ab ἀνάλογος· vide ἀναλογία.

Ἄναλος, ου, ὁ, ἡ, *insulsus*: ex α, & ἅλς, *sal*.

Ἄναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non augescens*; ab α, & ἄλδω· item *inexplebilis*, μηδέποτε ἅλις ἔχων.

Ἀναλυέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀναλύειν, *resolvere*. Th. λύω. Hinc

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, *resolutio*, item *remigratio*.

Ἀναλύω, *resolvo*, item *revertor*; f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα, Ion. sic & ἀνάλωσα, a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω.

'Αναλώματα, *impensæ*, nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω.
'Αναλῶσαι, a. 1. inf. act. ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Ion. ἀναλωθεὶς, ἐντ@, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω.
'Ανάλωσις, εως, ἡ, *impensa, consumptio*: ab ἀναλίσκω.
'Ανάλατον, *inexpugnabile*: ab ἀναλίσκω.
'Αναμαιμάω, *impetu furibundo feror per*: à μαιμάω.
'Αναμάξευτ@, -ȣ, ὁ, ἡ, *qui nullis plaustris permeari potest*: ex α, & ἄμαξα.
'Αναμάρτητ@, ȣ, ὁ, ἡ, *peccati expers, innocens*: ex α, & ἁμαρτάνω.
'Αναμάσσω, vel ττω, *eluo*. Th. μάσσω.
'Αναμάχεσθαι, *pugnam instaurare*. Th. μάχη.
'Αναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, *permixti sunt*, 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ, & μίγνυμι.
'Αναμένω, *exspecto*, f. μενῶ. p. ηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. sub. ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω.
'Ανάμεσ@, ȣ, ὁ, ἡ, *qui est medius in aliquo loco*. Th. μέσ@.
'Ανάμεστος, ȣ, ὁ κ ἡ, *plenus*: à μεστός.
'Αναμετρήσασθαι λόχον, *insidias disponere*, & q. *locum metiri*. Th. μετρέω.
'Αναμιμνήσκω, *in mentem revoco*, f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. pass. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ, & μνάομαι.
'Αναμὶξ, *promiscuè*, adv. ex ἀναμίγνυμι, *misceo*.
'Αναμίσγεται, *commiscetur*, 3. ind. pass. ex ἀνὰ, & μίσγομαι.
'Αναμμένο@, Ion. pro ἀνημμένο@, *vestitus*: ex ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo*: ex ἀνὰ, & ἅπτω.
'Αναμνάω, *suggero, admoneo*: f. ήσω. p. ηκα, à μνάω.
'Αναμνέεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare*.
'Αναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθεὶς, part. ab ἀναμιμνήσκω.
'Ανάμνησις, εως, ἡ, *recordatio*: ab eodem them.
'Αναμορμύρω, *cum murmure bullio*: à μορμύρω.
'Αναμφίλογ@, ȣ, ὁ κ ἡ, *indubius*: ab α, & ἀμφίλογος.
'Αναμφισβήτητος, ȣ, ὁ, *ambiguus*. ἀναμφισβητήτως, *ambiguè*, adv. ab ἀμφισβητέω.
'Ανανδρία, ας, ἡ, *ignavia*: ex α, & ἀνδρεία.
'Άνανδρ@, ȣ, ὁ κ ἡ, *parùm virilis*: ab ἀνήρ.
'Ανανεόω, *renovo*, f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέ@.
'Ανανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, *renuo*, f. σω. p. κα. Th. νεύω.
'Ανανήφω, *mentis sanitatem recipio*. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.
'Ανανίας, ȣ, ὁ, nomen viri, *Dominus commiseratus fuit*.
'Άναντα, τὰ, *acclivia*, Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνὰ, & ἄντην, ȣ, ὁ κ ἡ, & τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ, & ἀντάω. *obviàm eo*.
'Αναντίῤῥητ@, ȣ, ὁ, ἡ, *cui contradici nequit*; ex α, & ἀντίῤῥητος, *cui contradicitur*: sed ἀντιῤῥέω non est in usu. Hinc ἀναντιῤῥήτως, adv. *sine contradictione*: ex ἀντὶ, & ῥέω, *dico*.
'Ανάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, *irrito conatu*, adv. ex α, & ἀνύτω, vel ἀνύω.
'ΑΝΑΞ, ακτ@, ὁ, *Rex*. Quidam dictum volunt, q. ὁ ἄνω τάξιν ἔχων, vel ἄνω αἴσσων, vel παρὰ τὸ ἀνακὲς, ὅ ἐστιν ἐπιμελές. 'Άνασσα, ης, ἡ, *regina*. Hinc ἀνάσσω, *regno*. ἀνάκτορον, ȣ, τὸ, *regia, palatium*.
'Άναξα, a. 1. Ion. pro ἤναξα. ἀνάξειν. f. 1. inf. ἀνάξασθαι, a. 1. m. inf. ab ἀνάσσω, f. ξω.
'Αναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior*: ab ἀνάξιος, & πάσχω.
'Ανάξι@, ȣ, ὁ, ἡ, *indignus*: ex α, & ἄξι@· hinc adv. ἀναξίως, *indignè*.
'Αναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in citharâ*: ab ἀνάσσω, & φόρμιγξ.
'Αναξυρὶς, ίδος, ἡ, *subligaculum, bracca*. ἀναξυρίδες, *tibialia*. Ex ἀνὰ, & σύρω.
'Αναοίγεσκον, *aperiebant*, imperf. pro ἀνέωγον, vel ἤνοιγον, Ion. & Poët. ab ἀνοίγω.
'Αναπαίζω, *illudo*, cum dat. f. ξω. p. χα. a. 1. ξα. Th. παίζω.
'Ανάπαλιν, *è contrario*. Th. πάλιν.
'Αναπάλλω, *vibro*. a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Ion. & per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω.
'Αναπάσσειν χάριν τινὶ, *aspergere gratiam alicui*, pro *laudes alicujus carminibus celebrare*. Th. πάσσω.
'Ανάπαυλα, ης, ἡ, *cessatio*: ab ἀναπαύω.
'Ανάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: ab ἀναπαύω.
'Αναπαύω, *reficio, refocillo*; f. σω. p. κα. p. pass. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω.
'Αναπείθω, *persuadeo*, f. σω. p. κα. Th. πείθω.
'Αναπέμπω, *remitto*, f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.
'Αναπεπλήρωνται, *completæ sunt*, 3. pl. pass. verbi ἀναπληρόω.
'Αναπεπταμένος, η, ον, *apertus*, p. part. à πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Syncop. à πετάζω· alii à πτῆμι.
'Αναπεπτωκὼς, ὁ, *qui discubuit*, p. part. act.
'Αναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. pass. f. g.
'Ανάπεσαι, 2. sing. a. 1. m. imp. *accumbe*:
'Αναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.
'Αναπετάννυμι, f. άσω. *aperio*. a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.
'Αναπέφηνα, *visus sum*, p. m. ab ἀναφαίνω.
'Ανάπηρ@, ȣ, ὁ, ἡ, *mutilus*. Th. πηρός.
'Αναπιμπλάναι, præs. inf. à πίμπλημι, *impleo*.
'Αναπίπτω, *discumbo, recumbo*. a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ατο, imp. ἀνάπεσαι. a. 2. med.

med. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.
'Αναπίτνάμεν, Ion. & Dor. pro ἀναπιτνάναι, præs. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπτω. Hinc ἀναπιτναμένα, ας, ἁ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, supina.
'Αναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab ἀναπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω.
'Αναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, implicant, 3. pl. præs. Th. πλέκω.
'Αναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, solvo è portu, renavigo. Th. πλέω.
'Ανάπλεως, ὁ, ἡ, Ion. & Att. pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέος.
'Αναπληρόω, ῶ, compleo; f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα ex ἀνὰ, & πληρόω, impleo.
'Αναπλῆσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω, impleo. Th. πλήθω.
'Ανάπλοος, ὁ, Ion. pro πλοῦς, navigatio.
'Αναπλώειν, Ion. idem quod ἀναπλεῖν, solvere portu: quod à πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω.
'Αναπνέειν, respirare, recreari. Th. πνέω. Hinc ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio, relaxatio.
'Ανάπνευστος, ου, ὁ, ἡ, non respirans: ex α, & πνέω.
'Αναποδίζειν, pedem referre, diligenter examinare: quod à ποδίζω, gradior.
'Ανάποινος, sine pretio: ex α, & ἄποινον, pretium redemptionis.
'Αναπολίζειν, Poët. idem quod ἀναπολεῖν, versare in animo. Th. πολέω.
'Αναπολόγητος, ου, ὁ, ἡ, inexcusabilis: ex α, & ἀπολογέομαι.
'Αναπρήθω, f. σω. a. 1. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Th. πρήθω.
'Αναπτάσθαι, vide ἀναπτῆναι.
'Αναπτερῦν, animum addere, in spem erigere: ex ἀνὰ, & πτερόν.
'Αναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, revolo, subvolo. quod ab ἵπταμαι. a. 2. act. ἔπτην. inf. πτῆναι. part. πτάς. a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος.
'Αναπτομένοιο, accensæ, gen. sing. Ion. præs. part. pass. ab ἀνάπτω.
'Αναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab
'Αναπτύσσω, explico. f. ξω. p. ἀνέπτυχα. a. 1. ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω.
'Ανάπτω, accendo, f. ψω. p. ἀνῆφα. a. 1. ἀνῆψα, a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.
'Ανάπυστος, ὁ, ἡ, pervulgatus, quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι.
'Ανάπω, Dor. pro 'Ανάπου, gen. ab 'Ανάπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.
'Ανάπωτις, εως, ἡ, alii leg. ἀνάπωτις, & per Syncop. ἄμπωτις, maris & aquarum recessus: cui contrarium πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris accessus, & æstus. Pro eodem dicitur & ἀνάποτις, παρὰ τὸ ἀναπίνειν. Th. πίνω.
'Αναραιρηκὼς, qui sustulit, Att. pro ἀνῃρηκὼς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.
'Ανάρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, minus compactus: ab ἄρθρον.
'Αναρίθμητος, ου, ὁ, ἡ, innumerabilis: ex α, & ἀριθμητός. Th. ἀριθμός.
'Ανάριστος, ου, ὁ, qui nondum est pransus: ex α, & ἄριστον.
'ΑΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, piscis de genere concharum, q. ab α, & νηρίτης. Athen. lib. 3.
'Ανάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incongruus: ab ἁρμόζω.
'Αναρπάσας, a. 1. part. ab ἀναρπάζω, sursùm rapio: indè ἀνάρπαστος, ου, ὁ, raptus. Th. ἁρπάζω.
'Αναρραγήσεσθαι, erupturum esse, f. 2. inf. pass. ab ἀναρρήγνυμι. Vide ἀναρρήξειν.
'Αναρραιρηκὼς, ότος, ὁ, Ion. pro ἀνῃρηκὼς, qui absportavit aliquid. Th. αἱρέω.
'Αναρρήξειν, f. 1. inf. ἀναρρῆξαι, a. 1. inf. ab ἀναρρήσσω, vel ῥήγνυμι.
'Αναρριπτέω, sive ἀναρρίπτω, sursùm jacio, f. ψω. a. 1. ἀνέρριψα. Th. ῥίπτω.
'Αναρροιβδέω, f. ήσω, resorbeo cum sonitu. Th. ῥοῖζος.
'Αναρραγὼς, ὁ, apertus, hians, p. part. m. pro ἀνερρωγώς.
'Αναρρωσθέντες, revalescentes, a. 1. part. pass. à ῥώννυμι.
'Ανάρσιος, ου, ὁ, implacabilis, cui cum altero non convenit: ex α, & ἄρω.
'Αναρτάω, suspendo: idem quod ἀρτάω.
'Αναρχία, ας, ἡ, & Ion. ίη, ubi nullus est magistratus: ex α, & ἀρχή.
'Αναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, principio, vel principe, carens. Th. ἀρχή.
'Ανασείω, concito, f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω.
'Ανασεσυρμένος, η, ον, obscœnus. p. part. pass. ab ἀνασύρομαι vide ἀνασύρειν.
'Ανασκευάζω, labefacto, destruo, f. άσω. p. ακα. p. pass. ἀνεσκεύασμαι, indè verbale ἀνασκευαστέον. 'Ανασκευαστικὸς, οῦ, ὁ, destructivus. 'Ανασκευὴ, ῆς, ἡ, destructio, confutatio. dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος.
'Ανασκολοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.
'Ανασπάω, sursùm traho, retraho; f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ, ἡ, qui extrahitur. Th. σπάω.
'Ανασσα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ.
'Ανάσσητοι, Dor. pro ἀνήσσητοι, invicti. Th. ἧσσων.
'Ανάσσει, præs. ind. ab ἀνάσσω.
'Ανασσείουσα, quatiens, a. 1. part. f. g. Poët. ab ἀνασείω, quatio. Th. σείω.
'Ανασσέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀνάσσειν. 'Ανασσε, præs. imp. 'Ανασσον, Ion. & Poët. pro ἤνασσον, imperf. ab ἀνάσσω, εις, ει.
'Ανάστα, surge: vide ἀνίστημι.
'Ανασταδὸν, stando desupèr, adv. ab ἀνίστημι.
'Ανασταλμένος, Ion. pro ἀνεσταλμένος, sublatus. p. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω.
'Αναστα-

'Αναϛαλύζειν (si codices mendo carent) apud Anacreontem, pro ἀναϛενάζειν.
'Αναϛὰς, ἀντος, ὁ, f. g. ἀναϛᾶσα, *exsurgens*, a. 2. part. ab ἀνίϛημι.
'Ανάϛασις, εως, ἡ, *resurrectio*, *ex sedibus suis expulsio*. 'Ανάϛατος, ου, ὁ, ἡ, *ex suis sedibus expulsus*: hinc 'Αναϛατόω, ῶ, *statum subverto*, *ad seditionem concito*, f. ώσω, p. ἀνεϛάτωκα. a. 1. ἀνεϛάτωσα. Ab ἀνίϛημι.
'Αναϛαυρίζω, & ἀναϛαυρόω, ῶ, *de novo crucifigo*, f. ώσω. p. ωκα. Th. ϛαυρὸς.
'Αναϛε, per Syncop. ex ἀνάϛητε factum aiunt, 2. pl. a. 2. imp. ab ἀνίϛημι.
'Αναϛείλασα, *contrahens*, a. 1. part. f. g. ab ἀναϛέλλω, *inhibeo*: ex ἀνὰ, & ϛέλλω.
'Αναϛενάζω, *altè ingemisco*. f. άξω. p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ, pro ἄνω, & ϛενάζω.
'Αναϛενάχω, *graviter suspiro*: à ϛενάχω Poët. pro ϛενάζω.
'Αναϛῇ, a. 2. sub. ab ἀναϛῶ. ἀνάϛῃν. Ion. pro ἀνέϛην, a. 2. ind. ab ἀνίϛημι. f. ἀναϛήσω, εις, ει.
'Ανάϛημα, ατος, τὸ, *substantia*: ab ἀνίϛημι.
'Αναϛῆναι, a. 2. inf. act. ἀναϛήσασα, a. 1. part. f. g. 'Αναϛήσειεν, *dimoveret*, opt. Æol. 'Ανάϛητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναϛήτω. 3. sing. a. 1. imp. ab ἀνίϛημι.
'Αναϛεναχίζω, *vehementer suspiro*, vel *ingemisco*: à ϛεναχίζω, idem quod ϛένω.
'Αναϛρέφω, *revertor*, *subverto*, *conversor*, f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέϛραφον. p. pass. ἀνέϛραμμαι. a. 2. pass. ἀνεϛράφην. p. m. ἀνέϛροφα. Hinc 'Αναϛροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. Th. ϛρέφω.
'Αναϛρωφᾷν, *convertere*, præs. inf. act. pro imp. ab ἀναϛρωφάω, à ϛροφάω, *verso*, Poët. ϛρωφάω. Th. ϛρέφω.
'Ανασύρειν, *vestes sursum tollere*, *ac pudenda revelare*. Th. σύρω, *traho*.
'Ανασφῆλαι, a. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *resurgo ex lapsu*, vel *morbo*. f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *prosterno*.
'Αναχάζειν, *repellere*: vide Σχαδέλω.
'Αναχέθω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo*. Th. ἔχω.
'Ανάχεο, *suffer*, imp. Ion. pro ἀνάχου, verbi ἀνεχέω, vel ἀνέχω. ἀναχὼν, a. 2. part. hinc ἀναχετὸς, οῦ, ὁ, *tolerabilis*. Th. ἔχω.
'Αναχίζω, *divido*, *findo*. Th. χίζω.
'Αναχοίμην, a. 2. opt. m. ἀναχόμενος, part. ἀναχὼν, part. a. 2. ab ἀνέχω, *tolero*. Th. ἔχω.
'Ανασώσασθαι, *recuperare*, a. 1. inf. m. quod à σώζω.
'Ανατάσσομαι, *compono*, f. άξομαι. p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην· ex τάσσω.
'Ανατελεῖ, *germinabit*, 3. sing. f. ab 'Ανατέλλω, *facio oriri*, *exorior*; f. τελῶ. p. ἀνατέταλκα. a. 1. ἀνέτειλα. sub. ἀνατείλω, ῃς, ῃ. p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.
'Ανατετμημένος, η, ον, *dissectus*, *resectus*, part. præt. pass. ab ἀνατέμνομαι.
'Ανατιθέασι, *transferunt*, 3. pl. ind. præs. pro τιθεῖσι, f. θήσω. a. 2. ἔθην. 'Ανατίθεμαι, *repono*, *expono*. ἀνατίθενται, 3. pl. ind. pass. ἀνεθέμην, σο, το. a. 2. m. ἀνατιθέτω, præs. imp. act. ab ἀνατίθημι.
'Ανατιμᾷν, *pretium augere*: à τιμή.
'Ανατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. præs. ab ἀνάτλημι, *perfero*. 'Ανατλήσας, a. 1. part. Th. ταλάω.
'Ανατμηθεὶς, *sectione apertus*, a. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.
'Ανατολὴ, ῆς, ἡ, *oriens*: à p. m. ἀνατέτολα verbi ἀνατέλλω.
'Ανατομὴ, ῆς, & 'Ανατομία, ας, ἡ, *dissectio*, præcipuè *corporis humani*. Unde 'Ανατομικοὶ, *prosectores*. Th. τέμνω.
'Ανατρέπω, *subverto*: ἀνατρέπομαι, *prosternor*. Th. τρέπω.
'Ανατρέφω, *nutrio*, *alo*. f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτροφα. p. pass. ἀνατέθραμμαι, *educatus fui*. a. 2. pass. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα.
'Ανατρέχω, *erigor in altum*, *cresco*, *recurro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 1. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω.
'Ανατροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνατρέφω.
"Αναυδος, ου, ὁ, ἡ, *mutus*: idem quod ἄφωνος. Ex α, & αὐδή.
"Αναυος, ου, ὁ, ἡ, *vocis expers*: ab α, & ἄυω.
"Αναυρος, nomen viri, *Sine aura*. Th. αὔρα· item *torrens*, & tum est ex α, & ὕδω, *fluo*.
'Ανάϋσαν, Dor. pro ἀνήϋσαν, *acclamârunt*, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναΰω. 'Αναΰξας, Dor. pro ἀναΰσας, part. Th. αὔω.
'Αναφαίνω, *ostendo*. præs. imp. ἀνάφαινε, f. φανῶ. p. πέφαγκα. præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται. p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, *apparui*. Th. φαίνω.
'Αναφαίρετον, *quod auferri non potest*: ab ἀφαίρετος, *auferendus*; ex ἀπὸ, & αἱρέω, *capio*.
'ΑΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, *calvus*, *recalvus*, ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.
'Αναφανδὸν, Ion. pro φανερῶς, *palam*: ab ἀναφαίνω.
'Αναφανέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.
'Αναφέρω, *offero*, *subduco*; f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνενέγκας. a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.
'Αναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.
'Αναφλεχθῆναι, *excandescere*, a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω.
'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio*: ab ἀναφέρω.
'Αναφροντίζειν, *aliquid animo sæpe volvere*: vide Φροντίζω.
'Αναφύρω, idem quod φύρω, *misceo*.
'Αναφύομαι, *renascor*: à φύω.
'Αναφυσιῶντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσῶντες· ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, *anhelo*. Th. φυσάω.
'Αναφωνέω, ῶ, *exclamo*; f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή.
'Αναχάζομαι, *retrocedo*, præs. ind. 'Αναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάσασθαι. ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω.

'Αναχθ'.

'Αναχθ', pro ἄνακτα, *regem*, acc. sing. sequente aspiratione, ab ἄναξ.
'Αναχυθεὶς, ὁ, *redundans*, a. 1. part. pass. verbi ἀναχέω. Th. χέω. Hinc 'Ανάχυσις, εως, ἡ, *profusio*.
'Αναχωρέω, ῶ, *recedo*, *secedo*; f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα. part. ἀναχωρήσας. Hinc ἀναχώρησις, *reditus*. Th. χωρέω.
'Ανάψῃς, *affigas*, a. 1. sub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος: ex ἅπτω.
'Αναψῦξαι, a. 1. inf. ab 'Αναψύχω, *refrigero*, *recreo*; f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ, & ψύχω.
'Ανγνοίη, Dor. syncop. pro ἀναγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. Th. γινώσκω.
ΑΝΔΑ'ΝΩ, *placeo*. imperf. ἥνδανον. f. ἀδήσω, q. ab ἀδέω. p. m. ἧδα. Act. ἕαδα.
'Ανδεῖσθαι, Poët. pro ἀναδεῖσθαι, *coronari*. Th. δέω, *ligo*. sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.
'Ανδεμα, *vitta*, Poët. pro ἀνάδεμα. Th. δέω, *ligo*.
ΑΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, *summitas*, *cacumen*, *agger fluvii*: παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν δειρῶν.
'Ανδησάμενος, vide in ἀνδεῖσθαι.
'Ανδίκτης, *laquei genus*, Poët. pro ἀναδίκτης q. ab ἀνὰ, & δίκω, *jacio*.
'Ανδιχα pro ἀνάδιχα, *divisim*, adv. à δίχα, *dupliciter*.
'Ανδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι, & ἄνδρεσσι, dat. plur. Poët. & Ion. ab ἀνήρ.
'Ανδραγάθημα, ατος, τὸ, *virile facinus*. ἀνδραγαθία, ας, ἡ, *strenuitas*: ab ἀνδραγαθέω, *virum me præbeo*. q. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.
'Ανδράγχος, ου, ὁ, *qui strangulat*: ab ἀνήρ, & ἄγχω.
'Ανδράγρια, τὰ, *spolia homini detracta*: ab ἀνήρ, & ἄγρα.
'Ανδρακὰς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, *viritim*: ab ἀνήρ.
'Ανδραπόδεσσι, Metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.
'Ανδραποδιεῦνται, f. m. Ion. pro ἀνδραποδιοῦνται, Atticè pro ἀνδραποδίσονται, *mancipabuntur*, seu *in servitutem rapientur*: ab ἀνδραποδίζω· hoc ab ἀνδράποδον, ου, τὸ, *mancipium*: ab ἀνήρ, & πούς, ποδός.
'Ανδραποδιστὴς, ου, ὁ, *plagiarius*: ab ἀνδραποδίζω, *mancipo*, f. ίσω. p. ἠνδραπόδικα. p. pass. ἠνδραπόδισμαι.
'Ανδραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *viro ponderosus*: ab ἀνήρ, & ἄχθος.
'Ανδράχνη, ης, ἡ, *portulaca*.
'Ανδρέας, ου, ὁ, *Andreas*, nomen viri. Gr. h. e. *Animosus*.
'Ανδρεία, ας, ἡ, *fortitudo*: ab ἀνήρ.
'Ανδρεῖος, ου, & ἀνδρεῖος, ὁ, *virilis*. dat. pl. ἀνδρείοις. comp. ἀνδρειότερος, superl. ἀνδρειότατος, η, ον ab ἀνήρ.
'Ανδρειφόντης, ου, ὁ, *viricida*, epithetum Martis: ab ἀνήρ, & φένω.
'Ανδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρεύμενος, *vir factus*, p. part. pass. ab ἀνδρέομαι. Th. ἀνήρ.
'Ανδρέων, Ion pro ἀνδρῶν. ἀνδρεωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόομαι, *vir fio*.
'Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.
'Ανδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, ἀντος, ὁ, *statua*: ab ἀνήρ.
'Ανδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui statuas facit*: ab ἀνδριὰς, & ποιέω.
'Ανδρίζομαι, *masculè me gero*, f. ίσομαι. p. ἠνδρισμαι· ab ἀνήρ.
'Ανδρίον, ου, τὸ, *homuncio*: ab ἀνήρ.
'Ανδριστὶ, *virorum more*. Th. ἀνήρ.
'Ανδροβρὼς, ῶτος, ὁ, *qui viros vorat*, *telisque suis interficit*. Pro eodem dicitur & ἀνδροβόρος, ου, ὁ. Ex ἀνήρ, & βορά.
'Ανδρογόνος, ἡ, *viripara*, *quæ parit masculum*: ab ἀνήρ, & γείνομαι.
'Ανδρόγυνος, ου, *semivir*: ab ἀνήρ, & γυνή.
'Ανδροδάμαν, τῆν, *mariti domitricem*, acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνήρ, & δαμάω. Sic & ἀνδροδάμας, ου, ὁ, *qui viros domat*.
'Ανδροθεὰ 'Αθάνα, *fortissima Minerva*.
'Ανδρόκμητος, ου, ὁ, *ab homine laboratus*: ab ἀνήρ, & κάμνω, p. κέκμηκα.
'Ανδροκτασία, ας, ἡ, *cædes virorum*, ἀνδροκτασίῃ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνήρ, & κτείνω.
'Ανδρόμεος, ίου, ὁ, *virilis*, *humanus*, idem quod ἀνθρώπινος. Th. ἀνήρ.
'Ανδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *Victor*.
'Ανδρὸς, gen. sing. ab ἀνήρ, *vir*.
'Ανδροῦσθαι, *virum fieri*. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.
'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, *statua quæ viri & sphingis figuram habet*.
'Ανδροφαγέω, ῶ, *humanâ carne vescor*: ex ἀνήρ, & φάγω.
'Ανδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, *homicida*: ab ἀνήρ, & φένω.
'Ανδρώδη, *virilem*, acc. sing. ab ἀνδρώδης, εος, ους, ὁ, ἡ, ab ἀνήρ.
'Ανδρωθεὶς, ὁ, *vir factus*, a. 1. pass. part. ab ἀνδρόομαι. ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ.
'Ανδύεται, pro ἀναδύεται.
'Ανδωκε, Dor. & Poët. pro ἀνέδωκε, *porrexit*, 3. sing. a. 1. Th. δίδωμι.
'Ανεβάλλετο, 3. sing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.
'Ανέβη, *conscendit*, a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.
'Ανεβορβόρυξαν, *exclamârunt*, 3. pl. a. 1. à βορβορύζω.
'Ανέβραχε, *insonuit*, a. 2. verbi ἀναβρέχω.
'Ανεβώσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, *clamo*.
'Ανέγκλητος, ου, ὁ, ἡ, *qui in jus vocari nequit*, *inculpatus*: ex α, & ἔγκλητος, *accusatus*, ab ἐγκαλέω.
'Ανεγνάμπτοντο, *flectebantur*, imperf. pass. à γνάμπτω,

ἀ γνάμπτω, pro κάμπτω. a. 1. paſſ. ἀνεγνάμφθην.

Ἀνεγνωρίσθη, agnitus eſt, a. 1. paſſ. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod à γνωρίζω.

Ἀνέγνωσμαι, p. paſſ. Ἀνεγνώσθην, a. 1.

Ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.

Ἀνέγρετο, concitata eſt, imperf. paſſ. ab ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.

Ἀνεδέδμεθα, pluſq. p. paſſ. 1. pl. ab ἀναδέχομαι pro ἀνεδεδέγμεθα, per Syncop.

Ἀνέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.

Ἀνεδέξατο, ſuſcepit, a. 1. m. ab ἀναδέχομαι. ex ἀνὰ, & δέχομαι.

ἈΝΕ'ΔΗΝ, licenter, impunè, adv. q. ab ἀνίημι, laxo, emitto.

Ἀνέδρακον, ſuſpexi, a. 2. ab ἀνὰ, & δέρκω.

Ἀνέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.

Ἀνέδυ, prodiit, imperf. vel a. 2. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι.

Ἀνέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, egredior: ex ἀνὰ, & δύνω.

Ἀνεδύσατο, emerſit, a. 1. m. ab ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. ſing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνεέργω, cohibeo. Th. εἴργω.

Ἀνέζευξεν, diſceſſit, a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, vel ζεύγνυμι.

Ἀνεζωπύρησε, revixit, 3. ſing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

Ἀνέηκεν, pro ἀνῆκεν, impulit, a. 1. Att. ab ἀνίημι.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον· ab ἀναθάλλω, revireſco.

Ἀνεθεὶς, ὁ, remiſſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀνέθην.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, involuntarius: ex α, & ἐθέλω.

Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, expono, impono. Th. τίθημι.

Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνίημι· item a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, nutrivi, a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

Ἀνείληπται, contractum eſt, p. paſſ. 3. ſing. ἀνειληφὼς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, contraho.

Ἀνεῖλον, ες, ε, ſuſtuli, interemi, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένη, p. part. paſſ. f. g. ſic ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ὁ οὐκ ἔχων εἵματα, non veſtitus, vel malè veſtitus.

Ἄνειν, Ion. pro ἀνύειν, conficere, finire.

Ἀνεῖναι, remiſiſſe vel omiſiſſe, inf. ab a. 2. ind. act. ἄνην, indè part. ἀνείς. f. ἀνεῖσα. a. 2. inf. m. ἀνέσθαι. Sed ἀνεῖσθαι eſt p. inf. paſſ. ab ἀνίημι.

Ἀνείρειν, Ion. pro πλέκειν, nectere. Th. εἴρω.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. act. ſubduxerunt. Th. ἐρύω.

Ἀνεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, aſcendo, redeo: ex ἀνὰ, & εἶμι, eo.

Ἀνεῖσθαι, remiſſum eſſe, p. inf. paſſ. ab ind. ἀνεῖμαι. vide ἀνεῖναι.

Ἀνεῖχε, 3. ſing. imperf. act. ἀνειχόμην, paſſ. ab ἀνέχω, ſuſtineo: ab ἀνὰ, & ἔχω.

Ἀνείω, Poët. pro ἀνέω, vel ἀνήω, Ion. vel Att. pro ἀνῶ, a. 2. ſub. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adv. ab origine, deſupér. ἀνεκὰς, Poët. idem. Th. ἑκάς.

Ἀνεκὰς, Poët. interdum idem, quod ἄνωθεν, οὐρανόθεν, ſupernè, eminùs. Th. ἑκὰς, procul.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ, & διηγέομαι.

Ἀνέκλαγον, vocem in altum ſuſtulerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis: ex α, ἐκ, & λαλέω,

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ, ἡ, non ceſſans, perpetuus: ab α, ἐκ, & λείπω.

Ἀνεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, adfero. f. ίσω. Th. κομέω.

Ἀνεκόπη, percuſſus eſt, 3. ſing. a. 2. paſſ. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.

Ἀνεκτὸς, ου, ὁ, ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω· hinc Ἀνεκτότερον, tolerabilius, comp. Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immiſericors: ex α, & ἐλεήμων.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλῃς, 2. ſing. ſub. ἀνελὼν, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, illiberalis: ex α, & ἐλεύθερος.

Ἀνελήφθην, vide ἀναλαμβάνω.

Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, ſursùm traho: ab ἕλκω.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero. Ἀνέλοντο, ſumpſerunt, a. 2. m. Ion. pro ἀνείλοντο· ab ἀναιρέω.

Ἀνελπίσῃς, deſperes, a. 1. ſub. ab ἀνελπίζω, f. ίσω. p. ικα. Th. ἐλπίς.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, deſperatio. ἀνέλπιστος, ὁ, deſperatus: ab ἀνελπίζω.

Ἀνελὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. ſub. ab ἀναιρέω.

Ἀνέμεινε, a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. pl. verbi ἀναμένω.

Ἀνεμέω, ῶ, removo: ab ἐμέω.

Ἀνεμίζω, ventis agito, f. ίσω. p. ἠνέμικα. part. præſ. paſſ. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.

Ἀνέμιμνε, exſpectabat, imperf. ab ἀναμίμνω, Poët. pro μένω.

Ἀνεμνήσθη, recordatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi μνάομαι.

ἌΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus, gen. ἀνέμοιο, Ion. d. t. pl. ἀνέμοισι. q. ab ἄημι. Hinc ἀνεμόεις,

μόεις, εντος, ὁ, *ventosus*. ἀνεμόεν ἱστίον, *ventosum velum*. ἀνεμώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. ἀνεμόω, ῶ, *ventilo*. ἀνεμώδης, εος, ὁ, ἡ, *vento plenus*, *vanus*. ἀνέμιος, ἀνεμιαῖος, & ἀνεμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἄνεμος, *ANIMUS*.

Ἀνεμοσκέπης, εος, ὁ, ἡ, *à vento tegens* : à σκέπω, & ἄνεμος.

Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ, *vento perstrepens* : ab ἄνεμος, & σφάραγος.

Ἀνεμοτρεφὴς, & ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *à vento nutritus*, & *auctus*, seu *corroboratus* : ab ἄνεμος, & τρέφω.

Ἀνεμότροπος, ου, ὁ, ἡ, *qui à vento versatur*. Th. τρέπω.

Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ, ἡ, *arefactus* : ex ἄνεμος, & φθείρω.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ, ἡ, *futilis*, q ἀνεμώνιος. Hinc ἀνεμώλια βάζειν. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus : ab ἄνεμος, quòd spirante vento aperiatur.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non indigus* : ab α, & ἐνδεής.

Ἀνένδεκτον, ου, τό, *quod fieri nequit* : ab α, & ἐνδέχεται, *fieri potest*.

Ἀνενεῖκαι, a. 1. inf. ἀνενείκας, part. ἀνενεκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεκὼν, part. Ab ἀναφέρω, *subduco*.

Ἀνενείκατο, *emisit*, 3. pers. sing. a. 1. m. Ion. & Poët. pro ἀνηνέγκατο. Hinc ἀνενεικάμενος, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ἀνενειχθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, *sustollo*, *emitto*.

Ἀνένευσεν, *respiravit*, a. 1. ex ἀνανεύω, quod à νεύω.

Ἀνενηνοχυῖα, ἡ, *erumpens*, p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. 40. 10.

Ἀνέντες, *remittentes*, nom. pl. a. 2. part. ἀνεὶς, έντος· ab ἀνίημι.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ, ἡ, *imperscrutabilis* : ex α, & ἐξερευνάω.

Ἀνεξέταστον, *inquisitum*, *indicta causa* : ex α, & ἐξετάζω.

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ, ἡ, *tolerans malorum* : ab ἀνέχομαι, & κακόν.

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ, ἡ, *imperuestigabilis* : ex α, & ἐξιχνιάζω, *investigo*, f. άσω. p. ακα. Th. ἴχνος.

Ἀνέξοδος, ου, ὁ, ἡ, *qui nullum habet exitum* : ab α, & ἔξοδος.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέονται, Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, *laxo*.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ, ἡ, *inverecundus*, *impudens* : ex α, & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπάλμενος, Poët. pro ἀνεφαλλόμενος ab ἀνεφάλλομαι, *resilio* : ex ἀνά, ἐπί, & ἅλλομαι.

Ἀνέπαλτο, *resiliit*, *erectus est* : ab ἀνά pro ἄνω, *sursum*, ἐπί, & ἄλτο.

Ἀνεπανόρθωτον, ου, τὸ, *non emendabile* : ex α, & ἐπανορθόω hoc ab ἀνορθόω, *rursus erigo*, *corrigo*.

Ἀνέπεισα, *persuasi*, a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, *remisi*, a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, *discubui*, a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, *saltavit*, 3. sing. a. 1. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, *salio*.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *titulo carens*. Th. γράφω.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἡ, *inculpatus*, *irreprehensus* : ex α, & ἐπίληπτος, *reprehensus*. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ, ἡ, *impolitus*, *imperfectus* : ab ἐπιξέω, *in superficie rado*. Th. ξέω.

Ἀνεπιρρέκτων, gen. pl. ab ἀνεπίρρεκτος, ου, ὁ, ἡ, *nondum confectus*, vel *libatus* : ab ἐπιρρέζω, *sacrifico*. Th. ῥέζω.

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, *imperitus* : ab ἐπιστήμων, *sciens*.

Ἀνεπιτήδειος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, *ineptus* : ab α, & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab invidiâ alienus*. Th. φθόνος.

Ἀνεπίφραστος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀπροσδόκητος, *improvisus* : ex ἐπιφράζομαι, *intelligo*.

Ἀνεπτάμαν, *sursùm velavi*, Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, *stupescebat*, pl. p. pass. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι. p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ, & πτοέω, ῶ, *terrefacio*.

Ἀνέρ, pro ἀνέρα, acc. sing. ἀνέρες, nom pl. ab ἀνήρ.

Ἀνέραστος, ου, ὁ, ἡ, *inamabilis*, & *ab amore alienus* : ab α, & ἐράω.

Ἀνερειψάμενοι, *abripiens*, a. 1. m. part. ab ἀναρείπομαι. Th. ἐρείπω.

Ἀνερράγην, ης, η, *erupi*, a. 2. ind. pass. verbi ἀναρρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀνερραμμένος, ου, ὁ, *consutus*, p. part. pass. ab ἀναρράπτομαι. Th. ῥάπτω.

Ἀνέρρωγε, *rescissum est*, p. m. ab ἀναρρήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Ἀνέρχομαι, *subeo*, *redeo*, f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἄνες, *remitte*, *omitte*, imp. ab ἀνίω.

Ἀνέσαιμι, *reduxero*, *persuasero*, ab ἀνέζω, a. 1. opt. Th. ἕζω, vel ἕω, *pono*, *colloco*.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνίω.

Ἄνεσις, εως, ἡ, *relaxatio* : ab ἀνίημι.

Ἀνέσσυτο, *exsiliebat*, plusq. p. pass. verbi ἀνασεύω. Vide ἔσσυμαι.

Ἀνέσταν, Æol. Syncop. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι.

Ἀνεστέασι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *resurrexerunt*, 3 pl. p. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεὼς, Ion. pro ἀνεστηκὼς, part.

Ἀνέστην, *surrexi*, a. 2. ab ἀνίστημι.

Ἀνέστιος, ου, ὁ, *domo carens* ; q. ἑστίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur* : ex α, & ἑστία.

Ἀνέσχετο, *sustulit*, 3. sing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω.
Ἀνετάζω, *inquiro*, *quæstioni subjicio*, f. άσω. p. ἀνήτακα. Ex ἀνὰ, & ἐτάζω.
Ἀνέτειλε, *producebat*, a. 1. ab ἀνατέλλω.
Ἀνετίθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, *impono*.
Ἄνευ, *absque*, *sine*, adv. regit genit. ἄνευθεν, *procul*. ἄνευθεν ἐμεῖο, *sine me*.
Ἀνεύθετος, ου, ὁ, ἡ, *non appositus*: ex α priv. & εὔθετος.
Ἀνεύθυνα, *incomplanata*, nom. pl. ab ἀνεύθυνος. Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii*, ut sunt tyranni. Th. εὐθύς.
Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab Ἀνευρίσκω, *invenio*, f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα. a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.
Ἀνεῦρον, vide ἀνευρίσκω.
Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, *appareo*. Th. φαίνω. Ἀνεφάνατο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφανα, a. 1. act.
Ἀνεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.
Ἀνεχάζετο, *recedebat*, imperf. pass. ex ἀναχάζω.
Ἀνεχθέντος, *attracti*, a. 1. part. pass. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνὰ, & ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.
Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, *sustinerem*. Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, *ferret*, præs. opt. ab Ἀνέχομαι, *tolero*, imperf. ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην, ου, ετο, f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, *toleravi*. Th. ἔχω.
Ἀνέχων, *sustinens*, præs. part. ab ἀνέχω, *tolero*, *extollo*.
Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.
ἈΝΕΨΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fratris* aut *sororis filius*, *consobrinus*, *patruelis*. ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, *consobrina*: q. ab ἀνάπτω, *annecto*; vel ab ἔπεα, *colloquium*, ut inter familiares. Angl. a Nephew.
Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero*, *recreo*, f. ξω. Th. ψύχω, *frigefacio*.
Ἄνεῳ, *muti*, nom. pl. ab ἄνεως.
Ἀνέῳγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*. Ἀνεῳγμένος, *apertus*, p. part. pass.
Ἀνέωνται, *dimissi sunt*, pro ἀνεῖνται, p. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται pro ἀφῶνται.
Ἀνέῳξα, ας, ε, *aperui*, a. 1. ab ἀνοίγω.
Ἄνεως, ω, ὁ, *silens*, *mutus*, 4. simpl. q. ab α, & αὔω.
Ἀνέῳχα, perf. Att. ἀνεῴχθην, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.
Ἀνῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.
Ἀνηβᾶν, præs. inf. ab ἀνηβάω, ῶ, *repubesco*, f. ήσω. Th. ἥβη.
Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἄνηγον, *subduxi*, vel *subduxerunt*: ab ἀνάγω.
Ἀνήγγειλαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἀναγγέλλω, ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. pass.
Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, *narrare*. Th. ἡγέομαι.
Ἀνηδῶς, *moleste*, adv. ab α, & ἡδύς.
Ἀνήεσαν, *redierant*, Att. pro ἀνήεισαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἄνειμι.
Ἀνήη, pro ἀνῇ, *dimisisset*, a. 2. sub. ἀνίημι. Fortè etiam in pl. perf. m. pro ἀνῇς, Att. ἀνήη.
ἈΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, *anethum*, herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.
Ἀνήϊξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, *prosilio*, *exsurgo cum impetu*. Th. ἀΐσσω.
Ἀνήϊον, *sursum*, vel *rursum ibam*: ab ἀνὰ, & ἤϊον.
Ἀνῆκε, *remisit*, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι. ἀνηκάμην, a. 1. m.
Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, *insanabilis*: hinc ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστὸς, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀκέομαι.
Ἀνηκόντιζε, *resiliit*, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, *jaculum*.
Ἀνηκουστέω, f. ήσω, *non ausculto*: & ἀνήκουστος, ου, ὁ, *qui audiri non potest*. Ex α, & ἀκούω.
Ἀνήκω, *convenio*, f. ήξω. p. ἧκα part. præs. Ἀνήκων, ουσα, ον, *ascendens*, *perveniens*, *elatus*. Ex ἀνὰ, & ἥκω.
Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἄλλομαι.
Ἀνῆλθεν, *rediit*, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
Ἀνηλώθην, ης, η, *absumptus sum*, a. 1. pass. Ἀνήλωκα, p. act. Ἀνήλωσα, *insumpsi*, a. 1. ab ἀναλίσκω.
Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, *quæ non mulgetur*. Th. ἀμέλγω.
Ἀνῆμεν, pro ἀνέμεν, *dimisimus*, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusdem verbi. At ἀνῆμεν est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι.
Ἀνήμερος, ου, ὁ, ἡ, *immitis*: ex α, & ἥμερος.
Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, *relaxo*.
Ἀνήνασθαι a. 1. inf. m. *recusâsse*, ab ἀνηνάμην· ex ἀναίνομαι. p. ἀνήνημαι, σαι, ται.
Ἀνήνεγκα, & Ion. ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, *offero*. a. 1. pass. ἀνηνέχθην.
Ἀνηνείχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.
Ἀνήνηται, *repudiavit*, p. pass. ab ἀναίνομαι· vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.
Ἀνήνοθα, ας, ε, *florui*, p. m. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω. p. ἤνθηκα. p. m. ἦνθα, & per Epenth. τοῦ ο. & Att. reduplicationem ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.
Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, *iners*: ex α, & ἀνήρ.
Ἀνήνυστος. vel Ἀνήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui perfici nequit*. Th. ἀνύω.
Ἀνῆπται, *dicatus est*, p. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.
ἈΝΗ'Ρ, ὁ, *vir*, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ.

ἀνήρ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἄνω pro ἀνύω. Hinc ἀνδρεῖος. ἀνδρεία. ἀνδρικὸς, *ad virum pertinens*. ἀνδρῷος, ου, ὁ, idem. ἀνδρίζομαι, *viriliter ago*. ἀνδρόω, ῶ, *virilem reddo*. ἀνδρώδης, εος, ὁ, ἡ, *virum decens*. ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ, *pars domûs viris destinata*. ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus, fortis*.

Ἀνῃρέθη, *interemptus est*, a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνερείπτομαι, *rapio, corripio*, pleonasm. τοῦ ι, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, *edo*.

Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, *qui sustulit*, Att. ἀναραιρηκὼς, Ion. ἀναρραιρηκὼς, part. præt. act. verbi ἀναιρέω.

Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, *enumero*, f. ήσω. Th. ἀριθμός.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaratus*. Th. ἀρόω.

Ἀνήρπασε, *rapuit*, a. 1. ab ἀναρπάζω. Th. ἁρπάζω.

Ἀνηρώτευν, Ion. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. & Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo*.

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo*. ἀνήσειν, inf.

Ἀνήφθην, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνήχθην, a. 1. pass. ab ἀνάγω, *subduco*.

Ἀνήω, Att. pro ἀνείω, Poët. pro ἀνίω, Ion. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

Ἄνθεα, *flores*, nom. pl. ab ἄνθος.

Ἀνθεῖ, *floret*, 3. sing. præs. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω. p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

Ἀνθεία, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ, *pro*, & αἱρέω, *eligo*. a. 2. εἷλον.

Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, a. 2. part. m. Ex ἀνὰ, & τίθημι.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, *nigella* : à floris decore.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus* : ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos* : ab ἀνθέω. Sic & ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.

Ἀνθέξομαι, ῃ, εἶται, f. 1. m. ἀνθεξάμην, a. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, *adhæreo*.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, *mentum*. acc. sing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ου, ἡ, *albucum, caulis asphodeli* : q. ab ἄνθος.

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonasm. τοῦ ν, pro ἀθέριξ, idem quod ἀθὴρ, *arista*.

Ἄνθεσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν. *deposuerunt*, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθέστηκα, p. act. ab ἀνθίστημι, *resisto*.

Ἄνθετο, *superposuit*, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, *floreo*.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι· ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω. Th. ἄνθος.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis : quidam scribunt Ἄντη.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, *apis* : παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, οῦ, ὁ, *floridus*. Th. ἄνθος.

Ἀνθίζω, *facio florere*. Vide ἄνθος.

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθηνὸς, οῦ, ὁ, *floridus* : ab ἄνθος.

Ἀνθιστάμενος, præs. part. pass. Ἀνθίστατο, 3. sing. imperf. pass. ab Ἀνθίστημι, *resisto* : f. ἀντιστήσω. p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην, imperf. pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ, & ἵστημι.

Ἀνθοδόχος, ου, ὁ, *canistrum* : παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθολογέω, ῶ, *flores lego* : ex ἄνθος, & λέγω, *colligo*.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω. pass. -οῦμαι, *vicissim confiteor* : ab ἀντὶ, & ὁμολογέω.

Ἄνθορε, *exsiliit*, Poët. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θόρω.

ἌΝΘΟΣ, εος, τὸ, *flos* : παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι. Hinc ἀνθηρός. ἀνθέω. ἄνθεμον. ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, *flos*. ἀνθερεών. ἀνθίζω, *floridum reddo, floribus conspergo*.

Ἀνθ' ὅτου, *quare*, interrog. & sine interrogatione.

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, *carbonarius*.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, *carbonum congeries* : & Ion. ἀνθρακίη, ης, ἡ, *pruna*. Ab

ἌΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, *carbo*, in quo ἀνθεῖ, i. *floret*, ignis ; est & *carbunculus*.

Ἄνθραξιν, εως, ἡ, *carbo* : acc. ἄνθραξιν.

ἈΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *crabro, vespa*. q. ab ἀνθορεῖν, quia audacter prosilit in animantes.

Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ, ἡ, *qui auram popularem captat, homini placens*. Th. ἀρέσκω.

Ἀνθρώπειος, & Ion. ἀνθρωπήϊος, ου, ὁ, & Ἀνθρώπινος, η, ον, *humanus*.

Ἀνθρωπόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanâ linguâ loquens* : psittaci Epithet. ab ἄνθρωπος, & γλῶσσα.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *humanâ specie præditus* : ab εἶδος, & ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio* : ex ἄνθρωπος, & θύω.

Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ, ἡ, *homicida* : à κτείνω.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *homo* : sed ἀνθρώπος, Dor. pro ἀνθρώπους. παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπε· vel παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, vel ἄνω ῥέπειν. Hinc ἀνθρώπινος. μισάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *osor hominum, inhumanus*. φιλάνθρωπος, φιλανθρωπία, &c.

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, *humanâ carne vescens* : ex ἄνθρωπος, & φάγω.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *hominis naturam habens*. Th. φύω.

Ἀνθυπατεύω, *proconsul sum*, f. εύσω. p. ἀνθυπατεύκα. Ab ἀνθύπατος, ου, ὁ, *proconsul* : ex ἀντὶ, *pro, vice*, & ὕπατος.

Ἀνθ' ὧν, *quapropter* : ex ἀντὶ, & ὅ.

ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, *tristitia, mœror* : ab α priv. &

& ἰῶ, θεραπεύω· vel ab α, & ἴημι· vel potiùs ab Heb. אניה anijab, *mœstitia.* Hinc ἀνιάω, ῶ, *molestiâ* vel *mœrore afficio.* Ἀνιάζω, idem. Ἀνιαθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Ἀνιαρὸς, ὰ, ὸ, *tristis.* comp. ἀνιαρώτερος. superl. ἀνιαρώτατος· & ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρέστερος. Ab ἀνία.

Ἀνιᾶσι, *sursùm jaciunt*, Att. pro ἀνιεῖσι. 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, *ascendunt*, Ion. pro ἀνῖσι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι.

Ἀνίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insanabilis, immedicabilis.* Ἀνιάτως, adv. *insanabiliter.* Ab α, & ἰάομαι.

Ἀνιάβευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non sanatus*, item *insanabilis.* Th. idem.

Ἀνίαχος, *strepérus*: ab α intens. & ἰαχέω· vel pro ἀυΐαχος.

Ἀνιδρωτὶ, adv. *sine sudore*, vel *labore*: ab α, & ἱδρώς.

Ἀνίει, *solvebat, remittebat*: ab ἀνὰ, & ἵει.

Ἀνιείην, ης, η, præs. opt. ab ἀνίημι, *incito.*

Ἀνίεις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεις.

Ἀνιεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἀνιεῖν, Ion. pro ἀνιέναι, *laxare.* Ab ἀνίημι, quod vide.

Ἀνίεσκε, Poët. pro ἀνίει, 3. imperf. ἀνίην, ης, η, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιεῦνται, Dor. & Ion. pro ἀνιοῦνται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνιηθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνιάω.

Ἀνίημι, *relaxo, remitto, dimitto*: f. ἀνήσω. p. ἀνῆκα. a. 2. ἀνῆν. sub. ἀνῶ, *deseram.* part. præs. ἀνιεὶς, έντος. a. 2. part. ἀνεὶς, έντος. præs. part. pass. ἀνιέμενος. a. 1. ἀνέθην, ης, η, *laxatus fui.* Th. ἵημι.

Ἀνίην, acc. Ion. ab ἀνία.

Ἀνιηρὰ, *molesta*, pl. n. g. ab ἀνιαρὸς.

Ἀνιηρέστατον, *difficilimum*, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρὸς.

Ἀνιήσεαι, f. 1. m. 2 sing. pro ἀνιήσῃ. Ἀνιήσειε, a. 1. opt. Æol. Ἀνιήσῃ, *molestet*, a. 1. sub. act. ab ἀνιάω.

Ἀνίησι, *remittit*, 3. sing. ab ἀνίημι.

Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quando.*

Ἀνίκατος, Dor. pro Ἀνίκητος, ου, ὁ, ἡ, *invictus*: ex α, & νικάω.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ἡ, *immisericors*: ex α, & ἵλαος. Att. ἵλεως.

Ἁνίον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, *habenæ*,

Ἀνιόντα, *orientem*, a. 2. part. m. g. ab ἀνίημι, quod ex ἀνὰ, & ἴημι, *eo.* Ἀνιοῦσαν, *redeuntem*, part. f. g.

Ἁνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος.

Ἄνιππος, ου, ὁ, ἡ, *qui est sine equis*: ex α, & ἵππος.

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ, ἡ, *illotus*: ex α, & νίπτω. Hinc ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes.*

ἈΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, *anisum.* An quod flatus ἀνίησιν, i. *laxat*? An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia.*

Ἀνιστάμενος, ὁ, præs. part. pass. ἀνιστάναι, præs. inf. ἀνίστη, 3. sing. imperf. ab

Ἀνίστημι, *excito*, f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην. imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι. sub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, άν. f. 1. m. ἀναστήσομαι.

Ἀνίστω, pro ἀνίστασο, *surge*, Att. imp. præs. pass. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀνίσχω, *attollo, orior*, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præs. imp. pass. ἀνίσχου, Ion. ἀνίσχεο, *te contine*: ab ἴσχω, pro ἔχω.

Ἀνιχνεύω, *pervestigo*: ab ἰχνεύω.

Ἀνιώμεθα, *mœremus*, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιαοίμην, ῴμην, ῷο, ᾶοιο, ῷο, ᾶοιτο, ῷτο. Th. ἀνία.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia.* ἀνιὼν, οντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι.

Ἀνιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.

Ἄννα, ἡ, *Anna*, nom. mul. Hebr. *Gratiosa.*

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri. Hebr. *Gratiosus.*

Ἄννειν, Poët. pro ἀνύειν. Nam ἀνύω dicimus, & ἀνύτω. Hinc metri causâ, pro ἄνω, ἄννω, *facio, perficio.*

Ἀννέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *sine nubibus*: ab α, & νεφέλη.

Ἄνοδος, ου, ὁ, ἡ, *via sursùm ferens.* Item adj. ὁ καὶ ἡ, *invius.* Ex α, & ὁδὸς.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *non compos mentis, stultus*: ab α, & νοήμων.

Ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, *demens*; hinc adv. ἀνοήτως, *imprudenter*: ex α, & νοέω.

Ἄνοια, ας, ἡ, *amentia*: ab ἄνοος, ου, ὁ, ἡ, *amens*: ex α, & νόος.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio, reseratio*: ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi.

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, & Ἀνοίγνυμι, *aperio.* part. præs. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνῷχα. a. 1. ἀνέῳξα, & ἤνοιξα. inf. ἀνοῖξαι. p. pass. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι. a. 1. ἠνεῴχθην, & ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν. f. 2. pass. ἀνοιγήσομαι. p. m. ἀνέῳγα. part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus.* Th. οἴγω.

Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, *restauro*, f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, & δέμω.

Ἄνοικος, ου, ὁ, *extorris*: ex α, & οἶκος.

Ἀνοικτὸς, ὰ, ὸ, *apertus, apertilis*: ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio, reseratio*; item *ostium*: ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοίσω, *referam*, f. 1. act. ab ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ab ἄνομαι.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miseria*: ex α, & ὄλβιος.

Ἀνολϐότερος, *infelicior*, comp. ab ἄνολϐος, *infelix*. Th. ὄλϐος.

Ἀνόλεθρος, & ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab exitio & damno immunis*: ab α, & ὄλεθρος.

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior*.

Ἄνομϐρος, ου, ὁ, ἡ, *imbribus carens*: ex α, & ὄμϐρος.

Ἀνομία, ας, ἡ, *discrepantia à lege, iniquitas*: ex α, & νόμος.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ, *dissimilis*: ex α, & ὅμοιος.

Ἄνομος, ου, ὁ, *iniquus, sceleratus*: hinc ἀνόμως, adv. *sine lege*: à νέμω.

Ἄνοος, ἄνους, ὁ καὶ ἡ, *amens*: ab α, & νόος.

ΑΝΟ'ΠΑΙΑ, seu ἀνοπαῖα, ἡ, *ANOPÆA*, avis species: ab α, & ὄπτομαι· ni potiùs ab Hebr. ענפה *anapha*.

Ἀνορέα, ας, ἁ, Dor. pro Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *fortitudo, strenuitas*: quod ab ἀνήρ.

Ἀνορθόω, ῶ, *surrigo, rursus erigo*: f. ώσω. p. ἀνώρθωκα. a. 1. ἀνώρθωσα. imp. ἀνόρθωσον, άτω. a. 1. pass. ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, & ὀρθόω.

Ἀνόρουσα, *surrexi*, a. 1. Ion. verbi ἀνορούω, f. ούσω. p. ἀνόρουκα· quod ab ὀρούω, *impetum do*.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύξης, *refodias*, a. 1. sub. ab ἀνὰ, & ὀρύσσω.

Ἀνόσιος, ου, ὁ, ἡ, *non sanctus, scelestus*: comp. ἀνοσιώτερος, superl. ἀνοσιώτατος. Ex α, & ὅσιος.

Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à morbis*: ab α, & νόσος.

Ἀνόστεος, ὁ καὶ ἡ, *inossis, sine osse*: ex α, & ὀστέον.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ νόστιμος.

Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reditûs expers*: ab α, & νόστος.

Ἀνούατος, ου, ὁ, ἡ, *qui est sine auribus*. Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. οὖας.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ, ἡ, *repudians admonitionem*: ex α, & νουθετέω.

Ἄνους, *amens*: ex α, & νόος, νοῦς.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος.

Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vulneratus*. Ἀνουτητὶ, adv. *sine vulnere*. Th. οὐτάω.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia*: ab ἀνέχομαι.

Ἄνστα, & Ἄνσταθι, Dor. pro ἀνάστηθι, *surge*. a. 2. imp. Ἀνστὰς, *qui surrexit*, Poët. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνέστην, a. 2. ind. Ἀνστήμεναι Att. & Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἄνστησον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, *surrexerunt*, pro ἀνεστήτην, aor. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.

Ἀνστρέφεται, *percurrit*, pro ἀναστρέφεται, præs. ind. à στρέφω.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab ἀνσχεθέω, Poët. pro ἀνέχω, *emergo*.

Ἄνσχεο, *tolera*, Poët. pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχου, a. 2. imp. m. ab ἀνέχω.

Ἀνσχετὸς, Poët. pro ἀνασχετός.

Ἀνσχήσεσθαι, *toleraturus*, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, & σχέω, vel ἔχω.

Ἄνσχοιτο, *toleraret*, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.

Ἀντ', pro ἀντὶ, *è regione*.

Ἄντα, *coràm, è regione*; hinc ἀντάω, *obviàm venio*: q. ab ἀντὶ, *contrà*.

Ἀνταγωνίζομαι, *decerto, repugno*: f. ίσομαι. p. ἀνταγώνισμαι. a. 1. m. ἀνταγωνισάμην. Ex ἀντὶ, & ἀγωνίζομαι. Hinc Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo certat*, acc. pl. ἀνταγωνιστάς. Ἀνταγώνιστος, ου, ὁ, *æmulus, certator*.

Ἀνταείρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, *adversus aliquem quid tollere, se ei opponere*: ex ἀντὶ, & αἴρω.

Ἀντάης, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντίης, *contrarius, inimicus*: ab ἀντίῳ, *contrà*.

Ἀνταίρω. Vide ἀνταείρειν.

Ἀντακαῖοι, ων, οἱ, Ion. κήτους γένος.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, *compensatio*: ab ἀντὶ, & ἀλλάττω.

Ἀνταμείϐετο, Dor. pro ἀντημείϐετο, 3. sing. imp. ab ἀμείϐομαι.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, *aliquid ab aliquo pati*: & ἀντᾶν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid*: ab ἀντάω.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, *vicissim expleo*: f. ώσω. p. ἀνταναπεπλήρωκα· ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πληρόω, *impleo*.

Ἀντανάστῆσαι, *contrà excitare*, a. 1. inf. ab ἀντανίστημι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἀντανορείδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορείδαι· ab Ἀντήνωρ.

Ἀντάξιος, ου, ὁ, *existimatione par, æqualis pretii*: ab ἀντὶ, *contrà, æquè*, & ἄξιος.

Ἀνταποδίδωμι, *retribuo, vicissim reddo*: f. ἀνταποδώσω. p. ἀνταποδέδωκα. a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι. a. 1. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι.

Ἀνταποδοθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, *retributio*. ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, *merces*. ἀνταποδοτικὸς, οῦ, ὁ, *retributorius*. Ab eodem Th.

Ἀνταποδοῦναι. Vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποκρίνομαι, *ex adverso respondeo*. a. 1. pass. ἀνταπεκρίθην. inf. ἀνταποκριθῆναι. f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω.

Ἀντάπτεσθαι, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capessere*.

Ἄνταρσις, εως, ἡ, *insurrectio*. ἀντάρτης, ου, ὁ, *qui insurgit contra regem, rebellis*. Ab ἀντὶ, & αἴρω.

Ἀντανύω, f. ύσω, a. 1. ἀντήϋσα, *vicissim vociferor*, vel *strepitum edo*: ab ἀντὶ, & αὔω, *clamo*.

Ἀντάω, *obviàm eo*, f. ήσω. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἀντεϐόλησα, ας, ε, *nactus* (vel *assequutus*) *sum*, a. 1. act. ab ἀντιϐολέω, ῶ.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, *recriminatio*. ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius*. Ab ἀντὶ, ἐν, & καλέω.

Ἄντειλας, Poët. pro ἀνέτειλας, *oriri fecisti* a. 1. verbi ἀνατέλλω.

Ἄντειρον,

Ἄντεινον, *extende*, Dor. pro ἀνάτεινον, a. 1. imp. verbi ἀνατείνω. Ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.

Ἀντείνω, pro ἀναλείνω, Doricé.

—ἀντειος, terminatio Patronymicorum à nominibus propriis in ας, ut Δοιάντειος, à Δοίας.

Ἀντειπεῖν, *contradicere*, item *loqui vicissim*, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω. a. 2. ἀντεῖπον. a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ, & ἔπω.

Ἀντείρεσθαι, *vicißim interrogare*. Th. εἴρω.

Ἀντεκδραμόντες, *contrà occurrentes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω· quod ab ἀντὶ, ἐκ, & τρέχω.

Ἀντέκλινεν, *ex adverso innuit*, imperf. ab ἀντεκλίνω. ex ἀντὶ, & κλίνω.

Ἀντεκτίνω, idem quod

Ἀντεκτίω, *vicißim luo, rependo*. Hinc Ἀντέκτισις, εως, ἡ, *repensio, mulcta*. Th. τίω, *punio*.

Ἀντέλεγε, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω.

Ἀντέλλοισα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, *exoriens*, præs. part. à τέλλω. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur*, 3. pl. præs. act.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius*: ab ἀντεμβάλλομαι.

Ἀντεμπλῆσαι, *vicißim implere*, a. 1. inf. ab ἀντὶ, & ἐμπλήθω.

Ἀντεξεταστικὸς, οῦ, ὁ, *contra-quæsitor*: ab

Ἀντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, & ἐτάζω.

Ἀντεπεξῄεσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεισαν, *in occursum ierant*, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Ἀντέπνεεν, *contrà spirabat*, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, ex ἀντὶ, & πνέω.

Ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, *rivalis*: ab

Ἀντεράω, ῶ, *redamo, sum rivalis*: part. præs. pass ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ, & ἐράω.

Ἀντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, *contradico*: ex ἀντὶ, & ἐρέω.

Ἀντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, *vicißim firmo*. Th. ἐρείδω.

Ἀντερύσασθαι, *rependi*, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, & ἐρύω, *libero, traho*.

Ἀντερώμενος, η, ον, *qui redamatur*, part. præs. pass. ab ἀντεράω.

Ἀντεσθαι, *supplicare*, *obviàm ire*: præs. inf. ab ἄντομαι.

Ἀντέστην, & in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, *resisto*.

Ἀντεστραμμένος, η, ον, *in contrarium versus*, part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. *vice versâ*.

Ἀντέταται, Poët. pro ἀνατέταται, *circumjectus est*, 3. sing. præt. pass. Ἀντέτεινε, 3. sing. imp. vel a. 1. ab ἀντιτείνω, *contrà intendo*. Th. τείνω.

Ἀντετόρησα, ας, *transfixi*, a. 1. ind. ab ἀντὶ, & τορέω.

Ἀντέτους, *ejusdem anni*, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀντετέτυξο, *similis eras*, 2. perf. plusq. p. pass. ex ἀντὶ, *æquè*, & τέτυγμαι, p. à τεύχω, *sum*.

Ἀντεύκρατος ζώνη, *zona temperatæ opposita*, apud Laërt. Ab ἀντὶ, & εὔκρατος. Th. κεράννυμι.

Ἀντεφέροντο, *ferebantur*, 3. pl. imp. pass. ex ἀντὶ, & φέρω.

Ἀντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. à φιλέω.

Ἀντέχομαι, *adhæreo*, *sublevo* cum gen. imp. ἀντειχόμην. f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ, & ἔχω.

Ἀντέχρησε, *suffecit*, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, *do mutuò*.

Ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, quod vide.

Ἀντήδην, *suppliciter*, adv. ab ἄντομαι.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀντημείβετο, *respondit*, 3. sing. imp. ab ἀντὶ, & ἀμείβομαι.

Ἄντην, adv. *coràm*, *ex adverso*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορίδαι, *Antenoridæ*.

Ἀντήρης, ὁ κὴ ἡ, *qui vicißim remigat*, & per Metaph. *quidquid vicißim datur*. Th. ἐρέσσω.

Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, structura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ, & ἐρείδω.

Ἀντήρισα, ας, ε, *certavi*, a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις.

Ἀντηχοῦσης, gen. præs. part. f. g. ab ἀντηχέω, *resono*: ex ἀντὶ, & ἦχος.

ἈΝΤΙ῾, *pro*, *contrà*: in compos. sæpè comparationem significat. Hinc ἀντίος, ου, ὁ, *adversus*. ἀντίον, adv. *ex adverso*. ἀντιάω, vel ἀντιάζω, *occurro*. ἄντομαι, idem. ἄντησις, εως, ἡ, *occursus*. ἐναντίος, ὁ, *adversus*, *adversarius*, *hostis*. ἐναντίως, *contrariè*. ἐναντιόομαι, οῦμαι, *adversor*, *repugno*. ἀπαντάω, *obviàm venio*, ἀπάντησις, εως, ἡ, *occursus*.

Ἀντία, idem quod ἀντίον, adv. *ex adverso*, *contrà*. Th. ἀντί.

Ἀντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. vide in ἀντιάσαις.

Ἀντιάομαι, præs. ind. *intersum*, *occurro*: vide in ἀντιάω.

Ἀντιάνειρα, *virago*, *viris æquiparanda*: ab ἀντὶ, & ἀνήρ.

Ἀντιάσαις, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀντιάσαις Æol. Ἀντιάσειν, *occursurum*, f. 1. inf. act. ab

Ἀντιάω, ῶ, *occurro*, *obviàm venio*. f. άσω, p. ἠντίακα· ab ἀντὶ. Ἀντιάζω, idem.

Ἀντιαχεῦσι, Dor. & Æol. pro ἀντιαχοῦσιν, *ex adverso respondent*: ex ἀντὶ, & ἰάχω.

Ἀντιβαίνω, *resisto*, *adversor*: ab ἀντὶ, & βαίνω.

Ἀντιβάλλω, *sermonem cum aliquo confero*, f. αλῶ. p. ἀντιβέβληκα· ab ἀντὶ, & βάλλω.

Ἀντιβεβόληκα. Vide ἀντιβολέω.

Ἀντιβῆναι, *repugnare*, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβίην,

Ἀντιβίην, Ἀντιβία, & Ἀντίβιον, *contrà, obviàm*, adv. ab

Ἀντίβιος, ου, ὁ, *adversus*, in dat. pl. ἀντιβίοισι· ex ἀντὶ, & βία.

Ἀντιβολέω, ῶ, *occurro*, item *nanciscor* cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. inf. act. præs. ἀντιβολεῖν. a. 1. ἀντιβολῆσαι.

Ἀντιγεγωνέω, ῶ, *reclamo* : ab ἀντὶ, & γέγωνα, quod vide.

Ἀντιγενίδης, ου, ὁ, *Antigenides*, nomen pr.

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, *vicißim in senectute alo* : ab ἀντὶ, & γηροτροφέω, quod à γῆρας, & τρέφω.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, *contrà sentio, dissentio, refragor* : ab ἀντὶ, & γνώμων. Th. γινώσκω.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, *contra-scriptio* : Th. γράφω.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ, *alterius loco in cœnâ suffectus* : ab ἀντὶ, & δεῖπνον.

Ἀντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, *contrario animo affectus*, præs. part. pass. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι.

Ἀντιδίδοται, 3. sing. ind. pass. præs. ab

Ἀντιδίδωμι, *do vicißim, rependo*.

Ἀντίδικος, ου, ὁ, *adversarius* : ex ἀντὶ, & δίκη.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, *retributio, remuneratio*. Et

Ἀντίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vicißim* (vel *contrà*) *datus*, item *ANTIDOTUM*, vel remedium adversùs mala corporis datum. Th. δίδωμι.

Ἀντίζεσθαι, Ion. pro ἀνθίζεσθαι, *castra castris opposita habere*. Th. ἵζω. Est & ἀνθίζω, *floridum reddo*. Th. ἄνθος.

Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, ex ἀντίος.

Ἀντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, *impono*.

Ἀντίθεος, ου, ὁ, *divinus, æqualis Deo* : ex ἀντὶ, *æquè*, & θεός.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, *oppositio* : & Ἀντίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *oppositus* : ab ἀντιτίθημι.

Ἀντιθευσόμενος, η, ον, *qui contra aliquem est cursurus*, f. 1. part. m. à θέω, *curro*.

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, *repono*.

Ἀντίθροος, ὁ καὶ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) *sonans* : ab ἀντὶ, & θρόος.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *januæ oppositus* : ex ἀντὶ, & θύρα.

Ἀντικάτησθαι, Ion. pro ἀντικάθησθαι, *è regione alicujus sedere* : ex ἀντὶ, & κάθημαι. Th. ἧμαι.

Ἀντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, *castra castris opposita habere*. Ἀντικατεζόμενος, Ion. pro -εζόμενος, & hoc pro -όμενος, præs. part. m. à καθίζω.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, *in jure disceptatio, & caussæ dictio* : ex ἀντὶ, & λέγω.

Ἀντικαθίστημι, *resisto*. præs. inf. ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντὶ, κατὰ, & ἵστημι.

Ἀντικαλέω, ῶ, *vicißim invito*, f. έσω. p. ἀντικέκληκα. a. 1. ἀντεκάλεσα. Th. καλέω.

Ἀντικατάσχεσις, εος, ἡ, *retentio* : ab ἀντὶ, κατὰ, & σχέσις. Th. ἔχω.

Ἀντίκειμαι, *opponor*, f. ἀντικείσομαι. præs. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, *adversarius*. Ex ἀντὶ, & κεῖμαι.

Ἀντικιχράω, ῶ, *vicißim commodo* ; ab ἀντὶ, & κιχράω· hinc Ἀντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus*.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, *è regione, CONTRA*, cum gen. adv. Th. ἀντί.

Ἀντικτερίζω, f. σω. p. κα. *contrà vel vicißim funero* : ex ἀντὶ, & κτερίζω. Th. κτέρεα, τά.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, *belleborus*, sic dictus ab urbe Anticyrâ.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, *consequutus* (vel *nactus*) *sum*, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, *apprehensio* : ab ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάβοις, *vicißim accipias*, 2. pers. a. 2. opt. act. ab

Ἀντιλαμβάνω, *vicißim accipio*. ἀντιλαμβάνομαι, *suscipio, libero, juvo* : cum gen. *opitulor*. f. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελαβόμην, ου, ετο. Ab ἀντὶ, & λαμβάνω.

Ἀντιλέγω, *contradico*, f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον. p. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντὶ, & λέγω.

Ἀντιληπτέον, *suscipiendum*, adj. verbale: ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, *opitulatio, subsidium* : à 2. sing. præt. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, *contradictio* : ex ἀντιλέγω.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, *convitium regero*. imp. ἀντελοιδόρεον, ουν. f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοίδορος.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, *Antilochus*, nom. pr.

Ἀντιλυπέω, ῶ, *vicißim molesto* : ex ἀντὶ, & λύπη. Hinc ἀντιλύπησις, εως, ἡ, *molestia vicißim exhibita*.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, *redemptionis pretium*. Th. λύω.

Ἀντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem* : ex ἀντὶ, & μάχομαι.

Ἀντιμελίζω, *contrà modulor* : ab ἀντὶ, & μέλος.

Ἀντιμετρέω, ῶ, *vicißim metior, rependo* : f. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντεμέτρησα. f. 1. pass. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ, & μέτρον.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ, *æmulus*. Th. μιμέομαι.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, *compensatio, remuneratio* : ex ἀντὶ, & μισθός.

Ἀντιξοεῖν, *repugnare*, Poët. pro ἀντικεῖσθαι. Hinc ἀντίξοος, *contrarius*.

Ἀντίον, *liciatorium*. Est & *malus*, qui similis liciatorio.

Ἀντίος, ου, ὁ, *adversus* : ab ἀντί.

Ἀντιοῦσθαι, *adversari*, inf. verbi.

Ἀντιόομαι, οῦμαι, *adversor*. a. 1. ind. ἠντιώθην. Th. ἀντί.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.

Ἀντιοχεὺς, έος, ὁ, *Antiochensis*.

Ἀντιόων,

'Αντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, *occurrens*, Poët. pro ἀντιῶν, & ἀντιῶσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

'Αντιόωτο, pro ἀντιάοιτο, & ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præs. opt. pass. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί.

'Αντίπαλος, ου, ὁ, *adversarius in luctâ, æmulus:* ex ἀντὶ, & πάλη.

'Αντιπαραβαλοῦμεν, *conferemus*, 1. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, & βάλλω.

'Αντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio:* ab eodem Th.

'Αντιπαρασχεῖν, *retribuere*, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.

'Αντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contrà instructa:* ab

'Αντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo:* ab ἀντὶ, παρὰ, & τάττω.

'Αντιπαρέρχομαι, *ex adverso prætereo*, f. ἀντιπαρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντὶ, & ἔρχομαι.

'Αντίπας, α, ὁ, nomen viri Gr. q. d. *Vice omnium.*

'Αντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis, ab Antipatro sic dictæ.

'Αντίπατρος, ου, ὁ, *qui patri adversatur:* ex ἀντὶ, & πατήρ.

'Αντιπέραιος, *ex adverso situs.* 'Αντιπέραια, *loca ex adverso sita.* 'Αντιπέραν, adv. è regione, cum gen. Omnia ex ἀντὶ, & πέραν.

'Αντιπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi*, præt. inf. pass. ab ἀντὶ, & πέφαμαι, perf. verbi inusit. φάομαι.

'Αντιπίπτω, *obnitor*, f. ἀντιπτώσω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ, & πίπτω.

'Αντιπνεῖν, *reflare*, præs. inf. ex ἀντὶ, & πνέω.

'Αντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*, præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

'Αντιπολέμιος, & ἀντιπόλεμος, *hostis, in bello adversarius.* Th. πόλεμος.

'Αντίπορος, ου, ὁ, *oppositus, è regione positus.* ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντιπέπορα, p. m. verbi ἀντιπείρομαι.

'Αντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens;* nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES:* ab ἀντὶ, & πούς.

'Αντιπράττω, *obsisto*, f. ξω. p. ἀντιπέπραχα. Ex ἀντὶ, & πράττω.

'Αντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari.* Th. πράσσω.

'Αντιπροήεσαν, *obviàm prodierant*, Att. pro -ήεισαν. 2. plur. pl. perf. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, seu ἔω, eo.

'Αντίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, *qui proram habet in aliquem conversam:* ex ἀντὶ, & πρῶρα.

'Αντίρρησις, εως, ἡ, *contradictio:* ab ἀντιρρέω, quod ex ἀντὶ, & ῥέω.

'Αντισήκωσις, εως, ἡ, *compensatio:* Th. σηκός.

'Αντισθένης, ου, ὁ, *Antisthenes*, nom. pr.

'Αντιστὰς, ἀντος, ὁ, *ex adverso stans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι.

'Αντιστασιώτης, ου, ὁ, *adversæ factionis homo.* Hinc ἀντιστατέω, ῶ, *adversor.* Th. idem.

'Αντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *è regione oppositus*, item *æqualis.* 'Αντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè opposita collocatio.* 'Αντιστοιχέω, ῶ, *oppositus sum è regione.* 'Αντιστοίχως, *oppositâ serie.* Omnia ab ἀντὶ, & στοῖχος. Th. στείχω.

'Αντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversam frontem habens:* ex ἀντὶ, & στόμα.

'Αντιστρατεύομαι, *repugno*, f. εύσομαι. p. pass. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατός.

'Αντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν. 'Αντίσχεσθε, *opponite*, a. 2. m. imp. verbi ἀντίσχω.

'Αντιτάσσομαι, ῃ, εται, *ordini me oppono, obedire recuso, resisto:* f. άξομαι. p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ, & τάσσω. Indè 'Αντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hostem*, item *repugnantia.* 'Αντίταγμα, ατος, τὸ, *acies sic instructa.* 'Αντιτακτικὸς, οῦ, ὁ, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.*

'Αντιτείνειν, præs. inf. *contrà tendere:* ex ἀντὶ, & τείνω.

'Αντιτίειν, præs. inf. ex ἀντὶ, & τίω.

'Αντίτομον φάρμακον est remedium, quod secatur, & puratur, adversùs morbi dolores, & vim. Ex ἀντὶ, & τέτομα, p. m. verbi τέμνω.

'Αντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *vicissim punitus:* ex ἀντὶ, & τίω.

'Αντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo respondens:* ex ἀντὶ, & τύπος. Th. τύπτω.

'Αντιτύχοις, *consequaris*, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ, & τυγχάνω.

'Αντιφερίζειν, *obviàm se offerre, contendere*, præs. inf. act. Ex ἀντὶ, & φέρω.

'Αντιφερίξαι, *obviàm se obtulisse, contendisse*, Poët. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. inf. act. ab ἀντιφερίζω.

'Αντιφέρομαι, *resisto, obviàm me fero, repugno.* præs. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω.

'Αντιφθέγγομαι, *respondeo, contrà loquor:* ex ἀντὶ, & φθέγγομαι.

'Αντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus*, nom. pr.

'Αντιφυτεύω, *vicissim gigno*, f. εύσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φυτεύω. Th. φύω.

'Αντιχρᾶν, *sufficere*, præs. inf. ex ἀντὶ, & χράω.

'Αντίχριστος, ου, ὁ, *Antichristus, Christi adversarius.*

'Αντιωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι.

'Αντλέω, ῶ, *haurio*, præs. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω. p. ἤντληκα, a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.

'Αντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος.

'Αντλημα, ατος, τὸ, *haustrum*, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος.

'Αντλῆσαι, *hausisse*, a. 1. inf. & ἄντλησον, άτω, *haurito*, a. 1. imp. verbi ἀντλέω.

"ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *sentina.* Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, *vas, quo aqua sentinæ exhauritur.* ἀντλέω, ῶ, *haurio.*

'Αντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus.*

'Αντομαι,

ʼΑντομαι, *occurro, obvius fio*; item *supplico*: indè ἄντησις, εως, ἡ, *supplicatio*. ἀντήδην. *suppliciter*.

ʼΑντορχέομαι, οῦμαι, *vicißim* (vel *contrà*) *salto*: part. præſ. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ, & ὀρχέομαι.

ʼΑντοφθαλμέω, ῶ, cum dat. *obnitor, obluctor*. f. ήσω. p. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ, & ὀφθαλμός.

ʼΑντροθι, *ex antro*, Poët. adv. ab

ʼΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRUM*: in dat. ἄντρῳ. παρὰ τὸ ἄνω τετρῆσθαι, ἤγουν τετρυπῆσθαι, quia ſurſùm perforatur. Indè ἀντριὰς, ἀδος, ἡ, *in antris verſans*: & ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *antris plenus, cavernoſus*.

ʼΑντρω, gen. Dor. pro ʼΑντρου.

ʼΑντυγες, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab

ʼΑΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus* & *circumferentia currûs*. in dat. pl. ἄντυξι. παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι, quia ſurſùm extenditur.

ʼΑντυπουργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουργεῖν, *vicißim inſervire*: ex ἀντὶ, & ὑπουργός.

ʼΑντωθέω, ῶ, *repello, renitor, obnitor*: ἀντωθεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. Indè ἄντωσις, εως, ἡ, *repulſio, renixus*. Ab ἀντὶ, & ὠθέω.

ʼΑνύβριστος, ου, ὁ, ἡ, *contumeliæ expers*: ex ἄνευ, & ὕβρις.

ʼΑνυδρος, ου, ὁ, ἡ, *aridus, aquâ carens*: ex α, & ὕδωρ, υ inſerto euphoniæ gratiâ.

ʼΑνυε, *perficiebat*, 3. ſing. imp. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

ʼΑνυμες, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ἀνύω.

ʼΑνύουσα, *quæ perficit*, præſ. part. f. g. ab ἀνύω.

ʼΑνυπόδατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *diſcalceatus, ſine calceis*: ab α, & ὑποδέω. Th. δέω.

ʼΑνύποιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, non ferendus*: ab α, ὑπὸ, & οἰστὸς ab οἴω, pro φέρω.

ʼΑνυπόκριτος, ου, ὁ, ἡ, *minimè ſimulatus, non fucatus*: ex α, & ὑποκρίνομαι.

ʼΑνύποπτος, & ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ſuſpectus, ſuſpicione vacans*. Et

ʼΑνυπόπτως, adv. *citra ſuſpicionem*. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι.

ʼΑνυπότακτος, ου, ὁ, ἡ, *refractarius*: ex α, & ὑπότακτος.

ʼΑνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquiſivi*, a. 1. m. verbi ἀνύω.

ʼΑνύσας, ὁ, *qui perfecit*, a. 1. part. ab ἀνύω.

ʼΑνυσίεργος, ου, ὁ, ἡ, *operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus*: ab ἀνύω, & ἔργον.

ʼΑνυσις, εως, ἡ, *effectio*: ab ἀνύω.

ʼΑνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

ʼΑνυστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui effici poteſt*, item *promptum, facile*. ὡς ἀνυστόν ἐστι, *quoad fieri poteſt, pro viribus*. ʼΑνυστικὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax*. Ab ἀνύομαι.

ʼΑνυτο, *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι· vel eſt 3. pluſq. perf. paſſ. ab ἀνύω.

ʼΑΝΥ´Ω, *perficio, proſum, impleo, conſumo, impetro, feſtino*: f. σω. p. ἤνυκα. Hinc ἄνυσις, εως, ἡ, *perfectio*, item *profectus, commodum*. ἀνύσιμος, ου, ὁ, ἡ, *efficax, utilis*. ἀνυσίμως, adverb. *efficaciter, perfectè*.

ʼΑΝΩ, *ſurſùm*, adv. ὁ ἄνω, ſc. ὤν, *ſupernus*. ἡ ἄνω, ſc. οὖσα, *ſuperna*. τὰ ἄνω, ſc. ὄντα, *quæ ſurſùm ſunt*. comparat. ἀνώτερον, *ſuperius, altius*. Hinc ἄνωθεν, *deſuper*. ἐπάνω. *ſuprà*.

ʼΑνῶ, *deſeram*, a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι, a. 2. ἀνῶ.

ʼΑνωγα, præt. m. Ion. pro ἤνωγα, *jußi*: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω.

ʼΑνωγον, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγον. ἀνώγῃ, a. 2. ſub. ab ἀνώγω.

ʼΑνώγεον, ου, τὸ, *cœnaculum*, & Att. ἀνώγεων, ω, τό. Scribitur & ἀνώγαιον. q. d. ἄνω τῆς γῆς, *ſupra terram*.

ʼΑνώγηθι, & per Sync. ἄνωχθι, *jube*, præſ. imp. ab

ʼΑνώγημι, idem quod ἀνώγω.

ʼΑνῴγμαι, ξαι, κται, *apertus ſum*, perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι. part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Indè ἄνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio, reſeratio*. ἄνοιξις, εως, ἡ, idem, item *oſtium*. ἀνοικτὸς, οῦ, ὁ, *apertus, apertilis*. Th. οἴγω.

ʼΑνώγουν, *jubebam*, pro ἠνώγουν, imp. Ion. ab ἀνωγέω, ſeu ἀνώγω.

ʼΑΝΩ´ΓΩ, *jubeo, hortor*: f. ξω. p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

ʼΑνωδυνία, ας, ἡ, Poët. pro quo & νωδυνία, *indolentia, doloris vacuitas*. Indè ʼΑνώδυνος, ου, ὁ, ἡ, *dolorem nullum ſentiens*: & ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem ſedat*. ἀνωδύνως, adv. *ſine dolore*. Th. ὀδύνη.

ʼΑνωθέω, ῶ, *propulſo, repello, ſurſùm impello*: f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι. med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος. Indè ʼΑνώθησις, εως, ἡ, *impulſio ſurſùm verſus*, vel *repulſio*. Th. ὠθέω.

ʼΑνώϊστος, ου, ὁ, ἡ, *inopinatus, improviſus*: hinc ἀνωϊστὶ, *inopinatò*. Ex α, & οἴω.

ʼΑνωΐχθην, reſolutâ diphthongo, pro ἀνῴχθην.

ʼΑνέῳκται, *apertus eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. ἀνέῳγμαι verbi ἀνοίγω.

ʼΑνώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, *interitui non obnoxius*: ex α, & ὄλεθρος.

ʼΑνώμαλον, τὸ, *inæquale*. Hinc ἀνωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*. Ex α, & ὁμαλός.

ʼΑνωμοτὶ, *ſine jurejurando*, adv. ex α, & ὄμνυμι.

ʼΑνων, οντος, ὁ, *expediens*, præſ. part. ab ἄνω pro ἀνύω.

ʼΑνωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνορθόω.

ʼΑνωρία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *intempeſtivitas*: ex α, & ὥρα.

ʼΑνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω.

ʼΑνῶσαι, *retuliſſe*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, & ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi

ἀναφέρω. Vel Ἀνῶσαι, *repulisse:* est a. 1. inf. ab ἀναθέω.
Ἀνώσαθαι, *repulsum fuisse*, a. 1. inf. m. verbi ἀναθέω.
Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, *superior*. Ex ἄνω est ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικός.
Ἀνωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, *inutilis:* ex α, & ὄφελος.
Ἀνῷχα, *aperui*, 1 sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.
Ἀνῴχθην, ης, η, *apertus fui* a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.
Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, *aperi*, præs. vel à 2. imp. act. vel ἄνωχθι, *jube*, est imp. concisus pro ἀνώγηθι, ab Ἀνώγημι.
Ἀνώχθω, pro ἀνώγετω, *jubeat*, ut etiam ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.
Ἄξαιμι, αις, αι, *fregerim*, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ἄγνυμι, seu ἄγω, f. ἄξω. a. 1. ἦξα.
Ἄξας, *ducens*, a. 1. part. ab ἄγω, f. ἄξω.
Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens, ab ἄξω, quod Poëtæ formant à f. 1. ἄγω, vel dictum est pro ἄξον in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur λάβον pro λαβέ.
Ἄξεια, ας, ε, & in 3. plur. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω.
Ἄξενος, ου, ὁ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite*, ex α & ξένος.
Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radendo non politus:* ab ex α, & ξεστός. Th. ξέω.
Ἀξία, ας, & Ion. η, ἡ *dignitas, meritum:* ab ἄξιος.
Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis:* ab ἄξιος, & ἀγαστός.
Ἀξιάκουστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *auditu dignus*, item *memorabilis*: ab ἄξιος, & ἀκούω.
Ἀξιαφήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem Th. ἀφηγέομαι.
Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ καὶ ἡ, *memorabilis:* superlat. Ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus*. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.
Ἀξιεῦμαι, *dignum censeo*, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præs. ind. ab ἀξιόω.
ἈΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, dolabra*: Ang. an Ax. qu. ab ἄγω vel à Chald. הצינא *hatsina, securis*.
Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, *spectatu dignus:* ab ἄξιος, & θεάομαι.
Ἀξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando:* ab ἄξιος, & μάχομαι.
Ἀξιόνικος, ου, ὁ, ἡ, *victoriâ dignus:* ab ἄξιος, & νίκη.
ἌΞΙΟΣ, ου, ὁ *dignus*, cum gen. Hinc ἀξίως, *dignè*. adv. ἀξία, ας, ἡ, *dignitas, meritum*. ἀξιότης, ητος, ἡ, idem. ἀξιόω, ῶ, *dignum censeo, puto*. ἀξίωμα, ατος, τὸ *dignitas, auctoritas*; item *enunciatum*. ἀξιωματικὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *auctoritate præditus, augustus*. ἀξίωσις, εως, ἡ, *auctoritas, dignitas, amplitudo*. ἀνάξιος, ου, ὁ, ἡ, *indignus*. ἀντάξιος, ου, ὁ, ἡ, *æqualis pretii*.
Ἀξιόχρεως, Ion. & Att. *qui est solvendo, ac proinde fide dignus:* ab Ἄξιος, & χρέος.
Ἀξιόω, ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum censeo*. imp. ἠξίοον, ουν, fut. ώσω. pr. ἠξίωκα. a. 1. ἠξίωσα. a. 1. sub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀξιῶσαι. pass. præs. ἀξιόομαι, οῦμαι, *dignus censeor*. 3. plur. præs. imperat. ἀξιούσθωσαν, *digni censentor*. p. ἠξίωμαι. a. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.
Ἀξιώσαιμα, ας, ε, *dignatus fuerim*, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.
Ἄξομαι, *abducam*, f. 1. verbi ἄγω.
Ἄξον, a. 1. imp. act. *duc*, vel *frange:* ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.
Ἄξονα, acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.
Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno:* ab α, vel priv. vel epitat. & ξύλον.
Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. *ducam*, vel *frangam:* ab ἄγω, vel ἄγνυμι.
ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis, asser:* qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.
—αο, Æol. & Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ου ut Ἀτρείδαο pro Ἀτρείδου. Est & Ion. & Poët. pro ω in 2. pers. sing. a. 1. med. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.
Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν. gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.
Ἀοιδὴ, ῆς, & Dor. ἀοιδά, ᾶς, ἡ, *cantus*, dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς. A præt. m. ἤοιδα verbi ἀείδω.
Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celebris, decantatus*.
Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, *cantor, Poëta*. Th. ἀείδω.
Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritissima, cantu suavissima*, superl. ab ἀοιδός.
Ἀοίκητος, ου, ὁ, ἡ, *inhabitatus*. Ἄοικος, ου, ὁ, ἡ, *domo carens*. Ex α, & οἶκος.
Ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, *impiger*, item *intrepidus:* ex α & ὄκνος.
Ἀολλέες, εῖς, οἱ, αἱ, *conferti*, nom. pl. ab ἀολλής. acc. pl. ἀολλέας, εῖς. dat. ἀολλέσι.
Ἀολλήδην, *confertim, simul*, adv. Poët. ab ἈΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *confertus, congregatus*. Hinc ἀολλίζω, & ἀολλέω, *congrego*.
—άοντι, ῶντι, terminatio Dor. 3. pers. plur. præs. ind. 2. contract. pro -άουσι, vel ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.
Ἄορ, & ἄορ, ορος, τὸ, *ensis:* qu. ab ἀείρω, quia *suspenditur*.
Ἀόρατος, ου, ὁ, ἡ, *invisibilis*. ἀοράτως, *invisibiliter*, adv. ἀορασία, ας, ἡ, *cæcitas*. Ex α & ὁράω.
Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus, interminatus*. ἀορίστως, *infinitè, interminatè*. ἀοριστία, ας, ἡ, *infinitas*. ἀοριστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *indefinitivus*. ἀοριστέομαι, -οῦμαι, *indefinitus sum*. ἀοριστάινω, *hæsito*. Omnia ab α & ὅρος.
Ἄορνος, ου, ὁ, ἡ, *avibus carens*. Item nomen fluvii, *AVERNUS*. Th. ὄρνις.
ἈΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *arteria magna*, item *arcu.*

Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* (seu *funis*) *quo ensis, clypeus, aut pera appenditur.* dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ, & τηρέω.

Ἄορτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἄορμαι, pro ἤερμαι, perf. pass. verbi ἀείρω. Quidam tamen ex ἦρτο factum volunt, η in α converso, & inserto ω, plusq. perf. pass. ἄρτο, ἄωρτο.

Ἀοσσέω, ῶ, *auxilior, opem fero, adjuvo.* Hinc ἀοσσητὴρ, ὁ, *adjutor.* ἀνδρὶ ὅστις βοηθῶν, qui *non vocatus* alteri opitulatur. Ab ὄσσα.

Ἄουτος, ου, ὁ, ἡ, *illæsus*: ex α, & οὐτάω.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, *vacuitas à turbis.* ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui molestiâ vacat.* Ab α, & ὄχλος.

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *visûs expers, cæcus*: ab α, & ὄπτομαι.

Ἀπ', pro ἀπὸ, *ab.*

Ἀπαγγεῖλαι, *renuntiâsse*, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, *renuntiato*, & in 2. plur. ἀπαγγείλατε, *renuntiate*, imp. ἀπαγγείλας, αντος, ὁ, *renuntians*, part. Ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, *narratio*: ab

Ἀπαγγέλλω, *renuntio*, f. ἀπαγγελῶ. p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. imp. ἀπάγγειλον. inf. ἀπαγγεῖλαι. præs. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω.

Ἀπαγὴς, ὁ, ἡ, *impenetrabilis*: ex ἀπὸ pro α, priv. & ἄγω· vel, ut alii volunt, ex α intensivo, & ἔπαγον, a. 2. verbi πήγνυμι.

Ἀπαγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre, abducere.* Th. ἄγω.

Ἀπαγξαίμην, ης, η, *me strangularem*, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

Ἀπαγομένην, τὴν, *abductam*, acc. sing. præs. part. pass. f. g. ab ἀπάγω.

Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens*, præs. part. ab

Ἀπαγορεύω, *prohibeo, interdico, recuso, nego*: ex ἀπὸ, & ἀγορεύω.

Ἀπαγριόω, ῶ, *agreste reddo, effero, exaspero*: ab ἀπὸ, & ἄγριος. Indè Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, exasperatio.*

Ἀπάγχω, *strangulo, suffoco.* f. ἀπάγξω. p. ἀπῆγχα. præs. pass. ἀπάγχομαι, *strangulor.* f. 1. m. ἀπάγξομαι. a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & ἄγχω.

Ἀπάγω, *abduco.* f. ἀξω. p. ἀπῆχα. a. 2. ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον. imp. ἀπάγαγε. part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ. perf. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἀπήχθην. inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.

Ἀπαγωγὴ φόρου, *tributi pensio.*

Ἀπαδεῖν, Ion. & Poët. *displicere*: ex α, & ἅδω, seu ἁνδάνω, *placeo.*

Ἄπαδις, ιος, ἡ, *cogitatio.* in acc. pl. ἀπάδιας, & per crasin, ἀπάδις. Dicta, qu. ἄποδις, ab ἀπὸ pro ἄπωθεν καὶ πόρρωθεν ἰδεῖν, quòd mens & cogitatio res eminùs, & antè quam acciderint, *videat*, & *prævideat.*

Ἀπαειρόμενος, ου, ὁ, *discedens*, præs. part. ex ἀπὸ, & ἀείρω.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *impatiens, qui non est passus*: ex α, & ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω.

Ἀπαὶ, præpos. Poët. pro ἀπὸ, *ab.*

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, *inscitia, imperitia*: ex α, & παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἡ, *ineruditus, illiteratus*: Ex α, & παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sub magistro non exercitatus*, item *inexercitatus*: ab ἀπὸ, παῖς, & τρίβω.

Ἀπαιρεθέω, *privarer*, Ion. pro ἀφαιρεθῶ, a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

Ἀπαιρεῖσθαι, Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, *privari, spoliari*: ex ἀπὸ, & αἱρέω.

Ἀπαιρηρημένοι, οἱ, *fraudati*, Ion. redupl. atq; Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. pass. ab ἀφαιρέω.

Ἀπαίρω, *tollo, discedo*: f. αρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα. imp. ἄπαρον, άτω. inf. ἀπᾶραι. p. pass. ἀπῆρμαι. a. 1. ἀπήρθην, sub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex ἀπὸ, & αἴρω.

Ἄπαις, ὁ, *liberis carens*: ex α, & παῖς.

Ἀπαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infaustus, inauspicatus, mali augurii*: ab ἀπὸ, & αἴσιος.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, *prosilio, cum impetu abeo.* a. 1. part. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω.

Ἀπαιτεῖ, *repetit*, 3. sing. præs. ind. ἀπαίτει, *repetito*, 2. sing. imp. act. præs. ἀπαιτήσουσιν, 3. pl. a. 1. sub. ab

Ἀπαιτέω, ῶ, *repeto*: ab ἀπὸ, & αἰτέω.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω· idem.

Ἀπαλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia.* ἀπαλὰς, τὰς, *teneras*, acc. pl. f. g. ab ἁπαλός.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, *qui luctâ est invictus, insuperabilis*, Poët. pro ἀκαταπάλαιστος. Th. παλαιστή.

Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *palestræ imperitus*: ab α, & παλαίστρα. Th. πάλη.

Ἀπαλαλκέμεν, *arcere, repellere*, Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præs. inf. Ἀπαλάλκοι, *arceat*, 3. sing. præs. opt. act. verbi

Ἀπαλάλκω, *arceo, repello.* Th. ἀλκή.

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ, ἡ, *consilii inops, industriâ carens, difficilis.* Ex α, & παλάμη.

Ἀπάλαμος βίος, *vita miserrima*, cui nullus παλάμην, i. e. *artem* (seu *auxilium*) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit.* Th. παλάμη.

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, *deerro, vagor*: ab ἀπὸ, & ἀλάομαι.

Ἀπαλγέω, ῶ, *dedoleo, occalesco*: fut. ήσω. p. ἀπήλγηκα. Ex ἀπὸ, & ἀλγέω.

Ἀπάλειψον, *dele*, a. 1. imperat. act. ab Ἀπαλείφω.

Ἀπαλείφω, f. ψω. p. φα. *deungo*, item *deleo.* Indè ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura, delectio.* Th. ἀλείφω.

Ἀπαλεξίκακον, ου, τὸ, *immedicabile, à quo malum depelli nequit* : ab ἀπὸ, ἀλέξω, & κακός.

Ἀπαληθεύω, f. σω. p. κα. *vera prædico* : ab ἀπὸ, & ἀληθεύω. Th. ἀληθής.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, *obliteratus*, part. præt. pass. ab ἀπαλείφομαι.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*, f. 1. m. ex ἀπὸ, & ἄλημι. vel ἀλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, ἕμαι, *curo* : vide in ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, *hœdus tenellus* seu *delicatus*. Th. ἁπαλός.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimißio* : &

Ἀπάλλαξις, ιος, ἡ, *discedendi facultas* : ab

Ἀπαλλάσσω, vel Att. --ττω, *dimitto, abire jubeo, libero* : f. άξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. sing. a. 1. sub. ἀπαλλάξῃ. præt. pass. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, *abalieno*. ἀπαλλοτριοῖ, 3. sing. præs. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. pass. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus*. Ex ἀπὸ, & ἀλλοτριόω. Th. ἄλλος.

Ἀπαλοῖο, ου, *teneri, mollis*, gen. Ion. pro ἁπαλοῦ, ab

ἈΠΑΛΟ'Σ, ή, όν. *tener, mollis, delicatus* : qu. ἁφαλὸς, ab ἀφὴ, q. d. *tactui cedens*. Indè ἁπαλότης, τητος, ἡ, *teneritudo, mollities*. ἁπαλῶς, *molliter*. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *delicatè nutritus, saginatus*. Th. τρέφω.

Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carne mollis* : ex ἁπαλὸς, & σάρξ.

Ἀπαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχρους, οος, ὁ, ἡ, *qui tenellum seu molle corpus habet*. Ex ἁπαλὸς, & χρῶς. Th. χρόα.

Ἀπαλύνω, *tenerum reddo, mollio, emollio*, item *delicatè attingo* : f. υνῶ. Th. ἁπαλός.

Ἀπαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto, obtundo*. Th. ἀμβλύς.

Ἀπαμείβετο, *respondebat*, 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præs. part. ab

Ἀπαμείβομαι, *respondeo* : ex ἀπὸ, & ἀμείβω.

Ἀπαμμένος, *pendens, suspensus*, Ion. pro ἀφημμένος, sublatâ aspiratione & augmento : ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμύνω, *propello, arceo* : f. υνῶ. Ex ἀπὸ, & ἀμύνω.

Ἅπαν, τὸ, *omne*, n. g. adj. ἅπας, ab ἅμα, & πᾶς.

Ἀπαναίνεται, *respuit*, 3. sing. præs. ind. ex

Ἀπαναίνομαι, *renuo, respuo, recuso, rejicio*, cum acc. Ab ἀπὸ, & ἀναίνομαι.

Ἀπανάνατο, *respuit*, Poët. & Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπάνευθε, *seorsùm*, adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

Ἀπανήνασθαι, *recusare*, a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηνηνάμην, *recusavi, renui*. Ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανισαμένης, τῆς, *discedentis*, gen. sing. part. præs. f. g. ab ἀπανίσαμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἅπαντα, τὸν, *omnem*, acc. sing. ab ἅπας, gen. ἅπαντος, quod ex ἅμα, & πᾶς.

Ἀπαντᾶν, *occurrere*, præs. inf. & ἀπαντῶντας, τοὺς, *occurrentes*, accus. pl. part. præs. ab

Ἀπαντάω, ῶ, *occurro* : ab ἀπὸ, & ἀντάω. Th. ἀντί.

Ἀπάντῃ, *ubique*. adv. Th. πᾶς.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, *occursus* : ab ἀπαντάω.

Ἀπαντίον, Ion. *è regione*. Th. ἀντί.

ἍΠΑΞ, adv. *semel*.

Ἀπαξαπλῶς, *universaliter* : ex ἅπαξ, & ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

Ἀπάξιος, ου, ὁ, *præter morem* ; & subinde pro ἄξιος, *dignus*.

Ἀπάορος, ου, ὁ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus* : qu. ab ἀείρω, p. m. ἤορα, &, neglecto augmento, ἄορα.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ, ἡ, *non transitorius, perpetuus* : ex α, & παραβαίνω.

Ἀπᾶραι, *sustulisse, discessisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, *spoliatus, privatus*, Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, ἕμαι, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀπαρακαλύπτως, *apertè*, adv. ab α, παρὰ, & καλύπτω.

Ἀπαραλόγιστος, η, ον, *infallibilis, e* : ex α, & παραλογίζομαι.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, *tollens*, a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, *imparatus* : ex α, & 3. pers. sing. præt. ind. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

Ἀπαραφυλάκτως, *incautè* : ex α, & παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

ἈΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, *primitiæ* : ab ἀπὸ, & ἀρχή. Vide ἀπαρχή.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, *qui, quæve non est virgo* : ex α, & παρθένος.

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero*, a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recensuit* vel *numeravit*, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, *lappa*.

Ἀπαρκτίας, seu ἀπαρκίας, ου, ὁ, *ventus Septentrionalis*. Th. ἄρκτος.

Ἀπαρνέομαι, ἕμαι, *abnego*, f. ήσομαι, ήσῃ. p. ἀπήρνημαι. f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, άσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ, & ἀρνέομαι.

Ἄπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pernegat* : ab ἀπαρνέομαι.

Ἀπαράτω, άτω, *tollito, discedito*, a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαρράσσω, *dejicio, deturbo* : f. ξω. Ex ἀπὸ, & ἀράσσω.

Ἀπαρ-

Ἄπαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus*: ab ἀπὸ, & αἴρω, *tollo*; tum enim tollunt sarcinas.
Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo*, qu. *seorsum suspendo*. Ex ἀπὸ, & ἀρτάω. Hinc sono & sensu non absimile est nostrum **Apart**; quod Latinæ tamen est originis.
Ἀπάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ, & ἄρτι. Alii, & quidem doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *planè, omninò*, ab ἄρτιος, *perfectus*.
ἈΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *supellex*, quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes*: item *perfectio*. Th. αἴρω, *tollo*.
Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio*: ab ἀπὸ, ἄρτιος, & λέγω.
Ἀπαρτισμὸς, ȣ̃, ὁ, *perfectio, absolutio*: ab ἀπήρτισμαι, 1. perf. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.
Ἀπαρύειν, *exhaurire*: ab ἀπὸ, & ἀρύω.
Ἀπαρχέειν, Poet. pro ἄρχειν, *imperare*.
Ἀπάρχεσθαι, *primitias offerre*: ab
Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum*.
Ἀπάρχομαι, *primitias solvo* & *decerpo*, cum gen. item *libamenta facio*. Th. ἀρχή.
Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *omnis*, e. gen. ἅπαντος, ἁπάσης. Ex α pro ἅμα, & πᾶς.
Ἀπασέων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν, ab ἅπας.
Ἄπαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *qui non gustavit, jejunus*: ex α, & πάω.
Ἀπαστράπτουσα, ἡ, *emittens*: præs. part. f. g. ex ἀπὸ, & ἀστράπτω.
Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus*. Et Ἀπατᾷ, *decipit*, 3. sing. ind. præs. ab
ἈΠΑΤΑ'Ω, ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω. p. ἠπάτηκα. a. 1. ἠπάτησα, & Ion. ἀπάτησα, ας, ε. præs. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην. part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, ἐν. qu. ἀπὸ τῆς πάτου ἀπάγω, *à viâ abduco*. Hinc ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus*. ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor*.
Ἀπάτερθε, *seorsim*, adv. ab ἄτερθε, seu ἄτερ.
Ἀπάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, *fraus*: ab ἀπατάω.
Ἀπατηθῆναι, *decipi*, a. 1. inf. pass. ab ἀπατάω.
Ἀπατηλὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, *fallax*: ab ἀπατάω.
Ἀπατήλιος, idem.
Ἀπατήσει, *fallet*, 3. perf. f. 1. ind. ἀπάτησε, *fefellit*, a. 1. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.
Ἀπατῶντες, οἱ, *fallentes*, præs. part. act. plur. ab ἀπατάω.
Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *sine patre*: ex α, & πατήρ.
Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor*: à 1. perf. perf. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγή.
Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor, lucis, effulgentia*: ab eodem Th.
Ἀπαυδᾶν, *renuntiare*. Ἀπαυδήσαντες, οἱ, a. 1. part. pl. num. ab Ἀπαυδάω, ῶ, *renuntio*: item *veto, interdico, prohibeo*: f. ήσω. Ab ἀπὸ, & αὐδάω. Th. αὐδή.
Ἀπαυθαδιεῖσθαι, *ausurum esse*, Att. pro ἀπαυθαδίσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι. Vide in αὐθάδης.
Ἀπαυλίζομαι, *seorsim stabulor* seu *pernoctor*. Ἀπαυλόσυνος, ȣ, ὁ, ἡ, *seorsim stabulans* seu *pernoctans*. Ab ἀπὸ, & αὐλή.
Ἀπαυράω, ῶ, *aufero*, imp. ἀπηύρων, ἀπηύρων. Hinc ἀπαῦρα, Ion. pro ἀπηύρα. Ex ἀπὸ, & αὔρα.
Ἄπαυστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *indesinens, non cessans, irrequietus*; item *fine carens, perpetuus*. Ἄπαυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest*. Ἀπαύστως, & Ἀπαυστὶ, *indesinenter, incessanter, irrequietè*, adverb. Ab Ἀποπαύω, *cessare* seu *desistere facio*; item *compesco*. præs. pass. Ἀποπαύομαι, *cesso, desisto, finem facio*. Ab ἀπὸ, & παύω.
Ἀπαυτομολέω, ῶ, *transfugio, sum perfuga*: ab ἀπὸ, & αὐτόμολος. Th. μολέω.
Ἀπαφρίζω, *despumo*. Th. ἀφρός.
ἈΠΑ'ΦΩ, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, *fallo, decipio*. Poet. idem, quod ἀπατάω. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ δὶ ἀφῆς ἀπατᾶσθαι. ἐξαπαφάω, idem.
Ἀπαχθεὶς, ὁ, *abactus*, a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι, ex ἀπὸ, & ἄγω.
Ἀπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravis, molestus*. Ἀπαχθίζω, *gravo*. Th. ἄχθος.
Ἀπάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit*: a. 1. part. Th. ἅπτω.
Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, *successit*, 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
Ἀπέβαλον, ες, ε, *abjeci*, a. 2. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.
Ἀπέβην, ης, η, *discessi*, a. 1. ind. Ἀπεβησάμην, ω, ατο, idem, a. 1. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
Ἀπεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλακτίζω, quod ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα.
Ἀπέγγονος, ȣ, ὁ, *pronepos*: ab ἀπὸ, & ἔγγονος. Th. γείνομαι.
Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evasit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.
Ἀπεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum*, a. 1. pass. Ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *rejectus*, perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Indè Ἀπεγνωκότως, *desperatè*. Th. γινώσκω.
Ἀπεδανὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, *claudus, sensibus captus, infirmus*: ab α, & πεδανὸς, quod à πέδον.
Ἀπεδάσαο, *divisisti*, Ion. & Poet. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.
Ἀπέδειξα, ας, ε, *exposui, designavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι, a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω.

Ἀπεδει-

'Απεδειροτόμησα, ας, ε, *caput amputâssem*, a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, & δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρή, & τέμνω. p. m. τέτομα.

'Απεδέξατ', per Apocopen pro ἀπεδέξατο, *recepit*, 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι. Et 'Απεδέξατο, *demonstravit*, Ion. pro ἀπεδείξατο, quod à δείκνυμι.

'Απεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum*, a. 1. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπὸ, & δῆμος.

'Απεδίδε, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι.

'Απεδίδεν, pro ἀπεδίδοσαν, 3. sing. imperf. act. ejusdem verbi.

'Απέδιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *calceis carens*, *excalceatus*. 'Απεδίλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α, & πέδιλον.

'Απεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi*, a. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω. perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, & δοκέω.

'Απέδομην, σο, το, *vendidit*, *sursum dedit*, a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι.

'Απεδον, ε, τὸ, Ion. & Poët. pro πεδίον, *planities*, *campus*.

'Απέδοντο, *vendiderunt*, 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

'Απέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. à Th. eodem.

'Απεδος, ε, ὁ καὶ ἡ, *planus*: ut 'Απεδος χώρα, *plana regio*. Th. πέδον.

'Απέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi*, a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, & ἀπέδραν, *aufugerunt*. Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δρῆμι, ducunt.

'Απεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ, & δύω.

'Απέδω, *ABEDO*. a. 1. pass. ἀπηδέσθην, ης, η. Ab ἀπὸ, & ἔδω.

'Απέδωχ', per Apocopen pro ἀπέδωκε, *restituit*, a. 1. act. ex ἀπὸ, & δίδωμι.

'Απέειπον, ες, ε, *negabam*, imperf. vel a. 2. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπὸ, & ἔπω.

'Απεζωσμένος, η, ον, *exauctoratus*, perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι. Th. ζώννυμι.

'Απέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat*, imperf. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *sum*.

'Απέθανον, ες, ε, *mortuus est*, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ, & θνήσκω.

'Απεθέμην, σο, ετο, *deposui*, *distuli*, a. 2. ind. m. 'Απεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

'Απέθηλα, ας, ε, *deflorui*, a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.

'Απεθίζω, *desuefacio*: ab ἀπὸ, & ἐθίζω. Th. ἔθος.

'Απεῖ, pro ἄπεθι, *ABI*, imperf. verbi ἄπειμι, *abeo*; ex ἀπὸ, & εἶμι, *eo*. Item ἄπει, *abes*, 2. perf. præs. ind. verbi ἄπειμι, *absum*; ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *sum*.

'Απείδω, *video*. f. ἀπείσομαι. a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπίδω, ης, η. Ex ἀπὸ, & εἴδω, *video*.

'Απείθεια, ας, ἡ, *contumacia*, *inobedientia*: ab ἀπειθής. Th. πείθω.

'Απειθέω, ῶ, *non pareo*, *incredulus sum*: f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α, & πείθω.

'Απείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

'Απειθής, έος, ὁ καὶ ἡ, *contumax*, *inobediens*; item *incredulus*: ex α, & πείθω.

'Απεικάζω, *aßimilo*, item *comparo*: f. άσω. Indè 'Απεικασία, ας, ἡ, *aßimilata & expressa figura*: & à 1. perf. præt. pass. 'Απείκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum*, *imago*. Ex ἀπὸ, & εἰκάζω. Th. εἴκω.

'Απεικονίζω, *ad imaginem* seu *exemplar effingo*: à cujus 1. perf. præt. pass. 'Απεικόνισμα, ατος, τὸ, *adumbratio*, *imago*, *effigies*.

'Απείκως, idem quod ἀπεοικώς. 'Απεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

'Απειλάς, τὰς, *minas*, acc. pl. ab ἀπειλή.

'Απειλεῦσα, ἡ, *minans*, Poët. pro ἀπειλέουσα, præs. part. f. g. 'Απειλεῖς, *minaris*, 2. perf. præs. ind. ab ἀπειλέω, Poët. pro

'ΑΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, Æol. ἀπέλλω, *minitor*, *interminor*; item *glorior*. imperf. ἠπείλεον, ουν. f. ήσω. p. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, η, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα. Vel ab ἀπὸ, & εἰλῶ, quia minæ à delinquendo avertunt: vel παρὰ τὸ ἀπόθεν εἶναι ἐλέους, quia minitati à misericordiâ procul sint.

'Απειλή, ῆς, ἡ, *minæ*: ab ἀπειλέω.

'Απειλήσωμαι, η, ηται, a. 1. m. sub. verbi ἀπειλέω.

'Απειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

'Απειλητήρ, ῆρος, ὁ, *minax*, *jactator*; cujus f. ἀπειλητειρα, *minatrix*. 'Απειλητήριοι λόγοι, *minacia verba*. Th. ἀπειλέω.

'Απείληφα, ας, ε, *recepi*, in 3. perf. plur. ἀπειλήφασιν, præt. act. cujus part. ἀπειληφώς, ῦα, ός, Att. pro ἀπολέληφα, & ἀπολεληφώς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

'Απειμι, *absum*. imperf. ἀπῆν, *aberam*. f. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπών, οῦσα, ὂν, *absens*. Ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *sum*.

'Απειμι, vel ἀπίημι, *abeo*. f. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπεῖσα, & Att. ἀπήϊσα, sic ἀπῄεσαν, *abierunt*, 3. pl. a. 1. act. vel plusq. perf. med. Ex ἀπὸ, & εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

'Απειπάμην, ω, ατο, *abdicavi*, a. 1. m. & in 1. plur. ἀπειπάμεθα. 'Απεῖπαι, *abdicavisse*, a. 1. inf. act. 'Απεῖπε, *interdixit*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. 'Απειπεῖν, *interdicere*, *recusare*, præs. inf. act. ab

'Απείπω, *interdico*, *recuso*, *veto*; item *retracto*, *denego*: Poët. pro ἀποείπω, quod ex ἀπὸ, & ἔπω.

'Απειράκις, *infinities*, adv. ab ἄπειρος, *infinitus*,

infinitus. Th. πέρας.

Ἀπείραντος, ου, ὁ, ἡ, *infinitus*, Poët. pro ἄπειρος, quod à περαίνω pro περαίνω, Th. πέρας.

Ἀπείραστος, ου, ὁ, ἡ, *intentatus, qui tentari nequit*: ex α & πειράζω. Th. πεῖρα.

Ἀπείρατος, ου, ὁ, ἡ, *inexpertus*, Poët. pro ἄπειρος. Ab eodem Th.

Ἀπειραχῶς, *infinitis modis*, adv. ab ἀπὸ, & πεῖρα.

Ἀπείργειν. idem ferè quod εἴργειν, *arcere.*

Ἀπείργων, ὁ, *arcens, prohibens*, part. præſ. ab

Ἀπείργω, *arceo, inhibeo, probibeo*: f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ & εἴργω.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ, ἡ, *ingens, infinitus*. ex α, & πεῖρας pro πέρας.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, *feſſus*, part. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπειρέω, ab ἀπὸ, & ἐρέω, quod ab εἴρω, *necto, dico.*

Ἀπείρητος, ου, ὁ, ἡ, *inexpertus*: ex α & πεῖρα.

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia*: ab eodem Th.

Ἀπείριτος, ου, ὁ, ἡ, *infinitus*: ex α, & πέρας.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nuptiarum expers, cœlebs*: ab ἄπειρος, & γάμος. Th. γαμέω.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, *excluſi, prohibui*, in 3. pl. ἀπεῖρξαν. a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειροθάλασσος, & Ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *maris* ſeu *navigandi inexpertus*: ab ἄπειρος, & θάλασσα.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malorum inexpertus*; item *minimè malus, ſimplex*: indè Ἀπειροκακέω, ῶ, *ſimplicitate utor, malitiâ non utor.* Ab ἄπειρος, & κακός.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ, ἡ, *honeſti expers*: ex ἄπειρος, & καλός.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *expers tori, cœlebs*: ab ἄπειρος, & λέχος, quod à λέγω, *cubare facio.*

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, ἄπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii.* Ab α, πεῖρα, & μάχη.

Ἀπείρονα, acc. ſing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, *infinitus.* Th. πέρας.

Ἄπειρος, ου, ὁ, *imperitus.* Ἀπείρως, *imperitè*, adv. Ab α, & πεῖρα. Et Ἄπειρος, ου, ἡ. Dor. pro ἤπειρος. *terra continens.* Item Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *interminatus, infinitus, immenſus*: ab α, & πέρας.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*: ab ἄπειρος, Th. πεῖρα.

Ἀπειρώδιν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, *partûs dolores non expertus*: ab ἄπειρος, & ὠδίν.

Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *infinitus, interminatus.* Ἀπείρων γαῖη Homero & Heſiodo eſt *terra rotunda.* Th. πέρας.

Ἀπεῖσα, ας, ε, *abii*, Att. ἀπήεισα, a. 1. ind. act. & Ἀπείσομαι, fut. verbi ἄπειμι, quod vide.

Ἄπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ. *nullâ perſuaſione flexibilis, contumax*: indè ἀπειστον, ου, τὸ, *pertinacia, contumacia.* Ab α, & 3. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abſtinebam*, imp. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. paſſ. ab ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. ſing. imp. ab ἀποκαλέω, ex ἀπὸ, & καλέω.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi, revelavi*, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ *abnepos*: ab ἀπὸ, & ἔκγονος. Th. γείνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exſpecto.* f. ἀπεκδέξομαι. perf. paſſ. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, & δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo.* f. ἀπεκδύσομαι. a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, *exutus.* Hinc Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *executio, ipſe exeundi actus.* Ab ἀπὸ, ἐκ, & δύω, *induo.*

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, *deflebar*, & in 3. plur. ἀπεκλαιόντο, imp. paſſ. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.

Ἀπεκλανθάνω, *oblivîſcor.* a. 2. m. ἀπεξελαθόμην. & Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, & λανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκλασα, ας, ε. *fregi*, a. 1. ind. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ, & κλάω.

Ἀπεκλέγομαι. *in electione reprobo, non eligo*: ab ἀπὸ, ἐκ, & λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, *occluſi*, & in 3. plur. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, *oblitus ſum*, Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκοψα, ας, ε, *amputavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *reſpondi*, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi*, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε. a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto.* Th. κρύπτω.

Ἀπέκτανον, ες, ε, *occidi*, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, *occidi*, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

Ἄπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impexus.* Ἀπέκτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀπὸ, & πείκω.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, *reſplendebat*, imperf. paſſ. Ἀπέλαμψα, ας, ε, *reſplendui, emicui.* a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, *abactio*: ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, & Ἄπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inacceſſus, cui appropinquare tutum non eſt*: ab α, & πέλας.

Ἀπελαύνω, *abigo, expello, arceo.* f. ἀπελάσω. a. 1. ἀπήλασα. p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ, & ἐλαύνω.

Ἀπέλαυσα, & Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, *fructum cepi*, a. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

Ἀπελαφρύνω, *ſublevo*, f. υνῶ. Ab ἀπὸ, & ἐλαφρύνω.

ἐλαφρύνω, Th. ἐλαφρός.

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum:* ab ἀπήλεγμαι, 1. perf. sing. præt. pass. ind. verbi.

Ἀπελέγχω, *redarguo*, f. γξω, a. 1. ἀπήλεγξα, præt. act. ἀπήλεγχα. præt. pass. ἀπήλεγμαι. a. 1. pass. ἀπηλέγχθην, a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ & ἐλέγχω.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, *immensus:* ex α & πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum.*

Ἀπελείβετ' per Apocopen pro ἀπελείβετο, *distillabat*, 3. sing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω,

Ἀπελέκητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus:* ab α, & πέλεκυς.

Ἀπελέσθαι, *abstulisse*, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, *libertus: libertate donatus:* ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος.

Ἀπελεύσομαι, σῃ, εται, *recedam*, & in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπέληγεν, *cessavit*, 3. sing. imp. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ, & λήγω.

Ἀπελήλακα, ας, ε, *abegi*, Att. pro ἀπήλακα, perf. ind. act. Ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω,

Ἀπελθὲ, *recedito, abito*, a. 2. imperat. act. Ἀπελθεῖν, *abiisse, recessisse* a. 2. inf. Ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, *qui recessit*, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι, quod ex ἀπὸ & ἔρχομαι.

Ἀπέλιπον, ες, ε, *reliqui*, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

ΑΠΕΛΛΙ'Α, ῶν, αἱ, *sana, conciones*, q. ab Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, *arceo.* Hinc forsan Latino-barbarum *Capella* pro æde, unde Angl. Chapels.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri, Lat. *Apella.*

Ἀπελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *cum eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

ΑΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus, vulnus.* Dicta vel παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τὴν σάρκα, quia caro non sibimet appropinquat: vel ἀπὸ τοῦ ἀφελόμενος, φ Ion. verso in π, quia exscinditur aliquid & aufertur.

Ἀπελπίζω, *inde spero:* item *despero*, f. ίσω. p. ἀπήλπικα. a. 1. ἀπήλπισα. a. 1. part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, & ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἀπελύθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι, ex ἀπὸ, & λύω.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, *purgatus sum*, imp. pass. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ & λύμη, *noxa.* vel potiùs, λύμα, *sordes.*

Ἀπέλυσα, ας, ε, *dimisi*, a. 1. act. ab ἀπολύω, quod ex ἀπὸ, & λύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη.

Ἀπέμαθον, ες, ε, *didici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Ἀπέμεσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. act. Poët. pro ἀπήμεσα· ab ἀπομέω, quod ex ἀπὸ, & ἐμέω.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. m. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο· & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπὸ, & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, *abstergebam*, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, a. 1. m. & in 3. plur. ἀπεμόρξαντο·, ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

Ἀπεμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. sing. præs. pass. Ἀπεμπποληθῆναι, a. 1. inf. pass. Ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, ῶ quod ex ἀπὸ, & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπωλέω, ex ἐν, & πωλέω.

Ἀπεμυθεόμην, ου, ετο, *dissuasi*, imperf. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

Ἀπεμφαίνω, *non convenio, dissimilis sum:* indè Ἀπέμφασις, εως, ἡ, *declaratio, expositio, demonstratio*, Ab ἀπὸ, & ἐμφαίνω.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *dissimilis, absimilis:* ab ἀπὸ, & ἐμφερής, Th. φέρω.

Ἀπέναντι, & ἀπεναντίον, *coràm, è regione*, cum gen. item *contra:* ex ἀπὸ & ἔναντι, quod ex ἐν & ἀντί.

Ἀπενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. m. Ἀπενεγκὼν, οῦσα, ον, *qui abstulit*, a. 2. part.

Ἀπενέγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. pass. ἀπενείχθην, ης, η, *delatus sum*, Ion. pro Ἀπενέχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενέπω, & Ἀπεννέπω, *interdico, aversor:* ab ἀπὸ, ἐν, & ἔπω.

Ἀπενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι, Th. ἔρχομαι.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *luctu carens, indefletus.* Ἀπένθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α, & πένθος.

Ἀπενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso ab:* ex ἀπὸ, & ἐνιαυτός.

Ἀπενόσφισα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsim*, adv.

Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro ἀφέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἀπεξαμαρτάνω, *delinquo, pecco:* ab ἀπὸ, ἐξ· & ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo.*

Ἀπεξελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*, & Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπεξηραμμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt,

præt. paſſ. verbi ἀποξηραίνω, quod ab ἀπὸ, & ξηραίνω. Th. ξηρός.

Ἀπέοικα, ας, ε, *abſimilis* ſeu *diſſimilis ſum:* præt. act. & Ἀπέοικε, imperſon. *diſſentaneum eſt, non decet, non par eſt.* Ἀπεοικότως, *abſimili modo, non veriſimiliter, abſurdè, immeritò;* adv. ab Ἀπεοικώς, υῖα, ὸς, *abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus:* part. præt. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω.

Ἀπέοντα, ✝, *abſentem*, acc. ſing. ἀπέοντος, gen. ſing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, ἐοῦσα, ὂν, præſ. part. ab ἄπειμι, *abſum*, quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *ſum*.

Ἀπέπαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad maturitatem non perductus.* Ἀπέπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α, & πέπτω.

Ἀπέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act. Ἀπεπλάγχθην, ης, η, *reſilii, aberravi*, a. 1. ind. paſſ. Ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. a. 1. m. Ab ἀποπλάζω, *aberrare facio.* Th. πλάζω.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, *navigavi*, & in 3. plur. ἀπέπλευσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἀπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peplo carens:* ab α, & πέπλος.

Ἀπέπνει, *reſlabat, exſpirabat*, 3. ſing. imperf. act. Ἀπέπνευσα, ας, ε, *exſpiravi*, a. 1. ind. Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, *ſuffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. *avolavi*: inf. ἀποπτάσθαι. part. ἀποπτάμενος. Et Ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. plur. ἀπέπτησαν. inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ἀν. Ab ἀφίπτημι, & ἀφίπταμαι, ex ἀπὸ, & ἵπτημι.

Ἄπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non coctus, qui coqui nequit:* indè Ἀπεπτέω -ῶ, *non coquo, crudus ſum.* Ab α, & πέπτω.

Ἅπερ, pro ἥπερ, *quæ.*

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verboſus.* Indè Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, *verboſa oratio, loquacitas*, Ab ἀπέραντος, & λόγος. Th. λέγω.

Ἀπέραντος, ου, ὁ, ἡ, *infinitus.* Indè Ἀπεράντως adv. Ex α, & περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπεργάζομαι, ῃ, εται, *efficio, operor:* f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ, & ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Ἀπέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, *disjungere, radere, concludere*: ex ἀπὸ, & εἴργω.

Ἄπεργμαι, *præcluſus ſum*, perf. paſſ. hinc ἀπεργμένος, η, ον, *præcluſus*, Ion. pro ἀπειργμένος ab

Ἀπέργω, *abarceo, excludo, præcludo, prohibeo*, pro ἀπείργω, quod ex ἀπὸ, & εἴργω.

Ἀπερείδω, & Ἀπερείδομαι, *firmiter figo:* ἀπερείδοντο, *incumbebant*, 3. plur. imperf. paſſ. ἀπερείσασθαι, *effunderes projicere*, a. 1. inf. med. Ex ἀπὸ, & ἐρείδω.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, *innixus, actio innitendi:* à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπερείδω.

Ἀπερεῖσι', pro ἀπερείσια, & per Metatheſin ἀπειρέσια, *infinita:* ex α, & πέρας.

Ἀπερισπάστως, *abſque ullâ diſtractione;* adv. ab

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, *inconcuſſus non diſtractus:* ex α, & περισπαστὸς, quod à 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, *quem nihil circumſtat:* ex α, περὶ, & ἵστημι.

Ἀπερισκέπτως, *incircumſpectè*, adv. ex α, περὶ, & σκέπτομαι.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ, ἡ, *incircumciſus:* ex α, & περιτέμνω. Th. τέμνω.

Ἀπέριττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſupervacaneum nihil habens*, item *luxu carens:* ex α, & περισσός. Th. περί.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *excrementis carens.* Th. idem.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non orbiculatus:* ex α, περὶ, & φέρω.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit*, a. 1. part. act. ab ἀποῤῥέζω. Th. ῥέζω.

Ἄπερρε, *abi in malam rem*, imperat. verbi ἀπέῤῥω, Æol. pro ἀπείρω. Ex ἀπὸ, & ἔῤῥω pro εἴρω.

Ἀπερῤωγὼς, ῶτος, ὁ, *abruptus*, perf. part. m. ab ἀποῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀπέρυκε, *arce*, præſ. imperat. Ἀπερυκόμενος, η, ον, *prohibens*, præſ. part. paſſ. ab

Ἀπερύκω, *arceo, repello, propulſo, abigo:* f. ξω. p. χα. Ex ἀπὸ, & ἐρύκω.

Ἀπέρχομαι, *abeo, exeo:* f. ἀπελεύσομαι, a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀπελθεῖν. a. 2. part. ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι. p. m. ἀπήλυθα. Ex ἀπὸ, & ἔρχομαι.

Ἀπερωεὺς, ὁ, *qui impetum alicujus impedit:* ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.

Ἄπες, Ion. pro ἄφες, *dimitte*, a. 2. imperat. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀπέσαντος, τοῦ, gen. ſing. ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri: q. d. *Qui non cecidit.*

Ἀπέσαξα, ας, ε, *onus* (vel *clitellas*) *depoſui*, a. 1. ind. act. Th. σάττω.

Ἀπέσβας, *exſtincta es*, Dor. pro ἀπέσβης, 2. ſing. a. 2. Ἀπέσβεσα, ας, ε, *exſtinxi*, a. 1. ind. act. Ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. ex

Ἀποσβέννυμι, & Ἀποσβεννύω, *exſtinguo*, item *aboleo, perdo:* f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα. a. 2. ἀπέσβην, qu. ab ἀποσβῆμι.

Ἀπεσκίμφθαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, *incumbo.* Th. σκήπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, *excoriatus*, perf. part.

part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.
Ἀπέσομαι, abero, f. 1. verbi ἄπειμι, ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.
Ἀπέσπασα, ας, ε, abstraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.
Ἀπέσσυθεν, 3. plur. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, proruperunt; ut ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν, Æol. ex ἀπὸ, & σείω, vel σεύω, f. σω. a. 1. ἔσσευα, p. κα.
Ἀπέσσυτο, excussus (vel repulsus) erat, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέσυτο à σεύω, in perf. pass. σέσυμαι, Poët. ἔσυμαι, item ἔσσυμαι.
Ἀπεστάλην, ης, η, missus sum, 3. sing. a. 2. pass. Ἀπεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. pass.
Ἀπέσταλκα, ας, ε, misi, perf. act. Ἀπέστειλα, ας, ε, a. 1. act. Ἀπέσταλμαι, perf. pass. Ἀπέσταλον, ες, ε, a. 2. act.
Ἀπέστολα, ας, ε, perf. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
Ἀπέστασαν, abfuerunt, Ion. pro ἀπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. vide ἀπέστην.
Ἀπέστειλα, ας, ε, misi, a. 1. act. Ἀποστείλατε, mittite, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
Ἀπεστέρησα, ας, ε, privavi, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω.
Ἀπέστην, abfuerunt, & in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. Ἀπέστησα, ας, ε, abfui, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.
Ἀπέστιχον, ες, ε, abîi, removi, a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω. Th. στείχω.
Ἀπέστολα, ας, ε, misi, præt. med. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω.
Ἀπεστραμμένος, η, ον, aversus, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω.
Ἀπέστραφον, ες, ε, averti, a. 2. act. Ἀπεστράφην, ης, η, aversus sum, a. 2. ind. pass. Ἀπέστρεψα, ας, ε, averti, a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω.
Ἀπεστὼ, όος, οῦς, ἡ, absentia: ab ἀφίστημι.
Ἀπέστω, absit, imperat. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, sum
Ἀπεσφάλην, ης, η, aberravi, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.
Ἀπέσχηκα, ας, ε, abfui, præt. ind. act. Ἀπέσχον, ες, ε, abstinui, a. 2. ind. act. Ἀπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω.
Ἀπέταμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.
Ἀπετέθην, ης, η, depositus est, a. 1. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
Ἀπετίννυον, pœnas luebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἀποτιννύω. Th. τίω, punio.
Ἀπέτραγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω.
Ἀπετρωπῶντο, non audebant, aversi fuerunt in fugam, 3. plur. imperf. pass. ab ἀποτρωπάω, quod ab ἀπὸ, & τέτραπα,
p. m. verbi τρέπω.
Ἀπευθὴς, έος, & Ἄπευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, famâ inauditus, item imperitus: ab α, & πυνθάνομαι.
Ἀπέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperf. act. ab ἀποφεύγω.
Ἀπέφηνα, ας, ε, ostendi, a. 1. act. Ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ, & φαίνω.
Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.
Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, loquutus sum, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.
Ἀπέφθιτο, interierat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίω.
Ἄπεφθος, ου, ὁ, ἡ, incoctus: ex α, & ἑφθός. Th. ἕψω.
Ἀπέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.
Ἀπέχει, sufficit, impersonal. ab ἀπέχω.
Ἀπεχθαίρω, odio prosequor, f. αρῶ. a. 1. ἀπήχθηρα, ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.
Ἀπεχθάνομαι, invisus sum, præs. ind. f. ἀπεχθήσομαι. Ἀπεχθάνῃ, 2. sing. præs. sub. pass. Ἀπηχθόμην, a. 2. m. Th. ἔχθος.
Ἀπεχθέμεναι, invisum esse, & Ion. ἀπεχθέμεν, Att. & Dor. pro ἀπέχθειν, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.
Ἀπέχθηαι, odio sis, præs. sub. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.
Ἀπεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, invisus: ex ἀπὸ, & ἔχθος.
Ἀπεχθήσομαι, invisus ero, fut. 1. m. Ἀπηχθόμην, invisus sum, a. 2. m. ind. Ion. Ἀπέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.
Ἀπέχεσθαι, abstinere, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.
Ἀπεχθῶς, abstinenter, adv. ab ἀπέχω.
Ἀπεχρῆτο, impersonaliter positum pro
Ἀπέχρη, satis erat, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, sufficit, ex ἀπὸ, & χρή.
Ἀπεχυρόω, & Ἀποχυρόω -ῶ, munio: ex ἀπὸ, & ἐχυρόω -ῶ. Th. ἐχυρός.
Ἀπέχω, εις, ει, refero, absum, recipio: f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα, a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in pass. Ἀπέχομαι, abstineo, cum gen. imperf. ἀπειχόμην, a. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, habeo.
Ἀπεψία, ας, ἡ, quæ coquere, (vel concoquere) nequit, indigestio: ab α, & πέψις, quod à 2. sing. præt. ind. pass. verbi πέπτω.
Ἀπεψύχοντο, abstergebant, imperf. m. ab ἀποψύχω, ex ἀπὸ, & ψύχω.
Ἀπέων, Poët. pro ἀπών, absens, præs. part. Ἀπῆν, ῆς, ῆ, aberam, imperf. ind. Ἀπῇ, absit. 3. sing. præs. sub. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.
Ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, *renuntiavi*, a. 1. ind. act. Ἀπηγγέλλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio*, vide in ἀφήγησις.

Ἀπήγησασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, *narrare*.

Ἀπήγησις, *memoria*, item *narratio*, Ion. pro ἀφήγησις.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, *strangulavi*, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi*, *duxi*, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, *abductus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆγχα, ας, ε, *strangulavi*, *suffocavi*, præt. ind. act. ab ἀπάγχω.

Ἀπηδέσθην, ης, η, *abesus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

Ἀπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. med. & in 3. plur. ἀπῄεισαν, & Att. ἀπῄεσαν· ab ἄπειμι, ex ἀπὸ, & εἶμι, *eo*.

Ἀπῄεσα, ας, ε, *abii*, Att. pro ἀπεῖσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.

Ἀπῆκε, a. 1. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit*, ab ἀφίημι, quod vide.

Ἀπήκοος, ε, ὁ καὶ ἡ, *inobediens*, idem etiam quod ἀνήκοος· ab α, & ἀκοὴ, quod à p. m. verbi ἀκούω.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*, part. præt. pass. Unde adv. Ἀπηκριβωμένως, *absolutè*, *ad amussim*. Ab ἀποκριβόομαι -ῦμαι. Th. ἀκριβής.

Ἄπηκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *incompactus*, item *non concretus* : ex α, & πηκτὸς, quod à 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι. At Ἀπηκτὸς, ε̃, ὁ, Suidæ est πορθούμενος.

Ἀπήλακα, ας, ε, *abegit*, perf. act. Ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Ἀπήλαυον, ες, ε, & Ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. sic Ἀπήλαυσα & Ἀπέλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ, & λάω.

Ἀπήλγηκα, ας, ε, *dedolui*, item *animum despondi*, perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω -ῶ. Th. ἄλγος.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, *sævus*, quasi nullius curam gerens. Hinc adverb. Ἀπηλεγέως, *sævè*, *intrepidè*. Ab ἀπὸ, & ἀλέγω, *curo*; quia nihil curat, modò iræ suæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, *redargui*, a. 1. ind. act. Ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπηλεῖται, *minatur*. Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω -ῶ, quod vide.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, *redargutus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπῆλθον, ες, ε, *abii*, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπηλιώτης, ε, ὁ, *ventus Subsolanus* : ab ἀπὸ, & ἥλιος.

Ἀπηλλάγην, ης, η, *liberatus sum*, a. 2. pass. ind. Ἀπήλλαγμαι, ξαι, κται, *dimissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind. pass. Ἀπήλλαξα, ας, ε, *dimisi*, *liberavi*, a. 1. ind. act. & Ἀπήλλαχα, ας, ε, idem, perf. ind. act. Ἀπηλλάχθαι, *dimissum esse*, perf. inf. pass. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.

Ἀπηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*, perf. ind. act. Ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*, perf. ind. pass. cujus part. Ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω -ῶ. Th. ἄλλος.

Ἀπηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio* : à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω -ῶ. Th. ἄλλος.

Ἀπηλοίησα, ας, ε, *contrivi*, a. 1. act. ab ἀπαλοιάω, ab ἀπὸ, & ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in quâ trituratur frumentum.

Ἀπήλπικα, ας, ε, *indè speravi*, item *desperavi* : præt. ind. act. Ἀπήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. Ἀπελπίσας, αντος, ὁ, *qui desperavit* : à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπὶς.

Ἀπήμαντος, ε, ὁ, ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.

Ἀπήμβροτον, *aberravi*, Poët. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, η, ον, *neglectus*, perf. part. pass. Unde adv. Ἀπημελημένως, *neglectim*. Ab ἀπαμελέομαι -ῦμαι, ex ἀπὸ, & ἀμελέω. Th. μέλει.

Ἀπῆμεν, *abiimus*, per Sync. pro ἀπῄειμεν, 1. plur. plusq. perf. m. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπήμονα, τ, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, *innocuus*, *illæsus*. Th. πῆμα.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas* : ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

Ἀπήμυνεν, *adjuvit*, imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.

Ἀπῆν, *aberam*, imperf. verbi ἄπειμι, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἀπήνεγκα, ας, ε, *abduxi*, a. 1. ind. act. Ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.

Ἀπηνέος, τ̃ε, *crudelis*, gen. sing. ab ἀπηνής.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, *crudelitas*, *inhumanitas* : ab ἀπηνής.

Ἀπηνεώθην, ης, η, *obstupefactus sum*, *obmutui*, a. 1. ind. pass. ab Ἀπηνεόομαι, ex ἀπὸ, & ἐνεὸς, *stupidus*, *mutus*. Th. αὔω, *clamo*.

ΑΠΗ´ΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀπάνα, ας, ᾶ, *rheda*. Per eam enim solemus ἀπιέναι, *abire*; cùm sit viatorium curriculum.

Ἀπηνηνάμην, ω, ατο, *renui*, a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι.

ΑΠΗΝΗΣ, έος, ὁ, ἡ, *crudelis*, *immitis*, *sævus*. Hinc Ἀπήνεια, *inhumanitas*. Dict. qu. ab ἀπὸ, & ἡνία, vel ab ἀπὸ, & αἰνέω· vel

vel potiùs ab ἀπὸ & ἠπιὸς, i. e. πρᾶος, *mansuetus.*

Ἀπῆλθον, *abîi*, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, ex ἀπὸ, & ἔρχομαι.

Ἀπήντησα, ας, ε, *occurri*, a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.

Ἀπῆρα, ας, ε, *recessi*, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπηρεισάμην, ω, ατο, *intendi*, a. 1. m. ab ἀπερείδω.

Ἀπήρθην, ης, η, *sublatus fui*, a. 1. ind. pass.

Ἀπῆρκα, ας, ε, *sustuli*, *discessi*, perf. ind. act.

Ἀπῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

Ἀπήρτημαι, σαι, ται, *suspensus* (vel *remotus*) *fui*, perf. ind. pass. cujus part. Ἀπηρτημένος, η, ον, *suspensus*, *remotus*: ab ἀπαρτάομαι.

Ἀπήρτισμαι, *perfectus*, *reddor*, *absolutus sum*, præt. ind. pass. cujus part. Ἀπηρτισμένος, η, ον, *perfectus*, *absolutus*: unde adv. Ἀπηρτισμένως, *perfectè*, *absolutè*. Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπῇς, *abfueris*, 2. sing. a. 2. sub. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ *sum.*

Ἀπήσων, οντος, ὁ, Ion. pro ἀφήσων, *emissurus*, part. f. 1. ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. act. Sic Ἀπηύρα, per Sync. pro ἀπηύρησα, a. 1. ind. act. Ἀπηύρον, a. 2. ind. act. Ἀπηύρων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω, ex ἀπὸ, & αὐρα.

Ἀπῆχα, ας, ε, *abduxi*, *duxi*, perf. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπηχέω -ῶ, *dissono*, *absono*, part. præs. act. ἀπηχῶν, ῦσα, ῦν. Ab ἀπὸ, & ἦχος.

Ἀπηχήματα, τὰ, *resonantia*, nom. plur. ab Ἀπήχημα, ατος, τὸ. Th. ἦχος.

Ἀπηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *absonus*, item *odiosus*: ab ἀπὸ, & ἦχος.

Ἀπήχθετο, *invisus erat*, imperf. vel a. 2. med. ἀπήχθημαι, perf. pass. ab ἀπέχθομαι, vel, quod usitatius, ἀπεχθάνομαι, *odio sum*. Th. ἄχθος.

Ἀπήχθην, ης, η, *abductus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

Ἀπήχθηρα, *odio prosequutus sum*, a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπηχούμενος, η, ον, *resonans*, pro ἀπηχεόμενος, part. præs. pass. ab ἀπηχέω -ῶ. Th. ἦχος.

Ἀπηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. plur. imperf. med. Dor. pro ἀπηωρεῦντο. Ἀπηώρησα, ας, ε, *ex sublimi dependi*, a. 1. act. Ἀπηωρημένος, η, ον, *suspensus*, part. præt. pass. ab ἀπαιωρέομαι -οῦμαι. Th. αἰωρέω -ῶ. Ab ἀπαιωρέω -ῶ, ex ἀπὸ, & αἰωρέω -ῶ.

Ἀπήωρος, ου, ὁ, idem quod ἀπηωρημένος.

Ἀπίασι, *abeunt*, Ion. pro ἄπισι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.*

Ἀπίδω, ης, η, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω, *video*. Th. εἴδω.

Ἀπίεμεν, *emittimus*, 1. plur. præs. ind. & part. m. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*, Ion. pro ἀφίεμεν, & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

Ἀπιέναι, *abire*, præs. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*. Et Ἀπιέναι, *emittere*, Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

Ἀπίενται, Ion. pro ἀφίενται, *emittunt*, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπίεσθαι, Ion. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. qu. ab ἀπίεω, *abeo*, pro ἀπίω, vel ἀπέω, unde Lat. *ABEO*. Sic ἀπίεωσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiserint*, 3. plur. sub. verbi ἀφίημι.

Ἀπίῃς, *abeas*, a. 2. sub. ab ἄπειμι, quod ab ἀπὸ, & εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.

Ἀπίης γαίης, *longinquæ terræ*, gen. sing. à masc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

Ἀπίθανος, ου, ὁ, ἡ, *improbabilis*: ex α, & πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω.

Ἀπιθεῖν, *inobedientem esse*, inf. act. Ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα, ab

Ἀπιθέω -ῶ, *non obtempero*, *morem non gero*, *imperium detrecto*: ex α, & πείθω, eliso ε.

Ἀπίκαται, Ion. pro ἀφίκαται, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*: sic Ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν. Illud 3. plur. perf. pass. hoc 3. plur. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπίκῃ, Ion. pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. Ἀπικνέεσθαι, Ion. pro ἀφικνέεσθαι, præs. inf. Ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*, ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι.

Ἄπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non amarus*, *amaritudinis expers*: ab α, & πικρός.

Ἀπιλλήθην, ης, η, *clausus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἀπιλλέω -ῶ. Th. ἴλλος.

Ἄπιμελος, ου, & Ἀπιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pinguedinis expers*: ex α, & πιμελή.

Ἀπινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *purus à sordibus*: ex α, & πίνος.

Ἀπινύσσω, *desipio*, item *effluo*: à πνῦμι, *sapio*.

Ἀπίξεται, *perveniet*, Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι, ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus*, item *incursus*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, ες, ε, *abîi*, a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

ἌΠΙΟΣ, ου, ἡ, *pirus*, arbor. Ἄπιον, ου, τὸ, *pirum*. Dici volunt ab Apiâ regione, id est, Peloponneso: vel forsan ab ὀπὸς, quia est *succulentus* fructus.

ἈΠΙΟΣ, ου, ὁ, *longinquus*, qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπιστάναι, *discedere*, Ion. pro ἀφιστάναι, præs. inf. ab ἀφίστημι.

Ἀπιςέαται, Ion. pro ἀφίςανται, *deficiunt*, 3. pl. præſ. paſſ. Sic Ἀπιςέατο, Ion. pro ἀφίςαντο, 3. plur. imperf.

Ἀπιςέω -ῶ, *diffido*, imp. ἠπίςεον, ουν. f. ήσω. Hinc Ἀπιςέμϑυος, præſ. part. paſſ. Ex α, & πίςις, quod à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπίςημι, Ion. pro ἀφίςημι, *diſcedo*.

Ἀπιςία, ας, ἡ, *diffidentia*. Ἄπιςος, ου, ὁ, *infidus*: in comp. ἀπιςότερος, ſ. g. ἀπιςοτέρα. Ex α, & πίςις, quod à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπλανής, έος, ὁ καὶ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus*: ab α, & πλάνη.

Ἄπλαςος, pro ἀπέλαςος, *cui appropinquare tutum non eſt*: ex α, & πέλας, adv. *propè*. Alii vertunt, *informis*, *ineffigiatus*, *ſimplex*: ex α, & πλαςὸς, οῦ, *fictus*, à 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλάσσω, vel ἀπλω, *fingo*.

Ἀπλατής, έος, ὁ καὶ ἡ, *latitudine carens*: ex α, & πλατύς.

Ἄπλατος, Dor. pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπληςος, *magnitudine immenſus*, *inacceſſus*: per Sync. τοῦ σ, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος. Quidam ἄπλατος idem eſſe dicunt cum ἄπλαςος, ſeu ἄπλατος, à πελάζω.

Ἀπλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, *dilato*, Geneſ. 26. 22.

Ἄπλετος Poët. pro Ἄπλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, (Dor. ἄπλατος) pro ἄπληςος, *non impleri potè*, *infinitus*, *grandis*, *immenſus*, *arduus*: ab α priv. & πλήθω, quod à πλέος. Item Ἄπλητος pro ἄπλατος, quod ab ἀπέλαςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inacceſſus*, *cui appropinquare tutum non eſt*: ab α, & πελαςὸς, quod à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πελάζω. Th. πέλας.

Ἀπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui latus non ſtipatum eſt*: ab α, & πλευρά.

Ἀπληγίς, ίδος, ἡ, *veſtis ſimplex* apud Sophoclem, quæ Homero eſt ἀπλοΐς· ab ἀπλῆ (pro ἀπλόη) enim fit ἀπληΐς, &, Epentheſi τοῦ γ, ἀπληγίς. Hinc Ἀπλήγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſimplex*, *innocens*, *innocuus*. Th. ἀπλόος.

Ἀπλήξ, κτος, ὁ καὶ ἡ, *non percuſſus*: Ἄπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex α priv. & πλήσσω, vel πλήσσω.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexpletus*, *non completus*: ex α, & πληρόω -ῶ. Th. πλέος.

Ἀπληςία, ας, ἡ, *inexplebilitas*, *inſatiabilitas*, *immenſitas*, Ἄπληςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexplebilis*, *inſatiabilis*, *immenſus*. Indè adv. Ἀπλήςως, *inexplebiliter*, *inſatiabiliter*, *immenſè*. Ex α, & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλήθω. Th. πλέος.

Ἁπλόη, ης, ἡ, *ſimplicitas*, *candor*: ab ἁπλόος.

Ἁπλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *qui promiſſum vel porrectum habet capillum*, item *qui raro eſt capillitio*: ab ἁπλόος, & θρίξ.

Ἄπλοια, ας, ἡ, vide in Ἄπλοος.

Ἁπλοΐζομαι, *ſimplicitate utor*: Them. ἁπλόος.

Ἁπλοΐς, ίδος, ἡ, *veſtis ſimplex*: in acc. pl. ἁπλοΐδας. cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur Subſtantivo χλαῖνα tanquam adject. Th. ἁπλόος.

Ἄπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non plicatus*: ab α, & πέπλοκα, præt. m. verbi πλέκω.

Ἁπλοκύων, ὁ, cognomen Antiſthenis apud Laërtium, qu. *Cynicus ſimplici veſte utens*: ab ἁπλόος, & κύων.

ἉΠΛΟ´ΟΣ, οῦς, ὁ· ἁπλόη, ῆ, ἡ· ἁπλόον, οῦν, τό· *ſimplex*: compar. Ἁπλούςερος, ſuperl. Ἁπλούςατος. Derivatur ab α, unitatem ſignificante, & πέλω, *ſum*, tanquam ἅπελος, quia unicum eſt quod ſimplex eſt; juxta Euſtathium, & Etymol. vel ab α priv. & πολὺς, quia quod ſimplex eſt non eſt è multis. Eſt &

Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, *navigatione carens*, *impar navigationi*, *innavigabilis*: ab α, & πλόος. Indè Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum*. Th. πλέω.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, *ſimplicitas*, *candor*: ab ἁπλόος.

Ἄπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divitiis carens*: ab α, & πλοῦτος.

Ἁπλόω -ῶ, *expando*, *explico*, *extendo*: f. σω. p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν, a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι -οῦμαι, *expandor*. pr. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, *expanſus*, *ſimplex*. Th. ἁπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immundities*, *illotio*: in plur. ἀπλυσίαι, αἱ, ſpongiæ quæ elui nequeunt. Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illotus*, propriè de veſtimento. Ex α, & πλυνω.

Ἁπλῶς, *ſimpliciter*, *benignè*, adverb. ab ἁπλόος.

Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innavigabilis*. Th. πλέω.

Ἀπνευής, έος, ὁ καὶ ἡ, *valde ſpirans*; ab α epitat. & πνέω· vel *non ſpirans*, *flatu deſtitutus*; ab α priv. & Th. eodem.

Ἀπνευμάτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à vento non perflatus*.

Ἄπνευςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui reſpirare non poteſt ſine anhelitu*, *exanimis*. Indè Ἀπνευςὶ adv. *ſine reſpiratione*, *ſine interpellatione*, *confertim*. Ἀπνευςία, ας, ἡ, *ſpiritûs repreſſio*. Ἀπνευςιάζω, *ſpiritum reprimo* & *contineo*. Omnia ex α priv. & præt. ind. paſſ. verbi πνέω.

Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ καὶ ἡ, in acc. ſing. ἄπνοον, ἄπνουν, *flatu* ſeu *reſpiratione carens*, *flatum non emittens*, *mortuus*, *exanimis*. Indè Ἄπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentia flatûs*, item *ſedata tempeſtas*, *tranquillitas à ventis*. Ab α priv. & πνοή. Th. πνέω.

ἈΠΟ´, præpoſitio regit gen. *à*, *ab*, *poſt*, *ante*, *præ*, *propter*, *per*, item ex, *de*, *abſque*. Indè Lat. *Ab*, & per Metaplaſmum Angl. 𝔒𝔣. Eſt autem ab Hebr. אב *ab*, id eſt, *auctor*

auctor vel *principium cujusvis rei.*

Ἄπο, adv. *longè, procul.* Et Ἄπο pro ἄπεςι, *abest*, ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.* Et Ἄπο pro ἄπιθι, *abi, apage*, ab ἄπειμι, *abeo.* Th. εἶμι, *eo.*

Ἀπὸ αὐτοῦ, *ab illo tempore.*

Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo*: imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπηνύμην, σο, το, *auferebam*: ab ἀπὸ, & αἴνυμαι.

Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri*, præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. & Ion. ab ἀπὸ, & αἱρέω, *capio.*

Ἀποαίρεο, *ablatus esto*, Ion. pro ἀφαιρῦ, præs. imperat. pass. ab eod. Th. Vel

Ἀποαίρεο, *auferas*, Ion. pro ἀποαίρυ, quod pro ἀφαίρυ præs. imperat. verbi ἀφαιρέω -ῶ.

Ἀποαιρέομαι -ῦμαι, Ion. & Poët. in Homero & Herodoto pro ἀφαιρέομαι -ῦμαι, quod vide.

Ἀποβαδίζω, *abeo, discedo*: ab ἀπὸ, & βαδίζω. Th. βαίνω.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *scala, quâ è navi descenditur*: ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαίνω, *descendo, cedo.* f. ἀποβήσομαι. p. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, ῦῖα, ὸς. a. 2. ἀπέβην, ης, η, & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. sub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβὰς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ, & βαίνω.

Ἀποβάλητε, *abjeceritis*, 2. plur. a. 2. sub. act. Ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, *qui abjecit*, a. 2. part. act. ab

Ἀποβάλλω, *abjicio, amitto.* f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε. a. 2. sub. ἀποβάλω. præt. pass. ἀποβέβλημαι. a. 1. pass. ind. ἀπεβλήθην, ης, η· cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν. p. m. ἀποβέβολα· hinc Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, *jactura.* Th. βάλλω.

Ἀποβάπτω, *intingo, immergo, leniter*: ab ἀπὸ, & βάπτω.

Ἀποβὰς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *egressit*: nom. plur. Ἀποβάντες, *descendentes, egreßi*: a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, *descensus*, item *eventus, exitus*: ab ἀποβαίνω.

Ἀποβάτης, ȣ, ὁ, certaminis equestris genus, qu. *descensor*, dictum: qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι. Indè Ἀποβατικοὶ δρόμοι dicebantur. Ἀποβατήριος, Jovis cognomentum. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβέβηκα, ας, ε, *descendi, ceßi*, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, ῦῖα, ὸς, *firmatus, constans*, à verbo ἀποβαίνω.

Ἀποβεβληκὼς, ῦῖα, ὸς, *qui abjecit*: in gen. pl. ἀποβεβληκότων· part. præt. act. ab ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, *descendere*, a. 2. inf. Ἀποβήσομαι, ῃ, εται, *descendam*, f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

Ἀποβήσσω, & -ττω, *extußio, tußiendo ejicio*: ab ἀπὸ, & βήσσω seu -ττω. Th. βήξ.

Ἀποβιάζομαι, *vim affero, vi cogo*, item *enitor ut mulier in partu*; & pass. *vi cogor*: ab ἀπὸ, & βιάζομαι. Th. βία.

Ἀποβιβάζω, & Ἀποβιβάζομαι, *jubeo* vel *facio aliquem descendere*, item *trajicio*: præs. inf. act. ἀποβιβάζειν. pass. ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & βιβάζω. Th. βαίνω.

Ἀποβιόω -ῶ, & Ἀποβίωμι, *de vitâ decedo, morior.* a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω. præs. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ, & βιόω -ῶ. Th. βίος, *vita.*

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, *obitus, interitus, mors*: ex ἀπὸ, & βίωσις, *ipsa vivendi actio.* Indè Ἀποβιώσιμος adject. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, *testamentum.* Th. βίος, *vita.*

Ἀποβλάπτω, *lædo, oblædo.* Ἀποβλάπτομαι, *lædor, privor, jacturam facio.* Ex ἀπὸ, & βλάπτω.

Ἀποβλαστάνω, *germino, egermino*: ex ἀπὸ, & βλαστάνω.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, *germen*, item *proles.*

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, *germinatio.* A præt. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *privatus*, a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

Ἀποβλέπω, *intueor, respicio, oculos converto ad*: f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα. a. 1. imperat. ἀπόβλεψον, ατω. & in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. sub. ἀποβλέψωσιν. a. 1. m. ἀποβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, *abjectus*, a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, *rejiculum, quod abjicitur* seu *rejicitur*: à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Syncop. pro ἀπόβλητα, *abjicienda, rejicienda, respuenda*, nom. neut. plur. ab

Ἀπόβλητος, ȣ, ὁ, ἡ, *abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus*; ἀπόβλητον, ȣ, τὸ, *abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum.* Indè Ἀποβλητικὸς, ȣ, ὁ κ ἡ, *qui abjecit* vel *amisit*, vel *abjiciendo* vel *amittendo est.* Ex ἀπὸ, & 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, *exprimendo aufero*, ut è favis mel: ex ἀπὸ, & βλίττω.

Ἀποβλύζω, *scaturio, emitto aquas*, item *evomo*, præs. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβλώσκω *discedo*: ex ἀπὸ, & βλώσκω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, *abjectio, amißio, jactura*: ab ἀποβέβολα pr. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, *depasco*: ex ἀπὸ, & βόσκω. Th. βόω.

Ἀποβȣκολέω -ῶ, *abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio*, item *ex alieno grege abduco, in errorem duco*, decipio: f. σω. p. κα. a. 1. ἀπεβȣκόλησα, ας, ε. Ἀποβȣκολέομαι -ῦμαι, *abducor à grege, à grege aberro*: à cujus 1. sing. præt. ind. fit Ἀποβȣκόλημα, ατος, τὸ, *è grege alieno abductio, impostura, deceptio.* Ἀποβȣκολίζω idem quod ἀποβȣκολέω. Omnia ex ἀπὸ, βȣ̃ς & κόλον, *cibus.*

Ἀποβρέ-

Ἀποβράζω, Ἀποβράσσω, & Ἀποβράττω, *fervendo* seu *æstuando exspuo* sive *eructo*, *per æstum exspuo*, item *exæstuo*, *deferveſco*. Ἀποβράσσομαι, *per æstum exspuor* aut *ejicior*: à cujus 1. sing. præt. ind. fit Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, *spuma*, item *furfur tritici*. Ex ἀπὸ, & βράζω.

Ἀποβρέχω, *perfundo*, *madefacio*, *intingo*: f. ξω. Ἀποβρέχομαι, *perfundor*, *madefio*: à cujus 1. sing. præt. ind. fit Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, *dilutum*, item *aqua quâ quid perfusum vel prolutum est*. Ex ἀπὸ, & βρέχω.

Ἀποβρίζω, *crapulam edormio*, *dormio*: f. ίσω, & ίξω. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε· cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, & βρίζω.

Ἀποβρίθω, act. *degravo*, vel neut. *præ pondere devergo*: ex ἀπὸ, & βρίθω.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, *perfusio*, *madefactio*: ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, *sorbeo*, *glutio*, *voro*: ex ἀπὸ, & βροχθίζω. Th. βρόχθος.

Ἀποβροχίζω, *illaqueo*, *laqueis implico*: ex ἀπὸ, & βρόχος.

Ἀποβρύκω, *demordeo*, *abedo*: ex ἀπὸ, & βρύκω.

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *exesus*, a. 1. pass. part. ab

Ἀποβρώσκω, *abedo*, *comedendo consumo*: f. σω. p. βέβρωκα. præt. pass. βέβρωμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, & βρώσκω.

Ἀποβύω, *obturo*, *obstruo*: f. σω. Ex ἀπὸ, & βύω.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus*, *ab aris alienus*: ex ἀπὸ, & βωμός.

Ἀπογαιόω-ῶ, *in terram verto*: f. ώσω. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à terrâ remotus*; ut & ἀπόγειος ab eodem Th.

Ἀπογεία, ας, ἡ, *ventus qui è terrâ exortus in mare fertur*; cui contrarius est qui dicitur τροπαία. Ἀπόγεια, τὰ, *retinacula navium*, *funes quibus navis alligatur in littore*: unde Ἀπόγεια λύειν, *oram solvere*. Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica quâ denotatur *summa Planetæ altitudo*: opponitur τῷ ἐπιγείῳ, quod vide. Ἀπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à terrâ remotus*, ut & ἀπόγαιος. Omnia ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, *ablacto*, *à lacte depello*. Ἀπογαλακτίζομαι, *ablactor*, *à lacte depellor*: à cujus præt. ind. pass. fit Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, *ablactatio*. Ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπογεισόω-ῶ, *imbrico*, *imbricatim* (vel *suggrundiorum modo*) *facio* vel *tego*. Ex ἀπὸ, & γεισόω-ῶ. Th. γεῖσον.

Ἀπογεμω, *depleo*, *demo ei quod plenum est*. Ἀπογεμίζω, idem quod γεμίζω. Ex ἀπὸ, & γέμω.

Ἀπογεννάω-ῶ, *genero*, *produco*; ex ἀπὸ, & γεννάω-ῶ. Th. γείνομαι.

Ἀπογεύομαι, *degusto*: ex ἀπὸ, & γεύομαι.

Ἀπογεφυρόω-ῶ, *ponte jungo*, *pontem impono*: ex ἀπὸ, & γεφυρόω-ῶ. Th. γέφυρα.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, *consenescens*, in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præs. part. ab

Ἀπογηράσκω, *consenesco*. f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα, a. 1. ind. ἀπεγήρασα. a. 1. sub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ, & γηράσκω. Th. γῆρας.

Ἀπογίγνομαι, & Ἀπογίνομαι, *absum*, *decedo*, item *morior*. f. ἀπογενήσομαι. p. ἀπογεγένημαι. a. 1. pass. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, *mortuus*. Ex ἀπὸ, & γίνομαι, *sum*.

Ἀπογινώσκω, *rejicio*, *non agnosco*, *abnuo*; *improbo*, item *absolvo*, *renuntio*, *despero*. f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. plusq. perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, qu. à γνόω-ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνοὺς, οῦσα, όν. perf. pass. Ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. A præt. act. Ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *qui rejecit*, part. & Ἀπεγνωκότως, *desperatè*, adv. A præt. pass. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, *rejectus*, part. Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *desperatio*. Ἀπογνώστης, ου, ὁ, *desperator*. Omnia ex ἀπὸ, & γινώσκω.

Ἀπογλαυκόω-ῶ, *cæsium reddo*. Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, & Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma*, *glaucedo*: à præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς,

Ἀπόγλουτοι, οἱ, *qui exilibus sunt clunibus*, *depyges*. Th. γλουτός.

Ἀπογλυκαίνω, *dulce reddo*, *edulco*: ex ἀπὸ, & γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, *desperatio*, à pr. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, *rejecerim*, a. 2. sub. act. Ἀπογνοὺς, οῦσα, όν, *qui rejecit*, a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, qu. ab ἀπογνόω-ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit*, ὁ μὴ ἔχων δι' οὗ γνώσεται. a. 1. sing. præt. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, & Ἀπογνώστης, vide in Ἀπογινώσκω.

Ἀπογονὰ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *posteritas*. Ἀπόγονα, τὰ, *fæcunda*, *orta*, *oriunda*, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ortus*, *oriundus*; & Subst. *nepos*, *posterus*. Ex ἀπὸ, & γέγονα, præt. m. verbi γείνομαι.

Ἀπογραΐζω, *senectutem aufero*, *juvenilem reddo*. Th. γραῖα.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio*, *conscriptio*, *recensio*, *enumeratio*. Ἀπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus*. Ἀπόγραφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ*, *descriptum*, *exscriptum*, *descriptio*, *imago*. Omnia ex

Ἀπογράφω, *in tabulas refero*, *describo*. imperf.

perf. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. sub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ.

Ἀπογράφομαι, describor, item nomen profiteor. perf. pass. ἀπογέγραμμαι, conscriptus fui. a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω -ῶ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo: f. ώσω. p. ἀπογεγύιωκα. a. 1. sub. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & γυιόω -ῶ. Th. γυῖον.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, me exerceo: ab ἀπὸ, & γυμνάζομαι. Th. γυμνός.

Ἀπογυμνόω -ῶ, nudo, denudo: f. σω. a. 1. part. pass. Ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, denudatus. Ab ἀπὸ, & γυμνόω -ῶ. Th. γυμνός.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: à 2. sing. præt. pass. verbi ἀπογυμνόω -ῶ.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio, Th. γυνή.

Ἀπογωνιόομαι -οῦμαι, in angulum me colligo, inf. præs. ἀπογωνιοῦσθαι· ex ἀπὸ, & γωνιόομαι-οῦμαι. Th. γωνία.

Ἄποδα, τὸν, pedibus carentem: acc. sing. ab ἄπους. Th. πούς. Est & ἄποδα nom. neut. plur.

Ἀποδάζομαι, divido, distribuo, partior, impertio. f. 1. δάσομαι, & Poët. δάσσομαι. f. 1. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσεσθαι, distributurum esse. Th. δαίω, divido.

Ἀποδαίω, comburo: ex ἀπὸ, & δαίω, uro.

Ἀποδάκνω, demordeo, præmordeo: ex ἀπὸ, & δάκνω.

Ἀποδάκρυον idem quod δάκρυον, lachrymabatur; imperf. ind. ab

Ἀποδακρύω, lachrymis prodo, illachrymo; f. ύσω. p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτικὰ, τὰ, medicamenta lachrymas moventia. Ex ἀπὸ, & δακρύω. Th. δάκρυ.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, peregrè proficisci: sic Ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, peregrè agens, vide in ἀποδημέω-ῶ.

Ἀποδαρθεῖν, idem quod δαρθεῖν· vide ἀποδραθεῖν.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit, & tributum cujus fit divisio, item quod pro parte (seu portione) alicui cedit. Ἀποδασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, partitio, pars, portio, à 1. sing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδάσασθαι, & Ἀποδάσσεσθαι, distributurum esse, Poët. pro ἀποδάσασθαι, vel -σεσθαι, f. 1. inf. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo vel contundo, item contundo: ex ἀπὸ, & δαυλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, uro.

Ἀποδέδεγμαι, exceptus sum, perf. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀποδέδειγμαι, demonstratus, approbatus sum, perf. pass. & part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, demonstratus, approbatus: ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδειλιακότως, timidè, meticulosè, eorum more qui conciderunt animo, adv. ab Ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς, timidus, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδέδεκται, æstimatur, censetur, 3. sing. præt. ind. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, redditus sum: præt. pass. & Ἀποδέδωκα, reddidi, præt. act. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, aufugi, & in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, facio.

Ἀποδεὴς, έος, έος, ὁ καὶ ἡ, inferior, vacuus, cui aliquid deest; ex ἀποδέω, absum. Th. δέω, egeo.

Ἀποδεῖ, deest, deficit, abest, impers. ab eodem Th.

Ἀποδειδίττω -ίσσω, & Ἀποδειδίττομαι -ίσσομαι, deterreo, imperf. ἀπεδειδισσόμην, ου, ετο. Ab ἀπὸ, & δειδίττω. Th. δείδω.

Ἀποδείκνυμι, ostendo, ostento, demonstro, probo. præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, præ se ferens. præs. inf. ἀποδείκνυσθαι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι. perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) ostendo.

Ἀποδεικτικὸς, οῦ, ὁ, ἡ, demonstrativus. Ἀποδεικτικῶς, demonstrativé. Ἀποδεικτὸς, οῦ, ὁ, ἡ, demonstrabilis, probabilis. Omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλιάω -ῶ, præ timore refugio, reformido: f. ήσω. p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακὸς, υῖα, ός unde adv. Ἀποδεδειλιακότως, timidé: & à 2. sing. præt. ind. pass. Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, ignavia. Ex ἀπὸ, & δειλιάω -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. Ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, demonstratio, declaratio, probatio, item specimen: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est, qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου· vel incœnatus, ex ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον.

Ἀποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, excoriare, inf. præs. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομέω -ῶ, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, item abscindo à cervice: f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε. f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ Ion. pro δέρη, & τέτομα præt. m. verbi τέμνω.

Ἀποδειχθεὶς, εῖσα, ὲν, demonstratus, approbatus, a. 1. part. pass. Ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκατόω -ῶ, decimo, decimas accipio, item

item *decimas do*: f. ώσω. perf. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ, & δεκατόω -ῶ. Th. δέκα.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω -ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recipiendus, admittendus*. Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel Ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, *receptor*: in nom. pl. Ἀποδέκται, & Ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum & vectigalium*. Ἀποδεκτὸς, οῦ, ὁ, *dignus qui admittatur & recipiatur, acceptus, acceptabilis, gratus, probatus*. Omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρέομαι, -οῦμαι, *arboresco*; inf. præs. ἀποδενδροῦσθαι. a. 1. ind. ἀπεδενδρεώθην, ης, η. cujus part. ἀποδενδρεωθεὶς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ, & δενδρέομαι -οῦμαι. Th. δένδρον.

Ἀποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere, demonstrare*, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic Ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. & sic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, Ion. pro ἀπόδειξις, *demonstratio*: quod vide.

Ἀποδέομαι -οῦμαι, *religor, illigor, præligor*, pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀποδέρω, Ion. ἀποδείρω, *excorio*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, *cutis seu pellis detracta, spolium*: & indè Ἀποδερματόω -ῶ, idem quod ἀποδέρω.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, *fasciculus, linteum*; item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens*: indè Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμόω -ῶ, & Ἀποδεσμεύω, *colligo, religo*. Ex ἀπὸ, & δεσμὸς, quod à 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσα, έν, *exceptus*, a. 1. part. pass. ab

Ἀποδέχομαι, *excipio, recipio, admitto*, item *probo*: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν. a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ, & δέχομαι.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, *acceptus*, præs. part. Ἀποδέχου, *accipe*, præs. imperat. pass. ab eodem Th.

Ἀποδέω, ῶ, *religo, illigo, præligo*: in pass. Ἀποδέομαι -οῦμαι unde Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: Ab ἀπὸ, & δέω, *ligo*. Et Ἀποδέω -ῶ, *absum, inferior sum*: unde Ἀποδεῖ, *abest, deest, deficit*: & Ἀποδεὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, *inferior, cui deest, vacuus*; ex ἀπὸ, & δέω, *egeo*.

Ἀποδηλόω -ῶ, *manifestum reddo, declaro*: ab ἀπὸ, & δηλόω -ῶ. Th. δῆλος.

Ἀποδημέω -ῶ, *absum domo seu patriâ, peregrinor, peregrè proficiscor*, f. ήσω. p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, & δῆμος.

Ἀποδημία, ας, ἡ, *peregrinantis absentia, peregrinatio*. Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, *peregrinator*. Ἀποδημητικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *peregrinari solitus*. Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregrè agens, absens à domo vel patriâ*. Omnia ex ἀπὸ, & δῆμος.

Ἀποδία, ας, ἡ, *pedum carentia*: ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀποδιαιτάω -ῶ, *arbitramento absolvere*: a. 1. ἀπεδιῄτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ, & διαιτάω -ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀποδιαστέλλω, *dispesco, arceo, intersepio, divido*: ex ἀπὸ, διὰ, & στέλλω.

Ἀποδιατρίβω, *immoror, tempus consumo*: ex ἀπὸ, διὰ, & τρίβω.

Ἀποδιδάσκω, *dedoceo*: ex ἀπὸ, & διδάσκω.

Ἀποδιδοῦν, οῦν, *reddere*, præs. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor, referor*: pass. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδιδράσκω, *aufugio*: vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω.

Ἀποδίδωμι, *reddo, retribuo, persolvo, do*, item *interpretor*. præs. imperat. ἀποδίδοθι, ότω. præs. inf. ἀποδιδόναι. præs. part. ἀποδιδοὺς, οῦσα, όν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, *solve*. 2. plur. ἀπόδοτε. præs. opt. ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην) & in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præs. sub. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. sub. ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præs. inf. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδοῦν -οῦν. a. 2. inf. ἀποδοῦναι, & Att. Dor. & Æol. ἀποδόμεναι. præs. part. ἀποδιδοὺς, οῦσα, όν. a. 2. part. ἀποδοὺς, οῦσα, όν. præs. pass. Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor*. imperf. ἀπεδιδόμην, σο, το. perf. pass. ἀποδέδομαι. plusq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulò-pòst-fut. ἀποδεδόσομαι. præs. imperat. ἀποδίδοσο, όσθω. præs. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 1. ἀποδοθείην, ης, η. præt. opt. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο. præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. sub. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præs. inf. ἀποδίδοσθαι. a. 1. inf. ἀποδοθῆναι. præs. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 1. m. ἀπεδωκάμην. a. 2. med. ἀπεδόμην, οσο, οτο, *vendidi*. a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, όσθω. a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀποδιΐστημι & Ἀποδιΐσῶ, *dirimo, distinguo*, item *intervallo sejungor*: ex ἀπὸ, διὰ, & ἵστημι.

Ἀποδικάζω, *absolvo*: opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ, & δικάζω. Th. δίκη.

Ἀποδικέω -ῶ, *causam meam defendo*: ex ἀπὸ, & δίκη.

'Αποδινέω -ῶ, *devolvo*: ex ἀπὸ, & δινέω -ῶ. Th. δίνη.

'Αποδίομαι, idem quod 'Αποδίω.

'Αποδιοπομπέω -ῶ, & 'Αποδιοπομπέομαι -ῶμαι, *ablego, procul amando, depello, expio*: præs. inf. ἀποδιοπομπεῖσθαι· h. e. ἀποπέμπεσθαι διὰ τῆς ἀποτροπαίου Διός. Ex ἀπὸ, & διοπομπέω -ῶ, quod à Διὸς, & πομπὴ à πέμπω.

'Αποδιορίζω, *segrego suis limitibus, finitum separo*: f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, & ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus*.

'Αποδισκεύω, *discum dejicio, in disci morem dejicio*: ex ἀπὸ, & δίσκος.

'Αποδιφθογγόω -ῶ, *in diphthongum conflo*; indè 'Αποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio*: ex ἀπὸ, & δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.

'Αποδίω, *expello*: à δίω, pro διώκω, *persequor*.

'Αποδιώκω, *alicunde expello*; indè 'Αποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio*: ab ἀπὸ, & διώκω.

'Αποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. 'Αποδοθῆναι, a. 1. inf. pass. 'Αποδοθήσομαι, f. 1. pass. verbi ἀποδίδωμι.

'Αποδοκεῖν, *displicere*. 'Αποδοκεῖν res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω.

'Αποδοκιμάζω, vel 'Αποδοκιμάω, ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio*: f. άσω. perf. ἀποδεδοκίμακα. a. 1. ἀπεδοκίμασα. 'Αποδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior*: perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. pass. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. à 2. sing. præt. ind. fit 'Αποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*. 'Αποδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*. Omnia ex ἀπὸ, & δόκιμος. Th. δοκέω.

'Αποδόμεναι, *reddere*. a. 2. inf. Æol. pro ἀποδοῦναι. 'Αποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. 'Αποδοῦναι, a. 2. inf. 'Απόδος, ἀποδότω, in plur. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. 'Αποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.

'Αποδόντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio*: ex ἀπὸ, & ὀδούς.

'Απόδος, ἀποδότω, *reddito*, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδοτε ab ἀποδίδωμι.

'Αποδος, ου, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδὸς, *via*.

'Αποδος, ου, *pedibus carentis*, gen. sing. ab ἄπους. Th. πούς.

'Αποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui reddi (aut restitui) debet*: ab ἀποδίδωμι.

'Απόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.

'Αποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *redditor*. 'Αποδοτικὸς, ὴ, ὸν, *retributorius*: ab eodem Th.

'Απόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex servo genitus*: ex ἀπὸ, & δοῦλος.

'Αποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.

'Αποδοχεῖον, ου, τὸ, *receptaculum, receptorium*. Et

'Αποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio*: ab ἀποδέχομαι.

'Αποδοχμόω -ῶ, *obliquo, incurvo*: a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans*: a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvasse*: ex ἀπὸ, & δοχμόω -ῶ. Th. δοχμός.

'Απόδρεμμα, ατος, τὸ, *quod manu alicunde carpitur*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω vel -πτω.

'Αποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, *dormiisse*, a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.

'Απόδραθι, *aufuge*, a. 2. imperat. act.

'Αποδραίην, ης, η, *aufugerim*, a. 2. opt.

'Αποδρὰς, ᾶσα, ὰν, *qui* vel *quæ aufugit*, part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα per Sync. pro ἀπέδρασα ab ἀποδράω.

'Αποδράσεια, ας, ε, *aufugerim*, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.

'Απόδρασις, εως, ἡ, *fuga, vitatio, desertio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

'Απόδρασις στρατείας, *desertio aciei, detrectatio militiæ*.

'Αποδράσσω vel -ττω, & 'Αποδράσσομαι vel -ττομαι, *decerpo*: ab ἀπὸ, & δράσσω vel ττω.

'Αποδράω -ῶ, *fugio, effugio, aufugio*: f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, qu. ab ἀποδρῆμι. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρην & ἀποδραίην. a. 2. imperat. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ, & δράω.

'Απόδρεπε, *decerpe*, præs. imperat. act. ab

'Αποδρέπω, *decerpo*, f. ψω. p. φα. præs. pass. 'Αποδρέπομαι. Ex ἀπὸ, & δρέπω.

'Απόδρεψις, εως, ἡ, *decerptio, collectio fructuum*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

'Αποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi ἀποδράω.

'Απόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, *fuga*, quod vide.

'Απόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui recurrit, cursu revertens*, item *cursu inferior*: à præt. m. verbi ἀποτρέχω.

'Αποδρύπτω, *dilacero, dilanio, discerpo, excorio*: inf. act. ἀποδρύπτειν· ex ἀπὸ, & δρύπτω.

'Αποδρύφω, idem quod ἀποδρύπτω, inf. act. ἀποδρύφειν. præs. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι. a. 1. subj. ἀποδρύψω, in 3. plur. ἀποδρύψωσι. a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η. Th. idem.

'Αποδρῶ contract. pro ἀποδράω, quod vide.

'Αποδρῴην, præs. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, *aufugerem*, ab eodem Th.

'Αποδύεσθαι,

Ἀποδύρομαι, *lamentor, graviter conqueror:* ex ἀπὸ, & ὀδύρομαι.

Ἀποδὺς, δῦσα, δὺν, *exutus,* part. præs. Ἀποδῦσαι, *exuere, spoliare,* a. 1. act. inf. Ἀποδυσάμενος, η, ον, *resolvens,* a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, *ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω -ῶ, *stomachor, ægre fero, impatienter agitor,* item *renitor, resisto, difficulter cado:* ex ἀπὸ, δὺς, & πίπτω. Th. πίπτω.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, *stomachatio in rebus adversis, impatientia:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω -ῶ.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, *locus ubi vestimenta exuuntur:* ab ἀποδύομαι.

Ἀποδύω, vel Ἀπόδυμι, *exuo,* f. ἀποδύσω. p. κα. præs. pass. Ἀποδύομαι. plusq. perf. ἀποδεδύμην, & in 3. plur. ἀποδεδύωτο. Ex ἀπὸ, & δύω, *induo.*

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, *reddidero,* a. 2. subj. act. & Ἀποδώσω, εις, ει, *reddam, retribuam,* in 1. plur. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &

Ἀποδοίην, οίης, οίη, *reddidero, retribuero,* a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπόδων, τῶν, *pedibus carentium,* gen. plur. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀπόειπ', pro ἀπόειπε, a. 2. imperat. act. Ἀποειπεῖν, *refutare,* a. 2. inf. act. sic Ἀποεῖπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον. Ἀποείπῃ, a. 2. sub. act. ab ἀπὸ, & ἔπω.

Ἀποέργω, Poët. pro ἀπέργω, ab ἀπείργω, *arceo, dirimo.* Th. εἴργω.

Ἀπόερσε, ας, ε, *corrupit,* a. 1. Æol. sine augmento, ab Ἀποέρρω. Th. ἔρρω. f. 1. Æol. ἔρσω. Hinc Ἀποέρσῃ pro ἀπέρσῃ, f. 1. Æol.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποζωννύω. Th. ζώννυμι, vel ζωννύω.

Ἀποθάλλω, *defloresco,* f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. a. 1. ind. ἀπέθηλα, ας, ε, præt. ind. act. ἀπέθαλκα. p. pass. ἀπέθαλμαι. Ex ἀπὸ, & θάλλω.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior.*

Ἀποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. sing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.

Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua,* a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

Ἀποθέμενος, η, ον, *depositus,* a. 2. part. m. Ἀποθέσθαι, *deponere, rejicere,* a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι, ex ἀπὸ, & τίθημι.

Ἀπόθησις, εως, ἡ, *depositio,* a. 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur:* ex α, & ποθεστὸς, quod à ποθέω -ῶ. Th. πόθος.

Ἀπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπόθεστος.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, *cursu discessurus,* f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, *curro,* f. θεύσομαι· ex ἀπὸ, & θέω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, *horreum.* nom. pl. ἀποθῆκαι, αἱ. ab ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, *deposui:* quòd in horreo deponantur fruges.

Ἀποθησαυρίζω, *recondo, congero pro thesauro:* f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. A θησαυρίζω, quod à θησαυρός.

Ἀποθήσομαι, *seponam,* f. 1. m. ex ἀποτίθημι.

Ἀποθλίβω, *opprimo,* f. ψω. p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ, & θλίβω.

Ἀποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs. Ἀποθνήσκοντα, τὸ, acc. sing. part. præs. ab

Ἀποθνήσκω, *morior,* f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. sub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, οῦσα, όν. Th. θνήσκω.

Ἀποθορεῖν, *desilire.* Th. θόρω.

Ἀποθοῦνται, 3. plur. præs. ind. ab ἀποθέομαι, *ponor.*

Ἀποθρώσκωσιν, *desiliant,* 3. plur. præs. sub. ab

Ἀποθρώσκω, *desilio, resilio, exsilio:* ex ἀπὸ, & θρώσκω.

Ἀπόθυμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ingratus animo, invisus,* ab ἀπὸ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, *mens,* qu. diversùm à mente.

Ἀποικία, ας, ἡ, *colonia:* indè Ἀποικέω -ῶ, *aliunde habitatum venio, migro in coloniam,* f. ήσω. Et Ἀποικίζω, *in coloniam deduco.* pass. Ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor:* præt. pass. ἀπῴκισμαι, à cujus 1. pers. sing. fit Ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ, *coloniæ deductio.* part. præt. pass. Ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus.* a. 1. ind. pass. Ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. Ἀπῳκισθεὶς, εῖσα, έν. Omnia ab ἀπὸ, & οἶκος.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam missus:* ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus.* Hinc Ἀποικίσαι, *colonos aliquò mittere,* a. 1. inf. verbi ἀποικίζω.

Ἄποινα, τὰ, *pretia loco pœnæ debita,* ex α, & ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna.* Vel ἄποινα, qu. ἄφοινα, *munera,* quæ dantur ἕνεκα φόνου.

Ἀποινᾶν, *redimere,* præs. inf. ab ἀποινάω -ῶ. Th. ἄποινα.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. *auferant,* ab ἀποφέρω, f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam,* f. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, *abeo.*

Ἀποκαθιστᾷ, *restituit,* 3. sing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω -ῶ.

Ἀποκαθίστημι, & Ἀποκαθιστάω -ῶ, & ἀποκαθιστάνω.

καθιςάνω, *restituo*, f. ἀποκαταςήσω. perf. ἀποκαθέςηκα. a. 1. ἀποκατέςησα. a. 1. pass. ἀποκατεςάθην, *restitutus fui*. a. 1. sub. ἀποκαταςαθῶ, *restituar*. Ex ἀπὸ, & καθίςημι, quod ex κατὰ, & ἵςημι.

Ἀποκαθίςων, 1. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵςημι.

Ἀποκαίω, *aduro, exuro*: ex ἀπὸ, & καίω.

Ἀποκαλύπτω, *detego, revelo*: f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. ἀποκαλύψαι. perf. pass. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, & καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio: patefactio*: à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω.

Ἀποκαπύω, *efflo, exspiro*: ab ἀπὸ, & καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo, spiro*.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exspectatio*. Ex ἀπὸ, κάρα, & δοκάω.

Ἀποκαταλλάττω, *reconcilio*, f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, & καταλλάττω.

Ἀποκατάςασις, εως, ἡ, *restitutio*, ab ἀποκαθίςημι.

Ἀποκαθέαται, Ion. pro ἀποκάθηνται, *resident*, quod ex κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεςάθην, ης, η, *restitutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίςημι.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, *seponor, reponor*. Ἀπόκειται, *statutum est*. præs. part. Ἀποκείμενος, η, ον, *sepositus, a, um*. f. ἀποκείσομαι, imperf. ἀπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι.

Ἀποκείρω, *detondeo, incido*, item *decutio, spolio*: f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, & κείρω.

Ἀποκεκλέατο, Ion. pro ἀπεκέκλειντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, *inclusus*, part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, *occultatus*, perf. part. pass. hinc Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, *detondeam*, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, *amputo caput, decollo*: f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα, a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, & κεφαλή.

Ἀποκινέω -ῶ, *amoveo, removeo*: ex ἀπὸ, & κινέω -ῶ.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, *recessus, discessus, fuga*: ab eodem Th.

Ἀποκλαίω, εις, ει, *lugeo*: f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, & κλαίω.

Ἀποκλάξας, Dor. pro ἀποκλείσας· vide ἀπόκλαξον.

Ἀπόκλαξον, *exclude*, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat, à κλείω, *claudo*, f. κλείσω, & Dor. κλάξω, verso ει in α, hinc a. 1. ἔκλαξα. a. 1. imperat. κλάξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἀπόκληρος, *exsors*. Ex ἀπὸ, & κλῆρος.

Ἀποκληΐζω, & Ἀποκληΐω, Ion. & Poët. pro ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀποκλείω, *occludo*, f. ἀποκλείσω. p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. sub. ἀποκλείσω, ης, η. Th. κλείω.

Ἀποκλέπτω, *furor, surripio*, f. 1. ψω. Ex ἀπὸ, & κλέπτω.

Ἀποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, *reclinatus*, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω. Th. κλίνω.

Ἀποκλίνω, *inclino, vergo*, f. νῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, *acclivitas*: à 1. pers. sing. præt. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*, à 2. pers. sing. præt. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, *frustum, fragmentum*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπείσης, τῆς, *abscissæ*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*. Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab

Ἀποκόπτω, *abscindo*, f. ψω. p. ἀποκέκοφα. a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. pass. ἀπεκόπην. a. 2. inf. pass. κοπῆναι. part. a. 2. pass. κοπεὶς, εῖσα, έν. Th. κόπτω.

Ἀποκορυφοῦν τι, *paucis rem expedire*, præs. inf. à κορυφόω -ῶ, *impleo*. Th. κορυφή.

Ἄποκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vellere carens*: ab α, & πείκω.

Ἀποκόψειν, *abscissurum esse*, f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, *præruptus*. Th. κρημνός.

Ἀποκριθῆναι, a. 1. inf. pass. vide ἀποκρίνομαι.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, *responsum, decretum*: à 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρινθέντε, *semoti*, dual. num. a. 1. part. pass. Poët. ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, *respondeo*. f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι. perf. pass. ἀποκέκριμαι. a. 1. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, *respondi*. a. 1. imperat. pass. ἀποκρίθητι, ήτω· & in 2. plur. ἀποκρίθητε, *respondete*. a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*. Th. κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *responsio*. Ἀπόκρισιν διδόναι, *responsum dare*. In nom. plur. Ἀποκρίσεις, à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ὴ, ὸν, *judicialis*, ab eodem Them.

Ἀποκρούεσθαι, *propulsare*: ab ἀπὸ & κρούω.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀποκρύ-

Ἀποκρύπτω, *abscondo*, f. ψω. p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.
Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra*.
Ἀπόκρυφος, ου, ὁ, ἡ, *absconditus*: ab eodem Th.
Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, *absconsio, occultatio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.
Ἀποκτάμεν, *interficere*, a. 1. inf. Ion. ut & ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass. Ἀποκτανθῶ, a. 1. sub. Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi
Ἀποκτείνω, *occido, aboleo*. f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. sub. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπέκτονα perf. pass. ἀπέκταμαι & ἀπέκταμμαι, ανσαι, ανται, tanquam à perf. act. ἀπέκτακα. a. 1. pass. ἀπεκτάνθην, *occisus fui*. a. 1. inf. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω.
Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. ἀποκτενεῖς, 2. sing. f. 1. ut ἀποκτενοῦσι, 3. plur. ejusdem temp. ab ἀποκτείνω.
Ἀποκτιννῦναι, *occidere, necem inferre*, præs. inf. act. Ἀποκτιννύντα, *occidentem*, acc. sing. præs. part. ex ἀπὸ, & κτίννυμι. Th. κτείνω.
Ἀποκυέω-ῶ, *gigno*, f. ήσω. p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα, *progenui*. Ex ἀπὸ, & κυέω-ῶ, *sum gravida*, quod idem cum κύω, *prægnans sum, in utero gesto*: item *osculor*.
Ἀποκυλίω, *devolvo, amoveo*: f. ίσω. perf. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.
Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, *impedio*.
Ἀπολαγχάνω, idem fere quod λαγχάνω, *sortior*.
Ἀπολαμβάνω, *recipio*. f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπολέληφα, & Att. ἀπείληφα. cujus part. ἀπολεληφὼς, υῖα, ὸς, & Att. ἀπειληφώς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω.
Ἀπολάμπω, *emico, effulgeo, resplendeo*; item *ejaculor, emitto*. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ, & λάμπω.
Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.
Ἀπολαμφθέντες, *interclusi*, a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι dicunt, pro ἀπολελημμένοι, seu ἀπειλημμένοι, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti in usu.
Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, *fruitio*. Ἀπολαυστὸς, & Ἀπολαυστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *in voluptate vivens*: omnia ab
Ἀπολαύω, *fruor*, cum gen. præt. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præs. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. ex ἀπὸ, & λαύω pro λάω, *video*, item *fruor*.
Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.
Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω.
Ἀπολέγω, *deligo, seligo*, item *decerpo*: f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπὸ, & λέγω, *colligo*. Est & Ἀπολέγω, *interdico, veto*: ex ἀπὸ, & λέγω, *dico*.
Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis*, f. 2. m. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, quod ab ἀπὸ, & ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ἀπολείβω, & Ἀπολείβομαι, *distillo, fundo*: ex ἀπὸ, & λείβω.
Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo*. præs. imperat. ἀπόλειπε. præs. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ, præs. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *reliquus sum*. præt. pass. ἀπολέλειμμαι. præt. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ, & λείπω, *linquo*.
Ἀπολεῖς, *perdes*, f. 2. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. m. Ἀπολεῖσθε, 2. plur. f. 2. m. ut & ἀπολεῖται. 3. sing. ejusdem temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι.
Ἀπολείχω, *lingo, lambendo aufero*. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε, f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.
Ἀπόλειψις, εως, ἡ, *relictio, derelictio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.
Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, *defectus Lunæ*.
Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.
Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω, *fruor*: quod vide.
Ἀπολελοιπότες, nom. plur. perf. part. m. ab ἀπολείπω.
Ἀπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *pacificus*.
Ἀπολεόμενος, Ion. pro ἀπολούμενος, *periturus*, f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic Ἀπολέοντες pro ἀπολοῦντες, *perdituri*, f. act. part.
Ἀπολεπίζω, idem quod Ἀπολέπω.
Ἀπολέπω, & Ἀπολέπομαι, *decortico*: ex ἀπὸ, & λέπω.
Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. Ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. Ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. m. Ἀπόλεσαν, *interfecerunt*, 3. plur. a. 1. act. Ion. & Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.
Ἀπολέσω, vide ἀπόλεσαν.
Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. ab
Ἀπολήγω, *desino*, f. ξω. Th. λήγω, *cessare facio*.
Ἀποληΐζεσθαι, *per latrocinium eripere*, quod à ληΐ-

à λῃΐζομαι, *fortior*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ἀπόληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἀπολιβάζω, *celeriter recedo*. Th. λείβω.

Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω. pass. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω.

Ἄπολις, ιδος, ὁ, ἡ, *extorris*, *patriâ pulsus*. Th. πόλις.

Ἀπολισθαίνω, *delabor*: ex ἀπὸ, & ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.

Ἀπολιχμάω-ῶ, *lambendo aufero*. f. ήσω. ab ἀπὸ, & λιχμάω, seu λιχμάζω. Th. λείχω.

Ἀπολλήγω, Poët. pro Ἀπολήγω· & Ἀπολλήξω pro Ἀπολήξω.

Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, *Apollodorus*, nom. proprium.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, *ABOLEO*, *perdo*. præs. part. ἀπολλύων, οντος, ὁ, *vastator*. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ, a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. pass. ἀπόλλυμαι, *pereo*, *perdor*. f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. præt. m. ἀπόλα, Att. ἀπόλωλα. & in inf. ἀπολωλέναι. & part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι.

Ἀπόλλυται, *deperit*, 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, *APOLLO*, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius; bene igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syr. חבולא *perditio*. Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, quia à malis ἀπολύει, vel ἀπολούει· vel quia ἁπλοῦς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων *semper collimans*.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, *Apollini sacra*.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, *Apollonius Rhodius*.

Ἀπολλωνόβλητος, ου, ὁ, *lunaticus*, *lymphatus*: ab Ἀπόλλων, & βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

Ἀπολλῶς, ῶ, ὁ, nomen viri, in acc. τὸν Ἀπολλῶ, pro τὸν Ἀπολλών. Excipitur à regulâ.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. ἀπολογούμενος, ου, ὁ, præs. part. ab

Ἀπολογέομαι-οῦμαι, *defendo sermone*, *loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπελογούμην, οῦ, εῖτο. f. ήσομαι, perf. ἀπολελόγημαι. a. 1. med. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι, a. 1. part. m. dat. cas. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ, & λόγος.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι-οῦμαι.

Ἀπολογία, ας, ἡ, *defensio*, gen. plur. ἀπολογιῶν. Th. ἀπολογέομαι-οῦμαι.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, *narratio longa & verbosa*, seu *fabulosa*, item *fabula moralis*. Th. idem.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. Ἀπολοῦμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολούω, *abluo*, f. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, *ablutus fui*. ἀπόλουσαι, *abluitor*. 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, *lavo*.

Ἀπολοφύρομαι, *ejulatibus prosequor*, *deploro*: ex ἀπὸ, & ὀλοφύρομαι.

Ἀπολοχμόομαι-οῦμαι, *frutico*, *fruticor*, *fruticesco*, *densis fruticibus sylvesco*. Th. λόχος, *insidiæ*.

Ἀπολυμαίνεσθαι, *lustrari*, præs. inf. ab

Ἀπολυμαίνομαι, *purgor*: f. 1. m. Ἀπολυμανοῦμαι. Ex ἀπὸ, & λύμη, ης, ἡ, *noxa*, vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, *sordes*.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολύσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. Ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω, *solvo*.

Ἀπολύω, *dimitto*, *absolvo*, *libero*: imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. sub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπελύοντο, 3. plur. imperf. pass. *digressi sunt*. ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπελύθην, a. 1. pass. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, έν. Th. λύω.

Ἀπολωβάω-ῶ, & Ἀπολωβάομαι-ῶμαι, *injuriâ* (vel *contumeliâ*) *afficio*. Ex ἀπὸ, & λωβάω-ῶ. Th. λώβη.

Ἀπόλωλα, ας, ε, *periii*, perf. m. & in 1. pl. ἀπολώλαμεν, *periimus*. Ἀπολωλεκέναι, *perdidisse*, perf. inf. act. & Ἀπολωλέναι, *periisse*, perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, *quod perîerat*, perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωπίζω, idem quod λωπίζω. Th. λέπω.

Ἀπολωφάω vel -φέω-ῶ, *sedo*, *cessare facio*: ex ἀπὸ, & λωφάω-ῶ.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, *furore incitata*, a. 2. part. pass. f. g. ab

Ἀπομαίνομαι, *furo*, *insanio*, vel *furere & insanire desino*: ex ἀπὸ, & μαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, *dedisco*, f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. pass. ἀπομεμάθημαι, à cujus 2. perf. Ἀπομάθησις, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*.

Ἀπομάσσω, *abstergo*: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, & μάσσω.

Ἀπομα-

Ἀποματαΐζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à ματαΐζω, *ineptio*, hoc à μάταιος, *vanus*. Th. μάτην, adv. *frustrà*.

Ἀπομάχεσθαι, *repugnare*: ex ἀπὸ, & μάχομαι.

Ἀπομειλίσσω, & Ἀπομειλίσσομαι, *demulceo*, *delinio*, *placo*: ex ἀπὸ, & μειλίσσω.

Ἀπομελαίνω, *denigro*, *nigrum reddo*: ex ἀπὸ, & μελαίνω. Th. μέλας.

Ἀπομείρεται, *sortitur*, 3. præs. ind. ex ἀπὸ, & μείρω, seu potiùs μείρομαι, *partior*. præt. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. præt. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομέμαρμαι, vide in Ἀπομείρεται.

Ἀπομέμαχα, ας, ε, *abstersi*: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω.

Ἀπομηκύνω, *prolongo*, f. υνῶ. p. γκα. Ex ἀπὸ, & μῆκος.

Ἀπομηνίσας, ασα, αν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνίω, *irascor*, f. ίσω. p. ικα. Ex ἀπὸ, & μῆνις.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. ab ἀπομιμέομαι -οῦμαι. part. præs. ἀπομιμούμενος. perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι -οῦμαι.

Ἀπομνάομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, & μνάομαι, seu μιμνήσκομαι.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, *dictum memorabile*, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, τῶν, à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπομνημονεύω. Th. μνάομαι.

Ἀπόμνησαι, *repende*, a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω.

Ἀπομνησικακεῖν, *memoriam injuriarum acceptarum servare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, & κακός.

Ἀπομνύειν, Poët. pro ἐπομνύειν, *interposito jurejurando aliquid affirmare*. Th. ὄμνυμι.

Ἀπομόργνυμι vel Ἀπομόργνυμαι, *abstergo*: a. 1. m. ἀπεμορξάμην. Ion. quod ex ἀπὸ, & μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, hoc autem ab ἀμέργω, *premo*, *exsugo*, mutato α in ο.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. vide ἀπομνύειν.

Ἀπομυθέω -ῶ, *dissuadeo*, *prohibeo*, imperf. pass. Ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος.

Ἀπόνηντο, *potiti sunt*, *freti sunt*, imperf. pass. ab

Ἀπόναμαι, seu ἀπόνημαι, *fruor*: ex ἀπὸ, & ὄνημι.

Ἀπονάσσωσιν. Poët. gem. σ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. sub. ab ἀποναίω -ῶ, *ad habitandum me confero*, *migrare facio*. Th. ναίω.

Ἀπονέεσθαι, *redire*, præs. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω.

Ἀπονέμω, *tribuo*, f. 1. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

Ἀπονενοημένος, *desperatus*, perf. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς.

Ἀπονέστερος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀπονώτερος, ου, ὁ, ἡ, *minus laboriosus*: ex α, & πόνος. Th. πένομαι.

Ἀπόνημι, *fruor*, præs. ind. quod ex ἀπὸ, & ὄνημι.

Ἀπονητὶ, *sine labore*, hinc superl. ἀπονητότατα, *facillimè*, adv. ex α, & πόνος. Th. πένομαι.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω -ῶ. Th. νίκη.

Ἀπονίζω, quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo*: propriè de manibus.

Ἀπονοστάσας, Dor. pro Ἀπονοστήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Ἀπονοστῆσαι, f. 1. inf. verbi ἀπονοστέω, *redeo alicunde*. Th. νοστέω -ῶ.

Ἀπονόσφι, *seorsim ab*, adv. unde Ἀπονοσφίζω, *separo*, *sejungo*, item *prior*, ἀπενόσφισα, ας, ε. a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, & νόσφι, *seorsim*.

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, *abradens*, a. 1. part. verbi.

Ἀποξύω, *abrado*, f. ύσω. Th. ξέω.

Ἀποπαγήσομαι, *concrescam*, f. 2. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπατέω -ῶ, *à viâ recedo*, item ventrem exonero, *caco*: tum enim à viâ receditur: indè Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, *excrementum*, *merda*. Ἀπόπατος, ου, ὁ, idem, ut & *secessus ad ventrem levandum petitus*. Th. πατέω.

Ἀποπαύεο, *abstine*, præs. imperat. Ion. pro ἀποπαύου. Ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, *experientia*: hinc Ἀποπειρᾶσθαι, *experiri*. Th. πεῖρα.

Ἀποπέμπειν, *remittere*, præs. inf. Ἀποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέμψει, *remittet*, f. 1. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, *dimissio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπέμπω.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, *seduxi*, præt. ind. act. Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, *seductus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀποπλανάω -ῶ.

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, *navi discessi*, *solvi*, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπέπλυκα, ας, ε, *ablui*, præt. ind. act. verbi ἀποπλύνω.

Ἀποπέπνιχα, ας, ε, *suffocavi*, præt. ind. act. Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, *suffocatus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, *decidi*. præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπίπτω, *decido*. f. ἀποπτώσω. p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

Ἀποπλάζω, *aberrare* vel *evagari facio*: f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα, ας, ε. p. χα. præs. pass. Ἀποπλάζομαι, *aberro*, *evagor*, seu *vagor* à. a. 1. pass. ἀπεπλάγχθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. Ab ἀπὸ, & πλάζω.

'Αποπλανάω -ῶ, *seduco*, f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα. præs. pass. ἀποπλανάομαι, *aberro*. perf. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἀπεπλανήθην, *erravi*. Th. πλάνη.

'Αποπλέειν, *remeare*, *renavigare*, præs. inf. Poët. pro ἀποπλέειν, verbi ἀποπλέω. Th. πλέω.

'Αποπλέω, *navi discedo*, *solvo*. f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω.

'Αποπληρόω, -ῶ, *impleo*, *compleo*: ex ἀπὸ, & πληρόω -ῶ. Th. πλέος.

'Αποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπληρόω -ῶ.

'Αποπληρωτὴς, ὲ, ὁ, *qui aliquid complevit*, *executor*: ab eodem Th.

'Απόπλοος, ε, ὁ, Ion. pro ἀπόπλους, *discessus*: quod ab ἀποπλέω.

'Αποπλυνω, *abluo*, f. υνῶ. perf. ἀποπέπλυγκα. a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλυνω.

'Αποπλώειν, Ion. pro ἀποπλέειν, *navi discedere*, *solvere*, inf. act. verbi ἀποπλέω.

'Αποπνείουσα, ἡ, *efflans*, *exhalans*, *exspirans*, pro ἀποπνέουσα, præs. part. f. g. Poët. ab

'Αποπνέω, & Poët. ἀποπνείω, *efflo*, *exhalo*, *exspiro*. f. 1. ind. ἀποπνεύσω. a. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο. pr. ἀποπέπνευκα. præt. pass. ἀποπέπνευμαι, à cujus 2. pers. sing. ind. 'Απόπνευσις, εως, ἡ, *exhalatio*, *efflatio*, *exspiratio*. Ab ἀπὸ, & πνέω.

'Αποπνιγησόμενος, η, ον, *suffocaturus*, f. 2. part. pass. ab ἀποπνίγω.

'Αποπνίγω, *suffoco*. f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέπνιγον. perf. pass. ἀποπέπνιγμαι, a. 2. pass. ἀπεπνίγην. f. 2. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω.

'Αποπνίξας, αντος, ὁ, *qui suffocavit*, a. 1. part. act. ab ἀποπνίγω.

'Αποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio*, *efflatio*, *exspiratio*: à præt. m. verbi ἀποπνέω. 'Απόπνοια, ας, ἡ, *flatus*: ab eodem Th.

'Απόπροθεν, 'Απόπροθι, & 'Απόπροθεν, adv. *procul*. Th. πρό.

'Αποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo*, quod ex ἀπὸ, & ἵπταμαι.

'Αποπταίνουσιν, *respiciunt ad*, 3. plur. præs. ind. ab ἀποπταίνω, quod ab ἀπὸ, *rursum*, & ὀπταίνω. Th. ὄπτομαι.

'Αποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀπέπτην, a. 2. 'Αποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.

'Αποπτύουσι, *respuunt*, 3. plur. præs. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ, & πτύω.

'Αποτμήσω, εις, ει, *decidam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποτέμνω.

'Απορεῖν, pro ἄπορον, ἀδύνατον, *impossibile*: vide in ἀπορία.

'Απορεῖ, 3. sing. præs. ab ἀπορέω, *dubito*, *destitutus sum*: præs. part. 'Απορῶν, ῦντος, ὁ. Th. πείρω, *transeo*.

'Απορέομαι, *dubito*, *perplexus sum*: f. ήσομαι. p. ἠπόρημαι. à πόρος, quod à πείρω.

'Απόρημα, ατος, τὸ, *dubitatio*; *quæstio*, ab eodem Th.

'Απόρθητος, ε, ὁ, ἡ, *inexpugnabilis*, *incolumis*, ex α priv. & πέρθω.

'Απορία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *inopia consilii*: ab 'Απορος, quod vide.

'Απορνύμεναι, αἱ, *concitatæ*, præs. part. pass. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ, & ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

"Απορος, ε, ὁ καὶ ἡ, *invius*: item, *hebes*, *consilii inops*, *pauper*: ex α priv. & πόρος, *meatus*.

'Απόρουσε, *irruit*, a. 1. ind. act. ab

'Απορύω, f. ύσω. p. ἀπώρουκα. Ex ἀπὸ & ὄρω, *excito*.

'Απορραγείην, ης. η, a. 2. opt. pass. verbi ἀπορρήγνυμι, *dirumpo*.

'Απορραίνω, *spargo*. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

'Απορραῖσαι, f. 1. inf. act. ab

'Απορραίω, f. σω, p. κα, *destruo*, item *careo*. Th. ῥαίω, *profligo*.

'Απορράπτω, *sarcio*, *resuo*, hinc a. 1. part. ἀπορράψας. Th. ῥάπτω.

'Απορρέω, f. εύσω, *defluo*, à ῥέω, *fluo*.

'Απορρήγνυμι, f. ήξω, p. ηχα, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*.

'Απορρηθὲν, *vetitum*, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ & ῥέω, *dico*.

'Απόρρημα, ατος, τὸ, *interdictum magistratûs*, & 'Απόρρησις, εως, ἡ, *defectio*, item, *interdictum magistratûs*, (sicut ἀπόρρημα,) *abdicatio*, ex eod. Th.

'Απορρήξας, & in f. g. ἀπορρήξασα, *abrumpens*, a. 1. part. act. ex ἀπὸ & ῥήγνυμι.

'Απόρρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, *arcanus*, *silentio suppressus*. &

'Απόρρητον, *arcanum*; item 'Απορρήτως, *occulté*.

'Απόρρητα ποιεῖσθαι, *interdicere*, *silentio supprimere*, à ῥέω, *dico*.

'Απορρίπτω, *abjicio*. f. ψω. p. ἀπέρριφα. a. 1. ἀπέρριψα. a. 2. ἀπέρριπον a. 1. part. ἀπορρίψας· ex ἀπὸ & ῥίπτω· hinc

'Απόρριψις, εως, ἡ, *projectio*.

'Απορροὴ, ῆς, ἡ, *profluvium*. item

'Απόρροια, ας, ἡ, & 'Απόρρυξις, *fluxus*: &

'Απόρρυτος, ε, ὁ, *deorsum fluens*: ab

'Απορρύω, *defluo*. Th. ῥύω, idem quod ῥέω *fluo*.

'Απορρὼξ, ῶγος, ὁ, ἡ. Substantivè accipitur pro *rivo*: item *stillâ*, *propagine*. Adjectivè, *abruptus*, *derivatus*: ab ἀπορρέω alii ab ἀπορρήσσω, *erumpo*.

'Απορφανίζω, *orphanum reddo*. f. ίσω. p. ἀπωρφάνικα. a. 1. ἀπωρφάνισα. præt. pass. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. pass. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. pass. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ & ὀρφανός.

'Απόρως κεῖσθαι, *inopem esse*, ab ἄπορος, *pauper*.

'ΑΠΟΣ, εος, τὸ, *labor*, item *altitudo*: ab ἀπὸ, remotionem notante.

'Απο-

Ἀποσάττω, f. άξω, *deonero*. Them. σάττω.

Ἀποσβεννύω -νυμι, f. έσω, p. εκα, *exstinguo, cessare facio*: &

Ἀποσβέσωσι, *exstinguant*, a. 1. sub. act. Poët. ab ἀπὸ & σβέννυμι.

Ἀποσειθόμενος, & ἀποσειθέσθαι legitur apud Herodot. Sed an non legendum, ἀποσιθόμενος, pro ἀφοσιούμενος, *sanctè & religiosè perficiens*. Sic ἀποσιθέσθαι pro ἀφοσιοῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

Ἀποσεσυλημένος, *spoliatus*, a. 1. part. med. ex ἀπὸ & σείω.

Ἀποσεσημειωμένα, *regesta*, perf. part. pass. ab ἀποσημειόω. Th. σῆμα.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, *indico, significo*: &

Ἀποσημαίνομαι, *obsigno, designo*. Them. σῆμα.

Ἀποσήπομαι, f. ήψομαι, p. ημμαι, &

Ἀποσήπω, f. ήψω, *marcesco, putrefacio*. Th. σήπω.

Ἀποσιτέω -ῶ, f. ήσω, *à cibis abstineo*: &

Ἀπόσιτος, ου, ὁ, *jejunus*. à Th. σῖτος.

Ἀποσιωπάω, -ῶ, f. ήσω, *obticeo*: &

Ἀποσιώπησις, ῃ, *reticentia*. Item *figura præcisionem denotans*: à Th. σιωπάω.

Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, *dissipo*. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι.

Ἀποσκευάζομαι, *vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, depono*; item *destruo*: f. 1. med. -άσομαι. præt. pass. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ & σκευάζω, quod à σκεῦος.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, *repono, reparo*: item *aufero*; ab eod. Them.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, *sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta*. Th. σκεῦος.

Ἀποσκηνόω, f. ώσω, *longiùs habito*, vel *remotiùs tendo*. Th. σκηνή.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, *evado*. Th. σκήπτω.

Ἀποσκιάζω, *obumbro*, f. άσω. p. ἀπεσκίακα. p. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, *obumbratio*.

Ἀποσκλῆναι, *emori*, a. 2. inf. à σκλέω. a. 2. ἔσκλην, alii à σκλῆμι. Th. σκέλλω.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, & Ἀποσκοπεύω, *scopum intueor*: &

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, *absurdus, à scopo aberrans*: item *procul spectans*. Ex ἀπὸ & σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, *relinquo, increpo, reprobo*: &

Ἀποσκορακισμὸς, οῦ, ὁ, *contemptio, increpatio*: ex ἀπὸ & σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*, cujus Th. κόραξ.

Ἀποσκυλάω, Poët. idem ac ἀποσυλάω, *dispolio*.

Ἀποσκώπτω, f. ώψω, *dicteria jacio, derideo*. Th. σκώπτω.

Ἀποσμάω -ῶ, f. ήσω, &

Ἀποσμήχω, f. ήξω. p. ηχα, *abstergo, purgo*. Th. σμάω, & σμήχω· ἰσοδυναμοῦντα.

Ἀποσμυγεὶς, έντος, ὁ, *qui exarsit, contabescens*. ab

Ἀποσμύχω, *exuro*. Th. σμύχω.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, *abigo, repello*. Them. σοβέω.

Ἄποσος, *quantitatis expers*.

Ἀποσπάδιον, *decerptum* substantivè, &

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, *pars, convulsum quiddam*: ab

Ἀποσπάω, *abstraho, educo, evello*. f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. a. 1. part. ἀποσπάσας. perf. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. ἀποσπασθεὶς. Th. σπάω, *traho*.

Ἀποσπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, *dissemino*: a pr. m. ἀπέσπορα.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *satus ab aliquo, oriundus*. Th. σπείρω.

Ἀποσπουδάζω, *desino studium ponere*: & part.

Ἀποσπουδάζων, *negligens*: ex ἀπὸ & σπουδὴ, quod à p. m. verbi σπεύδω.

Ἀπόστα, pro ἀπόσταθι, vel ἀπόστηθι, *absiste*. a. 2. imper. ab a. 2. ind. ἀπέστην· ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀποσταδὰ, &

Ἀποσταδὸν, *eminùs*, adv. ex ἀπὸ & ἵστημι, *sto*.

Ἀποστάζουσα, *stillans*, pr. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, *distillo*. Th. στάζω.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, *fugiens*, a. 2. part. ab ἀφίστημι.

Ἀποστασία, ας, ἡ, *defectio*: &

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, *repudium, discessio, libellus repudii*: &

Ἀπόστασις, εως, ἡ, *abscessio, defectio*. Omnia à 2. pers. præt. pass. verbi ἀφίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀποστατέον, *desistendum est*: ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω, p. ηκα, *absisto, deficio*: &

Ἀποστάτης, ου, ὁ, *defector, desertor*: nec non

Ἀποστατικὸς, οῦ, ὁ, *rebellis, contumax*. &

Ἀποστατικῶς, *deficientium more*. Omnia ex ἀπὸ & ἵστημι, quod à στάω inusit.

Ἀποστεγάζω, *tectum removeo, detego*. fut. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. à στέγη. Th. στέγω.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, *operculum, integumentum*: ab eod. Them.

Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.

Ἀποστείχω, *abeo, revertor*: ex ἀπὸ & στείχω.

Ἀποστέλλω, *ablego, mitto*. f. ελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. p. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλεὶς. p. med. ἀπέστολα, unde ἀπόστολος, &c. Th. στέλλω.

Ἀποστενόω, f. ώσω, *angustum reddo*: à στενόω. Th. στενός.

Ἀποςέργω, *non amo, odio prosequor*, ex ἀπὸ, priv. & ςέργω.

Ἀποςερέω -ῶ, *damno afficio, privo*. f. ήσω. p. ἀπεςέρηκα. a. 1. ἀπεςέρησα. a. 1. sub. ἀποςερήσω. perf. pass. ἀπεςέρημαι. part. ἀπεςερημένος. Th. ςερέω.

Ἀποςῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίςημι, *discedo, deficio*. Th. ἵςημι.

Ἀποςέρησις, εως, ἡ, *ablatio, privatio*, à 2. pers. perf. pass. vide ἀποςερέω.

Ἀποςερητὴς, ȣ̃, ὁ, *fraudator*. à 3. pers. ejusdem verbi.

Ἀπόςημα, ατος, τὸ, *apostema, abscessus, suppuratio*, à 1. pers. præt. pass. verbi ἀφίςημι.

Ἀποςηρίζω, *confirmo*. Th. ςηρίζω.

Ἀποςῆσαι, *abduxisse*, a. 1. inf. act. ab ἀφίςημι.

Ἀποςησόμεθα, a. 1. pl. f. 1. med. ejusd. verbi.

Ἀποςίλβω, *splendeo*, f. ψω. p. ἀπέςιλφα. Th. ςίλβω idem.

Ἀπόςιχε, *abi*, a. 2. imperat. ab ἀποςείχω, quod à ςείχω.

Ἀποςολεὺς, έως, ὁ, *qui classi præest*: &

Ἀποςολεῖς, *rei nauticæ præfecti*. Them. ςέλλω.

Ἀποςολικὸς, ȣ̃, ὁ, *apostolicus*: ab

Ἀποςολὴ, ῆς, ἡ, *apostolatus*. &

Ἀπόςολος, ȣ, ὁ, *apostolus, legatus*, à p. m. v. ἀποςέλλω.

Ἀπόςολον, ȣ, τὸ, pro *navigio*, apud Herodot.

Ἀποςοματίζω, propriè *memoriter recito*. item *allicio ad loquendum*. fut. ίσω. perf. ἀπεςομάτικα. a. 1. ἀπεςομάτισα. ex ἀπὸ & ςόμα.

Ἀπόςοργος, ȣ, ὁ, *inimicus, amoris expers* à præt. m. vide ἀποςέργω. Th. ςέργω.

Ἀποςρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium*: ab ἀπὸ, & ὄςρακον, *testa*: quòd in illis scripta fuerint olim suffragia.

Ἀποςραφείην, ης, η, a. 2. opt. pass. ἀποςραφεὶς, a. 2. part. pass. ἀποςραφῇς, *aversus*. a. 2. sub. pass. ab ἀποςρέφω.

Ἀποςραφήσομαι, f. 2. ind. pass. ἀποςράφηθι, a. 2. imperat. pass. sequentis.

Ἀποςρέφω, *averto, refero*. f. ψω. p. ἀπέςρεφα. a. 1. ἀπέςρεψα. a. 1. imp. ἀπόςρεψον, άτω. a. 2. ἀπέςραφον. in pass. præs. ἀποςρέφομαι, ῃ, εται, *aversor*. a. 2. pass. ἀπεςράφην, & in 3. pl. ἀπεςράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποςραφῶ. Th. ςρέφω, *verto*.

Ἀποςρέψας, αντος, ὁ, *avertens*, a. 1. part. act. ab ἀποςρέφω.

Ἀποςροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, refugium*: ab ἀποςρέφω.

Ἀπόςροφος, ȣ, ὁ, *apostrophus*, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: &

Ἀπόςροφος, ὁ καὶ ἡ, *aversus*: ab eod. ἀποςρέφω.

Ἀποςυγέω -ῶ, f. ήσω. *abhorreo, aversor*: cum accus. ex ἀπὸ & ςυγέω.

Ἀποςῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίςημι.

Ἀποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari & auferre ab aliquo quid*. a. 1. inf. verbi συλάω. Th. σύλη.

Ἀποσυνάγωγος, ȣ, ὁ, ἡ, *synagogâ motus*. ex α, priv. & συναγωγὴ, quod à συνάγω. Th. ἄγω.

Ἀποσφαγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάζω, *jugulo*. Th. σφάζω.

Ἀποσφακελίζειν, *putrefacere*. Th. σφάκελος, *gangræna*.

Ἀποσφαλεὶς, *spe falsus*. a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ. p. κα. *aberrare facio, subverto, seduco*. a. 2. pass. ἐσφάλην. Th. σφάλλω.

Ἀποσφάττω, f. ξω. p. χα. *macto*: idem quod ἀποσφάζω suprà.

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret*. a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω suprà.

Ἀποσχάζω, f. σω, *diffringo, venam seco*: ex ἀπὸ & σχάζω.

Ἀποσχεῖν, *abstinere*. a. 2. inf. act. & Ἀποσχόμην. a. 2. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

Ἀπόσχεο, *abstine*, Ion. pro ἀπόσχȣ, a. 2. imper. med. ab ἀπέχω.

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia*. ab eod. Them. &

Ἀποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo*. a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε &

Ἀπόσχισις, ἡ, *ramus, propago*: ab ἀπὸ & σχίζω.

Ἀποσχολάζειν, *vacare rei alicui*: quod à σχολάζω, *otior*. Th. σχολή.

Ἀποσχολέομαι -ȣ̃μαι, *occupor*. ἀποσχολȣ́μενος, *occupatus*: ex ἀπὸ, *ad*, & σχολέω, *vaco*. Th. σχολή.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. sub. m. ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. σω. p. κα. *tandem servo, sanitati restituo*.

Ἀποσώζεσθαι, *aufugere*, apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo*. Th. σόος.

Ἀποταγὴ, ῆς, & Ἀπόταξις, εως, ἡ, *renuntiatio*: opponitur etiam τῇ συντάξει ab ἀπὸ, & τάσσω vel τάττω.

Ἀποτάδην, *prolixè*. &

Ἀποταθεὶς, *porrectus*, a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

Ἀποτακεὶς, *liquefactus*. a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

Ἀπότακτος, ὁ, ἡ, *ad certum usum sepositus*. Th. τάσσω.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. τάττομαι, propriè *dimitto cum mandatis*: cum dat. item, *valedico*, interdum, *collocor*. f. m. άξομαι. p. pass. ἀποτέταγμαι. a. 1. m. ἀπεταξάμην, *valedixi*. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω vel τάττω, *ordino*: τῷ ἀποτασσομένῳ opponitur,

ponitur, ὁ συντεταγμένος.

Ἀποτάσσω, f. άξω, p. αχα. *renuntio*; item, *secerno, attribuo*: ab eod. Them.

Ἀποτάτω, *longissimè*, adv. superl. τοῦ ἀπο, *procul*, adv. Poët.

Ἀπόταφος, *privatus sepulchro*; item, *seorsim ab aliis sepultus*: ex ἀπὸ & τάφος, à θάπτω.

Ἀποτεθεῖεν, *referrentur*, per sync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à τίθημι.

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. ακα, *extendo, intendo*: ἀποτείνει, *spectat*. & ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor*. Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω. p. ἀποτετείχικα. a. 1. ἀπετείχισα, *vallo*: à τειχίζω, quod à τεῖχος.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, & Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *munitio*. &

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, *murus*: ab eod. Them.

Ἀποτεκνωθῶ, *orbabor*, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effectio, effectus*, item *eventus*: nom. pl. Ἀποτελέσματα, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam*: unde Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, *scientia harum usus & modum conficiendi docens*. Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, *effectivus, effectus præstans*. Ἀποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, *effectio, effectus*. Omnia à 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελεστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *effectivus, effectus præstans*: à 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusdem verbi.

Ἀποτελευτάω, ῶ, *finem facio, desino*: à cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit.

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors*. Ab ἀπὸ, & τελευτάω. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, ῶ, *efficio, perficio, præsto*: f. έσω, & ήσω. p. ἀποτετέλεκα. pr. pass. ἀποτελέομαι -οῦμαι, *perficior*; item *convalesco*. perf. pass. ἀποτετέλεσμαι. cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus*. Ab ἀπὸ, & τελέω -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, ῶ, *pendo* (vel *solvo*) *tributi nomine*, item *persolvo*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus*, part. præt. pass. verbi ἀποτελέομαι, οῦμαι. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, *abscindo*: &

Ἀποτεμῶν, part. ejusdem futuri. Them. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, *enixuram esse*. f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, *partus*: ab eod. Them.

Ἀπότηλος, *longinquus*: ab ἄπο, *procul*, adv. Poët.

Ἀποτέρω, *longiùs*. adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, *dependens*. perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι, ἀποτέτανται, 3. pl. perf. pass. Th. τείνω.

Ἀποτέτμητο, *detruncatus erat*; Poët. pro ἀπετετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποτέμνομαι· hinc a. 1. opt. pass. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπὸ τοῦ, pro ἀφ' οὗ vel ἀπὸ τοῦ, Ion.

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, *damnum*; opp. τῷ ἐπιτεύγματι. &

Ἀπότευξις, εως, ἡ, *res malè gesta, sinister successus*; à Th. τεύχω, *paro*.

Ἀποτίθημι, *depono, expono, differo, confero*; f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθεικα, Bœot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. pass. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι· reliqua tempora vide in Th. τίθημι. Hinc Ἀπόθεσις, εως, ἡ, *depositio*: & Ἀποθήκη, ης, ἡ, *horreum*.

Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, *evello, depilo*: hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, *laceramentum, frustum*. Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω. p. ηκα. *æstimo, mulcto*. Th. τίω, *honoro, punio*: hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, &

Ἀποτιμὸν, τὸ, *pretium, pignus*: item

Ἀπότιμος, *inglorius*; interdum, *oppigneratus*: ab eod. Th.

Ἀποτινάσσω, *excutio*; f. άξω. p. ἀποτετίναχα· a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imper. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. med. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτιννύμενος, ου, ὁ, *ulciscens*, præs. part. m. ab ἀποτίννυμαι, vel -τίννυμι, idem quod Thema τίω, *punio*.

Ἀποτίνω, *dependo, solvo*, f. ἀποτίσω. p. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα· ex ἀπὸ & τίνω, pro τίω, *persolvo*.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. m. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω, *remunero*. Th. τίω.

Ἀποτίσαι, *luat*, f. 1. ind. ἀποτίσῃ, *luat*, 3. pers. a. 1. sub. act. ἀποτισόμεν, 1. pl. f. 1. act. ab eodem verbo ἀποτίω, & Th. τίω, *punio*.

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo*: fut. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας, aor. 2. pass. ἀπετμάγην· quod ex ἀπὸ & τμήσσω, idem cum τμάω, *seco*. Th. τέμνω.

Ἄποτμος, *miser*; unde ἀποτμότατος, *infælicissimus*: ex α pr. & πότμος, ἄποτμος πότμος, *sors miserrima*.

Ἀποτολμάω -ῶ, *audaciâ utor*. fut. ήσω. p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*: &

Ἀποτομία, ας, ἡ, *severitas*: ab

Ἀπότομος, ου, ὁ, ἡ, *abruptus*: sic πέτρα ἀπότομος, *rupes prærupta*: per metaph. *severus*: hinc

Ἀποτόμως, *severè, præcisè*: omnia à Th. τέμνω.

Ἄποτος, ὁ, ἡ, *qui sine potu vivit*: ὕδωρ ἄποτον,

ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona*; ex α pr. & πίνω· ἄσιτος ἀνὴρ καὶ ἄποτος. Soph.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, *comedo*. Th. τρώγω.

Ἀποτρεπτικός, ἡ, όν, *dissuasorius*: à seq.

Ἀποτρέπω, *averto*, *dehortor*. f. ψω. p. ἀποτέτρεφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, *aversor*, *repudio*, cum accus. Th. τρέπω.

Ἀποτρέχω, *recurro*, *fugio*. Th. τρέχω.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &

Ἀποτρίβω, f. ίψω, *abstergo*: à cujus præt. pass.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, *res quæ deterendo decidit*, *ramentum*. Th. τρίβω.

Ἀποτρωπάασθαι, præs. inf. Poët. pro ἀποτρωπᾶσθαι· ab

Ἀποτρωπάομαι, *aversor*, *declino*: quod à τρωπάω, pro τρέπω.

Ἀποτρόπαιος, *malorum depulsor*: &

Ἀποτροπιασμός, ῦ, ὁ, *aversatio*: ab eod. Them.

Ἀπότροπος, ὁ, ἡ, *aversandus*, *injucundus*, *& declinatione dignus*; quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

Ἀπότροφος, ου, ὁ, *qui procul à parentibus nutritus fuit*, *peregrinus*. Th. τρέφω.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, *domo*: &

Ἀποτρύω, *labefacto*: ἀποτρύομαι, *lassesco*: à Th. τρύω, & inde τρύχω, *tero*.

Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, *infortunia*: à seq.

Ἀποτυγχάνω, *aberro*, f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον· inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ & τυγχάνω, *adipiscor*: cum genit.

Ἀποτύπτεσθαι, *verberandi finem facere*. Th. τύπτω.

Ἀποτυπόω -ῶ, & -ῦμαι, *effingo*, *exprimo*: à τύπος, quod à τύπτω.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies*, ab eod.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, *spei frustratio*, *repulsa*; ab ἀποτυγχάνομαι, *frustror*. Th. τυγχάνω.

Ἀποτυχών, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω.

Ἀπουράμενος, *privatus*; per Sync. pro ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, *extermino*: ab ὅρος.

Ἀπούρας, *auferens*, a. 1. part. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω pro ἀφορίζω· ab eodem Th.

Ἄπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus carens*: ex α priv. & πούς.

Ἀποῦσα, *absens*, f. g. ab ἀπών, part. verbi ἄπειμι· ἡ ἀποῦσα, *terra peregrina*: hinc

Ἀπουσία, ας, ἡ, *absentia*.

Ἀποφαίνω, *ostendo*, *in lucem profero*; hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, ου, & in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω.

Ἀποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, *asseveratio*· cui opponitur, ἐνδοιασμός· &

Ἀποφαντικός, *enuntians*, adject. verb. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφατε, *renuntiate*, a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην· verbi φημί.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, *dictio*, *sententia*, *enuntiatio*, in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀποφαίνω· &

Ἀπόφησις, idem; ab ἀπόφημι, in compar. ex φάω, *dico*.

Ἀποφασμένως, *palàm*, *manifestè*; ab ἀποφαίνω.

Ἀποφερoίατο, *reportent*, Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. plur. præs. opt. m. ab ἀποφέρω.

Ἀποφέρω, *abduco*, *asporto*, *tollo*. f. ἀποίσω, a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. a. 1. pass. ἀπηνέχθην. a. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, *asportari*. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, *perferre*. Th. φέρω.

Ἀποφεύγω, *effugio*; f. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.

Ἀπόφημι, *nego* cui opponitur σύμφημι, *concedo*. Ex ἀπὸ & φημί.

Ἀπόφημος, ου, ὁ, ἡ, *infaustus*, *inominatus*; ab ἀπὸ & φήμη.

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, *APOTHEGMA*, *sententia breviter & scitè dicta*; ab ἀποφθέγγομαι.

Ἀποφθέγγομαι, *eloquor*, *sententiosè dico*. f. γξομαι. a. 1. med. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & φθέγγομαι.

Ἀποφθίμενος, *peremptus*, præs. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος· ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. & plusq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, *perdo*. Th. φθίω vel φθέω, *corrumpo*.

Ἀποφθινύθουσι, *dispereunt*, 3. pl. ind. act. à φθινύθω. Th. φθίω.

Ἀποφθίσαι, *perdiderit*, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω seu φθέω.

Ἀποφθίσθω pro ἀποφθιέσθω, præs. imper. ab ἀποφθίομαι· ab eod. Th.

Ἀποφλαυρίζω, *floccifacio*: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.

Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

Ἀποφορά, ᾶς, ἡ, *vectigal*, *tributum*: item. *reditus*, *proventus*: &

Ἀποφορή, ῆς, ἡ, idem. Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, *exonero*. Ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, *onus*.

Ἀποφράς, άδος, *nefandus*, *inauspicatus*. ἀποφράδες ἡμέραι, *dies nefasti*. Th. φράζω.

Ἀποφράττω sive -άσσω, f. άξω, *obstruo*, *obturo*: item, *abjicio*. Th. φράττω, sive φράσσω.

Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀποφυγή, ῆς, ἡ, *effugium*, ab eod.

Ἀποφώλιον, ου, τὸ, *monstrum abortivum*: &

Ἀποφώλιος, ου, *irritus*, *vanus*, *monstrosus*;

sus: ab ἀπὸ & φυλλὸς, seu φυλλίω.

Ἀποχειρόβιος, χειρώναξ, ἐγχειρογάστωρ, & Ἀποχειρόβιοτος, ὁ, ἡ, *qui manibus propriis victum sibi parat*; ex ἀπὸ, χεὶρ, & βίος.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, *improbo*, *rejicio*; & Ἀποχειροτονεῖσθαι, *abdicari*, *exauthorari*, *plebiscito absolvi*: item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, *rejectio à magistratu*, *abrogatio*: ex ἀπὸ, χεὶρ, & τείνω.

Ἀποχέω, f. έσω, εύσω & εύσω, p. ἀποκέχυκα, *effundo*. Th. χέω.

Ἀποχέομαι & Ἀποχέω, idem.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, *distantia*. Th. ἔχω.

Ἀποχρᾶν, Ion. pro ἀποχρῆν, *satis esse*, ἀποχρᾷ μοι, *mihi sufficit*, ab ἀποχράω, vide ἀπόχρη.

Ἀποχράομαι -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἀποκέχρημαι, *abutor*, *liberiùs utor*, item *utendo consumo*. Th. χράω.

Ἀποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus*: ut & ἀποχρῆσθαι, *contentum esse*: vide ἀπόχρη.

Ἀπόχρη, *sufficit*, imperf. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per Apocopen, ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν pro ἀποχρῆναι, *satis esse*. f. ἀποχρήσει, *satis erit*, part. ἀποχρῶν, & in f. g. ἀποχρῶσα, à χράω, *commodo*.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, propriè *consumptio rei per usum*, item *usus*: ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρώντως, *sufficienter*, adv. ab ἀποχρῶν, quod à χράω.

Ἀποχυθεὶς, *effusus*, a. 1. part. pass. ab ἀποχέω. Th. χέω.

Ἀποχωρέω -ῶ, *discedo*: f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας ex ἀπὸ & χωρέω, *cedo*.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, *discessus*, à 2. perf. præt. pass. præc. verbi.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *separo*: f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. pass. ἀπεχωρίσθην, *discessi*. a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι ex ἀπὸ & χωρὶς.

Ἀποψάω, f. ήσω, & Ἀποψάομαι, *abstergo*. Th. ψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *suffragio absolvo*, *abrogo*. Th. ψῆφος.

Ἄποψις, εως, ἡ, *aspectus*. Th. ὄπτομαι.

Ἀποψύχω, *exanimor*, *exspiro*, *animo concido*; f. ξω. p. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.

Ἀπώμνυς, *abjurabas*, imperf. Poët. pro ἀπώμνυες ab imperf. ἀπώμνυον, verbi ἀπόμνυμι, quod ex ἀπὸ & ὄμνυμι.

Ἀπραγμόνως, *nullo negotio fieri*, adv. &

Ἀπραγμοσύνη, ης, & ἀπραξία, ας, ἡ, *otium*, *tranquillitas*, *inertia*, *incuria*. Item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *quietus*, *otiosus*, *segnis*, *iners*. Et

Ἀπρακτέω, -ῶ, *otior*. Nec non

Ἄπρακτος, ου, *non factus*; & activè, *nihil agens*, *inutilis*. Unde

Ἀπράκτως, *re infectâ*. Omnia ex α priv. & πράττω.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, *indecentia*, *indecorum*. Et

Ἀπρεπὴς, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀπρεπὲς ἐστι, οῦς, *indecorus*: ex α, & πρέπει, vel πρέπω. Hinc

Ἀπρεπῶς, *indecorè*, adv.

Ἄπρηκτος, pro ἄπρακτος, ου, *infectus*. ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. ex α, & πράττω.

Ἀπριάτην, adv. *non redemptè*, *sine pretio*, *gratis*: vel est adject. acc. sing. ab α, & πρίαμαι.

Ἀπρὶξ, *tenaciter*, ut velut serrâ desecari nequeat, ab α, & πρίω.

Ἀπροαίρετος, *involuntarius*. Et

Ἀπροαιρέτως, *non consultò*: adv. ex α, πρὸ & αἱρετὸς, quod ab αἱρέω.

Ἀπροβούλευτος, ου, & ἀπροσβούλευτος, *temerarius*, *inconsultus*: &

Ἀπροβουλεύτως, & ἀπροσβουλεύτως, *inconsultò*, adv. Et

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, *temeritas*. Ex α, πρὸ, & βουλή.

Ἀπρόθυμος, ὁ, ἡ, *non promptus*. Ex α, & πρόθυμος. Th. θυμός. Hinc

Ἀπροθύμως, *invitè*, adv. ab eod. Th.

Ἄπροικος, ου, ὁ, ἡ, *dotis expers*, *indotata*: ex α, & προὶξ, & per Synæresin προῖξ.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, *imprudentia*. Et

Ἀπρονόητος, ου, ὁ, ἡ, *inconsultus*, *temerarius*. Et indè

Ἀπρονοήτως, *inconsultò*, *improvidè*, adv. Ex α, πρὸ, & νόος.

Ἀπρόοπτος, ου, & Ἀπροόρατος, ου, *improvisus*. Et exinde

Ἀπροόπτως, & Ἀπροοράτως, *de improviso*. Ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω.

Ἄπροπον, *indecens*, *absurdum*: ab α, & πρέπω.

Ἀπροσδιόνυσον, *absurdum*, *nihil ad rem faciens*. ἀπροσδιόνυσα λέγειν, *absurda loqui*. Vox manavit ex proverbio, οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, *improvisò*, & Ἀπροσδοκήτως, idem, adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ου, *inexspectatus*, *inopinus*: ex α, πρὸς, & δοκάζω.

Ἀπρόσικτος, ου, *inaccessus*: ex α, πρὸς, & ἵκομαι seu ἱκνέομαι, *venio*.

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, *inaccessus*: ex α, & πρόσιτος, *accessu facilis*: à πρόσειμι, quod ex πρὸς & εἶμι, *eo*.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ, ἡ, *sine offendiculo*, *inoffensus*: ἀπροσκόπως, adv. ex α, & προσκοπή, quod à προσκόπτω. Th. κόπτω.

Ἀπρόσμικτος, *qui se cum aliis non miscet*, *insociabilis*: ex α, πρὸς, & μίγνυμι.

Ἀπροσόρατος, ου, *aspectu horrendus*. Ex α, πρὸς, & ὁράω.

Ἀπροσωποληπτως, adv. *sine faciei*, *seu personarum respectu*: ab α, & προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον (ex πρὸς & ὄπτομαι) & λαμβάνω.

Ἀπροσώπως, adv. *sine personâ*: ab α, & πρόσωπον.

Ἀπερίμαςος, ου, ὁ, ἡ, *intactus, incontaminatus*: ex α, & περιμάσσω pro περιμάσσω, *tango*. Th. μάσσω.

Ἀπερίφαςος, ου, *prætextu carens, inexcusabilis*. Et

Ἀπερίφατος, *non prædictus, ex improviso accidens*. Ab α, περὶ, & φάω, *dico*.

Ἄπταιςος, ου, ὁ, ἡ, *immunis à lapsu*, vel *peccato, irreprehensibilis*: ex α, & πταιςὸς, quod à πταίω.

Ἄπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implumis, alas non habens, pennis* seu *pinnis destitutus*. Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant; sed audientis infixa sunt animo.

Ἀπτέρωτος, & Ἀπτέρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α, & πτερὸν.

Ἅπτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, *involucris, implumis*: ex α, & πτηνὸς, quod ab ἵπταμαι.

Ἁπτικὸς, οῦ, *tangendi vim habens*. τὸ ἁπτικὸν, *tangendi facultas*. ἁπτικὴ αἴσθησις, —δύναμις, *tangendi sensus —potentia*: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *in dicendo intrepidus*: vel ἀπτοεπὴς, *mordax in verbis, audax*: ab ἅπτομαι & ἔπος.

Ἀπτόητος, sive Ἀπτοίητος, ου, *intrepidus*: ab α, & πτοίω.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, *imbellis*: ex α, & πόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, ῃ, εται, *tango*; item *invado, capesso*: cum genit. & Poët. dat. aliquando *appropinquo, adeo*. imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. f. ἅψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

ἍΠΤΩ, *necto, accendo*, cum accus. f. ἅψω. p. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. a. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, *annexus, aptus*. præt. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, *lapsûs expers, stabilis*: ex α, & πτῶσις. Th. πίπτω.

Ἄπτωτος, idem: item ὁ ἄκλιτος *indeclinabilis*: ad verbum sine casu.

Ἀπύρετος, ου, *carens febri, non febricitans*. Et

Ἄπυρος, ου, ὁ, ἡ, *ignis expers, crudus*: item *qui igni non admovetur*: ex α priv. & πῦρ, πυρὸς.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ, ἡ, *igni nunquam admotus, novus*.

Ἄπυςος, ου, *fando inauditus, famâ ignotus*: ab α. & πυνθάνομαι.

ἈΠΥ'Ω, *sono, sonitum reddo*, item *clamo*: fut. ύσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem: q. ἐπύω, ab ἔπος· vel ab ἀπὸ, & ὕω.

Ἀπφία, ας, ἡ, nomen Hebr. *pistrix*.

ἈΠΦΥ'Σ, vel ἀπφῦς, ύος, ὁ, *pater*: q. ab ἀπὸ φύω.

Ἀπωδύρετο, 3. sing. imperf. ab ἀποδύρομαι, *lamentor*. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἀπωθέομαι -οῦμαι in mediâ formâ, *repello, abjicio, detrudo*. ἀπωθώμεθα pro ἀπωθεώμεθα, *abjiciamus*, 1. pl. præs. sub. a. 1. indic. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & ὠθέω.

Ἀπωθέω, idem. f. ἀπώσω. p. ἄπωκα. præt. pass. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω.

Ἄπωθεν, adv. Poët. *procul, eminus*: pro ἄποθεν, quod ab ἄπο, *procul*, adv. Poët.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*: part. præt. ab ἀποικίζομαι.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, *exitium*: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ & ὄλλυμι.

Ἀπώλεσα, ας, ε, *perdidi*. a. 1. act. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπωλόμην, ου, ετο, *perii*. a. 2. m. ejusdem verbi.

Ἀπωλώλειν, *perieram*, plusq. p. m. Att. ab ἀπῶλα, p. m. & Att. ἀπόλωλα· ab eod. Them.

Ἀπὼν, οῦσα, ὂν, *absens*, Ion. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

Ἀπωρχήσαο, *saltando amovisti*, 2. sing. a. 1. m. Ion. αο, pro ω, verbi ὀρχέομαι, *salto*.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, *repuli*, a. 1. m. ab ἀπωθέομαι.

Ἄπωσις, εως, ἡ, & Ἀπωσμὸς, ου, ὁ, *repulsio, rejectio*: à præt. pass. τοῦ ἀπωθέω suprá.

Ἀπωσόμεθα, a. 1. pl. f. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω suprá.

Ἀπωςικὸς, οῦ, *vim habens expellendi*: &

Ἀπωςὸς, οῦ, *qui pulsare potest, expulsus*: à præt. pass. ejusdem verbi.

Ἀπώτερος, *remotior*. ἀπώτατος, *remotissimus*: ab ἄπω, *procul*, adv. Poët. sic

Ἀπωτέρω, *remotiùs*: & Ἀπωτάτω, *remotissimè*, adv.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀποίχομαι, *abeo*. Th. οἴχομαι.

Ἂρ, per Metathesin pro ῥα, particula expletiva, *certè, utique*.

Ἄρ', & ῥα, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρα, *utique, nempe, igitur*. τίς ἄρα; *quisnam?* τί ἄρα; *quidnam?* ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*. ἄρα οὖν, aut ἄραγε, *igitur, ergò*: sæpe etiam redundat.

Ἆρα, (interrogativ.) *an, utrum?* ἆρά γε & ἆρ' οὖν, *utrum?* ἆρα μὴ, *nunquid?* ἆρα μὴ ταῦτα, *hæccine?*

ἈΡΑ`, ᾶς, ἡ, *preces*, item *diræ, noxa*, qu. ab αἴρω vel ἄρω· hinc ἀράομαι, κατάρα, κατάρατος, de quibus in suis locis.

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, *concutientes non sine stridore*, præs. part. f. g. plur. num. ab

Ἀραβέω, ῶ, *strepitum* seu *fragorem edo*. f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος.

Ἀράβησε, *insonuit*, a. 1. Ion. præcedentis verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, *Arabia*, nomen regionis Hebr. *erêmus*. Hinc Ἀράβιοι pro Ἄραβες, & Ἀραβικὸς.

ἌΡΑΒΟΣ,

ἌΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *stridor dentium, strepitus*, propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄραγε, *nempe, forté.*

Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, *collisio, pulsatio, strepitus.* Th. ἀράττω.

ἈΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, *cordis pulsus post vehemens exercitium.*

Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo.*

Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, *venter & intestina*: ubi est multa ἀραιότης. Hinc μεσάραιον est μεσεντέριον, ex fœm. g. τῆ ἀραιός.

Ἀραῖος, ου, *diris devotus*, item *diris devovens.* Th. ἀρά.

ἈΡΑΙΟΣ, οῦ, ὁ, *rarus, tenuis, angustus*; cui opp. πυκνός.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas spongiosa.* à præc. Th.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, *rarefacio*: unde ἀραιοῦμαι, *raresco*: ab eod.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, *laxatio.* Th. ἀραιός.

Ἀραιρημένος, Att. & Ion. simul pro ᾑρημένος, *sublatus*, perf. part. pass. vel pro ᾑρημένος, *captus*, perf. part. ab αἱρέω. Sic

Ἀραίρητο, *captus, delectus erat*, pro ᾕρητο, ab ἀραιρήμην, plusq. p. Att. verbi αἱρέομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω, malunt, & pro ᾑρημένος, *separatus.*

ἈΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *leguminis species.*

ἈΡΑΚΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, *atramentum sutorium.*

Ἀράμενος, *qui suscipit*, a. 1. part. m. ab αἴρω.

Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *altus.*

Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα· & ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *amputo*: &

Ἀραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. 1. ejusd. verbi.

Ἄραο, 2. sing. imperf. ab ἔραμαι, *amo.* imperf. ἠράμην, ἤρασο, & Ion. ἤραο, & Dor. ἄραο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, & per Syncop. ἠράμην.

Ἀράομαι -ῶμαι, f. άσομαι, *precor, vota facio*; item *imprecor. maledico.* ἀρᾶσθαι ἀρὰς, *imprecari diras.* Th. ἀρά.

Ἄραρα, ας, ε, *me accommodavi, placui.* p. m. Sic ἀράρῃ, 3. sing. sub. præt. med. verbi ἄρω, *apto.* p. m. ἦρα, & facta reduplicatione ἄρηρα. Poët. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, *adaptatus, a.*

Ἀράρισκε, *adaptavit*, 3. sing. imperf. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto*: quod à præt. m. verbi ἄρω· vide ἄραρα.

Ἀραρoίατο, Ion. pro ἀράροιντο, *convenissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. per Att. reduplic. verbi ἄρω.

Ἄραρον, per reduplic. pro ἦρον, a. 2. act. sic ἀραρὼν, pro ἀρὼν, a. 2. part. ab ἄρω, *apto.*

Ἀραρὼς, præt. m. part. vide in ἄραρα.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω.

Ἀράσθαι, *solvisse*, a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω.

ἈΡΑ'ΣΣΩ, seu ἀράττω. f. ξω. a. 1. ἄραξα, & ἤραξα, *amputo, abscindo*, propriè *ferro*; item *pulso.*

Ἀρᾶται, *precatur*, 3. sing. præs. verbi ἀράομαι.

Ἀράτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ἆρον, ἀράτω· & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo.*

ἈΡΑΧΙ'ΔΝΑ, ης, ἡ, *planta quædam* ἀμφίκαρπος, ab ἄραχος, cui similis semine.

Ἀραχναῖος, ου, καὶ Ἀράχνειος, ου, *ad araneam pertinens*, aut *ab araneâ factus.* Ab

ἈΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, *ARANEUS*: & ἀράχνη, ης, ἡ, *ARANEA*, & *araneæ tela*: &

Ἀράχνιον, ου, τὸ, *araneæ tela*, item *aranea*, & vitium olivis & vitibus peculiare quod *araneum* dicitur.

Ἀραχνοϋφὴς, έος, *ab araneâ textus.* Th. ὑφάω.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. *desertum incolens.*

ἌΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, *scalprum, culter sutorius.*

ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτη seu πηλοβάτη.

Ἀργαῖος, ου, ὁ, *Argæus*: ab Ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀργαλέ' pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, ου, *molestus, difficilis, gravis*, pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratiâ, ρ pro λ Attice, ab ἄλγος· vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον.

ἈΡΓΑ'Σ, ᾶντος, & ἀργᾶς, ἄργης & ἄργας, ᾶ, *serpentis species.*

Ἄργει, *Argis*, dat. sing. ab

Ἄργος, εος, τὸ, nomen propr. regionis. Hinc

Ἀργεῖος, *Argivus.* Et

Ἀργείη, ης, ἡ, *Argiva.* Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, *Argi occisor, Argicida*, epithet. Mercurii: ex Ἄργος, ἑκατόφθαλμος, & φόντης pro φονευτὴς, *occisor.* Th. φένω.

Ἀργεννὸς seu ἀργεννὸς, *albus.* Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργεστὴς, οῦ, & Æol. αο, ὁ, *albus, velox*: ab eod. Th.

Ἀργὲς, ἔτος, ἔτι, per μεταβολὴν & συστολὴν dicitur pro

Ἀργῆς, ῆτος, ὁ, *albus.* Th. ἀργὸς, *albus.*

Ἀργέω, ῶ, *otior*: f. ήσω. p. ἤργηκα. a. 1. ἤργησα· ab ἀργὸς, *otiosus.*

Ἄργην, acc. sing. ab

Ἄργης, ου, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἀργηστὴς, οῦ, ὁ, Poët. idem quod ἀργῆς, seu ἀργός.

Ἀργία, *otium*: item *festivitas*, quâ Deo otiamur: ab ἀργὸς. *otiosus.* ἀργίαι, αἱ σχολαὶ, *feriæ*: q. ἀεργία, ex α, & ἔργον.

ἌΡΓΙΛΟΣ,

'ΑΡΓΙΛΟΣ, seu ἄργιλλος, ου, ὁ, ἡ, *ARGILLA*, *terra alba & pura*; q. ab ἀργὸς, *albus*.

'Αργινόεις, εντος, *albus*, *splendidus*: ab eod. Them.

'Αργιόδους, οντος, ὁ, *albos dentes habens*; ab ἀργὸς & ὀδοὺς.

'Αργμα, ατος, τὸ, vel potiùs, "Αργματα, ατων, τὰ, *primitiæ*, sicut ἄπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἀρχή.

'Αργμένος, Ion. pro ἠργμένος, *qui cepit*: perf. part. pass. ab ἄρχομαι.

"Αργοι, *Argivi*. Sic "Αργος, pro Σπάρτη. Et 'Αργεῖοι pro Σπαρτιάται.

'Αργολογεῖν, *verba supervacanea dicere vel scribere*: &

'Αργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo*.

"Αργος, ου, ὁ, nomen propr. *Argus*, ἑκατόφθαλμος.

"Αργος, τὸ, oppidum Thessaliæ: urbs in Peloponneso, item pro totâ Peloponneso, & sæpe pro Græciâ universâ: unde "Αργοι *Argivi*.

'ΑΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, *albus*; item *otiosus*, *piger*, q. ab ἀεργὸς, ab α, & ἔργον.

'Αργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Th. ἄργυρος.

'Αργύρεος, ου, καὶ 'Αργύρεος, ἐη, εον. & contr. ἀργυροῦς, ρῆ, ροῦν, *argenteus*: ἀργυρέῃς, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις ab ἄργυρος.

'Αργύρειον, ου, τὸ, *pecunia*, *nummi argentei*: ab ἄργυρος.

'Αργυρεὶς, ίδος, ἡ, Poët. & Att. pro ἀργυρέα.

'Αργυροδίνης, ὁ, ἡ, *argenteos habens vortices*: ab "Αργυρος. (Inde omnia quæ nitent ab Homero dicuntur ἀργύρεα) & δίνη, *vortex*.

'Αργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum*, *peculiola*: dim. ab ἀργύριον.

'Αργυρόηλος, ὁ, ἡ, *argenteos habens clavos*: ab ἄργυρος, & ἧλος.

'Αργυροκόπος, ου, ὁ, *argentarius*, *argenti signator*: ex ἄργυρος & κόπος.

'Αργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, *argentarius trapezita*: παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

'Αργυρόπεζα, ης, ἡ, & ος, *argenteos pedes habens*, id est, argentei coloris, *candidos*: ex ἄργυρος & πέζα, ἡ, Dor. *pes*, *malleolus pedis*: vel à πέζα, *fimbria*.

'Αργυρόριζος, ab ἄργυρος, & ῥίζα, *radix*.

"ΑΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum*, sic dicitur à candore, ab ἀργὸς, *albus*: hinc ἀργύρεος, ἀργυρόω, *argento obduco*, *pecuniâ dono*. ἀργύριον.

'Αργυρότοξ' pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

'Αργυρότοξος, ου, ὁ, *argenteo arcu decorus*: ab ἄργυρος, & τόξον.

'Αργυροῦν, & ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος.

'Αργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος.

'Αργυρώματα, ατων, τὰ, *vasa argentea*, *ornatus vel supellex argentea*; Th. ἄργυρος.

'Αργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, *argento emptus*: ab ἄργυρος, & ὠνέομαι, *emo*.

'Αργύφεος, & "Αργυφος, ου, ὁ, ἡ, *albâ texturâ constans*. item, *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, & ὕφος, *textile*, quod ab ὑφάω.

'Αργυφὴς, έος, *ii*. idem.

'Αργὼ, όος, ἡ, *Argo*, *navis Jasonis*, sic dicta quod in Argo fabricata: item *sidus*.

'Αργῶς, adv. *otiosè*, *segniter*: item, *temerè*, *frustra*. q. ἀεργῶς.

"Αρδα, *inquinamentum*: quia solet ἀρδεύειν, unde ἀρδαλος, *immundus*: &

'Αρδαλόω, f. ώσω, *inquino*: à seq. v.

'Αρδεῖν, Att. & Dor. pro ἄρδειν, *rigare*. verbi ἄρδω.

'Αρδεύω, Ion. & Poët. idem quod ἄρδω, *irrigo*.

'Αρδηθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀρδμός.

"Αρδην, *altè*, *funditus*, *planè*, *omnino*: adv. ab αἴρω.

"Αρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

"ΑΡΔΙΣ, ιος, ἡ, *cuspis teli*. q. ab αἴρω, vel ab ἄρω.

'Αρδμὸς, οῦ, ὁ, *irrigatio*, *adaquatio*, *potus*. Th. ἄρδω.

"Αρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, *rigant*, 3. pl. seq.

"ΑΡΔΩ, f. σω. *irrigo*, *potum præbeo*: ἄρδομαι, *irrigor*. ἀρδόμενος, *madens*.

'Αρειά, ᾶς, ἡ, *minæ*: ab ἀρὰ, *imprecatio*: quia maledictionis denuntiatio.

'Αρέθοισα, Dor. pro 'Αρέθουσα, *fons Æthereæ*, aut *Siciliæ*, de quo Ovid. Metam. lib. 5. 165.

'Αρείας πόρος, *Areæ trajectus*. vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

'Αρειμάνιος, ου, καὶ 'Αρειμανὴς, έος, ὁ, ἡ, *bellicosus*: ad verbum, *Marte furens*: ab "Αρης, & μαίνομαι.

'Αρειοπαγίτης, vel 'Αρεοπαγίτης, seu 'Αρεωπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita*, *senator* vel *judex Athenienfis*, qui de rebus capitalibus judicabat. ab

'Αρειοπάγος, seu "Αρειος πάγος, *curia Athenienfis sic dicta*: ad verbum, *Martius collis*.

"Αρειος & "Αρήϊος, ὁ, *Martius*: ab "Αρης.

'Αρειότερος, *melior*, comp. pro ἀρείων.

'Αρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ab ἀροῦμαι, verbi αἴρω.

'Αρείων, ὁ, ἡ, & in n. g. ἄρειον, ονος, *præstantior*, propriè armis; *melior*, irreg. compar. ab ἀγαθὸς. ab "Αρης, *Mars*.

"Αρεος, gen. sing. ab "Αρης.

'Αρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

'Αρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

'Αρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο. 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.
Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, tollo.
Ἀρεσκεία, ας, ἡ, placitum. Item, facetiæ, lepos in sermone. Ab
Ἄρεσκος, ου, blandus, quod ab
ΑΡΕ'ΣΚΩ, placeo, placo. imperf. ἤρεσκον. præf. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω. p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα. inf. ἀρέσαι. part. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in media forma cum dativo, acquiesco, a. 1. m. ἠρεσάμην, & Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο. præf. inf. paff. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρεστὸς, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, εὐάρεσκος, εὐάρεστος, εὐαρεστέω, de quibus in fuis locis.
Ἀρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω.
Ἀρεσσάμενος, placans, a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω.
Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, gratus, a, um. ἀρεστόν ἐστιν, æquum eft. à 3. perf. ἤρεσται ab ἀρέσκω. Hinc & ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, placita; unde curiæ placita, Angl. Arrests.
Ἀρεστῶς, adv. grate: ab ἀρεστός & ἀρεσκόντως, idem.
Ἄρετ' pro ἄρετο, ceperat, imperf. Ion. vel ut alii a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, tollo.
Ἄρεται, 3. fing. ab ἄρομαι, aptor. Th. ἄρω, apto.
Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετὴ, virtus.
Ἀρέτας, α, ὁ, Aretas, æ, nomen viri.
ΑΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, virtus: q. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.
Ἀρετίζω, placo. q. ab ἀρέσκω, idem.
Ἄρευς, Dor. pro Ἄρης, gen. fing. ab Ἄρης, Mars.
Ἀρέων, imprecationum, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, preces, diræ.
Ἄρη pro Ἄρηα, acc. fing. ab Ἄρης, εος, Mars.
Ἄρηαι, auferas, Ion. pro ἄρῃ, 2. fing. a. 2. fub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται· ab αἴρω.
Ἀρηγέμεν, præf. inf. Ion. pro ἀρήγειν, imperf. Ion. ἄρηγον, pro ἤρηγον, ab ἀρήγω, auxilior.
Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præf. part. f. g. ab ἀρήγω.
Ἀρηγόνες, auxiliatores, pl. num. ab ἀρηγών, όνος, ab
ΑΡΗ'ΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello: nam ab Ἄρης deducitur.
Ἀρηγὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, defenfor, tutor, & tutrix: partic. præc. Th.
Ἀρήϊα, pl. Mavortia. Ab
Ἀρήϊος, feu ἄρειος, Martius. Th. Ἄρης.
Ἀρηΐθοος, ου, bellicofus: ab Ἄρης, Mars, & θοὸς, velox. Eft & Ἀρηΐθοος, nomen proprium.
Ἀρηΐφατος, nec non Ἀρείφατος, ἐν τῷ ἄρει φθάμενος, in prælio occifus: ab Ἄρης, Mars, & φάω, occido.
Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ, Marti charus, aut cui Mars charus, bellator: ab Ἄρης, & φίλος.
Ἀρημένος, læfus, damnum paffus, detentus: ab ἀράομαι, quod ab ἀρὰ, damnum.
Ἄρην, pro Ἄρηα, acc. fing. ab Ἄρης, ηος.
Ἀρὴν, ὁ, ἡ, agnus, gen. ἀρνὸς, & per Syncop. ἀρνὸς, q. ab ἄρς.
Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. Ion. ab ἀρὰ, damnum.
Ἀρῆξαι, a. 1. inf. ἀρῆξιν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, auxilior.
Ἄρηρα, Attica reduplicatione pro ἦρα, compactus fum, congrui, præt. m. verbi ἄρω, apto. Vel ab αἴρω, fignificante fuftuli: ubi difcriminis causâ ι, fubfcribitur.
Ἀρήρειν, εις, ει, compegeram, plufq. p. m. ἀρηρὼς, p. m. part. vide ἄρηρα.
Ἄρης, εος, vel εως, εως, ηος, ητος, ὁ, & voc. Ἄρες, Mars, prælium, vulnus, ferrum: dicitur & Ἄρης, ευ. Ion. εω, & proprie eft ferrum. Hinc ἄρειος & ἀρήϊος, ἀρείων, ἄριστος, ἀριστεύω, ἀριστεία, & ἀριστεῖον, de quibus in fuis locis.
Ἀρῆς, gen. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, diræ.
Ἀρησόμεθα, fupplicemus, pro ἀρασόμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι. f. άσομαι. vel ab ἀρέσκω, placo. f. έσω.
Ἄρηται, a. 2. fub. m. 3. fing. ab αἴρω, tollo.
Ἀρητείρα, ας, ἡ, &
Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, facerdos. in acc. ἀρητῆρα ab ἀρὰ, preces.
Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.
Ἀρητὸς, funeftus, perniciofus, παρὰ τὴν ἀρὰν, id eft, βλάβην· vel pro ἄρρητος, inenarrabilis: ab α, & ῥέω, dico.
Ἀρηϊφαίνων, præf. part. Martem præ fe ferens: ex Ἄρης, Mars, & φαίνω, appareo.
Ἀρθεὶς, fublatus, elevatus, evectus: a. 1. part. paff. ab αἴρω, tollo. a. 1 paff. ἤρθην.
Ἄρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. paff. ab ἤρθην· verbi ἄρω, apte compono.
Ἀρθῆν, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. paff. ab αἴρω, tollo.
Ἄρθητι, a. 1. imperat. paff. ἀρθῆναι, a. 1. inf. ἀρθήσεται, tolletur, 3. f. 1. paff. ab ἄρω, apto, vel αἴρω, tollo.
Ἀρθμέω -ῶ, f. ήσω, p. ηκα. amo, concordiæ vinculo jungor. &
Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia: item
Ἄρθμιος, ου, amicus, confœderatus: nec non
Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, amicitia, concordia: ab ἄρω, apto, & θυμὸς, animus.
Ἀρθρικὸς, articularis; & idem quod
Ἀρθριτικὸς, ου, articulari morbo laborans, podagricus, articularius. Et
Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, articulorum dolor.
ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus, item vox grammaticorum. q. ab ἄρω, apto.
Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα. articulo, fingo, formo: ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, vocem articulatam edere.
Ἀρθρώσαι, 3. fing. a. 1. opt. act. præc. verbi.

'API, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.
'Αριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne*, Minois filia.
'Αριγνώτοις, *manifestis*, ab
'Αρίγνωτος, ου, *clarissimus*, *valdè notus*, ἀρίγνωτοι, οἱ, Poët. pro ἀρίγνωτοι, *valdè noti*: ex ἀρι, *valdè*, & γινώσκω, *cognosco*.
'Αριδάκρυος, ου, καὶ
'Αρίδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *multùm lacrymans*, *ad lacrymas propensus*: ab ἀρι & δάκρυ, *lacryma*.
'Αριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. ab
'Αριδείκετος, ου, *præclarus*, *inclytus*: ex ἀρι, & δεικετὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *ostendo*.
'Αρίδηλος, ου, *clarus*, *præclarus*: ex ἀρι, & δῆλος, *manifestus*.
'Αρίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multum æmulandus*: ex ἀρι, & ζῆλος, *æmulatio*. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ, in ζ. Hinc
'Αριζήλως, adverb. *clarè*, *manifestè*, *studiosè*, *magnâ cum æmulatione*. Et
'Αριζήλωτος, ου, *valdè æmulandus*.
'Αριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. pass. & ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμοῦσι. 3. pl. act. verbi.
'Αριθμέω, -ῶ, *numero*. f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα. inf. ἀριθμῆσαι. præt. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται. & in 3. pl. ἠρίθμηνται part ἠριθμημένος, η, ον, *numeratus*, *a*, *um*. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.
'Αριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.
'Αρίθμημα, ατος, τὸ, *quod numeratur*, *numeratum*. Et
'Αρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio*. Item
'Αριθμητικὸς, κὴ, κὸν, *ad numeros seu artem numerandi pertinens*. Item
'Αριθμητικὸς, *numerandi peritus*. 'Αριθμητικὴ, (sub. τέχνη) *numerandi ars*, *Arithmetica*. Atque
'Αριθμητὸς, οῦ, *numerabilis*. Omnia à præt. pass. verbi ἀριθμέω, quod ab
'ΑΡΙΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *numerus*.
'Αριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus*.
'Αριμασποὶ, *Arimaspi*, homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.
'Αρίμοισιν, dat. pl. Ion. ab 'Αριμοι, nomen loci.
'ΑΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nomen *emplastri*, ab Ariobarzane.
'Αριπρεπέες, *decori*, nom. pl. ab
'Αριπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ. Ex ἀρι, *valdè*, & πρέπω, *decorus sum*. Unde etiam
'Αριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium*, *decus*, *decor*. Et
'Αριπρεπέως, & ἀριπρεπῶς, *admodum decenter*.

'Αρὶς, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, *naso* vel *naribus carens*, *non sagax*: ab α & ῥὶς, vel ῥὶν, *nasus*.
'ΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *fabrile instrumentum*, *scobina*. 'Αρις, Hesych. *herba*, quæ & ἀρίσαρον.
'Αρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ, ἡ, *bello clarus*: ex ἀρι, *valdè*, & σῆμα, *signum*.
'Αριστάρματος, ου, *qui præstantissimum currum habet*, quod ab ἄριστος, & ἅρμα, *currus*.
'Αριστα, *optima*, pl. num. n. g. ab ἄριστος, η, ον, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: comp. ἀρείων· interdum adv. *præstantissimè*.
'Αρισταγόρης, ου, ὁ, *Aristagoras*, nomen viri.
'Αρισταῖος, ου, ὁ, *Aristæus*, nomen viri.
'Αριστάρχέω, ήσω, *optimè impero* seu *magistratum gero*: ab ἄριστος, & ἀρχὴ, *principatus*.
'Αρίσταρχος, ου, ὁ, *Aristarchus*, nomen viri, Gr. *optimus princeps*.
'Αριστάω -ῶ, *prandeo*. f. ήσω. p. ἠρίστηκα. a. 1. ἠρίστησα. a. 1. imperat. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, *prandium*.
'Αριστεία, ας, ἡ, *fortitudo*, *strenuitas*. Th. 'Αρης.
'Αριστείδης, ου, ὁ, proprium nomen viri.
'Αριστεῖον, ου, τὸ, *præmium*, propriè fortitudinis ergô. Th. 'Αρης.
'Αριστερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, *sinistra manus*: Ab
'ΑΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, οῦ, *sinister*, *infaustus*. q. ab ἄριστος, per Euphemismum.
'Αριστεύεσκε, *excellebat*. imperf. Ion. (Nam Iones in imperf. & a. 1. & 2. formant 3. pers. singularem à 2. remoto augmento, addita syllaba κε.) verbi ἀριστεύω. Th. 'Αρης.
'Αριστεύοισα. Dor. pro ἀριστεύουσα, præs. part. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortiter me gero*.
'Αριστεὺς, έος, ὁ, *princeps*, *omnium fortissimus*: ab ἄριστος, *optimus*. Th. 'Αρης.
'Αριστεύσας, *antecellens*, a. 1. part. act. f. g. ab
'Αριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, *excello*, *fortissimè me gero*. Th. 'Αρης.
'Αριστῆες, ήων, Ion. *fortissimi*: item *optimates* seu *proceres*: ἀριστήεσσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, έος.
'Αριστίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium præbeo*, *prandio excipio*. Th. ἄριστον, *prandium*.
'Αριστίνδην, adv. *optimos quosque deligendo*. ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος· *de optimis electus*. Hesyc.
'Αριστόβουλος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *optimus consiliarius*.
'Αριστογείτων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.
'Αριστόγονος, ου, ὁ, ἡ, *parens optimæ prolis*:

lis: ab ἄρισος & γόν☉, *soboles*. Th. γείνομαι.

Ἀριςόδημ☉, ου, ὁ, quasi *populi princeps*: ex ἄρισος, & δῆμ☉.

Ἀριςοκρατεία, ας, ἡ, *status reip. quæ ab optimatibus gubernatur*: cui opp. δημοκρατεία & sequentia.

Ἀριςοκρατέω, f. ήσω, *optimè impero*. Ἀριςοκρατοῦμαι, *sub optimatum regimine vivo*.

Ἀριςοκράτης, ε☉, ους, ὁ, *Aristocrates*, nomen propr.

Ἀριςοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ὁ, *ad aristocratiam pertinens*: item, *aristocratiæ studiosus*.

Ἀριςοκρατικῶς, *pro statu optimatum*. Omnia ab ἄρισος & κρατέω, quod à κράτ☉.

Ἀριςόμαχ☉, ου, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄρισος, *in præliis præstantissimus*.

ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium*. Volunt dici, quasi ἀόριςον, quod tempus ei non esset definitum. Alii ab ἦρι, *manè*: ἄριςον δειλινὸν, *merenda*.

Ἀριςόνο☉, ου, ὁ, *benevolus*, *optimâ mente præditus*: ex ἄρισος, & νό☉.

Ἀριςοπόν☉, ου, ὁ, ἡ, *optimè laborans*: ab ἄρισος, & πόν☉, quod à p. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro*.

Ἄρισος, *optimus*: ἄρισοι οἱ, *optimates*, *primores*, *proceres*. superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. comp. ἀρείων. Th. Ἄρης, *Mars*.

Ἀριςοτέλης, ε☉, ους, ὁ, *Aristoteles*, princeps philosophorum.

Ἀριςοτόκ☉, ου, *qui optimos parit*: ἀριςότοκ☉, ου, *optimo partu editus*, *præstantissimus*: & ἀριςοτόκεια, *quæ &c.* ab ἄρισος, & τίκτω, *pario*.

Ἀριςοφάνευς, gen. Æol. & Dor. pro

Ἀριςοφάνους, ab

Ἀριςοφάνης, *Aristophanes*, Poëta comicus.

Ἀριςόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, *manibus strenuus*, *fortissimus*. Ab ἄρισος & χείρ.

Ἀριςωτὺς, ύ, ὁ, *tempus prandii*. ἀρίςου ὥρα, Hesych.

Ἀρισφαλὴς, *valdè lubricus*, *fallax*. ἀρισφαλεῖς, οἱ, *dubii*. Et

Ἀρισφαλεῖς, οἱ, *facilè decepti*: ab ἀρι & σφαλὴς, quod à σφάλλω.

Ἀριφραδὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus*, *insignis*. Et

Ἀριφραδέως, adv. *valdè manifestè*: ab ἀρι, *valdè*, & φραδὴς, *prudens*. Th. φράζω.

Ἀρίων, ον☉, ὁ, nom. viri.

Ἀρκαδία, ἡ, *Arcadia*, nomen regionis.

Ἀρκεῖ, *sufficit*, imperson. ab ἀρκέω, a. 1. ἀρκέσαι, Ion. ἀρκέσσαι, *contentus esto*. præs. inf. pass. pro imperat.

Ἀρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, *sufficienter*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.

Ἀρκέσει, *arcebit*, f. 1. verbi ἀρκέω, *propulso*.

Ἀρκεσθησόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι, vide ἀρκέω.

Ἀρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro

Ἀρκεσίλα☉, ου, ὁ, *Arcesilaus*, nomen propr.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, *utilitas*, *auxilium*. Et

Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, ὁ, *sufficiens*. Et ἀρκετὸν, *sufficit*, pro ἀρκετόν ἐςι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio*. Hinc ἀρκετῶς, *sufficienter*: ἀρκούντως, idem.

Ἀρκεύθιν☉, *juniperus*: ab

ἈΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *juniperus*, παρὰ τὸ τὴν ἄρκην χεῦθειν, id est, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia sc. reptilia aversantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν ὄζειν.

ἈΡΚΕ'Ω, *sufficio*, *arceo*, *opitulor*. f. έσω. p. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα, & Ion. ἀρκέσσα. præs. pass. ἀρκέομαι. perf. pass. ἤρκεσμαι. a. 1. pass. ἠρκέσθην. f. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι cum dativ.

Ἄρκι☉, ὁ ϗ ἡ, & ἄρκιον, Poët. pro ἀρκετ☉, *sufficiens*, *satis dignus*.

Ἀρκτέον, *incipiendum*, verbale, ab ἄρχω, *ordior*.

Ἀρκτεῖ☉, ου, *ursinus*: &

Ἀρκτικὸς, ὁ, *septentrionalis*. Th. ἄρκτ☉.

Ἀρκτόμυς, ος, ὁ, *mus ursinus*: sic dictus quòd incedit bipes, & prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Hellenistica: Ex ἄρκτ☉ & μῦς.

ἌΡΚΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *ursus*, *ursa*: item *signum cæleste*. Angl. the seven stars.

Ἀρκτοῦρος, *Arcturus*: Stella post ἄρκτου οὐρὰν nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

ἌΡΚΥΣ, υ☉, ἡ, *rete*, *reticulum*, *vitta*.

ἉΡΜΑ, ατ☉, τὸ, *currus*, *vehiculum*, à præt. pass. ἄρω, *apto* mutato spiritu: hinc

Ἁρμαγεδδὼν, τὸ, ἀκλιτον. Hebr. q. d. *exercitus maledictus*.

Ἁρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab

Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus*, *demensum*. Th. ἄρω, *adapto*. παρὰ τὸ ἁρμόζειν ϗ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη, Hesych.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, *currus*, *rheda*. Th. ἅρμα, idem.

Ἁρμάτει☉, & ἁρμάτι☉, ου, *ad currum pertinens*, *curulis*: ab eod. Th.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs*: Et

Ἁρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator*: Ex ἅρμα, *currus*, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρματονίκη, & Dor. α, ἡ, *victoria curulis*: ex ἅρμα & νίκη.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum*. Th. ἅρμα.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen*: ab ἅρμα & δρόμ☉, *cursus*, quod à δρέχω.

Ἁρματοπηγὸς, ῦ, ὁ, *qui currum fabricatur*: ab ἅρμα, *currus*, & πήγνυμι, *fabricor*.

Ἄρμενα, *apta*, *congrua*, per Syncop. pro ἀρμόμενα. pl. ab

Ἄρμεν☉, pro ἀρμόμεν☉, præs. part. pass. ab ἄρω, *apto*. Sic ἴκμεν☉, pro ἱκόμεν☉, ubi est Syncope & spiritûs mutatio Æolica.

Ἄρμενον, ου, τὸ, *instrumentum*: ut congru-

um

um & necessarium opifici: ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμόδιος, ια, ιον, ε, *congruus, familiaris*. Th. ἄρω, *apto*. Est & Ἁρμόδιος, ε, ὁ, nomen propr.

Ἁρμόζεσα, Dor. pro ἁρμόζεσα, ης, ἡ, *conveniens*, præs. part. f. g. ab

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio*, & pro *ordino*: f. όσω, p. ἥρμοκα. a. 1. m. ἡρμοσάμην· ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμοῖ, *modò, nuperè* adv. sed ἁρμοῖ, *congruenter*: ab ἁρμὸς.

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro

Ἁρμονία, ας, ἡ, *compages*; apud Musicos *concentus*: ab eod. Th.

Ἁρμονίδαο, gen. Æol. pro ε, ab Ἁρμονίδης, ε, ὁ, nom. propr. viri.

Ἁρμονικὸς, ε, *ad harmoniam pertinens, harmoniam habens*: item, *musicus*. Th. ἄρω.

Ἁρμὸς, ε̃, ὁ, *commissura, articulus, compages*: à præt. pass. ἄρω, mutato spiritu.

Ἁρμόσαται, *adaptatus est*: Ion. pro ἥρμοσται, ab ἥρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, *apto*.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. ab

Ἁρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præs. part. ἁρμόττων, οντος: & in f. g. ἁρμόττεσα.

Ἀρναῖος, ε, ὁ, *Arnæus*, nom. propr.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, *pellis agni, pellis ovina*: q. ab ἀρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἄρνας, acc. pl. ἄρνασι dat. & ἄρνες nom. ab ἀρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνεῖον, ε, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum*: ab

Ἀρνειὸς, ε̃, ὁ, *agnus adultus*. At

Ἄρνειος, ε, *agninus*. Th. ἀρς.

Ἀρνεῖσθαι, *negare*, præs. inf. ab

ἈΡΝΕ΄ΟΜΑΙ, *recuso, nego, abnego*: imperf. ἠρνεόμην, έμην, *negabam*. f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, ησαι, ηται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit*: & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο, sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται. inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator*: παρὰ τὸ ἄρνας, *agnos*: qui solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes, eodem modo urinatores, prono capite se immittunt in aquas.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis, item Nymphæ, nutricis Neptuni.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

Ἄρνησις, εως, ἡ, *recusatio, negatio*: &

Ἀρνητικὸς, ε̃, *negativus*: à præt. pass. ἀρνέομαι.

Ἀρνῆται pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνίον, ε, τὸ, *agnus, agnellus*: dim. ab ἀρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἀρς. Sunt qui legunt ἄρνος, ε, ὁ, idem.

ἈΡΝΥ΄ΜΑΙ, *capio, consequor, commuto, comparo*: ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύ-

μενος, præs. part.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἀρς, ἀρνὸς.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, *incipio*.

Ἀρξεῦμαι, Dor. & Æol. pro ἄρξομαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, *incipio*.

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab eod. ἄρχομαι.

Ἀρόῃς, οῖς, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *susciperem, perferrem*: a. 2. opt. m. verbi αἴρω, *tollo*, a. 2. m. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, *tulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. m. ejusd. verbi.

Ἄροιο, ἄροιτο, *tuleris, it*: 2. & 3. pers. a. 2. opt. ejusd. verbi.

Ἀρόμεναι, Poët. pro ἀρῶμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. ab ἀρόω, *aro*.

ἌΡΟΝ, ε, τὸ, ARUM, herbæ species. Est & Ἄρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Ion. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἀρόσῃς, 2. pers. a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόσιμος, *arabilis*; item *cultus*: &

Ἄροσις, vel Ἀρόωσις, & Ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio, agricultura*: interdum *ager frumentarius*: ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, ARATOR: Epithet. bovis; vox poetica: ab ἀρόω.

Ἀρότης, ε, ὁ, idem: & ab eod.

Ἀρότοιο, genit. Poët. pro ἀρότε, ab

Ἄροτος, ε, ὁ, *aratio*; sed ἀροτὸς, ε̃, ὁ, *tempus arandi*; & ἀροτὸς, ἡ, ὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod. Th.

Ἀροτρεὺς, έως, Poët. pro quo & ἀρότης, ε, ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator, agricola*.

Ἀροτριάω -ῶ, & Ἀροτριάζω, *aro*: f. άσω. p. ἠροτρίακα. ejusd. Th.

Ἄροτρον, ε, τὸ, ARATRUM. Th. ἀρόω.

Ἀρότριπυς, οδος, *vomer*; ab ἄροτρον & πὺς.

Ἀροῦν nec non ἀρόωσιν, præs. inf. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*.

Ἄρουρα, ας, & Ion. ἄρουρης, ἡ, *arvum, terra arata, & terra*: in nom. pl. ἄρουραι· ab

Ἀρουραῖος, *agrestis, arvalis, campestris*: &

Ἀρούριον, ε, τὸ, *agellus*: ab ἄρουρα, quod ab

ἈΡΟ΄Ω, ῶ, ARO, f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἤροκα. p. pass. ἤρομαι, σαι, ται unde est ἄροσις, ἄροτος, ἀροτὴρ, ἄροτρον, ἄρουρα, de quibus supra.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus*, & ἁρπαγμὸς, ε̃, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa extrahuntur: ab eod.

Ἅρπαγμα, & Ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta, rapina*, à præt. pass. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπάζοντε, *rapientes*, præs. part. dual. num. ab

ἉΡΠΑ΄ΖΩ,

ἉΡΠΑ'ΖΩ, *rapio* ; f. σω. & Dor. ἁρπάξω. p. ἥρπακα. p. pass. ἥρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα. hinc ἅρπασμα & ἅρπαγμα, ἁρπαγὴ, ἅρπαξ, ἅρπη, ἁρπεδὼν, ἁρπεδόνη, de quibus alibi.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. & Ἁρπακτὴς, ȣ̃, ὁ, *raptor* : item

Ἁρπακτικὸς, ȣ̃, *rapiendi peritus*, *rapax* : unde

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapaciter* : item, *raptim* : &

Ἁρπακτὸς, ȣ̃, *ereptus* : omnia à præt. pass. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπαλέ☉, α, ον, *rapidus*, *a*, *um*, *celer* : ab ἁρπάζω.

Ἁρπαλέως, & Ἁρπάγδην, idem quod ἁρπακτικῶς. ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγ☉, ὁ, *RAPAX*, *raptor* : in pl. ἅρπαγες ab eod. Th.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπαξῶ, *rapiam*, Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

Ἁρπάσας, άσασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάω, *rapio*, *furor*. Steph. refert. ad ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere*.

Ἀρπεδὴς, έ☉, *solo æqualis* : quia ἄρει πέδῳ, *solo congruit*.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus*, *funis* : &

Ἁρπεδὼν, όν☉, ἡ, *funiculus* : ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἄρπεζα, quasi ὀρόπεζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis*, tanquam ὄρους πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item, *ensis falcatus* : & *harpa* avis : ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπυια, ας, ἡ, *Harpyia* : ab eod. Th. unde

Ἅρπυιαι, *rapaces quædam Deæ*, *Harpyiæ*. gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *amor* : quia falcatus ad resecanda impedimenta : aut quia animos ἁρπάζει, *rapit*.

ἈΡ'Ῥ'ΑΒΩ'Ν, ῶν☉, ὁ, *ARRHABO*, pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ, item *pignus*. Hebr. vox.

Ἄῤῥαγὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *infractus*, *infragilis*, *firmus* : ab α & ῥήσσω, *frango*.

Ἀῤῥάξειν, Ion. & Poët. pro ἡῤῥάξειν, & hoc pro ἥραξειν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, *amputo*.

Ἄῤῥαφ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *insutilis* : ex α priv. & ῥαφὴ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *consuo*.

Ἄῤῥενα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥεν☉, & ἀῤῥένων, gen. sing. & pl. ab ἄῤῥην, *mas*, *strenuus*.

Ἀῤῥενικὸς, vel Ἀρσενικὸς, ȣ̃, *masculinus* : ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas*.

Ἀῤῥενογόν☉, ȣ, ὁ, ἡ, *masculos procreans* : ab ἄῤῥην & γονάω, quod à γείνομαι.

Ἀῤῥενωπὸς, & Ἀῤῥενωπὸς. ȣ̃, *aspectu masculus*, *virilis* : ex ἄῤῥην & ὤψ.

Ἀῤῥεπὴς, έ☉, & Ἄῤῥεπ☉, *non vergens quoquam*, *non declinans*. Et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensius inclinans* : ab α & ῥέπω, *vergo*.

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis*, dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτ☉, idem quod ἀῤῥαγὴς, *infractus* : ex α priv. & ῥήσσω.

ἈΡ'Ῥ'ΗΝ, vel ἄρσην, εν☉, ὁ, *mas* : item adjective, ὁ, ἡ, *masculus*. Metaph. *fortis*, *strenuus* : & in neutr. gen. ἄῤῥεν vel ἄρσεν substantivè, *mas*.

Ἀῤῥηνὴς, έ☉, ὁ, ἡ, Poët. ἄγρι☉, δυσχερὴς, *molestus*, *difficilis*. Deductum videtur ab ἀῤῥηνεῖν, pro λοιδορεῖν, *conviciari*, ac γυναικὶ πρὸς τ̀ ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. *adversus maritum contendere*. Ἄῤῥην vero sive ἄρσην, ab ἄρδω, *irrigo*.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefandum facinus*, *obscænè perpetratum*. Et

Ἀῤῥητοποιὸς, ȣ̃, *nefanda perpetrans*, *obscænus* : ab ἄῤῥητ☉ & ποιέω.

Ἄῤῥητ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *ineffabilis*, *obscurus*, item *nefandus* : ex α & ῥητὸς. Th. ῥέω, *dico*.

Ἀῤῥήτως, adv. *arcanè* : ab eod. Th.

ἈΡ'Ῥ'ΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus & pedibus sursum tendere*.

ἈΡ'Ῥ'ΙΧΟΣ, ἄῤῥιχ☉ vel ἄρσιχ☉, ȣ, ἡ, *cophinus*, *vas vimineum*.

Ἀῤῥυθμως, adverb. *innumeratè* : ex α & ῥυθμὸς.

Ἀῤῥύσοντα, pro ἀναρύσοντα, & hoc per Enallagen pro ἀναρύοντα, *hauriens*. Th. ἀρύω, *haurio*.

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo*. Hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus*. Th. ὀῤῥὸς, ȣ̃, ὁ, *serum lactis*.

Ἀῤῥωστέω, f. ήσω, p. ηκα, *infirmus sum*, *adversâ valetudine laboro* : de πράγμασι dicitur, neutrum absolut. ab α & ῥώννυμι.

Ἀῤῥώστημα, *languor*, *ægritudo* : est νόσημα μετ᾽ ἀσθενείας. Et

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas*, *morbus*. Ab

Ἄῤῥωστ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *infirmus*, *ægrotus* : ex α & ῥώννυμι.

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus*, *a*, dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμεν☉, Æol. pro ἀράμεν☉, a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto*, f. ρῶ, & Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντ☉, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

Ἄρσενα, acc. sing. ἄρσενε, *masculos*, in dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, εν☉, *mas*. Et

Ἀρσενικὸς, *masculinus* : ab eod. Th.

Ἀρσενοκοίτης, ȣ, ὁ, *cinædus* ; ex ἄρσην, & κοίτη, *cubile*.

Ἄρσην, εν☉, ὁ, ἡ, & τὸ ἄρσεν, *mas*, *masculus*. Vide Ἄῤῥην.

Ἄρσις, εως, ἡ, *elevatio*, item *ablatio* : & apud LXXII. *onus*. Th. αἴρω.

Ἄρσον, *adapta*, a. 1. imperat. à f. Æolico verbi ἄρω, *apto*. Vide ἀρσάμεν☉.

Ἄρσω, *coaptabo*, f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ρῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρα, & Æol. ἦρσα.

ἈΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica*.

Ἄρταμις, ιδ☉, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana*.

ἈΡΤΑ-

Ἀ'ΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius, coquus.* παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*, item *suspendium*: ab ἀρτάω.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Persarum: *magnus bellator.*

ἈΡΤΑ'Ω, (& ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. ηκα, *suspendo, appendo*: q. ab αἴρω, *attollo.* Hinc ἄρτημα, τὸ, *suspensum, appensum.*

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas*, nom. propr. viri. Gr. *incolumis.*

Ἀρτεμέα, acc. sing. ab

ἈΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *integer, incolumis*: q ab ἄρτιος, *integer.* Vel Pleonasmo τοῦ ρ, quasi ἀτεμής, à τέμνω.

Ἄρτεμις, ιδος, ιδος, ἡ, *Diana*: acc. -ιν & -ιδα. voc. ὦ Ἄρτεμι· q. ab ἀρτεμής, *perfectus.* Vel ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. nam venationi præesse fingebant, unde venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia*, herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum*, aut *statua*: ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antemna*: q. ab ἀρτάω, *suspendo.*

Ἀρτέμων, ωνος, nomen propr. viri: qui περιφόρητος cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ἈΡΤΕ'ΟΜΑΙ, *paro, apparo*: quasi ab ἄρω.

Ἀρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, *panis*, & ἐπίβουλος, *insidiator*: ex ἐπὶ & βουλή.

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo.*

Ἄρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum.* ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à præt. pass. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator*, quasi ab αἴρω, *tollo.* Vel *humerus*, quo onus sublatum fertur: item *genus calceamenti.* Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento νωτοφόρων, i. e. bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τοῦ ο, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum seu funis, quo ensis appenditur*, seu *theca in quâ reconditur*, quasi ἄορα τηρῶν· ab ἄορ, *ensis*, & τηρέω, *servo.*

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria, spiritûs receptaculum.* παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Unde

Ἀρτηριακὸς, ῦ, *ad arteriam pertinens.* Et

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ, ἡ, *arteriosus.*

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio*: à τομὴ etiam, quod à τέμνω.

ἌΡΤΙ, *modò, nuper, nunc.* ἕως ἄρτι, *huc usque.* ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore*: & ἀπ' ἄρτι, *jam, nunc.* Ἄρτι, in compositione interdum significat *integritatem* seu *perfectionem*, ex ἄρτιος· interdum *novitatem.*

Ἀρτιάκις, adv. *pariter*, i. e. pari numero. Et

Ἀρτιάζω, *ludo par impar*, interdum *præparo.* Et

Ἀρτιασμὸς, ῦ, ὁ, *lusus eorum qui ludunt par impar*: ab ἄρτιος, *par.*

Ἀρτιβλαστὴς, *recens germinans.* Th. βλαστάνω.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ, ἡ, *qui nuper uxorem duxit nuper nupta*: ab ἄρτι & γάμος, quod à γαμέω.

Ἀρτιγένεθλος, idem quod

Ἀρτιγενὴς, Poëtic. pro quo

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ, ἡ, *recens genitus, modo natus*: ex ἄρτι, & γεννητὸς, quod à γίνομαι, *nascor.*

Ἀρτιέπειαι, *veridicæ*, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπής.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *loquax, non mutilans verba, verborum concinnator*; item *veridicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, & ἔπω, *dico.*

Ἀρτίζω, *compono, perficio*: cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιθαλὴς, *recens florens.* Th. θάλλω.

ἌΡΤΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *par, integer, perfectus.*

Ἀρτίπος, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, *pedibus integer*, & *valens*: ab ἄρτιος & πούς.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens peremptus*: ab ἄρτι & φάω.

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò antè.* Attici distinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, & ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτοκόπος, ὁ, ἡ, *pistrix & pistor*: ex ἄρτος, *panis*, & κόπτω, *scindo.*

Ἀρτοξέρξης, idem quod Ἀρταξέρξης.

ἌΡΤΟΣ, ου, ὁ, *panis, cibus.*

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus*, nomen muris, apud Hom. Ex ἄρτος, & φάγω, *comedo.*

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*: ab

ἈΡΤΥ'Ω, vel ἀρτυύω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, *apparo, instruo, condio*: q. ab ἄρω. a. 1. ἤρτυσα. part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus.* præt. pass. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, *conditus.* a. 1. pass. ἠρτύθην. f. 1. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *haurio.*

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum.* Ab

ἈΡΥ'Ω, & ἀρύτω, f. σω, p. ἤρυκα, *haurio, ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ἡ, *cochlear, haustrum.* q. ab αἴρω.

Ἀρφαξάδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. [illegible]ns *vastationem.*

[illegible]γελος, ου, ὁ, *Archangelus*: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum.* ἄρχω verò, *impero*: ab ἀρχὴ, *principatus.* ἄγγελος, verò ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, *dux.* Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus*, & ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitus.* Th. ἀρχή.

Ἀρχαὶ, αἱ, *primitiæ*, pl. ab ἀρχή.

Ἀρχαϊκὸς, ὸ, & Att. Ἀρχαιικὸς, *vetustus.* Et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *prisco more*: ab eodem Them.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um*: & ἀρχαῖν,

ἀρχαῖη, Ion. pro ἀρχαία· ab ἀρχή. ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres.*

Ἀρχαιότερος, compar. & ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus:* ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas:* ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio:* ex ἀρχὴ, *imperium,* & αἱρέω, *eligo.* Et

Ἀρχαιρέσια, τὰ, *comitia.*

Ἀρχαιρεσιάζω, *magistratum creo,* aut *ambio:* ab iisdem.

Ἀρχαΐζω, *antiquos imitor.* Et

Ἀρχαϊσμὸς, ȣ, ὁ, *priscorum imitatio,* maximè in sermone: unde nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχή.

Ἀρχαίως, *antiquè,* adv. ab eod.

Ἀρχέδημος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχεδίκης, ȣ, ὁ, *qui justè imperat.* ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἀρχει, 3. sing. ind. præs. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero.*

Ἀρχεῖον, ȣ, τὸ, *domus principis,* aut *magistratuum curia:* ab ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρχεῖος, ȣ, ὁ, idem quod ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ἀρχέκακος, ὁ καὶ ἡ, *author* seu *origo malorum:* ab ἀρχὴ & κακός.

Ἀρχέλαος, ȣ, ὁ, *Archelaus,* nom. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ, ἡ, *imperans civitati.* ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεο pro ἄρχεσθαι, *incipe,* inf. pro imperativo: ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἄρχεσθαι, verò infin. sæpe *parere, imperium ferre.*

Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι· vide in ἄρχω.

Ἀρχέτυπος, ȣ, *archetypus,* in neutr. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium:* ab ἀρχὴ & τύπος.

Ἀρχεῦ, Dor. pro ἄρχȣ, præs. imperat. pass. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχή.

Ἀρχεύω, idem quod ἄρχω, *impero:* ab

ΑΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium, principatus, imperium, extremum.* Ab ἀρχὴ verò est ἀρχαῖος, ἄρχω & ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἔπαρχος, ὕπαρχος & ὑπάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πεντάρχιον, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi.

Ἀρχηγετεῖν, & ἀρχηγετέειν, *principatum tenere.*

Ἀρχηγέτης, & Dor. Ἀρχαγέτης, ȣ, ὁ, *dux, præses, princeps.* Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præses, ductrix, patrona.* Item

Ἀρχηγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *dux, princeps, author:* in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ & ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχή.

Ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, adverbialiter, *primùm, primitùs, principio:* & interdum *omninò, ante omnia.*

Ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχίατρος, ȣ, ὁ, *medicorum princeps,* vel *inter medicos primarius:* ab ἀρχὸς & ἰατρὸς, quod ab ἰάομαι.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, *scribarum præfectus:* ab ἀρχὸς & γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχίδαμος, ȣ, ὁ, *Archidamus,* nomen proprium.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos & princeps carceris.* Th. φυλάττω.

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, *pontificius.* Et

Ἀρχιερεὺς, έως, & Atticè έως, ὁ, *pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos:* q.d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps sacerdotum;* quod ab ἀρχὴ, *principatus,* & ἱερεὺς, *sacerdos,* quod ab ἱερὸς, *sanctus.*

Ἀρχικὸς, ȣ, ὁ, *principalis, primarius, aptus ad regendum:* ab ἄρχω.

Ἀρχίλοχος, ȣ, ὁ, *Archilochus:* Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ȣ, ὁ, *præfectus coquorum:* ab ἀρχὴ, *imperium,* & μάγειρος, *coquus.*

Ἀρχιοινοχόος, *pincerna, poculorum magister.* Ex ἄρχω, *impero,* οἶνος, *vinum,* & χέω, *fundo.*

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps:* ab ἀρχὴ, *principatus,* & ποιμὴν, *pastor.*

Ἀρχιππος, ȣ, ὁ, propr. nom. viri. Gr. *magister equorum.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἀρχισιτοποιὸς, ȣ, ὁ, *pistor, pistorum princeps:* ex ἄρχω, *impero,* & σῖτος, *frumentum, panis,* & ποιέω, *facio.*

Ἀρχιστράτηγος, ȣ, ὁ, *imperator exercitûs:* quod ab ἀρχὴ, *principatus,* & στρατηγὸς, *dux:* quod ex στρατὸς, *exercitus,* & ἄγω, *duco.*

Ἀρχισυνάγωγος, ȣ, ὁ, *præfectus* vel *rector synagogæ:* ab ἄρχων & συναγωγὴ, *conventus:* quod à συνάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἀρχιτεκτονικὸς, ȣ, *ad architectum pertinens, peritus architecturæ:* & in f. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (sub τέχνη) *architectura:* ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS, fabrorum princeps;* item Metaphor. *structor, machinator:* ex ἄρχων & τέκτων, *faber,* quod à τεύχω, *fabricor.*

Ἀρχιτελώνης, ȣ, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum.*

Ἀρχιτρίκλινος, ȣ, ὁ, *architriclinus, symposiarcha,* qui præest apparando convivio: ex ἀρχὴ, *principatus,* & τρίκλινον seu τρίκλινος, *triclinium;* id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum: quod ex τρεῖς & κλίνω, *reclino.*

Ἀρχίφυλος, ȣ, *præfecti tribûs.* ἀρχίφυλοι, οἱ,

οι, *principes tribuum*. Th. φυλὴ, *tribus*.
Ἀρχιμῶν, per Sync. pro
Ἀρχόμενος, *subditus*. præs. part. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*. Vel pro ἠργμένος, ut sit Ionicum præt. translato accentu.
Ἄρχομαι, vide ἄρχω.
Ἀρχὸς, ὁ, *princeps*: hinc adjectiv. Angl. arch.
Ἄρχω, *impero*, cum genit. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præs. med. ἄρχομαι, *incipio*, *impero*. Imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. præs. part. ἀρχόμενος. ἀρχόμεθ' pro ἀρχόμεθα, præs. sub. med. f. 1. med. ἄρξομαι, η, εται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. sub. ἄρξωμαι, η, ηται. a. 1. inf. m. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, *principium*, *imperium*.
Ἀρχώμεσθα, *ordiamur*, Poët. pro ἀρχώμεθα, præs. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.
Ἄρχων, οντος, ὁ, *princeps*: ἀρχόμενος, *subditus*.
ἈΡΩ, *apto*, *adapto*, *congruo*. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἄρσω, & ἦρσα. part. ἄρσας, αντος. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione ἄραρα, & Poët. ἄρηρα. Et ἄρω, potest etiam esse, a. 1. sub. verbi αἴρω, *tollo*.
Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium*, *remedium*: &
Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *vindex*, *defensor*: ab ἀρήγω, *auxilior*, verso η, in ω.
ἈΡΩΜΑ, ατος, τὸ, *aroma*, *odoramentum*. ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata*: ab ἄρι & ὄζω, *oleo*. Hinc
Ἀρωματικὸς, ῆς, *odoratus*: & -τίζων, οντος, ὁ, ἡ, *aromata redolens*.
ἈΡΩΝΙΆ, ας, ὁ, *mespilus arbor*.
Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *Heros*.
Ἂς, adv. *usquequò*.
Ἃς, acc. pl. ab ὃς, ἥ, ὃ, *qui*, *quæ*, *quod*. Art. subjunct.
Ἀσὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Syr. *Medicus*.
Ἆσα, Dor. pro ᾖσα, & in 2. singul. ᾆσας, Dor. pro ᾖσας, a. 1. act. verbi ἀείδω, *cano*, & ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. & Dor. ᾆδον.
Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, *satio*. f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, ι subscripto, *cano*.
Ἀσάλευτος, ου, ὁ, ἡ, *inconcussus*, *immotus*: ex α, & σαλεύω, *agito*. Th. σάλος, ου, ὁ, *salum*.
Ἀσαλπίγκτος, seu ἀσάλπικτος, ὁ καὶ ἡ, *tubâ non proclamatus*: ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιος, Hesych. *quod mane solum & vespere tubâ canere solerent*: ab α & σάλπιγξ, *tuba*.
Ἀσάμενος, ου, ὁ, Poët. pro λυπούμενος, *dolens*, *mæstus*: ab ἄδω, *satio*, vel ἄω, *lædo*.
ἈΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *pelvis*, *solium balneatorium*: παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, *à sordibus minuendis*, i. e. *eluendis*.

Ἀσᾶν, *fastidio afficere*, præs. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, *satio*.
Ἀσανδάλιος, ου, *sandaliis carens*: ab α & σανδάλιον.
Ἀσαπὴς, έος, & Ἄσηπτος, ου, ὁ, ἡ, *non putrefactus*, *putredini non obnoxius*: ab α & σήπω, *putrefacio*.
Ἄσαρκος, ου, *carnis expers*: item, *gracilis*, *macilentus*: &
Ἀσαρκία, ας, ἡ, *gracilitas*, *macies*, *carnis privatio*: ab α, & σάρξ.
ἈΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ASARUM*, *nardus sylvestris*.
Ἄσας, Ion. pro ᾖσας, *cecinisti*, 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, *cano*.
Ἀσάφεια, ας, ἡ, *obscuritas*. Et
Ἀσαφὴς, έος, ὲς, ὁ, ἡ, *obscurus*: ex α, & σαφὴς, *manifestus*.
Ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, *inextinguibilis*: ἄσβεστη, in f. gen. pro ἄσβεστος apud. Hom. ex α, & σβεστὸς, quod à σβέννυμι, *exstinguo*.
ἈΣΒΟ'ΛΗ, ης, & ἄσβολος, ου, ἡ, *fuligo*, *macula*, *favilla*, q. ab ἄσις & βάλλω. Est &
Ἄσβολος, ου, ὁ, nom. propr. auguris.
Ἀσβολόεις, εντος, *fuliginosus*. Poët. &
Ἀσβολώδης, εος, ὁ, ἡ, idem, apud Oratores. Item
Ἀσβολόω -ῶ, f. ώσω, & Ἀσβολάω, *fuligine inficio*, *polluo*: à them. ἄσβολος.
Ἀσδρούβας, *Asdrubal*, dux Carthaginensis.
Ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas*, ab ἀσεβὴς.
Ἀσεβέω, *impiè ago*. f. ήσω. p. ἠσέβηκα. a. 1. inf. ἀσεβῆσαι· ex α, & σέβω, *colo*.
Ἀσεβῆ, *impia*, nom. pl. n. g. ab ἀσεβὴς.
Ἀσέβημα, ατος, τὸ, *impietas*, *piaculum*: &
Ἀσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσεβὲς, *impius*, *a*, *um*: ex α, & σέβω, *colo*.
Ἀσέλγεια, ας, ἡ, *lascivia*, *obscœnitas*, *petulantia*: &
Ἀσελγέω, ῶ, & Ἀσελγαίνω, *petulanter ago*, *lascivio*: &
Ἀσελγῶς, seu Ἀσελγὸς, *petulanter*, *lasciviè*, *immodicè*, *insolenter*: Omnia ab
ἈΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *petulans*, *protervus*, *lascivus*, *impudicus*: ex α priv. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant; Eustath. vel ex α intens. & Σέλγη, quod cives petulantes fuerint; Suidas.
Ἀσέληνος, ου, *obscurus*: ex α priv. & σελήνη, *Luna*, q. *sine Lunâ*.
Ἄσεμνος, ου, ὁ, ἡ, *minimè venerandus*, *inhonestus*, *incastus*, *fœdus*: ab α, & σεμνὸς.
Ἄσεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀσεβὴς.
Ἀσεπτὴς, έος, ὁ, ἡ, *impius*. Gen. 18. 25.
Ἀσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. m. ab ᾄδω, *cano*.
Ἄση, ης, ἡ, *fastidium*, *nausea*: item, *molestia animi*: ab ἄδω, *satio*.
Ἀσῆ, *cantabis*, 2. sing. f. m. Dor. pro ᾄσομαι, η. Th. ᾄδω.
Ἀσηθείην, *molestiâ afficiar*, a. 1. opt. pass. ab 1. 1. ind. pass. ἠσήθην. Vide ἀσηθῶς.

Ἀσηθῆς, *mœstus fueris*, a. 1. sub. pass. ab ἀσδομαι, ὥμαι, f. ήσομαι, *fastidio laboro*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ, ἡ, *incustoditus*, *incertus*, *non signatus*, *rectore carens*: ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo*, i. e. *non custoditæ*: ab

Ἄσημος, ου, ὁ, ἡ, *cui signum*, seu *nota non est impressa*: per consequens, *obscurus*, *ignobilis*: ex α priv. & σῆμα, *signum*.

Ἄσηπτος, *incorruptus*: idem quod ἀσαπής. ab α & σήπω.

Ἀσήσῃ, 2. person. a. 1. sub. med. verbi ἀσδομαι. Vide ἀσηθῆς.

Ἀσθεὶς, ἐντος, *cantatus*, a. 1. part. pass. ex a. 1. ᾔσθην, verbi ᾄδω, *canto*.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, *infirmitas*, *adversa valetudo*, *inopia*: vide ἀσθενέω.

Ἀσθενέστερος, *imbecillior*, compar. ab ἀσθενής.

Ἀσθενέω, ῶ, *ægroto*, *langueo*, *infirmus sum*; item *infirmor*. imperf. ἠσθένεον, ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præs. part. ἀσθενέων, ῶν, έοντος, οῦντος, *ægrotus*, *rudis*: & in f. g. ἀσθενέουσα, οῦσα, ης, *infirma*. ἀσθενήσας, αντος, & in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α & σθένος, *robur*.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas*, *morbus*: ex eodem them.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, *infirmus*, *impotens*, *ægrotus*, *pauper*: ex α & σθένος, *robur*.

Ἀσθενίη, pro Ἀσθένεια, Ion.

Ἀσθενικὸς, οῦ, *imbecillis*, *valetudinarius*, *pauper*: ab α & σθένος.

Ἄσθη, *detrimentum passus est*, Ion. pro ἤσθη, a. 1. verbi ἄσω vel ἄω, *lædo*: pro quo tamen potiùs ἀάω dicitur.

ἌΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *anhelatio*, *spirandi difficultas*: ab ἄω. Hinc

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα, *anhelo*, *spiritum difficulter traho*. ἀσθμάζω, idem.

Ἀσθμαίνοντα, *anhelantem*, acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω.

Ἀσθματικὸς, οῦ, *difficulter spirans*. Th. ἆσθμα.

Ἀσία, ας, ἡ, *Asia*, nomen reg. Gr. *limosa*. Indè

Ἀσιανὸς, οῦ, ὁ, *Asianus*.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, *Asiæ princeps*: q. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσίη, ης, ἡ, *limosa*, Ion. pro ἀσία, ας, ἡ. ab ἄσις, *limus*.

Ἄσιμος, ου, ὁ, *argentum*. Hesych. ἄσιμος ἄργυρος.

ἈΣΙΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

Ἀσίνη, est etiam propr. nom. urbis Græciæ. Iliados β.

Ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, *illæsus*, *nullo malo affectus*, *innocuus*. Th. σίνω, *noceo*.

ἈΣΙΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *locustæ genus*, pinnis carens, & prælonga habens crura.

ἈΣΙΣ, εως, ἡ, *limus*, *sordes*, *cænum*: q. ab ἄζω, *sicco*. Ἆσις, *cantio*, ab ᾄδω.

Ἀσιτία, & Ἀσιτεία, ας, ἡ, *inedia*, *esuries*: ab Ἄσιτος, ου, ὁ, ἡ, *jejunus*, *impastus*: ex α & σῖτος, *cibus*.

ἈΣΚΑΛΑΒΟΣ, sive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*, animalculum simile lacertæ: & per Aphæresin σκαλαβώτης, & καλαβώτης.

ἈΣΚΑΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est & nomen propr. viri.

Ἄσκαλος, ου, ὁ, ἡ, *incultus*: ex α & σκάλλω, *fodio*.

ἈΣΚΑΛΩΠΑΣ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine; rectè scribitur σκολόπαξ.

ἈΣΚΑΝΤΗΣ, ου, ὁ, *vilis lectus*, *scamnum*, *grabatulus*: q. ab α priv. & σκηνή.

ἈΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *genus vermis*.

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ, ἡ, *illæsus*, *incolumis*. Scribitur & ἀσχεθὴς & ἀσκηθής. ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo*. Th. ἀσκέω.

Ἀσκελέως, adv. *durè*, *assiduè*, *graviter*: ab α & σκέλλω, *exsicco*.

Ἀσκεπτος, ου, *inconsideratus*, *non circumspectus*. Et.

Ἀσκέπτως, adv. *temerariè*, *inconsultò*: ab α & σκέπτομαι.

Ἀσκευὴς, ὁ, ἡ pro quo & ἄσκευος, *qui caret instrumentis*, *imparatus*. Th. σκεῦος, *vas*.

ἈΣΚΕΩ, *exerceo*, *doceo*, *orno*: f. ήσω. p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος. Hinc

Ἄσκησις, εως, ἡ, *exercitatio*, *studium*, *assuetudo*.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis*, *gymnasium*.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, *exercitator*.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, *exercitatus*, *a*, *um*, *elaboratus*, *ornatus*: ab ἀσκέω.

Ἄσκιος, ια, ον, *umbrosus*, *opacus*, *qui densam habet umbram*: ex α intensivâ particulâ, & σκιὰ, *umbra*; item *umbrâ carens*. ἄσκιον, μὴ ἔχον σκιὰν Hesych. ab α priv. & σκιά.

Ἀσκλαπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Ἀσκληπιὸς, ου, ὁ, *Æsculapius*.

Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, *Asclepiades*, nomen propr.

Ἄσκοπος, ου, idem ac ἄσκεπτος, & Ἀσκόπως quod ἀσκέπτως, suprà: & ab eod. them.

ἈΣΚΟΣ, οῦ, ὁ, *uter*, *utris*: q. ab α epitatico, & χῶ, *contineo*.

Ἀσκοῦμεν, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, *exerceo*.

Ἄσκρη, dat. sing. Ion. pro Ἄσκρα, nomen proprium pagi. ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis*, apud Hesych.

Ἆσμα, ατος, τὸ, *canticum*, *cantilena*, *carmen*. ᾆσμος, idem. Et

Ἀσμάτιον, *cantilena*: ab ᾄδω.

Ἀσμὰχ, vel ut alii leg. ἀχὰμ, nomen Æthiopic. Græcorum linguâ valet, *qui à sinistrâ manu regi adstant*.

Ἀσμβίςεϱον, *gratiùs, lubentiùs :* & ἀσμβέςατα, *libentiſſimè*, adv. ab ἄσμβ۞.

Ἀσμβίσ(κα, ας, ἡ, a. 1. opt. Æol. ab

Ἀσμβίζω, *comiter excipio :* f. ίσω. ab

ΑΣΜΕΝΟΣ, *gaudens, gratus, libens :* ab ἥδω, *delecto*. perf. paſſ ἥσμαι. part. ἡσμβ۞, & Ion. ἀσμβ۞, deinde ἄσμβος, aſpiratione mutatâ, itemque tranſlato accentu Æolicè ; quod in comparat. habet ἀσμβέςεϱ۞, ſuperl. ἀσμβέςατ۞, pro ἀσμβώτεϱ۞, & -ώτατ۞.

Ἀσμβως, adv. *libenter, cum gaudio*.

Ἀσοφία, ας, ἡ, *inſipientia, ſtultitia, imperitia :* ex α & Σοφία.

Ἄσοφ۞, ȣ, ὁ, ἡ, *inſipiens, imperitus :* ex α priv. & Σοφὸς, *ſapiens*. ἀσόφως, *ſtultè, imperitè*.

ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *ſaluto, amplector, oſculor, blandior, amicè & familiariter excipio*. imperf. ἠσπαζόμην. f. ἀσπάσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ατο. imperat. ἄσπασαι, άσθω. ſub. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμβ۞. præt. paſſ. ἤσπασμαι. Ex α, quod eſt ἅμα, *ſimul*, & σπάω, *traho*. Hinc

Ἀσπαίρω & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, *tremo, ſingultio, palpito* ; Atticè pro σπαίρω, propriè de iis, qui morti obluctando animam efflant : à σπάω, *traho*. Hinc Angl. ſprawl.

ΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, *frutex*, multis ſpinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακ۞, ὁ, *talpa*, animal oculis carens : hinc ἀσπάλακος τυφλότεϱος, prov. *talpâ cæcior* : q. à σπάω, *traho*. ὑποσπᾷ γδ τὴν γῆν.

Ἀσπαλιεὺς, έ۞, *piſcator* : ab ἀσπάλ۞, *piſcis* ; quod à σπάω & ἅλς vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

ΑΣΠΑΡΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἀσφάραγος Att. *aſparagus*, planta turionibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augeſcunt ad fructus, & ſeminis emiſſionem, ἀσπαϱάγȣς vocant, ſiqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis.

Ἀσπάσαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. ſub. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσι۞, ȣ, *amplectendus, acceptus*. Poët. inde

Ἀσπασίως, adv. *lubenter*. Item

Ἀσπασμὸς, ȣ, ὁ, *ſalutatio, amplexatio*. Et

Ἀσπαςὸς, ἡ, ὸν, ȣ, idem quod ἀσπάσι۞. Et

Ἀσπαςῶς, quod ἀσπασίως. Omnia à præt. paſſ. præced. ἀσπάζομαι.

Ἄσπαϱτ۞, ȣ, ὁ, ἡ, *non ſatus, inſeminatus*. Et inde

Ἀσπάρτως, adv. *ſemente non factâ, citra ſationem :* ab α & σπαρτὸς, quod à σπείρω.

Ἄσπερμος, ȣ, *ſine ſemine & prole :* ab α & σπέρμα, *ſemen*. Th. σπείρω.

Ἀσπερχὲς, adv. *ſtudioſè, ſedulò, inceſſanter :* ex α epitatico, & σπέρχω, *urgeo*.

Ἄσπετ۞, ȣ, ὁ, ἡ, *immenſus, quem aſſequi nequeas :* ex α & ἑσπόμαι, vel ἕπω, *ſequor*.

Ἀσπιδὴς, *in clypei modum rotundus*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἀσπιδιώτης, ȣ, ὁ, *ſcutatus, clypeum gerens, bellator*. Th. ἀσπὶς.

Ἀσπιδȣ́δȣπ۞, ȣ, ὁ, ἡ, *qui ſcuto ſtrepitum edit*. Ex ἀσπὶς, *clypeus*, & δȣ̃π۞, *ſonitus*.

Ἀσπίζω, f. ίσω, p. ικα, *defendo* ; propriè, *clypeo meipſum protego & defendo*. Them. ἀσπὶς.

Ἄσπιλ۞, ȣ, ὁ, ἡ, *immaculatus, intemeratus :* ex α & σπῖλ۞, *macula*.

ΑΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *clypeus* ; item *aſpis*, genus ſerpentis. ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιςὴς· alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.

Ἀσπιςᾶν, *bellicoſorum*, gen. pl. Æol. ab

Ἀσπιςὴς, ȣ, ὁ, *clypeatus, miles*. Th. ἀσπὶς.

Ἀσπλαγχν۞, ȣ, ὁ, ἡ, *non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus :* ex α priv. & σπλάγχνον, *viſcera*.

Ἄσπλην۞, ȣ, ὁ, ἡ, *lienis expers*. Et

Ἄσπληνον, ȣ, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia :* item, herba ſic dicta, quòd ſpleneticis curandis conducat. Ab α & σπλὴν.

Ἀσπονδεὶ, adv. *ſine fœdere* aut *libatione*. Et

Ἀσπονδέω, *fœdus non ſervo*, aut *non admitto*. Et

Ἄσπονδος, ȣ, ὁ, ἡ, *implacabilis, infidus, fœdifragus* : ex α priv. & σπονδὴ, *libatio, fœdus* ; quod à σπένδω, *libo*. p. m. ἔσπονδα, unde σπονδή.

Ἄσπορ۞, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod ἄσπαρτ۞ item *ſeminis expers* : ab α & σπόρ۞, quod à σπείρω.

Ἀσπȣ́δας۞, ȣ, *neglectus*. Et

Ἀσπȣδεὶ, adv. *ſine curâ, negligenter* ; item *ſine labore :* ex α & σπȣδὴ, *ſtudium*, quod à σπεύδω, *feſtino*.

Ἄσσ', & ἄσσα, Atticè ἅτια, pro ἅπερ, & ἅτινα, *quæcunque, quæ :* ex ἃ & σὰ Megarenſium linguâ, ſignificante τινά. ἄσσα vel ἅτια ſignificat τινὰ, *aliqua, quædam*. Ἄτια etiam eſt vox, quâ juniores compellant ſenes.

Ἀσσάριον, ȣ, τὸ, *aſſarius*, quarta pars unciæ : à Latinâ voce, *as, aſſis*.

ΑΣΣΟΝ, adv. *propè*, idem quod ἐγγὺς, cum dat. & genit. in compar. ἐγγίων & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων, & in n. g. ἆσσον & ἄσσον. Hinc ἀσσοτέρω & ἀσσοτάτω, *propiùs, proximé*. ἐπασσύτεροι, ων, οἱ, *continuâ ſerie ſequentes*.

Ἄσσ۞, ȣ, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Aſſyria*, quæ & *Babylonia* & *Chaldæa* vocatur.

Ἀσσύτεϱον,

'Ασσύτερον, *propius*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἆσσον.
'ΑΣΤΑΚΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *aſtacus*, *cancer marinus.*
'ΑΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ȣ, ὁ, *nuntius* : q. ab α priv. & στῆναι, quod non ſtet, ſed ambulet; Perſicum vocabulum.
'Ασταλέω, ῶ, *incertis ſedibus vagor* : f. ήσω. p. ἠστάτηκα. a. 1. ἠστάτησα. Ab
"Αστατος, *inſtabilis*, quod ex α priv. & στατὸς, *qui ſtat*. Th. ἵστημι.
"Ασταχυς, υος, ὁ, *ſpica*, *ariſta*, pro στάχυς, *ſpica*, addito α, quod à στίξ, *ordo*, hoc à στείχω, *eo.*
"Αστεγος, ȣ, ὁ, *exul*, *peregrinus*; ad verbum, *qui eſt ſine tecto* : ex α & στέγω, *tego.*
'Αστεῖος, εία, εῖον, *venuſtus*, *a*, *um*, *urbanus* : ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs.*
'Αστείως, adv. *urbanè*, *feſtivè* : ab eod. Th. ἄστυ.
'Αστεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus*. ἀστεμφέως, adv. *firmiter* : ex α & στέμβω, *aſſiduè moveo.*
'Αστερίη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. *Stellata.*
'Αστερίσκος, ȣ, ὁ, *ſtellula*, *aſteriſcus*. Th. ἀστήρ.
'Αστερόενθ' pro ἀστερόεντα, acc. ſing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *ſtellis plenus*. Th. ἀστήρ.
'Αστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*, Poëtis idem quod ἀστραπή· ab ἀστράπτω, *fulguro.*
'Αστεροπητὴς, ȣ̃, ὁ, *fulgurator* : ab ἀστεροπὴ, *fulgur.*
'Αστὴ, ῆς, ἡ, *civis*, & in m. g. ἀστὸς, ȣ̃, ὁ, idem: ab ἄστυ, *urbs.*
'ΑΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, *ſtella* : hinc ἀστερίσκος, ἄστρον, &c. Et hinc per Aphæreſin Anglis uſitatiſſimam 𝔖𝔱𝔞𝔯.
'Αστήρικτος, ȣ, ὁ, ἡ, *inſtabilis*, *infirmus* : ex α & στηρίζω, *ſtabilio.*
'Αστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, *non calcatus*, *non tritus:* ex α & στείβω, *calco.*
"Αστιβος, ȣ, ὁ, ἡ, idem : & ab eod.
'Αστικὸς, ȣ̃, & aliquando 'Αστυκὸς, *urbis incola*; & opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item *urbanus feſtivus*; necnon, *prudens*. Et.
'Αστικῶς, adv. *ſapienter*, *feſtivè*. Th. ἄστυ.
'Αστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀστὸς, *civis*. Th. ἄστυ.
"Αστοργος, ȣ, ὁ, ἡ, *naturalis amoris expers* : in quo στοργὴ, h. e. *naturalis amor* planè extinctus eſt. Ex α priv. & στέργω, *diligo.* p. m. ἔστοργα, unde στοργή.
'Αστὸς, ȣ̃, ὁ, & in f. g. ἀστὴ, ἡ, *civis popularis*. Th. ἄστυ.
'Αστοχέω, ῶ, *à ſcopo aberro* : f. ήσω. p. ἠστόχηκα. a. 1. ἠστόχησα. Ex α & στοχάζομαι, *collimo*, *ad ſcopum tendo.*
"Αστρα, nom. pl. ab ἄστρον.
'ΑΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, *ſella*, *ephippium ligneum.*
'Αστραβὴς, ὁ, ἡ, *non detortus* : ex α & στρέφομαι, *vertor.*
'ΑΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *vertebra*, *ſpondylus*, ἀστράγαλοι, ων, οἱ, *tali luſorii*. ἀστράγαλοι πόδες, *lucidi pedes*. ἀστραγαλίζω, *talis ludo.*
'Αστραῖος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.
'Αστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*. ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, idem : ab
'ΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, *fulguro* : f. ψω. p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. p. m. ἤστραπα. q. ab ἀστέρος ἰάπτω.
'Αστρατεία, ας, ἡ, *vacatio militiæ*, *militiæ deſertio*. Et
'Αστράτευτος, ȣ, *immunis à militiâ* : ab α & στρατός.
"Αστρεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui ſe non convertit*, *immobilis*, *non reſpiciens* : ex α & στρέφω, *verto.*
'Αστροθέτημα, idem quod ἄστρον. Didym. in Il. Δ.
'Αστρολογία, ας, ἡ, *Aſtrologorum ſcientia*, γενεθλιολογία. Et
'Αστρολογικὸς, ȣ̃, *ad Aſtrologiam* ſeu *Aſtrologos pertinens* : ab
'Αστρολόγος, ȣ, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος· citerioribus verò, *qui effectus ſyderum prædicit*. γενεθλιακός. Ab ἄστρον, cujus Th. ἀστὴρ, & λόγος, quod à λέγω.
"Αστρον, ȣ, τὸ, *aſtrum*, *ſydus* : Signum ſcil. cœleſte multis ſtellis conſtans; & interdum *ſtella*. Th. ἀστήρ.
'Αστρονομία, ας, ἡ, *aſtrorum ſcientia*, *Aſtronomia*. Et
'Αστρονομικὸς, ȣ̃, *ad Aſtronomiam pertinens* : item idem quod
'Αστρονόμος, ȣ, *aſtrorum ſcientiæ peritus*, *Aſtronomus* : ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, & νόμος, quod à νέμω.
"ΑΣΤΥ, εος, τὸ, *urbs* : q. à στάω. Hinc ἀστεῖος, & ἀστειότης, de quibus ſuprà.
'Αστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris : ab ἄστυ καὶ ἄναξ, quia Hector pater & princeps civitatis Trojæ fuit.
'Αστυβοώτης, ȣ, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, *in urbe clamans* : epithet. *præconis.*
'Αστυγειτονικὸς, ȣ̃· &
'Αστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, *ſuburbanus*, *urbi vicinus* : item *finitimus*, *propinquus* : ab ἄστυ & γείτων, *vicinus.*
'Αστυκὸς, ȣ̃, ὁ, *urbanus* : ab ἄστυ, *urbs*. Vide ἀστικός.
'Αστυνόμος, ȣ, ὁ, *urbanus*, *civilis* : ἀστυνόμοι, οἱ, *inferiores magiſtratus* : curatores ſc. decoris urbium. Ex τὸ ἄστυ, εος, *urbs*, & ex verbo νέμομαι, τὸ διάγω καὶ οἰκῶ.
'Αστύοος, ȣ, ὁ, *Aſtynous*, nomen proprium.
'Ασύμφηλος, ȣ, ον, *minimè durus* : ex α, & συμφηλὸς, *durus*. Th. σύφω, *adſtringo.*
'Ασύγκριτος, ȣ, ὁ, *incomparabilis*, *diſſimilis* : item, *qui concreſcere ſeu coaleſcere nequit* : item, *qui cum alio non habet commercium*. Eſt etiam propr. nomen viri. Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω.
'Ασυλεὶ, adv. *tutò* : &
'Ασυλία, ας, ἡ, *ſanctitas loci* : item, *jus*

apud aras olim *consequutum*; hodie, *immunitas Ecclesiæ*. Th. σύλη.

Ἀσυλλόγιστος, ου, *non probè colligens*, aut *collectus, rationis expers, imprudens*: &

Ἀσυλλογίστως, *sine ratiocinatione*: ab α & συλλογίζομαι, quod à σὺν & λέγω.

Ἄσυλον, τὸ, *Asylum*: ab α & σύλη, *spolium*: &

Ἄσυλος, ου, ὁ, ἡ, & Ἀσύλητος, *inviolabilis, inspoliatus*: ab eod. Th.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, *immunis, qui nihil symboli affert*; item, *inutilis*: ab α & σύμβολον, quod à σὺν & βάλλω.

Ἀσύμβουλος, *expers consilii, inconsultus*. Th. βουλή.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia*: apud Mathem. *chorda*. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ, ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus*: ab α, σὺν, & μέτρον.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, *incommodus noxius*: ex α & σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *discrepantia*: &

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, *absonus, discors*: ab α, σὺν & φωνή.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ, ἡ, *irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens*: ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab α & σύνδετος, quod à συνδέω, ex σὺν & δέω.

Ἀσυνεσία, & Ἀσύνεσις, *stultitia*: &

Ἀσύνετος, ου, ὁ, ἡ, *desipiens, amens*: ex α & συνετὸς, *intelligens*, quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *scio*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, *insolentia*: ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ, ἡ, *insuetus, insolens*: ex α, σὺν & ἦθος.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœderis*: &

Ἀσύνθετος, ου, ὁ, ἡ, *fœdifragus*: ex α & συντίθημι, *paciscor*. Th. τίθημι.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ, *inordinatus*: item *immunis à muneribus in nullum ordinem ascriptus*: ex α, σὺν & τάσσω, *ordino*.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad finem non perductus*: &

Ἀσυντελής, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus*: ex α, σὺν & τελέω, *perficio*. Th. τέλος *finis*.

Ἀσύστατος, ου, *qui consistere nequit, non cohærens, parum sibi constans*: ab α & συνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ, ἡ, *vilis, abjectus*: ab ἄτω, *noceo*, & φῆλος, *impostor*. Alii interpretantur etiam, *stolidus*, & derivari posse credunt à σοφὸς *sapiens*, o in υ verso: Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, *quietè*. Th. ἥσυχος· Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

Ἀσύχιμος, ω, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, unde ἥσυχος, ου, ὁ, *quietus*.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφάλαξ, ακος, pro ἀσπάλαξ, π verso in φ. ὁ, *talpa*: à σπάω, *traho*.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *securitas, firmitas, veritas*: ab ἀσφαλὴς, quod ab α & σφάλλω.

Ἀσφαλές. n. g, ἀσφαλεῖς, nom, pl. m, g, ἀσφαλέας, Ion. *tutò, facilè*, pro ἀσφαλῶς, ab ἀσφαλὴς, quod vide.

Ἀσφαλέστατος, *certissimus*, superl. ἀσφαλέστερος. compar. ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *certus, minimè lubricus, tutus à lapsu*: quod &

Ἀσφαλῶς, *tutò, certè*; ex α & σφάλλω, *supplanto*. f. σφαλῶ. p. ἔσφαλκα. p. pass. ἔσφαλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, erratum*.

Ἀσφαλίζω, *munio, stabilio*, f. ίσω. p. ἠσφάλικα. p. pass. ἠσφάλισμαι. a. 1. pass. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι, a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adstrinxit*: & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

Ἀσφαλτίτης, ου, ἡ, *bitumen fundens*.

Ἀσφαλτίτης λίμνη, *mare mortuum*: ab

ἌΣΦΑΛΤΟΣ, ὁ, ἡ, *bitumen*.

Ἀσφαλτόω, *bitumine illino*.

Ἀσφαραγεῖν, Poët. *valde strepere*: ex α, intens. & σφαραγέω, quod à σφάραγος, *sonus, qui gutture emittitur*.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, *gula, guttur*: ἀπὸ σφαραγεῖν, *sonare*. Th. σφάραγος.

ἈΣΦΟ'ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *asphodelus*, plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, vero, est. adject. q. d. *asphodelosus*: idem quod ἀσφοδελώδης, Didym. in Odys. Λ.

Ἀσχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, idem quod

ἈΣΧΑ'ΛΛΩ, quod & ἀσχαλάω, *mœreo, doleo, succenseo*: ἄσχαλλε, præs. imperat. q. ab ἄχος, interjectio σ adeo ut ἀσχάλλειν, sit ἄχος ἅλις ἔχειν, *affatim doloris habere*.

Ἄσχετος, ου, ὁ, ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit*, dicitur & ἀάσχετος· ex α, & σχέω, seu ἔχω, *coërceo*.

Ἀσχημονέω, *indecorè ago*. f. ήσω. p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι· &

Ἀσχημόνως, adv. *indecorè*: item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio*, cum turpissimis gestibus: &

Ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, *indecorus*: ex α & σχῆμα. Th. ἔχω.

Ἀσχολέομαι -οῦμαι, *occupor*: ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præs. opt. pass. hinc

Ἀσχολία, ας, ἡ, *occupatio*: ex α, & σχολὴ, *otium*.

Ἄσχολος, ου, ὁ, ἡ, *qui non habet otium, occupatus*: ex α & σχολὴ, *otium*.

Ἀσῶ, *contristeris*: ab ἀσάω -ῶ, præs. imperat. pass. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, *cano*.) ab ἀσάομαι, *nauseo*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσωτία, ας, ἡ, *profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta*: ab

Ἄσωτος, ου, ὁ, ἡ, *luxuriosus, perditus*: quod ex α & σώζω, *conservo*, q.d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. *profusè, perditè*.

Ἄταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*;

damnum: ab ἀτάω, *lædo*.
Ἀτακτέω -ῶ, *inordinatè me gero*: f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτοιῶν, præs. part. act. n. g. ex α & τάσσω, *ordino*.
Ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, *inordinatus*, *confusione gaudens*: & hinc
Ἀτάκτως, adv. *inordinatè*, *incompositè*: ab eod. Th.
Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, *molestiis carens*; item *iners*: ab α & ταλαίπωρος, q. τλάων πῶρον, *luctum ferens*.
Ἀταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen propr. mulier.
Ἀτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, *par*, *æqualis*: quasi ἀντιτάλαντος, qui paris est ponderis. Th. τάλαντον, *statera*.
Ἀταλάφρων, ὁ, ἡ, *infans*, *puerilia sapiens*, *tenellus*: ab α & ταλάω, *patior*, & φρὴν, *animus*; vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener*.
Ἀτάλλω, seu ἀτιτάλλω, *cresco*, *adolesco delicatè more pueri alor*, *lusito*, *exulto*. Dicitur & ἀτιτάλλω· ab
ἈΤΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tener*, *mollis*, *juvenilis*: q. ab α & ταλάω, *perfero*, q. nondum potens ferre multa.
Ἀταξία, ας, ἡ, *confusio*, item, *incontinentia*, *ordinis desertio*: ab α & τάξις, quod à τάττω, *ordino*.
Ἀτάομαι, *patior damnum*: ab ἀτάω, *lædo*.
ἈΤΑ'Ρ, *sed*, *ut*, *verùm*, *cæterùm*, *propterea*; Poët. pro quo aliquando αὐτάρ. ἀτὰρ οὖν, *quamobrem*.
Ἀτάρβακτος, ω, vel οιο, ὁ, Doric. pro
Ἀτάρβητος, seu ἀταρβὴς, ὁ, ἡ, *intrepidus*, *imperterritus*: quod ex α & ταρβέω, *timeo*. Th. τάρβος, *terror*.
ἈΤΑ'ΡΜΥΚΤΟΝ, *intrepidum*: q. ab α & ταρμύσσω, *terreo*: vel ab ἀτὰρ & μύειν.
Ἄταρνον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ*: ab α priv. & τείρω, *tero*: τρίβει τὸν ἄξονα.
Ἀταρπιτὸς & ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς & ἀτραπός.
Ἀταρτηρὸς, οῦ, ὁ, *noxius*, *contumeliosus*: pro ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, per Pleonasm. syllabæ ταρ. Th. ἄτη, *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo*.
Ἀτάρχυτος, ου, ὁ, ἡ, *insepultus*; ex α & τάρχυα, τὰ, *inferiæ*, *justa*.
Ἀτασθαλία, ας, ἡ, *improbitas*, *vecordia*, *petulantia*: ἀτασθαλίῃσι, dat. sing. Ion. q. ἄτῃ θαλίας.
Ἀτασθάλλω, f. αλῶ, p. κα, & Ἀτασθαλέω, f. ήσω, *ineptè ago*, *protervè me gero*, neut. abs. ab
ἈΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *perniciosus*, *malorum auctor*: q. ἄταις θάλλων, à quo quasi mala germinant.
Ἄταφος, ου, ὁ, ἡ, *insepultus*, *inhumatus*: ex α & τάφος, *sepulcrum*, quod à θάπτω.
Ἀ τάχος, Dor. pro ᾗ τάχος, *quam celerrimè*.
ἈΤΑ'Ω, *lædo*, *noceo*. f. ήσω. p. ἤτηκα. hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infrà.
ἌΤΕ, *utpote*, *quippe*, *quia*, *quasi*: & Dor. pro ὅτε, *quum*; sed ᾆτε, Dor. pro ᾗτε, *ubi*.
Ἄτεγκτος, ου, ὁ, ἡ, *durus*, *rigidus*. Th. τέγγω.
Ἀτέειν, Ion. pro ἀτάειν, vide ἀτάω, *lædo*.
Ἀτειρὴς, έος, ὁ, ἡ, *indomitus*: ex α, & τείρω.
Ἀτείχιστος, ου, ὁ, ἡ, *sine muris*: ex α & τεῖχος.
Ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, *liberis carens*, sive *sterilis*, sive *orbus*: ex α & τέκνον, *proles*. Th. τίκτω.
Ἀτεκνόω, f. ώσω, *liberis orbo*. Ab eod. Th.
Ἀτέλεια, ας, ἡ, & Ἀτελίη, Ion. *imperfectio*; item, *immunitas*: ab α & τέλος, *finis*, *vectigal*.
Ἀτέλεστα, adv. *frustrà*, *sine fine*: ab α & τέλος.
Ἀτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, *infectus*. Th. τέλος, *finis*.
Ἀτελεύτητος, ὁ, ἡ, *imperfectibilis*, *interminatus*: ex α & τελευτάω, *finio*. Th. τέλος, *finis*.
Ἀτελείη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.
Ἀτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *irritus*, *inanis*, *imperfectus*: Sic Pindarus ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ sibi peragenda proposuit: ab α & τέλος, *finis*; item, *à pendendo vectigali immunis*: ab α & τέλος, *vectigal*.
ἈΤΕ'ΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *contristo*, *privo*: q. ab ἄτη & ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido*.
Ἀτενὴς, έος, ὁ, ἡ, *fixus*, *intentus*: ex α intens. pro ἄγαν, *valdè*, & τείνω, *tendo*. Hinc
Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo*: f. ίσω. p. ἠτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.
ἌΤΕΡ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, *sine*, *citrà absque*; cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς· hinc ἀπάτερθε, *seorsum*.
Ἀτεράμνω, Dor. pro ἀτεράμνου, ab
Ἀτέραμνος, ου, ὁ, ἡ, *durus*, *incoctilis*, *insuperabilis*: ex α & τέραμνος, *coctu facilis*. Th. τείρω, *tero*.
Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, *durities*: ab eod. Them.
Ἀτεράμων, idem quod ἀτέραμνος, ab α & τεράμων, idem ac τέραμνος, & ab eod. Them.
Ἄτερθα, Æol. pro ἄτερθεν, *sine*. Th. ἄτερ.
Ἄτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου, & sic porro ἄτεροι, pro οἱ ἕτεροι.
Ἀτερπῆ, acc. sing. ab
Ἀτερπὴς, έος, ἡ, *injucundus*, *ingratus*: &
Ἄτερπος, idem: ex α & τέρπω, *delecto*.
Ἀτερψία, ας, ἡ, & Ἀτερψίη, *molestia*: ab eod. Th.
Ἀτεχνὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est sine τέχνῃ, id est, *fraude*.
Ἀτεχνία, ας, ἡ, *imperitia*: &
Ἄτεχνος, ου, ὁ, ἡ, *inartificialis*: item
Ἀτεχνῶς, *verò*, *certè*.

Ἀτέχνως,

Ἀτέχνως, *sine artificio*: ab α & τέχνη, ης, ἡ, *ars*, *fraus*.
Ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, *peccatum*: dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, *lædo*.
Ἀτημελέω, f. ήσω, p. ηκα, *negligo*.
Ἀτημελέως, Ἀτημελῶς, vel Ἀτημελήτως, adv. *negligenter*: item
Ἀτημέλητος, ου, ὁ, ἡ, *neglectus*, *inornatus*: &
Ἀτημέλεια, seu ἀτημελία, ας, ἡ, *negligentia*: Ab
Ἀτημελής, non τημελής, *negligens*: quod ex α & τημελῶ, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*, impers.
Ἀτηρός, οῦ, ὁ, & Ἀτηρής, έος, ὁ, ἡ, *noxius*, *contumeliosus*: in acc. pl. f. g. ἀτηράς, *perversas*: ab ἀτάω, *lædo*.
Ἀτθὶς, ίδος, *Atthæa*, Orythia, nom. propr.
Ἀτίει, *contemnit*, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, quod ex α & τίω, *honoro*.
Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilipendo*: ex α priv. & τίω, *honoro*.
Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ, ἡ, *qui mansuefieri nequit*, *intractabilis*, *indomitus*: ex α priv. & τιθασσός, *mansuetus*.
Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, *qui spernit gregem*, & *abgregat*: hinc ἀτιμαγελεῖν, *gregem contemnere*, & ἀτιμαγελοῦντες, pro οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.
Ἀτιμάζεσκε, imperf. Ion. & Poët. pro ἠτίμαζε, ab
Ἀτιμάζω, *contumeliâ afficio*. f. άσω. p. ἠτίμακα. p. pass. ἠτίμασμαι. a. 1. pass. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι. idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμόω· ex α, & τίω, *honoro*.
Ἀτιμαστέον, adject. verbale, *quod debet contemni*: ab
Ἀτιμάω, fut. ήσω, p. ηκα, *despicio*, *vitupero*, *dehonesto*: ab ἄτιμος, *inglorius*, quod à τίω, *honoro*.
Ἀτίμητος, ου, ὁ, ἡ, *immunis*, *contemptus*; item, *inæstimabilis*: ab eod. Them.
Ἀτιμία, ας, ἡ, *ignominia*, *dedecus*: & Ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Et
Ἄτιμος, ου, ὁ, ἡ, *ignominiosus*, *inhonoratus*: unde
Ἀτιμότατος, *inhonoratissimus*: superl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος· ab α & τίω, *honoro*.
Ἀτιμόω, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, *dedecoro*: f. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος· ab eod. Th.
Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, *inultus*, *impunitus*: & inde
Ἀτιμωρήτως, & Ἀτιμωρητὶ, adv. *impunè*: ab α & τιμωρέω, quod ab ὁράω, *animadverto*.
Ἄτιν' pro ἄτινα, nom. pl. ex ὅ, & τὶ, *quid*.
Ἄτις pro ἥτις Dor. *quæ*.
Ἀτίταλλ' pro ἠτίταλλε, imperf. Ion. ab ἀτιτάλλω, *alo*.
Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν, ab
Ἀτιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τοῦ τι, *delicatè nutrio*, *curo*; vel *augeo*. Th. ἀταλὸς, *mollis*.
Ἄτιτος, ου, ὁ, *inultus*, *impunitus*: ex α & τίω, *punio*.
Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab
Ἀτλαγενής, έος, ὁ, ἡ, *Atlante genitus*: ab Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, & γείνομαι, *nascor*.
Ἄτλατος, α, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.
Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis*. Th. Ἄτλας.
Ἄτλητα, nom. pl. n. g. *intolerabilia*: ἀτλήτῳ, dat. sing. ab
Ἄτλητος, & Dor. Ἄτλατος, ου, ὁ, ἡ, *intolerabilis*, *intolerandus*: ab α & ταλάω, seu τλῆμι, *perfero*.
ΑΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, & ἀτμήν, ένος, ὁ, *famulus*, *servus*: quia ἄτιμος præ domino suo: ἀτμεύω, *servio*.
Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, *vapor*.
Ἀτμίζω, f. ίσω, p. ικα, *vaporo*, *exhalo*. Th. ἀτμός.
Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, *vapor*. Th. ἀτμός.
ΑΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *flatus*, *vapor*, *halitus*; q. ab ἄω, *spiro*: hinc ἀτμὴ & ἀτμὶς, ἀτμίζω· de quibus suprà.
Ἀτόλματος, ου, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ου, ὁ, *non audendus*. Ex α & τόλμα, *audacia*.
Ἄτομος, ου, ὁ, ἡ, *insectilis*, *individuus*; ἄτομοι, *minuta corpuscula*: ἐν ἀτόμῳ, *in momento*, *illicò*: ex α, & τέμνω, *seco*. p. m. τέτομα· hinc per Metathes. Angl. **a mote**, recentiùs ex Latino, *atomus*, **an atome**.
Ἀτονέω-ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *deficio*, *infirmus sum*, & *imbecillus*: ab α & τόνος, quod à τείνω.
Ἀτονία, ας, ἡ, *defectus*, *infirmitas*: ab eod.
Ἀτοπία, ας, ἡ, *absurditas*, *inconvenientia*, *obscuritas*: ab
Ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, *insolens*, *inconveniens*, *importunus*, *absurdus*, *improbus*: ex α & τόπος, *locus*: hinc
Ἀτόπως, adv. *absurdè*, *inconvenienter*.
Ἆτος, ου, *insatiabilis*, per crasin pro ἄατος· ex α & ἄδω, *satio*.
ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *fusus*, *colus*, *sagitta*.
Ἀτρακτυλὶς, & —λλὶς, ίδος, ἡ, *spinæ genus*: ab ἄτρακτος.
Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, vel ἀταρπὸς, *via trita*, *callis*, *semita*: legitur & ἀτραπιτὸς & ἀταρπιτὸς, ex α, epitat. & τραπέω, *calco*.
ΑΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, & ἀτράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex*, oleris, genus.
Ἀτρεΐδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀτρεῖδαι, *Atridæ*.
Ἀτρείδα, dual. num. ab
Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, *Atrei filius*, *Atrides*, ut *Agamemnon*, & *Menelaus*. Ἀτρεΐδῃσ', dat. plur. Ion.
Ἀτρείων, ωνος, ὁ, i. e. Ἀτρείδης, *Atrides*, nom. propr.
Ἀτρέκεια, ας, ἡ, & Ἀτρεκίη, Ion. *veritas*: ab ἀτρεκής.

'Ατρεκέστατα, superl ab
'ΑΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *verus, certus*: q. ab α & τρέω, quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.
'Ατρεκῶς, & Ion. ἀτρεκέως, *vere*.
'Ατρέμα & 'Ατρέμας, adv. *quietè, sine aliquo motu*: ab ἄτρομος, *intrepidus*, quod ab α, & τρέω.
'Ατρεμέεσθαι, præs. inf. pass. ἀτρεμέωσι, 3. pl. sub. act. ab
'Ατρεμέω, *immotus maneo*, f. ήσω. p. ἠτρέμηκα· ex eod. Th.
'Ατρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies*, q. non trepidatio: ex eod. Th.
'Ατρεμίζω, idem quod ἀτρεμέω
'Ατρεπτος, ου, ὁ, ἡ, *immotus, immutabilis, rectus*. Et
'Ατρέπτως, adv. *immutabiliter, rectè*. Th. τρέπω.
'Ατρεὺς, έως, ὁ, *Atreus*, propr. nomen.
'Ατριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non tritus, inusitatus*: item, *inexercitatus, imperitus*. Th. τρίβω.
'Ατριπτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac 'Ατριβής· item, *indomitus*, & *laboris inexpertus*: ab eod. Them.
'Ατριχος, *sine capillis*· ἄτριχα, neut. pl. ex α & θρὶξ, τριχὸς, *pilus*.
'Ατρομέω, *non tremo*: &
'Ατρομος, ου, ὁ, *intrepidus*: ex α & τρομέω, idem quod τρέμω seu τρέω, *trepido*.
'Ατροπος, nom. propr. Parcæ: ex α priv. & τρέπω, *verto*, quod non possit verti & averti. Sumitur & pro *duro, aspero, immutabili*.
'Ατροφέω -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tabesco, non nutrior*: &
'Ατροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus*: item *tabes*, morbus: ab
'Ατροφος, ου, ὁ, ἡ, *impastus*; item, *non alens*: ex α, & τροφὴ, *alimonia*. Th. τρέφω, *nutrio*.
'Ατρύγετος, ου, & Ion. ἀτρυγέτοιο, *sterilis, infructuosus*: ex α & τρυγή.
'Ατρυτος, ου, ὁ, ἡ, *indefessus, ingens*: ex α & τρύω, *tero*.
'Ατρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem quod ἀτειρὴς ἢ ἄτρυτος, *indomita*: ab eod. Them.
'Ατρωτος, ου, ὁ, ἡ, *invulneratus, illæsus, inoffensus*: ex α & τιτρώσκω, *vulnero*.
'ΑΤΤΑ, Atticum pro ἅσσα, ων, τὰ, vel ἄττα, *aliqua, quædam*: ex ἃ & σὰ Megarensium linguâ τινά. vel ab ὅ, τι. Nonnulli ἄττα. Et ἄττα pro πολὲ.
'Αττα, ὁ, *pater*: Est enim vocabulum quo juniores compellant senes.
'ΑΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, & Atticè ἀτταγᾶς seu ἀτταγᾶς, *avis picto dorso*: interpretatur & *gallinago*, & *rusticula*, & *coturnix*.
'ΑΤΤΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, οῦ, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.
'Ατταλεια, ας, ἡ, *Attalea*, nomen urbis. Heb. *tempus Domini*.
'Ατάλλω, *delicatè nutrio*, vide in ἀτάλλω· ab ἀταλὸς, *tener*.
'Ατταvίτης, ου, ὁ, & ἀττανίσης, & ἄττανον, ου, τὸ, *placenta in sartagine fricta*.
'ΑΤΤΑ'ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia*.
'ΑΤΤΑΤΑΙ', *atat*, interjectio.
'ΑΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλεβος, ου, ὁ, *locustæ species*.
'Αττικίζω, f. ίσω, *partes Athenienfium sequor, Atticorum dicendi genus imitor*: &
'Αττικισμὸς, ου, ὁ, *sermo Atticus, Attica dialectus*: ab
'Αττικὸς, οῦ, *Atticus*, & in f. g. 'Αττικὴ, ῆς, ἡ, *Attica, ager Atticus*. 'Αττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.
'Ασσον, Atticè pro ἆσσον, *propius*, idem quod ἐγγύς.
'ΑΤΤΩ, *prosilio*: q. ex ἀΐσσω.
'ΑΤΥ'ΖΩ, *terreo, perturbo*: fut. ύξω. p. χα. præs. pass. ἀτύζομαι, *timeo, consterno*. part. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, *turbatus, timens*.
'Ατυκτον, ου, τὸ, *infectum*: ex α, & τεύχω, *fabricor, fio*: perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.
'Ατυμνάδης, ου, ὁ, *Atumnades*, nomen propr.
'Ατυχέστατος, *infelicissimus*, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχὴς· quod ab
'Ατυχέω -ῶ, έεις, εῖς, *miser sum, non assequor*. Th. τύχη. Hinc
'Ατύχημα, ατος, τὸ, *miseria*, dat. pl. ἀτυχήμασι.
'Ατυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *infælix*; item *impos voti*.
'Ατυχία, ας, ἡ, *miseria, infortunium*: ab ἀτυχὴς, quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω.
'Ατυχοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω.
'ΑΥ', *rursum, retrò, vice versâ*, αὖτε & αὖθις, idem.
'Αυ, apud Cretenses pro αλ· ut αὐκὰ, pro ἀλκὰ, &c.
Αὐαίνω, *sicco*, vide in αὐάνθην.
Αὐαλέος, ου, ὁ, *siccus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco*.
Αὐάνθην, *arefactus sum*, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, sive αὔω, *arefacio*.
Αὔανσις, εως, ἡ, *ariditas, tabes plantarum*: Est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.
Αὐάτα, ας, ἁ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum, calamitas*.
Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, *respicio, contemplor*.
Αὐγάζω, *illustro, illucesco*: f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. ηὔγασα. præs. pass. αὐγάζομαι, *illustror*. p. pass. ηὔγασμαι. Hinc
Αὔγασμα, ατος, τὸ, *splendor*. Th. αὐγὴ, idem.
Αὐγασμὸς, οῦ, ὁ, idem; & ab eod. Th.

Αὐγαῖς, dat. plur. ab αὐγή.

Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, & hoc Ion. pro αὐγάζου, *inspice*, præs. imperat. pass. verbi αὐγάζομαι, *video*. Th. αὐγή.

Αὐγάσεαι, *respicies*, Ion. pro αὐγάσῃ, 2. pers. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, *video*.

ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, *splendor*, *lux*, *radius*, *diluculum*: q. ab αὔω, *splendeo*.

Αὔγουστος, *Augustus*. Lat. *augens*. Σεβαστός.

Αὐδάξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδή, *vox*.

Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι. f. 1. m. verbi αὐδάομαι, *loquor*. Sic αὐδάσας, ασα, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab

Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, *loquor*; item *alloquor*. Ab

ΑΥΔΗ', ῆς, ἡ, *vox*, *oratio*: q. ab αὔω, *clamo*.

Αὐδήσασκε, pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, *vociferabatur*, a. 1. Ion. per Epenthesin τῆς ασκ. ab αὐδάω.

Αὔην, acc. sing. f. g. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, *sicco*.

Αὖθ' pro αὖθι vel αὖθις, *rursus*, & pro ἔπειτα, *deinde*, ab αὖ, idem. Atticè scribitur per θ, Ionicè verò per τ.

Αὐθάδεια, & Αὐθαδία, ας, ἡ, *arrogantia*, *morositas*, *amor sui*, *pertinacia*. Ab

Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδῶν, *sibi placens*, *qui seipsum admiratur*, *superbus*, *contumax*: ex αὐτὸς, *ipse*, & ἁδέω, *placeo*: τ, mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ, ἡ, *voluntarius*: ex αὐτὸς, & αἱρετὸς, quod ab αἱρέομαι, seu αἱρέω, *eligo*. Hinc

Αὐθαιρέτως, *spontè*, *ultrò*.

Αὐθέκαστος, ου, *justus*, *severus*. Th. ἕκαστος.

Αὐθεντέω, ῶ, *autoritatem usurpo in aliquem*, cum genit. *autorem me præbeo*: f. ήσω. p. ηὐθέντηκα. Ab

ΑΥΘΕ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *qui suâ manu se perimit*: q. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, *qui suâ manu cædem infert*: *autor cædis*, & *autor quilibet*: ex αὐτὸς, *ipse*, & ἔντεα, τὰ, *arma*: item *dominus*, ab αὐτὸς & ἵεσθαι, q. αὐτὸν ἕντος, *se mittentis*, *qui seipsum mittit ad negotia*, *qui liberâ est potestate*. Hinc

Αὐθεντικὸς, οῦ, *authenticus*: & αὐθεντικῶς, *cum autoritate*, adv.

Αὐθήμερον, adv. *eo ipso die*. Ab

Αὐθήμερος, ου, ὁ, ἡ, *eodem die factus*, *qui est ejusdem diei*. Th. ἡμέρα.

Αὖθι, per Syncop. ab αὐτόθι, *illic*, *istic*, *ibi*, *hic*; item *huc*: & interdum pro ἔπειτα, *deinde*.

Αὐθιγενὴς, ὁ, ἡ, *indigena*, *in aliquo loco natus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Αὖθις, Ion. αὖτις, & αὖθι, tum αὖτε, *rursus*, pro αὖ.

Αὐΐαχος, ου, ὁ, ἡ, *clamosus*, vel *clamans ut canes latrantes*: αὖ, αὖ, & ἰάχω, *clamo*.

Αὐλαία, ας, ἡ, *aulæum*, *cortina*: ab αὐλὴ, ubi ejus usus.

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, *tibia*.

ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus*, acc. sing. αὔλακ' pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, *sulco*.

Αὔλεια, ας, ἡ, *aulæ janua*. Th. αὐλὴ, *aula*.

Αὐλέω, *tibiâ cano*: f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia*.

Αὐλικὸς, οῦ, ὁ, *aulicus*, qui est ex principis aulâ. Th. αὐλή.

ΑΥ'ΛΗ', ῆς, ἡ, *AULA*, *domus regia*, *locus subdialis*, *atrium*, *stabulum*. Hinc Angl. Hall.

Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, *tibiâ ludent*, 3. pl. f. verbi αὐλέω.

Αὔλησον, a. 1. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, οῦ, ἡ, ὁ, *tibicen*: ut & αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem, & in f. g. αὐλητρὶς, ίδος, & αὐλῆτις, ιδος, ἡ. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Αὐλητικὸς, οῦ, *tibiarum peritus*. Th. αὐλός.

Αὐλίδος, gen. sing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, *diversor*, *stabulor*: imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο· item *pernocto*. f. ίσομαι. p. ηὔλισμαι. a. 1. pass. ηὐλίσθην. Them. αὐλὴ, *aula*, *stabulum*.

Αὖλιν, acc. sing. ab

Αὖλις, ιδος, ἡ, *castra*, *tentorium*. Them. αὐλὴ, *aula*. Est &

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὔλιον, ου, τὸ, *stabulum*. Th. αὐλή.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

Αὐλίσκος, ου, ὁ, *parva tibia*: à seq.

ΑΥ'ΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tibia*, *fistula*; item piscis, qui *onax*, sive *dactylus* dicitur: q. ab αὔω, vel ἄω, *flo*. Hinc αὐλέω, αὐλητὴρ, &c.

Αὐλώπιδι, dat. sing. ab

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, *galea*: ab αὐλωπὸς, *fistulæ instar*: ex αὐλὸς, *tibia*, vel *quicquid oblongum est*, & ὤψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Αὐξάνω, *augeo*, *cresco*: f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. pass. ηὔξημαι. a. 1. pass. ηὐξήθην. a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. αὐξηθῆναι. Th. ἀέξω, *augeo*.

Αὖξε, *adjuva*, præs. imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. ab αὔξω, *augeo*. αὔξεται, *augetur*, 3. sing. præs. pass. ab αὔξομαι, ab eodem them.

Αὐξηθεὶς, a. 1. part. pass. vide in αὐξῆσαι.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. ἀέξω.

Αὔξησις, εως, ἡ, *incrementum*: in dat. pl. αὐξήσεσι· ab αὐξάνω, *augeo*. Th. ἀέξω.

Αὔξηται, *crevit*, Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. pass. ab αὐξάνω, *cresco*.

Αὐξητικὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *qui augetur*; item *augens*; ab eod. them.

Αὐξόμενος,

Αὐξόμϐ̓ῳ, *crescens*, præs. part. m. ab
Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, *augeo, amplifico, cumulo* : idem quod them. αἴξω.
Αὐόνη, ης, ἡ. *clamor* ; item *siccitas* : ab αὔω, *clamo*, vel *sicco*.
Αὖος, ου, ὁ, *aridus* : ab αὔω, *sicco*.
Αὐότερος, *siccior*, compar. ab αὖος.
Ἄυπνος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis* : q. ἄνευ ὕπνου. ex α & ὕπνος, *somnus*.
ΑΥ'ΡΑ, vel αὔρα, ας, ἡ, *ventus levior, aura* : dat. plur. αὔραισιν. Hinc ἀπαυράω, *eripio, aufero*. ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, ἐπαύρομαι, *fruor*.
ΑΥ'ΡΙΟΝ, *cras, crastino die*, adv. q. ab αὔω, *luceo*. Est lux sequentis diei.
Ἀῦσαι, a. 1. inf. act. verbi αὔω, *clamo*.
Ἄϋσε, a. 1. Ion. verbi ἀΰω per Dialysin pro αὔω, *clamo*. Sic ἄϋσαν, pro ἤϋσαν, 3. pl. a. 1.
Αὐσταλέη, ης, *sicca, squalida* : idem quod αὔη, ης, ἡ Th. αὔω, *sicco*.
ΑΥ'ΣΤΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *austerus, severus* ; in f. g. ά, in n. g. όν. q. ab αὔω, *exsicco*.
Αὖτ' pro αὖτε, *rursus*.
Ἀϋτά, ᾶς, ά, Dor. pro ἀϋτή, ῆς, ἡ, *pugna*, quod vide. At Αὐτά, *illa ipsa*, pro ἑαυτά.
Αὐτάγγελος, ου, ὁ, *qui sibi nuntius* : ex αὐτὸς, & ἀγγέλλω.
Αὐτάγητος, vel αὐτάγατος, ου, *suiipsius admirator* : seipsum ἀγάμενος, id est, *mirans*.
Αὐτάγρετος, ου, ὁ, ἡ, *à seipso collectus, sumptus & electus*. αὐτάγρετα, τὰ, *ultrò oblata*. αὐθαίρετος, *sponte collectus*. Ex αὐτὸς & ἀγείρω, *congrego*.
Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
Αὐτάν, Dor. pro αὐτήν, *ipsam*.
ΑΥ'ΤΑ'Ρ, *sed, dein, autem, cæterùm* : hinc Angl. **after** manâsse videatur : q. αὖτε ἄρ.
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, *sufficientia, contentatio*. Ab
Αὐτάρκης, εος, ὁ, ἡ, *contentus, sibi sufficiens*. αὐταρκῶς, *satis*. Omnia ex αὐτὸς, *ipse*, & ἀρκέω, *sufficio*.
Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτῆς.
Αὐτάων, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipse*.
Αὖτε, adv. *rursus, iterum, porro*. Th. αὖ, *rursum*.
Αὐτέη, έης, Ion. pro αὐτή, ῆς, *ipsa* : ab αὐτός.
Αὐτεξούσιος, ου, ὁ, ἡ, *qui sui juris*, vel *suæ est potestatis* : ex αὐτὸς, & ἐξουσία, *potestas*, quod ab ἔξεστι, *licet*. Hinc
Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas*.
Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, *ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus* : ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω, *annuntio*. Th. ἀγγέλλω.
Ἀΰτευν, Dor. pro ἤϋτουν, *resonabant*, 3. pl. imperf. act. ab
Ἀϋτέω, *clamo* ; f. ήσω, p. ηὔτηκα ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτός.
Ἀϋτή, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commissæ* ; & ex consequenti, pro *pugnâ*. Th. αὔω, *clamo*.
Αὐτήγε, pro αὐτή, *ipsa* : Attic. ab αὐτός.
Αὐτήκοος, ὁ, ἡ, *qui suis auribus quid audivit* : interdum *qui sui est juris*. Ex αὐτὸς & ἤκοα, præt. m. verbi ἀκούω.
Αὐτῆμαρ, *eodem die* : ab αὐτὸς, & ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα.
Αὐτῇς, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.
Αὖτι pro αὐτόθι.
Αὐτίκ' & αὐτίχ' pro
Αὐτίκα, *statim, actutùm*, adv. ab αὐτός. ὁ αὐτίκα, *præsens, momentaneus, subitus*. τὸ αὐτίκα, *in præsentia*. αὐτίκα νυκτὸς, *statim noctè*, i. e. quum advesperasceret. ὡς αὐτίκα, *quàm celerrimè*. αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα γέτοι, *principio*, vel *jamprimùm*. αὐτίκα μάλα, & δὴ μάλα, *quamprimùm, confestim, brevi admodum, propediem*.
Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rursum, pòst, deinceps*. Th. αὖ, *rursus*.
ΑΥ'ΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus, spiritus, vapor* : q. ab αὔω, *spiro*.
Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.
Αὐτὸ, τὸ, *ipsum*, absque ν Attic. εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum, in idem, pariter*. κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eundem*, vel *in unum locum*. αὐτὸ μόνον, *duntaxat*. καὶ αὐτὸ τὸ δὴ τοῦτο, *id ipsum est, sicque res habet*.
Αὐτοβοεῖν, *testari de seipso, suâ voce seipsum prædicare*. Th. βοάω.
Αὐτοβοεὶ, *statim*, ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.
Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic profectò, ad eundem locum*.
Αὐτογένεθλος, & Αὐτογενὴς, Αὐτογένετος, & Αὐτόγονος, *ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus*, i. e. æternus. Th. γείνομαι.
Αὐτόγραφον, ου, τὸ, *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω.
Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur ; lignum sc. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς & γύα, seu γύη, *arvum*.
Αὐτοδιάκονοι, *sibiipsis inservientes*. Et
Αὐτοδιακονία, *suiipsius famulitium* : ex αὐτὸς & διάκονος, quod à διὰ & κονέω, *festina*.
Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, *à seipso doctus, suâpte naturâ aliquid faciens*. Th. διδάσκω.
Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno*.
Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adv. *ex hoc ipso loco*, vel *tempore* : *hinc, indè, illicò*. οἱ αὐτόθεν, *illic habitantes* : q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.
Αὐτόθι, *ibi, illic*, adv. ab αὐτός.
Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτοῦ, ab αὐτός.
Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, *frater germanus*, i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ *soror germana*. Ab αὐτὸς, κάσις, & γνητός.

τὸς pro γινωτὸς, quod à γίνομαι.

Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, *suopte judicio condemnatus*: ex αὐτὸς & κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω.

Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ, ἡ, *injussus, suâ sponte*. Et

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui sponte suâ quid facit*: ex αὐτὸς, & κέλω, seu κέλομαι, *jubeo*.

Αὐτοκρατορικὸς, ου, *imperialis*. Et

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, *imperator, qui sui juris est, legatus*: acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς, & κρατέω, *imperium obtineo*. Th. κρατος.

Αὐτολεξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum*.

ΑΥ'ΤΟ'ΜΑΤΟΣ, η, ον, *spontaneus, ultroneus*: ex αὐτὸς & μάω, *desidero*, vel μάτω, *facilè*, quod ipsum à se *temerè*, sine consilio venit. Hinc αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges. αὐτόματοι, *sponte venientes*. αὐτόματα, *quæ per se moventur*, ut horologia. αὐτομάτως, *sponte*.

Αὐτομέδων, *Automedon*, nom. propr.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *qui vel quæ mores matris refert*.

Αὐτομολέω, f. ήσω, p. ηκα, *transfugio*. Hinc

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, *transfuga*: ex αὐτὸς & μολέω, *vado*.

Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris, filia Cadmi: *quæ* scil. *ipsa intelligit*: à νόος, νοῦς.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris*.

Αὐτονομέομαι, *meo jure vivo*: αὐτονομούμενος, *in libertatem assertus*. Ab

Αὐτόνομος, ου, ὁ, *qui sui juris est, qui nullius imperio subest*: ex αὐτὸς, & νόμος, *lex*. Th. νέμω.

Αὐτόπιστος, *per se fidem faciens sine argumentis*. αὐτόπιστον, *per se credibile, per se notum*. Ex αὐτὸς & πιστὸς, quod à πείθω.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, *spectator, testis oculatus*, qui ipse vidit: ex αὐτὸς & ὀπτάνω, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, *spontè fluens*: ex αὐτὸς & ῥέω, *fluo*.

ΑΥ'ΤΟ'Σ, ἡ, ὁ, *ipse, a, um*, modò demonstrativum, modò relativum: præposito articulo *idem*, interdum παρέλκει. q. ab ἔτι. Hinc αὐτόθι, αὐτίκα, ἑαυτοῦ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ· ἐξαυτῆς, *statim*: φίλαυτος, & φιλαυτία.

Αὐτοσταδίη, ας, ἡ, *pugna stataria, statio in proprio loco*: ex αὐτὸς & σταδιος, *stabilis*, ab ἵστημι, *sto*.

Αὐτόστολος, ου, ὁ, *qui ipse sibi navis est*: ex αὐτὸς & στέλλω, *apto*.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio & tumultuariè, temerè seu inconsultè ago*.

Αὐτοσχεδίῃ μῖξαι, *cominùs miscere*. Ab

Αὐτοσχέδιος, ου, ὁ, ἡ, *ex tempore factus, rudis, tumultuarius*: quod ab

Αὐτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel -δίην, *propè, cominùs*: quod ex αὐτὸς & σχεδὸν, *propè*.

Αὐτότατος, *ipsissimus*: ab αὐτὸς.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perficiens, & perfectus, absolutus, sufficiens*; item *qui suis sumptibus aliquid facit, vivit, qui suis utitur vectigalibus*: ex αὐτὸς & τέλος, *finis*, & *sumptus*, & *vectigal*.

Αὐτοῦ, *ibi*, per Syncop. pro αὐτόθι.

Αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Αὐτουργέω, f. ήσω, *per me facio*. Et

Αὐτουργὸς, οῦ, ὁ, *qui per se operatur*; item *opifex*: ab αὐτὸς & ἔργον.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, *unà cum cortice*: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *suâ sponte enatus*: ut &

Αὐτόφυτος, ου, ὁ, ἡ, idem: ex αὐτὸς & φύω, *gigno*.

Αὐτόφωρον, ου, *ipsum furtum, flagrans facinus*; item *ipsum factum*: ex αὐτὸς & φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, *in ipso facto*.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, *qui aliquid suâ manu facit*; vel *se manu suâ interficit*: & hinc

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, *manu propriâ*: ex αὐτὸς & χεὶρ.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, *indigena, vernaculus*: αὐτόχθονες ἄνδρες. Et

Αὐτόχθονα ἔθνεα, *gentes indigenæ, quæ in aliquâ regione sunt natæ*: ex αὐτὸς & χθὼν, *terra*.

Αὐτόχρημα, *reipsâ, reverà, planè*: adv. ex αὐτὸ & χρῆμα.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ, *sponte fusus*: ex αὐτὸς & χέω, *fundo*.

Αὐτοχόανος, *veluti suâ sponte fusus, ingens*: ex αὐτὸς & χῶνος, *fornax fusoria*, quod ex χέω, *fundo*.

Αὐτοψεὶ, adv. *ipso aspectu*. Et

Αὐτοψία, ας, ἡ, *proprius aspectus, oculata fides*: ex αὐτὸς & ὄψις, quod ab ὄπτομαι.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*: & in dual. αὐτώ, *ipsi*: sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ vel αὐτόθι, *illic*.

Αὑτῷ, pro ἑαυτῷ, *sibiipsi*.

Αὕτως, adv. *frustrà*, item *similiter*, pro ὡσαύτως. Th. αὐτός.

Αὐφένα, Æol. pro αὐχένα. Et

Αὐχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, *cervix*. Hinc

Αὐχένιος, ου, ὁ, ἡ, *cervicalis*.

ΑΥ'ΧΕ'Ω, *glorior*: f. ήσω. p. ηὔχηκα. q. ab αὐχὴν. Est enim *elatâ cervice me jacto*. Hinc

Αὔχη, ης, ἡ, quod à Poët. καύχη, seu καύχα, ας, ἡ, Dor. *jactantia, gloriatio*: hoc pro καύχησις, idem. Th. καυχάομαι, *glorior*.

ΑΥ'ΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix, locus angustus*; acc. sing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, *ad*

ad cervicem pertinens.

Αὐχμηρὸς, ἀ, ὸν, *obscurus, squalidus.* Ab

ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *siccitas ex vehementi æstu, squalor:* quasi ab αὔω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.

ΑΥ'Ω, *sicco, arefacio, accendo*; in quâ significatione etiam cum aspero, αὕω. Item *clamo, splendeo, flo.* Ab ἄω, *spiro.*

Ἀφ' pro ἀπὸ, *ab.*

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio, ablatio.* Et

Ἀφαιρεθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind pass. ab

Ἀφαιρέω, ῶ, *aufero, adimo*: f. ήσω. p. ἀφήρηκα. a. 1. ἀφήρησα. a. 2. ἀφεῖλον. præs. pass. ἀφαιρέομαι, -ȣ͂μαι, *auferor.* p. pass. ἀφήρημαι. a. 1. pass. ἀφηρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφειλόμην, ȣ, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ & αἱρέω, *capio.*

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. præcedentis ἀφαιρέω.

Ἄφαιστος, ω, vel οιο, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ȣ, ὁ, *Vulcanus.*

ἈΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*; item oppidum Libyæ.

Ἄφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, *sine cono, aut cristâ*: ex α & φαλὸς, *splendidus, conus galeæ.*

Ἀφαμαρτάνω, *aberro, privor*: ex ἀπὸ & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτε, *aberravit*, a. 2. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, *obscuritas, incertitudo.* Et

Ἀφανὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀφανὲς, έος, *obscurus, non manifestus, incertus*: unde ἀφανῶς, adv. ex α & φαίνω, *ostendo.*

Ἀφανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo*: f. ίσω. p. ἠφάνικα. præs. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco.* p. pass. ἠφάνισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην. ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. pass. Ex α & φαίνω, *ostendo.*

Ἀφανισμὸς, ȣ͂, ὁ, *evanescentia, interitus*: ἀφάνισις, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Ἄφαντος, ȣ, ὁ, ἡ, *non conspicuus, non apparens.* Et hinc

Ἀφάντως, & ἄφαντον, *obscurè, clanculum.* ἀφανῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, *ostendo.*

Ἀφάπτω, *suspendo*: unde ἀπαμμένος, *suspensus*; item *applico, admoveo*: ab ἀπὸ & ἅπτω, *necto.*

ἌΦΑΡ, *statim, citò, facilè*: q. ab ἀφὴ, id est, *ipso tactu*; vel ab α, *simul*, & φάω, *dico*: hinc ἀφάρτερος, *celerior.*

Ἀφαρεὶ, pro ἄφαρ, Ion.

Ἀφαρῆα, acc. sing. Ion ab Ἀφαρεὺς, ῆος, Ion. ὁ, *Aphareus*, nomen propr. viri.

Ἀφαρητίδαι, Poët. pro Ἀφαρείδαι, ῶν, οἱ τȣ͂ Ἀφαρέως παῖδες, *filii Apharei.*

ἈΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *arbor semper virens.*

Ἀφάρτερος, ȣ, ὁ, *celerior*, compar. ab ἄφαρ, *cito.*

Ἀφασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia, obmutescentia, stupor*: ex α & φημὶ, seu φάω, *dico.* Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri gratiâ.

Ἄφατος, ȣ, *ineffabilis, non dicendus*; item *incelebris.* Et

Ἄφατοι, pl. num. *non clari*: ex α priv. & φατὸς, *dicendus*, quod à φημὶ, seu φάω, *dico.*

Ἀφάτως, *AFFATIM, abundè*, adv. ab ἄφατος.

ἈΦΑΥΡΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *imbecillis, debilis*: in comp. ἀφαυρότερος, superl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus*: q. ex α intens. & φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis.* Alii à παῦρος, *paucus*, π in φ mutato, quasi robore parvus.

Ἀφαύω, *sicco, uro, inediâ exaresco.* Th. αὔω, *sicco.*

Ἀφάω, f. άσω, *palpo, contrecto, tango.* ἀφόωντα, Poët. pro ἀφῶντα, ab ἀφὴ, *tactus*: quod ab ἅπτομαι.

Ἀφεδρὴ, *sufficeris*, imprecantis est.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, *latrina*: ex ἀπὸ & ἕδρα, *sella.* ἄφεδρος, ȣ, *menstrua mulierum purgatio.* Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt *rectum intestinum.*

Ἀφέντε, *dimiseritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, *dimissus*, a. 1. part. pass ἀφέθην, ης, η, *relictus sum*, a. 1. ind. pass. ἀφεθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι, & in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ & ἵημι, *mitto.*

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè, liberaliter.* Ab

Ἀφειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non parcens, profusus.* Et

Ἀφειδήσαντα, *securum*, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, *non parco*: ex α priv. & φείδομαι, *parco.*

Ἀφειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas*; q. *imparsimonia*: ab ἀφειδὴς, *non parcens*: ex eod. them.

Ἀφείθην, & in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimissi sunt*, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖλε, *abstulit*, 3. sing. a. 2. act. ἀφείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*

Ἀφεῖμαι, *dimissus sum*, perf. pass. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμένος. Them. ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖμεν, *omisimus*: volunt esse 1. pl. a. 2. pro ἀφέιμεν, ab ἄφην, verbi ἀφίημι· sed ibi scribendum ἄφεμεν. Mallem ergò dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφέιμεν. Ion. & Poët. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖναι, *dimisisse*, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, έντος, & in f. g. ἀφεῖσα, *derelinquens*, a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abstinendum est* : ab ἀπέχομαι, *abstineo*. Th. ἔχω.

Ἀφελγύνω, *lædo* : ab ἀφελεῖν γοῦνα.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas* : ab ἀφελής.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, 3. sing. f. 2. m. &

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, *aufertis*, Ion. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφελόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω.

Ἀφέλῃς, a. 2. sing. sub. act. verbi ἀφαιρέω.

ἈΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *simplex*, *tenuis*.

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, *simplicitas*, idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. part. act. ab eod. them.

Ἀφελῶς, *simpliciter*, *nudè*, adv. ab ἀφελής.

Ἀφέμενος, *derelinquens*, *dimittens*, a. 2. m. vide ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

ἈΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφνος, ου, vel εος, τὸ, *divitiæ*, *opes*, *reditus*, propriè *unius anni* : q. ἀφ' ἑνὸς ἔνου, *uno anno collectum*.

Ἀφέντι, *derelinquenti*, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, εις, ει, *abstinebo*, f. 1. act. ab ἀπέχω. f. ξω. Th. ἔχω.

Ἀφέρπω, *subrepo*, *serpendo abeo* : serpentis proprium. Th. ἕρπω, *serpo*.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. verbi ἀφέρπω.

Ἄφες, έτω, *sine*, *remitte* ; & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *sino*.

Ἄφεσις, εως, ἡ, *remissio*, *dimissio* : ab ἀφίημι.

Ἀφεσταίη, novo & Poëtico more, pro ἀποσταίη, a. 2. opt. act. ab ἀφέστημι pro ἀφίστημι, *discedo*.

Ἀφεσταίην, *dimitterem*, Poët. pro ἀφισταίην, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *cessant*, 3. pl. præs. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι· nam aliquando per ε reduplicatur, unde est ἑσταμεν, & opt. ἑσταίην, &c. Vel ἀφεστᾶσι, pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεστήκατε, perf. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἀφέται, ῶν, αἱ, locus ita dictus, q. d. *dimissæ*. Sunt qui τὸ ἀφιέναι vertant *in altum vela dare*. Stephan. Ἀφεταί, dicit esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, *dimittite*, 2. pl. a. 2. imperat. verbi ἀφίημι.

Ἀφετέον, *dimittendum est*, adv. positivum : ab ἀφίημι.

Ἄφετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dimissus*, *liber*, *absolutus* ; item *sacer* ; item *oppositus*, & *rejectaneus* : ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ & ἵημι.

Ἀφέψω, vel -έω, f. ἀφεψήσω, *decoquo* : & indè ἀφέψημα, *decoctum*, & ἄφεψις, *decoctio* : ex ἀπὸ & ἕψω, *coquo*.

Ἀφέωκα, Attic. pro ἀφεῖκα, perf. act. &

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. pass. Attic. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφεώρα, *prospectabat*, Att. pro ἀφώρα, 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, *commissura*, item *tactus* : à præt. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφηγέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *duco*, *impero* ; partic. ἀφηγούμενος, *ducens*, *dux*, *princeps* ; item *narro*, *commemoro* : ex ἀπὸ & ἡγέομαι.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, *memoria* ; idem quod ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio* : à præt. pass. præced. verbi.

Ἀφῆκα, a. 1. ind. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφήλατο, *desiliit*, 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι Th. ἄλλομαι, *salio*.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἀφημμένος, ου, ὁ, *suspensus*, *pendens* : perf. pass. ab ἀφάπτω. p. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango*.

Ἀφηρεόμην -ούμην, -έου, -οῦ, έετο -εῖτο, *auferebam*, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι -οῦμαι. Th. αἱρέω -ῶ, *capio*.

Ἀφῃρέθην, a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, *emissor*, *jaculator* : ab ἀφίημι, *emitto*. Th. ἵημι.

ἈΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris superficie* : q. παρὰ τὸ ἅπτω, *accendo*.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas*, *incorruptibilitas* : ex α negat. & φθάρσις, *corruptio*. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptibilis*, *immortalis* : ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *sine*, & φθαρτὸς, quod à φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, *tango*. Th. ἅπτω, *necto*.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento pro ἥφθη, *conflagravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo*.

Ἄφθιτος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptibilis*, idem quod ἄφθαρτος. Th. φθίω, idem quod φθείω, *corrumpo*.

Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *mutus* : ex α & φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor* : p. m. ἔφθογγα, unde φθόγγος.

Ἀφθόνατος, α, ὁ, Dor. pro

Ἀφθόνητος, ου, ὁ, ἡ, *invidiæ non obnoxius* : ex α & φθόνος, *invidia*. Hinc.

Ἀφθονέστερος,

'Αφθονέστερος, ου, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ου, ὁ, *invidiæ minus obnoxius.*

'Αφθονία, ας, ἡ, *abundantia*; item *invidiæ carentia.*

"Αφθονος, ου, ὁ, *invidiâ carens*, *copiosus*: hinc ἀφθόνως, adv. *sine invidiâ*: ex α priv. & φθόνος, ου, ὁ, *invidia.*

'ΑΦΙ'Α, ας, ἡ, *genus plantæ.*

'Αφιᾶσι, *dimittunt*, *absolvunt judicio*, 3. pl. præs. pro ἀφιεῖσι, & Ion. ἀφιέασι, verbi ἀφίημι.

'Αφῖγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.*

'Αφίεθι, ἔτω, *remitte*, præs. imperat. ab ἀφίημι.

'Αφίει, *dimittebat*, 3. pers. imperf. pro ἀφίη, quasi ab ἀφιέω. Et

'Αφιείς, έντος, præs. part. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto.*

'Αφιέναι, pro ἀφιέτω, infin. pro imperat. 1 Cor. 7. 11. Hellen.

'Αφίημι, *remitto, sino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto.* ἀφίετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφιέναι, præs. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. ἄφες, ἕτω, & in 2. pl. ἄφετε. a. 2. sub. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἀφείς, έντος. præs. pass. ἀφίεμαι, σαι, ται, *relinquor.* p. pass. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. pass. ἀφέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto.*

'Αφίκετο, *rediit*, 3. sing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

'Αφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

'Αφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.* Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνοῦ, præs. imperat. pass.

'Αφίκηαι, *adveneris*, Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

'Αφικνέομαι, οῦμαι, *pervenio, advenio, assequor*: indè gen. pl. præs. part. ἀφικνουμένων. inf. ἀφικνεῖσθαι. f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio.*

'Αφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

'Αφιλάγαθος, ου, ὁ, ἡ, *minime amans bonos*: ex α, φίλος, & ἀγαθός.

'Αφιλάνθρωπος, ου, *inhumanus*; -πία, *-itas*, -ώπως, *-iter*: ab α, φίλος, & ἄνθρωπος.

'Αφιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, *alienus ab avaritiâ*: ex α, φίλος, & ἄργυρος.

"Αφιλος, ου, ὁ, ἡ, *alienus ab amicitiâ, amicis carens*: ab α & φίλος.

'Αφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè ambitiosus*, cùm meliori tum deteriori sensu: ab α & φιλότιμος, quod à φίλος & τιμή, quod à τίω, *honoro.*

"Αφιξις, εως, ἡ, *discessus, perfectio*: ab ἀφικνέομαι.

'Αφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

'Αφίπταμαι, *avolo*: f. ήσομαι, a. 2. ἀπέπτην, a. 2. m. ἀπεπτάμην, vel -όμην, a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, *volo, as.*

'Αφίστημι, *discedo, deficio, abduco, deduco*; item *abesse, distare*: in pass. voce, *disjungi, avelli*: f. ἀποστήσω. p. ἀφέστηκα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω. & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστάς, άντος. præs. m. ἀφίσταμαι, σαι· & in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt*, præs. imperat. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, *deficiam.* Ex ἀπὸ & ἵστημι, *sto.*

'Αφῖχθαι, *devenisse*, perf. inf. pass. à perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

"Αφλαστον, ου, τὸ, *summa pars puppis*: ex α & φλᾶσθαι, id est, θλᾶσθαι, quod non facilè contunderetur.

'Αφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo.* Et

'Αφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ustulatus, qui inflammari nequit.* Ab α & φλογιστός, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.

'Αφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *spuma*; mutato ρ in λ, & Pleonasm. τοῦ ι.

'Αφνειὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *dives*, Poët. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, *divitiæ.*

'Αφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, gen. sing. ab ἀφνειός.

"Αφνω, adv. *repentè*, per Syncop. τοῦ α & Apoc. τοῦ σ, pro ἀφανῶς. Ex α & φαίνω, *ostendo.*

'Αφοβία, ας, ἡ, *securitas*: &

"Αφοβος, ου, ὁ, ἡ, *intrepidus.* Et indè

'Αφόβως, *intrepidè, sine metu*: ex α & φόβος, *metus*, quod à p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo.*

"Αφοδος, ου, ἡ, *discessus, digressus, reditus*; item *latrina, stercus, excrementum*: ab ἀπὸ & ὁδός. Indè ἀφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, idem. ἀφοδεύω, *excerno, alvum exonero.* ἀφόδευμα, τὸ, *excrementum.* ἀφοδευτήριον, *latrina.* προσαφοδεύω, *alvi proluviem projicio.*

'Αφομοιόω, -ῶ, *similem reddo, assimilo*: f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. pass. ἀφωμοίωμαι. part. ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*: ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

'Αφοπλίζω, *armis spolio*, item *arma exuo*, neutr. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, *exuerunt*, 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex ἀπὸ & ὅπλον, *arma.*

'Αφοράω, -ῶ, *intueor, respicio*: f. άσω. p. ἀφώρακα, & Atticè ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ & ὁράω, *video.*

'Αφόρδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inserto metri ergô, *excrementum*: ex ἀπὸ & ὁδός.

'Αφόρητος,

Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, molestus, verbale, ex α & φέρω.

Ἀφορεῖ, 3. sing. f. 1. Att. ab

Ἀφορίζω, *separo, segrego, distinguo, diligo, designo*: imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, & Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. sub. ἀφορίζω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, *separatus*. a. 1. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε· ex ἀπὸ & ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ἀφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum, & ab aliis separatum*. Et

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio, distinctio, separatio*. ἀφορισμοὶ, *breves sententiæ*: à 1. perf. præt. pass. verbi ἀφορίζω.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *occasio, opportunitas*: ex ἀπὸ & ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, *ex aliquo loco me proripio*: ex ἀπὸ & ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, *eripio*; item *consecro, devoveo, devoto*: ab ἀπὸ & ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum*. Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à præt. pass. præced. verbi.

Ἀφ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore*.

Ἀφοῦ, pro ἀφέσο, *libera*, a. 2. imperat. m. ab ἀφέμην a. 2. m. ab ἀφίημι.

Ἀφοῦ, pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. sing. part. præs. ab ἀφάω, *palpo, contrecto*, quod ab ἀφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι.

Ἀφραδέοντι, *inscienti*, dat. sing. præs. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, *inconsultè ago*, vel *stultè loquor, insanio*: quod ex α & φραδέω. Th. φράζω.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *temerarius, inconsultus*. Et indè

Ἀφραδία, ας, ἡ, & Ion. ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii*. ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις· à φράζω.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, *desipio, amens sum*. præs. part. ἀφραίνων. Ex α & φρὴν.

Ἄφραστος, ὁ, ἡ, *non dictus*, vel *non dicendus*; item *improvisus*: Ion. & Poët. pro κρυπτὸς, *occultus*. ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco*: ex α & φράζω, *dico*, pro *occulto*, fortean à φράσσω, *sepio*.

Ἀφρήτωρ, ορος, *qui est extra tribum*; item *osor civilis societatis*: ex α & φράτωρ, *contribulis*, quod à φρατρία, *tribus*: ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, *spumo, spumam excito*: f. ίσω. p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *spuma*.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, *APHRICA*.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, & Ἀφρογενὴς, *ex spumâ prognata*, Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma*, & γένος, quod à γείνομαι, *nascor*.

Ἀφροδισιαστὴς, οῦ, *venereus*. Et

Ἀφροδίσιος, ου, ὁ, ἡ, *venereus*. Ab

ἈΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφρῷ, i. e. *spumâ* dicitur genita.

Ἀφρόκομος, ου, ὁ, ἡ, *spumicoma*: ex ἀφρὸς & κόμη, *coma*.

Ἀφρονέω, *non sapio, amens sum*. ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præs. ex α & φρὴν, *mens*.

Ἀφροντιστέω, -ῶ, *negligo*: &

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia*: &

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ, ἡ, *curis liber, securus*: ab α & φροντὶς.

ἈΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *spuma, saliva*.

Ἄφρσι, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens*. Th. φρὴν

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia*: ex α & φρὴν.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *insipiens, imprudens*: ab eod. them.

Ἀφύη, ης, ἡ, *piscis*, qui ex ἀφροῦ nascitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *hebes, ineptus, rudis*. Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium, inepta natura*: ab α & φυὴ, quod à φύω.

Ἄφυκτος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἄφευκτος, *qui vitari nequit, inevitabilis*: ex α & φεύγω, *fugio*. Hinc adv. ἀφύκτως, *sine fugæ spe*.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, *non observans, incautus*; item *non observatus, incustoditus*. Et

Ἀφυλάκτως, *incautè, incustoditè*, adv. ab α, & 3. perf. præt. pass. verbi φυλάσσω vel -άττω.

Ἀφύξω, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*: f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω.

Ἀφυπνόω, *sopior, obdormisco*: f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neutr. ex ἀπὸ & ὕπνος, *somnus*.

Ἀφυστὸς, οῦ, ὁ, *haustus, depromptus*: ab ἀφύω.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, *haurio, hauriendo promo*: f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

ἈΦΥ'Ω, f. ύσω, *haurio, hauriendo promo, exhaurio*. Ἀφύσσω, idem.

Ἀφ' ὦ, Dor. pro ἀφ' οὗ, subaudi χρόνου, *ex quo*, scil. *tempore*.

Ἀφ' ὧν ἐδύνατο, *pro viribus*.

Ἀφ' ὧτε, scil. χρόνῳ, Dor. pro ἀφ' οὗ χρόνου, *ex quo*.

Ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*, perf. part. pass. ab ἀφομοιόω, ῶ, *assimilo*: ex ἀπὸ & ὅμοιος, cujus them. ὁμός.

Ἀφώνητος, ου, ὁ, ἡ. Poët. pro

Ἄφωνος, ου, ὁ, ἡ, *mutus*: ex α & φωνὴ.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo*: ex ἀπὸ & ὅρος.

Ἀφῶσιν, *dimiserint*, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Ἀχάϊς,

'Αχὰζ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον.
'Αχαΐα, ας, ἡ, nomen reg. Gr. ab ἄχος.
'Αχαΐδα, acc. sing. ab 'Αχαΐς, ΐδος, ἡ, *Achaia*: hinc 'Αχαϊκὸς, οῦ, ὁ, *Achaicus*, Græcus.
'Αχαιιὰς, άδος, nom. propr.
'Αχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Græc. in pl. ἀχαιΐδες.
'Αχαιοὶ, *Achivi*, in acc. pl. ἀχαιὺς. ab 'Αχαΐα, *Græcia*.
'Αχαίναι, οἱ, αἱ, *cervi*, ab Acaineâ urbe Oppian.
'Αχάλινος, ου, ὁ, *effrænatus*: ex α & χαλινὸς, *frænum*.
'ΑΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria*: fortè ab
'Αχανὴς, έος, ὁ, ἡ, *vastus*, *immensus*: ex α epitatico, & χαίνω, *hisco*.
"Αχαρι, *injucundum*, n. g. ab
"Αχαρις, ιτος, ὁ ἡ ἡ, *injucundus*, *insulsus*, *molestus*, ex α & χάρις.
'Αχαριστία, ας, ἡ, *ingratitudo*. Et
'Αχάριστος, ου, ὁ, ἡ, *ingratus*, ab α, & à 3. pers. præt. pass. verbi χαρίζομαι, quod à χάρις.
'Αχαρίστως, *ingratè*, adv. ab ἀχάριστος.
'ΑΧΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *gemma quædam*, ab *Achate fluvio* Siciliæ sic dicta: quin & propr. nomen viri Æneæ socii.
"Αχε, prima longa, Dor. pro ἦχε *resonabat*, imperf. act. ab ἤχεον, οων, εες, εις· ab ἠχέω. Th. ἦχος, *sonus*: sed
'Αχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing præs. ind. act.
'Αχειμ, vel 'Ακειμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον.
'Αχειρέες, *sine manibus*, nom. pl. ab
'Αχειρὴς, έος, ὁ, ἡ, *manu seu manibus carens*: *mancus*: ἄχειρος, idem, ut & ἄχειρ. Th. χείρ.
'Αχειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, *non manu vel manibus factus*, *non humano structus artificio*: ex α, χεὶρ, & ποιητός. Th. ποιέω.
'Αχέοισα, Dor. pro ἀχέουσα, vide ἀχέουσ'.
'Αχελῷος, ου, ὁ, nomen fluvii.
'Αχέουσ' pro ἀχέουσα, *dolens*, præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.
'ΑΧΕΡΔΟΣ, ου, ὁ, *spina quædam*.
'ΑΧΕΡΩΙ'Σ, ΐδος, ἡ, *populus alba*, q. ab 'Αχέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.
'Αχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri: item inferni: & hic est ἄχεος ῥόος, *doloris fluvius*.
'Αχεῦσιν, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσιν, *resonant*, *modulantur*, 3. pl. præs. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.
'Αχεύω, idem quod
'Αχέω, f. ήσω, *doleo*, *ægrè fero*. Th. ἄχος. Estque
'Αχέω, Dor. pro ἠχέω, *resono*. Th. ἦχος.
'Αχέων, præs. part. ab ἀχέω.
'Αχὴν, *pauper*, *mendicus*, ex α & ἔχω, *quod nihil habet*. Vel quod hiscere non audeat, ex α & χαίνω, *hisco*.

'Αχθεὶς, *ductus*. a. 1. part. pass. ἀχθήσεσθε, 2. pl. f. 1. pass. ἀχθῆναι, a. 1. inf. ab ἄγω, *duco*.
'Αχθέσαι, *feres molestè*, Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing f. 1. m. ab
"Αχθομαι, *ingemo sub pondere*, *gravor*, *ægrè fero*. f. έσομαι & ήσομαι· ἀχθομένη, præs. part. f. g. Th. ἄχθος.
'Αχθόμεθα, 1. pl. præs. ind. & ἄχθονται, 3. pl. præs. præc. verbi ἄχθομαι, quod ab
"ΑΧΘΟΣ, εος, τὸ, *pondus*, *onus*, *sarcina*, *dolor gravis*: hinc ἄχθομαι, *gravor*, ἐπαχθὴς, *onerosus*, &c.
'Αχθοφορέω, f. ήσω, *onera fero*, *onus sustineo*: &
'Αχθοφόρος, ου, ὁ, *qui sarcinas*, & *onera fert*, *bajulus*, *sarcinarius*: ab ἄχθος, εος, τὸ, *onus*, & φέρω, *fero*.
'Αχὶ vel "Αχι, *facilè*, adv.
"Αχι, *ubi*, Dor. pro ἧ vel ἧχι.
'Αχιλῆα, pro 'Αχιλλέα, Poët. ab 'Αχιλλεὺς, έος, ὁ, *Achilles*.
'Αχιλλεὺς, έος, & έως, Att. ῆος, Ion. ὁ, *Achilles*: hinc 'Αχιλλεῖος.
"Αχλαινος, ὁ, *qui est sine læna, vel veste*: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.
'Αχλυόεις, εντος, *caliginosus*: ab
'ΑΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *caligo*: hinc ἀχλύω, *obtenebror*: unde nonnullis verisimile est manâsse nostr. Angl. **A cloud**.
"ΑΧΝΑ, sive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma*, *acus*: & *pro fumo* seu *fuligine*.
"Αχνυμαι, *doleo*, f. 1. m. ύσομαι, p. pass. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.
'Αχνύμενος, præs. part. ejusd.
'Αχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ (ut Λατοῖ pro Λητοῖ) ab ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, *Echo*. Th. ἦχος.
'Αχολος, ου, *felle carens*: item *bilem abigens*: ab α, & χολὴ, *bilis*.
'Αχόρευτος, ου, ὁ, ἡ, *sine choreis*: ex α & χορός.
"ΑΧΟΣ, εος, τὸ, *dolor*, *mæror*, inde, ἀχέω, *doleo*, ἄχνυμαι, idem, & Angl. **ache**, & inde **ake**.
"Αχραντος, ὁ, ἡ, *impollutus*, *immaculatus*, *intactus*: ex α & χραίνω, *coloro*. Th. χράω, idem.
'ΑΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, *pyrus sylvestris*.
'Αχρεῖος, εια, εῖον, *inutilis*, *e*, *ineptus*, & hinc ἀχρείως, *turpiter*: ex α & χρεία, *utilitas*.
'Αχρειόω -ῶ, *inutilem reddo*. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. præs. pass. ἀχρειόομαι, *inutilis fio*: p. pass. ἠχρείωμαι. a. 1. pass. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν, ab eod. Th.
'Αχρήϊος pro ἀχρεῖος, Poëticè, factâ Dialysi.
'Αχρήϊστος, idem quod ἄχρηστος, quod vide.
'Αχρήματος, ὁ, ἡ, *qui est sine pecuniis*, *inops*: ex α & χρῆμα.
"Αχρηστος, ου, ὁ, ἡ, *inutilis*, dat. pl. ἀχρήστοισι.

ςοιστ' Ion. ex α, & χρηςὸς, ἡ, ὸν, *utilis, e.* Th. χρ́άομαι, *utor.*

Ἄχρι vel ἄχρις, adv. *usque, donec*, cum gen. item, *intra, quoad.* Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum.* Ab

ἌΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, *palea, acus, stramentum*: q. ex α, & ἰσχυρὸν, *firmum*: hinc

Ἀχυρόω, *palea sterno.*

Ἀχυρὼν, ῶνος, *acervus palearum.*

Ἀχὼ, ἀχοῦς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo.*

ἈΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, sordes capitis*; q. ἀχνών, ab ἄχνη.

ἌΨ, adv. *retrò, retrorsum, rursus, statim*

Ἄψαο, Ion. pro ἄψω, & hoc Dor. pro ἥψω, 2. sing. a. 1. m. ἄψαιο, a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango.* f. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.

Ἄψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Ἄψαυστος, ου, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. *intactus, illibatus*: ex α, & ψαύω, *tango.* Th. ψάω.

Ἄψεκτος, ου, ὁ, ἡ, *irreprehensus*: ex α & ψέγω, *vitupero.*

Ἀψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *mentiri nescius, verus,* in acc. ἀψευδέα· hinc ἀψευδέως, Ion. pro ἀψευδῶς, *verè*: ex α & ψεύδω.

Ἄψευστος, ου, *non mentitus, minimè fallax*: ab eod. Th.

Ἀψῖδες, vide in ἄψις, *connexio.*

Ἀψίκορος, ου, *fastidiosus*: qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, *satio.*

Ἄψιν, acc. sing. ab ἄψις, εως, ἡ, *tactus.* Sed ἀψὶς ῖδος, ἡ, *curvatura in rotâ*, in nom. pl. ἀψῖδες. dat. ἀψῖσι· ex ἅπτω, *connecto.*

ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, *absinthium.*

Ἄψινθος, ου, ὁ, idem.

Ἄψις, εως, ἡ, *connexio, tactus*: ex ἅπτω. ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *testudo.*

Ἄψορρος & ἀψόρροος, όου, ὁ, *reciprocus, refluens*: ex ἄψ, *retrò*, & ῥόος, *fluxus*, quod à ῥέω, *fluo*, p. m. ἔρρρα.

Ἄψυχος, ου, ὁ, ἡ, *animâ carens, inanimus,* ex α & ψυχή.

ἌΩ, & ἄημι, *flo, spiro.* f. ήσω. hinc ἄημα, *flatus, spiritus,* ἀήτης, *ventus.*

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè*, adv. Th. ἠὼς, *aurora*, Dor. ἀώς.

Ἀὼν, ἀόνος, Dor. pro ἠὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus.*

Ἀωρία, ας, ἡ, *intempestivitas, immaturitas,* ab

Ἄωρος, ου, ὁ, ἡ, *intempestivus, indecens.* ἀωρὶ, *intempestivè.* ex α, & ὥρα.

Ἄωρτο, *pependerat*, per Sync. Ion. pro αἰώρητο, pl. perf. verbi αἰωρέω, *sursum tollo.* Vel dicitur Poët. pro ἦρτο. pl. perf. verbi ἀείρω, vel αἴρω. α, pro η, & pleonasmo τοῦ ω.

Ἀὼς, ἀόος, οῦς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ. *aurora.*

ἈΩΤΟΣ, ου, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, *flos, praestantissimum in omni re, lana.* Hinc ἀωτέω, *carpo.* Est &

Ἄωτος, *auribus carens*: ex α & οὖς, ὠτὸς, *auris.*

Β.

B, Secunda litera & dicitur *Beta.* In numeris est binarius, Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρός· Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro φερενίκη· aliquando otiosè praeponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ῀, vocula eorum, qui se mutuo inclamant: ut & vocula risûs, q. à βοάω.

Βᾶ, & βᾶθι, *incede*, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον, *dominus.* apud Sidonios primitùs. Pœni contractiùs *Bal*, Chaldaei *Bel*, idem enuntiant.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, *radix herbae cujusdam mirabilis.*

Βάβα, *vox inarticulata.*

Βαβάζω, *inarticulatam vocem edo, vagio*: à βάζω.

ΒΑΒΑΙ', *papae*, admirantis, adv. vel παπαί. Hinc Angl. **Babe & baby.**

Βαβάλιον, *cunabulum.*

Βαβαλιςήρια, *cunae*: in illis enim infantes βαβάζουσι.

Βάβαλον, αἰδοῖον, *foramen, porta.*

Βάβαξ, ὁ, *garrulus, vanus, impudens.* Th. βάζω.

Βαβράζειν, *contentè clamare*, ut cicadae cantant. q. à βάζω.

Βάβρυξ, βάβρυκος, ἡ, *gingivae.*

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ. nomen urbis. Hebr. *confusio.*

Βαδδὶν, *lina, vestes lineae sacerdotales*: à בדים plur. τοῦ בד *linum.*

Βάδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu*, adv. à βαίνω.

Βαδίζω, *eo*, f. ίσω. Att. βαδιῶ. p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. à βαδίζω.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, à quo

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingressio.*

Βάδισμα, ατος, τὸ, *gressus, incessus*: &

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιςέα, Att. pro βαδιςέον, eundum est.

Βαδιςὴς, οῦ, ὁ, *cursor.*

Βαδιςικὸς, οῦ, *qui ambulare potest*: &

Βάδος, ου, ὁ, *iter.* Omnia à Th. βαίνω.

ΒΑ'ΖΩ, *loquor.* f. σω, & ξω. p. βέβαχα. Poët. verb.

Βαθείην, pro βαθεῖαν, Ion. acc. sing. à βαθὺς, εῖα, ύ.

Βαθεῖ, dat. sing. à βαθύς· βαθεία & Ion. είη, dat. sing. f. g. à βαθεῖα, ας, & Ion. ης. hinc

Βάθος, ου, *profundus*: indè

Βαθείας;

Βαθέως, *profundè, altè, graviter.*
Βάθιον, compar. pro βαθύτερος. *profundius* : &
Βάθιστος, superl. pro βαθύτατος, *profundissimus*, τῦ βαθὺς, *profundus.*
Βαθμηδὸν, *gradatim* : adv. &
Βαθμὶς, ίδος, ἡ, *gradus, basis*, &
Βαθμὸς, ῦ, ὁ, *gradus, ordo* : à Th.. βαίνω.
ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *profunditas*: hinc βαθὺς, βαθύτης, βαθύνω ἀβαθής· de quibus in suis locis.
Βαθρὸν, ῦ, τὸ *gradus, subsellium*: à βαίνω, *eo.*
Βαθύγλωσσος, ῦ, ὁ, ἡ, *eloquens*, : ex βαθὺς & γλῶσσα.
Βαθυδίνης, ῦ. ὁ, *vortices profundos habens.* ex βαθὺς, (quod à βάθος) & δίνη, *aquarum vortex.*
Βαθύδοξος, ῦ. ὁ, *gloriosissimus, celeberrimus*: q. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.
Βαθύζωνος, ῦ, ὁ, ἡ, *profundè cinctus* : ex βαθὺς, & ζώνη,
Βαθύκληρος, ῦ, ὁ. *opulentus, qui profundas hæreditates habet* : ex βαθὺς. & κλῆρος.
Βαθύκολπος, ῦ, ὁ, ἡ, *profundum sinum habens.* q. βαθὺν κόλπον ἔχων.
Βαθυκρημνὸς, ῦ. ὁ, ἡ, *qui profunda præcipitia habet*: ὁ βαθεῖς κρημνὺς ἔχων. Th. κρημνός.
Βαθυκρηπὶς, ίδος, ἡ, *profundum fundamentum habens* : ex βαθὺς & κρηπίς.
Βαθυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, *habens undas profundas* : ex βαθὺς, & κῦμα.
Βαθύλειμος, ῦ, ὁ, ἡ, & βαθυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, *læta pascua babens* : ex βαθὺς & λειμών.
Βαθύμαλλος, ῦ, ὁ, *qui profundam, densámque lanam babet, villosus.* Th. μαλλός.
Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ῦ, ὁ, *qui profundũ habet consilium, prudentissimus*, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τυτέστι βουλὴν ἔχων.
Βαθύνω, *profundè* : &
Βάθυνος, ῦ, ὁ, *favea* : item
Βάθυνσις, εως, ἡ, *ex altatio* , &
Βαθύνω, *excavo.* f. υνῶ. p. γκα. p. pass. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. Omnia à Th. βάθος.
Βαθυπέδιος, ια, ον, *qui profundum campum seu planitiem habet.* Ac proinde *ferax.* ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.
Βαθυπλέπιος, ῦ, ὁ, & βαθύπλυτος, *prædives, opulentus* : Th. πλοῦτος.
Βαθυπόλεμος, ῦ, ὁ, *qui magnum & grave bellum movet* : ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.
Βαθυρρόειταο, genit. Æol. pro βαθυρρείτου, à
Βαθυρρείτης, ῦ, *profundè fluens* : ex βάθος, & ῥέω.
Βαθυρριζία, ας, ἡ, *radicis profunditas* : &
Βαθύρριζος. ῦ, *altè radicatus* : ex βαθὺς, & ῥίζα.
Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um*, in gen. βαθέος, είας, έος, dat. βαθέϊ, εῖ. in comp. βαθύτερος βαθύων & βάσσων. superl. βαθύτατος & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθύσκιος, ῦ, ὁ, ἡ, *umbrosus*: ex βαθὺς, & σκιά.
Βαθύστερνος, ῦ, ὁ, ἡ, *profundum babens pectus* : ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτε στῆθος ἔχων.
Βαθύστρωτος, ὁ, ἡ, *alte stratus* : ex βαθὺς. & στορέω.
Βαθύσχοινος, ῦ, ὁ, ἡ, *profundos habens juncos*, à βαθὺς & σχοῖνος· laus fluviorum.
Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas.* Th. βάθος.
Βαθύφρων, ονος, ὁ *callidus profunda mente præditus*, ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.
Βαθυχαίτης ῦ, ὁ, *qui densam habet cæsariem*: ex βαθὺς & χαίτη.
Βαθύχειλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *profunda habens labia*: ex βαθὺς & χεῖλος.
Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, *iverint.* 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω.
Βαῖνε, imperf. Ion. *ibat* : à βαίνω,
ΒΑΙ'ΝΩ, *eo, incedo* f. βήσομαι, p. βέβηκα. & Ion. βέβαα. a. 2. ἔβην. a. 2. imper. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι, a. 2. opt. βαίην. a. 2. part. βάς. perf. pass. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι, Hinc βῆμα, βάσις, βάδην, βαδίζω, βαθμός· de quibus alibi.
Βαίον, vide in βαΐς.
Βαιὸν, *pad ilsper, parum* : adv. à
ΒΑΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *parvus, modicus, unus.*
Βαϊοφόρος, ῦ, ὁ, *solennitas olivarum.*
ΒΑΙ'Σ, ἡ, seu βαΐον, ῦ, τὸ, *ramus*, propriè *palmæ*, παρὰ τὸ βία τίλλεσθαι.
ΒΑΙ'ΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, *indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea, & pastoralis* : & βαίτη, Dor. pro διφθέρα.
ΒΑΙΩ'Ν, όνος, ὁ, *piscis quidam gobio similis* : quod à βαιός. quia parvi pretii. item, *mensura apud Alexandrinos.* Hesyc.
ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, *semen raphani*, id est, *braßicæ.*
ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ῦ, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, & mulierosus* : item *eunuchus.*
ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, vel βάκχαρις, εως, ἡ, *baccar, herba odorata.*
ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *baculus, scipio* : item
Βακτήριον, ῦ, τὸ &
Βάκτρον, ῦ, τὸ, idem. q. à βάω.
Βακχεῖον, ῦ, τὸ, *templum Bacchi* : &
Βακχεῖος, ῦ, ὁ, *pes ex brevi & duabus longis*: sic dictus quod hymnis in Bacchum sit frequentissimus : item
Βακχεύματα, των, τὰ, *bacchanalia* : &
Βακχεύω, & Βακχέω, *Orgia celebro, debacchor* : necnon
Βακχεύομαι, *furiosus sum* : &
Βακχεία, ας, ἡ, *debacchatio, insania* : omnia à seq. Th.
ΒΑ'ΚΧΟΣ, ῦ, ὁ, *furore percitus* : *Bacchus.* βάκχη, ης, ἡ, *furore percita.* q. à βάζω, *loquor* : quia loquax ebrietas : vel ἀπὸ τῦ βαχεῖν, Eultath.
Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli, Hebr. *vetustas populi.*
Βαλὰκ, ὁ, nomen regis, ἄκλιτον. Hebr. *exinaniens.*
Βαλανάγρα, ας, & Ion. ῃ, ης, ἡ, *clavis* : ex

βάλανος, *pessulus*, & ἄγρα, *captura*.
ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *BALNEUM*.
Βαλανεὺς, έος, ὁ, & βαλανειώτης, ου, ὁ, *balneator*.
Βαλανηφάγος, ου, ὁ, *qui glandes edit & vescitur*, ex βάλανος, *glans*, & φάγω, *comedo*.
Βαλανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, *palmulas ferens, glandifer*: ex βάλανος, & φέρω.
Βαλανίζω, *glandes excutio*. f. ίσω, p. ικα. Th. βάλανος.
Βαλανὶς, ίδος, ἡ, *balneatrix*: &
Βαλανίσσα, idem. Th. βαλανεῖον.
ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *glans*, est etiam *obex*, q. à βάλλω, *immitto*.
ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ seu βαλλάντιον, ου, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus*, quasi à βάλλειν ἐντός.
Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, *fur zonarum*: item, *saccularius*: ex βαλάντιον, & τέμνω, *seco*.
ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, *flos mali sylvestris Punici*.
ΒΑΛΒΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *repagulum, locus unde ii qui cursu certant, emittuntur: carceres, initium*.
Βάλε & Βάλεν, *dimisit, projecit*, Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. act. βαλεῖν, a. 2. inf. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.
Βαλέειν, Ion. & Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod. th.
Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. m. βαλέτην. in dual. Ion. a. 2. act. ejusd. th.
Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. à βάλλω, *jacio*.
Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάλεται, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod. th.
Βαλιὸς, οῦ, ὁ, *varius, maculosus*: q. φάλιος. item *celer*, à βάλλω. Est & βάλιος, *celer. orbus oculis*.
Βάλλ' & βάλλε, *jaciebat*, imperf. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω.
Βάλλεαι, *inducis*, pro βάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. &
Βάλλεο pro βάλλου, Ion. præs. imperat. pass. ejus. Th.
Βαλλέσκετο, Ion. & Poët. pro ἐβάλλετο & hoc pro ἔβαλλε, *jaciebat*, 3. sing. imperf. verbi βάλλω, *jacio*.
Βάλλετο, imperf. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præs. part. n. g. verbi βάλλω.
Βάλλησα, a. 1. Poët. pro ἐβάλλησα. q. à βαλλέω pro βάλλω.
Βαλλίζω, *tripudio*, q. à βάω. eo, & ἅλλομαι, *salio*.
Βαλλισμὸς, ου, ὁ, *tripudium, saltatio*, cujusmodi olim ῥωμαῖα. Th. βάλλω.
ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio*, imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βαλοῦσι, perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ, præs. pass. βάλλομαι, *abjicior*. perf. βέβλημαι plusq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. pass. ἐβλήθην, a. 1. imperat. βλήθητι, a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc βολὴ, βόλος, βολίς· hinc composita, ἀμφίβολος, διαβολὴ, διάβολος, πρόβλημα συμβολὴ, ἀσύμβολος, σύμβολον, ὑπόβλητος, &c. de quibus suis in locis. Hinc Angl. ball, blow.
ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, *marrubium nigrum*.
Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. Βάλοιο, 2. sing. a. 2. opt. m.
Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.
Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.
ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSAMUM*.
Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. Et
Βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω.
Βάλωμαι, a. 2. sub. med. ejusd. verbi.
Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *gressus*. Th. βαίνω. eo.
Βάμβα, Dor. pro βάμμα. Dor. ex βάπτω· hinc βαμβακεύειν, *mangonizare cibos*.
ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, *inarticulatè loquor: balbutio*, item *dentes quatio præ metu*: q. à βᾶ. hinc
Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tremo*,
Βᾶμεν, βᾶμες, *eamus*, Dor. pro βῶμεν. a. 2. sub. a. 2. ἔβην, verbi βῆμι, pro βαίνω, quod vide.
Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura, acetum, salsamentum*: à præt. pass. verbi βάπτω.
Βᾶν, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ἔβην. verbi βαίνω.
Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis, & illiberalis*.
Βαναυσικὸς, οῦ, ὁ, *mechanicus*: ex seq. Th.
ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *artifex mechanicus & illiberalis*, præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt. q. ex βαῦνον αὔει, qui *fornacem incendit*.
Βάντες, *conscendentes*, pl. num. a. 2. part. m. g. βάς· ab a. 2. ἔβην. verbi βαίνω.
Βάξις, εως, ἡ, *fama, sermo*, à βάζω, *loquor*.
Βαπτίζεσθαι, &c. vide in βαπτίζω.
Βαπτίζω, *baptizo, mergo, lavo*: f. ίσω p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα, imperf. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. pass. βεβάπτισμαι· a. 1. pass. ἐβαπτίσθην. fut. 1. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι, a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, *lotus fuero*. Th. βάπτω, *mergo*. Hinc Angl. Baptise.
Βάπτισμα, ατος, τὸ, *baptism a*: An. Baptism. &
Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, *lotio*: &
Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, *baptista*: &
Βαπτιστήριον, ου, τὸ, *lavacrum*: à βαπτίζω, quod à βάπτω.
Βαπτὸς, οῦ, ὁ, *tinctus*, à seq.
ΒΑ'ΠΤΩ, *intingo, mergo, lavo*. f. ψω. p. βέβαφα, a. 2. ἔβαφον. perf. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται, Hinc βαπτίζω, idem. βαπτισμὸς, & βάπτισμα, βαπτιστήριον; βαπτιστής.
Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis. Hebr. *filius patris*: Ex בר *filius* & אבא *pater*.
ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *fossa profunda, exitium, pernicies*. Atticè βέρεθρον, propriè fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, *voraginosus:* à βάραθρον.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *benedicens Domino.*

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbarorum more vivo, ago. loquor.* Et

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, οῦ, *barbaricus.* Et

Βαρβαρικῶς, *barbaré.* Item

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, *barbarismus*, idioma barbaricum. Et

Βαρβαριστὶ, *more barbarorum,* adv. Omnia à seq. them.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.*

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *rudis in voce:* à βάρβαρος, & φωνὴ, *vox.*

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbito canere:* à seq. them.

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, *barbitus* vel *barbitum*, instrumentum musicum. multar. chordar.

Βάρδιστος, *tardissimus.* superl. pro βράδιστος vel βραδύτατος, comp. βαρδίων, ὁ, ἡ, Poët. pro βραδίων & βραδύτερος, à βραδὺς, *tardus.*

Βαρέα *graviter,* adv. vel Ion. pro βαρεῖα, à βαρύς.

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, Dor. pro βαρειῶν· à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e.* Them. βάρος.

Βαρείσθω, *gravetur,* præs. imperat. pass. à

Βαρέω, *gravo, onero:* f. ήσω p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος.

Βαρέως, adv. *graviter, molestè:* ab eod. th.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Heb. *filius haurientis aquas.*

Βαριησοῦς, οῦ, ὁ, nomen viri. Hebr. *filius Iesu.*

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ; *navis, turris, domus turrita & regia.* Angl. Barge.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *filius Jonæ.*

Βαρνάβας, α, ὁ, nomen viri. Syr. *filius consolationis.*

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, molestia:* q. βία αἴρεται. Hinc βαρέω, & βαρύνω, βαρὺς, βαρέως, βαρύτης. Hinc to bear, & burden.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Syr. *filius quietis.*

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nomen viri, qui *filius Timæi.*

Βαρύβρομος, ὁ καὶ ἡ, *perstrepens, horrisonus:* ex βαρὺς & βρόμος, *strepitus.*

Βαρύγδουπος, ου, & Ion. οιο ὁ, à βάρος & δοῦπος, *sonitus.*

Βαρύγλωσσος, *maledicus:* ex βαρὺς & γλῶσσα, *lingua.*

Βαρυγένατος, ου, ὁ, Poët. idem ac βαρύγουνος, ου, ὁ, *gravia: seu infirma genua habens:* ex βαρὺς & γόνυ *genu.*

Βαρύδακρυς, υος, & Βαρύδακρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *luctuosus:* ex βαρὺς & δάκρυ, *lachryma.*

Βαρύθει, *gravatur,* 3. sing. præs. à βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, *gravor:* à βαρύς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, *irascor.* Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, *acerbitas animi.* Item

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animo ferox.* Et

Βαρυθύμως, *gravato animo:* adv. Omnia ex βαρὺς & θυμός.

Βαρύκομπος, ου, ὁ, ἡ, *gravem strepitum edens:* ex βαρὺς & κόμπος, *sonitus.*

Βαρύκτυπος, ου, ὁ, *gravistrepus, graviter fremens:* ex βαρὺς & κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono.* Th. τύπτω.

Βαρυλόγος, ου, ὁ, *qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus.* Ex βαρὺς & λόγος. Th. λέγω.

Βαρυμάνιος, α, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, *iracundus:* ex βαρὺς & μανία. *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Βάρυνθεν, Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. sequentis.

Βαρύνω, *gravo, premo:* imperf. βάρυνε, Ion. f. υνῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. pass. ἐβαρύνθην. a. 1. sub. βαρυνθῶ· à βαρὺς, quod a βάρος.

Βαρυόπας, ω, ὁ, Dor. pro βαρυόπης. ου, *gravisonus, gravem vocem habens:* Jovis Epith. à βαρὺς & ὄψ, ὀπὸς, *vox.*

Βαρυπνείοντας, *graviter flantes,* acc. pl. part. præs. á βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, *onus,* & πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro.*

Βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e:* in acc. βαρύν, comp. βαρύτερος, superl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυστενάχω, *graviter gemo:* Poët. pro στενάζω, f. ξω, à στενὸς, οῦ, *angustus.*

Βαρύστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *graviter suspirans, infælix, luctuosus:* ab eod. them.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. pro δυστυχὴς, *infælix, qui graves calamitates fert:* ex συμφορὰ, *calamitas,* quod ex σὺν & φέρω.

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ, *qui gravem edit strepitum, gravistrepus:* ex βαρὺς & σφάραγος, *sonus.*

Βαρύτεροι, οἱ, *morosiores:* compar. à βαρύς.

Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas.* Th. βάρος.

Βαρύτιμος, ου, ὁ, ἡ, *pretiosus,* q. gravis pretii, quòd olim æs appenderetur: ex βαρὺς & τιμὴ, *pretium,* quod à τίω, *honoro.*

Βαρυτονέω. ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *gravi tono profero.* Item

Βαρύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravitonus.* Et

Βαρυτόνως, *gravi tono*, adv. ex βαρὺς & τόνος, quod à τείνω.

Βαρύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *qui gravem sonum habet,*

habet, *gravisonus*: ex βαρὺς & φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Βαρύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravis*, *onustus*: ex βαρὺς & φόρτος.

Βὰς, άντος, *ingressus*, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. à βαίνω, *eo*.

Βᾶσαν, *insistentem*. a. 2. part. f. g. in masc. βάς· ab eod. them.

Βασανίζω, *exploro*, *torqueo*, *excrucio*: f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. sub. βασανίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. βασανίσαι. pr. pass. βεβασάνισμαι. a. 1. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, *explorator*, *tortor*. Et

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, *cruciatus*: à pr. pass. verbi βασανίζω. quod à seq. them.

ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, *lapis quo probatur aurum*, *lapis Lydius*, *probatio*, *inquisitio per tormentum*. Hinc βασανίζω, βασανιστὴς, & βασανισμός· de quibus suprà.

Βασεῦμαι. Dor. & Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo*.

Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, *procedentur*, 3. pl. f. 1. m. à βαίνω, f. βήσομαι.

Βασιλεῖα, ας, ἡ, *regnum*. Et

Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, *regia*: pl βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, *regum palatia*. Et

Βασίλειος, ου, ὁ, ἡ, *regalis*.

Βασίλευε, *regna*, præs. imperat. βασιλευέμεν. præs. inf. Ion. pro βασιλεύειν, à βασιλεύω à seq. them.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έως, Attic. έως, Poët. & Ion. ῆος, ὁ, *rex*: q. βάσις λεῶ, id est, λαοῦ, *populi*. βασίλισσα, ης, ἡ, *regina*. Hinc βασιλεία, βασιλεύω, &c.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, comp. *augustior*: & in superl. βασιλεύτατος, *regno dignissimus*: à βασιλεύς.

Βασιλεύω, *regno*, *impero*, *sum rex*, *regnum adipiscor*: f. εύσω. p. βεβασίλευκα. a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. Ab eod. them.

Βασιλῆϊ, Ion. pro βασιλεῖ, dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. & Poët. pro έως· à βασιλεύς.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, *regale*, pro βασίλειον, Poëtica Dialysi: ab eod. them.

Βασιληΐς, ίδος, ἡ, *regia*, quod à βασίλειος, per Dialysin. Ion. βασιληΐδος. Ab eod. them.

Βασιλικὸς, ή, όν, *regius*, *a*, *um*: à βασιλεύς. Hinc

Βασιλικῶς, *regaliter*: unde Βασιλικώτερον, *augustiùs*: & Βασιλικώτατα, *augustissimè*.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, *regulus*; item *serpens* sic dictus. Th. βασιλεύς.

Βασιλὶς, ίδος, & Βασίλισσα, ης, ἡ, *regina*: ab eod. them.

Βάσις, εως, ἡ, *basis*, *fulcimentum*, *gressus*, *planta pedis*, *pes*, *rhythmus*: à βαίνω, *eo*. p. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. Base.

Βάσκ', pro ἴθι, *vade*, *accelera*, præs. imperat. à βάσκω, Poët. pro βαίνω, ab inusitat. βάω.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, *FASCINO*, *invideo*, *criminor*: f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα. a. 2. ἐβάσκανον. q. à φάσκω αἰνὰ, *dico horrenda*: vel q. φασκαίνω, i. e. φάεσι καίνω, h. e. *oculis interficio*.

Βασκανία, ας, ἡ, *invidia*, *fascinatio*, *calumnia*. Et

Βάσκανος, ου, ὁ, ἡ, *invidus*, *malignus*, *fascinans*: & indè

Βασκάνως, *invidè*: à βασκαίνω.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, *vado*.

Βασεῦνται, pro βήσονται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. Æol. à βασεῦμαι, f. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω.

Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, *concavitas*.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, sive βασσάρη, ης, ἡ, *calceamenti genus*; item *meretrix*, & *vulpes*.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, *porto*, *bajulo*, *libro*, *sustineo*: f. σω, & Dor. βαστάξω. p. βεβάστακα. a. 1. ἐβάστασα. a. 1. inf. βαστάσαι a. 1. part. βαστάσας, άντος, quasi à βάω & στάω.

Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν, 1. pl. præs. sub βάσω, quod à fut. formatum est. Th βαίνω, *eo*.

Βαταλίζεσθαι, *turpiter & effœminatè vivere*. Prov. à seq.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *mulierosus*, *effœminatus*, a Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, *patella*, πατάνα, *patina*. Delphorum est β pro π.

Βᾶτε. Dor. pro βῆτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imperat. à βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, *eo*.

Βατεύω, f. εύσω, *coeo* de animalium coitu venereo dicitur: unde βατεύειν maribus; & βατεύεσθαι fœmininis tribuitur: per Sync. βατεῖν, & βατεῖσθαι, & βατεῦνται, pro βατεύονται, q. à βατέω inus. Th. βαίνω.

Βάτην, *iverunt*, Dor. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην. & Βάτην pro ἔβησαν, *iverunt*, in pl. à βαίνω.

Βατὴρ: ῆρος, ὁ, *qui incedit*; item: *meta*: & *limen*: unde

Βατήριος, ου, *scansorius*: à βαίνω.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, *rubus*.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus*.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, *rubus*, *sentis* q. ἄβατος, *inaccessus*: vel à βία & ἄτω, quòd *violenter lædat*.

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen mensuræ liquidorum, ab Hebr. בת· βατὸς verò *pervius*: est à βαίνω. eo.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum & murium pugna*: à βάτραχος, μῦς, & μάχη.

μάχῃ, quod à μάχεμαι.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ȣ, ὁ, *rana*, Ion. βέτραχος. q. à βοᾷν τραχέως Eſt & *tumor ſub lingua maximè pueros infeſtans.*

Βατ͂ολογέω, *loquax, verboſus ſum, deblattero, nugor:* f. ήσω. p. βεβατ͂ολόγηκα. a. 1. ἐβατ͂ολόγησα. 2. pl. a. 1. ſub. βατ͂ολογήσητε· &

Βατ͂ολογεία, ας, ἡ, *inanis eorundem repetitio,* cui opp. λακωνισμὸς· item, *titubatio in loquendo:* à λόγος & ſeq. Th.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ȣ, ὁ, *Battus*, nomen cujuſdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit: item Poëta garrulus & ineptus, qui eadem crebriùs iterabat. Hinc βατ͂αρίζω, *balbutio*, item *garrio*, idem ac βατ͂ολογέω.

ΒΑΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *nana*, fœmina puſilla, quia βαιά.

Βάτω, *veniat*, a. 2. imperat. βᾶθι, βάτω, ab ἔβην, a. 2. ind. verbi βαίνω.

ΒΑΥΒΑ'Ω-ῶ, *dormio*, item *ſopio*.

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, p. χα, *latro*, *as*, fictum à canum latratu: βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλία, ας, ἡ, *patera*: ex Italico *boccale*.

Βαυκάλιον, ȣ, τὸ, vas anguſti oris, quia βαΰζει, cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *jucundus, delicatus:* βαύκαλος, idem.

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *fornax, caminus:* q. ab αὔω, *uro*.

Βαΰσδειν, Dor. pro βαΰζειν, *latrare*. vide βαΰζω.

Βαφεὺς, έως, ὁ, *tinctor*, &

Βαφὴ, ῆς, ἡ, *immerſio:* item, *tinctura, color:* à βάπτω.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. & βάψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. à βάπτω, *intingo*.

Βάω. inuſ. undè βῆμι, βαίνω; *eo*.

ΒΔΑ'ΛΛΩ, *mulgeo, ſugo*, f. αλῶ. p. ἐβδάληκα. Dicitur & βδέλλω, unde

Βδέλλα, ης, ἡ, *hirundo, ſangui ſuga*.

Βδέλλιον, ȣ, τὸ, & βδέλλα, *arbor quædam Arabica; & lacryma ejus*.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ȣ͂, ὁ, *abominatio, res execranda*, item, *fœtor*. à βδελύσσομαι, *execror*. Th. βδέω, *pedo*.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *abominabilis*. e. ut &

Βδελυρὸς, *impurus, ſceleſtus*, ab eodem them.

Βδελύσσομαι, & —ύττομαι. *abominor, execror, faſtidio*. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. à ſeq. Th.

ΒΔΕ'Ω, f. έσω & ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto,*

Βδόλος, ȣ, *flatus ventris:* item, *crepitus:* & *fœtor extinctæ lucernæ*, Th. βδέω,

Βέβαα, *ivi*, perf. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α, mutato, & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, à βαίνω, *eo*. Alii volunt eſſe perf. med,

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *ſtabilis firmus:* q. à βέβαα. comparat. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιοτέρα. adv. βεβαίως. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *ſtabilitas firmitas*.

Βεβαιόω, *confirmo, ſtabilio, tutum reddo*. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. præſ. inf. paſſ. βεβαιοῦσθαι, οῦσθαι. perf. paſſ. βεβεβαίωμαι. a. 1. paſſ. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus*.

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò:*

Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio:* Ab eodem Th.

Βέβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi βαίνω, *eo*.. At βεβάμεν, eſt perf. inf. Poët. pro βεβηκέναι.

Βεβακὼς, Dor- pro βεβηκὼς, perf. part. act. à βαίνω.

Βέβαλος, ȣ, ὁ, Dor. pro βέβηλος, quod vide.

Βεβαρημένος. η, ον, *gravatus, a, um*. perf. part, paſſ. à βαρέω, *gravo*. Th. βάρος, *onus*.

Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, & th.

Βέβασαν, *ingreſſi erant*, per Sync. pro ἐβεβάκεσαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, pluſq. p. ind. act, à βαίνω, *eo*. perf. βέβηκα, & Ion. βέβαα.

Βέβαφα, *tinxi*, perf. act. à βάπτω, *intingo*.

Βεβαὼς, ῶτος, ὁ, *ſtans*, perf. part. per Craſin pro βεβηκὼς, à βαίνω, *eo*.

Βέβηκα, *ivi*, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejuſd. Th.

Βέβηλος, ȣ, ὁ, ἡ, *profanus:* Th. βηλὸς, *limen domûs*.

Βεβηλόω, *profano, contamino:* f. ώσω. p. βεβεβήλωκα. a. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβίηκα, *vim intuli*, perf. act. à βιάω, & perf. part. paſſ. βεβιημένος, *vi tractus*. Th. βία *vis*.

Βεβίωμαι, perf. paſſ. & in 3. ſing. βεβίωται, *vita peracta eſt*, imperf. βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. à βιόω, *vivo*, Th. βίος, *vita*.

Βέβλαβα, *nocui*, præt. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, *offenſus ſum:* perf. paſſ. βεβλαμμένος, perf. part. ejuſd. Th.

Βεβλάστηκα, *pullulavi*, perf. act. à βλαστάνω.

Βέβλαφα, perf. act. à βλάπτω, *noceo*,

Βέβληαι, *vulneratus es:* Ion. pro βέβλησαι, à perf. paſſ. βέβλημαι, verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβλήαται, Ion· pro βέβλωνται, 3. pl. perf.

Βεβλήατο, Ion. pro ἐβέβλωντο, pluſ. perf. ejuſd. Th.

Βέβληκα, *jaculatus ſum*, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro. pro ἐβεβλήκει, pluſ. perf. &

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. paſſ. unde βεβλημένος, part: βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, *jacio*.

Βεβοήαται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. paſſ. à βοάω, *clamo*.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. pass. Ion. pro βέβλωνται. Sed

Βεβολήατο, *ejecti erant*, plusq. perf. pro ἐβέβλωτο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι, unde βέβλωτο, & interjecto ο, βεβόλωτο, & Ion. βεβολήατο. Alii à βολέω inusitato derivare malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βεβλημένος, perf. part. pass. verbi βάλλω, *jacio*.

Βέβουλα, *volui*, præt. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλευμαι, *deliberavi*: perf. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

BEBPA'Σ & βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ species *apuæ*, piscis, in pl. βεβράδες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum*, perf. pass. & part. βεβρεγμένος, *madidus*· à βρέχω, *rigo*.

Βεβρέμηκα, *strepui*, perf. act. à βρέμω, *fremo*.

Βέβρηκες, *pars illa, quæ inter maxillas est*.

Βέβριθα, *gravis fui*, præt. med. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθὼς, & inf. g. βεβριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus*: perf. part. pass. à βρίθω, *sum gravis*.

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. à βρέχω *irrigo*.

Βέβρυχα, *fremui*, perf. act. verbi βρύχω, *strido*,

Βεβρόθοις, *comederes*, 2. sing. opt. præt. m. à βρόθω, inusit. per reduplicat. Att. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις.

Βέβρωχα, *comedi*, perf. act. βεβρώκει, plusq. perf. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*, fut. βρώσω.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejusdem th. Nisi malis esse præt. m. ut sit ex βεβρακὼς, sicut ἑςὼς, ex ἑςακὼς.

Βέβωκα, *pavi*: mutuatitium, perf. act. verbi βόσκω, ab inusit. βόω.

Βεβωμένος, Ion. & Dor. pro βεβοημένος, *celebris, clarus*: perf. part. pass. à βοάω. Ionic. contractione βεβωημένος. Alii à βόω, pro βόσκω, *pasco*, formant, sed diverso sensu,

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκὼς, *progressus*. unde βεβακὼς, & sublato κ, βεβαὼς, contractè βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, *eo*.

Βέδυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεελζεβοὺλ. ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, ἄκλιτον. Hebr. *Dominus muscarum*: Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βέη, *iret*. Ion. pro βῇ, 3. sing. a. 2. sub. a βαίνω.

Βείομαι, *vivam*, pro βείσομαι, Poët. f. 1. m. quasi à βείω, rejecto σ, vel potius à βιώσομαι, f. 1. med. vocis, verbi βιόω, *vivo*.

Βείω, *ivero*, Poët. pro βῶ. a. 2. sub. Pro βῶ enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω· sic βείομεν pro βῶμεν· à βαίνω, *eo*.

Βέκκες, Phryges panem vocant *bec* & *beccum*.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ, *delirus, stupidus*: item, *antiquus*, quasi ante βέκκον & σελήνην.

BE'KKOΣ, seu βέκος, ου. ὁ, *panis*, phrygum lingua: item *amens*.

Βέλεα, *tela*, acc. pl. &

Βελέεσσι, & βέλεσσιν Ion. & Poët. dat. pl. à βέλος.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum*.

Βέλεσσιν, dat. pl. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial*, nomen origine Hebr. Lat. *sine jugo*, vel *nequam*.

BE'ΛΛΕPA, ων, τὰ, *mala*: Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. βελλεροφόντας, α, ὁ. fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus*: item nomen piscis: à seq. Th.

BE'ΛOΣ. εος, τὸ, *telum, jaculum, sagitta, ictus*; dat. pl. βελέεσσιν, Ion. & Poët. q. à βάλλω, *jacio*.

Βελόστασις, *locus ad tela constitutus, vallum*: item, *machina bellica, aries*: q. à βελῶν στάσει.

BE'ΛTEPOΣ, ου, ὁ, *melior*, Poët. pro

Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*, superl. βέλτιστος. unde Βέλτιστα, adverbialiter, *optimé*: hinc βελτιόω, *meliorem reddo*.

Βελτίω, nom. vel acc. pl. à βελτίονα, οα, ω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Βεμβηκίζω, *in gyrum ago*; à seq.

BE'MBHΣ, ηκος, ἡ, *turbo, trochus*. Scribitur & βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas, fundum*, dat. pl. Ion. βένθεσι, Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *filius dextræ*.

Βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθός.

Βέομαι, & βείομαι, *vivam, gradiar*. Illud à βίος, *vita*: hoc à βάω.

BE'PBEPI, Indica lingua, *concha, quæ uniones continet*.

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον pro βάραθρον, ου, τὸ, *fossa profunditas*: παρὰ τὸ βαθὺς, *profundus*.

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apocopen pro Βερονίκη, Gr. *afferens victoriam*.

Βέῤῥοια, ας, ἡ, *Beræa*, nomen urbis. q. βαρεῖα, *ponderosa*. Hinc

Βεῤῥοιαῖος, αία, αῖον, & Βεῤῥοιαῖος, *Beroënsis*.

Βερονίκα, ας, ἁ, Dor. alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro φερενίκη. propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam*.

BE'TION, ου, τὸ, *betium*, herba: aliter *dictamnus*.

BEY~ΔOΣ, εος, τὸ, *vestis genus*, varium aut purpureum.

BH῀, *imitatio vocis ovium.* unde βῆζειν, exp. φωνεῖν.

Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. a. 2. ab ἔβην. βῇς, *iveris*, a. 2, sub. à βαίνω, *eo*.

Βηβὴν, *ovis*, Hesych. βήκη, *capra*.

Βηθαβαρα, ας, ἡ, nomen loci. Hebr. *domus transitus*.

Βηθανία, ας, ἡ, nomen villæ. Hebr. *domus afflictionis*.

Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piscinæ, *domus beneficentiæ*.

Βῆθι, *vade*. pro quo βᾶ, & βάθι, a. 2. imperat. à βαίνω.

Βηθλεέμ, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Heb. *domus panis*: vocatur & *urbs Davidis*.

Βηθσαϊδὰ & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *domus piscationis*.

Βηθφαγὴ, ης, ἡ, nomen villulæ. Hebr. *domus ficuum præcocium*.

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon *fluvii*.

ΒΗΛΟΣ, οῦ, ὁ, *limen domûs*, q. à βάω & λᾶας, *quod per limina sæpius eatur*.

Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus*, *vestigium*: item *tribunal*, *suggestus*: a. 1. perf. præt. pass. verbi βαίνω. *ascendo*.

Βήμεναι, Dor. & Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. à βαίνω, *eo*.

Βῆν, βῆς, βῆ, Poët. sine augmento pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. ejusd. them.

ΒΗ῀Σ, βηχὸς, ἡ, *tussis*, Hinc βήσσω vel βήττω, *tussio*.

ΒΗ῀ΡΟΣ, *birrus*, vestis genus.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ: ἡ, ἡ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, a. 1. part. m. *qui ascendit*, à βαίνω. a. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, *iverunt*, 3. pl. Ion. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejusd. Th.

Βῆσε, *imposuit*, pro ἔβησε, a. 1. Ion. ab inus. βάω, Th. βαίνω, *ascendere facio*.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eod. Th.

Βήσετο, *ascendebat*, imperf. Ion. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι, quod à f. 1. verbi βαίνω, transformatur in presens, unde ἐβησάμην, imperf.

Βήσομαι, *progrediar*, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo*.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Systolen pro βήσωμεν. 1. pl. a. 1. sub. act. à βαίνω, seu βάω. f. βήσω. a. 1. ἔβησα.

ΒΗ῀ΣΣΑΙ, αἱ, *saltus*, *valles*.

Βησσήεις, εντος, ὁ, *saltuosus*, à βῆσσαι, *saltus*.

Βήσσῃς, dat. pl. Ion. à βῆσσαι, *saltus*.

Βήσσω, *tussio*, q. à βία. vide βήξ.

Βητάρμος, οῦ, ὁ, *saltatio concinno gressu*; & inde

Βητάρμων, ονος, hujusmodi *saltator*. q. à βάω & ἄρω.

Βήτην, *iverunt*, Poët. Ion. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, à βαίνω *eo*.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, *vis*, *robur*, *violentia*; μετ̓ βίας, *vi*. Hinc βίαιος, βιάω, βιάζω & βιάζομαι, de quibus infrá.

Βιάζεο, *urge*, Ion. pro βιάζου, præs. imperat. &

Βιάζευ, Dor. pro βιάζου, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην in media forma, idem ac βιάω & βιάζω· at frequentius apud Oratores, *vim affero*: *cogo*; item nitor; &, *stupror*: passivè, *opprimor*, *nitor*, *cogor*. &

Βιάζω, *vim affero*, *urgeo*, f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, *vis*.

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ, ἡ, *violentus*, *a*, *um*, item, *injurius*, & *coactus*; & βιαιότερος, comp. ab eod. Th.

Βιαίως, adv. & βίᾳ adverbialiter, *violenter*, *vi*: à βίαιος, quòd à βία, *vis*.

Βιᾶσθαι, *cogere*, *vim afferre*, præs. inf. à βιάζομαι. Th. βία, *vis*.

Βιάσθω, *urgeat*, *vim inferat*, præs. imperat. Βιάου,-ῶ, βιαέσθω, άσθω, à βιάζομαι quod à βία, *vis*.

Βιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vim infert*, *violator*, ejusd. them.

Βιατὰς, ᾶ ὁ, Dor. pro βιατὴς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod. th.

Βιάω-ῶ, Poëticum, idem ac βιάζω. f. άσω, p. ακα, & ήσω, & ηκα, Ion. & Poët. hinc perf. pass. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, *coactus*.

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, *venire facio*, *admitto*, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

Βιβὰς, άντος, *gradiens*, *ascendens*; præs. part. à βίβημι, loco βῆμι, vel a. 2. pro βὰς à βαίνω, *eo*.

Βιβάω, & Βίβημι, Poëtica: pro βαίνω. f. άσω, in compos. βιβῶ, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα. part. pr. βιβῶν, βιβῶς, βιβῶς, & βιβάς. pr. pass. βιβάζομαι, *ineor*, a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. m. βιβάζομαι, a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, ου, τὸ, *libellulus*. Th. βίβλος, *liber*.

Βιβλία, ων, τὰ, *Biblia*. *iorum*: à

Βιβλίον, ου, τὸ *liber*, *scheda*. Th. βίβλος, *liber*.

Βίβλινος, οἶνος, *vinum Biblinum*: à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum scriptio*. Et

Βιβλιογράφος, ου, ὁ, *librarius*: à βιβλίον, quod à βίβλος & γραφὴ, quod à γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca*: ex βιλίον & θήκη, quod à τίθημι.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, *bibliopola*, Th. πωλέω, *vendo*.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *liber*.

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιῶντες, Dor. pro βιοῦντες, *viventes*, præs. part. plur. num, à βιόω, *vivo*: f. ώσω. Th. βίος, ου, ὁ, *vita*.

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis fortitudo*.

Βιήσατο, *cogebat*, a. 1. m. Ion. pro ἐβιάσατο, à βιάω. Th. βία, *vis*.

Βιηφι

Βίηφι, pro βίῃ, dat. *vi*, *violenter* : φι, est Paragoge Poëtica, & reddit vocem ἀκλίτον· à βὶν, *vis*, Ion. pro βία.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, *fovea*, quod à βάθος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *urna ansata*, *urceus*. Βικίον, *urceolus*. Est etiam *vicia*.

ΒΙΝΕ'Ω, *ineo*, *coëo* : f. ήσω. p. βεβίνηκα. q. à βαίνω, vel à βία.

Βιοῖ, *vivit*, 3. sing. præs. à βιόω. Hinc βιοίμην, opt. *vivo* : à βίος, *vita*.

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *vita*, *victus*, *facultates*, At

Βιὸς, οῦ, ἡ, *arcus*, *nervus arcus* : q. βία, id est, *vi tenditur*.

Βιοτεύω, *vivo* : f. σω. βιοτεύσῃς, 2. pers. a. 1. sub. act. à βίος, *vita*.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita*. Et

Βίοτης, ητος, ἡ, idem : ab eod. them.

Βιοτικὸς, οῦ, ὁ, idem ac βιωτικός.

Βιότοιο, *victus*, gen. Ion. pro βιότου, à

Βίοτος, ου, ὁ, idem Poëtis ac βίος.

Βιοὺς, *qui vixit*, a. 2. part. ex ἐβίων, ut δοὺς ex ἔδων· quod ἐβίων, est a. 2. à βίωμι, inusit. quod à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βιῶναι, Ion. & Poët. pro βιοῦν, præs. inf. verbi βιόω, *vivo*. Th. βίος.

Βιοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, *vitam corrumpens*, *vitæ corruptela* : & in voc. βιοφθόρε. Ex βίος & φθείρω, *corrumpo*.

Βιόω, *vivo* : f. ώσω & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων, (à βίωμι, inus.) unde opt. βιῴην. inf. βιῶναι. part. βιοὺς. perf. pass. βεβίωμαι. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, *vita*.

Βίσον vel **βίσων**, *bos quidam sylvestris*.

Βιτίνα, ης, ἡ, idem quod βίκος, *urna*.

Βιῴην, *viverem*, Att. pro βιοίην, a. 2. opt. à βιόω. Th. βίος, *vita*.

Βίων, ὁ, *Bion*, Philosophus.

Βιῶναι, *vixisse*, a. 2. inf. ab inus. βίωμι, quod à βιόω, quod à βίος, *vita*.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. à βιόω, *vivo*.

Βιώσιμος, ου, ὁ, ἡ, *vitalis* : à βίος, *vita*.

Βίωσις, εως, ἡ, *vita anteacta*, *ipsa vivendi actio*.

Βιωτικὸς, οῦ, *vitalis*, *ad vitam sustentandam pertinens*, *secularis* : à βίος, *vita*.

Βιωτὸν, in neutr. gen. *vivendum* : à

Βιωτὸς, ου, *vitalis* : ab eod. them.

Βιώτω, 3. sing. a. 2. imperat. à βίωθι, q. à βίωμι. Vide βιόω.

Βιωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, *vitæ utilis* : ex βίος, *vita*, & ὠφελέω, *prosum*.

Βλαβεῖν, priscum, & Poët. verbum pro βλάπτειν, *nocere*. Hinc a. 2. ἔβλαβον.

Βλαβεὶς, *læsus* : & in f. g. βλαβεῖσα. a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo*.

Βλαβερὸς, ρὰ, ὸν. *noxius*, *a*, *um* : & indè

Βλαβερῶς, *perperam*, adv. à βλάπτω, *noceo*.

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa*, *damnum*, *detrimentum* : à præt. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, *læsum esse*, a. 2. inf. pass. &

Βλαβήσομαι, f. 1. ind. pass. à βλάπτω.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβῶ, f. 2. à βλάπτω, quod vide.

Βλαδὰ, ων, τὰ, *immatura* : à βλάζω, seu βλαστὸς, *germen*.

Βλάζω, *stultus sum* : q. βλὰξ, *inutilis*.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *valgus*, *cui distorta sunt crura* : dicitur & βλαισσὸς, gem. σσ. Poët, q. à βλάπτω.

Βλάνος, *lippus*, *cæcutiens* : q. βλέπων ἄνευ.

Βλακεία, ας, ἡ, *socordia* :

Βλακεύω. f. εύσω, p. ευκα, *socordiæ me dedo*, *torpeo* : huic opp. σπουδάζω. Item

Βλακικὸς, οῦ, *ignavus* : & exinde

Βλακικῶς, *ignavè*, *tardè*. Omnia à βλὰξ, *iners*.

ΒΛΑ'Ξ, κὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis*, siluro similis : item *ignavus*, *iners* : q. à βάλλω, abjici dignus.

Βλάπτῃ, 3. sing. præs. sub. act. βλάπτουσ' pro βλάπτουσα, præs. part. act. f. g. à

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo*, *noceo* : cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. præt. pass. βέβλαμμαι. a. 1. pass. ἐβλάφθην. a. 2. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβεὶς, & in f. g. βλαβεῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι. f. 2. pass. βλαβήσομαι. præt. m. βέβλαβα. Hinc Angl. **to blast.**

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino*, *fruticor* : f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, *germen* : à 1. perf. præt. pass. vide βλαστάνω. Angl. **a blossom.**

Βλαστησάτω, a. 1. imperat. act. verbi βλαστάνω.

Βλαστήσω, *germinabo*, f. 1. verbi βλαστάνω.

Βλάστος, ου, ὁ, nomen viri : sed βλαστὸς, οῦ, ὁ, *germen*.

Βλασφημέω, *impiè loquor*, *maledictis incesso* : imperf. ἐβλασφήμεον, ουν. f. ήσω. p. ηκα. præs. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio*, *tanquam blasphemus accusor*. perf. pass. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι. Et

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia*, *maledicentia* : à

Βλάσφημος. ου, ὁ, ἡ, *blasphemus*, *maledicus* : q. à βλάπτειν φήμην.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, Βυζάντιον, ου, τὸ. os anterius narium purpuræ. Matthiolus dicit esse *onychem*, vel *conchulam Indicam*.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, αἱ, *genus calceamenti*.

Βλαφθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *lædo*.

Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio*, quod à βάλλω· ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.

Βλεὶς, *percussus*, a. 2. part. verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part, pass, à βάλλω, *jacio*.

Βλεμεαίνω, *trucibus oculis circumspicio*, *minor* :

minor: quod à βλέμμα, *aspectus*. Th. βλέπω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à βλέπω, *aspicio*.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus*. Hinc

Βλεννὸς, ȣ, ὁ, *ignavus*. Et

Βλεννώδης, εος, ὁ, ἡ, *mucosus*.

Βλέποισα, Dor. pro βλέπȣσα, *aspiciens*, præs. part. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, *aspicio*, *intueor*; item *caveo*: f. ψω. p. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. præt. pass. βέβλεμμαι· q. βάλλω ὦπα. Hinc βλέμμα, βλέψις, &c.

Βλέτυρις, & Βλέκυγις, *nugæ*: q. à βαλεῖν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω. *nicto*, crebro *conniveo*. Et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, seu βλεφαρίδες in pl. frequentiùs, *cilia*, *pili palpebrarum*; item *palpebræ*.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, *palpebra*, *pellis tegens oculos*: q. βλέπȣς φάρος, id est, *visus tegmen*: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλέψις, εως, ἡ, *intuitus*: a. 2. pers. præt. pass. verbi βλέπω.

Βληθεὶς, *ictus*, *trajectus*, a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. βλήθητι, a. 1. imperat. pass. βληθῶ, a. 1. sub. pass. à βάλλω, *percutio*.

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus*, *ictus*, *vulnus*. Th. βάλλω, jacio.

Βλήμενος, *ictus*, per Sync. pro βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι formare.

Βλῆσθαι, *jactum esse*, abjecto augmento pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω.

Βλῆτο, Poët. pro ἐβέβλητο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ȣ, τὸ, *clavus*, *ferreus*, *pessulus*. Th. βάλλω.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *balo*, de ovibus.

Βλήχασθαι, Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare*: à βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus*: unde fortean Angl. **Bleak**. Et

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem. Th. βληχάομαι

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ȣ, *debilis*, *imbecillis*; ut & ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς.

Βλὶξ, *continenter*, *assiduè*, adv. q. à βολὴ, *ictus*.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ȣ, τὸ, *blitum*, *olus insipidum*.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, *exprimendo aufero*: ut è favis mel, q. à μελίττω, à μέλιττα, *apis*.

Βλοσυροῖο, gen. Ion. pro ȣ, à

Βλοσυρὸς, ȣ, *terribilis aspectu*, *torvus*, *truculentus*: à βλέμμα σύρειν, *visum trahere & torquere*.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces*. Et

Βλοσυρωπὸς, ȣ, *terribilis aspectu*: ab ὤψ & βλοσυρὸς, *truculentus*.

ΒΛΥ'ΖΩ, & βλύω, f. βλύσω, *scaturio*, *effundo*, *mano*. Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ȣ, *celsus*, *procerus*: à βλώσκω, *ascendo*.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *buccella*, *fragmentum*, *panis portio*: q. à βάλλω.

Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus*: à seq.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, *advenio*, *ascendo*, *cresco*.

Βοᾷ, *reboat*, 3. sing. præs. à βοάω.

Βοάα, Poët. pro βοᾷ. Pleonasmo literæ α, 3. sing. ind. præs. à βοάω.

Βοάασκον, imperf. Poët. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo*.

Βοάγριον, ȣ, τὸ, *scutum ex boum agrestium pelle*: à βȣ̃ς & ἀγρὸς, *rus*, *ager*.

Βοάγριος, ȣ, *Boagrius*, Locrensium, amnis.

Βοαθόος, ȣ, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθὸς, *auxiliator*, *bellator*, *in prælio velox*. Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, *filii tonitrui*. Marc. 3. 17.

Βοᾶσαι, Dor pro βοάῃ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω.

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1 part. verbi βοάω.

Βοᾶντι. *clamant*, Dor pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à βοάω.

ΒΟΑ'Ω, *BOO*, *clamo*, *vociferor*, *celebro*: f. ήσω. imperf. ἐβόαον, ων, p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, a. 1. imperat. βόησον, άτω. Hinc βοὴ, & βοητὺς, &c.

Βοεία, ας, ἡ, sub. δορὰ, *bubula pellis*. Th. βȣ̃ς.

Βόειος, ȣ, *bovinus*, *bubulus*: ut & βόεος, idem: à βȣ̃ς, *bos*.

Βόες, pl. à βȣ̃ς.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, item *pugna*: à βοάω. *clamo*.

Βοῇ, Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub.

Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum*, *auxilium*: à

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, *auxilior*, *succurro*: q. εἰς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro*, f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. βοήθει. contractè pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium*, *remedium*, *adminiculum*. Et

Βοηθητικὸς, ȣ, *auxiliaris*. Item

Βοηθὸς, ȣ, ὁ, ἡ, & βοηθόος, Poët. *auxiliator*: à βοηθέω.

Βοηλασία, ας, ἡ, *boum abactio*, *præda*: à βȣ̃ς & ἐλαύνω, *abigo*.

Βοηλατέω, f. ήσω. p. ηκα, *boves agito*, vel *abigo*: à

Βοηλάτης, ȣ, ὁ, *bubulcus*, *boum agitator* vel *abactor*. Et

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, *boum agitatrix* vel *abactrix*: à βȣ̃ς & ἐλαύνω.

Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. à βοάω & βοῇς, Dor. pro βοᾷς, præs. sub act.

Βουνόμος, ου, ὁ, *boum pastor*. παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, *boves pascere*.

Βουτύς, ύος, ἡ, idem ac βοή, *clamor*. Th. βοάω.

Βόθριον, ου, τὸ, *parva scrobs* : à

ΒΟ'ΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea scrobs* : q. βάθρος, à βάθος.

Βόθυνος, ου, idem, sed Ἀττικώτερον q. à βαθύνω, *excavo in profundum*.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia* : hinc Βοιωτός, οῦ, ὁ, *Bœotus*. Βοιωτάρχω, fut. ξω, *impero Bœotiis*.

Βολάων, *ictuum*, gen. pl. Æol. à βολή. Th. βάλλω.

Βόλβιτον, ου, quod & βόλιτον, *stercus, fimus*: à βολή, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *BULBUS*, *radix quævis rotunda*. Hinc

Βολβώδης, εος. ὁ, ἡ, *bulbosus*.

Βολή, ῆς, ἡ, *jactus*; item *ictus*, *plaga*: gen. pl. Æol. βολάων· à p. m. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, *bolidem demitto* : f. ίσω. p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος· à

Βολίς, ίδος, ἡ, *jaculum*, *sagitta*; item *funis alligato plumbo*. quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio*.

Βόλος, ου, ὁ, *jactus* : Ion. & Poët. *funda*, *verriculum*. Th. βάλλω, *jacio*.

Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι. βομβεῦσα, Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, *susurrans*. præs. part. f. g. à

Βομβέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *bombum edo* vel *facio*, *susurro*, *resono* : à seq. them.

Βόμβος, ου, ὁ, *bombus*, *sonus quem edunt apes*, *strepitus*. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis*. Et

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem : est & *genus poculi*, βομβοῦν ἐν τῇ πόσει. Et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx*, *vermis* : à βόμβος.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ου, ὁ, *animal sylvaticum*; aliter *monops*.

Βοόζ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr, *in quo robur*.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *pabulum*, *esca*, propriè brutorum : q. à βόω, seu βόσκω, *alo*.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat in luto* : nomen Ranæ : ex βόρβορος & κοίτη *cubile*.

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cœnum*, *limus*, propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, *cœno contamino*.

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, *strepo*, propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέαο, gen. Æol. pro βορέου, ut & βορέω, gen. Ion. à

ΒΟΡΕ'ΑΣ, & Ion. Βορέης, ου, ὁ, *Boreas*, *aquilo* : q. ἀπὸ τοῦ βοᾶν, καὶ ῥεῖν, quod ventus sit sonorus & violentus : vel à βορᾶ, quod edacitatem afferat. Hinc

Βορειόθεν, adv. Poët. *à septentrionali plaga*: &

Βόρειος, & Βορήϊος, Poët. ου, *Borealis*. ὑπερβόρεος, *qui ex remotissima regione venit*.

Βορῆν, acc. Ion. pro βορὰν, à βορά, *pabulum*-

Βόρμαξ & βύρμαξ, *formica*, quia diligenter βορὰν μάσσει, id est, *cibum quærit* : vel à μύρμηξ, & certè μ & β cognata sunt.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas* : sic & βορρῆς, nom. sing. Ion. Βόρραθεν, *à Borea*.

Βόσις, εως, ἡ, *pastus*, *cibus*. Th. βόω inus. *pasco*.

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus*, *animal*; item *pascua* : à βόσκω. Th. βόω, *pasco*.

Βοσκησεῖσθε, *pascemini*, Dor pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, *pasco*: f. ήσω. Th. βόω, idem

Βόσκησις, εως, ἡ, *pastio* : ab eod. them.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *pascunt*, 3. pl. præs. à

Βόσκω. *PASCO* : f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. à βόω, *pasco*, inus.

Βοσόρ, propr. nom. *sparsor*, Hebr. qui etiam dicitur Βεώρ· pater Balaami.

ΒΟ'ΣΤΡΥΧΟΣ, ου. ὁ, & βόστρυξ, χος, ὁ, *cincinnus*, *capillus*, *cæsaries* : q. *quod uvæ instar pili cohæreant*.

Βοτὰ, vide in βοτόν,

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba*, *gramen* : à βοτὸς, *esca*: quod à βόω, *pasco*. Hinc

Βοτανικὸς, οῦ, *herbarius* : &

Βοτάνιον, ου, τὸ *herbula* : ab eod. them.

Βοτήρ, ῆρος, ὁ, Poët. *pastor* : à βόω, inus.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, *pecus*, *armentum*. Th. βόω, *pasco*.

Βοτὸς, οῦ, ὁ, *alimentum* : ab eod them.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, *racemulus* : &

Βοτρυδὸν, adv. *racematim*, *in modum racemi*. Th. βότρυς.

Βοτρυοπαῖς, ὁ, ἡ, *vitis*, *quæ botros*, *ut liberos fert* : ex βότρυς & παῖς.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus*, *uva*, *racemus*: voc. ὦ βότρυ. acc. pl. Βότρυας, quæ παρὰ τὸν ῥέει. Hinc βοτρυόεις, εντος, *racemosus*.

Βοῦ, est particula augendi : à βοῦς, id est, *bos*, quia magnum animal.

Βοῦ, etiam pro βοὸς, Poët.

Βούβαλις. ιδος, ἡ, &

Βούβαλος, ου, ὁ, *bubulus*, sylvestris bos : à βοῦς, *bos*.

Βουβότας, α, ὁ, Dor. pro βουβότης, ου, ὁ, *boum pastor*, *bubulcus* : à βοῦς & βόω inus. *pasco*.

Βούβρωσις, vel Βούβρωστις, ἡ, *magna fames*: à βοῦ, particula augente, & βρῶσις, *cibus*, quod à βρώσκω, *comedo*.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βουγάϊος, ου, *qui valdè se jactat* : à γαίω, *glorior*.

Βούγλωσσος, & —ον, *lingua bubula*, *herba* : &

Βέγλωσσος, *solea* piscis; Angl. **Sole**: ex βȣ̃ς & γλῶσσα.
Βȣδόρος, ȣ. ὁ, ἡ, *boves excorians*: à βȣ̃ς & δέρω, quod à δέρω. Th. δέρας, *pellis*.
Βȣθυσία, ας, ἡ, *immolatio boum*: ex βȣ̃ς & θύω, *macto*.
Βȣκαῖος, ut & βȣ́κος, & βοῦκος Dor ȣ. *bubulus*; & *bubulcus*, *messor*: idem quod βȣ́της, ȣ, ὁ. Th. βȣ̃ς.
Βȣ́κεντρον, ȣ, τὸ, *stimulus boum*: κέντρον, quo aguntur βόες.
Βȣκολέω, ῶ, f. ήσω, *boves pasco*: item generaliter *pasco*, & *lacto*. βȣκολέοντι, dat. sing. part. præs. ex βȣ̃ς, *bos*, & κόλον, *cibus*.
Βȣκολία, idem ac βȣκόλιον.
Βȣκολιάζω, item βωκολιάζω, & βωκκολιάσδω, Dor. f. άσω vel άξω, *pastoritium carmen cano*: & indè
Βȣκολιασμὸς, ȣ̃, ὁ, *pastoritii carminis modulatio*: tibiæ cantu & tripudio: &
Βȣκολιαστὴς, ȣ̃, ὁ, *pastoritii carminis modulator*: à βοῦς & κόλον, *cibus*.
Βȣκολικὸς, ȣ̃, *pastoralis*, *pastoritius*: &
Βȣκόλιον, ȣ, τὸ, *armentum boum*: item
Βȣκολισμὸς, ȣ̃, ὁ, *pastoralis cantilena*: &
Βȣκόλος, & Dor. βωκόλος, ȣ, ὁ, *bubulcus*, *armentarius*: ex eisd. th.
Βȣλαφόρος, ω, ὁ, Dor. pro βȣληφόρος, quod vide.
Βȣ́λει, *vis*, Att. pro βȣ́λῃ. 2. pers. sing. à βȣ́λομαι, *volo*.
Βȣ́λεο, *malis* præs. imperat. Ion. pro βȣ́λȣ, à βȣ́λομαι, *volo*.
Βȣ́λετ', pro ἐβȣ́λετο, imperf. ejusd. verbi.
Βȣλεύεο, Ion. pro βȣλεύȣ, præs. imperat. pass. a βȣλεύω, *consulto*.
Βȣ́λευμα, ατος, τὸ, *consilium*, Th. βȣλὴ, idem.
Βȣλευόμενος, Ion. & Poët. pro βȣλόμενος, præs. part. à βȣ́λομαι, *volo*.
Βȣ́λευσαι, a. 1. imperat. m. βȣλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βȣλεύω, *consulto*. Th. βȣλή.
Βȣλεύσαντε, a. 1. part. dual. num: βȣλεύσῃ, a. 1. sub. à βȣλεύω.
Βȣ́λευσεν, a. 1. Ion. ejus. them.
Βȣ́λευσις, εως, ἡ, *consultatio*: &
Βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, *consilii locus*, *curia*, *senatus*: item
Βȣλευτὴς, ȣ, ὁ, *consultor*, *senator*. à Βȣλεύω, *consulto*. Th. βȣλὴ, *consilium*.
Βȣλευτικὸς, ȣ̃, *consultus*: item, *senatorius*, *ad senatum seu curiam pertinens*: &
Βȣλευτὸς, οῦ, *in deliberationem cadens*: ab eod.
Βȣλεύησθα, *consulas*, pro βȣλεύῃς, 2. sing. præs. sub. per Paragogen τȣ̃ θα· à
Βȣλεύω, *consulto*, f. εύσω. p. βεβȣ́λευκα. a. 1. ἐβȣ́λευσα. a. 1. m. ἐβȣλευσάμην. Th. βȣλή.
Βȣλέων, gen. pl. Poët. pro βȣλῶν, à
ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium*, *consultatio*, *curia*: Hinc βȣλεύω, *consulto*, βȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, *senator*, βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, *curia*, ἐπιβȣλὴ, ῆς. ἡ, *insidiæ*, συμβȣλεύω *consilium do*.
Βȣ́ληαι, Ion. pro βȣ́λῃ. 2. sing. præs. à βȣ́λομαι, *volo*.
Βȣληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. βȣληθεὶς, εῖσα, *volens*. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.
Βȣ́λημα, ατος, τὸ, *voluntas*, *arbitrium*, *propositum*: Th. βȣ́λομαι, *volo*.
Βȣλῆσιν, & βȣλῆσι, dat. pl. Ion. pro βȣλαῖς à βȣλὴ, *consilium*.
Βȣ́λησις, εως, ἡ, idem ac βȣ́λημα· & ab eod. th.
Βȣλητικὸς, οῦ, *voluntarius*: &
Βȣλητὸς, ȣ̃, *sub voluntatem cadens*: à βȣ́λομαι, *volo*.
Βȣληφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, *consultor*, *consiliarius*, voc. ὦ βȣληφόρε· ex βȣλὴ, & φέρω.
Βȣ́λομ', pro
ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo*, item *malo*, & *cupio*, βȣ́λει, & βȣ́λεαι, Poët. *vis*, pro βȣ́λῃ· præs. opt. βȣλοίμην, οιο, οιτο. imperf. ἐβȣλόμην & ἠβȣλόμην, Att. ȣ, ετο, f. βȣλήσομαι, p. βεβȣ́λημαι. tanq. à βȣλέομαι. a. 1. ἐβȣλήθην, & Att. ἠβȣλήθην· præt. m. βέβȣλα in compos.
Βοδλος, *intestina*: unde farcimina fiunt. Lat. *bolus*.
Βȣλυτὸς, ȣ̃, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis*, *vespera*: à βοὸς, & λύω, *solvo*.
Βȣ́νεβρος, ȣ, ὁ, *hinnulus magnus*; ex βȣ, particula augente, & νεβρὸς, *hinnulus*. Invenitur & τὸ βȣ́νεβρον.
ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *collis tumulus*: hinc Βοιωώδης, *clivosus*. q. à βαίνω, quia scanditur.
Βȣ́παις, αιδος, *puer* vel *adolescens grandis* vel *pinguis*. Ex βȣ̃ particula intens. & παῖς. Hinc fortassis Angl. **Bouby**.
Βȣ́παλος, *magnus*, propriè *luctator*, item *asinus*, Βȣ́παλον, μέγα καὶ ὄνομα· Hesych. ut sit, vel simpliciter *magnum*, vel pro μέγας ὄνος καὶ ὄνομα *magnus asinus*, & nomen insuper proprium. Th. πάλη·
Βȣπλὴξ, ηγος, ἡ. *stimulus* quo boves punguntur, Βȣ́κεντρον, q. βȣ̃ς πλήτταν. Vel *scutica* quæ fit ex bubula pelle.
Βȣπόροι ὀβελοὶ, *magna verua*, q. ad boves transfigendos. Ex βȣ̃ς, & πείρω, *transadigo*, p. m. πέπορα.
Βȣ́ρασος, sive βόρασος, ȣ, ὁ, *fructus qui clauditur elate*, i. e. palma suo involucro inclusa.
ΒΟΥ'Σ, οὸς, ὁ καὶ ἡ, *BOS*, *vacca*, αἱ βόες, *vaccæ*, dat. pl. βȣσὶ, & Ion. βόεσσιν. in acc. sing. βοῦν. acc. pl. βόας, βȣ̃ς. Hinc βόειος, βȣ́της, &c.
Βȣ́σιρις, in acc. Βȣ́σιριν, *Busiris*, rex Agrigentinorum.
Βȣ́τας, α, ὁ, Dor. pro
Βȣ́της, & hoc à βότης, pro quo & βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*. Th. βόω inus. *pasco*.

Βύτομ☉ & ον. *Butomum*, herba, quam βόες τέμνουσι, *boves carpunt*.
Βύτυρον, ου, τό. *BUTYRUM*, *lactis spuma*, Gen. c. 18. ver. 8. à βοῦς, *vacca* & τυρὸς *caseus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. **Butter.**
Βυφονέω. *boves macto* : & Hinc
Βυφόν☉, *boum interfector*, à βοῦς & φένω, *occido*. p. m. πέφονα.
BO'Ω. f. όσω & ώσω. p κα *pasco*, thema inusit. pro quo in usu est βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.
Βοώλω, *clamarem*, Atticè pro βοάοιμι βοῷμι.
Βοώμβρ☉, *celebratus*, à βοάω.
Βόων, *clamabant*, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω, βοῶντ☉, gen. sing part. præs.
Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. act. à βοάω.
Βοώπις, ιδ☉, ἡ. *cui bovini sunt oculi, magni & venusti* : ex βοῦς & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*, quod à p. m. ὦπα ab ὄπτομαι.
Βοώσης, *vociferantis*, gen. sing. præs. part. act. f. g. verbi βοάω.
Βοωτέω, f. ήσω, p. ηκα. *aro*. præs. inf. βοωθεῖν· ex βοῦς & ὠθέω, *pello*.
Βοώτης. ου, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cœlestis, quod *Arctophylax* dicitur. ex βοῦς & ὠθέω, *trudo*. Est enim boum agitator : item, *bubulcus*.
Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis, & de eod. dijudicatio* : &
Βραβεῖον, ου, τό, *præmium victoriæ*, à seq. them. Hinc Ang. **brave.**
BPABΕΥ'Σ, έ☉, ὁ, *qui dat præmium certaminis, certaminis moderator & arbiter* : à ῥάβδ☉, *virga*, quam βραβευταὶ gestare solebant. vel quod virgâ palmeâ designabantur victores.
Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem
Βραβεύω, *præmium do certaminis, de victoria decerno* : item *impero, moderor*, βραβευέτω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.
BPA'BΥΛΑ, τὰ, *pruna Damascena*.
BPA'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel ε☉, τὸ, *raucedo*, à βρόγχ☉, *quia gutturi accidit*.
Βραδέως, *tardè*; item *segniter & cunctanter*, βραδύτερον, *tardius, segnius*, βραδύτατα, *tardissimè* : adv, à βραδύς.
Βραδινὸς, οῦ ὁ, Æol. pro ῥαδινὸς, *gracilis*, quod vide.
Βράδιον, *tardius*, compar. & in superl. βράδιστον· à βραδὺς, *tardus*.
Βραδυνόντεσι *tardantibus*, dat. pl. præs. part. f. g. à
Βραδύνω, *tardo, cunctor*. f. υνῶ. a. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.
Βραδυπλοέω-ῶ, *tardè navigo*. f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, & πλό☉, *navigatio* : quod à πλέω.
BPAΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um*, in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστ☉, vel βραδύτατ☉. Hinc
Βραδύτης, ητ☉, ἡ, *tarditas, segnities*.
BPA'ΖΩ, & Βράσσω, f. σω, *ferveo, bullio*.
BPA'ΘΥ, sive βράθυς, *herba*, quæ Latinis dicitur *sabina*.
Βράκανον, ου, τὸ, *agreste olus*.
Βράκ☉, ε☉, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum* seu *tegmen pudendorum, bracca* jam dicta.
Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, *ferveo*.
Βράσμα, ατ☉, τὸ & βρασμὸς. οῦ, ὁ, *ebullitio, fervor*. Th. βράζω.
Βράσσω, idem quod βράζω.
Βραχε, imperf. vel a. 2. Ion. à βράχω, *strepitum edo*.
Βραχέα, έων, τὰ, *brevia*. Vada, quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.
Βραχέη, Ion. pro βραχεῖα, fœm. gen. à βραχύς.
Βραχεὶς, & in f. g. βραχεῖσα, *perfusus* a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω. *madefacio*. a. 2. pass. ἐβράχην, a. 2. inf. βραχῆναι.
Βραχέως. adv. *breviter, paucis*.
BPAXI'ΩN, ον☉, ὁ, *BRACHIUM*, q comp. à βραχύς· quod lacertus brevior sit ulnâ,
Βραχίων, etiam *brevior*, compar. ut & βράχιστ☉, *brevissimus* : superl. à
BPAXΥ'Σ. εῖα, χὺ, έ☉, *brevis, e*. μετ᾽ βραχὺ, *paulò, post* : βραχύτι, *paululum* : διὰ βραχέων, *paucis*. Hinc forsan Angl **to break.**
Βραχυσίδαρ☉, ου, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρ☉. *qui breve ferrum seu cuspidem habet* : ex βραχὺς, & σίδηρ☉, *ferrum*.
Βραχύτης, ητ☉, ἡ, *brevitas* : à βραχύς.
BPA'XΩ, f. ξω. *sono, strepo* : propriè de iis quæ franguntur. Hinc Angl. **Brake.**
Βρέγμα, ατ☉, τὸ, & βρεγμὸς, οῦ, ὁ, *sinciput*, à βρέχω, *madefacio*.
Βρεκεκὲξ, *vox ranarum*.
Βρέμεσθαι, Poët. idem ac τὸ βρέμειν, à
BPE'MΩ, *FREMO, murmuro* : f. μῶ. p. m. βέβρομα, indè βρόμος, *fremitus*.
Βρένδον, *cervus*, Messapiis.
Βρένθις. & βρένθιξ, *lactuca*.
BPE'NΘΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*; item *fastus* : indè βρενθύεσθαι, *arrogantem esse*.
Βρέντιον, *caput cervi*. Messapiis : à βρένδον, *cervus*.
Βρέξαι, *pluere*, a. 1. inf. à βρέξω, f. 1. act. à βρέχω, *pluo*.
BPE'TAΣ, τὸ, *simulachrum, statua, idolum*.
BPE'ΦΟΣ, ε☉, τὸ, *infans*. Hinc
Βρεφύλλιον, τὸ, *infantulus*.
Βρέχμα, ατ☉, τὸ, &
Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, *sinciput, caput* : à βρέχω.
BPE'XΩ, *madefacio, irrigo, lilo, pluo* : f. ξω,

ξω. p. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. pass. ἐβράχην. præt. m. βέβροχα. perf. pass. βέβρεγμαι, Hinc Angl. derivatum videtur **Brook.**

Βρήσσω, *tussiendo exspuo:* q. à βήσσω, Unde forsan Angl. **Brest**, utpote indè exspuimus.

ΒΡΙ, particula epitatica, significans ἄγαν, *valde.*

Βρίαει, 3. sing. ind. à βριάω, quod vide.

Βριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen Gigantis: ex βρὶ particula intens. & Ἄρης, *Mars:* vel à

Βριαρὸς, ᾶ, *robustus, validus:* à seq.

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *robustum reddo, robustus sum;* vel *potentem reddo, potens sum: extollo, tumesco.*

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, & ξω, *post sumptum cibum paululum dormio:* q. βορίζω.

Βριήπυος, ου, ὁ, *vehementer clamans*, Martis Epith. ex βρὶ & ἠπύω, *clamo*, pro ἀπύω, idem,

Βρίθος, εος, τὸ; &

Βριθοσύνη, ης, ἡ, *pondus, gravitas.* Item

Βριθὺς, ύος, & έος, *gravis:* à

ΒΡΙ'ΘΩ, *sum gravis, onustus sum: propendeo, cum impetu inclino.* f. σω. p. m. βέβριθα.

Βρίμη, ης, ἡ, *robur, potentia:* à βριάω.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, & άομαι, ῶμαι *fremo, frendo, excandesco ira*, q. à βρέμω, *fremo.*

Βρισάρματος, ου, ὁ, ἡ, *currum gravans:* ex βρίθω, *gravo*, & ἅρμα, *currus.*

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nomen propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *echini marini genus.*

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, *guttur:* βρόχθος, ου, ὁ, idem. q. à βρέχω, *sorbeo.*

Βρόδον, *rosa:* Æol. pro ῥόδον.

Βρόμος, ου, ὁ, *fremitus, fragor:* item *avena*, à βρέμω, *fremo:* hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω. ῶ, f. ήσω. p. ηκα. *tono*, à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, *tonitru:* q. βρεμτὴ, à βρέμω, *fremo.*

Βροτεᾶν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. à

Βρότεος, & βρότειος, ου, ὁ, ἡ, *mortalis, humanus:* quod à βροτός.

Βροτήσιος, ου, ὁ, Poët. idem ac βροτὸς, *mortalis.*

Βροτοβάμων, ονος, Dor. pro

Βροτοβήμων, ονος, *calcator hominum:* ex βροτὸς, *homo*, & βῆμα. *gressus:* quod à βαίνω, *eo.*

Βροτόεις, εντος, ὁ, *saniosus, cruore respersus:* in acc. βροτόεντα. à βρότος, *cruor.*

Βροτολοιγὸς, ου, ὁ, *homicida:* ex βροτὸς & λοιγὸς, *pernicies.*

Βροτοῖσιν, *mortalibus:* dat. pl. à

Βροτὸς, ου, ὁ, *mortalis, homo:* q. ῥοτὸς, id est, ὁ ἐν ῥοῇ ὢν, *quod nihil sit magis fluxum quam homo.* Vel à μείρω, *divido*, p. m. μέμορα, fit μορτὸς· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν φωνήν. Hinc ἄμβροτος, & ἄβροτος *immortalis.*

Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονον) *sanies, cruor.*

Βροτόω, f. ώσω, *cruore inficio, cruento:* à βρότος· item *hominem facio:* βροτωθῆναι *mortalem fieri:* à βροτός.

ΒΡΟΥ~ΚΟΣ, ου, ὁ, *species locustarum:* q. à βρύχω

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens, nimbus.* Th. βρέχω, *humecto.*

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, *guttur.*

Βροχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *inaquosus, aridus.*

ΒΡΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *laqueus, restis:* q. à βρόγχος, extrito γ, est enim quo guttur eliditur.

ΒΡΟ'ΧΩ, *sorbeo*, inusit: unde ἀναβρόχω, καταβρόχω. q. à βρέχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus:* à βρύχω, *mordeo.*

Βρυγμὸς, ου, ὁ, *stridor* propriè dentium, *fremitus;* item *rugitus:* à βρύχω, *strideo.*

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω. p. χα· *mordeo, rodo:* item *deglutio.*

ΒΡΥ~Ν, *vox infantium potum petentium.* pro πιεῖν.

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga:* Est & *herbæ genus.*

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, & βρύτος, ου, ὁ, *cerevisia: vinum hordeaceum.* q. à βρύω. hinc forsan Angl. **to brue.** vel **brew.**

ΒΡΥ'ΧΩ. f. ξω. p. χα. *frendo, strideo.* perf. pass. βέβρυγμαι· inde βρυγμὸς.

ΒΡΥ'Ω, f. σω. p. βέβρυκα: *scateo, fundo is, germino, pullulo:* inde ἔμβρυον, ου, τὸ, *infans utero conclusus,*

Βρωθεὶς, εντος, *rosus.* a. 1. part. pass. à βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *esca:* à βρώσκω, *comedo.*

Βρωμέω, ῶ, *fæteo:* à

ΒΡΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *graveolentia, fætor:* & hinc

Βρωμώδης, εος, ὁ, ἡ, *fætidus.* q. à βαρὺ & ὀδμή,

Βρώσιμος, ου, *esculentus:* βρώσιμον, *edulium:* à βρώσκω.

Βρῶσις, ιος, & εως, ἡ, *cibus, edulium:* & *ipsa comedendi actio:* item *erosio*, à seq. th.

ΒΡΩ'ΣΚΩ, *comedo, depasco.* f. βρώσω· p. βέβρωκα. p. pass. βέβρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐβρώθην Angl. **brouze.**

Βρωτὸς, ου, *qui comedi potest, esculentus:* unde forsitan Germ. *broat*, Angl. **bread.**

ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, *bubo*, avis nocturna.

ΒΥ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *papyrus Ægyptia:* Scribitur & βίβλος.

Βύζω, *confertim impleo:* inde βύζην, *dense.* Th. βύω, *obturo.* Est & βύζω, *vagio*, à βῦ, *voce infantili:* vel τοῦ βὺς est, *bubulo.*

Βυσ-

Βυθίζω, *mergo*. f. ίσω. p. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. à
ΒΥΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, *fundum, imus gurges, profundum*- q. à βάθος.
ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA*. Inde Βυκανίζω, *buccino*: &
Βυκανιςής, ȣ, ὁ, *buccinator*.
Βύκτης, ὁ, *sonans, spirans*, venti epithet: a βύζω, *confertim impleo*.
Βυλλὸς, ȣ, *confertus*: à βύω, *obtueo*.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *bordeum madefactum*, quod coctores cervisiarii *maltam* vocant.
Βυπλέω, *mergo*, Hesych. βυπλεῖν βαπλίζειν Æol. est à βάπλω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium, pellis*: inde Ang purse. &
Βυρσεὺς, έος, & Att. έως, *coriarius*.
Βυρσοδέψης, ȣ, ὁ, *cerdo, coriarius*: ex βύρσα, & δέψω, *excorio*.
Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum*: à 1. perf. præt. pass. verbi βύω.
Βύσσινος, ȣ, *BYSSINUS*; metaph. βύσσινα, ῥήματα, *ornata verba*. Th. βύσσος.
Βυσσοδομεύω, *profundè cogito. machinor*: item *fundamenta probè jacio*: à βυσσὸς. Ion. pro βυθὸς, *fundum*, & δομεύω, pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω, *struo*.
Βυσσόθεν, *ex imo*, adv. à
Βυσσὸς, ȣ, ὁ, *fundum, profunditas*. Ion. pro βυθὸς inde ἄβυσσος.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ȣ, ἡ, *byssus*, lini pretiosissimi genus: hinc βύσσινος.
ΒΥ'Ω. f. σω. p. βέβυκα, *obturo, obstruo*; item, *impleo, tego*: βύζω, idem.
Βῶ, βῇς, & βέω, βέῃς, Ion. a. 2. sub. à βαίνω, *eo*.
Βωθεῖν, per contract. Ion. pro βοηθεῖν.
Βωκολιαξεῖς. Dor. pro βȣκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis*: &
Βωκολιάσδω, Dor. pro βȣκολιάζω, *pastorali more cano*: βωκολιάσδευ, Dor. imperat. pro βωκολιάζȣ. Hinc &
Βωκολιαςὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βȣκολιαςής, ȣ, ὁ, *bucolici carminis cantor*: ex βȣ̃ς, κόλον, *cibus*, & ᾄδω, *cano*.
Βωκολικὸς, Dor. pro βȣκολικὸς, *pastoralis*, &
Βωκόλος, Dor. pro βȣκόλος, *bubulcus*: à βȣ̃ς & κόλον. *cibus*.
Βῶκος, ω, ὁ, Dor. pro βȣ̃κος, ȣ, ὁ, idem quod βȣκαῖος, *bubulcus, messor*: Them. βȣ̃ς.
Βωλὰ, *consilium*, Dor. pro βȣλή.
Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poët. idem quod βῶλος.
Βωλίτης, ȣ, ὁ, *boletus*, fungi genus: à
ΒΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ἡ, *gleba, ager, massa*: item, *bolus*, Angl. bole. Hinc
Βωλώδης, εος, ὁ, ἡ, *glebosus*.
ΒΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *basis*: item *ara*. q. à βάω, seu βαίνω, Eustath. alii ab Hebr. במה βωμὸς & *ara* diis & deabus; θυσιαςήριον & *altare* Deo vero.

Βῶν, Ion. & Dor. pro βȣ̃ν. vel acc. sing. à βῶς, ὁ, ἡ, Dor. pro βȣ̃ς, οὸς, *bos* & in acc. pl. τὼ βῶς. & in dat. pl. βωσί.
Βῶξ. *piscis*, à clamore dictus: nempe à βοῶ, Dor. βοᾶξ.
Βῶρος, ȣ, *Borus*, nom. propr. viri. item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.
Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.
Βῶσαι, *vocare*; Ion. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω.
Βώσας, αντος, & βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpe reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per contract. à βοάω, *clamo*.
Βωςρέομες, Dor. & Poët. pro βωςρέωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à
Βωςρέω, Dor. verb. pro βοάω, *voco*. Hinc βωςρέσομες, Dor. pro βωςρήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act.
Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βώτης, ȣ, ὁ, *pastor*,
Βωτιανείρῃ, *populosæ*, dat. sing. f. g. à
Βωτιάνειρος, ȣ, ὁ, ἡ, *alens viros*: à βῶτις, ἡ, & ὁ βώτης, *pastor*, quod à βόω, inus. *pasco*: & ἀνὴρ, *vir*.
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, *pastor*: à βόω, inus. *pasco*.

Γ

Γ Tertia apud græcos litera, ternarium numerum denotans. Γ, interdum pro δ, ponitur. Et γ', pro γε, *quidem, certè*.
Γά, Dor. pro γε.
Γαββαθᾶ. ἡ, nomen plateæ, ἄκλιτον. Hebr. *pavimentum elatum*.
Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, ἄκλιτον. Hebr. *robur Dei*.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, *Gagates* lapis. à γάγης, qui est fluv. Lyciæ.
Βαγγαλίζω, *titillo*: à γάω τὸ γελᾷν, *facio ridere*: vel à γάνος, *lætitia*.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, *sagena, rete piscatorium*: q. à δίω, *capio*.
ΓΑΓΓΙ'ΤΙΣ λίθος, seu γαγγίτης, ȣ, ὁ, *gemma quædam*: à Gange fluv.
ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *nervi præter naturam contortio*.
ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. gangrene. q. à γράω vel γραίνω, *depascor*.
Γάδ. *Gad*, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *turma*.
Γαδαρεὺς, έος, ὁ, *Gadarensis*.
Γαδαρηνὸς, ȣ, ὁ, nomen Gentile. Hebr. *septo cinctus*.
ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *gaza*. Persica vox, *opes, divitiæ*: item, *thesaurus*.
Γαζοφυλάκιον, ȣ, τὸ, *ærarium Ecclesiasticum*, &

& pro loco ipſo: ex γάζα, & φυλακὴ, *cuſtodia*, quod à φυλάσσω, *cuſtodio*.
Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præſ. inf. à γηθέω, *gaudeo*. Dor. γαθέω,
Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi γηθέω, *gaudeo*, *lætor*.
Γαῖ, pro γαῖα, & Ion. γαίη, ης, ἡ, *terra*.
ΓΑΙ῀Α, ας, & Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra*, *tellus*: item *regio*, *patria*: & per aphæreſin αἶα· in proſa γῆ. Hinc
Γαίηθεν, adv. à *terra*. &
Γαιήϊος, γήϊνος, & γήϊος. ου, ὁ, ἡ, item,
Γαιώδης, εος, ὁ, ἡ, *terrenus*, *terreſtris*. Th. γαῖα.
Γαιήοχος, & γαιάοχος, ου, ὁ, ἡ, *terram cingens* & *continens*: Dicitur & pro eod. contractè γαιοῦχος, & γαοῦχος· ex γαῖα & ἔχω, *contineo*.
Γάϊος, ου, ὁ, *Gaius*, vel *Caius*, nomen viri.
ΓΑΙΣΟ'Σ, vel γαῖσος, ου, ὁ, *gæſum*, *contus*, armaturæ genus: δόρυ ὁλοσίδηρον. Pollux.
ΓΑΙ'Ω, *glorior*, *ſuperbio*: præſ. part. γαίων unde Angl. gay.
ΓΑ'ΛΑ, ακτος, (tanquam à γάλαξ.) τὸ *LAC*, à gr. ut caſus ejus ſecundus & tertius demonſtrant.
Γαλαθηνὸς, ου, ὁ, *binnulus qui non ablactatur*: à γάλα, *lac*.
Γαλακτινὸς, γαλαθηνὸς, ου, & γαλακτώδης, εος, ὁ, ἡ, *lacteus*: ab eod. th.
Γαλακτοπότης, ου, ὁ, *qui lac potat*: ex γάλα, & πίνω, *bibo*.
Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλήνη, *ſerenitas*.
Γαλαξαύρη, ης, ὁ, nomen propr. mul.
Γαλαξίας κύκλος, *lacteus circulus in cœlo*.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentilitium, *Galata*.
Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Aſia minori, *Galatia*, & *Gallogræcia*. Gr. *lactea*.
Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, *Galaticus*.
ΓΑΛΕ'Η, ης, & in proſa γαλῆ, ἡ, *muſtela*, *catus*, nam *felis* eſt propriè αἴλουρος. Hinc
Γαλεὸς, οῦ, ὁ, *muſtellus*, piſcis genus. &
Γαλεῦς, έος, ὁ, *catulus*, *felis*: γαλεώτης, ου, ὁ, *ſtellio*.
Γαληρὸς, & γαληνὸς, ὰ, ὸν, *tranquillus*, *ſerenus*, *hilaris*. Th. γαλήνη,
Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis*, *muſtela*: vide Γαλέη.
Γαληναία, Poëtic. pro
ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *ſerennitas*, *tranquillitas maris*, μαλακία. q. γελάνη, à γελάω. Eſt & nomen propr. mulieris. Hinc
Γαλήνιος, ου, *ſerenus*: γαληνὸς, οῦ, idem.
Γαληνιῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. à γαληνιάω, *tranquillus ſum*. Th. Γαλήνη.
Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. *limes*.
Γαλιλαῖος, αία, αῖον, ου, *Galilæus*.
ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex*. *urticæ ſimilis*: *urtica mortua*. q. à γαλέας ὄψει

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri. *Gallio*.
ΓΑ'ΛΛΟ'Σ, ου, ὁ, ſeu γαλλὸς, *eviratus*, *ſpado*. q. ab ἄλλος, qui naturam ſuam mutavit. Vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.
ΓΑ'ΛΟΣ, ω, vel ου & γάλοως, οω, ἡ, *GLOS*, *ſoror mariti*. vel *uxor fratris*: q. à γάλα, *lac*, quod ſint quaſi ὁμογάλακτοι.
Γᾶμαι, *nupſiſſe*. Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. à γαμέω. quod vide.
Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Hebr. *retributio Dei*.
Γαμβρεύω, f. εύσω, p. κα, *connubio jungo* vel *ſocio*: à ſeq. th.
ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gener*, *ſocer*: item, *frater uxoris*: in dat. pl. γαμβροῖσι, Ionic.
Γαμείτωσαν, *matrimonio jungantur*, 3. pl. præſ. imperat. act. à γαμέω.
Γᾶμεν, Dor. & Ion. pro ἔγημεν, 3. ſing. a. 1. ind. à γαμέω, quod vide.
Γαμέσσεται, gem. σ. pro γαμέσεται, f. 1. m. verbi γαμέω, *uxorem duco*.
Γαμετέον, verbale à γαμέω.
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, &, γαμέτις, *uxor*. &
Γαμέτης, ου, ὁ, *maritus*. à ſeq. th.
ΓΑΜΕ'Ω, *uxorem duco*, *nubo*. f. ήσω. p. γεγάμηκα. a. 1. ἐγάμησα· & per Syncop. & Metath. ἔγημα. unde a. 1. ſub. γήμω, inf. γῆμαι, & part. γήμας, a. 1. m. ἐγημάμην. a. 1. paſſ. ἐγαμήθην. Plurimùm, ſponſus γαμεῖν, ſponſa γαμεῖσθαι dicitur· q. à γάω, unde γέγαα *oriundus ſum*; vel q. à γαίω, *glorior*. Hinc
ΓΑμήλιον, ου, τὸ, *munus nuptiale*. &
Γαμήλιος, ου, ὁ, ἡ, *nuptialis*, *conjugalis*.
Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, *October*, aut *Januarius*: à celebratione nuptiarum ſic dictus.
Γαμησείω, *nupturio*, *nuptias deſidero*: à γαμέω.
Γαμίζω, f. ίσω, p. γεγάμικα, *nuptum do*. γαμίζομαι, *nuptui collocor*, *elocor*. τὸ γαμίζειν, eſt parentum. Sponſus dicitur γαμῆσαι· Sponſa verò γαμηθῆναι. Th. γαμέω.
Γαμικὸς, οῦ, *nuptialis*: &
Γάμιος, Poët. idem: à γάμος, quod à γαμέω.
Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, & γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.
Γάμοιο, gen. Ion. pro γάμου, à γάμος.
Γαμοῖτο, *nubat*, præſ. opt. paſſ. à γαμέω.
Γαμοκλοπέω, *furtivas nuptias quæro*: ex γάμος, & κλέπτω, *furor*, p. m. κέκλοπα.
Γαμόρος, ου, ὁ, Ion. pro γημόρος, *agricola*: ex γῆ, *terra*, & μείρω, *divido*. præt. m. ἔμμορα.
Γάμος, ου, & Ion. γάμοιο, ὁ, vel οἱ γάμοι, *nuptiæ*; item *conjugium*, *matrimonium*. q. δάμος, à δαμάω, quòd domentur virgines nuptæ: vel a γαμέω, quod vide.
Γαμοστόλος. ου, ὁ, *nuptias ornans*. γαμοστόλος

λ☉· νὺξ. *pronuba nox* : à γάμ☉· & στέλλω, *orno* : hinc γαμοστολέω, *nuptias paro*.
Γαμουμβήν͵, dat. sing. præs. part. pass. f. g. à γαμέω, *nubo*.
Γαμφηλαὶ, αἱ, *malæ*, *maxillæ* : à
Γαμψὸς, οῦ, ὁ, *incurvus*, *inflexus*, *aduncus*: idem quod καμψὸς, qnod à κάμπτω, *flecto*.
Γαμψώνυξ, υχ☉·, *cui curvæ sunt ungues* : à γαμψὸς & ὄνυξ, *unguis*.
Γαμψώνυχ☉·, ου, idem, & ab iisd.
Γάν☉·, έ☉·, τὸ, *lætitia*, *voluptas* ; item *splendor*.
Γανόω, f. ώσω, p. ωκα, *lætitia afficio*, item *splendeo* : &
Γάνυμαι, seu γάννυμαι, & γαννύομαι, unde γαννύσομαι, *gaudeo*, *lætor*. Th. γάν☉·, *lætitia*.
Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.
Γάνωμα, ατος, τὸ, *lætitia*, *splendor* : &
Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.
ΓΑ'Ρ, *enim*, *nam*, conjunctio causalis.
ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, *splendere*: q. ex μαρμαίρειν· tum *vibrare*, *palpitare*; item *multiplicare* : indè γάργαρα, *multitudo*.
ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, *titillo*, *lætitia afficio* : idem cum γαγγαλίζω· q. γάω γέλων, *gigno risum*. Hinc
Γαργαλισμὸς, οῦ, ὁ, *titillatio* : &
Γάργαλ☉·, idem.
ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶν☉·, ὁ, *gurgulio*, *guttur*, à sono fictum. Hinc
Γαργαρίζω, *os aquâ* sive *alio aliquo liquore colluo*, *gargarizo*.
ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *garum*, *liquamen piscium sale conditorum* : à pisce γάρος. Hinc ὀξύγαρον, ου, τὸ *garum aceto conditum*.
Γαρυέμεν, Dor. pro γηρύειν· & γαρύετον, dual. præs. ind. Dor. pro γηρύητον· &
Γαρύεν, Dor. pro γηρύειν, à γαρύω, Dor. pro γηρύω, *sono loquor*.
Γαρύομαι, Dor. & f. γαρύσομαι. pro γηρύομαι, γηρύσομαι, & γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m.
ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρ☉·, τέρος, ἡ, *venter*, *ventriculus*, *uterus*. ἐν γαστρὶ ἔχειν, vel φέρειν, *gravidam esse*.
Γάστρη, & γάστρα, ας, ἡ, *fundum vasis*, vel *navis* : à γαστὴρ, *venter*.
Γαστρίζω, f. ίσω, p. ικα, *ventrem expleo*, *sagino* : à γαστὴρ.
Γαστρίμαργος, ου, ὁ, *gulosus*, *cibi avidus*: ex γαστὴρ & μάργος, ου, ὁ, *insanus*.
Γάστρις, & γάστρ☉·, item γάστρων, *gulosus*, *ventri deditus*.
ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mulctra* : à γάλα, quod recipit.
Γαῦλ☉·, ου, ὁ, *navigii genus*, *sentina*,
Γαυλὼς, Dor. pro γαυλοὺς, acc. pl. à γαυλός.
Γαυριάω, f. άσω, p. ακα, *superbio*, *glorior*, *exulto*. Unde
Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nom. plur. part. præs. à
ΓΑΥ'ΡΟΣ, ου, *superbus*, *arrogans*, *ferox*; q. à γαίω, *superbio*. Hinc
Γαυρότης, ητ☉·, ἡ, *superbia*, *alacritas*.
Γαυρούμεν☉·, *elatus*, *superbiens* : præs. part. à γαυρόομαι, -οῦμαι, *superbio*. Hinc γαυροῦ, *efferaris*, præs. imperat. Th. γαῦρ☉·, *superbus*.
Γαυρόω, ῶ, idem quod γαυριάω· & ab eod. them.
ΓΑΥΣΟ'Ν, οῦ. τὸ. *curvum*, *tortuosum*.
Γαυσόω, *reddo* γαυσόν.
ΓΑ'Ω, *genero*, *nascor*, *capio*, *pario*, *lætor*, inus.
ΓΕ', Doricè γὰ *quidem certè*. Et κὲ idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio; separatim raró legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpe vacat, præsertim articulo ὃς adjuncta : frequentiùs sine accentu pingitur. ὄφελόν γε, *utinam sane*. καί γε, *& quidem*. δίδγε, *tamen*. καίτοι γε, *etsi*. μὲν οὖν γε. *imò verò*.
Γέα, ας, & contractè, γῆ, ἡ, *terra*.
Γεάοχος, ου, ὁ, & γαιάοχος, & Ion. γαιήοχος, Neptuni Epith. παρὰ τὸ τὴν γέαν εἴτε γῆν ἔχειν. Vide in γαιήοχος.
Γέγαα, *genitus sum*, præt. m. Poët. verbi γάω inus. pro γείνομαι, *nascor*. Alii volunt esse perf. act. pro γέγηκα, unde γεγαὼς pro γεγηκὼς.
Γεγάατε, & γεγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2. & 3. pl. ejusd. γέγαα.
Γεγαθώς, ότ☉·, Dor. pro γεγηθὼς, *gaudens*. Vide γέγηθα.
Γεγάκω, εις, ει, Poët. pro γίγνομαι, *natus sum*: à γάω.
Γεγάμεν, Poët. pro γεγαέμεν. Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. m. à γέγαα, à γάω, pro γείνομαι, *nascor*.
Γεγανυμέν☉·, perf. part. à γάνυμαι, quod à γάν☉·.
Γεγαὼς, ῶτ☉·, *natus*. Vide in γέγαα.
Γέραι☉·, ου, *antiquus* : q. à γέα & γάω.
Γεγεναμέν☉·, Dor. pro γεγενημέν☉·, *genitus* : à
Γεγένημαι, σαι, ται, *natus fui*, præt. pass. γεγενῆσθαι, perf. inf. pass. verbi γίνομαι, *fio*, *sum*.
Γεγενοίμην, & γεγενοίμεθα, 1. sing. & pl. a. 2. opt. m. Poët, & Ion. pro γενοίμην & γενοίμεθα, verbi γίνομαι, *sum*, quod vide.
Γέγηθα, *lætatus sum*, perf. act. per Sync. pro γεγήθηκα, & indè γεγηθὼς, *alacer*, *lætus*: à γηθέω, quod vide.
Γεγήρακα, seu γεγήρασκα, *senui*, perf. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, *senesco*. Th. γῆρας.
Γέγονα, p. m. *natus sum*, & in 3. pl. γεγόνασι. Hinc p. m. inf γεγονέναι, & in part. γεγονὼς, ῦα, ός à γίνομαι, *sum*.
Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. sing. plusq. p. m. Ion. pro ἐγεγόνει, à p. m. γέγονα.
Γεγραμμέν☉·, ου, perf. part. pass. &

Γεγράφθαι, perf. inf. pass. &

Γεγραφὼς, ότος, perf. part. act. à γράφω, *scribo*.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, *gymnasio præfectus sum*: ab ἀρχὴ, *principatus*, & γυμνάσιον, *locus exercitii*, quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνός.

ΓΕΓΩ'ΝΑ, *clare clamo*: p. m. verbi γνάω inus. per Metathesin pro γέγνωα. Hinc γεγώνω pro γέγωνα, præt. med. in præsens transeunte: vel est p. m. à γεγωνέω.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. &

γεγώνευν, Dor. pro ἐγεγώνευν, imperf. à

Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *clarè vociferor*: quod ex præt. med. γεγώνα.

Γεγωνητέον, *celebrandum est*.

Γεγὼς, ῶτος, *natus*, pro γεγαὼς, à γέγαα, quod vide: perf. med. verbi γάω inus. pro γίνομαι.

Γεδεὼν, ὁ, nomen heroïs, ἄκλειτον. Hebr. *evulsor*.

ΓΕΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus suppliciorum æternorum: origine Hebr. vallis Hinnomi.

Γεθσημανῆ, nomen loci. Hebr. *vallis pinguißima, fertilißima*.

Γεινάμην, αο, ατο, *natus sum*, vel *genui*, a. 1. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο à γείνομαι, quod vide.

Γεινάμενος, η, ον, a. 1. m. part. ab eod. verbo: idem ac γεννηθεὶς.

Γεινάσθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γείνεθ' pro ἐγείνετο, & γινόμεθ' pro ἐγινόμεθα, 3. sing. & 1. pl. imperf. verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt γινόμην, Poët. dici pro ἐγινόμην, abjecto augmento, & ι, metri causa inserto. Sic γείνετο pro ἐγίνετο, &c.

Γείνεται, Ion. pro γείνῃ, 2. sing. præs. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, Poëticum, *gignor*; sed apud oratores etiam a. 1. m. ἐγεινάμην, frequens in activa signif. *genui*: & de utrovis, & utroque parente dicitur; de matre, *peperi*. a. 1. m. inf. γείνασθαι, & part. γεινάμενος. Vide γίνομαι.

ΓΕΙ῀ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, *suggrunda* seu *suggrundium*: id est, pars tecti prominens. q. pluvias à parietibus εἰς γῆν σείει, in terram amovet.

Γεῖσος, ου, τὸ, vel γῆσος, est κεφαλὶς, *capitellum*.

Γειτνία, ας, & Γειτνίασις, εως, ἡ, *vicinitas*: & Γειτνιάω, & -άζω, f. άσω. p. ακα, *vicinus sum*: part. præs. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, *vicinus*.

Γειτονέω, ῶ, part. γειτονέων ἐοντος, idem, & ab eod. th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, &

Γειτονία, & Γειτνία, ας, ἡ, *vicinitas*; à seq. them.

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *vicinus*: q. à γέα, q. γεέτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρας, ου. ὁ, *advena*: opponitur αὐτόχθων ut *advena indiginæ*.

Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. à γελάω, *rideo*. Est &

Γέλα, *splendor Solis*, q. à γελέω, *splendeo*.

Γελᾶν, *ridere*, Æol. pro γελᾷν &

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς à γελάω, *rideo*.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, præs. part. ejusd. verbi, γελᾷν, verò iota subscripto, est præs. inf. unde nonnullis per Metath. Angl. to laugh.

Γελανὴς, έος, ὁ, *hilaris*, Poët. pro ἱλαρός.

Γελαξῶ, Dor. pro γελάσω. f. 1. verbi γελάω, *rideo*.

Γελάοισα, Dor. pro γελάουσα, præs. part. f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμος, ου, ὁ, *ridiculus*: ab eod. th.

Γελαστὸς, ου, idem: & ab eod. th.

Γελάσωμεν, *rideamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑ'Ω, *rideo*, item *irrideo*: f. άσω, & άσομαι, p. γεγέλακα, a. 1. ἐγέλασα. perf. pass. γεγέλασμαι, a. 1. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces*: *color*, *tinctura*.

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, & γελγὶς, ίδος, ἡ, *allii caput*, seu *nucleus*.

Γέλγω, *tingo*, *coloro*: à γέλα, *splendor solis*.

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα. præs. part. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo*. Nam Dor. & Ion. verba in άω, per έω efferunt.

Γελέω, *splendeo*: à γέλα.

Γελῇς, *rides*, Dor. pro γελᾷς à γελάω vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda*; item, *jocosa*, nom. pl. n. g. à γελοῖος.

Γελοιάζω, f. άσω, *ridicula seu jocosa dico*, *jocor*: à

Γελοῖος, ου, *ridiculus*, γελοῖον, substantivè pro *joco*: γελοιΐος, Poët. hinc γελοιάω, pro γελάω, *rideo*: at

Γέλοιος, ου, *qui risum movet*, *jocosus*, *facetus*.

Γελοίωντες & γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, à γελάω.

Γελῶν, *ridens*, & in pl. γελῶντες. præs. part. à γελάω. & in 3. pl. præs. ind. γελῶσιν.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *rident*.

Γέλως, ωτος, ὁ, *risus*, & γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ à γελάω.

Γεμίζω, *impleo*, f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. perf. pass. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω. *plenus sum*.

Γεμίσας, a. 1. part. γεμίσατε, a. 1. imperat. 2. pl. à γέμισον, άτω. verbi γεμίζω, *impleo*. Th. γέμω, *plenus sum*.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo*.

Γέμομεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. γεμέσαις, dat. pl. part. præs. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, *plenus sum*, vel *onustus*. præs. part. γέμων, ουσα, ον. præt. m. γέγομα, unde γόμος, ου, ὁ, *onus navis*. inde Lat. *Gemo*.

Γενεά, ᾶς, & Ion. γενεή, ῆς, ἡ, *generatio, progenies, ætas*. εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γενεαλογέω, *natales progenitorum investigo*, f. ήσω, p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, *annumeror in prosapia aliqua*. γενεαλογούμενος, præs. part. &

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia*, generis recensio: ex γένος, *genus*, quod à γίνομαι, & λόγος, quod à λέγω.

Γενέηφιν, *generatione*, dat. sing. Ion. φιν additur per Peragogen à γενεή, Ion. pro γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo, generatio*: à γενεά· hinc

Γενέθλια, τὰ, *natalitia*: item

Γενεθλιακός, οῦ, *natalitius*, substantivè *astrologus*: &

Γενέθλιος, ου, *natalis*, *author generationis*, à Th. γίνομαι, *nascor*.

Γένει, nat. sing. à γένος, *genus*. ab eod. th.

Γενειᾶν, *barbatum esse*, præs. inf. à γενειάω, quod vide.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubescens*: à

Γενειάζω, f. άσω· &

Γενειάω, *barbam gesto*, f. ήσω. a. 1. part. act. γενειήσας, αντος, à γένειον. *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro γενειήτης, ου, ὁ, *progenitor*, & hoc pro γενέτης, quod à γένος, *genus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γένειον, ου, τὸ, *mentum*, *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γένεο, Ion. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, *fuisti*, a. 2. m. ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γίνομαι, *sum*.

Γενέσθαι, a. 2. inf. med. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. ejusd. temporis, ab eod. them.

Γενέσια, ων, τὰ, *natalitia*: à γενεά, *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*, perf. γεγένημαι, σαι.

Γένεσις, εως, ἡ, *generatio*, *nativitas*, *ortus*: ab eod. th.

Γένετ' pro ἐγένετο, a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas*, *ortus*: &

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, *genitor*, & γενέτειρα, ας, ἡ, *genitrix*. a. 3. perf. præt. pass. verbi γίνομαι.

Γένετο, *fuerit*, a. 2. ind. m. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Ion. & Poët. pro γονεύς, ὁ, *GENITOR*, *parens*.

Γένευ, Poët. & Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. m. verbi γίνομαι, *nascor*.

Γένῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à γίνομαι.

Γενηθεὶς, έντος, *natus*, *factus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθητι, ήτω, *fias*, a. 1. pass. imperat. ejusd. them.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. m. sic γένηται, 3. sing. ejusd. temp. & verbi.

Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi: vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, ab a. 2. act. ἔγενον, à γείνω, inus. unde a. 2. pass. ἐγένην, ης, η, & hinc γενήσομαι.

Γενικὸς, οῦ, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos. Ab. eod. them.

Γενναῖος, ου, *cognatus*, *ingenuus*, *nobilis*, *validus*, à γέννα. Th. γίνομαι.

Γέννατο pro ἐγείνατο. Æol. a. 1. m. ejusd. verbi. Vel ex ἐγεννήσατο, per Sync. & Aphær. à γεννάω.

Γεννάω, *GIGNO*, *GENERO*, *pario*, f. ήσω. p. γεγέννηκα, a. 1. ἐγέννησα, perf. pass. γεγέννημαι, *natus sum*, a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Inde Angl. **to gender.**

Γέννημα, ατος, τὸ, *progenies*, *fructus*, à 1. perf. præt. pass. præc. γεννάω.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω, *gigno*.

Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis in Gallilæa, ἄκλιτον. Syr. & Hebr. *hortus principis*.

Γέννησις, εως, ἡ, *nativitas*, *generatio*, à 2. perf. præt. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, οῦ, ὁ, *generator*: &

Γεννητὸς, οῦ, *genitus*, *natus*; item *mortalis*: &

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, *genitor*, *parens*: Γεννήτειρα, ἡ, *genitrix*. à 3. perf. præt. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο, & γένοιτο, 3. pl. & sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, *sim*, *essem*. a. 2. opt. m. à γίνομαι.

Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. m. Ion. à γίνομαι, *nascor*.

Γένος, εος, τὸ, *GENUS*, *progenies*, *familia*, *natio*, *species*. in dat. pl. γένεσι, ab eod. verbo. Hinc Ang. apud Gram. **gender.**

Γενοῦ, έσθω, *esto*, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes*, *viscera*.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus.

Γέντο, Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. m. verbi γίνομαι.

ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, *mentum*, *maxilla*, *acies*: hinc γένειον, ου, τὸ, *barba*, *mentum*.

Γένωμαι, a. 2. sub. m. & in 3. pl. γένωνται à γίνομαι, *nascor*.

Γεράεσι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας, *munus*.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, *matrona*, *anus*, à

Γεραιὸς, οῦ, *senex*, item *senilis*, comp. γεραίτερος, superl. γεραίτατος· γεραιά, *anus*: à γέρων.

Γέραιρε, *venerare*, præs. imperat. act. γεραίρεν, Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραίρω, *muneror honoris caussa, orno.* Th. γέρας, *munus.*
Γεραίτερος, ου, ὁ, Poët. per Sync. pro γεραιότερος. compar. à γεραιὸς, *senex.*
ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *grus*, avis vigilans, γεράνιον, ου, τὸ, idem, & pro herba. An. a crane.
Γεράραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμᾶν, *honoro*, &
Γεραρὸς, οῦ, *honorandus augustus* : comp. γεραρώτερος, *honorabilior, augustior* : superl. γεραρώτατος. à seq. them.
ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, αος, ως, τὸ, *præmium, munus* : hinc
Γερασμιος, ου, ὁ, ἡ, *honoratus.*
Γεράων, gen. pl. à γέρας, *munus.*
Γεργεσηνὸς, οῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. *vicinus peregrinationi.*
Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, *præmium.*
Γέργηθης, *plebs*, δημόται, apud Milesios.
Γέρδιος, ου, ὁ, *textor.* Suid. γερδία, *textrix.*
Γερήσιος, ου, *honoratus*, Th. γέρας, *præmium.*
Γέρον, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. sing. à γέρων, *senex.*
Γεροντᾶιος, Poët. pro
Γερόντειος, Γεροντικὸς item, *senilis*, à γέρων, *senex.*
Γερόντιον, *vetulus, senecio*, dim. à γέρων.
Γερουσία, ας, ἡ, *senatus* : à
Γερούσιος, α, ον, *ad senes pertinens.* Th. γέρων, *senex.*
Γέρουσι, dat. pl. à γέρων, *senex.*
ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, *scutum Persicum.*
Γέρυνος, *parva rana.*
ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *senex.* voc. ὦ γέρον, q. γέαν ὁρῶν. Vel à γέρας, quia senectus honorabilis.
Γευθμὸς, οῦ, &
Γεῦμα, ατος, τὸ, *gustus* : à γεύω.
Γεύμεθα, Ion. & Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθα, *gustavimus*, 1. pl. perf. pass. verbi γεύω.
Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι. a. 1. inf. m. γεύσωμαι, & in 3. pl. γεύσωνται, a. 1. sub. m. a. 1. inf. γεῦσαι· à γεύω.
Γεῦσις, εως, ἡ, *gustus* : &
Γευστικὸς, οῦ, *gustatorius* : item
Γευστὸς, οῦ, *gustabilis* : à seq.
ΓΕΥ'Ω, *gustare facio, gustum præbeo* : Item, GUSTO, f. γεύσω. p. γέγευκα, γεύομαι, gusto, f. γεύσομαι. a. 1. m. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. γεύσασθαι. part. γευσάμενος.
ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons* : quia εἰς γέαν φέρει, in terram defert : hinc
Γεφυρόω, f. ώσω, p. ωκα. *ponte jungo, pontem impono.* γεφυροῦν, *pontem sternere*, præs. inf.
Γεωγραφέω, f. ήσω, p. ηκα, *terrarum orbem describo* : &
Γεωγραφία, ας, ἡ, *terræ descriptio* : tanquam à γέα inus. pro γαῖα, *terra*, & γραφὴ, quod à γράφω, *scribo.*
Γεωδαισία, ας, ἡ, *terræ distributio, partitio* seu *divisio.* Th. δαίω, *divido.*
Γεώλοφος, ου, ὁ, *tumulus.* Ex γῆ, καὶ λόφος, *jumenti cervix* : item *conus in galea* & *crista.* λόφοι etiam dicuntur *colles* & *tumuli* : qui & γήλοφοι καὶ γεώλοφοι.
Γεωμετρέω, *terram metior* : &
Γεωμέτρης, ου, ὁ, *geometra, agri mensor* : &
Γεωμετρία, ας, ἡ, *Geometria*, ex γῆ, *terra*, & μέτρον, *mensura.*
Γεωμετρικὸς, οῦ, *geometricus, peritus artis Geometricæ* : ab iisd.
Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. *qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus* : ex γῆ, *terra*, & πεινα, *fames.* Th. πένομαι, *laboro.*
Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura*, à γῆ, *terra*, & πόνος, *labor*, quod à πένομαι, *laboro.* p. m. πέπονα.
Γεώπεζ, οδος, ὁ, *agricola*, qui in agro colendo pedum opera utitur.
Γεωργέω, *terram colo, agriculturam exerceo*, f. ήσω. præt. γεγεώργηκα. ex γῆ, *terra*, & ἐργάζομαι, *operor*, quod ex ἔργον, *opus* : hinc
Γεωργία, ας, ἡ, *agricultura.* &
Γεωργικὸς, οῦ, *rusticus.* &
Γεώργιον, ου, τὸ, *arvum, ager aratus.* &
Γεωργὸς, ου, ὁ, *agricola, vinitor, colonus.*
Γεωρυχέειν, *terram fodere* : ex γῆ, *terra*, & ὀρύσσω, *fodio.*
Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio* : q. ex inus. γέα. in prosa pro γαῖα, idem.
Γηγενέων, *terigenûm*, gen. pl. à
Γηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *terrigena, indigena* : γηγενεῖς, *gigantes* : ex γῆ, *terra*, & γένος, *genus*, quod à γίνομαι, *nascor.*
Γηγενέτης, ου, ὁ, idem, & ab iisd.
Γήδιον, ου, τὸ, *agellus* : &
Γῆθεν, *è terra* : à γῆ.
ΓΗΘΕ'Ω -ῶ, *gaudeo, lætor.* f. ήσω. p. γεγήθηκα. & per Syncop. γέγηθα, unde & part. γεγηθώς. γήθεον pro ἐγήθεον, imperf. Ion. hinc γῆθος, εος, & ἡ γηθοσύνη, *gaudium.*
Γήθησαν, *lætati sunt*, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, a. 1. ind. act. Ion. à γηθέω, *gaudeo.*
Γηθήσαις, a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi.
Γῆθος, εος, τὸ, &
Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia.* &
Γηθόσυνος, η, ον, *lætus, a, um*, à γηθέω.
ΓΗ'ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ου, τὸ, *genus cæpæ*, q. è γῆ θύει.
Γήϊνος, ου, ὁ, ἡ, &
Γήϊος, *terrenus*, à γῆ, *terra.*
Γῆμαι, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, Ion. & Poët. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε. per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε. verbi γαμέω, *uxorem duco, nubo, matrimonium contraho*, tanquam à γάμω, inus. formata. Vide γαμέω.
Γηοχέειν, quasi γῆν ἔχειν, *terram habere*, aut *agrum possidere.* Et de Neptuno dici potest, qui terram ambit & continet, & propterea, γεώχος, γαιήοχος, & passim

passim γαιήοχος appellatur.
Γήρᾳ, dat. sing. à γῆρας, quod vide.
Γηραιὸς, ȣ, *senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus.* γηραιαὶ, *vetulæ.* Th. γῆρας, *senectus.*
Γηραλέος, ȣ, ὁ, Poët. idem quod γηραιός.
Γηράντεσσι, dat. plur. Poët. vel Ion. pro γηράσασι, a. 1. part. act. à γήρας, αντος, *senescens*, pro γηράσας, à γηράω, *senesco*: unde a. 1. ἐγήρασα, & per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.
ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, ατος, αος, ως, dat. γήρατι, αϊ, ᾳ, *senectus.*
Γηράσῃς, ῃ, a. 1. sub act. à γηράσκω, *senesco.* γηράσαι, a. 1. inf. act.
Γηράσκω, *senesco, consenesco*, f. άσω. p. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα, a. 1. sub. γηράσω, ῃς, ῃ, acc. pl. part. præs. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus.*
Γηράω -ῶ, idem, f. άσω, a. 1. ἐγήρασα, & per Sync. ἔγηρα, unde part. γήρας, perf. γεγήρακα, & part. γεγηρακὼς, *senio affectus.*
Γηροβοσκέω -ῶ, *in senectute alo*: &
Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senilis educatio*: à γῆρας, & βόσκω, *pasco.*
Γηροβοσκὸς, *senum nutritor, qui aliquem in senectute alit.* ab iisd.
Γηροκομία, ας, ἡ, *nutritio & cura circa senes.* &
Γηροκόμοιο, gen. Ion. à
Γηροκόμος, ȣ, *qui curam habet senum*: à γῆρας, & κομέω, *curam gero.*
Γηροτροφέω, f. ήσω, *in senectute alo*: ex γῆρας, & τρέφω, *alo.* præt. m. τέτροφα.
Γηροτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, *senes nutriens*: ab iisd.
Γηρύετ' *conqueritur*, pro γηρύεται, 3. sing. præs. γηρύομαι. Th. γῆρυς, *vox.*
Γηρυόνα, ας, & αρυόνα, α, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis, garrula*, quasi γηρύȣσα. Th. γῆρυς, *vox.*
Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro Γηρυόνης, ȣ, ὁ, *Geryones.*
Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nomen viri. *Geryon.*
ΓΗ'ΡΥΣ, εος, ἡ, *vox.* hinc
Γηρύω, *loquor, sono.* & γηρύομαι, idem.
Γήραος, gen. sing. à γῆρας, ατος, αος, & contracte, γήρως, *senectus.*
Γιγαντεῖος, & γιγάντειος, ȣ, *gigantæus*, vel *eus*, à γίγας, *gigas.*
Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, genit. pl. à γίγας, αντος, *gigas.*
Γιγαντιάω, *gigantes imitor, gigantum similis sum*, ab. eod.
Γιγαντομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *bellum gigantum*: ex γίγας & μάχη, *pugna*, quod à μάχομαι, *pugno.*
ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ȣ, τὸ, *quod in acino vinaceo osseum aut lapidosum est*
ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, *gigas*. q. à γῆ & γάω, nam terræ filii dicuntur.
ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, *herbula*, pastinacæ sylvestri similis.
ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *titillatio*, q. à γιγγλίζω.
quod idem est cum γαργαλίζω.
ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *cardo portæ*, qui cum ipsa porta vertitur.
ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ȣ, ὁ, *parvula tibia*, ad flebiles sonos.
Γίγνομαι, vide γίνομαι.
Γίνȣ, *fias*, præs. imperat. pass. à γίνομαι.
Γινώσκω, εις, ει, & γινώσκοντα, acc. sing. part. præs. vide in γινώσκω, *cognosco.*
Γίνετ' pro ἐγίνετο, imperf. Ion. γίνεσθαι, præs. inf. à
ΓΙ'ΝΟΜΑΙ vel γίγνομαι, *sum, fio, nascor, gignor.* f. 1. m. γενήσομαι. præt. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. f. 1. pass. γενηθήσομαι. a. 1. m. ἐγενησάμην. a. 2. m. ἐγενόμην, ȣ, ετο, *factus sum.* a. 2. imperat. γενȣ, έσθω. a. 2. opt. m. γενοίμην. οιο, οιτο. ut μὴ γένοιτο, *absit*, a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. γενέσθαι, a. 2. part. m. γενόμενος. præt. m. γέγονα, à γείνω inus. & γέγαα à γάω inus. pl. perf. m. ἐγεγόνειν· præt. m. inf. γεγονέναι. & γεγαέναι, part. præt. m. γεγονὼς, & γεγαὼς, ῦια, ός. Hinc γένεσις, γενετὴρ, γένος, γενεὰ, γενέθλη, γενέθλιος, &c. de quibus in suis locis.
Γινώσκεν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf. &
Γινώσκοντι, *cognoscunt*, Dor. pro γινώσκουσι, 3. pl. præs. à
ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, *COGNOSCO*, Angl. **know**, exinde etiam. f. γνώσομαι. a. 1. ἔγνωσα. p. ἔγνωκα. plusq. p. ἐγνώκειν. a. 2. ἔγνων, ως, ω, 3. pl. ἔγνωσαν. a. 2. imperat. γνῶθι. a. 2. opt. γνοίην. a. 2. sub. γνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. γνῶναι, a. 2. part. γνȣ̀ς, οῦσα, όν. perf. pass. ἔγνωσμαι. a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 1. pass. γνωσθήσομαι, perf. m. γέγωνα, pro γέγνωκα. part. γεγωνὼς. hinc γνῶσις, γνωστὸς, γνωτὸς, γνώμη, &c. de quibus suis in locis.
Γλάγος, εος, τὸ, *lac.* Poët. pro γάλα.
Γλάζω, *expando alas, clamo*: item, *pronum expando me.* f. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.
Γλακτοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, pro γαλακτοφάγος, per Sync. *lacte victitans*: à γάλα, *lac*, & φάγω, *edo.*
Γλαμάω, & γλημάω, idem quod λημάω, *gramiâ laboro, lippio.* à
Γλάμη, & γλάμα, Dor. pro them. λήμη, Pleonasmo τȣ̃ γ, *gramia, lippitudo, oculorum sordes.*
ΓΛΑ'ΝΙΣ, ιδος, ἡ, *piscis genus.* Legitur & γλανίς. Nomen ei dedit, *Glanis fluv.* Cuniæ.
Γλὰξ, per Sync. q. γάλαξ, quæ & γλαὺξ dicitur, herba γαλακτοποιητική.
Γλαφὶς, γλαφίδες, *architecti instrumenta.* Th. γλάφω.
Γλαῦκ' & γλαῦκας, acc. sing. & pl. à γλαὺξ, *noctua.* Th. γλαυκὸς, *cæsius.*
Γλαῦκε, voc. à Γλαῦκος, ȣ, ὁ, *Glaucus*, nomen propr.
Γλαύκη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus.*
Γλαυκιάω, ῶ, *glaucis oculis terribiliter intueor:* &
Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præſ. part. Th. γλαυκὸς.
Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.
ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ȣ̃, *GLAUCUS*, *cæſius*, q. à Γλαύσσω, *ſplendeo.*
Γλαυκότης, τη☉, ἡ, *color cæruleus:* &
Γλαυκόχειρος, ο☉, ὁ, ἡ, Poët. ὁ γλαυκὸν χεῖρα ἔχων, *qui glaucum colorem habet.*
Γλαυκῶπις, ιδ☉, ἡ, & γλαυκώπης, *cæſios habens oculos.* in acc. γλαυκῶπιν & ιδα. Sic γλαύκωψ, ὁ, *qui cæſios oculos habet.* hinc γλαυκώπες· ex γλαὺξ, *noctua,* (hoc à γλαυκὸς, *glaucus.*) & ὢψ, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Γλαύκωμα, ατ☉, τὸ, ſeu
Γλαύκωσις, εως, ἡ, vitium in oculo vulgò dictum, *glaucedo.* Th. γλαυκός.
Γλαύκωψ, vide γλαυκῶπις.
Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ſeu γλαὺξ, *ulula, noctua.* Th. γλαυκὸς, *cæſius.*
Γλαύσσω, *ſplendeo, cerno.*
Γλάφυ, τὸ, &
Γλαφυρὸς, ȣ̃, vide in γλάφω.
Γλαφυρῆσι, & γλαφυρῇς, dat. pl. Ion. f. g. à γλαφυρὸς, ά, ὸν, *concinnus:* à
ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύφω, *cavo, fodio, ſculpo.* f. ψω, p. φα, Hinc γλάφυ, τὸ, *antrum, ſpelunca:* γλαφυρὸς, ȣ̃, *cavus, elegans; ſcitus, feſtivus:* à γλύφω, γλύπτης, ȣ, ὁ, *ſculptor.*
Γλάχων, ων☉, ά, Dor. pro γλήχων, ἡ, *pulegium.*
ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, ε☉, τὸ, *muſtum, ſuccus dulcis.* q. à γλυκὺς, *dulcis.*
Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo.* idem quod λήμη.
Γλήνεα, τά, *pretioſa, ſpectaculo digna:* à
ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi, oculus, pupa.* q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, *ſplendor*, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia ſerenitas mentis in oculis maxime conſpicitur. Hinc γλήνεα, *res ornatæ.*
Γλῆν☉, ε☉, τὸ, *ſtella, lumen.*
ΓΛΗ'ΧΩΝ, item βλήχων, & γλάχων, Dor. ων☉, ἡ, *pulegium*, herba.
Γλία, ας, ἡ, *gluten*, affine eſt κόλλα. An. glue.
ΓΛΙΝΟ'Σ, ſeu γλεῖν☉, ȣ, ὁ, *genus aceris campeſtre.*
ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *lentus, viſcoſus, lubricus, tenax, parcus, ſordidus,* Reperitur etiam γλιχρὸς, unde γλιχρῶς. q. à. γλία, *gluten.* hinc
Γλιχρότης, ητ☉, ἡ, *viſcoſitas:* &
Γλιχρώδης, *lentus.*
ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, *cupio, affecto, appeto, GLISCO,* q. à γλυκύς.
ΓΛΟΙΟ'Σ, ȣ̃, *invalidus, ſordidus;* item ſubſtantivè, *ſtrigmentum*, olei ſordes, hinc
Γλοιώδης, *ſtrigmentoſus, glutinoſus.*
ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *nates, clunes, coxa,* q. à. γλοιὸς.

Γλυκάζω, *dulceſco:* &
Γλυκαίνω, *edulco:* Th. γλυκύς, *dulcis.*
Γλυκερῖο, gen. Ion. & γλυκερῶ, Dor. pro γλυκεροῦ, à
Γλυκερὸς, ἡ, ὸν, Poëticum, idem ac th. γλυκύς.
Γλυκίων, comparat. à γλυκὺς, quod vide.
Γλυκύκαρπ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *qui dulcem fructum fert.* Vitis epithet. ex γλυκὺς, *dulcis,* & καρπὸς, *fructus.*
Γλυκύπικρον, ȣ, τὸ, *ſuavamarum:* ex γλυκὺς, *dulcis,* & πικρὸς, *amarus.*
ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *dulcis, e, jucundus,* gen. γλυκέ☉, fæm. είας. item
Γλυκὺ, *paſſum*, i. e. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλύσσων, & γλυκύτερ☉· in ſuperl. γλύκις☉, & γλυκύτατ☉, hinc
Γλυκύτης, ητ☉, ἡ, *dulcedo.*
Γλυφαίοιο, gen. Ion. à
Γλύφαι☉, *ſculptorius.* Th. γλάφω, *ſcalpo.*
Γλυφὶς, ίδ☉, ἡ, *crena, ſagittæ inciſura* in quam nervus inſeritur. à γλύφω ſeu γλάφω, *ſculpo.*
ΓΛΩ'ΣΣΑ, & Attic. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua, ſermo.* Hinc comp. ἐπιγλωττὶς, δίγλωσσος, ἄγλωσσος, πολύγλωσσος, &c. & Angl. to gloze.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor:* ex γλῶσσα & ἀλγέω, *doleo.*
Γλωσσάριον, ȣ, τὸ, *lingula.* dim. à γλῶσσα.
Γλώσσῃ, Ion. pro γλώσσα· γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.
Γλωσσόκομον, ȣ, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea:* item *marſupium:* ex γλῶσσα & κομέω, *ſervo.*
Γλωττικὸς, ȣ̃, *ad linguam pertinens,* à γλῶττα, At. pro γλῶσσα.
Γλώχες, *ſpicæ* vel *ariſtæ*, à ſeq. th.
ΓΛΩΧΙ'Σ vel γλωχὶν, ῖν☉. ἡ, *cuſpis teli, angulus, acies,* q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.
Γναθμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod
ΓΝΑ'ΘΟΣ, ȣ, ἡ, *maxilla, dentes, bucca.* q. à γνάπτω pro γνάμπτω, *flecto.* Hinc
Γναθόω, *cædo in malas.* &
Γνάθων, ων☉, ὁ, *paraſitus:* item propr. nom. *Gnatho*
Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à
Γναμπτὸς, ȣ̃, *incurvus,* item *flexibilis:* à
Γνάμπτω, f. ψω, p. φα. (vide κνάπτω) *inflecto,* quod à κάμπτω, idem.
Γνάπτω, vel κνάπτω, ſive γνάφω, *carpendo,* vel *vellicando polio.* unde Ang. nap. panni, & fortaſſe etiam ſomni.
Γναφεὺς, έ☉, ὁ. *fullo,* à γνάπτω.
Γνήσι☉, ȣ, ὁ, ἡ, *legitimè genitus, germanus, genuinus:* in compar. γνησιώτερ☉, γνησίως, adv. *genuinè.* Dicitur. q. γονήσι☉, vel γενήσι☉, à γίνομαι, *naſcor.*
Γνοίην, ης, η, *novero,* a. 2. opt. act. à. γινώσκω, *cognoſco,* a. 2. ἔγνων.
Γνȣ̀ς, γνόντ☉, *ſciens,* a. 2. part. ejuſd.
ΓΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *caligo, tenebræ,* item *turbo,* q. à νέφ☉· hinc
Γνοφόω, & γνοφέω, *obtenebro:* &
Γνοφώδης, *caliginoſus.* Γνόω,

Γνόω, *nosco*, inus. à νόος, *mens.*

Γνὺξ, adv. *genu flexo* : per Sync. dictum, q. γονὺξ, à γόνυ, *genu.*

Γνῶ, Ion. & Poët. pro ἔγνω, *cognovit.* 3. sing. a. 2. act. ἔγνων, ως, ω, at

Γνῶ, est, 1. sing. a. 2. sub. γνῶθι, a. 2. imperat. γνῶναι, a. 2. inf. à γινώσκω, *cognosco.* quod vide.

Γνώμα, ας, ἁ, Dor. pro γνώμη, ἡ, *mens*, &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. & Poët. *notitia, experientia.* Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, *sententia* : unde

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, *sententiosus* : &

Γνωμολογικῶς, *sententiosè*, à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognosco.*

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, ονος, ὁ, vel ἡ, *cognitor, index, Gnomon, stylus horas indicans.* Th. γινώσκω.

Γνῶναι, vide in γνῶ.

Γνωρίζω, *notum facio, noscito.* f. ίσω, & Att. γνωριῶ. p. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. a. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præs. pass. γνωρίζομαι, *innotesco, patefio* : hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat, *innotescat*, perf. pass. ἐγνώρισμαι, a. 1. pass. ἐγνωρίσθην, a. 1. sub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Them. γινώσκω, *cognosco* : hinc

Γνώριμος, ου, ὁ, ἡ, *notus*, item *familiaris*, in compar. γνωριμώτερος, *notior*, superl. γνωριμώτατος, *notissimus* : &

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium.*

Γνωριῶ, εῖς, εῖ, f. 1. Attic. verbi γνωρίζω. *notum facio*, quod vide.

Γνώσεαι pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. Ion. à γινώσκω.

Γνώσῃ, *cognosces*, f. 1. m. verbi γινώσκω. f. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. pass. à γινώσκω, a. 1. pass. ἐγνώσθην, inf. γνωσθῆναι.

Γνωσιμαχεῖν, *mutatâ sententia, suarum virium imbecillitatem agnoscere.*

Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio*, à γινώσκω.

Γνώσομαι, f. 1. m. à γινώσκω, quod vide.

Γνώστης, ου, ὁ, *gnarus* ; item, *ariolus.*

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, *notus, a, um* ; ut &

Γνωτὸς, ου, ὁ. item, *frater*, à γινώσκω.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat, à γνῶθι, *nosce*, verbi γινώσκω.

Γνώωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoscant.* a. 2. sub. 3. pl. tanquam à γνώω, ejusd. verbi : vel γνώω, Poët. pro γνῶ. a. 2. sub. ab ἔγνων, a. 2. verbi γινώσκω.

Γοάοντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. à

ΓΟΑ'Ω, f. άσω. *gemo, deploro, lugeo.* Poëticum, à sono fictum. Reperitur & γοήμεναι, Dor. inf. q. à γόημι. & γοηθεὶς, *defletus*, a. 1. part. pass.

ΓΟ'ΓΓΡΟΣ, ου, ὁ, *CONGRUS*, piscis.

ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, *murmuro*, f. σω. p. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. pass. γεγόγγυσμαι, inde γογγυσμός.

Γογγύλος, vel γογγύλιος, ου, idem quod στρογγύλος, *rotundus*, atque inde ducunt, γογγύλη, & γογγυλὶς, substantive, *rapum*, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ου, ὁ, *murmur, mussitatio* : &

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, *murmurator* : à γογγύζω.

Γόη, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ.* vide γόης.

Γοήμεναι, præs. inf. Dor. ex γοείνω, vel γόημι, Th. γοάω, *gemo.*

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator, impostor.* quasi à γοάω, *gemo* : hinc

Γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio* : &

Γοήτευμα, ατος, τὸ, *præstigiæ, incantamentum* : &

Γοητεύω, f. εύσω, p. ευκα, *incanto, fascino, Præstigiis decipio* : item

Γοητικὸς, οῦ, *incantatorius.*

Γολγοθᾶ, nomen loci ἄκλιτον, Syr. *locus calvariæ.*

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nomen urbis. Syr. *habitatio.*

Γόμος, ου, ὁ, *onus navis, merces* : à præt. m. γέγομα, verbi γέμω, *plenus sum.*

Γομφιάζω, *dentibus stupeo* : &

Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, *confractio* vel *stupor dentium* : à

Γομφίος, *dens, molaris* : quod a.

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, *cuneus, clavus*, dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Ang. gumms.

Γομφόω, *clavis compingo.* &

Γόμφωσις, *cum os ossi clavi modo infigitur.*

Γονεῖς, nom. pl. à

Γονεὺς, έος, ὁ, *parens* : gen. pl. γονέων. acc. pl. γονῆας. dat. pl. γονεῦσι. à præt. m. γέγονα, verbi γίνομαι.

Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura, semen, fœtus, soboles.* hinc γοναὶ ἡράκλιοι, *semen Herculeum.* ab eod. th.

Γόνιμος, ου, ὁ, ἡ, *genitalis, prolificus*, item *fœcundus* : à γίνομαι.

Γονόῤῥοια, vel --ύα, ἡ, *genituræ profluvium* : &

Γονοῤῥυέω -ῶ, *fluxum seminis patior* : a

Γονοῤῥύης, vel γονόῤῥοιος, cui γονὴ ῥέει, id est, *genitura fluit.*

Γόνος, ου, ὁ, *soboles, generatio*, à γίνομαι, *nascor.* p. m. γέγονα· at

Γονὸς, (ὀξύτονον) ου, pro quo γουνὸς, Poëticum, Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus*, γόνιμος· item substantive, *locus* vel *solum fertile.* compar. γονώτερος, *fertilior.* ab eod. th.

ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. γόνυος, γόνατος, γουνὸς & γούνατος, dat. pl. γόνασι, γούνασι, & γούνασσι· γνὺξ, adv. *in genua*, per Sync. q. γόνυξ· & πρόχνυ, idem. Inde Angl. gown : quia tegit genua.

Γονυπετέω, *ad genua accido, procido*, f. ήσω. p. γεγονυπέτηκα, a. 1. ἐγονυπέτησα· ex γόνυ, & πίπτω, *cado.*

Γόος, ου, ὁ, *luctus*, acc. γόον, nom. pl. γόοι, à γοάω, *lugeo.*

Γοργείη κεφαλὴ, *Gorgonium caput*, à γοργὼν, vide in γοργόνες.

Γοργόνειος, & Γοργόνειος, ȣ, *Gorgonius*: sic Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo & Euryale, à γοργών, όνος, ὁ *nomen animalis noxii in Africa*.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ȣ̃, *velox, vividus, terribilis*: quasi γαίων ἔργῳ· hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*.

Γοργȣ̃ς, gen. sing. à γοργώ, gen. όος, ȣ̃ς, ἡ, nomen mulieris. Alias γοργȣ̀ς, est acc. plur. à γοργὸς, *velox*.

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, *canalis subterraneus per quem aqua effluit*: à γῆ & ὀρύσσω, *fodio*.

Γόρτυξ, ὄρτυξ, γ otiose præposito.

Γȣ̃ν, pro γ' ȣ̃ν, *igitur, certè; saltem*, ex γὲ & ȣ̃ν.

Γȣνάζομαι, *genua amplectens oro*: f. άσομαι. a. 1. m. ἐγȣνασάμην. Th. γόνυ, *genu*.

Γȣ́ναθ' pro γȣ́νατα, acc. pl. γȣ́νασι, dat. pl. à γόνυ, *genu* gen. γȣνατȣ̃ς, &c.

Γȣνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γȣνὸς, pro γόνος, quod vide.

Γȣνόομαι, ȣ̃μαι, *genua amplector supplex*, hinc γȣνȣ́μενος, præs. part. Th. γόνυ, *genu*.

Γȣνοπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, *genua pinguis, crassa habens genua*: ex γόνυ, *genu*, & παχὺς, *crassus*.

Γȣνὸς, ȣ̃, *fertilis*, item *solum ferax*: vide γόνος.

Γȣνῷ, *fertili*, ejusd. dat. sing.

Γȣ́νων pro γονύων, *genuum*, gen. pl. à γόνυ, quod vide.

Γοῶσα, *gemens*, præs. part. f. g. à γοάω. *gemo*.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ȣ, τὸ, *tædæ genus*, nempe lignum inspicatum pro face: quasi à γράφω id est, ξέω.

ΓΡΑ͂ΙΑ, ας, ἡ, *anus, vetula*: à γεραιά, per sync. γραιᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortassis Angl. **gray**.

Γραΐδιον, ȣ, τὸ, *vetula, anicula*: &

Γραϊκὸς, ȣ̃, & γρήϊος, ȣ, *anilis*, à γραῖα· at

Γραικὸς, ȣ̃, gentilitium est, *Græcus*.

Γραίνω, *comedo*: q. à γράω.

Γράμμα, ατος, τὸ, *littera, scriptum, tabulæ seu chirographum*: in pl. γράμματα, *scripta, liber, epistola, literæ*, i.e. eruditio. Th. γράφω. Hinc

Γραμματεὺς, έος, ὁ, *scriba*: & in N. T. *legis interpres, præco verbi divini*: &

Γραμματικὸς, ȣ̃, *literarius*: item *grammaticus*: &

Γραμματικὴ (sub τέχνη) *grammatica*: item

Γραμματιστὴς, ȣ̃, ὁ, *grammaticæ preceptor; ludi literarii magister*, γραμματοδιδάσκαλος· item *literator, librarius*: omnia à γράφω.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea*, item *carceres* seu *initium curriculi*, quòd olim ductâ lineâ notaretur, &

Γραμμικὸς, ȣ̃ *linearis* ab eod. th.

Γρᾶπις, ιδος, ἡ *senecta, exuvium serpentis, &c.* à γεραιὸν, ut *senecta*, à sene.

Γραπτέον, *scribendum*: adject. verbale à γράφω, *scribo*, perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc etiam

Γραπτὸς, ȣ̃, *scriptus*.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes, quæ in ovium lanis colliguntur*: *alarum fœtor*. Dicitur & γράσος, γρᾶος & γρᾶς.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, *clamor militum in congressu acierum*: Puto à γῆρυς, *vox, clamor*.

Γράστις, εως, ἡ, *gramen*: q. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. **grass**.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, *anus*, Ion. γρηῦς & per dialysin γρηΰς. à γραία, idem.

Γραφεὺς, έως, ὁ, *pictor*: à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura, scriptio*: γραφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ*: à γράφω. inde Angl. **a grave**.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. γράφηθι· à γράφω, *scribo*: a. 2. part. γραφείς.

Γραφικὸς, ȣ̃, *scriptorius*, item *pingendi peritus*: undé.

Γραφικῶς, *graphicè expressé*. ab. eod.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, *stylus*: item *lineamentorum ductus*: γραφίον, idem à γραφὴ etiam, cujus th. γράφω.

ΓΡΑ'ΦΩ, *scribo, pingo*: olim *insculpo*. f. ψω. p. γέγραφα, a. 1. ἔγραψα, perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Angl. **to grave, graff**, &c.

Γράψης, *imprimas*, a. 1. sub. act. ejusdem γράφω.

ΓΡΑ'Ω, f. σω, *comedo*. a. 1, ἔγρασα. unde forsan Angl. **to graze**. herbas depascere.

Γραώδης, εος, ὁ, ἡ, *anilis*: à γραῦς, *anus*.

Γρηγορέω, ῶ, *vigilo*: f. ήσω. p. ἐγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. præt. med. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per aphæresin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

Γρηγορὼς, *qui vigilavit*, item *vigilans*: præt. m. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.

Γριπεὺς, έος, ὁ, *piscator*: à

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *rete*: & γρῖφος, ȣ, ὁ, & τὸ, idem. Item ænigma quo irretiri solent: Hinc. forsan Angl. **gripe**, nisi more γρυπός.

Γριπίζω, *piscor*: γριπισμὸς, *lucrum*: &

Γραφάομαι, *scribo*: à γράφω.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, *vetula porca*. Hesych.

Γρομφεῖς, οἱ ζωγράφοι, *pictores*: à γράφειν.

ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ȣ, ὁ, *pilum*, teli genus: vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.

ΓΡΥ` vel γρῦ, *quicquid minimum est, sordes unguium*, Hesych. Hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. υχα, *grunnio, mutio*, item *bisco*.

Γρυλλίζω, *grunnio*: unde.

Γρυλλισμὸς, ȣ̃, ὁ, & γρύλλη, ης, ἡ, *grunnitus*.

Γρυμαία, ας, ἡ, *peræ quoddam genus*.

Γρὺξ,

Γρύξ, *locus unguis*. Hesych. à γρὺ.
Γρυσμὸς, ȣ, ὁ *grunnitus* : à γρύζω.
Γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάρια, ων, τὰ, *scruta, frivola* : à γρὺ.
Γρυτοπώλης, ȣ, ὁ, *scrutorum venditor* : à γρύτη & πωλέω *vendo*.
ΓΡΥ'Ψ. υπος, ὁ, *GRYPS*, *GRYPHUS* : Angl. gryffen, inde etiam gripe. & γρυπὸς, ȣ, *incurvus, inflexus* : item, *qui naso est adunco*.
ΓΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *caverna, saxum exesum* : q. à γράω, *exedo*. Hinc
Γρῶνος, ȣ, *cavus, profundus*.
ΓΥ'Α, seu γύη, Ion. & γύα, ας, ἡ, *arvum, jugerum, via, fossa* : q. à γία, *terra*.
Γυάλαι, *procula* Megarens.
Γυάλοιο, gen. Ion. γυάλοις, dat. pl. à
ΓΥ'ΑΛΟΝ, ȣ, τὸ *cavitas, vola* : hinc ἐγγυαλίζω. fut. ίσω, vel ίξω, *in manum do* : &
Γυαλὸς, ȣ, *qui manu comprehendi potest*.
Γυαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores, vegetus* : ὁ ποιῶν τὰ γυῖα ἀρκȣ̃ντα πρὸς τὸ φέρειν τȣ̀ς πόνȣς· ex γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *sufficio*.
Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Γύγης, ȣ, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.
Γύης, ȣ, ὁ, *dentale*, pars aratri : à γύα seu γύη, *jugerum*.
Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. & Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, *qui membra domat*. Epithetum athletæ.
Γυιοκόρος, ȣ, ὁ, ἡ, *membra depascens, membra fatigans* : ex γυῖον, *membrum* : & κορέω, *satio, depasco*.
ΓΥΙ'ΟΝ, τὸ, *membrum*, in pl. γυῖα.
Γυιὸς, ȣ, *claudus* : &
Γυιόω-ῶ, f. ώσω, *membra frango, claudum reddo*.
Γυιοπέδη, ης, Poët. *vinculum, quod membra vincit atque ligat* : πέδη ἡ τὰ γυῖα πεδȣ̃σα ϗ δεσμȣ̃σα, ex γυῖον & πέδη, *pedica*.
Γυιόχαλκος, ȣ, *qui membra ærea habet, robustissimus* : ex γυῖον, *membrum*, & χαλκὸς, *æs*.
Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. à γυιόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.
ΓΥΛΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, *vasculum militare* : à γύαλον, quia *cavum*.
Γυμνάζω, exerceo. f. άσω. p. γεγύμνακα. a. 1. ἐγύμνασα. perf. pass. γεγύμνασμαι· à γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνασίας, ας, ἡ, & γύμνασις, εως, ἡ, *exercitatio* : γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. à γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, *exercitationibus præsum, gymnasio præfectus sum* : &
Γυμνασιάρχης, ȣ, ὁ, vel γυμνασίαρχος, ȣ, ὁ, *gymnasii præfectus, ludimagister* : &
Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.
Γυμνάσιον, ȣ, τὸ, *exercitatio* : item *locus ubi olim nudi se exercebant, & jam pro Schola*. Th. γυμνός.
Γυμναστὴς, ȣ, ὁ, *præfectus pueris exercendis* : &
Γυμναστικὸς, ȣ, *exercitatorius*, ab eod. them.
Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ȣ, ὁ, *miles levis armaturæ, Veles, itis* : Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant : à γυμνὸς, *inermis*.
Γυμνητεύω, *nudus sum*, propriè, *sum miles levis armaturæ* : f. εύσω. p. γεγυμνήτευκα : à γυμνὴς, vel γυμνήτης, ab eod. th.
Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio* : ex γυμνὸς, *nudus* : & παῖς, *puer*.
ΓΥΜΝΟ'Σ, ȣ, *nudus, inermis, qui γυῖα μόνα habet*, & Poët. pro γυμνικὸς, *gymnicus*.
Γυμνοσοφισταὶ, *Indorum sapientes*, sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. Ex γυμνὸς & σοφιστὴς, *sapiens*, quod à σοφὸς, idem.
Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas* : &
Γυμνόω, f. ώσω, p. ωκα, *nudo, spolio*. &
Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio*. omnia à γυμνός.
Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*. γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus, nudatus*, part. a. 1. act. verbi γυμνόω.
Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ *mulier*.
Γύναι, voc. sing. à γυνὴ, *mulier*, in acc. γυναῖκα.
Γυναικάριον, ȣ, τὸ, *muliercula*. ejusd. th.
Γυναικεῖος, ȣ, *muliebris*, hinc γυναικεῖον, ȣ, τὸ, scil. δῶμα, *GYNÆCEUM*, conclave mulierum, & γυναικεῖα, τὰ, *menstrua*.
Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον.
Γυναικήϊος, Ion. pro γυναικεῖος.
Γυναικομανὴς, έος ὁ, ἡ, *mulierum amore insanus*, γυναιμανὴς, idem, ex γυνὴ & μαίνομαι, *insanio*.
Γυναικὸς, γυναικὶ gen. & dat. à γυνὴ, quod vide.
Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro
Γυναικοφίλης, *mulierum amator, effœminatus*, ex γυνὴ, *mulier*, & φίλος, *amicus*.
Γυναικώδης, ὁ, ἡ, *effœminatus*.
Γυναικῶν, ῶνος, ὁ, &
Γυναικωνίτης, ȣ, ὁ, item
Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, *mulierum conclave*. à γυνὴ.
Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide suprà.
Γύναιον, ȣ, τὸ, *muliercula* : dim. à γυνὴ.
Γύναιξιν, dat. plur. à
ΓΥΝΗ', ἡ, *mulier, uxor*, q. à γονὴ, *genitura*, quod à γίνομαι, *pario*, genit. γυναικὸς, dat. κὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνὰν, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξί. Hinc γυναικεῖος, ȣ, *muliebris*. γυναικεῖον, ȣ, τὸ, *GYNÆCEUM*. γυναικοκρατȣ́μενος, ȣ, *qui sub mulierum*

rum est imperio. γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium. ἀνδρόγυνος, ου, vir pariter & fœmina.

Γυννὶς, ιδος, ὁ, Poët. pro γύννις, mollis, effœminatus: à γυνή.

Γυπὸς, μακρὸς, Hesych. altus.

ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, canistrum è vimine.

ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, pollen, an quia fit gyro molæ?

ΓΥΡΟΣ, ου, curvus, scrobs.

Γῦρος, autem, *GYRUS*, circulus vel ambitus.

Γυρόω-ῶ, incurvo, item in gyrum colligo.

Γύρωμα, τος, τὸ, &

Γύρωσις, εως, ἡ, circumactio in orbem, circus. Th. γυρὸς.

ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur: hinc γύπινος, vulturinus.

ΓΥΨΟΣ, ου, ἡ, *GYPSUM*. q. à γῆ & ἑψέω, q. cocta terra. hinc

Γυψόω, gypso illino.

Γῶ, contract. ex γάω, inus. capio, gigno, pario, lætor, glorior: &

Γῶ, etiam pro ἑαυτῷ, ἰδίᾳ, καὶ σῷ, sibiipsi, privatim, tuo. Hesych.

Γὼγ, ὁ, nomen regis & gentis, vulgô tectum interpretantur.

ΓΩΛΕΑ, τὰ, speluncæ & lustra ferarum.

Γῶν, Ion. pro γοῦν, saltem, igitur.

Γώνατα, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, quod vide.

ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus, item locus abditus. hinc γωνιαῖος, ου, & γωνιώδης, ὁ, ἡ, angularis. ἀκρογωνιαῖος, ου, ὁ, ἡ, in extremo positus. ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens. ἑξαγώνιος, & ἑξάγωνος, sexangulus: ὀρθογώνιος, rectangulus: τρίγωνος, triangulus: τετράγωνος, quadratus.

Γωνίδιον, ου, τὸ, parvus angulus; item locus angustus vel abditus: dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑΩ, subsanno. verbum Laconicum.

Γωρυτὸς vel χωρυτὸς, ου, ὁ, pharetra: à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, id est, τὰ βέλη, quòd capiat jacula.

Δ.

Δ, Est quarta litera, & quaternarium numerum designat. Ion. & Dor. pro σ. sic ὀδμὴ pro ὀσμὴ, odor. & subindè pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ & τ.

Δα, particula per se nihil significans; sed quæ in compositione auget: ut δαφοινὸς, &c.

Δᾶ, verò & δᾶς, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβὶδ, nomen regis, ἄκλιτον. Hebr. dilectus.

ΔΑΓΥΣ, δος, ἡ, crystallus, glacies.

Δαδίον, ου, τὸ, facula. Th. δαίω, uro.

ΔΑΔΙΞ, κος, ἡ, mensuræ genus.

Δαδουχέω-ῶ, facem teneo, præluceo: &

Δαδουχία, ας, ἡ, facis gestatio: ex δᾲς, fax, & ἔχω, teneo.

Δᾳδῶν, tædarum, gen. pl. à δᾲς, δᾳδὸς, ex δαῒς per contract. Th. δαίω, uro.

Δαεὶς, doctus, a. 2. part. pass. à δαίω, disco. a. 2. pass. ἐδάην.

Δαέω pro δαίω, disco, hinc δαείης, in subj.

Δαερὸς, ὰ, ὸν, niger, ra, rum, à δαίω, uro.

Δαέω, disco, f. ήσω, p. δεδάηκα. & perf. pass. δεδάημαι, inf. δεδάασθαι, part. δεδαημένος, a. 2. ἐδάην, inf. δαῆναι, f. 1. m. δαήσομαι, perf. δέδαα, part. δεδαώς. Th. δαίω, idem; quod vide.

Δάζομαι, f. άσομαι, p. ασμαι, divido. 3. sing. perf. δέδασται· à δαίω, idem.

Δάη, ης, ἡ, & δαῒς, ίδος, ἡ, pugna, fax, lumen. à δαίω, incendo.

Δαήμεναι, didicisse, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι. f. 2. δαήσομαι, & in 2. perf. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ. a. 2. pass. ἐδάην, p. m. δέδηα, à δαίω inus. quod vide suprà.

Δαήμων, ονος, ὁ, ἡ, doctus, gnarus, peritus. Th. δαίω, doceor, comp. δαημονέστερος, superl. δαημονέστατος.

ΔΑΗΡ, έρος, ὁ, ὁ ἀνδράδελφος, *LEVIR*, mariti frater.

Δαηρὸς, ὰ, ὸν, lucidus, a, um, à δαίω, uro.

Δαὶ pro δὲ, autem, significat discretionem: à δαίω, divido.

Δαῒ verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. sing. à δαῒς, ίδος, ἡ, fax, pugna ardens, à δαίω, uro.

Δαιδαλέοιο, gen. Ion. δαιδαλέοισι, dat. pl. à

Δαιδάλεος, vel —ιος, seu —λος, ου, artificiosus, varius. Th. Δαίδαλος.

Δαιδάλλω & δαιδαλόω, artificiosè facio, item vario. f. αλῶ, & ώσω, p. αλκα, & ωκα. ab eod. Th. Δαίδαλος, Dædalus.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium: à δαιδάλλω, orno. quod à

ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *DÆDALUS*, ingeniosus artifex Cretensis: q. à δάω, scio, δ interposito.

Δαΐδων, gen. pl. à δαῒς, ίδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαῖε & Δαῖεν, lucebat, imperf. Ion. à δαίω.

Δαίετο, imperf. pass. Ion. à δαίομαι, divido, a. 2. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ίξω, a. 1. ἐδάϊξα. præs. pass. δαΐζομαι, perf. δεδάϊγμαι, part. δεδαϊγμένος. Omnia poëtica, divido, decerpo, occido. à δαίω, divido. Hinc Angl. Daisie seu Deizie, quòd sit flos multifidus.

Δαίμονες, *DÆMONES*, καταχθόνιοι, manes. κατοικίδιοι, lares, nom. pl. à δαίμων, ονος.

Δαίμονι' pro δαιμόνιε. vocat. à δαιμόνι@, unde

Δαιμονιάω, f. ήσω, p. ηκα, *insanio, sum dæmoniacus.* &

Δαιμονιακὸς, ȣ̃, *à dæmone obsessus* aut *afflatus.* Th. δαίμων.

Δαιμονίζομαι, *à dæmonio vexor.* præs. part. δαιμονιζόμενος, ȣ, *dæmoniacus*, perf. pass. δεδαιμόνισμαι. a. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*, item *miseria.* in dat. plur. δαιμονίῃσι pro δαιμονίαις, Ion. à δαίμων.

Δαιμόνιον, ȣ, τὸ, *DÆMONIUM*, i. *spiritus*, *impurus*, seu *diabolus*, in N. T. Apud prophanos scriptores, *numen* : item *larva*, dim. à δαίμων, quod vide. δαιμόνια, τὰ, *Dii*, & *Deæ*.

Δαιμόνι@, ȣ, ὁ, ἡ, *divinus, fœlix, augustus*; item in malam partem, *miser, miserandus.* ab eod. th.

Δαιμονιώδης, ε@, ὁ, ἡ, *dæmoniacus*, à

Δαιμονιῶν, *sum dæmoniacus*, præs. part. à δαιμονιάω, cujus th. est.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ον@, ὁ, ἡ, *Deus, genius, DÆMON*: apud sacros scriptores, tametsi μέσον, in malam partem accipitur, pro *spiritu impuro*: q. δαήμων, *sciens*: ex δαίω, *scio.*

Δαίνυ pro δαίνυθι, per Apocop. *præbe convivium*, præs. imperat. à δαίνυμι. Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαίνυμαι, *convivor, epulor*: unde

Δαίνυνθ' & δαίνυντ' pro ἐδαίνυντο, *convivati sunt*, imperf. Ion. ejusd. &

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari, commessari*, præs. inf. ejusdem. Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαΐξαι, a. 1. inf. à δαΐζω. quod vide.

Δαίομαι, *divido*, & *dividor*: item *incendor*: à δαίω, *divido, uro.*

Δάϊ@, ȣ, *hostilis*, vel *prudens*, δάϊοι, in pl. *hostes*: à δαίω, *uro*, vel *disco.*

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, & δαῖς, δαιτ@, *epulum, DAPES*, ut & δαίτη, Poët. à δαίω, *epulum præbeo*, Angl. Dainties.

Δαῒς, ιδ@, ἡ, acc. δαΐδα, *TÆDA*: item *pugna*: à δαίω, *uro.*

Δαῖσαι γάμον, *celebrare nuptiale convivium.* quod à δαὶς, *epulum.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαισάμεν@, a. 1. part. m. δαίσῃ, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. m. à δαίω, *epulor.*

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Δαιτηθεν, Poët. adv. q. ex τ̃ δαίτης, *ex convivio.* Th. δαίω.

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divida cultro*: à

Δαιτρὸς, ȣ, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει, id est, *dividit.* Aliquando δαιτρὸν, adverb. *divisim.*

Δαιτυμὼν, όν@, *epulo, conviva*, & qui δαῖτα instruit.

Δαιτὸς, ύ@, ἡ, idem ac δαὶς.

Δαΐφρων, ον@, ὁ, ἡ, *bellicosus, in bello prudens*, in dat. δαΐφρονι· ex δαίω, *disco*; vel à δαῒς, *pugna*, & φρὴν, *mens.*

Δαϊχθεὶς, έντ@, a. 1. part. pass. à δαΐζω, *interficio, saucio.* Th. δαίω.

ΔΑΙ'Ω, f. δαίσω & δαΐσω, p. δέδαικα, *disco*: item *epulum præbeo*; item *divido*: nec non *incendo*. Δαίω, pro *disco*, seu *doceor* inusitatum est, sed tempora inde formata sunt in usu. pro *uro* format perf. m. δέδηα, & pl. perf. ἐδεδήειν, quod ad ipsum pro *divido* quoque spectat. Vide δαέω.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. act. pro ἔδακεν, ες, ε, *momordi.* à δάκνω, quod vide.

Δακέειν pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. them.

Δακέθυμ@, ȣ, *mordens animum, gravis, molestus.* Ex δάκνω, *mordeo*, & θυμὸς, *animus.*

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo, pungo*: format tempora q. à δήκω, ut f. 1. act. δήξω, f. 2. δακῶ. a. 1. ἔδηξα. a. 2. ἔδακον. inf. δακεῖν. p. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἐδήχθην. & part. δηχθεὶς, εῖσα, έν. a. 2. ἐδάκην. f. 1. m. δήξομαι. a. 1. m. ἐδηξάμην. a. 2. m. ἐδακόμην.

Δακόντ@, & δακȣ̃σης, gen. sing. masc. & f. g. a. 2. part. à δάκνω, *mordeo.*

Δάκ@, ε@, τὸ, *morsus.* Poët. pro δῆξις, ἡ, propriè, *animal morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis* ac *feris dicitur.* Th. δάκνω, *mordeo.*

ΔΑ'ΚΡΥ, υ@, τὸ, *lacbryma*, in pl. δάκρυ pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι. q. à δάκνω, quia salsa & mordax.

Δάκρυμα, ατ@, τὸ, *LACRYMA*: idem quod δάκρυον, & Th. δάκρυ.

Δακρυόεις, εντ@, ὁ, ἡ, *lacrymosus.* in acc. δακρυόεντ' pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόεν, adv. *lacrymis effusis.* ab eod.

Δάκρυον, ȣ, τὸ, idem quod δάκρυ.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υ@, τὸ, *lacryma.*

Δακρύσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lacrymor.*

Δακρυχέων, *lacrymas fundens*, præs. part. à δάκρυ, *lacryma*, & χέω, *fundo.*

Δακρύω. f. ύσω, p. υκα, *lacrymor.* Them. δάκρυ.

Δακρυώδης, ε@, ὁ, ἡ, *lacrymosus*: ab eod. them.

Δακτύλι@, ȣ, ὁ, *annellus, annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, q. à δείκω, inus. *digitus*, *pes metricus*, *palmæ fructus.* unde Gall. datte, & Angl. a Date.

Δακῶ, *mordebo, pungam*, f. 2. à δάκνω.

Δακὼν. όντ@, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. à δάκνω.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, vocat. sing. à Δῆλος, *Delus.*

Δαλεῖτο, Dor. & Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. m. verbi δηλέω, *lædo.* sic

δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. m.
Δάλιος ξένιος, ὁ Ἀπόλλων. Poët. & Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo.*
Δαλμανουθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæa. ἄκλιτον· Hebr. *pauperis hæreditas.*
Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.
Δαλὸς, & δαυλὸς, ȣ, ὁ, *titio, torris,* à δαίω, *uro.*
Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus.*
Δαμᾷ, *domat,* 3. sing. ind. à δαμάω.
Δαμάζω, domo. f. σω, p. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι. perf. pass. δεδάμασμαι. præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω.
Δαμαῖος, ȣ, Poët. pro δαμαστικὸς, vel δαμάζων, *domans, domitor.* Th. δαμάω, *domo.*
Δαμάλη, Dor. pro
Δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca:* à δαμάω, quòd dometur ad laborem.
Δαμαλίζω, *domo,* Poët. pro δαμάζω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, *juvencæ more lascivire.*
Δάμαρ, vel δάμαρς, αρτος, ἡ, *uxor:* à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii.
Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor.*
Δαμάσαι, a. 1. inf. act. δάμασε, a. 1. Ion. pro ἐδάμασε. δάμασον, *mitiga,* a. 1. imperat. à δαμάω, *domo.*
Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. à δαμάζω, *domo.* quod vide.
Δαμασίμβροτος, ȣ, ὁ, *domitor mortalium:* παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui domat mentem:* ex δαμάω, *domo,* & φρὴν, *mens.*
Δαμασκὸς, ȣ, ἡ, nomen urbis in Asia, Syriæ μητρόπολεως· unde **Damask,** rosæ, item panno adjicitur, primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.
Δαμασκηνὸς, ȣ, *damascenus.* Hinc **Damson** per contract. à **Damascene,** de arbore & fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.
Δάμασσα, Ion. & Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. act. δαμάσσατο pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δαμάω.
Δαμασώνιον, ȣ, τὸ, herba quædam.
Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres.*
ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO, subigo, affligo, occido,* f. άσω. p. κα. a. 2. ἔδαμον. Hinc δμάω, & δέμω. unde a. 2. pass. ἐδάμην. perf. act. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται. unde δμῆσις, *domitio.* δμητὴρ, *domitor.* δμητὸς, *domitus.* ἀδάμαστος, *indomitus.* ἀδάμας, *adamas,* &c.
Δαμείη, 3. sing. a. 2. opt. pass. vide in δέμω.
Δάμεν, Poët. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. pass. à δέμω, quod vide.
Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. num. δαμέντα, acc. sing. à δέμω vel δάμνω, *interficio.*

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. vide δέμω.
Δαμναίμαν, Dor. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo.* quod à
Δαμνάω, idem ac them. δαμάω, unde Lat. *Damno.* vide δέμω.
Δάμνημι· pro δάμνημι, ης, ησι, *domo:* &
Δάμνησι, *reprimit,* 3. sing. præs. à δάμνημι, quod à δαμνάω.
Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, propr. viri nomen. q. δημότης, *popularis.*
Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ȣ, ὁ, *populus.* hinc
Δαμότας, α, ὁ, & Δαμότης Dor. pro δημότης, ȣ, ὁ, *popularis:* &
Δαμότις, ιδος, ἡ, Dor. pro δημότις, *popularis,* fœm. Th. δῆμος, *populus.*
Δάμων, ονος, ὁ, *Damon.*
Δαμωσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. verbi δημόομαι, *aliquid ad populum effero.* Est & δημοσιεῦσθαι, ἐκφαίνεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι.
Δανάας παῖς, *Danaæ filius.*
ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina:* item *Danaë,* nomen mulieris.
Δαναΐδαι, *Argivi:* à
Δαναΐδης, *filius Danai:* à Δαναὸς, *Danaus.*
Δανάκη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus:* item *obolus Charonti solutus,* Plut.
Δανείζω, *mutuum do, fœnero.* f. σω, & Att. δανειῶ. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præs. m. δανείζομαι, *mutuum accipio, fœneror.* a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. m. δανεισάμενος. Th. δάνος, *donum.*
Δάνειον, ȣ, τὸ, *fœnus, mutuum, æs alienum, debitum.* ab eod. th.
Δανείσασθαι, a. 1. inf. m. δανεισάμενος, a. 1. part. m. a δανείζω.
Δάνεισμα, ατος, τὸ, *pecunia fœneratitia:* item *ipsa fœneratio:* &
Δανεισμὸς, ȣ, ὁ, *fœneratio, mutuatio:* &
Δανειστὴς, ȣ, ὁ, *creditor, fœnerator.* acc. pl. δανειστάς. omnia à perf. pass. verbi δανείζω. cujus Th. δάνος, *donum.*
Δανιὴλ, ὁ, nomen prophetæ. Hebr. *judex Dei.*
ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *donum, mutuum.* Hinc δάνειον, δανείζω, &c. de quibus dictum suprà.
Δανὸς, ȣ, *aridus,* à δαίνω, *uro:* vel à δίω, quia vetusta arida.
Δαπανᾶν, præs. inf. act. à
ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio,* f. ήσω. p. δεδαπάνηκα. a. 1. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. δαπάνησον, άτω. hinc
Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus:* &
Δαπάνημα, ατος, τὸ, idem.
Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. à δαπανάω, *consumo.*
Δαπανηρὸς, οῦ, *sumptuosus:* &
Δάπανος, ȣ, ὁ, ἡ, *consumptor:* à δαπανάω, *consumo.*
ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ȣ, τὸ, *pavimentum, solum,* q. à δα

δα & πέδον, *solum*. Hinc ἀλλοδαπὸς, *peregrinus*. παντοδαπὸς, *omnigenus*. παντοδαπῶς, adv. *omnifariam*. ποδαπὸς, *cujas*.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. ἄψω, p. αφα, *voro, dilanio*: q. à δαίω, *divido*.

Δάρδαν☉, ου, ὁ, *DARDANUS*, Trojæ conditor. Δαρδανιδάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιδῶν, Δαρδανίδαο, gen. Ion. à

Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanides*, Priamus.

Δαρδάπτω, idem quod them. δάπτω, per reduplic. factum.

Δαρεῖ☉, ου, ὁ, *DARIUS*, Rex Persarum.

Δάρης, *Dares*, nom. propr.

Δαρήσομαι, ῃ, ηται, *vapulabo*, f. 2. pass. 2. pl. δαρήσεσθε, & in 3. pl. δαρήσονται· à δέρω, *excorio, verbero*, quod vide.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *dormio*: f. 1. m. δαρθήσομαι. perf. act. δεδάρθηκα, & part. δεδαρθηκώς. f. 2. δαρθῶ. a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, & part. δαρθών· q. à δαρθέω, inus. *in pellibus cubo*: q. à δέρμα, seu δέρας, *pellis*.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. à δαρθάνω.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialiter, *diu*: à

Δαρὸς, οῦ, Dor. pro δηρὸς, *diuturnus*. Th. δηῶ, *diu*.

Δαρτὸς & δρατὸς, οῦ, *excoriatus*; item *carnosa testium tunica*: à δέρω, *excorio*.

Δὰς, δᾳδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, *tæda, fax*, per contract. ex δαῒς, quod à δαίω, *uro*.

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Unde δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, *divido*, ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo*.

Δασάσκετο, *distribuebat*, Poët. & Ion. pro ἐδάσατο, a. 1. m. interposito σκε· nisi à δασάσκω derivare malis.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασύς· item *signum vocalis aspiratæ*.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται· circumflectunt enim Dores futura sua: à δάζω, *divido*. Th. δαίω.

Δασέως, *aspiratè*. Th. δασύς.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, *DASCILLUS*, piscis qui cœno & stercore vescitur: q. à δάσκι☉.

Δάσκι☉, ου, ὁ, ἡ, per Sync. pro δασύσκι☉, *umbrosus, densam & spissam umbram faciens*: à δασὺς & σκιὰ, *umbra*: aut à δα, idem quod ζα in compositione. Angl. Dusky.

Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα. *tributum colligo*: δασμολογοῦμαι, *tributum pensito*: &

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio*: &

Δασμολόγ☉, ου, ὁ, *tributorum collector, quæstor*: à δασμὸς, *tributum*, & λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio, portio*; item *tributum, vectigal*: à δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασμοφόρ☉, ὁ, ἡ, *qui tributum pendet, tributarius, stipendarius*: à δασμὸς & φέρω, *fero*.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτ☉, ὁ, ἡ, *magnorum malorum plenus, atrox*: q. à δα & πλάω, *impleo*.

Δασπλῆτις, ἡ, δυσπροσπέλας☉, *accessu difficilis*: vel ἡ ἄγαν πλήττουσα. Th. δασπλὴς, quod vide.

Δάσσαντο, *diviserunt*, Ion. & Poët. gemin. σ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμεν☉ & δάσσασθαι, a. 1. part. m. & inf. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασυκέρκ☉, ου, ὁ, ἡ, *cui villosa est cauda*: ex δασὺς, *densus*, & κέρκ☉, *cauda*.

Δασυνόω, f. ωνῶ, *DENSO, pilosum reddo*: item apud Gram. *spiritu aspero vocabulum noto*.

Δασύπους, οδ☉, ὁ, *cuniculus, lepus*: ab hirtis pedibus.

ΔΑΣΥ'Σ, έ☉, δασεῖα, ας, δασὺ, έ☉, *DENSUS, pilosus, hirsutus*.

Δασυστέρνων, gen. pl. à

Δασύστερν☉, ου, ὁ, ἡ, *hirsutum pectus habens*: ex δασὺς & στέρνον, *pectus*.

Δασύτης, ητ☉, ἡ, *densitas*; item *pilositas, hirsutia*: & apud Gram. *aspiratio vocum*. Th. δασύς.

Δατέεσθαι, præs. inf. pass. pro δατεῖσθαι, à pro ει· à

Δατέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *divido, partior*. Th. δαίω, idem.

Δατέοντο, *dividebant*, ejusdem imperf. Ion.

Δατεῦντο, pro ἐδατοῦντο, 3. pl. imperf. Ion. ab eod. verbo & them.

Δατεώμεθα, *diviserimus*, præs. sub. 1. pl. à Δατέομαι, ab eod. them.

Δάτις, ιδ☉, ὁ, *Datis*, Persarum satrapa.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *Datidis imitatio*, id est, odiosa ejusdem repetitio.

Δατύσσω, *voro, belluor*: à δαίω, *epulum præbeo*.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, *audax*; item *herba* quædam Cretica, quæ & δαῦκον, appellatur.

Δαυλὸς, οῦ, *densus*: à δα & ὕλη.

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, pro δαλὸς, Pleonasmo Æol. *titio, torris*: à δαίω, *uro*.

Δαφναῖ☉, ου, Apollinis epith. à δάφνη quam adamavit.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*, quia resonat dum uritur: à δαίω & φωνὴ. Item nom. propr. mulieris. Hinc

Δαφνήεις, εντ☉, & per contract. δαφνῆς, ῆντ☉, *laureus*.

Δαφνηφάγ☉, ου, ὁ, ἡ, *lauri comestor*, epith. vaticinantium: à δάφνη & φάγω, *comedo*.

Δαφνιακὸς, οῦ· item

Δαφνικὸς, οῦ· &

Δάφνιν☉,

Δάφνινος, ου, *laureus, laurinus.* Them. δάφνη, *laurus.*
Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea*; item *laurina bacca.*
Δαφοίνεος, ου, *valdè funestus, ruber* : seu
Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *cædis avidus* : ex δα, particulâ augente, & φένω, *occido* : p. m. πέφονα, indè φόνος, *cædes.*
Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia, abundantia*; item *liberalitas* : &
Δαψιλεύομαι, *abundanter subministro, liberalitate utor* : à
ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *DAPSILIS, largus, copiosus* : q. à δάπτω seu δαπάνη. Hinc
Δαψιλῶς, *largè, lautè, opiparé*; & δαψιλέως, Poët.
Δάωμεν, a. 2. sub. à δαίω, vel δαέω· at
Δαώμεθα, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην. Possit tamen δαώμεν, esse præs. sub. act. à δαέω.
Δ', vel δὲ, conjunctio discretiva, *verò, at, tamen, autem, igitur, sed, sanè, quin, porrò*, &c. respondet enim ad μὲν· interdum verò μὲν non præcedente. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε· δὲ sæpe pro γάρ. Sæpe Poët. pro εἰς, ut οἶκόν δε.
Δέαται, pro δέδεαται. Ion. *ligati sunt*, & hoc pro δέδενται, detracto augmento : à δέομαι.
Δέγμενος, *accipiens*, Æol. pro δεδεγμένος, perf. pass. verbi δέχομαι, *capio.* Alii pro δεχόμενος, factâ Syncope, & χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.
Δέδαα, *novi*, perf. m. part. δεδαώς· &
Δεδάηκα, *didici, novi*, perf. act. à δαέω, *disco* : f. δαήσω, vel δαίω. a. 2. ἐδάην, perf. pass. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, *doctus, peritus.* Alii pro δέδαικα, accipiunt, à δαίω.
Δεδαίαται, *divisi sunt*, pro δέδαινται, Ion. item δεδαίατο pro ἐδέδαιντο, verbi δαίω.
Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, ξω, *divido, vulnero, cædo.* Th. δαίω, *divido.*
Δεδάμασμαι, σαι, σται, perf. pass. à δαμάζω, *domo*, vel δαμάω.
Δέδαον, per reduplic. Poët. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, seu δαέω.
Δέδαρμαι, *excoriatus sum*, perf. pass. à δέρω, perf. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis.*
Δέδασται, *distributum est*, 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, à δάζω, vel δαίω, *divido.*
Δεδαὼς, ότος, *doctus*, part. præt. m. à δέδαα, præt. m. à δαέω.
Δεδέημαι, *rogavi*, seu *indigui*, perf. pass. à δέομαι, f. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.
Δεδείπναμεν, 1. pl. præs. ind. per reduplic. Ion. à δείπνυμι. Vel ut alii præt. m. à δειπνέω, *cœno.* Th. δεῖπνον, *cœna.*
Δεδείσαι, Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, *timeo.*
Δέδειχα, Ion. δέδεχα, perf. act. verbi δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω.
Δέδεκτο, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio*; quod vide.
Δέδεμαι, σαι, & δεδέμην, *ligatus eram*, pro ἐδεδέμην, & in 3. pl. δέδεντο, perf. & plusq. p. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam : irregulariter etiam pro δέδημαι & δεδήμην· nam facit fut. δήσω.
Δεδεμένος, ου, *vinctus, ligatus* : part. præced. δέδεμαι.
Δεδέμηκα, *exstruxi*, perf. act. verbi δέμω, *extruo.*
Δέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. vide in δέδεμαι.
Δεδέξεται, 3. sing. paulo post fut. à δέχομαι, *capio.* Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.
Δέδεξο, *excipe*, perf. imperat. pass. à δέχομαι.
Δεδέσθαι, perf. inf. vide δέδεμαι.
Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. pass. Ion. *ligatus erat* : à δέω.
Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. & plusq. p. ind. pass. à δέχομαι, *capio*, quod vide.
Δέδηα, ας, ε, *combussi* : p. m. δεδήειν, εις, ει, plusq. p. med. Ion. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, *uro.*
Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, & loco præsentis metaphoricè, *tristor, angor*, perf. pass. verbi δάκνομαι.
Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perf. act. à δηλόω, *declaro.* Th. δῆλος, *manifestus.*
Δεδημιούργηται, 3. sing. perf. pass. δεδημιουργημέναι, perf. part. f. g. pl. num. à δημιουργέω, *fabricor.* Th. δῆμος, *populus*, & ἔργον, *opus.*
Δεδῆτε, pro δεδημένοι εἶητε, 2. pl. præt. perf. opt. pass. à δέω, *ligo* : perf. pass. δέδημαι.
Δεδήσομαι, *vinciam*, paulo post f. ejusd. verbi.
Δέδηχα, *momordi pupugi*, perf. act. verbi δάκνω.
Δεδῄωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum*, perf. pass. verbi δῃόω, seu δηϊόω, *hostiliter depopulor* : &
Δεδῃωμένος, ου, part. *cæsus, spoliatus, depopulatus, vastatus.* Th. δαίω, *uro.*
Δέδι' pro δέδια, præt. m. verbi δείδω, *timeo*, quod vide.
Δεδιδαγμένος, ου, *doctus*, part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo*, quod vide.
Δεδικαιωμένος, ου, *justificatus*, part. perf. pass. à δικαιόω, *justifico* : ut inibi est videri.
Δεδοκιμασμένος, ου, *probatus*, part. præt. pass. à δοκιμάζω, *probo.* Indè
Δεδοκιμασμένως, adv. *opinaté.*

Δεδικηκόνηκε,

Δεδιηκόνηκα, perf. act. verbi διακονέω, *ministro.*

Δεδιῄτηκα, *arbitratus sum*, pro δεδιαίτηκα, perf. act. verbi διαιτάω, *arbitror*, quod vide.

Δίδιθι, *time*, & Poët. δείδιθι, præf. imperat. pro δέδιε, quasi à δέδιμι, verbi δείδω.

Δέδιμεν & δέδιτε, *veremur*, *veremini*, per syncop. pro δεδίαμεν & δεδίατε, 1. & 2. pl. p. m. verbi δείδω· quod vide.

Δεδίττω seu -ομαι, *terreo*: f. ίξομαι. p. ιγμαι. à δείδω, *timeo.*

Δεδιώκηνται, perf. pass. duplici augmento pro διώκηνται, verbi διοικέω, *administro.* Th. οἶκος, *domus.*

Δεδιὼς, ότος, part. perf. m. sæpe pro præsente, *timens*: à δέδια· vide δείδω.

Δέδμαιθ' Dor. pro δέδμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi δέμω, *struo*: quod vide.

Δεδμήατο, *domiti sunt*, pro ἐδέδμηντο, à δέμω inus. pro δαμάω, cujus præt. contract. δέδμημαι, & plusq. p. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, & Ion. δεδμήατο, à tertia ἐδέδμητο, sublato augmento, & interposito α.

Δέδμηκα, *ædificavi*, pro δεδέμηκα, per syncop. perf. act. unde.

Δέδμημαι, σαι, ται, *extructus est*, à δέμω, *extruo*: item

Δέδμημαι, *domitus sum*, per Syncop. pro δεδέμημαι, perf. pass. unde part. δεδμημένος. à δέμω, inus. pro δαμάω, *domo*, vide δέμω.

Δέδμητο, *extructus erat*, 3. sing. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδέμην, plusq. p. verbi δέμω, *ædifico.*

Δέδογμαι, *institutus sum*, perf. pass. à δοκέω. quod vide.

Δέδοιγμεν pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: p. m. δέδοικα, euphoniæ gratiâ pro δέδοιδα, &

Δέδοικ' pro δέδοικα, p. m. ejusd. δείδω, pro quo sæpe usurpatur; *timeo*, *trepido.*

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. m. δέδοικα, deductum. Vel perf. m. sub. loco præsentis, Dor.

Δεδόκημαι, *observavi*, perf. pass. unde part.

Δεδοκημένος, ου, sæpe *observans*, verbi δοκέω, seu δοκάζω, *exspecto*, *puto.*

Δεδόκηται, *visum est*, perf. pass. verbi δοκέω, *videor.*

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. pass. à δεδοκίμασμαι· unde δεδοκιμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάζω, *probo.*

Δέδοκται, *visum est*, *decretum est*, *sancitum est*: 3. sing. perf. pass. à δέδογμαι, verbi δοκέω, *videor.*

Δεδόνατο, Dor. & Ion. pro ἐδεδόνητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi δονέω, *quatio*, *agito.*

Δεδοξασμένος, ου, perf. part. pass. à δοξάζω, *glorifico.*

Δέδορκα, *vidi*, δέδορκε, *videtur*, *apparet*, *cernitur*, præt. m. unde δεδορκὼς, part. à δέρκω, *video.*

Δέδοται, 3. sing. perf. pass. à δίδωμι, *do.*

Δεδούλωκα, *servivi*, perf. à δουλόω· quod vide.

Δέδουπα, *cecidi*, præt. m. unde part. δεδουπὼς, à δουπέω

Δέδρακα, perf. act. hinc part. δεδρακὼς, ότος, in perf. pass. δέδραμαι, unde δεδραμένος· à δράω, *facio.*

Δεδράμηκα, *cucurri*, perf. act. verbi τρέχω, *curro*: quod vide.

Δέδραται, per metathes. pro δέδαρται, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, *excorio*, de quo sua in serie vide.

Δέδρακα, *vidi*, pro δέδορκα, per metathes. præt. m. verbi δέρκω.

Δέδρομα, *cucurri*, p. m. verbi τρέχω: quod vide.

Δεδροσωμένος, *aspersus*, *roscidus*, paulo post fut. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros.*

Δέδυκα, *subii*, *ingressus sum*; item *demersus sum*; perf. act. δεδυκεῖν pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. à δύω vel δυνέω, *subeo.*

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. p. ejusd. hinc

Δεδύκω, Poëticum verbum à perfecto formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi δύναμαι, *possum.*

Δεδυστύχηκα, *infelix fui*, perf. act. à δυστυχέω, ex δὺς, & τύχη, *fortuna*: Th. τυγχάνω, *sum.*

Δέδωκα, & in 3. pl. δεδώκασιν, perf. act. à δίδωμι, *do.*

Δεδώρηται, 3. sing. perf. pass. verbi δωρέομαι, *dono*: quod vide.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, *manifestus.*

Δέῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, *oportet*: &

Δέῃ, *eges*, vel *egeas*; à δέομαι, *indigeo.*

Δεήθητε, *orate*, 2. pl. a. 1. imperat. à δέομαι, *oro.*

Δεῆσαν, a. 1. part. n. g. δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. imperson. à δεῖ, *oportet*, tanquam à δεέω.

Δέησις, εως, ἡ, *deprecatio*; etiam simpliciter *supplicatio*: δεήσεις, *preces.* Th. δέομαι, *oro.*

Δεήσομαι, *rogabo*, seu *egebo*, f. 1. m. à δέομαι, q. à δεέομαι.

Δεητικὸς, ου, *precatorius*; item *supplex*: ab eod. th.

Δεῖ, *oportet*, *convenit*: impers. cum accus. in sub. δέῃ, imperf. ἔδει. f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε. præs. inf. δεῖν. part. δέον. Th. δέω, *ligo.*

Δεῖγμα, ατος, τὸ, *exemplum*: à δείκνυμι, *monstro*,

monstro, præt. pass. δέδειγμαι· inde

Δειγματίζω, *palam traduco*; propriè, *aliquem in exemplum spectandum propono*: f. ίσω. perf. δεδειγμάτικα, a. 1. ἐδειγμάτισα. Th. δείκνυμι.

Δείδεκτ' pro δείδεκτο, *exceperat*, plusq. p. Ion. & Poët. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. δειδέχθαι pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.

Δειδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δειδέχατο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Ion. & per ectasin Poët. verbi δέχομαι.

Δείδια, per ectasin Poëtic. pro δέδια, præt. m. verbi δείδω, *timeo*: quod vide.

Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, *time*, præt. m. imperat. præced. δέδια· &

Δείδιμεν, *timuimus*, itidem pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. m. ejusd. verbi.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. sing. f. 1. m. Poët. à δειδίσσομαι seu -ίττομαι, *terreo*.

Δειδιότες, *metuentes*, perf. part. m. à δείδια, verbi δείδω, quod vide.

Δειδίσκομαι, pro quo & δεδίσκομαι, *metuo*; item *humaniter excipio* aut *præbeo*: &

Δειδίσσομαι, & Att. δειδίττομαι (à δεδίττομαι per Epenth. τοῦ ι,) f. ίξομαι, perf. ιγμαι, *terreo*; item *metuo*: ab eod. th.

Δείδοικα, Poët. pro δέδοικα, præt. m. à

ΔΕΙ'ΔΩ, *timeo*, *paveo*, *trepido*. f. δείσω. p. δέδεικα. imperf. ἔδιον à δίω. inus. imperat. δέδιθι, & δείδιθι Poët. ab inus. δέδιμι. a. 1. ἔδεισα, & ἔδδεισα, Poët. a. 1. opt. Æol. δείσεια inf. δεδεῖσαι. præs. pass. sub. δίωμαι· à δίω. inf. δεδεῖσθαι, & per Aphær. δεῖσθαι. f. 1. m. δείσομαι. a. 1. m. ἐδεισάμην. sub. δείσωμαι. perf. m. δέδοικα (& δείδοικα Poët.) pro δέδοιδα euphoniæ gratiâ. Item δέδια, & δέδεια, ac Poët. δείδια, à δίω, inus. plusq. p. ἐδεδοίκειν, & ἐδεδίειν. Poët. ἐδειδίειν. perf. inf. δεδιέναι, & part. δεδιὼς & δειδιώς. Poët. sæpe præterita præsentis significationem obtinent. Hinc δέος, *metus*: ἀδεὴς, *metu carens*: περιδεὴς, *meticulosus*: & hinc aliqui ortum volunt Angl. **Die**, **Dead**, *&c.* utpote φοβερῶν φοβερώτατα.

Δειελιέω, *meridior*: hinc

Δειελιήσας, αντος, *cœnans*, ejusd. a. 1. part. act. à δείελος, *vesper*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Δειελινὸς, οῦ, Poët. pro δειλινὸς, *vespertinus*, à

Δείελος, ου, ὁ, ἡ, *vespertinus*; item *vesper*. & δείελον, τὸ *merenda*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Δεικανάειν, ᾶν, Poët. pro δεικνύναι, *ostendere*. A prisco δείκω, deducitur δεικάνω, hinc δεικανάω, imperf. ἐδεικάναον, ων, αες, ας· & hinc præsens Poëticum δεικανάεσκω, & imperf. Ion. δεικανάεσκον, ες, ε, Th. δείκνυμι, *ostendo*, vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικανόωμαι, *accipio*, à δέκομαι, quod est, Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, *simulacrum*, *imago*.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. ind. à δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Ion. pro ἐδείκνυ, *ostendebat*. vel pro δείκνυθι, *ostende*, præs. imperat.

Δεικνύει, 3. sing. ind. à δεικνύω, *ostendo*.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, *ostendo*, *monstro*, *indico*, f. δείξω, p. δέδειχα, a. 1. ἔδειξα, a. 1. imperat. δεῖξον, άτω, a. 1. sub. δείξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. δεῖξαι, perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχθεὶς, έντος. Hinc δεῖγμα, δεῖξις, &c. ἀποδεικτικὸς, οῦ, *demonstrativus*.

Δεικνύναι, *ostendere*, præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. à δείκνυμι.

Δείκτης, ου, ὁ, *ostensor*, *demonstrator*. &

Δεικτικὸς, οῦ, *ostensivus*, *demonstrativus*: compos. ἀποδεικτικὸς, idem. à δείκνυμι.

Δειλ', pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, *timidus*.

Δείλαιος, αία, αιον, ου, idem. ac them. δειλός.

Δειλαῖος, ου, Dor. & Att. pro δείλαιος.

Δειλαίνω, & —αίνομαι, *timidus sum*: à δειλὸς, *timidus*.

Δείλην, Dor. pro κατὰ δείλην, *vesperi*: à

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus*; item *crepusculum*.

Δείλης, quum πρωῒ opponitur, *vesperi*.

Δειλία, ας, ἡ, *timiditas*: &

Δειλιαίνω, f. ανῶ, *terrefacio*: item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor*, *formido*: à δειλὸς, *timidus*.

Δειλιάζω, f. άσω, p. ακα· &

Δειλιάω -ῶ, *formido*, *ob ignaviam refugio*. f. άσω. p. δεδειλίακα, a. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας· præs. imperat. δειλίαε, α, δειλιαέτω, άτω. Th. δειλὸς, *ignavus*.

Δειλινὸν, τὸ, substantivè *merenda*: adverbialiter, sub. χρόνον, *vespertino tempore*: à

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus*. Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, & ab eod. th.

Δειλόομαι, -οῦμαι, *timeo*, *paveo*: unde δειλωθεὶς, *territus*, a. 1. part. pass. à

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *timidus*, *ignavus*, *miser*, *debilis*, *improbus*. q. à δείδω, *timeo*, vel qui δεῖται λίαν, *valde ligatur*.

Δειλότερος, ου, compar. à δειλὸς, *timidus*.

Δεῖμα, ατος, τὸ, & δειμὸς, οῦ, ὁ, *timor*, *metus*, à δείδω, *timeo*.

Δειμαίνω, *timeo*, f. ανῶ, p. γκα. ab eod. them.

Δειμαλέος, ου, *timidus*, *terribilis*, ejusd. them.

Δείμας, *qui ædificavit*, a. 1. part. δεῖμε, vel δεῖμεν, Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. ind.

δείμα-

δείμασθαι (δειμᾶσθαι enim, *timere*.) & δειμάμϛνος, a. 1. inf. & part. m. verbi δέμω, *struo*.
Δειματόω-ῶ, pro φοβέω. imperf. ἐδειμάτου, *terrefaciebat*. Th. δείδω.
Δειμὸς, ȣ, ὁ, idem ac δεῖμα, *metus*, *terror*: à δείδω, *timeo*: at
Δεῖμος, ȣ, ὁ, nomen viri, à δείδω quoque.
Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet*, quod vide.
ΔΕΓ̃ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, *quidam*. Vocabulum est infinitum. Et δεῖνα, adv. pro δεινῶς, *vehementer*: à δεινὸς, *terribilis*, quod in pl. n. g. habet δεινά.
Δεινοθέτας, α, Dor. pro
Δεινοθέτης, ȣ, *graviter homines tractans*: Amoris Epithet. ex δεινὸς, *gravis*, & τίθημι, *impono*.
Δεινοῖο, gen. Ion. pro δεινοῦ, dat. pl. Ion. δεινοῖσι· à δεινὸς, quod vide.
Δεινολογεῖσθαι, *graviter conqueri*· ex δεινὸς, & λέγω, *dico*.
Δεινομένειος, παῖς, ὁ τῦ Δεινομένους ὑιὸς Ἱέρων· Pindar.
Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querela*: &
Δεινοπαθέω, f. ήσω, *graviter afficior*, *ægrè fero*: &
Δεινοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *gravi affectus injuriâ*, *graviter ferens*: quod à δεινὸς, & πάθος, quod à πάσχω, *patior*.
Δεινότης, ητος, ἡ, *vis*, *solertia*, *attrocitas*, *gravitas*, *dicendi facultas*: à
ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *DIRUS*, *vehemens*, *gravis*, *solers*, *peritus*, *validus*, *magnus*. q. à δέος vel δείδω. in comp. δεινότερος, superl. δεινότατος.
Δεινόω-ῶ, sicuti δεινοποιῶ, *exaggero*: à δεινός.
Δεινώ, *terribiles*, nom. dual. à δεινός.
Δεινωποὶ, *graves aspectu*, nom. pl. ex
Δεινωπὸς, ȣ, ὁ, ἡ, idem ac δεινώψ, *torvus*, *gravis*, à δεινὸς & ὢψ, ὠπὸς, *facies*. Th. ὄπλομαι, *video*.
Δεινῶς, adv. *vehementer*, *terribiliter*, *mirè*, *accuratè*, à δεινός.
Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas*, item *exaggeratio* & *amplificatio*, apud Orat. quæ & δεινολογία dicitur. Th. δεινός.
Δείξαις, *monstrares*, 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. à δείκνυμι, *ostendo*. f. δείξω.
Δεῖξε, vel δεῖξεν, *ostendit*. pro ἔδειξε, a. 1. Ion. sic δείξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. them.
Δεῖξις, εως, ἡ, *ostensio*, *ostentatio*: item *indicium*, *argumentum*. Them. δείκνυμι, *ostendo*.
Δεῖξον, *ostende*, a. 1. imperat. ejusd.
Δείξω, εις, ει, *ostendam*, f. 1. act. à δείκνυμι.
Δειπνεῦντες, Ion. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, *cœnantes*, præs. part. nom. pl. à
Δειπνέω, *cœno*; item simpliciter *comedo*: f. ήσω. p. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna*.
Δειπνητικὸς, ȣ, ad cœnam pertinens.
Δειπνητὸς, ȣ, idem ac δεῖπνον· at
Δείπνητος, ȣ, &
Δειπνηστὸς, ȣ, *cœnæ tempus*: à δεῖπνον, *cœna*.
Δειπνίζω, f. ίσω, *cœnam præbeo*. Th. δεῖπνον, *cœna*.
Δειπνολόχης, *comessatricis*, gen. sing. f. g. pro δειπνολόχου· à
Δειπνολόχος, ȣ, ὁ, ἡ, propriè *qui conviviis insidiatur*, & accurate illa observat: ex δεῖπνον, *cœna*, & λόχος, *insidiæ*.
ΔΕΓ̃ΠΝΟΝ, ȣ, τὸ, *cœna*, *cibus*. παρὰ τὸ δεῖν παύειν τ̃ πόνον, quia tum homines à labore cessant.
Δειπνοῦντα, acc. sing. part. præs. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.
Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio*: f. ρῶ. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium*. Sed
Δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*: à δειρὴ, *cervix*.
Δείρειν, Ion. pro δέρειν, *excoriare*.
Δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*: idem quod δέρη· at
Δείρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.
Δειρείω, *probris scindo*: à δαίρω, *verbero*. Th. δέρας, *pellis*.
Δειρὸς, ȣ, ὁ, *collis*. Th. δέρη, *collum*.
Δειροτομέω, f. ήσω, p. ηκα, *decollo*: à δειρὴ, *collum*, & τομὸς, quod à τέμνω, *seco*.
ΔΕΓ̃ΣΑ, vel δεῖσα, ης, ἡ, *humor*, *stercus*, *fœtor*: à δεύω, *irrigo*: indè probabile Angl. to dash.
Δείσαντε, *territi*, nom. dual. à
Δείσας, αντος, *veritus*, a. 1. part. verbi δείδω, quod vide.
Δεῖσε, *veritus est*, Ion. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo*.
Δεῖσθαι, præs. inf. à δέομαι, *precor*: & à δείδομαι, *vereor*.
Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio*, *metus deorum*; item *religio*: à
Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *superstitiosus*: ex δείδω. perf. pass. δέδειμαι, σαι. Hinc δεῖσις, *metus*, & δαίμων, *numen*, *dæmon*: in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior*.
ΔΕ'ΚΑ, *DECEM*, pl. num. quasi δέχα, à δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc
Δεκατεύω, *decimo*, *decimas excipio*: δεκατόω, idem.
Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus*. δεκαδαρχίαι, *decuriæ*: &
Δεκαδάρχης, & δεκάδαρχος, ȣ, ὁ, *decurio*: à δέκα & ἀρχὴ, *principatus*.
Δεκαδύο, omn. gen. *duodena*, *duodecim*, ἄκλιτον· dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα· ex δέκα, *decem*, & δύο, vel Att. δύω.

Δεκάδωρος,

Δεκάδωρος, ου, ὁ, ἡ, *longus decem palmis*: ex δέκα, *decem*, & δῶρον, *palmus*, *donum*.
Δεκαέξ, *sedecim*.
Δεκαέτης, έος, ὁ, ἡ, *decennis*, *decennalis*: &
Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium*: ex δέκα, & ἔτος, *annus*.
Δεκάζω, f. άσω. p. ακα, *do decimam*; item *munere corrumpo*: & δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse*: q. à δέκω, *accipere facio*.
Δεκάκις, *decies*, adv. à δέκα, *decem*.
Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. magnus. Th. κῦμα, *fluctus*.
Δεκάπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui decem plethrorum* seu *jugerum est*: ex δέκα & πλέθρον, Poët. πέλεθρον.
Δεκάλογος, ου, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. & Gall. the Decalogue: à δέκα, & λόγος.
Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, *decumestris*, *decem mensium*: ex δέκα, *decem*, & μὴν, μηνὸς, *mensis*.
Δεκανδομαι, *humaniter excipio*: à δέκομαι pro δέχομαι.
Δεκαοκτὼ, *octodecim*, ἄκλιτον, omn. gen. uti.
Δεκαπέντε, *quindecim*, omn. gen. ἄκλιτον· ex πέντε, *quinque*, & δέκα, *decem*.
Δεκαπλοῦς, *decuplex*.
Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium*.
Δεκάρχης, ου, ὁ, *decurio*: &
Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*: &
Δεκαρχικὸς, *decurionalis*: ex δέκα & ἀρχὴ, *principatus*.
Δεκὰς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius: Angl. a Decade: item *decuria*.
Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, *decimatio*, *decimæ*; item *corruptio munerum largitione*: à δεκάζω, supra.
Δεκάται, ῶν, αἱ, *decimæ*: à δεκάτη, ης, ἡ, *decima*. Th. δέκα, *decem*.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, & δεκατέσσαρα, ων, τὰ, *quatuordecim*: à τέσσαρες, *quatuor*, & δέκα.
Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, *decimator*, *qui decimam colligit*: à
Δεκατεύω, *decimo*, *decimas do*: à δεκάτη.
Δέκατος, η, ον, *decimus*, *a*, *um*.
Δεκατόω, *decimas accipio*: f. ώσω. p. δεδεκάτωκα. δεκατοῦμαι, οῦμαι, *decimor*. perf. δεδεκάτωμαι· à δέκα, *decem*.
Δεκάχιλοι, *decem millia*, Poët. ex δέκα, *decem*, & χίλιοι, *mille*.
Δεκελέη, Ion. pro Δεκέλεια, ἡ. De qua Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος, τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.
Δέκευ, Ion. & Dor. pro δέχου, *accipe*. præs. imperat. à δέκομαι pro δέχομαι.
Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio*. Sic δεκόμεθα pro δεχόμεθα.
Δεκτικὸς, ῆ, *capax*: ab eod. them.

Δέκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξω, κτο, verbi δέχομαι.
Δεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus*, *a*, *um*. Th. δέχομαι, *capio*.
Δελεάζω, *inesco*: f. σω. p. δεδελέακα, a. 1. ἐδελέασα· à
ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca*. hinc
Δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, οῦ, ὁ, *illicium*, *illectamentum*.
ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, *laterna*, *fax*.
Δελλίδες, vel δελλίθες, αἱ, *vesparum cellæ*.
ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*. Hinc
Δέλτος, ου, ἡ, *pugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.
Δέλτοισιν, *libellis*, dat. pl. Ion. à
Δέλτος, ου, ἡ, *liber*. Th. δέλτα.
ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, *porcellus*: à fæcunda δελφύϊ.
ΔΕΛΦΙ'Ν, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN*, *piscis*. in pl. δελφῖνες· à δελφύϊ, est enim piscis viviparus. Δελφὶς μάλιστα. Pind. Angl. a Dolphin.
Δελφὸς, οῦ, ὁ, *civis Delphicus*.
ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, & Æol. βελφὺς, *VULVA*, *uterus*. unde ἀδελφοὶ, *uterini fratres*.
Δέλω, *inesco*, q. à δαίω, *epulor*.
ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, *corpus*. q. à δέμω, *struo*, vel δέμα, *vinculum*. Est etiam δέμας, *sicut*, adv. similitud.
Δέμειν, Ion. pro οἰκοδομεῖν.
ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *stratum lectus*· ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem: δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*.
ΔΕ'ΜΩ, *struo*, *ædifico*, a. 1. ἔδειμα. part. a. 1. δείμας. p. m. δέδομα, inde δομὴ, *ædificium*, δόμος, δῶμα, idem. οἰκοδομέω, *ædifico*.
Δέμω item, vel δάμνω, inus. pro δαμάζω, *domo*, *interficio*, f. 1. δεμῶ. perfectum, δέδμηκα, per Syncop. pro δεδέμηκα. f. 2. δαμῶ, a. 2. ἔδαμον. a. 2. pass. ἐδάμην, inf. δαμῆναι, & δαμήμεναι, part. δαμεὶς, έντος, perf. pass. δέδμημαι, part. δεδμημένος.
ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, *panes*: à τένδω, *edo*.
Δενδίλλω, verbum Ion. *oculos huc illuc verto*. f. λῶ. ab ἴλλος, *oculus*, & δινέω, *volvo*.
Δένδρεον, ου, τὸ, *arbor*, *lignum*, Poët. pro δένδρον, idem.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *nemorosus*, *arboribus abundans*. Th. δένδρον, *arbor*.
Δενδρίον, Poët. diminut. à
ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, *arbor*. unde
Δενδρώδης, εος, ὁ, ἡ, *arboreus*.
ΔΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *probrum*, *contumelia*. Hinc δεννάζω, *maledico*.
Δέξαι, *suscipe*, a. 1. imperat. m. à δέχομαι, quod vide. vel Ion. pro δεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. à δείκνυμι.

Δεξαμθμὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum* vulgò aquarum, *cisterna*, *lacus* : à
Δεξάμθμος, η, ον, a. 1. part. m. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι.
Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. m. ejusd. verbi.
Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι *capio*.
Δέξωμαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. sub. m. ejusf. verbi.
ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, & Poët. δεξιτερὰ, (sub. χεὶρ,) *DEXTRA*, sub. manus; item *fides* per dextram data, q. à δέχομαι, *capio*. Hinc
Δεξιόγυιος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *Qui dextera & agilia membra habet*.
Δεξιολάβος, ου, ὁ, *satelles*, *stipator*, *lancearius*, *jaculator*. παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιάν.
Δεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, p. ωμαι, *dextram jungo*, *dextrâ apprehendo* : item *humaniter excipio* : à δεξιά.
Δεξιὸς, οῦ, *dexter*, *faustus*, *solers*, *urbanus* ; ἀμφιδέξιος, ου, *ambidexter*. &
Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas*, *solertia* : ab eod. th.
Δεξιόωντο, pro ἐδεξιοῦντο, imperf. m. verbi δεξιόομαι, *dextram jungo*. Them. δεξιὰ, *dextra*.
Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, idem ac δεξιὸς· δεξιτερῆ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra*.
Δεξιῶς, adv. *prosperè*, item *solerter*, ab eodem th.
Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram*, *gratulatio*. ab eod. th.
Δεξιώτερος, *dexterior*, comp. & δεξιώτατος, superl. à δεξιός.
Δεξιώτερον, adverbialiter, *dextrorsum*. & δεξιώτατα, *commodissimè*.
Δεῖος, εος, τὸ, Poët. pro δέος, εος, τὸ, *metus* : à δείδω, *timeo*.
Δέομαι, *oro*, *rogo* ; item *indigeo* : cum genit. imperf. ἐδεόμην, ου, έετο, f. 1. δεήσομαι, perf. δεδέημαι, tanq. ab inus. δεέομαι, a. 1. pass. ἐδεήθην. a. 1. imperat. δεήθητι, & in 2. pl. δεήθητε, *orate*, præs. part. δεόμθμος, à δεῖ, *opus est*. Th. δέω.
Δέον, *ligabant*. pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. act. à δέω, *vincio*. &
Δέον, οντος, *decens*, *æquum*, *commodum* ; item *deficiens*. præs. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, *necessarium est*, in pl. δέοντα. ab imperf. δεῖ, *oportet* : hinc
Δεόντως, adv. *commodè*.
Δέος, εος, & Poët. δεῖος, τὸ *metus*. Th. δείδω, *timeo*.
Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. pl. Ion. à
ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, & αος, τὸ, *poculum*, item *patera*, quia πόσις δεύεται, *potu irrigatur*. Hinc δεπάζω, *bibo*.
ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis*, *corium*. Hinc δέρμα, idem. δέρω, *excorio*, &c.
Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, *Derbensis*.
Δέργμα, ατος, τὸ, *aspectus*, à δέρκω, *video*.
ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*, hinc δέρας, ας, ἡ, *jugum montis*. Hesych. quā significat. δεῖρας dicitur.
Δέρθρον, ου, τὸ, *rostrum avis*, tanquam instrumentum excoriandi.
Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.
Δερκέσκω, seu --ομαι, idem quod δέρκω, & --ομαι.
Δερκομθμάων, Æol. pro δερκομθμῶν, gen. pl. f. g. à δερκομθμη. à δέρκω, seu δέρκομαι, *video*.
Δερκομθμοιο, *intuentis*, gen. Ion. part. præs. δερκομθμω. nom. & acc. dual. ejusd. verbi.
ΔΕ'ΡΚΩ, & δέρκομαι, *video*, *aspicio*, f. ξω. p. χα. f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. a. 2. inf. δρακεῖν. præt. m. δέδορκα, pro quo & δέδρακα per Metath. perf. pass. δεδέργμαι, a. 1. pass. ἐδέρχθην, part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt par Antiphr. Angl. Dark, vel per Aphær. à composito ἀδερκὴς, *obscurus*.
Δέρμα, ατος, ατι, τὸ, idem ac them. δέρας, item *cutis*, à δέρω, *excorio* ; quod à δέρας.
Δερμάτινος, η, ον, *coriaceus* : &
Δερμύλλω, *excorio*, *detego*, à δέρμα. Th. δέρας.
Δέρος, εος, τὸ, idem ac δέρας. Ion.
Δέρρις, εως, ἡ, *pellis*, *cilicium* : à δέρας, *corium*.
Δέρτρον, ου, τὸ, *membrana*, *omentum* ; item *rostrum*. ab eod. th.
Δερχθεὶς, έντος, *obtuitus*, a. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, *video*.
Δέρω, *excorio* : item *verbero*, *cædo*. f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδερκα. a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον. perf. pass. δέδαρμαι. & per Metath. δέδραμαι, σαι, ται, a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*.
ΔΕ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, *mensis*, *Junius* apud Macedonas.
Δέσις, εως, ἡ, *ligatio*, *nodus*, *junctura* : &
Δέσμα, ατος, τὸ, idem ac δεσμὸς, *vinculum*.
Δεσμεύω, *ligo*, *vincio*, *colligo*, f. εύσω. p. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.
Δεσμέω, f. ήσω. p. δεδέσμηκα. imperf. pass. ἐδεσμεόμην, οῦμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο, idem, & ab eod. th.
Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th δέω, *ligo*.
Δέσμιος, ου, *vinctus*. ab eod. th.
Δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, in pl. οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμὰ, *compedes*. ejusd. th.
Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, pro δεσμιοφύλαξ, *commentariensis*, *vinctorum custos* ; à φυλάσσω, *custodio*, & δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.
Δεσμόω, *in carcerem conjicio*; item *vincio*, *ligo*, f. ώσω, p. pass. δεδέσμωμαι. &

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, *carcer*, &

Δεσμώτης, ου, ὁ, *vinctus*, *captivus*. Th. δέω, *ligo*.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. ώσω, *dominor*, *dominium obtineo*, à δέω, & πους, *ligat*, q. *pedes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina*, à δεσπόζω, *dominor*. δεσπότις, idem.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis filia*, fem. à δεσπόσυνος· item Ion. & Poët. pro δεσποτεία, *dominatus*, *imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poët. idem ac δεσποτικὸς, *ad dominum pertinens*: item ὁ δεσπόσυνος, substantivè, *herilis filius*. ab eod. them.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*: &

Δεσπότης, ου, ὁ, *dominus*. in dat. δεσπότῃ, voc. ὦ δέσποτα· ab eod. th. Δεσπότας ναῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτικὸς, οῦ, *herilis*; item *imperiosus*: τὸ δεσποτικὸν, *dominandi potestas*: & hinc

Δεσποτικῶς, adv. *heriliter*, *dominorum more*: ab eod. th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina*: ab eod. th.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη· *Fistula*, & per Metalepsin pro *Lyda*.

Δεταὶ, *faces in fasciculum colligatæ*, à

Δετὸς, ἡ, ὸν, *ligatus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεῦε pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut & δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον, imperf. à δεύω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, f. 1. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δευκαλέων, ονος, & —ίων, ωνος, ὁ, propr. nomen, *DEUCALION*.

ΔΕΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*, apud Ætolos.

Δευοίατο, *indigerent*, præs. opt. pro δεύοιντο, Ion. à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. th. δέω.

Δεύομαι, f. δεύσομαι, *madefio*, *irrigor*. part. præs. δευόμενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τοῦ υ pro δέομαι, f. δευήσομαι, *indigeo*: unde

Δευόμενος, η, ον, *indigens*, ejus. par. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον· à δεῖ, *oportet*. Th. δέω.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi, δεύω, *rigo*.

Δεῦρ', & Att. δευρὶ, item δεῦρο, pro

ΔΕΥ͂ΡΟ, adv. *huc*, *hunc in locum*, *adesdum*.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo*. f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, οῦ, *infector*, *tinctor*; item *benè tinctus*; & Metaph. *indelebilis*: à δεύω & ποιέω.

Δεύτατος, ου, *ultimus*, *postremus*: à δεύτερος, *secundus*.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) *huc agite*, *adeste*, *venite*: δεῦτε δὴ, *eja accedite*: à δεῦρο.

Δευτέρα, pro δεύτερον, vel δευτέρως, *secundò*, *secundo loco*, *iterum*.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, *secundarius*, *secunda die aliquid faciens*, ab eod. th.

Δευτερεῖα, ῶν, τὰ, *secundæ partes*.

Δευτεροδεκάτη, *secundaria decima*, à Levitis lege Mosaica sacerdotibus solvenda.

Δευτερολογία, ας, ἡ, *secunda actio*, *secundæ dicendi vel agendi vices*. ex δεύτερος, & λέγω, *dico*, præt. m. λέλογα.

Δεύτερον, adverbialiter, *secundò*. neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, *repetitio legis*: ita inscribitur quintus liber Mosis, Angl. **Deuteronomie.** à

Δευτερονόμος, ου, ὁ, *secunda* aut *posterior lex*. ex δεύτερος & νόμος, *lex*.

Δευτερόπρωτος, ου, *à secundo primus*: ex δεύτερος. & πρῶτος, *primus*.

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, α, ον, *secundus*, *a*, *um*, *posterior*, *alter*, δεύτερον, *postpositum*, *posthabitum*, apud Demosth. item adverbialiter *secundó*. ἐκ δευτέρου, *secunda vice*. à δύο, q. δυότερος. Hinc

Δευτερόω, f. ώσω. *secundò facio*, *itero*. item.

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, &

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *secundus actus*, aut *ordo*, *iteratio*.

ΔΕΥ'Ω, *rigo*, f. δεύσω. p. δέδευκα. a. 1. ἔδευσα. a. 1. sub δεύσω, ῃς, ῃ, unde Angl. **dew.**

ΔΕ'ΦΩ, *excorio*, f. ψω. p. δέδεφα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, Ion. perf. pass. 3. pl. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. à δέχομαι, ῃ, εται.

Δεχήμερος, ου, *decem dies durans*: ex δέκα & ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. Ion. & Poët. pro δεδέχθαι· δεχθεὶς, a. 1. part. pass. ab eod. th.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. scribitur & δέγμενος, ab eod. verb.

Δέχνυμαι, idem quod

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *capio*, *percipio*, *suscipio*, *admitto*, *sustineo*, *exspecto*. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. m. ἐδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. δέξαι. a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται. & in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται. a. 1. m. inf. δέξασθαι. a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον, præt. m. δέδοχα. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, αναδέχομαι, &c.

Δέψα, ἡ, *pellis*. Suidæ. à δέφω, *excorio*, *emollio*.

Δεψέω, *DEPSO*, *subigo* & *mollio*, coriariorum more. f. ήσω, a. 1. ἐδέψησα, part. δεψήσας. à δέψω, *excorio*.

ΔΕ'Ω, *ligo*, *vincio*, *necesse habeo*. f. δήσω, p. δέδεκα. a. 1. ἔδησα. a. 1. imperat. δῆσον, άτω, & in pl. δήσατε, *ligate*. a. 1. sub. δήσω. ῃς, ῃ. a. 1. part. δήσας, αντος, perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, *vinctus*. a. 1.

pass. ἐδέδεσθαι, ης, η, a. 1. inf. pass. δεθῆναι. f. 1. pass. δεθήσομαι. Hinc δεῖ, *oportet*, impers. δεσμὸς, *vinculum*, ὑποδέω, *subligo*, ὑπόδημα, *calceamentum*, δέον, *decens*, δέομαι, *indigeo*; item *rogo*, ἐνδεὴς, *indigus*, &c. suis in locis.

ΔΗ', *sanè, profectò, equidem, verò, proindè, demum*: est etiam repetentis, ut *inquam*. quasi à δαίω, *scio*. Pro eodem dicitur & δήπου, & δήπουθεν · in carmine verò δὴ ῥα. In carmine modo postponitur, modo præponitur: at in soluta oratione postponitur tantum. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὅς δὴ, ὃ δὴ, *&c.* & sæpe δὴ pro δέ. δῆγε, *utique*; δῆδε, κἀκεῖσε, *huc atque illuc*; τί δή; *quid ita?* ὡς δὴ, *ceu planè*; δὴ ἄριστοι, *longè optimi*; δήποτε, *tandem*; σὺ δή; *tu ne?* μὴ δή; *quare ne?*

Δῆ, pro δέῃ, *oporteat*.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *morsus*, a. 1. pers. perf. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμὸς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod. th.

Δηγρᾶ, *impleo*. Hesych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. verbi δήω, *invenio*, quod significationem futuri obtinet.

Δήθ' pro δηθὰ, *diu*, item δηθὰ vel δηθάκις, *crebró*. adv. à δὴν, *diu*.

Δηθαγόρος, ου, *loquax, qui diu loquitur*: ex δηθὰ, *diu*, & ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *videlicet*, adv. à δὴ, *sane*.

Δηθύνω, *tardo, moror*, præs. part. δηθύνων, οντος, & in acc. δηθύνοντα, à δηθὰ, quod à δὴν, *diu*.

Δηΐάω, *comburo*, ut & δηΐζω & δηιόω. à δαίω, *uro*.

Δηϊκόοντα, acc. sing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nomen propr.

Δήϊος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro δάϊος, ου, *hostis, bellicosus, ardens*. gen. Ion. δηΐοιο, pro ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι. à δαίω, *uro*.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*. à δήϊος, *hostilis*; quod à δαίω, *uro*.

Δηϊόω, & per Sync. δῃόω, *vasto, uro*. à δαίω, idem.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deïpulus*, nomen propr.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, *Deipyrus*, nomen propr. viri.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hostilis*.

ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, sc. *aquæ*. à Lat. fit. Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ, ἡ, *mordax*, unde fortean Lat. *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δήκτης, ου, &

Δηκτικὸς, οῦ, idem, & ab eod. th.

Δήκω, f. ήξω, p. ηχα, inusit. *mordeo*, quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Vide Δάκνω.

Δήκωσις, male legitur, pro δόκωσις, *contignatio*, à δοκόω, *contigno*.

Δηλαδὴ, *videlicet*, q. à δῆλα δὴ, *manifesta certè*. Th. δὴ, *certè*.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præs. part. pass. à

ΔΗΛΕ'Ω, *LÆDO, corrumpo, decipio*. f. ήσω. p. δεδήληκα. hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum*.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio*: &

Δηλητὴρ, ῆρος, *noxius*: ab eod. th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum*, sc. pharmacum, *venenum*.

Δήλια, τὰ, Apollinis festa in Delo. à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, *Delius*, item *Apollo*: à Delo insula sic dictus.

Δῆλομαι, *volo*, Dor. δηλὴ, ῆς, ἡ, *voluntas*, q. à θέλω.

Δῆλον, τὸ, *Apollinis templum*; item neut. g. à δῆλος *manifestus*.

Δηλονότι, *nimirum, omnino, profectò, quippe*, adv. q. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.

ΔΗ͂ΛΟΣ, ου, *manifestus, notus, certus, perspicuus*: hinc δηλόω, f. ώσω, *manifesto, declaro*. δήλωσις, *manifestatio*: ἄδηλος, ου, ὁ, ἡ, *occultus, obscurus*: &

Δῆλος, *DELUS*, nomen Insulæ, sic dictæ, quod repentè enata apparuerit. ut Arist. vel ob ejus celebritatem: sive quod exinde δῆλα seu oracula.

Δηλόω, *declaro, manifesto, notum facio*, imperf. ἐδήλοον, ουν, οες, ους, οε, ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Them. δῆλος, *manifestus*.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat, indicium*: &

Δήλως, *palam, manifestò*: item

Δήλωσις, εως, ἡ, *significatio, enunciatio*: ab eod. th.

Δημαγωγέω, *populum duco quo volo*. f. ήσω. hinc

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, *populi ductor, popularis*: ex δῆμος, *populus*, & ἄγω, *duco*.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*: &

Δήμαρχος, ου, ὁ, *tribunus plebis*: ex δῆμος, *populus*, & ἀρχὴ, *principatus*.

Δήμευσις, εως, ἡ, *proscriptio*: à

Δημεύω, f. εύσω, *proscribo*. Th. δῆμος.

Δημέας, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis*.

Δημηγορέω, *concionor, orationem ad populum habeo*. imperf. ἐδημηγόρεον, ουν. f. ήσω. p. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος. *orator*: ex δῆμος, *populus*, & ἀγορεύω, idem quod ἀγορεύω, *concionor*, quod ab ἀγορὰ, *forum*.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio*: &

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *orationem habens*: à δημηγορέω, quod vide.

Δημηγόρος, ου, ὁ, *concionator*. ab eod. th.

Δημήτηρ, ερος, vel τρος, ἡ, *Ceres*, dea frugum. q.d. γημήτηρ, à γῆ, *terra*, & μήτηρ, *mater*. Vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum*. vel à δήω, *quæro*.

Δημήτειος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *Cerealis*. à Δημήτηρ, *Ceres*.

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, Ceres.
Δημήτρια, Cerealia, ἑορτὴ Δήμητρ☉.
Δημητριακὸς, ῦ, &
Δημήτρι☉, ῦ, Cerealis: à Δημήτηρ.
Δημητρυὼν, ῶνος, ὁ, appellatus ἀπὸ τῆς Δήμητρ☉, quia Cereri sacer, qui & Δημήτρει☉ vocabatur.
Δήμια, res à populo donatæ: item adverbialiter, publicè; à δήμι☉, quod à δῆμ☉.
Δημίδιον, ῦ, τὸ, plebecula, popellus, dim. à δῆμ☉.
Δήμι☉, ῦ, ὁ, ἡ, publicus, plebeius: item substantivè pro ministro publico, lictor, carnifex. Th. δῆμ☉, populus.
Δημιουργεῖον, ῦ, τὸ, officina: &
Δημιουργέω, f. ήσω, p. ηκα, fabricor, condo, efficio: item
Δημιούργημα, ατ☉, τὸ, opificium: &
Δημιουργικὸς, ῦ, fabrilis: à
Δημιουργὸς, & Poët. δημιοεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, conditor, opifex, qui δήμιον, ἐργάζεται, publicum operatur: à δήμι☉, quod à δῆμ☉, & ἔργον, opus.
Δημοβόρ☉, ῦ, qui bona populi devorat: ex δῆμ☉, populus, & βορὰ, pabulum.
Δημογέροντες, senatores, nom. pl. à
Δημογέρων, οντ☉, ὁ, senator; ex δῆμος populus, senex.
Δημόθεν, adv. à populo, ex plebe: à δῆμ☉.
Δημοκλεῖς, Democles: nomen propr.
Δημοκρατέομαι -ῦμαι, sub populi regimine vivo: &
Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis status, Angl. **Democratie**, ex δῆμ☉, populus, & κρατέω, regno, à κράτος, potentia.
Δημόκριτος, ῦ, ὁ, Democritus, Philosophus, q. δήμου κριτής.
Δημόνικος, ῦ, ὁ, Demonicus, voc. ὦ Δημόνικε. nomen propr.
ΔΗ˜ΜΟΣ, ῦ, ὁ, populus, plebs, vulgus. q. à δέω, ligo: hinc compos. ἀπόδημος, peregrè agens: ἀποδημία, absentia: ἀποδημέω, absum domo seu patria.
Δημὸς, ῦ, ὁ, pinguedo, fortè quòd uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, uro, vel sub th. δῆμος.
Δημοσθένης, Demosthenes, orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμου σθένος, robur seu potentia populi. hinc Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν.
Δημοσίᾳ, adverbialiter, publicè, cui opp. ἰδίᾳ, privatim. dat. fœm. à δημόσιος.
Δημοσιεύω, activè, divulgo; item neutraliter publica civitatis negotia gero, cui opp. ἰδιοτεύω.
Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um, cui opp. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, ærarium: à δῆμος.
Δημοσίως, publicè, à δῆμος.
Δημότης, ῦ, ὁ, popularis: &
Δημότις, ιδος, in fœm. idem.
Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularis, à δῆμος, plebs.

Δημοφάγος, ῦ, ὁ, plebivorus: à δῆμος, ῦ, ὁ, plebs, & φάγω, comedo.
Δημώδης, εος, ὁ, ἡ, popularis, in acc. pl. n. g. δημώδη· à δῆμος, populus.
ΔΗ´Ν, & δηθὰ, adv. diu: hinc δηναιὸς, diuturnus: δηρὸς, idem.
ΔΗΝΑ´ΡΙΟΝ, ῦ, τὸ, denarius Rom. à denis æris.
Δεῶι, pro δήνεα, consilia. nom. pl. à δῆνος, ε☉, τὸ, consilium.
ΔΗ˜ΝΟΣ, ε☉, τὸ, consilium, ars, vaframentum: à δὴν diu enim deliberatur.
Δὴξ, κὸς, ἡ, teredo, vermis qui lignum corrumpit: à δάκνω.
Δῆξις, εως, ἡ, morsus, ab eod. th.
Δήξω, mordebo, pungam, f. 1. verbi δάκνω, q. à δήκω.
Δήουν, comburebant, 3. pl. imperf. & δηοῦν, vastare, præf. inf. seq. verbi.
Δηόω, f. ώσω, vasto, δηωθεὶς, a. 1. part. pass. per Sync. pro δηϊόω, à δηῒς pugna, quod à δαίω, uro.
Δῆπερ, saltem, adv. ex δὴ, sane: Sic
Δήποθεν, undecunque.
Δήποτε, cumque.
Δήπου, δήπουθεν, nimirum, certè utique, profectò, ex πού, ubi Th. ὅς, & δὴ, sane.
Δηριάω-ῶ, Poët. pro ἐρίζω ἢ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.
Δηρινθήτην, contendebant, 3. dual. a. 1. pass. Ion. a
Δηρίνω, idem quod δηριάω, pugno. Th. δῆρις, pugna.
Δηρίομαι, pugno, certo: à
ΔΗ˜ΡΙΣ, εως, ἡ, contentio, rixa, pugna. in acc. δῆριν· q. δάερις, ex δα, partic. intens. & ἔρις, contentio.
Δηρισάντοιιν, certantibus, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. à δηρίσας, αντ☉, à δήριζα, idem quod δηριάω, pugno. Th. δῆρις, contentio.
Δηρίω, seu δηρίομαι, f. ίσομαι, contendo, certo. Th. δῆρις.
Δηρὸν, adv. pro δὴν, à
Δηρὸς, οῦ, diuturnus, quod à δὴν.
Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. δήσαντες, 1. pl. a. 1. part. δήσατε, ligate, 2. pl. a. 1. imperat act. à δῆσον, άτω. δήσασθαι. a. 1. inf. m. à δέω, ligo.
Δησάσκετο, alligabat, imperf. verbi Poët. δησάσκομαι· vel potius pro ἐδήσατο, a. 1. m. a. δέω, ligo.
Δῆσε, pro ἔδησε, Ion. a. 1. δήσῃς, ῃς, & in 2. pl. δήσητε, a. 1. sub. act. à δήσω, f. 1. verbi δέω, ligo.
Δῆτα, igitur, certè, tandem, demum, adv. à δὴ, sane.
Δητὸς, postremus. Hesych. à δεύτατ☉· ex δεύω, relinquo.
Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, demorsus: part. a. 1. pass. à δάκνω, mordeo, quod vide.
ΔΗ´Ω, invenio. Sed crebrius futuri habet significationem.

Δηὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres*.
Δηώσειν, *interfecturus*, f. 1. inf. act. à δηιόω. quod vide.
Δί, pro Δία, *Jovem*, acc. sing. à Ζεὺς, διὸς, διί. voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*.
Δῖα, & Ion. δίη, *divina, dia, egregia*: fœm. g. a δῖος, contractè pro δίιος, δῖα γυναικῶν, Helena dicitur apud Hom. à διὸς, gen. à Ζεὺς.
ΔΙΑ', præposit. cum genit. *per*; item, *ex, cum, post, propter, in, pro, ad, inter*; cum acc. *propter*. Vel pro κατὰ, *per*; item, *in, contra, inter*. In compositione plurimùm notat separationem, vel intendit significationem, *di* vel *dis, per, trans, de, circum, ex* vel *post, ob* vel *contra, more*; interdum verò minuit, ut διαμειδιάω. *subrideo*.
Διαβαίνω, *transeo, trajicio*; item *divarico*, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, βάντος. Th. βαίνω, *eo*.
Διαβάλλω, *trajicio, transfero*: item *calumnior, defero, criminor, odiosum reddo*. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. διεβλήθην, p. m. βέβολα.
Διαβὰς, *emensus*, a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*, quod vide.
Διάβασις, εως, ἡ, *transitus*. ab eod. διαβαίνω.
Διαβαστάζω, idem quod th. βαστάζω, *porto*.
Διαβαστάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.
Διαβατήρια, ων, τὰ, *sacrificia pro transitu*: &
Διαβατήριος Ζεὺς, *qui felicem transitum dat illis quibus favet*: à διαβαίνω, *transeo*.
Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui transiri potest. ejusd. verbi.
Διαβεβαιόομαι -ȣ̃μαι, *assevero*. f. ώσομαι. p. διαβεβεβαίωμαι &
Διαβεβαιόω -όσω, *confirmo, certiorem reddo*; à διὰ, per, intens. & βεβαιόω, *stabilio*. Th. βέβαιος, *stabilis*.
Διαβεβλημένος, ȣ, *traductus*, part. perf. pass. à διαβάλλω.
Διαβῇ, *transierit*, 3. sing. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ, Ex διὰ & βαίνω, *eo*.
Διάβημα, ατος, τὸ, *transitus, gressus*: à διαβαίνω, *transeo*.
Διαβιβάζω, *trajicio*, item, *peragro, perambulo*. f. άσω. p. ακα. à βιβάζω. Th. βαίνω, *eo*.
Διαβιόω, f. ώσω, & -όομαι -ώσομαι, *vitam transigo* seu *traduco*: à βιόω *vivo*, quod à βίος, *vita*.
Διαβλέπω, *despicio*. f. ψω. p. διαβέβλεφα, ex διὰ, & βλέπω, *video*.
Διαβληθεὶς, έντος, *delatus*: a. 1. part. pass. à διαβάλλω· quod vide.
Διαβοάω -ῶ, *divulgo, celebro*: διαβοηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*: à βοάω.
Διαβόητος, ȣ, ὁ, ἡ, *celebris, insignis*: item in malam partem *famosus*: ab eod.
Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio*: à διαβάλλω, *traduco*, p. m. διαβέβολα.
Διαβολία, ας, ἡ, idem, & ab eod.
Διαβολίῃ, ejusd. dat. sing. Ion.
Διαβολικὸς, ȣ, *DIABOLICUS, calumniatorius*: &
Διάβολος, ȣ, ὁ, *calumniator, DIABOLUS, Satan*. ab eod. th.
Διάβορος, *absumptus, exesus*; item *exedens*, à βορὰ, *pabulum*.
Διαβȣλία, ας, ἡ, &
Διαβȣ́λιον, ȣ, τὸ, *consilium, deliberatio*: à βȣλή.
Διαβυνέεσθαι -εῖσθαι, *trajicere*, alii leg. διαβυνέεσθαι.
Διαβῶ, vide in διαβῇ.
Διαγγέλλω, *annuntio*, f. γελῶ, p. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγέλλοισα, Dor. pro ȣσα. f. g. præs. part. act. ex διὰ, & ἀγγέλλω.
Διάγγελος, ȣ, ὁ, *internuntius*: ab iisd.
Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit*, a. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω, *dego*. Th. ἄγω, *duco*.
Διάγε, *tamen, propter*, ex διὰ, *per*, & γε.
Διαγελάω -ῶ, *derideo, arrideo*: à γελάω.
Διαγενόμενος, *exactus*: a. 2. part. m. à
Διαγίνομαι, *intersum, absolvor*; item *permaneo, perenno*. f. διαγενήσομαι. p. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος· ex διὰ & γίνομαι, *sum*.
Διαγινώσκω, *pernosco, plenè cognosco*. f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα a. 2. διέγνων. perf. pass. διέγνωσμαι. ex διὰ & γινώσκω, *cognosco*.
Διαγνωρίζω, *divulgo*. f. ίσω. p. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα, à γνωρίζω, quod à γνώσκω.
Διάγνωσις, εως, ἡ, *cognitio, plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω, quod vide.
Διαγνώσομαι, f. 1. m. à διαγινώσκω, quod vide.
Διαγογγύζω, *obmurmuro*. imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro*.
Διαγορεύω, *publico, differo, concionor*; item *sancio, jubeo, veto*, ab ἀγορεύω, quod ab ἀγορὰ, *oratio*.
Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus, breviarium*; item *decretum*; item *descripta tabella*, seu *figura geometrica*: διαγράμματα, *theoremata geometrica*: &
Διαγραψόμεθα, 1. pl. f. 1. act. à
Διαγράφω, f. ψω, p. αφα, *describo*, item *conscribo, deligo*; item *deleo, abrogo*: διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, *non instare accusationi institutæ*. Th. γράφω, *scribo*.
Διαγρηγορέω -ῶ, *evigilo*. f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*.
Διαγρυπνέω, idem, ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. & ὑπνέω, *dormio*, quod ab ὕπνος, *somnus*.

Διάγω,

Διάγω, *dego*. f. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διήγον, Att. διήγαγον ex διὰ & ἄγω, *ago*.
Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio*, *productio*; item *statio*, ab eod.
Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, *divido*: quod à δαίω, idem.
Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*. quod vide.
Διαδέξιος, ου, *dexter*, *faustus*. Th. δεξιά.
Διαδέρκω, *perspicio*, a. 2. ἔδρακον. Th. δέρκω, quod vide.
Διαδέχομαι, *accipio per alium*, q. *per manus traditum*, *succedo*. f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. m. διεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.
Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, *corono*, *cingo*; item *connecto*, *intertexo*: à δέω, *ligo*.
Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADEMA*, candida fascia, quâ regum frons præcingebatur: Angl. **a Diademe**. item *corona*: à διαδέω, *revincio*: Th. δέω, *ligo*.
Διαδίδωμι, *trado per manus*; item *distribuo*. f. διαδώσω & διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδώσουσι, q. à διαδιδόω. p. διαδέδωκα. a. 2. imperat. διάδος, ότω, *distribue*. imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, *do*.
Διαδικάζομαι, *judicio contendo*, propriè actoris est qui reum in judicium vocat: hinc
Διαδικαζόμενος, *litigator*, cùm actoris, tum rei: &
Διαδικάζω, *dijudico*, *judicium fero*, quod judicis est. Th. δίκη, *jus*.
Διαδικασία, ας, ἡ, *disceptatio*: &
Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, idem. ab eod. th.
Διάδος, *distribue*, a. 2. imperat. à διέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι, quod vide.
Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, *successio*: &
Διάδοχος, ου, ὁ, ἡ, *successor*. à p. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.
Διαδράκοι, 3. sing. a. 2. opt. à διαδέρκω· vide in δέρκω, a. 2. ἔδρακον.
Διαδραμεῖν, *percurrisse*, a. 2. inf. act. &
Διαδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. à διατρέχω, *percurro*. Th. τρέχω. a. 2. ἔδραμον. part. δραμών.
Διαδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. à διέδραν, ας. a. 2. ind. ab inus. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. διαδρὰς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. a. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, *fugio*: item
Διαδρᾶσα, a. 2. part. f. g. à διαδρὰς. a. 2. m. g. &
Διαδρήσηται, Ion. pro διαδράσηται, *diffugiat*, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.
Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursitatio*, à perf. m. v. διατρέχω.
Διαδύομαι, *subeo per medium*, *evado*: &
Διαδυώω, vel -ύω, item διάδυμι, idem: unde
Διαδὺς, υῦτος, ὁ, *subiens*, a. 2. part. ejusd. th. δυώω, seu δύω vel δῦμι *subeo*. a. 2. ἔδυν.
Διαειμένος, *trajectus*, pro διειμένος. perf. part. pass. ex διὰ & ἵημι, *mitto*. perf. εἷμαι. Th. ἕω, *mitto*.
Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, seu διείδω, *perspicio*, *cognosco*. Th. εἴδω, *scio*.
Διαζευγνύω, vel --υμι, f. ζεύξω, *disjungo*, *abgrego*, *repudio*: &
Διαζευκτικὸς, οῦ, *disjunctivus*: item
Διάζευξις, εως, ἡ, &
Διαζυγία, ας, ἡ, *separatio*: &
Διαζύγιον, ου, τὸ, *divortium*: à διὰ & ζευγνύω, *jungo*.
ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *stamini addo quod deest*; διάζεται, *orditur*: q. ex διὰ & ἕζω, *colloco*.
Διαζώννυμι, *præcingo*, *succingo*: cum acc. f. διαζώσω. p. διέζωκα. a. 1. διέζωσα. perf. pass. διέζωσμαι. a. 1. m. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.
Διαέσῃ, Poët. pro διήσῃ, 3. sing. f. 1. verbi διαΐημι, pro διΐημι, *transmitto*. Th. ἵημι, *mitto*.
Διάησι, *perflat*, 3. sing. ind. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, *flo*.
Διάθεσις, εως, ἡ, *dispositio*; item *affectio*, *affectus*; acc. διάθεσιν. à διατίθημι, *dispono*.
Διαθέτης, ου, ὁ, *dispositor*, *dispensator*, ab eod. th.
Διαθέω, *percurro*, *discurro*, à θέω, *curro*.
Διαθήκη, ης, ἡ, *fœdus*, *testamentum*, *dispositio*, à διατίθημι, *dispono*. Th. τίθημι, *pono*.
Διαθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήσεται; 3. sing. f. 1. m. διαθησόμεθα, 1. pl. διαθῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. à διατίθημι, *dispono*.
Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. vide διατροφή.
Διαθρύπτεσθαι, *gestibus ad cantandum se præparare*: à
Διαθρύπτω, *dissolvo*, *frango luxu*, f. ύψω· διατεθρυμμένως, adv. *delicatè*, *molliter*. Th. θρύπτω, *frango*.
Διαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω, *uro*.
ΔΙΑΙ'ΝΩ, *humecto*, *madefacio*. f. διανῶ. hinc διερὸς, οῦ, *humidus*, & ἀδίαντον, ου, τὸ, *herba perpetuò virens*.
Διαιρέειν, εῖν, *dirimere*, & διαιρεῖν, *dividere*, *differere*.
Διαίρεσις, εως, ἡ, *divisio*, *discrimen*: apud Gram. συναιρέσει oppon. à διαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*.
Διαιρέω, *divido*, *distribuo* f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον, præs. part. διαιρέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν, ejusd. th.
Διαιροῦν, *dividens*, ejusd. præs. part. n. g.
Διαίρω, f. αρῶ, *attollo*, *erigo*. Th. ἄρω, *tollo*.
ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, *vivendi institutum*, *mos*, *genus vitæ*: *DIÆTA* certa victûs ratio qualis à medicis præscribitur, Angl. **Diet**. item *habitatio*; item *arbitrium*.
Διαιτάομαι -ῶμαι, *vitam dego*: & pass. *alor*, *certâ victûs ratione utor*: &

Διαιτάω,

Διαιτάω -ῶ, *alo, seu nutrio medicè : item rego, arbitror, discepto*, f. ήσω, p. ηκα, & δεδιῄτηκα pro --αίτηκα. perf. pass. δεδιῄτημαι à δίαιτα, *victus, arbitrium.*

Διαίτασεν, Poët. & Dor. pro διῄτησεν, *peregit*, 3. sing. a. 1. act. à διαιτάω, à δίαιτα:

Διαιτωμένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, ῶμαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα.

Διαιτητὴς, ȣ̃, ὁ, *arbiter :* &

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, *pars medicinæ quæ de victûs ratione agit :* à διαιτάω, quod à δίαιτα.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. act. à

Διαιωνίζω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro, perenno.* Th. αἰὼν, *ævum.*

Διακαθαριεῖ, f. 1. Att. à

Διακαθαρίζω, *perpurgo :* f. ίσω, & Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ, p. διακεκαθάρικα. a. 1. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, *purgo.*

Διακαρτερεῖν, *perdurare, tolerare :* vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, *magis ac magis redarguo :* imperf. διακατηλεγχόμην, ȣ, ετο, f. διακατελέγξομαι. perf. pass. διακατήλεγμαι. Ex διὰ, κατὰ & ἐλέγχω, *arguo.*

Διάκειμαι, *constitutus sum, afficior :* præs. part. διακείμενος, *dispositus.* præs. inf. διακεῖσθαι. Ex διὰ & κεῖμαι, *jaceo.*

Διάκεισο, præs. imperat. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, p. ευμαι, *hortor, admoneo, jubeo :* à κελεύω, *jubeo.*

Διακενῆς, & διακένας, adv. *supervacuò, frustra, inaniter :* &

Διάκενος, ȣ, ὁ, ἡ, *vacuus, inanis ;* item *macilentus :* à κενὸς, *vacuus.*

Διακέρσαι, *discindere, interscare*, Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διὰ & κείρω, *tondeo, scindo :* f. κερῶ, Æol. κέρσω, inde a. 1. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, *segregatus ;* & —ένως, adv. *separatim :* à διαχωρίζω, quod vide.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor, periculum subeo ;* item *periculum facio :* à κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, *periculum.*

Διακινέω, ῶ, *permoveo, incito.* Th. κινέω, *moveo.*

Διακλάσας, *qui infregit*, a. 1. part. gem. αντος, verbi

Διακλάω, *diffringo, frango.* Th. κλάω, άσω, *frango.*

Διακολυμβάω, *transnato.* Th. κολυμβάω, *nato.*

Διακολυμβώντων, ejusd. gen. pl. part. præs.

Διακομίζω, f. ίσω, *transveho, perfero :* ex διὰ & κομίζω, *porto.* Th. κομέω, *curo.*

Διακονέω, ῶ, *ministro, famulor, inservio :* cum dat. imperf. διηκόνεον, ȣν. p. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præs. pass. διακονέομαι, *alii mihi inserviunt.* perf. διηκόνημαι. a. 1. pass. διηκονήθην. Hinc διακονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ex διὰ & κονέω, *festino.*

Διακονηθεῖσα, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, *ministerium, officium, functio :* ab eod. them.

Διάκονος, ȣ, ὁ vel ἡ, *minister*, qui in administranda rep. vel familia, vel ecclesia versatur : specialiter *DIACONUS*, præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. a **Deacon :** compar. διακονέστερος, *expeditior :* ejusd. them.

Διακόπτω, *amputo, disseco, intercido :* à διὰ & κόπτω, *scindo.*

Διάκορος, ȣ, ὁ, ἡ, *satiatus, repletus.* Th. κορέω, *satio.*

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a :* ex δὶς, *bis*, & ἑκατὸν, *centum.* Hinc

Διακοσιοστὸς, ȣ̃, *ducentesimus.*

Διακοσμέω, *distribuo, ordino, dispono, exorno :* à κόσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. a. 1. opt. pass. 1. pl.

Διακούομαι, *plenè audio :* f. 1. m. διακούσομαι. a. 1. m. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω, *audio.*

Διακούω, f. ούσω, *audio*, propriè ut discipulus præceptorem ; item simpliciter *audio*, prout them. ἀκούω.

Διακρανοῦν, *aperire*, q. *caput aperire :* à

Διακρανόω, f. ώσω, per Sync. pro διακαρανόω. Th. κάρηνον, *caput.*

Διακριδὸν, adv. *discretè, eximiè :* à διακρίνω, *discerno.* Th. κρίνω, *judico.*

Διακριθεῖτε, Poët. Syncop. pro διακριθείητε, 2. pl. a. 1. opt. pass. ejusdem verbi.

Διακρινθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod. verbo.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à διακρίνω, *discerno :* quod vide.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. &

Διακρινθέντες, *discreti*, Poët. pro διακριθέντες, a. 1. part. pass. à

Διακρίνω, *DISCERNO, dijudico, dirimo, disceptos perficio :* imperf. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα. a. 1. διέκρινα. præs. pass. διακρίνομαι, sæpe *ambigo, dubito.* διακρινώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. imperf. διεκρινόμην, ȣ, ετο. perf. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. sub. διακριθῶ, ῇς, ῇ. part. διακριθεὶς. Th. κρίνω, *judico.*

Διάκρισις, εως, ἡ, *discretio, examinatio, dijudicatio, certamen :* à διακρίνω.

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, *discernendi vim habens, perspicax*, item *segregativus :* ab eodem verbo.

Διάκριτος, ȣ, ὁ, ἡ, *discretus, eximius :* ab eod. them.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. m. à

Διακρούω, *depello, interpello, impedio.* Th. κρούω, f. σω, *pulso.*

Διακτορία;

Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata*: accus. Ion. διακτορίην· à διάκτωρ, *nuntius*. Th. διάγω, *traduco*.

Διάκτορος, ου, ὁ, ἡ, *internuntius*: fit à gen. casu seq.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. Th. διάγω, *traduco*.

Διακύπτω, *per locum* vel *fenestram perspicio*. Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum*.

Διακωλύω, *obnixè prohibeo*: imperf. διεκώλυον. f. ύσω. p. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio*.

Διαλαγχάνω, f. ήξομαι. a. 2. διέλαχον, *sortior, sorte divido*. Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζειν, *calcitrando repellere*: vide in λακτίζω.

Διαλαλέω, *divulgo*: imperf. διελάλεον, ουν. f. ήσω, p. διαλελάληκα. imperf. pass. διελαλεόμην, ούμην, έου, ου, έετο, εῖτο. Ex διὰ & λαλέω, *loquor*.

Διαλαμβάνειν, *dividere, distinguere, disserere de re aliqua, comprehendere, tractare*. Th. λαμβάνω, *capio*: ubi flexionem videas.

Διαλανθάνω, f. ήσω, *perlateo, delitesco*: à λανθάνω, *lateo*, quod vide. Them. λήθω, idem.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχών, a. 2. part. à διαλαγχάνω, *sortitò divido*: ex διὰ & λαγχάνω, *sortior*.

Διαλέγομαι, *dissero, colloquor*: cum dativ. imperf. διελεγόμην, ου, ετο. p. διαλέλεγμαι. a. 1. διελέχθην. Ex διὰ & λέγω, *dico*.

Διαλείπω, f. είψω, p. ειφα, *intermitto, interjicio*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλεκτική, (sub. τέχνη) *DIALECTICA, ars disserendi*: fœm. g. à

Διαλεκτικὸς, ή, όν, *DIALECTICUS*: à διαλέγομαι, *dissero*. Th. λέγω, *dico*.

Διάλεκτος, ου, ἡ, *modus loquendi peculiaris, idioma linguæ*; item *lingua*: ab eodem them.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διειλημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus*: perf. part. pass. ex διὰ & λαμβάνω, *capio*.

Διάληψις, εως, ἡ, *propositum, disceptatio*; item *opinio, interceptio, remissio*: ab iisd.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*. διελέχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. λέγω.

Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorsus lateo*. Th. λήθω.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. sing. a. 2. sub. à διαλείπω, *abstineo*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλλαγή, ῆς, ἡ, *differentia*; item *reconciliatio*: ex διὰ & ἀλλάσσω, *muto*.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, & διαλλακτήριος, *reconciliator, pacificator*: &

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator*, a. 2. imperat. pass. à

Διαλλάσσω, & Att. ττω, *reconcilio, permitto, differo*: f. διαλλάξω. p. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. διαλλάττομαι. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διηλλάχθην. a. 2. pass. διηλλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

Διαλογή, idem quod διαλογισμός.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto*. imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. med. διελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, *cogitatio, dubitatio, disceptatio*: ex διὰ & λέγω, *dico*.

Διάλογος, ου, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio*: à διαλογίζομαι.

Διαλυμαίνεσθαι, *dilaniare, excarnificare*: quod à λυμαίνω, *vasto*. Th. λύμη, *exitium*.

Διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio*; item *decisio, pacificatio, fœdus*: à

Διαλύω, *DISSOLVO, DILUO*, item *litem compono*: f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, *dispersus fui*: ex διὰ & λύω, *solvo*.

Διαμάρτανοι, 3. sing. præs. opt. act. ex

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, *pecco, aberro, fallor*: f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*; item *contestor, testificor*. f. διαμαρτυροῦμαι. a. 1. m. διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. διαμαρτύρασθαι. Ex διὰ & μάρτυρ, *testis*.

Διαμάχομαι, *DIMICO, depugno, acriter pugno*. imperf. διεμαχόμην, ου, ετο. f. διαμαχήσομαι, -έσομαι vel -οῦμαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno*.

Διαμάω, *demeto, abscindo*. Th. ἀμάω, *meto*: f. ήσω.

Διαμείβομαι, f. είψομαι, p. ειμμαι, *commuto, permuto*: unde

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*: f. 1. m. 1. pl. ex διὰ & ἀμείβω, *muto*.

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio*: ab eodem them.

Διαμελεϊστί, adv. *membratim*: pro quo διαμμελεϊστί, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum*.

Διαμέλλω, f. ήσω, *procrastino*. Th. μέλλω.

Διαμεμενηκότες, nom. pl. præt. perf. part. act. ex διαμένω, *permaneo*, quod vide.

Διαμέμφομαι, *incuso*: ex διὰ & μέμφομαι, *conqueror, accuso*: f. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro*: f. μενῶ. p. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. Ex διὰ & μένω, *maneo*.

Διαμερίζω, *partior, distribuo, discrepo*: imperf. διεμέριζον. f. ίσω. p. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, ατω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. a. 1. pass. διεμερίσθην,

διεμεϱίσθην, *discidi*, f. 1. pass. διαμεϱισθήσομαι. a. 1. m. διεμεϱισάμην, ω, απο· ex διὰ & μεϱίζω, *separo*. Them. μείϱω, *divido*.

Διαμεϱισμὸς, ȣ, ὁ, *distributio, dissidium* : à διαμεϱίζω, quod vide.

Διαμετϱέω, *dimetior*, f. ήσω. p. διαμεμέτϱηκα· ex διὰ & μέτϱον, *mensura*.

Διαμετϱήσασθαι, *metiri*, ejusd. a. 1. inf. m.

Διαμέτϱησις, εως, ἡ, *dimensio* : &

Διαμετϱητὸς, ȣ, *dimensus, mensuratus*: ab eod.

Διάμετϱος, ȣ, ἡ, sub. (γϱαμμὴ) *DIAMETER*, linea recta figuram, quà longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτϱον.

Διαμνημονεύω, *in memoriam revoco, commemoro* : à μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, *memoro*.

Διαμοιϱάομαι, *dispartior, divido*. à μοῖϱα, *pars*, quod à μείϱω, *divido*.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas*, à διαμένω, quod vide.

Διαμοϱφόω, f. ώσω, *deformo* : à μοϱφόω, *FORMO*. Th. μοϱφὴ, *FORMA*.

ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, *in totum, utrinque* : διὰ παντὸς.

Διαμπεϱὲς & διαμπεϱέως, adv. *prorsus, in totum, perpetuò, exactè, utrinque perforatum* : ex διὰ & ἀμπεϱες, per Tmesin, pro διαναπεϱὲς, à διὰ, ἀνὰ, & πείϱω, *transadigo*.

Διαμπϱαθέειν, a. 2. inf. à διαπέϱθω, *devasto*. Nisi sit Poët. pro διαπϱαθεῖν, metri causa. à πέϱθω, *vasto*. f. 2. πϱαθῶ. a. 2. ἔπϱαθον. a. 2. inf. πϱαθεῖν. Ion. & Poët. πϱαθέειν.

Διαμυλλαίνω, *rictu os distraho, tortis labris illudo & irrideo*; item, *pastoritia fistula prosequor*. Th. μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυσίλλειν, *in minima frustra dissecare*. Vide μυσίλλω.

Δίαν, acc. sing. à δῖος, α, ον, *divinus, a, um*, Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διῆναι, a. 1. inf. act. à διαίνω, *humecto, madefacio*.

Διαναπαύω, *recreo, interquiescere facio*; ex διὰ, ἀνὰ, & παύω.

Διαναυμαχέειν, *navali prælio dimicare*. vide ναυμαχία.

Διάνδιχα, *bifariam*, adv. Poët. ex διὰ & ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem : uti etiam simplex δίχα. per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, *bis*.

Διανέειν, vide in νέω.

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. &

Διανεμηθῇ, *serpat*, 3. sing. a. 1. sub. pass. &

Διανενέμημαι, perf. pass. à

Διανέμω, *divido, administro, rego*, f. μῶ. præt. διανενέμηκα. præs. pass. διανέμομαι, *serpo, divulgor, distribuor*. perf. pass. διανενέμημαι. a. 1. pass. διενεμήθην. a. 1. sub. pass. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ, ex διὰ & νέμω, *tribuo*.

Διανεύω, *innuo*, f. εύσω. p. διανένευκα. a. 1. διένευσα· ex διὰ & νεύω, *annuo*.

Διανοέομαι, ȣ̃μαι, *ratiocinor, mente agito, sentio* : ex διὰ & νοέω, *cogito*. Th. νόος, vel νοῦς, *mens*.

Διανοηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

Διανόημα, ατος, τὸ, *cogitatum, cogitatio*, a. 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διανοῆσθε, 2. pl. sub. præs. pass. ab eod. verbo.

Διανοητικὸς, ȣ, *ad cogitationem pertinens, intellectualis* : a. 3. pers. perf. pass. ejusd. ver.

Διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio, ratiocinatio, animus, sensus*. ab eod. th.

Διανοίγω, *ad aperio*. præs. part. διανοίγων, ȣσα, ȣ̃ν. imperf. διῴγον. f. διανοίξω, a. 1. διῴξα, a. 1. pass. διῳχθην, ης, η. & in 3. pl. διῳχθησαν. a. 1. imperat. pass. διανοίχθητι, *aperitor* : ex διὰ & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperio*.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio*; *largitio ad populum* : à præt. m. verbi διανέμω, *distribuo*.

Διανεόμενος, præs. part. pass. à διανέομαι, ȣ̃μαι, *mente agito*.

Διανυκτεϱεύω, *pernocto*, f. εύσω. p. διανενυκτέϱευκα. a. 1. διενυκτέϱευσα· ex διὰ & νυκτεϱεύω, *noctem transigo*, quod à νύκτεϱος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, *nox*.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter, itineris perfectio, progressus*, seu *iter uno die absolutum*, ut *mansio unâ nocte* : à

Διανύω, propriè, *iter, absolvo, expedio, perficio*. f. ύσω. p. διήνυκα. a. 1. διήνυσα· ex διὰ & ἀνύω, *perficio*.

Διάξεις, f. 1. act. sed διαξεῖς. Dor. f. 1. à διάγω, *dego*. f. ξω, p. διῆχα. a. 2. διῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

Διαπαντὸς, *semper*· Legitur ut vox una· & διὰ παντὸς, sc. χϱόνȣ, adv. *per omne tempus, sempiternùm*.

Διαπαϱθενεύειν, *virginem vitiare*. Th. παϱθένος, *virgo*.

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum corpori* vel *potui inspersum* : à

Διαπάσσω & Att. --άττω, *inspergo*. Th. πάσσω, idem.

Διάπειϱα, ας, ἡ, Ion. *experientia, periculum, experimentum* : Hinc

Διαπειϱάω -ῶ, & --άζω, *experior, exploro* : à πειϱάω, vel άζω, *tento*. Th. πεῖϱα, *conatus, experientia*.

Διαπέμπω, *dimitto, transmitto*. T. πέμπω, *mitto*.

Διαπεϱαίνω, f. ανῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio*. Th. πέϱας, *finis*.

Διαπεϱᾶναι, ejusd. a. 1. inf.

Διαπεϱάσας, αντος, a. 1. part. à seq.

Διαπεϱάω ῶ, *trajicio, pertranseo*. f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέϱακα. a. 1. διεπέϱασα. Pro διαπεϱάω, per Sync. etiam dicimus διαπϱάω· hinc f. διαπϱήσω, & Poët. διαπϱήσσω. Th. πεϱάω, *transeo*.

Διαπεϱδικίζω, idem quod ἐκπεϱδικίζω, *decipio, effugio*. Th. πέϱδιξ, *perdix*.

Διαπέϱ-

Διαπέρθω, f. έρσω. idem quod th. πέρθω, *devasto, depopulor.*

Διαπέρσωμεν, *destruxerimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. act.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*. f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Διάπηγα, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται.

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, *intercido*, *interlabor, diffluo*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo*, seu *fidei committo*: à πιστεύω, idem. Th. πείθω.

Διαπιστέω, f. ήσω, *prorsus diffido*: ab ἀπιστέω, *non credo*. ab eod. th.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, *unctio*, *fomentum*: à

Διαπλάσσω, & Att. -άττω, *fingo, formo*; item, *illino*. à πλάσσω, vel άττω, idem.

Διαπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere*: vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, *contexens*: Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. à πλέκω, *necto*.

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à seq.

Διαπλέω, *transnavigo, pernavigo*. f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*.

Διαπλώω, f. ώσω, Poët. idem quod διαπλέω.

Διαπνέω, & -είω, Poët. *perspiro, perflo, difflo*. Th. πνέω, *spiro*.

Διαπολεμέω, *debello, decerto*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Διαπονέω & διαπονέομαι, *elaboro, operam do, exerceo, ægrè fero*. a. 1. pass. διεπονήθην. a. 1. part. pass. διαπονηθείς· ex διὰ & πονέω, *laboro*. Th. πένομαι, *ago*, p. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, *qui per mare navigat, transmarinus*; item *maritimus*.

Διαπορεύομαι, *prætereo. pertranseo, perambulo*, imperf. διεπορευόμην, perf. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Διαπορέω, *hæsito, ambigo, addubitans quæro*, imperf. διηπόρεον, ουν, εες, εις. f. ήσω. p. διαπεπόρηκα. Th. πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα, unde πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito*.

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio*. à 3. perf. perf. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθμεύειν, *trajicere*. à πορθμὸς, *fretum*, quod à πείρω, *transeo*.

Διαπραγματεύομαι, *negotior*. f. εύσομαι. a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο. ex διὰ & πραγματεύομαι, *negotior*: à πρᾶγμα, *negotium*. Th. πράσσω, vel ττω, *facio*.

Διαπραθέειν, *devastare*, a. 2. inf. Ion. pro διαπραθεῖν· ex διὰ & πέρθω, *vasto*, a. 2. ἔπραθον.

Διαπράθομεν, *destruximus*, 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω, *vasto*.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. διαπράξασθαι. a. 1. inf. m. à

Διαπράσσω, & Att. -άττω, *perficio, perago, impetro*. Th. πράσσω vel -άττω, *facio*.

Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Διαπρήσουσα, f. 1. part. f. g. &

Διαπρήσσουσι, *pertransibunt*, 3. pl. f. 1. act. Poët. gem. σ. à διαπράω, *pertranseo*, quod ex διὰ & πράω. f. πρήσω, & per Sync. πρήσω, & Poët. gem. σ, πρήσσω· unde

Διαπρήσσω, *pertranseo, percurro*.

Διαπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel άττω, *perficio*.

Διαπρηστεύειν, *judicium deferre*: q. à διαπρήσσω, *pertranseo*.

Διαπρίω, *serrâ disseco*. f. ίσω. p. διαπέπρικα, a. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, *frendeo*; item pass. *serrâ diffindor*. imperf. διεπριόμην, ου, ετο, a. 1. διεπρίσθην. Th. πρίω, *serro*.

Διαπρὸ, adv. *per totum, penitus, omnino, prorsus*, ex διὰ & πρὸ, *ante*.

Διαπρύσιος, ου, *penetrabilis, auditui pervius*, quasi διαπορεύσιος, à διαπορεύω. Th. πείρω, *transeo*.

Διάπταισμα, ατος, τὸ, *lapsus*: &

Διάπταισις, εως, ἡ, *ruina, opinionis & spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ*. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαρκέω, f. ήσω. p. ηκα. *parsum, perduro, permaneo*: ex διὰ & ἀρκέω, *propulso, opitulor*.

Διαρκῇς, ejusd. 2. sing. præs. sub.

Διαρκής, έος, ὁ, ἡ, *durans, sufficiens, constans*: &

Διαρκῶς, adv. *sufficienter*. ab eod.

Διαρπάζω, *diripio*. f. άσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι. ex διὰ & ἁρπάζω, *rapio*.

Διαρραγείης, a. 2. opt. pass. à διαρρήγνυμι· quod vide.

Διαρραίσει, *vastabit*, f. 1. ind. à διαρραίω, *destruo*. f. σω· ex διὰ & ῥαίω, f. σω. *profligo, vasto*.

Διαρρέω, *perfluo, diffluo*: à ῥέω, *fluo*.

Διαρρήγνυμι, vel διαρρήσσω, *dirumpo, diffringo*. f. διαρρήξω, p. διέρρηχα. a. 1. διέρρηξα, a. 1. part. διαρρήξας, αντος, imperf. pass. διερρηγνύμην, σο, το, Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.

Διαρρήξας, αντος, & in f. g. διαρρήξασα, a. 1. part. à διαρρήγνυμι.

Διασαφέω, *significo, planum facio*. f. ήσω, p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα· ex διὰ & σαφέω, *declaro*. Th. σαφὴς, *perspicuus*.

Διασάφησις, εως, ἡ, *interpretatio, declaratio, patefactio*: à διασαφέω.

Διασείω, *concutio*, f. σείσω. p. διασέσεικα. a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ῃς, ῃ. & in 2. pl. διασείσητε, *concutite*: Ex διὰ & σείω, *moveo*.

Διασημαίνω, f. ανῶ, *signum do, manu significo*: à

Διάσημος, ου, ὁ, ἡ, *illustris*. quod à σῆμα, *signum*.

Διασιγάσομαι, *reticebo*, Dor. pro διασιγήσομαι, f. 1. m. à σιγάω, *sileo*.

Διασκεδάω, seu -άζω, *dissipo, disjicio*: à σκεδάω, vel άζω, *dissipo*.

Διασκευάζω, *apparo, instruo, adorno*: & inde

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, adornatio, ornamentum*: à them. σκεῦος, *vas*.

Διάσκεψις, εως, ἡ, *consideratio, consultatio*; à σκέψις, idem, quod à σκέπτομαι, *circumspicio*.

Διασκηνίπτω, idem quod διασκορπίζω, *dissipo*: quod vide, & σκηνίπτω.

Διασκιδνᾶσι, *dissipant*, 3. pl. præs. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, *dissipo, diffundo*. Th. σκεδάω, *dispergo*.

Διασκορπίζω, *dispergo, disjicio*. f. ίσω. p. διεσκόρπικα. perf. pass. διεσκόρπισμαι. a. 1. pass. διεσκορπίσθην. f. 1. pass. διασκορπισθήσομαι· ex διὰ & σκορπίζω, *dissipo*.

Διάσμα, ατος, τὸ, *licium*: à διάζομαι, *telam perficio*.

Διασμᾶν, *abstergere*. Th. σμάω, idem.

Διασπαρέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. διασπαρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπείρω, *dispergo*, quod vide.

Διάσπασις, εως, ἡ, &

Διάσπασμα, ατος, τὸ, nec non.

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, *dissipatio, divulsio*: à perf. pass. seq.

Διασπάω, *discerpo, divello, distraho*, f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα. perf. pass. διέσπασμαι. inf. διεσπᾶσθαι. a. 1. pass. διεσπάσθην. a. 1. sub. pass. διασπασθῶ· ex διὰ & σπάω, *traho*.

Διασπείρω, *dissemino, dispergo*. f. 1. διασπερῶ. f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. a. 2. pass. διεσπάρην, *dispersus fui*. a. 2. part. διασπαρεὶς, έντος, p. m. διέσπορα· ex διὰ & σπείρω, *semino*.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio*: à præt. m. διέσπορα, verbi διασπείρω, *dispergo*.

Διασταλήσονται, *dividentur*. 3. pl. f. 2. pass. verbi διαστέλλω.

Διαστὰς, άντος, *distans, divisus*, a. 2. part. verbi διΐστημι, *dirimo*: &

Διάστασις, εως, ἡ, *distantia, dissidium*. à διΐστημι, *separo*: ex διὰ & ἵστημι, *sto*.

Διάστειλον, *constitue*, a. 1. imperat. act. à

Διαστέλλω, *mando, edico*; item *diduco, separo, distinguo, definio*. fut. διαστελῶ. p. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. imperf. pass. διεστελλόμην, ου, ετο, a. 1. m. διεστειλάμην, ω, ατο, præt. m. διέστολα. ex διὰ & στέλλω, *mitto, contraho*.

Διάστημα, ατος, τὸ, *intervallum*: à διΐστημι, *disto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. διαστήσας, αντος, *progressus*, a. 1. part. act. ab eodem verbo & them.

Διαστήτην, *disjuncti sunt*, a. 2. act. dual. num. Ion. pro διεστήτην, à διέστην, verbi διΐστημι.

Διαστοιβάζειν, *constipare*, quod à στοιβάζω, *struo*. Th. στείβω, *calco*.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, *distinctio, differentia*; item *dilatatio, diductio, extensio*. cui συστολὴ opponitur, apud Medic. & Gram. à perf. m. ver. διαστέλλω, *diduco*. Th. στέλλω, *contraho*.

Διαστρέφω, *perverto, distorqueo*, f. ψω. p. διέστρεφα. a. 1. διέστρεψα. a. 1. inf. διαστρέψαι, *avertere*. præt. perf. pass. διέστραμμαι. part. διεστραμμένος, η, ον, *perversus*. perf. m. διέστροφα. ex διὰ & στρέφω, *verto*.

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, *perversio, distortio*: &

Διάστροφος, ου, ὁ, ἡ, *perversus, distortus, qui à mente est alienatus*: à perf. m. v. διαστρέφω.

Διασυρμὸς, οῦ, ὁ, *detractio, obtrectatio*: à

Διασύρω, εις, ει, *distraho, lacero, detraho, obtrecto*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*. p. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι.

Διασφὰξ, άγος, ἡ, *loci distantia, intervallum, divortium*: ex διὰ & σφάζω, *jugulo*.

Διασχὼν, a. 2. part. act. à διέχω, q. à διασχέω, *penetro, trajicio*. Them. ἔχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Διασώζω, *servo, conservo*, f. σω. p. διασέσωκα, a. 1. διέσωσα. a. 1. sub. διασώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. διασῶσαι. a. 1. pass. διεσώθην, ης, η, *servatus fui*, a. 1. part. pass. διασωθεὶς. a. 1. inf. pass. διασωθῆναι· à σώζω, *servo*. Th. σῶος, *salvus*.

Διασώσαι, 3. sing. a. 1. opt. Æol. præc. verbi.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, dispositio*, ab a. 2. pass. διετάγην, ης, η, vel à perf. m. v. διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, *edictum*, à perf. pass. ejusd. verbi.

Διάταξις, εως, ἡ, *constitutio*: ab eod. verbo, in eod. temp.

Διάτασις, εως, ἡ, *extensio, contentio*: à διατείνω, quod vide.

Διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo, conturbo*, f. ξω, p. διατετάραχα. a. 1. διετάραξα. perf. pass. διατετάραγμαι. a. 1. pass. διεταράχθην· ex διὰ & ταράσσω vel -ττω, *commoveo*.

Διατάσσω, seu ττω, *præcipio, ordino, dispono*: f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον, f. 1. m. διατάξομαι. perf. pass. διατέταγμαι, *edixi*: perf. part. pass. διατεταγμένος, η, ον, a. 1. pass. διετάχθην, hinc τὰ διαταχθέντα, *demandata*. a. 1. part. pass. a. 2. pass. διετάγην. & part. διαταγεὶς, a. 1. med. διεταξάμην, ω, ατο, perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω vel ττω, *ordino*.

Διαταχέων, *celerimè, repente*; seu seorsim διὰ

διὰ ταχέων, item διατάχες, seu διὰ τάχες, & διαταχέως, nec non διατάχως. Th. ταχύς, celer.

Διατεθεῖεν per sync. pro διατεθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην, hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, divulgata, perf. part. pass. à διαθρυλλέω, divulgo: f. ήσω. p. ηκα· ex διὰ & θρύλλος, susurrus, murmur.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, extendo, distendo, f. νῶ. a. 1. διέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Διατελέω, ῶ, έεις, εῖς, &c. permaneo, neutr. absol. item activè, perago, traduco, conficio: f. έσω. p. διατετέλεκα, à τελέω, quod à τέλος, finis.

Διατέλες, & διὰ τέλες, continenter, assiduè.

Διατέμνω, f. μῶ, disseco, separo, divello: à τέμνω, seco.

Διατεταμένος, ε, distentus: part. perf. pass. à διατείνω, distendo. Inde

Διατεταμένως, adv. obnixè.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διατάσσω, quod vide.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, concutio: f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, quatio.

Διατετραίνειν, Ion. & Poët. pro διατορεῖν, perforare: διατετρανέεις pro διατετρανεῖς, perforabis: vide τιτραίνω. Th. τιτράω, perforo.

Διατηρέω, conservo: imperf. διετήρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, servo.

Διατί, quare? adv. interrogandi: ex διὰ propter, & τί, quid?

Διατίθημι, dispono: f. διαθήσω, p. διατέθεικα. a. 2. διέθην. præs. pass. διατίθεμαι, paciscor, & in 3. pl. διατίθενται. f. 1. m. διαθήσομαι. a. 2. m. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, commoratio, conversatio: item, exercitatio, institutum vitæ, collatio, congressus: à

Διατρίβω, commoror, versor, dego, neutr. item activè attero, consumo, procrastino, imperf. διέτριβον. f. ψω. p. διατέτριφα. a. 1. διέτριψα. a. 2. διέτριβον, idem cum imperf. contrivi: præs. part. pass. διατριβόμενος, attritus: διατρίβοντας, acc. pl. part. act. Th. τρίβω, tero.

Διάτριχα, trifariam: à τρίχα, Doric. τρίχθα. Th. τρεῖς, tres.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum: à διατρέφω, nutrio, p. m. διατέτροφα· ex διὰ & τρέφω, alo.

Διατρυφεὶς, έντος, a. 2. part. pass. à Διαθρύπτω, diffringo, contero: quod ex διὰ & θρύπτω, frango: quod vide.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro: q. à διασσάω· à σῶ, concutio: unde σήθω.

Διατυπόω, f. ώσω, conformo, informo, fingo, describo: & exinde.

Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, descriptio, informatio. Th. τύπτω, percutio.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. ex διαυαίνω, desicco. Th. αὔω, arefacio, accendo.

Διαυγάω, & άζω, illucesco: f. άσω. p. διηύγακα. a. 1. διηύγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ῃς, ῃ, ab αὐγάζω, illustro. Th. αὐγὴ, splendor, lux.

Διαυλοδρόμος, ε, ὁ, Diauli cursor: à δίαυλος, & δρόμος, à τρέχω, curro: Legitur & διαυλοδρομᾶν, gen. plur. Dor. pro διαυλοδρόμων. Vel est à διαυλοδρόμης, ε, ὁ.

Δίαυλος, ε, ὁ, cursus reciprocus seu duplicatus, obeundi scil. stadium, ac mox redeundi: consule Suid. & Etymol. mag. à δὶς & αὐλίζεσθαι, quòd bis in eodem staret.

Διαφάγῃ, comedat, devoret, 3. sing. subj. act. à διαφάγω, quod à διὰ & φάγω.

Διαφάγων, εσα, ον, comedens, exedens, part. præs. indic. ejusd. verbi.

Διαφαίνειν, interlucere, diluculum esse: à φαίνω, luceo.

Διαφάνεια, ας, ἡ, perspicuitas: &

Διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, perlucidus, qui transparet; à διαφαίνω, ostendo; p. m. διαπέφανα. Th. φαίνω, splendeo.

Διαφέροντα, τὰ, discrepantia, præstantia, potiora: part. præs. à

Διαφέρω, DIFFERO, antecello, deporto: f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ῃς, ῃ. præs. pass. διαφέρομαι, dissеminor: item hinc inde jactor. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio: f. 1. m. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. p.m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημίζω, spargo famam: f. ήσω. p. διαπεφήμηκα. a. 1. διεφήμησα· ex φήμη, fama. Th. φάω, dico.

Διαφημίζω, divulgo, dissemino: f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην. ab eod. them.

Διαφθαρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

Διαφθείρω, corrumpo, stupro, interficio: f. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρμαι, part. διεφθαρμένος, corruptus. a. 2. pass. διεφθάρην. p. m. διέφθορα· à φθείρω, corrumpo, quod à φθέω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela, stupratio, interitus, pernicies: à p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορέειν, Ion. pro διαφθείρειν, deripere vastare: à φθείρω.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, dissidium: à διαφέρω, differo.

Διαφορέω, idem ac διαφέρω, item diripio, dissipo: διαφορῆσαι, a. 1, inf. act. Th. φέρω, fero.

Δια-

Διαφορητικὸς, ȣ, *discussorius*; ut διαφορητικὰ φάρμακα. à 3. perf. perf. pass. præc. verbi.

Διάφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *diversus*, *excellens*: comp. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior*: à διαφέρω, *differo*.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, *interstitium*: à 1. perf. perf. pass. seq.

Διαφράσσω, seu ττω, f. ξω, p. χα, *intersepio*, *obstruo*. Th. φράσσω, *sepio*.

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, *effugio*: a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω. *fugio*.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel ττω, *custodio*, *conservo*. Th. φυλάσσω, idem.

Διαφωνέω, f. ήσω. *discrepo*, *dissentio*; item *dissono*; à φωνέω, *voco*, quod à φωνὴ, *vox*.

Διαφώσκειν, *illuscere*, *diluculum fieri*. Th. φάω, *luceo*.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. à

Διαχέω, *diffundo*. Th. χέω. *fundo*, f. χέσω & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Διαχειρίζομαι, f. ίσομαι, *violentis manibus occido*, *interficio*; item *administro*: à

Διαχειρίζω, idem. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. a. 1. m. διεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. διαχειρίσασθαι, à χειρίζω, *manu tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Διαχειροτονεῖν, *dijudicare*, vel *decretum facere*, propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν verò *calculis*: &

Διαχειροτονία, ας, ἡ, *dijudicatio*, q. *suffragiorum divisio*: à διὰ, χεὶρ, & τείνω, *extendo*.

Διαχρῆσθαι μιν, *se ipsum interficere*: hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet*: à

Διαχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *interficio*, *suppliciis afficio*; item ut simplex χράομαι *utor*. Th. χράω.

Διαχρῆσαι, inf. à διαχράω vel διάχρημι. Vel legend. διαχρεῖν pro διαιρεῖν, *aliquid distinctè dicere*.

Διαχρῆσθαι, idem quod simplex χρῆσθαι.

Διαχωρέω, ῶ, *pervado*, *peregrinor*. Th. χῶρος, *locus*.

Διαχωρίζω, *separo*, *disjungo*. f. ίσω. p. διακεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. præs. m. διαχωρίζομαι, *discedo*: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διὰ & χωρίζω. Th. χωρὶς, *seorsim*.

Διάψαλμα, *vocis inter canendum mutatio*, *rythmi commutatio*, *vicissitudo canendi*; alii *pausam*; alii *alterius sensûs exordium*; & alii *cujusd. musicæ varietatis silentium*, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, *psallo*, *tango*.

Διαψεύδομαι, *frustror*, *fallor*; item activè idem ac th. ψεύδω, *fallo*, *decipio*.

Δίβαφα, & δίβαφος, ȣ, ὁ, ἡ, *purpura bis tincta*: à δὶς, *bis*, & βάπτω, *tingo*.

Δίγαμμα, *duplex gamma*, sc. F quod & digamma Æolicum appellatur.

Δίγληνος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet*: ex δὶς, & γλήνη, *oculi pupilla*.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*: præt. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes doctrinâ comparatæ*: διδακτὰ, scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum*: &

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus*, *a*, *um*: idem quod δεδιδαγμένος. & *de rebus quæ doceri discive possunt*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Δίδακτρον, ȣ, τὸ, *minerval*: ab eod. th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo*. f. διδάξω.

Διδάξῃς, 2. pers. a. 1. sub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo*: quod vide.

Δίδαξις, εως, ἡ, *doctrina*, *præceptio*: ab eod. th.

Δίδασκ' pro δίδασκε, *doce*, præs. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ȣ, τὸ, *locus docendi*, *schola*: &

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina*, *docendi munus*: διδασκάλια, ων, τὰ, pro *documentis*, *rebusque quas quis aliquem docet*: *minerval*. ab eod. th.

Διδάσκαλος, ȣ, ὁ, *magister*, *præceptor*: ab eod. etiam them.

Διδασκέμεν & διδασκέμεναι, præs. inf. Ion. & Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo*.

Διδάσκευ, *disce*, Dor. præs. imperat. pass. pro διδάσκȣ, ejusd. verbi.

Διδασκέω, Att. pro διδάσκω, *doceo*.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, *doceo*.

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo*, imperf. ἐδίδασκον, f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. imperat. δίδαξον. a. 1. sub. διδάξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. διδάξαι. præs. pass. διδάσκομαι, *disco*: p. δεδίδαγμαι. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. pl. ἐδιδάχθητε, *didicistis*. Hinc compos. αὐτοδίδακτος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui sua industria aliquid didicit*: ἑτεροδιδασκαλέω, *nova* seu *aliena doceo*: ψευδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, ἡ, *falsus doctor*.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina*: à διδάσκω.

Διδαχθῇς, *docearis*, a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Διδέασι, Poët. pro διδέασι, seu διδεῖσι, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo*.

Δίδη, Ion. & Poët. pro ἐδίδη, 3. sing. imperf. à δίδημι, quod à δέω.

Διδόαμεν pro δίδομεν, 1. pl. præs. ind. pleonasmo literæ α, à δίδωμι, *do*.

Διδοῖ, 3. sing. præs. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. sing. per paragog. Æol. syllabæ θα, à διδόω pro δίδωμι, *do*: Sic & δίδοι, Dor. pro δίδȣ, *da*, præs. imperat. à δίδοε, ε, pro δίδοθι.

Διδοῦμεν, Ion. Dor. & Æol. pro διδόναι, præs. inf. hinc διδοῦναι φόβω θῆρας, *feras injicere*

injicere metum : Pind.

Διδοῖ, Dor. pro διδῶσι, *dat.* 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι. 3. pl. præs. vel dat. plu. part. præs. act. à δίδωμι, *do.*

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδωθι, & in 2. pl. δίδοτε, *date* : à δίδωμι.

Δίδου, imperf. Ion. pro ἐδίδου, *dabat*, à διδόω : potest etiam esse imperat. præs. pass. δίδου καὶ δίδοσο, *da* : διδοῦμεν, Poët. Epenth. pro διδόναι. præs. inf. act. διδοῦς. præs. part. act. διδοῦσιν, 3. pl. præs. ind. à δίδωμι.

Διδοῦν, Ion. & Poët. pro διδόναι, *dare* : præs. inf. à δίδωμι· vel inf. à

Διδόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, *fugio* : f. δράσω, p. ακα. a. 2. ἔδραν, ας, *&c.* a. 2. opt. δραίην & δρῴην inf. δρᾶναι. part. δρᾶς, q. à δράω, pro *fugio* inus.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα) *DIDRACHMUM*, nummus duas drachmas valens, neut. g. à

Δίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est* : ex δὶς, *bis*, & δραχμὴ, *drachma.*

Διδυμάονε, *gemini* & -ες, nom. & acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, *geminus.*

Διδυματόκος, ου, ἡ, *gemellipara* : à δίδυμος, *geminus* : & τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *geminus, duplex* : δίδυμοι, *gemelli*, διδυμάονες, idem, & etiam *bini* : q. à δύο, *duo.*

Διδυμόχροος, *bicolor* : ex δίδυμος, *duplex*, & χροιὰ, *color.*

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. &

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. & Æol. præs. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, *DO, dono, constituo* : imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. à διδόω, f. δώσω. a. 1. sub. δώσω, ῃς, ῃ, p. δέδωκα. plusq. p. ἐδεδώκειν, & δεδώκειν. Joh. 11. 57. a. 1. ἔδωκα, ας, ε, a. 2. ἔδων, ως, ω. a. 2. imperat. δὸς, & in pl. δότε, *date* : a. 2. sub. δῶ, ῷς, ῷ. a. 2. opt. δοίην, & Attic. δῴην, ης, η. a. 2. inf. δοῦναι. a. 2. part. δοὺς, δόντος, *qui dedit* : imperf. pass. ἐδιδόμην, σο, το. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδόθην, ης, η. a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η. a. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. δοθῆναι. a. 1. part. pass. δοθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν, quod vide.

Δίε, pro ἔδιε, *timebat*, imperf. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt esse a. 2. verbi δείω, pro δείδω, cujus a. 2. sit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. verbi διαβαίνω, *transvado.* Th. βαίνω, *eo.*

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *transeo.*

Διεβλήθην, *delatus fui*, a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, *trajicio, calumnior.* Th. βάλλω, *jacio.*

Διεγείρω, *excito, suscito, expergefacio* : f. διεγερῶ, p. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. pass. διηγειρόμην, ου, ετο. a. 1. pass. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito.*

Διεγερθεὶς, *excitatus*, a. 1. part. pass. ejusd.

Διέγερσις, εως, ἡ, *excitatio* : ab eod. verbo & them.

Διέγνωκα, *dijudicavi, decrevi* : perf. act. & διέγνων. a. 2. pro eod. à διαγινώσκω, quod vide sis.

Διεδάσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. m. Poët. sic διεδάσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διεδάσω, Ion. ω mutatur in αο· à διαδάζω. Th. δαίω, *divido.*

Διέδεξε, & διέδεξαν, Ion. pro διέδειξε, & διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, *ostendo.*

Διέδην, adv. διὰ τέλους. Hesych. à διίημι, *trajicio*, aut *transeo.*

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. pass. à διαδίδωμι, *trado per manus.* Th. δίδωμι, *do.*

Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, *videor* : f. -δόξω.

Διέδρα, *effugit*, Dor. pro διέδρη, 3. sing. a. 2. act. q. à δρῆμι inus. pro quo διδράσκω usurpatur : quod adi.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, *per manus trado.*

Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. act. à διαζώννυμι, *præcingo* : f. ζώσω. Th. ζαννύω, vel ζώννυμι, *cingo.*

Διέθετο, *pepigit*, 3. sing. a. 2. m. à διατίθημι. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην· &

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, *dispono* : ex διὰ & τίθημι, *pono.*

Διίει, 3. sing. imperf. tanq. à διιέω, verbi διίημι, *transmitto, trajicio.* Potest etiam esse 3. sing. præs. verbi δίω, pro δείδω, *timeo.* Tum δίει, *trajice*, est præs. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inusit. ἔω verbi εἶμι, *eo.*

Διειδὴς, έος, & τὸ διειδὲς, *conspicuus, clarus, a, um.* Th. εἴδω, *video.*

Διειδῶ, & διαειδῶ, *dignosco, perspicio.* Th. εἴδω, *scio.*

Διεῖλε, a. 2. ind. 3. sing. verbi διαιρέω, *divido* : f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th αἱρέω, *capio.*

Διειλημμένος, ου, *interceptus, distinctus.* part. perf. pass. à διαλαμβάνω, quod adi sis.

Διείληφα, ejusd. verbi perf. activ.

Διείρεο, *interroga*, præs. imperat. Ion. pro διείρου· à

Διείρομαι, *inquiro, interrogo* : ex διὰ & εἴρω, *dico.*

Διέκειτο, *constitutum erat* : imperf. m. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, *jaceo.*

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, *scindo.*

Διέκπλοος, ου, ὁ, *transitus, eductio, enavigatio* :

gatio: ex διὰ & ἐκπλέω, *enavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Διεκπλώειν, Ion. & Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere*: ab eod. verbo & them.

Διέκριθεν, pro διεκρίθησαν. a. 1. pass. à διακρίνω, *discerno*, quod adeas.

Διέκροος, ου, ὁ, Ion. *fluxus aquarum per aliquem locum*: ex διὰ & ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, *effluo*. Th. ῥέω, *fluo*.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. à διακωλύω, *obnixè prohibeo*. Th. κωλύω, *impedio*.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo*: f. λήσομαι. p. λέληκα. Th. λανθάνω, idem.

Διελάλευ, imperf. act. à διαλαλέω, *divulgo*. Th. λαλέω, *loquor*.

Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διελέγχω, f. ξω, p. χα, *redarguo*, *refello*: præs. pass. διελέγχομαι, *redarguor*, *reus fio*. p. διελήλεγμαι, ξαι, κται. part. διηλεγμένος, *accusatus*. Th. ἐλέγχω, *arguo*.

Διελεῖν, a. 2. inf. διελὼν, a. 2. part. act. à διαιρέω, *divido*. Th. αἱρέω. a. 2. εἷλον· inde Angl. to Deal, a Deal, &c.

Διελήλυθα, *transivi*, perf. m. &

Διελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi διέρχομαι, *transeo*: f. διελεύσομαι.

Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, *dissero*, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διεληλυθότα, acc. sing. præt. m. part. à διέρχομαι, *transeo*, quod vide: & in p. m. διελήλυθα.

Διέλης, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω, quod vide.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Διελοιδορεῦντο, 3. pl. imperf. pass. à διαλοιδορέω, *convitior*. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. m. pro διείλοντο, à διαιρέω, *divido*. a. 2. διεῖλον. Them. αἱρέω, *eligo*.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. m. à διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*: f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυρ, *testis*.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. m. à διαμάχομαι, *oppugno*. Th. μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, *partior*, *distribuo*: ex διὰ & μείρω, *divido*.

Διενέγκας, & διενεγκὼν, *præstans*, *eximius*. part. a. 1. & 2. à διαφέρω, quod vide sis.

Διενέγκω, ης, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, *differo*, *deporto*; quod vide.

Διενεῖκαι, *conficere*, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω. Vide in ἔνεικα.

Διενενώντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, *cogito*: ex διὰ & νοέω. Th. νοῦς, *mens*.

Διενήνοχα, ας, ε, 3. sing. præt. m. à διαφέρω, *differo*: f. οἴσω. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζειν, *totum annum in aliquo loco transigere*, vel *alicui rei incumbere*: ex διὰ & ἐνιαυτὸς, *annus*.

Διενοήθη, *doluit in corde*, 3. sing. a. 1. pass. à διανοέομαι.

Διεξάγω, *traduco*, *transigo*, *litem dirimo*: ex διὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco*.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio*, *transactio*, *compositio*: ab eod.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξῄϊξε, *cum impetu transiit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ex διὰ, ἐξ & ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. a. 1. ἤϊξα, ας, ε.

Διέξειμι, *narro*, *edissero*, *mente revolvo*, *recito*; item *transeo*: ex διὰ, ἐξ & εἶμι, *eo*.

Διέξισιν, ejusd. 3. pl. præs. ind.

Διεξῃᾶν, seu διεξελαύνειν, *transire*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. &

Διεξελήλυθα, ας, ε, præt. m. verbi διεξέρχομαι, *transeo*, quod vide.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, *explicare quod est implicitum*, *dissolvere*: ex διὰ & ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω, *volvo*.

Διεξέρχομαι, *pertranseo*, *digredior*, *enarro*; item *lego*: à διὰ, ἐξ & ἔρχομαι, *venio*, *eo*.

Διεξέρχονται, ejusd. 3. pl. præs. ind. & διεξερχόμενος, η, ον, præs. part.

Διεξιέμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. à διέξειμι, *enarro*, *transeo*: quod ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Διεξιέναι, pro διάγειν, *traducere*: vide in διεξιέμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, *compitum*, *digressus*, *decursus*, *exitus*: ex διὰ & ἔξοδος, *via quâ exitur*. Th. ὁδὸς, *via*.

Διεπέρασα, ας, ε, a. 1. ind. à

Διαπεράω, *trajicio*. Th. περάω, *transeo*: f. άσω. p. πεπέρακα quod à πέρας, *terminus*, vel πέρα, *ultrà*.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. à διαπίπτω, *intercido*, *elabor*. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. sing. a. 2. act. pro διέφραδον, ες, ε, *disserui*. Poët. anadiplosi: ex διὰ & φράζω, *dico*: f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Διέπουσι, *gubernant*, Dor. pro

Διέπουσι, 3. pl. ind. præs. à διέπω, *rego*.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi διαπέρθω, *vasto*. Th. πέρθω, idem. a. 2. ἔπραθον.

Διεπρήσσον, *exegi*, imperf. Ion. à

Διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, *efficio*. Th. πράσσω, vel -ττω, *facio*. Est &

Διαπρήσσω, *pertranseo*, factum per Sync. ex fut. περήσω, à περάω, *transeo*, & διὰ.

Διέπω, *administro, rego*: ex διὰ & ἕπω, *curo, operor*.

Διεργάζεσθαι, *conficere, interficere*: vide ἐργάζομαι.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, *indago, pervestigo, perscrutor*: ab ἐρευνάω, *indago*.

Διερευνῶν, ejusd. part. præs.

Διερὴν, acc. sing. f. g. à διερὸς, ᾶ, *humidus, madidus*. Th. διαίνω, *humecto*.

Διερμηνευτὴς, ᾶ, ὁ, *interpres*: à

Διερμηνεύω, *interpretor*: imperf. διηρμήνευον, ες, ε. præs. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Ex διὰ & ἑρμηνεύω, *interpretor*, quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διεῤῥηγνύμην, σο, το, imperf. pass. verbi διαῤῥήγνυμι, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*. f. ῥήξω. p. ἔῤῥηχα.

Διέῤῥηξα, ας, ε, ejusd. a. 1. act.

Διέῤῥιψα, ας, ε, a. 1. act. à διαῤῥίπτω, *disjicio*: ex διὰ & ῥίπτω, f. ψω, *projicio*. p. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι, *transeo, prætereo, progredior, perago, obambulo*: imperf. διηρχόμην, ου, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. διέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. præt. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Διερωτάω, *percontor, interrogo*: fut. ήσω. præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Them. ἐρωτάω, *quæro*.

Διεσάφησα, ας, ε, & in 3. pl. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. à διασαφέω, *significo*. p. διασεσάφηκα. Ex διὰ & σαφὴς, *perspicuus*.

Δίεσις, εως, ἡ, *divisio*; item *tonus musicus*: à διΐημι, quod ex διὰ & ἵημι. Est & δίεσις, *perfusio*: à δίημι, *perfundo*, quod à διαίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, *dispergo*.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, *dispergo*: f. ίσω. Th. σκορπίζω, *spargo*.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ & σπαράσσω vel ττω, *discerpo, lacero*: f. ξω. p. ἐσπάραχα. a. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, *dispergo*: f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, *semino*.

Διεσπᾶσθαι, præt. part. inf. pass. à διασπάω, *discerpo*: f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, *traho*.

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην.

Διέσσυτο, *transiit, trajecit*: plusq. p. pass. pro διεσέσυτο. à perf. ἔσσυμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, vel ab inus. σύω, vel pro σέσουμαι, à σοῦω, *agito*, quod à σέω, idem.

Διεστάλμην, ω, αλο, & in pl. διεστάλμεθα, a. 1. ind. m. à διαστέλλω, *mand*. f. ελῶ. p. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. m. διέσταλα. Th. στέλλω, *mitto*.

Διέστην, ης, η, *disjunctus fui*, a. 2. ind. act. à διΐστημι, *disto*: f. διαστήσω. p. διέστηκα, ας, ε. a. 1. διέστησα. Them. ἵστημι, *sto*.

Διέστιχε, *discessit*, 3. sing. a. 2. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, *vado*.

Διεστραμμένος, η, ον, *perversus, a, um*, perf. part. pass. à διαστρέφω, *perverto*: f. ψω. p. διέστρεφα. Ex διὰ & στρέφω, *verto*.

Διεστράφην, ης, η. a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεστὼς, & in f. g. διεστῶσα, & in acc. pl. διεστῶσας, *disitas*, perf. part. act. per Crasin pro διεστακὼς, ἑστακυῖα, & Ion. ἑστεὼς, & per Crasin ἑστὼς, -ῶτος, & in f. g. ἑστῶσα, & n. g. ἑστὼς. Th. ἵστημι, *sto*.

Διέσχε, *divisit*, 3. sing. a. 2. act. à διέχω. Th. ἔχω, *habeo*, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, & in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, *servo*. Th. σώζω, *servo*.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, *servo*.

Διέταξε, *disposuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, *ordino*: f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui*, a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo*: f. ξω. p. χα. Th. ταράσσω, *turbo*.

Διετεκμήραντο, *destinarunt*, 3. pl. a. 1. m. à διατεκμαίρω, *certis signis probo*: f. αρῶ. a. 1. διετέκμηρα. Th. τεκμαρ, *signum*.

Διετέλει, 3. sing. imperf. act. verbi διατελέω, *permaneo*: f. έσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, *finis*.

Διετήρει, 3. sing. imperf. act. διετήρεον, ουν, εες, εις, verbi διατηρέω, *conservo*: f. ήσω. p. ηκα. a. 1. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, *servo*.

Διετηρὶς, ίδος, idem ac διετία, & ab iisd.

Διετὴς, έος, ὁ, ἡ, *bimulus, biennis*: ex δι pro δὶς, *bis*, & ἔτος, *annus*.

Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι ἦσαν, *instructi fuerant*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi διατάσσω, quod vide.

Διετία, ας, ἡ, *biennium*: ex δὶς, *bis*, & ἔτος, *annus*.

Διέτμαγεν, *divisi sunt*, pro διετμάγησαν, 3. pl. a. 2. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, *discidit*. a. 1. act. ejusd. verbi.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, *commoror*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. p. τέτριφα.

Διέτρεψεν, *dilapidavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, -ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω,

discerno, discutio, dijudico : &

Διευκρίνησις, εως, ἡ, *discretio, discussio* : ex διὰ, εὖ & κρίνω, *judico.*

Διέφαυσεν, *illuxit* : 3. sing. a. 1. verbi διαφαύσκω. f. αύσω. à Th. φάω, *luceo.*

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo* : f. ερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. p. m. διέφθορα. à φθείρω, *corrumpo.* Th. φθέω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. ejusd. verbi.

Διέφυ, *interjectum est*, 3. sing. a. 2. ex διὰ & φῦμι, vel φύω, *nascor.* a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, *interfecistis*, 2. pl. a. 1. m. à διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, *interficio* : f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus.*

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. m. διεχρησάμην, ω, ατο. à διαχράομαι, idem quod χράομαι, *utor*, quod à χράω, *commodo.*

Διεχὴς, εως, ὁ, ἡ, *disjunctus, discretus* ; cui opp. συνεχής· à

Διέχω, *discedo, penetro, disto* : ex διὰ & ἔχω, *habeo.*

Διέψευσται, 3. sing. perf. pass. διέψευσμαι, σαι, verbi διαψεύδομαι, *mentior.* Them. ψεύδω, *fallo.*

Δίζεο, *quære*, præs. imperat. Ion. pro δίζου. δίζεσθαι, præs. inf. &

Δίζηαι, Poëticâ ectasi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζῃ, 2. sing. à

Δίζημαι, item δίζεμαι, & δίζημι, *quæro* : f. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεσθα, 1. pl. præs. ind. διζήμενος, *perquirens*, præs. part. ab eod. verbo & th.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, *bijugis, duplex* : ex δὶς, *bis*, & ζυγὸς, *jugum*, quod à ζεύγνυμι, *jungo* : invertitur & δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.

ΔΙ'ΖΩ, *quæro* : f. σω. p. κα. Hinc δίζομαι, idem : de quo suprá : & Angl. Dize, tease.

Δίζων, Dor. pro δίζουν, *geminum*, n. g. à δίζοος, ου, & δίζως, *duplicis vitæ* : ex δὶς, *bis*, & ζάω, *vivo.*

Δίζωος, ου, *qui geminam habet vitam* : ex δὶς & ζάω, *vivo.*

Δίη, *divina*, pro δῖα Ion. f. g. à δῖος, q. δίϊος, *divinus* : à gen. Διὸς, à Ζεὺς, *Jupiter.*

Διήγειρα, ας, ε, & in 3. pl. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, *excito* : f. ερῶ. p. διήγερκα. a. 1. pass. διηγέρθην. Ex διὰ & ἐγείρω, *excito.*

Διηγέομαι, -οῦμαι, *narro, commemoro.* διηγέου, οῦ, *narra*, præs. imperat. f. διηγήσομαι. præt. pass. διήγημαι. a. 1. m. διηγησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. διηγήσωμαι, ῃ, ηται. Ex διὰ & ἡγέομαι, *duco.*

Διήγημα, ατος, τὸ, &

Διήγησις, εως, ἡ, *narratio* : à perf. pass. præc. verbi.

Διῄειν, plusq. p. m. & in 3. pl. διῄεσαν, Att. à δίειμι, *transeo* : ex διὰ & εἶμι, *eo.*

Διηθέω, & διήθω, *percolo, eluo* : f. ήσω. ex διὰ, *per* & ἤθω, *colo* : f. ἠθήσω.

Διηκόνεον, ουν, εες, εις, εε, ει, imperf. act. à διακονέω, *ministro* : f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, *festino.*

Διηκονέω, *ministro* : & διήκονος, ου, ὁ, *minister* : Ion. pro διακονέω, & διάκονος.

Διηκόσιοι, *ducenti*, pro διακόσιοι· ex δὶς, *bis*, & ἑκατὸν, *centum.*

Διήκω, *pervado, pertranseo, pertineo*, f. ήξω, ab ἥκω, *venio.*

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. act. à διέρχομαι, *transeo* : Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. verbi διαλλάττω, *litem dirimo, muto* : Th. ἀλλάττω, *muto*, f. ξω. p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. act. à διαμαρτάνω, *aberro.* Th. ἁμαρτάνω, *pecco* : f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διενήνοχα, ας, ε, a. 1. act. à διαφέρω, *differo* : f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero.*

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διηνεκὲς, έος, *perpetuus, perennis, continuus* : ex διὰ & ἠνεκὴς, *continuus*· διηνεκὲς, adverbialiter, &

Διηνεκῶς, & διηνεκέως apud Poët. adv. *assiduè, perpetuó.*

Διήνεμος, ου, ὁ, *locus venti flatibus expositus* ; δι' οὗ ὁ ἄνεμος πνεῖ· Vel *qui à vento fertur*, vel *instar venti velox.* Th. ἄνεμος, *ventus.*

Διηνέχθην, *dissensi*, a. 1. pass. à διαφέρομαι, quod adi.

Διήνοιξα, ας, ε, a. 1. act. διηνοίχθην, ης, η, *apertus fui*, a. 1. pass. à διανοίγω, *adaperio*, quod ex ἀνοίγω· comp. ex ἀνὰ & οἴγω, *aperio.*

Διῇξε, per crasin. Ionic. pro διήϊξε, 3. sing. a. 1. verbi διαΐσσω, *transeo per aliquem locum.* Th. ἀΐσσω, *ruo.*

Διηπόρει, 3. sing. imperf. act. διηπόρεον, ουν, à διαπορέω, *ambigo* : f. ήσω. p. διηπόρηκα. ex διὰ & πείρω, *transadigo.* p. m. πέπορα.

Διήρεσα, *trajeci.* a. 1. ind. irregulariter, à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel ττω, *remigo.*

Διήρης, εος, ἡ, (sub. ναῦς, vel διῆρες πλοῖον,) *biremis* : ex δὶς, *bis*, & ἐρέσσω, *remigo.*

Διῄρηται, 3. sing. perf. pass. διῃρημένος, ου, perf. part. à διαιρέω, *distinguo.* Th. αἱρέω, *capio.*

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. à διερμηνεύω, *interpretor.* f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres.*

Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio* : quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. q. à διείργω, *dirimo.*

rimo. Th. εἴργω, *includo.*

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, *transeo.* Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι.

Διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à διΐημι, *transmitto,* f. διήσω, q. à διέω. Th. ἵημι, *mitto.*

Διῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. à διαιτάομαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα, *vivendi mos.*

Διῄτησα, *arbitratus sum,* pro ἐδιαίτησα, a. 1. verb. διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium.*

Διηχέω, ῶ, *persono:* Th. ἦχος, *sonus.*

Διθάλασσος, vel -ττος, ου, ὁ, ἡ, *bimaris:* à δίς, *bis,* & θάλασσα, *mare.* Est ergò locus, qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, *DITHYRAMBUS:* species carminis, in honorem Bacchi: cujus quoque cognomen est: quòd bis natus duas q. januas penetrarit: ex δίς, *bis,* & θύρα, *janua.*

Δίθυρος, ου, ὁ, ἡ, *biforis, bivalvis:* ab iisd.

Διΐ, *Jovi,* dat. sing. à Ζεύς, διός, *Jupiter.*

Διΐημι, *transmitto, trajicio, dimitto:* unde διειμένος, part. perf. pass. *dimissus:* ab ἵημι, *mitto.*

Διϊκνέομαι, οῦμαι, *pertingo:* διϊκνούμενος, præs. part. f. διΐξομαι. p. διΐγμαι. a. 2. m. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio.*

Διΐξομαι, *permeabo,* ejusd. f. 1. m.

Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *à Jove delapsus, qui cœlitùs decidit:* ut pluvia, &c. unde fluvios διϊπετέας appellat Hom. à dat. & gen. à Ζεύς, *Jupiter,* & πίπτω, *cado.*

Διϊπτάμενος, præs. part. à διΐπταμαι, *pervolo.* Th. ἵπταμαι, *volo.* f. πτήσομαι.

Διϊστάναι, *dirimere,* præs. inf. act. à

Διΐστημι, *distinguo, separo, disto:* f. διαστήσω. p. διέστηκα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, αντος. a. 2. διέστην, ης, η, *disjunctus fui:* ex διὰ & ἵστημι, *statuo.*

Διϊσχυρίζομαι, *affirmo, assevero:* imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο· ex διὰ & ἰσχυρίζομαι, idem; quod ab ἰσχυρὸς, *robustus.* Th. ἰσχὺς, *robur.*

Διῖχθαι, perf. inf. pass. à διϊκνέομαι, *pervenio,* quod vide.

Δίκα, ας, ἁ, Dor. pro δίκη, *mos, consuetudo.*

Δικαζέμεν, *decernere,* præs. inf. Ion. pro δικάζειν, à

Δικάζω, *judico;* item, *litigo:* part. δικάζων, οντος, præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, *jus.*

Δίκαι', pro δίκαια, *justa,* à δίκαιος.

Δικαίη, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ἡ, *justitia.*

Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor:* vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *jurisdictio;* item *causa idonea:* &

Δικαιοδότης, ου, ὁ, *juris dator, juridicus:* à δίκη *jus,* & δίδωμι, *do.*

Δικαιοῦσθε, οῦσθε, 2. pl. præs. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, *justum judicium.* q. d. δικαία κρίσις· à κρίνω, *judico.*

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, *justus judex:* δίκαιος κριτὴς· ab eod. th.

Δικαιολογέω, *judicio contendo, accuso, defendo:* &

Δικαιολογία, ας, ἡ, *causæ suæ defensio, allegatio.* Th. λέγω.

Δικαιόπολις νᾶσος, *Insula justitiam in suis urbibus colens:* à πόλις, *urbs,* & δίκη.

Δίκαιος, αία, αιον, *justus, a, um, æquus innocens, probus:* in comp. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, *jus.*

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia, æquitas.* ab eod. them.

Δικαιόω, ῶ, *justifico, justum pronuntio, æquum censeo,* præs. inf. δικαιόειν, οῦν. part. δικαιόων, ῶν, όοντος, οῦντος, f. ώσω. p. δεδικαίωκα. præs. pass. δικαιόομαι, οῦμαι, *justificor, absolvor;* item *mulctor:* inf. pass. δικαιόεσθαι, οῦσθαι, perf. pass. δεδικαίωμαι. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. Th. δίκη, *jus.*

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *sententia absolutoria, justitia, justificatio:* δικαιώματα, ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis.*

Δικαίως, adv. *justè, jure:* à δίκαιος. Th. δίκη, *jus.*

Δικαίωσις, εως, ἡ, *justificatio:* ab eodem them.

Δικᾶν, *judicare,* Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ή, ὸν, *forensis, e; judicialis;* item *causidicus:* &

Δικανὸς, οῦ, ὁ, *causidicus,* qui δίκας tractat. Th. δίκη, *jus.*

Δικάρηνος, ου, ὁ, ἡ, *biceps.* Δικάρηνοι, *bicipites:* ex δίς, *bis,* & κάρηνον, *caput.*

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus.*

Δικάσῃς, ῃ, 2. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, *jus dico.* Th. δίκη, *jus.*

Δικασπόλος, ου, ὁ, *judex, qui versatur circà jus, rex:* à δίκη, *jus,* & πολέω, *versor.*

Δικάσσαι, Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσῃ, 3. sing. f. 1. act. à δικάζω, *jus dico:* Th. δίκη, *jus.*

Δικαστήριον, ου, τὸ, *forum judiciale, judicium:* &

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, *judex:* à δικάζω. perf. pass. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

Δικαστικὸς, ου, *judiciarius:* ab eod. verbo & them.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo bifidus, bidens:* q. à δίς & κέλλω, *moveo.*

Δικέρατος, ὁ, ἡ, item δικέρως, δίκερως, δικέραος, δίκραος, δικέραιος, δίκρος, & δίκερως *bicornis:* ex δίς & κέρας, *cornu.*

Δικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *biceps:* ex δίς, & κεφαλὴ, *caput.*

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *jus, justitia, DICA, causa, judicatio, pœna, vindicta.* item *mos* jure receptus. Hinc δίκαιος, &c. de quibus supra dictum: item compos. ἄδικος, ου, ὁ, ἡ, *injustus:* ἀδικία, *injustitia:* ἀδικέω, ήσω, *injustè ago, injuriâ afficio:* ἀντίδικος, ου, ὁ, *adversarius in lite:* ἐκδικέω, *ulciscor:* ἔκδικος, ου, ὁ, *ultor.*

Δίκην, (sub. κατὰ) *more,* à δίκη, *mos.*

Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta.* leg. Sirac. cap. 47. & ult. sed restitue ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, *fores geminæ, valvæ bifores.* ex δὶς, *bis,* & κλείω, *claudo.* vel à κλεὶς, *clavis.*

Δικογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum.* Them. γράφω.

Δίκρανος, ου, ὁ, *biceps,* cui duo κράνα.

ΔΙ'ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, *DICTAMUM,* herba sic dicta. ἃ

Δίκτη, mons in Creta.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete,* q. à δίκω, *jacio.*

Δικτυωτὸς, *ad formam retis factus, reticulatus:* à δίκτυον.

ΔΙ'ΚΩ, *jacio, dejicio:* δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, *syllogismus utrinque constringens.* ex δὶς & λῆμμα, quod à λαμβάνω.

Δίλογος, ου, ὁ, ἡ, *bilinguis,* ex δὶς, *bis,* & λόγος, *sermo,* quod à λέγω, *dico.* p. m. λέλογα.

Δίλοφος, ου, ὁ, ἡ, *duplicem cristam habens:* ex δὶς & λόφος.

Διμερὴς, έος, ὁ, ἡ, *bipertitus, bimembris:* & inde

Διμερῶς, adv. *bipartitò:* ex δὶς & μέρος, *pars:* quod a μείρω, *divido.*

Διμηλαίνω, *labra moveo, distorqueo:* à διὰ & μῆλα, *labra.*

Διμναίως, adv. Ion. *duabus minis.*

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε. a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo.* Th. δίνη, *vortex.*

Δινέμεν, *vertere,* præs. inf. Ion. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν, à δινέω, *moveo.* Th. δίνη, *vortex.*

Δινεύεσκε pro δινεύεσκε, *volutabat se,* imperf. Ion. pro ἐδίνευε, à

Δινεύω, f. εύσω, *oberro.* Æol. pro

Δινέω, *moveo, verto, circumago,* f. ήσω. p. δεδίνηκα. à

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vortex, gurges.* δίνῃς, dat. pl. Ion. pro δίναις. δινόω, *torno.* hinc δινωτὸς, *volubilis.*

Δινήεις, εσσα, εν, εντος, *vorticosus, a, um.* Th. δίνη, *vortex.*

Δινοβία, ας, ἡ, *violentus vortex.* q. δίνη βιαία.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δίνη, *turbo, gyrus;* item *vertigo, tornus, poculum:* at

Δινὸς, οῦ, *vorticosus:* & δινώδης, idem, à δίνη, *vortex.*

Δινόω & δινέω, *torno,* ab eod. th.

Δινωτὸς, οῦ, *rotundus, versatilis, torno factus:* à δινέω, *torno.* Th. δίνη.

Διξὸς, ἡ, ὸν, *geminus,* Ion. pro δισσός. vide in δισσαὶ, *duæ.*

Διὸ, *ideo, propterea, idcirco, proinde, quapropter, quamobrem:* ex διὰ ὅ, *propter quod.*

Διογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *Jove editus, generosus.* voc. ὦ διογενές· ex Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter,* & γίνομαι, *nascor.*

Διογένης, εος, ὁ, *DIOGENES,* nomen propr. Philosophi Sinopensis, Stoici.

Διόγνητος, ου, ὁ, *à Jove generatus, generosus:* ex Διὸς, quod à Ζεὺς, & γνητὸς, per Sync. pro γεννητός. Th. γίνομαι, *nascor.*

Διοδεύω, *iter facio, transeo, commeo,* imperf. διώδευον. f. εύσω. p. διώδευκα. a. 1. διώδευσα· ex διὰ & ὁδὸς, *via.*

Διοδοιπορεῖν, *permeare:* ex δίοδος, *transitus,* & πείρω, *transeo.*

Δίοδος, ου, ἡ, *transitus,* à διοδεύω, *transeo.*

Διόθεν, adv. è loco, à *Jove.* Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

Διοικέω, *seorsim habito;* item activè *ordino, rego, administro.* præs. imperat. διοίκει f. ήσω, p. διῴκηκα. 3. sing. præs. pass. διοικεῖται. f. 1. m. διοικήσομαι. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus.*

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio,* à perf. pass. ejusd. verbi.

Διοικίζω, f. ίσω, p. ικα, *dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco.* ab οἰκίζω, quod ab οἶκος.

Διοικοῦντας, acc. pl. præs. part. à διοικέω.

Διοίσω, *differam,* f. 1. verbi διαφέρω, *differo,* quod. vide.

Διοκλεὺς, ῆος, ὁ, *DIOCLEUS,* acc. Διοκλῆα, nomen propr.

Διοκλῆς, έος, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES,* nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes,* nomen propr.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea,* nomen propr. mulieris.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. διομοῦμαι vel διόμνυμι, *dejero, juro.* ex διὰ & ὄμνυμι, *juro.* f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, & δίε, pro ἔδιον, & ἔδιε, imperf. verbi δίω, *expello, timeo,* pro δείδω, quod vide.

Δῖον, acc. à δῖος. δῖα, *divus, a, um.* Th. Ζεὺς, *Jupiter,* gen. διός.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchi:* &

Διονύσιον, τὸ, *ædes Bacchi:* à Διόνυσος, *Bacchus.*

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius,* nomen viri.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus,* quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν. Hinc compos. ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ, ἡ, *qui nihil ad rem facit.* ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, *absurda.*

Διόπερ, *quapropter, idcirco, quocirca, proinde, quare.* ex διὰ *propter,* & ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, *cælitus delapsum.*

ϕsum. sc. ἄγαλμα, simulacrum Dianæ è cælo delapsum. à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διοπτεύω, &

Διόπτομαι, pervideo, perspicio: Th. ὄπτομαι, video.

Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum, quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Th. ὄπτομαι, video.

Διοράω, perspicio. Th. ὁράω, f. άσω, video. p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθοῦμαι, &

Διορθόω, corrigo, emendo, f. ώσω. p. διώρθωκα. perf. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθὸς, rectus.

Διορθῶν, ejusd. part. præs.

Διόρθωσις, εως, ἡ, emendatio, directio: &

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, acc. pl. διορθωτάς. à perf. pass. ejusd. verbi.

Διορίζω, f. ίσω, p. ικα, distermino, distinguo, definio, constituo. Th. ὅρος, terminus, limes.

Διόρισμα, &

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, distinctio, definitio, à perf. pass. ver. διορίζω.

Διόρυφον, vide in διώρυφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, fossa, perfossio: &

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. à

Διορύσσω, Att. -ττω, perfodio. f. διορύξω. p. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. pass. διώρυγμαι. a. 2. pass. διωρύγην, ης, η. a. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, fodio.

Διὸς, Jovis, gen. sing. à Ζεὺς, Jupiter. dat. Διῒ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ῖα, ῖον, pro Δίϊος, Jove oriundus, DIVS, divinus, præstantissimus: à gen. Διός.

Διόσδοτος, ου, à Jove datus. à δίδωμι, do, & Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διόσκουροι, vel --οροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor, sc. & Pollux. ex Διὸς, Jovis, quod à Ζεὺς, & κοῦρος pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Διότι, quoniam, & interrogativè, quamobrem? conjunct. ex διὰ propter, & ὅ, τι, quod.

Διοτρεφέεσσι. dat. pl. Ion. & διοτρεφέος, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, à Jove nutritus, Jovis alumnus. Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, Jovis, quod à Ζεὺς, & τρέφω, alo. f. ψω. p. τέτροφα.

Διουρητικὸς, οῦ, urinam ciendi vim habens: à διουρέω, permeio. Th. οὖρον, urina.

Διπηχυαῖος, &

Δίπηχυς, εως, ὁ, ἡ, bicubitalis: à δὶς & πῆχυς, cubitus.

Διπλάζω, f. άσω, p. ακα, geminus sum, duplico, à διπλόος, οῦς, duplus.

Δίπλαξ, DVPLEX, duas crustas habens, duplicata vestis, à δὶς, bis, & πλάξ, crusta. vel à διπλάζω, duplico. Th. διπλόος, duplus.

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, itero: à

Διπλάσιος, ου, & διπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, duplo major; item duplex. Th. διπλόος, duplus.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος.

Διπλοῒς, ίδος, ἡ, læna duplicata, item tunica, pallium, calamys, apud LXXII. à

ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, οῦς, ὁ, DVPLVS. in f. g. διπλόη, ῆ, όον, οῦν. Hinc διπλῆ, dupliciter.

Διπλόω, duplico, f. ώσω. a. 1. imperat. δίπλωσον, άτω, & in 2. pl. διπλώσατε. perf. δεδίπλωκα. præt. pass. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος, οῦς.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, DIPLOMA, literæ principum, vulgò patentes; item vas duplex: ab eod.

Δίπους, BIPES, à δὶς & πούς.

Δίπτυξ, υχος, duplex: &

Δίπτυχα, adv. dupliciter: item

Δίπτυχος, ου, duplex, geminus: à δὶς, bis, & πτύξ, plica, quod à πτύσσω, plico.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ἡ, fons.

ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙ'Σ, adv. BIS. per Sync. pro δυάκις à δύο. in compos. plerumque retinet σ seq. vocali vel dipthongo: seq. autem consonante, interdum retinet, interdum amittit. Hinc δισσὸς & διττὸς, οῦ, duplex. δίχα, dupliciter, διανδίχα, idem.

Δὶς, Jupiter, inusit. nominativus, pro quo Ζεὺς. Est & aër, à διὰ, quia omnia transit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι.

Δίσευνος, ου, ὁ, qui duas uxores habet: ex δὶς, & εὐνὴ, cubile.

Δισκεὺς, cometa quidam à disci figura.

Δισκεύω, f. εύσω, &

Δισκέω, f. ήσω, disco ludo, discum jacio. Th. δίσκος.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, discum jaculatus, ejusd. a. 1. part. act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, disci jactus: &

Δισκοβόλος, ου, disci jaculator. a δίσκος, & βολὴ ceu βόλος, quod à βάλλω, jacio.

ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, DISCVS, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergô jaculari solebant Græci; (apud quos frequens hujusmodi lusus.) item orbis Solis; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur, hinc Angl. Dish. q. à δίκω, jacio.

Δισκουρα, terminus, qui disci jactu comprehenditur: δίσκου οὖρος vel οὖρα.

Δισσαὶ, duæ, nom. pl. f. g. à

Δισσὸς, οῦ, Att. διττὸς, & Ion. διξὸς, duplex, geminus. Th. δὶς, bis.

Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio, ambiguitas: à

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, dubito. f. άσω, vel άξω. p. δεδίστακα, vel χα. q. a δὶς, & στάω.

Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio: à διστάζω.

Διστα-

Διστακτικὸς, & —ακτικὸς, ου, *dubitativus*: ab eod. th.

Δίστιχος, & δίστοιχος, ου, duobus versibus constans: à δὶς *bis* & στίχος, seu στοῖχος, *ordo, versus*, quod à στείχω, *vado*.

Δίστομος, ου, ὁ, ἡ, *anceps, utrinque acutus*: ex δὶ pro δὶς, *bis*, & στόμα, *os*.

Δισχίλιοι, αι, α, *bis mille*. ex δὶς, *bis*, & χίλιοι, *mille*.

Διττὸς, ου, *duplex*, Att. pro δισσός. Th. δὶς, *bis*.

Διϋλίζω, *percolo, per colum transfundo*: ex διὰ & ὑλίζω, *defæco*. f. διϋλίσω. p. διΰλικα. Th. ὕλη, *materia, fæces*.

Διφάσιος, α, ον, Ion. pro quo Poëtæ δοιὼ, & in pl. δοιά, communiter verò δισσός, ἡ, όν, *duplex*. Th. δὶς, *bis*.

ΔΙΦΑ'Ω, f. άσω, *quæro*. q. δίω ἁφῇ, *persequor tactu*.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *pellis exuvium, vestis coriacea; membranæ* in quibus scribitur. q. à δέφω, *excorio*.

Δίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *DIPHTHONGUS, geminus vocalis*. à δὶς, *bis*, & φθόγγος, *sonus*, quod à φθέγγομαι, *sono*.

Δίφραξ, ακος, ἡ, *sella*. Th. δίφρος, quod vide.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, *currûs agitatio, aurigatio*: &

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator, auriga*. ex δίφρος, & ἐλαύνω, *agito*.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, & Ion. δίφροιο, ὁ, *locus in curru, in quo parabates & auriga sedebant*, unde dictus, q. δίφορος. Synech. verò *currus, bigæ, sella*. in pl. οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. præsertim apud Poët.

Διφροφορεῖν, *curru vehere*: ex δίφρος, *currus*, & φέρω, *fero*.

Διφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *duas habens naturas*: ex δὶς, *bis*, & φυὴ, *natura*, quod à φύω, *nascor*.

Διφῶσα, *inquirens*, præs. part. f. g. à διφάω, *quæro*.

Διχ' pro δίχα, *bifariam, divisim*; item *sine absque*, cum gen. q. d. *seorsim ab*. Th. δὶς, *bis*.

Διχάζω, & διχάω, *dissidere facio*. f. άσω. a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. à δίχα, quod à δὶς.

Διχθὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, *dupliciter*. & ab eod. th.

Διχθαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθάδιος, ου, idem quod δισσός, *duplex*. Th. δὶς, *bis*.

Διχθὰς, άδος, ἡ, *duplex*. ab eod. th.

Διχόβουλος, ου, ὁ, ἡ, *discors, dissentiens*. q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. Th. δὶς, *bis*. & βουλή.

Διχόθεν, adv. *à duabus partibus*: à δίχα, cujus th. δὶς.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poët. *Luna plena & Soli adversa*: &

Διχόμηνος, ἡ, ὁ, *Luna semiplena*, ἡ δίχη, τουτέστιν εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθεῖσα μήνη, ἤγουν σελήνη. Id est, *Luna duas æquales partes divisa, quod fit cum est semiplena*.

Διχοστασία, ας, ἡ, *dissensio, seditio, secessio*, in dat. διχοστασίῃ. Ion. à δίχα, *divisim*, quod à δὶς, *bis*, & στάσις, quod ab ἵστημι, *sto*.

Διχοτομέω, *in duas partes seco, disseco, separo*. f. ήσω, p. δεδιχοτόμηκα. a. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, *dupliciter*, quod à δὶς, *bis*, & τέμνω, *seco*. præt. m. τέτομα.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, *cadaver, frustum*: &

Διχοτομία, ας, ἡ, *divisio in duas partes, bipartita sectio*. à præced. διχοτομέω.

Διχῶς, *dupliciter*, adv. à δὶς, *bis*.

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, *sitis*: inde

Διψαλέος, ου, *sitibundus*: &

Διψὰς, άδος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. *siticulosa*; viperæ genus, à quo morsi nimium quantum sitiunt: item adjective, *siticulosa, bibula, arida*.

Διψάω, f. ήσω, *sitio*, & Metaphor. *vehementer expeto*: p. δεδίψηκα, a. 1. ἐδίψησα. Th. δίψα, *sitis*.

Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, διψῇς, pro διψᾷς, *sitis*, 2. sing. præs. ind. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, à διψάω, *sitio*. Th. δίψα, *sitis*.

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio*.

Δίψιος, ου, ὁ, ἡ, *siticulosus*; Att. in fœm. g. διψία· à δίψα, *sitis*.

Δίψος, εος, τὸ, *sitis*, idem cum δίψα.

Δίψυχος, ου, ὁ, ἡ, *animo duplex, hypocrita, cor habens divisum*: ex δὶς, *bis*, & ψυχὴ, *anima*.

Διψῶντες, præs. part. pl. num. à διχάω, *sitio*.

ΔΙ'Ω, f. σω, p. κα, *expello, abigo*; item *timeo, celeriter curro*.

Διώβολον, & διωβόλιον, ου, τὸ, *duo oboli*: ex δὶς & ὀβολός.

Διωγμὸς, ου, ὁ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*.

Διώδυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδύω, quod vide.

Διωθέειν, εῖν, & διωθέεσθαι, *dispellere, propulsare*. Th. ὠθέω, *pello*.

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id est, *laude persequi*.

Διωκέμεν, & διωκέμεναι, *insequi*, præs. inf. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, *insectari*: à διώκω.

Διώκεσις, εως, ἡ, *persecutio*: &

Διώκτης, ου, ὁ, *persecutor*. διωκτέος, *persequendus*: à

ΔΙΩ'ΚΩ, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio*; item *fugo*: imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. p. δεδίωχα. a. 1. ἐδίωξα. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1.

sub.

ſub. διάξω, ης· & in 2. pl. διώξητε. præſ. paſſ. διώκομαι, perſecutione premor. præt. paſſ. δεδίωγμαι. a. 1. paſſ. ἐδιώχθην. f. 1. paſſ. διωχθήσομαι, quod à δίω ὠθέω, celeriter expello.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, latè ſe extendens: q. ex διὰ & ὠλύγιον, obſcurum, magnum malum.

Δίων, ωνος, Dion: cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philoſophi, ut nomine Titii juriſconſ.

Διώνα, Dor. pro

Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici; q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. Dea maris, & mater Veneris.

Διωνομασμένος, ου, perf. part. paſſ. à διονομάζω. f. άσω, denomino. Th. ὄνομα, nomen.

Διώνυσος, ου, ὁ, Bacchus: quia quum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σ, & ο mutato in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator, equeſter: à διώκω, & ἵππος, equus.

Δίωξις, εως, ἡ, perſecutio: à διώκω, perſequor.

Διωρία, ας, ἡ, intercapedo ſpatium: ſc. δὶ ὥρας, per tempus.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. à διορίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Διώροφον, ſeu διόροφον, ου, τὸ, duplici tecto & concameratione: ex δὶς, bis, & ἐρέφω, tego.

Διώρυξ, υχος, ὁ, foſſa: à διορύσσω, perfodio.

Διώρυχεν, perfodit; perf. act. ejuſd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, diſpello. Th. ὠθέω, pello: f. ώσω.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται· item vectis, apud LXXII.

Δμᾶθεν, domiti fuerunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, unde Bœot. ἔδμηθεν, & δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν· à

Δμάω, per Sync. pro δαμάω, DOMO: f. ήσω. p. δέδμηκα.

Δμηθεῖσα, domita, a. 1. part. paſſ. f. g. à δμάω, ſeu δέμω, pro δαμάω, domo: præt. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐδμήθην. part. δμηθεὶς, εῖσα. Sed a. 2. part. paſſ. δαμεὶς. Th. δαμάω, domo; quod adeas.

Δμηθήτω, dometur, a. 1. imperat. paſſ. à δμάω vel δέμω, pro δαμάω, domo. Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, domitio: &

Δμήτειρα, domitrix: &

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor: Poët. pro δαμαστής· à δαμάω, domo.

Δμητὸς, οῦ, domitus: ab eod. them.

Δμῶας, ſervos, acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμωὰς, famulas, acc. pl. & in dat. pl. δμωῆσι· à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, ſerva, ancilla: &

Δμωὶς, ίδος, ἡ, idem; ſed

Δμωὸς, οῦ, ὁ, &

Δμὼς, ωὸς, ὁ, ſervus. omnia à δαμάω, domo: q. ſervitute domiti.

Δμῶσιν & δμώεσιν, dat. pl. à δμώς.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, ferio, quatio, & agito manibus: q. δινῶ ſeu δονῶ παλάμαις.

Δνοφεροῖσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, οῦ, obſcurus, tenebroſus: &

Δνοφώδης, ους, idem: à

ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo: idem quod γνόφος, ejuſdemque formationis, ſcil. à νέφος, unde νόφος, & acceſſione δ, δνόφος.

Δοάσσατο, ſecundum quoſdam pro διάσσατο, detracto ι, & geminato σ· eſtque 3. ſing. a. 1. m. à διάζω, dubito, conſulto: ſecundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æolicè σ, geminato: à δοξάζω, exiſtimo.

Δόγμα, ατος, τὸ edictum, placitum, DOGMA. δόγματα, ων, τὰ, ritus, inſtituta, traditiones, à δοκέω, cenſeo.

Δογματίζω, dogma aliquod introduco, dogmata trado, ritibus onero, conſulto, cenſeo. f. ίσω. p. δεδογμάτικα· δογματίζομαι, ritibus oneror. ab eod. th.

Δογματικὸς, DOGMATICUS, qui certa dogmata in aliquâ ſcientiâ perſequitur.

ΔΟΔΡΑ, ας, ἡ, potio, ſeu juſculum, ex eo dictum quod è novem ſpeciebus fieret.

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. à δίδωμι, do. a. 1. opt. paſſ. δοθείην, &c.

Δοθῆναι, a. 1. inf. paſſ. δοθήσομαι, f. 1. paſſ. ab eod. th.

ΔΟΘΙΗΝ, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. pl. Poët. & δοιαὶ, f. g. pro δύο, duo.

ΔΟΙΔΥΞ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii; cochlear quo contuſa eximuntur. q à δαδύσσω.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοίην, verbi δίδωμι, do.

Δοίη, daret, ejuſd. 3. ſing. a. 2. opt.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. Th. δύο, duo.

Δοιοὶ, pl. & δοιώ, dual. Poët. pro δύο, duo. in dat. pl. δοιοῖσιν, duobus.

Δοιὼ, dual. & δοιοὶ, pl. Poët. pro δύο.

ΔΟΚΑΖΩ, obſervo, exſpecto, arbitror. f. άσω. p. δεδόκακα.

Δοκασεῖς, Dor. pro δοκήσεις, f. 1. à δοκέω, f. ήσω, arbitror.

Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem ac δοκάζω. καραδοκέω, ſollicitè exſpecto. προσδοκάω, exſpecto, ſpero: προσδοκία, ας, ἡ, exſpectatio: ἀπροσδόκητος, inexſpectatus.

Δοκεῖ, videtur, imperſon. δόκει, præſ. imperat. à δοκέω.

Δοκεῖς,

Δοκεῖς, δοκεῖ, contractè, in 2. & 3. sing. verbi δοκέω, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω· item *insidior*.

Δοκεύων, *insidiatus*, *exspectatus*, ejusd. part. præs.

ΔΟΚΕ'Ω, *videor*, *censeo*, *existimo*, *in aliquâ existimatione sum*, *probo* : imperf. ἐδόκεον, ουν. f. δόξω, raro δοκήσω. p. δέδοκα & δεδόκηκα quæ sunt inus. a. 1. ἔδοξα. a. 1. sub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. pass. δέδογμαι. δοκέον, οῦν, præs. part. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν, *prout ipsis videbatur* : οἱ δοκοῦντες, *qui censentur* : item, *qui sunt in aliquâ existimatione* : hinc δόγμα, δόκιμος, δόξα, cum suâ prole : & compos. εὐδοκέω, *bene alicui cupio*, *aliquo oblector* : εὐδοκία, *benevolentia gratuita* : εὐδόκιμος, *probatus*, *insignis* : ἀδόκιμος, *minimè probus*, *adulterinus* : ἀμφίδοξος, *anceps*, *dubius* : ἔνδοξος, *celebris*, ἑτερόδοξος, *diversæ opinionis* vel *sectæ* : κενόδοξος, *inanis gloriæ cupidus*, ὀρθόδοξος, *rectè sentiens*, &c. de quibus in suis locis.

Δοκηκώς, pro δοκῶν, apud Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio* : à δοκέω.

Δοκιμάζω, *probo*, *exploro*, *existimo*, *examino*. f. άσω. p. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι. & in 3. pl. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. à δόκιμος. Th. δοκέω.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio*, *exploratio*, *experimentum*, à δοκιμάζω.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia* : &

Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio* : &

Δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, *probus*, *probatus*, *acceptus* : à δοκέω.

Δόκος, ου, Poëticum, idem ac δόκησις, & ab eod. them. at

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, *trabs*, *tignum* : q. à δέχεσθαι, quia excipitur à finibus, quibus immittitur : & pro *hasta* vel *lancea* : δοκὶς, ίδος, ἡ, *parva trabs*.

Δοκόω, *contigno*.

Δόκωσις, *contignatio*. Eccl. 10. 18. malè, δήκωσις.

Δολερὸς, οῦ, idem quod δολόεις, *dolosus*. Th. δόλος, *fraus*.

Δολερῶς, adv. *dolosé* : ab eod.

Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *dolosus* : in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus*.

Δολιόω, ῶ, *dolo utor*, *decipio*, f. ώσω. p. δεδολίωκα· ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, 3. p. imperf. act. Βœot. à δόλιος, quod à δόλος.

Δολίχ' pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, *longus*.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ, ἡ, *quæ longis remis utebatur* : à δολιχὸς, *longus*, & ἐρετμὸς, *remus*, quod ab ἐρέσσω, *remigo*.

Δολιχόδειρος, seu δουλιχόδειρος, (metri gratiâ inserto υ,) ου, ὁ, ἡ, *collum longum habens* : à δολιχὸς, *longus* ; & δειρὴ, *cervix*.

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *longus*, *prolixus*. Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 *aut* 24 *stadiorum* : in quâ signif. etiam δόλιχος, retracto accentu invenitur.

Δολιχόσκιος, ου, *longam faciens umbram*, itáque *longus* : ex δόλιχος, & σκιὰ, *umbra*.

Δολόεις, εντος, *dolosus*, *dolosè factus*, à δόλος, *dolus*.

Δολομάχανος, ου, ὁ, *dolorum machinator* : Poët. & Dor. pro δολομήχανος· ex δόλος, *dolus*, & μηχανὴ, *machina*.

Δολομῆτα, vocat. a

Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer*, *dolosus* : quod &

Δολόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem : à δόλος ; *dolus*, & μῆτις, *consilium*.

Δολόπεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à Δόλοψ, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion*, nomen propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus* : ex δόλος, *dolus*, & πλέκω, *necto*, præt. m. πέπλοχα.

Δολοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, *dolos nectens*, *versutus*, *dolosus* : ab iisd.

Δολοῤῥαφὴς, έως, ὁ, ἡ, *ex dolis consutus*, *dolosus* : ex δόλος, *dolus* : & ῥάπτω, *suo*.

Δολοῤῥαφία, & Ion. —ίη *vafrities* : ab iisd.

ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *DOLVS*, *fraus*.

Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à δολόω, quod vide : δολοῦν, præs. inf.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui dolum cogitat* : ex δόλος, *dolus*, & φράζω, *dico*.

Δολοφρονέω, *fraudes cogito* : f. ήσω· à δόλος & φρονέω quod à φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, *speculator*, *explorator*, *insidiator*, à δόλος, & ὄψις, quod astuto vultu.

Δολόω, ῶ, *falsò*, *dolosè ago*, *dolis capio*, *decipio*, *adultero*, *depravo* : f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος.

Δόλῳ, dat. sing. δόλους, acc. pl. à δόλος, ου, ὁ, *dolus*.

Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, *dolos machinor*, *circumvenio* : ab eodem them.

Δόλων, ωνος, ὁ, *sica*, *gladiolus* seu *pugio* occultus, quo dolosè aliquem petimus : item *minimum in navi velum*. Th. δόλος, *dolus* : est &

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON*. Eumedis filius apud Hom. ab eodem them.

Δολῶν, *decipiens*, part. præs. à δολόω.

Δόμα, ατος, τὸ, *donum*, quocunque modo datum ; δῶρον verò *donum* gratuitum. Th. δίδωμι. perf. pass. δέδομαι.

Δόμεν, Ion. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *do*. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δομέω, f. ήσω, p. ηκα *ædifico* : &

Δομή,

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis.* Th. δέμω, *extruo.*
Δόμνος, ου, ὁ, *dominus :* δόμνα, ης, ἡ, *domina,* id est, δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.
Δόμος, ου, ὁ, *DOMUS.* gen. pl. δόμων, δόμονδε, *domum versus.* Th. δέμω, *ædifico :* p. m. δέδομα.
Δοναθεῖσα, *commota, concitata,* Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, quod vide.
Δονακῆα, acc. Ion. pro έα, à
Δονακεὺς, έως, *arundinosus :* à δόναξ, *arundo.*
Δονακοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *arundinifer :* ex δόναξ, *arundo :* & τρέφω, *alo ;* p. m. τέτροφα.
ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta,* utpote, ex arundine, ut Lat. arundo pro telo ; itemque *calamus Scriptorius :* q. à δονέω, *agito,* quod facile à ventis agitetur.
ΔΟΝΕ'Ω, *agito :* f. ήσω. præs. part. f. g. δονέουσα.
Δόνημα, ατος, τὸ, *motus* (pass. signif.) &
Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio :* à perf. pass. v. δονέω.
Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δοὺς, δόντος verbi δίδωμι, *do :* a. 2. ἔδων.
Δόξα, ης, ἡ, *opinio, fama :* in N. T. *gloria :* δόξαι, ῶν, αἱ, *dignitates :* à δοκέω, *puto, in existimatione sum.*
Δοξάζω, *glorifico :* imperf. ἐδόξαζον, f. άσω. a. 1. ἐδόξασα, *ad gloriam evexi :* δόξασον, άτω, a. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. δοξάσαι, a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, *glorificor,* præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus th. δοκέω.
Δοξασθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
Δόξητε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω quod adi.
Δοξικὸς, ἡ, ὸν, *gloriosus :* à δόξα, *gloria.*
Δόξις, εως, ἡ, *visio :* à δοκέω, *videor.*
Δοξολογέω, ῶ, *laudibus cumulo, gloriosâ celebratione colo :* &
Δοξολογία, ας, ἡ, *collaudatio, celebratio* quæ fit recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent. Angl. **Doxologie,** à δόξα *gloria,* & λόγος, quod à λέγω, *dico.*
Δοξοῦσθαι, pro δοκεῖν, *videri, haberi :* verbi δοξόω. a. 1. pass. ἐδοξώθην.
Δόξω, *videbor,* f. 1. ἔδοξα. a. 1. v. δοκέω. q. à δόκω inus.
Δορὰ, ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *excoriatio :* q. à δέρω, *excorio,* Th. δέρας, *pellis.*
Δόρας, ατος, τὸ, Ion. & Poët. pro eo &
Δέρας, ατος, *lancea :* hinc
Δοράτιον, ου, τὸ, *bastile.*
Δόρατος, δόρυος, & per metath. δουρὸς, gen. sing. à δόρυ, *basta :* in pl. τὰ δόρατα.
Δορίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *bastifremus, bellicosus :* ex δόρυ, *lancea,* & κτύπος, *strepitus :* Th. τύπτω, *pulso.*
Δορὶς, ίδος, ἡ, *culter,* quo fit δορὰ, *excoriatio.* Th. δέρας, *pellis.*
Δορκάδιον, ου, τὸ, *parva caprea, damula :* dim. à
Δορκὰς, άδος, ἡ, *caprea, dama, capra sylvestris ;* item propr. nom. mulieris, quæ & Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. 9. 36. &
Δόρκων, ωνος, ὁ, idem. à
ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *capra, dama :* q. à δέρκω, *video :* quia acuto visu prædita.
Δορὸς, ου, ὁ, *saccus, uter, culeus,* è corio factus. Th. δέρας, *pellis.*
Δορὸς, etiam gen. Poët. à δόρυ, *basta.*
Δόρπα, nom. & acc. pl. à δόρπον, *cœna.*
Δορπέω, f. ήσω, *cœno :* à δόρπον, *cœna.*
Δορπίη, ης, ἡ, Ion. pro δόρπος, *cœna.*
ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, *cœna.* hinc ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cœna secundaria.*
ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *basta, lancea, pilum, lignum oblongum, navis :* gen. δόρατος, & δουρὸς, (per Metath. pro δόρυος) & Poët. δορὸς, dat. δόρατι & δουρὶ, & δορὶ, Poët.
Δορυάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *bello captus, captivus, mancipium :* ex δόρυ, *lancea :* & ἁλίσκω, *capio.*
Δορυσσόος, ου, ὁ, ἡ, *bastâ impetuosus, bellicosus :* à δόρυ & σόος, *impetus,* quod à σείω, *agito.*
Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, *bastâ pugno ;* à δόρυ.
Δορυφορέω, f. ήσω, *lanceam fero, stipo, munus satellitis obeo :* δορυφορούμενος, *stipatus :* &
Δορυφόρος, ου, ὁ, *satelles :* ex δόρυ, *basta,* & φέρω, *fero.*
Δὸς & δόθι, *da, cedo,* a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do :* f. δώσω, a. 2. ἔδων.
Δόσαν, *dederunt,* Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do.*
Δόσεις, *dona,* nom. pl. à δόσις, εως, ἡ, *donum,* quod à δίδωμι.
Δοσίδικος, ὁ, ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas :* ex δόσις, & δίκη, *pœna.*
Δόσις, εως, ἡ, *donum, donatio,* quod à 2. sing. perf. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do.*
Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω,) pro ἐδίδων, ως, ω' verbi δίδωμι, *do.*
Δότε, 2. pl. a. 2. imperat. à δίδωμι, *do.*
Δότειρα, ας, ἡ, *datrix :* à
Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR,* quod &
Δότης, ου, ὁ, idem ; à δέδοται, 3. sing. perf. pass. verbi δίδωμι.
Δοτικὸς, ἡ, ὸν, *ad dandum propensus :* ab eodem.
Δότω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι.
Δοῦ, pro δόσο, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.
Δουλαγωγέω, *in servitutem redigo :* cum accus. à

Δουλαγωγὸς, ου, ὁ, ἡ, *servorum ductor* : quod ex δοῦλος, *servus*, & ἀγωγὸς, *dux viæ* : quod ab ἄγω, *duco*.
Δουλάριον, ου, τὸ, *servulus* : dim. à δοῦλος, *servus*.
Δουλεία, ας, ἡ, *servitus*, &
Δούλειος, ου, ὁ, ἡ, *servilis*, à δοῦλος, *servus*.
Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. &
Δουλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à
Δουλεύω, *servio*, *inservio*, *sum servus* : f. εύσω. a. 1. part. δουλεύσας. p. δεδούλευκα· à δοῦλος, *servus*.
Δούλη, ης, ἡ, *ancilla* : ab eod. them.
Δουληΐη, ης, ἡ, Ion. pro δουλεία, ας, ἡ, *servitus* : hinc
Δουλήϊος, Ion. pro δούλειος, *servilis* : &
Δουλικὸς, οῦ, &
Δούλιος, ου, ὁ, ἡ, *servilis* : à δοῦλος, *servus*.
Δουλιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, *longam habens cervicem* : à δουλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, & δείρη, *cervix*.
Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *servo conveniens*, *servilis*, *illiberalis* : ὃ τῷ δούλῳ πρέπον.
ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *servus* : hinc compos. ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, *servitus ad oculum præsente hero*.
Δουλοσύνη, ης, ἡ, *servitus*. Th. δοῦλος, *servus*.
Δουλότερος, η, ον, *qui servitutis jugo magis premitur* : compar. à δοῦλος.
Δουλούμενος, præs. part. pass. à
Δουλόω, *in servitutem redigo*, *servum facio* : f. ώσω. p. δεδούλωκα. præs. pass. δουλόομαι, *servus fio* : perf. pass. δεδούλωμαι. part. δεδουλωμένος, *mancipatus* : a. 1. pass. ἐδουλώθην. part. δουλωθεὶς, έντος. Th. δοῦλος, *servus*.
Δουλωσύνη, *servitus*, Ion. pro δουλοσύνη, vel δουλεία.
Δοῦναι, a. 2. inf. act. δοὺς, δόντος, & in f. g. δοῦσα, a. 2. part. verbi δίδωμι, *do* : f. δώσω. a. 2. ἔδων.
Δούπησεν, *sonuit*, 3. sing. a. 1. Ion. à
Δουπέω, *sonitum edo* : *cadendo sono*, f. ήσω, p. ηκα. a. 2. ἔδουπον, perf. m. δέδουπα, *cecidi* : part. δεδουπὼς, *mortuus*; apud Hom. quod à
ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, *sonitus*, propriè ad terram allisorum.
Δοῦρα, *ligna*, *trabes*, *hastæ* : nom. & acc. pl. à gen. δουρὸς vel à δοῦρον, antiq. *lignum* : alii pro δούρατα, per apoc. & hoc Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ. δόρατος, & δουρὸς, τὸ, *hasta*, *lignum* : δοῦρας, τος, τὸ, idem. Ion.
Δούρας, τος, τὸ, Poët. pro δόρυ, *navis*.
Δουρατ' pro δούρατα, vide δοῦρα.
Δουράτεος, &
Δούρειος, item Δούριος, *ligneus* : unde Lat. durateus & durius : ab antiq. δοῦρον in pl. δοῦρα, *ligna*. Th. δόρυ.
Δουρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *tantum intervallum continens*, *quantum hastæ jactus* : ex δόρυ, *hasta*, & ἠνεκὴς, *longus*.
Δουρί, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρυϊ, à δόρυ, δόρατος, τὸ, *hasta*.
Δουρικλειτὸς, οῦ, *hastâ clarus*, *præclarus bellator* : à δόρυ, & κλειτὸς, *inclytus*, quod à κλέω, *celebro*.
Δουρίκλυτος, ου, & δορίκλυτος, idem, sed ex δόρυ, & κλυτὸς, *clarus* : quod à κλύω, *audio*.
Δουρίκτητος, ου, ὁ, ἡ, pro δορύκτητος, Poët. *hastâ acquisitus*, *captivus*, *captiva*, à δόρυ, *hasta* : & κτάομαι, *possideo*.
Δουρὸς, gen. (per Metath. pro δόρυος) dat. δουρὶ, à δόρυ, *hasta*.
Δοχεῖον, ου, τὸ, *vas* : à δέχομαι.
Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum*, *convivium* : à δέχομαι, *excipio*. Est & δοχὸς, ἡ, ὸν, *capax* : ab eod. them.
Δοχμὴ, ῆς, ἡ, & δόχμη *palmus* : à δέχομαι, *capio*.
ΔΟ'ΧΜΟΣ, & δοχμὸς, ἡ, ὸν, item δόχμιος, ὁ, ἡ, *obliquus* : indè
Δοχμόω, *incurvo*, *flecto*, f. ώσω. a. 1. part. pass. δοχμωθεὶς, *sese obliquans*.
Δοχμωθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.
Δόω, *DO*, inus. pro δίδωμι.
ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.
Δράγμα, ατος, τὸ, *manipulus* : δρὰξ, ακὸς, ἡ, *pugillus*. Th. δράσσω seu δράττω. f. ξω, *prehendo*.
Δραγματεύω seu δραγματεύω, f. εύσω, *manipulos colligo* : à δράγμα, ατος, τὸ. quod vide.
Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, *dormio* : f. δαρθήσομαι, q. à δαρθέω, f. 2. δραθῶ, per Metath. a. 2. ἔδραθον.
Δραίην, *fugerem*, a. 2. opt. act. ab ἔδρην. verbi inus. δρῆμι, quod à διδράσκω. Th. δράω, *fugio*.
Δραίνω, idem quod δράω, *fugio*.
Δράκα, *pugillum*, acc. sing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus* : à δράσσω, *prehendo*.
Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. &
Δράκον, *aspiciebant*, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, *video*. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. a. 2. pass. ἐδράκην.
Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à
ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, *DRACO*; item propr. nom. legislatoris Atheniensis, dat. pl. δράκουσι· in f. g. δράκαινα, *dracæna*. q. à δέρκω, *video* : a. 2. ἔδρακον. part. δρακών.
Δρᾶμα, ατος, τὸ, *DRAMA*, *fabula*. Th. δράω, *ago* : quomodo & partes fabulæ dicuntur *actus*.
Δραματικὸς, οῦ, *activus*, *poëticus*, *fabulosus* : à δρᾶμα.
Δραμεῖν, a. 2. inf. δραμὼν, οῦσα, *currens*, a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro* : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Δράμημα, ατος, τὸ, Ion. pro δρόμος, *cursus* :

cursus: quod vide.
Δραμῶ, cucurrisse, Dor. pro δραμεῖν, quod vide.
Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.
Δρᾶναι, facere, a. 2. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, idem quod δράω, facio: vel δρᾶναι, fugere, est, a. 2. inf. à δρῆμι, vel διδράσκω, fugio: f. δράσω, a. 2. ἔδραν, ας. a. 2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δράς.
Δράξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, prehendo.
Δραξάμενος, arripiens, a. 1. part. m. vide δράσσομαι.
Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, fugio: à
Δραπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus: à δράω, fugio.
Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro
Δραπετίδης, ου, ὁ, idem quod δραπέτης.
Δραπὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act. à δρέπω, decerpo. f. ψω. a. 2. ἔδραπον.
Δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga, à δράω, fugio.
Δράσσομαι, vide in δράσσω.
ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu. ττω. f. ξω· prehendo, manu arripio: δράσσομαι, seu ττομαι, carpo. f. δράξομαι. a. 1. m. ἐδραξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. δράξαι, & in pl. δράξασθε. perf. pass. δέδραγμαι, unde δράγμα, ατος, manipulus: & Angl. to Drag.
Δράστας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro δράστης, ου, ὁ, servus: &
Δραστὴρ, ῆρος, pro quo δρηστὴρ, Ion. famulus, minister. Th. δράω, famulor: vel à δρήσσω pro δράω. Item
Δραστὴρ, ῆρος, &
Δραστήριος, ου, strenuus, industrius, promptus, impiger: à δράω, facio.
Δρατὸς pro δαρτὸς, excoriatus, à δέρω, excorio. Th. δέρας, pellis.
ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, DRACHMA, monetæ, & ponderis nomen: q. à δράττω· inde δίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii est.
ΔΡΑ'Ω, f. άσω, facio, ministro, fugio.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx: acc. pl. δρεπάνας· &
Δρέπανον, ου, τὸ, idem, à
ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, decerpo, carpo, colligo: δρέπομαι, idem: hinc verisimile Angl. to reap.
Δρεψάμμεναι, Æol. pro δρεψάμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi δρέπω, f. ψω, decerpo.
Δρηπέτης, ου, ὁ, Ion. pro δραπέτης, fugitivus: quod vide.
Δρήσας, faciens, a. 1. part. act. Ion. à δράω, facio. f. άσω.
Δρησμὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, fuga. Th. δράω, fugio.
Δρηστοσύνη, ης, ἡ, strenuitas, sedulitas: à δράω.
ΔΡΙ~ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus.
Δριμεῖα, ας, ἡ, acris gustu, gravis, molesta, à
ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὑ, acri gustu vel sapore, asper: hinc δριμύτης, acrimonia.
Δρίον, ου, τὸ, locus arboribus consitus: à δρῦς, arbor.
Δρίος, εος, τὸ, idem quod δρίον, sylva, & ab eod. them.
Δροίτη, ης, ἡ, solium, alveus balneatorius: à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.
Δρομαῖος, ου, cursilis, velox: &
Δρομὰς, άδος, ὁ, ἡ, cursitans, cursitorius: &
Δρομὰς, άδος, ἡ, DROMAS piscis; item DROMEDA camelus, vulgò DROMEDARIUS; item vaga, scortum: &
Δρόμος, ου, ὁ, cursus: omnia à p. m. δέδρομα, verbi τρέχω, curro.
Δρόμων, ονος, ὁ, DROMO, parvus cancer, creditur esse qui Aristoteli δρομάς· ab eod. them.
ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, ROS. δρόσοι, lacrymæ: q. ῥόσος, à ῥέω, fluo. Hinc δροσερὸς, & δρόσιμος, ου, &
Δροσώδης, εος, ὁ, ἡ, roscidus.
Δροῦγγος, ου, ὁ, cohors & globus militum, drungus: vide Latin. Etymol.
Δρουσίλλα, ης, ἡ, nomen mulieris, à Druso.
Δρυάδες, & Ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Nymphæ. Th. δρῦς, quercus.
Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, qui quercuum satis habet.
Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nom. patris Lycurgi: q. à δρῦς, quercus.
Δρύϊνος, ου, quernus. Th. δρῦς.
Δρυμὸς, οῦ, ὁ, sylva querna, quercetum, nemus: item δρυμὸν, οῦ, τὸ, idem. Them. δρῦς.
Δρυμῶς, Dor. pro δρυμοὺς, ejusd. acc. pl.
Δρύον, ου, τὸ, nemus: à δρῦς.
Δρύοχος, ου, carina, alveus navis: παρὰ τὸ τὴν δρῦν ἔχειν.
Δρυπεπὴς, έος, ὁ, ἡ, oliva, DRUPPA, fructus maturus: à δρῦς & πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.
Δρύπεψ, πος, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd.
Δρυπετὴς, έος, ὁ, ἡ, idem, sed à πίπτω, cado: fructus q. d. jamjam casurus.
ΔΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio: perf. δέδρυφα· inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus.
ΔΡΥ~Σ, υὸς, ἡ, quercus, robur, quercûs species; item quævis arbor: in acc. δρῦν. Hinc compos. χαμαίδρυς, υος, & χαμαίδρωψ, πος, ἡ, quercus humilis.
Δρυτόμος, ου, ὁ, ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, quercuum, vel arborum incisor, faber lignarius: à δρῦς, quercus vel arbor, & τέμνω, seco.
Δρώοιμι, pro δρῷμι seu δράοιμι, præs. opt. verbi δράω, facio.
Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, ex δράω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. pl. part. quorund. usurpare pro tertiis person. imperat. præs. temp. pl. numeri.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*, medicamenti species, ad evellendos pilos, q. à δρέπω, *carpo*.
Δῦ, pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. & pro δῦθι, a. 2. imperat. à δῦμι, *subeo*.
Δύ', pro δύο, *duo*.
Δυὰς, αδος, ἡ, q. *dualitas*, *binarius*. Hinc Angl. Deuce.
Δύεται, 3. sing. ind. pass. à δύομαι, & δύω, *subeo*.
ΔΥ'Η, ης, ἡ, *infortunium*, *labores*, *strages*, *ærumna*: q. à δύω, *occido*.
Δύης, 2. sing. præs. sub. verbi δύω.
Δῦθι, a. 2. imperat. act. &
Δυϊκὸς, ὃ, *dualis*: à δύο.
Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. à
Δῦμι, *subeo*: vide δύνω.
Δυν', pro δύνε, Ion. pro ἔδυνε, imperf. verbi δύνω, *subeo*.
Δύνα, Dor. per Apoc. pro δύνασαι, vel pro δύνῃ, *potes*, 2. sing. præs. verbi δύναμαι, *possum*.
Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο· à δύναμαι, quod vide.
Δύναμ', pro δύναμαι, *possum*.
ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum*, *valeo*, *æstimor*: in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο. Att. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήθην. a. 1. sub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, & ἠδυνάσθην· & a. 1. m. ἐδυνησάμην, tanq. à δυνάζομαι. Hinc compos. ἀδυναμία, *imbecillitas*. ἀδύνατος, *impossibilis*. κατὰ δύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.
Δυνάμει, dat. sing. & δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.
Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. part. præs. à δυνάμενος, quod à δύναμαι· item nom. propr. mulieris: q. d. *potens*.
Δυνάμεσθα pro δυνάμεθα, Poët. 1. pl. præs. δύναμαι.
Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*, *vis*, *virtus*. αἱ δυνάμεις, *miracula*, *virtutes*, *potestates*. ἐξουσία, moralis facultas, naturalis verò δύναμις· à δύναμαι.
Δυναμόω, *confirmo*, *roboro*: f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præs. pass. δυναμόομαι, οῦμαι· unde
Δυναμούμενος, ούμενος, *corroboratus*, ejusd. part. præs. pass.
Δύνασαι, 2. sing. præs. à δύναμαι, quod vide.
Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. ejusdem verbi.
Δύνασις, εως, ἡ, Poët. pro δύναμις, *potentia*. Th. δύναμαι, *possum*.
Δυναστεία, ας, ἡ, *imperium*, *potentatus*: &
Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præs. à
Δυναστεύω, *sum princeps*: f. εύσω· quod à
Δυνάστης, ου, ὁ, *DYNASTA*, *dominus*: à
Δυναμαι, *potens sum*: f. ήσω. p. δεδυνάτηκα· à
Δυνατὸς, ἡ, ὀν, *potens*. δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, *possum*. δυνατὸν, & τὸ ἐν δυνατῷ, *possibile*, *quod fieri potest*. δυνατώτερος, compar. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι.
Δυνῶν, *ingressus est*, imperf. Ion. à δύνω, *subeo*.
Δυνέαται, *possunt*, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. δύναμαι.
Δυνῇ, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται. à δύναμαι, *possum*.
Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, quod vide.
Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. sub. pass. à δύναμαι, quod vide.
Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. δυνήσομαι. inde part. δυνησόμενος· à δύναμαι, *possum*.
Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*.
Δύνουσ' pro δύνουσι, *ingrediuntur*, 3. pl. præs. δύνω.
Δύντα, *occidentem*, accus. sing. a. 2. part. à δὺς, δύντος, quod à
ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel δῦμι, *subeo*, *ingredior*, *occido*, *induo*. δύνω tantum in compos. invenitur. δύω, f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. perf. pass. δέδυσμαι. Δῦμι a. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. a. 2. part. δὺς, δύντος. Inde δυσμὴ, *occasus Solis*. δύσις, idem. ἀναδύω, *emergo*. ὑποδύω, *subeo*. ἔνδυμα, *indumentum*: &, ut quibusd. videtur, Angl. Dawn (aurorâ enim exoriente, astra minora δύνει) & Den.
ΔΥ'Ο, vel Att. δύω, *DVO*, gen. dual. δυοῖν, & in f. g. δυεῖν. dat. pl. δυσί. Hinc δυϊκὸς, *dualis*. δοιὴ, *dubium*. δοιάζω, *dubito*.
Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι· ex them. δυάω, pro δύω.
Δύπτης, ου, ὁ, *urinator*, qui aquas subit: à
Δύπτω, f. ψω, *aquam subeo*: à quo fluxisse videntur Angl. to Dip, Dive, &c.
Δὺς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύνω vide sis.
ΔΥ'Σ, particula in compositione, pro ægrè, *malè*, *infeliciter*, & pro α privante.
Δύσαβος, α, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, *infelix puber*: ex δὺς & ἥβη, *pubes*.
Δυσαέος, *graviter spirantis*, gen. sing. à
Δυσαὴς, έος, ὁ, ἡ· ex δὺς & ἄω, vel ἄημι, *flo*, *spiro*.
Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, *subeo*: f. σω. p. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.
Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, *infelix*: ex δὺς & μόρος, *fatum*, quod à μείρω, *divido*. p. m. ἔμμορα.
Δυσαυλίῃ, dat. sing. à
Δυσαντὴς, έος, ὁ, ἡ, *sinister occursus*: ex δὺς

δὺς & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contrà*.
Δυσάντητος, idem, & ab iisd.
Δυσαρεστέω, *morosum me præbeo, offenso sum animo:* à
Δυσάρεστος, ου, *morosus:* & τὸ δυσάρεστον, *morositas*, quod ab ἀρέσκω, *placeo*.
Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimam prolem peperit, sed malo fato:* ex δὺς & ἀριστοτόκος, *quæ optimos parit:* quod ab ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς & τίκτω, *pario*. præt. m. τέτοκα.
Δυσαφαίρετος, ου, ὁ, ἡ, *difficilis ablatu:* ex δὺς & ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.
Δυσβάστακτος, ου, ὁ, ἡ, *difficilis portatu:* ex δὺς & βαστακτὸς, *portabilis*, à βαστάζω, *porto*.
Δύσβατος, ου, ὁ, ἡ, *inaccessus:* ex δὺς & βατὸς, *pervius*, à βαίνω, *eo*.
Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obscuritas, ignobilitas:* &
Δυσγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *ignobilis:* à γένος, *genus*, quod à γίνομαι seu γίνομαι, *nascor*.
Δύσεαι, *induas*, a. 1. sub. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, *induo*.
Δυσειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *deformis, turpis:* ab εἶδος, *forma*, quod ab εἴδω, *video*.
Δυσέλπιστος, ου, ὁ, ἡ, *difficilis spei:* cui oppon. εὐέλπιστος· ex δὺς & ἐλπὶς, *spes*.
Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*, morbus viscerum *tormina* dictus: ex δὺς & ἔντερον, *intestinum*; quod ab ἐντὸς, *intus*. Hinc
Δυσεντερικὸς, οῦ, *torminosus*.
Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ, *vix emendabilis:* ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Δύσεργος, ου, ὁ, ἡ, *piger, ad opus faciendum lentus*. Th. ἔργον, *opus*.
Δυσερεύνητος, ου, ὁ, ἡ, *inscrutabilis*. Th. ἐρευνάω, *scrutor*.
Δύσερις, ιδος, ὁ, ἡ, *pertinax, morosus, rixosus:* ex δὺς & ἔρις, *lis*.
Δυσερμήνευτος, ου, ὁ, ἡ, *explicatu difficilis:* ex δὺς & ἑρμηνεύω, *interpretor*; quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.
Δύσερως, ωτος, ὁ, ἡ, *infelix in amore:* ex δὺς & ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Them. ἐράω, *amo*.
Δύσεται, *se condit*, 3. sing. præs. verbi Poët. δύσομαι, à f. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.
Δύσετο, & δύσατο, imperf. Ion. à δύσομαι, Poët. verbo. Th. δύω, *subeo*.
Δυσεύρετος, *inventu difficilis:* ab εὑρετὸς, *inventus*, ab εὑρίσκω, *invenio*.
Δυσήκοος, ου, *difficulter audiens, immorigerus*. Th. ἀκούω, *audio*.
Δυσηλεγέες, *molesti, æ*, nom. pl. à
Δυσηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, *molestus, gravis:* quod ex δὺς & ἀλέγω, *curo:* q. δυσαλεγής· vel ut alii volunt, à λέγω, *cubare facio*.

Δυσηπίστουν, imperf. verbi δυσαπιστέω. f. ήσω. ex δὺς & ἀπιστέω, *non credo*· quod à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
Δυσηχὴς, έος, ὁ, ἡ, *horrisonus:* ex δὺς *ægrè, malè*, & ἦχος, *sonus*.
Δυσθαλπὴς, έος, ὁ, ἡ, *calefactu difficilis, frigidus:* ex δὺς & θάλπω, *foveo, calefacio*.
Δυσθανατέειν, εῖν, *iniquo animo mortem ferre:* ex δὺς & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.
Δυσθυμεῖν, Ion. pro ἀθυμεῖν, *animum despondere*, ex δὺς & θυμὸς, *animus*.
Δύσθυμος, ου, *tristis, anxius, remissus:* ab iisd.
Δυσὶ, *duobus*, dat. pl. à δύο, *duo*.
Δύσις, εως, ἡ, *occasus*, accus. δύσιν, à δύω, *subeo*.
Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ, ἡ, *difficilis ad discendum:* & inde
Δυσκαταμαθήτως, *vix intelligibile:* ex δὺς & καταμανθάνω, *pernosco:* quod ex κατὰ & μανθάνω, *disco*.
Δύσκεν, imperf. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δυώω vel δύω, *adeo, subeo*.
Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, *raucus:* ex δὺς & κέλαδος, *sonus, vox*.
Δυσκίνητος, ου, ὁ, ἡ, *difficilis motu, segnis*, à κινητὸς, *mobilis*, quod à κινέω, *moveo*.
Δυσκλεὴς, εέος, οῦς, ὁ, ἡ, *inglorius:* ex δὺς & κλέος, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.
Δύσκλυτος, idem. à κλύω, *audio*.
Δυσκολαίνω, f. ανῶ, p. κα, *morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo:* &
Δυσκολία, ας, ἡ, *morositas, difficultas:* à
Δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, *difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus:* &
Δυσκόλως, adv. *difficulter:* ex δὺς & κόλον, *cibus*.
Δύσλοφον, *onerosum cervici:* ex δὺς & λόφος, *cervix in jumentis*.
Δύσλυτος, ου, ὁ, ἡ, *nodosus, solutu difficilis:* à λύω, *solvo*.
Δυσμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *indocilis, hebes*. Th. μανθάνω, *disco*.
Δυσμάχητος, ου, ὁ, ἡ, &
Δύσμαχος, ου, ὁ, ἡ, *vix expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*.
Δυσμενέεσσιν, *inimicis*, dat. pl. à
Δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *infestus hostis*, acc. δυσμενῆ, *malevolum*. hinc adv. δυσμενῶς· ex δὺς & μένος, *animus, ira*.
Δυσμεταχείριστος, ὁ, ἡ, *tractatu difficilis:* ex δὺς & μεταχειρίζομαι, *administro*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.
Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occasus* propriè *Solis*. Th. δυώω, *subeo*.
Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, *infesta mater:* à μήτηρ.
Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, *memoratu difficile:* ex δὺς & μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, *recordor*.
Δύσμορε, *infelix*, voc. sing. à
Δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, *cui difficile fatum obtigit:*

git : à δὺς & μόρ⊕, *fatum* : quod à μείρω, *divido*. p. m. ἔμμορα.
Δυσμορφίη, Ion. pro
Δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*.
Δύσμορφ⊕, ου ὁ, ἡ, *deformis*. ab eod. th.
Δυσνόητ⊕, ου, ὁ, ἡ, *difficilis intellectu* : ex δὺς & νοητὸς, *intelligibilis*, quod à νοέω, *cogito*.
Δυσνομία, ας, ἡ, &
Δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *mala legum institutio*, *licentia* : ex δὺς & νόμ⊕, *lex*, quod à νέμω, *tribuo*. præt. m. νένομα.
Δύσοδ⊕, ου, ὁ, ἡ, *invius* : item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*.
Δυσόνειρ⊕ ὕπν⊕, *somnus somniis interpellatus*.
Δυσόρατ⊕, ου, ὁ, ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*.
Δύσοργ⊕, ου, ὁ, ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*.
Δυσόριςτ⊕, ου, ὁ, ἡ, *difficilis definitu* : ab ὁρίζω, *definio*, quod ab ὅρ⊕, *terminus*.
Δυσπαίπαλ⊕, ου, ὁ, ἡ, *ascensu difficilis* : ex δὺς & παίπαλα, *loca prærupta*.
Δυσπαλὴς, έ⊕, ὁ, ἡ, *difficilis, qui luctâ difficulter superari potest*. Ex δὺς & πάλη, *lucta*.
Δύσπαρις, ιδ⊕, ὁ, vocat. Δύσπαρι, *infælix Paris*.
Δυσπειθὴς, έ⊕, ὁ, ἡ, *difficilis persuasu* : &
Δύσπιςτ⊕, ου, ὁ, ἡ, *incredulus* ; item *creditu difficilis*. à πείθω, *persuadeo*.
Δυσπέμφελ⊕, ου, ὁ, ἡ, *trajectu difficilis* : ex δὺς & πέμπω, *mitto*. p. πέπεμφα.
Δυσπέτημα, ατ⊕, τὸ, *casus adversus*, *adversitas* : ex δὺς & πέτω, *cado*, pro πίπτω.
Δυσπετὴς, έ⊕, ὁ, ἡ, *malè cadens* ; *difficilis*. ab iisd.
Δυσπνέω -ῶ, *ægrè respiro* : &
Δύσπνοια, ας, ἡ, *spirandi difficultas*, *suspirium* : &
Δυσπνοϊκὸς, ου, *suspiriosus* : à δὺς & πνοὴ, quod à πνέω, *spiro*.
Δύσποτμ⊕, ου, ὁ, ἡ, *infœlix* : ex δὺς & πότμ⊕, *sors*.
Δυσπραξία, ας, ἡ, *res adversæ* : ex δὺς & πράττω, f. ξω, *facio*.
Δύσριγ⊕, ου, ὁ, ἡ, *frigoris impatiens*, ex δὺς & ῥῖγ⊕, ε⊕, τὸ, *frigus*.
Δύσσεο, *indue*, Poët. pro δύσεο. Ion. pro δύσου, ἔδω, præs. imperat. m. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poët. δύσσεται, imperf. ἐδυσόμην, ου, ετο. quod præsens formatum est à fut. 1. m. verbi δύω, *induo*.
Δυσσομβρῶν. gen. pl. Æol. f. g. pro δυσσομβρῶν, præs. part. verbi δύσομαι, *mergor*. Th. δύω, *subeo*.
Δύσσο⊕, ου, *infœlix*, *æger*. Them. σό⊕, *salvus*.
Δύςανα⊕, Dor. pro
Δύςην⊕, ου, ὁ, ἡ, *infœlix*, *miser* : ex δὺς & ςένω, *gemo*, aut secundum alios, ex δὺς & ςῆναι, quod *malè stet*. Th. ἵςημι, *sto*.
Δυςήρητ⊕, ου, ὁ, ἡ, *observatu difficilis* : ex δὺς & τηρέω, *servo*.
Δυςοκέσασα, a. 1. part. act à
Δυςοκέω, *difficulter pario*. f. έσω & ήσω ex δὺς & τόκ⊕, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.
Δύςρος, ου, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas : qui alioqui ἐλαφηβολιών.
Δυςυχέςατος, ου, *infelicissimus*, superl. à δυςυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *infœlix* : quod ex δὺς & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *sum*.
Δυςυχέω, *infælix sum*. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. δυςυχήσας, αντος. τὰ δυςυχηθέντα, *adversa*, a. 1. part. pass. ex δὺς & τύχη, *fortuna* : quod à τυγχάνω, *sum*.
Δυςύχημα, ατος, τὸ, *afflictio*, *infortunium*, dat. plur. δυςυχήμασι, à δυςυχέω, quod vide.
Δυςυχία, ας, ἡ, *adversitas* : ex eod. th.
Δυςυχοῦντας, acc. pl. part. præs. δυςυχοῦσι. 3. pl. ind. præs. à δυςυχέω, quod vide.
Δύσφαμον, ου, τὸ, Poët. & Dor. pro δύσφημον, τουτέστιν ἡ δυσφημία, *infamia*, *dedecus*. Th. φάω, *dico*.
Δυσφημέω, f. ήσω, p. ηκα. *maledico*, *infamo*, *impiè loquor*, *malè ominor* : &
Δυσφημία, ας, ἡ, *infamia*, *convitium* : *probrum* : à
Δύσφημος, ου, ὁ, ἡ, *maledicus*, *infaustus* : ex δὺς & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Δυσφήμοιο, *ominosi*, ejusd. gen. sing. Ion.
Δυσφορέω, f. ήσω, p. ηκα, *ægrè fero* : &
Δυσφορὴς, έος, ὁ, ἡ. item.
Δυσφόρητος, ου, ὁ, ἡ, &
Δύσφορος, ου, ὁ, ἡ, *difficilis latu*, *gravis*, *molestus* : ex δὺς & φέρω, *fero*.
Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ* : quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens*.
Δυσφρονέω, *animum abjicio*, *ægrè fero* : ex δὺς & φρὴν, *mens*.
Δυσφρονέων, ejusd. part. præs.
Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à
Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo* : ex δὺς & φρὴν, *mens*.
Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis* seu *soni* : &
Δύσφωνος, ου, ὁ, ἡ, *dissonus* : ex δὺς & φωνὴ, *vox*, *sonus*.
Δυσχείμερος, ου, ὁ, ἡ, *frigidus*, *hybernalis* : ex δὺς & χεῖμα, *hyems*.
Δύσχιμος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd.
Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, *qui difficulter subigitur & capitur*. In superl. δυσχειρωτότατος. Th. χεὶρ, *manus*.
Δυσχεραίνω, *molestè fero*, *gravor*, *indignor*, *hæsito*, f. ανῶ. in 3. pl. præs. ind. δυσχεραίνουσιν. acc. pl. part. præs. δυσχεραίνοντας· &
Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas*, *molestia*. à
Δυσχερὴς, έ⊕, ὁ, ἡ, *difficilis*, *molestus*, *odiosus* :

ſus ι in compar. δυχερέστερ⊙, ȣ· ex δὺς & χεὶρ *manus*.
Δυχερῶς, adv. *difficulter, moleſtè* : à δυχερής.
Δυχρηστέομαι, -ȣ̃μαι, *uſu rei cujuſpiam offendor, incommodè & impeditè verſor* : à δύχρηστος· quod infra videas.
Δυχρήστημα, ατος, τὸ, *incommodum* : ab ejuſd. perf. paſſ. cui oppon. εὐχρήστημα· ſicuti.
Δυχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas, difficultas*, oppon. εὐχρηστία· à
Δύχρηστ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *cujus uſus difficilis eſt* : ex δὺς & χρηστὸς, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*, à χράω, *commodo*.
Δυσώδης, ε⊙, ὁ, ἡ, & τὸ δυσῶδες, *fœtidus* : & inde
Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor, fœtor*, ex δὺς, & ὄζω, *oleo*. p. m. ὦδα.
Δυσώνυμ⊙, ȣ, ὁ, *infauſtus, inauſpicatus*, ex δὺς & ὄνομα, α⊤⊙, τὸ, *nomen*. Æol. ὤνομα, Poët. ȣ̃νομα.
Δυσωπέω, f. ήσω, *pudore afficio* : unde Metaph. *exoro, perſuadeo* ; δυσωπȣ̃μαι, *erubeſco, flector* : &
Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor* : ex δὺς & ὤψ, ὠπὸς, *vultus* : quod ab ὄπτομαι, *video*.
Δυσωρέω, f. ήσω, *difficulter cuſtodio*, à δύσωρ⊙, *cuſtoditu difficilis* : ab ȣ̃ρ⊙, *cuſtos*.
Δυσωρήσονται, 3. pl. ejuſd. fut. 1. m.
Δύτης, ȣ, ὁ, *urinator, qui aquas ſubit*. Th. δυίω vel δύω, *ſubeo*.
Δύω, Poët. pro δύο, *duo*. gen. dual. δυοῖν, & in f. δυεῖν. dat. δυσί. Eſt & δύω, *mergo*. vide δυίω.
Δυοκαίδεκα, δυώδεκα, & δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, DUODECIM, ἄκλιτα· &
Δυωδεκάδρομ⊙, ȣ, ὁ, *qui duodecies currit*, vel *curſum conficit*.
Δυωδεκάμηνο⊙, *duodecim menſium*, δυωδεκάμηνον τέλ⊙ πρᾶξαι, id eſt, *annuum magiſtratum tranſigere* : ex δυώδεκα, *duodecim*, & μὴν μηνὸς, *menſis*.
Δυωδεκαετ⊙, ȣ, *duodecim annorum* : ex δυώδεκα & ἔτ⊙, *annus*.
Δυωδέκατ⊙, άτη, ατον, *duodecimus* : ex δύω & δέκα, *decem*.
Δυοῖν, Att. & Ion. pro δυοῖν, *duorum*. gen. dual. à δύω.
Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, & δώματα, *domus*, à δέμω, *ſtruo*.
Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. ſub. act. à δίδωμι, *do*.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, ἄκλιτον &
Δωδεκάκις, *duodecies*, ex δύο & δέκα.
Δωδεκάγναμπτ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *qui duodecim flexus habet*. Ex δώδεκα & κάμπτω, *flecto*.
Δωδεκαταῖ⊙, *qui per duodecim dies, alicubi manet vel abeſt* : &
Δωδέκατ⊙, η, ον, *duodecimus* : ex δύο & δέκα, *decem*.
Δωδεκάφυλον, ȣ, τὸ, *duodecim tribus* ; q. δώδεκα, φυλαί.

Δωδώναθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.
Δωδωναῖ⊙, ȣ, DODONÆUS : à
Δωδώνη, ης, ἡ, DODONA, ſylva Epiri, & urbs. vide Steph.
Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η. a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*. a. 2. ἔδων.
Δώησι, *dederit*, 3. ſing. a. 2. opt. à δῴην, & Ion. additur σι. Sin vero ſit δώῃσι, erit. 3. ſing. ſub. à δώω, δώῃς, δώῃ, & Ion. δώῃσι. pro δῶ, δῷς, δῷ. à δίδωμι, *do*.
Δῶκ', vel δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. a. 1. Sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, *do*.
Δῶλ⊙, α, ὁ, Dor. pro δȣ̃λ⊙, ȣ, *ſervus*.
Δῶμα, α⊤⊙, τὸ, *domus, tectum*, pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι. ex δόμημα factum per contractionem. Th. δέμω, *extruo*, p.m. δέδομα.
Δωμάτιον, ȣ, τὸ, *domuncula, cubiculum, tectum* : à δῶμα.
Δωμάω, f. ήσω, *extruo* : à δῶμα.
Δῶναξ, ακ⊙, ὁ, Dor. & Poët. pro δόναξ, *arundo*. quod vide.
Δώομεν, per Syſtolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. à δίδωμι, *do*.
Δῶρ' pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ȣ, τὸ, *donum*.
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, *donum, donatio*, &
Δωρεὰν, adv. (ſub. κατὰ) *gratis, immeritò, fruſtra*. Th. δωρεὰ, *donum*.
Δωρέομαι, -ȣ̃μαι, & Poët. δωρέω, -ῶ, *dono, largior*. f. ήσομαι. perf. paſſ. δεδώρημαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐδωρησάμην. ab eod. them.
Δώρημα, α⊤⊙, τὸ, *donum, beneficium* : &
Δωρητὸς, ȣ̃, ὁ, *muneribus placabilis*, ſeu *corruptus*, item *donatus* : à perf. paſſ. verbi δωρέομαι.
Δωρίζειν, *Doricè loqui*, Poët. pro Δωρίζειν, quod à
Δώρι⊙, ία, ιον, Poët. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, *Doricus, a, um*. Dicitur & Δωριεὺς, έως, ὁ, idem. Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς· & Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.
Δωρὶς, ίδος, ἡ, *Doris*, regio ; item nomen Nymphæ.
Δωρίσδεν, Dor. δωρίζειν, *loqui Doricé*.
Δωριστὶ, adv. *Doricé*.
Δωροδοκέω, f. ήσω, *donis inhio, munera capio* ; item *muneribus corrumpo*. acc. pl. part. præſ. δωροδοκειȣ̃ντας· ex δῶρον, *donum* : & δέχομαι, *capio*.
Δωροδόκημα, α⊤⊙, τὸ, *munus per corruptionem acceptum* : à preced. perf. paſſ.
Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio, ſordes* : &
Δωροδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, *munerum acceptor, donis inhians*, à δῶρον & δέχομαι, *capio*.
ΔΩ͂ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *donum*, item *palmus minor*, hinc compoſ. ἄδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, *donorum expers* ; item, *qui non donat*. ἀντίδωρον,

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*, medicamenti species, ad evellendos pilos, q. à δρέπω, *carpo*.

Δῦ, pro ἔδυ, ab ἔδυω, υς, υ, a. 2. ind. act. & pro δῦθι, a. 2. imperat. à δῦμι, *subeo*.

Δύ', pro δύο, *duo*.

Δυάς, αδος, ἡ, q. *dualitas*, *binarius*. Hinc Angl. Deuce.

Δύεται, 3. sing. ind. pass. à δύομαι, & δύω, *subeo*.

ΔΥ'Η, ης, ἡ, *infortunium*, *labores*, *strages*, *ærumna*: q. à δύω, *occido*.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. verbi δύω.

Δῦθι, a. 2. imperat. act. &

Δυϊκὸς, ȣ̃, *dualis*: à δύο.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. à

Δῦμι, *subeo*: vide δύω.

Δυνῶ', pro δυνῶε, Ion. pro ἐδύνω, imperf. verbi δύνω, *subeo*.

Δύνα, Dor. per Apoc. pro δύνασαι, vel pro δύνῃ, *potes*, 2. sing. præs. verbi δύναμαι, *possum*.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο· à δύναμαι, quod vide.

Δύναμ', pro δύναμαι, *possum*.

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum*, *valeo*, *æstimor*: in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο. Att. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήθην. a. 1. sub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, & ἠδυνάσθην & a. 1. m. ἐδυνησάμην, tanq. à δυνάζομαι. Hinc compos. ἀδυναμία, *imbecillitas*. ἀδύνατος, *impossibilis*. καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Δυνάμει, dat. sing. & δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. part. præs. à δυνάμενος, quod à δύναμαι· item nom. propr. mulieris: q. d. *potens*.

Δυνάμεσθα pro δυνάμεθα, Poët. 1. pl. præs. δύναμαι.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*, *vis*, *virtus*. αἱ δυνάμεις, *miracula*, *virtutes*, *potestates*. ἐξουσία, moralis facultas, naturalis verò δύναμις· à δύναμαι.

Δυναμόω, *confirmo*, *roboro*: f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præs. pass. δυναμόομαι, ȣ̃μαι· unde

Δυναμούμενος, ȣ̃μενος, *corroboratus*, ejusd. part. præs. pass.

Δύνασαι, 2. sing. præs. à δύναμαι, quod vide.

Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. ejusdem verbi.

Δύνασις, εως, ἡ, Poët. pro δύναμις, *potentia*. Th. δύναμαι, *possum*.

Δυναστεία, ας, ἡ, *imperium*, *potentatus*: &

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præs. à

Δυναστεύω, *sum princeps*: f. εύσω· quod à

Δυνάστης, ȣ, ὁ, *DYNASTA*, *dominus*: à

Δυνάσθαι, *potens sum*: f. ήσω. p. δεδυνάστηκα· à

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, *potens*. δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, *possum*. δυνατὸν, & τὸ ἐν δυνατῷ, *possibile*, *quod fieri potest*. δυνατώτερος, compar. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι.

Δυνῶ, *ingressus est*, imperf. Ion. à δύνω, *subeo*.

Δυνέαται, *possunt*, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. δύναμαι.

Δύνῃ, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται. à δύναμαι, *possum*.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, quod vide.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. sub. pass. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. δυνήσομαι. inde part. δυνησόμενος à δύναμαι, *possum*.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*.

Δύνουσ' pro δύνουσι, *ingrediuntur*, 3. pl. præs. δύνω.

Δύνοντα, *occidentem*, accus. sing. a. 2. part. à δύς, δύντος, quod à

ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel δῦμι, *subeo*, *ingredior*, *occido*, *induo*. δύνω tantum in compos. invenitur. δύω, f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. perf. pass. δέδυσμαι. Δῦμι a. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. a. 2. part. δὺς, δύντος. Inde δυσμὴ, *occasus Solis*. δύσις, idem. ἀναδύω, *emergo*. ὑποδύω, *subeo*. ἔνδυμα, *indumentum*: &, ut quibusd. videtur, Angl. Dawn (aurora enim exoriente, astra minora δύνει) & Den.

ΔΥ'Ο, vel Att. δύω, *DVO*, gen. dual. δυοῖν, & in f. g. δυεῖν. dat. pl. δυσί. Hinc δυϊκὸς, *dualis*. δοιὴ, *dubium*. δοιάζω, *dubito*.

Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι· ex them. δυάω, pro δύω.

Δύπτης, ȣ, ὁ, *urinator*, qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam subeo*: à quo fluxisse videntur Angl. to Dip, Dive, &c.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύνω vide sis.

ΔΥ'Σ, particula in compositione, pro *ægrè*, *malè*, *infeliciter*, & pro α privante.

Δύσαβος, α, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ȣ, ὁ, *infelix puber*: ex δὺς & ἥβη, *pubes*.

Δυσαέος, *graviter spirantis*, gen. sing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ, ἡ· ex δὺς & ἄω, vel ἄημι, *flo*, *spiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, *subeo*: f. σω. p. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ȣ, ὁ, ἡ, *infelix*: ex δὺς & μόρος, *fatum*, quod à μείρω, *divido*. p. m. ἔμμορα.

Δυσαντῆι, dat. sing. à

Δυσαντὴς, έος, ὁ, ἡ, *sinister occursus*: ex δὺς

δὺς & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contrà*.
Δυσάντητ☉, idem, & ab iisd.
Δυσαρεστέω, *morosum me præbeo, offenso sum animo*: à
Δυσάρεστ☉, ου, *morosus*: & τὸ δυσάρεστον, *morositas*, quod ab ἀρέσκω, *placeo*.
Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimam prolem peperit, sed malo fato*: ex δὺς & ἀριστοτόκος, *quæ optimos parit*: quod ab ἄριστ☉, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς & τίκτω, *pario*. præt. m. τέτοκα.
Δυσαφαίρετ☉, ου, ὁ, ἡ, *difficilis ablatu*: ex δὺς & ἀφαίρετ☉, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.
Δυσβάστακτ☉, ου, ὁ, ἡ, *difficilis portatu*: ex δὺς & βαστακτὸς, *portabilis*, à βαστάζω, *porto*.
Δύσβατος, ου, ὁ, ἡ, *inaccessus*: ex δὺς & βατὸς, *pervius*, à βαίνω, *eo*.
Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obscuritas, ignobilitas*: &
Δυσγενὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *ignobilis*: à γέν☉, *genus*, quod à γίγνομαι seu γίνομαι, *nascor*.
Δύσεαι, *induas*, a. 1. sub. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, *induo*.
Δυσειδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *deformis, turpis*: ab εἶδος, *forma*, quod ab εἴδω, *video*.
Δυσέλπιστος, ου, ὁ, ἡ, *difficilis spei*: cui oppon. εὐέλπιστος· ex δὺς & ἐλπὶς, *spes*.
Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*, morbus viscerum *tormina* dictus: ex δὺς & ἔντερον, *intestinum*; quod ab ἐντὸς, *intus*. Hinc
Δυσεντερικὸς, οῦ, *torminosus*.
Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ, *vix emendabilis*: ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Δύσεργος, ου, ὁ, ἡ, *piger, ad opus faciendum lentus*. Th. ἔργον, *opus*.
Δυσερεύνητος, ου, ὁ, ἡ, *inscrutabilis*. Th. ἐρευνάω, *scrutor*.
Δύσερις, ιδος, ὁ, ἡ, *pertinax, morosus, rixosus*: ex δὺς & ἔρις, *lis*.
Δυσερμήνευτος, ου, ὁ, ἡ, *explicatu difficilis*: ex δὺς & ἑρμηνεύω, *interpretor*; quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.
Δύσερως, ωτ☉, ὁ, ἡ, *infelix in amore*: ex δὺς & ἔρως, ωτ☉, ὁ, *amor*. Them. ἐράω, *amo*.
Δύσεται, *se condit*, 3. sing. præs. verbi Poët. δύσομαι, à f. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.
Δύσετο, & δύσατο, imperf. Ion. à δύσομαι, Poët. verbo. Th. δύω, *subeo*.
Δυσεύρετ☉, *inventu difficilis*: ab εὑρετὸς, *inventus*, ab εὑρίσκω, *invenio*.
Δυσήκο☉, ου, *difficulter audiens, immorigerus*. Th. ἀκούω, *audio*.
Δυσηλεγέες, *molesti, æ*, nom. pl. à
Δυσηλεγὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *molestus, gravis*: quod ex δὺς & ἀλέγω, *curo*: q. δυσαλεγής· vel ut alii volunt, à λέγω, *cubare facio*.
Δυσηπίστουν, imperf. verbi δυσαπιστέω. f. ήσω. ex δὺς & ἀπιστέω, *non credo*· quod à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
Δυσηχὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *horrisonus*: ex δὺς *ægrè, malè*, & ἦχ☉, *sonus*.
Δυσθαλπὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *calefactu difficilis, frigidus*: ex δὺς & θάλπω, *foveo, calefacio*.
Δυσθανατέειν, εῖν, *iniquo animo mortem ferre*: ex δὺς & θάνατ☉, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.
Δυσθυμεῖν, Ion. pro ἀθυμεῖν, *animum despondere*, ex δὺς & θυμὸς, *animus*.
Δύσθυμ☉, ου, *tristis, anxius, remissus*: ab iisd.
Δυσὶ, *duobus*, dat. pl. à δύο, *duo*.
Δύσις, εως, ἡ, *occasus*, accus. δύσιν, à δύω, *subeo*.
Δυσκαταμάθητ☉, ου, ὁ, ἡ, *difficilis ad discendum*: & inde
Δυσκαταμαθήτως, *vix intelligibile*: ex δὺς & καταμανθάνω, *pernosco*: quod ex κατὰ & μανθάνω, *disco*.
Δύσκεν, imperf. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύω vel δύω, *adeo, subeo*.
Δυσκέλαδ☉, ου, ὁ, ἡ, *raucus*: ex δὺς & κέλαδ☉, *sonus, vox*.
Δυσκίνητ☉, ου, ὁ, ἡ, *difficilis motu, segnis*, à κινητὸς, *mobilis*, quod à κινέω, *moveo*.
Δυσκλεὴς, εέ☉, οῦς, ὁ, ἡ, *inglorius*: ex δὺς & κλέ☉, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.
Δύσκλυτ☉, idem. à κλύω, *audio*.
Δυσκολαίνω, f. ανῶ, p. κα, *morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo*: &
Δυσκολία, ας, ἡ, *morositas, difficultas*: à
Δύσκολ☉, ου, ὁ, ἡ, *difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus*: &
Δυσκόλως, adv. *difficulter*: ex δὺς & κόλον, *cibus*.
Δύσλοφον, *onerosum cervici*: ex δὺς & λόφ☉, *cervix in jumentis*.
Δύσλυτ☉, ου, ὁ, ἡ, *nodosus, solutu difficilis*: à λύω, *solvo*.
Δυσμαθὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *indocilis, hebes*. Th. μανθάνω, *disco*.
Δυσμάχητ☉, ου, ὁ, ἡ, &
Δύσμαχ☉, ου, ὁ, ἡ, *vix expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*.
Δυσμενέεσσιν, *inimicis*, dat. pl. à
Δυσμενὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *infestus hostis*, acc. δυσμενῆ, *malevolum*. hinc adv. δυσμενῶς· ex δὺς & μέν☉, *animus, ira*.
Δυσμεταχείριστ☉, ὁ, ἡ, *tractatu difficilis*: ex δὺς & μεταχειρίζομαι, *administro*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.
Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occasus* propriè *Solis*. Th. δύω, *subeo*.
Δυσμήτηρ, ερ☉, ἡ, *infesta mater*: à μήτηρ.
Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, *memoratu difficile*: ex δὺς & μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, *recordor*.
Δύσμορε, *infelix*, voc. sing. à
Δύσμορ☉, ου, ὁ, ἡ, *cui difficile fatum obtigit*:

git: à δὺς & μόρ⊙, *fatum*: quod à μείρω, *divido*. p. m. ἔμμορα.
Δυσμορφίη, Ion. pro
Δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*.
Δύσμορφ⊙, ȣ ὁ, ἡ, *deformis*. ab eod. th.
Δυσνόητ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *difficilis intellectu*: ex δὺς & νοητὸς, *intelligibilis*, quod à νοέω, *cogito*.
Δυσνομία, ας, ἡ, &
Δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *mala legum institutio, licentia*: ex δὺς & νόμ⊙, *lex*, quod à νέμω, *tribuo*. præt. m. νένομα.
Δύσοδ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *invius*: item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*.
Δυσόνειρ⊙ ὕπν⊙, *somnus somniis interpellatus*.
Δυσόρατ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*.
Δύσοργ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*.
Δυσόριστ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *difficilis definitu*: ab ὁρίζω, *definio*, quod ab ὅρ⊙, *terminus*.
Δυσπαίπαλ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *ascensu difficilis*: ex δὺς & παίπαλα, *loca prærupta*.
Δυσπαλὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *difficilis, qui luctâ difficulter superari potest*. Ex δὺς & πάλη, *lucta*.
Δύσπαρις, ιδ⊙, ὁ, vocat. δύσπαρι, *infælix Paris*.
Δυσπειθὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *difficilis persuasu*: &
Δύσπιστ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*. à πείθω, *persuadeo*.
Δυσπέμφελ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *trajectu difficilis*: ex δὺς & πέμπω, *mitto*. p. πέπεμφα.
Δυσπέτημα, ατ⊙, τὸ, *casus adversus, adversitas*: ex δὺς & πέτω, *cado*, pro πίπτω.
Δυσπετὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *malè cadens*; *difficilis*. ab iisd.
Δυσπνέω -ῶ, *ægrè respiro*: &
Δύσπνοια, ας, ἡ, *spirandi difficultas, suspirium*: &
Δυσπνοϊκὸς, ȣ, *suspiriosus*: à δὺς & πνοὴ, quod à πνέω, *spiro*.
Δύσποτμ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *infælix*: ex δὺς & πότμ⊙, *sors*.
Δυσπραξία, ας, ἡ, *res adversæ*: ex δὺς & πράττω, f. ξω, *facio*.
Δύσριγ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *frigoris impatiens*, ex δὺς & ῥῖγ⊙, ε⊙, τὸ, *frigus*.
Δύσεο, *indue*, Poët. pro δύσεο. Ion. pro δύσου, ἴσθω, præs. imperat. m. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poët. δύσεται, imperf. ἐδυσόμην, ȣ, ετο. quod præsens formatum est à fut. 1. m. verbi δύω, *induo*.
Δυσσομβράων, gen. pl. Æol. f. g. pro δυσομβρῶν, præs. part. verbi δύσομαι, *mergor*. Th. δύω, *subeo*.
Δύσσο⊙, ȣ, *infælix, æger*. Them. σό⊙, *salvus*.
Δύσταν⊙, Dor. pro
Δύστην⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *infælix, miser*: ex δὺς & στένω, *gemo*, aut secundum alios, ex δὺς & στῆναι, quod *malè stet*. Th. ἵστημι, *sto*.
Δυστήρητ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *observatu difficilis*: ex δὺς & τηρέω, *servo*.
Δυστοκήσασα, a. 1. part. act à
Δυστοκέω, *difficulter pario*. f. ἑσω & ήσω ex δὺς & τόκ⊙, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.
Δύστρος, ȣ, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιών.
Δυστυχέστατος, ȣ, *infelicissimus*, superl. à δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *infælix*: quod ex δὺς & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *sum*.
Δυστυχέω, *infælix sum*. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. δυστυχήσας, αντος. τὰ δυστυχηθέντα, *adversa*, a. 1. part. pass. ex δὺς & τύχη, *fortuna*: quod à τυγχάνω, *sum*.
Δυστύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium*, dat. plur. δυστυχήμασι, à δυστυχέω, quod vide.
Δυστυχία, ας, ἡ, *adversitas*: ex eod. th.
Δυστυχοῦντας, acc. pl. part. præs. δυστυχοῦσι. 3. pl. ind. præs. à δυστυχέω, quod vide.
Δύσφαμον, ȣ, τὸ, Poët. & Dor. pro δύσφημον, τουτέστιν ἡ δυσφημία, *infamia, dedecus*, Th. φάω, *dico*.
Δυσφημέω, f. ήσω, p. ηκα. *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor*: &
Δυσφημία, ας, ἡ, *infamia, convitium*: *probrum*: à
Δύσφημος, ȣ, ὁ, ἡ, *maledicus*, *infaustus*: ex δὺς & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*, Th. φάω, idem.
Δυσφήμοιο, *ominosi*, ejusd. gen. sing. Ion.
Δυσφορέω, f. ήσω, p. ηκα, *ægrè fero*: &
Δυσφορὴς, έος, ὁ, ἡ. item.
Δυσφόρητος, ȣ, ὁ, ἡ, &
Δύσφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *difficilis latu, gravis, molestus*: ex δὺς & φέρω, *fero*.
Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ*: quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens*.
Δυσφρονέω, *animum abjicio, ægrè fero*: ex δὺς & φρὴν, *mens*.
Δυσφρονέων, ejusd. part. præs.
Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à
Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo*: ex δὺς & φρὴν, *mens*.
Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis seu soni*: &
Δύσφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, *dissonus*: ex δὺς & φωνὴ, *vox, sonus*.
Δυσχείμερος, ȣ, ὁ, ἡ, *frigidus, hybernalis*: ex δὺς & χεῖμα, *hyems*.
Δύσχιμος, ȣ, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd.
Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, *qui difficulter subigitur & capitur*. In superl. δυσχειρώτατος. Th. χεὶρ, *manus*.
Δυσχεραίνω, *molestè fero, gravor, indignor, hæsito*, f. ανῶ. in 3. pl. præs. ind. δυσχεραίνουσιν. acc. pl. part. præs. δυσχεραίνοντας &
Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, molestia*. à
Δυσχερὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *difficilis, molestus, odiosus*:

sus: in compar. δυχερέστερ☉, ȣ· ex δὺς & χεὶρ *manus*.

Δυχερῶς, adv. *difficulter*, *molestè*: à δυχερής.

Δυχρηστέομαι, -ȣ̃μαι, *usu rei cujuspiam offendor*, *incommodè & impeditè versor*: à δύχρηστος· quod infrà videas.

Δυχρήστημα, ατος, τὸ, *incommodum*: ab ejusd. perf. pass. cui oppon. εὐχρήστημα· sicuti.

Δυχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas*, *difficultas*, oppon. εὐχρηστία· à

Δύχρηστ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *cujus usus difficilis est*: ex δὺς & χρηστὸς, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*, à χράω, *commodo*.

Δυσώδης, ε☉, ὁ, ἡ, & τὸ δυσῶδες, *fætidus*: & inde

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor*, *fætor*, ex δὺς, & ὄζω, *oleo*. p. m. ὦδα.

Δυσώνυμ☉, ȣ, ὁ, *infaustus*, *inauspicatus*, ex δὺς & ὄνομα, ατ☉, τὸ, *nomen*. Æol. ὤνομα, Poët. ȣ̈νομα.

Δυσωπέω, f. ήσω, *pudore afficio*: unde Metaph. *exoro*, *persuadeo*; δυσωπȣ̃μαι, *erubesco*, *flector*: &

Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor*: ex δὺς & ὢψ, ὠπὸς, *vultus*: quod ab ὄπτομαι, *video*.

Δυσωρέω, f. ήσω, *difficulter custodio*, à δύσωρ☉, *custoditu difficilis*: ab ȣ̃ρ☉, *custos*.

Δυσωρήσονται, 3. pl. ejusd. fut. 1. m.

Δύτης, ȣ, ὁ, *urinator*, *qui aquas subit*. Th. δυώω vel δύω, *subeo*.

Δύω, Poët. pro δύο, *duo*. gen. dual. δυοῖν, & in f. δυεῖν. dat. δυσί. Est & δύω, *mergo*. vide δυώω.

Δυοκαίδεκα, δυώδεκα, & δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*, ἄκλιτα· &

Δυωδεκάδρομ☉, ȣ, ὁ, *qui duodecies currit*, vel *cursum conficit*.

Δυωδεκάμην☉, *duodecim mensium*, δυωδεκάμηνον τέλ☉ πρᾶξαι, id est, *annuum magistratum transigere*: ex δυώδεκα, *duodecim*, & μὴν μηνὸς, *mensis*.

Δυωδεκαταῖ☉, ȣ, *duodecim annorum*: ex δυώδεκα & ἔτ☉, *annus*.

Δυωδέκατ☉, άτη, ατον, *duodecimus*: ex δύω & δέκα, *decem*.

Δυῶν, Att. & Ion. pro δυοῖν, *duorum*. gen. dual. à δύω.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, & δώματα, *domus*, à δέμω, *struo*.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, ἄκλιτον &

Δωδεκάκις, *duodecies*, ex δύο & δέκα.

Δωδεκάγναμπτ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *qui duodecim flexus habet*. Ex δώδεκα & κάμπτω, *flecto*.

Δωδεκαταῖ☉, *qui per duodecim dies*, *alicubi manet vel abest*: &

Δωδέκατ☉, η, ον, *duodecimus*: ex δύο & δέκα, *decem*.

Δωδεκάφυλον, ȣ, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώδεκα, φυλαί.

Δωδώναθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναῖ☉, ȣ, *DODONÆUS*: à

Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*, sylva Epiri, & urbs. vide Steph.

Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η. a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*. a. 2. ἔδων.

Δώησι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. à δῴη, & Ion. additur σι. Sin vero sit δώησι, erit. 3. sing. sub. à δώω, δώῃς, δώῃ, & Ion. δώῃσι. pro δῶ, δῷς, δῷ. à δίδωμι, *do*.

Δῶκ', vel δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. a. 1. Sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, *do*.

Δῶλ☉, ω, ὁ, Dor. pro δȣ̃λ☉, ȣ, *servus*.

Δῶμα, ατ☉, τὸ, *domus*, *tectum*, pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι. ex δόμημα factum per contractionem. Th. δέμω, *extruo*, p. m. δέδομα.

Δωμάτιον, ȣ, τὸ, *domuncula*, *cubiculum*, *tectum*: à δῶμα.

Δωμάω, f. ήσω, *extruo*: à δῶμα.

Δῶναξ, ακ☉, ὁ, Dor. & Poët. pro δόναξ, *arundo*. quod vide.

Δώομεν, per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δῶρ' pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ȣ, τὸ, *donum*.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, *donum*, *donatio*, &

Δωρεὰν, adv. (sub. κατὰ) *gratis*, *immeritò*, *frustra*. Th. δῶρον, *donum*.

Δωρέομαι, -ȣ̃μαι, & Poët. δωρέω, -ῶ, *dono*, *largior*. f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐδωρησάμην. ab eod. them.

Δώρημα, ατ☉, τὸ, *donum*, *beneficium*: &

Δωρητὸς, ȣ̃, ὁ, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*, item *donatus*: à perf. pass. verbi δωρέομαι.

Δωριάζειν, *Doricè loqui*, Poët. pro Δωρίζειν, quod à

Δώρι☉, ία, ον, Poët. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, *Doricus*, *a*, *um*. Dicitur & Δωριεὺς, έως, ὁ, idem. Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς· & Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.

Δωρὶς, ίδος, ἡ, *Doris*, regio; item nomen Nymphæ.

Δωρίσδεν, Dor. δωρίζειν, *loqui Doricè*.

Δωριστὶ, adv. *Doricè*.

Δωροδοκέω, f. ήσω, *donis inhio*, *munera capio*; item *muneribus corrumpo*. acc. pl. part. præs. δωροδοκοῦντας· ex δῶρον, *donum*: & δέχομαι, *capio*.

Δωροδόκημα, ατ☉, τὸ, *munus per corruptionem acceptum*: à preced. perf. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio*, *sordes*: &

Δωροδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, *munerum acceptor*, *donis inhians*, à δῶρον & δέχομαι, *capio*.

ΔΩ͂ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *donum*, item *palmus minor*, hinc compos. ἄδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, *donorum expers*; item, *qui non donat*. ἀντίδωρον,

ϱον, ου, τὸ, *donum, dono relatum* : unde fortè manavit etiam Angl. **Dowrie.**
Δωροφάγος, ου, ὁ, *qui devorat dona, donivorus*, ex δῶρον, *donum*, & φάγω, *edo*.
Δωροφόρος, ου, ὁ, Poët. *qui dona fert alicui danda*. Ex δῶρον & φέρω, *fero*.
Δωρύττομαι, Dor. pro δωροδομαι.
Δὼς, ἡ, *DOS, donum*, indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do*.
Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. à δίδωμι, *do*.
Δώσῃ, *tradat*, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώκῃ, ab a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, *do*.
Δώσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. Sin absque ι, est, 3. pl. ejusd. temporis verbi δίδωμι.
Δωσοῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. verbi δίδωμι.
Δωσῶ, Dor. pro δώσω. f. 1. act. ejusd. verbi.
Δώσω, f. 1. act. à δίδωμι, *do*. Sic δώσουσ', pro δώσουσι, 3. pl. f. 1.
Δώτῃ, *datori*, dat. sing. à δώτης, ου, ὁ, *dator*: sed usitatius δότης. Th. δίδωμι.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pro δοτὴρ, *donator*: ab eod. th.
Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.
Δωτινάζειν, *dona colligere & accipere* : à δωτίνη, *donum*. quod vide.
Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à
Δωτίνη, ης, ἡ, *munus*, propriè quod consumitur, ut *vinum, vestis* : à δωτὸς, gen. inusit. τοῦ δώς. Th. δίδωμι, *do*.
Δωτίνῃσι, *donis* : ejusd. dat. pl. Ion.
Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, quod vide.
Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.
Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR, donator*. à δίδωμι, *do*.
Δώωσ' pro δώωσι, *dedissent*, per Epenth. Ion. & Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. à δίδωμι, *do*.

E.

E Nota quintæ apud Græcos literæ, signum etiam numeri quinarii. Tum & ι, Æol. in multis pro ο.
Ἒ, *HE* dolentis particula, quæ geminari solet. Item
Ἕ, *SE*, pronomen acc. casus, ab οὗ, οἷ, *sui, sibi*· inde ἑὸς, οῦ, *suus*. σφέος, σφωΐτερος, & σφέτερος, ου, idem.
Ἔα, *AH, vah*, adv. querentis, vel admirantis, ab
Ἔα, *sine*, præs. imperat. pro ἔαε, vel imperf. verbi ἐάω, *sino*.
Ἔα, Ion. & Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἑὰ & ἑά, *sua, bona: peculium* ; ex ἑὸς, *suus*, vide ἕ, *se*.
Ἐᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ab ἐάω, *sino* : f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ῃς, ῃ. p. εἴακα.
Ἐάα, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τοῦ α.
Ἔαγα, ας, ε, *fregi*, p. m. Att. pro ἦγα, per resolutionem augmenti η in εα (quod frequens etiam in aliis tempor.) ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango*: f. ἄξω. p. ἦχα, & ἔαχα. p. m. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, & ἔαξα· &
Ἐάγην, *fractus sum*, Att. eod. modo pro ἤγην, ejusd. a. 2. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.
Ἕαδα, ας, ε, *demulsi*, pro ἧδα, præt. m. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo ἕϝαδα Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*. præt. m. part. ἑαδὼς pro ἡδὼς. sic in a. 2. ἕαδον pro ἧδον, Æol. ἕϝαδον.
Ἑαδότα, *placentem*, pro ἡδότα, ejusd. p. m. part. acc. sing.
Ἔακα, *permisi*, pro εἴακα, perf. act. verbi ἐάω, *sino* : f. σω.
Ἐάλη, *convolutus est, involvit se, occultavit se*, Att. resolutione augmenti η in εα, pro ἥλη, a. 2. pass. Ion. ἄλην· unde part. ἀλεὶς, ἐντος. Aut ab ἀλῶ, *declino, vito*: aut ἐάλη per Metaplasm. pro ἐάλω, quod est Att. pro ἥλω, ab ἥλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, *capio*. Alii legunt ἑάλη, Att. seu Ion. pro ἥλη. a. 2. verbi ἄλημι, *declino*. a. 2. part. ἀλείς.
Ἑάλωκα, *captus sum*, Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλοὺς. inf. ἁλῶναι, & pass. ἁλῶναι.
Ἑάλων, *captus fui*, Att. similiter pro ἥλων, a. 2. ejusd. verbi. Præt. autem & a. 2. passivè sumuntur.
ἘΆΝ, *si*, conjunct. connexiv. construitur cum subj. & opt. Et ἂν, pro ἐὰν, quæ sæpe sunt μόρια δυνητικὰ, *particulæ potentiales*, & sæpe postponuntur, ut εἶπον ἂν, *dixissem*, quandoque deest ἂν· sed rarius præponuntur ; ut ὃς ἐὰν, *quicunque*. ἐὰν τις, *si quis*. ἐὰν μὴ, *nisi*. ἐὰν δὲ μὴ, *sin aliter, alioqui*. ἐάντε, *sive*.
Ἑάνδανον, *placebam*, imperf. Att. & Ion. pro ἥνδανον. εα pro augmento η, verbi ἁνδάνω, *placeo*.
Ἑανὸς, οῦ, ὁ, *indutu pulcher, tenuis, subtilis*: adject. propriè *peplus* : ab ἕω, *induo*. Aliquando de stanno dicitur, & tum est *fusilis*, quasi ῥεανὸς, à ῥέω, *fluo*. Tum etiam substantivè usurpatur, & Epitheton adjungitur, ἑανοῦ νεκταρέου, *vestis nectareæ*, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, seu pro ἱμάτιον· sæpe enim Epitheta ponuntur pro suis substantivis.
Ἕαται, Att. vel Ion. pro ἧνται· & ἕατο pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*.
Ἔαξα, *fregi*, a. 1. Att. resolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.
ἜΑΡ, ρος, τὸ, & contract. Poët. ἦρ, ἦρος, & Ion. εἶαρ, *VER*.

'Ἔαρ, sumitur etiam pro *sanguine* & *pinguedine*.

'Εαρινὴ, ῆς, ἡ, f. g. ab

'Εαρινὸς, ȣ, *vernus*: & per Epenth. εἰαρινός. Th. ἔαρ, *ver*.

'Εαρότροφης. ὁ, ἡ, *vere nutritus*, *vernus*: ex ἔαρ, *ver*, & τρέφω, *alo*. p. m. τέτροφα.

'Εᾷς, *sinis*, 2. sing. ind. præs. verbi ἐάω. Tum ἔασ', pro ἔασε. *permisit*, a. 1. Ion. ejusd. verbi.

'Εὰς, *suas*, pro ἃς.

"Εασα, Att. pro ἥσα. a. 1. act. verbi ἀνδάνω, *placeo*. vide ἕαδα.

'Εάσαμεν. *sivimus*, 1. pl. a. 1. Ion, sed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino*, f. ἐάσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

'Εάσητε, 2. pl. 1. act. ἐάσῃς, *sinas*, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. th.

"Εασκε, *dimittebat*, imperf. Ion. pro εἴα, verbi ἐάω, *sino*.

"Εασι, Ion. & ἔασι, Poët. pro εἰσὶ, *sunt*, (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι) ab εἰμὶ, *sum*.

'Εάσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐάω, *sino*. f. ἐάσω. p. εἴακα.

"Εασσα, ας, Dor. pro ȣ̃σα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εαται & ἕατο, Ion. pro ἧνται & ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo*, quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἕω.

"Εατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εατέον, *sinendum*: verbale ab ἐάω, *sino*.

'Εαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, & contractè αὑτȣ̃, ῆς, ȣ̃, dat. ἑαυτῷ, &c *sui ipsius*, &c. caret nominativo. Ex ἕο pro ȣ̃, *sui*, & αὐτȣ̃. in sing. num. est tertiæ personæ, nec non secundæ ἀφ' ἑαυτȣ̃, *à te*, &c. In pl. est trium personarum, ἑαυτῶν, *nostri*, *vestri* & *sui ipsorum*.

'Εάφθην, *accensus sum*, Att. pro ἥφθην, a. 1. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθην, Ion Dialysi pro εἵφθην, a. 1. pass. ab ἕπομαι, *sequor*.

'ΕΑ'Ω, *sino permitto*, imperf. εἴαον, ων, αες, ας, αε. α, f. ἐάσω. a. 1. εἴασα a. 1. imperat. ἔασον, άτω. a. 1. part. ἐάσας, ἀντος, perf. εἴακα recipit ι post ε pro augmento.

'Εάων, *bonorum*, gen. pl. Æol. pro ἑῶν. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus*, *a*, *um*. Alii legendum censent ἐάων, & derivant ab ἐὸς, ά, ὸν, idem quod ἐῢς, vel ἠῢς, *bonus*.

"Εβα, Dor. pro ἔβη, *venit*, ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, *eo*. f. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine*, interposito β, ab ἐάω, *sino*.

Ἐβάδισε, 3. sing. a. 1. act. à βαδίζω, *vado*. f. ίσω, & Dor. ίξω. Th. βαίνω, *eo*.

'Εβαινε, *ibat*. imperf. act. à βαίνω, *eo*. f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἔβαλλεν, ες, ε, *jeci*, a. 2. act. verbi βάλλω, *jacio*. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. pass. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

"Εβαν, per Sync. Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. Sic ἔβα pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, *eo*. f. βήσομαι.

'Εβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. pass. à βάπτω, *intingo*, *mergo*. f. ψω. p. φα.

'Εβαρυώπησαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2 pass. cum duplici augmento, verbi βαρυώπομαι· quod ex βαρὺς, *gravis*, & ὄπτομαι, *video*. Alii volunt esse a. 1. verbi βαρυωπέω, *visu sum gravatus*; ab iisd. th.

"Εβασον pro ἔασον *sine* a. 1. imperat. act. interposito β, Laconicè, ab ἐάω, *sino*. Lacones & Syracusii dicunt ἐβάω.

'Εβάστασα, ας, ε, *portavi*, a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

'Εβάφην, *tinctus sum*, a. 2. pass. ἔβαφον, *tinxi*, a. 2. ind. act. pro ἔβαπον, Euphoniæ gratia, verbi βάπτω, *tingo*, *mergo*, f. ψω. p. βέβαφα.

'Εβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. &

'Εβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor*. Th. βδέω, *pedo*.

'Εβδομαδικὸς, ȣ, *qui septima die aliquid facit*, *septimanus*: &

'Εβδομὰς, άδος, ἡ, *HEBDOMADA*; *septimana*, *numerus septenarius*, *septima dies*, seu *septima quæque dies*: ab ἑπτὰ, *septem*.

'Εβδομάτη, ης, (sub. ἡμέρα) *septima dies*. f. g. ab

'Εβδόματος, ȣ, Poët. pro ἕβδομος, *septimus*; ab ἑπτὰ, *septem*.

'Εβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *septuaginta*, ἄκλιτον, ab eod. th.

'Εβδομηκονταέξ, *septuaginta sex*, legitur tanquam vox composita ex ἕξ, *sex*, & ἑβδομήκοντα.

'Εβδομηκοντάκις, adv. *septuagies*: &

'Εβδομηκοστὸς, ȣ̃, *septuagesimus*: ab ἑπτὰ, *septem*.

"Εβδομος, η, ον, *septimus*, *a*, *um*, τῇ ἑβδόμῃ, (sub. ἡμέρᾳ) *die septimo*; Th. ἑπτὰ, *septem*.

'Εβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. act. à βεβαιόω, *confirmo*. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα, Th. βέβαιος, *firmus*.

'Εβεβλήμην, σο, το, *ictus eram*, plusq. p. pass. à βάλλω, *jacio*. f. λῶ. perf. pass. βέβλημαι.

"ΕΒΕΝΟΣ, sive ἔβενος, ȣ, ἡ, *EBENUS*, lignum gravissimum.

'Εβὲρ, ὁ, vel leni spiritu, 'Εβὲρ nomen viri, ἄκλιτον, *transiens*. Hinc 'Εβραῖος, &c. de quibus infrà.

"Εβην, ης, η, *veni*. a. 2. ind. act. à βαίνω, *venio*, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

"Εβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanq. à βάω, verbi βαίνω, *venio*, ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejusdem verbi.

Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poët. more ex fut. in præsens tralatum est. Th. βαίνω, eo.
Ἐβιήσατο & ἐβιάσατο, per vim ademit. 3. sing. a. 1. m. à βιάω. f. ήσω. Th. βία, vis.
Ἐβίω, 3. sing. imperf. act. à βιόω, vivo. f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Th. βίος, vita.
ἘΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ἡ, seu ἰβίσκος herba quæ & ἀλθαία vocatur, HIBISCUS, ALTHÆA, malva sylvestris.
Ἐβίων, vixi, a. 2. ind. à βιόω, vide ἐβίου.
Ἔβλαβον, nocui, a. 2. ind. act. ἐβλάβην, a. 2. pass. à βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.
Ἐβλάκευμαι, dissolutus sum, Att. pro βεβλάκευμαι, perf. pass. verbi βλακεύω, socordiæ me dedo. Th. βλὰξ, ακος, ὁ, piscis quidam omnino inutilis.
Ἔβλαμμαι, Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. vebi βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.
Ἐβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino. f. ήσω.
Ἐβλάστησα, ας, ε, a. 1. &
Ἔβλαστον, germianvi, a. 2. ind. act. ejusd. verbi. q. à βλαστέω· ut ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, seu ἁμαρτάνω.
Ἐβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, impiè loquor: ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.
Ἔβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω.
Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi Βλέπω, video. f. ψω.
Ἔβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, plusq. p. pass. verbi βάλλω, jacio quasi à βλέω. Nisi quis esse velit imperf. a βλῆμαι.
Ἐβόα, clamabat, 3. sing. imperf. verbi βοάω, clamo, f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.
Ἐβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi βοηθέω, succurro, auxilior. f. ήσω.
Ἔβοσκον, ες, ε, imperf. verbi βόσκω, pasco. f. ήσω.
Ἐβουλέατο & ἐβούλοντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 3. pl. imperf. verbi βούλομαι, volo.
Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, consulto. f. σω, Th. βουλὴ, consilium.
Ἐβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. eiusd. verbi.
Ἐβουλήθην, volui, a. 1. ind. pass. à βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι. q. à βουλέω. Th. βούλομαι, volo.
Ἐβούλου, 2. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. verbi βούλομαι, volo,
Ἑβραΐζω, f. ίσω, Hebræorum more loquor, seu vivo: &
Ἑβραικὸς, οῦ, HÆBRAICUS, &
Ἑβραῖος, αία, αῖον, HEBRÆUS, a, um, ab Ἑβὲρ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. 10. 21. Num. 24. 24. alii aliter ἐτυμολογίζουσι, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum, Supra.
Ἑβραΐς, ίδος, ἡ, Hebræa: Ἑβραῒς διάλεκτος, lingua Hebræa: &
Ἑβραϊστὶ, adv. Hebraicè: ab eod. th.
Ἐβράσθην, ebullitus sum, a. 1. pass. verbi βράζω vel βράσσω, ferveo, bullio.
Ἔβραχ' pro ἔβραχε, &
Ἔβραχον, ες, ε, madefeci, a. 2. ind. act. à βρέχω, madefacio, unde a. 2. pass. ἐβράχην. part βραχείς. Alii volunt esse imperf. à βράχω, crepitum do, sono.
Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, pluo.
Ἐβρόντησε, a. 1, ind. act. à βροντάω, tono. f. ήσω. Th. βροντὴ tonitru.
Ἕβρος, propr. nomen fluvii in Thracia.
Ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f ξω. frendo.
Ἔβρω, a. 2. verbi βρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἴδωκεν· ἔφαγεν.
Ἐβώσατε, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit, a. 1. m. &
Ἔβωσεν, pro ἐβόησεν. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Hesych.
Ἐβώσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, celebres facti sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per Crasin pro ἐβοήθετε. 2. pl. a. 1. pass. verbi βοάω, clamo.
Ἐγανώθην, gavisus sum, a. 1. ind. pass. à γανόω, voluptate afficio, f. ώσω. Th. γάνος, lætitia.
Ἔγγαγις πέτρη, eadem gemma quæ γαγγίτης· ab ἐν & γάγγης, quia in Gange nascitur.
Ἐγγαστρίμαντις, uti στερνόμαντις, quæ à μάντις, vates: &
Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθούμενος item magnus, ariolus apud LXXII.
Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω. & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, & metri causâ per Syncop. ἐγγέγατον· sic ἐγγεγαμένος pro ἐγγεγαμένος, & part. ἐγγεγαώς, ῦα, &c. Th. γίνομαι, nascor.
Ἐγγεγύηκα, pollicitus sum, pro ἠγγύηκα, perf. (augmento syllabico intrinsecus assumpto,) verbi ἐγγυάω, spondeo: f. ήσω. Th. ἐγγύη, sponsio.
Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor: Th. γυμνὸς, nudus.
Ἐγγείβατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab ἐγγαῖον βαίνειν. Vitruv. engibata dicit.
Ἔγγαιος, & ἔγγεος, ου, ὁ, ἡ, qui in terra, seu in ipso solo est.
Ἐγγείτνιος, ου, vicinus: à γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.
Ἐγγελάω, f. άσω, irrideo: ἐγγελᾶν τινι, alicui illudere: ex ἐν & γελάω, rideo.
Ἐγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus, consanguineus: ex ἐν & γίνομαι, nascor.

Ἐγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγενόμενος, ε, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, insum, innascor : Th. γίνομαι, nascor : f. 2. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγγενόμην. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, immineo, accedo, insto, cum dat. item acc. sequente εἰς, ἐπὶ, πρὸς· imperf. ἤγγιζον, ες, ε, f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. p. ἤγγικα· ἐγγίσας, a. 1. part. act. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἐγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, licere : ut & pro συμβαίνειν, accidere, contingere : ab

Ἐγγίνομαι, seu, -γίγνομαι, insum vel innascor ; intersum, interjicior, (de tempore ;) & cum infinit. licet. Th. γίνομαι.

Ἔγγιον, adv. propius compar. ab ἐγγὺς, propè,

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. proximè : superl. ab ἐγγὺς, propè. Comp. ἔγγιον & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω & ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura. in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, appropinquat.

Ἐγγλυκάζω, Hesych. & ἐγγλυκαίνω. Gloss. &

Ἐγγλύσσω, dulcedinem affero, q. indulco: γλύσσων, est dulcior, pro γλυκίων, à γλυκὺς, dulcis.

Ἐγγλύφειν, insculpere : à γλύφω, vel γλάφω, sculpo.

Ἐγγόνατον, ε, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. 9. 9. q. in genu plicatum : aut angulatum, sic ἐγγώνατον.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis : &

Ἔγγονος, ε, ὁ, nepos : & ἔγγονον, fœtus: q. ab ἐν & γόνος, proles, à γίνομαι, nascor.

Ἐγγραυλις, piscis ex apuarum genere.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio : &

Ἔγγραφος, ε, ὁ, ἡ, scriptus : cui oppon. ἄγραφος· ab

Ἐγγράφω, inscribo, insculpo, f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. part. pass. ἐγγέγραμμαι. part. ἐγγεγραμμένος· Th. γράφω, scribo. Inde Angl. to **ingrave.** & **ingraff.**

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, & ξω· in manus porrigo, insero; præbeo : ab ἐγγύη, sponsio : Vel à γύαλον, manus cavitas.

Ἐγγυαλίξαι, tradere ejusd. a. 1. inf. act. & ἠγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

Ἐγγυάω, f. ήσω. spondeo, permitto, despondeo : ab ἔγγυος, præs, quod ab

ἘΓΓΥ'Η, ης, ἡ, sponsio, fidejussio: q. ἐν γύοις in manibus deponit.

Ἐγγύησα, ας, ε, spospondi, pro ἠγγύησα, a. 1. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium : &

Ἐγγυητὴς, ε, ὁ, sponsor, fidejussor. Th. ἐγγύη, sponsio.

Ἐγγυητὸς, ε, promissus : ἐγγυητὴ, sponsa, desponsata : ab eod. th.

Ἐγγύθεν, cominus, propè : &

Ἐγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, propè, cum genit.

Ἐγγυμνάζομαι, exerceor : hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, exerceo. f. άσω. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἔγγυος, ε, ὁ, ἡ, præs. idem quod

Ἔγγυος, ε, ὁ, sponsor : ex ἐν & γύον, manus. Th. ἐγγύη, sponsio.

ἘΓΓΥ'Σ, adv. propè ; cum genit : sæpè absolutè. & pro ἐγγύθεν.

Ἐγγύτατος, & ἔγγιστος, proximus : &

Ἐγγυτάτω, ἐγγύτατα, & ἔγγιστα, adv. proximè ; superl. &

Ἐγγύτερος, & ἐγγίων, propior, propinquior, similior : &

Ἐγγυτέρω, & ἔγγιον, adv. propiùs : comparat. ab ἐγγὺς, propè.

Ἐγεγράφήκειν, scripseram, plusq. p. act. verbi γραφέω, Att. pro γράφω, scribo : f. ψω.

Ἐγείναο, genuisti, Ion. pro ἐγείνω, 2. sing. a. 1. m. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, nascor. a. 2. m. ἐγενόμην, ε, ετο. p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐγεννησάμην & ἐγεινάμην.

Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, surge: a. 1. imperat. m. ab ἐγείρω, suscito : ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id est, victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.

Ἔγειρε, suscitavit, a. 1. Ion. ἐγείρῃ, suscitet, 3. sing. præs. vel a. 1. sub. ab eod. them.

Ἐγείρειν τινὶ λιγυρὸν ἐπέων οἶμον, Pindar: Excitare alicui canoram carminum viam ; id est, Præclarum carmen in alicujus laudem scribere seu canere.

ἘΓΕΙ'ΡΩ, excito, expergefacio : f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præs. pass. ἐγείρομαι, resurgo, excitor : perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐγέρθητι. a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι. a. 1. part. pass. ἐγερθεὶς. f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, surgam. a. 1. m. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔγειραι. præt. m. ἤγορα. Att. ἐγήγορα, & cum Epenthesi litteræ ρ, ἐγρήγορα, unde part præt. m. ἐγρηγορὼς, ότος, vigilans : unde ἐγρήγορος, vigil. & ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω, vigilo.

Ἐγειρομένω, gen. Dor. pro ε, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, excito.

Ἐγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. verbi γελάω, rideo.

Ἐγέλασσε, risit, a. 1. Poët. gem. σ. à γελάω, rideo : f. άσω.

Ἔγεμον, imperf. verbi γέμω, onustus sum.

Ἐγκλυ-

'Εγϛυνήθην, α. 1. ind. paff. ἐγϛύνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à γϛυάω, gigno: f. ήσω. Th. γίνομαι, nascor.
'Εγϛύνησα, ας, ε, a. 1. verbi γϛυάω, gigno, quod vide.
'Εγϛυόμην, ȣ, ετο, & in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. m. verbi γίνομαι, sum, fio.
'Εγϛυτο, factus est, Dor. vel per Sync. pro ἐγϛύετο, 3. sing. a. 2. med. ab eodem verbo.
'Εγέρθην, sum experrectus, a. 1. ind. paff. hinc Ion. ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἐγέρθησαν. 3. pl. a. 1. paff. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat paff. ab ἐγείρω, suscito.
'Εγέρσιμος, ȣ, excitabilis: ab ἐγείρω, excito.
'Εγερσις, εως, ἡ, resurrectio, excitatio. ex structio: à 2. perf. perf. paff. ἤγερσαι, ab ἐγείρω, resurgo.
'Εγηγέρατο, Ion. & Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. paff. ab ἐγείρω, excito, quod vide.
'Εγήγερμαι, σαι, ται, excitatus sum, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind paff. & part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi.
'Εγήθην, lætatus sum, a. 1. ind. paff. à γηθέω, gaudeo, f. ήσω.
'Εγημα, ας, ε, matrimonium contraxi, a 1. ind. act. verbi γαμέω, tanq. à γάμω. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt. α, in η, converso: unde part. γήμας. vide γῆμε.
'Εγήρα pro ἐγήρη. ut ἔβα pro ἔβη, à γήρημι, inus. Potest tamen & à γηράω, deduci, senesco. Th. γῆρας, senectus.
'Εγκάειν, Ion. & Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.
'Εγκάθετος, ȣ, ὁ, ἡ, insidiator, q immissus. ab ἐγκαθίημι. immitto: ab ἐν, κατὰ & ἵημι, mitto.
'Εγκαθίζειν, θρόνω, in solio sedere, pro ἐπικαθίζεσθαι. vide καθίζω.
'Εγκαθίστημι, intersum, constituo, interpono: ἐγκαθεστὼς. interpositus: ab ἵστημι.
'Εγκαίνια, ων, τὰ, ENCÆNIA, festus dies novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν & καινὸς, novus.
'Εγκαινίζω, dedico: f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. paff. ἐγκεκαίνισμαι, ab ἐγκαίνια quod vide.
'Εγκαινισμὸς, ȣ, ὁ, dedicatio: à præc. perf. paff.
'Εγκαιρος, opportuuus, tempestivus: &
'Εγκαίρως, adv. opportune: à καιρὸς, occasio.
'Εγκακέω, fastidio, male in aliquid affectus sum: Hesych. ἐγκακȣ̃μεν, ὑφȣ̃μεν.
'Εγκαλέω, in jus voco, accuso: cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, ȣν. f. έσω. a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. paff. ἐγκέκλημαι, σαι, ται, part. ἐγκαλȣ́μενος, reus: ex ἐν & καλέω, voco.
'Εγκαλοσκελὴς, qui habet crura in ligno: τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, vinctus numellis.
'Εγκάλυμμα, ατος, τὸ, velamentum: à perf. paff. seq.
'Εγκαλύπτω, f. ύψω, intego, obvelo: Th. καλύπτω, tego.
'Εγκάλυψις, εως, ἡ, velatio: à præc. perf. paff.
'Εγκαναχάομαι, f. ήσομαι, cachinnum emitto: à καναχέω resono.
'Εγκαναχέω, cum sonitu infundo: ἐγκάναξον, a. 1. activ. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, sonus.
'Εγκαρ, 'αρος, ὁ, cerebrum: ab ἐν & κάρ, pro κάρη, per apoc. ἔγκαρος, ȣ, idem. Th. κάρηνον, caput.
'Εγκάρπος, ȣ, ὁ, ἡ, fructum in se habens, fœcundus, item gravida. Th. καρπὸς, fructus.
'Εγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas, ab
'Εγκάρσιος, ȣ, ὁ, ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, idem.
'Εγκατίκολος, ȣ. ὁ, ἡ, iracundus, amarus, injucundus: ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, caput, & χολὴ, bilis.
'Εγκάρ, in profundo: &
'Εγκατ. dat. pl. per Apoc. pro ἐγκάτοισι, ab
'ΕΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, intestina, viscera: Sic & ἔγκατ', pro ἔγκατα.
'Εγκατεθῆς, reposueris, 2. perf. a. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ & τίθημι, pono.
'Εγκατακεῖσθαι, insidere, accumbere: præs. act. ex ἐν κατὰ & κεῖμαι, jaceo.
'Εγκαταλείπω, derelinquo, desero in discrimine: f. ψω. p. ἐγκαταλέλειφα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, superstitem reliqui: a. 2. sub.
'Εγκαταλίπω, ῃς, ῃ ab ἐν, κατὰ & λείπω, linquo,
'Εγκαταμιγνύω, εις, ει, insero, immisceo: ab ἐν, κατὰ & μιγνύω, vel μίγνυμι, misceo: f. μίξω. p. χα.
'Εγκατέβα, Poët. & Dor. pro ἐγκατέβη, intravit, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.
'Εγκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, quod vide.
'Εγκάτθετο, concidit, per Syn. pro ἐγκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐγκατίθημι, condo: ex ἐν, κατὰ & τίθημι, pono.
'Εγκατίζεσθαι. Ion. pro ἐγκάθησθαι, sedere in aliquo loco. Th. ἵζω, sedeo.
'Εγκατοικέω, habito, incola sum: f ήσω. p. ἐγκατῴκηκα· ex ἐν & κάτοικος, incola: ex κατὰ & οἶκος. domus.
'Εγκατος, interior: ab ἐν & κεῖμαι, jaceo: hinc ἔγκατα, ων, τὰ, intestina.
'Εγκαφος, buccea, bolus: ab ἐγκάπτω, devoro. Th. κάπτω, comedo.
'Εγκεῖται, 3. sing. præs. ab
'Εγκειμαι, q. d. jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbo, insto: ἐγκείμενος, in situs. Th. κεῖμαι, jaceo.

'Εγκεκαί-

Ἐγκεκαίνισαι, 3. sing. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, σαι· verbi ἐγκαινίζω, dedico: quod adeas.

Ἐγκεκαλυμμένος, occultus, velatus, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω. f. ψω. Th. καλύπτω, tego.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, cui inest κέλαδος, strepitus: τὰ ἐγκέλαδα, animalcula de genere insectorum: &

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Enceladus, nom. propr. Gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, hortor, incito: à κελεύω, idem. Th. κέλω, jubeo.

Ἐγκεντρίζω, insero: f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. a. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐγκεντρίσαι. a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, insitus sui: f. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν & κεντρίζω, pungo, hoc à κέντρον. stimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, calcar, stylus: à κέντρον, quod à κεντέω, stimulo.

Ἐγκερᾶν, immiscere, perturbare, præs. inf. activ. à κεράω, seu κεράννυμι, misceo.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum: ex ἐν & κεφαλὴ, caput.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, incaco: ex ἐν & χέζω, f. έσω, caco, ventris onus depono.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, qui est in usu, quo quis utitur: perf. part. pass. verbi χράομαι, utor, f. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, oppigneror: hinc ἐνεχυρασμένος· ab ἐνέχυρον, pignus, Th. ἐχυρὸς, munitus, tutus.

ἘΓΚΙΣΣΑ'Ω, coitum appeto, concipio: ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν & κίσσα, pica.

Ἐγκισσεύω, hederæ modo convolvor atque plicor: à κισσὸς, hedera.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἐγκισσάω, quod vide.

Ἐγκλείω, f. είσω, p. εικα, includo: perf. pass. ἐγκέκλεισμαι, perf. inf. ἐγκεκλεῖσθαι, part. ἐγκεκλεισμένος, inclusus. Th. κλείω, claudo.

Ἐγκληθεὶς, έντος, accusatus: a. 1. part. pass. &

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, accuso. Th. καλέω, voco.

Ἐγκληματικὸς, litigiosus: ab eod.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, INCLINO. Th. κλίνω, reclino.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; apud Gram. modus: &

Ἐγκλιτικὸς, οῦ, Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλίνονται, à perf. pass. verbi ἐγκλίνω.

Ἐγκλοιόω, circumdo, Prov. 6. 21. alligo, à κλοιὸς, vinculum, quod collo circumdatur: Item κλοιοὶ, manicæ, pedicæ. Th. κλείω, claudo, obsero.

Ἐγκολάπτειν, insculpere. Them. κολάπτω. tundo.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, intus me vestio: f. ώσομαι. a. 1. m. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, άσθω. 2. plur. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. pass. ἐγκομβωθεὶς. Ex ἐν & κομβόω, orno. Th. κόμβος, nodus, (ad ornatum;) hinc κόμβωμα, vestitus elegans.

Ἐγκονέουσα, festinans in, præs. part. f. g. ab

Ἐγκονέω, accelero: f. ήσω. Ex ἐν & κονέω, festino.

Ἐγκονητὶ, adv. Poët. laboriosè, cum labore: ab ἐν & κόνις, pulvis.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, obstaculum, offendiculum, incisio: ex ἐν & κοπὴ, sectio. Th. κόπτω, seco.

Ἔγκοπος, ου, ὁ, ἡ, in quo est labor, laboriosus: ex ἐν & κόπος, labor, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus & molestiis premor. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, incido, interpello, impedio: f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην· præt m. ἐγκέκοπα. Them. κόπτω, scindo.

Ἐγκοσμέω, ordine colloco. Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, ῶ, idem ac simplex κοτέω, irascor. Th. κότος, ira.

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, &

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem ac them. κότος, ira vetus: à perf. pass. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ου, ὁ, ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus: & substantive pro ira.

Ἐγκράζω, f. άξω, p. αχα, inclamo: à κράζω, clamo.

Ἐγκρασίχολος, piscis ex apuis: sed rejici solet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio: ab ἐγκρατὴς, compos, qui potitur, superior: quod ab ἐν & κράτος, robur.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me, sum continens: f. εύσομαι. p. ἐγκεκράτευμαι. ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, continens, sum superior. nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, firmiter. Th. κράτος, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo: f. ἐγκρινῶ, p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

ἘΓΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex simila & oleo.

Ἐγκροτέοισαι, Dor. pro ἐγκροτέουσαι, οὔσαι, pulsantes, nom. pl. part. præs. f. g. a κροτέω, pulso. Th. κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego: f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis, qui coquitur ἐγκρυφεὶς, occultatus in cinere; panis subcineritius.

Ἔκτηλος,

Ἐγκτητος, ου, *acquisitus*, *comparatus*, *possessus*. Th. κτάομαι, *acquiro*.

Ἐγκλῄζειν, *in aliquo loco condere*. Th. κλῄζω, *condo*.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, *circularis*, *rotundus*. τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria*, *obvia*, *vulgò fieri solita* : ab ἐν & κύκλος, *orbis*, *circus*.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA*, *orbiculata disciplinarum series* : à παιδεία, *disciplina*.

Ἐγκυκλος, ὁ, ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόω, f. ώσω, *circumago*. Th. κύκλος, *circulus*.

Ἐγκύμων, ονος, ὁ, ἡ, *gravida*, *prægnans*; *plenus*, *refertus* : ab ἐν & κύω, f. σω. *uterum fero*, *sum gravida*.

Ἔγκυος, ου, ἡ, *gravida*, *prægnans* : ab eod. them.

Ἐγκυούμενος, præs. part. ab ἐγκυέομαι, *in utero gestor* : ex ἐν & κυέω, idem quod κύω, *uterum fero*.

Ἐγκύρσας, αντος, *illapsus*, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab

Ἐγκύρω, *incido*, *obvio* : f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido*.

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, *laudo* : f. άσω. p. ἐγκεκωμίακα. part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθείς. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐγκωμιαστέον, verbale, *quod laudandum est* : ab eodem : &

Ἐγκωμιαστής, οῦ, ὁ, *laudator* : &

Ἐγκωμιαστικός ἡ, όν, & Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, *laudatorius*, *a*, *um* : ab eod. verbo, quod ab

ἘΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium*, *laus* : hinc ἐγκωμιάζω, *laudo*, &c.

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, *dulcoro*, *as*. Th. γλυκύς, *dulcis*.

Ἔγμεν, per Syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνω, 3. sing. ab ἔγνων, *novi*, *sapui*, *sensi*, a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γιγνώσκω. f. 1. γνώσομαι, *cognosco*.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejusdem verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. act. & in 3. pl. ἔγνωσαν & ἔγνων, Poët. vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐγνώρισε, a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio* : f. 1. γνωρίσω. p. ἐγνώρικα. à γνώριμος, *notus*, pro γνώσιμος, Th. γιγνώσκω, *cognosco* : f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γιγνώσκω, *cognosco*, quod adeas.

Ἐγράφησαν, *scripti sunt*, 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, *scribo* : f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔγρεο, *surge*, Att. Syncope, ut volunt non-nulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἐγείρομαι, *excitor*, pro ἐγείρεσθαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἠγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito*.

Ἐγρήγορα, ας, ε, *vigilavi*. & sæpe in præs. *vigilo*, ut part. ἐγρηγορώς, *vigilans*; præt. med. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

ἘΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, *vigilo* : f. ήσω. à verbi ἐγείρω, præt. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & per Epenth. ρ, ἐγρήγορα, unde ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρηγόρηκα.

Ἐγρήγορθαι, *suscitatum esse*, Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleonasm. τοῦ θ, & Syncop. literar. ε & ν, est perf. ind. med. verbi γρηγορέω, *vigilo*. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρθησαν, *vigilaverunt*, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. perf. m. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, & -γορότως, adv. *vigilanter* : ab ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Ἐγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Ἔγρομαι, Att. Syncop. pro ἐγείρομαι, *excitor* : sic ἐγρόμενος pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. act. verbi γυμνάζω, *exerceo* : f. σω. p. κα. Th. γυμνός, *nudus*.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνός, *nudus*.

Ἔγχε' pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta*.

Ἐγχεία, ας, ἡ, seu ἐγχείη, *hasta*, seu *peritia hastâ certandi* : gen. pl. Æol. ἐγχειάων, Th. ἔγχος, *hasta*.

Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ, ἡ, *bellicosus*, *qui hasta fremit ac strepitum edit* : ab ἔγχος, *hasta*, & βρέμω, *fremo*. Hinc & Παλλὰς dicta à πάλλειν.

Ἐγχεικέραυνος, ου, ὁ, Jovis Epithet. *qui fulmine tanquam gladio solet uti* : ab ἔγχος, *hasta*, & κεραυνὸς, *fulmen*.

Ἐγχειρέω, *aggredior*, *tracto* : f. ήσω. p. κα. ἐγχειροῦντες, præs. part. pl. num. ab ἐν & χείρ, *manus*.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur*, *conatus* : ab ἐγχειρέω, quod vide.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio* : ab eod. ἐγχειρέω.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, *EOCHIRIDIUM*, *libellulus*, *gladiolus*, *pugio*, *manubrium* : ab ἐν & χείρ, *manus*.

Ἐγχειρίζω, *in manus trado*, *porrigo* : f. ίσω. p. ικα. Ἐγχειρίζομαι, *in manus sumo*, *commissum habeo*. Th. χείρ, *manus*.

Ἐγχειρίθετος, ὁ, ἡ, *in alicujus manu positus* : ab eodem them.

ἘΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUILLA*: q. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, *quod in limo fundatur*.

Ἔγχελις, εως, ἡ, idem.

Ἔγχεον, Poët. & Ion. pro ἐνέχεον, ejusd. imperf. ab ἐν & χέω, f. χεύσω, *fundo*.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ, ἡ, & ἐγχεσίμορος, *bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus*: ab ἔγχος, *hasta*, & μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *divido*.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, *qui hastam vibrat, bellicosus*: ab ἔγχος, *hasta*, & πάλλω, *vibro*.

Ἐγχεῦντα, *infundentem*, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

Ἐγχέω, f. εύσω, *infundo*: &

Ἔγχος, εος, τὸ, *hasta*, ENSIS, dat. sing. ἔγχει. dat. pl. ἔγχεσι.

Ἐγχραύειν, *infligere*, quod à χραύω, *leviter saucio*, Th. χράω, *coloro*.

Ἐγχρίμπτεσθαι τινι, Ion. *in aliquem incidere*: ab

Ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo*: f. ψω.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, *propinqua*, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Ἔγχρισον, άτω, *inunge*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐγχρίω, f. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, *ungo*.

Ἐγχρίψας, forte ἐγχρίμψας, scribendum. a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo*.

Ἐγχρονίζω, *immoror, tardo*: f. ίσω. p. κα. ab ἐν & χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus*.

Ἔγχρονος, ου, *temporarius*: ab eod. them.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, q. ab ἐγχρόω, *colore imbuo*: ab ἐν & χρόα, *color*.

Ἐγχύω, f. ύσω: idem ac ἐγχέω, *infundo*.

Ἐγχωρέω, *concedo, admitto*: unde ἐγχωρεῖ, impers. *licet, locus* vel *facultas est*, Th. χωρέω, co.

Ἐγχώριος, ου, ο, ἡ, *domesticus, patrius*; & τὸ ἐγχώριον, subst. *in eo loco ubi habitas*; *pignus*: ab ἐν & χῶρος, *locus*.

ἘΓΩ', ἐμοῦ, &c. EGO, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγώνη, & ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν & ἰώγα. Hinc ἐμὸς, οῦ, *meus*: νωΐτερος, ου, *noster duorum*. ἡμέτερος, ου, *noster*.

Ἔδαεν, *docuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δάω, *disco*: hinc

Ἐδάην, *novi*, seu *divisus sum*, a. 2. ind. pass. à δάω, *disco, scio*. perf. δεδάηκα, q. à δαέω, part. perf. pass. δεδαημένος. perf. m. δέδαα pro δέδηα, *novi*. a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, *dividebatur*, imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido*. Th. δάω, idem.

Ἐδαίσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi δαίομαι, *epulo*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Ἔδακ' pro ἔδακε, *momordit, pupugit*, 3. sing. a. 2. act. ἔδακον, ες, ε, &

Ἐδάκην, *morsus* vel *punctus fui*, a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo*.

Ἐδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σ, Poët. verbi δαμάζω, *domo*: f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, *domitus sum*, a. 2. ind. pass. à δαμάζω, seu δάμνω, vel δάμνημι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω. perf. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. à δαμνάω pro δαμάζω, *domo*.

Ἐδανὸς, οῦ, *suavis*: ab ἡδὺς, idem per Systolem literæ η.

Ἔδαρ & εἶδαρ, ατος, τὸ, *esca*: *ab* ἔδω, *edo*.

Ἔδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω, f. 1. δαρθήσομαι. a. 2. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδαρκον, per Metath. pro pro ἔδρακον, *vidi*: a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p.m. δέδρεκα pro δέδορκα.

Ἐδασάμην, ω, ατο, & Poët. δασάσκετο, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido*.

Ἐδασάμεθ', *divisimus*, 1. plur. a. 1. m. pro ἐδασάμεθα, & in 2. sing. ἐδάσαο, ejusd. verbi.

Ἐδαφιεῖ, 3. sing. & in 3. pl. ἐδαφιοῦσι, f. 1. Att. ab

Ἐδαφίζω, *solo æquo, solo allido, pavio*: f. ἐδαφίσω, & Att. ἐδαφιῶ. p. ἐδάφικα. quod ab ἔδαφος, *solum*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἕσομαι.

Ἔδαφος, εος, τὸ, *solum, pavimentum*: ab ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδαψεν, *dilaceravit*, 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio*: f. ψω. p. φα.

Ἔδδεισε, *timuit*, Poët. pro ἔδεισε, a. 1. verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω. p. δέδεικα. p. m. δέδοικα, δείδια, & δέδια.

Ἐδὲ pro εἰδέ.

Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo*.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, *prægustator*: ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus, epularum*.

Ἐδέγμην, per Sync. Poët. pro ἐδεδέγμην, plusq. p. pass. verbi δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδέατο, Ion. pro ἐδέδεντο, *ligati fuerunt*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέω, *ligo*.

Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. δέδηα, verbi δάω, *divido*.

Ἐδεδίειν, *timueram*, plusq. p. m. verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω. p. m. δέδια,

Ἐδεδμήατο, Ion. pro ἐδέδμηντο, plusq. p. pass. verbi δέμω, *struo*: f. δεμῶ. p. δεδέμηκα, & per Sync. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. p. m verbi δείδω, *timeo*: f. δείσω. p. m. δέδοικα. pro δέδοικα, & δείδια.

Ἔδει, Ion. pro ἔδει, *oportebat*, impers. δεῖ, *oportet*, quod à δέω, *ligo*.

Ἐδεήθην, *indigui*. seu *oravi*, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanq. à δεήομαι, f. δεήσομαι, *oro*, & *indigeo*. Th. δέω, *ligo*.

Ἔδειπε,

Ἐδέησε, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi δεῖ, *opus est*. impers.
Ἐδέθην, *ligatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi δέω, *ligo*, perf. pass. δέδεμαι.
Ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi impers. δεῖ, *oportet*, & interdum pro δεῖ usurpatur ut ἐχρῆν pro χρὴ, & προσῆκεν pro προσήκει. item
Ἔδει, *comedet*, Att. pro ἔδῃ, 2. sing. f. 1. m. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item
Ἔδει, *ligabat*, imperf. verbi δέω, *ligo*.
Ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. &
Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Sync. pro ἐδεδίεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi δείδω, *timeo*. p. m. δέδια, plusq. p. ἐδεδίειν. vide δείδω.
Ἔδειμα, ας, ε, *exstruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. pl. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο. verbi δέμω, *struo*.
Ἔδειξα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, *ostendo*. f. δείξω, p. δέδειχα, a. 1. part. δείξας, a. 1. pass. ἐδείχθην.
Ἔδειρα, ας, ε, *excoriavi*, a. 1. ind. act. & in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio*. f. δερῶ. p. δέδερκα. a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι.
Ἔδεκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi δέχομαι, *capio*. f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι.
Ἐδὲμ, regio Babyloniæ.
Ἐδέμεναι, & per Sync. ἔδμεναι, *comedere*, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. ab ἔδω quod vide.
Ἐδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.
Ἐδέρχθην, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκω, *video*. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα.
Ἔδεσμα, ατος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.
Ἐδέσμασι, *cibis*, ejusd. dat. pl.
Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, *esor*, *qui edit*. Th. ἔδω, *edo*.
Ἐδεῦετο, *indigebat*, imperf. verbi δεύομαι, Poët. pro δέομαι, *egeo*. *oro*.
Ἐδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, seu ἐδήσε, 3. sing. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro opus habeo*.
Ἑδέων, *sedibus*, gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, *sedes*.
Ἑδῇ, *sedebis*, 2. sing. fut. 2. ἑδοῦμαι, verbi ἕζω, *sedeo*.
Ἔδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἦδα. præt. part. ἐδηδὼς, verbi ἔδω, *edo*: & Ἐδήδαται & ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένοι εἰσὶ, & ἐδηδεσμένοι ἦσαν, perf. & plusq. p. pass. verbi ἔδω, *edo*. f. 1. act. ἐδέσω. p. ἦδεκα, Att. ἐδήδεκα. unde perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia perf. ἐδήδεται, abjecto σ. ἐδήδεται, & Ion. ἐδήδαται.
Ἐδήδοκα, *edi*, perf. pro ἦκα seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit fut. 1. ἐδήσω, unde perf. ἤδηκα, & Att. reduplicatis initialibus literis, & ε in ο, converso, ἐδήδοκα & in plusq. p. ἐδηδόκειν, part. ἐδηδοκώς. præt. pass. ἐδήδομαι, σαι, ται.
Ἐδηδὼς, vide in ἔδηδα.
Ἔδηκα, *edi*, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod & interjecta syllaba, δο, ἐδήδοκα dicitur; unde perf. pass. ἐδήδομαι.
Ἐδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi δηλέω, *lædo*. f. ήσω. à δαλὸς, *titio*, quod à δαίω, *uro*.
Ἐδήλουν, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à δηλόω, *manifesto*, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.
Ἔδηξα, *momordi*, a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) *mordeo*.
Ἔδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*, f. δήσω, præt. δέδεκα, pass. δέδεμαι.
Ἐδητὺς, ύος, ἡ, *cibus*, ab ἔδω, *edo*.
Ἐδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*, a. 1. pass. verbi δάκνω.
Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*, ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*. perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, κται.
Ἐδίδουν, ους, ου, pro ἐδίδων, ως, ω. imperf. act. verbi δίδωμι, *do*. q. à διδόω. Sic & ἐδίδου, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.
Ἐδίζετο, *quærebat*. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.
Ἐδίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*. f. ανῶ.
Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito*. f. άσω, vel άξω. p. δεδίστακα vel χα. Th. δὶς, *bis*.
Ἐδίψησα, a. 1. ind. act. verbi διψάω, *sitio*, *vehementer expeto*. f. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.
Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε. a. 1. verb. διώκω, *persequor*. f. ξω.
Ἔδμεναι, Att. & per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. & Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.
ΈΔΝΑ, seu potius ἔδνα, & ἔεδνα, & ἔεδνα (Pleonas. τοῦ ε,) τὰ *dos*, *munera*, quæ sponsæ sponsus dat, q. ἡδνά, *jucunda*. hinc ἀνάεδνος, *doto carens*, *indotata*,
Ἔδνιος, *sponsalis*: ab eod.
Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Them. ἔδνα, τὰ, *dos*.
Ἐδνωτὴς & ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *socer*, qui filiam dat, addita dote. ab ἔδνα, *dos*.
Ἔδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.
Ἐδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab ἐδόκεον, εον, εες, εε. verbi δοκέω, *videor*. f. ήσω, & ξω.
Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi δοκέω, *videor*.
Ἐδολιοῦσαν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*, f. ώσω. p. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.
Ἔδομαι, *comedam*, Att. pro ἔδομαι, ut φάγομαι

ἦμαι pro φαγοῦμαι. fut. 2. m. verbi ἔδω, *edo*.
Ἔδον, *dederunt*, Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.
Ἐδονεῖτο, *agitabatur*. 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito*. f. ήσω. p. ηκα.
Ἔδοντι, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.
Ἔδοξα, *putavi*, a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto, videor*. f. σω, & δόξω. præt. pass. δέδογμαι.
Ἕδος, εος, τὸ, SEDES, item *delubrum, cunctatio*, q. d. desidia. Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι, *sedeo*.
Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.
Ἔδου pro ἔδοσο, 2. sing. a. 2. m. verbi δίδωμι, *do*.
Ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλεύω, *servio*. f. εύσω. p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, *servus*.
Ἐδοῦμαι, f. 2. m. verbi ἕζω, *sedeo*.
Ἐδοῦμαι verò f. 2. m. ab. ἔδω, *edo*.
Ἔδουπον, a. 2. ind. act. verbi δουπέω, *sonitum. edo*. f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus*.
Ἔδουσ' pro ἔδουσι, *edunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo*. p. ἐδήδοκα, cætera tempora non ita usitata.
Ἔδρα, *cucurri*, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω. q. à δράω. f. δράσω. & Ion. δρήσω, inde f. 1. m. διαδρήσομαι. a. 1. m. διεδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδραν, ας, α. verbi δρῆμι, seu δίδρημι. Alioquin posset esse & imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.
Ἕδρα, ας, ἡ, *sella, sedes, basis*: ab ἕζομαι, f. 2. ἐδοῦμαι. unde ἕδος, *sedes*. &
Ἑδράζω, f. άσω, *colloco, stabilio*.
Ἔδραθον, *dormivi*, pro ἔδαρθον, a. 2. per Metath. literar, verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt qui tamen à δρήθω, formari malint.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, *stabilis, firmus, sedentarius*: ab ἕδρα, *sella, basis*. Th. ἕζω, *colloco*.
Ἑδραιόω, *stabilio*. f. ώσω. p. ἡδραίωκα. perf. pass. ἡδραίωμαι. ab iisd. th.
Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, *stabilimentum, fundamentum*. à 1. pers. perf. pass. præc. verbi.
Ἔδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω, *video*. f. ξω. p. χα.
Ἔδραμ', pro ἔδραμε. vide ἔδραμον.
Ἔδραμεν, *fugimus*, 1. pl. a. 2. ἔδρων. ας, α, verbi διδράσκω. vide ἔδρα.
Ἔδραμον, ες, ε, *cucurri*, a. 2. verbi τρέχω, *curro*, f. θρέξω, p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα. vide, τρέχω,
Ἔδραν, *fugerunt*, per Syncop. pro ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω. f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. pl. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔσαν, pro ἔστησαν. verbi δρῆμι, seu δίδρημι.

Ἔδραστε, *aufugis*, a. 1. act. verbi διδράσκω. q. à δράω.
Ἕδρη, Ion. pro ἕδρα, ἡ, *sella*. Them. ἕζομαι, *sedeo*.
Ἔδρησ', pro ἔδρησα, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔδρασα, à δράω, *facio*, f. δράσω.
Ἑδριάζω, f. σω, *colloco, firmo*, quod ab ἕδρα, *sella*, quod vide.
Ἑδριάω, *sedeo*. ab eod. th.
Ἑδριόωνται, *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ. Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejusd. verbi. Them. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.
Ἑδροστρόφος, ου, luctatoris Epithet. *qui inter luctandum, sedem partésque quibus sedemus agitat ac versat*. ab ἕδρα, *sella*, (quod vide.) & στρέφω, *verto*; p. m. ἔστροφα.
Ἐδύετο, *occidebat*, imperf. verbi δύομαι. Th. δύω.
Ἔδυν, υς, υ, *subii*, a. 2. verbi δῦμι interdum ἔδυν est 3. pl. more Bœotico pro ἔδυσαν. Th. δύω, *subeo*.
Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui*. quod vide.
Ἐδυναίατο, Ion. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *possum*.
Ἐδύναντο, *poterant*, & in 3 sing. ἐδύνατο, imperf. verbi δύναμαι, *possum*.
Ἐδυνάσθην, & Att. ἠδυνάσθην, *potui*, a. 1. pass. verbi δυνάζω, *valeo*. Th. δύναμαι, *possum*.
Ἐδύνατο, apud Herodot. sumi videtur pro δυνατὸν ἦν, *possibile erat*.
Ἔδυνε, *induit*, imperf. act. verbi δύνω, *induo*.
Ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυναίατο.
Ἐδυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, *potui*, a. 1. verbi δύναμαι, *possum*. f. δυνήσομαι. p. δεδύνημαι.
Ἔδυσα, *subii*, a. 1. verbi δύω vel δύνω.
Ἐδύσατο, pro ἐδύσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. ejusd. verbi.
Ἐδυστόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, *difficulter pario*. f. ήσω ex δυς & τίκτω, *pario*. p. m. τέτοκα.
Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero*. ex δυς & φέρω, *fero*.
ἘΔΩ. EDO. præt. ἐδήδοκα. (pro ἔδηκα ab ἦκα inus.) part. ἐδηδοκώς. perf. pass ἐδήδομαι & ἠδήδεσμαι, part. ἐδηδεσμένος. a. 1. pass. ἠδέσθην, part. ἐδεσθείς. præs. m. ἔδομαι quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι, perf. ἤδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc ἔδεσμα, *edulium, cibus*: ἔδαρ, ατος, idem. &
Ἐδωδά, ᾶς, ἡ, Dor. pro
Ἐδωδή, ῆς, ἡ, *cibus, esus*. Th. ἔδω,
Ἐδώδιμος, ου, ὁ, ἡ, *esculentus*: ab eod. them.

'Ἔδωκα, ας, ε, *dedi* : a. 1. verbi δίδωμι, *do* : f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

'Ἑδώλια, ων, τὰ, *navium transtra. fori, sedes* : ab ἕδ☉, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

'Ἔδωνται, *vescantur*, 3. pl. sub. m. ab ἔδω, *edo*.

'Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono* : f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum*.

'Ἔδωσαν, scribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, *do*.

'Ἔεδνα, vel ἔεδνα. per Pleonasm. Poët. pro ἕδνα, *dos, sponsalia* : quod videas.

'Ἐείκοσι, *viginti*, per Prosth. pro εἴκοσι.

'Ἐεικοςὸς, ου, similiter pro εἰκοςὸς, *vigesimus*.

'Ἔεικται, *similis est*, Poët. Pleonasm. pro εἴκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω. *similis sum*.

'Ἔειπα, ας, ε, *dixi*, Att. pro εἶπα. a. 1. ab ἔπω, *dico*.

'Ἔειπον, ες, ε, *dixi*, vel Attic. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a. 2. ejusd. verbi.

'Ἐεὶς pro εἷς, *unus*, per Prosth. Poët. f. μία. n. ἕν.

'Ἔεις, Ion. pro ἦς, *eras* : imperf. ab εἰμί.

'Ἐεισάμεν☉ pro εἰσάμεν☉, *assimulatus*, a. 1. part. m. ab

'Ἐεισάμην, *assimulatus sum*, pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *videor*. Sed

'Ἐεισάμην, *indui*, pro εἰσάμην, a. 1. m. verbi ἕω, *induo*.

'Ἐέσσο, pro εἷσο, 2. sing. a. 1. m. ἐεισάμην, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω

'Ἐεισάτην, *duo illi iverunt*, 3. dual. a. 1. ἔεισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, *eo*.

'Ἐέλδεται, *appetit*, 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, *cupio* : sic

'Ἐέλδωρ, ορος, τὸ, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, *desiderium*. Th. ἔλδομαι, *desidero*.

'Ἐέλσαι, *abegisse*, per Pleonasm. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *abigo* : f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

'Ἔελμαι, *obvolutus sum*, perf. pass. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo* : &

'Ἐελμένοι, dissolutâ diphthongo ει, in εε, alii ab ἐλαύνω, *compello*, deducunt : nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι· per Syncop. & Prothesin τοῦ ε, ἐέλσαι· hinc ἔελμαι, alii ab εἰλέω, *congrego* : perf. part. εἰλημέν☉, & per Syncop. ἐλμέν☉, Poët. ἐελμέν☉.

'Ἐέλπετο, similiter pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, imperf. pass. & ἐελποίμην, pro ἐλποίμην, opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio* : præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύω, *induo*. Th. δύω, *subeo*.

'Ἔεργ' pro ἔεργε, *cohibe*, præs. imperat. ab

'Ἐέργω pro ἔργω, seu εἴργω, f. ξω. *arceo, prohibeo, includo*.

'Ἐέργαθε, *disjunxit*, 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, *distraho* : imperf. εἴργαθον, & per dissol. Poët. vel per Pleonasm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, *arceo*.

'Ἔεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, *averte* : Sic & ἐέργει, *continet*, 3. sing. præs. ab ἐέργω, quod suprà videas.

'Ἐεργμένοι, *muniti*, pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, *arceo*.

'Ἐέργνυνται, eâdem ratione pro ἔργνυνται, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, *arceo*,

'Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, *ros* : &

'Ἐερσήεις, εντ☉, similiter pro ἑρσήεις, *roscidus*.

'Ἔερτο, *arcuit*, pro ἔερκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴργω, *arceo* : perf. pass. εἶργμαι.

'Ἐέρχατο, pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, plusq. p. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

'Ἔες, pro ἦς, *eras*, imperf. Poët. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ἑέσθω pro ἔσθω, 3. perf. a. 2. pass. imperat. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

'Ἑέσσατο pro εἵσατο, a. 1. m. Poët. gem. σσ· ab ἕω, seu ἕννυμι, *induo*.

'Ἔεστο, *indutus est*, pro εἷστο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.

'Ἔζεε, *fervebat*, 3. sing. imperf. act. à ζέω, *ferveo* : f. ζέσω.

'Ἐζεκίας, ου, ὁ, nomen regis. Heb. *fortitudo mea, dominus*.

'Ἕζετ' & ἕζετο Poët. pro εἵζετο *sedebat*, imperf. Ion. ab ἕζομαι. f. 2. m. ἐδοῦμαι, vel ab ἕζω.

'Ἔζη, Dor. pro ἔζαε, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo*.

'Ἐζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.

'Ἐζημίωμαι, *mulctatus sum*, perf. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero*. Th. ζημία, *damnum*.

'Ἑζόμεν☉, η, ον, *sedens*, præs. part. verbi ἕζομαι.

'Ἔζων, ης, η, Dor. pro ἔζων. ἔζας, ἔζα, *vivebam*, verbi ζάω, f. ήσω. a. 1. ἔζησα, ας, ε.

'Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, ῶ, *quæro, studeo* : imperf. ἐζήτεον, ουν, εες, εις, εε, ει, f. ήσω. p. ἐζήτηκα· imperf. pass. ἐζητεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο.

'ΕΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι. f. 2. ἐδοῦμαι, *SEDEO* : Hinc ἕδρα, ἕδος, *sedes*, ἑδραῖ☉, *stabilis*, ἑδραιόω, *stabilio*, ἔδαφ☉, *solum*, καθέζομαι, *sedeo*, καθέδρα, *sedes*, ἐνέδρα, *insidiæ* : ἐνεδρεύω, *insidior* : συνέδριον, *consessus*, *consilium*.

'Ἐζύγην,

Ἐζύγην, *junctus sum*, a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζυγῶ. a. 2. ἐζύγην.

Ἕζω, *colloco, sedere facio* : imperf. εἷζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι,) f. ἕσω, a. 1. εἷσα, a. 2. εἷσον, f. 2. ἑδῶ. perf. pass. εἷσμαι, a. 1. pass. εἵσθην. ab ἕω, *pono*, unde ἵημι, ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐζωγρημένος, *captivus factus*, perf. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio* : f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι· quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἔζωον, *vivebant*, 3. pl. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo* : f. ζήσω. p. ἔζηκα.

Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἔζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι vel ζωννύω, *cingo* : f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἔῃ, *sit*, Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, *sum* : Sed

Ἑῇ, *sua*, dat. sing. Poët. f. g. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *suus. a, um* : ab οὗ, *sui*.

Ἕηκα, ας, ε, *misi* : pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔην, *eram, erat* : Ion. & Poët. pro ἦν, 1. & 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam*, imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.

Ἐῆος, *boni*, gen. sing. pro ἐέος, sed per Poëtic. Ectasin ἠέος, & Metathes. ἐῆος, ab ἐὺς *bonus*, gen. ἐέος. Sed

Ἑῆος, *sui*, gen. sing. ab ἑὸς, *suus*.

Ἔησθα, *eras*, Poët. pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμί. Æol. enim personis in σ, addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾗς, & Poët. ἕῃς, & per paragog. Æol. ἕῃσθα.

Ἔῃσι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔησον, idem quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino* : f. άσω.

Ἕητε, Poët. ἧτε, *miseritis*, 2. pl. a. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto* : a. 2. ind. ἧν.

Ἔθ', pro ἔτι, *adhuc*, adv.

Ἔθηκας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti*. Vide ἔθηκα.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo* : f. αλῶ. p. τέθαλκα.

Ἔθανον, *mortuus sum* : a. 2. verbi θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθναα.

Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror* : f. άσω. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, *sepelii*, & in 3. pl. ἔθαψαν. a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio*. : f. θάψω. p. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. pass. ἐτάφην. p. m. τέθηπα.

Ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto* : f. 1. m. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.

Ἔθεεν, *currebat*, imperf. act. verbi θέω, *curro* : f. θεύσομαι, seu θευσοῦμαι.

ἜΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma, cæsaries* : hinc

Ἐθειράζω, *comam alo* : f. άσω. p. ακα.

Ἐθειράς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

Ἐθεὶς, *missus*, a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod & εἷθην, a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐθέλῃ, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι, a. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo*. *soleo*.

Ἐθέλεσκε, *volebat*, pro ἔθελε, 3. sing. imperf. (per Epenth. τοῦ εσκ.) ejusd. verbi.

Ἐθελημὸς, οῦ, *voluntarius* : ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθέλῃσθα, *velis*, Poët. Parag. pro ἐθέλῃς, 2. sing præs. sub. verbi ἐθέλω, seu θέλω, *volo* : f. ήσω.

Ἐθέλησι. *voluerit*, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. subiunct. verbi ἐθέλω.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio* : ab ἐθέλω, *volo*, & θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus*. Th. θρησκεύω, *superstitiosis cæremoniis Deum colo*.

Ἐθέλοι, 3. sing. & ἐθέλοιμεν, 1. pl. præs. opt. verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοκακεῖν, *rem ultrò ignaviter gerere* : ab ἐθέλω, & κακός.

Ἐθελοκωφέω, sum ἐθελόντως κωφὸς, *sponte surdus, audire nolo*.

Ἐθέλοντ' pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. & ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, *volunt* : 3. pl. præs. ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοντὴν, & Ἐθελοντηδὸν, *ultrò, suâ sponte*, adv. ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοντὴς, οῦ, ἐθελοντὸς, οῦ, & ἐθελούσιος, ου, *voluntarius* : ejusd. th.

Ἐθελοντὶ, adv. *voluntariè, ultrò* : ab ἐθέλω.

ἘΘΕ'ΛΩ, vel θέλω, *volo* : imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω. p. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι, unde θέλημα, *voluntas*.

Ἔθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, & hoc pro οὗ, *sui* : Iones enim pro οὗ dicunt ἕο, Attici addunt θεν· ita etiam ἐμοῦ & σοῦ se habent. Est & ἕθεν, pro ἕ, *se*.

Ἔθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, ου, το, *posui*, verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor*. Th. θεράπων, *minister*.

Ἔθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, ἔθεο & ἔθου, verbi τίθημι, *pono*.

Ἐθηεύμεθα, & ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθεώμεθα, & ἐθηέοντο ἐθηεῦντο, a θηέομαι, quo Iones utuntur, pro θεάομαι, *specto*.

Ἔθηγε, 3. sing. imperf. à θήγω, *acuo* : f. ξω.

Ἐθηήσαντο, *inspexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro

pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, *spećto.*
Ἐθηεῖτο, *inspiciebat*, Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι.
Ἔθηκα, ας, ε, *posui*: & in 3. pl. ἔθηκαν, a. 1. act. verbi τίθημι. *pono*: f. θήσω, a. 1. ἐτέθην.
Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing. a. 1. m. sic ἐθήκατο, 2. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἐτέθην.
Ἔθηλα, ας, ε, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo*: f. αλῶ.
Ἐθήμον☉, genit. sing. ab
Ἐθήμων, ον☉, ὁ, ἡ, *consuetus.* Th. ἔθ☉, *mos.*
Ἔθην, pro εἴθην, *missus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἵημι, *mitto.*
Ἔθιζε, *assuesce*, præs. imperat. act. ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζου, præs. imperat. pass. ab ἐθίζω, quod vide.
Ἐθίζω, *assuefacio, instituo*: (quod pro augmento ι post ε adsciscit.) f. ίσω· præt. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθίζομαι, *assuefio*: præt. pass. εἴθισμαι. perf. part. εἰθισμέν☉, a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι, Th. ἔθ☉, *consuetudo.*
Ἔθλασε, *comminuit*, 3. sing. a. 1. ind. act verbi θλάω, *frango*: f. άσω.
Ἐθνάρχης, ου, ὁ, *gentis præfectus*: ex ἔθν☉, *gens*, & ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps.* Th. ἄρχω, *impero.*
Ἐθνικὸς, ου, ὁ, *gentilis*, *ETHNICUS*: hinc
Ἐθνικῶς, adv. *ETHNICE, gentiliter.* ab
ΕΘΝΟΣ, ε☉, τὸ, *gens*, *natio*, *populus*, *sexus.*
Ἐθοινεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θοινέομαι, *devoro*: a. 1. m. ἐθοινησάμην, ω, αλ' à θοινάω, *epulor.* Th. θοίνη, *epulum.*
Ἐθοίνων, *depascebant*, 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor*: f. ήσω. p. τεθοίνηκα. Th. θοίνη, *epulum.*
ΕΘΟΣ, ε☉, τὸ, *ritus*, *mos*, *consuetudo.* Hinc ἔθω, p. m. εἴωθα, *consuevi*: ἐθίζω, *assuefacio.*
Ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, & Ion. ἔθεο, & per Crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἐτέθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο.
Ἐθόωσα, *excitavi*, a. 1. ind. act. ab inus. them. θοόω, *acuo*: vel pro ἐθόασα. à θοάζω, *celeriter moveor.* Th. θοὸς, *celer.*
Ἔθραξε, *conturbavit*, per Syncop. pro ἐτάραξε, a. 1, ind. act. à ταράσσω, *turbo*: f. ξω.
Ἔθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2 ἔδραμον. p. m. δέδρομα. vide τρέχω.
Ἐθρέφθην, ης, η, *innutrita sum*, a. 1 pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 1. ἔθρεψα. præt. pass. τέθραμμαι. a. 1. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.
Ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.
Ἐθρήνουν, Æol. & Dor. pro ἐθρήνυν, *lugebant*, 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, *lamentor.* Th. θρῆν☉, *luctus.*
Ἐθύθην, ης, η, *sacrificatus fui*, a. 1. ind. pass. à θύω, *macto*: f. θύσω. p. τέθυκα.
Ἐθυμώθην, ης, η, *excandui*, a. 1. ind. pass. à θυμόω, *irrito*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus*, *ira.*
Ἐθυίεσον, *furebant*, 3. pl. imperf. verbi θυιέω, idem quod θυίω, seu θύω, *cum impetu ruo*: f. θύσω.
Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, *sacrifico*, *macto*: f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην.
Ἔθω, *ex consuetudine facio*, *consuesco*: p. m. εἴωθα. Th. ἔθ☉, *mos.*
Ἐθῶσι, *mittantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἔθην, seu εἴθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto.*
ΕΙ', *SI*, conjunct. connexiva, cum indicat. construitur: significat etiam, *an*, *utrùm*, *num*: hinc εἴθε, *utinam*, pro quo Poët. εἰ, εἴτε, *sive.*
Εἶ, es, 2. sing. præs. εἰμὶ, *sum.*
Εἶ, vel εἶς, *vadis*, 2. sing. ab εἶμι, eo: & imperf. εἶν, εἶς, εἶ, *ibat*: &
Εἶ, i, pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. & in compos. δίει, ἔξει.
Εἰ δὲ μὴ, *alioquin.* εἰ ἄρα, *si forté.* εἰ γὰρ pro εἴθε γὰρ, *utinam enim.* εἴγε, εἴπερ, εἰ δὴ, *si quidem*, *si modo.* εἴγουν, *si saltem.* εἰ δ' ἄγε, *agedum.* εἰ καὶ, *etsi.* εἰ μὲν, εἰ δὲ, *si*, *sin.* εἰ μὴ, *nisi.* εἴ τις, *si quis.* εἴ του, *si cujus.* εἴ τῳ, *si cui.*
ΕΙ'Α, ΕἼΑ, adv. hortantis. Scribitur etiam εἶα.
Εἶα, εἶας, εἶε, *ivi*, *ivisti*, præt. m. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c.
Εἴα, *sinebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, *sino.* imperf. εἴαον. Est &
Εἶα, ας, ἡ, *herba*, *gramen.* Angl. Hay.
ΕΙ'ΑΜΕΝΗ', ῆς, ἡ, *locus humectus*, *irriguus*, *herbosus*; *pratum.*
Εἰανὸς, ου, *subtilis*, λεπτὸς· pro ἑανὸς. Poëticé.
Εἴατο, Poët. metri causâ pro ἕατο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, imperf. verbi ἧμαι, *sedeo.*
Εἴαον, imperf. act. verbi ἐάω, *sino*, (quod pro augmento recipit ι post ε.) a. 1. εἴασα, p. εἴακα.
Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρ☉, τὸ, *ver.*
Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus*, *a*, *um*, dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, *ver.*
Εἴας, *sinebas*, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, *sino*, (quod aliud non vendicat augmentum quam ι post ε.) imperf. εἴαον, αν, αες, ας, αε, α. perf. εἴακα.
Εἴασε, & Poët. εἴασε, *reliquit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.
Εἴασκε, Ion. Paragog. τοῦ σκε. pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἰαχ', ob sequentem aspirat. pro εἴασκε, quod vide.
Εἰαται, & εἰασι, Poët. pro ἕαται, & ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, & ἧντο, quorum illud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, *sedeo* : hoc 3. imperf. ἥμην, ἧσο.
Εἴβεται, *distillat*, 3. sing. ind. Ion. & Poët. pro λείβεται· sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω. *libo*, *fundo*.
Εἴγε, *si quidem*, *si modò* : conjunct. cum indic.
Εἶγμα, ατος, τὸ, *IMAGO* : ab εἴκω, *similis sum*.
Εἶδ', *eja*, adv. hortantis.
Εἰδαίνομαι, & εἰδάλλομαι, *assimilor*, *similis fio* : &
Εἰδάλιμος, ου, *speciosus*, *formosus* : ab εἶδος, *species*, quod ab εἴδω, *video*.
Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, *esca*, *dapes*: ab ἔδω, *edo*.
Εἶδε, *scito*, a. 2. imperat. & in aliâ significat. pro εἴδηκε, per Syncop. dici posset, ab εἰδέω, *scio*.
Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, *IDEA*, *forma*, *species* : ab εἴδω, *video*.
Εἰδείην, *viderem*, præs. opt. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præsens inf. εἰδέναι· ut τιθείην, & τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt Syncopen esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω, Sunt qui pro εἰδέναι, ponant, à præt. m. οἶδα, verbi εἴδω.
Εἶδεν, 3. sing. a. 2. act. εἶδον, ες, ε, *vidi* : ab εἴδω, *video*. a. 2. εἶδον, & ἴδον. f. εἴσομαι.
Εἰδέναι, vel est præsens inf. ab εἴδημι, vel perf. inf. act. per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω, *scio*.
Εἶδεος ἐπαμμένοι παῖδες, *pueri egregiâ formâ præditi*.
Εἰδέσθαι, Ion. & Poët. pro ἐοικέναι, *similem esse* : & pro δοκεῖν, *videri*.
Εἴδεται, *videtur*, 3. sing. præs. ab εἴδομαι.
Εἰδεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, *aspectu deformis*, *qui odioso aspectu* : ab εἶδος, *aspectus*, quod ab εἴδω, *video* : & ἔχθος, *odium*.
Εἰδέω, *scio* : f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. plusq. p. εἰδήκειν, & per Sync. εἶδα & εἴδειν, Att. verò ᾔδειν, εις, ει & ἤδειν· & in 3. pl. ᾔδεισαν· pro quo Poët. ἠείδειν, & Ion. ᾔδεα, ας, εε, contractè ᾔδη, ης, η. perf. inf. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, & per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. & in f. g. εἰδυῖα, ας. & in n. g. εἰδὸς. præt. m. οἶδα· ab εἴδημι inus. idem quod εἰδέω, est εἰδείην. Th. εἴδω, idem.
Εἰδὴ, *simul*, adv. Alii volunt esse ἐπειδὴ. Alii εἰ δὴ, scribunt. Homer. Iliad. α.
Εἰδήμων, ονος, *sciens*, *peritus*. Εἰδημόνως, *peritè* : Poëtica, ab εἰδέω, *scio*.
Εἰδῇς, *noveris*, 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, ῶ, *scio* : f. ήσω.
Εἴδησις, εως, ἡ, *scientia*, *peritia*: ab εἰδέω, *scio*.
Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. inf. ejusd. verbi.
Εἰδῆτε, 2. pl. præs. sub. act. verbi εἰδέω, quod vide.
Εἰδόθ', pro εἰδότα. *peritum*, acc. sing. perf. part. per Syn. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω, *scio* : f. ήσω.
Εἰδοὶ, αἱ, *idus* : vox Latina, ab *iduo*, quod Thuscis est, *divido*.
Εἴδομαι, & ἴδομαι Poët. *assimulor* : perf. εἴδημαι· ab εἴδω, *video*, quod vide.
Εἰδόμενος, & ἐειδόμενος, Poët. *similis*, ejusd. part. præs.
Εἴδομες, *vidimus*, Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. verbi εἴδω, *video*.
Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*.
Εἶδος, εος, τὸ, *species*, *præstans forma*, *facies* : dat. sing. εἴδεϊ, εἴδει, dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, *video*.
Εἴδοσαν, *noverunt*, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. act. verbi εἴδω.
Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδὼς, ότος, pro εἰδηκὼς, per Crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio* : f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.
Εἰδυῖα, ας, & in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat. pl. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.
Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM*, *parvum poëma*. εἰδύλλια, qualia Theocriti, *varia sunt poëmatiorum genera* : ab εἶδος, quod ab
ΕἼΔΩ, *video* : f. εἴσομαι, & ἴσομαι Poët. a. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε· (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, & ἐεισάμην, *simulavi*. opt. εἰσαίμην. inf. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην, *vidi*. imperat. ἰδοῦ, &c. Hinc compos. ἀειδὴς, έος, *obscurus*. ἀδὴς, έος, idem. ἀειδὴς, & ἀιδὴς, ὁ, ἡ, idem. εἰδέω, *scio*. Unde συνοῖδα, *mihi conscius sum*. συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia*.
Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè, ut τιθῶ, à τίθημι· sic præs. opt. εἰδείην. præs. inf. εἰδέναι. Alii Syncopen aiunt esse τοῦ εἰδήκω, perf. sub. ab εἰδέω.
Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM*, *delubrum* : ab εἴδωλον, *idolum* : ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.
Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur* : ab εἴδωλον & θύω, *macto*, *immolo*.
Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA*, *idoli cultus* : &
Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA* : ex εἴδωλον & λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, *servus*, *a*.
Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM*, *simulachrum* : ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλο-

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli*: ex εἴδωλον & ποιέω, *facio*.
Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per Sync. pro εἰδηκὼς. ότ☉. verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*: f. ἥσω.
Εἶεν, *essent*, 3. pl. præf. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἶεν, etiam, *age verò*, *esto*, adv. concedentis: ab eod. verbo.
Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.
Εἴην, εἴης, εἴη, *essem*, & in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præf. opt. verbi ἰμὶ, *mitto*.
Εἶθ' pro εἶτα, *deinde*: propter aspirat.
ΕΙ῎ΘΑΡ, adv. Poët. *statim*, *confestim*.
Εἴθε, *utinam*. Th. εἰ, *si*.
Εἴθην, seu ἔθην, *missus sum*, a. 1. ind. pass. verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἰθικὼς, *assuetus*, perf. part. act. &
Εἴθισα, *assuevi*, a. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ι post ε adsciscit: sic perf. εἴθικα. &
Εἴθισμαι, *assuetus sum*, perf. pass. unde εἰθισμένος, perf. part. ejusd. verbi. Th. ἔθος, *mos*.
Εἶκα, *similis sum*, perf. m. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, & ε in ο verso: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro εἶξα.
Εἶκα, ας, ε, *misi*, perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.
Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκὰς, άδ☉, ἡ, *numerus vicenarius*: ab εἴκοσι, *viginti*.
Εἰκάζω, f. άσω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.
Εἰ καὶ, *etiamsi*, conjunct. discret. cum ind. ex εἰ, *si*, & καὶ, *etiam*.
Εἴκασι, *miserunt*, 3. pl. perf. verbi ἵημι, *mitto*. perf. part. εἰκώς. Sed
Εἴκασι, *videntur*: p. m. ab εἴκω.
Εἴκασμα, ατ☉, *simulachrum*: ab εἴκω. *similis sum*.
Εἰκάσσαις, *conjectare poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio*: f. άσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. εἴκω, *similis sum*.
Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*: quod vide.
Εἴκ' pro εἴκε, vel εἴκεν, *siquidem*. Th. εἰ, *si*, & κε vel κεν, particula Poëtica.
Εἶκε, *cede*, & in plur. εἴκετε, *cedite*, præf. imperat. ab εἴκω, *cedo*: f. ξω.
Εἴκειν, & Att. ᾔκειν, *iveram*, plusq. p. a perf. εἶκα, verbi εἶμι, *eo*.
Εἴκελ☉, ε, *similis sum*. Th. εἴκω.
ΕΙ'ΚΗ῀, adv. *frustrà*, *temerè*, *sine consilio*, *casu*: indè εἰκαῖ☉, ε, ὁ, *temerarius*: q. ab εἴκω, *cedo*.
Εἰκονίζω, *assimilo*, *exprimo*: ab εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies*: ab εἴκοσι.
ΕΙ῎ΚΟΣΙ, & Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*: pl. tantum & ἄκλιτον. Dor. εἴκατι, Hinc εἰκὰς, *vicenarius numerus*. εἰκοςὸς, *vigesimus*.
Εἰκοσίμετρ☉, *viginti mensuras capiens*: ab εἴκοσι, *viginti*, & μέτρον.
Εἰκοσινήριτ☉, *de quo viginti contendunt*: ab εἴκοσι, *viginti*, & ἐρίζω, *contendo*.
Εἰκοςὸς, *vigesimus*, & in f. g. εἰκοςὴ, n. g. όν· ab εἴκοσι.
Εἰκότως, adv. *similiter*: ab εἰκὼς, ότ☉, *similis*. Th. εἴκω.
Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. ab εἴκω, *cedo*.
Ε'ΐκτην, *similes erant*, pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. per Sync. & solutâ dipthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω. Vel ut alii volunt, est plusq. p. med. εἴκειν, & in dual. εἰκείτην, & Syncope εἴκτην, & per Dialysin ἐΐκτην.
῎Εϊκτο pro εἴκετο, *assimulatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum*. Vel plusq. p. ab ἔϊσμαι, ξαι, κτο.
Εἰκυῖαν, *decoram*, *aptam*, acc. sing. perf. part. m. f. g. ab εἶκα. p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *similis sum*.
ΕΙ῎ΚΩ, *similis sum*; item *cedo*, *non repugno*: f. ξω. præt. m. ἔοικα. Hinc εἰκὸς, ότ☉, τὸ, *verisimile*. εἰκότως, *ut par est*. ἐπιεικὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *decens*, *consentaneus*; idem *æqui boni amans*. ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas*. προσέοικα, *assimilis sum*. *videor*. θεοείκελ☉ & θεἴκελ☉, ε, ὁ, ἡ, *Deo similis*.
Εἰκὼ, ὁ☉, ἕς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όν☉, *imago*, *effigies*.
Εἴκων, *cedens*, præf. part. ab εἴκω.
Εἰκὼν, όν☉, ἡ, *imago*: ab εἴκω.
Εἰκὼς, *decens*, præt. part. med. ab εἶκα.
Εἰλαμὶς, ίδ☉, ἡ, *membrana cerebrum ambiens*: ab εἰλέω, *involvo*.
Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor*: &
Εἰλαπιναςὴς, ε, ὁ, *conviva*: ab
ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM*: dat. pl. εἰλαπίνησι, q. ab εἴλη, *congregatio*. *agmen*, & πίνω, *bibo*.
Εἶλαρ, αρ☉, τὸ, (quod & ἔλαρ) *propugnaculum*: ab εἰλέω, *coarcto*.
Εἰλάτιν☉, pro ἐλάτιν☉, Poët. *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.
Εἷλε, *cepit*: a. 2. act. ab αἱρέω, *capio*.
Εἴλεγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico*.
ΕΙ'ΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina*, *partus*: quod parturientibus opituletur; ab ἐλεύθω, unde & Ἐλεύθω, dicta.
Εἰλεῖται, 3. sing. præf. pass. ab εἰλέω.
Εἰλεὸς, ε, ὁ, *ILEUS*, *volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis*: ab εἰλέω.
Εἰλέσιον, *civitas Bœotiæ*.
Εἵλετ', & εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, *eligo*.
Εἵλευ, *cepisti*, *eripuisti*, Dor. pro εἵλε, 2. sing.

sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.
Εἰλειοῦντο, pro εἰλέοντο, seu εἰλουῦντο, Dor. 3. pl. imperf. pass. verbi εἰλέω, verso.
'ΕΙΛΕ'Ω, cogo, coarcto, concludo, congrego. εἰλέω verò, verso, circumago, involvo. f. ήσω. p. ηκα. unde
Εἴλη, ης, ἡ, agmen: &
Εἴλη & ἕλη, ης, ἡ, splendor.
Εἰληθερὴς, έος, ὁ, ἡ, à sole calefactus: ab εἵλη, splendor, & θέρω, calefacio.
Εἰλήλουθα, ας, ε, veni, Poët. pro ἐλήλυθα, præt. m. Att. verbi ἔρχομαι, venio. p.m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.
Εἰληλούθει, ejusd. 3. sing. plusq. p. m.
Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, venimus, 1. pl. ab εἰλήλουθα, p. m.
Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι· &
Εἰλημμένος, pro λημμένος, perf. part. pass. verbi λαμβάνω.
Εἴληπται, assumptus est, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.
Εἴληφα, sumpsi, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληφὼς, ότος, perf. part. act. ejusdem verbi.
Εἴληχα, sortitus sum, perf. Att. verbi λαγχάνω, sortior.
Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus, tormen intestinorum, ab εἰλέω, verso: Εἴλιγγος, vertigo capitis, σκότωσις.
Εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio: ab εἰλίσσω, quod vide.
Εἴλιγμαι, circumvolutus sum, perf. pass. & part. εἰλιγμένος· ab εἰλίσσω. Th. εἰλέω, verso.
Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus: ab εἰλίσσω.
Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel nigri, vel flexiles: vel à retortis cornibus: ab εἷλιξ, quod vide.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas: ab
Εἰλικρινὴς, έος, ὁ, ἡ, distinctus, syncerus clarus. in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἵλη, splendor Solis, vel potius ἕλη & κρίνομαι, secerno.
Εἷλιξ vel ἕλιξ, ικος, ἡ, involucrum, gyrus; item species hederæ: sumitur etiam adject. pro implicito: ab εἰλίσσω, idem, ac them. εἰλέω, verso.
Εἰλίποδας, curvipedes, vel curvè gradientes: dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι, ab
Εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ, flexipes: ex ἕλω, pro quo usitatum, αἱρέω, flecto, & ποὺς, pes.
Εἰλισσόμενος, η, ον, convolutus, a, um, præs. part. pass. ab
Εἰλίσσω, vel ττω, circumvolvo: pro quo etiam dicitur ἑλίττω. f. ίξω. p. εἷλιχα. præt. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, verso.
Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi εἰλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso.
Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, traho: &
Εἵλκυσε, traxit, a. 1. imperf. εἵλκυον· ab ἑλκύω, quod perinde ac th. ἕλκω ι post ε pro augmento adsciscit.

Εἰλόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, arcto, includo.
Εἰλόμην, elegi, a. 2. m. verbi αἱρέω.
Εἷλον, ες, ε, accepi, a. 2. ind. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, eligo.
Εἵλου, 2. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.
Εἴλεχα, Att. pro λέλεχα, perf. à λέγω.
Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. pass verbi εἰλύω, seu εἴλυμι, verso, volvo. Th. εἰλέω, idem.
Εἰλύφαζε, resplendebat, imperf. verbi.
Εἰλυφάζω, vel άω, f. άσω, torqueo. Them. εἰλέω, verso.
Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, verso. Th. εἰλέω, idem.
Εἰλύω, seu εἴλυμι, f. ύσω, verso, volvo. ab eod. th.
Εἴλω, seu εἵλω, idem quod εἰλέω, & εἰλέω.
ΕΙ'ΛΟΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, HELOS, vel HELOTA, servus apud Lacedæmones, ex Helotis captis.
Εἱλωτεία, ας, ἡ, servitus: &
Εἱλωτεύω, f. εύσω, servio: &
Εἵλωτις, ιδος, ἡ, serva: ab εἵλως.
Εἶμ', pro εἶμι, eo, vado.
Εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Æol. ἕμμα, ab ἕω, induo, vel ἐννύω.
Εἷμαι, εἷσαι, sedi, sedisti, seu indutus sum, perf. pass. verbi ἕω, induo, a. 1. εἷσα. plusq. p. pass. εἵμην. part. perf. εἱμένος. Est &
Εἷμαι, missus sum, perf. pass. verbi ἵημι, mitto.
Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. & part. εἱμαρμένος, fato decretus, fatalis: & inde.
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitùs decretum, à μείρω, divido: quia suum cuique divisum est.
Εἵμαρτο, fato decretum erat, 3. perf. plusq. p. pass. ejusd. verbi.
Εἰμὲν, Poët. Dor. & Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. verbi εἰμὶ, sum.
Εἶμεν, sumus, per Syncop. pro εἴημεν, præs. opt. 1. pl. ejusd. verbi.
Εἴμεναι, Poët. & Dor. pro εἶναι, esse, Att. ἔμμεναι, Æol. ἔμμεναι, præs. inf. verbi εἰμὶ, sum.
Εἱμένος, ου, indutus, part. ab εἷμαι, perf. pass. ab ἕω, induo.
Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, sum.
Εἰ μὴ, nisi, conjunct. idem pro ἀλλὰ, sed.
Εἰμὶ, εἶ vel εἶς, ἐστὶ, SUM, ES, EST, imperf. ἦν, ἦς & Æol. ἦσθα, ἦ & Att. in N. test. ἤμην, fui, ὦ, fuero. a. 2. sub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, fueram, plusq. p. f. ἔσομαι, η, ηται, & per Sync. ἔσται, præs. imperat. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω, Att. ἤτω. præs. opt. εἴην, ης, η, præs. sub. ὦ, ἦς, ἦ, sim. fut. sub. ἔσωμαι, η, ηται, præs. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. præs. ὢν, οὖσα, ὄν. Them. ἕω, inus. idem.

Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. pl. ἴσι. imperf. εἶν, dual. ἴτον, 2. pl. ἴσαν. a. 2. ind. ἴον, ... præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imper... εἶ. præt. m. εἶα, (ab εἴω) Att. ᾖα, & soluti... e facta ἤια, ας, ε, plusq. p. ᾔειν, 3. pl. ᾔει..., Att. ᾔεσαν. Th. ἴω inus. pro EO.
Εἰν, in pro ἐν, Poët. cum dat. Est &
Εἶν, ibam. imperf. verbi εἶμι, eo. &
Εἶν Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, sum.
Εἰνάετες, & ἐνναετὲς, adv. per novem annos, ab ἐνναέτης, novennis: ab ἐννέα, novem, & ἔτος, annus.
Εἶναι, esse, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. Est &
Εἶναι, per Metathesin pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, eo: inde ἀπεῖναι, abire: at
Εἶναι, misisse. a. 2. inf. ab ἵημι, mitto.
Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰνάλιος, ου, maritimus, pro ἐνάλ- ab ἐν & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.
Εἰνάνυχες, per novem noctes, adv. pro ἐννεάνυχες ab ἐννέα, novem, & νὺξ, nox.
Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, nonarius numerus: Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα, novem.
ΕΙ'ΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, id est, uxor fratris: dicitur παρὰ ὀυνάζειν, cubare: ut sit q. ὀυνάτηρ, cohabitatione juncta.
Εἴνατος, ου, nonus, pro ἔννατος, ab ἐννέα, novem.
Εἰνείκαντο, Ion. & Poët. pro ἠνείκαντο, & ἐνείκαντο, detulerunt, 3. pl. a. 1. m. vide in ἔνεικα, verbi φέρω.
Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, propter, causâ. regit. gen. Et εἵνεκεν Ion.
Εἰνόδιος, ου, in viâ situs, in viâ habitans: ab ἐν, in & ὁδὸς, via.
Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens frondes, frondosus: à φύλλον, folium: & εἴνοσις pro ἔνοσις, motus, ab ἐνόω, impello, agito.
Εἵνται, sederunt, 3. pl. perf. pass. εἷμαι & in plusq. p. 3. plur. εἷντο, sederant, ab inus. ἕω.
Εἶξα, similis fum, & in 1. pl. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω · εἴξας, cedens, a. 1. part. εἶξαν, cesserunt. 3. pl. a. 1. act. ejusd. verbi.
Εἷο, pro οὗ, Poët. genit. sing. μετ' εἷο, secum.
Εἶπα, ας, ε, dixi, & in 3. pl. εἶπαν, a. 1. ind. act. εἶπαι, a. 1. inf. a. 2. εἶπον, ες, ε. Et εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, dico. quod est ε, pro augmento adsciscit ι, idemque omnibus in modis servat.
Εἴπαθ' pro εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. &
Εἰπὲ, dic. Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. & εἰπεῖν, dixisse, a. 2. inf. ejusd. verbi.
Εἰπέμεν, inf. Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.
Εἴπερ, siquidem, si, εἴπερ ἄρα, si quidem. Th. εἰ, si.
Εἴπεσκε, dixit, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, dico.
Εἴπη, sicubi si qua, si quo: ab εἰ, si.
Εἴπης, dicas, a. 2. sub. hinc Æol. εἴπησθα 2. sing. ejusd. temporis, verbi ἔπω.
Εἴποθεν, si quo ex loco: &
Εἴποι, si aliquo. Th. εἰ, si.
Εἱπόμην, sequebar, & in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, sequor. f. ἕψομαι. p. εἷμμαι.
Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἰπὸν, pro εἰπὲ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.
Εἴποτε, si quando. adv. ex εἰ, si, & πότε, quando. quod ab ὅτε, idem. Sic
Εἴπου, adv. sicubi: ex εἰ, si, & πού; ubi? ab ὅς, qui.
Εἴπω, dixero, a. 2. sub. εἰπών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.
Εἴπως, adv. si quo modo, si quâ ratione, si fortè. ex εἰ si, & πῶς; quo modo?
Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.
Εἰραφιώτης, ου, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, quia insutus fuit, femori scil. Jovis: unde & μηρορ-ραφής.
Εἰργάθω, probibeo, distraho, imperf. εἴργαθον, & dissolut. Poëticâ ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.
Εἰργασάμην, ω, ατο, exercui. a. 1. m. ἐργαζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, opus.
Εἰργάσθην, confeci, a. 1. ind. pass. &
Εἴργασμαι, σαι, ται, confectus sum, perf. ind. pass. & part. εἰργασμένος· ab ἐργάζομαι, ab eod. th.
Εἴργει cohibet, 3. sing. præs. act. εἴργεσθαι, dimoveri, præs. inf. pass. ab εἴργω, arceo.
Εἶργμαι, vinctus sum, perf. inf. pass. & part. εἰργμένος, ab eod. verbo.
Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, inclusio: ab eod.
Εἴργων, coërcens, præs. part. n. g. εἴργου, abstine, præs. imperat. pass. εἴργουσι, 3. pl. ind. act. ab εἴργω, arceo. f. ξω.
ΕΙ'ΡΓΩ, includo, in carcerem conjicio. f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, probibeo, veto: inde πολιορκέω, urbem obsideo.
Εἰρέα, ας, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ, concio, cœtus: ab εἴρω, dico.
Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, interrogas, 2. sing. verbi εἴρομαι pro ἔρομαι, Th. εἴρω, dico.
Εἰρέαται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, dico: vide εἰρημένος.
Εἰρέεσθαι, εῖσθαι, Ion. & Poët. pro ἐρέσθαι, interrogare, inquirere.
Εἴρεο, Ion. pro εἴρου, interroga, præs. imperat. verbi εἴρομαι. potest esse & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.
Εἰρεσμὸς, ου, ὁ, captivitas, servitus: ab εἴρω, nect...
Εἴρεσθαι, Ion. pro ἔρεσθαι, quærere, interrogare
Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus, lanâ obvolutus, quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἶρος, lana.
Εἰρεῦσαι. enumerantes, Dor. pro ἐρεῦσαι præs.

præſ. part. pl. num. f. g. ab ἰρέω, *dico*, Poët. εἰρέω, Th. ἔρω.

Ἔρηκα, perf. Attic. à ῥέω, *dico*: f. ῥήσω, perf. ἔῤῥηκα. perf. part. Att. εἰρηκώς· &

Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρημαι. Att. pro ἔῤῥημαι, perf. paſſ. à ῥέω. Alii ab ἐρέω derivari malunt.

Εἰρὴν, ένος, ὁ, *puer, qui jam fari poteſt*: ab εἴρω, *loquor*.

Εἰρηναῖος, ε, *pacificus*: ab εἰρήνη, *pax*.

Εἰρηνάρχης, ε, ὁ, *IRENARCHA*, magiſtratus quidam apud juriſconſ. ab eod. th. & ἀρχὴ, *principatus*.

Εἰρηνεύω, *pacem colo, in pace vivo*: f. εύσω. perf. εἰρήνευκα. ab

ΕἸΡΉΝΗ, ης, ἡ, *pax*: παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (à connectendo.) Hinc

Εἰρηνικὸς, ῦ, *pacificus*: &

Εἰρηνοποιέω, ῶ, *reconcilio*: f. ήσω. præt. εἰρηνοποίηκα, & inde

Εἰρηνοποιὸς, ῦ, *pacis ſtudioſus, pacificus*: ex εἰρήνη, *pax*, & ποιέω, *facio*.

Εἰρεινὸς, ῦ, *laneus*: & pro eod. ἤρινος. Th. εἶρος, *lana*.

Εἴριον, idem ac ἔριον, vide εἶρος.

Εἰροκόμος, ε, ὁ, ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans*, ab εἴριον, quod ab εἶρος, *lana*, & κομέω, *curo*.

Εἴρομαι, vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ε, ὁ, ἡ, *laniger*. à πείκω, vel πέκω, *pecto*: f. ξω. p. m. πέποκα. hinc πόκος, *vellus*, & εἶρος, *lana*.

ΕἾΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*: ἔριον, ε, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.

Εἵρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus*: 1. pl. imperf. ab ἕρπω, *repo*: quod vide.

Εἰρύαται, Ion. pro εἴρυνται, 3. perſ. pl. num. perf. paſſ. Iones enim & perfecti & pluſq. p. tertiam pl. à tertiâ ſing. formant, ante ται, vel το, α breve inſerentes. Sic εἰρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. verbi εἰρύω, quod Poët. pro ἐρύω, *cuſtodio*: quod vide.

Εἴρυκα, *ſuſtuli*: perf. activ. ejuſd. verbi.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. Dor. pro εἰρύειν· ab εἰρύω, pro ἐρύω, *traho*.

Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. pl. imperf. verbi ἔρυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι, *cuſtodio*, *ſervo*: ſic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præſ. inf.

Εἰρύσσασθαι, *cuſtodire*, a. 1. inf. m. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ab eod. them.

Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω. f. σω, *traho*.

Εἴρχαται, & εἴρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, & εἰργμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. p. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, *includo*.

Εἷρψα, *erupi*, a. 1. verbi ἕρπω, *ſerpo*: f. ψω. p. φα.

ΕἼΡΩ, *necto*; item *dico, interrogo, nuntio*, in quâ ſignif. præſ. eſt inuſ. (ἐρέω, & εἰρέω, Poët.) f. ἐρῶ & in 2. pl. ἐρεῖτε, *dicetis*: præt. εἴρηκα. tanq. ab ἐρέω, (quod ι poſt ε pro augmento adſciſcit.) perf. paſſ. εἴρημαι, paulo-poſt, f. εἰρήσομαι. præſ. m. ἔρομαι (ἐρέομαι & εἴρομαι, Poët.) *interrogo*: f. ἐρήσομαι. a. 1. εἰρησάμην & ἠρόμην. a. 2. ἠρόμην & Poët. εἰρόμην.

ΕἼΡΩΝ, ωνος, ὁ, *diſſimulatè loquens*.

Εἰρωνεία, ας, ἡ. *IRONIA*, *diſſimulatio in oratione*: &

Εἰρωνικὸς, ῦ, *qui diſſimulatione in loquendo gaudet*: & inde

Εἰρωνικῶς, *IRONICE*, *fictè*, adv. ab εἴρων, ωνος, ὁ.

Εἰρώτα, 3. ſing. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. ſing. & pl. imperf. ab

Εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*, imperf. ἠρώταον, ων, αες, ας, &c.

Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, ejuſd. præſ. inf.

ΕἸΣ, vel ἐς, *ad, in*; item *erga, contra, ſuper, poſt, propter, apud, per, inter, de, pro*, accuſ. ſoli jungitur. in compoſ. *in, ad, intra, ex*, εἰς τί; *quorſum*? Hinc εἴσω, *in, intra*.

Εἶς, *es*, Poët. pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*, pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶς, vel εἶ, *vadis*, 2. ſing. præſ. vel imperf. ſed εἶσ' pro εἶσι, *vadit*, 3. ſing. præſ. verbi εἶμι, *eo*.

Εἷς, ἕντος, *qui miſit*, a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, *mitto*.

ΕἽΣ, μία, ἓν, *unus, a, um*; item *quidam*: gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός. Hinc ἑνόω, *unio, aduno*: μηδεὶς & ὐδεὶς, ενὸς, *nullus*: ἐξουθενίζω, *pro nihilo duco*.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *ſcio*: vel εἶμι, *eo*: pro quo ἦσα etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, *ſedi*, a. 1. ind. ab ἕννυμι, ſeu ἕω, *ſedeo*: f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco*: f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio, accuſatio*: &

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, *renuntio, refero*; item *defero, accuſo*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Εἴσαγε, *ingreditor*, præſ. vel a. 2. imper. ab εἰσάγω, quod vide.

Εἰσάγω, εις, ει, *introduco*: f. ξω. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον. a. 2. imperat. εἰσάγαγε, έτω. a. 2. ſub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præſ. part. paſſ. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus*: ex εἰς, *in* & ἄγω, *duco*.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: &

Εἰσαγωγικὸς, ε, *introductorius*: &

Εἰσαγώγιμος, ε, *importatus*: ab εἰσάγω.

Εἰσαεὶ, adv. *ſemper*: ὁ εἰσαεὶ, *ſempiternus*: ab ἀεὶ, *ſemper*.

Εἵσαθ' pro εἵσατο, *ſtatuâ honoravit*, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἕω, *ſtatuo*: f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, *exaudio*: f. ύσω. p. εἰσήκυκα. a. 1. paſſ. εἰσηκούσθην, *exauditus fui*: a. 1. part. paſſ. εἰσακουσθεὶς, έντος, f. 1. paſſ. εἰσα-

εἰσακουσθήσομαι. cum genit. ex εἰς & ἀκούω audio.
Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. οῦμαι, insilio; depon. Th. ἅλλομαι, salio.
Εἰσάμβροι, Ion. pro εἰσάμενοι, & hoc pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, colloco, fundo: a. 1. εἷσα.
Εἰσάμην, ω, ατο, similis sum, scivi: a. 2. ind. m. ab εἴδεα, seu εἴδω, scio: &
Εἰσάμην, a. 1. ind. m. ab εἴω, vado.
Εἷσαν, collocarunt, 3. pl. a. 1. act. εἷσα, & Poët. ἕσσα· ab ἕω seu ἕννυμι, idem quod ἵζω, colloco.
Εἰσαναβαίνω, conscendo: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβάς, & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ & βαίνω, eo.
Εἰσανιών, όντος, scandens, a. 2. part. act. ab εἰς & εἶμι, eo.
Εἰσάπαξ, adv. semel: ex εἰς & ἅπαξ, semel.
'Εἴσας, acc. pl. f. g. εἴσης. gen. ab εἶσος, η, ον, æqualis, e, idem quod ἴσος.
Εἴσατο, videbatur, a. 1. m. ab εἴδω, video. f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον· &
Εἴσατο, penetravit, a. 1. m. verbi εἴω, eo.
Εἰσαῦθις, & εἰσαῦτις, in posterum, posthac: ab αὖθις & αὖτις rursus. Th. αὖ, idem.
Εἰσαφίκανε, reversus est, 3. sing. imperf. act. ab
Εἰσαφικάνω, accedo, redeo, ex εἰς, ἀπὸ & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἵγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Εἰσαφίκηαι, venias, 2. sing. a. 2. sub. med. Ion. pro εἰσαφίκῃ. ab
Εἰσαφικνέομαι. f. ίξομαι, p. ιγμαι, accedo, advenio: ab eod. th.
Εἰσβάλλω, f. αλῶ, p. ηκα, injicio, ingredior, invado. Th. βάλλω, jacio.
Εἰσβιάζομαι, vim infero, vi ingredior: à βιάζομαι, idem. Th. βία, vis.
Εἰσβιβάζω, f. άσω, ascendere facio: à βιβάζω, ineo, quod à βαίνω, incedo.
Εἰσβολή, ῆς, ἡ, ingressus, incursus, expeditio militaris: ab εἰσβάλλω, quod vide.
Εἰσδέχομαι, intrò admitto: f. 1. med. εἰσδέξομαι· ex εἰς & δέχομαι, accipio: p. δέδεγμαι. a. 1. pass. ἐδέχθην.
Εἰσδραμοῦσα, introcurrens: a. 2. part. act. f. g. à τρέχω, curro: vide εἰσέδραμον.
Εἶσε. a. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo: f. ἕσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. p. εἷμαι.
Εἴσεαι, scies, pro εἴσῃ, Ion. 2. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, scio: f. εἴσομαι.
Εἰσέδραμον, introcucurri, a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω f. θρέξω. p. εἰστέτρεχα. a. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν· ex εἰς & τρέχω, curro: f. ξω. p. δεδράμηκα, & τέτρεχα.
Εἰσέδυ, ingressus est, 3. sing. a. 2. εἴσδυμι· ex εἰς & δύμι, vel δύω, subeo: f. δύσω.
Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior: in 3. pl. ind. præs. εἰσίασιν, Ion. pro εἰσεῖσι. ex εἰς, in, & εἶμι, vel ἵημι, eo.
Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι, Ion. pro εἰσίεσι, immittunt, 3. pl. præs. ab εἰσίημι. vide ἵημι.
Εἰσελαύνω, f. άσω, p. ηκα, invehor, ingredior, irrumpo: ab ἐλαύνω, agito.
Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab εἰσέρχομαι, ingredior. a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.
Εἴσελθε, έτω, a. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς & ἔρχομαι.
Εἷσεν, sedere fecit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἕω, statuo, f. ἕσω. a. 1. εἷσα.
Εἰσενέγκῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. & in 3. pl. εἰσενέγκωσιν. verbi εἰσφέρω, ingero, f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον· ex εἰς & φέρω, fero.
Εἰσένθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur. 1. pl. a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι, quod vide.
Εἰσεπέρησα, transivi, a. 1. ind. act. ab εἰσπεράω. composit. ex εἰς & περάω, transeo. f. ήσω. & άσω.
Εἰσεπήδησα, insilii, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, insilio. f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα· compos. ex εἰς & πηδάω, salio.
Εἰσέρχομαι, ingredior, in 3. pl. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. perf. m. Att. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.
Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi εἰσπάω, Th. σπάω, traho.
Εἴσεται, sciet, 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, scio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.
Εἰσηγεῖται, 3. sing. ind. ab
Εἰσηγέομαι, adduco, suadeo, ex εἰς & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι. p. ἥγημαι.
Εἰσήγησις, εως, ἡ, suasio, arbitrium. dat. pl. εἰσηγήσεσι. &
Εἰσηγητέον, suadendum, verbale: &
Εἰσηγητής, οῦ, ὁ, suasor, monitor, author: ab εἰσηγέομαι quod videas.
Εἰσῄει, introivit, 3. sing. plusq. p. m. verbi εἴσειμι, ingredior. ex εἰς & εἶμι, eo p. m. ᾖα. plusq. p. m. ᾔειν.
Εἰσηκούσθην, exauditus fui, a. 1. ind. pass. ab εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσήκουκα. f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.
Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. m. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, insilio. Th. ἅλλομαι, salio.
Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Εἰσήνεγκα, intuli: a. 1. &
Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εἰσφέρω, adfero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. Them. φέρω.
'Εἴσης, gen. sing. f. g. ab εἶσος, ου, idem quod ἴσος, ου, æqualis.

Εἶσθα, is, Æolic. Paragoge pro εἶς, 2. sing. præs. ind. verbi εἶμι, eo.
Εἶσθαι, missum esse. perf. inf. verbi ἵημι, mitto. perf. pass. εἶμαι· Vel ab ἕννυμι, seu ἕω, induo.
Εἶσι vadit, 3. sing. præs. εἶμι, vado. Sed εἰσὶ, sunt, 3. pl. verbi εἰμὶ, sum.
Εἰσιέναι, intrare, præs. inf. verbi εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro. Th. εἶμι, eo.
Εἰσίασι, ingrediuntur. Ion. pro εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide. εἰσιὼν, όντος, a. 2. part.
Εἰσκαλέω, & εἰσκαλέομαι, intrò voco, advoco, a. 1. m εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο, part. εἰσκαλεσάμενος· ex εἰς, in, & καλέω, voco. f. έσω. p. κεκληκα.
Εἰσκεκλημένος, invitatus, part. perf. pass. ejusd. verbi.
Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio: &
Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ὲν, allatus, illatus, part. a. 1. pass. ab
Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, introduco: à κομίζω, porto, quod à κομέω, curo.
Ἐΐσκω, assimilo, Poët. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, similis sum. præs. inf. ἐΐσκειν.
Εἰσοδιάζομαι, redeo, inferor: &
Εἴσοδος, ου, ὁ, introitus, adventus: ut & ars, studium, disciplina: ex εἰς & ὁδὸς, via.
Εἰσοικίζω, domum introduco. Th. οἶκος.
Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, quod vide.
Εἰσόκα, Dor. & εἰσόκεν, donec, adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὄκεν.
Εἴσομαι, sciam, f. 1. m. verbi εἴδω, scio: item.
Εἴσομαι, ibo, f. 1. m. verbi εἴω, eo.
Εἴσομαι, statuam, f. 1. m. verbi ἕω vel εἴω, inusit.
Εἰσοράω, intueor, aspicio, ex εἰς & ὁράω, video. f. ὄψομαι. perf. ἑώρακα.
Εἰσορόων, videns, Poët. pro εἰσορῶν, ejusd. præs. part. sic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f. g. pl. num. part. præs.
Ἔϊσος, η, ον, idem quod ἴσος, æqualis.
Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo. Th. πέμπω, mitto.
Εἰσπηδάω, insilio, irrumpo: f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα, a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν· gen. εἰσπηδήσαντος· præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, in, & πηδάω, salio.
Εἰσπίπτω, incido in, irruo, à πίπτω, quod adeas.
Εἰσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Th. πλέω, navigo.
Εἴσπλοος, εἴσπλους, adnavigatio, ab eod. th.
Εἰσπνήλης, ου, & εἴσπνηλος, ου, ὁ, seu
Εἴσπνιλος, ου, ὁ, lingua Laconicâ amator.
Εἰσποιέω, adscisco, adopto: &
Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptatio, adoptio: &
Εἰσποιητὸς, οῦ, adoptatus: omnia à ποιέω.
Εἰσπορεύομαι, ingredior, imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. f. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι.

ex εἰς, in, & πορεύω, trajicio. Them. πείρω, transeo. præt. m. πέπορα.
Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio: ab
Εἰσπράσσω, seu -ττω, f. άξω, p. αχα, exigo: ex εἰς, & πράσσω seu ττω, facio.
Εἷσται, Poët. pro εἷται, sedit, 3. sing. perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, sedi, seu indutus sum: verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo, sedeo, vel ab ἵημι, mitto, & in 3. sing. plusq. p. εἷσο.
Εἱστήκειν, steteram, & in 3. plur. εἱστήκεισαν. plusq. p. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.
Εἱστία, 3. sing. imperf. ab
Ἑστιάω, convivio excipio, (pro augmento ι post ε accipiens.) f. άσω. p. εἱστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.
Εἰστρέχω, intrò curro. f. εἰσθρέξω. à δρέμω vel δραμέω, inus. format perf. εἰσδεδράμηκα, a. 2. εἰσέδραμον. a. 2. part. εἰσδραμὼν. ὄντα, όν· ex εἰς & τρέχω, curro.
Εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, intuli· a. 2. εἰσήνεγκον ες, ε. a. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præs. pass. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω.
Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio, tributum: ab εἰσφέρω, quod vide.
Εἰσφρέω, f. ήσω, per Metath. pro εἰσφέρω.
Εἴσω, sciam, f. 1. verbi εἴδω a. 2. εἶδον & ἴδον.
Εἴσω, & ἔσω, intrà, pro εἰς cum accus. apud poëtas; sed in prosâ cum genit. Item sine casu intrò, intus. cum artic. ὁ εἴσω, interior. Th. εἰς vel ἐς, ad.
Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens: ex εἰς & ὤψ, oculus, quod ab ὄπτομαι, video.
Εἶτ', pro
ΕΙ῏ΤΑ adv. posteà, deinde, tum, annè? itáne verò? ἔπειτα, idem.
Εἴτε, seu εἴθ', (per Apostroph. seq. aspiratâ.) sive, Conjunct. ex εἰ, si, & τε, que.
Εἶτε, sitis, præs. opt. per Sync. pro εἴητε, 2. pl. verbi εἰμὶ, sum.
Εἴτι, siquid, num?
Εἴτω, eat, 3. sing. imperat. præs. ab εἴω, eo, imperat. ἐίτω, ἴτω.
Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, cedo. f. εἴξω. p. εἶχα.
Εἴχεο, tenebas, Ion. pro εἴχου, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, habeo.
Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo, (ι post ε, pro augmento recipiens.) f. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.
Εἴω & ἐΐω, vado, Poëtica. f. εἴσω. p. εἶκα. imperf. ἦον, εἶον, & ἤϊον. imperat. ἐίτω. ἐίτω. a. 1. εἶσα ἦσα & ἤϊσα. plusq. p. ἤκειν & εἴκειν. fut. 1. m. εἴσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. perf. εἶα, ἦα. & ἤϊα. plusq. p. εἴειν & ἤειν. ἰτέον, (ἰτητέον & ἴτον Poët. in comp.) eundem est, ab εἶται. inus.
Εἴω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ῇς, ῇ. præs. sub. ab εἰμὶ, sum.
Εἴω, εἵης, ῃ, misissem, a. 2. sub. pro ὦ, ῇς, ῇ. ab ἵημι, mitto.

Εἴω, Ion. pro ὦ, *sui*.
Εἴωθα, *consuevi*, perf. m. (pro εἶθα per Pleonasm. ω.) infin. εἰωθέναι. in 1. pl. εἰώθαμεν, & in 3. pl. εἰώθασι· εἰωθότες, *soliti*, præt. m. part. ab εἰωθὼς, ότος, ab ἔθω, *soleo*.
Εἴων, *sinebam*, 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ων. verbi ἐάω, *sino*. quod non aliud quam ι post ε vendicat augmentum. sic perf. εἴακα.
Εἴως, Poët. & ἕως, *ut*, *dum*, *interim*, idem ac ὥς· ex quo fiunt per Prosthes. Att.
Εἰῶσι, Poët. pro ἐῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, *sino*. f. ἐάσω. a. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.
Ἐκ vel ἐξ, *E*, *EX*, *à* vel *ab*, *à* vel *ad*, *de*, *pro*, *propter*, *per*, *in*. regit gen. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum accusativo. ad præstantiam indicandam. & pro μετὰ. In compositione, plerúnque significat, *ex*, extrà; item *ab*, *in*, *re*, *abs*, seorsim, *augmentum*, *ornatum*, *contrarium*. Hinc ἐκτὸς, *extrà*: ἔξω, *extrà*, *foras*. vel *foris*: ἐξωτικὸς, οῦ, *externus*.
Ἑκάβη, ης, ἡ, *HECUBA*, Priami uxor.
Ἐκάδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, *curam alicujus rei gero*. Th. κῆδος, *cura*.
Ἑκάεργος, ου, ὁ, ἡ, *longè jaciens*. ex ἑκὰς, *procul*, & εἴργω, *arceo*.
Ἐκάην, a. 2. ind. pass. à καίω, *uro*, f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.
Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. à καθέζομαι, *sedeo*. Them. ἕζομαι, idem. fut. 2. ἑδοῦμαι.
Ἕκαθεν, adv. *procul*, *eminus*: idem quod ἑκάς.
Ἐκάθευδον, *dormiebam*, imperf. act. à καθεύδω, *dormio*. ex κατὰ & εὕδω, f. εὑδήσω. p. κα. idem.
Ἐκαθήμην, σο, το, *sedebam*, imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *sedeo*.
Ἐκάθηρεν, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*. f. αρῶ. p. αρκα. Et Dor. pro ἐμάστιξεν.
Ἐκάθιζον, imperf. act. verbi καθίζω, *sedeo*. a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα· ex κατὰ & ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, *sedere facio*.
Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.
Ἐκαίνυτο, *vincebat*, imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι. *supero*, Th. καίνω, *perimo*.
Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide
Ἐκάλει, 3. sing. imperf, ab ἐκάλουν, verbi καλέω -ῶ, *voco*.
Ἐκάλεσσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a. 1. act. à καλέω, *voco*. f. έσω. p. κέκληκα.
Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλέμην, imperf. pass. ejusd. verbi.
Ἐκαλλωπίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καλλωπίζω, propriè, *pulchros oculos facio*. quod vide.
Ἕκαλος, α, Dor. pro ἕκηλος, ου, *quietus*, *tranquillus*.
Ἐκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, *cooperuerunt*, a. 1. ind. act. à καλύπτω, *tego*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.
Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per Syncop. pro καταμύω, idem quod μύω. f. σω. *claudo*.
Ἔκαμον, & ἐκαμόμην, *laboravi*, a. 2. ind. act. & med. verbi κάμνω, *laboro*. f. καμῶ p. κέκμηκα. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.
Ἔκανον, ες, ε, *occidit*, a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.
Ἔκαον, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro*. f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.
Ἐκάρη, *tonsus est*, 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, *tondeo*. f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα. a. 1. m. ἐκειράμην.
Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. m. verbi καρτύνω. f. υνῶ. Th. κράτος, & per Metath. κάρτος, *robur*.
Ἑκὰς, adv. *procul*, *eminus*, ἕκαθεν, idem.
Ἑκαστάτω, superl. *longissimè*. & compar. ἑκαστέρω, *magìs procul*, *ulterius*. Th. ἑκὰς, *procul*.
Ἑκασταχῆ, *ubique*, *ubilibet*: &
Ἑκασταχόθεν, *undique*: &
Ἑκασταχόθι, *passim*, *ubique gentium*: &
Ἑκασταχόσε, *quocunque*, *quoquo versum*: &
Ἑκασταχοῦ, *ubilibet*, *ubique*: omnia adv. loci, ab
ἝΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quisque*, *singuli*: ὁ, vel οἱ καθ' ἕκαστον, *singuli*. τὸ vel τὰ καθ' ἕκαστα, *singula*. καθ' ἕκαστον, *sigillatim*, καθ' ἑκάστην (sub. ἡμέραν.) *quotidiè*. εἷς, vel πᾶς, vel αὐτὸς ἕκαστος etiam, *unusquisque*, *singuli*.
Ἑκάστοτε, & ἑκάστοσε, *semper* & *ubique*. adv. ab ἕκαστος.
Ἑκαστέρω, Poët. adv. pro com. πορρωτέρω, *longius*. Th. ἑκὰς, *procul*.
Ἑκάσω, Herodot. pro ἑκὰς, *procul*.
Ἑκατάβολος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἑκατηβόλος, *longè jaculans*. Apollinis epithet. ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*.
Ἐκατέατο, *sedebant*, Ion. pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.
Ἑκάτερθεν, *utrinque*, adv. Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit gen. ab
ἙΚΑΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, *alteruter*, *alter ex duobus*· *utervis*, *uterque*. hinc
Ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, & ἑκατέρωσε, *utrolibque*, *ab alterutrâ parte*. &
Ἑκατέρως, *alterutro* seu *utroque modo*.
Ἑκάτη, ης, ἡ, *HECATA*, Luna, tanq. soror Ἑκάτου, longè jaculantis Apollinis.
Ἑκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol. pro ου, ab
Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans*. ab ἑκὰς, *procul*,

procul, & βολὴ, *jactus*, quod à βάλλω, *jacio.* Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum*, derivari malunt.

Ἑκατηβολέτης, ου, &

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculans.* Apollinis epith. ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα.

Ἐκατηγόρησα, ας, ε, *accusavi*, a. 1. ind. act. à κατηγορέω, *accuso.* f. ήσω. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Ἕκατι, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps*: ab ἑκατὸν, *centum*, & κεφαλὴ, *caput.*

Ἑκατόγχειρ, ειρος, &

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus*: ex ἑκατὸν, *centum*, & χεὶρ, ρὸς, *manus.*

Ἑκάτοιο, gen. Ion. ab ἕκατος, *longè jaciens.* Th. ἑκὰς, *longè.*

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, *centum boum*, i. e. *solenne sacrificium*: & inde

Ἑκατόμβοιος, *valens centum boves*; vel *constans centum nummis*, bovis notâ apud Athenienses percussis. ex ἑκατὸν, *centum*, & βοῦς, *bos.*

Ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum*, id est, *latæ*: ab ἑκατὸν, & ποῦς, *pes.*

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, *habens centum* (i. e. multas & præclaras) *civitates*, Cretæ Epith. ex ἑκατὸν & πόλις.

Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ, ἡ, *centum*, i. e. *multas portas habens.* Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiportæ.* ex ἑκατὸν & πύλη, *porta.*

ἙΚΑΤΌΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM.* sumitur etiam indefinitè pro *multis* & *magnis.* hinc ἑκατοστὸς, οῦ, *centesimus.* ἑκαταῖος, ου, idem.

Ἑκατόνζυγος ναῦς, *navis centiremis*, &c.

Ἑκατονταέτης, ου, & ἑκατονταετὴς, έος, ὁ, ἡ, *centenarius*, qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

Ἑκατοντακάρανος, ω, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. pro

Ἑκατοντακάρηνος, ου, ὁ, ἡ, *qui centum capita habet*: ab ἑκατὸν, *centum*, & κάρηνον, *caput.*

Ἑκατοντάκις, *centies*: &

Ἑκατονταπλάσιος, ου, &

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, *centuplus.* Th. ἑκατὸν, *centum.*

Ἑκκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, *centurio*, ex ἑκατὸν & ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps, præfectus.* q. d. ἄρχων τῶν ἑκατόν.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, *centuria.* Th. ἑκατὸν, *centum.*

Ἕκατος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculetur. Ἑκάτη, fœm. pro Dianâ. ab ἑκὰς, *procul.*

Ἑκατοστεύουσα κριθὴ, *centuplicatum hordeum*, Gen. 26. 12. Th. ἑκατὸν, *centum.*

Ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, *centesimus*: ab ἑκατόν.

Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, *centuria*: ab eod.

Ἐκαύθην, *succensus sum*, a. 1. ind. pass. ἔκαυσα & ἔκηα, *inflammavi*, a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro*: f. καύσω.

Ἐκβαίνω, *egredior*: f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, *eo*: ἐκβαίνειν, *evenire, accidere.*

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, *ejecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

Ἐκβάλλω, *ejicio*: f. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. plusq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἔκβαλε, *dimitte*: a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, *ejiciar*, perf. m. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*

Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, *barbarum reddo*: Th. βάρβαρος.

Ἔκβασις, εως, ἡ, *exitus, evasio*: ab ἐκβαίνω, *evado*: ab ἐξ & βαίνω, *eo.*

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

Ἐκβήσῃ, *exis*, 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, *exeo*: f. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην. ab ἐκ & βαίνω, *eo.*

Ἐκβληθήσομαι, & in 3. pl. ἐκβληθήσονται, f. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*: quod vide.

Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, *cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci.* Th. βοηθέω, ῶ, *auxilior.*

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, *ejectio, jactura*: *alicujus loci, ut & fluminis exitus*: ab ἐκβάλλω, *ejicio.* Th. βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα.

Ἐκβράσσειν, *ejicere, expellere*: de mari dicitur: quod à βράσσω, idem quod βράζω, f. σω, *ferveo.*

Ἐκγαμίζω, *nuptui colloco*, imperf. ἐξεγάμιζον, f. ἐκγαμίσω, a. 1. ἐξεγάμισα. perf. ἐκγεγάμικα.

Ἐκγαμίζομαι, &

Ἐκγαμίσκομαι, *nuptui collocor*: ab ἐκ & γαμίζω, *nuptui colloco.* Th. γαμέω, *uxorem duco.*

Ἐκγεγάμεν, *natum esse*, perf. inf. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, *nascor*: p. m. γέγαα, inde inf. γεγαέναι, Dor. pro γεγαέμεν, & per Sync. γεγάμεν.

Ἐκγεγαὼς, ῶτος, & in f. g. γεγαυῖα, ας, *prognata*, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, *enascor*: f. 2. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγεινάμην. a. 2. m. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, *nascor.*

Ἐκγενέτης, ου, *ortus, oriundus*: ab eodem them.

Ἐκγενόμεσθα, *nati sumus*, Ion. & Poët. pro

pro ἐξεγγυόμεθα, 1. pl. a. 2. m. ab eodem them.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγγυέσθαι, Ion. pro comm. ἐξεῖναι, *licere*: ἐκγγυέσθω μοι, *liceat mihi*: ab

Ἐκγίνομαι, vel -ίγνομαι, *enascor*, *oriundus sum*: ἐκγίνεται cum infin. *licet*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Ἔκγονα, ων, τὰ, *posteri*, *nepotes*: pl. ab

Ἔκγονον, ου, τὸ, *soboles*, *progenies*: quod &

Ἔκγονος, ου, ὁ, *filius*, *nepos*: item adject. *ortus*, *oriundus*; ab ἐκ & γονὴ, *proles*: Th. γίνομαι, *nascor*.

Ἐκδανείζω. f. είσω, idem ac δανείζω, *fœnero*. Th. δάνος, *mutuum*.

Ἐκδαπανάω, *expendo*: f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. f. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, *expendar*. Th. δαπάνη, *sumptus*.

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, *excorio*: ab ἐκ & δέρω, f. ρῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, *corium*.

Ἐκδεδίκηται, *ultio dabitur*, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor*, quod ab ἐκ & δίκη, *jus*, *pœna*.

Ἐκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, *excipere*.

Ἐκδεδωριεῦνται, *Dorienses effecti sunt*, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω. *Doriensem facio*. Th. Δωριεὺς, *Doriensis*.

Ἐκδέχομαι, *exspecto*, *excipio*, *succedo*: imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι· ab ἐκ & δέχομαι, *accipio*.

Ἔκδηλος, ου, ὁ, ἡ, *evidens*: ab ἐκ & δῆλος, *manifestus*.

Ἐκδηλόω, ῶ, idem quod δηλόω, *explico*, *manifesto*: ab eod. th.

Ἐκδημέω, *peregrè absum*, *peregrinor*: f. ήσω. p. ἐκδεδήμηκα· ab ἐκ & δῆμος, *populus*.

Ἐκδημία, ας, ἡ, *peregrinatio*, *discessus*: &

Ἔκδημος, ου, ὁ, ἡ, *peregrè agens*, *peregrinus*, *longinquus*: ab iisd.

Ἐκδίδομαι, f. ώσομαι. a. 2. ἐξεδόμην, σο, το, *eloco*; in media formâ; ab ἐκδίδωμι. quod adeas.

Ἐκδιδόναι, *exonerare se*, *dedere*: præs. inf. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδοῦν, Ion. & Poët. pro ἐκδιδόναι, præs. inf. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδράσκειν, *effugere*. Th. δράω, *fugio*.

Ἐκδίδωμι, *edo*, i. e. extra do, *dedo*; item *eloco*: f. ώσω. p. ωκα. ἐκδίδομαι, *eloco*, f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, *enarro*: ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ & διηγέομαι, *recenseo*: quod est, ex διὰ & ἡγέομαι, *duco*.

Ἐκδικάζω, *judicia exerceo*, *ulciscor*: &

Ἐκδικέω, ῶ, *vindico*, *ulciscor*: f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι· ab ἐκ & δίκη, *jus*, *ultio*.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, *ultio*, *vindicta*, *vindicatio*: ab eod. them.

Ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, &

Ἔκδικος, ου, ὁ, *ultor*, *vindex*; & adject. *injustus*: à δίκη, *ultio*, *pœna*.

Ἐκδινεῦντι, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, *moventur*. Th. δινέω, *moveo*.

Ἐκδιώκω, *expello*: f. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος, ab ἐκ & διώκω, *persequor*.

Ἔκδοσις, ἡ, *deditio*, *editio*, *locatio*: &

Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, *deditus*, *traditus*: ab ἐκ & δίδωμι, *do*. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδοὺς. όντος, *qui tradidit*, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι· ab eod. them.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, *exspectatio*, *exceptio*, *susceptio*: à δέχομαι, *expecto*: f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, *accipio*.

Ἐκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδρᾶναι, *effugere*. Th. δράω, *fugio*.

Ἐκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab ἐκ & δῦμι, vel δύω, *subeo*: f. δύσω. a. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. ab ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ἐκδύω, quod vide.

Ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. *exutus fui*. a. 1. m. inf. ἐκδύσασθαι· ab ἐκδύω vel δύω, *subeo*.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco*. Th δίδωμι, *do*.

Ἐκέδασσε, *dissipavit*, a. 1. act. gem. σ, Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo*.

Ἐκεῖ, *illic*, *illuc*, *eò*, adv. loci: &

Ἐκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

Ἔκειν, *cedere*, Poët. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Doric. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, η, ο, *ille*, *a*, *ud*. Dicitur & κεῖνος, Poët. & τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

Ἐκεῖσε, *illic*, *illuc*, *eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jaceo*: f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, & in 3. sing. ἐκέκαστο, *instructus erat*, plusq. p. verbi καζω, f. σω, *orno*: præt. pass. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, *acclamabat*, *jubebat*, imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthes. τοῦ κ. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*.

Ἐκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται, unde κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

Ἐκεκλόφειν, plusq. p. act. Att. verbi κλέπτω,

πῆλον, *furor*: f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κοσμέω, *orno*.

Ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. sing. pl. plusq. p. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλευ, *jubebas*: 2. sing. impert. à κέλομαι.

Ἐκελεύσθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύσθην, ης, η. verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Ἐκέλευσα, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eod. them.

Ἐκέρδανον, a. 2. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ανῶ. Th. κέρδος, *lucrum*.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, *lucrum*.

Ἔκερσα, *totondi*, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ. p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, *induciæ*: ab ἔχειν χεῖρας, id est, *cohibere manus*.

Ἐκεχήνη, *hiaveram*, Atticè pro ἐκεχήνειν, plusq. p. m. sic & in tertiâ. pers. pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: f. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, ῶ, *requiro*, *exquiro*: f. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1 sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ & ζητέω, *quæro*.

Ἐκζητηθῇ, *reposcatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἔκηα, *combussi*, a. 1. act. à f. κήσω, (sublatâ futuri consonante,) verbi καίω, *uro*: f. καύσω, κήσω, & καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminus*: ab

Ἑκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*. p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, *affligebat*, imperf. à κήδω, *mœrore afficio*. Th. κῆδος, *cura*, *mœror*.

Ἐκήκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo*.

ΕΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *quietus*, *mitis*, *pacificus*: q. ab εἴκω, *cedo*.

Ἐκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*: a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico*: f. ύξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Ἕκητι, dat. Poët. *causâ*: ponitur adverbialiter, pro ἕκοντι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

Ἐκθαμβέω, f. ήσω, p. ηκα, &

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, *expavesco*, *attonitus sum*. a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην· ab ἐκ & θάμβος, ου, τὸ, *pavor*.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ, ἡ, *expavefactus*, *attonitus*: ab eod. verbo & them.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expositum*, *publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præs. inf. ab ἐκ & θέω, *curro*: f. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

Ἐκθερμαίνω, *excalefacio*. ἐκθερμαίνομαι, *decalesco*: ab ἐκ & θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, ρῶ, *calefacio*.

Ἐκθερμάνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc. sing. ἔκθεσιν· ab ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. m. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Ἐκθέσφατα, *oracula*, nom. pl. ab

Ἐκθέσφατον, ου, τό, *scientia divina*: ab ἐκ & θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, *fatalis*, *divino ore pronuntiatus*: quod à θεὸς & φατὸς, quod à φημὶ, *dico*.

Ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν, *expostititius*, *a*, *um*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἔκθετος, ου, ὁ, ἡ, *expositus*. ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes*: ab eod. verbo & them.

Ἐκθλίβω, f. ψω, p. φα, *exprimo*, *elido*: unde ἐκτεθλιμμένος, *qui elisis est testiculis*, apud LXII. Th. θλίβω, *premo*.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, *elisio*: item figura quâ litera aliqua eliditur; à præc. verbo.

Ἐκθύειν, ἐκθύεσθαι, *sacrificiis expiare*. Th. θύω, *sacrifico*, *macto*.

Ἐκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω, *moveo*, quod vide.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo*, *accurro*: ex ἵκω, per Metath.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνας, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo*. Them. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, imperf. ἔκεχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*, *assequor*.

Ἐκκαθαίρω, *expurgo*: f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat ἐκκάθαρον, άτω, & in 2. pl. ἐκκαθάρατε, *expurgate*. a. 1. sub, ἐκκαθαίρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ & καθαίρω, *purgo*.

Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, ejusd, 2. pl. a. 1. imperat. act.

Ἐκκαίω, *exuro*, *accendo*: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. p. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi*: ab ἐκ & καίω, *uro*: f. καύσω, κήσω, & καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ἐκκακέω, *segnesco*, *malis succumbo*, *deficio*: f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐξεκάκησα. 2. plur. a. 1. sub. act. ἐκκακήσητε, *ne segnes sitis*: ab ἐκ & κακὸς, *malus*, *ignavus*.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐκκαλέω,

Ἐκκαλέω, *evoco*: ab ἐκ & καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐξ & καθείδω, *conspicor*: quod ex κατὰ & εἴδω, *video*. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Ἔκκειμαι, *expositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, sc. corpus: hoc est animam efflare. præs. inf. verbi

Ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Ἐκκεντέω, seu -άω, (vel -ίζω) *transfigo, transverbero*: f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐξ & κεντέω, *pungo*.

Ἐκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχύω, vel ἐκχεύω, *effundo*: f. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo*.

Ἐκκηρύττειν, *edicere*: à κηρύσσω, *edico*. Th. κήρυξ, ὁ, *præco*.

Ἐκκλάω, *defringo*: f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ & κλάω, *frango*.

Ἐκκλείω, *excludo*: f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. a. 1. inf. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum*: ab ἐκ & κλείω, *claudo*.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi*: ejusd. inf. pass.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, *concio, cœtus convocatus*, *ECCLESIA*; conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορὰ verò, confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*. perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco*.

Ἐκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco*: in 3. pl. ἐκκλησιάζουσιν. fut. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator*: &

Ἐκκλησιαστικὸς, οῦ, *ECCLESIASTICUS*, *ad ecclesiam pertinens*; item *concionalis*. à 3. pers. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλίνω, *deflecto*: f. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ & κλίνω, *inclino*.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*: a. 2. pers. perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκκλύζω, *eluo, abluo*: ab ἐκ & κλύζω, idem.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. & Dor. pro ἐκκναισοῦσι, *odio se strident*: 3. pl. præs. ind. ἐκναισέω, quod a κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

Ἐκκνᾶν, *eradere*, præs. inf. Them. κνάω, *rado*.

Ἐκκολυμβάω, *enato*: f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα. a. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, δυτὸς, ab ἐκ & κολυμβάω, f. ήσω, *nato*.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*. ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus, exsequiæ*: ab

Ἐκκομίζω, *effero, exporto*: f. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο. ab ἐκ & κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκκόμισαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. m.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: ab

Ἐκκόπτω, εις, ει, *excido, exscindo*: f. ψω. p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκέκομμαι. a. 2. pass. ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. præt. m. ἐκκέκοπα. ab ἐκ & κόπτω, *scindo*.

Ἔκκοψον, ejusd. a. 1. imperat. act.

Ἐκκορυφόω, *summatim dico*: f. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex*.

Ἐκκρεμάννυμαι, &

Ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo, dependeo*, cum genit. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, *suspendo*.

Ἐκκρίνω, f. νῶ, *EXCERNO, expello, eximo, rejicio*: à κρίνω, *secerno*.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, *excretio*: a. 2. pers. perf. pass. præced. verbi.

Ἔκκριτος, *selectus, eximius*: a. 3. pers. ejusd. temp.

Ἐκκρούω, f. σω, *expello, excutio, dimoveo*: à κρούω, *pulso*.

Ἐκκυλίω, *evolvo, devolvo*: ab ἐκ & κυλίω, *volvo*: f. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάζω, *clango, strido, sono*: f. 1. κλάγξω. a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγχα. p. m. κέκληγα.

Ἔκλαγον, *clamavi*, vel *clamarunt*: a. 2. act. ejusd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθάνω, *obliviscor*, quod vide.

Ἐκλαλέω, *effutio*: f. ήσω. p. ἐκλελάληκα. a. 2. ἐξελάλησα. a. 1. inf. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, *loquor*.

Ἐκλαμβάνω, *excipio, percipio*. Th. λαμβάνω, f. m. λήψομαι, *capio*.

Ἐκλάμπω, εις, ει, *effulgeo*: f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ & λάμπω, *splendeo*.

Ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*: f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præs. m. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor*: f. m. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέληθα. perf. pass. ἐκλέλησμαι. ab ἐκ & λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido, lapidibus construo*: ab ἐκ & λατομία, quod à λᾶς, *lapis*, & τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Ἐκλάπην, ης, η, *furto sum subtractus*, a. 2. ind. pass. ἔκλαπον, *furatus sum*: a. 2. act. ab ἐκ & κλέπτω, *furor*: f. ψω. p. κέκλεφα. præt. m. κέκλοπα.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango*: f. κλάσω. a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.

"Ἔκλαυσα, *flevi*, a. 1. ind. verbi κλαίω, *fleo*: f. κλαύσω.
Ἐκλέγω, f. ξω, p. χα, *ELIGO*: &
Ἐκλέγομαι, (in media forma,) *eligo*. imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο.. f. ἐκλέξομαι. a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο. p. m. ἐκλέλοχα. pass. *eligor*: præt. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.
Ἐκλειπτικὸς, ȣ̃, *defectivus*: τὰ ἐκλειπτικά, *ECLIPTICA*: ab
Ἐκλείπω, *deficio*, *derelinquo*: ἐκλείπῃ, 3. sing. præs. sub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλειφα, a. 2. ἐξέλιπον. 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo*.
Ἐκλείσθην, *inclusus sum*, & in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κλείω, *claudo*.
Ἔκλειψις, εως, ἡ, *defectio*, *defectus*, *ECLIPSIS*; multis etiam perperam figura in oratione, quæ ellipsis dicitur: à perf. pass. v. ἐκλείπω.
Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, *electus*: à 3. perf. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo*: Th. λέγω, *lego*. f. ξω.
Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον. a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω· quod vide.
Ἐκλελάθων, οντος, præs. part. verbi λελάθω, quod à præt. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum est, verbi λανθάνω, *lateo*.
Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. pass. ἐκλέλησμαι verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*: f. ἐκλήσομαι. a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, *lateo*.
Ἐκλελοχισμένος, *selectus*, part. perf. pass. ab ἐκλοχίζω, *seligo*, Th. λόχος, *cohors*.
Ἐκλελυμένως, adv. *solutè*: ab ἐκλύω, *dissolvo*, quod vide.
Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, *eligo*, quod vide.
"Ἐκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.
Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καλέω, *voco*, quod vide.
Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω· quod vide.
Ἐκλήισαν, *incluserunt*, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl, a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*: f. σω.
Ἐκλιμία, ας, ἡ, *vehemens fames*. Th. λιμὸς, *esuries*.
"Ἔκλιναν *in fugam verterunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ.
Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. &
Ἐκλίνθην, ης, η, *inclinatus sum*, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλινα.
Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, *defeceritis* 2. pl. a. 2. sub. verbi ἐκλείπω, *deficio*: a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo*.
Ἐκλιπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *deficiens*, *prætermissus*: ab eod. verbo, & th.
Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, *electio*, ἐκλογαὶ, in pl. *ECLOGÆ*, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo*, f. ξομαι. p. m. λέλογα. Th. λέγω.
Ἐκλογέομαι, *excuso*. Th. λέγω, *dico*.
Ἐκλογίζομαι, *numero*, *reputo*, *perpendo*, *æstimo*. vide in λογίζομαι
Ἐκλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, *computatio*, *æstimatio*: ab eodem.
Ἐκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*. f. ήσω. Th. κλόνος, *motus*.
Ἐκλοποφόρησα, ας, ἡ, a. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω. *furto abduco*. f. ήσω. quod ex κλοπὴ, *furtum*, (hoc à κλέπτω, *furor*.) & φέρω, *fero*.
Ἐκλύζετο, *mergeretur*, imperf. pass. à κλύζω, f. σω, *abluo*. p. κέκλυκα.
Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἐκλύω, *dissipo*, quod vide.
"Ἔκλυον, ες, ε, *audiebam*, imperf. verbi κλύω. f. σω, *audio*.
Ἐκλύσασθαι, *abigere*, a. 1. inf. m. ab ἐκλύω, *exsolvo*. Th. λύω *solvo*.
"Ἔκλυσις, εως, ἡ, *liberatio*, *imbecillitas*. acc. sing, ἔκλυσιν. ab eod. verbo, & th.
"Ἔκλυτος, ȣ, ὁ, ἡ, *dissolutus*, *languidus*: ab iisd.
Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, *redemptio*. Th. λύω, *solvo*.
Ἐκλύω, *EXSOLVO*, *dirimo*, *dissipo*, *solvo*, *discedo*. f. ἐκλύσω. præt. ἐκλέλυκα· perf. pass. ἐκλέλυμαι. a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η, f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, *deficiam*. ab ἐκ & λύω, *solvo*.
Ἐκμαίνειν, *ad insaniam adigere*. vide ἐκμανῶ.
Ἐκμανθάνω, εις, ει, *perdisco*, *cognosco*, ab ἐκ & μανθάνω, *disco*. f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.
Ἐκμανῶ, a. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, *insanio*. a. 2. inf. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.
Ἐκμάξας, a. 1. part. ab
Ἐκμάσσω, vel -ττω, *extergo*, *abstergo*, *exprimo*, imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω, a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso*, *abstergo*.
Ἐκμελέτα, *conare*, præs. imperat. act. ab
Ἐκμελετάω, *meditor*, *exerceo*, ab ἐκ & μελετάω, *curo*. f. ήσω. p. μεμελέτηκα, Th. μέλει, *curæ est*.
Ἐκμεμύθηται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*. f. ήσομαι. ab ἐκ & μῦθος, ȣ, ὁ, *verbum*, *oratio*.
"Ἔκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, *exeo*. Th. μολέω. seu μόλω, *venio*, *advenio*.
Ἐκμυζέω vel -άω, *exsugo*, *sugo*. Th. μύζω, *musso*, item *sugo*.
Ἐκμυκτηρίζω, *irrideo*, *sannis excipio*. imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut ψαλμ. 2. 4.) perf. ἐκμεμυκτή-

μυκτήρικα· ab ἐκ & *μυκτηρίζω*, *subsanno*, *naso suspendo*. Th. *μυκτὴρ*, *naris*.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato*, *natando effugio*. f. ἐκνεύσω. Th. *νέω*, *no*.

Ἐκνεύω, *nutu emisso jubeo*. Th. *νεύω*, *innuo*. Est &

Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, *enato*, *clam evado*, *subduco*, *diverto*, f. ἐκνεύσω. p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. q. à *νεύω*, *nato*. Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diverto*· ἔκνευσις, *diverticulum*.

Ἐκνήφω, q. d. *sobrius fio*, *ex*, *evigilo*, f. ψω. a. 1. ἐξένηψα, a. 1. imperat. ἔκνηψον, ἀπο. perf. ἐκνένηφα. à *νήφω*, *sobrius sum*.

*Ἔκνηψις, εως, ἡ, *vigilia*, *requies*: ab eod.

Ἐκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, *supero*, *evinco*. Th. *νικάω*, *vinco*.

*Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit*, *punxit*, a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω. Dor. ξω. Th. *κνάω*, *rado*.

Ἐκνίπτω, f. ψω. *eluo*, *expio*, *abstergo*. à *νίπτω*, *lavo*.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, *seco*. Th. *κνάω*, *rado*.

Ἔκνομος, ου, ὁ, ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος. *inusitatus*, *insolens*. ab ἐκ & *νόμος*, *lex*. Th. *νέμω*, Hinc

Ἐκνομίως, adv. *inusitatè*. ab iisd.

Ἐκνοστήσαντε, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à *νοστέω*, *redeo*. f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. pl. a. 1. act. à *κοιλαίνω*, *cavo*. *concavum reddo*. f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Th. *κοῖλος*, *cavus*.

Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi. *κοιμάω*. f. ήσω, *cubare facio*. ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi *κοιμίζω*. a. 1. pass. ἐκοιμίσθην, idem quod *κοιμάω*, *facio dormire*.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi *κολάζω*, *punio*. f. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi *κολαφίζω*, *alapam infringo*. f. ίσω. p. κεκολάφικα, à *κόλαφος*, *colaphus*. Th. *κολάπτω*, *tundo*.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3. pl. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi *κολοβόω*, *contraho*, *decurto*, *amputo*. f. ώσω. p. κεκολόβωκα· a. 1. ἐκολόβωσα. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται, quod à *κολοβὸς*, *mancus*, *mutilus*. Th. *κολούω*, f. σω, *amputo*, *decurto*.

Ἐκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομιζόμην, ου, ετο, *ferebatur*, imperf. pass. verbi *κομίζω*, *fero*: &

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportarunt*, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. act. Th. *κομέω*, *curo*

Ἐκομίσαντο, *obtinuerunt*. 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο. verbi *κομίζω*, *fero*. f. ίσω. p. κεκόμικα. Th. *κομέω*, *curo*.

Ἐκομίσθην, ης, η, *allatus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi *κομπάζω*, idem quod *κομπέω*, *crepo*, *sonitum edo*. Th. *κόμπος*, *crepitus*, propriè apri dentes acuentis.

Ἐκόνισσεν, gem. σ, a. 1. Poët. verbi *κονίζω*, *pulvere fœdo*. f. ίσω. Them. *κόνις*, *pulvis*.

Ἑκοντὶ, & ἑκοντὶ, *sponte*, *ultrò*, adv. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

Ἐκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *κοπάζω*, *quiesco*, *sedor*. f. άσω. p. κεκόπακα. Th. *κόπτω*, *seco*.

Ἐκόπην, ης, η, *scissus sum*, a. 2. ind. pass. verbi *κόπτω*, *scindo*. f. ψω. p. φα. p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες. ε, *incidebat*, imperf. ejusdem verbi.

Ἐκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui*, a. 1. ind. pass. verbi *κοπόομαι*, *fatigor*. Th. *κόπτω*, *seco*. f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi *κορέννυμι*. f. κορέσω. Th. *κορέω*, *satio*.

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi *κορέω*, *satio*, *verro*.

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi *κορύσσω*, *armo*. Th. *κόρυς*, υθος, ἡ, *galea*.

Ἐκόσμεθεν, *ornati sunt*, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi *κοσμέω*, *orno*. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, Th. *κόσμος*, *ordo*.

Ἑκοῦσα, ης, *volens*, f. g. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*. quod vide.

Ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, *spontaneus*, *voluntarius*. τὸ ἑκούσιον substantivè, *liberum arbitrium*, Th. ἑκὼν, όντος, idem.

Ἑκουσιάζομαι, *sponte offero*. &

Ἑκουσιασμὸς, ου, *spontanea oblatio*. &

Ἑκουσίως, adv. *ultrò*, *sponte*: ab ἑκούσιος, quod vide.

*Ἔκπαγλ' pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλον. adverbialiter pro ἐκπάγλως, *vehementissimè*: quod &

Ἐκπαγλέομαι, οῦμαι, Ion. & Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor*, *stupeo*: ab

*Ἔκπαγλος, ου, ὁ, ἡ, *horribilis*, *stupendus*, vehemens, per Poët. Metathes. pro ἔκπλαγος, idem: ab ἐκπλήσσω, *percello*, *perterrefacio*: ab ἐκ & *πλήσσω*, f. ξω, *percutio*. a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατε, *terribilissime*. voc. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπάγλως, adv. Poëticum. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *illæsus sum*; item *immodicè affectus*: ab ἐκ & *πάθος*, quod à *πάσχω*, *patior*.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω. *instituto*, *erudio*. Th. *παῖς*.

Ἐκπεράω, f. άσω, *exeo*, *trajicio*, à *περάω*, *transeo*.

Ἐκπαιφάσσω, *insanio*; seu *fanatice more irruo*: ab ἐκ & *παιφάσσω*, *oculos undique verto*. & per reduplicat. ex φάω dictum volunt:

volunt : alii q. πάντη τὰ φάη δίασω. Th. φάω luceo.
Ἔκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.
Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento, experior, ἐκπειράζωμαι, 1. pl. præs. sub. f. άσω. p. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, conatus.
Ἐκπέμπω, emitto, f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπεμφα· perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. a. 1. pass. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, & in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ & πέμπω, mitto. f. ψω.
Ἐκπεπόρνευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορνεύω, quod adi.
Ἐκπεπόταισαι, evolasti, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι ῶμαι, evolo. f. ήσομαι. p. πεπότημαι. quod ab ἐκ & πέτομαι, volo, as.
Ἐκπερδικίζω, decipio, effugio, callidè, ceu πέρδιξ aucupem.
Ἐκπέρθω, everto, devasto, f. ἐκπέρσω. ἐκπέρσουσ', in 3. pl. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ & πέρθω, vasto, f. 2. παρθῶ, & per Metathes. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.
Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act, ἐκπέρσαντ', pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.
Ἔκπεσε, pro ἐξέπεσε. 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. inf. ἐκπεσὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω; excido, quod vide.
Ἐκπέσωσι, vide in ἐκπίπτω.
Ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum acc. ab ἐκ & πετάω, f. άσω, pando, aperio.
Ἐκπέφρασαι, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero. ab ἐκ & φράζω, f. σω, dico, memoro. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
Ἐκπέφυα. perf. m. & ἐκπέφυκα, perf. act. editus sum. &
Ἐκπεφυκὼς, ότος, enatus, editus, part. perf. act. &
Ἐκπεφυῦαι, f. g. pl. num. part. præt. m. ἐκπεφυώς· ab ἐκφύομαι, enascor. Th. φύω, gigno, quod adeas.
Ἐκπηδάω, exilio. Th. πηδάω; salio. f. ήσω.
Ἐκπηδήσας, αντος, elapsus, ejusd. a. 1. part.
Ἐκπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi
Ἐκπηνίζω, f. ίσω. & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. stamen seu filum educo. ab ἐκ & πήνιον, textum, seu tela.
Ἐκπίνω, ebibo, epoto. à πίνω, f. πίσω, bibo
Ἐκπίπτω, excido, expellor, erumpo. fut. ἐκπτώσω. præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ. & in pl. ἐκπέσωσι· ab ἐκ & πίπτω, cado.
Ἐκπλαγεὶς, έντος, animo perculsus, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.
Ἐκπλέθρον, ου, τὸ, plethri seu jugeri mensuram excedens : & inde
Ἐκπλεθρίζειν, plethrum seu jugerum cursu metiri; exercitii genus. Ab ἐκ, & πλέθρον, Poët. πέλεθρον, jugerum.
Ἐκπλείου, gen. sing. ab ἔκπλειος, pro ἔκπλεος, ου, expletus. Th. πλέος, plenus.
Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab
Ἐκπλέω, enavigo. imperf. ἐξέπλεον, ουν, εες, εις. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Them. πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Ἐκπληκτικὸς, ή, ὸν, terrorem adferens, horribilis. &
Ἔκπληκτος, ου, ὁ, ἡ, attonitus : ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor. f. ξομαι. perf. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.
Ἐκπληρόω, impleo. f. ώσω. p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. pass. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ & πληρόω, repleo. Th. πλέος, plenus.
Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. ab ἐκπληρόω, quod vide.
Ἐκπλήσσεο, perturbare, præs. imperat. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, f. ξω. percutio.
Ἐκπλήσσω, vel Att. ττω, percello, perterrefacio, stupefacio, f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, perculsus fui. ab eod. them.
Ἐκπλυνῶ, eluo, abluo : ab ἐκ & πλυνῶ. f. ινῶ, lavo.
Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. extra mentem navigare, h. e. de sano mentis statu deturbare, quod à πλώω seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, navigo.
Ἔκπνευσις, εως, ἡ, exspiratio, ab
Ἐκπνέω, exspiro, efflo, f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα· ab ἐκ & πνέω, spiro.
Ἐκποδὼν, eminus, procul. adv. q. ἐκ ποδῶν, ex pedibus.
Ἐκποιέω, subduco, do adoptandum, alieno, efficio : à ποιέω.
Ἐκποίησις, ἡ, seminis emissio ; alienatio, &
Ἐκποίητος, ου, adoptatus : à perf. pass. ἐκποιέω.
Ἐκπολεμέω, debello, expugno. &
Ἐκπολεμόω, idem ac πολεμόω, ad bellum excito, Th. πόλεμος, bellum.
Ἐκπονέω, elaboro, excolo, exerceo, conficio ; labores perfero : à πόνος, labor, quod à πένομαι, facio
Ἐκπορεύομαι, egredior. imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. præt. ἐκπεπόρευμαι. 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω· ab ἐκ & πορεύομαι, eo, quod à πόρος, transitus. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo. præt. m. πέπορα.
Ἐκπορίζω, f. ίσω, p. κα. excogito, quæro, comparo, suppedito : à πόρος. Th. πείρω, transadigo.

Ἐκπορνεύω, *effuse scortor*. f. εύσω. p. ἐκπεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν· ab ἐκ & πορνεύω, *scortor*. quod à πόρνη, *meretrix*. Them. περάω, *vendo*.

Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo*. Th. πέτομαι, *volo*.

Ἐκπράττω, seu σσω, f. ξω, *perficio*, *exigo*; à πράττω, *facio*.

Ἐκπρεπής, έος, ὁ, ἡ, *eximius*, *elegans*: ab ἐκ & πρέπω, *decorus sum*.

Ἐκπρήξας, *operatus*, a. 1. part. Ion. ab ἐκ & πράττω, Ion. πρήττω, *facio*. f. ξω.

Ἐκπρίαμαι, *eximo*, *pecunia corrumpo*. Th. πρίαμαι, *emo*.

Ἐκπρίασθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐκπρόω, -ῶ, *redimo*: ab eod. th.

Ἐκπρολείπω, *relinquo*: & inde

Ἐκπρολίποις, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ πρὸ & λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτύω, *respuo*, *abhorreo*. f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα· ab ἐκ & πτύω, *spuo*.

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, *delapsio*, *calamitas*; &

Ἔκπτωτος, ου, ὁ, ἡ, *delapsus*: a perf. pass. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπυνθάνομαι, *audio*, *sciscitor*. Th. πυνθάνομαι, idem, quod adi.

Ἔκπυστος, *exauditus*, *cognitus*: a 3. pers. perf. pass. præc. verbi.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo*. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκραάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. vide in ἐκραίαινον.

Ἔκραγα, *clamavi*, p. m. ἐκραγῆναι. p. m. inf. pro κεκραγέναι· verbi κράζω, *clamo*: f. 2. κραγῶ. a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, *erumpere*: ἐκραγεὶς, εῖσα, έν, *qui erupit*. verbi ἐκρήγνυμι· quod vide.

Ἐκρᾶνα, Dor. pro ἐκρῆνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, vide in ἐκραίαινον.

Ἐκράθην, *mixtus sum*, per Sync. pro ἐκεράσθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Ἐκραίαινον, *implebam*, *exsequebar*. imperf. act. vebi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*. f. κρανῶ. a. 1. pass. ἐκράνθην, & per Epenth. ἐκραάνθην.

Ἔκραξα, *clamavi*. & in 3. pl. ἔκραξαν. a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*. f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*. f. άσω. p. κεκραύγακα· a κραυγὴ, *clamor*. Th. κράζω, f. ξω, *clamo*.

Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, *suspendo*.

Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Ion. ἐκρέμαο, deinde Attica contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι. a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, *abruptum*, *salebra*, *eruptio aquarum*, à seq.

Ἐκρήγνυμι, vel --ύω, *effringo*, *erumpo*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ἐκρέω, *effluo*, *excido*: Th. ῥέω, *fluo*.

Ἔκρηνα, pro ἔκρηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*; item *impero*: f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Attic. ἔκρηνα, & Pleonasm. Poët. ἐκρήηνα· hinc κρήηνον, ατω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, *eradico*, *extirpo*: f. ώσω. perf. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. pass. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ητω. a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, έντος, f. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ & ῥίζα, *radix*.

Ἐκρίθην ἄπο, Poët. pro ἀπεκρίθην, *respondi*, a. 1. pass. quod vide.

Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. m. *interpretatus est*: ἔκρινεν, *elegit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. verbi κρίνω, *secerno*, *judico*.

Ἐκρίπτω, *projicio*: & inde

Ἔκριψις, εως, ἡ, *projectio*: a ῥίπτω, *projicio*.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, & ἔκρουσις, εως, ἡ, &

Ἔκροος, ου, ὁ, *effluxus*: ab ἐκ & ῥέω, *fluo*.

Ἐκρούσθην, *expulsus sum*, a. 1. ind. pass. verbi κρούω, *pulso*.

Ἐκρούσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρουσάμην, ω, ατο· ab eod. verbo.

Ἐκρύβην, *absconditus sum*, a. 2. ind. pass. ἔκρυβον, a. 2. act. &

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω *abscondo*: f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυφα, perf. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*, &

Ἔκρυψα, ας, ε, *abscondi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐκσιφωνίζω, *per siphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus*, & *canalis*.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, *semen emitto*: a σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *sero*.

Ἔκσπονδος, ου, ὁ, ἡ, *ex lusus* vel *immunis* à *fœdere*; *fœdifragus*: Th. σπένδω, *paciscor*.

Ἑξστάδιος, ου, ὁ, ἡ, *sexstadiorum*: a στάδιος, vel --ον, *stadium*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ἔκστασις, εως, ἡ, *ECSTASIS*, *stupor*, *admiratio*: item *excessus mentis*, ab ἐξίστημι, *de statu mentis dejicio*, *mente alieno*, ab ἐκ & ἵστημι, *sto*: f. στήσω. p. pass. ἕσταμαι, σαι.

Ἐκστατικὸς, οῦ, *attonitus*, *mente alienatus*, *furiosus*; item *dementans*: ab iisd.

Ἐκστρέφω, *inverto*, *immuto*: f. ψω. p. ἐξέστρεφα· p. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ & στρέφω, *verto*, p. m. ἔστροφα.

Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη. ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι, f. κτήσω. p. ἔκτηκα. p. pass. ἔκτημαι. Th.

κτείνω,

κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per Apocopen ἔκταν, & in 3. sing. ἔκτανε, & per Apoc. ἔκτα

Ἔκταγκα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκτάδην, & ἐκταδὸν, adv. *porrectim*: &

Ἐκτάδιος, ου, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, *extendo*: ab ἐκ & τείνω, *tendo*.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, *interficio*.

Ἔκτακα, perf. ind. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκταμένος, & Poët. κτάμενος, retracto accentu, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω. perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτάμησι, Ion. paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido*: quod ab ἐκ & τέμνω, *seco*, *scindo*: f. 2. ταμῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, *occido*: f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάμνησι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. sing. sub. act, verbi τάμνω. *scindo*, Ion. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, & Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐκ & τέμνω, *seco*: a. 2. ἔταμον.

Ἔκταν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio*. Vel pro ἔκτειναν, & per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. a κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo*: a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

Ἔκτανε, 3. sing a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, *occido*: f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus sum*, a. 1. ind. pass. à κτείνω. perf pass. ἔκταμαι.

Ἔκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐκτάνυω, f. ύσω, idem quod ἐκτείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἔκταξις, εως, ἡ, *ordinatio*, *instructio aciei*, ab ἐκτάττω, quod vide.

Ἐκταραξις, εως, ἡ, *perturbatio*: ab

Ἐκταράσσω, vel -άττω, *perturbo*: f. ξω. p. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα· ab ἐκ & ταράσσω, *commoveo*.

Ἔκτας, per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti*: ἔκταν, pro ἔκτειναν, a. 1. verbi κτείνω, vide in ἔκτα.

Ἔκτασις, εως, ἡ, *extensio*; item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, *extendo*: quod videas.

Ἐκτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem*; item, *profero*, *delego*: Th. τάσσω vel ττω *ordino*.

Ἐκτήσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. p. ab ἐκτάμην, σο· verbi κτείνω. p ἔκτακα perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. p pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò & ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, *possideo*.

Ἐκτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκτεθραμμένους, acc. pl. perf. part· pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio*: ab ἐκ & τρέφω, *alo*: f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, *extende*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἔκτεινε, *occidit*, 3. sing. a. 1. act. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. a κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, EXTENDO, *educo*: f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ & τείνω, *tendo*.

Ἐκτελέοιτ' pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, *quum complevisset*, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*, f. 1. act. à τελευτάω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Ἐκτελέω, *perficio*: ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ & τέλος, *finis*.

Ἐκτελὴς, εος, ὁ, ἡ, *perfectus*: ab iis.

Ἐκτέμνω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτμηκα, a. 2. ἐξέταμον, a. 2. inf. ἐκταμεῖν, *excîdo*, *amputo*, *castro*. Th. τέμνω, *scindo*.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, *perpetuitas*: ἐν ἐκτενείᾳ, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς· ab ἐκ & τείνω, *tendo*.

Ἐκτενέστερον, adverbialiter, *intentiùs*, *enixiùs*: compar. ab

Ἐκτενὴς, έος, ὁ, ἡ, *intentus*, *assiduus*: & hinc ἐκτενέως, Ion. pro

Ἐκτενῶς, *vehementer*, *impensè*; *prolixè*: ab ἐκτείνω, quod videas.

Ἐκτενῶ, fut. ind. act verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἐκτέον, *habendum*, adv. positionis ab ἔχω, *habeo*.

Ἕκτη, SEXTA, ab ἕκτος, SEXTUS Th. ἕξ, SEX.

Ἔκτημαι, pro κέκτημαι *obtinui*, Ion. vel Att. perf. &

Ἐκτημένος, η, ον, *qui possidet aliquid*, perf. part. verbi κτάομαι, *possideo*.

Ἔκτηνται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

Ἐκ τηνῶ, scil. χώρω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χώρου,

χρόνε, ex illo tempore.

Ἐκτησάμlω, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, possideo: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.

Ἐκτίθεμαι, expono: & 1. pl. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμlω, σο, το, a. 2. m. ἐξεθέμlω, σο, το, & in 3. pl. ἐξέθεντο ab ἐκ & τίθημι, pono.

Ἐκτικὴ, HECTICA febris: fœm. ab

Ἐκτικὸς, ἐ, in habitu positus: item qui hectica febri laborat. Th. ἔχω, habeo.

Ἐκτιμάω, f. ήσω, valdè honoro, colo, æstimo: &

Ἔκτιμος, ε, ὁ, ἡ, expers honoris: ab ἐκ & τιμὴ, quod à τίω, honoro.

Ἐκτιναγμὸς, ἐ, ὁ, excussio: &

Ἐκτινάξατε, a. 1. imperat. ab

Ἐκτινάσσω, excutio: f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτο, & in 2. pl. ἐκτινάξατε. a. 1. m. ἐκτιναξάμlω. a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος. ab ἐκ & τινάσσω, quatio.

Ἐκτίνω, f. ίσω, exolvo, luo: &

Ἐκτιννύω, idem. Th. τίω, punio, solvo.

Ἔκτισε, creavit, a. 1. ind. act. verbi κτίζω. f. σω, condo: p. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, persolutio: &

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta, judicatum: à τίω, solvo, punio.

Ἔκτισαι, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι. verbi κτίζω, creo: a. 1. pass. ἐκτίσθlω.

Ἐκτίω, f. ίσω; punio, luo, solvo, rependo. Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν & ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν & ἔκτοσθι, extrà, regit genit. ab ἐκτὸς, extrà. Th. ἐκ ex.

Ἐκ τοῖο, ex quo tempore.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, fœnori do: à τόκος, usura, quod à τίκτω pario: p. m. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, perficio: f. εύσω· ab ἐκ & τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, lana carpta & operi parata.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio: &

Ἐκτομίας, ε, ὁ, & ἔκτομος, exsectus, castratus: ab ἐκ & τέμνω, seco: Dicitur & Ion. ἐκτομίης, ε.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω· exhaurio, proprie pharetram: Th. τόξον, arcus.

Ἔκτονα, præt. m. verbi κτείνω, occido: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοπίζω, è loco moveo, peregrè abeo: ab ἐκ & τόπος, locus.

Ἐκτόπιος, peregrinus: &

Ἔκτοπος, loco suo emotus; insolitus: ab iisd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, SEXTUS, A, UM. Th. ἕξ, SEX.

Ἐκτὸς, adv. extrà, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è, à.

Ἔκτοσθεν, extrà, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσε, seu ἔκτοτε, extrà, ab ἐκτὸς, idem: quod ab ἐκ.

Ἐκπραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, aversandus: ab ἐκ & τρέπω, verto.

Ἐκτραπῇ, deflectat, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab

Ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto, aversor, cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπlω, ης, η, deflexi: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι· ab ἐκ & τρέπω, verto.

Ἐκτρέπω, deflecto. Th. τρέπω, f. ψω, verto.

Ἐκτρέφω, enutrio. Th. τρέφω, f. θρέψω, nutrio.

Ἐκτρέχω, excurro. Th. τρέχω, curro, quod videsis.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. pass. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρίβω, f. ψω, p. φα, extero. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρίψαι, absumere: ejusd. a. 1. inf. act.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digressio, diverticulum: &

Ἔκτροπος, deflexus, malè moratus, dissentaneus: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, verto: p. m. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, enutritio, educatio. Th. τρέφω, nutrio: præt. m. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, vindemio: à τρυγάω, idem; quod à τρύγη, triticum, vindemia.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus: ab ἐκτιτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perf. pass. ἐκτέτρωμαι· ab ἐκ & τιτρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3. sing. a. 2. act. verbi κτυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero: f. ψω.

Ἔκτυπος, ε, ὁ, ἡ, expressus ex archetypo: &

Ἐκτυπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo: ab ἐκ & τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies, expressio: &

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass antecedent. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, excæco: & inde

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio: à them. τυφλὸς, cæcus.

Ἕκτωρ, ρος, ὁ, HECTOR, Trojanorum dux. Priami filius.

Ἐκυδάσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion. & Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κύδος, ε, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo, quod vide.

ΈΚΤΡΟ'Σ,

ἙΚΥΡΟ'Σ, ου, ὁ, *SOCER*, vel *SOCERUS*, mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *socrus*, mariti mater: ut πενθερὸς, & -ρὰ, *socer*, & *socrus*, uxoris pater, & mater.

Ἔκυρσα, *incidi*: & in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido*: f. ρῶ, & Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas*.

Ἔκυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me*: f. ψω.

Ἐκφαίνω, *profero*. *evulgo*: ab ἐκ & φαίνω, *in lucem edo*: f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1 ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. & Bœot 3. pl. a. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *manifestus*, *illustris*: ab eod. verbo.

Ἐκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre*, præs. inf. ab

Ἐκφέρω, εις, ει, *EFFERO*, *promo*, *profero*: f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ & φέρω, *fero*.

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO*. f. ἐκφεύξομαι, η, εται, & ἐκφευξοῦμαι. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ, p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. & ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβέομαι, -οῦμαι, *pertimesco*: &

Ἐκφοβέω, *terrefacio*: f. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ & φοβέω, *terrefacio*, quod à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *fugio*, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ, ἡ, *exterritus*, *consternatus*: ab eod. them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio*, *elatio funeris*, *divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, *effero exporto*. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus*: &

Ἔκφορος, ου, ὁ, ἡ, *exportatitius*, *divulgatus*, *percitus*: ab ἐκφέρω, *effero*. Them. φέρω, *fero*.

Ἐκφράζω, *eloquor*, *enarro*, *edissero*: part. præs. ἐκφράζων, οντος. part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ & φράζω, *dico* f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα..

Ἔκφρασις, εως, ἡ, *descriptio*: acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφρασέων · ab ἐκφράζω, quod vide.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab ἐκφράζω.

Ἐκφροντίζω, *excogito*, *non curo*. Th. φροντὶς, *cogitatio*.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio*: ab ἐκ & φεύγω, *fugio*: f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγωσιν, 3. pl. a. 2. sub. πέφυγα, præt. m.

Ἐκφυσᾷν, *efflare*. Th. φυσάω, *inflo*.

Ἐκφύω, *enascor*, *germino*: f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor*.

Ἐκφωνέω, f. ήσω, *exclamo evoco*, *pronuntio*: Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio*, *pronuntiatio*, *evocatio*: à perf. pass. præc. verbi.

Ἐκχέω, *effundo exhaurio*: f. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἔκχεον, έτω. 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*. a. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. pass. ἐξεχεόμην, ούμην, εου, ου, εετο, εῖτο. Th. χέω, *fundo*.

Ἐκχρᾶν, *sufficere*, *satis esse*, præs. inf. à χράω, *do mutuo*.

Ἐκχρήσει, *utile erit*: q. d. ἐν χρήσει ἔσται.

Ἐκχυθεὶς, έντος, *effusus*, a. 1. part. pass. &

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass. &

Ἐκχύωντο, *effundebantur*, pro ἐξεχέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ab

Ἐκχύω, vel ἐκχυύνω, *effundo*,: f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præs. pass. ἐκχυύομαι. perf. pass. ἐκκέχυμαι. a. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι. ῃ, ηται. ab ἐκ & κύω, seu κυνω, idem ac them. χέω, *fundo*.

Ἐκχωρέω, *excedo*, *discedo*. ἐκχωρείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant*: f. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiscor*.

Ἐκψύχω, *animam efflo*, *exspiro*: f. ξω. p. ἐξέψυχα. a. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ & ψύχω, *spiro*.

Ἐκώλυσε, *prohibuit*, a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio*, *veto*: f. σω. p. κα.

ἙΚΩ'Ν, οντος, *voluntarius*: & in f. g. ἑκοῦσα, ης, *volens*. Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, *spontaneus*. ἑκουσίως, adverb. *ultrò*, *sponté*. ἀέκων, & ἀεκούσιος, ἄκων & ἀκούσιος, *non voluntarius*, *invitus*.

Ἐλάα, ας, ἡ, *OLIVA*, fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ἐλάαν, *incitare*, Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præs. inf. ab ἐλάω, sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poët. ἐλάᾳ, *cursum init*: verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, *ducebam*, imperf. Ion. pro ἤλαον vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἐλάβον, *sumpsi*, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.

Ἐλαθεὶς, *transfixus*, a. 1. part. pass. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, *latui*: a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo*: f. λήσω. p. m. λέληθα.

ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA*, *OLIVA*, arbor: hinc ἀγριέλαιος, ου, *agrestis oliva*.

Ἐλάϊνος, (& ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. τοῦ ε,) ου, ὁ, ἡ, *oleaginus*: ab ἐλαία.

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM*. Th. ἐλαία.

Ἐλαίῳ, Dor. pro ἐλαίου, ab ἔλαιον.
Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, *olivetum.* ἐλαιὼν, idem Th. ἐλαία, *olea.*
Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi ληκέω, *sonitum do:* præt. m. λέλακα.
Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. *latitans.*
Ἔλαμψα, ας, ε, *splenduit*, a. 1. act. verbi λάμπω, *luceo.*
Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, vide ἐλάσαι.
Ἐλάσαι, *compulisse:* a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.
Ἔλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poët. ἐλάσσας.
Ἐλάσασκε, Poët. & Ion. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello.*
Ἐλάσσα, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.
Ἐλάσιππος, ου, ὁ, *equorum agitator*, ἐλαύνων, ἵππον.
Ἔλασις, εως, ἡ, & Ἐλασία, ας, ἡ, *agitatio, militaris expeditio:* ab ἐλαύνω, *agito.*
Ἔλασκε, Ion. & Poët. pro ἤλα, seu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω seu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.
Ἔλασμα, ατος, τὸ, *lamina ductilis:* ab ἐλαύνω, *agito.*
Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἠλάσατο, ας, ε, a. 1. ind. Poët. ab eod. verbo.
Ἔλασσε, *trajecit*, 3. sing. a. 1. Poët. ut & ἐλάσῃ, *abigat*, 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.
Ἐλάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσονα, οα, ω, ab
Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (& ἐλαχίων,) ονος, ὁ, ἡ, *minor.* ἐλάττονες, *pauciores:* compar. à positivo ἔλαχυς, *parvus:* in superl. ἐλάχιστος.
Ἐλαστρέω, *agito, impello:* ab ἐλαστής, οῦ, ὁ, *impulsor.* Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito.*
Ἐλάσω, *abigam*, f. 1. verbi ἐλαύνω, f. άσω.
Ἐλάτεινα, ας, ε, *Elatia*, nomen propr.
ἘΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *abies:* at ἐλάτης & ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. inde ἐλάτινος, *abiegnus.*
Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator, auriga.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.
Ἐλατίνη, herbæ nomen: &
Ἐλάτινος, ου, & Poët. εἰλάτινος, *abiegnus:* ab ἐλάτη, *abies.*
Ἐλατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *exscindo:* f. ήσω. à λατόμος, ου, ὁ, *lapicida:* quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τόμος, *frustum:* ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo.*
Ἔλαττον, adverbialiter, pro ἐλαττόνως, *minùs parum:* &
Ἐλαττονάκις, *minùs rariùs:* &
Ἐλαττονέω, *minus habeo:* f. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. à them. ἐλαχὺς, *parvus.*
Ἐλαττονοῦσιν, an ἐλαττονῆσωσιν, legend. 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
Ἐλαττόω, vel -σσόω, *minuo, diminuo:* f. ώσω. a. 1. ἐλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus:* ἐλάσσων vel -ττων, *minor.*
Ἐλάττωμα vel -σσωμα, ατος, τὸ, *vitium, defectus:* à præc. verbo.
Ἐλάττων, vide ἐλάσσων.
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, *diminutio:* ab ἐλαττόω vide.
Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκόπον, *scopum attingere.* ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.
Ἐλαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. &
Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, *impellentes* nom. dual. part. præs. ab
ἘΛΑΥ'ΝΩ, Dor. ἐλαύω, *agito, proveho, duco:* f. άσω, q. ab ἐλάω. p. ἤλακα, & Attic. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, ότος. imperf. pass. ἐλαυνόμην, ου, ετο. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.
Ἐλάφειος, ου, ὁ, ἡ, *cervinus:* &
Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab
ἘΛΑΦΟ'Σ, ου, ὁ, ἡ, *cervus, cerva:* quasi ἐλεῖν ὄφεις, quod serpentes è cavernis trahat.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, *levitas:* ab
ἘΛΑΦΡΟ'Σ, ου, ὁ, ἡ, *levis & celer*, instar cervi, (dictum enim volunt q. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος.) item *levis:* hine
Ἐλαφρότερος, ου, *levior:* compar. &
Ἐλαφρῶς, *leviter, celeriter:* ab ἐλαφρὸς, *levis.*
Ἔλαχεν, *sortitus est*, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior:* f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλοιχα.
Ἐλάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio.*
Ἐλάχιστα, adverbialiter, *minimè*, ἐν ἐλαχίστα, *imprimis:* ab
Ἐλάχιστος, ου, *minimus, paucissimus, brevissimus:* superl. & compar. ἐλάσσων, *minor*, à μικρὸς, vel them. ἐλαχὺς, *parvus:* exinde novus comparat.
Ἐλαχιστότερος *minimo minor:* Ephes. 3. 8.
Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.
Ἐλαχυπτέρυξ, γος, *qui alas vel pinnas parvas habet.* μικρόπτερυξ. ab ἐλαχὺς, *parvus*, & πτέρυξ, γος, ἡ, *ala.*
ἘΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *parvus*, ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος, *minimus.*
Ἐλάω, *agito, arceo:* Poët. pro th. ἐλαύνω.
Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab
ἘΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εται, & per prosth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero, cupio, appeto:* hinc
Ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium.*
Ἕλε, & ἕλ', *interfecit, rapuit*, 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio:* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζωρ

'Ελεάζαρ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Dei auxilium.*
'Ελεαίρω, f. αρῶ, *misereor*, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia.*
'Ελεακείμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus restituet.*
'ΕΛΕΑ'Σ, avis nomen; vel ἑλέα, quia paludes inspectat; quæ ἕλη.
'Ελεγεῖον, ου, τὸ, *ELEGIACUM carmen* : ab ἔλεγος, idem.
'Ελεγκτικὸς, οῦ, *redargutorius*, *reprehensorius* : &
'Ελεγκτὸς, οῦ, *reprehensibilis* : &
'Ελεγμὸς, οῦ, ὁ, *redargutio*, *reprehensio* : omnia ab ἐλέγχω.
'Ελεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. &
'Ελέγξῃς, *spreveris*, 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, άτω, *argue*, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo*, *reprehendo.*
'Ελεγξις, εως, ἡ, *redargutio* : ab eodem them.
'Ελέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.
'ΕΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, *lamentatio*, *luctus*, *ELEGIA*, *carmen lugubre* : q. ab ἐλεέω, vel ἒ λέγω, flentium vox.
'Ελεγχείη, ης, ἡ, *probrum* : &
'Ελεγχὴς, έος, ὁ, ἡ, *vituperabilis* : &
'Ελέγχιστος, ejusd. superl. *probris dignissimus*, vel *notatus* : &
'Ελεγχθῇ, 3. singul. a. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.
'Ελεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus* : & in pl. ἐλέγχεα. &
'Ελεγχος, ου, ὁ, *ELENCHUS*, *argumentum*, *probatio* : ab
'ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, *arguo*, *argumentis* (vel *exemplis*) *demonstro*, *convinco*, *refuto*. a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω. perf. ἤλεγχα. ἐλέγχομαι, *redarguor*, *reprehendor*. perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἠλέγχθην. a. 1. sub. pass. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.
'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *ELEDONA*, species quædam polypi.
'Ελέειν, *capere*, Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio* : f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
'Ελεεινὸς, οῦ, *miserabilis* : ab ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia.*
'Ελεεῖσθαι, præs. inf. ab
'Ελεέομαι, *consequor misericordiam*: vid. seq.
'Ελεέω, -ῶ, *misereor*. cum accus. f. ήσω, a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα. præs. pass. ἐλεέομαι, *misericordiam consequor*. perf. ἠλέημαι. part. ἠλεημένος. a. 1. ἠλεήθην. a. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς. part. ἐλεηθεὶς, έντος. f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia.*
'Ελεηθῶσιν, *misericordiam consequantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
'Ελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, *misericors* ; ab ἐλεέω,
'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, *misericordia*, *ELEEMOSYNA* : donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs, Alms, & inde an Almoner : ut Lat. Elemosynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.
'Ελέησε, *misertus fuit* : 3. sing. a. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.
'Ελέησον, άτω, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.
'Ελεητὺς, ύος, ἡ, *commiseratio* : Poët. Th. ἔλεος, idem.
'Ελεἰθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, *Lucina*, quod vide.
'Ελεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio*, *capio* : f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
'Ελειὸς, οῦ, ὁ, *glis* : ab ἕλος, εος, τὸ, *palus.*
'Ελείψασκον, *reliqui*, Ion. pro ἔλειψα. a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo* : f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.
'Ελεκτο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi λέγομαι, *cubo* : f. ξομαι. p. λέλεγμαι.
'ΕΛΕΛΕΥ', *acclamatio bellica* : an ab ἐλελεῦ ἰὴ, ab *hallelujah*, id est, *laudate Dominum.*
'Ελελήθει, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat*, 3. sing. plusq. p. m. & in 3. pl. ἐλελήθεσαν, correptâ Att. penultimâ : verbi λανθάνω, *lateo* : f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. m. λέληθα.
'Ελέλιζεν, *torquebat*, imperf. Ion. ab
'Ελελίζω, *quasso*, *convolvo*. Them. εἰλέω, *verso.*
'Ελελίζω etiam, *clamo* : ab ἐλελεῦ.
'Ελέλικτο, *convolutus erat*, pro ἐλήλικτο, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἑλίσσω, *volvo* : f. ξω. p. ἧλιχα. perf. pass. ἧλιγμαι, & per reduplic. Attic. ἐλήλιγμαι, unde plusq. p. ἐληλίγμην, ξο, κτο, sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, *verso.*
'Ελελίξας, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. ab ἐλελίζω, *pulso*, *quatio*. Them. εἰλέω, *verso.*
'Ελέλιξεν, *commovit*, a. 1. ind. act. ab
'Ελελίσσω, f. ξω, p. χα, *circumago*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, *verso.*
'Ελέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, ejusd. 3. pl. a. 1. pass.
'Ελελόγχει, 3. sing. plusq. p. m. verbi λαγχάνω, *sortior*. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.
'Ελελοίπεσαν, *omiserant*. Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi λείπω, *linquo*. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
'Ελεν pro εἷλεν, *invasit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento,) verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, & Dor. 'Ελένα, *HELENA*, item

item *vas*. Sed ἑλένη seu ἑλάνη, *lampas*, *fax*.

Ἑλένιον, ου, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est & ἑλένιον, herba quædam è lacrymis Helenæ nata.

Ἐλέξατο, *dormivit*, a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

Ἑλεόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, *genitus*, seu *nutritus in paludibus*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*, & τρέφω, *alo*.

Ἐλεοῖσιν, *mensis*, dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

Ἐλεὸν, *misere*, per Sync. pro ἐλεεινὸν ab ἐλεεινὸς, *miser*. quod ab ἐλεέω, *misereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia*.

ἘΛΕΟΣ, ου, ὁ, *misericordia*, *commiseratio*: vel εος, ους, τό. Hinc ἐλεεινὸς, *miserabilis*: ἐλεέω, *misereor*: ἐλεήμων, *misericors*: ἐλεημοσύνη, *eleemosyna*, *misericordia*.

ἘΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, sive ἐλεὸν, οῦ, τὸ, *mensa coquinaria*, unde coquus ἕλε, id est, accipit coquenda.

Ἐλέψασα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, *decortico*, quod vide.

Ἑλέσθαι, *instituisse*, *capere*, a. 2. inf. m. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. m. εἱλόμην.

Ἕλεσθε, *sumite*, 2. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi potest*, ab ἑλετὸς, ἡ, ὸν, quod ab αἱρέω, *capio*.

Ἑλέτην, *interfecerunt*, a. 2. act. dual. ἕλετο, pro εἵλετο, *abstulit*, 3. sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

Ἑλεῦ, *elige*, Dor. pro ἑλοῦ, ἑλέσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, *libertas*: &

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, *ingenuitas*, *liberalitas*: &

Ἐλευθέριος, ου, ὁ, ἡ, *liberalis*, *ingenuus*: ab

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, *LIBER*; cui δοῦλος opponitur. ἐλευθέρα, ας, ἡ, *libera*. Adjective ἐλεύθερος, α, ον, *liber*, *a*, *um*, *immunis*.

Ἐλευθεροῦντας, acc. pl. part. præs. ab

Ἐλευθερόω, *libero*. f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. sub. ἐλευθερώσω. ης, η. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. a. 1. pass. ἠλευθερώθην. a. 1. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, έντος. f. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθέρως, & --ρίως, adv. *liberaliter*, *ingenue*: ab eod. th.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, *liberatio*: &

Ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, *liberator*. à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus them. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθερὴς, & ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœot.

Ἐλεύθω, *venio*, inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι. f. ἐλεύσομαι, *venio*. at

Ἐλευθὼ, εἰλείθυια, *Lucina*, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. ab ἐλεύθω, *venio*.

Ἔλευσις, εως, ἡ, *adventus*. ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, *veniam*, & in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, *venio*. a. 2. m. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον, ες, ε.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, & ἐλεφαίρομαι, *decipio*, *noceo*, *lædo*. 3. sing. imperf. ἐλεφαίρετο.

Ἐλεφάντειος, Ἐλεφαντικὸς & Ἐλεφάντινος, ου, *ELEPHANTINUS*, *eburneus* ab

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*; item *ebur*, dens elephantis, hinc, ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra*.

Ἐλέχθην, ης, η, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. à λέγω, *dico*. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

Ἔλεψε, *decorticavit*, 3. sing. a. 1. act. à λέπω, f. ψω. a. 2. ἔλαπον,

Ἕλη, & εἵλη, ης, ἡ, *calor Solaris*: hinc εἵλησις, εως, ἡ, *æstus*. Sed

Ἕλῃ, a. 2. sub. act. q. ab ἕλω. inus. pro quo αἱρέω, *capio*, a. 2. εἷλον, & dempto ι, (quod pro augmento accipit ἕλω,) in sub. ἕλω, ῃς, ῃ.

Ἔληαι, pro ἔλησαι, Poët. à λάω, λῶ, *volo*, pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

Ἕληαι, *ceperis*, a. 2. sub. m. Ion. pro ἕλῃ ab αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον & sub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inus. expuncto ι, quod pro augmento ἕλω recipit, ut in ἕλῃ dictum.

Ἐλήθετο, *oblitus est*, Ion. pro ἐλάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ἐλήλακα, *abegi*, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.

Ἐληλάκεισαν, *ejecerant*, Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ejusd. verbi.

Ἐληλακότες, *provecti sunt*, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd. verbi.

Ἐλήλαμαι, & ἐληλάμην, perf. & plusq. p. pass. *abactus sum*. &

Ἐληλαμένος, *summotus*, pro ἠλαμένος, perf. part. Att. ab ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐλήλαται, Att. pro ἤλαται, ejusd. perf. 3. pers. & ἐλήλατο, *immissus erat*, Att. pro ἤλατο, plus. p.

Ἐλήλεγκται, *redargutus est*, perf. Att. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, *redarguo*.

Ἐλήλεγμαι, *convictus sum*, pro ἤλεγμαι, perf. ind. pass. Att. ab eod. th.

Ἐληλέδαται, Ion. pro ἐλήλανται, seu ἐληλασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐλαύνω.

Ἐληλουθὼς, perf. part. m. Att. & Æol. pro ἐληλυθὼς, verbi ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. præt. m. ἤλυθα. &

Ἐλήλυθα, Att. & Æol. ἠλήλουθα, pr *veni*, perf. m. ejusd. verbi.

Ἐληλύθειν, *veneram*, & in 3. pl. ἐληλύθεισαν, Att.

Att. pro ἐληλύθεισαν, plusq. p. m. ejusd. verbi.
Ἐληλυθυῖα, *adveniens*, præt. part. m. f. g. à mascul. ἐληλυθώς, quod à præt. m. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.
Ἔληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *cesso*. f. ξω.
Ἐλήφθης, *sumptus es*, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni*, a. 2. imperat. &
Ἐλθεῖν, a. 2. inf. ἔλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, *venio*.
Ἐλθέμεν, Ion. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejus. verbi.
Ἐλθὲν etiam &
Ἐλθῶν, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, *venire* vel *venisse*, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.
Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. sing. a. 2. sub. act. sic & ἔλθῃσ' pro ἔλθῃσι, quod ejusd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, a. 2. sub. σι, Paragog.
Ἔλθοι, *venerit*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο. a. 2. opt. m. ejusd. verbi.
Ἐλθὸν, a. 2. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. m. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, *venio*.
Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. ejusd. particip. Ion. & Poët. pro ἐλθοῦσιν.
Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἐλθέτωσαν, in Bibliis pro ἔλθοιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.
Ἐλθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.
Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. &
Ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*. a. 2. ἦλθον.
Ἐλιγήσομαι, *complicabor*, f. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω vel -ττω. a. 2. ἠλίγην. a. 2. pass. ἠλίγην. Th. εἰλέω, *verso*.
Ἐλιέζερ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus restituet*.
Ἐλιθοβόλεον, ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio*. à λίθος, *lapis*, & βάλλω, *jacio*. p. m. βέβολα.
Ἕλικας, acc. pl. *curvas*. ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, & adject. sumitur pro *intortus*. Th. εἰλέω, *verso*.
Ἑλίκη, ης, ἡ, nomen urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ: item ursa major, inter astra: item ab Arcad. *Salix*, quòd tortilis sit.
Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epith. ab
Ἑλικὸς, οῦ, *volubilis*, *niger*. ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, idem.
Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, *involutus*, *intortus*, *curvus*: quod ab ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω, *volvo*.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc
Ἑλικωνιάδες, *Musæ*, dat. pl. Ἑλικωνιάδεσσ'. & Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Musis.
Ἑλίκωπες, nom. pl. ab ἑλίκωψ, *cui oculi versatiles*, *nigri*, vel *rotundi*: ab ἑλικὸς, *volubilis*, *niger* quod ab εἰλίσσω, *volvo*. (Th. εἰλέω, *verso*.) & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertendis*.
Ἑλικώπιδα, acc. sing. *limis oculis contuentem*. ab
Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ. Dicitur de puellâ, *quæ amantium oculos ad se trahit*: vel, *quæ nigris oculis est decora*. vel, *cui oculi sunt volubiles*, & *rotundi*. ab iisd. ac ἑλίκωψ suprà.
ἘΛΙΝΝΥ'Ω, & ἐλινύω, *quiesco*, *otior*, *sedo*. q. ab εἰλέω, *concludo*. ut sit conclusum velut vivere.
ἜΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, *ramus*. q. ab εἰλεῖσθαι, *circumagi*. agitatur in arbore.
Ἕλιξ & εἷλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*, item *species hederæ*. Adjective etiam, pro *intorto* & *implicito*, *volubili*. Ab ἑλίσσω, Th. εἰλέω, *volvo*.
Ἐλιοὺδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *laus Dei*.
Ἐλίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio*, f. ανῶ.
Ἔλιπον, ες, ε, *reliqui*. & in 3. pl. ἔλιπον, a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα.
Ἐλισάβετ, nomen mulieris, ἄκλιτον. Hebr. *Deus juravit*.
Ἐλισσαῖος, αίου, nomen Prophetæ. Hebr. *à Deo salus*.
Ἑλισσέμεν & ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. inf. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω, *volvo*.
Ἑλίσσετο, 3. sing. & ἑλίσσοντ' pro ἐλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico*.
Ἑλισσομένη, præs. part. pass. f. g. ab
Ἑλίσσω vel, -ττω, & εἱλίσσω, seu -ττω, *volvo*, *circumvolvo*, *complico*. f. ξω, p. εἵλιχα. (pro augmento enim ἑλίσσω, post ε adscifcit ι.) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, ται, Th. εἰλέω, *verso*.
Ἔλιφθεν, *relicti sunt*, Bœot. seu Æol. Syncop. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Ἑλίχρυσος, vel ἑλειόχρυσος, ου, ὁ, planta agrestis, florem aurei coloris habens. εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, καὶ διὸ χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyl. 1.
Ἕλκε, *trahebat*, imperf. Ion. pro εἷλκον, ες, ε. ἕλκεο, Ion. pro ἕλκου, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *traho*, f. ἕλξω. quod vide.
Ἕλκει, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus*.
Ἑλκέμεν, præs. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, *traho*.

"Ελκεο, vide in ἕλκε.
'Ελκεσίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, *longâ veste indutæ,* ab ἕλκω, *traho,* & πέπλος, ου, ὁ, *vestimentum muliebre.*
"Ελκετο, *traxit,* imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο· ab ἕλκω, *traho.* quod vide.
'Ελκεχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, *cui longa est tunica.* ab ἕλκω, *traho,* & χιτών, *tunica.*
'Ελκέω -ῶ, f. ήσω. idem quod th. ἕλκω, *traho;* item *dilacero, violo.*
'Ελκηδὸν, adv. *tractim, luctando, attrahendo* ut supplantetur. Th. ἕλκω.
'Ελκηθμὸς, οῦ, ὁ, *violenta tractio:* ab ἑλκέω, *traho.*
'Ελκίζω, f. ίσω, idem acc. them. ἕλκω, *traho.*
"ΕΛΚΟΣ, εος, τὸ, *VLCVS:* dat. sing. ἕλκεϊ. ἕλκει. q. ab ἕλκω, *traho.* ob distractionem cutis, & continui divulsionem: vel quòd vitiosos attrahat humores.
'Ελκόω, *exulcero,* f. ώσω. p. ἥλκωκα. perf. pass. ἥλκωμαι, unde part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus.*
'Ελκτικὸς, οῦ, *tractorius, attractivus:* &
'Ελκτὸς οῦ, *tractus, ductilis:* à th. ἕλκω, *traho.*
'Ελκυσμὸς, οῦ, ὁ, &
"Ελκυσις, εως, ἡ, *tractio:* &
'Ελκυστάζω, *trahendo rapto:* ab
'Ελκύω, *traho.* f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. (per ι enim ἑλκύω facit incrementum.) a. 1. inf. act. ἑλκῦσαι. a. 1. part. ἑλκύσας, αντος. ab
"ΕΛΚΩ, *traho.* & Metaph. *vivo cum aliquo.* imperf. εἷλκον. (augetur etenim ἕλκω, ι post ε recipiendo.) f. ξω. p. χα. hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio.* ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus.* ἑλκέω, & ἑλκύω, *traho.* ἑλκυστικὸς, *attractivus.*
'Ελκώδης, εος, ὁ, ἡ, *ulcerosus:* &
"Ελκωμα, ατος, τὸ, *ulceratum:* &
'Ελκωματικὸς, οῦ, *ulcerativus:* &
'Ελκωσις, εως, ἡ, *ulceratio:* omnia à th. ἕλκος, *ulcus.*
"Ελλαβε, *sumpsit,* Poët. pro ἔλαβε. a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
'Ελλάδος, gen. sing. ab 'Ελλὰς, quod vide.
'Ελλαμβανόμενος, η, ον, *captus, apprehensus,* pro ἐνλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.
'Ελλάμπω, *illustro:* &
'Ελλάμψεσθαι, Ion. & Poët. f. 1. m. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, *clarum ac illustrem fore:* ex ἐν & λάμπω, *splendeo.*
"Ελλαν, ανος, ὁ, Dor. pro "Ελλην, Atticè etiam pro 'Ελληνικὸς ponitur. hinc
'Ελλάνιος πατὴρ, pro 'Ελλήνιος.
'Ελλανοδίκας, α, ὁ. Dor. pro 'Ελληνοδίκης, ου, ὁ, idem valet, ac si dicas, 'Ελλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex.*
'Ελλὰς, άδος, ἡ, *Græcia,* dat. 'Ελλάδι, acc. 'Ελλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνικὴ Th. "Ελλην, quod videas.
'Ελλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegisse,* a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *agito.* f. ἐλάσω.
'Ελλασποντος, α, ὁ, Dor. pro 'Ελλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTVS.*
"Ελλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum.* a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *sortior.* a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ, præt. m. λέλογχα.
'ΕΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, seu ἐλλέβορος, ου, ὁ, *HELLEBORVS, veratrum.* παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat seu suffocet esu.
'Ελλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab
'Ελλεδανὸς, οῦ, ὁ, *vinculum restis.* ab ἕλλω, *stringo.* Th. εἱλέω, *coarcto.*
'Ελλειπὴς, έος, ὁ, ἡ, idem ac ἐλλιπὴς, quod adeas: ab
'Ελλείπω, εις, ει, *relinquo, prætermitto, deficio:* à λείπω, *linquo.* f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.
"Ελλειψις, εως, ἡ, *derelictio, prætermissio, defectus;* item figura. ab ἐλλείπω. Th. λείπω.
"Ελλερα, *mala:* quasi ab ὀλλύω, *perdo.*
"Ελλογος, ὁ, ἡ, *vulgatus, qui est in omnium ore & sermone:* ab ἐν & λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio.*
"ΕΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN,* filius Deucalionis: à quo autore "Ελλην, dicitur *Græcus.*
'Ελληνίζω, *cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor.* f. ίσω. p. ἡλλήνικα. perf. pass. ἡλλήνισμαι, unde est ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græcismus.* Them. "Ελλην, *Græcus.*
'Ελληνικὸς, ή, ὸν, *Græcus, a, um,* item *Græcanicus.* &
'Ελληνικῶς, adv. *Græcè.* &
'Ελλήνιος, ου, idem ac 'Ελληνικός. quod vide suprà. &
'Ελληνὶς, ίδος, ἡ, *Græca.* Th. "Ελλην.
'Ελληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græcismus,* proprietas Græcæ linguæ: &
'Ελληνιστὴς, οῦ, ὁ, *Græcanicus:* &
'Ελληνιστὶ, adv. *Græcè.* à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. "Ελλην.
'Ελληνοδίκαι, ῶν, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum, qui* & ἀγωνοθέται, *vocabantur.* Th. δίκη, *jus.*
"Ελληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *cesso.* f. ξω.
'Ελλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTVS.*
'Ελλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid, imperfectus:* ab ἐλλείπω, *deficio.* Th. λείπω, *linquo.*
'Ελλογέω, *imputo,* cum dat. ἐλλόγει, præs. imperat. f. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα. ab ἔλλογος, *rationis particeps:* ex ἐν & λόγος, *ratio:* quod à λογίζομαι, *reputo.* Th. λέγω, *dico.*
'Ελλόγιμος, ου, ὁ, idem quod λόγιμος, *celebris, nobilis.* Th. λέγω, *dico.*
"Ελλοπας, *mutus,* acc. pl. ab ἔλλοψ, quod vide.
'Ελλοπεύω, & ἐλλοπιεύω, *piscor,* ab ἔλλοψ, epitheton piscium: quod vide.
'ΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hinnulus.* vertitur etiam, *mutus.* q. ab ἕλλω, *contineo.*

"Ελλοψ,

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus*, *piscis*, *acipenser* : ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & λείπω, *linquo*.
Ἔλλω, *contineo*. q. ab εἰλέω, *coarcto*.
Ἐλλώτια, ων, τὰ, *dies festus*, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.
ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ἡ, *lumbricus*, *tinea* : ab εἰλεῖν, qui se volvit repens.
Ἐλμωδὰμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus mensurabit eos*.
Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*, *attractus* : ab ἕλκω, *traho*
Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.
Ἔλοδον, *lavabam*, Dor. pro ἔλουν, verbi λούω, *lavo*, vel à verbo Poët. λοέω. imperf. ἐλόεον, ἐλόουν, & Dor. ἐλόδον.
Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior*, *maledico*. Th. λοίδορος, ου, ὁ, *convitiator*.
Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἕλοιμι, οις, ἕλοι, a. 2. opt. act. &
Ἑλοῖσα, ας, α, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. &
Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. m. ab eod. ver.
Ἕλον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, a. 2. ind. act ἕλοντ', pro ἕλοντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. sing. ejusd. temporis. ἕλοντο, *sumpserunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*.
ἝΛΟΣ, εος, τὸ, *palus*, inde ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, *palustris* : an ἕλος à πηλὸς, *niger*, quia lutulenta paludis aqua?
Ἑλοῦ, *elige*, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.
Ἐλοῦμεν, *lavabamus*, per Syncop. pro ἐλούομεν, ab ἔλουον, imperf. verbi λούω, *lavo*. f. σω.
Ἑλοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω, f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.
Ἑλοῦσ' pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.
Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, *pario*. f. εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *gravida*. in λόχος, *cohors*.
Ἑλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. pl. præs. pro fut. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω, utuntur.
Ἔλπεαι, *speras*, pro ἔλπῃ, 2. sing. præs. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἔλπεο, *spera*, Ion. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἐλπίζω, *spero*, imperf. ἤλπιζον, f. 1. ίσω. Att. ἐλπιῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικὼς, ότος, a. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. pass. ἐλπισθεὶς· ab
ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spes*. dat. pl. ἐλπίσι.
Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, *spero*, quod vide. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἐλπιστέον, *sperandum*, nomen verbale ab ἐλπίζω, *spero*.
Ἐλπιῶ, *sperabo*, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, quod vide.
Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.
Ἐλπόμενος, *sperans*, ejusd. præs. part.
Ἔλπω, *sperare facio*, præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. sæpe pro præs. usurpatur.
Ἔλσαι, *immittere*, per Sync. pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. sic & ἔλσαν, pro ἐλάσαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.
Ἕλσαι, verò est. a. 1. inf. act. per Sync. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, *traho*, quod vide.
Ἔλυμα & ἔλυμα, ατος, τὸ, *pars aratri in medio*, *temo*, *buris*. ab ἕλω, *traho*. Th. εἰλέω, *verso*.
Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi, Arab.
Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, *vasto*. f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.
Ἔλυμος, *theca citharæ*, *tibiæ genus è buxo*. *arcus* : ab ἐλύω, *intego*. Est & ἔλυμος, *panicum*. Etymol. ab ἕλος.
Ἐλύπει, 3. sing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, f. ήσω, *doleo*. p. λελύπηκα. Th. λύπη, *dolor*.
Ἔλυσα, ας, ε, *solvi*, a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο. a. 1. m. verbi λύω, *solvo*. f. σω. p. λέλυκα.
Ἔλυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei*, *theca*, *alveus aquarum*. ab εἰλέω, *involvo* : ἐλυτρόω, *tegmine involvo*.
Ἐλυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero*. à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo*, f. σω. p. λέλυκα.
Ἔλφος, *butyrum*, Cypriis.
Ἕλω, *capiam*, a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. ab ἕλω. inus.
Ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, *palustris* : ab ἕλος, *palus*.
Ἐλωὶ, Syriacè. Hebr. ἠλὶ, hoc est, Θεέ μου, *Deus mi*.
Ἕλωμαι, *auferam*, a. 2. sub. m. verbi αἱρέω, *capio*. a. 2. εἷλον.
Ἑλὼν, *capiens*, a. 2. part. act. ejusdem verbi.
ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura* : pl. ἕλωρα. &
Ἑλώριον, ου, τὸ, idem : q. ab ἕλω, *capio*, inus. pro αἱρέω.
Ἕλωρος, ου, ὁ, Fluvii Siculi nomen.
Ἔμ', pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.
Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. &
Ἔμαθον, ες, ε, *didici*, a. 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. part. μαθών.
Ἐμάθοσαν, *dedicerunt*, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔμαθον, quod vide.
Ἐμαίμασε, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. gem. αι. verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementer cupio*.
Ἐμακάρισεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico* : f. ίσω. p. μεμακάρικα.

κάμηκα. Th. μάκαρ, *beatus.*

Ἐμαλάχθην, *emollitus sum*, a. 1. paſſ. verbi μαλάσσω, ſeu -ττω, *mollio* : f. ξω. p. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero* : ex μῆλον, *pomum*, & φέρω, *fero*.

Ἐμάνην, *inſanivi*, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι, *inſanio* : f. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, *extersit*, 3. ſing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abſtergo* : f. ξω. a. 1. ἔμαξα. perf. paſſ. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, *tabeſecit*, 3. ſing. a. 1. act. à μαραίνω. Vide ἐμαράνθη.

Ἐμαράνθην, ης, η, *extinctus ſum* : & in 3. plur. ἐμαράνθησαν. a. 1. paſſ. à μαραίνω, *marceſcere facio* : f. μαρανῶ. p. μεμάρανκα. perf. paſſ. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. m. verbi μαργαίνω, *inſanio*. Th. μάργος, *inſanus*.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi. μάρναμαι, *pugno*.

Ἐμάς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἐμαυτοῦ, *mei ipſius* : dat. ἐμαυτῷ. caret nom. ſing. dual. nec non plur. Quoties verò pluraliter effertur, id fit deviſé : ἡμεῖς αὐτοὶ, *nos ipſi*. ὑμεῖς αὐτοὶ, *vos ipſi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipſe*. σὺ αὐτὸς, *tu ipſe*. ἀπ' ἐμαυτοῦ, *ſponte meâ*.

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. m. à μάχομαι, *pugno* : 3. pl. imperf. ἐμάχοντο. f. μαχήσομαι, & έσομαι. perf. paſſ. μεμάχημαι. a. 1. ἐμαχήθην.

Ἔμβα pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *progredior*. a. 2. ἐνέβην. Ex ἐν & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. *terreſtri itinere* : ab ἐμβαίνω, *eo, progredior*, quod vide.

Ἔμβαινον, imperf. Ion pro ἐνέβαινον· ab

Ἐμβαίνω, *ingredior* : f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, ἄντος. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. vide ἐμβάλλω.

Ἐμβαλεῖν κώπῃσι, Poëtic. *incumbere remis*.

Ἔμβαλε, *conjicit*, 3. ſing. imperf. pro ἐνέβαλε, *irruebat* : &

Ἐμβάλλεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. ab

Ἐμβάλλω, *injicio, impello, inſero, ingredior, irrumpo* : f. αλῶ. p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον. inf. ἐμβαλεῖν. ab ἐν & βάλλω, *jacio*.

Ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, a. 2. part. f. g. &

Ἔμβαλον, pro ἐνέβαλον, a. 2. per Syncop. ab ἐμβάλλω, quod vide.

Ἐμβαπτίζω, f. ίσω· &

Ἐμβάπτω, *intingo, immergo* : f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. a. 1. ἐνέβαψα. a. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος. Ex ἐν & βάπτω, *tingo*.

Ἐμβὰς, άντος, a. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*, quod vide.

Ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἐνεβασίλευον· ab

Ἐμβασιλεύω, *regno in* : f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, r. x.

Ἔμβασις, εως, ἡ, *ingreſſus* ; *ſolum*, in quo lavamus : ab ἐμβαίνω, quod videas.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, nomen propr. muris : ab ἐμβαίνω, *ingredior*, (th. βαίνω, *eo*,) & χύτρος, *olla*.

Ἐμβατεύω, *faſtuosè incedo, invado, ingero me* : f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευκα. ab ἐν & βατεύω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐμβάφιον, τὸ, *acetabulum, vas quod lucernæ uſum præſtat* : &

Ἐμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, quod vide.

Ἐμβέβακεν, Dor. & Poët. pro ἐμβέβηκεν, *inſiſtere fecit*, perf. act. &

Ἐμβέβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. ἐνεβεβήκειν. ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior, eo* : f. βήσομαι. p. βέβηκα, Ion. βέβαα· & in 3. pl. pluſq. p. act. Ion. ἐβεβάεισαν, per Syncop. βέβασαν. *ingreſſi erant*.

Ἐμβεβαὼς, -ῶτος, *ingreſſus, inſiſtens* : & ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejuſd. verbi.

Ἐμβέῃ, Ion. pro ἐμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐμβαίνω, *ingredior* : ex ἐν & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, βῇς, βῇ, & Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poët. βείω, βείῃς, &c.

Ἔμβη, Ion. & Poët. pro ἐνέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Ἐμβήη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. (ut σταίη, pro σταίη,) ejuſd. verbi.

Ἔμβηθι, *inſcende*, a. 2. imperat. &

Ἐμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβιβάζω, *facio ut inſcendat, impono, impello* : f. άσω. a. 1. ἐνεβίβασα. Ex ἐν & βιβάζω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐμβλέπω, *intueor*, cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν & βλέπω, *video*.

Ἔμβλημα, ατος, τὸ, *EMBLEMA*, *operi alteri inſertum* : &

Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, irruptio, fluminis oſtium* : ab ἐμβάλλω, *immitto*. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἐμβολιμαῖος, ου, *inſertus* : ſic

Ἐμβόλιμος, ου, *intercalaris* : ab eod. verbo & them.

Ἔμβολα, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interpoſita* : &

Ἔμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjectorium*, *paxillus, vectis, promontorium* : &

Ἔμβολος, ὁ, *navis roſtrum, acies cuneata* : & Loci nomen. Pind. ab iiſd.

Ἔμβραμαι, *fato deſtinatus ſum*, pro εἵμαρμαι Laconicè, adjecto β, Euphoniæ gratiâ, & ſublato ι, perf. ind. paſſ. & inde

Ἐμβρα-

Ἐμβεμαρμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido, sortior*: p. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἐμβριθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *gravis, constans*: ab ἐν & βρίθω, *ingravesco*.

Ἐμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo, graviter interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμαόμην, ώμην. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο. ab ἐν & βρέμω, *fremo*.

Ἐμβρέχιον, μικρὸν καὶ ὑπόρφυρον ἱμάτιον Ἰβηρικόν. q. ab ἐν & βορά, ut in eo cibus capi possit.

Ἐμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: & inde

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, *stupor, vesania*: &

Ἐμβρόντητος, ου, *attonitus, vesanus*: ab ἐν & βροντάω, *tono*. Th. βροντή, *tonitru*.

Ἔμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον,) *EMBRYON, infans utero conclusus*; *fœtus*. Th. βρύω, *scateo, pullulo*.

Ἔμβρυος, ου, *prægnans, genitalis*: ab eod. them.

Ἐμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*, quod vide.

Ἐμέγηρα, *invidi*, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, *invideo*: f. αρῶ.

Ἔμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἔμην, ἕσο. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέθεν, Ion. pro ἐμοῦθεν, gen. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. &

Ἐμεθύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

Ἔμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

Ἐμεῖο, gen. Ion. & Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμελε, *curæ erat*, imperf. impers. verbi μέλει. f. μελήσει. p. μεμέληκε.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. ind. verbi μέλει, *curæ est*, impers.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, *futurus sum*.

Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*; quod infrà videas.

Ἐμεμίγμην, ξο, κτο, plusq. p. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. p. μέμιχα.

Ἐμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso*: f. ψομαι.

Ἐμὲν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔμεν, *esse*, Ion. pro εἶναι. ab eod.

Ἔμεν, & ἔμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. inf. verbi ἵημι, *mitto*. Potest & ἔμεν, esse 1. pl. a. 2. act. ἧν, ἧς. in plur. ἧμεν & ἔμεν.

Ἐμενοίνα, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Ἔμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 2. ἧν. a. 2. m. ἔμην,

Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

Ἐμετιάω, *vomiturio*: &

Ἐμετικὸς, οῦ, *vomitorius*: &

Ἔμετος, ου, ὁ, *vomitus*: item adject. *vomitu ejectus*: ab ἐμέω, *vomo*.

Ἐμετέθην, *dimissus fuit*, Ion. pro μεθείθην, a. 1. pass. à μεθίεμαι.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. Dor. & Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

ἘΜΕ'Ω, ῶ, *VOMO*: f. έσω, p. ἤμεκα. & Att. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. ἐμέσαι.

Ἐμεωυτοῦ, Ion. pro ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*. Sic in acc. ἐμεωυτόν.

Ἐμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἔμην, *misi*, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. act. ἧν.

Ἔμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. 2. m. μανοῦμαι p. m. μέμηνα.

Ἐμήνιε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω. quod vide.

Ἐμήνυθεν, Bœotic. pro ἐμηνύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μηνύω, *indico*: f. ύσω, p. μεμήνυκα. a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, ἐν.

Ἐμήνυσεν, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐμήσατο, *excogitavit, paravit*, 3. sing. a. 1. m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito*; *cum solertiâ quid facio*: f. ήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Ἐμηχανέατο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, *moliebantur*, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina*.

Ἐμίανα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, *polluo*, quod vide.

Ἔμιγον, *miscui*, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. p. μέμιχα.

Ἐμίηνα, *maculavi*, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo*.

Ἔμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. ξω. p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi μιμέομαι, *imitor*: f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, *exspectabat*, 3. sing. imperf. verbi μίμνω, *maneo*. Th. μένω, f. νῶ, *maneo*: a. 1. ἔμεινα.

Ἐμὶν, & ἐμίνι, *mihi*, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμιξε, a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verbi μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, *misceor*: f. 1. pass. μιχθήσομαι. p. μέμιγμαι. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. ἐμίγην.

Ἐμίσησαν, *oderunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi μισέω, *odi*: f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.

Ἐμι-

Ἐμισθώσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μισθόω, *mercede loco*. Th. μισθὸς, *merces*.
Ἔμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. ξω.
Ἐμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*: ab ἕω, *induo*.
Ἔμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Ἐμμανὴς, έος, ὁ, ἡ, *furens*: ab
Ἐμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio*: f. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, *insanio*.
Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen *Servatoris*, ἄκλιτον, θεάνθρωπος. Hebr. *nobiscum Deus*.
Ἐμμαοῦς, ἡ, nomen vici, ἄκλιτον. Hebr. *propugnaculum*.
Ἐμμαπέως, adv. *dicto citius*: q. ἅμα τῷ ἔπει· ab ἔπος, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.
Ἐμματεία, *attrecto, palpo*. expon. ἐμμάττειν, ergo ab ἐμμάσσω, q. *intus tango*. Th. μάσσω, *abstergo*.
Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*, quod vide.
Ἐμμελετάω, f. ήσω, *meditor*: quod à μελετάω, *curam gero*. Th. μέλει, *curæ est*.
Ἐμμελητέον, ejusd. adject. verbale.
Ἐμμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *aptus, concinnus*: ab ἐν & μέλος, *carmen*: inde.
Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, *concinnè, aptè*, adv.
Ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. Ion. f. g. verbi μάω, *cupio*: f. μήσω. p. μέμηκα. perf. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, & per crasin μεμαὼς, αυῖα, ός.
Ἐμμεμαὼς, *incitatus*, gen. αότος, & per Ectasin Poët. μεμαῶτος. accus. sing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαυῖα.
Ἐμμέμηνα, præt. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio*: ab ἐν & μαίνομαι, idem f. μανοῦμαι.
Ἔμμεν, ἔμμεναι & ἔμεναι, Poët. Æol. & Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἰμὶ, *sum*.
Ἐμμενὲς, τὸ, *constantia*: & adverbialiter, *constanter*: neutr. g. ab ἐμμενής· &
Ἐμμενέως, Poët. & ἐμμενῶς, adv. *constanter*: ab
Ἐμμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *permanens*: ab
Ἐμμένω, *permaneo, persevero*: præs. inf. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ. p. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν & μένω, *maneo*.
Ἔμμεσος, ου, ὁ, ἡ, *intermedius, qui medium habet*. Th. μέσος, *medius*.
Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, *servans modum*: ab ἐν & μέτρον, *mensura*.
Ἐμμήνιος, ου, ὁ, ἡ, &
Ἔμμηνος, ου, ὁ, ἡ, *menstruus, a, um*. τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum*. Ex ἐν & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.
Ἐμμὶ, *sum*, Dor. & Æol. pro εἰμὶ, *existo*.
Ἐμμὸρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *lutulentus*.

Ἐμμόρα, ας, ε, *sortitus sum*, per Metath. pro μέμορα, præt. m. verbi μείρω, *divido, sortior*.
Ἐμμύλαν, ωνος, ὁ, *mola*: Num. 11. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι· sed rectius· ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, *mola*.
Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit*.
Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per reduplic. & Pleonasm. τοῦ ν. ab ἠμύω, *inclino, cado*.
Ἔμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*: f. μνήσω. p. μέμνηκα. præt. pass. μέμνημαι· &
Ἐμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi. Th. μνάομαι, *recordor*.
Ἐμνάοντο, pro ἐμνῶντο *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι.
Ἐμόγησα, ας, ε, *laboravi, defessus fui*, a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, laboro*: Th. μόγος, *labor*.
Ἔμοιγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*: γε, adjectio Att.
Ἐμοῖο, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγώ· & Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.
Ἔμολε, *venit*, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio*.
Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, *inquino*.
Ἐμὸς, ἡ, ὸν, *MEUS, A, UM*: ab ἐμοῦ, *mei*: gen. ἐγὼ, *ego*.
Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor*.
Ἔμπα, *tamen*, idem quod ἔμπας.
Ἐμπαγέντων, gen. pl. ab
Ἐμπαγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ex ἐν & πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*: f. πήξω. p. πέπηχα. a. 1. ἔπηξα. a. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.
Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. subseq.
ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo*: f. άσομαι, hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, *curator*.
Ἐμπαθὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, *affectibus deditus*: ex ἐν & πάθος, εος, τὸ, *morbus, affectus*, Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.
Ἐμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.
Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, *ludibrium*: ab
Ἐμπαίζω, *illudo*: cum dativ. imperf. ἐνέπαιζον. f. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, perf. pass. ἐμπέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην. f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*: f. σω, & ξω.
Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor*: ab ἐμπαίζω.
Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*, quod vide.
Ἔμπαλιν, *retro, contrà, è contrario*: adv. ἔμπαλιν γνώμας, *præter sententiam*, sic ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrarium delectationis*,

ονις. Th. πάλιν, *rursus.*

Ἐμπαλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere, illaqueare.* Alii per simplex λ, scribunt: vide in παλάσσω, *inquino.*

ἜΜΠΑΣ, & Ion. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα & ἔμπαν, *tamen, omninò, prorsus:* q. ab ἐν & πᾶς, *omnis.*

Ἐμπάσσω, f. άσω, *inspergo, intexo.* Th. πάσσω vel τίω, *conspergo, variego.*

Ἔμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum, tutum,* & *constans:* ab ἐν & πέδον, *solum.*

Ἐμπεδάω, ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. *compedibus constringo:* ex ἐν & πεδάω. Th. πέδη, *pedica.*

Ἐμπεδίως, Poët. adv. ab ἐμπέδως, *firmiter, constanter, assiduè:* quod vide.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, Poët. *laboriosus, ærumnosus:* ab ἔμπεδος, *firmus,* (quod à πέδον, *solum,*) & μόχθος, *labor.*

Ἔμπεδον, Poët. adv. quod & ἐμπέδως, *firmiter, tutò, perpetuò:* ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκεῖν, εῖν, *fœdus servare:* ab ἔμπεδος, *firmus,* & ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, *stabilis, firmus:* ab ἐν & πέδον, *solum.*

Ἐμπεδοσθενής, έος, ὁ, ἡ, *qui firmum robur habet:* ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπεδόω, f. ώσω· *stabilio; firmiter & constanter servo,* seu *observo:* &

Ἐμπέδως, adv. *firmiter, certò:* ab ἔμπεδος, *stabilis.* Th. πέδον.

Ἐμπεδῶς, idem, per crasin, pro ἐμπεδίως, quod vide: ab ἔμπεδος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia:* & inde

Ἐμπειρικὸς, οῦ, *EMPERICUS:* medicus qui ab experimentis solum medicinam novit & tractat. Angl. **an Empirick:** utrumque ab

Ἔμπειρος, *peritus:* unde ἐμπείρως, *peritè,* adv. Th. πεῖρα, *conatus.*

Ἐμπέλα, præs. imperat: ab

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας, adv. *propè.*

Ἐμπέλαδον, & δην *propè, juxta,* adv. ab eodem.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes,* a. 1. part. pl. num. ab

Ἐμπελάζω, &-άω, idem quod, πελάζω, & άω, *appropinquo, admoveo.* Th. πέλας, *propè.*

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo:* f. ερῶ. p. ἐμπέπαρκα· ab ἐν & πείρω, *transfigo.*

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodia ejus fidei commissa:* perf. part. pass. ex ἐν & πιστεύω, *credo.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Ἐμπεπραγμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo.* Th. πιπράσκω, *vendo.* f. πράσω. p. pass. πέπραγμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, *vestis fibulis adstricta.* Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à περονάω, pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibula.*

Ἐμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo;* ab ἐν, περὶ & πατέω, *calco.*

Ἔμπεσε, *inciderat,* pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. & in 3. pl. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, *incido.* quod vide.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. ejusd. verbi.

Ἔμπεσες, Dor. per Sync. & conversione σ, in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. act. ab ἐμπίπτω, *incido.* Vel est imperf. ab ἐμπίτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado.* a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφύα, *implexa,* perf. part. f. g. à φύω, perf. πέφυκα, & in m. voce πέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῖα, & per Sync. πεφῦα.

Ἐμπεφύη, *innata est,* 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, *innascor.* Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, sed tunc ι, subscribi deberet. Th. φύω, *nascor.* f. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐμπεφυκὼς, & ἐμπεφυκὼς, υῖα, ὸς, *implexus, affixus,* part. ab ἐμπέφυκα, & in. m. voce. ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, quod vide.

Ἐμπιμπλάω, vel -ιπλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel -ίπλημι, *impleo, satio:* f. ήσω, p. ἐμπέπληκα. ex ἐν & πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejusd. est originis & significationis. Th. πλέος, *plenus.*

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. pass. & ἐμπίπλασθαι, præs. inf. verbi ἐμπιπλάω. &

Ἐμπίπλη, *impleto,* Att. pro ἐμπίπληθι, seu ἐμπίπλαθι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι, ab eod. Th.

Ἐμπιπρασκόμενος, ου, præs. part. ab ἐν & πιπράσκω, *vendo.* perf. pass. πέπραγμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo.*

Ἐμπίπτω, *incido; invado; obvius fio;* f. ἐμπτώσω. p. ἐμπέπτωκα. a. 1. ἐνέπεσα. a. 2: ἐνέπεσον. f. m. ἐμπεσοῦμαι· ab ἐν & πίπτω, *cado.* p. πέπτωκα.

ἘΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *culicis genus:* q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. εύσω, *fido, concredo, fidei committo:* à πιστεύω, idem quod à πίστις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Ἐμπλακεὶς, ἐντος, *implicatus,* a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico,* quod vide.

Ἐμπλάσσω vel ττω, f. άσω, *illino, inspergo, obstruo; in massam formo.* Th. πλάσσω, *fingo.*

Ἐμπλαστὸς, & -αστικὸς, οῦ, *ad illinendum aptus:* &

Ἔμπλαστρος, (sub. φαρμακεία.) vel ἔμπλαστρον, (sc. φάρμακον,) *EMPLASTRUM,* compositio ex emplasticis: ἔμπλαστρον, compositionem, ἔμπλαστὸς materiam re-

 ficiens,

spiciens. Angl. a plaister: ab ἐμπλάσσω.
Ἐμπλείη, ης, ἡ, *plena*: Ion. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex Th. πλέος, *plenus*.
Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπιπλίμι, seu ἐμπίμπλημι, *impleo*: ut θείμην ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus*.
Ἐμπλέκω, *IMPLICO*, *irretio*, *intexo*: f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dativ. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακεὶς, ἕντος, p. m. ἐμπέπλοκα· unde ἐμπλοκὴ, *nodus*: ab ἐν & πλέκω, *necto*.
Ἔμπλεος, idem quod πλέος, *plenus*.
Ἐμπλέω, *innavigo*, *innato*. Th. πλέω, f. εύσω, *navigo*.
Ἐμπλήδην, *confertim*, adv. ab
Ἐμπλήθω, *impleo*, *expleo*: f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. perf. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus fui*: a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ· ab ἐν & πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.
Ἐμπληκτος, ου, ὁ, ἡ, *attonitus*, *stupidus*, *vecors*: ab ἐμπλήσσω· quod vide.
Ἐμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo*. Sunt qui velint esse præs. part. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημμένος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus*.
Ἔμπλην, *propè*, adv. ab ἐμπελάω, vel ἐμπλάζω, per Sync pro ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.
Ἐμπλήσατο, Ion. pro ἐνεπλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo*: f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, *plenus*.
Ἐμπλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐμπλησθῆναι, a. 1. inf. ejusd. verbi.
Ἐμπλήσσω, vel ττω, *feriendo irruo*, *ingruo*; *obstupefacio*: Th. πλήσσω, *percutio*.
Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *nodus*, *implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλέκω, *necto*.
Ἐμπνεύσαις, Æol. pro
Ἐμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. &
Ἔμπνευσις, εως, ἡ, *inspiratio*: &
Ἐμπνευστὸς, ου, *inspiratus*: ab
Ἐμπνέω, & – είω Poët. *inspiro*, *spiro*, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.
Ἔμπνοος & ἔμπνους, ὁ, ἡ, *spirans*, *vivus*: acc. ἔμπνουν· ab ἐμπνέω, *inspiro*. Th. πνέω.
Ἐμπνύνθη, *respiravit*, pro ἐνεπνύνθη, 3. sing. a. 1. pass. à πνύμαι, *spiro*, *sapio*: perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, *sapiens*. Th. πνέω, *spiro*. f. πνεύσω.
Ἐμποδίζω, f. ίσω, *pedes implico*, *impedimento sum*: &
Ἐμπόδιον, ου, τὸ, *impedimentum*, ex ἐν & πούς, *pes*.
Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, & – μὸς, ου, ὁ, idem, & ab iisd.
Ἐμποδοστατέω, *impedio*; f. ήσω. p. ἐμπεποδοστάτηκα. à seq. ἐμποδὼν, & ἵσταμαι, *sto*.
Ἐμποδὼν, adv. *ante pedes*, *impedimento*: ὁ ἐμποδὼν, *obvius*: τὰ ἐμποδὼν, *præsentia*: ab ἐν & πούς, *pes*.
Ἔμποθεν, *coram*. Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu*: ab ἐν & πρὸ, *ante*. Alii pro ποθέν.
Ἐμποιέω, f. ήσω, *efficio in*, aut *extrà*, *insero*, *induco*. Th. ποιέω, *facio*.
Ἐμποίησαν, *fecerunt*, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. ejusd. verbi.
Ἐμπολᾶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura*, *negotiatio*. Th. πωλέω, *vendo*.
Ἐμπολάω, & έω, f. ήσω, *vendo*, *comparo*: vide ἐμπολόωντο.
Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς, *bellicus*, *ad bellum pertinens*. Th. πόλεμος, *bellum*.
Ἐμπολέω, (idem quod – άω, seu ἐμπωλέω,) f. ήσω, *vendo*, *comparo*, *emo*. Th. πωλέω, *vendo*.
Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, &
Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, *emptum*, *comparatum*: à præc. verbo.
Ἐμπολιτεύω, & – εύομαι *versor in republicâ*; *administro rempublicam*; item *versor in*: ab ἐν & πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas*.
Ἐμπολόωντο, *sibi comparabant*, pro ἐν πολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo*.
Ἐμπορεύομαι, *nundinor*, *mercor*, f. εύσομαι. a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercator*: ab ἐν & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.
Ἐμπορευέσθωσαν, ejusd. 3. pl. imperat. præs. pass.
Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura*, *negotiatio*: acc. sing. Ion. ἐμπορίην ab iisd. th.
Ἐμπορικὸς, ου, *mercatorius*, *negotiatorius*: &
Ἐμπόριον, ου, τὸ, *EMPORIUM*, *forum nundinarium*, *mercatus*: ab
Ἔμπορος, ου, ὁ, ἡ, *vector*, *mercator*, *viator*: ab ἐν & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.
ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA*, *spectrum*.
Ἔμπρακτος, ου, ὁ, ἡ, dicitur de re, *quæ fieri conficique potest*: ab ἐν & πράσσω, *facio*.
Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse*, *decus inter homines obtinere*; à πρέπω, *decorus sum*.
Ἐμπρήθω, *incendo*: f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. perf. pass. ἐμπέπρησμαι, a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro*.
Ἐμπρῆσαι, *incendisse*, a. 1. inf. act. &
Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. &
Ἐμπρησθεὶς, *incensus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Ἐμπρησις, εως, ἡ· & ἐμπρησμὸς, ῦ, ὁ, *incensio, incendium* : &

Ἐμπρηστὴς, ῦ ὁ, *incendiarius* : à perf. paſſ. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

Ἐμπρισθεὶς, *ſectus*, a. 1 part. paſſ. ab

Ἐμπρίω *ſeco* à *incido*, f. ίσω, p. κα. a. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην ab ἐν & πρίω, *ſeco* à *ſeco*.

Ἔμπροσθεν, *coram, ante* : πρόσθεν, idem cum gen. Th. πρὸ, *ante, coram*.

Ἐμπρόσθιος, ὁ, *anterior* : ab ἔμπροσθεν, quod vide.

Ἐμπτύω, *inſpuo, conſpuo*, f. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. a. 1. ἐνέπτυσα. cum dat. vel ſeq. εἰς. perf paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην. f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι· ab ἐν & πτύω, *ſpuo*.

Ἐμπυρίζω, ſeu -ρόω, vel -ρεύω, *incendo*, f. σω &

Ἐμπυρισμὸς, ῦ, ὁ, *incenſio* : ab

Ἔμπυρος, ῦ, ὁ, ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus* : ἔμπυρον (ſc. θῦμα,) *holocauſtum* : ab ἐν & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro* : f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, & λέγω, *dico*.

Ἔμυκον *mugivi*, a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio* : f. ήσω.

Ἐμφαίνεσι, 3. pl. præſ. ind. ab

Ἐμφαίνω, *repræſento, illuſtro* : ex ἐν & φαίνω, *oſtendo* : f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. præt. m. πέφανα.

Ἐμφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *conſpicuus, manifeſtus* : & hinc ἐμφανέως, Ion. pro

Ἐμφανῶς, *apertè* : ab ἐμφαίνω, quod vide.

Ἐμφανίζω, *indico, as, patefacio, ante oculos pono* : f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω· ἐμφανίσατε, 2. pl. præſ. paſſ. ἐμφανίζομαι, *appareo*, ἐνεφανίσθην, a. 1. ind paſſ. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν & φαίνω, *oſtendo*.

Ἔμφασις, εως, ἡ, *repræſentatio, ſpecies expreſſa; ſimulatio* : Lat. & Angli quoque *emphaſis* : &

Ἐμφατικὸς, ſeu -αντικὸς, ῦ, *ſignificativus cum emphaſi*. Angl. Emphatical; unde

Ἐμφατικῶς, & -αντικῶς, adv. *ſignificanter* : &

Ἐμφατικώτερον, & -αντικώτερον, compar. *ſignificantius* : ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *oſtendo*.

Ἐμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, *ſimilis*, quod *refert aliquid* : ab ἐμφέρομαι· quod ex ἐν & φέρω, *fero*.

Ἔμφοβος, ῦ, ὁ, ἡ, *perterritus, metu perculſus* : ab ἐν & φόβος, *metus* : à φέβομαι, *timeo* : p. m. πέφοβα.

Ἐμφορέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *repleor, ſatior, ſaturor* : ab

Ἐμφορέω, ῶ, *importo, infligo*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐμφράσσω, vel άττω, f. ξω, p. χα, *obturo, obſtruo, infercio*. ἐμφράξηται, a. 1. ſub. m. à φράττω, *ſepio*; quod videas.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, *mentis compos, prudens, ſapiens* : ab ἐν & φρὴν, *mens*.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Poët. *naturâ inſitus & ingenitus, naturalis* : idem quod ἔμφυτος, hoc vide.

Ἔμφυλος, ῦ, & ἐμφύλιος, ῦ, ὁ, ἡ, *tribulis, inteſtinus* : ex ἐν & φυλὴ, *tribus*.

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν, ύντος, *inhærens* : a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ, ab ἐμφύω, *innaſcor* : vide in φύς.

Ἐμφυσάω, *afflo, inſpiro*, f. ήσω. a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, *ſufflo*.

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio*; item *inflatum* : à perf. paſſ. anteced. verbi.

Ἔμφυτος, ῦ, ὁ, ἡ, *inſitus, innatus* : ab

Ἐμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, *ingenero* : ab ἐν & φύω, *gigno*.

Ἔμψυχος, ῦ, ὁ, ἡ, *animatus, ſpirans, vivus* : ab ἐν & ψυχὴ, *anima, vita*.

ἘΝ, (pro quo ἐνὶ & εἰν Poët.) *IN*, regit dat. & ſignificat *quietem*. Vertitur etiam *per, cum*, ut ἐν φόβῳ· & *inter*, ut ἐν ὑμῖν· & *propter, ad, apud, de, pro, ergà*, pro διά, *intra*, etiam, & *contra, penes, propè, coram* : imò verò in ſacris literis per Hebraiſmum vim omnium præpoſitionum obtinet. Et ἐν, cum accuſ. pro εἰς. In compoſitione plerumque ſignificat *in*; interdum *ad, contra, inter*; *augmentum* quoque, & *defectum*.

Ἐν pro ἔνθα, *ibi* : & ἔν' pro ἔνεστι, *licet*.

Ἕν, *unum*. nom. ſing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um*.

Ἐν ἀμείβοντι, ſcil. χρόνῳ, id eſt, *alternatim, alternis vicibus*.

Ἕνα, ας, ᾶ, Dor. pro ἕνη, ης, ἡ, *veſperi, ſerò*. Th. ἔνος, ῦ, ὁ, *annus*.

Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, *execrabilis, piaculo obſtrictus* : ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι.

Ἐναγίζειν, *juſta perſolvere, parentare*. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*.

Ἐναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector* : f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος· ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ἀγκαὶ, *ulnæ*.

Ἐναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, f. 1. ab

Ἐναγκωνίζω, *cubito incumbo, inclino* : ex ἐν & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus*.

Ἔναγχος, *nuper* : ab ἐν & ἄγχι, *propè*.

Ἐνάγω, f. ξω, p. χα, *induco, incito*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἐναγωνίζεσθαι τινι, *adverſari, ſeu reſiſtere alicui* : quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Ἐναγώνιος, ῦ, *qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Ἔναιε, *habitabat*, 3. ſing. imperf. verbi ναίω, *habito*, f. σω. p. νέναικα.

Ἐναίρειν, præſ. inf. act. ab

ἘΝΑΙ'ΡΩ, *occido, interficio, ſpolio* : f. αρῶ. a. 1. ἤνηρα. a. 1. m. ἐνηράμην.

Ἐναίσιμος, ῦ, ὁ, ἡ, *fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, &c.* ab ἐν & αἶσα, ης, ἡ, *fa-*

ἡ, *fatum, parca, pars.*
Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, *similis*: ab ἐν & ἀλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.
Ἐνάλιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus, maritimus*: q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὤν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio, pretium*: &
Ἐναλλὰξ, *alternatim, vice versâ*, adv. ab
Ἐναλλάττω, *permuto, alterno*, in 1. pl. ἐναλλάττομεν, f. ξω, p. χα· ab ἐν & ἀλλάσσω, vel ττω, *muto.*
Ἔναλλος, ου, ὁ, ἡ, *varius, diversus*: ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant.* Th. ἄλλος, *alius.*
Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν & ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα & ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, q. ab ἅλωμι.
Ἔναντα, *contrà*, vel pro ἐναντίον· ab ἐν & ἄντα, *coram, apertè.* Th. ἀντὶ, *pro, &c.*
Ἔναντι, *coram, ante*, cum genit. ex ἐν & ἀντὶ, *pro, contra, &c.*
Ἐναντία, ας, *contraria*: ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, è *regione*: f. g. ab ἐναντίος, quod vide.
Ἐναντίβιον, adv. *adversus, contrà*: ab
Ἐναντίβιος, ου, ὁ, ἡ, *adversarius*: q. *vim contrariam habens*: q. ἐναντίαν βίαν ἔχων, ex ἀντὶ, *contrà*, & βία, *vis.*
Ἐναντιόομαι, οῦμαι. f. ώσομαι, *adversor*: ab ἐναντίος, quod vide.
Ἐναντίον, adverbialiter idem cum ἔναντι· ab
Ἐναντίος, ία, ον, *contrarius, a, um*: ab ἐν & ἀντίος, *adversus.* Th. ἀντὶ, *pro*
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*: &
Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.
Ἐναντίως, adv. *contrariè*: ab ἐναντίος, quod videas.
Ἐναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντιόω, quod videas.
Ἔναξε, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo ac complano*: f. ξω.
Ἐναπεδείκνυντο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostentabant*, 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, & δείκνυμι, *ostendo.*
Ἐναποθνήσκω, *morior*: ex ἐν, ἀπὸ & θνήσκω, *morior*: f. θανοῦμαι.
Ἔναρα, τὰ, *spolia, arma*, quia interfectis detrahuntur: ab ἐναίρω, *occido, spolio.*
Ἐνάργη, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, *operor*: quod vide.
Ἐναργέως, *apertè*, adv. ab
ἘΝΑΡΓΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *clarus, evidens*: q. ab ἐν & ἀργὸς, *albus.*
Ἐναρὴς, έος, ὁ, ἡ, *execrandus.* Ex ἐν & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ, preces.* Sic ἐνάρεες, dici videntur, qui ἐναρέες vocantur.
Ἐναρίζω, f. ίξω, p. χα, *interficio, spolio*: ab ἐναίρω, idem: quod vide.
Ἐναρίθμιος, &
-ιθμητος, *annumeratus.* Th. ἀριθμὸς, *numerus.*
Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ, *qui cædit mortales, homicida*: ab ἐναίρω, *interficio*, & βροτὸς, *mortalis.*
Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. Poët. & Dor. pro ἐνάρισε. ἐναρίξοι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, *interficio.* quod vide.
Ἐνάρκεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ναρκέω, *torpeo.* Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo.* Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.
Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare*, a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Them. ἄρω, *apto.*
Ἐναρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio.* quod vide.
Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. pl. a. 2. act. pro ἔνηρον vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido.*
Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος. ab ἔναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω, *fero.*
Ἐνάρχομαι, *incipio, auspicor*, f. ἐνάρξομαι. a. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *cepi*, a. 1. m. part. ἐνηρξάμενος· ab ἐν & ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*
Ἐνάσθην, *habitavi*, a. 1. pass. verbi νάω, inus. pro ναίω, *habito.*
Ἔνασσα, *habitandi caussâ collocavi*, a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Poët. à νάω, pro ναίω, *habito.*
Ἐνάτη, *nona*, Poët. pro ἐννάτη. ab ἐννέα, *novem.*
Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor.* Th. αὐλὴ, *stabulum, aula.*
Ἐναυλισάμενος, *moratus*, ejusdem a. 1. part. m.
Ἔναυλος, ου, ὁ, ἡ, *tibiis personans.* ab ἐν & αὐλὸς, *tibia.* &
Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*, Them. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum.*
Ἐναύω, *accendo.* Th. αὔω, idem.
Ἐνδαῒς, ίδος, ἁ, Dor. pro Ἐνδηῒς, nomen propr.
Ἐν δ', Poët. pro ἐνῆν δ', vel ἐνῆσαν δ', *inerat, verò*, vel *inerant.* Tum ἐν δ', Ion. pro ἔπι, δέ.
Ἐνδεδυμένοι, *induti*, perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo.* f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα· ab ἐν & δύω, *induo.*
Ἐνδέει, ἐνδεῖ, impersonal. *deest, opus est*: &
Ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, *indigus, egenus*: ab ἐν & δέω, *opus habeo.*
Ἔνδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia*: ab ἐνδεῖ, quod vide.
Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, *manifestum indicium*: ab
Ἐνδείκνυμι, *indico.* præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *ostendo.* & in 3. pl. ἐνδείκνυνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. m. ἐνδείξομαι. præt. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι,

ἆδω, a. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται· ab ἐν & δείκνυμι, *ostendo*.

ʼΕνδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, *ostensus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

ʼΕνδειξις, εως, ἡ, *demonstratio*, *indicium*. à perf. pass. ejusd. verbi.

ʼΕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim*, ἄκλιτον. ex ἓν, *unum*. & δέκα, *decem*.

ʼΕνδεκάκις, adv. *undecies*. &

ʼΕνδέκατος, άτη, ατον, *undecimus*. ab ἕνδεκα, quod vide.

ʼΕνδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere*, *probare*. Th. δέχομαι.

ʼΕνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio*, *assiduitas*. ab

ʼΕνδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus*. ab ἐντελὴς, *perfectus*, *integer*. (ab ἐν & τέλος, *finis*.) & ἔχω, *habeo*.

ʼΕνδελεχίζω, f. ίσω, *sum assiduus*, *continuo*: &

ʼΕνδελεχισμὸς, ȣ̃, ὁ, *assiduitas*, *continuatio*: &

ʼΕνδελεχῶς, adv. *assiduè*: ab ἐνδελεχὴς, quod vide.

ʼΕνδέξια, adverbialiter, *aptè*, *dextrè*. ab

ʼΕνδέξιος, α, ον, *qui est ad dextram*, *prosper*, *faustus*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

ʼΕνδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum*. &

ʼΕνδεσμέω -ῶ, *illigo*, *implico*: &

ʼΕνδεσμος, ȣ, ὁ, *illigatio*, *-amen*, *-atum*, *vinculum*, *fasciculus*. ab ἐν & δεσμὸς, *vinculum*, quod à δέω, *ligo*.

ʼΕνδέχεται, *licet*, *fieri potest*. impers. ab

ʼΕνδέχομαι, ῃ, εται, *admitto*, *recipio*. f. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. Them. δέχομαι, *capio*.

ʼΕνδεχόμενος, *possibilis*, *licitum*: ab ἐνδέχεται.

ʼΕνδέω -ῶ, f. ήσω, *illigo*, *implico*, *astringo*: item, *desum*, *opus habeo*. ab ἐν & δέω, *ligo*, *egeo*.

ʼΕνδημέω, *incolo*. f. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἔνδημος, *manens cum populo suo*. ex ἐν & δῆμος, *populus*.

ʼΕνδήμιος νȣ̃σος, *morbus cuidam populo peculiaris*. ab eod. Th.

ʼΕνδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab

ʼΕνδημος, ȣ, *qui in civitate vel domi est*, *domesticus*. Th. δῆμος, *populus*.

ʼΕνδιάασκον, Ion. pro ἐνδίαον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior*, *in loca umbrosa deduco*. Th. ἔνδιος, *meridianus*.

ʼΕνδιάθετος, ȣ, ὁ, ἡ, *internus*: ab ἐν & διατίθημι, quod adeas.

ʼΕνδιαθρύπτεσθαι, *ludificari*: ab

ʼΕνδιαθρύπτω, *per delicias illudo*: ex ἐν, διὰ & θρύπτω, *frango*. quod vide.

ʼΕνδιατρίβω, *immoror*: ex ἐν, διὰ & τρίβω, *tero*. f. ψω.

ʼΕνδιατριπτέον, *immorandum*: ejusdem verbale.

ʼΕνδιδόναι, *cedere*, *remittere*, præs. inf. ex ἐν & δίδωμι, *do*.

ʼΕνδιδύσκομαι, *induor*, cum accus. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ȣ, ετο, est verbum frequentativ. verbi ἐνδύομαι, *induor*: ab ἐν & δύω.

ʼΕνδίδωμι, f. ώσω, *in manus trado*, *præbeo*; *cedo*, *remitto*. Th. δίδωμι, *do*.

ʼΕνδίεσαν, *incitabant*: pro ἐνδιήσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδιέω, verbi ἐνδίημι, *immitto*. Alii volunt esse a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ & ἵημι, *mitto*. Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι.) pro διώκω, ut sit *insecuti sunt*. Th. δίω.

ʼΕνδικος, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. pro δίκαιος, *justus*. ab ἐν & δίκη, *jus*.

ʼΕνδινα, τὰ, *intestina*: ab ἔνδον, *intus*.

ʼΕΝΔΙΟΣ, ȣ, *meridianus*. Et ἔνδιον substantivè ponitur pro διατριβῇ. hinc ἐνδιάω, *meridior*.

ʼΕνδοθεν, adv. *ex interiori loco*: &

ʼΕνδοθι, Poët. *intus*, *in*. ab ἔνδον, idem.

ʼΕνδοῖ, *INDU*. Dor. pro ἔνδον, *intus*.

ʼΕνδοιάζω, f. άσω, *dubito*: & inde

ʼΕνδοιάσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, & ἐνδοιαστὸς, *dubius*, *incertus*: &

ʼΕνδοιασμὸς, ȣ̃, ὁ, &

ʼΕνδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio*. ab ἐν & δοιάζω, *dubito*. à δοιὴ, *dubium*. Th. δύο.

ʼΕνδομάχας, α, ὁ. Poët. & Dor. pro

ʼΕνδομάχης, ȣ, ὁ, *intus vel domi pugnans*. ab ἔνδον, *intus*, & μάχομαι, *pugno*.

ʼΕνδομενία, *suppellex*: quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

ʼΕνδόμησις, εως, ἡ, *pila*, *moles erecta ad mœnia fulcienda*. ab inusit. ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo*.

ʼΕνδόμυχος, ȣ, ὁ, ἡ, *intestinus*. ex ἔνδον, *intus*, & μυχὸς, *penetrale*.

ʼΕΝΔΟΝ, *intus*, adv. & pro ἐν. hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*. ἔνδοθι, *intus*.

ʼΕνδοξάζω, *glorifico*. f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐνδοξάσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι ab ἐν & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

ʼΕνδοξασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

ʼΕνδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, *nobilis*, *gloriosus*, *opinabilis*: ἔνδοξα, τὰ, *res gloriosæ*, in comparat. ἐνδοξότερος. in superl. ἐνδοξότατος, ab iisd.

ʼΕνδόσιμον, ȣ, τὸ, *carminis*, *orationis*, vel *cantionis exordium*; *incitatio*, *occasio*: &

ʼΕνδοσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *gratuitus*: &

ʼΕνδοσις, εως, ἡ, *remissio*: ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

ʼΕνδότατος, ȣ, *intimus*: &

ʼΕνδοτάτω, adv. *intimè*. Superl. ut

ʼΕνδότερος, ȣ, *interior*: &

ʼΕνδοτέρω, adv. *interius*: compar. ab ἔνδον, *intus*.

ʼΕνδρυον, ȣ, τὸ, *cor & medulla arboris*: &

ʼΕνδρυον, seu --ος, *temo*, *aratrum*: ex ἐν & δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*.

ʼΕνδρυώδης, εος, ὁ, ἡ, *nemorosus*: ab ἐν & δρυώδης, *quernus*. Th. δρῦς, *quercus*.

ʼΕΝΔΥΚΕΩΣ, *prompto animo*, *diligenter*. Poët.

Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.
"Ενδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM*, *vestimentum*: ab ἐνδύω, *induo*; quod vide.
'Ενδυναμόω, *corroboro*. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνδυνάμωσαι præs. pass. ἐνδυναμοῦμαι, *invalesco*, imperf pass. ἐνεδυναμούμην, ου, οῦ, οῦτο, οῦτο. a. 1. pass. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν & δυναμόω, *roboro*. Th. δύναμαι, *possum*.
'Ενδυῶντες, nom. pl. præs. part. ab ἐνδύμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδυνάω, quod vide.
'Ενδυνάω, *irrepo*. f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ, ab ἐν & δύω, δυνάω & δῦμι, *subeo*.
'ΕΝΔΥΟ, *celeriter*, *ocyùs*. q. duobus momentis.
'Ενδῦσα, *induta*, a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δῦμι, vel δύω, *subeo*.
'Ενδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. &
'Ενδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo*, quod vide.
'Ενδυσις, εως, ἡ, *amictus*: ab
'Ενδύω, (ut & ἐνδυνάω, & ἐνδύομαι.) *INDUO*, cum dupl. acc f. ύσω a. 1. ἐνέδυσα a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω perf ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι· part. ἐνδεδυμένος. *indutus*. a. 1 m. ἐνεδυσάμην, ω ατο. imperat. m. a. 1. ἔνδυσαι άσθω. a. 1 sub. m. ἐνδύσωμαι, η, ηται. & in 2. pl. ἐνδύσησθε, a. 1. m. inf. ἐνδύσασθαι, & part. ἐνδυσάμενος. ab ἐν & δύω, seu δυνάω, *subeo*, *induo*.
'Ενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.
'Ενεβίβασεν, a. 1 ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono*. f άσω· ab ἐν & βιβάζω. Th. βαίνω, *incedo*.
'Ενεβριμησάμην, ω, ατο, *graviter interminatus sum*, a. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo*. Th. βρίμη, idem.
'Ενεγγυάω, -ῶ, *spondeo*. ab ἐν & ἐγγύη, *sponsio*.
'Ενηγγύησα, *spopondi*, ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνηγγύησα.
'Ενεγγὺς, idem quod Th. ἐγγὺς, *propè*.
'Ενέγκαι, *tulisse*, a. 1. inf. act. ἐνέγκας. a. 1. part. ab ἤνεγκα. a. 1. act. ἐνέγκαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνέγκασθαι. a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero*. f. οἴσω.
'Ενεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab
'Ενεγκον, a. 2. ind. ἐνεγκὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. ab inusit. ἐνέγκω, pro φέρω, *fero*. f. οἴσω.
'Ενεδίδου, 3. sing. imperf. act. quasi à διδόω. vide ἐδίδου·
'Ενέδρα, ας, ἡ, *insidiæ*: & inde
'Ενεδρεύω, *insidior*, cum acc. f. εύσω. p. ἐνήδρευκα. a 1. ἐνήδρευσα, imperat. ἐνέδρευσον, άτω. ab ἐνέδρα, quod ex ἐν & ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.

'Ενεδρεύων, οντος, ejusd. præs. part.
"Ενεδρον, ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, quod vide.
'Ενέδυσα, ας, ε, & in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. verbi ἐνδύω, *induo*, quod vide.
'Ενέεικα, ας, ε, pro ἔνεικα, sive ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, *fero*.
'Ενέηκεν, Poët. & Ion. pro ἐνῆκεν, a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν & ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, *mitto*, *statuo*, *induo*.
'Ενεθεὶς, έντος, *dilutus*, *infusus*: a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνέηκεν.
'Ενέθηκα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐντίθημι, *impono*: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
'Ενεθυμήθη, *pœnituit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.
'Ενείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum*: quod ab ἐν & εἰμὶ, *sum*: vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto*: facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.
"Ενεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter*, quod vide.
"Ενεικα, ας, ε, *attuli*, a. 1. Poët. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing a. 1. m. verbi ἐνείκω, inus. pro φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
'Ενείκειε, *intulisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, *ferat*, 3. sing. a. 1. sub. ab eod. them.
'Ενειλέω, ῶ, *INVOLVO*: f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. Ex ἐν & εἰλέω, *VOLVO*.
"Ενειμα, ας, ε, & in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. p. m. νένομα.
"Ενειμεν, 1. pl. præs. Poët. pro ἔνεσμεν, ab
"Ενειμι, *insum*. ἔνεστι, & per Apocop. Ion. ἔνι, pro ἔστι, *est*. τὰ ἐνόντα, præs. part. n. g. pl. num. *quæ penes vos sunt*: ab ἐν & εἰμὶ, *sum*.
'Ενεὶς, έντος, *qui misit*, & in f. g. ἐνεῖσα, & in n. g. ἐνὲν, a. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν & ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἶκα. a. 2. ἧν.
'Ενεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto*: interdum ab ἐνέω, seu ἐνέννυμι. Th. ἕω, perf. pass. εἷμαι.
"Ενεισι, *insunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.
'Ενείχετο, Ion. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo*.
'Ενείχθην, *latus sum*, Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. pass. unde part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero*.
"ΕΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, & Poët. εἵνεκα, & εἵνεκεν, *propter*, *causâ*, adv. regit genit. ἕνεκά σου, *tuâ causâ*, interdum subauditur: ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. οὗ ἕνεκα finem significat, ex quibus οὕνεκα, *quia*:

quia: ut τένεκα, ex τῦ ἕνεκα, hujus rei causâ, quapropter.
'Ενέκειτο, inerat, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, quod ab ἐν & κεῖμαι, jaceo: f. κείσομαι.
'Ενεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐγκολάπτω, insculpo. Th. κολάπτω, tundo: f. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, πται.
'Ενεκεντρίσθην, ης, η, insitus fui, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, insero: f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν & κέντρον, stimulus. Th. κεντέω, pungo.
'Ενεκίσσων, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω, concipio.
'Ενεκοπτόμην, impediebar, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, impedio: f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν & κόπτω, scindo.
'Ενεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ira vetus.
'Ενέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεκοπτόμην.
'Ενέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, intego: p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto: f. ψω. p. κέκρυφα.
'Ενεκτέον, referendum, adject. verbale à φέρω, fero: perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.
'Ενέκυρσα, incidi, & in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.
'Ενελίπανα, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν & λιπαίνω, pinguefacio. Th. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.
'Ενέμετο, vide in ἐνέμοντο.
'Ενεμήθην, a. 1. pass. ab ἐν & νέμω, tribuo, pasco: f. νεμῶ. p. νενέμημαι. a. 1. ἔνειμα.
'Ενέμοντο, depascebantur, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.
'Ενεμφύεσθαι, innasci. Th. φύω, nascor.
'Ενενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, nonaginta. Th. ἐννέα, novem.
'Ενενῆτο, cogitaret, Ion. pro ἐνενόητο, per contract. 3. sing. plusq. p. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, mens.
'Ενένιπεν. Non. &
'Ενένισπε, Attic. reduplic. pro ἤνισπε, verbi ἐνίσπω, idem quod ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.
'Ενενώκασι, per contract. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. pl. perf. act. ab ἐν & νοέω, cogito. Th. νόος, mens.
'Ενενώντο, cogitaverant, pro ἐνενόηντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi.
'Ενεοττοποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. à νεοττοποιέομαι, pullos excludo: à νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.
'Ενεόχμωσε, innovavit, 3. sing. a. 2. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo: à νεοχμὸς, novus. Th. νέος, idem.
'Ενεπάγησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐμπήγνυμι, infigo: ab ἐν & πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo: f. ξω.
'Ενέπαιζον, illudebam, imperf. act. &
'Ενέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo: f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν & παίζω, ludo.
'Ενεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi
'Ενέπηξεν, infixit, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, fut. ήξω.
'Ενεπεπόρπατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πορπάω, vel πορπέω, fibulis astringo. Th. πόρπη, fibula.
'Ενέπεσον, ceciderunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, cado.
'Ενεπήγνυτο, 3. sing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, infigo: ab ἐν & πήγνυμι, f. ξω, compingo. Desinentium in γνύω, vel γνύμι, tempora formantur à finitis in γω.
'Ενεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, impleo: f. σω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν & πλήθω, repleo. Th. πλέος, plenus.
'Ενέπνευσαν, 3. plur. a. 1. act. ab ἐμπνέω, inspiro: ab ἐν & πνέω, spiro: f. πνεύσω.
'Ενεπνεύσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐμπνέομαι, respiro, revivisco: ab ἐν & πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro.
'Ενεποιήσαντο, duxerunt, 3. plur. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, facio in. Them. ποιέω, facio.
'Ενέποισιν, Dor. pro ἐνέπουσιν, dicunt, vocant, 3. plur. præs. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ.
'Ενέπρηθον, incendebant, 3. pl. imperf. &
'Ενέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo: f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, uro.
'Ενέπτυσα, ας, ε, inspui, a. 1. ind act. ἐνεπτύσθην, a. 1. ind. pass. ab ἐμπτύω, inspuo: f. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. Ex ἐν & πτύω, spuo.
'Ενέπω, insequor, ab ἕπω, sequor: &
'Ενέπω, (& Poët. ἐννέπω) dico, cano; item calumnior: &
'Ενέπων, alloquens, ejusd. præs. part. ab ἐν & ἔπω, dico: a. 1. εἶπα.
'Ενεργάζομαι, facio in, ingenero: ab ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον.
'Ενέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia: &
'Ενεργέω, ῶ, operor, intus efficio, ago: f. ήσω. p. ἐνήργηκα. præt. pass. ἐνήργημαι. a. 1. ἐνήργησα. imperf. pass. ἐνηργούμην, οῦμην, εῖς, ου, εῖτο, εῖτο. ab ἐνεργὴς, efficax. Th. ἔργον, opus.
'Ενεργῆ, acc. sing. ab ἐνεργὴς, quod vide.
'Ενέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio, facultas: à. 1. perf. perf. pass. verbi ἐνεργέω, operor, quod vide.
'Ενεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.
'Ενεργητικὸς, ἡ, ὸν, activus, a, um: ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.
'Ενεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, operator, efficax: q. ἐν ἔργῳ ὤν.
'Ενεργῶς, efficaciter, adv. ab ἐνεργὴς, quod vide.

'Ενερθε,

Ἔνερθε, & ἔνερθεν, *infrà*, adv. ab ἐν & ἔρα, ας, ἡ, *terra*.
Ἔνεροι, *mortui*, *manes* : dat. pl. Ion. ἐνέροισι· ab iisd. &
Ἐνέρτερος, *inferior*, per Sync. pro ἐνερώτερος, compar. ab ἔνερος, *inferus*.
Ἐνέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι, *intrare*, *ingredi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Ἕνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι. ab ἐν & ἵημι, *mitto*. a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, & per Systolen dici pro ἐνῆσαν.
Ἐνεσία, ας, ἡ, *consilium* : ab
Ἔνεσις, εως, ἡ, *immissio* : ab ἐνίημι, *immitto* : quod ex ἐν & ἵημι, *mitto*.
Ἐνέσται, per Sync. pro ἐνέσεται, f. 1. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἐνέσταχτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐνστάζω, *instillo* : f. ξω. Th. στάζω, *stillo*.
Ἐνεστεῶτος, Ion. pro ἐνεστῶτος, gen. sing. ab ἐνεστὼς, quod vide.
Ἐνεστησάμην, a. 1. m. verbi ἐνίστημι. ab ἐν & ἵστημι, *sto* : f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Ἔνεστι, & ἔξεστι, *licet*, *inest*. Th. εἰμί.
Ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ, καὶ τὸ, *præsens* : dat. sing. ἐνεστῶτι, perf. part. per Crasin pro ἐνεστηκώς. ab ἐν & ἵστημι, *sto* : f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.
Ἐνετειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo* : cum dat. f. ἐντελοῦμαι. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν & τέλλω, pro προστάσσω.
Ἐνέτη, ης, ἡ, *fibula* : ab ἐνίημι, *injicio* : ab ἐν & ἵημι, *mitto*.
Ἐνετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VENETIA* : &
Ἐνετὸς, οῦ, ὁ, *VENETUS*.
Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor* : ab ἐν & τυγχάνω, f. τεύξομαι, *sum* : a. 2. ἔτυχον.
Ἐνετύλιξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐντυλίσσω, *involvo* : f. ξω. p. ἐντετύλιχα. ab ἐν & τυλίσσω, *in modum culcitræ convolvo*, quod à τύλη, *culcitra*. Th. τύλος, *callus*.
Ἐνέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *interpello* : f. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum*.
Ἐνεύδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire*, præs. inf. ab ἐν & εὕδω, f. εὐδήσω, *dormio*.
Ἐνευλογέω, *benedico* : f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν & εὐλογέω. Th. λέγω, *dico*.
Ἐνεύσαν, *natarunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.
Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ἐνεφανίσθην, & in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo*, *indico*, *ostendo* : f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. a. 2. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.
Ἐνεφορεῖτο, *satiebatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, *repleor* : quod ab ἐμφορέω, *importo*. Th. φέρω, *fero*.
Ἐνέφραξαν, *obstruxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo* : f. ξω.
Ἐνέφυν, υς, υ, a. 2. & part. ἐμφὺς, *inhærens* : ab ἔμφυμι, *adhæreo*. Th. φύω.
Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, *afflo* : f. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν & φυσάω, *flo*.
Ἕνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. *propter*, *gratiâ*.
Ἐνεχάρασσον, ες, ε, *insculpebam*, imp. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *sculpo*.
Ἐνέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo* : ex ἐν & χέω, *fundo* : f. χέω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχεα.
Ἐνέχεεν, 3. sing. a. 1. vel imperf. ejusd. verbi.
Ἐνεχείρει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior* : f. ήσω. a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν & χεὶρ, *manus*.
Ἐνέχεσθαι, *detineri*, *implicari* : ab ἐν & ἔχω, *teneo*.
Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. pass. ἐνέχθην. a. 1. imperat. ἐνέχθητι, in optat. ἐνεχθείην. & in sub. ἐνέχθω, & a. 1. inf. pass. ἐνεχθῆναι.
Ἐνεχθῆναι, ejusd. a. 1. inf. pass.
Ἐνέχραε, 3. sing. a. 2. verbi ἐγχραύω, vel ἐγχράω, *infligo* : ab ἐν & χράω, *commodo*.
Ἐνεχυράζω, f. άσω, *pignoror*, *pignora capio*, *loco pignoris accipio*, vel *aufero* ; *oppignoro* : ab ἐνέχυρον, *pignus*, quod vide.
Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus*, *oppignoratum* : &
Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, *pignoratio*, *pignus* : à perf. pass. anteced. verbi.
Ἐνέχυρον, ου, τὸ, *pignus*, *arrhabo* : q. d. quo aliquid tutum redditur : ab ἐχυρὸς, *tutus*.
Ἐνέχω, *immineo*, *insto*, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε. præs. pass. ἐνέχομαι, *teneor*, *implicor*, *obstringor*, *obnoxius sum* : ab ἐν & ἔχω, *habeo*.
Ἕνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, ου, ὁ, seu ἐνὸς, vel ἔννος, ου, ὁ, *annus*.
Ἐνηβητήρια, τὰ, *loca amœna*, *in quibus juvenes voluptatibus indulgent*. Ex ἐν & ἡβητήριον, *locus amœnus*. Th. ἥβη, *pubes*.
Ἐνήδρευον, *insidias collocabam*, imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior*, quod videas.
Ἐνήεια, ας, ἡ, *benignitas*, *mansuetudo* : ab ἐνηὴς, quod adi.
Ἐνῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat*, imperf. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.
Ἐνηέος, *placidæ*, gen. sing. ab
Ἐνηὴς, έος, ὁ, ἡ, *benignus*, *placidus*, *mitis* : εὖ ε, ἔεος, *bonus*.
Ἐνηθῆναι, *immissum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto* : ab ἐν & ἵημι, *mitto*.

'Ἐνῆκα, ας, ε, *immisi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Ἐνήλατα, *ligna recta, in quæ defiguntur & adiguntur in gradus scalæ*: ab ἐν & ἐλαύνω, *agito*.

'Ἐνήμενος, ου, *insidens*. Poët. pro ἐγκαθεζόμενος. quod ex ἐν & ἧμαι, *sedeo*.

'Ἐνημμένος, η, ον, *alligatus, annexus*, item *indutus*; part. perf. pass. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto*.

'Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum*. ab ἐν & εἰμὶ, *sum*.

'Ἐνήνοθα, *florui*, perf. m. verbi ἐνανθέω ex ἐν & ἀνθέω, *floreo*. f. ήσω. p.m. ἤνθα, & inserto ο, ἤνοθα. Them. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

'Ἐνήνοχα, *tuli*, præt. m. Att. verbi φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

'Ἐνήρατο, *interfecit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐναίρω, *occido*. f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. ab ἐν & αἴρω, *tollo*.

'Ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi*; a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio*. Them. ἀρχὴ, *initium*.

'Ἐνηχέω, ῶ, *insono, inculco*: & pass. ἐνηχοῦμαι, *doceor*: ab

'Ἔνηχος, ου, ὁ, ἡ, *sonans, sonorus*: ab ἐν & ἦχος, *sonus*.

'Ἔνησα, *nevi*, a. 1. ind. act. à νέω, *neo*. f. νήσω. p. νένηκα.

'Ἐνῆσαν, *inerant*, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, *insum*. imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ *sum*.

'Ἐνήσειν, *jaculatum esse*, f. 1. inf. ab ἐνίημι, f. ἐνήσω, ab ἐν & ἵημι, *mitto*.

'Ἐνθ' pro ἔνθα, *hic, illic*. & Dor. ἐνθὲ pro ἐλθὲ, *veni*.

'ΕΝΘΑ, adv. *hic, ibi, illic, ubi, tum*. ἐνταῦθα, idem. ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic, illic*.

'Ἐνθάδε, & Att. ἐνθαδὶ, *hic, huc, illic*.

'Ἔνθακεν, *tunc, ibi*. &

'Ἐνθάπερ, *ubi*. ab ἔνθα.

'Ἐνθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic, tunc*. quod vide.

'Ἐνθεάζειν, *divino spiritu afflatum esse*. ab ἔνθεος, *in quo Deus est*. Th. θεὸς, *Deus*.

'Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. & Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere* a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab ἐν & τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

'Ἔνθεν, ἐνθένδε & ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*. adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic*.

'Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο seu ἐνέθου, *imposuisti*. 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio, impono*. ab ἐν & τίθημι, *pono*.

'Ἔνθεος, ου, ὁ, ἡ, *numine afflatus, divinus*: ab ἐν & θεός.

'Ἔνθες, *impone*, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impono*. a. 2. ἐνέθην.

'Ἔνθεσις, εως, ἡ, *impositio manuum*: &

'Ἔνθετος, ου, ὁ, *insitus*, ab ἐντίθημι, quod vide.

'Ἐνθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc, illinc* quod vide.

'Ἔνθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, *veneris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, *venio*. Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

'Ἐνθορέω, *insilio*. ab ἐν & θορέω, seu θορέω, *salio*.

'Ἔνθορον, *insilui*, pro ἐνέθορον, ejusd. a. 2. act.

'Ἔνθου, vel pro ἐνέθου, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμην. vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν & τίθημι, *pono*.

'Ἔνθους, per contractionem, pro ἔνθεος, quod vide.

'Ἐνθουσιάζω, seu -άω, f. άσω, p. ακα, *fanatico*, seu *divino furore agor, numine afflor*: ab ἔνθους.

'Ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, & ἐνθουσίασις, εως, ἡ, *fanaticus*, seu *divinus afflatus*, Angl. enthusiasm. &

'Ἐνθουσιαστὴς, οῦ, ὁ, *numine afflatus, fanaticus*. Angl. enthusiast. &

'Ἐνθουσιαστικὸς, οῦ, *numine afflatus, fanaticus*; item activè *furore corripiens*, à perf. pass. anteced. verbi.

'Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. ab ἔνθους, Th. θεός.

'Ἐνθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1 m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo*. f. θρέψω. a. 2, ἔτραφον. præt. m. τέτροφα.

'Ἐνθρονίζω, *in throno loco*: & --ίζομαι, *in throno sedeo*, ἐνεθρονίσθην. a. 1. pass. ab ἐν & θρόνος, quod à θράω, *sedeo*.

'Ἐνθρύπτω, f. ψω, *imminuo, intero*. a. 1. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω, *frango*.

'Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, *cogito, mente agito & verso*. f. ήσομαι. p. ἐντεθύμημαι. a. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η, ab ἔνθυμος, *qui est animo præsenti*. Th. θυμὸς, *animus*.

'Ἐνθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.

'Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, sensum*: *ENTHYMEMA*, syllogismus: &

'Ἐνθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commentatio*: à perf. pass. ejusd. verbi.

'Ἐνθυμία, ας, ἡ, *cogitatio*: &

'Ἐνθύμιον, ου, τὸ, idem. & *id quod in animo versatur*: &

'Ἐνθύμιος, ου, ὁ, ἡ, *qui in animo est, & de quo cogitamus*: &

'Ἔνθυμος, ου, ὁ, ἡ, *qui est animo præsenti*: (cui ἄθυμος, oppon.) ab ἐν & θυμὸς, *animus*.

'Ἔνθω, *veniam*, Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. Sic ἐνθὼν, *veniens*, Dor. pro ἐλθὼν, *profectus*, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι.

'Ἔνι, per Apocop. Ion. pro ἔνεστι, *licet*, vel pro ἔνεισι, *insunt*, ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Ενὶ, *in*, Poët. pro ἐν.

'Ενὶ, *uni*, dat. sing. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um*.

'Ενιαύσια, adverbialiter, pro *quotannis*. n.g. pl. num. ab

'Ενιαύσιος, ου, ὁ, ἡ, *annuus, anniversarius*: ab

'ΕΝΙΑΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *annus*. q. d. ἀπὸ τῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι. inde ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago*.

'Ενιαχῆ, *nonnullis in locis, aut partibus*. idem quod.

'Ενιαχοῦ, *alicubi*. Th. ἔνιοι *aliqui*.

'Ενύδρους, υδος, ἡ, *lutra*, credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.

'Ενιδεῖν, a. 2. infinit. &

'Ενιδὼν, a. 2. part. verbi ἐνείδω. Th. εἴδω, *video*.

'Ενίει, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι *mitto*, vel ἕω.

'Ενιιν, *iniit*, 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι. ab ἐν & εἶμι, *eo*.

'Ενιέναι, præs. infi.t & ἐνιεὶς, præs. part. &

'Ενίετε, *immittite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἴεθι, ἱέτω. ab

'Ενίημι, *immitto, injicio*. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*. imperf. ἵην. a. 2. ἧν.

'Ενίκα, *vincebat*, 3. sing. imperf. ut & in 3. pl. ἐνίκων, verbi νικάω, *vinco*. f. ήσω. p. νενίκηκα.

'Ενικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου. Poët. & Ion. a. 2. m. imperat. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν κατὰ & τίθημι, *pono*.

'Ενικλάω, *infringo*. ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν, & κλάω, *frango*.

'Ενικμος, ου, *humidus*. Th. ἰκμὰς, *humor*.

'Ενικνέομαι, -ῦμαι, *intro, penetro*. ab ἱκνέομαι, *venio*.

'Ενικὸς, ῦ, *singularis*. &

'Ενικῶς, adv. *singulariter*. Th. εἷς, *unus*.

'Ενιοι, ων, οἱ, *aliqui, nonnulli*. quasi ἔνι οἳ, *sunt qui*. Hinc

'Ενίοτε, *interdum*, & ἐνιαχοῦ, *alicubi*. ab eod.

'Ενιπὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

'Ενιπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio*. ab ἐνίπτω, *objurgo*. quod ab ἐν & ἔπω, *dico*.

'Ενιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω. Them. πρήθω, *uro*.

'Ενίπτω, f. ψω, *dico, objurgo*. ab ἐν & ἔπω, *dico*. & pro ἐνέπω, *indico, declaro*.

'Ενισκίμπτω, *innitor, incumbo*, pro ἐνσκίμπτω, Poët. Th. σκίμπτω, *nitor, incumbo*.

'Ενισπε, *dixit*, a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel ἐνίσπειν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Them. ἔπω, *dico*.

'Ενισσέμεν, *terrere*, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, *dico*.

'Ενίσταιντο, *sistineant*, 3. pl. ind. pass. ab

'Ενίστημι, *insto, impendeo, immineo*. f. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, & per Crasin ἐνεστὼς, ῶτος, & in f. g. ἐνεστῶσα. & in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia*. a. 2. act. ἐνέστην. f. 1. m. ἐνστήσομαι. ab ἐν & ἵστημι, *sto*.

'Ενίσχειν, Ion. pro κατέχειν, *impedire*. ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.

'Ενισχύω, *corroboro*. f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. a. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν & ἰσχύω, *possum*. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

'Ενναέτες & ἐινάετες, adv. *per novem annos*. ab ἐνναέτης, quod vide.

'Ενναέτηρος, ου, (ἐνναετήρω, dual. num.) *novennis*. &

'Ενναέτης, εος, ὁ, ἡ, *novennis*. ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

'Ενναίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, *occido*.

'Ενναίω, *inhabito*. Th. ναίω.

'Ενακόσιοι, αι, α, *nongenti*: &

'Ενακοσιαστὸς, ῦ, *nongentesimus*: ab ἐννέα & κόσιοι, numerorum terminatio, vide infrà ἐνενήκοντα.

'Εννάτῃ, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab

'Εννατος, η, ον, *nonus, a, um*. ab

'ΕΝΝΕ'Α, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM*, ἄκλιτον.

'Εννεάβοιος, ου, ὁ, ἡ, *novem boum*, seu *ejus nominis nummûm pretium valens*. à βοῦς, *bos*, & ἐννέα, *novem*.

'Εννεάνυχες & εἰνάνυχες, adv. *per novem noctes*. ab ἐννέα, *novem*, & νὺξ, *nox*.

'Εννεάφωνος, ὁ, ἡ, *novem voces habens*. Epithet. fistulæ. ex ἐννέα, *novem*, & φωνὴ, *vox*.

'Εννεάχιλοι, *novem millia*: ab ἐνέα, & χίλιοι, *mille*.

'Εννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, & -ήκοντα vel -ἄκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem ut in linguâ Latinâ *ginta*. Sic κόσιοι est terminatio eorum, quæ crescunt per centum, &c.

'Εννεὸς, ῦ, *attonitus, mutus* q. ἐναυὸς, ex ἐν & αὔω, *clamo*. in quo vox præ metu & stupore suppressa.

'Εννεπε, *dixit*, a. 2. Poët. & Ion. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. ab ἐν & ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

'Εννέποισα, ας, ἁ, Dor. & Poët. pro ἐννέπουσα, ης, ἡ, *locuta*. ejusd. part.

'Ενεσία, ας, ἡ, *consilium*: ab ἔνεσις, *immissio*, quod ab ἐνίημι, *immitto*. Them. ἵημι, *mitto*.

'Εννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. & Poët. pro ἐνεσίαις.

'Εννεύω, *INNUO*, *nutu significo*. imperf. ἐνένευον. f. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo*.

'Εννέωρος, ου, ὁ, ἡ, *novennis*. ab ἐννέα, *novem*, & ὥρα, ας, ἡ, *annus, hora*.

'Εννῆμαρ, adv. *per novem dies*: ab ἐννέα, *novem*, & ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.

'Εννη seu ἕνη, pro ἕνη, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies*.

Th,

Th. ἔνος seu ἔνος, *annus.*

"Ἔννηφιν, *perendinum:* ab ἔννη. φι est Paragoge Poët.

Ἐννοέω, -ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor:* ab ἔννοος, quod vide.

Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *sensi,* a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito.* Them. νόος, *mens.*

"Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio,* ab ἔννοος, *cordatus,* quod ab ἐν & νόος, *mens.*

"Ἐννόμως, *legitimè,* adv. vide in ἔννομος,

"Ἔννομος, ου, ὁ, ἡ, *legitimus, subjectus legi:* ab ἐν & νόμος, *lex.* Th. νέμω, *tribuo.* p. m. νένομαι.

"Ἔννοος, & ἔννους, ου, ὁ, ἡ, *mentis compos, sapiens, prudens:* ab ἐν & νόος, νοῦς, *mens.*

Ἐννοσέμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. 1. inf. verbi ἐννόθω, habente ν, gemin. metri gratiâ. vide ἐνόθω.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptuni Epith. *terræ quassator.* ab ἐνόω, *moveo,* (quod ab εἷς, ἑνός, *unus,*) & γαῖα, *terra.*

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. & Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, *moveo,* & τὴν δᾶν, pro γῆν, *terram.*

"Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἕννυμαι. vide in ἐννύω, *induo.*

"Ἔννυχον, vel -ύχιον, adver. *noctu, multâ nocte.* ab

"Ἔννυχος, η, ον, seu ἐννύχιος, ου, *nocturnus, a, um.* ab ἐν & νύξ, νυκτός, ἡ, *nox.*

"Ἐννυχώτερον, *maturius,* comparat. ab ἔννυχον, *noctu.* quod vide.

Ἐννύω, & ἕννυμι, *induo.* Th. ἕω, idem.

Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1, part. verbi ἐννοέω, *mente concipio.* ab ἐν & νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Ἐνόησα, ας, ε, *cognovi,* a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito.* f. ήσω. ab eod. th.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, *motio, agitatio.* Hesych. ἐννοσέμεν, ἐπιπλῆσσειν.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, *familiarem reddo.* ab ἐν & οἶκος, *domus.*

Ἐνοικέω, *inhabito.* f. ήσω. p. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν ab ἐν & οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio.* à perf. pass. superioris verbi.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio.* ab ἐν & οἰκίζω. Th. οἶκος.

"Ἔνοικος, ου, ὁ, ἡ, *incola; inquilinus; domesticus:* ab ἐν & οἶκος.

Ἐνομίζοντο 3 pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo.* f. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνόμισον quod à νόμος, *lex.*

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, *in consuetudine sum alicujus, conversor.* ab ἐν & ὅμιλος, *cœtus, turba.*

Ἐνομίλησα, *usus consuetudine,* ejusd. a. 1. ind. act.

Ἐνόν, *quum liceat, quod inest,* &

Ἐνόντα, τά, *quæ penes vos sunt,* ubi Ellipsis Præpos. κατά. præs. part. ab ἔνειμι, *insum,* quod vide.

"Ἐνοπη, ης, ἡ, *Enope,* nomen. propr.

Ἐνοπή, ῆς, ἡ, *clamor.* ab ἐνέπω, *dico.* Th. ἔπω, idem.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, *armati.* ab ἐν & ὅπλον, *arma.*

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor.* ab ἐν & ὅπλον, *arma.*

Ἐνορᾶν, *inspicere, animadvertere.* Ex ἐν & ὁράω, *video.*

Ἐνόρκιος λόγος, *verbum jurejurando firmatum.* ἐνόρκιος, Poët. pro

"Ἔνορκος, ου, ὁ, ἡ, *juratus, jurejurando obstrictus,* vel *comprobatus:* ab ἐν & ὅρκος: *jusjurandum.*

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.

Ἐνορχίων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab

Ἐνόρχης, idem quod,

"Ἔνορχος, & ἔνορχις, *testiculos habens, mas.* ab ἐν & ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus.*

"ΕΝΟΣ, & ἔνος, vel ἔννος, seu ἔννος, ου, ὁ *ANNUS,* hinc ,

"Ἔνος, η, ον, *annuus.* ἔνη καὶ νέα, *ultima dies lunaris mensis,* quasi *vetus & nova.*

Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto.* f. ήσω. p. νενόσηκα. Them. νόσος, *morbus.*

"Ἔνωσις, εως, ἡ, *motus.* ab ἐνόω, *moveo.* Th. εἷς, ἑνός, *unus.*

Ἐνοσίχθων, *terræ quassator,* Neptuni Epith. quod ab ἐνόω, *quatio.* (ab εἷς, *unus,*) & χθών, *terra.*

Ἐνόσουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto.* Them. νόσος, *morbus.*

Ἐνοσφίσθησαν, *separati sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsim.*

Ἑνότης, ητος, ἡ, *unitas.* ab εἷς, ἑνός, *unus.*

Ἐνοχλέω, -ῶ, *turbo, molestus sum.* f. ήσω. p. ἠνώχληκα. ab ἐν & ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba.*

Ἐνοχλοῦσι, ejusd. 3. pl. præs. ind. act.

"Ἔνοχος, ου, ὁ, ἡ, *obstrictus, obnoxius, reus:* ab ἐνέχομαι, *obstringor:* ab ἐν & ἔχω, *habeo.*

Ἐνσημαίνω, f. ανῶ, *significo, exprimo, imprimo:* ab ἐν & σημαίνω. Them. σῆμα, *signum,*

Ἐνσκήπτω, *ingruo, irruo,* de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado, ruo.*

"Ἔνστασις, εως, ἡ, *exordium, & auspicatio rei institutæ, instantia litis & causæ, institutum:* item figura Oratoria: &

 Ἐνστά-

Ἐνςάτης, ȣ, ὁ, *qui in via obsistit, adversarius* : &

Ἐνςατικὸς, ȣ, *instans & urgens* : ab ἐνίςαμαι, *insto* : ab ἵςημι.

Ἐνςέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere, vestire*, Th. ςέλλω, *amicio, orno*.

Ἐνςρέφομαι, ῃ, εται, *invertor*. f. ψομαι. ab ἐν & ςρέφω, *verto*. f. ψω. a. 2. ἔςραφον.

Ἐνσχερὼ, vide σχερὸς, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, propé*.

Ἐντακεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo*. ab ἐν & τάκω, Dor. τήκω, *liquefacio*. f. ξω.

Ἐνταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo*. perf. pass. ἐντέταλμαι. præt. m. ἐντέτολα, ab ἐν & τέλλω, *mando*.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, *mandatum*. ab ἐντέλλω, vide ἐνταλθεὶς.

Ἐντανύειν, *intendere*. Ex ἐν & τανύω, idem quod th. τείνω, *tendo*.

Ἔντασις, εως, ἡ, *intentio*; *contentio*; *productio* : &

Ἐντατὸς, ȣ, *intentus* : &

Ἐντατικὸς, ȣ, *intendendi vim habens* : omnia ab ἐντείνω, *intendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐνταῦθα, & ἐνταυθοῖ, *hîc, illic, huc, eo*. Th. ἔνθα, *hîc, ibi*.

Ἐνταφεὶς, έντος, *sepultus* : a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod.

Ἐνταφιάζω, *funero, ad sepulturam corpus compono*. f. άσω. p. ἐντεταφίακα. perf. pass. ἐντεταφίασμαι. ab ἐν & ταφὴ, *sepultura*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Ἐνταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Ἐνταφιασμὸς, ȣ, ὁ, *funeratio* : &

Ἐνταφιαςὴς, ȣ, ὁ, *funerator*. à perf. pass. verbi ἐνταφιάζω.

Ἐντάφιον, ȣ, τὸ, *sepultorium linteum*, *exequiæ* : ab

Ἐντάφιος, ȣ, ὁ, ἡ, *sepulchralis, funebris* : ab ἐν & ταφὴ, *sepultura*, quod à θάπτω, *sepelio*.

Ἔντε', pro ἔντεα, *arma*: quod vide.

Ἔντεα, τὰ, & per contract. ἔντη, *arma, vasa, convivalia*.

Ἐντειλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, quod vide.

Ἐντείνω, f. ενῶ. p. ἐντέτακα, *INTENDO*; *cædo, ferio*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐντελεῖται, 3. sing. f. 2. m. ἐντελȣ͂μαι vide ἐντέλλομαι.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus* : ab ἐντελεχὴς.

Ἐντελὴς, έος, ὁ, ἡ, *absolutus, perfectus*, à τέλος, εος, τὸ, *perfectio*.

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *perfectus, assiduus*. vide in ἐνδελέχεια.

Ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, cum dat. f. 1. m. ἐντελȣ͂μαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν & τέλλω, *sum, fio*.

Ἐντενὴς, έος, ὁ, ἡ, *intentus, contentus*, & inde.

Ἐντενίζω, f. ίσω, *oculos defigo* : ab ἐν & τείνω, *tendo*.

Ἔντερον, ȣ, τὸ, *intestinum*, ab ἐντὸς, *intus, intra*.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*.

Ἐντεσιεργὸς, epichet. est mulorum, *subjugalis*. fortè ab εἴργω, *arceo*, & ἔντεα, τὰ, *vasa*.

Ἐντεσιουργὸς, ȣ, ὁ, *armorum opifex*. ab ἔντεα, *arma*, & ἔργον, *opus*.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*. f. ἐντελȣ͂μαι. p. ἐντέταλμαι, σαι, ται ab ἐν & τέλλω, *mando*.

Ἐντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um*, perf. pass. verbi ἐντείνω, *intendo*. vide ἐντέτακα.

Ἐντεταμένως, adv. *vehementer*. deriv. ab ἐντεταμένος, quod vide.

Ἐντέτακε, 3. sing. perf. pass. verbi ἐντείνω, quod vide.

Ἐντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor, invenio*. ab ἐν & τυγχάνω, *sum*, f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ἔνθα, *hîc, illic*.

Ἔντευξις, εως. ἡ, *interpellatio, preces*. in nom. pl. ἐντεύξεις, ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Ἔντεχνος, ȣ, ὁ, ἡ, *peritus*; *artificialis*. Th. τέχνη, *ars*.

Ἐντήκω, f. ξω, *illiquefacio, instillo*; *imprimo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἐντὶ, *sunt*, Dor. pro εἰσὶ, & ἐστὶ, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐντίθημι, & ἐντίθεμαι, *impono, insero, recondo*. Th. τίθημι.

Ἔντιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *pretiosus, honoratus*, compar. ἐντιμότερος, *dignior*, ab ἐν & τιμὴ, *honor, pretium*. Th. τίω, *honoro*.

Ἔντο, *miserunt*, 3. pl. ab ἕμην, a. 2. m. verbi ἵημι *mitto*. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*, ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono*. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν & τέλλω, *mando*.

Ἔντομα, ων, τὰ, *insecta* : tum *incisiones, victimæ*. Ex ἐν & τέμνω, *seco*. præt. m. τέτομα.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, *exsectus, castratus* : ab eod. them.

Ἔντονος, ὁ, ἡ, *intentus, acer, vehemens*. Ex ἐν & τείνω, *tendo*. p. m. τέτονα.

Ἐντόπιος, ȣ, ὁ, ἡ, *inquilinus*, ejus loci incola, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

ἘΝΤΟΣ, *INTUS, intra*, adv. hinc

Ἔντοσθε & ἔντοσθι, pro eod.

Ἐντράπελος, ȣ, *illiberalis, turpis*, quod quilibet aversari debet. Vide τραπελὸς, Th. τρέπω, *verto*.

Ἐντραπείην, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι quod adi.

Ἐντραπῇ, *erubescat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι. a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐντρεπε,

Ἔντρεπε, *revertere*, præs. imperat. act. vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπομαι, *revereor*, *erubesco*; *curo*. verb. med. f. ἐψομαι. p. ἐντέτραπται. impert. ἐνετρεπόμην, ου, ετο, a. 2. pass. ἐνετράπην, *erubui*, a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. ἐντραπήσομαι. passivè *mutor*, *flector*: ab

Ἐντρέπω, *pudore afficio*: quasi facio: ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραπον· ab ἐν & τρέπω, *verto*.

Ἐντρέφω, *innutrio*: f. ἐνθρέψω. p. ἐντέθρεφα. præs. pass. ἐντρέφομαι. ab ἐν & τρέφω, *alo*, f. ψω, a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἐντρεχής, έος, ὁ, ἡ, *solers*, *diligens*: ab

Ἐντρέχω. *incurro*, *convenio*, *quadro*, *inhæreo*: ab ἐν & τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ἰψω. p. ιφα. *intero*. *infrico*: & Metaph. *infligo*, *incutio*. *impingo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἔντριτος, & ον, *triplex*: ab ἐν & τρίτος, *tertius*: &

Ἔντριτος, substant. *mediator inter duos*: Gl. Phil. *sequester*, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ, ἡ, *tremefactus*: ex ἐν & τρόμος, *tremor*: à τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, *tremo*.

Ἐντροπαλίζω, *respecto reflectens inter eundum*: à τροπαλίζω, idem quod τρέπω, *verto*.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia*, *pudor*: à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι. quod vide.

Ἔντροφος, ου, ὁ, ἡ, *innutritus*: ab ἐντρέφω. ibi vide.

Ἐντρυφάω, ῶ, *oblecto me*, *luxuriosè utor*; *ludificor*. f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα· ab ἐν & τρυφὴ, *mollities*: Th. θρύπτω, *frango*.

Ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *adeo aliquem precandi cauſſâ*, *interpello*, *nanciscor*: f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον· ab ἐν & τυγχάνω, *sum*.

Ἔντυε, *parabat*, Ion. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, *armo*, *instruo*: ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυλίσσω, *involvo*: f. ίξω. p. ἐντετύλιχα, a. 1. ἐνετύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν & τυλίσσω, *in modum culcitræ involvo*: quod à τύλη, *culcitra*, *stragulum*.

Ἐντυνάσθαι, a. 1. inf. m. &

Ἔντυνον, *para*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, *apparo*, *instruo*. Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυπὰς, adv. *impreſſo corporis vestigio*, *obvolutim*: ab

Ἔντυπος, *impreſſus*: quod &

Ἐντυπόω, *imprimo*, *informo*, *insculpo*: f. ώσω. p. ἐντετύπωκα. p. pass. ἐντετύπωμαι· ab ἐν & τύπος, *vestigium*, *nota*. ab ἐν & Th. τύπτω, *verbero*.

Ἐντύω & ἐντύνω, *instruo*, *apparo*. Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, *Mars*, *Martius*. Th. Ἐνυὼ, ἡ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, *contumeliâ afficio*. f. ίσω. p. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος, ab ἐν & ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

Ἐνυεὺς, έος, ὁ, *ENYEUS*, nomen propr. viri.

Ἐνύδριος, ου, ὁ, ἡ, *aquatilis*, *irriguus aquis*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ἐνυμφοκόμησε, *sponsam ornavit*, a. 1. act. 3. singul. verbi νυμφοκομέω· ex νύμφη, *sponsa*, & κομέω, *orno*.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel σσω *fodio*, *punctim cædo*. f. ξω, p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, *somnio*. f. άσω. p. ἐνυπνίακα, f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι· ἐνυπνιάσθην. a. 1. & inde à perf. pass.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, *insomniator*: ab

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, *insomnium*. Accipitur etiam adverb. per *somnum*: ab ἐν & ὕπνος, *somnus*.

Ἐνύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, *nicto*, *præ somno capite nuto*: f. ξω, præt. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, à νεύω, *nuo*.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, *magnum intestinum*, quia ἐν ὑστέρῳ, *in postremo* corporis. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐνυφαίνω, *intexo*: &

Ἐνυφαντὸς, οῦ, *intextus*: ex ἐν, *in*, & ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

ἘΝΥΩ', όος, οῦς, ἡ, *Bellona*, *Dea bellica*. Hinc Ἐνυάλιος, ου, ὁ, *Mars*.

Ἐνύω, *perimo*, quod & ἔνω· Etym. pro φένω, & ex eo fit per Aphæresin.

Ἐνχερῶς, Poët. *perpetuâ serie*. Simpliciter dicitur χερῶς, quod vide.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. sing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, *distribuo*.

Ἐνωπῆ, *manifestè*, *coram*. Dativus adverbialiter usurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, *aspectus*: ab ἐν & ὢψ, ὠπὸς, ὁ. *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐνώπια, τὰ, *parietes domûs qui sunt è regione januæ*: &

Ἐνώπιον, adv. *in conspectu*, *coram*: ab

Ἐνώπιος, ου, *qui in alicujus præsentiâ quid dicit aut facit*, *adversus*: q. d. ἐν ὠπί. (Hinc ἐνωπαδίως, *perspicuè*.) ab ἐνωπὴ, *aspectus*. id vide.

Ἐνώρσε, a. 1. ind Æol. &

Ἐνώρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq. p. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρω· ab ἐν & ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὤρηκα. perf. pass. ὤρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri. ἄκλιτον. Hebr. *homo*.

Ἐνωσάμην, ω, ατο, *cogitavi*, per Crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ἐνῶσι, *insint*, 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι,

ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.
Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio: ab ἑνόω. unio. Th. εἷς, unus.
Ἐνώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώπιον, & ab iisd.
Ἐνωτίζομαι, auribus percipio: f. ἐνωτίσομαι & Att. -ῦμαι. a. 1. m. ἐνωτισάμην. f. 1. pass. ἐνωτισθήσομαι. ab ἐν & ὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. ὖας, ατος, τό, idem.
Ἐνώτιον. ϐ, τὸ, inauris: ab iisd.
Ἐνώτισαι, ἐνωτισάσθω. 2. & 3. sing. &
Ἐνωτίσασθε, auribus percipite, 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.
Ἐνὼχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. consecratus.
Ἐνωχλήθην, molestiâ sum affectus, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, molestiam exhibeo: ab ἐν & ὄχλος, ϐ, ὁ, turba, molestia.
Ἐξ, EX, præposit. regit gen. scribitur, ἐκ. sequente consonâ, quod vide: sed
Ἓξ, SEX, adjectivum numerale: ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, sexies: ἕκτος, sextus.
Ἔξαγ' pro ἔξαγε, eduxit, quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, educ, præs. imperat. &
Ἐξάγαγε, ἑτω, & in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo: quod vide.
Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. ejusd. verbi.
Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.
Ἐξαγγέλλω, prædico, annuntio: f. ἐξαγγελῶ. p. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. a. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
Ἐξαγινέειν, εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, educere: vide ἐξάγω.
Ἑξάγιον, ϐ, τὸ, sextula, pondus, pendens quatuor scrupula. Th. ἓξ, sex, & ἄγω, pendo.
Ἐξάγιστος, ϐ, ὁ, ἡ, scelestissimus: ab ἐξ & ἄγος, vel ἄγος, εος, τὸ, scelus.
Ἐξάγνυμι, frango, rumpo: ab ἐξ & ἄγω, idem. f. ἄξω.
Ἐξαγοράζω, redimo: f. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ & ἀγοράζω, emo: Th. ἀγορά, forum.
Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ, confessio: ab
Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά, forum.
Ἐξάγω, educo: f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα· a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Sic a. 2. inf. ἐξαγεῖν & ἐξαγαγεῖν, a. 2. part. ἐξαγὼν & ἐξαγαγὼν, όντος. Th. ἄγω, duco.
Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; exportatio: &
Ἐξαγώγιμος, ϐ, ὁ, ἡ, & τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur: ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω.
Ἐξάδελφος, ϐ, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ vel ἀδελφῇ.
Ἐξάδιος, ϐ, ὁ, nomen proprium viri.
Ἑξαέτης, εος, & ἑξαέτης, pro quo & ἑξέτης, ϐ, sexennis: &
Ἑξαέτις, ιδος, ἡ, Poët. sexennis. Ex ἓξ, sex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐξαίνυτο. abstulerat, 3. sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, eximo: ab ἐξ & αἴνυμαι, capio.
Ἐξαιρέθησαν, expugnati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.
Ἐξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab ἐξαιρέω, tollo, quod vide.
Ἐξαίρετον, Poët. eximiè, suprà modum, vehementer: ab
Ἐξαίρετος, ϐ, ὁ, ἡ, eximius, selectus: ab ἐξαιρέω, eximo.
Ἐξαιρεύμην, Dor. & Ion. pro ἐξῃρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab
Ἐξαιρέω, eruo, tollo, evello, seligo, everto. f. ἐξαιρήσω. p. ἐξῄρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἔξελε. a. 2. m. ἐξειλόμην, ϐ, ετο, eripui, a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω. capio.
Ἐξαίρω, tollo, effero: f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. p. ἐξῆρκα. præt. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην. a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, tollatur: ab ἐξ & αἴρω, tollo.
Ἐξαίσιος, ϐ, ὁ, ἡ, iniquus, indecens: ab ἐξ & αἶσα, sors.
Ἐξαιτέομαι, ῦμαι, expeto, postulo: & passivè exposcor ad pœnam; f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξῃτησάμην, ω, ατο· ab
Ἐξαιτέω, deposco, exposco ad quæstionem: ab ἐξ & αἰτέω, peto.
Ἐξαίτησις, εως, ἡ, postulatio ad quæstionem, vel pœnam; deprecatio pro reo: à perf. pass. superioris verbi.
Ἐξαίφνας, Dor. pro
Ἐξαίφνης, repentè, adv. & Poët. ἐξαπίνης, ab ἐξ & αἴφνης, subitò: quod ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, subitò: abjecto σ, quod ex α, priv. & φαίνω, ostendo.
Ἐξαιφνίδιος, ϐ, ὁ, ἡ, repentinus: ab ἐξαίφνης, quod vide.
Ἐξακέσας, a. 1. part. act. ab
Ἐξακέω, (quod & ἐξακέομαι) medeor: f. ήσω. p. ηκα· ab ἐξ & ἀκέομαι, sano.
Ἑξάκις, sexies. Th. ἓξ, sex.
Ἐξακολουθέω, ῶ, sequor, cum dat. f. ήσω. p. ἐξηκολούθηκα· ab ἐξ & ἀκόλουθος, ϐ, ὁ, ἡ, pedissequus, comes.
Ἑξακόσιοι, αι, α, sexcenti. Th. ἓξ, sex.
Ἑξακοσιοστὸς, ῦ, sexcentesimus: ab eod. th.
Ἐξαλαπάζω, diripio, populor: f. ἐξαλαπάξω, εις, ει· ab ἐκ & λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω, evacuo.
Ἐξαλαπάξαι, vastare, ejusd. a. 1. inf. act.
Ἐξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, exiluit: a. 1. m. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.
Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. inf. m. pro ἐξαλεύσασθαι, per Sync. ab ἐξ & ἀλεύω, idem ac th. ἀλέω, vito: f. έσω, p. ἤλεκα.

Ἐξαλει-

Ἐξάλειπτρον, ου, τὸ, *unguentarium vas*: ab ἐξαλείφω, *ungo, deleo*: quod vide.
Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab
Ἐξαλείφω, *unguentum abstergo, deleo, oblitero*; interdum, *ungo*: f. ψω. p. ἐξήλειφα. a. 1. pass. ἐξηλείφθην· ab ἐξ & ἀλείφω, *ungo*.
Ἐξαλείψεια, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.
Ἐξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν, ab
Ἐξαλλάττω, f. ξω, p. χα, *immuto, differo*. Th. ἀλλάσσω, *muto*.
Ἐξάλλομαι, ῃ, εται, *exsilio*: f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. m. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio*.
Ἐξαμαρτάνω, *pecco, aberro*; *peccare facio*: a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν· ab ἐξ & ἁμαρτάνω, f. ήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
Ἐξαμείβετο, imperf. Ion. ab
Ἐξαμείβομαι, *immuto*: ab ἐξ & ἀμείβω, *commuto*: f. ψω. p. ἤμειφα.
Ἐξαμελέω, idem quod ἀμελέω, *negligo*: quod vide.
Ἑξάμετρος, *HEXAMETER*, *versus sex pedum*: ab ἑξ, *sex* & μέτρον, *mensura*.
Ἐξαναδὺς, *regressus*, a. 2. part. act. ab
Ἐξαναδύω, f. ύσω, *emergo, detrecto*: quod ab ἐξ, ἀνὰ & δύω, vel δῦμι, *subeo*.
Ἐξαναλίσκω, *consumo*: ab ἐξ & ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἀνὰ & ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.
Ἐξαναλωθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.
Ἐξανάστασις, εως, ἡ, *resurrectio*: ab ἐξανίστημι, *excito*: quod vide.
Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.
Ἐξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐξανίστημι, quod vide.
Ἐξανατέλλω, *exorior*, f. ἐξανατελῶ· ab ἐξ, ἀνὰ & τέλλω, *orior*, *sum*.
Ἐξανδραποδιούμενοι, Ion. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, *in servitutem abstracturi*, f. 1. part. m. ab
Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, *mancipo*, *expugno*: quod &
Ἐξανδραπόδισις, ιος, ἡ, *direptio in servitutem*: ab ἐξ & ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, *mancipium*: ex ἀνὴρ, *vir*, & ποῦς, *pes*.
Ἐξανέδυσαν, *egressæ sunt*, 3. pl. a. 2. act. ab ἔδυω, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω, vide.
Ἐξανθέω, f. ήσω, *effloresco, pullulo, erumpo*; interdum *defloresco*: ab ἐξ & ἀνθέω, *floreo*, quod ab ἄνθος, *flos*.
Ἐξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo*: ab eod. th.
Ἐξανέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.
Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, quod vide.
Ἐξανέχω, *emineo, assurgo*: ab ἐξ, ἀνὰ & ἔχω, *habeo*.
Ἐξανῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, *emitto*: ab ἐξ, ἀνὰ & ἵημι, *mitto*.
Ἐξανίσταμαι, *exurgo*: vide ἐξανίστημι.
Ἐξανιστάναι, *funditus evertere*, præs. inf. ab ἐξανίστημι, quod vide.
Ἐξανίστασο, -ασθω, præs. imperat. pass. ἐξανιστὰς, άντος, a. 2. part. act. ab
Ἐξανίστημι, *excito*, *surgo*: f. ἐξαναστήσω. a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐξ, ἀνὰ & ἵστημι *sto*.
Ἐξαντλέω, ῶ, *exhaurio*, *EXANTLO*: ab ἀντλέω, *haurio*. Th. ἄντλος, *sentina*.
Ἐξανύω, idem quod ἀνύω. *perficio*: f. σω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύττω.
Ἐξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, *educo*.
Ἐξαπατᾶν, præs. inf. act. verbi ἐξαπατάω, quod vide.
Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἐξαπάτη, *dolus*: quod ab
Ἐξαπατάω, ῶ, *seduco*, *decipio*: præs. imperat. ἐξαπάταε, α, αέτω, άτω. f. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ & ἀπατάω, *fallo*.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia*, *deceptio*: ab eod. them.
Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. sing. a. 1. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act. &
Ἐξαπατῶντι, *decipiunt*, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. pl. præs. ab ἐξαπατάω, quod vide.
Ἐξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. *imponet*: ab
Ἐξαπάφω, *decipio*: ab ἐξ & ἀπάφω, seu ἀπαφῶ, *decipio*: Poët. pro ἀπατάω.
Ἐξαπατίσκω, Poëtic. idem quod ἐξαπατάω.
Ἐξαπατίσκων, *fallens*, ejusd. præs. part.
Ἐξαπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, vide ἀπέσταλκα.
Ἐξάπινα, *repente*, adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.
Ἐξαπιναῖος, ε, ὁ, ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem quod αἰφνίδιος, *subitus*, *improvisus*, quod ex α priv. & φαίνω, *ostendo*.
Ἐξαπιναίως, *repente*, adv. à super. voce.
Ἐξαπίνας, Dor. pro
Ἐξαπίνης, *ex improviso*, Poët. pro ἐξαίφνης. Ex α priv. & φαίνω, *in lucem profero*.
Ἐξαπλήσιος, α, ον, Ion. pro ἐξαπλάσιος, *sescuplo major*. Th. ἑξ, *sex*.
Ἐξαποδίωμαι, *expellam*, præs. sub. ab ἐξαποδίομαι, quod ab ἐκ, ἀπὸ, & δίω, *expello*, ~~abigo~~.
Ἐξαπόλλυμι, *funditus perdo*: & ἐξαπόλλυμαι, *emorior*, *pereo*: ab ἐξ, ἀπὸ. & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. præt. m. ὦλα.
Ἐξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab a. 2. m. ἐξαπωλόμην, ejusd. verbi.

Ἐξαπορέομαι, ἔμαι, *prorsus hæreo, & quo me vertam nescio* : f. ήσομαι. a. 1. pass. ἐξηπορήθην. a. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐξ. α, & πείρω, *transeo*.
Ἐξαποστέλλω, *ablego* : f. λῶ. p. ἐξαπέσταλκα. a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.
Ἐξάπτω, *adnecto, appendo* : ab ἐξ & ἅπτω, *necto* : f. ψω. p. ἧφα.
Ἐξαραιρημένος, Ion. & Att. pro ἐξῃρημένος. *exemptus, eximiè selectus*, perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.
Ἐξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
Ἐξάρατο, 3. sing. a. 1. m. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio* : f. αρῶ. a. 1. ἦρα, Th. αἴρω,
Ἐξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo*, vel *permuto* : ab ἐξ & ἄργυρος, *argentum*.
Ἐξαργυρισάμενος, ejusd. a. 1. part. m.
Ἐξαργυροῦν, *redigere in pecuniam signatam*, præs. inf. ab
Ἐξαργυρόω, *ære æstimo*. Th. ἄργυρος, *argentum*.
Ἐξαριθμέω, *enumero, supputo* : f. ήσω. a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐξ & ἀριθμὸς, *numerus*.
Ἐξαρκεῖν κληάπεσσιν, *sufficienter abundare fortunis* : id est, tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.
Ἐξαρκούντως, *sufficienter, satis* : ab ἐξ & ἀρκέω, *sufficio*.
Ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego*.
Ἐξαρνησάμενος, ejusd. a. 1. part. m.
Ἔξαρνος, ου, ὁ, ἡ, *qui aliquid negat*. Th. ἀρνέομαι, *nego*
Ἐξαρτάομαι, *dependeo* : ab
Ἐξαρτάω, ῶ, f. ήσω, *suspendo, annecto, devincio, attollo*. Th. ἀρτάω, *appendo*.
Ἐξαρτίζω, *absolvo, præparo* : f. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα. a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. pass. ἐξήρτισμαι, & part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus* : ab ἐξ & ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus, integer*.
Ἐξαρτυμένοι, *instructi*, Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab
Ἐξαρτύω, idem quod th. ἀρτύω, *instruo, adorno* : f. ύσω. p. κα.
Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*.
Ἔξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præcentor* : &
Ἐξάρχω, idem ac simplex ἄρχω, *incipio, auspicor* : ab ἐξ & ἀρχὴ, *initium, principatus*.
Ἑξὰς, άδος, ἡ, *numerus senarius*. Th. ἕξ, *sex*.
Ἐξασκέω, ῶ, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio*. Th. ἀσκέω, *exerceo*.
Ἐξάστιας, villos vocant pannorum textilium : fortè ab ἐξέσθαι, à ξέω, *rado, carmino*.

Ἐξαστράπτω, *emico, refulgeo* : f. ψω. p. ἐξήστραφα. ab ἐξ & ἀστράπτω, *fulguro*.
Ἐξαυαίνω, idem quod αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, idem.
Ἐξαύδα, *dic*, præs. imperat. ab
Ἐξαυδάω, *eloquor* : f. ήσω. ab ἐξ & αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.
Ἐξαυτῆς, *eodem momento, continuò* : q. ab ἐξ & αὐτῆς, (sc. ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipse*.
Ἐξαῦτις, pro quo αὖτις, *rursus, denuò*, adv. Th. est αὖ, *rursus*.
Ἐξαφύω, *exhaurio*. Th. ἀφύω, *haurio*.
Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*, quod vide.
Ἐξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω, ab ἐκ & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ἐξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo*. Th. βία, *vis*.
Ἐξεγείρομαι, *exurgo* : &
Ἐξεγείρω, *excito, suscito* : f. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐξ & ἐγείρω, *excito*.
Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*, 3. pl. ab ἐξεγενόμην, a. 2. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ & γίνομαι, *nascor*, quod vide.
Ἐξέγροντο, Ion. & Poët. pro ἐξήγροντο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excito*. Th. ἐγείρω, *excito*.
Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, *exspectabam*, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ & δέχομαι, *capio, accipio*.
Ἐξεδίκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico* : f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ & δίκη, *jus*.
Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi* : verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do* : a. 2. ἔδων.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, *EXEDRA* : ab ἐξ & ἕδρα, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.
Ἔξεδρος, ου, ὁ, ἡ, *loco suo emotus, expulsus* : ab iisd.
Ἐξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo* : f. ἐκδύσω. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ & δύω, vel δῦμι, *subeo* : a. 2. ἔδυν.
Ἐξέδω, *EXEDO*. Th. ἔδω.
Ἔξεεν, *radebat*, 3. sing. imperf. verbi ξέω, *rado* : f. ξέσω.
Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι. *expavesco, attonitus sum* : ab ἐκ & θάμβος, *stupor, pavor*.
Ἐξέθεντο, *exposuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.
Ἐξέθλιψα, *expressi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero*.
Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, *prosilio* ; ab ἐκ & θόρω, seu θορέω, *salio*.

Ἐξέθρεψα, ας, ε. a. 1. ind. act. &

Ἐξεθρέψατο, *eduxit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ & τρέφω, f. θρέψω, *alo, nutrio.*

Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. *EXI*, præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξέω, *EXEO*, ab ἐξ & εἶμι, *eo.*

Ἕξει, *habebit*, 3. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo.* f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ.

Ἐξείης, Poët. pro ἑξῆς, *deinceps, ordine*; adv. q. ab ἔχω.

Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω. vide ἐξειλόμην.

Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, *extraho.* Th. ἕλκω, *traho.*

Ἐξειλόμην, ου, ετο, *exemi*, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *eximo.* f. ήσω. ab ἐκ & αἱρέω, *capio.* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἔξειμι, vel ἐξίημι, *exeo, egredior.* præs. inf. ἐξιέναι. a. 2. act. ἔξιον, ες, ε. a. 2. part. ἐξιών, όντος, a. 1. Att. ἐξήεσα, *egressus sum.* ab ἐξ & εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

Ἐξεῖναι, *licere, fas esse*, præs. inf. ab ἔξεστι, *licet*, impers. ab ἐξ & εἰμί, *sum.*

Ἐξείνισα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. verbi ξεινίζω, pro ξενίζω. f. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, & Poët. ξεῖνος, *hospes.*

Ἐξεῖπα, *dixi*, a. 1. act. &

Ἐξεῖπον, ἔξειπε, ἐξείπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπών, a. 2. act. &

Ἐξείπω, *dicam*, a. 1. sub. act. ab ἐξείπω, ab ἐξ & ἔπω, *dico.* a. 1. εἶπα.

Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro.* f. άσομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

Ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, *cohiberi.* ab

Ἐξείργω, f. ξω. p. χα, *cohibeo, excludo.* Th. εἴργω, *arceo.*

Ἐξειρύσαι, Ion. & Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, *traho.* f. σω.

Ἐξείρω, f. ἐξερῶ. *EXSERO.* Th. εἴρω, *necto.*

Ἐξείς, *qui emisit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto.* a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ & ἵημι, *mitto.* f. ἥσω.

Ἕξεις, *habebis*, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo.* f. ἕξω, imperf. εἶχον.

Ἔξεισι, *prodit*, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, *eo.* a. 2. ἴον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, *exarsi.* verbi ἐκκαίω, *exuro.* f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ & καίω, *uro.* a. 2. ἔκηον.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, *transfigo.* f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ & κεντέω, *pungo.*

Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, *exinanio.* Th. κενός, *vacuus.*

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, *concionem advoco, congrego.* ab ἐξ & ἐκκλησιάζω. Them. καλέω *voco.*

Ἐξεκλάσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, *defringo.* f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ & κλάω, *frango.*

Ἐξεκλείσθην, ης, η, *exclusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, *excludo.* f. είσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ & κλείω, *claudo.*

Ἐξέκλεψεν, *furatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ & κλέπτω, *furor*, f. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, *deflecto*, quod vide. & ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.

Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, *exsculpo, tundendo eximo.* ab ἐκ & κολάπτω, *tundo, excavo.* f. ψω. p. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poët. τῷ α Epenthesi, pro ἐξελᾶν, præs. inf. verbi ἐξελάω, *expello.* quod vide. hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι. ab ἐξ & ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, *agito.*

Ἐξέλαθον, & Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. verbi ἐκλήθω vel ἐκλανθάνω, *oblivisci facio.* Th. λήθω, *lateo.* f. λήσω.

Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperf. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio.*

Ἐξελάουσι, *expellunt*, 3. pl. ind. præs. verbi ἐξελάω. quod vide.

Ἐξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, *qui abegit*, a. 1. part. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω, quod adeas.

Ἐξελασία, ας, ἡ, *expeditio, profectio*: &

Ἐξέλασις, ιος, ἡ, *expulsio, discessus.* Th. ἐλαύνω, *agito.* f. ἐλάσω.

Ἐξέλασσεν, Poët. & Ion. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *expello.* ejusd. verbi.

Ἐξελαύνουσι, 3. pl. ind. præs. ab

Ἐξελαύνω, *expello. conflo, facio.* Th. ἐλαύνω, *agito.* f. ἐλάσω.

Ἐξελάω, f. άσω, & Att. ἐξελῶ, p. ἐξήλακα, & Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, *expello, abigo.* Th. ἐλαύνω, *agito.*

Ἔξελε, *eruc*, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε pro ἐξεῖλε, Ion. & ἔξελον pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελών, a. 2. part. ab ἐξ & αἱρέω, *capio.*

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. & ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐξελέγχω, *redarguo, convinco.* f. γξω. p. ἐξήλεγχα, a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ & ἐλέγχω, *arguo.* f. ξω.

Ἐξέλεθ', *delegit.* 3. sing. a. 2. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω, vide ἐξειλόμην.

Ἐξελέξω, *elegeris*, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐκλέγω. Them. λέγω, *dico, eligo*, f. λέξω. p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, *eripere*, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω,

ρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ & αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, egredior. ab ἐξ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον, a. 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, expulerunt, Ion. & Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ἐξελάω, quod videas. Them. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελήλυθα, exii, præt. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, & part. ἐξεληλυθώς· ab ἐξέρχομαι. vide ἐξελεύσομαι.

Ἐξελθεῖν, exire, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι· ab ἐξ & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθὸν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo & th.

Ἐξέλθω, a. 2. sub. & 1. pl. ἐξέλθωμεν, ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejusd. verbi.

Ἐξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξελκύω, f. ύσω, &

Ἐξέλκω, abstraho, extraho. imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præs. part. pass. ἐξελκόμενος, abstractus. ab ἐξ & ἕλκω, traho.

Ἐξελόμην, deripui, pro ἐξειλόμην. ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ab ἐξ & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἐξελον, pro ἐξεῖλον, eripui, a. 2. ind. Ion. ejusd. verbi ἐξελοῦ, a. 2. imperat. m.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξελέωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἐξελῶσι, expellent, est f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐξελαύνω, abigo. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abstergo, imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, & ἐξέμεναι, emisisse. Ion. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἐξειμι. a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ & ἵημι, mitto.

Ἐξέμεν, servare, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμπωλημένος, η, ον, venditus, Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπωλέομαι. Th. πωλέω, vendo.

Ἐξεναίρω, f. αρῶ, idem ac th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξεναντίας, adv. & divisim ἐξ ἐναντίας, ex adverso, adversum. ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, adversus, quod ab ἀντὶ, pro.

Ἐξεναρίζω, f. ίξω, idem ac simplex ἐναρίζω, & th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξενάριξε, interfecit, ejusd. a. 1. ind.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo. f. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξενήνοχα, ες, ε. ab ἐκ & φέρω, fero.

Ἐξενεῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. Sic ἐξενείκας pro ἐξενέγκας, a. 1. part. ejusd. verbi.

Ἐξένδυσε, subduxit, a. 1. act. ab ἐκνδύω, f. δύσω. enato, elabor. Th. νδύω, inno.

Ἐξενεχθεὶς, έντος, & Ion. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

Ἐξενηνεγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, & in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, perf. m. ejusd. verbi.

Ἐξένηψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, evigilo. quod vide.

Ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. sing. a. 2. opt. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hospitio recipio. f. ίσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, hospes.

Ἐξέντο, exemerunt, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι. a. 2. m. ἐξέμην. Them. ἵημι, mitto.

Ἐξέπαρθον, & per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, devasto. f. ἐκπέρσω· ab ἐκ & πέρθω, vasto.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido. f. ἐκπτώσω. p. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Them. πίπτω, cado.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. ab ἐκ & πετάω, seu πετάννυμι, f. άσω, pando, explico.

Ἐξέπιπτε, 3. sing. imperf. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, probe novi, calleo, præs. ind. ab ἐξ & ἐπίσταμαι, scio. f. ἐπιστήσομαι, quod ab ἐπὶ & ἵσημι, scio.

Ἐξεπίσται, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, scis, 2. sing. præs. ejusd. verbi.

Ἐξεπιτηδὲς, consulto, datâ operâ, adv. ab ἐξ & ἐπιτηδὲς, ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, percello. f. ξω. ab ἐκ & πλήσσω, vel -ττω, percutio. f. ξω.

Ἐξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo. f. ἐκπλεύσω. ab ἐκ & πλέω, navigo. a. 1. m. ἐπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, percello, quod vide.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, elaboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πόνομαι.

Ἐξεπράθομεν, deprædati sumus, 1. pl. a. 2. act. ἐξέπραθον, per Metathes. pro ἐξέπαρθον,

παρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω *vasto*. f. 2. παρθῶ.

Ἐξέπλη, *evolavit*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι. f. ἐκπτήσω. a. 2. ἐξέπτην, ab ἐξ & ἵπταμαι, *volo*, *as*.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, *vomitus*. ab

Ἐξεράω, *evacuo*, *expromo*. f. άσω. p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

Ἐξεργάζομαι, *absolvo*, *perficio*; item *everto*, *occido*. f. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐξ & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.

Ἐξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *factus*, ejusd. perf. part.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, *elaboratio*, *absolutio*: &

Ἐξεργαστικὸς, ᾶ, *ad perficiendum idoneus*: ab ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐξερέεινεν, *interrogabat*, 3. sing. imperf. ab

Ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, *eloquor*, *perquiro*: item *interrogo*. Them. εἴρω, *dico*.

Ἐξερείπω, *prosterno*, *everto*. Them. ἐρείπω, *everto*.

Ἐξερεῖψαι, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

Ἐξερέομαι, & ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι etiam Ion. *interrogo*, *sciscitor*. ab ἐξ & ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Ἐξερέοντο, *interrogabant*, ejusd. 3. pl. imperf.

Ἐξερευνάω, *penitus scrutor*. f. ήσω. p. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα. ab ἐξ & ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *vestigo*.

Ἐξερέω, *dicam*, vel *eloquar* per fut. item *perquiro*. ab ἐξ & ἐρέω, idem quod Th. εἴρω, *dico*.

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod th. ἐρείπω, *cado*, *everto*. f. ψω. a. 2. ἤριπον.

Ἐξεῤῥάγη, *erupit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ & ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, *extraxit*, a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab

Ἐξερύω, *extraho*. Them. ἐρύω, f. ἐρύσω, *traho*.

Ἐξέρχομαι, *exeo*, *egredior*. imperf. ἐξηρχόμην. ου, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, οῦσα, όν. praet. m. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. plusq. p. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. verbi ξέω, *rado*. f. έσω. p. ἔξεκα.

Ἐξεσία, ας, ἡ, &

Ἐξεσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐξεσία, *legatio*, ab ἐξ & ἵημι, *mitto*.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Ion. & Poët. pro ἔξαεσις, *expulsio*. παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, *ejicere*.

Ἐξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exarefacio*. quod ab ἐκ & σκλέω pro σκελέω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exicco*, *arefacio*.

Ἐξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμαον, ων. verbi ἐκσμάω, *extergo*. ab ἐκ & σμάω, seu σμέω, *abstergo*.

Ἐξέσπασε, *retraxit*, 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ & σπάω, *traho*. f. άσω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξεστηκὼς, υῖα, ὸς, *mente commotus*, *pavens*, *mutatus*; part. perf. act. ab ἐξίστημι, quod videas.

Ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι & ἐξιστάω, *obstupefacio*. f. ἐκστήσω. quod ab ἐξ & ἵστημι, *sto*.

Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, *licet*, quod vide.

Ἔξεστι *licet*, impers. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ & εἰμὶ, *sum*. f. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, *eversus fui*. perf. pass. ab ἐκστρέφω, *everto*. f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.

Ἐξετάζω, *exquiro*, *examino*, *exploro*, *aestimo*, *comparo*. f. άσω, & Dor. ξω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, *inquiro*.

Ἐξέταμον, *secuerant*, 3. pl. a. 2. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ & τέμνω, *seco*. p. m. τέτομα.

Ἐξετανύσθη, *extensus est*, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ & τανύω, idem quod τιταίνω, *tendo*. Th. τείνω, idem.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω, *exquiro*. Th. ἐτάζω, idem.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, *exquisitio*: ab ἐξετάζω, *exquiro*, quod vide.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*. quod vide.

Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλεον, Poët. ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἐξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐξέτης, εος, ὁ, ἡ, *sexennis*, pro ἑξαέτης. ab ἕξ, *sex*, & ἔτος, *annus*.

Ἐξ ἔτι τοῦ, *ab illo tempore*.

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido*. ab ἐκ & τέμνω, *seco*. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, *aversor*. f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam*. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ· ab ἐκ & τρέπω, *verto*.

Ἐξέτρω, *vulnerabatur*, 3. sing. imperf. ab ἐκ & τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero*.

Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio*. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἐξετύφλου, *excaecavit*, 3. sing. imperf. ab ἐκτυ-

ἐκτυφλόω, f. ώσω. Th. τυφλὸς, *cæcus.*

Ἐξευρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi, ἐξευρίσκω, *adinvenio.* quod adeas.

Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio.* ab eod. verbo.

Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab

Ἐξευρηκὼς, ότος, *qui invenit.* part. perf. ejusd. verbi.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, *inventum:* à perf. pass. subseq. verbi.

Ἐξευρίσκω, *excogito, comperio:* ab ἐξ & εὑρίσκω, idem. f. ήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, *emersi*, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τ̃ α, verbi ἐκφαίνω, *emergo.* Th. φαίνω, *ostendo.* f. ανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφαναν, *exortæ sunt*, Att. act. a. 1. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν. Them. φαίνω, *appareo.*

Ἐξέφερον, *exportabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, *fero.* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφερείομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab ἐκφορείω pro ἐκφέρω.

Ἐξέφυν, υς, υ, *natus sum*, cum gen. a. 2. ab ἐκ & inus. φῦμι, (idem ac th. φύω, *nascor*,) unde a. 2. ἔφυν.

Ἐξέχει, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo.* f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέατε. imperf. pass. ἐξεχεόμην, ούμην. ab ἐκ & χέω, *fundo.* f. χεύσω.

Ἐξέχρησε, *suffecit*, a. 1. Vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξαρκεῖν, *sufficere.*

Ἐξεχύθην, ης, η, *exii, penetravi*, a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχυμόω, *effundo.* f. ύσω. p. ἐκκέχυκα. ab ἐκ & χύω, *fundo.* Th. χέω, χεύσω, idem.

Ἐξέχω, f. ἕξω, p. ἐξέσχηκα, *emineo, exto, exorior.* ab ἐξ & ἔχω.

Ἐξέψυξε, *animam efflavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo.* f. ξω. ab ἐκ & ψύχω. f. ξω, *frigefacio.*

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *expello.* ab ἐκ & ὠθέω, f. ώσω, *pello.*

Ἐξήγαγε, *eduxit*, 3. sing. a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*, quod vide.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, *indicassem*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.* f. λῶ. p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito, suscito.* f. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, *expono, enarro; præsum, rego; censeo, dissero.* imperf. ἐξηγεόμην, ούμην, έυ, οῦ, έετο, εῖτο, f. ἐξηγήσομαι. a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο a. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐξ & ἡγέομαι, *duco.*

Ἐξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω, quod vide.

Ἐξηγεύμενος, η, ον, præs. part. ἐξηγεῦνται, 3. pl. præs. verbi ἐξηγέομαι, quod vide.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio, quod narratur:* &

Ἐξήγησις εως, ἡ, *enarratio, expositio*, propriè divinorum & excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: &

Ἐξηγητὴς, ȣ̃, ὁ, *interpres, magus, conjector.* ἐξηγηταὶ, Athenis, *Sacrorum interpretes:* &

Ἐξηγητικὸς, *enarrativus:* τὰ ἐξηγητικὰ, *libri pontificiales.* Omnia à perf. pass. verbi ἐξηγέομαι, *expono.* quod vide.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo.* f. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. sub. act. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ & ἀγοράζω, *emo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Ἐξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exsurrexi, expergefactus sum.* imperf. pass. ab ἐξ & ἐγείρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω, *expergefacio.*

Ἐξῄεσαν, *egressi sunt*, 3. pl. a. 1. Att. ἐξῄεσαν, verbi ἔξειμι, *exeo.* vel ἐξίημι. ab ἐξ & εἶμι, *eo.* a. 2. ἔξιον, ες, ε. præs. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, *exire, exitum habere.* ab ἐξ, & ἥκω, *venio.*

Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta.* Th. ἓξ, *sex.*

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito, expello.* Th. ἐλαύνω, *agito.* f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. p. ἤλακα.

Ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.* a. 1. m. ἡλάμην, ω, το, & per Sync. ἆλτο.

Ἐξήλατος, ȣ, *extensus, extrinsecus obductus:* ab ἐλαύνω, *ductile opus facio.*

Ἐξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, *deleo.* quod vide.

Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. vide ἐξήλειψε.

Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo.* quod vide.

Ἐξῆλθον, per Syncop. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd. verbi.

Ἐξηλίασα, *crucifixi*, a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo, sole aduro.* ab ἐξ & ἡλιάζω, *soli expono.* Th. ἥλιος, *Sol.*

Ἐξηλλαγμένος, perf. part. pass. ab ἐξαλλάττω, *immuto.* Th. ἀλλάττω, vel σσω. f. ξω. p. ἤλλαχα, *muto.*

Ἐξήλυσις Ion. & Poët. pro ἔξοδος, *exitus*, ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Ἐξήμεσε, *evomuit*, a. 1. ind. ab ἐξεμέω quod ab ἐμέω, f. έσω, *vomo.*

Ἐξεμυκτήρισα, a. 1. ind. act. ab ἐκμυκτηρίζω, idem ac simplex μυκτηρίζω, *subsanno, irrideo.* Th. μυκτὴρ, *naris.*

Ἐξήνεγκε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero.* f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero.* a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξηπάτησα, ας, ε, *decepi, frustratus sum, seduxi.*

seduxi, a, 1. ind. verbi ἐξαπατάω. idem quod th. ἀπατάω, *decipio*.
Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq. p. verbi ἐξαπλόω, *expando*, *explico*: ab ἐξ & ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, & contractè ἁπλοῦς, *simplex*.
Ἐξῆρα, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω. f. ἀρῶ, *tollo*: p. ἦρκα.
Ἐξήραμμαι seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco*: f. ανῶ. p. ἐξήρακα. Th. ξηρός, *aridus*.
Ἐξήρανα, *arefeci*, a. 1. act. ejusd.
Ἐξηράνθην, *exarui*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἐξῆρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.
Ἐξήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*: hinc εἴρομαι & ἔρομαι, idem.
Ἐξηρεύνησα, ας, ε, & in 3. pl. ἐξηρεύνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitus scrutor*, f. ήσω· quod vide.
Ἐξηρεύξατο, 3. sing. ab ἐξηρευξάμην, a. 1. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω, *eructo*, *ructu effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*.
Ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus*, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio*, quod vide.
Ἐξηρτυμένοι, *instructi*, *muniti*, perf. particip. pass. ab ἐξ & ἀρτύω, *instruo*.
Ἐξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω· ab ἐξ & ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.
Ἐξηρώησε, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror*, *celeriter recedo*. Th. ἐρωέω, *eo*, *fluo*.
ἘΞΗ͂Σ, adv. *deinceps*, *consequenter*· ἐφεξῆς, idem: ὁ ἑξῆς, *ordine sequens*: ἡ ἑξῆς. scil. ἡμέρα, *sequens dies*. Poët. ἑξείης, q. ab ἔχω.
Ἐξήτασα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1. act. verbi ἐξετάζω, *examino*, *exploro*: f. σω, & Dor. ξῶ.
Ἐξηχέομαι, οῦμαι, *persono*, f. ήσομαι. perf. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται· ab ἐξ & ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.
Ἐξιέιν, Ion. pro ἐξιέναι, *exire*: & pro *ejicire* sumitur: vel ab ἐξ & ἵημι, *mitto*: vel ἴημι, pro ἴω, εἶμι, *vado*.
Ἐξιέω, seu ἐξίημι, *expando*. Pind.
Ἐξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. m. pro pl. ἐξίκοντο· &
Ἐξίκετ' *pervenit*, 3. sing. a. 2. m. ἐξικόμην, ου, ετο· ab
Ἐξικνέομαι, *pervenio*: ab ἐξ & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Ἐξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.
Ἐξικόμην, ου, ετο, *perveni*, ejusdem a. 2. med.
Ἐξιλάομαι, & -άσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.
Ἐξίλασις, εως, ἡ, *placatio*: &
Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen*: &
Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, *placatio*: à perf. pass. verbi ἐξιλάομαι, quod vide.
Ἐξιλάσομαι, *placabo*, ejusd. verbi f. 1. m.
Ἐξίμμεναι, *exire*, Dor. pro ἐξεῖναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ & εἶμι, *eo*.
Ἐξιόντων, genit. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον. part. a. 2. ἰὼν, όντος.
Ἕξις, εως, ἡ, *habitus*: in acc. ἕξιν. Th. ἔχω, *habeo*.
Ἐξισοῦσθαι, præs. inf. pass. ab
Ἐξισόω, *adæquo*: ab ἐξ & ἰσόω, *æquo*: f. ώσω. Th. ἴσος vel ἶσος, *par*, *æqualis*.
Ἐξίσταντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. m. ab
Ἐξίσταμαι, *obstupesco*, *cedo*; ab
Ἐξίστημι & ἐξιστάω, *obstupefacio*, *immuto*: f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα. a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*: imperf. m. ἐξιστάμην, σο, το. ab ἐξ & ἵστημι, *sto*.
Ἐξιστορεῖν τι, *exquirere quid*, Ion. & Poët. pro ἐκζητεῖν· quod ex ἱστορέω, *cognosco*. Th. ἵστωρ, *sciens*.
Ἐξισχύω, *valeo*, *possum*: f. ύσω. p. ἐξίσχυκα. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 1. sub. ἐξισχύσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ & ἰσχὺς, *robur*, *vires*.
Ἐξίτηλος, ου, ὁ, ἡ, *evanidus*, *exolescens*: ab ἐξιέναι, *exire*, *evanescere*.
Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐστι, *quibus non exire licet*: ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.
Ἐξοδία, ας, ἡ, *egressio*, *expeditio*: & inde
Ἐξοδιάζω, *exire facio*, *expendo*: ab ἔξοδος, *exitus*: quod ab ἐξ & ὁδὸς, *via*.
Ἐξοδιασθεὶς, έντος, *ab eunte illatus*: ejusd. a. 1. part. pass.
Ἐξόδιον, ου, τὸ, *EXODIUM*, *exitus*: &
Ἔξοδος, ου, ἡ, *exitus*; item, *mors*: ab ἐξ & ὁδὸς, *via*.
Ἐξοικέω, f. ήσω, *emigro*: &
Ἐξοικίζω, f. ίσω, *domo ejicio*, *expello*: ab
Ἔξοικος, ου, ὁ, ἡ, *exul*: ab ἐξ & οἶκος, *domus*.
Ἐξοίσομεν, *efferemus*, 1. pl. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.
Ἐξοιχνεῦσιν, *egrediuntur*, pro ἐξοιχνοῦσιν, Dor. & Ion. 3. pl. præs. ind. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.
Ἐξοκέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἐξώκειλα, *delabor*, *impingo*; item *averto*: ab ὀκέλλω. Th. κέλλω, *appello*.
Ἐξολέσειεν, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὤλα.
Ἐξολέσωμεν, *deperdamus*, a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Ἐξολοθρεύω, *funditus perdo*: f. εύσω. p. ἐξωλόθρευκα. præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *dispereo*: perf. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι.

Ξπσμαι. ab ἐξ & ὄλεθρος, exitium. Th. ὄλλυμι, perdo.
Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Th. ὀλολύζω, ululo. f. ξω. p. χα.
Ἐξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, habeo.
Ἐξόμνυμι, & frequentius -μαι, abjuro, ejuro: ab ἐξ & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, juro.
Ἐξομολογέομαι, ῦμαι, confiteor, gratias ago, celebro, glorifico: cum dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο· ab ἐξ, ὁμὸς, simil[is], & λόγος, quod à λέγω, dico: p. m. λέλογα.
Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confessio, prædicatio, gratiarum actio: à perf. pass. super. verbi.
Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, licet, quod vide.
Ἐξονομάζω, nomine voco, invoco, loquor: &
Ἐξονομαίνω, f. ανῶ, nuncupo. Th. ὄνομα, nomen.
Ἐξόπιθεν, Poët. pro
Ἐξόπισθεν, adv. à tergo; in posterum: &
Ἐξοπίσω, retro, in postremum, postea. adv. Th. ὀπίσω, retrorsum.
Ἐξοπτᾷν, excoquere. Th. ὀπτάω, asso: f. ήσω.
Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exilium: ab ἐξ & ὅρος, terminus.
Ἐξορίζειν, exterminare: ab iisd.
Ἐξορκίζω, adjuro: f. ίσω. & Att. ιῶ. p. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα, perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, jusjurandum.
Ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, adjuratio: à 1. perf. &
Ἐξορκιστὴς, ῦ, ὁ, EXORCISTA: à 3. perf. perf. pass. superioris verbi.
Ἐξορκιῶ, f. Att. verbi ἐξορκίζω.
Ἔξορκος, ε, ὁ, eximium jusjurandum. Vel jusjurandum contrarium aliorum verbis. Th. ὅρκος, jusjurandum.
Ἐξορκῦν, præs. inf. ab
Ἐξορκόω, ῶ, f. ώσω, idem ac ἐξορκίζω, jurejurando obstringo. Th. ὅρκος, jusjurandum.
Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum: à 2. perf. perf. pass. superioris verbi.
Ἐξορμάω, f. ήσω, erumpo; proficiscor; impello: ab ἐξ & ὁρμάω, impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.
Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio: à 2. perf. præt. pass. superioris verbi.
Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, ramus. Th. ὅρπηξ, idem.
Ἐξόρυξις, εως, ἡ, effossio: ab
Ἐξορύττω, effodio, perfodio: f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. a. 1. part. ἐξορύξας, αντος, Th. ὀρύσσω, vel ττω, fodio. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.
Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, oles. Th. ὄζω, oleo: f. ὀζήσω.
Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, in exilium mitto, testarum suffragiis: ab ἐξ & ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, testa.
Ἐξοστρακισμὸς, ῦ, ὁ, EXOSTRACISMUS, relegatio per testarum suffragia, exilium: à 1. perf. perf. pass. superioris verbi.
Ἐξότε, & ἐξότε, pro ἐξ ῦ, ex quo, scil. tempore.
Ἐξουδενέω, ῶ, idem cum ἐξουδενόω· ab ἐξ & ὐδείς.
Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemptus: &
Ἐξουδενητὴς, ῦ, ὁ, contemptor: à perf. pass. verbi ἐξουδενέω.
Ἐξουδενόω, ῶ, nihili facio, pro nihilo habeo: f. ώσω. p. ἐξουδένωκα. perf. pass. ἐξουδένωμαι. a. 1. pass. ἐξουδενώθην. a. 1. sub. pass. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part. pass. ἐξουδενωθεὶς, έντος· ab ἐξ & ὐδενόω, quod ab ὐδεὶς, ενὸς, quod ex ὐδὲ, & th. εἷς, unus.
Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, contemptus: à perf. pass. verbi ἐξουδενόω.
Ἐξουθενέω, ῶ, nihili facio, aspernor: f. ήσω. p. ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, sprevi: a. 1. sub. act. ἐξουθενήσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, pro nihilo habitus: ab ἐξ & ὐθεὶς, ενὸς, nullus, idem quod ὐδεὶς, quod ex ὐδὲ & εἷς, ὐθεὶς, vero ex ὔτε, neque, (ubi τ, propter sequentem aspiratam mutatur in θ.) & εἷς, unus.
Ἐξουθενῶ, sperno. Dor. est pro ἐξουδενῶ. ab ἐξουθενέω, quod vide.
Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia, potestas, autoritas, dignitas: est jus sive facultas moralis; at δύναμις, vis activa, seu facultas naturalis ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, potestates, magistratus: ab ἔξεστι, licet.
Ἐξουσιάζω, potestatem habeo, dominor, in potestate habeo: cum genit. sed cum dat. potestatem do. f. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι· ab ἐξουσία, quod vide.
Ἐξουσιαστὴς, ῦ, ὁ, dominus: à perf. pass. super. verbi.
Ἐξοχ', pro ἔξοχα, & Poët. ἐξόχως, pro ἔξοχον, eximiè, præter alia, excellenter, adv. ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, habeo.
Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam, egregiè: &
Ἔξοχον, & ἔξοχα, adverbialiter, eximiè: neutr. g. ab
Ἔξοχος, ε, ὁ, ἡ, eminens, excellens: ab ἐξέχω, excello: Th. ἔχω.
Ἐξοχώτατος, excellentissimus, superl. ab ἔξοχος, quod vide.
Ἐξυλασμένος, η, ον, ligno stratus: apud. 72. Th. ὕλη, silva.
Ἐξυνῆκα, vel ξυνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à ξυνίημι, intelligo: Th. ἵημι. mitto. a. 1. ἧκα, Att. ἕηκα· & ξυὼ pro συὼ.
Ἐξυπνίζω, è somno excito: f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα, a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ, ab ἐξ & ὕπνος, somnus.
Ἔξυπνος, ε, ὁ, ἡ, expergefactus, qui evigilavit: ab eod. them.
Ἐξύρατο, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, abrado, quod à ξυρὸς.

ξυρὸς, *acutus*. Th. ξέω, *rado*.
Ἐξύρημαι, *rasus sum*, perf. pass. verbi ξυράω, *abrado*: ab eod. them.
Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ξυράω, *rado*: f. ήσω. Th. ξέω, idem.
Ἐξυφαίνω, f. ανῶ. *texo*, *telam absolvo*: ab ἐξ & ὑφαίνω, idem ac th. ὑφάω, *texo*.
Ἐξύφηνα, ας, ε, *texui*, ejusd. a. 1. ind.
Ἔξω, adv. *foras*, *foris*: ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*: ὁ ἔξω scil. ὤν, *exterior*. Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*.
Ἕξω, *habebo*, f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*.
Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumesco*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*, *inflatus sum*.
Ἔξωθεν, adv, *extrinsecus*, *foris*: cum genit. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.
Ἐξωθέω, ῶ, *expello*, *extrudo*: f. ἐξώσω. p. ἐξῶκα. a. 1. ἔξωσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.
Ἐξῴκισα, *domo ejeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξῴκικα. ab ἐξ & οἶκος, *domus*.
Ἐξωλέκειν, εις, ει, plusq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditus perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.
Ἐξώλης, εος, ὁ, ἡ, *perditus*, *deploratus*; *perniciosus*: ab iisd.
Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω seu ἐξολισθαίνω, *illabor*, *incido*: ab ἐξ & ὄλισθος, *lapsus*: hinc ὀλισθέω, *labor*.
Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditus perdo*. quod adi.
Ἐξωμοιωμένος, η, ον, *assimulatus*, part. ab ἐξωμοίωμαι, præt. ind. verbi ἐξομοιόω, *assimulo*.
Ἐξωπος, ου, ὁ, ἡ, *extra conspectum positus*, ab ὤψ *oculus*, vel *aspectus*, Th. ὄπτομαι.
Ἐξώπλισε, *instruxit*, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ & ὁπλίζω, idem Th. ὅπλον, *arma*.
Ἐξώργισμαι, perf. pass. *iratus* vel *irata sum*: ab ἐξ & ὀργίζω, *irascor*. Th. ὀργὴ, *ira*.
Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.
Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror*, *erumpo*: ab ἐξ & ὁρμὴ, *impetus*.
Ἔξωρος, ου, ὁ, ἡ, *intempestivus*, *exoletus*. Th. ὥρα, *tempus*, *vigor ætatis*.
Ἐξώρτο, *exiluit*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐξώρμην, σο· verbi ἐξόρω, *excito*. Th. ὄρω, *excito*, f. ὀρῶ, & ὄρσω. p. ὦρκα.
Ἐξῶσαι, *expellere*, a. 1. inf. ἔξωσον, άτω. a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello*: f. ὤσω. a. 1. ὦσα.
Ἐξώστης, ου, ὁ, *expulsor*, *violentus*: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ἐξωστρακισμένος, ου, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus*, perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω, vide in ὄστρακον, *testa*.
Ἐξώτατος, ου, *extimus*: unde
Ἐξωτάτω, adv *extimè*: utrumque cum
Ἐξωτερικὸς, οῦ, *externus*, *trivialis*: &
Ἐξώτερος, ου, *exterior*, *extimus*: ab ἔξω, *foras*, quod vide.
Ἐξωτέρω, adv. *exteriùs*: &
Ἐξωτικὸς, οῦ, *EXOTICUS*, *peregrinus*: ab eod. them.
Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo*. Th. οἴχομαι, *eo*: f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.
Ἔξωχρος, *valde pallidus*. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.
Ἕο pro οὗ, *sui*, aliq. αὐτοῦ, Pronomen: à quo
Ἑοὶ, Poët. pro οἱ, seu αὐτοὶ, *ipsi*.
Ἔοι, *sit*, 3. sing. præs. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἐοίγμεν, *videbamur*, per Sync. pro ἐοίκειμεν, 1. pl. p. m. Att. viz.
Ἔοικα, ας, ε, *assimulatus sum*, *visus sum*, præt. m. Att. pro οἶκα. ab εἴκω, *similis sum*: unde
Ἔοικε, *decet*, p. m. Att. pro οἶκε. &
Ἐοίκεσαν, *similes facti erant*, Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi εἴκω, *similis sum*.
Ἐοικότα, *similem*, acc. sing. &
Ἐοικότες, *similes*, nom. pl. ab ἐοικὼς, quod vide.
Ἐοικότως, *eodem modo*, adv. ab
Ἐοικὼς, ότος, *similis*, perf. part. m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *similis sum*.
Ἕοιμι, *immitterem*, Poët. pro ἱείην, præs. opt. verbi ἵημι, *mitto*, quasi ab ἕω.
Ἑοῖο, genit. Ion. pro ἑοῦ, ab ἑὸς, *suus*, Poët. pro ὅς.
Ἑοῖς & ἑοῖσι. *suis*, dat. pl. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS*, *A*, *UM*. Sed ἔοις, vide in ἔοι.
Ἐοῖσα, Dor. pro ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἔολπα, *speravi*, præt. m. pro ἦλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς. *spes*.
Ἔον, *eram*, imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἐὸν, ἐόντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὢν, ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, & in pl. ἐόντες. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἐόνθ᾽ pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὢν, verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, pl præs. part. Ion. pro ὄντε & ὄντες, ab εἰμί.
Ἔοργα, *feci*, præt. m. Att. ἐώργειν, plusq. p. m. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω. p. m. ἔρρογα & ἔοργα, & per Metath ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. m.
Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. præt. m. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf.
act,

act. quam med. mutatur Chalcidicè & Bœoticè in ν, ut τέτυφαν pro τετύφασι. vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Ion. & Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. p. m. vide ἔοργα.

Ἐόργη, ης, ἡ, *tudicula, cochlear:* ab ὀργάω, *appeto impatienter.*

Ἑορτάζω, f. άσω, *festum celebro:* &

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ, ἡ, *solennis, festus:* unà cum

Ἑορταστικὸς, *festus:* ab

ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *festum.*

Ἑὸς, ἑὰ, ἑὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ, τεὸν· communiter σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.*

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, A, UM.*

Ἐὸσα pro οὖσα, & ἐὼν pro ὤν, præs. part. Ion. verbi εἰμὶ, *sum.* ἔασι pro εἰσί.

Ἐπ' pro ἐπὶ, *in,* &c. quod vide.

Ἐπάβολος, ὁ, *compos,* Dor. pro ἐπήβολος, quod vide: ab ἐπιβάλλω, η pro ι, licentiâ Poëticâ.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. &

Ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti,* a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco,* per Attic. reduplicat. Th. ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, *exsulta,* præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλου. Ex ἐπὶ & ἀγάλλομαι, *ornor, glorior.* Th. ἀγάλλω, *orno.*

Ἐπαγάλλομαι, *exulto, efferor:* ab eod.

Ἐπάγαμαι, *admiror, affecto:* ex ἐπὶ & ἄγαμαι, *admiror:* ab inusitat. ἀγάω, idem.

Ἐπαγανακτέω, *indignor:* ab ἀγανακτέω, idem.

Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. m. quod cum

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, *promissio:* &

Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. præs. pass. &

Ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior:* simul cum

Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt,* Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab

Ἐπαγγέλλω, *indico, denuntio:* f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo:* præt. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi:* a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ & ἀγγέλλω, *nuntio:* f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, *promissum:* ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, *inducere,* inf. act. verbi ἐπάγω, *induco.*

Ἐπαγείρω, *congrego:* quod ex ἐπὶ & ἀγείρω, idem: f. ἀγερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, *collectio:* à superl.

Ἐπάγεσθαι, *induci,* inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ἐπάγην, *concretus sum,* a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi:* verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo:* f. πήξω. f. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, *adducere,* Ion. & Poët. pro ἐπάγειν. &

Ἐπαγόμενος, *alliciens,* Ion. pro ἐπηγμένος, vel pro ἐπαγόμενος, ab ἐπάγω,

Ἐπαγλαϊεῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, *illustro.* Th. ἀγλαὸς, *splendidus.*

Ἐπαγλαϊζέμεν, Ion. *illustrare, celebrare:* ab eod. verbo & th.

Ἐπαγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid:* ab eod. cum super.

Ἐπάγομαι, *adduco, allicio;* item *cito authorem:* ab ἐπάγω, *adduco.* Th. ἄγω.

Ἔπαγον, vide in ἐπάγην.

Ἐπαγορεύειν, *dictis adjicere:* ab ἀγορεύω, *orationem habeo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Ἐπάγριος, *agrestis, ferox:* ex ἐπὶ & ἄγριος, *agrestis.* Th. ἀγρὸς, *ager.*

Ἐπαγριόω, *agreste reddo, effero:* ab eod.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, præt. ηκα, *invigilo:* ab ἐπὶ & ὑπνέω, *dormio,* per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπνος, *somnus.*

Ἐπάγω, *adduco:* f. ἐπάξω. p. ἐπῆχα. a. 1. ἐπῆξα. a. 1. part. ἐπάξας, *αντος.* a. 2. ἐπῆγον, Attic. ἐπήγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. Ex ἐπὶ & ἄγω, *duco,* quod vide.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio:* &

Ἐπαγωγὸς, οῦ, *blandus, ad persuadendum aptus:* & inde superlat.

Ἐπαγωγότατα, *quæ maximam vim habent persuadendi:* ab ἐπάγω, *induco.* Th. ἄγω.

Ἐπαγωνίζομαι, *decerto:* f. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. Ex ἐπὶ & ἀγὼν, *certamen.*

Ἐπάδω, f. άσω, *accino, incanto:* ex ἐπὶ & ᾄδω, contract. ex ἀείδω, *cano.*

Ἐπαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere:* ex eod.

Ἐπαείρας, *elevans,* a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito.* Th. ἀείρω, *tollo:* f. ἀερῶ.

Ἐπαείροντι, *extollunt,* Dor. pro ἐπαείρουσι. ab ἐπαείρω. Th. ἀείρω, *tollo.*

Ἐπαείρω, *solicito, erigo:* ex ἐπὶ & ἀείρω, *tollo.*

Ἔπαθον, *passus sum,* a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior:* f. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν. p. m. πέπονθα.

Ἐπαθροίζω, *congrego:* f. ίσω. p. ἐπήθροικα. præs. pass. ἐπαθροίζομαι. Ex ἐπὶ & ἀθροίζω, *cogo.* Th. ἀθρόος, *confertus.*

Ἐπαιάζω, *illachrymor:* ab αἰάζω, *lamentor.*

Ἐπαΐγδην, adv. *cum impetu, impetuosè;* item *in superficie, leviter.* Th. ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, *irruo, impetuosè spiro:* ab ἐπὶ & αἰγὶς, ἡ, *procella,* quod ab ἀΐσσω, *irruo, impetu feror.*

Ἐπαιδέομαι, *erubesco:* unde

Ἐπαιδεσθεὶς, *reveritus,* part. a. 1. præcedentis verbi. Th. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, *pudor.*

Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, *erudior, castigor.* Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer.*

Ἐπαΐειν, *audire, percipere.* Th. ἀΐω, *audio.*

'Επιδόρπια, & ἐπαίκλια, *quæ post cœnam apponuntur, bellaria*: ab ἐπὶ, *post*, & αἶκλον vel αἶκνον, *cibus, cœna*. Th. αἶκλος, *vespertinus*.
'Επαινεῖ, 3. sing. præs. ind. ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.
'Επαινέοντι, *laudant*, Dor. pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. ab eodem: ut &
'Επαινέσαι, a. 1. inf. act. &
'Επαινέσαι, 3. sing. a. 1. opt. Æol. &
'Επαινέσειε, *probaverit*, a. 1. optat. act. Æol. &
'Επαινέσω, ης, ῃ, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ab ἐπαινέω, *laudo*: f. έσω. quod vide.
'Επαινετέος, *laudandus*, adject. verb. &
'Επαινέτης, ου, ὁ, *laudator*: &
'Επαινετὸς, οῦ, *laudabilis*: &
'Επαίνετος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *laudabilis*: ab
'Επαινέω, ῶ, *laudo*: f. έσω. & Poët. ήσω. p. ἐπήνεκα. & -νηκα. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. imper. act. ἐπαίνεσον, άτω, & in 2. pl. ἐπαινέσατε. Ex ἐπὶ & αἰνέω, idem. Th. αἶνος, *laus*.
'Επαινὴ, *dura*: ab ἐπὶ & αἰνὸς, οῦ, *gravis, horrendus*.
'Επαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. &
'Επαινήσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. &
'Επαινῆται, *laudetur*, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, quod vide.
'Επαινος, ου, ὁ, *laus*: ex ἐπὶ & αἶνος, *laus*.
'Επαινοῦμεν, *laudamus*, 1. pl. ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. &
'Επαινούμενος, *laudatus*, præs. part. pass. ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.
'Επαΐξαι, *irruere*. a. 1. inf. act. &
'Επαΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ & ἀΐσσω, *ruo*: f. ξω.
'Επαίρομαι, *attollo*: &
'Επαίρω, *attollo, erigo*: ex ἐπὶ & αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, αντος.
'Επαισε, *percussit*, 3. sing. a. 1. act. à παίω, *percutio*: f. σω.
'Επαισθάνομαι, *sentio*: &
'Επαίσθημα, *sensus*: ab αἰσθάνομαι, *sentio*.
'Επαΐσσομαι, *irruo*: ab
'Επαΐσσοντα, *irruentem*, accus. sing. part. præs. ab
'Επαΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquando *accurro*, & cum gen. item *insequor*; *impero, percutio, invado*: cum acc. aliquando *insurgo*: ex ἐπὶ & ἀΐσσω, *ruo*.
'Επαισχυνθήσομαι, *erubescam*, f. 1. pass. ab
'Επαισχύνομαι, *pudet me, erubesco*: cum acc. a. 1. pass. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo*.
'Επαιτέω, *mendico*: f. ήσω. p. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.
'Επαίτης, ου, ὁ, *mendicus*: à præced.
'Επαιτιάομαι, *inquiror*, &c. vide αἰτιάομαι.
'Επαίτιος, ου, ὁ, ἡ, *cujus facinora innotuerunt*: vide αἴτιος.
'Επαίτιος, ου, ὁ, ἡ, *qui* vel *quæ est in culpa*. Th. αἰτία, *culpa*.
'Επαίχθη, *lusus est*, 3. sing. a. 1. pass. verbi παίζω, *ludo*: f. ξω, & σω.
'Επαΐω, *exaudio*: ab ἀΐω, *audio*.
'Επαιωρέω, *elevo, suspendo*: &
'Επαιωροῦμαι, *efferor*: &
'Επαιωρούμενος, ου, *erectus*: ab αἰωρέω, *elevo*.
'Επακήκοα, ας, ε, vide in ἐπακούω.
'Επακμάζω, *vigeo*: ex ἐπὶ & ἀκμάζω, *vigeo*. Th. ἀκμὴ, *flos ætatis*.
'Επακολουθέω, *subsequor*: f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. sub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, *pedissequus*.
'Επακολούθησις, εως, ἡ, *consequentia*: à perf. pass. præced. verbi.
'Επάκοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor*. Th. ἀκούω, *audio*.
'Επάκουε, *animum adjice*, præs. imperat. &
'Επακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab
'Επακούω, *exaudio, obtempero*: f. ούσω. p. ἐπήκουκα. a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ης, η. perf. pass. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοα, & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio*.
'Επακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio*: imperf. ἐπηκροαόμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ & ἀκροάομαι, *audio*: f. άσομαι.
'Επακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio*: à superiori.
'Επακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: &
'Επακτικὸς, οῦ, *illex, advena*: ab ἐπάγω, *induco, impello*.
'Επάκτιος, ου, ὁ, ἡ, *littoralis*: ab ἀκτὴ, *littus*.
'Επακτὸς, οῦ, *adscititius, peregrinus*. ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber*: ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.
'Επακτρεὺς, *venator*, quia canes in feras impellit: &
'Επακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum*: &
'Επάκτριον, ου, τὸ, *navigium piscatorium*: ab ἐπάγω, *impello*.
'Επάλαιε, *luctabatur*, 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor*; quod vide.
'Επαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus*: ex ἐπὶ & ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλαλὴ, *clamor militum*.
'Επαλάομαι, *pervagor*: ab ἀλάομαι, *vagor*.
'Επαλαστέω, *graviter afficior ob mala*: ex ἐπὶ & ἀλαστέω, idem: quod ab ἄλαστος. Dor. pro ἄληστος, *cujus oblivisci non possumus*. Th. λήθω, *lateo*.
'Επαλαστήσασα, *miserata*, ejusdem a. 1. part. f. g.
'Επαλείφω, *superillino*: ab ἀλείφω, *ungo*.
'Επαλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. f. g. ex ἐπὶ & ἀλέξω vel ἀλεξέω, *arceo*: f. ήσω.
'Επαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio*: &
'Επαλλάττω, f. ξω, *permuto*: ab ἀλλάσσω, vel

vel-πῖω, *muto* : f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro*, *agito*. Alii poni volunt pro ἐφήλλετο. imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio*.

Ἐπάλληλος, ὁ, ἡ, *alternus* : ex ἐπὶ & ἀλλήλων, *mutuò*, quod ab ἄλλος, *alius*.

Ἐπαλμένος, *insiliens*, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem. ab ἐφάλλομαι. quod ab ἐπὶ & ἄλλομαι, *salio*. f. ἀλοῦμαι, a. I. m. ἡλάμην.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri* : ex ἐπὶ & ἀλκὴ, *robur*.

Ἐπαλπνος, ου, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur ; & dici puto de *vento secundo nautisque grato*, q. per Sync. pro ἐπιθαλπνος, ex ἐπὶ & θαλπνὸς, *splendidus*, & per Metaph. *lucis instar gratus* : à θάλπω, *calefacio*, *foveo*.

Ἔπαλτο, *insiliebat*, imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφῆλτο. ab ἐφάλλομαι. vide ἐπαλμένος.

Ἐπαμᾷν, & ἐπαμᾶσθαι, *accumulare* : ab ἀμάω, *meto*.

Ἐπαμείβω vel ἐπαμείβομαι, *permuto*, *alterno* : f. ψομαι. ab ἐπὶ & ἀμείβω, *muto*. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, EPAMINONDAS, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, *responderat*, Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω, quod vide.

Ἐπάμερος, ου, ὁ, ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei* : *qui durat unum diem* : ab ἐπὶ & ἡμέρα, *dies*.

Ἐπαμησάμενος, *obrutus*, a. I. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo*, quod ex ἐπὶ & ἀμάω, *meto*.

Ἐπαμοιβαδὶς vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim* : ab ἐπαμείβω, *alterno*, quod vide.

Ἐπαμοιβὸς, *alternus* : ab eod.

Ἐπαμυνῶ, f. υνῶ. *auxilior*. vide ἐπαμῦναι.

Ἐπαμῦναι, *propugnare*, a. I. inf. act. ἐπάμυνον, άτω. a. I. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo*. Th. ἀμύνω, *auxilior*.

Ἐπαμφοτερίζω, *in utramque partem vergo*, *in ancipiti sum*, ex ἀμφότερος, *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

Ἐπὰν, *postquam*. Conjunct. ex ἐπὶ & ἄν. vide ἐάν.

Ἐπαναβαίνω, *ascendo super*. ab ἐπὶ, ἀνὰ & βαίνω, *eo*.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre*. vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβληδὸν, adv. quasi *injectim*. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω. *acclamo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ & βοάω, *clamo*.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, quod vide.

Ἐπαναγινώσκω, *relego*, *is* : ex ἐπὶ & ἀναγινώσκω, *lego*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπαναγκάζω, *urgeo*, ex ἀναγκάζω, *cogo*, Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπάναγκες, adv. *necessariò*. τὰ ἐπάναγκες, sc. ὄντα, *necessaria*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπανάγω, *redeo*, *commoveo*. f. άξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *provehe*. ex ἐπὶ & ἄγω, *duco*.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi* : ex ἐπὶ & ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Them. διπλόος, οῦς, *duplex*.

Ἐπαναιρέομαι, *suscipio* : ex ἐπὶ ἀνὰ, & αἱρέω, *capio*.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio* : ab ἀναιρέω, *occido*. vide præced.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, *elevo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπανάκειμαι, *repositus sum*, ex ἐπὶ, ἀνὰ & κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & καλέω, *voco*.

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, *repetitio*. à superiori verbo.

Ἐπαναλογεῖν, *altiùs repetendo aperire* : ex ἐπὶ, ἀνὰ & λέγω, *dico*.

Ἐπαναμένω, *expecto* : ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μένω, *maneo*.

Ἐπαναμιμνήσκω, *commonefacio* : cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμέμνηκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ & μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, *renovo*. f. ώσω. p. ωκα. ex ἐπὶ ἀνὰ & νεόω, idem. Th. νέος, *novus*.

Ἐπαναπαύομαι, *acquiesco*. cum dat. f. -αύσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι. a. I. m. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ & παύω, *cesso*. a. 2. ἔπαον.

Ἐπαναπλέειν, *crebrò navigare*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, *rebellio* : ex ἐπὶ, ἀνὰ & στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστέλλω, *cohibeo*. Th. στέλλω, *inhibeo*.

Ἐπανάστημα, τος, τὸ, *prominentia* : &

Ἐπαναστήσομαι, f. I. m. ab ἐπανίσταμαι, *insurgo*. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστρέφω, *revertor* : ex ἐπὶ, ἀνὰ & στρέφω, *verto*.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio*, *reflexio*, à præceden. præt. m.

Ἐπανατίθεσθαι. præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, *insuper impono*, *acceptum fero* : ex ἐπὶ, ἀνὰ & τίθημι, *pono*.

Ἐπανατρυγάομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ & τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐπαναφέρω, *crimen in alium rejicio* : &

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio* : à φέρω, *fero*.

Ἐπανεθήσομαι, f. I. ind. pass. verbi ἐπανίημι, *redeo*, *remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐπάνειμι, *redeo* : ex ἐπὶ, ἀνὰ & εἶμι, ab ἴω, *eo*.

Ἐπανείρεσθαι, *denuo interrogare*. ab εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *necto*, *interrogo*.

Ἐπανεὶς, *qui dimisit*, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵημι.

'Επανελθεῖν, a. 2. inf. act. &
'Επανελθοῦσα, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab
'Επανέρχομαι, redeo, accedo : f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἔρχομαι, venio.
'Επανερωτάω, interrogo. f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἐρωτάω, rogo.
'Επανερωτήσῃ, ejusd. 3. sing. f. 1. act.
'Επανέχω, antecello, innitor : ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον.
'Επανήκω, redeo. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἥκω. f. ξω. venio.
'Επανήρετο, percunctabatur, 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἔρομαι, interrogo. Th. εἴρω, dico.
'Επανθέω, superfloreo. f. ήσω. p. ἐπήνθηκα. p. m. ἐπήνοθα, & per Epenth. τ̃ο, ἐπηνόθα, & redupl. Att. ἐπενήνοθα. ex ἐπὶ & ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.
'Επανιᾶσι, remittunt, 3. pl. præs. ind. Attic. ab
'Επανίημι, remitto, ab ἐπὶ, ἀνὰ & ἵημι, mitto, in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, & per Crasin Att. ἱᾶσι.
'Επανισταίατο, Ion. pro ἐπανίσταιντο, insurrexerunt, 3. pl. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵσταμαι. vel scribendum ἐπανιστέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι, sto.
'Επανίσταμαι, insurgo. ab eod.
'Επανιστέαται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab
'Επανίστημι, insurgo. f. ἐπαναστήσω. p. ἐπανέστηκα. f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι, sto.
'Επανιτέον, redeundum, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, redeo. ex ἐπὶ, ἀνὰ & εἶμι, eo.
'Επανιὼν, regressus, a. 2. part. ab eodem verbo.
'Επάνοδος, ου, ἡ, reditus : ex ἐπὶ & ἄνοδος, ἡ, ascensus. Th. ὁδὸς, via.
'Επανορθούμενος, præs. part. pass. &
'Επανορθοῦσθαι, præs. inf. pass. ab
'Επανορθόω, -ῶ, corrigo. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ὀρθὸς, rectus.
'Επανόρθωμα, ατος, τὸ, &
'Επανόρθωσις, εως, ἡ, correctio : &
'Επανορθωτέος, corrigendus, &
'Επανορθωτὴς, ου, ὁ, corrector. à perf. pass. verbi ἐπανορθόω, corrigo.
'Επαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα· ex ἐπὶ & ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.
'Επαντέλλουσα, oriens. præs. part. f. g. ab
'Επαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, exorior : ex ἐπὶ, ἀνὰ & τέλλω, orior.
'Επάνω, suprà, adv. cum gen. ex ἐπὶ & ἄνω, sup[...].
'Επ[...]ξας, αντος, a. 1. part. act. &
'Επάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, induco : f. άξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, duco.
'Επάξε, Dor. pro ἐπῆξε, fixisset, 3. sing. a. 1. act. à πήγνυμι, figo : f. ξω.
'Επάξιος, ου, dignus : Poët. pro ἀντάξιος, æquiparandus : ex ἐπὶ & ἄξιος, idem.
'Επαξόνιος, ου, qui circum axem volvitur : epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axis.
'Επάξω, Dor. pro ἐπῆξας, compegisti, a. 2. m. 2. sing. verbi πήγνυμι, compingo : f. πήξω.
'Επαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, incantatio : &
'Επαοιδὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro 'Επῳδὸς, incantator. Th. ἀείδω, cano.
'Επαυον, sedavi, a. 2. ind. act. Hinc in a. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, cesso : f. παύσω. p. πέπαυκα.
'Επαπειλέω, minor, -aris : f. ήσω. p. ηκα. Ex ἐπὶ & ἀπειλέω, idem.
'Επαποδύομαι, suscipio : ex ἐπὶ & ἀποδύομαι, idem. Th. δύω vel δύω, subeo.
'Επαπόρημα, ατος, τὸ, quæstio : quod &
'Επαπορῶμεν, 1. pl. præs. sub. ab ἐπαπορέω, addubito : quod ex ἐπὶ & ἀπορέω, dubito : hoc ex α priv. & πείρω, transeo : p. m. πέπορα.
'Επαποστέλλω, insuper mitto : ex ἐπὶ, ἀπὸ & στέλλω, mitto.
'Επάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, circumspicio : f. ανῶ. a. 1. part. παπτήνας.
'Επαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio : ex ἐπὶ & ἀρὰ, preces.
'Επαράομαι, f. άσομαι & ήσομαι, imprecor : ab ἀράομαι, precor. Th. ἀρὰ, preces.
'Επάρας, attollens : &
'Επάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo : f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἐπᾶρον, άτω. a. 1. pass. ἐπήρθην. ab ἐπὶ & αἴρω, tollo.
'Επαράσιμος, ου, ὁ, ἡ, execrabilis : ex ἐπὶ & ἀρὰ, preces.
'Επαράσσω, irruo : ex ἐπὶ & ἀράσσω, amputo, pulso : f. ξω.
'Επάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπᾶρον, άτω. Vide ἐπάρασα.
'Επάρατος, ου, ὁ, ἡ, execrabilis : ab ἐπαράομαι, quod videas.
'Επάργυρος, ὁ, ἡ, inargentatus, argento tectus. Th. ἄργυρος, argentum.
'Επάρῃ, transfixus est, 3. sing. a. 2. pass. verbi πείρω, transeo. At. ἐπάρῃ, sustulerit, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω, attollo : vide ἐπάρασα.
'Επαρήγω, adjuvo : f. ήξω. p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.
'Επαρήρειν, plusq. p. m. verbi ἐπάρω, apto : quod ex ἐπὶ & ἄρω, apto : p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα.
'Επαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, imprecor. Th. ἀρὰ, diræ.
'Επαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, efferri : &
'Επάρθητι, -ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε. a. 1. imperat.

imperat. ab ἐπαίρω, *attollo*: quod adi fis.
Ἔπαρθον, & per Metath. ἔπραθον, *diripui*. a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*: f. 2. πραθῶ.
Ἐπάρκεια, ας, ἡ, *auxilium*: &
Ἐπάρκεσε, *præstitit*, 3. sing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε. &
Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ab
Ἐπαρκέω, *subvenio*, cum dat. item *propulso*: f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκεκα. a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ & ἀρκέω, *propulso*.
Ἐπάρμενον, *sufficientem*, *aptum*, præs. part. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto*: vide ἀρμένον.
Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auspicor*: ex ἐπὶ & ἀρχὴ, *initium*.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, *elevatio*: ab ἐπαίρω, *elevo*. Th. αἴρω, *tollo*.
Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ. ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto*: a. 1. ἐπῆρσα.
Ἐπαρτάω, *impendeo*. Th. ἀρτάω, *suspendo*.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, *provincia*: ab
Ἔπαρχος, *præfectus*: ex ἐπὶ & ἀρχὴ, *principatus*.
Ἐπαρωγὸς, ȣ, ὁ, *auxiliator*, & ἡ, *auxiliatrix*: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior*.
Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *inculco*. Th. ᾄδω pro ἀείδω, *cano*.
Ἐπάσαντο, & gem. σ, ἐπάσσαντο, *gustarunt*, 3. pl. a. 1. m. à πάω vel πάομαι, *possideo*, *vescor*, perf. pass. πέπαμαι.
Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno*. Th. ἀσκέω, *orno*, *exerceo*.
Ἐπασσύτεροι, *frequentes*: ab ἐπὶ & ἄσσον, *propè*, seu ἀσσοτέρω, *propius*. ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliquid faciunt continuâ serie sequentes.
Ἔπασχον, *passus fui*, imperf. à πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Ἐπάταξε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio*: p. πεπάταχα. a. 1. part. πατάξας.
Ἐπατήθην, ης, η, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco*: a. 1. ἐπάτησα.
Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.
Ἐπαυλέω, f. ήσω. p. ηκα, *præcino*, *accino*: ex ἐπὶ & αὐλέω, *cano tibiâ*, ab αὐλὸς, *tibia*.
Ἐπαυλίζομαι, *stabulor*, *in loco immoror*. ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Them. αὐλὴ, *aula*, *atrium*.
Ἔπαυλις, εως, ἡ, *commoratio*, *villa*: ab eod. them.
Ἐπαυξάνω vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω. a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, *adaugeo*, *amplifico*. ex ἐπὶ & αὐξάνω vel αὔξω, *augeo*. Th. αὔξω, idem.
Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, 3. sing. &
Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. &
Ἐπαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρου, *adeptus es*: ab ἐπαυρέω, ῶ, f. ήσω. a. 2. m. ἐπηυρόμην, ȣ, ετο. Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαυρέω, quod vide.
Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, *fruor*, *consequor*; item *pœnas luo*. Th. αὔρα, *aura*.
Ἐπαύρηαι, *fruaris*, Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, idem quod ἐπαυρέω, quod vide.
Ἐπαύριον, *cras*, adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.
Ἐπαυρίσκουσι, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω, quod vide.
Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. &
Ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηύρον, a. 2. ind. act. verbi ἐπαυρέω, quod vide.
Ἐπαύρωνται, *fruantur*, 3. pl. præs. sub. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*: vide ἐπαυρέω.
Ἐπαυσάμην, ἐπαύσω, ἐπαύσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*: f. σω. a. 2. ἔπαον.
Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. ab eod. verbo.
Ἐπάϋσον, *acclama*, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ & αὔω, *clamo*.
Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. m. vide ἐπαυσάμην.
Ἐπαϋτεῖν, *acclamare*. ἐπαΰτεον, *acclamabant*, Ion. pro ἐπηΰτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ & αὐτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.
Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto*, *in ipso facto*: ex ἐπὶ, *in*, & αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, & φωρὰ, *furtum*. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.
Ἐπαυχένιος, ȣ, Poët. *qui supra cervicem fertur*. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.
Ἐπαυχέω, ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω, *glorior*.
Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto*, *demulceo*: vide in ἀφάω, *palpo*. Them. ἅπτομαι, *tango*.
Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, *exsicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, & αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*, *accendo*.
Ἐπάφησεν, a. 1. ind. act. ab
Ἐπαφίημι, *immitto*: p. ἐπαφῆκα. a. 2. sub. ἐπαφῶ. Ex ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, *mitto*.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *spumosus*.
Ἐπαφρίζω, *despumo*: f. ίσω. p. ἐπήφρικα. Ex ἐπὶ & ἀφρὸς, *spuma*.
Ἐπαφρόδιτος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *venustus*.
Ἐπαφῶ, *immisero*. a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, quod vide.
Ἐπαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, *gravis*, *molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.
Ἐπάχνωσεν, *vexavit*, *constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχνόω. f. ώσω. Them. πάχνη, *pruina*.
Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi

παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio.* Th. παχὺς, έος, *crassus.*

Ἔπε' pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐπεάν, Ion. pro ἐπάν, *posteaquam* : vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando.*

Ἐπέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. & ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην, quod vide.

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo.* Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλεν, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio* : ex ἐπὶ & βάλλω, *jacio* : f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβαλον, a. 2. vide in ἐπέβαλλεν.

Ἐπέβασε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *ascendere fecit, imposuit, restituit in.* Th. βαίνω, *eo.*

Ἐπέβην, ης, η, *peragravi,* a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. act. &

Ἐπεβήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi βαίνω.

Ἐπεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio* : f. άσω. Ex ἐπὶ & βαίνω, *eo.*

Ἐπεβίω, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo* : à βιόω, *vivo* : f. βιώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βιῶθι. a. 2. opt. βιοίην. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, *vita.*

Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio* : f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. Ex ἐπὶ & βλέπω, *video.*

Ἐπεβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *insidior* : ex ἐπὶ & βουλεύω, *consulto,* quod à βουλὴ, *consilium.*

Ἐπεγγελάω, *ridens insulto* : ex ἐπὶ, ἐν & γελάω, *rideo* : f. άσω. p. ακα.

Ἐπέγειρε, præs. imperat. act. &

Ἐπεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

Ἐπεγείρω, *excito* : f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ & ἐγείρω, *excito.*

Ἐπέγεντο, per Sync. pro ἐπεγίνετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο. Ex ἐπὶ & γίνομαι, *sum.*

Ἐπεγκολάπτω, f. άψω, p. αφα, *insculpo.* Th. κολάπτω, *tundo.*

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. ἐπεγνωκώς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco* : f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. Ex ἐπὶ & γινώσκω, *cognosco.*

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. &

Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusd. verbi.

Ἐπέγρετο, *expergefiebat,* imperf. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο. ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

Ἐπεγχανεῖν, *inhiare,* a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν & χαίνω, *hisco,* a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

Ἐπεδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro* : a. 1. act. ἐπέδειξα. f. δείξω. p. δέδειχα. Ex ἐπὶ & δείκνυμι, *ostendo.*

Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi,* a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo* : f. ήσω. Them. πέδη, *pedica.*

Ἐπεδίδου pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. tanq. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do* : f. δώσω. Th. δίδωμι, *do.*

Ἐπέδραμε, *accurrit,* 3. sing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω. Ex ἐπὶ & τρέχω, *curro* : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, ἡ, Ion. pro ἐφέδρα, *mora, obsidio* : vide ἕδρη, *sella.*

Ἐπέδυν, *exortus sum,* a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύομαι, *exorior* : ex ἐπὶ & δύμι, vel δυόω. f. δύσω. p. δέδυκα, *subeo.*

Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & δίδωμι, *do* : f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἔπεσι, ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum.* Them. ἔπω, *dico.*

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat : β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζησα, *superstes fui,* a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo* : f. ζήσω. p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. sing. imperf. verbi ἐπιζητέω, *requiro.* Th. ζητέω, *quæro* : f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono.* Th. τίθημι. a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπεθύμησα, & in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco* : ex ἐπὶ & θυμέω. Th. θυμὸς, *animus.*

ἘΠΕΙ', & ἐπειδὴ, *postquam, quoniam* : conjunct. cum indicat.

Ἐπείγεαι, Ion. & Dor. pro ἐπείγῃ, *urgeris, properas,* 2. sing. sub. pass. &

Ἐπείγετο, *festinabat,* 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπείγετο· ab

Ἐπείγομαι, *impellor, urgeor* : quod ab ἐπείγω, quod vide.

Ἐπειγομένοιο, *festinantis,* genit. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, ab ἐπείγομαι· &

ἘΠΕΊΓΩ, *urgeo, impello, festino* : f. ξω. p. ἤπειχα.

Ἐπειδὰν, *postquam,* pro ἐπειδὴ ἄν. Them. ἐπεὶ, *quoniam.*

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεὶ, *postquam.*

Ἐπειδήπερ, *quandoquidem,* cum indic. Th. ἐπεί.

Ἐπείδοι, 3. sing. opt. præs. ab

Ἐπείδω, *intueor, respicio* : f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. a. 2. ἐπεῖδον. a. 2. imperat. ἔπιδε. Ex ἐπὶ & εἴδω, *video.*

Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum, quoniam.* Th. ἐπεί· *postquam.*

Ἐπειθ᾽ ἃ

Ἔπειθ', pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea*. Th. εἶτα, *postea, tum*.

Ἐπείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo* : f. πείσομαι. a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo* : a. 2. ἔπιθον.

Ἔπεικα, Dor. pro Poët. ἐπείκε, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, *quam*.

Ἐπείκτης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Ἐπειλημμένη, *tenens*, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide in εἴλημμαι.

Ἔπειμι, *succedo, invado* : a. 2. ἐπῆον, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιών, οῦσα, όν, *sequens* : hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ, ἡ, *jugis* : ex ἐπὶ & εἶμι, *eo*.

Ἔπειμι, *supersto, immineo* : ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere*, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ἐπειλύσθαι, *indui*, præs. inf. verbi ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ & ἕω, *induo* : hinc Ion. εἰνύω.

Ἔπειξις, εως, ἡ, *festinatio*. Th. ἐπείγω, *impello, festino*.

Ἐπείπερ, *quandoquidem*, conjunct. cum indic. ab ἐπεί.

Ἐπειπὼν, aor. 2. part. ἐπειπεῖν, *insuper dicere*, a. 2. inf. ab ἐπὶ & ἔπω, *dico* : a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἔπειρα, ας, ε, & in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo* : f. περῶ. præt. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην.

Ἐπειράθην, ης, η, & in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. pass. &

Ἐπειράσω, *tentasti*, 2. sing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, & ήσω, *conor, tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, *tento* : ab eod. th.

Ἐπείρεσθαι, *interrogare*, præs. inf. m. ab εἴρω, *dico*.

Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. verbi πειράω, *conor* : Vide ἐπειράσω.

Ἐπειρύεσθαι, *attrahere* : quod ab εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

Ἐπειρώατο, Ion. pro

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι. Th. πεῖρα.

Ἐπειρωτᾶν, præs. inf. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*.

Ἐπειρώτων, Ion. pro ἐπηρώτων, imperf. act. &

Ἐπειρώτησις, ιος, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio* : ab eod. th.

Ἔπεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo* : ex εἶμι, *eo* : a. 1. inusit. εἶσα. Potest etiam formari à πείθω, *persuadeo* : f. πείσω· unde a. 1. ἔπεισα.

Ἐπεισάγω, *superinduco*, &

Ἐπεισαγωγή, ῆς, ἡ, *superinductio* ? ex ἐπὶ, εἰς & ἄγω, *duco*.

Ἐπεισέρχεται, *subit*, 3. sing. præs. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior* : quod ex ἐπὶ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio* : vid. πείθω, *persuadeo*.

Ἔπεισιν, *adeat*, 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali : ex ἐπὶ & εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον.

ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus, ima ventris pars* : τὸ αἰδοῖον· an ab ἐπὶ & σείω, *moveo* ? an ab ἐπεισιέναι ;

Ἐπεισκωμάζω, *impudenter & velut temulenter me infero in alicujus societatem* : ex ἐπὶ, εἰς & κωμάζω comessor. Th. κῶμος, comessatio.

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπεισόδιος, *superinductus, adventitius* : &

Ἐπεισοδιώδης, idem : ab eod. th.

Ἐπεισπηδάω, *superinsilio* : f. ήσω. p. ηκα· ex ἐπὶ, εἰς & πηδάω *salio*.

Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. ab

Ἐπεισφέρω, *adfero* : ex ἐπὶ, εἰς & φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, *deinde*, adv. Th. εἶτα, *postea*.

Ἐπείχθην, *properavi*, a. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι, quod ab ἐπείγω.

Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπίσχω, *inhibeo, attendo*, quod vide.

Ἐπικαθίζω, *colloco* : f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα· ex ἐπὶ & καθίζω, *colloco, sedere facio*. Th. ἵζω, fut. ἵσω, idem.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐπεκάθισαν, ejusd. a. 1. ind.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐπικαλέω, *advoco*. Th. καλέω, *voco* : f. έσω, p. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, *clausi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, quod vide.

Ἐπεκέατο, Ion. pro ἐπέκειντο, *instabant. irruerunt*, 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *urgeo* : quod vide.

Ἐπέκεινα, *trans*, adv. cum. gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa usque*.

Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. sing. & pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super, impositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, *invocabat*, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἐπὶ & καλέω, *voco* : f. έσω. p. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, *destinarunt*, 3. plur. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia stamina duco* : quod ex ἐπὶ & κλώθω, *neo*.

Ἐπεκράτει, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, *appendi*, a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, quod ab ἐπὶ & κρεμάω, *suspendo* :

spendo : f. άσω. a. 2. ἐκρέμασον. q. à κρεμάζω.
Ἐπέκτασις, εως, ἡ, *extensio* : &
Ἐπεκτείνομαι, ῃ, εται, *contendo, nitor, extendor* : f. ἐπεκτενοῦμαι. a. 1. m. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο ab
Ἐπεκτείνω, *extendo* : quod ab ἐπὶ, ἐκ & τείνω, *tendo* : f. τενῶ. p. τέτακα.
Ἐπεκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐπικτάομαι, *insuper acquiro*. Th. κτάομαι, *acquiro*. quod vide.
Ἐπελάβετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo* : f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον, ex ἐπὶ & λαμβάνω, *capio*.
Ἐπελάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor* : f. λάσομαι. a. 2. ἐπέλαθον : ex ἐπὶ & λανθάνω, seu λήθω, *lateo* : f. λήσω.
Ἐπελαύνω, *invado* : ex ἐπὶ & ἐλαύνω, *agito*, f. άσω, p. ἤλακα.
Ἐπέλευσις, εως, ἡ, *invasio* : *impetus*. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.
Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio* : quod ex ἐπὶ & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον.
Ἐπελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος : vide ἐπελθεῖν.
Ἐπελπίζω, *in spem erigo* : ex ἐπὶ & ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἐπέλυον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico* : f. λύσω, p. ἐπιλέλυκα a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, *solvo*.
Ἐπεμαίετ', pro ἐπεμαίετο, *instigabat*, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιμαίομαι, *incito* : quod ex ἐπὶ & μάω, *vehementer cupio*.
Ἐπεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, *abstergo* : f. ξω.
Ἐπεμβαίνω, *ingredior* : ex ἐπὶ, ἐν & βαίνω *eo*, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ἐπέμβαλε, *injecit*. 3. sing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, *jacio* : f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.
Ἐπεμβάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπεμβάλλομαι, *inferor* : ab eod. th.
Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, *sessor*, *qui equo insidet* : &
Ἐπεμβεβαώς, *conscendens*, perf. part. act. Ion. pro ἐπεμβεβηκώς, ότος, ab ἐπεμβαίνω, *ingredior* : ex ἐπὶ, ἐν & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.
Ἐπέμεινα, ας, ε, & in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo* : f. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα· quod ex ἐπὶ & μένω, *maneo*.
Ἐπεμελήθην, ης, η, *curavi*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero* : f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ est*.
Ἐπεμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ & μέμφομαι, *accuso* : f. ψομαι. p. μέμεμμαι.
Ἐπέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo* ; vide ἐπέμεινα.
Ἐπεμήνατο, ω, ατο, *insanivi*, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*. f. 2. m. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.
Ἔπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto* : f. ψω.
Ἐπέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύζω, *subsanno* : ex ἐπὶ & μύζω, vel μύσσω, *mungo*, *emungo*. Th. μύζω, *clausis labris quendam ex naribus sonum emitto*.
Ἔπεμψα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto* : f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμψον.
Ἐπενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, *supernatabat*, 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω, *nato*.
Ἐπενδύομαι, *superinduo* vel *superinduor*, p. ἐπενδέδυμαι *indutus sum*, unde part. ἐπενδεδυμένος, *indutus* : &
Ἐπενδύτης, ου, ὁ, *amiculum, indusium* : ab
Ἐπενδύω, *superinduo* : f. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. 1. m. ἐπενεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι· ex ἐπὶ, ἐν & δύω, *induo*.
Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. &
Ἐπενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. &
Ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, *infero*, *objicio* : f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον : ex ἐπὶ & φέρω, *fero*.
Ἐπενείκαντες, num. plur. part. a. 1. act. ab ἐπὶ & ἐνείκω, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.
Ἐπένειμα, ας, ε, *distribui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod à νέμω, *tribuo* : f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.
Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor* : ab eod. th.
Ἐπενήνεον, *accumulabam*, imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, *accumulo* : ex ἐπὶ, ἐν & νέω, *glomero* : imperf. ἔνεον & ἤνεον, unde ἐνήνεον & ἐπενήνεον.
Ἐπενήνοθε, *florui super* : præt. m. pro ἐπήνοθα, Epenth. τοῦ, ο, & redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo* : ex ἐπὶ & ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.
Ἐπενήχετο, *innatabat*, 3. imperf. m. ab ἐπινήχω· f. ξω. Th. νέω, *nato*.
Ἐπένθει, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, *lugeo*.
Ἐπενθών, Dor. pro ἐπελθών, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Th. ἔρχομαι.
Ἔπεξειμι, *erumpo*, *egredior adversus* : ex ἐπὶ, ἐξ & εἶμι, *eo*.
Ἐπεξελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo* : quod ex ἐπὶ, ἐξ & ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iisdem.
Ἐπεξεργάζομαι, *elaboro* : ex ἐπὶ, ἐξ & ἐργάζομαι, *laboro* : f. σομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.
Ἐπεξέρχομαι, vid. ἐπεξελευσόμεθα.
Ἐπεξεύρομεν, 1. plur. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio* : ex ἐπὶ, ἐξ & εὑρίσκω,

ϵἴσκω, idem. f. ἴσω. a. 2. ὅσεψν.

Ἐπεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps*; idem quod ἑξῆς.

Ἐπεξιέναι, cum dat. *reum peragere & convincere*: item *erumpere*, vel *edisserere*: &

Ἐπέξιθι, *persequere, percense*, præs. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ & εἶμι, *eo*.

Ἐπέοικε, *convenit*, p. m. ex ἐπὶ & εἴκω, *similis sum*: vide ἔοικα.

Ἐπεπείθεθ', pro ἐπεπείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐπεπείθεσαν, per Syst. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. pass. fortè legend. ἐπεποίθεσαν, quod pro ἐπεποίθεισαν Att. & Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπὶ & πείθω, *persuadeo*: f. πείσω. a. 2. ἔπιθον. p. m. πέποιθα.

Ἐπέπειν, Ion. pro ἐφέπειν, *insequi*: ex ἐπὶ & ἕπω, *sequor*.

Ἐπεπειράατο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πειράω, *conor*: f. άσω, & Ion. ήσω. p. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*. cum dat. f. ἐπιπέσω. p. ἐπιπέπτωκα· ex ἐπὶ & πίπτω, *cado*.

Ἐπεπήγει, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπὶ & πήγνυμι, seu πήσσω, *figo*: f. ξω. p. πέπηχα. p. m. πέπηγα.

Ἐπέπιθμεν, *persuasimus*, per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ionicè reduplicatis primis duabus literis, à, πείθω. a. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pl. plusq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

Ἐπέπλεον, *adnavigabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐπιπλέω. Them. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, *percussi*, per redupl. pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*: f. ξω. a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον· vel est, a. 2. verbi compos. ἐπιπλήττω, idem.

Ἐπέπληξα, ας, ε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel ττω, f. ξω, *increpo*: ex ἐπὶ & πλήσσω, *percutio*.

Ἐπέπλων, ως, ω, *adnavigabam*, imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω· ut ἐδίδων, vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

Ἐπεποίθειν, *confisus fueram*, plusq. p. m. ex ἐπὶ & πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι. p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθειν, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδειν, pro ᾔδειν, plusq. p. m. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπεπεράγεσαν, *egerant*, pro ἐπεπεράγεσαν, Att. & Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπεπεράγειν, verbi περάσσω, vel ττω. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρεν, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *insuper sternuto*: ex ἐπὶ & πταίρω. f. αρῶ, *sternuto*.

Ἐπέτυφε, *adolavit*, vide ἐπτάρην.

Ἐπεπτώκειν, *excideram*, plusq. p. verbi πίπτω, *cado*: f. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo*: f. πεύσομαι. p. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, *transgressus sum*, a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, *transveho*. Th. πέρα, *ultra*.

Ἐπεργάζομαι, *colo, aro, subigo*: ex ἐπὶ & ἐργάζομαι. f. άσομαι. p. ασμαι· *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπερείδω, *fulcio, firmo*, &

Ἐπέρεισε, *adegit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & ἐρείδω, f. σω, *figo, firmo*.

Ἐπέρεσθαι, *sciscitari*: f. ἐπερήσομαι· vide ἐπείρεσθαι.

Ἐπερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att. vide in ἐπέρεισε.

Ἐπέρησα, ας, ε, *transivi, trajeci*, a. 1. ind. act. verbi περάω. f. άσω & ήσω, *transeo*. p. πεπέρακα.

Ἐπερράγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

Ἐπερρίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. tanquam ab ἐπιρρίφω pro ἐπιρρίπτω, *injicio*: ex ἐπὶ & ῥίπτω, *projicio*: f. ψω. p. ἔρριφα.

Ἐπέρρωσαν, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπιρρώννυμι, *confirmo, impello, fortiter moveo*: ex ἐπὶ & ῥώννυμι. f. ῥώσω. p. ἔρρωκα, a. 1. pass. ἐρρώθην.

Ἐπέρχομαι, *supervenio*, f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον· ex ἐπὶ & ἔρχομαι, *venio*: p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχονθ', pro ἐπέρχονται, 3. plur. præs. ejusd.

Ἐπερωτάω, ῶ, *interrogo*: imperf. ἐπηρώτων, ων, ας, ας, α, α. f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. a. 1. imperat. ἐπερώτησον, άτω. ex ἐπὶ & ἐρωτάω, *rogo, sciscitor*.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio*: &

Ἐπερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio*: ab eod.

Ἐπέσαξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, *sterno*: f. ξω. Th. σάττω, *onero*.

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, *convitium*, &

Ἐπεσβόλος, ὁ, ἡ, *verba probrosa in aliquem jaciens*: ex ἐπὶ, εἰς Att. ἐς & βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα· vel quì ἔπεσιν, ὡς βέλεσι, βάλλων, verbis tanquam telis impetens.

Ἔπεσεν, *cecidit*, 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπεσθίω, *insuper edo, post aliud edo*: ex ἐπὶ & ἐσθίω *edo*. Th. ἔδω, idem.

Ἐπέσθω, *sequatur*, 3. sing. præs. imperat. &

Ἐπέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι.

ἕπομαι, *sequor*: præf. inf. ἕπεσθαι.
Ἔπεσιν, dat. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον.
Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, *claudico*: f. σω.
Ἐπέσκεπεν, *tegebat*, 3. imperf. verbi ἐπισκέπω. f. ψω. Th. σκέπω, *tego*.
Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο. verbi ἐπισκέπτομαι, *inviso*, *visito*: f. ψομαι. p. pass. ἐπέσκεμμαι· ex ἐπὶ & σκέπτομαι, *circumspicio*.
Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro*, cum dat. f. άσω. p. ἐπεσκίακα. a. 1. sub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ & σκιὰ, *umbra*.
Ἐπεσκίρτησε, *insiluit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & σκιρτάω, *salto*. Th. σκαίρω, *salio*.
Ἐπεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro*: f. ήσω. p. ἐπεσκότηκα. ex ἐπὶ & σκότος, *tenebræ*.
Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα.
Ἐπέσπεσθαι, Ion. & Poët. pro ἐφέπεσθαι, *sequi*: &
Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν. a. 2. part. ἐπισπών. ab inusitato ἐπισπέω, *assequor*: ex ἐπὶ & σπέω fact. ex ἕπω per transposit. & Pleonasmum τοῦ σ. Th. ἕπω, *sequor*.
Ἐπέσσεται, gem. σσ. pro ἐπέσεται, Poët. 3. sing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἐπέσσυται, *impetum fecit*, per Metath. pro ἐπισέσυται, 3. sing. perf. pass. &
Ἐπέσσυτο. pro ἐπεσέσυτο, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἐπὶ & σύομαι, *concito*, verb inusit. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio*.
Ἐπέσταλμαι, *missus sum*, perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, *mitto*: quod vide.
Ἐπέστειλα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemisco*: ex ἐπὶ & στεναχίζω, f. σω. *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.
Ἐπέστενε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ & στένω, *gemo*: ab eod. th.
Ἐπεστέψαντο, *coronaverunt*, 3. pl. a. 1. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono*: f. ψω. p. ἔστεφα.
Ἐπεστεὼς, ῶτος, per Crasin. Ion. pro ἐφεστακὼς, & ἐφεστεὼς, perf. part. act. &
Ἐπέστην, ης, η, *superveni*, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *insto*: f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα· ex ἐπὶ & ἵστημι, *sto*.
Ἐπεστήρικτο, 3. sing. plusq. p. pass. vide ἐστήρικται. à στηρίζω, *firmiter statuo*: f. ξω.
Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo*: ab eod. th.
Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, quod vide.
Ἔπεστι, *imminet*, aliquando *licet*. 3. sing. præf. verbi ἔπειμι, *supersto*, *immineo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε, quod vide: ex ἐπὶ & στοναχίζω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.
Ἐπεστραμμένα, *perversa & asperiora verba*, perf. part. pass. n. g. vide seq.
Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω. Th. στρέφω, *verto* a. 2. ἔστραφον.
Ἐπέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.
Ἐπεστυφέλιζον, *verberabant*, 3. pl. imperf. ex ἐπὶ & στυφελίζω, *duriter tracto*. Th. στύφω, *adstringo*: fut. ψω.
Ἔπεσχε, 3. sing. a. 2. act. ἔπεσχον, verbi ἐπέχω, quod vide.
Ἐπέσχετο, 3. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.
Ἕπεται, *sequitur*, 3. sing. ind. præf. ab ἕπομαι, *sequor*: a. 1. m. εἰψάμην. Th. ἕπω, *sequor*.
Ἐπέτης, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, *asseclа*, *comes*, *famulus*: ab eod. th.
Ἐπετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννυμι, seu πετάζω, f. άσω, *pando*, *velo*. Th. πετάω, idem.
Ἐπέτειλα, ας, ε, *jussi*, a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω· ex ἐπὶ & τέλλω, inusit.
Ἐπέτειος, ου, ὁ, ἡ, *anniversarius*. Th. ἔτος, *annus*.
Ἐπέτελλε, *imperabat*, 3. sing. imperf. act. &
Ἐπετέλλετ', pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. vide ἐπέτειλα.
Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.
Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *sector studiosè*, *operam do*: f. εύσω. Th. ἐπιτήδης, *idoneus*.
Ἐπετήσιος, ου, *annuus*, *totum annum durans*. Th. ἔτος *annus*.
Ἐπετίθουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. quasi ab ἐπιτιθέω verbi ἐπιτίθημι, *impono*: quod vide.
Ἐπετίμα, 3. sing. imperf. act. ab
Ἐπιτιμάω, *objurgo*: f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα· ex ἐπὶ & τίω, *punio*.
Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετίμαον, ων, verbi ἐπιτιμάω, *objurgo*, quod vide.
Ἐπέτοσσα, ας, ε, *incidi in*, *offendi*, *nactus sum*: a. 1. Poët. pro ἐπέτυσα, verbi πετόω, ῶ, f. ώσω. q. à prisco verbo πέτω. Th. πίπτω, *cado*.
Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. p. m. ἐπιτέτροπα· ex ἐπὶ & τρέπω, *verto*.
Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. act. ab eod. verbo.
Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, *assequor*: ex ἐπὶ & τυγχάνω, *sum*: f. τεύξομαι.
Ἐπεύαδον, imperf. vel a. 2. Æol. Pleonaſ.

τῦ υ pro ἐπέαδον, ab ἔαδον, resolutione Ion. pro ἦδον, mutato φ in π, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo: f. ἁδήσω.
Ἐπειθόμεθα, intelleximus, 1. pl. imperf. ex ἐπὶ & πείθομαι, f. πείσομαι, p. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.
Ἐπευκτὸς, ῦ, optabilis: &
Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, apprecor. Th. εὔχομαι, precor: f. εὔξομαι. p. εὖγμαι.
Ἐπευφήμησα, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω. f. ήσω· ex ἐπὶ & εὔφημος, laudatus, quod ab εὖ, benè, & φημὶ, dico. Th. φάω, dico.
Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præs. imperat. ab
Ἐπεύχομαι, η, εται, glorior, vide ἐπευξάμενος.
Ἐπευωνίζω, f. ίσω. p. ικα. vilis pretii facio. Th. ὠνέομαι, emo.
Ἐπέφαντο, apparebant, 3. pl. plusq. p. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, appareo: f. 2. φανήσομαι. p. pass. πέφαμμαι, & Att. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, ostendo.
Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero: f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, fero.
Ἔπεφνεν, occidit, 3. sing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, occido: p. m. πέφονα. Alii esse volunt ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, & per Sync. ἔπεφνον, occidi. Alii à φένω, deducunt, & per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω· unde a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracus. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.
Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico: f. σω. a. 2. δον. p. ἐπιπέφρακα. p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracusanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico.
Ἐπεφράσατ᾽, pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, excogito: ab eod. them.
Ἐπεφράσαντο, Poët. pro ἐπεφράσατο, vid. præced.
Ἐπεφύετο, vid. ἐπεφυόμην.
Ἐπεφύκειν, ες, ε, enatus vel enata erat, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, nascor: f. σω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.
Ἐπεφυόμην, ου, ετο, adnascebatur: imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, gigno.
Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. ἐπεφώνεον, ουν, εες, εις· verbi ἐπιφωνέω, acclamo: f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, vox.
Ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, infundo: vide ἐκχέω.
Ἐπέχειν, abstinere, occupare, præs. inf. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in scopum: ab ἐπέχω, quod vide.
Ἐπεχείρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior: imperf. ἐπεχείρεον, ουν. f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ & χεὶρ, manus.
Ἐπεχεῖτο, infundebat, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ & χέομαι. Th. χέω, fundo: f. χεύσω.
Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, pecto, tondeo: f. πέξω.
Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω, invado. Th. χράω, invado furiosè.
Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino: f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.
Ἐπέχω, inhibeo; item, attendo: imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω. p. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον· ex ἐπὶ & ἔχω, habeo.
Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.
Ἐπέων, gen. pl. &
Ἔπη, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico. a. 2. εἶπον.
Ἐπῇ, inest, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, insum: ex ἐπὶ & εἰμὶ, sum.
Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, compos, qui aliquid adeptus est: ab ἐπιβάλλω, injicio: quod vide.
Ἐπήγαγε, adduxit, Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα.
Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, adducor. ab eod. th.
Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto: ex ἐπὶ & ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ. p. ἤγγελκα.
Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito: f. ρῶ. p. ἐπήγερκα· ex ἐπὶ & ἐγείρω, excito.
Ἐπηγκενίδες, αἱ, tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ, dictæ quasi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.
Ἐπηγορεύειν, Ion. pro κατηγορεῖν, incusare, quod vide.
Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, inerat, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ & εἰμὶ, sum.
Ἐπήειν, ήεις, ήει, plusq. p. m. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.
Ἐπηετανὸς, ῦ, annuus: ex ἐπὶ & ἔτος, annus.
Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. f. g. ab ἐπαθρέω· quod ex ἐπὶ & ἀθρέω, video: f. ήσω.
Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, immiserunt: ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Sic
Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε· ab eod.
Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, subsequor: f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ & ἀκόλουθος, pedissequus.
Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit.

audivit. Th. ἀκούω, *audio.*
'Επήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, *exaudio.* f. ούσω. p. ἐπήκουκα. p. m. ἐπήκοα· ex ἐπὶ & ἀκούω, *audio.*
'Επηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροαόμην, ώμην, άου, ῶ, άετο, ᾶτο, ab ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio:* ex ἐπὶ & ἀκροάομαι, *audio.*
'Επῆλαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πάλλω, *vibro:* f. αλῶ. a. 1. ἔπηλα.
'Επῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, *accedo:* f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι, *venio.*
'Επηλυγάζω, vel -ίζω, *obumbro, veluti umbraculo tego:* ex ἐπὶ & ἠλυγάζω vel -ίζω, idem. Th. λύγη, *tenebræ.*
'Επήλυδες, οἱ, αἱ, *advenæ,* nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι, vid. ἐπῆλθον.
'Επήλυθε, 3. sing. p. m. vel a. 2. & per Sync. ἐπῆλθε, ab eod. verbo.
"Επηλυς, ὁ, ἡ, *advena,* vid. ἐπήλυδες.
'Επηλυσίη, & ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. *adventus,* item, *incantatio, quæ fit veneficiis.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.
'Επηλύτης, ου, & 'Επήλυτος, ου, ὁ, ἡ, *advena:* ab eod. th.
'Επήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, *noceo, damnum do:* f. ανῶ. Th. πῆμα, *damnum.*
'Επημοιβὸς, οῦ, *alternans,* ab ἀμείβω, *alterno.*
'Επῆν, *aderat,* 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.* at
'Επὴν, *quandoquidem,* Ion. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, *postquam,* & ἂν, *si.*
'Επῄνεον, *laudabam,* & contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo:* f. ήσω, & έσω. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. pass. ἐπῃνέθην: ex ἐπὶ & αἶνος, *laus.*
'Επῄνεσσαν, *approbarunt,* 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ. pro ἐπῄνεσαν, vide ἐπῄνεον.
"Επήνθηκα, p. m. verbi ἐπανθέω, *superfloreo:* ex ἐπὶ & ἄνθος, *flos:* vide ἐπενήνοθα.
'Επῄνησαν, *laudarunt,* 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν, ab ἐπαινέω, vel etiam regulariter, ῶ, f. ήσω.
'Επήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro:* f. ήσω. p. ἐπήντηκα· ex ἐπὶ & ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contra.*
'Επηνύσθη, *completa erat,* a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, *expedio.* Th. ἀνύω, *perficio.*
'Επήξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, *compingo, figo.* p. m. πέπηγα.
"Επηξεν, 3. sing. a. 1. act ejusd. verbi.
'Επηπειλήσει, *minatus fuerat,* 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω, *minitor.*
'Επῆρα, *sustuli.* a. 1. act. verbi ἐπαίρω. a. 1. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.
'Επήρατος, ου, ὁ, ἡ, *amabilis:* ex ἐπὶ & ἐράω, f. άσω, *amo.*
'ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, *damno afficio, infesto, vexo, calumnior:* f. άσω. p. ἐπηρέακα. quasi ex ἐπὶ & Ἄρης, *Mars.*
'Επηρεασμὸς, οῦ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia:* &
'Επηρεαστικὸς, οῦ, *injuriosus, infestus:* &
'Επήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria:* ab ἐπηρεάζω, quod vide.
'Επῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, *attollo:* f. ἐπαρῶ. præt. ἐπῆρκα. a. 1. part. ἐπάρας, αντος. a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ & αἴρω, *tollo.*
'Επήρετμος, ου, ὁ, ἡ, *ad remigationem accinctus, remis instructus:* ab ἐρετμὸς, *remus.* Th. ἐρέσσω, -ττω, *remigo.*
'Επήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐπέρομαι, *interrogo:* ex ἐπὶ & εἴρω, *dico.* At ἐπῄρετο, cum ι subscr. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, *attollor.* Them. αἴρω, *tollo.*
'Επηρεφέας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, *tectus, coopertus:* quod ex ἐπὶ & ἐρέφω, *tego:* f. ψω.
'Επήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo:* Vide in ἐπῆρεν.
'Επήρκει, 3. sing. imperf. ab ἐπαρκέω, *sufficio, subvenio:* f. έσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulso.*
'Επήρκεσεν, 3. sing. a. 1. verbi ejusd.
'Επηρμένος, *elatus,* part. præt. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπῄρετο.
'Επῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ & ἄρω, *apto:* f. Æol. ἄρσω, unde inf. ἄρσαι, &c.
'Επηρτημένος, perf. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo:* quod ab ἐπὶ & ἀρτάω, *suspendo:* f. ήσω.
'Επηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώτων, ων, ας, ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo:* f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.
'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
'Επῆσαν, *insuper erant,* 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum.*
'Επησθέειν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re:* quod ex ἐπὶ & ἥδω, *delecto:* f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis.*
'Επῄσθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio:* ex ἐπὶ & αἰσθάνομαι, idem: f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.
'Επησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo.* Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.
"Επηται, præs. sub. 3. sing. ab ἕπομαι, *sequor:* a. 1. m. εἰψάμην.
'Επήτης, ου, vel ἐπητὴς, οῦ, ὁ, ἡ, *facundus.* Th. ἔπω, *dico.*
'Επήτριμος, ου, ὁ, ἡ, *densus:* ab ἐπὶ & ἤτριον, *stamen.*
'Επηχέω, -ῶ, *obstrepo, insono:* ex ἐπὶ & ἠχέω,

ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.
Ἐπηχθισμένος, perf. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere*: quod ex ἐπὶ & ἄχθομαι, idem: f. ἤσομαι, & ἔσομαι. a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.
ἘΠΙ', præpositio, cum gen. *in*, *ad*, *supra*, *super*, *coram*: cum dat. *in*, *propter*, *coram*: cum accus. *super*, *adversus*, *per*. ἐπὶ μᾶλλον, *multo magis*: in compositione significat. *in*, *super*, *contra*, *ad*, *post*, *præ*, *prope*, *sub*, *augmentum*, *diminutionem*.
Ἔπι, pro ἔπεστι, *inest*, *instar*: ponitur etiam pro ἔπεισιν, *insunt*: ab ἔπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.
Ἐπάλλω, *immitto*: ab ἰάλλω, *mitto*: f. αλῶ.
Ἐπάλμενος, per Sync. pro ἐπαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio*: a. 2. med. ἡλόμην, ου, ετο.
Ἐπίασα, ας, ε, & in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio*, *prehendo*: f. άσω. p. πεπίακα. a. 1. pass. ἐπιάσθην. f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo*, *crucio*: Dor. πιάζω.
Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.
Ἐπιαύω, *dormio inter* vel *apud*: ab ἰαύω, f. σω, *commoror*, *dormio*.
Ἐπίαχον, *clamabam*, vel *clamabant*, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.
Ἐπίβα, *insulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω, quod vide.
Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, *naulum*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.
Ἐπιβαίην, ης, η, *conscendam*, a. 2. opt. act. ab eod. verbo.
Ἐπιβαινέμεν, *ascendere*, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab
Ἐπιβαίνω, *conscendo*: f. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβηκα. a. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος. Ex ἐπὶ & βαίνω, *eo*.
Ἐπιβάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*, quod vide.
Ἐπιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præs. imperat. pass. ab
Ἐπιβάλλω, *injicio*, *immitto*: imperf. ἐπέβαλλον, *erumpebam*: f. ἐπιβαλῶ. p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος. perf. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio*.
Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, quod vide.
Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 2. act. &
Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω, *injicio*.
Ἐπιβαρέω, *aggravo*: f. ήσω. p. ἐπιβεβάρηκα. a. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ & βαρέω, idem. Th. βάρος, *pondus*.
Ἐπιβὰς, άντος, *conscendens*, a. 2. part. act. & in f. g. ἐπιβᾶσα, ab ἐπιβαίνω, quod vide.
Ἐπίβασις, εως, ἡ, *invasio*, *basis*: ab eod.
Ἐπιβατεύειν, *occupare*, *usurpare*: ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.
Ἐπιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros*: &
Ἐπιβατήριος, ου, ὁ, ἡ, *scansorius*: &
Ἐπιβάτης, ου, ὁ, *EPIBATA*, *vector*: ab eod. verbo & th.
Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, *de loco dicitur*, *ad quem patet accessus*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.
Ἐπίβδα, *festum Apaturiorum Athenis*, *dierum quatuor*. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίβδα, *tempus*, scil. *sequens* vel *futurum*. Scap. dicit, *quartam & ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses*, *quod ἀπατούρια vocabant*, sic dici, cujus prima dicta est δόρπεια, secunda ἀνάρρυσις, tertia κουρεῶτις.
Ἐπιβεβηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, *conscendo*, quod vide.
Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. &
Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.
Ἐπιβήσεο, *ascende*, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου, ab ἐπιβήσομαι, quod à fut. formatum contra regulam. Them. βαίνω, *eo*.
Ἐπιβησόμενος, f. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω, *conscendo*, quod vide.
Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, *inscensor*: & epithet. *maris fæminam ascendentis*.
Ἐπιβιβάζω, *impono*, *facio ascendere*: f. άσω. p. ἐπιβεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ & βαίνω, *eo*.
Ἐπιβλέπω, *respicio*: f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. &
Ἐπιβλέψεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, *intueor*. Th. βλέπω, *video*: f. ψω. p. φα.
Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, *fibula*: ab ἐπιβάλλομαι, quia *immittitur*: ex ἐπὶ & βάλλω, *jacio*.
Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum*, *panniculus*: ab eodem th.
Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, *obex*, *pessulus*; eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.
Ἐπιβοάω, *vociferor*: f. ήσω. p. ἐπιβεβόηκα. Ex ἐπὶ & βοάω, *clamo*.
Ἐπιβοηθεῖν, *suppetias ferre*. Them. βοηθέω, *auxilior*.
Ἐπιβόητος, ου, pro *infami*, apud Anacreont. à βοάω, *clamo*, *celebro*.
Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, idem quod ἐπίβλημα, quod vide.
Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *impositio*: *applicatio intellectûs*, *impetus*, *inceptatio*: ab ἐπιβάλλω, *impono*. Th. βάλλω, *jacio*.
Ἐπίβολος, ου, *compos*: ab eod.
Ἐπιβόσκω, *pasco*: f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ. f. όσω & ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod simplex βουκόλιον, ου, τὸ, *boum armentum.* Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, *bubulcus*, quod vide.

Ἐπιβούλευμα, idem quod ἐπιβουλὴ, quod vide.

Ἐπιβουλεύω, *insidias struo, animo agito*: f. εύσω. &

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ*: Poët. ἐπιβουλία. &

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, *insidiator*: ex ἐπὶ, *adversus*, & βουλὴ, *consilium.*

Ἐπιβραδύνω, *cunctor, immoror*: ex ἐπὶ & βραδύνω, *tardo.* Th. βραδὺς, *tardus.*

Ἐπιβραχὺ, *ad breve tempus.* Th. βραχὺς, *brevis.*

Ἐπιβρέμω, *adfremo*: ex ἐπὶ & βρέμω, f. μῶ, *fremo.*

Ἐπιβρέχω, *perfundo, irroro.* Th. βρέχω, *madefacio*: f. ξω.

Ἐπιβρίθειν, &

Ἐπιβρίσῃ, *ingruerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιβρίθω, *impressionem facio.* Them. βρίθω, *sum gravis.*

Ἐπιβρόντητος, ου, *attonitus, vesanus, cui tonitrua mentem perculêre.* Th. βροντὴ, *tonitru.*

Ἐπιβύω, *obturo*: à βύω, f. σω, idem.

Ἐπιβώμια, ων, *sacrificia.* Th. βωμὸς, *ara.*

Ἐπιβώσασθαι, Ion. & Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, *invocasse*, a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo.* Sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, *vocaverint*, 3. pl. a. 1. sub m.

Ἐπιβωσόμεθα, *invocabimus*, contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à βοάω, *clamo*: sic βώσαντι, pro βοήσαντι.

Ἐπιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾷν, *invocare*: ab eod. th.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, *pastor*: ab ἐπιβόσκω, *pasco*, quod à th. inus. βόω, idem.

Ἐπιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco.* f. εύσω. præt. ἐπιγεγάμβρευκα. a. 1. ἐπεγάμβρευσα. ex ἐπὶ & γαμβρὸς, *gener.*

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, *affinitas, jus connubiale*: &

Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, *nubilis*: à γάμος, *nuptiæ.* Th. γαμέω.

Ἐπιγάστριον, ου, τὸ, *EPIGASTRIUM, venter exterior.* Th. γαστὴρ, *venter.*

Ἐπιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio.* quod vide.

Ἐπίγειον, ου, τὸ, apud Mathemat. *apsis ima planetarum*, vulgò *auge*; ἀπογείῳ opponitur, quod &

Ἐπίγεια, τὰ, *funes quibus navis littori alligatur*: &

Ἐπίγειος, ου, ὁ, ἡ, & ἐπίγαιος, *terrestris*: τὰ ἐπίγεια, *terrena*: ex ἐπὶ & γέα, ας, ἡ, & contract. γῆ, idem ac γαῖα, *terra.*

Ἐπιγελάω, -ῶ, f. άσω, *arrideo, illudo, insulto.* Th. γελάω, *rideo.*

Ἐπιγενόμενος, ου, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.

Ἐπίγεια, *funes, quibus puppis à terrâ religatur*: ab ἐπὶ & γέα, vel γῆ. melius igitur ἐπίγεια.

Ἐπιγιγνόμαι, præs. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, præs. part. idem quod.

Ἐπιγίνομαι, ῃ, εται, *supervenio, supernascor, succedo*, f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. m. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα· ex ἐπὶ & γίνομαι, *nascor.*

Ἐπιγινόμενοι, οἱ, *posteri*: ejusd. part. præs.

Ἐπιγινώσκω, *agnosco*: f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. a. 1. ἐπέγνωσα. a. 2. ἐπέγνων, ως, ω, a. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. 2. opt. ἐπιγνοίην, a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἐπιγνῶναι. a. 2. part. ἐπιγνοὺς, όντος, perf. pass. ἐπέγνωσμαι. a. 1. pass. ἐπεγνώσθην· quod ex ἐπὶ & γινώσκω, *cognosco.*

Ἐπιγλωσσὶς, seu ωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula*; apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua.*

Ἐπιγνάμπτω, *inflecto.* ἐπέγναμψα, a. 1. Th. γνάμπτω, *flecto.*

Ἐπιγνάμψας, ασα, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*, quod vide.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. ab

Ἐπιγνοὺς, όντος, a. 2. part. act. ab ἐπιγινώσκω, *agnosco*, quod vide.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium, cognitio*: &

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *arbiter, judex, intercessor.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Ἐπιγνῶναι, *cognoscere.* a. 2. inf. &

Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ.

ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. &

Ἐπιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι· ab ἐπιγινώσκω, quod vide.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio*: &

Ἐπίγνωστος, *cognitus*: ab eod. verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, *Posteri, filii.* Th. γίνομαι, *sum, fio.* p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνίδιος, *genibus impositus*: ab

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, *femur, genu musculus, os quo tegitur genu*: ex ἐπὶ, *super*, & γόνυ, τὸ, *genu.*

Ἐπιγράβδην, *strictim*, adv. ab ἐπιγράφω, quod vide.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, *EPIGRAMMA, inscriptio*: &

Ἐπιγραφεὺς, *quæstor*: &

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio, titulus; indictio; descriptio census*: omnia ab

Ἐπιγράφω, *inscribo.* f. ψω. p. ἐπιγέγραφα. a. 1. ἐπέγραψα. perf. pass. ἐπιγέγραμμαι. plus. p. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο. quod ex ἐπὶ & γράφω, *scribo.*

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ, ἡ, *communis*: ab ἐπὶ & δαίω, *partior.*

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, & εύειν, *liberaliter exhibere.* Th. δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, *largus, copiosus*, quod vide.

Ἐπιδὲ, *respice*, a. 2. imperat. verbi ἐπείδω, *respicio, intueor.* f. ἐπείσω. a. 2. εἶδον, & ἴδον. Th. εἴδω, *video.*

Ἐπιδε-

Ἐπιδεδωκότα, acc. sing. perf. part. act. ἐπιδεδωκώς. ab ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco*: ex ἐπὶ & δίδωμι. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ἐπιδευὴς, έος, ὁ, ἡ, *indigens*, quod vide.

Ἐπιδείελα, adverbialiter, *post meridiem*, malim ἐπὶ δείελα, *circa pomerid. tempus*: ab

Ἐπιδείελος, ου, ὁ, ἡ, *pomeridianus*. Th. δείλη, *tempus pomeridianum*: q. à δέω & ἕλη, quum Solis splendor deficere incipit.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, *indicium, specimen*: ab

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo, demonstro*: præs. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, f. ἐπιδείξω. p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & 2. pl. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι. præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος· ex ἐπὶ & δείκνυμι, *monstro*.

Ἐπιδεικτικὸς, ου, *demonstrativus, ostentans*: à super. verbo.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε. 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐπιδείκνυμι, *ostendo*. quod vide.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, *demonstratio, ostentatio, specimen*: acc. sing. ἐπίδειξιν, à verbo ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδέκατος, ου, *decimus*; τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Ἐπιδέξιος, ου, *sincerus, elegans, dexter*. ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manûs, dextrâ manu*: ab ἐπὶ & δεξιὰ, *dextera*.

Ἐπιδέομαι, *insuper egeo*; *indigeo*. Th. δέω, idem.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præs. m. ab

Ἐπιδέρκω, *inspicio*: ex ἐπὶ & δέρκω, *video*. f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *absis*, 2. sing. præs. sub. m. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo*: ex ἐπὶ & δεύω, pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδεύῃς, *egeas*, 2. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἐπιδεὴς, *indigens*. nom. pl. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, *indigeo*: quod ab

Ἐπιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ & δεύω pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδευόμενος, ejusd. præs. part. m.

Ἐπιδέχομαι, *excipio*, imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ & δῆλος, *perspicuus*.

Ἐπιδημεύω, apud Poët. pro

Ἐπιδημέω, *advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor*. f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, & in acc. ἐπιδημήσαντα. ab

Ἐπίδημος, & ἐπιδήμιος, ου, ὁ, ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus*. ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

Ἐπιδιατάσσομαι, *insuper mando vel constituo*; item *insuper addo*. f. ξομαι. a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ, διὰ & τάσσω, vel τάω, *ordino*.

Ἐπιδίδωμι, *insuper do*; *cresco*: ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδω. f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. a. 2. ἐπέδων. a. 1. ἐπέδωκα. a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η, Them. δίδωμι, *do*.

Ἐπιδίζεσθαι, *inquirere*. Th. δίζω, *quæro*.

Ἐπιδικάζομαι, *hæreditatem peto*, vel *jure obtineo*; *adjudico*: ab ἐπὶ & δικάζω. Th. δίκη, *jus*.

Ἐπίδικος, ου, ὁ, ἡ, *litigiosus, controversus*: ab eod. th.

Ἐπιδινέω, *in orbem ago, verso*. ex ἐπὶ & δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex*.

Ἐπιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιδιορθόω, ῶ, *corrigo*. f. ώσω. p. ἐπιδιώρθωκα. a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. a. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ. a. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσομαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, διὰ & ὀρθὸς, *rectus*.

Ἐπιδιφριάς, άδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars currûs*: &

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ, ἡ, *qui sedet* aut *ponitur in curru*: aliquando, *otiosus*; ex ἐπὶ & δίφρος, *currus*.

Ἐπίδιχα, *seorsim, separatim*. Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, *bis*. hinc δίχα, *seorsim*.

Ἐπιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω, *insequor*.

Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδοὺς. vide ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ὁ, ἡ, *de quo est opinio, futurum*: ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio, foreut regnaret*: & ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris, gloriosus*: à δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cœnam*. Ex ἐπὶ & δόρπον, *cœna*.

Ἐπίδος, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum*: ab eod. verbo.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, a. 2. part. ejusd. verbi.

Ἐπιδραμόντος, genit. sing. a. 2. part. ἐπιδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω. f. θρέξω. a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio*: &

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, *accessu facilis, planus*: ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*. f. ξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Ἐπιδύω, *occido*, f. ύσω. ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo*.

Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδῶμεν,

Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. ſub. m. 1. pl. ab ἐπείδω, pro ἐφοράω, *inſpicio*.

Ἐπιδὼν, ejuſd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas* : ab ἐπιεικὴς, *æquus*, quod vide.

Ἐπιείκελος, ου, *ſimilis* : ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, *æquus ; qui æquitatem ſtricto juri præfert, clemens, manſuetus*. ἐπιεικές, ſc. ἐστὶ, *conſentaneum eſt, decet*. &

Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementer* : ex ἐπὶ & εἴκω, *cedo, ſimilis ſum*.

Ἐπιεικτὸς, *tolerabilis, facilè cedens* : ab ἐπὶ & εἴκω, *cedo*.

Ἐπιειμένος, *indutus* : pro ἐφειμένος, perf. part. paſſ. Poët. & in voc. ἐπιειμένε· ex ἐπὶ & ἕω, vel ἕννυμι, *induo*. f. ἕσω. a. 1. ἕσα.

Ἐπιέιν, Ion. pro ἐφιέιν & ἐφιέναι, vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, *ſpera*, præſ. imperat. Ion. ab

Ἐπιέλπομαι, quod & ſimplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *ſpero*. f. σω. p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

Ἐπιέναι, præſ. inf. ab ἔπειμι, *accedo*, vel ἐπίημι, *admitto*. vel Ion. pro ἐφιέναι· ex ἐπὶ & εἶμι, *eo*, vel ἵημι, *mitto*.

Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω, quod ab ἐπὶ & ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*. f. ἕσω. a. 1. m. ἑσάμην.

Ἐπίεσται, 3. perf. paſſ. ab ἐπιέω, *induo*. f. ἐπιέσω. a. 1. ἕσα. perf. paſſ. εἷμαι. & aſſumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, ται. hinc ἐπίεσται.

Ἐπιζάφελος, ου, *vehemens* : & inde

Ἐπιζαφελῶς, adv. *graviter* : ex ἐπὶ & ζαφελὴς, *vehemens, agreſtis*.

Ἐπιζευγνύω, vel υμι, *conjungo*. Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo*. f. ξω.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio ; EPIZEUXIS*, figura, cùm dictio in verſu, aliis non interjectis, geminatur : à perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, ἡ, *damnoſus, noxius* : ex ἐπὶ & ζημία, *damnum*.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, *ſupervivere*. vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, *requiro, efflagito*. f. ήσω. p. ἐπεζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα· ex ἐπὶ & ζητέω, *quæro*.

Ἐπίῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐφίημι, *immitto*. f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω. a. 2. ἔφιον, & Ion. ἔπιον. hinc a. 2. ſub. ἐπίω.

Ἐπίηλεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιίλλω, *immitto*, quod ex ἐπὶ & ἰάλλω, f. ἰαλῶ. *mitto*. a. 1. ἴηλα.

Ἐπίηρα, *amabilia*, vide ἐπιήρανος.

Ἐπιήρανος, quaſi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, & per Sync. ἐπήρατος, & ἐπίηρος, *amabilis* : ab ἐράω, *amo*, verſo ε in η.

Ἐπιηδόντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo ſuper aliquâ re*. ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ, ἡ, *nuptialis* : τὸ ἐπιθαλάμιον, *EPITHALAMIUM, carmen nuptiale*. Them. θάλαμος, *thalamus*.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, *morti deſtinatus* : ex ἐπὶ & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*. f. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, *inducere*, a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Syncop. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ & τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, *impoſitio, invaſio* : ab ἐπιτίθημι, *impono*, quod vide.

Ἐπίθετος, ου, ὁ, ἡ, *adjectitius, acceſſorius, impoſititius* : ἐπίθετον, ſc. ὄνομα, apud Gram. *EPITHETUM, adjectivum* : ab eod. verbo.

Ἐπιθῇ, ῇς, 3. & 2. ſing. a. 2. ſub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *acceſſio, additio* : &

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, *operculum, tegmen* : ab ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπιθήσεται, 3. ſing. f. 1. m. ἐπιθήσομαι· ab ἐπιτίθημι, *impono*, quod vide.

Ἔπιθι, *invade*, præſ. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, *eo*, præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἴον.

Ἐπιθόμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi πείθω, *perſuadeo*. f. πείσομαι. &

Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, *perſuadeo*. p. m. πέποιθα. perf. paſſ. πέπεισμαι. f. 1. paſſ. πεισθήσομαι.

Ἐπιθαρσύνω, *audacem reddo* : ex ἐπὶ & θάρσος, εος, τὸ, *audacia*. per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπέδραμες, 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro*. Th. τρέχω. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, *inſiliens*, præſ. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *inſilio, ſubſilio*. Th. θρώσκω, *ſalio*.

Ἐπιθυμέω, *concupiſco, deſidero* : imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εες, εις. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὴς, οῦ, *cupidus* : ex ἐπὶ & θυμὸς, *animus*.

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, & ἐπιθύμησις, εος, ἡ, nec non.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, *concupiſcentia, cupiditas, deſiderium, libido* : ab iiſd.

Ἐπιθύω, *impetu feror in aliquem, immolo* : ex ἐπὶ & θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. ex ἐπιτίθημι, *impono* : a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπικαθίζω, *colloco*. f. ίσω. p. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος,

τος, ex ἐπὶ & καθίζω, *sedere facio*. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, & *sedeo*.

Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἐπικαλέομαι, ῦμαι, *invoco*; *appello*: item, *cognominor*. f. έσομαι. p. ἐπικέκλημαι. plusq. p. ἐπεκεκλήμην, σο, το. a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, εται. a. 1. pass. ἐπεκλήθην. a. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, έν ex ἐπὶ & καλέω, *voco*.

Ἐπικαλούμενα χρήματα, *pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur*: ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: ab

Ἐπικαλύπτω, *contego*; *obscuro*: ab ἐπὶ & καλύπτω, *tego*, f. ψω. p. φα. perf. pass. κεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, *inflecto*, *persuadeo*. f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto*.

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem quod th. κάρσιος, *obliquus*.

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. vide in κατακλύζω, *inundo*.

Ἐπικατάρατος, ȣ, ὁ, ἡ, *exsecrabilis*: ex ἐπὶ & κατάρατος, *diris devotus*. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces*, *diræ*.

Ἐπίκαυστος, ὁ, ἡ, *præustus*. Th. καίω, *uro*. f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, *incumbo*, *insto*, *urgeo*, & in 3. pl. ἐπίκεινται, imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἐπικεῖσθαι. præs. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπικεῖσθαι, præs. inf. ἐπίκεισθω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, *invoco*, quod vide.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *quæstuosus*. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Ἐπικερτομέω, *verba profero mordacia, ac quasi cor proscindentia*: vide in κερτομέω.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, ȣσα, præs. part. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικεύσω, *celabo*, f. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ & κεύθω, *occulo*. f. κεύσω, p. κέκευκα.

Ἐπικήδειον, ȣ, τὸ, *EPICEDIUM*: ab

Ἐπικήδειος, ȣ, ὁ, ἡ, *funebris*: ab ἐπὶ & κῆδος, *cura*, *funus*.

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, *caput alicujus pecuniâ licitari*: ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, *per præconem denuntio*, *edicto pronuntio*; ex ἐπὶ & κηρύσσω, vel ττω, *promulgo*. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, *per præconem aliquid agere*. Th. κήρυξ, *præco*.

Ἐπικίδνημι, *diffundo super*: quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκιδάω, *dispergo*.

Ἐπικίνδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, *periculosus*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Ἐπικίρνασθαι, *misceri*: à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, *misceo*.

Ἐπικλέπτω, *furor*. f. ψω. hinc ἐπίκλοπος, *furax*; item *subdolus*. Th. κλέπτω, *furor*. f. ψω. p. m. κέκλοπα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, *invoco*, quod vide.

Ἐπίκληρος, ȣ, ἡ, *ad quam universa hæreditas pertinet*. ex ἐπὶ & κλῆρος, *sors*.

Ἐπικλήρῳ, ejusd. dat. sing.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per. Sync. ab ἐπικαλέω, *appello*. f. έσω. p. ἐπικέκληκα· ex ἐπὶ & καλέω, *voco*.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, *cognominatio*, *invocatio*, ab eod. verbo. Them. καλέω, *voco*. perf. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ȣ, ὁ, ἡ, *accersitus*: ex ἐπὶ & καλέω, *voco*.

Ἐπίκλινον, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ȣ, ὁ, ἡ, *furax*; item *subdolus*: ab ἐπὶ & κλέπτω. f. ψω, *furor*. p. m. κέκλοπα.

Ἐπικλύζω, *proluo*, *inundo*: quod ex ἐπὶ & κλύζω, f. σω, *abluo*. a. 1. ἔκλυσα. p. κέκλυκα.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. f. g. ejusdem verbi.

Ἐπικλώθω, *neo*, *fatalia stamina duco*: ex ἐπὶ & κλώθω, *neo*. f. κλώσω.

Ἐπίκοινον, (scil. γένος) *EPICOENUM* apud Grammat. item adverbialiter, *in commune*, n. g. ab

Ἐπίκοινος, ȣ, ὁ, ἡ, *communis*, *promiscuus*. Th. κοινὸς, *communis*.

Ἐπικούρειος, ȣ, *EPICUREUS*, nomen Sectæ: ab Epicuro, philosopho infami, ab ἐπίκουρος, *auxiliator*.

Ἐπικουρέω, *auxilior*, *auxilio venio*: f. ήσω. Th. ἐπίκουρος, *auxiliator*.

Ἐπικουρῆσαι, *auxilium præbere*, ejusd. a. 1. inf. act. & ἐπικουρήσαντα, *auxiliantem*, acc. sing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, *auxilium*, *remedium*: ab

ἘΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *auxiliatrix*: ab ἐπὶ & κοῦρος, quòd juvenum sit belligerare.

Ἐπικουφίζω, εις, ει, *allevo*, præs. ind. ex ἐπὶ & κουφίζω, *levo*. Them. κοῦφος, ȣ, *levis*.

Ἐπικράανθην, Poët. pro ἐπικράνθην, quod vide.

Ἐπικραίνω, *perficio*: f. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα· quod ex ἐπὶ & κραίνω, f. ανῶ, *effectum reddo*.

Ἐπικρᾶναι, *capite annuisse*, ejusd. a. 1. inf. & ἐπικράνας, a. sing. f. 1. act.

Ἐπικράνθην, *amarus factus sum*, a. 1. ind. pass. à πικραίνω, *amarum reddo*: f. ανῶ. p. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, *amarus*.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. part. præs. ab

Ἐπικρατέω, *prævaleo*, *potior*, *dominium obtineo*,

tineo, supero, cohibeo : f. ήσω. p. ἐπικεκράτηκα. Ex ἐπὶ & κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, *validè*, adv. ab iisd.

Ἐπικρατήσειεν, ας, ε, α. 1. opt. Æol. ex ἐπικρατέω, *vinco*. Th. κράτος, *vis*.

Ἐπικρατίδες, *sudaria, lintea sudatoria*: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur; à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κρήδεμνον, idem.

Ἐπικρήηνον, pro ἐπίκρηνον, *perfice*, a. 1. imperat. act. per Epenth. τ̃ η, verbi ἐπικραίνω, quod ex ἐπὶ & κραίνω, *efficio*: f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήναμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. ab. eod. verbo.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, *admisceo*: ex ἐπὶ & κεράννυμι, *misceo*: f. 1. κεράσω, quod videas.

Ἐπικρίνω, f. νῶ, *decerno, approbo*. Th. κρίνω, *judico*.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac them. κρύπτω, *abscondo, celo, dißimulo*.

Ἐπίκρυφος, ου, Poët. pro quo & κρύφιος, ία, ον, & κρυπτὸς, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulo*.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ, ἡ, *acquisititius*; ex ἐπὶ & κτάομαι, *acquiro*: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, &

Ἐπικυΐσκω, & -ομαι, *superfœto*: ex ἐπὶ & κύω, *in utero gesto*.

Ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido*: Vide κύρσαι.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, dual. num. part. præs. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurvo*. Th. κυρτὸς, *curvus*.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, *encomium, laus*: & hinc

Ἐπικώμιος, ία, ον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, *laudatorius, a, um*; *laudator*. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*, quod vide.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *oblivi scor*, quod vide.

Ἐπιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Ἐπιλαμβάνομαι, *apprehendo, carpo, assumo*, cum gen. *nanciscor*: f. 1. m. ἐπιλήψομαι. a. 2. m. ἐπελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. m. ἐπιλαβοῦ. a. 2. sub. m. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος &

Ἐπιλαμβάνω, *insuper accipio, corripio, occupo, retineo*: ex ἐπὶ & λαμβάνω, *capio*: perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπτος, ου, ὁ, ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ & λάμπω, *luceo*: hinc ἐπιλάμψαντος ἔαρος, *affulgente vere*, a. 1. part. act. gen. sing.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐπιλανθάνομαι, *oblivi scor*: f. ἐπιλήσομαι perf. pass. ἐπιλέλησμαι. a. 2. m. ἐπελαθόμην, ου, ετο. a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum genit. ex ἐπὶ & λανθάνω, idem quod them. λήθω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, *oblivio*: ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

Ἐπιλεαίνειν, *lævigare, polire*: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, *lævis*.

Ἐπιλέγομαι, *nominor, dicor, subjicior*, eligo, *ratiocinor*: præs. pass. ab

Ἐπιλέγω, *dictis addo, concludo*; item *eligo*: f. 1. m. ἐπιλέξομαι. a. 1. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, *allegi*: ex ἐπὶ & λέγω, *dico, deligo*: f. ξω. p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, *deficio*: & in 3. pl. λείπεσι. f. ψω. p. ἐπιλέλειφα. a. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐπιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, *oblitus sum*, præt. m. &

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. pass. & ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι, *oblivi scor*, quod vide.

Ἐπιλεύσσω, *prospicio*, præs. ind. ex ἐπὶ & λεύσσω, *video*, Poëticum est.

Ἐπιλήθεο, *oblivi scere*, Ion. pro ἐπιλήθου, præs. imperat. ab

Ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *oblivi scor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*: a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπιλήνιοι ὕμνοι, *Hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνὸς, quod vide.

Ἐπιληπτικὸς, & ἐπίληπτος, ου, *comitialis, comitiali morbo laborans*: ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

Ἐπιληπτίζω, & -ίζομαι, *morbo comitiali laboro*: à super. ἐπίληπτος.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio*: quod ab ἐπιλανθάνομαι, *oblivi scor*: per. pass. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, *oblivi scor*: utrumlibet videas.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, *invasio*, EPILEPSIA, *morbus comitialis*: ab ἐπιλαμβάνω, *corripio*, quod adeas.

Ἐπιλίγδην, idem quod th. λίγδην, *strictim, leviter*, adv.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, *oculis innuo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, EPILOGUS, *conclusio*: ab ἐπιλέγω, *concludo*. Th. λέγω, *dico*.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, *reliquus*: ab ἐπιλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, *explicatio*; item *impetus, egreßio*, ἔφοδος, quo sensu usurpatur 2. Pet. 1. 20. ab

Ἐπιλύω, *explico, solvo*: f. ύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπελύθην. f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ & λύω, *solvo*.

Ἐπιμαίνομαι, *insanio*: Metaph. *furiosè amo*:

mo: ab ἐπὶ & μαίνομαι, f. 1. m. μανῦμαι. a. 1. m. ἐμανάμην, Att. ἐμηνάμην.
Ἐπιμαίομαι, *attrecto, instigo, cupio, inquiro:* ab ἐπὶ & μαίομαι, idem cum μάω, *cupio,* & *quæro.*
Ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, *testis.* Th. μάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, idem.
Ἐπιμάρτυρα, *testem,* ejusd. acc. sing.
Ἐπιμαρτυρέω, *testificor:* f. ήσω. p. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, *testis.*
Ἐπιμαρτύρομαι, *testes appello, attestor:* ab eod. th.
Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ, ἡ, *testis:* ab eod. them.
Ἐπιμάσσασθαι, gemin. σ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab
Ἐπιμάσσομαι, *tactu exploro, prehendo, abstergo:* à μάσσω seu -ττω, *tango.*
Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, *expugnabilis.* Th. μάχομαι, *pugno:* hinc superl. ἐπιμαχώτατος.
Ἐπιμεθεύς, έως, ὁ, an Ἐπιμηθεὺς scribendum, *EPIMETHEUS,* nomen viri.
Ἐπιμειδήσας, αντος, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *subrideo.* Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo molliter.*
Ἐπιμείλια, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus:* aut *illa dos quæ sponso datur:* quod à μειλίσσω, *mellitum reddo,* vel à μέλει, *curæ est.*
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, *cura, diligentia, studium:* ab ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est.*
Ἐπιμελέομαι, -ῦμαι, *curam gero, curo:* cum genit. f. ήσομαι. p. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι, ab ἐπιμελής. Th. μέλει, *curæ est.*
Ἐπιμελέστατα, nom. pl. n. g. superlat. grad. adverbialiter, *diligentissimè:* ab ἐπιμελής, *diligens:* comparat. ἐπιμελέστερος. ab eod. them.
Ἐπιμελήθητι, a. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, quod vide.
Ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ, *sedulus, diligens, solicitus;* item *quod curæ est.* τὸ ἐπιμελὲς, interdum substantivè pro *diligentiâ:* ab ἐπὶ & μέλει, *curæ est.*
Ἐπιμελητέον, adject. verbale ab ἐπιμελέομαι, quod vide.
Ἐπιμελητής. ῦ, ὁ, *curator.* acc. pl. ἐπιμελητὰς. ab eod. verbo.
Ἐπιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia.*
Ἐπιμέλομαι, idem cum ἐπιμελέομαι, *curo,* quod vide.
Ἐπιμελῦ, præs. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελῶς, adv. *accuratè, sollicitè:* ab ἐπιμελής, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est.*
Ἐπίμεμπτα, nom. pl. n. g. ab
Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ, ἡ, *culpandus, accusabilis:* ab ἐπιμέμφομαι, quod vide.
Ἐπιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing. sub. m. ab
Ἐπιμέμφομαι, *incuso, reprehendo:* ex ἐπὶ & μέμφομαι, *conqueror, accuso.* f. ψομαι, p. μέμεμμαι, ψαι, πται.
Ἐπιμένω, *permaneo, persevero.* præs. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον. f. ἐπιμενῶ. a. 1. ἐπέμεινα. a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge.* a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ης, η. a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, *maneo.*
Ἐπιμετρέω, f. ήσω, *in mensurâ addo, certâ mensurâ mutuum do:* &
Ἐπίμετρον, ου, τὸ, *auctarium, additamentum.* ab ἐπὶ & μέτρον, *mensura.*
Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, *consilium quod initur re peractâ:* cui προμήθεια, oppon. &
Ἐπιμηθεύς, έως, ὁ, ἡ, *serò sapiens:* &
Ἐπιμηθής, έος, ὁ, ἡ, *prudens:* ab ἐπὶ & μῆδος, εος, τὸ, *cura.*
Ἐπιμήνια, *menstrua sacra:* ab
Ἐπιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, *menstruus:* à μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*
Ἐπίμικτος, ου, *permixtus:* ex ἐπὶ & μίγνυμι, *misceo.* f. ξω. p. μέμιχα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.
Ἐπιμὶξ, *promiscuè, mixtè.* &
Ἐπιμιξία, *commercium.* ab iisd.
Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo.* f. ξω.
Ἐπίμιξις, εως, ἡ, *congressus.* ab eod. th.
Ἐπιμίσγεται, *commiscetur,* 3. sing. præs. ind. ab
Ἐπιμίσγομαι, *in consortium venio,* aut *sum; accedo.* præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *misceo.* f. ξω.
Ἐπιμνάομαι, *recordor, mentionem facio.* f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι. a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.
Ἐπιμνησθεὶς, έντος, *recordatus:* a. 1. part. pass. ejusd. verbi.
Ἐπιμοιράομαι, *impertior:* ex ἐπὶ & μοιράω, *partior,* quod à μοῖρα, *pars.* Th. μείρω, *divido.* præt. m. ἔμμορα.
Ἐπιμοιρᾶσθαι, ejusd. præs. inf. pass.
Ἐπιμομφά, ᾶς, ἁ, Poët. & Dor. pro
Ἐπιμομφή, ῆς, ἡ, *objurgatio, reprehensio:* ab ἐπιμέμφομαι, quod vide.
Ἐπιμπλέετο, Ion. pro ἐπιμπλᾶτο, ᾶτο, & hoc pro ἐπίμπλατο, 3. sing. imperf. &
Ἐπίμπλω, *impletus eras,* pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, & contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor,* quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Them. πλέος, *plenus.*
Ἐπίμπρα, *urebat,* 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quasi à πιμπράω, *comburo.* imperf. ἐπίμπραον, ων, αες, ας, αε, α. Th. πρήθω, *incendo.*
Ἐπιμύζω, *summissè suspiro:* à μύζω, *gemo.*
Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, *affabulatio, quod fabulæ annectitur:* ex ἐπὶ & μῦθος, *fabula, verbum,* &c.
Ἐπιμύλιον, ου, τὸ, *superior mola:* &

'Επιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena* : ex ἐπὶ, & μύλη, *mola.*
'Επιμύσσω, vel -ττω, *subsanno.* Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo.*
'Επιμωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis* : ex ἐπὶ & μῶμος, *dedecus.*
'Επίνειον, ου, τὸ, *navale, emporium* : ex ἐπὶ & νεῖος, *navalis.* Th. ναῦς, *navis.*
'Επινέμεσθαι, *depasci*, præs. inf. Th. νέμω, *pasco*, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.
'Επινενησμένος, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo.* a. 1. part. pass. f. g. ἐπινηθεῖσα, ης, ἡ· ex ἐπὶ & νέω, *neo.*
'Επινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *considero* : ex ἐπὶ & νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*
'Επινεύω, *annuo*, f. νεύσω. p. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα· ex ἐπὶ & νεύω, *annuo.*
'Επινήω, vel ἐπινέω & ἐπινηνέω, *in acervos aggero* : ex ἐπὶ & νήω, vel νηέω, idem quod νέω, *glomero.*
'Επινίκιον, ου, τὸ, *victoriale.* Est & *hymnus in alicujus victoriam* : ab
'Επινίκιος, ου, ὁ, ἡ, *ad victoriam pertinens* : ab ἐπὶ & νικάω, *vinco.* f. ήσω.
'Επινοέω, f. ήσω, *comminiscor, cogito, animadverto, destino* : &
'Επίνοια, ας, ἡ, *cogitatio* : ab ἐπὶ & νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*
'Επίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, *bibebamus*, 1. pl. imperf. verbi πίνω, *bibo.*
'Επίνομος, ου, ὁ, Poët. ὁ ζύννομος, *qui in eodem regionis tractu & pascuis versatur* : vide νόμος.
*Επινον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo.* f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
'Επινύσσω, *admoveo, impello*, idem quod νύσσω, seu ττω. f. ξω.
'Επιξενόομαι, -οῦμαι, *hospitio excipior, hospitor*; *peregrinor, peregrè advenio* : à ξενοῦμαι, *hospitio conjungor.* Th. ξένος, *hospes.*
'Επίξυνος, ου, ὁ, ἡ, *communis, promiscuus* : à ξυνὸς, οῦ, *communis*, idem quod κοινός.
'Επιοίνιος, an legend. ἐποίνιος, *vinosus* : ex ἐπὶ & οἶνος, ου, ὁ, *vinum.*
*Επιον, *bibi* vel *biberunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. verbi πίνω, *bibo.* f. πώσω. p. πέπωκα.
*Επιον, Ion. pro ἔφιον, a. 2. ab ἐφίημι, *immitto.* Vide ἐπίη.
'Επιὸν, τὸ, *accedens, irruens* : τὰ ἐπιόντα, *futura* : &
'Επιόντα, *accedentem, contra venientem*, acc. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.* a. 2. ἴον.
'Επιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, *inspicio* : ex ἐπὶ & ὄπτομαι, *video.* f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.
'Επιορκέω, *pejero.* f. ήσω. p. ἐπιώρκηκα. præs. inf. ἐπιορκεῖν. præs. part. act. plur. num. ἐπιορκοῦντες. præs. part. pass. ἐπιορκούμενος· ex ἐπὶ, *contra*, & ὅρκος, *jusjurandum.*
'Επιορκήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
'Επίορκον, ου, τὸ, *perjurium* : &
'Επίορκος, ου, *perjurus* : ab ἐπὶ & ὅρκος, *juramentum.*
'Επίουρα, τὰ, *intervalla*, Ion. pro ἐπίορα· ab ὅρος, ου, ὁ, *terminus.*
'Επίουρος, *custos* : ab ἐπὶ & οὖρος, ου, ὁ, idem.
'Επιοῦσα, *sequens*, & in dat. sing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, *eo.*
'Επιούσιος, *de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus* : ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, *succedo, sequor.* Th. εἶμι, *eo.*
'Επιόψομαι, *videbo*, f. 1. m. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.
'Επιπάγχυ, *prorsus*, adv. ex ἐπὶ & πάγχυ, pro πάνυ, *valdè.*
'Επίπαν, *in totum, omnino*, adv. ab ἐπὶ & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e.*
'Επιπείθεο, pro ἐπιπείθου, *obtempera*, præs. imperat. pass. Ion. ἐπιπείθηται, 3. sing. sub. præs. ἐπιπειθόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. f. g. ab
'Επιπείθομαι, *pareo*; *puto, credo.* f. πείσομαι. Them. πείθω, *persuadeo.* f. σω. a. 2. ἔπιθον.
'Επιπεπτωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, *incido.* Th. πίπτω, *cado.* f. 2. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
'Επιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*, quod vide.
'Επιπέφυκα, ας, ε, *insuper produxi, seu edidi*, præt. ind. act. verbi ἐπιφύω. Them. φύω, *nascor.*
'Επιπίπτω, *irruo*, cum dat. f. ἐπιπτώσω. p. ἐπιπέπτωκα. a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi.* a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, *cado.* f. 2. m. πεσοῦμαι.
'Επιπλεῖστον, *frequentissimè, maximè*, adv. à πολὺς, *multus.* compar. πλείων, superlat. πλεῖστος.
'Επιπλέκω, *promisceo, implico* : ex ἐπὶ & πλέκω, *necto.* f. ξω. p. πέπλεχα. a. 1. ἔπλεξα.
'Επιπλέοντα, acc. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, *innato.* Them. πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.
'Επίπλεον, adverbialiter, *copiosius, amplius* : ab
'Επίπλεος, ία, ον, *plenus.* Them. πλέος, *plenus.*
'Επιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπλήξαντος, gen. sing. a. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, quod vide.
'Επιπλήσσεο, *increpare*, præs. imperat. pass. Ion. ab
'Επιπλήσσω vel -ττω, *increpo*, cum dat. f. ξω. p. ἐπιπέπληχα a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ & πλήσσω, vel -ττω, *percutio.*

Ἐπιπλήσω, vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Ion. pro ἔπιπλα, *supellex*. q. ab ἐπιπόλαιος, *superficiarius*. τὰ ἐπιπόλαια, hinc per gem. Sync. ἐπίπολα, & ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπιπλομένοιο, *volvente*, gen. Ion. ab

Ἐπιπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *sum*.

Ἐπίπλον, *implebam*, vel *implebant*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. qu. à πιπλάω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, *impleo*: ut à τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπίπλοος, & ἐπίπλους, όυ, ου, *navigatio adversus aliquem*, *conflictus*: ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπιπλώουσι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι, *innavigant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω· vid. ἐπιπλώς.

Ἐπιπλώς, *navigans*, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Alii deducunt à præt. πέπλευκα. p. m. πέπλοα, unde πεπλεώς, & per Aphæres. & Sync. πλώς, in compos. ἐπιπλώς, ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, *navigans*, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, *respirans*, præs. part. f. g. ab

Ἐπιπνείω, *inspiro*: ex ἐπὶ & πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, *suffoco*: f. ίξω. p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα· ex ἐπὶ & πνίγω, *strangulo*.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, *afflatus instinctusque divinus*: ab ἐπιπνέω, *afflo*. Th. πνέω, *flo*.

Ἐπιποθέω, *expeto*, *desidero*, *intimè amo*: f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα· ex ἐπὶ & ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, *desiderium*: &

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, *exoptatus*: &

Ἐπιποθία, ας, ἡ, *desiderium*: ab ἐπιποθέω, quod vide.

Ἐπιπολάζω, f. άσω. p. ακα, *innato*, *in superficie sum*: &

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ, ἡ, *superficiarius*: &

Ἐπιπολαίως, *superficialiter*: ab

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *in superficie*, *in summitate*: τὸ ἐπιπολῆς, *ipsa superficies*: q. ab ἐπὶ, *suprà*, & πέλω, *sum*.

Ἐπιπολλῷ, *magni* vel *magno*: &

Ἐπιπολὺ, adv. *magnâ ex parte*, *multum*; ὡς ἐπιτοπολὺ, *plerumque*. Th. πολὺς, *multus*.

Ἐπιπομπεύω, *triumpho*, *pompam duco*: ex ἐπὶ & πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω. *mitto*.

Ἐπίπονος, ου, ὁ, ἡ, *laboriosus*: & hinc

Ἐπιπόνως, *laboriosè*: à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, *proficiscor*, *perago*: f. εύσομαι. p. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ & πορεύομαι, quod à πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα.

Ἐπιπροΐσκον, imperf. act. verbi προΐσκω, quod vide.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, *decus*: &

Ἐπιπρεπής, έος, ους, ὁ, ἡ, *decorus*. Th. πρέπω, *decorus sum*.

Ἐπιπρέπω, *decorus sum in*, vel *super*; ab eod. th.

Ἐπιπροέηκεν, *insuper misit*, 3. sing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ & ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα, & Att. ἔηκα. a. 2. ἧν. a. 2. inf. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι. a. 2. inf. act. ab eod. verbo.

Ἐπιπροΐάλλω, *protendo*, *foras emitto*: ex ἐπὶ, πρὸ & ἰάλλω, *mitto*: a. 1. ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, *insuper mitto*: vide ἐπιπροέηκεν.

Ἐπίπροσθεν, adv. *ante*: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, *ante*.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. inf. m. ex ἐφίπτημι, *advolo*: ex ἐπὶ & ἵπταμαι, *volo*, *as*. f. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*: f. ξω.

Ἐπιπωλέομαι, *obambulo*, *lustro*: ex ἐπὶ & πωλέω, idem cum πολέω, *verto*.

Ἐπιῤῥαίνω, *inspergo*. Th. ῥαίνω, f. ανῶ. idem.

Ἐπιῤῥάπτω, *insuo*: f. ψω. p. ἐπιῤῥαφα· ex ἐπὶ & ῥάπτω, *suo*.

Ἐπιῤῥάσσω, *irruo*, *illidor*: ex ἐπὶ & ῥάσσω, *allido*, *dejicio*: f. ξω.

Ἐπιῤῥέειν, *influere*. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥεπής, έος, ους, ὁ, ἡ, *propensus*: ab

Ἐπιῤῥέπω, *vergo*, *propendeo*: ex ἐπὶ & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥέω, vide ἐπιῤῥέειν.

Ἐπίῤῥημα, τος, τὸ, *adverbium*, pars orationis apud gram. Th. ῥέω, *dico*.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, *claudebat*, *irruebat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπέῤῥασσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, *illidor*, *irruo*: vel ab ἐπαράσσω, idem ex ἐπὶ & ἀράσσω, vel τίω f. ξω, *amputo*, *tundo*. Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, *infringo*: ab ἐπὶ & ῥήσσω. vel τίω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω.

Ἐπιῤῥίπτω, *injicio*, *conjicio*, cum acc. f. ψω. p. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα, a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος. Ex ἐπὶ & ῥίπτω, f. ψω, *projicio*, *præcipito*.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, *qui magnâ animi contentione aliquem juvat*, *auxiliator*, vel *auxiliatrix*; item *utilis*: ex ἐπὶ & ῥόθος, *undarum strepitus*.

Ἐπιῤῥωννύω & ἐπιῤῥώννυμι, *corroboro*. Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπιῤῥωσθεὶς έντος, *confirmatus*, *corroboratus*: a. 1. part. pass. ex ἐπιῤῥώννυμαι, *confirmor*: ab eod. th.

Ἐπισάττω, *insterno*. Th. σάττω. f. ξω. *onero*.

Ἐπισεία,

Ἐπισείω, *incutio*. Th. σείω. f. σω. p. εικα. *quatio*.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. plur. præs. ind. paſſ. ab

Ἐπισημαίνω, *indico* : f. ανῶ. p. γκα. Th. σῆμα, *nota*.

Ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, *inſignis, illuſtris, ſignatus* : ἐπίσημον τῆς νηὸς, *navis inſigne* : ab eod. th.

Ἐπίσης, adv. *æquè ac, perinde* : ex ἐπὶ & ἴσος, *æqualis, par*.

Ἐπισιτιζόμενος, f. part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, communiter, ἐπισιτίσομαι, hinc f. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. verſâ dipthongo ου, in εο, fit, ἐπισιτιεόμενος, ab

Ἐπισιτίζομαι, *cibaria ſumo* : ab

Ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo* : f. ίσω. p. ἐπισεσίτικα. perf. paſſ. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ & σῖτος, *frumentum*.

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, *cibaria, cibus, victus* : à perf. paſſ. ſuper. verbi.

Ἐπισκάζω, *claudico*. Th. σκάζω, idem.

Ἐπισκέπτομαι, *inviſo, viſito* : f. ψομαι. p. paſſ. ἐπίσκεμμαι, *recenſitus ſum*. a. 2. ἐπισκέπην, ης, η, *luſtratus fui* : a. 1. m. ἐπισκεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω. 2. pl. ἐπισκέψασθε, *deligite, deſpicite*. a. 1. m. ſub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ & σκέπτομαι, *circumſpicio, viſo*.

Ἐπισκευάζω, f. άσω. p. ακα. *ſarcio, inſtauro, inſterno* : ex ἐπὶ & σκευάζω *inſtruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, *inſtauratio, refectio* : ab eod. th.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, *viſitatio*, acc. ἐπίσκεψιν. ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόω, *in tabernaculo habito* : f. ώσω. p. ἐπισκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα· a. 1. ſub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ & σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐπισκήπτειν, *cum impetu deferri, accuſare, obteſtari*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Ἐπισκιάζειν, *obumbrare*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Ἐπίσκοπα, *ut ſcopum aſſequaris* : adv. quod à σκοπὸς, *ſcopus*. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio*.

Ἐπισκόπει, *conſidera*, præſ. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, *viſitationi vaco, proſpicio* : f. ήσω. p. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ & σκοπέω, *contemplor, video*. Th. σκέπτομαι. f. ψομαι, *circumſpicio, video* : p. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, *viſitatio* : ab eod. th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, *EPISCOPUS, inſpector, præſes* : ab ἐπέσκοπα, præt. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumſpicio*, quod vide.

Ἐπισκοτέω, *obtenebro*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐπισκύζωνται, *indignentur*, 3. pl. ſub. m. verbi ἐπισκύζομαι· ex ἐπὶ & σκύζομαι, *irritor* : quod à κύων, κυνὸς, *canis*.

Ἐπισκυθίζειν, *Scytharum more largiùs potare* : a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον. a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha*.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, *ſupercilium* : ex ἐπὶ & σκύνιον, *ſumma palpebra, cilium*.

Ἐπισκώπτω, *irrideo dicteriis*. Th. σκώπτω, *dicteriis utor* : f. ψω.

Ἐπισμῆ, Ion. pro ἐπισμᾶ, ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abſtergo, detergo*.

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnoſa* : ab ἐπὶ & σμύχω, f. ξω, *ureſ...*, *corrumpo*.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, *attraho* : ἐπισπάσθω, 3. ſing. præſ. imperat. m. f. άσομαι. a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ & σπάω, *traho*.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ. *cardines oſtii* : à præced.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, *laqueus, funis* ; *tentorium velum* quo aliquid ἐπισπᾶται, id eſt, *attrahitur* : ab ἐπισπάομαι, quod vide.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, *libatio*. Th. σπένδω, *libo* : f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, *infundere, libare* : ab eod. them.

Ἐπισπερχὴς, *feſtinus*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Ἐπισπέρχω, *urgeo* ; ab eod. th.

Ἐπισπεύδω, *propero, urgeo*. Th. σπεύδω, *feſtino*. f. σω.

Ἐπίσπῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ. *abeo* : ab ἐπὶ & σπῶ, verbo Poët. pro ἕπω, *ſequor*.

Ἐπίσποιτο, *comitetur*, 3. ſing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι, pro ἕπομαι. vide σπεῖο, *ſequere* : hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορίη, ης, ἡ, *iterata ſatio* : ab ἐπὶ & σπείρω, *ſero* : f. ερῶ. p. m. ἔσπορα.

Ἐπισπώμενος, η, ον, *attractus*, præſ. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho*. Th. σπάω, *traho*.

Ἐπίσσωτρα, nom. plur. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, *canthus*, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur : ex ἐπὶ & σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ*, quod à σείω, *agito*.

Ἐπίστα, Poët. & Dor. pro ἐπίστασαι, *ſcis, nôſti*, 2. ſing. præſ. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, *manſionum curator* : ex σταθμὸς, *ſtabulum, ſtatio*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἐπισταθμεύω, *ſtativa habeo, diverſor* : à præced.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, *diverſatio* : à priori.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus ſum, ſcio*, & in 1. plur. ἐπιστάμεθα, præſ. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *ſciens* : imperf. ἠπιστάμην, σο, ατο. f. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ & ἴσαμαι, vel ἵσημι, *ſcio*, factâ Epentheſ. lit. τ.

Ἐπιστάμενος, *ſciens*, part. ſuperioris, item

item *superstans:* vide ἐπίςαςθαι.
Ἐπιςαμένως, *scienter*, adv. ab ἐπίςαμαι, quod vide.
Ἐπιςάντες, *instantes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιςὰς, άντος, verbi ἐφίςημι, *insto*, f. ἐπιςήσω. p. ἐφέςηκα. a. 2. ἐπέςην. a. 2. sub. ἐπιςῶ· ex ἐπὶ & ἵςημι, *sto*.
Ἐπιςὰς, άντος, a. 2. part. vide ἐπιςάντες.
Ἐπίςασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίςαμαι, quod vide.
Ἐπίςαςθαι, Ion. pro ἐφίςαςθαι, *suprà stare*. Sic ἐπιςάμενος, Ion. pro ἐφιςάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίςημι, *insto*, quod vide. vel part. a. 2. m.
Ἐπιςασία, ας, ἡ, *inspectio, animadversio, curatio*: &
Ἐπίςασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵςημι, *sto*.
Ἐπιςατέω, f. ήσω. p. ηκα. *præsum*. ab
Ἐπιςάτης, ου, ὁ, *magister, præfectus*: ab ἐφίςημι, *præficio*. Th. ἵςημι, *sto*.
Ἐπίςατο, *noverat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπίςαμαι, quod vide.
Ἐπιςατοῦντες, nom. pl. part. præs. verbi ἐπιςατέω, *præsum, præfectus sum*: ab ἐπὶ & ἵςημι, *sto*.
Ἐπιςέαται, Ion. pro ἐπίςανται, 3. pl. ab ἐπίςαμαι· quod vide.
Ἐπιςεῖλαι, *scribere*, a. 1. inf. act. ab
Ἐπιςέλλω, *mitto*: f. ἐπιςελῶ. p. ἐπέςαλκα. a. 1. ἐπέςειλα. p. m. ἐπέςολα· ex ἐπὶ & ςέλλω, *mitto*.
Ἐπιςεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιςεύω, *credo*: f. εύσω. quod à πίςις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
Ἐπιςεύθη, *commissum erat*, 3. sing. a. 1. pass. ab eod. verbo.
Ἐπιςεφὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, *coronatus*: ab
Ἐπιςέφω, *corono*. Th. ςέφω, *corono*: f. ψω.
Ἐπιςέωνται, *sciant*, Ion. pro ἐπίςωνται· vide ἐπίςαμαι.
Ἐπίςῃ, *scis*, Att. pro ἐπίςασαι, 2. sing. præs. ind. ab ἐπίςαμαι, quod vide.
Ἐπίςηθι, ήτω, *insta*, a. 2. imperat. ab ἐφίςημι, *insto*, quod vide, vel ἐπιςάντες.
Ἐπιςήμαις, dat. pl. ab
Ἐπιςήμη, ης, ἡ, *scientia, peritia, ars*: ab ἐπίςαμαι, *scio*: Th. ἵσημι, idem.
Ἐπιςήμων, ονος, ὁ, ἡ, *scientiâ præditus*: ab eod. verbo, & th.
Ἐπιςῆναι, *instare*. a. 2. inf. ab ἐφίςημι, *supersto, incumbo*. Th. ἵςημι, *sto*.
Ἐπιςηρίζω, *confirmo*: f. ίξω, & ιῶ, Att. p. ἐπεςήριχα. a. 1. ἐπεςήριξα· ex ἐπὶ & ςηρίζω, *firmiter statuo*.
Ἐπιςήσῃ, *scies*, 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίςαμαι, quod vide.
Ἐπίςιον, Ion. pro ἐφέςιον, *domicilium*: &
Ἐπίςιος, Ion. pro ἐφέςιος, *domesticus, incola*: ab ἐπὶ & ἑςία, *focus, lar*.
Ἐπιςοβέεσκεν, Ion. pro ἐπεςόβουν, seu ἐπεςόβεον, imperf. act. verbi ἐπιςοβέω, pro ἐπιςομίζω, *irrideo, contumeliâ afficio*: ex ἐπὶ & ςόμα, os.
Ἐπιςολάδην, adv. *ornatè, succinctè*: ex ἐπὶ & ςέλλω, *mitto*; item *orno*: f. ςελῶ. p. ἔςαλκα. a. 1. ἔςειλα. p. m. ἔςολα.
Ἐπιςολὴ, ῆς, ἡ, *EPISTOLA*. ab ejusd. verbi præt. m.
Ἐπιςολικὸς, οῦ, *epistolaris*, à præced.
Ἐπιςομίζω, *os obturo*: f. ίσω. p. ἐπεςόμικα· ex ἐπὶ & ςόμα, *os, oris*.
Ἐπιςόμιον, ου, τὸ, *EPISTOMIUM*: ab eod. them.
Ἐπιςρατεύω, *expeditionem suscipio adversus*: ex ἐπὶ & ςρατεύω, *exercitum educo*. Th. ςρατὸς, *exercitus*.
Ἐπιςρατηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιςρατεία, *militaris expeditio adversus aliquem*: à præced. verbo.
Ἐπιςραφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιςραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιςρέφω, *converto*. Th. ςρέφω, *verto*: f. ψω. p. ἔςρηφα. a. 2. ἔςραφον. p. m. ἔςροφα.
Ἐπίςρεφε, præs. imperat. act. &
Ἐπιςρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιςρέφω, quod vide.
Ἐπιςρεφέως, Ion. & Poët. *accuratè, fraudulenter*: ab
Ἐπιςρέφω, *converto*: f. ψω. p. ἐπέςρεφα. a. 1. ἐπέςρεψα. a. 1. imperat. ἐπίςρεψον, άτω. a. 1. sub. ἐπιςρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιςρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιςρέψας, αντος. a. 2. pass. ἐπεςράφην, ης, η, *converti me*: a. 2. imperat. pass. ἐπιςράφηθι, ήτω. a. 2. sub. ἐπιςραφῶ. a. 2. part. pass. ἐπιςραφεὶς, έντος. p. m. ἐπέςροφα. Th. ςρέφω, *verto*.
Ἐπιςρέψαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιςρέφω, *converto*, quod vide.
Ἐπιςρέψαντα, *advertentem*, acc. sing. a. 1. part. act. ejusd. verbi.
Ἐπιςροφάδην, adv. *huc illuc se convertendo, fortiter*: &
Ἐπιςροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: à præt. m. ἐπέςροφα, verbi ἐπιςρέφω, quod vide.
Ἐπίςροφος, ου, ὁ, ἡ, *qui versatur inter*; item *flexuosus*: à præced.
Ἐπιςρωννύω, *insterno*: ex ἐπὶ & ςρωννύω, *sterno*: f. ςρώσω. a. 1. ἔςρωσα. Th. ςορέω, *sterno*.
Ἐπίςω, *sciebas*. per contract. pro ἐπίςασο, Ion. ex ἐπίςασο, 2. sing. imperf. ἐπιςάμην, σο. ab ἐπίςαμαι, *scio*. Them. ἵσημι, *scio*.
Ἐπιςώσαντο, *pacti sunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi πιςόω, *fidem exigo*, quod a πίςις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab
Ἐπισυνάγω, *congrego, cogo*: f. ἐπισυνάξω. p. ἐπισυνῆχα. a. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. Att. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. perf. pass. ἐπισυνῆγμαι. perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπισυνήχθην. a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, έν. Ex ἐπὶ, σὺν & ἄγω, *ago*.
Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, *congregatio*: à præc.

'Ἐπισυνάπτω, *coagmento, conjungo* : ex ἐπὶ & Συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, *necto.*
'Ἐπισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo*, quod vide.
'Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab eod. Th.
'Ἐπισυνίσταμαι, *conspiro, insurgo in aliquem:* Vide ἐπισύστασις.
'Ἐπισυντρέχω, *simul occurro* : ex ἐπὶ, σὺν & τρέχω, *curro* : f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
'Ἐπισύρω, *traho post me* ; item *ambage verborum, rem de quâ agitur, implicare, neque cardinem causæ attingere.* Them. σύρω, *traho.*
'Ἐπισύστασις, εως, ἡ, *coitio, agmen* : ex ἐπὶ & συνίστημι, *conflo, ad defectionem sollicito.* Th. ἵστημι, *sto.*
'Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *periculosus, lubricus* : ex ἐπὶ & σφάλλω, *supplanto.*
'Ἐπισφύριον, ου, τὸ, *fibula ocreæ* : ex ἐπὶ, *suprà*, & σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφῦρα, *malleus.*
'Ἐπίσχε, *cohibe*, præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, quod ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo.*
'Ἐπισχέειν, Ion. ab ἐπισχεῖν, a. 2. inf. vide in ἐπισχέο.
'Ἐπίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo & them.
'Ἐπισχερὼ, adv. *deinceps, ordine* : q. ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, *inhibeo.* Th. ἔχω, *habeo.*
'Ἐπισχόμενος, *tenens*, a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.
'Ἐπισχύω, *invalesco, magis ac magis urgeo* : imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἐπίσχυκα. a. 1. ἐπίσχυσα. Ex ἐπὶ & ἰσχύω, *valeo.* Th. ἰσχὺς, *robur.*
'Ἐπισχὼν, *adhibens*, a. 2. part. act. ab ἐπίσχω. Th. ἔχω. *habeo* : f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.
'Ἐπισωρεύω, *coacervo* : f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα. Ex ἐπὶ & σωρεύω, *cumulo.* Them. σωρὸς, *acervus.*
'Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, *imperium, præceptum* : ab ἐπιτάσσω, *impero*, quod vide.
'Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, *subsidiaria cohors* ; item *mandatum* : ab eod.
'Ἐπίταδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, *idoneus.*
'Ἐπιτακτὸς, *imperatus* : ab ἐπιτάσσω, quod vide.
'Ἐπιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, *incidere.* Th. τέμνω, *seco.*
'Ἐπίταξις, εως, ἡ, *imperatum, jussum* : ab ἐπιτάσσω, quod vide.
'Ἐπιταράττω, *interturbo, interpello.* Th. ταράττω, -σσω, *turbo* : f. ξω.
'Ἐπιταρρόθος, ου, ὁ, ἡ, *adjutor*, pro ἐπιρρόθος, idem : ex ἐπὶ & ῥόθος, *undarum strepitus.*
'Ἐπιτάσσω, vel -ττω, *colloco, impero* : f. ξω. præs. part. ἐπιτάσσων, οντος. ex ἐπὶ & τάσσω, *ordino* : f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. p. m. τέταγα, unde ἐπιταγὴ, supra.
'Ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, *funebris* : ex ἐπὶ & θάπτω, *sepelio* : a. 2. ἔταφον.
'Ἐπιταχύνω, *accelero* : à ταχύνω, idem : f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer.*
'Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. &
'Ἐπιτείλας, *qui jussit*, a. 1. part. act. &
'Ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, *mando, jubeo.* Th. τέλλω, inus.
'Ἐπιτείνω, *intendo* : ex ἐπὶ & τείνω, *tendo* : f. νῶ. p. τέτακα.
'Ἐπιτειχίζω, *muro cingo, excitato muro oppugno* : ex ἐπὶ & τειχίζω, *murum struo* : f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus.*
'Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, *propugnaculum adversus aliquem* : à præced.
'Ἐπιτελεσθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι. a. 1. pass. ἐπιτελέσθην ab
'Ἐπιτελέω, ῶ, έεις, εῖς, *perago, exsequor* : f. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, *absolvi* : ex ἐπὶ & τέλος, *finis.*
'Ἐπιτελὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, *absolutus, perfectus* : Vide ἐπιτελέω.
'Ἐπιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præs. imperat. pass. ab
'Ἐπιτέλλομαι, η, εται, *exorior* : & Poët. pro ἐντέλλομαι, *impero* : hinc ἐπιτελλομενάων, *exorientium*, gen. pl. Æol. part. præs. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.
'Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina* : ex ἐπὶ & τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
'Ἐπιτερπέστερον, *jucundius*, compar. ab
'Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, *jucundus.* Th. τέρπω, *delecto* : f. ψω.
'Ἐπιτέρπομαι, *oblector* : ex ἐπὶ & τέρπω, *delecto* : f. ψω.
'Ἐπιτερπόμενος, præs. præcedentis part.
'Ἐπιτέταται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, *intendo, contendo* : f. νῶ. p. ἐπιτέτακα. Th. τείνω, *tendo.*
'Ἐπιτέτραπται, *commissum est*, 3. sing. perf. pass. &
'Ἐπιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, *committo curæ alicujus.* Th. τρέπω, *verto* : f. ψω. p. φα. p. m. τέτροπα.
'Ἐπιτήδεια, & Ion. ἐπιτήδεα, *apta*, nom. pl. n. g. ab
'Ἐπιτήδειος, ου, *idoneus, commodus, opportunus.* Th. ἐπιτηδὴς, idem.
'Ἐπίτηδες, Ion. adv. *de industriâ* : ab ἐπιτηδὴς. *aptus.*
'Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, *studium, institutum* : ab
'Ἐπιτηδεύω, εις, ει, *datâ operâ aliquid facio* : *operam*

operam do : f. δύσω. a. 1. ἐπιτήδυσα· quod &

'Επιτηδέως, *accuratè*, Ion. pro ἐπιτηδείως· ex ἐπιτήδειΘ, *aptus* : ab

'ΕΠΙΤΗΔΗ'Σ, έΘ, ὁ, ἡ, *idoneus*, *aptus*.

'Επιτήκειν, *liquefactum infundere*. Th. τήκω, *liquefacio*.

'Επιτηρέω, *conservo*. Th. τηρέω, *servo*. f. ήσω.

'Επιτηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

'Επιτιθέασι, Ion. pro ἐπιτιθέισι, 3. pl. præs. ind. act. &

'Επιτίθει, pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. à seq.

'Επιτίθημι, *impono*. ἐπιτίθει, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quasi ab ἐπιτιθέω. f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπίθες, έτω. a. 1. pass. ἐπετέθην. a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπεθέμην. σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

'Επιτιθῇς, ῇ, 2. & 3. sing. præs. sub. act. vide ἐπιτίθημι.

'Επιτιμᾷ, 3. sing. præs. ind. &

'Επιτιμᾷς, 2. sing. sub. præs. ab

'Επιτιμάω, -ῶ, *pretium augeo*, item *objurgo*, cum dat. imperf. ἐπετίμαον, ων. f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι· ex ἐπὶ & τιω, *honoro*.

'Επιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. præced. quod vide.

'Επιτιμήσεσι, dat. pl. ab

'Επιτίμησις, εως, ἡ, *increpatio* : &

'Επιτιμία, ας, ἡ, *increpatio* : &

'Επιτίμιον, *mulcta*, *pœna*. ab ἐπιτιμάω, *increpo*. quod vide.

'Επιτιμῶνται, *reprehenduntur*, 3. pl. præs. pass. &

'Επιτιμῶντας, acc. pl. part. præs. ab eod. them.

'ΕπίτιτθΘ, ε, idem ac ὑποτίτθιΘ, *lactens*. Th. τιτθὸς, *mamma*.

'Επιτοαυτὸ, vel divisim ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. *eodem loco*, *simul*, *adhæc*. Them. αὐτὸς, ἡ, ὁ, *ipse*.

'Επίτοκος, ε, ὁ, ἡ, *partui propinqua*. Th. τίκτω, *pario*. p. m. τέτοκα.

'Επιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, *mandatum*. Th. τέλλω, *mando*.

'Επιτολμᾶν, *sustinere*, præs. inf. act. ab

'Επιτολμάω, *audeo*. f. ήσω. Th. τόλμα, *audacia*.

'Επιτομὴ, ῆς, ἡ, *amputatio*, *EPITOME*, *compendium*. Th. τέμνω, *seco*. p. m. τέτομα.

'Επιτοξάζομαι, *in aliquem arcum intendo*, ex ἐπὶ & τοξάζομαι, idem. Them. τόξον, *arcus*.

'Επιτόσαις, si codex sanus, part. a. 1. act. ab ἐπιπετόω, f. όσω, a. 1. ἐπεπέτοσα. a. 1. part, ἐπιπετόσαις, Æol. & gem. σ. & per Sync. ἐπιτόσαις. vide πιτοῶ. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοπίζω. f. ίσω. a. 1. part. ἐπιτοπίσαις, & Æol. & Poët. ἐπιτοπίσσαις, & per Sync. ἐπιτόσαις, ἐπιτοπίζειν, *alicubi in aliquem incidere*, *eúmque nancisci*.

'Επιτρεπτέα, *permittendum*. verbale ab

'Επιτρέπω, *permitto*, *committo*. f. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. a. 2. pass. ἐπετράπην. p. m. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, *verto*.

'Επίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. præced.

'Επιτρέψοντι, *permittent*, Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. pl. f. act. ἐπιτρέπω, quod vide.

'Επιτρίβω, *attero*, *affligo*. Th. τρίβω, *tero*. f. ψω. p. φα.

'Επίτριψις, εως, ἡ, expon. *fluctus*. Psa. 92. à præced.

'Επιτροπαὶν βασιλήϊν, *regnum alicui commissum*, *ut ab eo administretur*, *quamdiu quis in ejus tutelâ manet*. ab ἐπιτρέπω, quod vide.

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, *procuratio*, *tutela* : à p. m. verbi ἐπιτρέπω.

'Επίτροπος, ε, ὁ, *procurator*, *tutor*, ab eod.

'Επιτροχάδην, adv. *succinctè*, *maturè* : à τροχάζω, *curro*, *festino*. Th. τρέχω, *curro*:

'Επιτύγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

'Επιτυγχάνω, *assequor*. a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε, ex ἐπὶ & τυγχάνω, *adipiscor*. f. τεύξομαι. p. τέτευχα.

'ΕπιτυμβίδιΘ, ε, ὁ, ἡ, *cristata*. Epithet. quod alaudis cristatis tribuitur. ex ἐπὶ & τύμβος, *tumulus*. vel quod ut plurimùm circa busta versantur, vel quod veluti τύμβον, in capite, ferant.

'Επιτυχεῖν τινι, *incidere in aliquid*, *& invenire*. a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω, quod vide.

'Επιτυχὼν, όντος, *quilibet*, *vilis*, a. 2. part. act. ab eod.

'Επιφαίνω & -ομαι, *appareo*. præs. imperat. ἐπίφαινε. f. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα. perf. pass. ἐπιπέφαμμαι, & Att. ἐπιπέφασμαι. a. 2. pass. ἐπεφάνην, ης, η, ex ἐπὶ & φαίνω, *ostendo*.

'Επιφᾶναι, a. 1. inf. præced. verbi.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, *apparentia*, *superficies* : ab ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *illustris*, quod &

'Επιφανεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, *appareo*, quod vide.

'Επιφανὴς, *illustris*. vide ἐπιφάνεια.

'Επιφαύω, *illucesco*. f. ἐπιφαύσω, & -ομαι· à φαύω, Æol. pro φάω, *luceo*.

'Επιφέροισα, *afferens*, Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab

'Επιφέρω, εις, ει, *infero*, *objicio*. imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*.

'Επιφημίζεσθαι, *malè ominari*; quod à φημίζω, *divulgo*. Th. φάω, *dico*.

'Επιφθὰς, *præveniens*, a. 2. part. act. ex ἐπὶ & φθάνω. f. φθάσω, *prævenio*. p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην.

'Επίφθονος, ε, ὁ, ἡ, *invidiosus*.

'Επιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, *inſpuo veneficarum more*. Th. πτύω, *ſpuo*.
'Επιφλέγω, *ſplendeo, refulgeo* : idem quod φλέγω, *incendo*; ſed Metaphoricωs, *illuſtro*.
'Επιφορὰ, ᾶς, ἡ, *impetus, impreſſio*. Th. φέρω, *fero*.
'Επιφορέω, -ῶ, Ion. idem quod ἐπιφέρω, *infero*.
'Επιφορήματα, ων, τὰ, *bellaria*, à præced.
'Επίφορος, ου, ὁ, ἡ, *commodus, pronus*; item, *uterum ferens*. Th. φέρω, *fero*.
'Επιφράζομαι, *intelligo, conſidero* : ab ἐπιφράζω, *indico, moneo, diſſero, declaro*. Th. φράζω, *dico*. a. 2 ἔφραδον.
'Επίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens* : ab ἐπὶ & φρὴν, *mens*.
'Επιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia* : ab eod. th.
'Επιφροσύνῃσι, ejuſd. dat. pl. Ion.
'Επιφυὰς, άδος, ἡ, *propago* : in pl. ἐπιφυάδες, &
'Επιφυέσθω, *accreſcat, adhæreat*, 3. ſing. imperat. præſ. ab
'Επιφύομαι, *adnaſcor, accreſco*. Them. φύω, *gigno*.
'Επιφὺς, ῦσα, ὺν, part. præſ. act. ab ἐπίφυμι, *adnaſcor*. ab eod. th.
'Επιφωνέω, *acclamo*. imperf. ἐπεφώνεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. p. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.
'Επιφώνημα, ατος, τὸ, *exclamatio*. à præced. verbo.
'Επιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio*. dat. ἐπιφωνήσει. ab eod. verbo.
'Επιφώσκω, *illuceſco*, imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo*, unde φῶς & contractè φῶς, *lux*.
'Επιχαίρω, *gaudeo*; item *inſulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*. f. χαρήσομαι. a. 2. paſſ. ἐχάρην.
'Επιχαλάω, *laxo*. Th. χαλάω, idem: f. άσω.
'Επίχαλκος, ὁ, ἡ, *æreus, æratus*. Th. χαλκὸς, *æs*.
'Επιχαράττω, *inſculpo*. Th. χαράττω vel -σσω, idem. f. ξω.
'Επίχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium, irriſio*, à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω. *gaudeo*.
'Επιχείρει, *aggredere*, præſ. imperat. ab
'Επιχειρέω, -ῶ, *aggredior*. imperf. ἐπεχείρεον. ουν, *conabar*. f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα· ex ἐπὶ & χεὶρ, *manus*.
'Επιχείρημα, ατος. τὸ, *argumentum* : &
'Επιχείρησις, εως, ἡ, idem : & *aggreſſio, conatus, conſpiratio*: ab eod. verbo. & th.
'Επιχειροτονέω, *ſciſco, decerno, ſuffragia fero* : ex ἐπὶ & χειροτονέω, idem. f. ήσω· quod à χεὶρ, *manus*, & Th. τείνω, *tendo* : f. τενῶ. p. ακα.
'Επιχέω, *infundo* : vide ſuprà ἐκχέω.
'Επιχθόνιοι, *terreſtres, in terris verſantes* : gen. pl. ἐπιχθονίων· dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις· ex ἐπὶ & χθὼν, *terra*.
'Επιχολώτατος, η, ον, *amariſſimus, a, um* : à χολὴ. *bilis*.
'Επιχορηγέω, *ſuppedito, ſubminiſtro*: f. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα. a. 1. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ & χορηγὸς, *dux chori* : quod à χορὸς, *cœtus ſaltantium*, & ἄγω, *duco*.
'Επιχορηγία, ας, ἡ, *ſuppeditatio* : ab iiſdem.
'Επιχράω, *vehementi cum impetu adorior* : ex ἐπὶ & χράω, f. ήσω. p. ηκα. *commodo, invado furioſé*.
'Επιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, neceſſarius* : ex ἐπὶ & χρόομαι, *utor*. Th. χράω, idem.
'Επιχρίω, *illino* : f. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα· ex ἐπὶ & χρίω, *ungo*.
'Επίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, *inauratus*. Th. χρυσὸς, *aurum*.
'Επιχώρια, *familiaria*, nom. pl. n. g. ab
'Επιχώριος, ου, ὁ, ἡ, *indigena*; *patrius* : ab ἐπὶ & χῶρος, *locus*.
'Επιψαύων, præſ. part. ab ἐπιψαύω, *contingo* : quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.
'Επιψεκάζω, *irroro, inſtillo* : ex ἐπὶ & ψεκάζω, *roro, ſtillo*, quod à ψεκὰς, idem quod Th. ψακὰς, ἡ, *ros*.
'Επιψηφίζειν, τινὶ, *alicui ſuffragari*, à ψηφίζω. Th. ψῆφος. ου, ἡ, *calculus*.
'Επιὼν, όντος, *inſtans, inſequens*, a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.
'Επλάγην, *ſtupui*, de animi conſternatione: ſed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. paſſ. verbi πλήσσω, vel ττω, *ferio*. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον.
'Επλάχθην, *aberravi*, pro ἐπλάγχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. paſſ. verbi πλάζω, *errare facio* : f. πλάγξω. a. 2. ἔπλαγξα.
'Επλανᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.
"Επλαξε, *finxit*. Dor. pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. verbi πλάσσω, *fingo* : f. πλάσω.
"Επλασ', pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. &
'Επλάσθην, a. 1. ind. paſſ. à πλάσσω, vel ττω, *fingo*, *formo*. f. πλάσω. p. πέπλακα.
"Επλεε, *navigaret*, 3. ſing. imperf. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.
"Επλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. ſing. imperf. verbi πέλω, *ſum*.
"Επλεο, *eras*, 2. ſing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, & per Sync. ἔπλεο, & ἔπλου, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, *ſum*. Th. πέλω, *ſum*.
"Επλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.
'Επλεόνασαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo*, *abundo*: f. άσω. Th. πολὺς. *multus* : comp. πλείων, & πλέων, *amplior*.
"Επλετ', pro ἔπλετο, & hoc per Sync. pro ἐπέλετο,

ἐπέλετο, 3. sing. imperf. à πέλομαι, *sum.* vide ἔπλεο.

Ἔπλευ, Dor. Sync. pro ἐπέλε, vide ἔπλεο.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act. *navigavimus*, à πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἐπλήγην, *cæsus sum*, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω, vel πλήττω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἐπλάγην, vide ἐπλάγην.

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. perf. pass. πέπλησμαι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπληθύνθην, *crevi*, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico*, *cresco*: f. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. a. 1. ἐπλήθυνα. perf. pass. πεπλήθυμμαι, a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo*: ab eod. th.

Ἔπληντο, *impleverant*, pro ἐπέπληντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. Alii malunt esse imperf. pass. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔπληξε, *stupefecit*, a. 1. ind. act. à πλήττω, vel σσω. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi πληρόω, *impleo*: &

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. ήσω. p. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & th.

Ἔπλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι· vel plusq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω. f. ήσω. p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἔπνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. sing. imperf. act. &

Ἐπνίγη, *suffocatus est*, 3. sing. a. 2. pass. à πνίγω, *suffoco*: f. ξω. p. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνιώθην, ης, η. a. 1. ind. pass. tanquam, à πνιόω, idem cum πνέω, *flo*, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐπόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum*, *commeatus*: &

Ἐποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via*.

Ἐποδύρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι. f. ρ̃μαι, *ploro*.

Ἐπόθησα, ας, ε, *desideravi*, dicitur & ἐπόθησα, ας, &

Ἐπόθησεν, 3. sing. a. 1. act. à ποθέω, *desidero*, *amo*: f. ήσω, Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐποίει, 3. sing. imperf. &

Ἐποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*: f. ήσω.

Ἐποικοδομέω, *ædifico*, *superstruo*: & inde

Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ & οἰκοδομέω, *ædifico*: f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*. præt. m. δέδομα.

Ἔποικος, ε, ὁ, ἡ, *advena*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, quod vide.

Ἐποῖσαι, *intulisse*: a. 1. inf. act. &

Ἐποίσει, *inferet*, a. 1. act. &

Ἐποισθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. &

Ἐποιστέον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω, ab inusit. ἐποίω. Th. φέρω, *fero*.

Ἐποίχεο. *accede*, Ion. pro ἐποίχε, præs. imperat. m. ab

Ἐποίχομαι, *eo adversum*, *adeo*, *irruo*: imperf. ἐπῳχόμην, ε, ετο. f. ήσομαι, p. ἐπῴχημαι· ex ἐπὶ & οἴχομαι, *abeo*.

Ἐποιχόμενος, præs. part. præced. verbi.

Ἐποκέλλω, *impingo*, *illido*: f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ & ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello*, *applico*.

Ἐποκίξατο, vide in ποκίξατο.

Ἐπολιτεύοντο, 3. pl. imperf. pass. à πολιτεύομαι, *administro*, f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs*.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia*. Th. ὄμβρος, *imber*.

Ἕπομαι, *sequor*: f. ἕψομαι. imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἑπόμενος, η, ον, præs. part. præced. verbi.

Ἐπόμνυθι, *jura*, præs. imperat. act. ab

Ἐπόμνυμι, *juro*. f. ἐπομόσω. p. ἐπώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ & ὄμνυμι, seu ὀμνύω, *juro*: f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. &

Ἐπομόσσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub act. ab ἐπόμνυμι, quod vide.

Ἐπομφάλιον, ε, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπὶ & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, *elaborarunt*, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, *laboro*: f. ήσω. p. πεπόνηκα, quod à πόνος, *labor*, Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα,

Ἐπονειδίζω, *probro afficio*: f. ίσω. p. ἐπωνείδικα, ex ἐπὶ & ὄνειδος, *probrum*.

Ἐπονείδιστος, ε, ὁ. ἡ. *probrosus*: à præced. quod vide.

Ἐπονήθην, ης. η, *laboravi*, a. 1. ind. pass. à πονέω, *laboro*. f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*.

Ἐπονηρεύοντο, *malitiose faciebant*: 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, *cognomino*, *nuncupo*; *nominatim consecro*: fut. σω. p. ἐπωνόμακα. præs. pass. ἐπονομάζομαι, ῃ, εται, *cognominor*:

minor: ex ἐπὶ, & ὄνομα, *nomen.*

Ἐπόνουν, *laborabant*, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro*. f. ήσω,

Ἕπονται, *sequuntur*, 3. pl. præs. ἕποντο, *sequebantur*, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω.

Ἐποπτεύω, *inspecto*. f. εύσω. p. ἐπώπτευκα. a. 1. ἐπώπτευσα· quod ex ἐπὶ & ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, *testis oculatus, inspector, præses:* ab eod. th.

Ἐπόπτομαι, *inspicio, viso*. f. ψομαι. Them. ὄπτομαι, *video*.

Ἐπορᾶν, Ion. pro ἐφορᾶν, *inspicere*, præs. inf. ab ὁράω, *video*.

Ἐπορέγομαι. *portenta manu capto:* ex ἐπὶ & ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, *porrigo, extendo*. f. ξω.

Ἐπορεξάμενος, *porrectus*, ejusdem, a. 1. part. m.

Ἐπορεύετο, 3. sing. & ἐπορευόμεθα, 1. plur. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiscor:* ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Them. περάω. *transeo*. p. m. πέπορα. inde πόρος, *transitus*, &c.

Ἐπορεύθησαν, Vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθουν, imperf. act. verbi πορθέω, *vasto*. imperf. ἐπόρθεον, ουν, f. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod à πέρθω, *diruo*. f. πέρσω. a. 2. ἔπραθον. præt. m. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi πορίζω, *præbeo, viam aperio, paro*. f. ίσω. Th. πείρω. *transeo*.

Ἐπορμέειν, εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in statione stare*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Ἐπορνύμενος, *irruens*, præs. part. ab ἐπόρνυμαι· ex ἐπὶ & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito*. f. ρσω. p. ὤρηκα.

Ἐπόρουσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπορούω, *irruo*, f. σω, Th. ὄρω, *concito*. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, *incita*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, *concito adversus*. Th. ὄρω, *concito*. f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω.

Ἐπορορέχατο, vide ἐπωρορέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum, carmen, oraculum;* ab ἔπω, *dico*.

Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, *volo, as*.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do, rigo*. f. ίσω. p. πεπότικα. a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo*. a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα.

Ἐποτρύνω, *instigo:* ab ἐπὶ & ὀτρύνω, *incito*. f. υνῶ. p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, *cælestis:* ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα, *cælum:* ex ἐπὶ & οὐρανός, *cælum*.

Ἐποφείλω, *insuper debeo*. 1. pl. ἐποφειλόμενοι· ex ἐπὶ & ὀφείλω, *debeo*. f. ὀφειλήσω.

Ἐποχὴ, ῆς ἡ, *retentio, remora; EPHOCHA, status cæli positúsque siderum*, apud Math. item, *retentio assensus*, apud Philos. ab ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐπόψιος, ου, ὁ, ἡ, *spectabilis:* &

Ἔποψις, εως, ἡ. *aspectus:* ab ὄπτομαι, *video*, f. ὄψομαι.

Ἐπεπόρδειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, plusq. p. m. verbi πέρδω, *pedo*. f. 2. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. f. 2. pass. παρδήσομαι. p.m. πέπορδα, *pepedi*.

Ἐπράθην, *venditus sum*, a. 1. ind. pass. à πιπράσκω, *vendo*, factum, a περάσω, per Syncop. pro περάω. f. περάσω. p. πεπέρακα. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Them. περάω, *vendo*.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, *populatus sum*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*. f. 2. πραθῶ. p. m. πέπορθα. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio*. f. ξω. p. χα.

Ἔπρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo*. vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, *facio*. f. ξω.

Ἔπρεσε, pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*. f. σω.

Ἔπρηξα, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, quod vide.

Ἔπρησε, *incendit*, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Ἐπρήσθην, *concrematus sum*, a. 1. pass. à πρήθω, *incendo*. f. πρήσω. p. πέπρηκα. perf. pass. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, *facio*. f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus sum*. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐπριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo:* vel est a. 1. m. ἐπριασάμην, & per Sync. ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, *disseco:* f. πρίσω. p. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. pass. πέπρισμαι. a. 1. pass. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, *emisti*, 2. sing. imperf. pro ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, & Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, quod vide.

Ἔπρωσεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. sing. a. 1. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex περόω, pro περατόω, *finio, termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.

ἙΠΤΑ΄. οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM:* Inde ἑπτάκις. *septies*. ἕβδομος, ου, *septimus*. ἑβδομὰς, άδος, ἡ, *numerus septenarius*, *HEBDOMADA*.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ, ἡ. *ex septem bubulis pellibus factus:* ex ἑπτὰ, *septem*, & βοῦς, *bos*.

Ἑπτάγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *septilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem

ptem chordarum sonos : nam singulæ proprium edunt sonum : ab ἑπτὰ, & γλῶσσα, lingua.

Ἑπταέτης, & -ετὴς, έ@, ὁ, ἡ, septennis: ἑπταέτες, adverb. septennium : ab ἑπτὰ, septem, & ἔτος, annus.

Ἑπτάκις, septies, adv. ab ἑπτὰ, septem.

Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ, ἡ, septisonus : Epith. citharæ septem sonos edentis : ab ἑπτὰ & κτύπος, sonitus. Th. τύπτω, pulso.

Ἑπτάμην, & in 3. sing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, volo, as : f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. m. πτάμενος. a. 2. inf. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτησάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι. a. 2. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, septimestris. τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) partus septimestris. Th. μὴν, -νὸς, mensis.

Ἔπταξαν. Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. act. à πτήσσω, f. ξω, præ metu trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Ἑπταπλάσιος, ου, &

Ἑπταπλασίων, ον@, ὁ, ἡ, septuplus : &

Ἑπταπλασίως, adv. septuplò : ab ἑπτὰ, septem, & πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπτάποδην, septempedalem, acc. sing. ab

Ἑπταπόδης, ε@, ὁ, ἡ, septempedalis : ex ἑπτὰ, septem, & ποὺς, ποδὸς, pes.

Ἑπτάπορος, propr. nom. fluvii : q. habens septem vias : à πόρος, transitus, quod à περάω, transeo.

Ἑπτάπυλος, ου, & Ion. -οιο, ὁ, ἡ. septem portas habens, Thebarum epith. ex ἑπτὰ, septem, & πύλη, porta.

Ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ. sternuto

Ἑπτάχα, & -χῆ, adv. septempliciter. Th. ἑπτὰ, septem.

Ἐπτέρνικα, ας, ε, perf. act. supplantavi : verbi πτερνάω vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, supplanto. Them. πτέρνα, calx. Gen. 27. 36.

Ἐπτερύγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, aliis latera ferio. Th. πτερὸν, ου, τὸ, ala.

Ἔπτην, ης, η, volavi, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι Vide ἐπτάμην.

Ἐπτοίηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo; item animo specto attento.

Ἐπτόμην, quidam dici tradunt pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην. imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Ἐπτωκώς, Ion. pro πεπτωκώς, perf. part. act. verbi πίπτω, cado, F. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπυδρος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro ἔφυδρος, udus, Th. ὕδωρ, aqua.

Ἐπύθοντο, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, interrogo : f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Ἐπύργωσας. 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, turri munio : f. ώσω. Th. πύργος, turris.

ἘΠΩ, dico : inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat :) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët, ἔειπα, & ἔειπον. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, & in 3. pl. εἰπάτωσαν. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι, a. 2. sub. εἴπω, ῃς. ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπὼν, όντος, & in f. g. εἰποῦσα, ης. Hinc ἔπος, ε@, τὸ, verbum, carmen. εὐεπὴς, έ@, ὁ, ἡ, facundus, disertus. εὐέπεια, & εὐεπία, ας, ἡ, facundia.

ἘΠΩ, & ἕπομαι, operor, sequor : inde ἐπέτης, ου, ὁ, pedissequus.

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, & Poët. ἐπαοιδὴ, & -ία, EPODA, incantamentum : &

Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod odæ accinitur, versiculum : &

Ἐπῳδὸς, ου, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, incantator. Ab ἐπὶ, & ᾠδὴ, carmen : quod à præt. m. verbi ἀείδω, cano.

Ἐπώκειλαν, illiserunt, 3. pl. a. 1. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, appello, moveo, ὀκέλλω, idem.

Ἐπώλευν, vendiderunt, 3. pl. imperf. verbi πωλέω, vendo : f. ήσω,

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ὀνόμασα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum : gen. pl. ἐπωνυμιῶν· ab ἐπὶ & ὄνομα, nomen.

Ἐπώνυμος, α, ον, Poët. pro ἐπώνυμος, cognominis : quod vide.

Ἐπώνυμος, ου, ὁ, & ἐπώνυμον, ου, τὸ, nomen è re impositum : ex ἐπὶ & ὄνομα, nomen.

Ἐπώρα, inspiciebat, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, video.

Ἐπωρώρέχατο, Ion. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν. 3. pl. plusq. p. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπορώρεκτο, inserto α, ante τὸ, verbi ὀρέγω, porrigo, extendo : f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ἐπῶρσε, concitavit, 3. sing. a. 1. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, excito : f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα. p. ὦρκα.

Ἐπωφέλιμος, ου, utilis, dat. plur. ἐπωφελίμοισι· ab ἐπὶ & ὠφελέω, juvo, profum.

Ἐπῴχατο, inclusi erant, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐπῳγμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ sing. ἐπῷκτο, inserto α, ante το, & tenui versâ in aspiratam ab οἴγω, aperio : f. ξω. p. ᾦχα. perf. pass. ᾦγμαι. plusq. p. ᾤγμην, ξο, κτο.

Ἐπῴχετο, 3. sing. imperf. vel ut alii volunt,

lunt, a. 2., m. verbi ἐποίχομαι, *irruo, adeo.* Th. οἴχομαι, *abeo* : f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

'ΕΡΑ, ας, ἡ, *TERRA*, & Angl. **Earth** : inde ἔνεροι, *mortui* : ἔνερθε, *infrà, inferius.*

'Ἔραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum, *in terram, humi* : in prosâ χαμαί. Th. ἔρα, *terra.*

'Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optarim*, 1. sing. opt. ab ἔραμαι, *amo*, quod vide.

'Ἐραίσθη, 3. sing. a. 1. pass. à ῥαίω, *profligo, corrumpo* : f. σω. p. ἔῤῥαικα.

'Ἔραμαι, σαι, ται, *amo, cupio, gestio*, Poët pro ἐράω, f. άσω.

'Ἐρᾶν, *amare*, præs. inf. ab ἐράω, ῶ, άεις, ᾷς, *amo* : f. ἐράσω.

'Ἐρανίζω, f. ίσω, *collationem obtineo* seu *impetro, emendico, colligo* ; *confero symbolam, contribuo.* Th. ἔρανος, *collecta.*

'Ἐραννῆς, *amœnæ*, gen. sing. f. g. ab

'Ἐραννὸς, ȣ, *amabilis, jucundus* : ab ἐράω, *amo.*

'ΕΡΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, *collecta, collatitia cœna: collatio, beneficium, gratia.* Est verò etiam, ἔρανος, *pecunia, quâ errogatâ, pauper amicus sublevatur.*

'Ἔρασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. quod vide.

'Ἐράσθην, *amatus sum*, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐράσθη, Ion. pro ἠρᾶν· ab ἐράω, *amo*: f. άσω.

'Ἐρασίμολπος, ȣ, ὁ, ἡ, *amans carminis, cantus* : ab ἐράω, *amo*, & μολπὴ, *cantilena.* Th. μέλπω, *cano.*

'Ἐράσιμος, ȣ, *amabilis* : ab ἐράω, *amo.*

'Ἐρασιπλόκαμος, ȣ, ὁ, ἡ, *studiosus capillitii* : ab ἐράω, *amo*, & πλόκαμος, *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

'Ἔρασαι, *amas*, Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, ζαι, quod vide.

'Ἐράσατο, *amavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut & ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω, *amo.*

'Ἐραστὴς, ȣ, ὁ, *amator* : ab eod. Th.

'Ἔραστος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *amabilis.*

'Ἐραστὸς, ȣ, *amabilis* : &

'Ἐρατεινὸς, ȣ, *amabilis* : ab ἐράω, *amo.*

'Ἐρατὴ, ῆς, *amata* : ab

'Ἐρατὸς, ȣ, *amabilis* : ab eod. them.

'Ἐρατίζω, *amo, cupio* : f. ίσω. Th. ἐράω, idem.

'Ἐρατὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, *ERATO*, nomen mul. vel Musæ, ab ἐράω.

'Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis.*

'ΕΡΑ'Ω, *amo, appeto* : f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poët. idem. Hinc ἐράσιμος, ἐραστὸς, & ἐρατὸς, *amabilis.* ἔρος, *amor.* ἐρωτικὸς, *amatorius.* Est & ἐράω, *depleo, evacuo.*

'Ἔργ', pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ȣ, τὸ, *opus.*

'Ἐργᾶ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. m. nam sublato σ, ἐργάῃ, unde per Crasin ἐργᾶ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

'Ἐργάζευ, pro ἐργάζȣ, Dor. præs. imperat. ab

'Ἐργάζομαι, *operor, laboro, lucror.* ἐργάζοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. imperf. εἰργαζόμην, ȣ, ετο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post ε.) perf. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*,

'Ἔργαθεν, Poët. pro εἴργαθεν, imperf. Ion. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, *arceo.*

'Ἐργαλήϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ȣ, τὸ, *instrumentum* : ab ἔργον, *opus.*

'Ἐργάξῃ, *operaberis*, Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

'Ἐργάσαιο, 2. sing. a. 1. m. opt. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

'Ἐργασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusdem verbi.

'Ἐργασία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus* : ab ἔργον, ȣ, τὸ, *opus.*

'Ἐργάσιμος, ȣ, *confectus, elaboratus, cultus* : ab ἐργάζομαι, *operor.*

'Ἔργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

'Ἐργαστήριον, ȣ, τὸ, *officina* ; *fornix.* Th. ἔργον, *opus.*

'Ἐργάτης, ȣ, ὁ, *operarius*, acc. pl. ἐργάτας· ab eod. them.

'Ἐργατίνης, ȣ, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, quod vide..

'Ἐργάτις, ίδος, ἡ, *operatrix, mercenaria* : ab ἔργον, *opus.*

'Ἐργάω, -ῶ, & -άομαι, -ῶμαι, idem quod ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον. *opus.*

'Ἔργει, *arcet*, 3. sing. præs. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo, repello.*

'Ἔργματι, *operi, facinori*, dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι· sic in dat. plur. ἔργμασι· à ῥέζω, f. ξω, *facio* ; & per Metath. ἔρξω.

'Ἐργολαβεῖν, præs. inf. ab

'Ἐργολαβέω, f. ήσω, *opus faciendum suscipio, quæstum facio* : ab ἔργον, *opus*, & λαμβάνω, *capio.*

'Ἐργόμενος, *prohibitus* : Vide ἔργει.

'Ἐργόμωκος, ȣ, ὁ, *illusor*, qui ἔργα μωκᾶται. Est & *adulator* : inde ἐργομωκία, *adulatio.*

'ΕΡΓΟΝ, ȣ, τὸ, *opus* : hinc ἐργάζομαι, *operor.* ἐργασία, *operatio.* ἐργάτης, *operarius*, ἀργαλέος, *difficilis.* ἀεργὸς, ȣ, & ἀεργὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἀργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *iners, piger.* γεωργὸς, ȣ, ὁ, *agricola.* δημιουργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *publicus opifex.* ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, *efficax.* ἐνέργεια, ας, ἡ, *efficacia.* εὐεργετέω, *benefacio.* εὐεργέτης, *beneficus.* εὐεργεσία, *beneficentia.* λειτουργὸς, *minister publicus.* λειτουργέω, *munus publicum obeo.* λειτουργία, *ministerium publicum.* πανȣ̃ργος, *vafer.* προὔργου τι, *quod operæ pretium est.*

'Ἔργω, Poët. ἐέργω, *includo.* Th. εἴργω, idem.

Ἐρδειν, *facere*, præf. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, *facio*.
Ἔρδεσκε, *perpetrabat*, pro ἦρδε, Ion. addito σκε, 3. fing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*.
Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, *facientes*, acc. pl. part. præf. ἔρδοντι, dat. fing. ab ἔρδων, οντος, præf. part. ab
Ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*.
Ἐρεβεννὴ νὺξ, *obſcura nox*: ab
Ἐρεβεννὸς, ȣ, *obſcurus*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *EREBUS*.
Ἐρέβευσφιν, pro ἐρέβεσφιν, gen. fing. per Paragog. Poët. ab ἔρεβος, *Erebus*.
Ἐρεβίνθινος, ȣ, *cicerinus*: ab
ἘΡΕΒΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *cicer*.
ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, *EREBUS*, *orcus*, *inferi*: q. ab ἔρα, quia ſubterraneus, vel ab ἐρέφω, *tego*. ἐρεβόθεν, *ex Erebo*. ἐρεβεννὸς, *obſcurus*.
Ἐρεείνω, *interrogo*, imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, ſeu εἴρω, *dico*.
Ἐρέθῃσιν, *irritat*, 3. fing. præf. ſub. per Paragog. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, *laceſſo*, *irrito*.
Ἐρέθιζε, *irrites*, præf. imperat. ἐρέθιζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præf. inf, ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab
Ἐρεθίζω, idem quod ἐρέθω, *irrito*.
Ἐρεθίσδειν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν, vide in ἐρέθιζε.
Ἐρεθιστὴς, ȣ, ὁ, *protervus*, *irritator*: ab
ἘΡΕΘΩ, *irrito*, *laceſſo*: hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.
Ἐρεῖ, *dicit*, 3. fing. præf. ind. ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem. &
Ἐρεῖ, *dicet*, 3. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.
ἘΡΕΙΔΩ, *figo*, *firmiter fulcio*, *innitor*: & pro ἀντερείδω, *reſiſto*. f. ἐρείσω. p. ἤρεικα. a. 1 ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perf. paſſ. ἤρεισμαι. hinc ἔρεισμα, ατος, τὸ, *fulcimentum*.
Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, & ἐρηκτὸς, ȣ, *confractus*, *freſus*, vel *fiſſus*: ab
ἘΡΕΙΚΩ, (& ἐρίκω,) *frango*, *contundo*. f. ξω.
Ἔρειο, *interroga*, præf. imperat. Ion. & Poët. pro ἔρου, & adſcito ι, metri gratiâ verbi ἔρομαι. imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω, *dico*.
Ἐρειόμεν, *rogamus*, Poët. ectaſi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico*.
Ἐρειὸς, ȣ, Dor. pro ἐριστικὸς, *contentioſus*, Th. ἔρις, *lis*.
Ἐρείπιον, ȣ, τὸ, *rudus*, in pl. *rudera*, παραπτώματα τῶν οἴκων, ab ἐρείπω, *everto*.
Ἐρειπομένης, gen. fing. part. præf. f. g. ab
ἘΡΕΙΠΩ, *everto*, *diruo*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἤριπον hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, *rupes*.
Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. & 3. fing. f. 1. verbi εἴρω, *necto*, & *dico*. f. ἐρῶ.
Ἐρείσατο, *hæſit*, 3. fing. a. 1. m. ἤρεισε, 3. fing. a. 1. act. Ion. verbi ἐρείδω, quod vide.
Ἔρεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum*, *fulcimentum*, *columen*. à perf. paſſ. verbi ἐρείδω, *figo*.
Ἐρείπω, *dicat*, 3. fing. imperat. præf. verbi ἐρέω, *dico*. perf. εἴρηκα.
Ἐρεμνῆς, gen. fing. ab
Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricoſus*, *obſcurus*, *niger*: pro ἐρεβεννός. Th. ἔρεβος, *Erebus*, *inferi*.
Ἔρεξα, ας, ε, *feci*, & in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*. f. ξω, & per Metath. ἔρξω. perf. ἔῤῥεχα.
Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τȣ ε, pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.
Ἐρέουσα, *dictura*, f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, *dicam*, per Dialyſin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico*. Alii dici volunt in præf. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*.
ἘΡΕΠΤΩ, *edo*. Poët. *tego*, *orno*, *corono*. f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præf. part. med.
Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. fing. pluſq. p. paſſ. pro ἔῤῥιπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*. f. ψω. p. ἔῤῥιφα, Poët. ῥέριφα. ſic perf. paſſ. ἔῤῥιμμαι, Poët. ῥέριμμαι. pluſq. p. ἐρεριμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο, dici velint pro ἐρήριπτο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρείπω, *everto*.
Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præf. inf. ab
ἘΡΕΣΣΩ, vel -ττω, *remigo*; & Metaph. *impello*, f. ξω. p. χα. hinc ἐρέτης, *remex*. ὑπηρέτης, *miniſter*, *famulus*. ὑπηρετέω, *miniſtro*, *inſervio*. ὑπηρέτημα, & ὑπηρέτησις, *miniſterium*. ὑπηρετικὸς, *ſervilis*, *miniſterialis*. τριήρης, *triremis*
Ἐρέτης, ȣ, ὁ, *remex*, acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.
ἘΡΕΣΧΕΛΕΩ, *cavillor*, *rixor*. f. ήσω. p. κα.
Ἐρετμοῖς, *remis*, dat. pl. ab
Ἐρετμὸς, ȣ, ὁ, & ἐρετμὸν, ȣ, τὸ, *REMUS*: ab
Ἐρέττω. *remigo*, idem cum ἐρέσσω, inibi videas.
Ἐρεύγομαι, *eructo*, *dico*. f. ἐρεύξομαι. p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo*.
ἘΡΕΥΓΩ, *ERUCTO*. f. ἐρεύξω. p. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον hinc ἐρευγμὸς, & ἐρυγμὸς, ȣ, ὁ, *ructatio*.
ἜΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*. Hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, ἐρυθραῖος, idem.
Ἐρεύθω, *rubefacio*. Th. ἔρευθος.
Ἐρευμένον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευόμενον, ab ἐρεύω, *inveſtigo*. alii verò ἐρεύμενον, dici volunt pro ἐρεόμενον, Dor. ab εἴρω, ſeu ἐρέω, *dico*.
Ἐρευνα, ης, ἡ, *indagatio*, *ſcrutinium*: &
Ἐρευνα, *quære*, præf. imperat. ab
ἘΡΕΥΝΑΩ, ῶ, *indago*, *inveſtigo*. f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. a. 1. ἠρεύνησα. a. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω.

Ἐρδυνῆ, Dor. pro ἐρδυνᾷ, 3. sing. præs. ἐρδυνάω.

Ἐρδυνῶν, præs. part. act. ab ἐρδυνάω, *investigo*, quod vide.

ἘΡΕ΄ΦΩ, *tego*. f. ψω, p. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio*, *tectum*· ὄροφος, *tectum*.

Ἐρεχθῆος, gen. Ion. ab Ἐρεχθεὺς, *ERECHTHEUS*.

Ἐρεχθόμενος, *jactatus*, *molestiâ affectus*: præs. part. ab ἐρέχθομαι, quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*. f. ψω.

Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.

Ἐρέω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*, præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω, imperf. εἴρεον, (ι post ε pro augmento recipiens.) præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*. f. 1. ἐρήσομαι. ab εἴρω, *necto*, *dico*, (quod vide suâ serie,) vel ῥέω, *dico*.

Ἐρῆ, Dor. pro ἐρᾷ, *amat*, 3. sing. præs. ἐράω, *amo*.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, *in solitudine vagor*. Th. ἔρημος, *desertus*.

Ἐρημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.

Ἐρημία, ας, ἡ, *desertum*, *solitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, quod vide.

Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deserta solitaria*. Th. ἔρημος.

Ἐρημικὸς, ῦ, *solitarius*: &

Ἐρημίτης, ε, *solitarius*, *EREMITA*; Angl. **hermite**, unde etiam **hermitage**: ab.

ἘΡΗΜΟΣ, Ion. & Att. ἐρῆμος, ε, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*: ἔρημος, ε, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS*, *desertum*, *solitudo*.

Ἐρημοῦται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab

Ἐρημόω, *vasto*, *desertum reddo*, *derelinquo*. f. ώσω, p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præs. pass. ἐρημόομαι, & in pl. ἐρημούμεθα. perf. pass. ἠρήμωμαι. perf. part. pass. ἐρημωμένος, η, ον, *vastatus*, *a*, *um*. a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η. præs. inf. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, *vastatio*, *desolatio*, *destitutio*: &

Ἐρημώτης, ε, ὁ, *vastator*, *desertor*: à perf. pass. super. verbi.

Ἐρηρέδαται, *nixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*. f. σω. p. κα. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. reduplic. ἐρήρεισμαι. p. m. ἤρειδα, & Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, *firmavi*, perf. act. Att. ἐρήρεισμαι. *fixus sum*, & *obfirmatus*, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.

Ἐρηρεισμένος, *firmatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. sing. plusq. p. Att. vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, *contendi*, perf. Att. per redupl. pro ἤρικα. verbi ἐρίζω, *contendo*. f. ίσω. perf. pass. ἐρήρισμαι. Them. ἔρις, *contentio*.

Ἐρήριμμαι, *dirutus sum*. perf. pass. Att. reduplic. pro ἤρειμμαι, pl. perf. ἐρηρίμμην, ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρήριφα, *dirui*, perf. Att. pro ἤρειφα, ab eod. them.

Ἐρηρώτηκα, *interrogavi*, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρήσομαι, *interrogabo*, f. 1. m. verbi ἔρομαι, vel ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρετύετ', pro ἐρητύετο, imperf. pass. 3. sing. verbi ἐρητύομαι, ῃ, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Ἐρήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Syncop. pro ἐρητύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐρητύθην· &

Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἐρήτυσε, *inhibuit*, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσαι, *compesceret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι. ab

Ἐρητύω, *inhibeo*. f. ύσω. a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

ἘΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.

Ἔρια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ε, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἐριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἐρι, & αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Ἐριβόας, ε, ὁ, *clamosus*: ex ἐρι, *valdè*, & βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ε, ὁ, ἡ, *graviter fremens*, *grandifremus*: ex ἐρι, & βρέμω, *fremo*.

Ἐρίβρομος, ε, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd. th.

Ἐριβρύχεω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου, ab

Ἐριβρύχης, ε, ὁ, ἡ, *valdè mugiens*: ex ἐρι, *valdè*, & βρύχω, *strideo*. f. ξω.

Ἐριβώλακα, acc. sing. ab

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *valdè glebosus*, *fertilis*: ab ἐρι, *valdè*, & βῶλος, ε, ἡ, *gleba*.

Ἐρίβωλος, ε, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, *ventrosus*: ab ἐρι, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐριγδούποιο, gen. sing. Ion. ab

Ἐρίγδουπος, ε, ὁ, ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interposito,) *valdè sonans*: ex ἐρι, *valdè*, & δοῦπος, *sonitus*.

Ἐριγλώεια, vide ἠριγλώεια.

Ἐριδαίνετον, *contenditis*. dual. num. præs. ind. ab

Ἐριδαίνω, *certo*, *contendo*. f. ανῶ. a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.

Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐριδέω, *contendo*, Poët. pro ἐριδῶ, quod ex fut. 2. ἐριδῶ. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐρίδηνα, *contendi*, a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐριδέω, f. ήσω. idem quod ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐριδή-

Ἐριδήσασθαι, Poët. more pro ἐρίσασθαι, ejusd. a. 1. inf. m.

Ἔριδι, dat. sing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis, contentio.*

Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τοῦ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, *contentio.*

Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι. vide ἐριδμαίνω.

Ἔριζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, *certo.* f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis.*

Ἐριζέμεν & ἐριζέμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν. verbi ἐρίζω · ab eod. them. ἐρίζουσαι, nom. pl. præs. part. f. gen.

Ἐρίζοντι, *contendunt*, *certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ἐρίζω, f. ίσω, p. ικα, *contendo, certo*: item *exaspero.* Th. ἔρις. ιδος, ἡ, *contentio.*

Ἐρίηρες, Ion. pro ἐρίηρεσι, ab ἐρίηρος, *amabilis*: hinc ἐριήρ, *peramabilis*: ab ἐρι & ἐράω, *amo.* alii deducunt ab ἀρέω, *adapto.*

ΕΡΙΘΑ'ΚΗ. ης, ἡ, *ERITHACE*, *cibus apum*, vel *gluten ad conficiendos favos.*

Ἐριθεία, vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio*, ab

Ἐριθεύω, vel potius ἐριθεύομαι, *litigo*, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.* item *lanam tracto, laboro, servio*; ab εἶρος, *lana.*

Ἐριθηλέων, gen. pl. ab

Ἐριθηλής, έος, ὁ, ἡ, *valdè virens.* Ion. pro ἐριθαλής. ab ἐρι, *valdè*, & θάλλω, *germino*, *vireo.*

Ἔριθος, ου, ὁ, ἡ, *lanificus*, *textrix*, *ancilla*: ab εἶρος, εος, τὸ, *lana.* Est ἔριθος, ου, ὁ, *agricola, messor.* q. ab ἔρα, *terra*, quam colit.

Ἐρικλάγκτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro

Ἐρικλαγκτής, οῦ, ὁ, ἡ, *valdè strepens*: ex ἐρι, & κλάζω, *clamo*, f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, *valdè sonans*: ex ἐρι, *valdè*, & κτύπος, pro τύπος, *sonus pulsu factus.* Th. τύπτω, *pulso.*

Ἐρικυδής, έος, ὁ, ἡ, *valdè illustris, admodum gloriosus*: ab ἐρι, *valdè*, & κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, *valdè mugiens*: ab ἐρι, *valdè*, & μυκάω, *mugio.*

ΕΡΙΝΕΟ'Σ, seu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, *caprificus arbor.*

ΕΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *ERINNYS*, *furia*, *peccatorum ultrix.* in accus. pl. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquando ἐριννὺς, dicitur, *qui injuriam alicui illatam persequitur*: & *qui fecit.* hinc ἐριννύειν, *indignari.* quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, *lana*: ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto.*

Ἐριούνης, seu ἐριούνιος, ου, *valdè utilis.* Epithet. Mercurii, sic dicti, quasi ἐρι ὀνοῦντος· ab ὄνημι, *prosum.*

Ἐριουργέω, *lanificium exerceo*: ab ἔριον, *lana*, quod vide. & ἔργον, *opus.*

Ἔριπε, pro ἤριπε, *cecidit interfectus est.* 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε. ἐριπεῖν, a. 2. inf. ἐριπὼν, οῦσα, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, *everto.* f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, *cacumen*: ab ἐριπνέεσθαι, quia *valdè perflatur.*

ΕΡΙΣ, ιδος, ἡ, *lis, contentio.* acc. sing. τὴν ἔριδα & ἔριν· hinc ἐρίζω, *contendo*: ἐριστὴς, *litigator*: ἐριστικὸς, *contentiosus.*

Ἐρίσαντε, *contendentes*, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo.* Th. ἔρις. *lis.*

Ἐρίσδεν, pro ἐρίζειν.

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενής, έος, ὁ, ἡ, *valdè potens*: ab ἐρι, *valdè*, & σθένος, εος, τὸ, *robur.* Th. σθένω, *valeo, possum.*

Ἔρισμα, ατος, τὸ, *contentio, certamen*: à perf. pass. verbi ἐρίζω. quod vide.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισμάραγος, ου, *valdè tonans*: ab ἐρι, & σμαραγέω, *magnos strepitus edo.*

Ἐρισφαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισφάραγος, ου, *grandifremus.* Th. σφάραγος, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehemens post exercitium.*

Ἐριστὴς, οῦ, ὁ, *litigator.* &

Ἐριστικὸς, οῦ, ὁ, *contentiosus*: à 3. pers. perf. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis.*

Ἐρίχηλος, ου, *promptus ad convitia*: ab ἔρις, *lis*, & χεῖλος, εος, τὸ, *labrum.*

Ἐρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, *pretiosus, valdè honoratus*: ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἐρι, *valdè*, & τιμὴ *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

Ἐρίφιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab

ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *hædus*: ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους. q. ἔαρι φαινόμενος, quod *verè nasci soleat.*

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, *ERICTHONIUS*, filius Vulcani & Minervæ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, &

Ἕρκος, εος, τὸ, *septum.* pl. τὰ ἕρκεα· ab εἴργω, *arceo.*

Ἑρκτὴ, ῆς, Ion. pro εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer*: ab ἔργω, Poët. pro εἴργω, *arceo.*

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum*; *saburra*; *scopulus*; *inauris.* q. ab εἴρω, *necto.* vel per Sync. pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω, *figo.*

Ἑρμαγόρας, ου, ὁ, *HERMAGORAS*, nomen propr.

Ἑρμάζω, f. άσω, *fulcio*; *saburro*: Th. ἕρμα, *fulcrum.*

Ἕρμαιον, ου, τὸ, *lucrum insperatum*: ab

Ἑρμαῖος & ἑρμαῖος, *Mercurialis.* Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Dor. pro Ἑρμῆς· sed

Ἑρμὰς, *scopulus in mari occultus*: ab ἕρμα, idem.

Ἑρμείων, ονος, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμείας

Ἑρμείας, & Ἑρμέας, ου, ὁ, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*. Hinc Ἑρμείαν, acc. sing. Ion. pro Ἑρμείαν.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, *interpretatio. eloquutio*: ab

ἙΡΜΗΝΕΥΣ, έως, & Att. έως, ὁ, *interpres*. q. ab Ἑρμῆς, *Mercurius*.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἑρμηνεύω, *interpretor*, *explico*. f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.

ἙΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, *Mercurius*, & Poët. Ἑρμέας & -είας, idem. Hinc ἑρμαῖον, seu αἶον, & ἑρμαϊκὸς, *Mercurialis*. q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico*. vel ab אמר *sermo*, *dixit*.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori*. ab ἕρμα, quod vide.

Ἑρμογένης, εος, ὁ, nomen viri. Gr. *ex Mercurio genitus*.

ἜΡΝΟΣ, εος, τὸ, *planta*, *germen*; *ramus*.

Ἔρξαι, *facere*, a. 1. inf. act. &

Ἔρξαν, *fecerunt*, Ion. pro ἔρξαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*, per Metath. f. ῥέξω, εις, ει, & per Metath. ἔρξω. ἔρξον, *fac*. a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξῃς, a. 1. sub. 2. sing. ἔρξαι, pro ῥέξαι. a. 1. inf.

Ἔρξει, 3. sing. f. 1. act. ab ἔργω, pro ῥέζω, *facio*. vide ἔρξαν.

Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejusd. verbi.

Ἔοργα, per Metath. pro ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio*. f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω.

Ἐρόεις, όεσσα, εν, εντος, *amabilis*: ab ἔρος, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐροίμην, Att. pro ἐροίμην, ut ποιοίην, pro ποιοῖμι · ab ἐρέω, *dico*, *interrogo*. Th. εἴρω, *loquor*.

Ἔρωμαι, *interrogo*, a. 2. m. ἠρόμην. Th. εἴρω, *loquor*. vide etiam ἐρέω.

Ἔρον, acc. sing. ab

Ἔρος, ου, ὁ, *amor*. Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐροῦμεν, 1. pl. f. 2. act. verbi εἴρω, *dico*. f. ἐρῶ.

Ἐροῦσιν, *dicent*, 3. pl. f. ἐρῶ, ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico*.

Ἑρπετὸς, οῦ, *reptilis*: ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia*, *serpentes*. &c. ab ἕρπω, *repo*. f. ἕρψω. a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἕρπην, *serpere*, Doricè pro ἕρπειν · ab ἕρπω.

Ἕρπης, ητος, ὁ, *morbus*, à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Them. ἕρπω, *serpo*.

Ἑρπυστὴς, οῦ, ὁ, *reptator*: &

Ἑρπυστικὸς, οῦ, *reptilis*, à 3. pers. perf. pass. verbi ἕρπω, *serpo*.

Ἕρπις, *vinum*, Ægyptiorum linguâ, ab ἕρπω, repit enim vitis, nisi pedamentis regatur.

Ἑρπύζω, idem quod ἕρπω, *repo*.

Ἕρπυλλος, ου, ὁ, seu ἕρπυλλον, ου, τὸ, *SERPYLLUM*: ab

ἝΡΠΩ, f. ψω, *SERPO*, *REPO*, *vado*: imperf. εἷρπον, a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti, post ε adsciscit:) inde ἑρπετὸς, *reptilis*.

Ἕρπωμες, *eamus*, Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. sub. act. ab ἕρπω.

Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. Th. ῥάβδος, *virga*.

Ἐῤῥάγην, *rupi*, & in 3. pl. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. ab

Ἔῤῥαγον, *rupi*, a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*, *rumpo*: f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐῤῥάδαται, *asperſi sunt*, 3. pl. Ion. perf. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἔῤῥασται, correptâ penultimâ, deinde ante ται & το, inserto δα. Sunt qui ex p. m. ἔῤῥαδα, formant, abjecto, ται & το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo*, *aspergo*: f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, *consutus*, perf. part. pass. à ῥάπτω, *consuo*: f. ψω. p. φα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*. perf. part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἔῤῥαος, ἐῤῥὰς, & ἄῤῥιξ, *ARIES*.

Ἐῤῥάπιξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo*, *percutio*: f. ίσω. p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga*.

Ἐῤῥάσθην, *insperſus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo*.

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω.

Ἔῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo*: f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri*, præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo*: f. σω.

Ἔῤῥεε, *fluebat*, 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, sive ἐῤῥήθην, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*: perf. pass. ἔῤῥημαι, quod & εἴρημαι. a. 1. part. pass. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, *fecit*, *sacrificavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*, præs. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

Ἔῤῥεον, Ion. & Dor. pro ἔῤῥουν, ex ἔῤῥεον, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, *declaratus est*, 3. sing. a. 1. pass. vide ἐῤῥέθην · à ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα.

Ἔῤῥιγα, præt. m. verbi ῥιγέω, *horreo*: f. ήσω. p. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*.

Ἐῤῥίγησι, Ion. Paragoge, pro ἐῤῥίγῃ, 3. sing. præs. sub. act. &

Ἐρρίγοντι, *formidanti*, dat. sing. præs. part. act. ab

Ἐρρίγω, *horreo*, factum ex præt. m. ἔρριγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror*.

Ἐρρίζωμαι, *radicatus sum*, perf. pass. ἐρριζωμένος, ένη, ον, *stabilitus*, perf. part. verbi ῥιζόω, *radico* : a. 1. pass. ἐρριζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.

Ἔρριμμαι, *projectus sum*, perf. ind. pass. ἐρριμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio* : f. ψω. p. ἔρριφα. a. 2. ἔρριφον.

Ἔρρινον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum* : à ῥὶν, *nasus*.

Ἔρριπτον, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐρρίφθων, *projiciantur illi duo* : 2. dual. perf. imperat. pass. ἔρριψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἔρριψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio* : f. ψω, a. 1. ἔρριψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος, a. 2. pass. ἐρρίφην.

Ἐρρύηκα, *fluxi*, perf. act. q. à ῥυέω, pro ῥύω, *fluo*: a. 2. pass. ἐρρύην, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς, à Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω,

Ἐρρύπωκα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo*, *maculo* : *infamem reddo*. Th. ῥύπος, *sordes*.

Ἐρρυσάμην, ω, ατο, *eripui*, a. 1. m. verbi ῥύω, *traho* : f. ῥύσω. p. ἔρρυκα. a. 1. pass. ἐρρύσθην.

Ἐρρύσθην, vide in ἐρρυσάμην.

ἘΡ'ΡΩ, f. σω, *ægrè eo*, *dolens & afflictus eo*; *pereo* : dicuntque Æolicè dici pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo & φθέρρω, Æol. Vel ut alii ab ἔρα & ῥέω, ut sit, *ad terram fluo*.

Ἔρρωγα, ας, ε, Att. pro ἔρρηγα, *ruptus sum*, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango* : f. ξω. a. 2. ἐρράγην.

Ἔρρωμαι, *confirmatus sum*, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω, f. ῥώσω. p. ἔρρωκα.

Ἐρρωμενεστέρως, *fortius*, *robustius*, adv. ab ἐρρωμενέστερος, *vehementior*, comp. ab

Ἐρρωμένως, *robustè*, adv. à præt. perf. part. pass. ἐρρωμένος, *qui animo est forti* ; item *validus* : comp. ἐρρωμενέστερος · superl. ἐρρωμενέστατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro* : f. ῥώσω. p. ἔρρωκα.

Ἔρρων, præs. part. verbi ἔρρω, *ægrè eo* : quod vide.

Ἐρρώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro* : vel est 3. plusq. p. passiv. Poët. pro ἔρρωντο, ejusd. verbi ῥώννυμι· f. ῥώσω.

ἘΡ'ΡΩΟ'Σ, ου, ὁ, *aper*, vel *aries* : q. ab ἔρι, *valdè*, & ῥώω, *roboro*.

Ἐρρώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro* : f. ῥώσω. a. 1. ἔρρωσα, tanquam à ῥώω.

Ἐρρῶσθαι, perf. inf. pass. ἐρρώσθην, *convalui*. a. 1. ind. pass. ἔρρωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρρωσο, ωσθω, *vale* : & in pl. ἔρρωσθε, *valete*, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. Ion. ab ἔρρω, f. σω, *ægrè dolens eo* : quod vide.

ἘΡΣΗ, sive, ἔρση, ης, ἡ, *ros* : q. à ῥέω, *fluo*. hinc ἐρσήεις, εντος, & ἐρσαῖος, ου, ὁ, *roscidus*.

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas*.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔρρω, *afflictus eo* : quod vide.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo*. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Ἐρυγμηλὸς, pro ἐρυγηλὸς, *graviter boans* : vel *eructans cibos* : ab ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præs. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυθαίνετο, *rubebat*, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐρυθαίνω, *rubefacio*. f. ανῶ. a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*. hinc ἐρεύθω, *rubefacio*.

Ἐρυθείη, ας, & dat. Ion. ῃ, ἡ, *ERYTHEA*, insula : nomen propr. loci.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω. quod vide.

Ἐρυθιάω, *rubesio*. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, ejusd. præs. part. f. g. Poet. pro ἐρυθιῶσαν.

Ἐρυθραίνω, *rubefacio*, ab eod. th.

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθρὰ, ᾶς, ἡ. Fortè scribendum Ἐρυθρίων, genit. Ion. pro Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθραί.

Ἐρυθραῖος, ου, *ERYTHRÆUS*, *ruber* : ab

Ἐρυθρὸς, οῦ, *RUBER*, & in f. g. ρὰ · ab ἔρευθος, *rubor*.

Ἐρυκακέειν, *coërcere*, præs. inf. ab

Ἐρυκακέω & ἐρυκάκω, idem quod th. ἐρύκω, *inhibeo*. f. ξω.

Ἐρυκέμεν & ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præs. inf. &

Ἐρύκοι, 3 sing. præs. opt. ab

ἘΡΥ'ΚΩ, *inhibeo*, *contineo*, *impedio*, f. ξω. p. χα.

Ἔρυμ'. pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tutamen*, *præsidium*, *munitio* : ab ἐρύω, *servo*, *traho*.

Ἔρυμαι, per Syncop. pro

Ἐρύομαι, *custodio*, *servo* : f. ύσομαι. p. υσμαι.

Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυσαίατο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. m. opt. ab eod. verbo.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *traho*.

Ἔρυσαν, Ion. pro ἤρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic & ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

Ἐρυσάρματας, per Metaplasm. pro ἐρυσαρμάτους, *currum trahentes* : ab

Ἐρυσάρματος, *currum trahens* : ab ἐρύω, *traho*,

traho, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Ἐρύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ἐρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, vide ἔρυμαι.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo*; item *vitium segetis*, quo spicæ fiunt marcidæ, & in fœtidum pulverem friabiles. Them. ἔρυθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, herbæ & seminis genus: ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ, ἡ, *custos urbis*: ab ἐρύω, *custodio*, & πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Potest etiam exponi, *quæ urbes vastat*, nam ἐρύω tam significat ἑλκύειν, quam φυλάττειν.

Ἐρυσσάμενος, *extrahens*. a. 1. part. m. gem. σσ. sic ἔρυσσαν, pro ἤρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσσομεν, *trahemus*, 1. pl. f. 1. act. vel per Systolen pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod. verbo.

Ἔρυτ', pro ἔρυτο, *eripuit*, quod pro εἴρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*. Th. ἐρύω, *traho*. Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd. verbi.

ἘΡΥ'Ω, *traho*, *custodio*, *servo*: imperf. εἴρυον, (pro augmento ι post ε recipiens.) f. ύσω. a. 1. εἴρυσα. p. εἴρυκα. perf. pass. εἴρυμαι, a. 1. pass. εἰρύσθην. a. 1. m. εἰρυσάμην. inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

Ἕρφ', pro ἕρπε, *veni*, præs. imperat. ab ἕρπω, *serpo*.

Ἔρφος, ου, ὁ, *pellis*: ab ἐρέφω. *tego*. Est etiam στέρφος.

Ἔρχαται, *compressi sunt*, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. verbi εἴργω, *arceo*: f. ξω. p. εἶρχα. perf. pass. εἶργμαι,

Ἐρχατόωντο, *prohibebantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. & Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατόω, *obsepio*, *concludo*: quod ab ἔρχατος, *sepes*, *septum*. Th. εἴργω, *includo*.

Ἔρχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede*, & in pl. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*, quod vide.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. vide ἔρχεο.

Ἔρχομ', pro ἔρχομαι. quod vide.

ἘΡΧΟΜΑΙ, *venio*, *eo*: sub. ἔρχωμαι, imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, έτω, & άτω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐλθεῖν. a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. præt. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, & εἰλήλουθα, ab inus. ἐλεύθω. inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθώς, & εἰληλουθώς. plusq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio*. ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, *advena*, *extraneus*. προσήλυτος, idem.

Ἐρψεῦμες, Dor. pro ἑρψόμεθα, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo*.

Ἑρψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejusd. verbi.

Ἐρῶ, *dicam*, f. 1. vel 2. verbi εἴρω, *dico*: hinc & ἐρέω, contracte ἐρῶ.

ἘΡΩΔΙΟ'Σ, ιδος, ἡ, & ἐρωδιός, ου, ὁ, *ARDEA*, avis species: q. ab ἔρως, *amor*: quia venerea avis.

Ἐρώει, *quiesce*, præs. imperat. ab

ἘΡΩΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *eo*, *fluo*, *impetu feror*, *cesso*, *retrocedo*, *inhibeo*. *repello*.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, *impetus*, *remissio*, *cessatio*. Th. ἐρωέω.

Ἐρωήσει, *fluet*, 3. sing. f. 1. act. ab ἐρωέω.

Ἐρωμανέεσσι, dat. pl. ἐρωμανέων, genit. pl. ab

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ, ἡ, *amatorius*: ab ἔρως, *amor*: quod ab ἐράω, *amo*, & μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*: p. m. μέμηνα.

Ἐρῶν, ῶντος, & in pl. ἐρῶντες, præs. part. ab ἐράω, *amo*.

Ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

ἘΡΩΤΑ'Ω, *interrogo*, *oro*: f. ήσω. p. ἠρώτηκα. a. 1. ἠρώτησα. perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc ἐρώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio*, *quæstio*. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.

Ἐρωτεῖν, *interrogare*, Ion. pro ἐρωτᾷν, ab ἐρωτάω.

Ἐρωτηθεὶς, έντος, *interrogatus*, a. 1. part. pass. & in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος. a. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, quod vide.

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio*, *quæstio*: &

Ἐρωτηματικὸς, ου, *interrogativus*: & inde

Ἐρωτηματικῶς, *interrogative*, adv. &

Ἐρώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio*: omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐρωτικὸς, ου, *amatorius*: &

Ἐρωτικῶς, adv. *amatorie*: &

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula*, *scortillum*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐρωτοτόκοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐρωτοτόκος, ου, *amorem pariens*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*, (quod ab ἐράω, *amo*,) & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐρωτύλος, ου, *amatorculus*, *parvus amator*; *amatorius*. Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, & in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præs. part. act. verbi ἐρωτάω, quod vide.

Ἐρωτῷο, *interrogeris*, 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωτῴμην, ῷο, ἐρωτάοιο, ῷο, verbi ἐρωτάω,

Ἕς, *mittito*, a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐς, Poët. & Att. pro εἰς, *in*, quod vide. ἐς φάος, *in lucem*. ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari*.

'Εσαγγελεῦς, έως, ὁ, *internuntius* : ab ἐς & ἀγγέλλω, *nuntio*.
'Εσαειράμενος, *tollens*, a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, & ἀείρω. αἰρῶ. a. 1. ἤειρα. inde ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo*.
'Εσαθρέω,-ῶ, f. ήσω, *conspicio* : ex ἐς & them. ἀθρέω, f. ήσω, *video*.
'Εσαθρήσειεν, *videret*, ejusd. 3. sing. a. 1. opt. Æol.
'Εσακοντίζω, *jacula in aliquem jaculor* : quod ab ἀκοντίζω, *jaculor*. Them. ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*.
'Εσακούειν, *morem gerere, obtemperare*. Th. ἀκούω, *audio*.
'Εσάλλομαι, *insilio*. Th. ἄλλομαι, *salio* : f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.
'Εσάλπιζον, *clangebant*, 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano* : f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba*.
'Εσάλτο, *insilierat*, Dor. pro ἐσήλτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι carentis augmento.
'Εσαν, per Systolen pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*.
"Εσαν, *miserunt*, 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto* : Vide ἕς.
'Εσαυε, 3. sing. a. 1. act. à σαύω, f. αυῶ, idem quod σείω, *moveo*.
'Εσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo* : a. 1. εἷσα.
'Εσάπην, *putrefactus sum*, a. 2. pass. à σήπω, *putrefacio* : f. σήψω. a. 2. ἔσαπον, & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.
'Εσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulso*.
'Εσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.
'Εσάωσα, *servavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
'Εσβάλλειν, *immittere, irrumpere*. Them. βάλλω.
'Εσβάντες, pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.
"Εσβισεν, *extinxit*, 3. sing. a. 1. act. & ἐσβέσθην, *extinctus sum*, a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *extinguo* : f. σβέσω. p. ἔσβεκα. &
"Εσβην, *incendi*, a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt a. 2. act. esse ἔσβον, verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo* : f. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. pass. ἐσβέσθην. f. 1. pass. σβεσθήσομαι.
'Εσβιβάζειν, *interponere in, introducere*, quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.
'Εσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio* : p. βέβολα.
'Εσδιδοῦν, Ion & Poët. pro ἐσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.
'Εσδόμενοι, *sedentes*, Dor. pro ἑζόμενοι, præs. part. ab ἕζομαι.
'Εσδόμεθα, *sedeamus*, Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo* : Dor. ἕσδομαι. f. 2. m. ἑδοῦμαι.
'Εσεαι, *eris*, Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum* : f. ἔσομαι, ῃ, εται.
'Εσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσεβάσθην, *colui* : verbi σεβάζομαι, *colo* : f. άσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, *colo*.
"Εσεῖ, *eris*, Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.
"Εσειμι, *ingredior*, præs. ind. ab ἐς, pro εἰς, & εἶμι, *eo*.
'Εσείσατο, *excussit*, 3. sing. a. 1. m. à σείω, *quatio* : f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.
'Εσείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à perf. pass. σέσεισμαι. ab eod. th.
'Εσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. & m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.
'Εσελθεῖν, *subire, in mentem venire*, a. 2. inf. ex εἰς, Att. ἐς, & th. ἔρχομαι, *venio* : a. 2. ἦλθον.
'Εσενειχθεὶς, εῖσα, ἐν, *illatus, a, um*, a. 1. part. pass. &
'Εσενηνεῖχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς & ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inus. *fero* : f. ξω. p. ἤνειχα. præt. pass. ἤνειγμαι, Att. ἐνήνειγμαι, in inf. ἐνηνεῖχθαι. Vide ἐνείχθην, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero* : a. 1. act. ἤνεγκα.
'Εσέπτατο, *advolavit*, 3. sing. a. 2. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.
'Εσεργνύωσι, *includere* : ab ἐς & ἔργνυμι, idem quod ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.
'Εσεσάχατο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi σάττω, *onero* : f. ξω. p. χα. fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, & tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.
'Εσεσήρει. 3. sing. plusq. p. m. à σέσηρα, præt. m. *sum apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo* : f. αρῶ.
"Εσεσθαι, f. 1. inf. &
"Εσεσθε, 2. pl. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.
'Εσέτους φανέντος ἄλλου, *redeunte donec anno*. Forte legend. ἐς' ἔτους, q. ἕως ἄλλου ἔτους, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.
"Εσευα, *concitavi*, a. 1. ind. pro ἔσευσα, à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio* : f. σείσω.
'Εσεῦμαι, *ero*, Dor. pro ἔσομαι, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.
'Εσέφθην, a. 1. ind. pass. à σέβομαι, seu σέβω, *colo*.
'Εσέχειν, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἔχω, *habeo* ; item *tendo*.

'Εσέχυντο,

'Ἐσέχυντο, Ion. pro ἐσεχεχύντο, 3. pl. plusq. p. pass. ex εἰς, vel ἐς & χέω, f. χεύσω, fundo, tanquam à χεύω.
"Ἐσῃ, eris, 2. sing. f. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.
'Ἐσηκάδεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. à σηκάζω, stabulo includo. Th. σηκὸς, stabulum.
'Ἐσῆκε, immisit, 3. sing. a. 1. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, immitto, ab ἵημι, mitto: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.
'Ἐσήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, insilio: ab ἐς & ἅλλομαι, salio: f. ἁλοῦμαι a. 1. m. ἡλάμην.
'Ἐσήμανα, ας, ε, indicavi, a. 1. ind. act. à σημαίνω, significo: f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐσήμανα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, signum.
'Ἐσθ', pro ἐστὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, sum.
"Ἐσθαι, misisse, a. 2. inf. m. ab ἵημι, mitto: a 2 ἧν. a. 2. m. ἕμην, ἕσο.
'Ἐσθὰς, ἄτος, ά, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. Th. ἕω, induo.
"Ἐσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, comedo.
'Ἐσθημένος, indutus, perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, vestis. Th. ἕω, induo.
'Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis: in acc. ἐσθῆτα· &
"Ἐσθησις, εως, ἡ, vestitus ab eod. th.
"Ἐσθιε, ede, præs. imperat. act. &
'Ἐσθίειν, edere: præs. inf. ab
'Ἐσθίω, edo: præs. sub. ἐσθίω, ῃς, ῃ. 3. plur. ἐσθίωσι, imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.
'ΕΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, bonus, a, um. dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.
'Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas. à præced.
"Ἐσθορε, Poët. & Ion. pro εἰσέθορε, insiluit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐσθορέω, insilio. Th. θόρω, seu θέω, salio.
"Ἐσθοτε, pro ἐστὶ ὅτε, est quando.
"ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, comedo: f. ίσω. p. ικα.
"Ἐσθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, mitto. a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.
'Ἐσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, sileo, taceo: f. ήσω.
'Ἐσείδω, inspicio: ab ἐς & εἴδω, video: f. εἴσω. a. 2. εἶδον & ἴδον.
'Ἐσιδεῖν, pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. &
'Ἐσίδῃ, inspexerit, Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. &
'Ἐσιδὼν, a. 2. part. ab ἐσείδω, quod vide.
'Ἐσιέναι, immittere, intrare, præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, mitto, vel ἵημι pro εἶμι, eo.
'Ἐσίναντο, 3. sing. a. 1. m. à σίνομαι, seu σίνω, noceo, lædo.
"Ἐσις, εως, ἡ, desiderium, cupiditas: ab ἵεμαι, cupio.
'Ἐσιτήρια, sive εἰσιτήρια, Calendæ Januarii, seu dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis; item Sacra quæ initio anni fiebant ut fælix anni auspicium foret: ab εἴσειμι, ingredior. Th. ἴω, vel εἶμι, eo.
'Ἐσιώπα, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, sileo: f. ήσω, p. σεσιώπηκα.
"Ἐσκαμμαι, fossus sum, perf. pass. verbi σκάπτω, fodio: f. ψω, p. ἔσκαφα. a. 2. act. ἔσκαφον. a. 1. pass. ἐσκάφθην.
'Ἐσκάτθετο, condidit, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi εἰσκατατίθημι· ex εἰς, κατὰ & τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.
"Ἐσκαφα, fodi: perf. act. &
'Ἐσκάφην, a. 2. pass. à σκάπτω, fodio: vide ἔσκαμμαι.
"Ἐσκε, erat, 3. sing. imperf. Ion. pro ἦ, ab εἰμὶ, sum.
'Ἐσκέδασ' pro ἐσκέδασε, dispersit, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, dissipo, f. άσω.
"Ἐσκεμμαι, consideravi, perf. pass. verbi σκέπτομαι.
'Ἐσκεμμένως, adv. considerate, circumspecte, à præced.
'Ἐσκευάδαται, instructi sunt, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. &
'Ἐσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. plusq. p. pass. verbi σκευάζω, paro, instruo. Th. σκεῦος, vas.
'Ἐσκευασμένος, paratus, perf. part. pass. ab eod. verbo & them.
'Ἐσκευώρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι. vasa custodio; item struo, molior: à σκεῦος, vas, & ὦρος, custos, inspector.
'Ἐσκηνώασιν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, commoror, habito. Th. σκηνὴ, tabernaculum.
'Ἐσκίδναντο, dispergebantur, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδναμαι, imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, dissipo.
'Ἐσκίρτα, 3. sing. imperf. act. &
'Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, salio. Th. σκαίρω, idem.
"Ἐσκλην, ης, η, exarui, mortuus sum, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω. p. ἔσκληκα. part. ἐσκληκὼς, & ἐσκληκὼς, aridus. Th. σκέλλω, exsicco, exarefacio.
'Ἐσκομίσαι, importare, a. 1. inf. act. ab ἐς in pro εἰς & κομίζω, porto. f. ίσω. Th. κομέω, curo.
"Ἐσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, eram: verbi εἰμὶ, sum.
'Ἐσκορόδισάς με, me irritâsti, veluti comesto allio; vel ad lachrymas coegisti, tanquam intrito, à σκοροδίζω, allio pasco. Th. σκόροδον, allium.
'Ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à σκοτίζω, f. ίσω. p. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, tenebræ.
'Ἐσκύπτω, intueor, in rem aliquam propendeo. Th. κύπτω, inclino caput, f. ψω.
"Ἐσκωπτεν, 3. sing. imperf. verbi σκώπτω, cavillor: f. ψω. p. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

'Ἐσλὶ,

'Εσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Heb. *princeps*.
'Εσλὸν, Dor. pro ἐσθλόν, *bonum*.
'Εσλῶς pro ἐσθλῶς, *bonos*. Dor. vid. præced.
'Εσμαραγήσεν, 3. sing. a. 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.
'Εσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abstergo. tango*.
'Εσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*.
"Εσμηγμαι, *extersus sum*, perf. pass. à σμήχω. f. ξω. idem quod σμάω, *abstergo*.
'Εσμὸς, ȣ̃, ὁ, *examen apum*: ab ἕω, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.
"Εσο, vel ἴσθι, *esto tu*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.
"Εσοδος, seu εἴσοδος, ἡ, *ingressus*, *vectigal*, ab ἐς pro εἰς *in*, & ὁδὸς, *via*.
'Εσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.
"Εσοιντο, 3. pl. f. 1. opt. ab εἰμὶ, *sum*.
"Εσοισθε, 2. pl. f. 1. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.
"Εσομαι, *ero*, &
'Εσόμεθα, 1. pl. f. *erimus*: &
"Εσοντ' pro
"Εσονται, *erunt*, 3. pl. f. 1. ab εἰμὶ, *sum*.
'Εσόπτομαι, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.
"Εσοπτρον, ȣ, τὸ, *speculum*: à præced.
'Εσορᾶν, præs. inf. ab
'Εσοράω, *aspicio*. Th. ὁράω, *video*.
'Εσορῇς, & ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς & ἐσορᾷ, 2. & 3. sing. &
'Εσορῆτε, pro ἐσοράτε, 2. pl. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.
'Εσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*, 1. pl. ejusd. verbi.
'Εσορῶν, præs. part. act. in pl. ἐσορῶντες· &
'Εσορῶσιν, 3. pl. ind. act. ab ἐσοράω, *intueor*.
'Εσȣ̃μαι, ἧ, εἶται, Dor. pro ἔσομαι. ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.
'Εσοφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à σοφίζομαι, *comminiscor*, *doceor*, *cognosco*: f. ίσομαι. p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens*.
'Εσόψομαι, *videbo*, f. 1. m. ex εἰς & ὄπτομαι, *video*.
'Εσπάθημαι, perf. pass. à σπαθάω, *texo*, *dilapido*. Th. σπάθη, *textorium instrumentum*; item *spathula*, &c.
'Εσπαθημένος, *cumulatus*, præced. part.
'Εσπάθων, *accumulabam*, 1. sing. imperf. act. ab eod. th.
"Εσπακα, *attraxi*, perf. act. verbi σπάω, *traho*: f. άσω.
'Εσπάραξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi σπαράσσω, *lacero*: f. ξω. p. ἐσπάραχα.
'Εσπάρθαι, *satum esse*, perf. inf. pass. à σπείρω, *sero*: f. ρῶ. p. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. pass. ἔσπαρμαι.
'Εσπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd.
'Εσπάσατ' pro ἐσπάσατο, *evulsit*, 3. sing. a. 1. m. &
"Εσπα, *evulsit*, 3. sing. a. 2. act. ἔσπον, ες, ε, à σπάω, *traho*.
"Εσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *sero*: f. ερῶ.
"Εσπεισα, *libavi*, a. 1. act. &
'Εσπείσθην, ης, η, *sacrificio placatus sum*: a. 1. pass. ab ἔσπεισαι. 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι, à σπένδω, *libo*.
'Εσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος, *vesper*.
'Εσπέρας, adverbialiter, *vesperi*, à præced.
'Εσπερίδες, *HESPERIDES*: &
'Εσπέριος, ȣ, *vespertinus*, *occidentalis*: ab
"ΕΣΠΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, *VESPER*: quasi ἕω πέρας, *diei finis*.
"Εσπέσθαι, *sequi*, Poët. pro ἕπεσθαι, præs. inf. verbi ἕπω, *sequor*.
"Εσπετε, *dicite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἔσπω, *dico*, Poët. pro ἔπω, a. 1. εἶπα.
"Εσπετο, *sequebatur*, Poët. pro εἵπετο, 3. sing. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor*.
"Εσπευδον, *festinabant*, 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, *festino*: f. σω. a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.
'Εσπιλωμένος, η, ον, perf. part. pass. à σπιλόω, *maculo*: f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.
'Εσπλαγχνίσθην, ης, η, *misericordiâ tactus fui*, a. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ moveor*: f. ίσομαι. p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viscus*, *commiseratio*.
'Εσποιέω, idem quod εἰσποιέω, *ascisco*, *adopto*, Th. ποιέω, *facio*: f. ήσω. p. ηκα.
'Εσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, *consequimur*, 1. pl. præs. ind. Poët. ab
"Εσπομαι, *sequor*, pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην, part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, *sequor*.
"Εσπον, ες, ε, *evulsi*, a. 2. verbi σπάω, *traho*, hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπὼν, & in a. 2. m. ἐσπόμην. a. 2. inf. σπέσθαι, part. σπόμενος.
"Εσπευδα, præt. m. à σπεύδω, *festino*: quod vide.
'Εσπούδασα, a. 1. act. verbi σπουδάζω, *studeo*: f. άσω. ab eod. th.
"Εσπω, *loquor*, Poët. pro ἕπω.
'Εσρὼμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. *sagitta exultationis*.
"Εσσα, ας, ε, *indui*, *sedere feci*, a. 1. Poët. pro εἶσα, ab ἕω, vel ἕννυμι, *induo*. Vel ab ἕω, seu ἕζω, *sedere facio*.
"Εσσαι, pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω, vel ἕζω, *sedere facio*: vel 2. sing. perf. pro εἶσαι, ab εἷμαι, perf. pass. verbi ἕω, *induo*, vel *sedeo*, Sunt qui velint ἕσσαι, pro ἧσαι, *indutus es*, poni, q. ab ἧσμαι. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἑσσαμένη, *involuta*, a. 1. part. f. g. pro ἑσσαμένη, Poët. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo*.
Ἔσσαν, Poët. Systole, pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας· &
Ἑσσάσθαι, pro ἑσάσθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, *induo*, vel *sedeo*.
Ἕσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. vide ἕσσα.
Ἔσσεαι, *eris*, Ion. & Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμι, *sum*.
Ἕσσεαι, *sedisti*, seu *indutus es*, Poët. pro εἶσαι, 2. sing. perf. pass. εἷμαι· ab ἕω, *sedeo*, *induo*.
Ἐσσεῖται, Poët. & Dor. pro ἔσεται, 3. sing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἔσσεται, *erit*, 3. sing. f. pro ἔσεται, ejusd. verbi.
Ἔσσβεσα, Poët. pro ἔσβεσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσβεσαν· &
Ἐσσβέσαντο, pro ἐσβέσαντο, 3. pl. a. 1. m. à ζβέω, idem quod ζείω, *agito*, *cieo*.
Ἔσσβυμαι, perf. pass. pro ἔσβυμαι, Ion. pro σέσβυμαι· &
Ἐσσβύοντο, *exciverunt*, pro ἐσβύοντο, 3. pl. imperf. à σβύομαι. Th. σείω, *agito*.
Ἐσσὴν, -ῆνος, ὁ, *rex*, præcipuè apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id est, *stabilire*, scil. subditos.
Ἐσσὶ, *es*, Poët. pro εἶ, seu εἶς, 2. sing. &
Ἔσσο, *esto tu*, Poët. pro ἴσο, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἶσο. 2. sing. plusq. p. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo*: f. ἕσω. p. εἶκα. perf. pass. εἷμαι. plusq. p. εἵμην.
Ἐσσόμενα, *futura*: f. 1. m. part. pl. ab
Ἐσσόμενος, η, ον, *futurus*, *a*, *um*, pro ἐσόμενος, in dat. pl. Ion. ἐσσομένοισι, ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕσσον, pro ἕσον, *indue*, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, *induo*.
Ἑσσόομαι, *vincor*, Ion. pro ἡσσῶμαι, ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, *minor*, *inferior*.
Ἑσσοῦν, Ion. pro ἡσσοῦν, sed usitatius ἡσσᾶν, præs. inf. ab eod. th.
Ἔσσυθεν, *eruperunt*, Bœot. & gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω, pro σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.
Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. & per Metathes. pro σέσυμαι, perf. pass. &
Ἐσσυμένος, pro σεσυμένος, perf. part. pass. à σύω pro σεύω. Th. σείω, *agito*.
Ἐσσυμένως, adv. *incitatè*: à præced.
Ἔσσυτ', pro ἔσσυται, & hoc pro σέσυται, *irruit*, 3. sing. perf. pass. &
Ἔσσυτο, pro σέσυτο, 3. sing. plusq. p. pass. à σύω, quod pro σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.
Ἕσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, *sedere facio*: a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Ion. pro ἥσσωμαι, *victus sum*, perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, *vincor*. Th. ἥσσων, *minor*.
Ἕσσων, ον@, ὁ, ἡ, Ion. pro ἥσσων, *inferior*.
Ἔστ', pro ἐστὶ, *est*, 3. sing. ab εἰμὶ, *sum*.
Ἕστα, *steti*, Ion. Sync. pro ἕστηκα, perf. verbi ἵστημι, *sto*.
Ἕσταθεν, *steterunt*, Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, 3. pl. sequentis.
Ἐστάθην, *statutus sum*, a. 1. ind. pass. Ion. & Æol. pro ἐστάθην, ab ἵστημι, *sto*.
Ἔσταζε, *stillabat*, 3. sing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, *stillo*.
Ἔσται, *erit*, per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἑσταίην, præs. opt. act. verbi ἕστημι, pro ἵστημι, *sto*: unde imperat. ἕσταθι. inf. ἑστάναι. part. ἑστάς.
Ἕστακα, *steti*, pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, *sto*: a. 2. ἔστην.
Ἕστακτο, *stillabatur*, Ion. pro ἥστακτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἡστάγμην· à στάζω, *stillo*: f. ξω. ἔσταχα.
Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi στέλλω, *orno*, *instruo*: f. λῶ. a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.
Ἐστάλατ', *succinctas habebant*, pro ἐστάλαται, quod Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, 3. pl perf. &
Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi στέλλω, *orno*.
Ἐστάλην, *missus sum*, a. 2. pass. ab ἔσταλον, a. 2. act. &
Ἔσταλκα, perf. act. à στέλλω, *mitto*, *orno*: f. 2. σταλῶ. perf. pass. ἔσταλμαι. a. 1. pass. ἐστάλθην.
Ἕσταμεν, *stamus*, pro ἵσταμεν, 1. pl. præs. verbi ἕστημι, Poët. pro ἵστημι, *sto*: unde & ἕστατε, ἑστᾶσι, ἑστάναι, inf. ἑσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν, per Sync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. verbi ἵστημι.
Ἑστάμεν, Ion. pro ἑστάναι, quod pro ἱστάναι, præs. inf. act. verbi ἵστημι, *sto*.
Ἕσταν, *steterunt*, Bœot. Sync. pro ἔστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔστην, ab eod. verbo.
Ἑστάναι, *stetisse*, per Sync. pro ἑστακέναι, perf. inf. ab ἵστημι. Alii volunt esse præs. inf. ab ἕστημι, ut ἱστάναι, ex ἵστημι.
Ἑστότ', pro ἑστῶτα, acc. sing. vel ἑστῶτε, *stantes*, nom. dual. à nom. ἑστώς, per Sync. pro ἑστηκώς, ότος, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto*.
Ἕστασαν, *steterunt*, & Dor. ἑστάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejusd. verbi.
Ἐστάσαντο, Dor. pro ἐστήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Vel si aspiretur ἕστασαν, per Sync. ponitur pro ἑστήκεισαν, vel ἑστακείσαν, 3. plur. plusq. p. ab ἵστημι. Vel est 3. plur. imperf. act. pro ἵστασαν, ab ἵστημι, pro ἵστημι, *sto*.

Ἑστάσαντο, Dor. pro ἑστήσαντο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἵστημι, *sto*.
Ἑστᾶσι, *stant*, 3. pl. præs. ind. ab ἵστημι, Poët. pro ἵστημι, *sto*. Vel ἑστᾶσι, per Sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. verbi ἵστημι.
Ἑστάτω, 3. sing. imperat. act. ἕσταθι, άτω. verbi ἵστημι, Poët. pro ἵστημι.
Ἑστώς, contractè pro ἑστηκώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto*.
Ἐστὲ, *estis*, 2. pl. ind. præs. ab εἰμὶ, *sum*. Sed
Ἔστε, *estote*, 2. pl. imperat. præs. ἔσο, ἔστω, ejusd. verbi. Est &
Ἔστε, *donec*: ab ἐς pro εἰς & τέ.
Ἔστειλα, *misi*, a. 1. ind. act. verbi στέλλω, *mitto. orno*. f. λῶ. p. ἔσταλκα.
Ἐστειλάμην, ω, ατο. a. 1. m. ejusd.
Ἔστειχον, *ibant*, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *ordine eo*. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.
Ἔστενεν, 3. sing. imperf. verbi στένω, *gemo*. f. νῶ. Th. στενὸς, *angustus*.
Ἐστερεώθησαν, *confirmati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi στερεόω, *firmo*. f. ώσω. a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεὸς, *solidus*.
Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi στερέω, *privo*. f. ήσω. a. 1. pass. ἐστερήθην. a. 1. inf. στερηθῆναι.
Ἐστεφάνιξα, Dor. pro ἐστεφάνισα. a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, *corono*.
Ἐστεφανοῦτο, 3. sing. imperf. pass. &
Ἐστεφανώσατο, 3. sing. a. 1. m. &
Ἐστεφάνωται, *cinctum est*, 3. sing. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. à στεφανόω, *corono*. Th. στέφω, idem.
Ἔστεφε, 3. sing. imperf. act ejusd. th.
Ἑστεώς, ῶτος, per Epenth. Poët. τοῦ ε. pro ἑστώς, *stans*, per Crasin pro ἑστηκώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto*. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.
Ἔστη, *stetit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd. verbi.
Ἕστηκ' pro ἕστηκα. ας. ε, perf. act. &
Ἑστήκαντι, Dor. pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ab ἵστημι, *sto*.
Ἑστήκω, *sto*, præsens, ortum à perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι. præt. m. εἱστήκα. plusq. p. εἱστήκειν, & in 3. pl. ἑστήκεσαν, Att.
Ἑστηκώς, ότος, part. perf. ab ἵστημι, *sto*. f. στήσω. p. ἕστηκα.
Ἔστην, a. 2. ind. act. vide ἔστη.
Ἑστήξει, & ἑστήξεται, 3. sing. f. 1. act. & m. verbi ἑστήκω, *sto*, facti more Syracusano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.
Ἐστηριγμένος, perf. part. &
Ἐστήρικται. 3. sing. perf. pass. à στηρίζω, *statuo*. f. ξω. p. χα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, plusq. p. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.
Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. m. &
Ἔστησαν, 3. pl. a. 2. ἔστην, ab ἵστημι, *sto*.
Ἑστηώς, *qui stetit*, per Sync. pro ἑστηκώς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.
Ἐστὶ, *est*, 3. sing. præs. ab εἰμὶ, *sum*.
ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, *focus, lar, domus*; item *VESTA*.
Ἑστιάθην, Ion. pro εἱστιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, *domo excipio*. quod vide. à præced.
Ἑστιὰς, άδος, ἡ, *vestalis*, &
Ἑστιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio*. ab ἑστία, *domus, lar*.
Ἑστιατορία, ας, ἡ, *epulatio*: &
Ἑστιατόριον. ου, τὸ, *cœnaculum*: &
Ἑστιάω, *convivio excipio*. f. άσω. p. εἱστίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστία, *lar*.
Ἔστιβεν, 3. sing. a. 2. verbi στείβω, *calco*. f. ψω.
Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. à στείχω, *ordine eo*. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.
Ἐστιχόωντο, *ordine ibant*, 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, ab eod. them.
Ἕστο, *sederat*, seu *indutus erat*, Poët. seu Ion. pro εἷστο, vel εἷτο, 3. sing. plusq. p. εἵμην, verbi ἕω, seu ἕννυμι, *sedeo, induo*, f. ἕσω. perf. pass. εἷμαι.
Ἐστόβεον, imperf. act. verbi στοβέω, *maledico*, Æol. pro στομέω. Th. στόμα, os.
Ἐστομώθην, *apertus sum*, a. 1. pass. verbi στομόω, f. ώσω, *adaperio*. Th. στόμα, os.
Ἐστὸν, *sunt illi duo*, dual. num. præs. εἰμί. Sed
Ἔστον, est 2. dual. imperat. ἔσο, ἔστω. Ponitur & pro ἦτον, dual. num. imperf. ejusd. verbi.
Ἐστονάχιζεν, *suspirabat*, 3. sing. imperf. verbi στοναχίζω, f. ίσω. p. ἐστονάχικα. Th. στενὸς, *angustus*.
Ἔστοργα, *amavi*, perf. m. verbi στέργω, f. ξω. *amo, acquiesco*.
Ἐστοργὼς, ότος, part. præt. m. superioris verbi.
Ἐστόρεσα, *stravi*, a. 1. ind. act. verbi στορέω, *sterno*. f. έσω. a. 1. pass. ἐστορέσθην.
Ἐστόρεται, an ἐστόρωται, *stratus est*, Dor. pro ἐστόρεσται, 3. sing. perf. pass. à στορέω, *sterno*. Alii volunt ἐστόρωται, Dor. dici pro ἐστρωται 3. perf. à στρωννύω. f. στρώσω. idem quod στορέω.
Ἔστραμμαι, ψαι, πται, *versus sum*, perf. pass. verbi στρέφω, *verto*. f. ψω.
Ἐστρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, *castra metor*, quod à στρατὸς, *exercitus* & πέδον. *solum*.
Ἐστρατόωντο, Poët. pro ἐστρατῶντο. 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, *castra pono*. Th. στρατὸς, *exercitus*.
Ἐστράφατο, *aversi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν. verbi στρέφω, *verto*. f. ψω. p. φα. perf. pass. ἔστραμμαι.
Ἐστράφην. a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἐστρέφθην, *versus sum*, a. 1. pass. &
Ἔστρεφον, ες, ε, imperf. act. à στρέφω, *verto*. f. ψω.

Ἐσπανίλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σπανιάζω, dissolutè vivo. f. άσω. p. ἐσπλωίακα. Th. σπλῶος, luxus.
Ἔστρεφα, verti, præt. m. verbi στρέφω.
Ἔστρωμαι, constratus sum, perf. pass. &
Ἐστρωμένος, perf. part. pass. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, idem quod στορέω, sterno,
Ἔστρωσα, a. 1. act. &
Ἔστρωτο, 3. sing. plusq. p. pass. à στρώννυμι, sterno, f. σω. quod vide.
Ἔστυγον, a. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel inusit. στύγω, odio prosequor. f. στύξω.
Ἐστυφέλιξεν, dispulit, 3. sing. a. 1. ind. act. à στυφελίζω. f. ξω. duriter tracto. Th. στύφω, adstringo. f. ψω.
Ἔστω, ESTO, 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, sum.
Ἐστωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi στωμύλλω, idem quod στωμυλέω, loquax sum. Th. στόμα, ος.
Ἔστων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, sum.
Ἔστωρ, ορος, ὁ, clavus temonis: ab ἕω, mitto: melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.
Ἑστὼς, ῶτος, stans, in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκὼς, per Sync. ἑσταὼς, & per Crasin ἑστὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑστώτων. ab ἵστημι, sto.
Ἔστωσαν, sint, 3. pl. imperat. præs. ab εἰμὶ, sum.
Ἑστῶτες, nom. pl. ab ἑστὼς, quod vide.
Ἐσύθην, commotus sum, a. 1. pass. à σύω, pro σεύω, moveo. Th. σείω, agito.
Ἐσύλα, spoliavit, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, præda.
Ἐσύλευον, prædati sunt, imperf. act. verbi συλεύω, spolio. ab eod. th.
Ἐσυνῆκα, ας, ε, intellexi, a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα. verbi συνίημι, intelligo. f. συνήσω· ex σὺν, & ἕω, mitto, &c.
Ἐσύστερον, postea: ex ἐς & ὕστερος, posterior.
Ἐσφάγην, ης, η, jugulatus sum, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε. a. 2. ind. act. verbi σφάττω, seu σφάζω, f. ξω. jugulo. perf. pass. ἔσφαγμαι.
Ἐσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.
Ἔσφαζον, mactabant, 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, macto. f. ξω.
Ἐσφαίρωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαιρόω, in globi modum rotundum facio. f. ώσω. Th. σφαῖρα, globus.
Ἐσφάλην, ης, η, deceptus sum, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε. a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.
Ἔσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd. verbi.
Ἔσφαξαν, trucidarunt, 3. pl. a. 1. act. verbi σφάζω, jugulo. f. άξω. p. m. ἔσφαγα.
Ἐσφαράγιζον, sonum excitabant, imperf. verbi σφαραγίζω. Them. σφάραγος, sonus.
Ἔσφηλα, decepi, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω. f. αλῶ.
Ἐσφίγγετο, stringebat, 3. sing. imperf. act. &
Ἔσφιγξε, adstrinxit, 3. sing. a. 1. act. verbi σφίγγω, stringo. f. γξω.
Ἐσφράγισεν, obsignavit, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, obsigno. f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, sigillum.
Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. &
Ἐσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo & th.
ἘΣΧΑ´ΡΑ, ας, ἡ, focus, ara, crusta ex adustione vulneri adhærens. unde Angl. a scar.
Ἐσχαρεών, ῶνος, ὁ, Poët. idem.
Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, focus, craticula. Th. ἐσχάρα, focus.
Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, extremitas: &
Ἐσχατίη, ης, ἡ, Ion. pro eod. &
Ἔσχατον, ου, τὸ, extremitas, item adv. ultimè, ab
ἘΣΧΑΤΟΣ, η, ον, extremus, ultimus: &
Ἐσχατόωσα, pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἐσχατόεις, extremus: &
Ἐσχάτως, adv. extremè, ad extremum. Th. ἔσχατος, extremus.
Ἔσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ. perf. pass. ἔσχημαι.
Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. &
Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔχω. vide ἔσχε.
Ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, effingo, à σχῆμα, habitus. Th. ἔχω. habeo.
Ἔσχικα, perf. act. verbi σχίζω, findo. f. ίσω. perf. pass. ἔσχισμαι.
Ἐσχίσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἐσχόμην, a. 2. m. &
Ἔσχον, ες, ε. a. 2. ind. act. verbi ἔχω, habeo. imperf. εἶχον. vide ἔσχε.
Ἔσω, f. 1. verbi ἕζω, sedere facio, vel ἕω, induo.
Ἔσω, intra, adv. cum gen. &
Ἔσωθεν, intrinsecus: ab εἰς, in.
Ἐσώθην, servatus sum, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo, f. σω. perf. pass. σέσωσμαι.
Ἔσωσα, a. 1 act. ejusd. verbi.
Ἐσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, sapere doceo. f. ίσω. p. σεσωφρόνικα, à σώφρων, temperans: ex σῶος, seu σόος, contractè σῶς, sanus, & φρὴν, mens.
Ἔτ' pro ἔτι, adhuc, etiam.
Ἐτάγην, constitutus sum, a. 1. ind. pass. à τάσσω, vel -ττω, ordino. f. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.
ἘΤΑ´ΖΩ, examino, inquiro, scrutor. f. άσω. & Dor. ξω.
Ἐτάθην, extentus sum. a. 1. ind. pass. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι.
Ἔται, familiares. nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, socius.

* Ἑταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix*: &
* Ἑταιρεία, ας, ἡ, *societas*: &
* Ἑταιρέω. *prostituo me*: f. ήσω. ab ἑταῖρος, *sodalis*.
* Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium*: &
* Ἑταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος, Jovis epith. *qui sodalitiis præest*: ab eod. th.
* Ἑταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia*: ab ἑταιρέω, quod vide.
* Ἑταιρία, ας, ἡ, *sodalitium*: &
* Ἑταιρίζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitulor*: &
* Ἑταιρικὸς, ου, *sodalitius, meretricius*: ab
* ΕΤΑἸΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis*.
* Ἐτάκου, Dor. pro ἐτήκου, *tabescebas*, 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco*: &
* Ἐτάκην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω. a. 2. ἔτακον.
* Ἐταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum & ærumnosum voco*: f. σω. à τάλας, ανος, *miser*. Th. ταλάω, f. άσω, *suffero*.
* Ἔταμον, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo*: f. 2. ταμῶ.
* Ἐτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo*. Th. τείνω, idem.
* Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
* Ἐταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω, vel ττω, *ordino*: f. ξω. p. χα.
* Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo*: f. ξω. p. τετάραχα. præt. pass. τετάραγμαι. a. 1. pass. ἐταράχθην.
* Ἐταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.
* Ἐταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.
* Ἐταρίσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ Poët. à præced.
* Ἕταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis*, gen. pl. ἑτάρων.
* Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, *inquisitio, tormentum*: ab ἐτάζω, *inquiro*: f. άσω.
* Ἔτασον, άτω, a. 1. imperat. act. præced. verbi, ἐτάζω.
* Ἐτάφην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio*: f. ψω.
* Ἔταφον, *stupui, admiratus sum*, a. 2. & τέθηπα. p. m. idem, vel *stupeo, admiror*: ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπε.
* Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.
* Ἔτεα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
* Ἐτεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάλλω, *vireo*: f. θαλῶ. p. m. τέθηλα.
* Ἐτέθην, *positus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.
* Ἐτέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάπτω, *sepelio*. Alii à θήπω, *stupeo*, vel θήπω, f. ψω. p. τέθηφα, p. m. τέθηπα.
* Ἐτεθνήκειν, *obieram*, 1. sing. plusq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνα, hinc inf. τεθνάναι.
* Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio*. a. 1. ἔτειλα.
* Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. τέτακα.
* Ἔτειος, εία, ειον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.
* Ἔτειρεν, *affligebat*. vide ἐτείρετο.
* Ἐτείρετο, *confectus erat*, 3. sing. imperf. pass. à τείρω, *affligo, vexo*. f. τερῶ. p. τέταρκα. a. 1. ἔτειρα.
* Ἔτεκ', pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. verbi τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
* Ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*. ἐτεκνοποίει, 3. imperf. act. à τέκνον, *fœtus*, (quod à τίκτω, *pario*,) & ποιέω, *facio*.
* Ἐτέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno*.
* Ἐτελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. & Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonasm. τοῦ, ι, verbi τελέω, *perficio*, Them. τέλος, *finis*.
* Ἐτέλειον, *perfecerunt*, pro ἐτέλεον, imperf. act. ab eod. verbo & th.
* Ἐτελείωσα, ας, ε, *consummavi*, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio*. f. ώσω. ejusd. them.
* Ἐτέλεσα, ας, ε, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*,
* Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & th.
* Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, quod vide.
* Ἐτελεύτα, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, desino*. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis*.
* Ἔτελλε, imperf. act. à τέλλω, *mando*. a. 1. ἔτειλα.
* Ἔτεμον, *incîdi*, a. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco*. f. τεμῶ & ταμῶ. p. τέτμηκα. a. 2 ἔταμον, & ἔτεμον. p. m. τέτομα.
* Ἐτεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteoclo Cephili filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.
* Ἐτεὸν, adverbialiter, *verùm*, *verè*: n. g. ab
* Ἐτεὸς, οῦ, Poët. idem quod ἐτὸς, οῦ, *verus*, unde etiam formatur per interposit. τοῦ ε. Th. εἰμὶ, *sum*.
* Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, *dubius*, quasi *anceps robur*. Et sic dicitur *victoria*, quia alteri semper tribuit ἀλκήν. ab ἕτερος, *alter*, & ἀλκὴ, *robur*.
* Ἑτέρηφι, *aliter*, Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, *alter*.
* Ἑτερόγλωσσος, ου, *qui diversæ linguæ est*: ab ἕτερος, *alter*, & γλῶσσα, ης, ἡ, *lingua*.
* Ἑτεροδιδασκαλέω, -ῶ, *diversam doctrinam doceo*. f. ήσω. ab ἕτερος, *alius*, & διδάσκω, *doceo*.

Ἑτερο-

'Ετεροδοξέω, -ῶ, *alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior*: &
'Ετεροδοξία, ας, ἡ, *opinio diversa*, vel *prava*: &
'Ετερόδοξος, ου, ὁ, ἡ, *qui alterius est opinionis*, vel *sectæ*: Angl. heterodox. omnia ab ἕτερος, *alter*, & δόξα, *opinio*: quod à δοκέω, *censeo*.
'Ετεροζήλως, adv. *iniquè*: ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur*: ab ἕτερος, *alius*, & ζῆλος, *æmulatio*.
'Ετεροζυγέω, -ῶ, *alteram jugi partem traho*: &
'Ετερόζυγος, *altera libræ pars*: ex ἕτερος, *alius*, & ζυγὸς, *jugum*. Them. ζεύγνυμι, *jungo*.
'Ετεροῖος, *diversus à reliquis*. & inde
'Ετεροιόω, -ῶ, f. ώσω, *altero, immuto*. ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter*.
'Ετερόκλιτος, *aliter declinatus*; --κλιτον, sc. ὄνομα, *HETEROCLITON*. Th. κλίνω, *inflecto*.
'Ετεροκωφῶ, *alii surdus sum*. Syrach. 19. 23. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶν.
'ΕΤΕΡΟΣ, α, ον, *alter, alius*, μηδέτερος, & οὐδέτερος, *neuter*. ἐν ἑτέρῳ, sc. τόπῳ, *alibi*
'Ετερότης, ητος, ἡ, *diversitas*: &
'Ετερόω, *altero*: ab ἕτερος.
'Ετέρωσις, εως, ἡ, *alteratio*: à præced. verbo
'Ετερπεν, *delectabat*, 3. sing. imperf. à τέρπω, *delecto*. f. ψω.
'Ετερσε, a. 1. act. Æol. à τείρω, *affligo, vexo*. Vel ut alii volunt à τέρσω, *exsicco* unde τερσαίνω, idem.
'Ετέρωθι, & θεν, adv. *ex alterâ parte*. Th. ἕτερος, *alter*.
'Ετέρως, adv. *aliter*. ab eod. th.
'Ετετάλμην, σο, το, *jussus eram*, plusq. p. pass. verbi τέλλω, *mando*. perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.
'Ετεταπείνωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινόω, *humilio*. f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, *humilis*.
'Ετετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α, ante το, & κ, verso in asperat. χ. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.
'Ετετεύχατο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. p. τέτευχα. perf. pass. τέτευγμαι & τέτυγμαι.
'Ετετμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio*, quod derivatur à τέμνω, *seco, scindo*. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε, & hinc per Pleonasm. litteræ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.
'Ετετρήχειν, εις, ει, plusq. p. verbi τρήχω, *asper & salebrosus sum*. f. ξω. p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, έος, *asper, scaber*.
'Ετετύχοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, *assequor*. f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & per reduplic. Ion. & conversionem aspiratæ in tenuem, ἐτετυχόμην, ου, ετο.
'Ετέτυκτο, *factus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο. verbi τεύχω, *fabricor*. quod vide.
'Ετετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφεε, pro ἐτετύφει, plusq. p. act. à τύπτω, *verbero*. f. ψω.
'Ετεχ', pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
'Ετέχθην, *natus sum*, a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario*.
'Ετη, nom. & accus. pl. contractè ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
'Ετήκετο, *liquescebat*, imperf. m. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liquefacio*. f. ξω. p. m. τέτηκα.
'Ετήρουν, *servabam*, imperf. act. à τηρέω, *servo*, imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω. p. τετήρηκα.
'ΕΤΗΣ, ου, ὁ, *socius, amicus*. ὦ 'τᾶν pro ὦ ἐτᾶν, *o amice*, vel *amici*. q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo. vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut sit verus amicus.
'Ετήσιος, ου, ὁ, ἡ, *annuus, anniversarius*: ab ἔτος, *annus*.
'Ετητοίμακα, & ἐτητοίμηκα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi*. verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus & paratus*.
'Ετήτυμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ, *verus*: ἔτυμον, & ἐτήτυμον, adv. *verè*.
'ΕΤΙ, *adhuc, insuper, amplius, posthæc*.
'Ετίθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. act. q. à τιθέω. imperf. ἐτίθεον. ουν, εις, ει. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην, a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, το, a. 2. inf. m. θέσθαι.
'Ετίθευ, Dor. pro
'Ετίθου, *ponebaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο· ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejusd. verbi.
'Ετικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. præt. m. τέτοκα.
'Ετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. vide τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.
'Ετινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. pass. à τινάσσω, *quatio*. f. ξω. p. τετίναχα.
'Ετίομεν, *honorabamus*, 1. pl. imperf. act. à τίω.
'Ετισα, ας, ε, *colui*, a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro*. f. τίσω. p. τέτικα.
'Ετιταίνετο, *extendebatur*, 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*. f. τενῶ. p. τέτακα.
'Ετλην, ης, η, *sustinui*, a. 2. ind. act. à τλῆμι, *tolero*. f. τλήσω. p. τέτληκα. Them. ταλάω,

ταλάω, idem. hinc per Syncop. τλάω, & τλῆμι.
Ἔτμαγεν, difficili sunt, Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, ſeco.
Ἔτμηγον. a. 2. ut & ἔτμαγον, ejuſdem verbi.
Ἐτμήθην, excisus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi τέμνω, ſeco, f. μῶ. p. τέτμηκα.
Ἔτμηξα, ſcidi, a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, ſeco. f. ξω. Th. τέμνω, idem.
ΈΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus, q. ab ἔδω, edo.
Ἑτοῖμα, parata, nom. pl. n. g. vide ἕτοιμος.
Ἑτοιμάζω, paro. f. άσω. p. ἡτοίμακα. a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω. & in pl. ἑτοιμάσατε. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι, σαι, & inde
Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio : ab
ΈΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſive ἑτοῖμος. Att. promptus, paratus hinc
Ἑτοίμως, promptè, adv.
Ἐτόλμα, 3. ſing. imperf. verbi τολμάω, audeo. imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.
Ἔτον, ἔτην, dual. a. 2. act. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἦν.
ΈΤΟΣ, εος, τὸ, annus : hinc ἐτήσιος, annuus : δεκαετὴς, decennis. διετὴς, bimus.
Ἐτὸς, οῦ, & ἐτεὸς, οῦ, verus, bonus. &
Ἐτὸς, adv. fruſtrà, temerè : ab εἰμὶ, ſum.
Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo. f. τρώξομαι.
Ἔτραπ', pro ἔτραπε, evertit, 3. ſing. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. φα. a. 2. paſſ. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. a. 2. m. ἐτραπόμην, & in 3. pl. ἐτράποντο.
Ἐτράπεον, uvas calcabant, 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, verto.
Ἐτράπετ', pro ἐτράπετο, 3. ſing. a. 2. m. vide ἔτραπ'.
Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paſſ. à τρέπω, verto. vide ἔτραπ'.
Ἐτραπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπ'.
Ἐτράφην, educatus ſum, & in 3. pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.
Ἔτραφον, ες, ε, ejuſd. a. 2. act. vide ἐτράφην.
Ἔτρεμε, tremit, 3. ſing. imperf. act. à τρέμω, idem quod τρέω, tremo.
Ἔτρεσα, ας, ε, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω, tremo, trepido. f. τρέσω.
Ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. & Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Ἔτρησε, perforavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi τετραίνω, ſeu τίτρημι, terebro. f. τρήσω, tanq. à τράω.
Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, ſtrido. p. m. τέτριγα.
Ἐτρύγων, vindemiebant, 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων. verbi τρυγάω, Them. τρύγη, vindemia.
Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, & hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. ſing. imperf. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρύπα, foramen.
Ἐτρύφθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi θρύπτω, frango, frango luxu. f. ψω. p. φα. perf. paſſ. τέθρυμμαι.
Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi τρυφάω, in delitiis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, frango luxu.
Ἔτρωσα, vulneravi, a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, vulnero, lædo. f. τρώσω· tanq. à τρόω.
Ἐτύθην, immolatus ſum, euphoniæ gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. paſſ. à θύω, f. θύσω, macto, ſacrifico.
Ἐτυλίχθην, ης, η. a. 1. ind. paſſ. verbi τυλίσσω, perſcrutor. f. ξω. Them. τύλος, callus.
Ἔτυμα, vera, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, verus.
Ἐτυμολογία, ας, ἡ, ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio : ab ἔτυμος, & λόγος, ſermo, quod à λέγω, dico.
Ἔτυμον, ου, τὸ, ETYMUM, vera origo alicujus vocabuli, ejuſque originis ratio : item
Ἔτυμον, nec non ἐτήτυμον, adverbialiter, verè ; n. g. ab
ΈΤΥΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, verus. dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν. ἐτήτυμος. ου, ὁ ἡ, per Epenth. idem. ἐτύμως, verè. adv.
Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τυμπανίζω, diſtendo. f. ίσω. p. τετυμπάνικα· à τύμπανον, ſeu τύμπανος, inſtrumentum, quo pulſato ſonus cietur.
Ἐτύπαν, Dor. pro ἐτύπην, ſauciatus ſum, a. 2. ind. paſſ. à τύπτω. ἔτυπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.
Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τύπτω, verbero.
Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε. verbi τυγχάνω, nanciſcor. f. τεύξομαι. perf. paſſ. τέτυγμαι.
Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. pro ἐτεύχθην. à perf. paſſ. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, fabricor.
Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.
Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ. annus.
Ἐτώσια, inania, acc. pl. item adverbialiter, fruſtrà. ab
Ἐτώσιος, ου, iners, varius : ab ἐτὸς, adv. fruſtrà. Th. εἰμὶ, ſum.
Ἐτωσιεργὸς, qui incaſſum laborat: ab ἐτώσιον, inanè, & ἔργον, opus.
Εὖ, benè, benè, feliciter, adv. in compoſ. plerumque facilè ; item benè, feliciter, valdè. Th. ἐὺς, bonus.
Εὗ, Æol. & εὗ Dor. pro οὗ, ſui.

Εὖα,

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nomen primæ matris. Hebr. *vivificans*.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nuntiatio*: vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO*, *læta annuntio*. f. ίσω. & Att. εὐαγγελιῶ. p. εὐηγγέλικα. a. 1. εὐηγγέλισα, a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. pass. εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. εὐαγγελισθείς. imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Εὐαγγελικός, ὁ, *EVANGELICUS*: &

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM*, *faustus ac lætus nuntius*: ab εὖ & ἀγγελία, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Εὐαγγελιστής, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA*, *Evangelii præco*. à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω, quod vide.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, ἡ, *qui fausta nuntiat*: ab εὖ & ἄγγελος, *nuntius*.

Εὐαγέω, -ῶ, *sanctè ago, purus sum*: ab

Εὐαγής, έος, ὁ, ἡ, *sanctus, purus*: ab ἅγος, *veneratio*: item *agilis*, prout.

Εὐάγητος, ου, ὁ, ἡ, *mobilis*: ab ἄγω, *duco*.

Εὐαγόρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐάγων τιμὰ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata*. Ex εὖ & ἀγὼν, όντος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant hoc εὐάγων, esse gen. pl. qui cum *ματρῴων* jungendus, & duct. ab εὐαγὸς, ου, ὁ, ἡ, pro *rectè instituto in re aliquâ*. hinc εὐαγωγία, *recta educatio & institutio*: παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τῦ, υ, & mutato simul spiritu. ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἁδέω, *placeo*. Alii volunt esse præt. m. verbi ἄδω, *placeo*. p. m. ἧδα, & solutione ἕαδα. part. med. ἑαδώς.

Εὐαέϊ, dat. sing. ab

Εὐαής, έος, ὁ, ἡ, *salubriter spirans, qui benè à ventis perflatur*: ex εὖ, *benè* & ἀίω, vel ἄημι, *spiro*.

Εὐαιμονίδης, *EVÆMONIDES*, nomen propr.

Εὐαίνητος, ου, Poët. *benè* vel *valdè laudatus*: ex εὖ *benè* & αἰνέω, *laudo*.

Εὐαίρετος, ου, ὁ, ἡ, *qui facilè capi potest*: ex εὖ, & αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor*: ex εὖ, *benè*, & αἰσθάνομαι, *sentio*. p. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, *beatus, fælicis ævi*, *EVÆON*, accus. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλακάτος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, *qui bonam vel pulchram colum habet*: ex εὖ & ἠλακάτη, *colus*.

Εὐάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *captu facilis*: ab εὖ & ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐαμερία, ας, ἁ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas & serenitas*. Et pro *secundarum rerum statu & tranquilitate*: ex εὖ, & ἡμέρα, *dies*.

Εὐάνεμος, Poët. & Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ, ἡ, *secundus ventus*: ex εὖ & ἄνεμος, *ventus*.

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. pl. ab εὐανθής, έος, ὁ, ἡ, pro εὐθαλής, *florens*, & τὸ εὐανθές· ab εὖ, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Εὐάνθεμος, ου, *floridus*. vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἁ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ἡ, *strenuitas, fortitudo*: &

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. & Dor. pro Ion. εὐήνωρ· ex εὖ *benè*, & ἀνὴρ, ὁ, *vir*.

Εὐαπάτητοι, *qui facilè decipiuntur*: ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, *decipio*.

Εὐαπήγητος, ὁ, ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu*: ex εὖ, ἀπὸ & ἡγέομαι, *duco*, *narro*.

Εὐαρεστέω, -ῶ, *placeo*. f. ήσω. p. εὐηρέστηκα. a. 1. εὐηρέστησα. a. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι. præs. pass. εὐαρεστέομαι, *delector*. ab

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, *acceptus*: ex εὖ, *benè*, & ἀρεστὸς, *placitus*. Th. ἀρέσκω, *placeo*.

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum*, ab eod.

Εὐάρματος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *qui bonum habet currum*, & *feliciter eo utitur*. Ex εὖ & ἅρμα, *currus*, quod vide.

Εὐαχής, έος, ὁ, ἡ, Poëtic. & Dor. pro εὐηχής, *qui bonum habet sonum, canorus*.

Εὔβοια, ας, ἡ, *EVBOEA*, est nomen loci: ex εὖ & βόω, *pasco*.

Εὔβοτος, ου, ὁ, ἡ, *benè pastus*: ex εὖ, & βόω, *pasco*.

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium*: ex εὖ, *benè* & βουλὴ, *consilium*.

Εὔβουλος, ου, ὁ, ἡ, *consultus, prudens*; *qui benè consulit alteri*, item propr. nomen *EVBULUS*. ex iisd. th.

Εὖγε, Lat. *EUGE*: laudantis & exultantis adverb.

Εὐγένεια, & Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas*: &

Εὐγενής, έος, ὁ, ἡ, *nobili genere ortus, generosus*: ex εὖ, *benè*, & γένος, εος, τὸ, *genus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Εὔγεως, ω, ὁ, ἡ, Atticè. &

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis*. Th. γῆ, *terra*.

Εὖγμαι, perf. pass. ab εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *æquus, candidus*: ex εὖ, & γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *cognitor*: quod à γνώμη, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Εὐδαιμονέστατα, adverbialiter, *felicissimè*. n. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, *felicissimus*, superl. &

Εὐδαιμονέστερος, ου, *felicior*, compar. ab εὐδαίμων, *felix*: quod vide.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum, beatè vivo*: f. ήσω· &

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico*: ab εὐδαίμων, quod ex εὖ & δαίμων *deus, fortuna*.

Εὐδαι-

Εὐδαιμονικὸς, ῦ, *ad felicitatem idoneus, vel pertinens; beatus:* &

Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè:* ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas:* &

Εὐδαιμονισμὸς, ῦ, ὁ, *beatudinis existimatio, vel prædicatio:* à perf. pass. ver. εὐδαιμονίζω, quod vide.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, feliciter:* ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *beatus:* ab εὖ & δαίμων, *deus, fortuna:* hinc

Εὐδαιμονία, *felicitas:* ex iisd. them.

Εὖδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὖδεν, ες, ε· εὕδει, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio.*

Εὕδῃσι, *cessat,* Ion. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab εὕδω, *dormio.*

ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas:* ex εὖ & δία, quod aërem significat: à Ζεὺς, *Jupiter, aër:* genit. διός.

Εὐδιανὸς. ά, ὸν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ῦ, idem quod

Εὔδιος, ῦ, ὁ, ἡ, *serenus, tranquillus, tepidus:* ab εὐδία, *serenitas.*

Εὔδματος, ῦ, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, quod vide.

Εὔδμητος, ῦ, ὁ, ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ, *benè,* & δέμω, *struo:* f. μῶ. p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, *acquiesco, oblector, volo, bonâ existimatione sum:* f. ήσω. p. εὐδόκηκα. a. 1. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor:* f. ήσω, & δόξω. Hinc εὐδοκία.

Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia, favor, beneplacitum, decretum:* ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, *benè exploro:* f. άσω a. 1. part. εὐδοκιμάσας. ex εὖ & δοκιμάζω, *exploro.* Th. δοκέω. *video.*

Εὐδοκιμέω, *benè audio; clarus sum:* f. ήσω· ex εὖ & δόκιμος, *probatus:* quod à δοκέω, *videor.*

Εὐδοκιμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, quod vide.

Εὐδόκιμος, ῦ, *probatus* & *laudatus:* ab eod. th.

Εὕδοντ', pro εὕδοντα, *dormientem,* acc. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio:* f. εὑδήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas:* ab εὖ & δόξα, *gloria.* Th. δοκέω, *videor.*

ΕΥ'ΔΩ, *dormio:* f. εὑδήσω. p. κα. hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὔεανος, ῦ, ὁ, ἡ, *decenter velatus:* ex εὖ & ἑανὸς, quod vide.

Εὔει, *torret,* 3. sing. præs. ind. verbi εὔω, vel ὕω, *uro:* f. σω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *speciosus:* ex εὖ & εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Εὐειδότος, *benè scientis,* genit. sing. perf. part ab

Εὐειδὼς, ότος, per Crasin, pro εὐειδηκώς· ab εὖ & εἰδέω, *scio:* f. ήσω.

Εὔελπις, ιδος, ὁ, ἡ, & εὐέλπιστος, *benè sperans:* &

Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes:* ab εὖ, & ἐλπὶς, *spes.*

Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo:* ab εὖ & ἔχω, *habeo.*

Εὐεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *facundus:* &

Εὐεπία, & εὐέπεια, ας, ἡ. *facundia:* ab εὖ & ἔπος, *verbum,* quod ab εἴπω, *dico.*

Εὐεπίην, *facundiam.* ejusd. acc. sing. Ion.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ῦ, quod vide.

Εὐεργὲς, *fabrefactum,* n. g. ab εὐεργὴς, quod vide.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia:* ab εὖ & ἔργον, *opus.*

Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργετέω, f. ήσω, *benefacio.* Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. & εὐεργετῆται, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium:* à perf. pass. verb. εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ῦ, ὁ, *beneficus.* gen. pl. εὐεργετῶν. acc. pl. εὐεργέτας· ab εὖ, & ἔργον, *opus.*

Εὐεργὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè fabricatus:* &

Εὐεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benè factus:* ab iisd.

Εὐρέσησα, credo scribend. εὐηρέσησα, quod vide.

Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè septus, benè munitus:* ab εὖ, *benè,* & ἕρκος, εος, τὸ, *septum.* Th. εἴργω, *includo.*

Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona & beata vita:* ex εὖ & ζωὴ, *vita.* Th. ζάω, *vivo.*

'Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

'Εὔζωνος, ῦ, ὁ, ἡ, *benè cinctus, formosa, expeditus:* ex εὖ & ζωννύω, *cingo:* f. ζώσω· hinc ζώνη, *zona.*

Εὐηγγέλθην, *nuntiatus sum,* a. 1. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω· ex εὖ, *benè,* & ἀγγέλλω, *nuntio:* f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta annuntio,* quod vide.

Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd. verbi.

Εὐηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, per Pleonasm. τῦ, η, pro εὐγενὴς, *generosus:* ex εὖ & γίνομαι, *nascor.*

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia:* &

Εὐήθης, έος, ὁ, ἡ, *bonis moribus præditus, simplex;* item, *stultus:* ex εὖ & ἦθος, εος, τὸ, *indoles.*

Εὐήθως, *simpliciter,* adv. ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, *valdè acutus:* ex εὖ & ἀκὴ, *mucro.*

Εὐήκτευν, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *sum corpore benè habito:* ab εὐέκτης. ex εὖ & ἔχω, *habeo.*

Εὐήλιος, ῦ, *apricus:* ex εὖ, *benè,* & ἥλιος, ῦ, ὁ, *Sol.*

Εὐηνίνη, ης, ἡ, *Eueni filia:* nomen proprium.

Εὐηνον, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ῦ, ὁ, ἡ, Poët. *valdè amabilis:* ab εὖ,

εὖ, benè, & ἐρέω, amo.
Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, libens acquiesco, placeo: ex εὖ & ἀρεστὸς, gratus. Th. ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placeo.
Εὐθαλὴς, έ☉-, ὁ, ἡ, Poët. pro εὖ θάλλων, benè florens, floridus. Th. θάλλω, vireo.
Εὐθανασία, ας, ἡ, bona & facilis mors: ex εὖ, benè, & θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior.
Εὐθείῃ, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεία, ας, recta: ab εὐθὺς, rectus.
Εὐθενέω, vide εὐθηνέω.
Εὐθετέω. ῶ- aptus sum: & idem quod.
Εὐθετίζω. f. ίσω, concinnè dispono: ex εὖ & τίθημι, pono.
Εὐθετήσας, αντος, ejusd. a. 1. part. act.
Εὔθετος, ε, ὁ, ἡ. appositus, aptus: ex εὖ, benè, & θετὸς, positus. Th. τίθημι, pono.
Εὐθέως, adv. statim. Th. εὐθὺς, rectus.
Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio: ab
Εὐθήμων, ον☉-, ὁ, ἡ, concinnus, quod à τίθημι, pono.
Εὐθηνέω, ῶ, prospero successu utor: ab εὖ & θηνῶ, idem quod θὶν, θινὸς, cumulus, acervus.
Εὐθηνία, ας, ἡ, prosper successus: ab iisd.
Εὐθηνοῦντα, affluentem, acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, quod vide.
Εὔθικτος, ε, ὁ, ἡ, tactu facilis; item facetus, dicax, à θίγω, tango.
Εὔθρονος, ε, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens: ex εὖ & θρόνο☉-, thronus. Th. θράω, sedeo: f. θρήσω.
Εὐθὺ, adv. rectà; vel pro εὐθὺς, statim, ab εὐθὺς, quod vide.
Εὐθύγλωσσος, ε, Poët. qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus: ab εὐθὺς, & γλῶσσα, lingua.
Εὐθυδρομέω, ῶ, rectum cursum teneo: f. ήσω. p. εὐθυδρόμηκα. ab εὐθύδρομος, qui recto cursu pergit, quod ex εὖ & δρόμος, cursus. Th. τρέχω, curro. a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα.
Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro εὐθυμάχης, ε, ὁ, qui rectà ad prælium tendit: vir fortis: ab εὐθὺς, & μάχομαι, pugno.
Εὐθυμέω, ῶ, bono animo sum, f. ήσω, p. εὐθύμηκα. a. 1. εὐθύμησα· ex εὖ & θυμὸς, animus.
Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia, alacritas: εὐθυμοσύνη, idem: &
Εὔθυμος, ε, ὁ, ἡ, qui est bono & hilari animo: &
Εὐθύμως, adv. alacriter: εὐθυμότερον, alacrius: compar. ab iisd.
Εὐθύνατε, 2. pl. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω, quod vide.
Εὐθύνη, ης, ἡ, disquisitio, accusatio, pœna, crimen: ab εὐθύνω, quod vide.
Εὐθυνόμος ὁδὸς, directa via: ab εὐθύνω.
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, & εὐθυντὴς, & εὔθυνος, director, corrector: ab
Εὐθύνω, complano, dirigo; item, rectus sum: εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, rectè administrare jura populis: f. εὐθυνῶ. p. εὔθυγκα. a. 1. εὔθυνα. a. 1. imperat. εὔθυνον, ἄτω. a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, rectus.
Εὐθυπνόοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, rectà spirantis, seu secundi Zephyri flatus: ab εὐθὺς & πνέω, spiro.
Εὐθύπομπος αἰὼν, rectà deducens ævum: ab εὐθὺς, & πέμπω, mitto.
Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, dirigere: hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, rectà viam ire, εὐθυπορῆσαι, rectà ire: ab εὐθὺς & πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo.
ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, έ☉-, rectus, a, um. ἐπὶ εὐθεῖαν· ad rectam viam: hinc εὐθύνω, dirigo, corrigo. εὐθυντὴς, & εὔθυνο☉-, director, corrector. εὐθυντὴρ, idem. εὐθύνη, inquisitio.
Εὐθὺς etiam, adv. statim.
Εὐθύτερος, rectior, comparat. ab εὐθὺς, quod vide.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, & Metaph. æquitas: ab eod. th.
Εὐθύτονο☉-, ε, Poët. in rectitudinem extensus: ab εὐθὺς & τείνω, tendo: p. m. τέτονα.
Εὐϊλατέω, propitius sum: ab
Εὐΐλατος, ε, ὁ, ἡ, propitius: ex εὖ, benè, & ἱλάω, propitius sum: f. ήσω.
Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciscor, vacat mihi: imperf. Att. ηὐκαίρεον. εν. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, occasio.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas: &
Εὔκαιρος, ε, ὁ, ἡ, opportunus: &
Εὐκαίρως, opportunè, adv. ex εὖ & καιρὸς, temporis opportunitas.
Εὐκάρδιο☉-, & Poët. ἠυκάρδιο☉-, ε, ὁ, ἡ, magnanimus; stomacho conveniens. Th. καρδία, cor.
Εὐκέατος, ε, ὁ, ἡ, Poët. pro εὐκέαστος, qui facilè scindi secarique potest: ex εὖ & κεάζω, findo. Th. κέω, idem.
Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix: ex εὖ & κηλέω, mulceo.
Εὔκηλο☉-, ε, ὁ, ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλο☉-, quietus, mitis.
Εὐκλέα, inclytam, acc. sing. per Sync. pro εὐκλέεα, dat. εὐκλεῖ. Poët. pro εὐκλεεῖ. ab
Εὐκλεὴς, έ☉-, ὁ, ἡ, gloriosus. Th. κλείω celebro.
Εὔκλεια, splendor nominis, gloria: ex εὖ & κλέο☉-, seu κλεῖο☉-, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.
Εὐκλεΐξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλεΐσαι, Vide κλεΐξαι.
Εὐκνήμις, ιδος, ὁ, ἡ, benè ocreatus, vel armatus: ex εὖ, benè, & κνήμη, tibia: hinc κνημὶς, ίδος, ἡ, ocrea.
Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas: &
Εὔκολο☉-, ε, ὁ, ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso: ex εὖ & κόλον, cibus.
Εὐκόλως, adv. expeditè: ab εὔκολο☉-, quod vide.

Εὐκομί-

Εὐκομίσασθαι, *benè recondere*, a. 1. inf. m. ex εὖ & κομίζω, *curo*. Th. κομέω. idem.

Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ, ἡ, *benè* vel *pulchrè comatus* : ex εὖ, *bénè*, & κόμη, *coma*.

Εὐκοπία, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὔκοπος, ου, ὁ, ἡ, *facilis* : ex εὖ & κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *scindo* : f. ψω. p. m. κέκοπα.

Εὐκοσμέω, -ῶ, *modestè me gero*, *officio fungor* : &

Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia*, *modestia*, *mores compositi* : &

Εὔκοσμος, ου, ὁ, ἡ, *benè ordinatus*, *concinnus* : &

Εὐκόσμως, adv. *concinnè*, *rectè* : ex εὖ & κόσμος, *ordo*.

Εὐκραίος, gen. sing. ab

Εὐκραής, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo* : vel εὐκραής, per Sync. pro εὐκερατής.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινέες, nom. pl. sunt *venti Etesci*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ : ab

Εὐκρινής, έος, ὁ, ἡ, *purus*, *liquidus*, *ordine collocatus*. Th. κρίνω, *discerno*.

Εὐκτικός, οῦ, *optativus* : ab εὔχομαι, *precor* : f. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

Εὐκτικῶς, *optativè*, adv. ab εὐκτικός.

Εὐκτιμένη, vel Poët. ἐϋκτιμένη, *benè ædificata* perf. part. pass. f. g. pro εὐεκτισμένη, detracto augmento Ion. & abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt ἐϋκτιμένος, dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Sync. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor* : f. σω. p. κα.

Εὔκτιτος, ου, *benè structus* : ab εὖ & κτίζω, *condo*.

Εὐκτός, οῦ, *optabilis*, *votivus* : ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔκυκλος, ου, ὁ, ἡ, *rotundus* : ex εὖ, *benè*, & κύκλος, *circulus*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus*, *reverentia*, *circumspectio* : ab εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ, *qui benè res capessit*, *circumspectus* : ab εὖ, *benè*, & λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, *vereor*, *caveo*, *vito* : ηὐλαβεῖτο, *metuebat*, 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι. p. εὐλάβημαι. a. 1. pass. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, *veritus*. Them. λαμβάνω.

Εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ, *circumspectus*, *timidus*, *religiosus*, *verecundus* : vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, *cavendum est*, verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλαβίης, *cautionis*. gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, quod vide.

Εὐλαβῶς, adv. *timidè*, *cautè*, *religiosè* : ab εὐλαβής, quod ab εὖ & λαμβάνω, *capio*.

ΕΥ'ΛΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore nascuntur.

ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ης, ἡ, *vomer*, *bidens*. *ligo* : q. ab εὖ & λαχαίνω, *fodio* : vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

ΕΥ'ΛΗΡΑ, τὰ, *lora*, *habenæ*.

Εὐλιμένη, ης. ἡ, nomen mulier. q. *bonus portus*.

Εὐλογέω, *benedico* : cum acc. *felicia precor*. *præsto* ; item *celebro*. *laudo*, *gratias ago* : f. ήσω. p. εὐλόγηκα. a. 1. Attic. ηὐλόγησα. perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus* : ex εὖ & λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico* : f. ξω. p. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. &

Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, perf. part. ab εὐλογέω.

Εὐλογητός, ἡ, όν, *benedictus*, *a*, *um* : à 3. pers. perf. pass. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio*, *gratiarum actio*, *laus* : ἐπ' εὐλογίαις, *benignè* : &

Εὔλογος, ου, ὁ, *blandus sermo* ; item *rationabilis* : ab εὖ & λόγος, *sermo*, *ratio* : à λέγω, præt. m. λέλογα.

Εὐμαθής, έος, ὁ, ἡ, *docilis*, *ingeniosus* ; item *intellectu facilis* : ab εὖ & μανθάνω, *disco*.

Εὐμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus*, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, *pecorosus*, *bonas habens oves* : ex εὖ, *benè*, & μῆλα, *oves*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

Εὐμάρεια, seu -ρία, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὐμαρέως, & -ρῶς, adv. *facilè* : ab

Εὐμαρής, έος, ὁ, ἡ, *facilis* : ab εὖ & μάρη, *manus* : q. *tractabilis*.

Εὐμαρίη, pro *secessu*, quo itur, ut alvus exoneretur ; q. d. *Commoditates* : vide in εὐμαρής.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, *compendiosè* : ex εὖ & μέθοδος, ου, ἡ, *via*, *compendium* : quod ex μετὰ & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

'Εϋμμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus* ; i. e. fraxineæ hastæ. Them. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia* : vide εὐμενής.

Εὐμενέστερος, *benignius*, adv. compar. ab εὐμενής, quod adi.

Εὐμενέω, *benevolus sum*. εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. ab εὖ & μένος, εος, τὸ, *animus*.

Εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, *benevolus*, *benignus* : compar. εὐμενέστερος. ab εὖ & μένος εος, τὸ, *animus*.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ, ἡ, &

Εὐμετάβολος, ου, ὁ, ἡ, *facilè mutabilis* : ex εὖ, *benè*, μετὰ & βάλλω, *jacio* : f. λῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ, ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur. *facilis ad impertiendum* : ex εὖ & μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμήκεις

Εὐμήκεις nom. plur. ab
Εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, *bene longus*: ex εὖ & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.
Εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, *ovibus abundans*, *pecorosus*: à μῆλον, *ovis*,
Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis*, adject. verbale ab εὖ, *benè*, & μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur*: quod à μνημονεύω, *memoriâ teneo*. Th. μνάομαι, *recordor*: f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.
Εὔμολπος, ου, ὁ, *EUMOLPUS*, nomen proprium.
Εὔμορφος, ου, ὁ, ἡ, *formosus*: ab εὖ & μορφὴ, *forma*.
Εὔναζε, præs. imperat. act. εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, 2. sing. præs. sub. pass. ab
Εὐνάζω, *sopio*, *dormio*: f. άσω. Th. εὐνὴ, *cubile*.
Εὐναὶ, nom. pl. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.
Εὐναιόμενος, ου, ο,, *bene habitatus*, *a*, *um*, præs. part. pass. ab εὖ, *benè*, & ναίω, *habito*.
Εὐνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux*: ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.
Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, *sopio*. Th. εὐνὴ, *cubile*.
Εὐνείκη, ης, ἡ, nomen mulieris, *bene litigans*.
ΕΥ'ΝΗ', ῆς, ἡ, *cubile*.
Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio*: f. ήσω. Th. εὐνή.
Εὐνιέστερος, Ion. pro εὐνέστερος, *benevolentior*, comparat. Vide in εὐνέστατος.
Εὐνίκη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.
Εὖνις, ιος, ὁ, ἡ, *orbus*, *privatus*: accus. εὖνιν. ab εἷς, *unus*.
Εὐνοέω, *benevolus*: vel *bene affectus sum*: f. ήσω. p. εὐνόηκα· &
Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia*: ab εὔνοος, ου, ὁ, ἡ, *benevolus*: ex εὖ & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, *animus*
Εὐνοϊκὸς, ου, *benevolus*: &
Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè*: compar. εὐνοϊκώτερος, superl. εὐνοϊκώτατα· ab iisd.
Εὐνομεῖν, *bonis legibus instituere*: hinc εὐνομεῖσθαι, *bonis legibus uti*. εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. &
Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur*: ex εὖ & νόμος, *lex*.
Εὐνομίην, accus. sing. ab Εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulier. *legitima*: ex εὖ & νόμος, *lex*.
Εὔνοος, & εὔνους, *benevolus*. εὐνούστερος, compar. & εὐνούστατος, superl. &
Εὔνουν, *amicum*, acc. sing. ab εὔνοος, ου, *benevolus*: ex εὖ & νόος, *mens*.
Εὐνούστατος, *benevolentissimus*, superl. ab εὔνοος, *benevolus*. εὐνούστερος, *benevolentior*: ab eod. th.
Εὐνουχίας, ου, ὁ, *spado*: &
Εὐνουχίζω, *castro*: fut. ίσω. p. εὐνούχικα. perf. pass. εὐνούχισμαι. a. 1. pass. εὐνουχίσθην. ab
Εὐνοῦχος, ου, ὁ, *EUNUCHUS*; item *dynasta*: à gynæceis custodiendis sic dictus, ab εὐνὴ, *cubile*, *lectus*, & ἔχω, *habeo*, *servo*.
Εὖντα, Dor. & per Crasin pro ἐόντα sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὢν, verbi εἰμὶ, *sum*.
Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro*: f. εὔξομαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο.
Εὐξάμενος, ου, a. 1. part. m. ab εὔχομαι, *precor*.
Εὔξεινος, vel ενος, ου, *hospitalis*: &
Εὐξείνως, adv. *hospitaliter*, *amicè*: ab εὖ & ξένος, *hospes*.
Ε'ύξεστος, ου, ὁ, ἡ, *bene rasus*, *politus*. Th. ξέω, *rado*.
Εὔξῃ, *oraveris*, 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, ῃ, ηται. ab εὔχομαι, *precor*.
Ε'ύξοον, *bene rasum*, *politum*, acc. sing. ab
Ε'ύξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω, f. ξέσω, *polio*.
Εὐοδέω, f. ήσω, *prosperè progredior*; & *prosperum iter præbeo*: &
Εὐοδία, ας, ἡ, *prosperum iter*; item propr. nomen mulier. Gr. *prosperè agens*: ab εὖ & ὁδὸς, *via*.
Εὔοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. & Dor. pro εὔοσμος, *odoratus*: ex εὖ & ὄζω, *oleo*.
Εὔοδος, seu εὔοσμος, ου, ὁ, ἡ, *bene olens*: ex εὖ & ὀδμὴ, *odor*. Th. ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω, & έσω.
Εὐοδόω, -ῶ, *prosperum iter præbeo*: f. ώσω. p. εὐώδωκα. præs. pass. εὐοδόομαι, οῦμαι, *prosperum iter habeo*, *prosperor*: perf. pass. εὐώδωμαι. a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, η. f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ου, ὁ, ἡ, *iter expeditum habens*: ex εὖ & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.
Εὐόδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.
Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω, quod vide.
ΕΥ'ΟΙ', *EVOE*, vox, quâ Baccho acclamabatur: inde 'Εὔιος, ου, Bacchi cognomen.
Εὐόμενοι, *assati*, præs. part. pass. verbi εὔω, seu εὕω, f. σω, *uro*.
Εὐορκέω, *religiosè juro*: f. ήσω. præs. inf. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.
Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides*:
Εὔορκος, ου, ὁ, ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit*: ab εὖ & ὅρκος, *jusjurandum*.
Εὔορμος, ου, ὁ, ἡ, *tutus*: ab εὖ, *benè*, & ὅρμος, ου, *statio navium*: q. ab εἴρω, *figo*.
Εὐπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, *bene compactus*: ex εὖ & πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*.
Εὐπάθεια, & θια, ας, ἡ, pro quo Ion. -θείη & θίη, *natura quæ facilè affici potest*, *voluptas*, *beneficium*: &
Εὐπαθέω, -ῶ, *indulgeo voluptatibus*, *facilè afficior*, seu *beneficio afficior*. Th. πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὐπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius* : ab eod th.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, *fælicitas quam boni liberi adferunt* : &

Εὔπαις, αιδὸς, ὁ, ἡ, *fælix multâ prole*, vel *bonos habens liberos*. Th. παῖς, *puer*.

Εὔπακτος, ου, ὁ, Dor. pro εὔπηκτος, quod vide.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ, ἡ, ... *llectu facilis*; item *perspicax* : ab ... παρακολουθέω, *assequor*. Them. ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Εὐπάρηος, ου, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. pro εὐπάρειος, *habens pulchras genas* : ex εὖ & παρειά, ἡ, *gena*.

Εὐπατέρειος, εια, ον, *claro patre natus, generosus* : ab εὐπάτηρ, vel εὐπάτωρ, *nobilis*. Th. πατὴρ, ἕρος, ὁ, *pater*.

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EVPATORIVM*, herba quædam : ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἧπαρ, dicitur enim & ἡπατώριον.

Εὐπειθεῖν, *obtemperare* : &

Εὐπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, *obsequens*. ex εὖ & πείθω, *persuadeo*.

Εὐπειθῶς, adv. *obsequiosé* : &

Εὔπιστος, ου, ὁ, ἡ, *facilè credens*, *moriger* : ab eod. th.

Εὐπένθερος, *qui nobilem socerum habet*, Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, *socer*.

Εὔπεπλος, seu εὔπεπλος, ου, ὁ, ἡ, *pulchrum habens peplum* : ab εὖ & πέπλος, *peplum*.

Εὐπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, *ad circumcingendum proclivis* : ex εὖ & περιΐσταμαι, *circumsto, tango* : quod ex περὶ & ἵστημι, *sto*.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, &

Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas* : &

Εὐπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *facilis* : comp. εὐπετέστερος, *facilius*, adv. ab εὐπετέστερος ex εὖ & πίπτω, *cado*.

Εὐπετῶς & -έως, adv. *facilè* : ab eod.

Εὔπηκτος, ου, ὁ, ἡ, *benè ædificatus* : ex εὖ *benè*. & πήγνυμι, *compingo, ædifico*.

Εὐπλεκέων, genit. pl. ab

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ. ἡ, *benè junctus, flexibilis, nexilis*; ex εὖ & πλέκω, *plecto, necto* : f. ξω.

Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti prosperâ navigatione*. Th. πλέω, *navigo*.

Εὔπλοια, ας, ἡ, &

Εὐπλοΐη, ης, ἡ, *bona navigatio* : ex εὖ & πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ἰδος, ἡ &

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros habens* : ex εὖ, *benè*, & πλόκαμος, *cincinni* : quod à πλοκὴ, *implicatio* : Th. πλέκω, *plecto*, f. ξω. p. m. πέπλοχα.

Εὐπλυνὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè lotus, mundus* : ab εὖ & πλυνώ, *lavo*.

Εὔπνοος, & εὔπνους, *benè spirans, perstabilis* : Th. πνέω, *spiro*.

Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio* : &

Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi εὐποιέω, *benè facio*. Th. ποιέω, *facio*.

Εὐποίητος, ου, ὁ, ἡ, *benè factus, elegans* : ab εὖ & ποιέω, *facio*.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia* : ab εὖ & ποιέω, *facio*.

Εὔπολις, ὁ, *EVPOLIS* : nomen propr.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, ῶ, *abundè possum, est mihi facultas*; item. simpl. *possum* : f. ήσω. p. εὐπόρηκα. & in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο· ex εὖ, *benè*; & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia* : &

Εὔπορος, ου, ὁ, ἡ, *expeditus* : ab eod. th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία. à præt. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio*.

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res secundæ, prosperitas, pulchrum facinus*. Th. πράττω, *facio* : f. ξω. p. χα.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius, ornatus*: ab

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *decore eximius, excellens* : ex εὖ & πρέπω, *decorus sum*.

Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, eleganter* : ab eod.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, quod vide.

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, *acceptus* : à προσδέχομαι, *suscipio, probo* : ex πρὸς, & δέχομαι, *capio* : f. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, *aptè adhærescens*, & *assiduus in aliquo negotio* : ex εὖ & πρόσεδρος, *assiduè occupatus*; item, *assessor*, quod ex πρὸς & ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.

Εὐπροσηγορία, ας ἡ, *affabilitas* : ex εὖ & προσηγορέω, *compello* : quod ex πρὸς & ἀγορέω. Th. ἀγορά. *forum*.

Εὐπροσήγορος, ου, *affabilis*; ab iisd.

Εὐπρόσιτα, *accessu facilia*, ab

Εὐπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, *accessibilis* : ex εὖ, πρὸς & εἶμι, *eo*.

Εὐπρόσοδος, ου, ὁ, ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via*.

Εὐπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo* : &

Εὐπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, *speciosus, pulchra* : ex εὖ & πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*. p. m. ὦπα.

Εὐπροσώπων, ejusd. genit. plur.

Εὐπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, *pulchram puppim habens*. ex εὖ & πρύμνα, ης, ἡ, *puppis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

Εὔπυργος, ου, ὁ, ἡ, *pulchras turres habens*. Th. πύργος, *turris*.

Εὔπωλος, ου, ὁ, ἡ, *producens bonos equos* : ex εὖ & πῶλος, *pullus*.

Εὐραὶ, *ferramenta axi infixa*, ideo ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus*.

Εὕραμεν, *inveni*, per Sync. pro εὑρήσαμεν, α, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω.

Εὐρὰξ, *ex obliquo* : positâ re in εὖρος, εος, id est, *latitudinem*. Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ, per Aphæresin, à πλευ-

ἀ πλευρὰ, *latus, costa.*
Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε, ut εἰπὲ, pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὗρε, *invenito tu*, a. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit*, 3. sing. a. 2. ind. ab eod.
Εὑρεα, Ion, pro εὐρεῖα, *lata*, quod vide.
Εὑρέθην, *inventus sum*, a. 1. ind. pass. &
Εὑρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. &
Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.
Εὐρεῖα, *lata*, f. g. ab εὐρὺς, έος, *latus*, quod vide.
Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio* : &
Εὑρετὴς, ȣ, ὁ, *inventor* : ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὕρετο, 3. sing. a. 2. m. &
Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum* : ab eod.
Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.
Εὑρήσεις, 2 sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. act. εὑρήσω. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, Poët. pro εὑρεσιεπὴς, *verborum inventor* : ab εὑρίσκω, *invenio*, & ἔπος, τὸ, *verbum* : ab ἔπω, *dico.*
Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide:
Εὔριν, -ινος, ὁ, ἡ, *sagax* : ex εὖ, *benè*, & ῥὶν, *nasus.*
ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, *EVRIPUS*, *fretum reciprocum*; i. e. sæpe undas absorbens & revomens: quasi ab εὖ & ῥίπτω, quia facile projicitur. Hinc εὔριπος, ȣ, ὁ, ἡ. Proverbialiter ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconstantiam.
ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, *invenio*, *deprehendo* : f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 1. εὕρησα. a. 2. εὗρον. a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εὑρεῖν. a. 2. part. εὑρὼν, όντος. perf. pass. εὕρημαι. a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, *inventus sum* : f. 1. pass. εὑρεθήσομαι. a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquisivi.*
Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*, Metaph. *affluentia, prosperitas.* Th. ῥέω, *fluo.*
Εὕροιμι, *invenero*, a. 2. opt. m. &
Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. &
Εὕροισα, ας, ἁ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroaquilo* : ex εὖρος, *Eurus*, & κλύδων, *fluctus.* Th. κλύζω, *lavo.*
Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 1. ind. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. ab eod.
Εὖρος, ȣ, ὁ *EVRUS.* Th. ῥέω, *fluo.*
Εὑροῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Ἐΰρῥείτης, ȣ, ὁ, ἡ, *pulchrè fluens.* ἐϋῤῥεῖταο, gen. Æol. pro ἐϋῤῥείτȣ. Ex εὖ & ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.
Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens* : ab εὐρὺς, *latus*, & ἀγυιὰ, *via.*
Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EVRYALE*, nomen mulieris.
Εὐρυάλωος, ωος, ὁ, ἡ, *latus*, *amplus* : ex εὐρὺς, *latus*, & ἅλως, *area.*
Εὐρυβάτης, ȣ, ὁ, *EVRYBATES*, nomen propr.
Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ȣ, ὁ, *cujus vis se latè extendit, latè potens* : ex εὐρὺς, *latus*, & βία, *vis.*
Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EVRYDAMAS*, nomen propr.
Εὔρυθμος, ȣ, ὁ, ἡ, *numerosus*, *concinnus* : ex εὖ & ῥυθμὸς, *rythmus*, *concinnitas.*
Εὐρυκρείων, *latè dominans* : ab εὐρὺς, *latus*, & κρείων, οντος, ὁ, *regnator.* Th. κραίνω, *impero.*
Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, *qui lata prata habet*, *spatiosus*, *amplus* : ab εὐρὺς, *latus*, & λειμὼν, *pratum.*
Εὐρυμέτωπος, ȣ, ὁ, ἡ, *latam frontem habens* : ab εὐρὺς, *latus*, & μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EVRYNOME*, nomen mulieris.
Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, &
Εὐρυνόντι, *dilatant*, Dor. pro εὐρύνȣσι, 3. pl. præs. ind. ab
Εὐρύνω, *dilato* : f. υνῶ. Th. εὐρὺς, *latus.*
Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυοδεία, ας, ἡ, *spatiosa* : &
Εὐρυόδειος, ȣ, ὁ, ἡ. *habens latas vias* : ab εὐρὺς, *latus*, & ὁδὸς, ἡ, *via.*
Εὐρύοπα, vocat. sing. ab εὐρυόπης, ȣ, ὁ, *latè sonans*, vel *latè perspicuus* : ab εὐρὺς, *latus*, & th. ὄψ, *vox.* Vel ut alii volunt ab ὢψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video.* Tum etiam εὐρύοπα, potest esse acc. casus ab εὐρύοψ, οπος, & ωπος, *latum habens oculum* : ab eod. ὢψ, *oculus.*
Εὐρύπυλος, ȣ, ὁ, *EVRYPYLUS*, nomen propr.
ΈΥΡΥ'Σ, έος, ὁ, & in f. g. εὐρεῖα, *latus, a.*
Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, *potens* : ab εὐρὺς, *latus*, & σθένος, *robur.*
Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, *EVRYSTHEVS*, *Rex Mycænorum.*
Εὐρυσθῆος, gen. præcedentis, Att. pro -έος,
Εὐρυσθῆα, Poët. pro εὐρυσθέα, accus. sing. ejusd.
Εὐρύστερνος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui habet latum pectus* : ab εὐρὺς, *latus*, & στέρνον, *pectus.*
Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EVRYTION*, nomen propr.
Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ȣ, *latam comam habens*, *laticomus* : ab εὐρὺς & χαίτη, *juba*, *coma.*
Εὐρυχόροιο, *spatiosæ*, gen. Ion. ab εὐρύχορος, ȣ, ὁ, ἡ, *in quâ ampli chori duci possunt*

sunt : ex εὐρὺς, *latus*, & χορὸς, *chorus*, *chorea*. Vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρȣ· ab
Εὐρύχωρος, ȣ, ὁ, ἡ, *latus*, *amplus* : ex εὐρὺς, *latus*, & χῶρος, *locus*.
Εὐρύοπ, -οπος, & -οπος, *latè videns* : ab εὐρὺ, *latè*, & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὕρω, vide in εὕρωμεν.
Εὐρώδης, εος, ὁ, ἡ, *putris*, *situ obsitus* : &
Εὐρώεις, εντος, ὁ, *putris*, *obscurus* ; item *amplus* : acc. sing. εὐρώεντα. ab εὐρὼς, *situs*, *mucor*.
Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. sub. act. εὕρω, ης, ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὑρών, ȣσα, ὸν, part. a. 2. ab eod.
Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, & Εὐρωπαῖος, ȣ, ὁ, *EVROPÆVS*, ex Europa.
Εὐρώπη, ης, ἡ, *EVROPA*, nomen mul.
ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *situs*, *mucor*, *caries*.
Εὐρώτας, ȣ, ἡ, *EVROTAS*, nomen propr. fluv. Laconiæ.
'ΕΥ'Σ, ἐέος, ὁ, *bonus*. Dicitur & ἠΰς.
Εὖσα, ας, ε, & in 3. pl. εὖσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, seu εὔω, *uro*, *ustulo* : f. εὔσω· ac.
Εὖσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἐȣ̃σα, vel ȣ̃σα, ης, ἡ, *existens*, præs. part. f. g. verbi εἰμὶ, *sum*.
Εὐσέβει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εὐσεβέω, ῶ, *colo* : f. ήσω. p. ηκα. Ex εὖ & σέβω, *colo*.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas* : &
Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia* : &
Εὐσέβες, έος, τὸ, *pietas* : ab
Εὐσεβέω, *colo*, cum accus. item *in pietate instituo*, *informo* : f. ήσω. p. εὐσέβηκα. a. 1. εὐσέβησα. Ex εὖ, *benè*, & σέβω, *colo*.
Εὐσεβέως, piè, adv. &
Εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, *pius* : &
Εὐσεβῶς, piè, adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. th.
Εὔσελμος, vide in ἐΰσσελμος.
Εὔσημος, ȣ, ὁ, ἡ, *bene significans* : ex εὖ & σῆμα, *signum*.
Εὐσθένεια, ας, *virium integritas*, *robur* : &
Εὐσθενέω, *viribus polleo* : f. ήσω· &
Εὐσθενὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ, ἡ, *validus* : ex εὖ & σθένω, *valeo*.
Εὐσκαρθμος, *bene saltans*, *agilis* : ex εὖ, *benè*, & σκαρθμὸς ; *saltus*. Them. σκαίρω, *salto*.
'Εὔσκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, per Dialysin pro εὔσκοπος, *qui scopum peritè assequitur* : *providus*, *opportunus* : ex εὖ & σκοπὸς, *finis*, Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.
Εὔσοος, ȣ, ὁ, ἡ, *bene salvus*, *incolumis* : ex εὖ & σόος, *salvus*.
Εὔσπλαγχνος, ȣ, ὁ, ἡ, *misericors* : ex εὖ & σπλάγχνον, *viscus*, *cor*.
'Εὐσσελμος, seu ἐΰσσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *bene tabulatus* : ex εὖ, *benè*, & σέλμα, *transtrum*. Th. σελὶς, *spatium inter lineas*, vel *inter tabulata navis*.

Εὐσταθὴς, έος, ὁ, ἡ, *stabilis* : ab εὖ & ἵστημι, *sto*.
Εὐστέφανος, ȣ, ὁ, ἡ, *formosus*, *bene coronatus* : ex εὖ & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono* : f. ψω.
Εὔστομος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui pulchro ore est*, *disertus* : ex εὖ & στόμα, τὸ, *os*.
Εὐστοχέω, f. ήσω, *jaculandi peritus sum*, *solerter conjecto* : &
Εὐστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando*, *solertia in conjiciendo* : &
Εὔστοχος, ȣ, ὁ, ἡ, *felix in jaculando*, *solers* : à th. στοχάζομαι, *collimo*.
Εὐστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchre tortus*, *flexilis* : ex εὖ & στρέφω, *flecto*, *verto*.
Εὐσύμβλητος, ȣ, ὁ, ἡ, *quod per conjecturas facilè cognosci potest* : ex εὖ & συμβάλλω, *conjicio*. Th. βάλλω, *jacio*.
'Εὔσφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, *cui est elegans pedum forma* : ex εὖ & σφυρὸν, *malleolus pedis*, *pes*. Th. σφῦρα, *malleus*.
Εὐσφύρω, pro εὐσφύρȣ, gen. Dor. præced.
Εὐσχημόνως, *decenter*, adv. &
Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, *decor* : ab
Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, *decens*, *spectabilis*, *honoratus* ex εὖ & σχῆμα, τὸ, *gestus*, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.
'Εὔσωτρος, ȣ, ὁ, ἡ, vel ἐϋσώτρος, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas* : ex εὖ & σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ*. Them. σείω, *quatio*.
Εὖτ', pro εὖτε, *quando*, adv.
Εὐταξία, ας, ἡ, *bonus ordo* : ex εὖ & τάσσω, *ordino* : f. ξω. p. χα.
ΕΥ'ΤΕ, *quandò*, *quum*, *sicut*, adv. ἠΰτε, Ion. & Poët. Dialysi, *sicut*.
Εὐτείχεα, *bene munitam*, acc. sing. ab εὐτείχης, quod vide.
Εὐτείχεος, ȣ, ὁ, ἡ, *bene munitus* : ab
Εὐτειχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem ; ex εὖ & τεῖχος, τὸ, *murus*.
Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas sobolis* : ex εὖ & τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.
Εὔτεκνος, ȣ, ὁ, ἡ, *prole felix*, *fæcundus* : ab iisd.
Εὐτελέστατα, ων, τὰ, superl. grad. ab
Εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *frugalis* : ab εὖ & τέλος, *sumptus*, *finis*.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EVTERPE*, nom. musæ : &
Εὐτερπὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ, ἡ, *valdè jucundus* : ab εὖ & τέρπω, *delecto*.
'Εὔτμητος, ȣ, ὁ, ἡ, *bene sectus & paratus* : ex εὖ & τέμνω, *seco*.
Εὐτοκία, ας, ἡ, *fæcunditas* : ab
Εὔτοκος, ȣ, ὁ, ἡ, *fæcundus* : ab εὖ & τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.
Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris* : &
Εὔτονος, ȣ, ὁ, ἡ, *validus*, *firmus*, *intensus* : &
Εὐτόνως, adv. *acriter*, *magnâ contentione* : ex εὖ & τείνω, *tendo*.
Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas* ; item *scurrilitas* ; ab

Εὐτράπελος,

Εὐτράπελος, ου, ὁ, ἡ, *lepidus*, *urbanus*: qui sua verba potest εὖ τρέπειν, *scite vertere*. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.
Εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *paratus*, *æquus*: qui facile ad aliquid τρέπεται, *vertitur*: &
Εὐτρεπίζω, *paro*: ab eod. th.
Εὔτρητος, ου, ὁ, ἡ, *bene perforatus*: Poët. εὔτρητος accipitur & pro εὐρύτρητος, *lato ore hians*. Them. τιτράω, *perforo*: f. τρήσω.
Εὐτρίαιναν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ου, ὁ, *inclytus tridente*, ex εὖ & τρίαινα, *tridens*. Th. τρεῖς, *tres*.
Εὐτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, *rotundus*, *planus*: &
Εὔτροχος, ου, ὁ, ἡ, Poët. εὔτροχος, *bene currens*, *volubilis*, *agilis*: ex εὖ & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.
Εὔτυκος, ου, ὁ, ἡ, metri gratiâ. pro
Εὔτυκτος, ου, ὁ, ἡ, *bene fabricatus*: ab εὖ & τεύχω, *fabricor*: a. 2. ἔτυχον. p. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.
Εὐτυχεῖν, *secundâ fortunâ uti*, inf, ab
Εὐτυχέω, *felix sum*: f. ήσω, Ex εὖ, *benè*, & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *assequor*.
Εὐτυχέως, Ion. & Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *prospere*: ab iisd.
Εὐτύχηκα, *bene cessit mihi*, perf. act. ab εὐτυχέω, quod vide.
Εὐτύχημα, ατος, τὸ, *felicitas*: ab eod. quod vide.
Εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *fortunatus*: ab εὖ, *benè*, & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *assequor*.
Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix sum*: quod &
Εὐτυχία, ας, ἡ, *secunda fortuna*: ab εὐτυχὴς, quod vide.
Εὔτυχος, ου, ὁ, *EUTYCHUS*, nom. propr. qu. à præced.
Εὔυδρος, ου, ὁ, ἡ, *aquâ abundans*: ex εὖ & ὕδωρ, *aqua*.
Εὐφαμία, ας, ἁ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta* vel *læta acclamatio*: &
Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo*: vide εὐφημέω.
Εὐφαρέτρας, ου, & Dor. α, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens*: ex εὖ & φαρέτρα, *pharetra*.
Εὐφημέω, ῶ, έεις, εῖς, *celebro*, *laudo*. *gratulor*: f. ήσω. Ex εὖ & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Εὐφημῆσαι, *fausta precari*, a. 1. inf. act. præced.
Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama*, *laus*, *bonum omen*: &
Εὔφημος, ου, ὁ, ἡ, *boni nominis*, *boni ominis*: &
Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro
Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio*, *mandatum*: vide εὐφημέω.
Εὔφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *bene sonans*: ex εὖ & φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *sono*: f. γξομαι. p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.
Εὐφορέω, *exubero*, *fertilis sum*: f. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα. ab
Εὔφορος, ου, ὁ, ἡ, *ferax*, *qui facile ferri tolerarique potest*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω.
Εὐφραίνω, *exhilaro*, *oblecto*: f. εὐφρανῶ. p. εὔφραγκα. a. 1. εὔφρανα, Att. ηνα. præs. pass. εὐφραίνομαι, *lætor*, *genio indulgeo*: a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η. a. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, *lætabor*: ex εὖ & φρὴν, *mens*.
Εὐφρανέαι, Ion. pro εὐφρανῇ, 2. sing. f. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præced.
Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.
Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθη, Psal. 16. 9. a. 1. pass. εὐφράνθητι, -ήτω, a. 1. imperat. εὐφρανθείην, a. 1. opt. in 3. pl. θεῖσαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*, quod vide.
Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, *hilaris*. Th. φρὴν, *mens*.
Εὐφρόναι, *noctes*, nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox*. παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad considerationem & consilia multum conferre putatur: ab eod. th.
Εὐφρονέω, *sapio*: f. ήσω. Ex εὖ & φρὴν, *mens*.
Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia*: ab
Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, *hilaris*: Ex εὖ & φρὴν, *mens*.
Εὐφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *habilis*, *ingeniosus*: acc. sing. εὐφυέα. dual. εὐφυέε. Ex εὖ, *benè*, & φύω, *nascor*.
Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles*, *ingenii dexteritas*: &
Εὐφυῶς, adv. *ingeniose*, *scite*: ab εὐφυὴς, quod vide.
Εὔφωνος, *bene sonans*: *canorus*: ex εὖ & φωνὴ, *vox*.
Εὐχαριστέω, ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω. p. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα. præs. pass. εὐχαριστέομαι, οῦμαι. *gratiarum actione celebror*: a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Them. χάρις, *gratia*.
Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio*: &
Εὐχάριστος, ου, ὁ, ἡ, *gratus*: &
Εὐχαρίστως, adv. *placidè*: à them. χάρις, *gratia*.
Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*.
Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor*: fut. εὔξομαι. p. εὖγμαι.
Εὔχειρ, ρος, ὁ, ἡ, *manu præstans*, *fortis*: ab εὖ & χεὶρ, *manus*.
Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium dexteritas*: à præced.
Εὔχεο, Ion. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præ-

præsentis imperat. verbi εὔχομαι, precor.
Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas : &
Εὐχερὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis : &
Εὐχερῶς, facile : ex εὖ & χεὶρ, manus.
Εὐχέσθω, precetur, 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι, quod vide.
Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab
Εὐχετάομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, idem.
Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην. præs. opt. pass. εὐχεταοίμην - ῴμην. à præced.
Εὐχὴ, ῆς, ἡ, votum : ab εὔχομαι, precor.
Εὔχθω, dedicet, 3. sing. perf. imperat. pass. εὔξω, εὔχθω· ab
ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, glorior, dico, precor, opto, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην· f. εὔξομαι. p. εὔγμαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.
Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus : à præced.
Εὐχρηστέομαι, commode tractor : &
Εὔχρηστος, ου, ὁ, ἡ, utilis, valde utilis : ex εὖ & χράω, commodo, utendum do : f. χρήσω.
Εὔχροος, bene coloratus : ex εὖ & χρόα, color.
Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, precor.
Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ, qui vota facit, vel facta exsequi conatur : à præced.
Εὐψυχέω, bono sum animo : f. ήσω. p. εὐψύχηκα· ex εὖ & ψυχὴ, anima, vita.
ΕΥ'Ω, seu εὔω, f. σω, uro, ustulo.
Εὐώδη, acc. sing.
Εὐώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens : ab εὖ & ὄζω, oleo : f. ὀζήσω, & έσω, p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.
Εὐωδία, ας, ἡ, fragrantia : à præced.
Εὔωνος, ου, ὁ, ἡ, vilis pretio. Th. ὠνέομαι, emo.
Εὐώνυμος, ου, ὁ, ἡ, fausti nominis ac ominis, clarus, sinister : quod sinistra certis in rebus felicia habebantur : ex εὖ & ὄνομα, nomen.
Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchrum vultum, aut oculos habet : ab εὖ & ὢψ, vultus, oculus. Th. ὄπτομαι, video.
Εὐωχέω, f. ήσω, convivio accipio : &
Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. act. præcedentis : ab
ΕΥΩΧΙ'Α, ας, ἡ, convivium, epulum : q. ab εὖ & ὀχὴ, cibus.
'Εφ', pro ἐπὶ, in, super, cum gen. & acc. Att.
Ἔφ', dixit, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, dico.
Ἔφα, dixit, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.
'Εφαάνθην, apparui, Poët. pro ἐφάνθην. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω. f. ανῶ. præt. pass. πέφασμαι.
'Εφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, puerilis. Th. ἥβη, pubes.
Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, adolescens : ab eod. th.
Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἔφαγον, a. 2. verbi φάγω, comedo : f. 2. m. φάγομαι. a. 2. inf. act. φαγεῖν.
Ἔφαθ', pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, dico.
'Εφαίνεο, videreris, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφαίνου. ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, appareo : f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. p. πέφαγκα. f. 2. pass. φανήσομαι.
Ἔφαινον, ostendebant, 3. pl. imperf. act. ejusd. verbi.
'Εφάλλομαι, insilio, imperf. ἐφηλλόμην, ου, ετο, f. ἐφαλοῦμαι. a. 1. m. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, salio.
Ἔφαλος, ου, ὁ, ἡ, maritimus : ab ἐπὶ & ἅλς, mare.
'Εφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præs. part. act. verbi ἐφηλόω, clavo affigo : ex ἐπὶ & ἧλος, clavus.
'Εφάμαν, Dor. pro ἐφάμην. quod vide.
Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, dico.
'Εφαμέριος, ία, ον, Poët. & Dor. pro ἐφημέριος, diurnus, temperarius. Th. ἡμέρα, dies.
'Εφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, dico.
'Εφάμιλλος, ου, ὁ, ἡ, par, æqualis, æmulus. Th. ἅμιλλα, certamen.
Ἔφαν, dicebant, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, dixi, a. 2. vel imperf. à φημὶ, dico.
Ἔφανε, a. 2. ind. act. apparuit : &
'Εφάνην, ης, η, emersi, a. 2. ind. pass. à φαίνω, appareo : f. ανῶ, a. 2. ἔφανον. perf. pass. πέφασμαι, p. m. πέφηνα.
'Εφάνθην, apparui, a. 1. ind. pass. verbi ejusd
'Εφανίσθησαν, apparuerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω, appareo.
'Εφάπαξ, semel, adv. ex ἐπὶ & ἅπαξ, idem.
'Εφάπτειν, τινὶ πότμον, Poët. q. d. alligare alicui mortem, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.
'Εφάπτομαι, attingo, capesso : ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango : f. ἅψω. p. ἧφα.
'Εφαρμογὴ, ῆς, ἡ, convenientia, cohærentia : ab
'Εφαρμόζω, accomodo, vel ἐφαρμόττω, quod vide.
'Εφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, adaptare, ab
'Εφαρμόττω, accomodo, quadro : ex ἐπὶ & ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, congruo. Th. ἄρω, apto.
'Εφάρξαντο, obstruebantur, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel ττω, sepio, obstruo : f. ξω. p. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, & in 3. pl. ἐφράξαντο, & per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν, & ἐφάσαν, *dixerunt*, Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico*, vel ἔφασαν, est 3. pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio*. Th. φαῦλος, *vilis*.

Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata*, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι· ex ἐπὶ & ἅπτω, *tango*: f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo & th.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo*, *effugio*. præt. m. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, *insideo*, *insidior*, f. εύσω. p. ευκα. ab

Ἔφεδρος, ου, ὁ, ἡ, *qui in sella sedet*, *assessor*, *adversarius*: ex ἐπὶ & ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐφέζετο, *insidebat*, 3. sing. imperf. &

Ἐφεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἐφέζομαι, ab ἕζομαι, *sedeo*: f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἐφεῖκα, ας, ε, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immisi*: ab ἐφίημι, Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *immitto*: ab eod. th.

Ἐφείδετο, *parceret*, 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, *parco*: f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus*, perf. part. pass. Poët. ἐπειμένος, ab ἐπιέννυμι· ex ἐπὶ & ἕω, *induo*: sed

Ἐφείμενος, *immissus*, est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto*, assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto*: ex ἐπὶ & ἵημι f. ἥσω. a. 2. ἦν.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φείδομαι, *parco*: f. είσομαι. p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. pers. imperat. pass. ab ἐφίημι, *immitto*: quod vide.

Ἐφειστήκειν, per Pleonasm. litteræ ι, pro ἐφεστήκειν, plusq. p. verbi ἐφίστημι, *insto*: quod vide.

Ἐφείσω, *pepercisti*, 2. sing. a. 1. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto*: vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor*: ex ἐπὶ & ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*. a. 2. ἦν.

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps*: ab ἑξῆς, *idem*.

Ἐφέξω, *prohibebo*, *continebo*: f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω.

Ἐφέπειν κρατερὸν ἔγχος, *tractare validam hastam*. Et pro *regere gubernare*. Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *persequor*, Th. ἕπω, *sequor*: a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*, imperf. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. sing. a. 1. Æol. verbi φέρω, *fero*: f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, *immitte*, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἔφεσις, εως, ἡ, *desiderium*, *appetitus*; item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio*: ab iisd.

Ἔφεσος, ου, ἡ, *EPHESUS*, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *sequebatur*, 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἔφεσσαι, *colloca*, Poët. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφίζω, vel ἐφέω. f. 1. ἐφέσω. a. 1. m. ἐφεσσάμην, & Poët. ἐφεσσάμην, inde ἐφεσσάμενος, a. 1. part. m. Th. ἕω, *colloco*.

Ἐφέσσεσθαι, *imponere*, gem. σσ. pro ἐφέσεσθαι. f. 1. inf. m. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *instabat*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφέστημι, pro ἐφίστημι, *insto*: alii volunt dici pro ἐφεστήκεισαν, per Sync. 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι, *sto*.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, *insto*, quod vide.

Ἐφέστιος, , ὁ, ἡ, *domesticus*, *civis*, *indigena*. Tum *qui domi est*, vel *qui domum rediit*: ab ἐπὶ, & ἑστία, *focus*, *domus*.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum*, *chlamys*, *vestimentum*. Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo*.

Ἐφεστῶτα, per Crasin. pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *insto*, quod vide.

Ἐφετμέων, *mandatorum*, gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*: ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor*: ab

Ἐφευρίσκω, *invenio*, vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, *inveniret*, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ & εὑρίσκω, *invenio*: f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, 3. plur. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo*: ex ἐπὶ & ἑψιάομαι, seu ἐψιάομαι, *colloquor*, *ludo*: ab ἑψία, *colloquium*, *illusus*. Th. ἕπω, *dico*.

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf act. verbi ἐφοράω, *intueor*: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*, imperf. ἑώραον, ων. f. άσω. p. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit*, 3. sing. a. 2. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes*, *puberum multitudo*: &

Ἔφηβος, ου, ὁ, *EPHEBUS*, *pubes*, *adolescens*. Th. ἥβη, *pubes*, *pubertas*.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto*. f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐφήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐφάλλομαι, *insilio*. Them. ἅλλομαι, *salio*. quod vide.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, *fibula*: ab ἐπὶ & ἧλος, *clavus*.

Ἔφηλις, ιδος, & ιος, ἡ, *vitium faciei asperæ*: ex inflammatione vel ustione Solis, ab ἐπὶ & ἥλιος, *Sol*.

Ἐφη-

Ἐφηλος, ου, ὁ, *clavis affixus:* ab ἧλος, *clavus.* item *maculis solaribus affectus*, vel *Soli expositus*, ex ἐπὶ & ἥλιος, *Sol.*
Ἐφήμενος, *insidens*, præs. part. ab ἔφημαι, *insideo:* ex ἐπὶ & ἧμαι, *sedeo.*
Ἐφημερία, ας, ἡ, *series, classis:* &
Ἐφημερίαι, αἱ, *vices:* ab ἐφήμερος, *unicum diem durans:* ex ἐπὶ & ἡμέρα, *dies.*
Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines*, *qui* scil. *brevissimum vitæ tempus vivunt:* ab
Ἐφημέριος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐφήμερος, quod vide.
Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur: &
Ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, *quotidianus, diurnus.* Th. ἡμέρα, *dies.*
Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum:* ex ἐπὶ & ἕω, *mitto.*
Ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *ostendo.* f. φανῶ. p. πέφαγκα.
Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.
Ἐφῆπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται. ab ἐφάπτομαι, *attingo, assequor.* Th. ἅπτομαι, *tango.*
Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ & ἁρμόζω, *adapto.* Th. ἄρω, *apto.*
Ἔφησα, a. 1. act. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφήσεις, *impelles*, 2. sing. f. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*
Ἔφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημὶ, *dico.*
Ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re:* ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*, ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector.* f. ἥσομαι. Them. ἡδὺς, *suavis.*
Ἔφθακα, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio.* f. φθάσω· a. 2. ἔφθην.
Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, quod vide.
Ἐφθάρην, *perii*, a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo.* f. ερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.
Ἔφθαρκα, *corrupi*, vide præced.
Ἐφθαρμένος, *interemptus*, part. præt. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.
Ἔφθασα, ας, ε, *præveni, perveni.* a. 1. à φθάνω. f. φθάσω. tanq. à φθάω.
Ἐφθέγγοντο. 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor.* f. φθέγξομαι. p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.
Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. &
Ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.
Ἔφθην, *præveni*, a. 2. ind. verbi φθάνω, f. φθάσω. q. à φθῆμι.

Ἐφθίατο, pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το, factum ex 3. sing. inserto α ante το. à φθίομαι, *corrumpor.* f. φθίσομαι. p. ἔφθιμαι. Th. φθίω, *corrumpo.*
Ἐφθίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *pereo.* perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.
Ἔφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το· à φθίομαι, ab eod. th.
Ἔφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo.* Th. φθέω, idem.
Ἐφθὸς, *elixus:* ab ἕψω, *coquo.* f. ἑψήσω.
Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, *emitto:* ab ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto.*
Ἐφιάλτης, ου, ὁ, *EPHIALTES*, nom. propr. item significat, *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit, incubus*; ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio.*
Ἐφιᾶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἐφίημι, *immitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*
Ἐφιγμένος, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo, assequor:* ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio.* f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Ἐφίει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto.* Th. ἕω, *mitto.*
ἘΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, *caliculus*, vel *simile quid in coronâ.*
Ἐφίεμαι, *desidero.* imperf. ἐφιέμην. præs. part. ἐφιέμενος· ex ἐπὶ & ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.
Ἐφιέμεν, & ἐφιέμεναι, Dor. pro
Ἐφιέναι, præs. inf. verbi ἐφίημι, *immitto.* ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.
Ἐφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.
Ἐφιζάνω, *insideo, instituo:* ex ἐπὶ & ἱζάνω, *sedeo.* Th. ἵζω, idem.
Ἐφίζοισα, ας, ᾶ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, *insidens.* ab eod. th.
Ἐφίημι, *immitto, remitto, permitto.* f. ήσω. p. ἧκα. ab ἐπὶ & ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.
Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act. &
Ἐφίησι, 3. sing. sub. præs. pro ἐφίῃ. à præced. ἐφίημι.
Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐφίημι, quod vide.
Ἐφικέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio.* f. ἐφίξομαι. a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο· ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio.*
Ἐφίκετο, 3. sing. a. 2. m. ab
Ἐφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*, vide ἐφικέσθαι.
Ἐφίκοντο, 3. pl. a. m. præced.
Ἐφικτὸς, οῦ, *quem assequi possumus:* ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus:* ab ἐφικνέομαι, vide in ἐφικέσθαι.
Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφίληθεν. quod vide.
Ἐφίλασα, ας, ε, & in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε. & ἐφίλησαν. à φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*
Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. m. qu. à φίλω, *diligo*, inde a. 1. imperat. m. φίλαι, a. 1. part.

part. φιλάμϑμ@, etiam posset esse imperf. pass. à φίλημι. vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμίω, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, amo. Th. φίλ@, amicus.

Ἐφίλειτο, amabatur, imperf. à φίλημι, pro φιλέω.

Ἐφίλεν, Dor. pro ἐφίλουν. 3. pl. imperf. verbi φιλέω, diligo. Th. φίλ@, amicus.

Ἐφίληϑεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήϑησαν, 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi & th.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλέω. Th. φίλ@.

Ἐφιλονείκουν, 3. pl. imperf. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo. f. ήσω· ex φίλ@, amicus, & νεῖκ@, ε@, τό, rixa, jurgium.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philosophor: ex φίλ@, & σοφὸς, sapiens,

Ἐφιμείρω, idem quod simplex ἱμείρω, desidero, f. ερῶ. p. κα. a. 1. pass. ἱμέρϑίω, ης, η.

Ἐφίμερ@, ε, ὁ, ἡ, amabilis: ab ἵμερ@, desiderium. Th. ἱμείρω, desidero.

Ἐφίζει, insidet, incubat, Dor. pro ἐφίζει. 3. sing. præs. ab ἵζω, sedeo.

Ἐφίςη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίςαϑι, præfice, præs. imperat. seq. verbi.

Ἐφίςημι, in[illegible]o, supervenio, sisto, præficio. f. ἐπιςήσω. p. ἐφέςηκα. perf. part. ἐφεςηκώς, ότ@. & per Crasin ἐφεςώς. a. 2. ind. act. ἐπέςίω. ης, η supervení, cum dat. a. 2. imperat. ἐπίςηϑι, ήτω. a. 2. sub. ἐπιςῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἐπιςάς, άντος, & in f. g. ἐπιςᾶσα, ης, ex ἐπὶ & ἵςημι, sto.

Ἔφλαδον, obstrepui, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, inarticulatè loquor.

Ἔφλεξα, ας, ε, excussi, a. 1. ind. verbi φλέγω, uro. f. ξω. p. χα. perf. pass. πέφλεγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχϑίω.

Ἐφλέχϑη, flagravit, 3. sing. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐφόϐηϑεν, territi fuerunt, Bœot. Sync. pro ἐφοϐήϑησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐφοϐήϑίω, ης, η. verbi φοϐέω, metum incutio. f. ήσω. p. πεφόϐηκα. Them. φέϐομαι, timeo. p. m. πέφοϐα.

Ἐφόϐησα, ας, ε, a. 1. ind. ejusd. verbi.

Ἐφοδεύσομϑμ, 1. pl. f. 1. act. ab

Ἐφοδεύω, iter facio. f. εύσω· ex ἐπὶ & ὁδὸς, via.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, viaticum do, instruo: ab

Ἐφόδιον, ε, τό, viaticum, quod ab

Ἔφοδ@, ε, ἡ, via, seu ratio, apparatus, aditus, accessus, impetus: ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ἐφοίτα, ibat, 3. sing. imperf. verbi φοιτάω, ᾶ. f. ήσω.

Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide. vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.

Ἐφόνευσε, interfecit, 3. sing. a. 1. act. verbi φονεύω. Them. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Ἐφοπλίζω, armo, apparo, f. σω. p. κα. a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. inf. act. ἐφοπλίσαι &

Ἐφοπλισόμεϑα, præparabimus. ejusd. 1. pl. f. 1. m. Poët. Ex ἐπὶ, & ὅπλον, arma.

Ἐφοράω, f. ἐπόψομαι, p. ἐφεώρακα. intueor, observo, visito: ab ἐπὶ & ὁράω, video.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inspectio ephororum magistratus: ab eod. th.

Ἐφόρεις, ferebas, imperf. act. verbi φορέω, gesto. Th. φέρω, fero.

Ἐφόρδυν, ferebant, Dor. pro ἐφόρεον, verbi φορέω, quod à φέρω. f. οἴσω.

Ἐφορμαθεὶς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. pass. ab

Ἐφορμάω, f. ήσω, p. ηκα. a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, ruo in, impetum facio: ex ἐπὶ & ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ἐφορμήσασθαι, aggredi, ejusd. a. 1. inf. m.

Ἔφορ@, ε, ὁ, inspector, patronus: ἔφοροι, EPHORI, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, intueor, observo: quod ex ἐπὶ & ὁράω, video.

Ἐφόσον, pro ἐφ' ὅσον, in quantum, quoad.

Ἔφραδον, dixi, a. 2. ind. act. verbi φράζω, dico. f. σω. 3. sing. a. 1. m. ἐφράσαϑ', pro ἐφράσατο.

Ἐφραϑὰ, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. fructifera.

Ἐφραὶμ, ὁ, nomen filii secundi Josephi, item nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. sese propagans.

Ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel --ττω, sepio, occludo. f. ξω.

Ἐφράσαϑ', pro ἐφράσατο, cogitavit, 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, cogito. f. σω. a. 2. ἔφραδον.

Ἔφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Ἐφράσαντο, consultaverunt, 3. pl. a. 1. m. Poët. gem. σ. ejusd. verbi φράζω.

Ἐφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, fremo.

Ἔφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, torreo. f. ξω.

Ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φύμι. Th. φύω, nascor sum.

Ἐφυϐρίζω, contumeliâ afficio. f. ίσω. p. ἐφύϐρικα· ex ἐπὶ & ὑϐρίζω, idem. Th. ὕϐρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἔφυγον, ες, ε, fugi, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, fugio. f. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ἐφύγοσαν, 3. pl. a. 2. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi φεύγω, fugio.

Ἐφύη, enatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. à φύω, vel φύμι, nascor.

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, custodio. f. ξω. p. πεφύλαχα.

Ἔφυον, ες, ε, a. 1. & ἔφυν, per Syncop. pro ἔφυσαν,

ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. verbi φῦμι, à φύω, *nascor*.

Ἐφύπερθε, & -θεν, *desuper*: quod ex ἐπὶ & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ *super*.

Ἔφυρον, *rigabant*, 3. pl. imperf. verbi φύρω, *rigo*. f. ρῶ, & Æol. φύρσω.

Ἐφύσα, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo*, *inflo*.

Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi φυσιόω, *inflo*. f. ώσω. p. πεφυσίωκα. Th. φυσάω, *sufflo*.

Ἐφύσαη, Dor. pro ἐφύσα, 3. sing. imperf. à φυσάω, pro quo & φυσάω· vide in ἐφύσα.

Ἐφύτευσ' pro ἐφύτευσε, *plantavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto*, Th. φύω, *gigno*.

Ἐφφαθὰ, Syriacum verbum, vertitur, *aperitor*. Marc. 7. 37.

Ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino*. f. ίσω. p. πεφώτικα. quod à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Ἐφώνεεν, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἔχ' pro ἔχε, *contine*, præs. imperat. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχαδον, ες, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω. f. χάσω, hio.

Ἐχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo*. f. χαρῶ. p. κέχαρηκα. a. 1. m. ἐχηράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *demitto*. f. άσω p κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, *difficilem me præbui*, a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor*. quod à χαλεπὸς, *difficilis*, *gravis*. Them. χαλέπτω, *lædo*.

Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *hisco*. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα,

Ἐχαράκου, 3. sing. imperf. act verbi χαρακόω, *vallum circumduco*: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent*. Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*.

Ἐχάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. verbi χαράσσω, f. ξω, *sculpo*.

Ἐχάρην, ης, η, & in 1. pl. ἐχάρησαν, *gavisi sunt*, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, *gaudeo*. quod vide.

Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*. f. ίσομαι. Th. χάρις, *gratia*.

Ἔχε, *præbe*, præs. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἔχεα, *effudi*, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς *habere in se operibus, & circa consilia*. Id est, *in factis & consiliis occupatum esse*. Et ἔχειν pro εἶναι, *esse*, *versari*. Et pro διοικεῖν, *administrare*,

Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi χειροτονέω, *per suffragia creo*: ex χεὶρ, & τείνω, *tendo*.

Ἐχέμεν, Ion. & Dor. ἐχέμεναι, pro ἔχειν, præs. inf. act. ab ἔχω, *habeo*. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐχέμονα, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nomen propr.

Ἔχεν, *habebat*, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, inf. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, *ECHENEIS*, pisciculus qui & *remora* appellatur; ab ἔχω, *detineo*, & νηῦς, *navis*.

Ἔχεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκής, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐχεπευκὲς, *amarus*, *mortifer*: ab ἔχω & πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo*. *picea*, quasi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ, ἡ, *qui gemitus ac suspiria affert*: *perniciosus*: quod ab ἔχω, *habeo*, & στόνος, *gemitus*: quod à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Ἔχετ' pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, *teneo*, *habeo*. Vel ἔχετ' pro ἔχε, & τε, enclit.

Ἐχέτην, *tenebant*, pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ου, ὁ, *dives*: ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*: παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur*. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi*, & in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐχεύατο, *effudit*, 3. sing. a. 1. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. pl. ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ, ἡ, *cordatus*: ex ἔχω, *habeo*: & φρὴν *mens*.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. ρῶ.

Ἔχῃς, *habeas*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ' pro ἔχθαιρε. *odio prosequere*. præs. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Them. ἔχθος, *odium*.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*, 3. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio prosequuntur*, 3. pl. præs. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ. a. 1. ἤχθηρα, *odio prosequor*, *odi*. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἔχθῃ, *oderit*, 3. sing. præs. ab ἔχθω, *odio prosequor*. Th. ἔχθος, *odium*.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri*, adv. q. ab ἔχομαι, *adhæreo*. Hesternus enim dicitur ἐχόμενος hodierno, id est, *proximus*, *contiguus*.

Ἐχθήρειε, *inimicus sit*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω, quod vide.

Ἐχθήρω,

'Εχθήρω, *odio habeam*, a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
'Εχθήσομαι, *inimicus ero*, f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος, *odium*.
"Εχθιστος, ίστη, ιστον, *inimicissimus*, superl. grad. ab ἐχθρός, *invisus*. comp. ἐχθίων. superl. ἔχθιστος. Th. ἔχθος, *odium*.
'Εχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor*, *invisus fio*, *sum odio* : ab
'Εχθοδοπὸς, ȣ, *odiosus*, *invisus* : quasi ἐχθοοπός, Pleonasm. τȣ δ. ab ἔχθος, *odium*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *visus*, seu *vox*, *quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum*. Th. ὄπτομαι, *video*. Quid si ab ἔχθος, & δουπέω, ut sit, *odium resonans*, abiens in convitia.
"ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium*, *inimicitiæ*. q. ab ἔχομαι, *absisto*, *desino* : ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τȣ χωρίζεσθαι.
"Εχθρα, ας, ἡ, *inimicitia* : &
'Εχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus*, *a*, *um* : ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.
'Εχθρότατος, ȣ, ὁ, *inimicissimus*, Poët. pro ἔχθιστος, superl. ab ἐχθρὸς, quod vide.
'Εχίδνιον, ȣ, τὸ, *viperula*. seu *catulus viperæ* : dimin. ab ἔχις.
"Εχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina : ab ἔχις. Est & nomen mulieris.
'ΕΧΙΓΝΟΣ, ȣ, ὁ, *ECHINUS*, qui terrestris est, & *erinaceus* etiam appellatur, &, marinus; à spinis quibus ἔχεται. Est & *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem : item *ollæ genus*.
'Εχιόδηκτος, ȣ, ὁ, ἡ, *morsus* (vel *ictus*) à *vipera* : ab ἔχις, & δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.
"ΕΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, *ANGUIS*, *vipera* mas, hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fæmina. ἐχίδνιον, ȣ, τὸ, *viperula*.
"Εχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*, *junctura* : idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, *teneo*.
"Εχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, quod vide.
"Εχοισα, Dor. pro ἔχουσα, *habens*, præs. part. f. g. ab ἔχω.
'Εχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.
"Εχομεν, 1. pl. præs. ind. verbi ἔχω, *habeo*.
'Εχομένη, ης, ἡ, *dies perendinus*. q.d. *cohærens* crastino. Th. ἔχομαι, seu ἔχω.
"Εχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἔχω, *habeo*.
"Εχονθ' pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. ejusd. verbi. ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent*.
'Εχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν. gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.
'Εχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco*, *saturo*. f. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen*.
"Εχουσ', pro ἔχουσι, *habent*, 3. pl. præs. ἔχω.
"Εχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio*. ut παύω, ἔπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo*, *commodo*, *vaticinor*. Vel per Tmesin pro ἐξέχραον.
"Εχρῆν, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, inf. χρῆναι.
'Εχρησάμεθα, 1. pl. a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. verbi χράομαι, *utor*. f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.
'Εχρήσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χράω, *oracula edo*.
'Εχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. χράομαι, vide ἐχρησάμεθα.
"Εχριεν, *unxit*, 3. sing. imperf. à χρίω, *ungo*. f. ίσω. p. κέχρικα.
"Εχρισε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.
'Εχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*. quod vide.
'Εχρόωντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*. Them. χράω.
'Εχύη, 3. sing. a. 2. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.
'Εχύθην, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
'Εχύμην, & in 3. pl. ἔχυντο, 1. sing. & 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω. perf. pass. κέχυμαι.
'ΕΧΥΡΟ'Σ, ȣ, *munitus*, *firmus*, *tutus* : ὀχυρὸς, ȣ, idem. q. ab ἔχω, *firmiter teneo*.
'Εχυρόω, -ῶ, *munio*, *firmo* : &
'Εχυρῶς, adv. *tutò firmè* : ab ἐχυρός.
"ΕΧΩ, *habeo*; *possum*; *ago*; *impetro*; *administro*, *guberno*; *affectus sum*. præs. opt. ἔχοιμι, & in 2. pl. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε. (ι recipiens loco augmenti.) f. ἕξω, & σχήσω, ab inus. σχέω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε. a. 2. imperat. σχές. a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἕξις, *habitus*. ἐχέτλη, *stiva*. σχῆμα, *habitus*, *species*, *forma*. σχηματίζω, *effingo*. σχέσις, *habitudo*, *affectio*. ἀνέχω, *sustollo*, *sustineo*, *retineo*. ἀνοχὴ, *tolerantia*. ἀπέχω, *abstineo*. ὑπέχομαι & ὑπισχνέομαι, *polliceor*. ὑπόσχεσις, *pollicitatio*. εὐεξία, *bona corporis habitudo*. καχεξία, *mala corporis habitudo*. πλεονεξία, *avaritia*. πλεονεκτέω, *plus habeo*. *superior sum*. πλεονέκτης, *avarus*. δᾳδοῦχος, *facem habens*. εὐνȣχος, *eunuchus*. ἡνίοχος, *auriga*. ἐντελεχὴς, *perfectus*, *assiduus*. ἐντελέχεια, *perfectio*, *actus continuus*, *motio perennis*. εὐσχήμων, *decorus*. εὐσχημοσύνη, *decor*, &c. de quibus suis in locis.
"Εχωντι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant*, 3. pl. præs. sub. ab ἔχω.
'Εχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio*, *accedo*, *eo*.
'Εχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, *bilis*.

'Εχώϑlω, ης.η, *aggestus fui*, a. 1. ind. pass. verbi χόω, unde χωννύω, vel χώννυμι. f. χώσω. Th. χέω, *terra aggesta exstruo*.

'Εψαθάλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ψαθάλλω, *tracto*, *contrecto turpiter*. q. à ψάω, *tango*.

'Εψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ψάλλω, *psallo*, *tango leniter*, f. αλῶ, p. ἔψαλκα.

"Εψατο, *tetigit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅπτω, *tracto*.

"Εψεαι, pro ἕψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, *sequor*, *ago*.

"Εψειν, & Ion. & Poët. ἑψέειν, præs. inf. ab ἕψω, *coquo*, quod vide.

"Εψεται, 3. sing. f. 1. & ἕψεσθαι, f. inf. m. verbi ἕπομαι, *sequor*.

'Εψεύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω, *fallo*.

'Εψεύσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ψεύδω, *fallo*: f. σω. a. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. m.

'Εψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: quod vide.

"Εψημα, ατος, τὸ, *pulmentum*: &

"Εψησις, εως, ἡ, *coctio*, *elixatio*: &

'Εψητὴς, ῦ, ὁ, *coctor*: &

'Εψητὸς, ῦ, *coctus*; item subst. *pisciculus quidam*: omnia à perf. pass. verbi ἕψω, *coquo*.

'Εψία, ας, ἡ, *colloquium*. Th. ἕπω, *dico*.

'Εψιάασθαι, Poët. Pleonasm. pro ἑψιᾶσθαι, *dixisse*: verbi ἑψιάω, quod formant ab ἕψω, fut. verbi ἕπω, *dico*.

'Εψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.

'Εψιόωντο, Poët. & Ion. pro ἑψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἑψιάομαι, *colloquor*. Th. ἕπω, *dico*.

'Εψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto*, seu *allicio*: ex ψυχὴ, *anima*: & ἄγω, *duco*.

"Εψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*: f. ξω.

"ΕΨΩ, *coquo*. f. ἑψήσω. p. ηκα. inde ἕψησις, *coctio*: ἑψητὴς, *coctor*, &c.

"ΕΩ, f. ἔσω, *induo*; item, *mitto*, *colloco*: unde εἷμα, *indumentum*: ἱμάτιον, *vestis*. ἐσθὴς, idem: ἕννυμι, *induo*. ἀμφιέννυμι, *circum induo*. ἵεω & ἵημι, *mitto* ἀφίημι. *dimitto*. ἄφεσις, *dimissio*. συνίημι, *committo*; item. *intelligo*. Σύνεσις, seu ξύνεσις, *coitio*; item *intelligentia*.

"ΕΩ, f. ἔσομαι, *sum*, *eo*: εἰμὶ, *sum*, οὐσία, *essentia*. ἔξεστι, *licet*. μετουσία, *communicatio*, *consortium*. πάρειμι, *adsum*. παρουσία, *præsentia*. Σύνειμι, *unà sum*, *conversor*. Συνουσία, *conversatio*: εἶμι, *eo*.

"Εω, ἕῃς, *miserim*, a. 2. sub. Poët. pro ὧ, ἧς, ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἦν.

"ΕΩ, accus. sing. ab ἕως, *aurora*.

'ΕΩ, ἔῃς, ἔῃ, *sim*, *sis*, *sit*, Poët. pro ὦ, ἧς, ᾗ, præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus*, *a*, *um*, Th. ὅς, *qui*.

'Εῶ, contractè pro ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. p. εἴακα.

"Εωγα, *aperui*. p. m. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

"Εωγμαι, *patefactus sum*, perf. pass. Att. ind. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

'Εωγυῖα, *aperta*, perf. part m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ὦγα præt. m. verbi οἴγω. p. m. part. Att. ἐωγώς.

"Εωθα, p. m. Æol. & Ion. pro εἴωθα, *solitus sum*: ab ἔθω, *soleo*. p. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ός· & Ion, ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, *mos*.

"Εωθεν, adv. *manè*, *diluculo*: ab ἕως, *aurora*.

'Εώθεν, *pellebant*, imperf. act. Att. pro ὤθεον, ουν· verbi ὠθέω, f. ὠθήσω & ὤσω.

'Εῴκειν, *similis eram*, plusq. p. Poët. ex Att. præt. m. ἔοικα· verbi εἴκω. p. m. οἶκα & ἔοικα.

"ΕΩΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *hesternus*, *pridianus*, q. ex ἕως & ὀλλύω, quod est, *perditæ*, seu *præteritæ diei*: propriè dicitur de cibis relictis. per Metaph. pro *marcido*, & *obsoleto*.

'Εώλπειν, *speraveram*, plusq. p. Poët. & Att. pro ἠόλπειν, verbi ἔλπω, *sperare facio*. præt. m. ἔολπα.

'Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. ab ἵημι, pro ἕω, significante πληρόω, *impleo*.

'Εῷμι, *sinerem*, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *sino*. p. εἴακα.

'Εὼν, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ὢν præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. *sinebam*, imperf. verbi ἐάω, *sino*. a. 1 εἴασα.

'Εώνημαι, *emi*, perf, Att. pro ὤνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

'Εωνύμην, *emebam*, Att. pro ὠνούμην, & ἐωνοῦντο, 1. sing. & 3. pl. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*: f. ὠνήσομαι.

'Εῳνοχόουν, *vinum fundebam*, Att. pro ᾠνοχόουν, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*: f. χεύσω.

'Εῷος, ου, *EOUS*, *matutinus*, *orientalis*: ἑῴα, *oriens*: ab ἕως, *aurora*.

"Εωξα, *aperui*, Att. pro ὦξα, a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

'Εώρα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video*: sic ἑώρακα, pro ὥρακα, perf. Att. ἑωρακὼς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act.

'Εώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, *suspendium*; *vas pensile*. Th. αἰορέω, *suspendo*.

'Εώργειν, *feceram*, plusq. p. m. Poët. & Att. à præt. m. ἔοργα, verbi ἔργω. seu potius,

ης, ῥέζω, *facio* : f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω præt. m. ἔοργα, & per Metath. ἔ-οργα,

Ἑώρταζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, *festum*.

Ἑώρων, pro ὥρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

Ἕως, & Poët. εἵως, idem quod ὡς· ex quo factum est per Att. Pleonasm. τῦ ε, *ut*, *dum*, *usque*, *interim*, cum genit : item sine casu.

Ἕως, ω, ἡ, *aurora*, in accus. ἕω· apud oratores pro ἠὼς, όος, & contractè ῦς, idem.

Ἔωσα, *repuli*. Att. pro ὦσα, a. 1. act. &

Ἐωσάμην, & in 3. pl. ἐώσαντο. a. 1. m. Att. verbi ὠθέω, *pello*. f. ὤσω.

Ἐώσθην, *rejectus sum*, a. 1. Att. pro ὤσθην· ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι. verbi ὠθέω, f. ὤσω.

Ἔωσι & ἔωσιν, Ion. pro ὦσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔωσται, Att. pro ὦσται, 3. sing. perf. pass. vide ἐώσθην.

Ἕωστε, pro ὥστε, *ut*, *ita ut* : ab ὡς & τε.

Ἑωσφόρος, ου, *lucifer* : ab ἕως, pro ἠὼς, *aurora* : & φέρω, *fero*. f. οἴσω.

Ἑωῦτῦ, Ion. pro ἑαυτῦ, *sui ipsius* : vel pro σεαυτῦ, *tui ipsius* : &

Ἑωϋτῷ, pro ἑαυτῷ. sic ἑωϋτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi*.

Z

Z Nota sextæ apud Græcos literæ. In numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε, & ζ, interponitur ς, pro senario. Septenarium millenarium denotat hoc modo, Z, ζ.

Z, Doricè, in plerisque nominibus ac verbis, in σδ, resolvitur : ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in composit. ἐπίτασιν significat, ut ἄγαν, & ἄγαν, *valde*, *admodum* : Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος. pro διαβάλλειν, & διάβολος. Est etiam ζα, à ζέω, *ferveo*.

Ζαβαρεῖον, *repositorium* : vide *Zabaria*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica* : ex ζαβοῖς, *annulis*, vide *Zaba*, in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, *curvus*, ἀγκύλος, στρεβλός.

Ζαβυλὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *cohabitatio*,

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est, *falx* : per Syncop. dici volunt quasi ζάγκυλον à ζα & ἀγκύλον. inde Angl. Sickle.

Ζαεὶς, præs. part. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄημι, *flo*, *spiro*. Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, έος, ὁ, ἡ, *vehementer flans* : ab ἄω, *flo*, *spiro*, & ζα, in compos. *valde*.

Ζαθέοιο, gen. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ου, *valdè divinus* : in accus. fœm. gen. ζαθέην. pl. ζαθέας· ex ζα, particula intens. & θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vixissent*, per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præs. opt. ζαίην, ης, η. à ζῆμι. pro ζάω, *vivo*. inf ζῆν, pro ζᾶν.

Ζάκανον, *adscriptio dati in litteris*, Suid. vide *Sacanum*, in Latin. Etymolog.

Ζακελτίδες vel ζεκελτίδες, *rapæ*, vel *cucurbitæ* : etiam ζακυνθίδες, ab insula Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, *furiosus*, *valde iracundus* : ex ζα, & κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ, nomen viri : Syriac. *justus*.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ου, ὁ, *gazophylacium* : an γαζάκχος legend. vox ab Hebræis retenta.

ΖΑ'ΛΕΙΑ. ας, ἡ, *ZALIA*, *laurus Alexandrina*, an à θάλλω;

Ζαλοῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præs. imperat. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*, Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo*, *procella* : à ζα & ἄελλα. vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, *agitata aqua & fluctuans* : à ζάλη,

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor*, *beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*. quod vide.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, *oleum è baccis olivarum*. an à *samsa*. qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magna vi ago*, *vires intendo* : à

Ζαμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *vehemens*, *validus*. ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus*, *valdè iracundus* : ex ζα & μένος, τὸ, *mens*, *robur*.

Ζαμένησε, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω, quod vide.

Ζὰν, Ζανὸς, Dor. pro ζῆν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*. gen. Διός. quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζηνώ, όος, οῦς, ἡ, *JUNO*. à Ζάν.

Ζάπλουτος, ου, ὁ, ἡ, *prædives* : à ζα & πλοῦτος, *divitiæ*,

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri. ἄκλιτον. Hebr. *ortus*.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαραβοτάνη, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, *quæro*. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω,

Ζατρέω, *in pristino torqueo* ; ex ζα & τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *saginatus*, *pinguis* : ex ζα Epitat. & τρέφω, *nutrio*. f. θρέψω a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, *genus lusus*. ζατρικίζειν, *ludere zatricium*. An ludus scacchorum, qui tremen-

tremendam militiam pingit. q. à ζα & τρέειν.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ, ὁ, ἡ, *simplex*, *durus*, *agrestis*, *vehemens* : q. ex ζα, & ἀφελὴς, *simplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valde simpliciter*, *iracundè*. à præced.

Ζαφλεγὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *valdè urens*, *florens*: ex ζα & φλέγω, *uro*.

Ζαχρειὴς, & ζαχρηὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *valdè utilis*, *vehemens*, *acris*. gen. pl. ζαχρειῶν· ex ζα, *valdè*, & χράω, *invado furiosè*. Vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas*, *utilitas*.

Ζαχρεῖ☉, ου, *qui est valdeegens* : ex ζα & χρεία, *necessitas*.

Ζάχρυσ☉, ου, ὁ, ἡ, *dives auri* : à ζα & χρυσὸς, *aurum*.

Ζὰψ, *mare*. forte à fervore aquæ, à ζέειν.

ΖΑ'Ω, *vivo*, *vigeo*, *revivisco*, *lætus sum*. imperf. ἔζαον. præs. part. ζάων ζῶν, ζάουσα ζῶσα, ζάον ζῶν. f. ζήσομαι, ῃ, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ζήσας, ασα, αν. hinc ζωὸς, *vivus*. ζωὴ, *vita*. ζῶον, ου, τὸ, *animal*. ἀείζω☉, ου, ὁ, ἡ, *immortalis*.

ΖΕ'Α, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA*, *far*, *frumenti species*, *spelta* : forte à ζάω, quod inde sit victus.

Ζεβεδαῖ☉, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *dos*, *dos*.

Ζεγέρεις, nomen Lybic. quod Græcè sonat βουνοὶ, id est, *colles*. Sic autem apud Lybias quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρ☉, ου, ὁ, ἡ, *fertilis*, pro ζήδωρ☉, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, à ζῆν & δῶρον, *munus*.

Ζείουσα pro ζέουσα, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*. f. έσω. a. 1. part. pass ζεσθεὶς.

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, & Ion. ζειρὴ, ῆ, *vestis genus*, *catena*.

Ζειρέω, *aromata facio*. puto à ζειρὸς.

Ζειρὸς, ποικίλ☉, *varius*, an à ζα & εἴρω, *necto*, ut sit valdè nexus ?

Ζείω, pro ζέω, *ferveo*, quod vide.

Ζέλκια, *olera*, Phrygib. q. à ζάω, quod inde sit victus.

Ζέλλω, *jacio*. Hesych.

Ζεννύω, & ζέννυμι, *fervefacio* : à ζέω, *ferveo*.

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. act. &

Ζεσθεὶς, έντ☉, *fervefactus*, a. 1. part. pass. à ζέω, a. 1. pass. ἐζέσθην.

Ζέσις, ι☉, ἡ, *fervor*. &

Ζεςὸς, ἡ, ὸν, *fervidus*, *a*, *um*, à ζέω, *ferveo*.

Ζευγίτης, ου, ὁ, *jugalis*, *jugo astrictus* : &

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum* : à ζεῦγ☉. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦγμα, ατ☉, τὸ, *junctura*, *conjunctio*; item *ZEUGMA* figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans : a 1. perf. perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo*,

Ζευγνύασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. &

Ζεύγνυσι, Dor pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo*, *copulo*. f. ζεύξω. p. ἔζευχα. perf. pass. ἔζευγμαι. hinc compos. ὑποζευγνύω, *subjugo*, ὑπόζευξις, *subjunctio*. ὑποζύγι☉, *subjugis*. δίζυξ, γ☉, ὁ, ἡ, *bijugis*. δίζυγ☉, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ζεῦγ☉, ε☉, τὸ, *jugum*, *par*, *bigæ*, *vehiculum*, Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*. &

Ζευκτὸς, ου, ὁ, ἡ, *conjugatus*, *junctus* : à perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμεν☉, *jungens*, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*. à 2. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, ό☉, ἡ, nomen mul. q. d. *conjugans* : à ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *gusto*. apud Hesych. Th. γεύω. sic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι,

ΖΕΥ'Σ, *Jupiter*; *deus*, gen. Διὸς, dat. Διΐ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro *aëre*, hinc δῖ☉, ου, *divinus*.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, & Ion. οιο, ὁ, *ZEPHIRUS*, *Favonius*. q. ζωηφόρ☉, *vitam ferens*, aut ea quæ ad vitam attinet. hinc ζεφυρίη πνοὴ *Zephyrius flatus*.

ΖΕ'Ω, *ferveo*, *bullio*, *scateo*, f. ζέσω. p. ἔζεκα, verbum fictititium à sono : hinc Angl. to **seethe**.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζᾶ, præs. imperat. à ζάω, *vivo*. vel ζῇ, *vivit*, Dor. pro ζᾷ, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.

Ζῆθι, *vive*, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάε, ζᾶ, formant præs. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta syllaba θι, à ζάω, *vivo*.

Ζῆθ☉, idem ac ζύθ☉, quod videas.

Ζηλήμων, ον☉, ὁ, ἡ, *invidus*, *zelotypus*, q. à ζηλέω, *æmulor*. Th. ζῆλ☉, *æmulatio*.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλ☉.

ΖΗ~ΛΟΣ, ου, ὁ, *æmulatio*, *invidia*, *ZELUS*, *amor cultus divini*. q. à ζέω, *ferveo*. Est enim fervidus affectus. hinc ζηλόω, *æmulor*, ζηλωτὴς, *æmulus*. κακόζηλ☉, *malus & infelix æmulator*. κακοζηλία, *mala & infelix æmulatio*. & Angl. **Zeal, Zealous ; jealous, jealousy.**

Ζηλοτυπέω, f. ήσω. *zelotypus sum*, *zelo ducor*, *æmulor*, *invideo* : &

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA*, *æmulatio* : à

Ζηλότυπ☉, ου *ZELOTYPUS*, *invidia percussus*. q. ζήλῳ τυπεὶς, ex ζῆλ☉ & τύπτω, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor*, *ambio*, *zelo*, *invideo*; item, *depe-*

depereo. cum acc. f. ώσω. p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia*: à perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Ζηλώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτὴς, ου, ὁ, *æmulator, accenſus zelo*; Angl. a **Zealot.** quod &

Ζηλωτὸς, ου, *æmulandus*, in compar. ζηλωτότερος, (& in pl. f. g. ζηλωτοτέραι.) à perf. paſſ. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulcto*. f. ώσω. p. ἐζημίωκα. a. 1. paſſ. ἐζημιώθην, à ζημία.

Ζημιωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta, damnum*: &

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à perf. paſſ. verbi ζημιόω.

Ζῆν, pro ζᾶν, Dor. præſ. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, Ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter*, accuſ. ζῆνα. pro ζῆνα. Item Ζὰν Ζανὸς, & Dor. Δὴν, Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Juriſperiti. Gr. *Jovius*,

Ζῇς, pro ζᾷς, Dor. *vivis*. 2. ſing. præſ. à ζάω. a. 1. inf. act. ζῆσαι.

ζήσῃ, vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῃ, εται. *vivam*, f. 1. m. ejuſdem verbi ζάω.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, ὁ, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, *quære*, præſ. imperat. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζητεύῃς, *quæras*, præſ. ſub. à

Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, quod vide.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro, ſtudeo, requiro*. imperf. ἐζήτουν. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. præſ. paſſ. ζητέομαι, *quæror*. imperf. ἐζητεόμην, ούμην, οῦ, οῦ, εῖτο, εἶτο. hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæſtio, quæſitum*: &

Ζήτησις, εως, ἡ, *inquiſitio, quæſtio*: &

Ζητητικὸς, ου, *inquiſitivus*; omnia à perf. paſſ. verbi ζητέω, *quæro*.

Ζητήσωμεν, *inquiramus*. 1. pl. a. 1. ſub. act. &

Ζητοῦσιν, *quærunt*, 3. pl. præſ. ind. à ζητέω, quod vide.

Ζηρεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ſervi puniuntur*: à ζα & ῥέω, *timeo*.

Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat*, præſ. imperat. act. à ζάω, quod vide.

Ζητῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. à ζητέω, *quæro*.

Ζιβυνὴ, ης, ἡ, idem quod σιβύνη. vide in Lat. Etym. *Sibyna*.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta. vide in Lat. Etymol. Angl. **Ginger.**

Ζιγός, ου, ἡ, *ſonus apum*. à ſono.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ZIZANIUM, lolium*. corruptela, ζίτου.

Ζίω, *quæro*.

Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζορκάδες, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. *exulans in Babel*.

Ζώσθω, præſ. imperat. paſſ. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.

Ζοφερόφι, gen. Ion. à

Ζοφερὸς, οῦ, *caliginoſus*. Th. ζόφος, *caligo*.

Ζοφόεις, εντος, *tenebroſus*: Poëticum eſt, à

ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ, occaſus*; q. ζάνοφος· ex ζα, & νέφος.

Ζοφόω, -ῶ, f. ώσω. *obtenebro*: à ζόφος.

Ζοφώδης, εος, ὁ, ἡ, & ζόφερος, ου, idem quod ζοφόεις, & ab eod. th.

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obſcuratio, tenebræ, obſcuritas*: à perf. paſſ. verbi ζοφόω.

Ζυγέντες, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι, *jungo*. f. ζεύξω.

Ζυγὶν, ης, ἡ, *conjugium*: ab eod. th.

Ζύγιος, ου, *jugalis*: à

Ζυγὸς, ου, ὁ, & ζυγὸν, τὸ, *Jugum*. in pl. ζυγοὶ, & ζυγὰ, *ſtatera*. αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, *jugo, ſubmitto, JUNGO*: à ζυγός.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, *jugamentum*: à perf. paſſ. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *ZYTHUS, potus ex hordeo, cerevißia*. quia fit ζέσει αἴθους, *fervore ignis*. Eſt enim ζύθος, ζέμα, *quoddam*, id eſt, *potus coctus*.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*. q. à ζέω, quia maſſam *fervere* facit. Hinc ἄζυμος, ου, ὁ, ἡ, *fermenti expers, non fermentatus*.

Ζυμόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐζύμωκα, *fermento*, à ζύμη.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, *fermentum*: &

Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*: à perf. paſſ. v. ζυμόω.

Ζωαγραφέω, & ζωαγραφέω, *depingo*: ζῶα, γράφω.

Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. m. eiuſdem verbi.

Ζωάγριον, ου, τὸ, *præmium pro vita ſervata*: à ζωγρέω, *vivum capio, è cæde conſervo*: à ζωὴ, *vita*, (quod à ζάω, *vivo*,) & ἄγρα, *captura*.

Ζωγραφέω, f. ήσω, *pingo*: &

Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*: à

Ζωγράφος, ου, ὁ, *pictor*: propriè qui ζῶα γράφει.

Ζώγρει, *vivum cape*, præſ. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, q. ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio, vitæ parco*; item *vivifico*. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι· quod ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*) & ἄγρα, *captura*.

Ζωγρεία, & εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρίν.

Ζωγρα-

Ζωγρίας, ϐ, ὁ, *vivus.* in accus. ζωγρίαν· & hinc
Ζώγρία, ας, ἡ, q. d. *viva captio:* ab iisd. vide in ζωγρέω.
Ζωδιακὸς, ϐ, *ZODIACUS*; in quo ζώδια· à
Ζώδιον, ϐ, τὸ, *animalculum*, *signum cæleste*, in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo.*
Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. ζάειν, præs. inf. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo.*
Ζώειν, Ion. & Poët. pro ζῆν.
Ζώεσκον, imperf. Ion. & Poët. pro ἔζωον, verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo.*
Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita.* item *sumptus ad vitam sustentandam.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζώῃ, *vivat*, 3. sing. præs. sub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo.*
Ζώην, *viverem*, præs. opt. Att. pro ζῴμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω, *vivo.*
Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζωθάλμιος, ϐ, *vividus*, *almus*, quia ζωὴν, θάλπει, *vitam fovet.*
Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita.*
Ζωικὸς, ϐ, *animalis:* à ζῶον, *animal.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζῶμα, ατος, τὸ, *lorica*, *vestimentum quo cingimur*, idem quod ζωστήρ. Th. ζωννύω, *cingo.*
Ζῶμεν, *vivimus*, 1. plur. præs. ind. verbi ζάω.
Ζωμήρυσις, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum:* à ζωμὸς *jus*, & ἀρύω, *haurio.*
ΖΩΜΟ'Σ, ϐ, ὁ, *jus*, *jus esculentum.* inde ζωμίδιον, *jusculum.*
Ζῶν, præs. part. n. g. à ζάω, *vivo.* quod vide.
Ζώνη, ης, ἡ, *ZONA*, *cingulum*, *pera.* dat. pl. ζώνῃσι, pro ζώναις, Ion. Them. ζωννύω, *cingo.*
Ζώννυμι, idem quod ζωννύω. ibi vide.
Ζωννύσκετο, *cingebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo.* Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.
ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, & ζωννύσκω, *cingo.* imperf. ἐζώννυον, ες, ε. f. ζώσω. p. ἔζωκα. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο hinc ζωστὴρ, & ζώνη, *zona*, *cingulum:* περίζωμα, *ventrale.*
Ζῶντα, *viventem*, acc. sing. ζῶντος, gen. sing. part. præs. part. verbi ζάω, *vivo.*
Ζώντειον, vel ζώντιον, ϐ, τὸ, *mola.* quia ibi esca ad ζωὴν, id est, *vitam*, paratur. vel q. ζειώντειον, à ζέα, *spelta.*
Ζωογονέω, *vivifico.* f. ήσω· p. ἐζωογόνηκα· à
Ζωογόνος, ϐ, ὁ, ἡ, *vitalis.* à ζωὴ, *vita*, & γόνος, *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*,
Ζωογράφος, ϐ, ὁ, idem quod ζωγράφος, quod adi.
Ζώοιμι, *vivam*, præs. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.
Ζώοισι, *animalibus*, dat. pl. Ion. à
Ζῶον, ϐ, τὸ, *animal.* q. à ζωὴ, *vita.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζώοντε, *vivos*, dual. num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες. præs. part. ζώοντι, Dor. pro ζῶουσι. verbi ζάω, *vivo.*
Ζωοποιέω, *vivifico.* f. ήσω. p. ἐζωοποίηκα. a. 1. pass. ἐζωοποιήθην. a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, *vivificatus:* ex ζωὸς, *vivus*, quod à ζάω, & ποιέω, *facio.*
Ζωὸς, ἡ, ὸν, *vivus*, *a*, *um.* Th. ζάω, *vivo.*
Ζωοτοκέω, -ῶ, *animal genero*, seu *pario:* &
Ζωοτοκία, ας, ἡ, *animalis generatio:* à
Ζωοτόκος, ϐ, ὁ, ἡ, *vivipara:* ex ζωὸς, *vivus*, & τίκτω, *pario.*
Ζωόφυτα, τὰ, *quæ mediæ sunt naturæ inter plantam & animal.* Th. φύω, *nascor.*
Ζωόω, *vivum reddo*, à ζωὸς, *vivus*, quod à ζάω, *vivo.*
Ζωπυρέω, f. ήσω, *ignem sopitum accendo*, *suscito*, *ad vigorem pristinum revoco*, *refocillo*, *inaugeo.* à
Ζώπυρον, ϐ, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus sopiti*, σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo, quasi vivus fieri potest: à ζῶν πῦρ, *ignis vivens.* 2. *suscitabulum.* 3. *suscitandi vim habens*, ut follis flabellum.
ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *merus*, *efficax:* ut ζωρὸς οἶνος, frequentius in compar. ζωρότερος, *meracior.* q. à ζέω.
Ζωρότερος, vide in ζωρὸς.
Ζὼς, *vivus*, *pro* ζωὸς, à ζάω, *vivo.*
Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, *cingo.* f. ζώσω. Potest & ζῶσαι, esse præs. part. act. f. g. pl. num. à ζάω, *vivo.*
Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζωννύω, *cingo.*
Ζῶσαι, 3. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.
Ζώσασθαι, f. 1. inf. m. verbi ζωννύω, *cingo.*
Ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. pass. f. g. à ζώννυμι, *cingo.* f. ζώσω. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. pass. ἐζώσθην. part. ζωσθεὶς.
Ζωσθῆναι, *cinctum esse.* a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.
Ζῶσι, *vixerint*, 3. pl. præs. ind. verbi ζάω *vivo.*
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum*, *balteus:* accus. sing. ζωστῆρα, à ζώννυμι, *cingo:*
Ζωστρον, ϐ, τὸ, *cinctus*, *vestis ad præcingendum idonea.* ab eod. th.
Ζώσω, *cingam*, f. act. à ζώννυμι.
Ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo.* Sed ζωῷ, dat. sing. à ζωὸς, ϐ, *vivus:* ab eod. th.

H.

H Est septima littera: in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, ͵Η, seu ͵η.

Ἡ, *hæc*, articul. præpos. ἣ, *quæ*, articul. postpos. ἢ, *vel*, *an*, & Poët. ἠε. Tum ἤ, ἤ, *ha*, *ha*, vox desistere jubentis; item ἧ, *miserit*, 3. sing. a. 2. sub. ab ἵημι, *mitto*. & ᾗ, dat. sing. ab ἡ, artic. postpos. ᾖ, *sit*, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*. ἦ, *dixit*. a. 2. per Aphær. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. à φημὶ, *dico*. Tum etiam ἦ, est adv. *sanè*, *profectò*. Et ἦ, *erat*, 3. sing. imperf. ab εἰμί.

Ἦα, *eram*, imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. imperf. ἦν, Ion. ἔα, ectasi Poët. ἤα.

Ἤα, ἤας, ε, *ivi*, perf. m. Att. pro εἶα, ας, ε, & solutione ἤια, verbi εἶμι, *eo*.

Ἦα, *leguminum stipula*: ab αὖος, *aridus*. Th. αὔω, *sicco*.

Ἥατο, Ion. pro ἧντο, 3. pl. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*. quod in 3. pl. ἧνται, & Ion. ἕαται. Th. ἕω, *sedeo*.

Ἥβα, ας, ᾶ, Dor pro ἥβη, quod vide.

Ἠβαιὸς, *parvus*: à βαιὸς, idem. &

Ἠβαιὸν, *paululum*: ἐδὲ ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem*: Pleonasmo τ̃ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, *adolesco*: f. ἡβήσω. ab ἥβη, *pubes*, *pubertas*, *juventa*.

ἭΒΗ, ης, ἡ, *PUBES*: *pubertatis Dea*, *juventus*. Est etiam vigor ætatis, in sene licet. Hinc ἡβάω, *pubesco*. ἔφηβος, ε. ὁ, *qui ad pubertatem pervenit*, *puer*, *ephebus*.

Ἡβηδὸν, adv. à *pubertate*: ab ἥβη.

Ἡβηκὼς, *adultus*; perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco*. Th. ἥβη.

Ἡβήσαντε, *pubescentes*, nom. dual. a. 1. part. act. ab eod. verbo & th.

Ἡβήσαιε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi & th.

Ἡβητήριον, ε, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum*. Sumitur & pro *loco amœno & conviviorum*. Th. ἥβη, *pubes*,

Ἠβελήθην, *volui*, Att. pro ἐβουλήθην, a. 1 ind. verbi βέλομαι, *volo*. f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβελόμην, Att. pro ἐβελόμην.

Ἡβῴην, ης, η, *pubescerem*, Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, *pubesco*. Th. ἥβη.

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, *pubescerem*, *es*, præs. opt. act. ab ἡβώω. Poët. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

Ἦγ', pro ἦγε, *duxit*, 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco*. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἤγαγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*, 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο. verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγαθέη, dat. sing. f. g. ab.

Ἠγάθεος, ε, *valdè divinus*. Ion. pro ἀγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Them. θεὸς, *Deus*.

Ἠγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἠγάμην, *admirabar*, imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω, vel ἀγάομαι, *admiror*.

Ἠγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor*, *doleo*. f ήσω. p. ηκα.

Ἠγάπα, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπευν, Dor. & Æol. pro ἠγάπουν, *amabant*, 3 pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, *diligo*.

Ἠγάπησε, *dilexit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, *diligo*. f. ήσω. p. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, *admiratus sum*, a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. άσομαι. p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi & them.

Ἠγάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, verbi ἀγάζομαι. vide ἠγασάμην.

Ἠγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo*. f. εύσω. p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, *tabellarius regius*.

Ἤγγειλάμην, *nuntiavi*, a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*. f. ελῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἠγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*. f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*. f. ίσω. Th. ἐγγὺς, *propè*.

Ἠγγυᾶτο, *sponsores accipiebat*. 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, *responsio*.

Ἦγε, *abduxit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω. f. ἄξω, *duco*.

Ἤγειρα, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ. p. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, *cogitare*, præs. inf. ab ἡγέομαι, *duco*, *arbitror*.

Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. verbi ἡγέομαι, *duco*. f. ἡγήσομαι.

Ἡγεμόνευον, *præco*, *sum dux*. imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγεμόνα, *ducem*, acc. sing. ab ἡγεμὼν, *dux*. ejusd. th.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, *imperium*: &

Ἡγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία &

Ἡγεμονικὸς, ε̃, *imperatorius*: & substant. τὸ ἡγεμονικὸν, *principatus animi*: ab ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, *dux*, *præses*, *rector*. gen. pl. ἡγεμόνων. dat. pl. ἡγεμόσι ab

ἩΓΕ'ΟΜΑΙ, -ῦμαι, *duco*, *dux-sum*, *existimo*. imperf. ἡγέομην. f. ήσομαι. p. ημαι.

q. ab ἄγω, *duco*: hinc ἡγεμονεύω, *dux sum*: διηγέομαι, *narro*: διήγησις, *narratio*.
Ἠγερέθοντο, *coibant*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, *congregor*: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego*: f. ερῶ. p. ἤγερκα.
Ἤγερθεν, *convenerunt*, Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, *congrego*. vel ut alii, ab ἐγείρω, *excito*.
Ἠγέρθην, *sum excitatus*: & in 3. pl. ἠγέρθησαν. a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω. sin verò *collectus sum*, ab ἀγείρω.
Ἤγερκα, *collegi*, perf. act. ab ἀγείρω· sin *excitavi*, ab ἐγείρω.
Ἤγετε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, *duco*. ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.
Ἡγέτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμών, quod videas.
Ἠγηγέρκειν, *excitaveram*, plusq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, *excito*. f. ρῶ. p. ἤγερκα.
Ἡγηλάζω, f. άσω, *duco*, *præeo*. ab ἄγειν & ἐλᾶν, ἀγηλᾶν, ex quo ἡγηλάζειν, formari vult Eust.
Ἤγην, & Att. ἐάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. f. ἄξω. a. 1. ἦξα & ἔαξα.
Ἥγησαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι, *duco*.
Ἡγησάμην, ω, ατο, *præivi*, a. 1. m. verbi ἡγέομαι, *duco*. f. ἡγήσομαι.
Ἡγησάσθω, *dux sit*, 3. sing. a. 1. imperf. m. ejusd. verbi.
Ἡγήσατ', pro ἡγήσατο, 3. sing. a. 1. m. ἡγησάμην, quod vide.
Ἡγήσιας, ου, ὁ. HEGESIAS, nomen Philosophi.
Ἡγῆτ', pro ἡγῆται, *redeat*, 3. sing. præs. sub. m. verbi ἡγέομαι, *duco*.
Ἡγήτωρ, ορος. ὁ. *ductor*. in pl. ἡγήτορες.
Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Them. ἡγέομαι, *duco*.
Ἡγιασμένος, *sanctificatus*, perf. part. pass. ab ἁγιάζω, *sanctifico*. f. άσω. Th. ἅγιος, *sanctus*.
Ἦγμαι, *actus sum*, perf. pass. verbi ἄγω, *ago*. f. ἄξω. p. ἦχα.. perf. part. pass. ἠγμένος.
Ἡγνικότες, nom. pl. ab
Ἡγνικὼς, ότος, perf. part. act. &
Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, *purifico*, *expio*. f. ίσω. p. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, *castus*.
Ἠγνόηκα, *ignoravi*, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω· ex α, priv. & νόος, *mens*.
Ἠγνοίησε, *ignoravit*, Poët. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.
Ἠγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*. f. ήσω. p. ἠγνόηκα· ex α, & νόος, *mens*.
Ἦγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, *strangulo*, *suffoco*.

Ἤγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην, est 1. sing. a. 2. m. verbi ἄγω, *duco*.
Ἦγον, *ducebam*, imperf. vel a. 2. act. ejusd. verbi.
Ἤγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel a. 2. m. ejusd. verbi.
Ἠγόρασας, *emisti*, 2. sing. & ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo*. f. άσω. p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Ἠγοράσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. ejusdem verbi.
Ἠγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi & th.
Ἠγορεύθησαν, *renuntiati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio*. Them. ἀγορὰ, *forum*.
Ἠγορόωντο, *concionabantur*, Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι. Th. ἀγορὰ.
Ἡγούμενος, ου, ὁ, *dux*, *imperator*. Substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco*. in 3. pl. ἡγοῦνται. f. ἡγήσομαι.
Ἤγουν, adv. idem quod ἤτοι, *sive*; item *videlicet*: ab ἢ, *sive*.
Ἤγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.
Ἠγρεύθην, a. 1. ind. pass. &
Ἤγρευκα, perf. act. & ἤγρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, *capto*, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.
Ἤγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.
Ἠγρίωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγριόω, *effero*, *efferatum reddo*: f. ώσω. p. ἠγρίωκα. perf. pass. ἠγρίωμαι. perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus*, *ager*.
Ἠγριῶσθαι, perf. inf. pass. vide ἠγρίωσαι.
Ἠγροικησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικέω, ab ἄγροικος, *rusticus*, *qui in agro vivit*. Th. ἀγρὸς, *rus*, & οἶκος, *domus*.
Ἦγχα, ας, ε, *strangulavi*, *suffocavi*, præt. ind. act. verbi ἄγχω.
Ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*: f. ίσομαι. p. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγὼν, *certamen*.
Ἠγώνισμαι, *certavi*, ejusd. perf. vide ἠγωνίζετο.
Ἠδ', pro ἠδὲ, *&*.
Ἥδα, & ἔαδα, Att. seu Ion. præt. m. verbi ἁνδάνω, seu ἅδω, *placeo*.
Ἠδάφωται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐδαφόω, quod ab ἐδαφίζω, *prosterno*, *solo æquo*: quod ab ἔδαφος, *solum*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἑδοῦμαι.
ἨΔΕ, Poët. *&*: at ἥδε, *hæc*.
Ἤδεα, & ᾔδη, *cognoveram*, Ion. & Att. pro ᾔδειν, seu εἴδειν, plusq. p. verbi εἴδω, *scio*: perf. εἴδηκα, & per Sync. εἶδα, in plusq. perf. εἴδειν, & Att. ᾔδειν. & Ion. ᾔδεα, εας, εε.
Ἡδέα, *suaviter*, adv. ab ἡδὺς, quod vide: & in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

Ἡδεῖα,

Ἥδεια, ας, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.

Ἤδειμεν, pro εἰδειμεν, 1. pl. plusq. p. vide ἤδειν.

Ἤδειν, εις, ει, *noveram*, Att. εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, perf. act. verbi εἰδέω, *scio*: f. ἤσω. p. m. οἶδα.

Ἤδεισαν, ejusd. 3. plur. plusq. p. vide ἤδειν.

Ἤδεισθα, *noveras*, Æol. Paragoge pro εἴδεις, 2. sing. plusq. p. act. vide ἤδειν.

Ἤδηκα, *comedi*, perf. act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω, formari volunt, & in perf. Atticè dici ἐδήδοκα.

Ἡδέος, *jucundi*, genit. sing. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, *suavis*, *e*.

Ἤδεσαν, *noverant*, 3. pl. plusq. p. pro ἤδεισαν. Att. correpta penultima. Vide ἤδειν.

Ἠδέσθην, *veritus sum*, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *veneror*: f. έσομαι, & ήσομαι. perf. ᾔδεσμαι. Them. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, *pudor*.

Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδέως, *libenter*, adverb. ab ἡδὺς, *suavis*: comp. ἥδιον. superl. ἥδιστα, *libentissimè*.

ἨΔΗ, adv. *jam*, *mox*, *protinus*. ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum*.

Ἤδη, *noram*, vel *noverat*, Att. pro ᾔδειν, quod vide.

Ἠδίκησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, *lædo*, *injuria afficio*: perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. & δίκη, *jus*.

Ἥδιον, *libentius*, *jucundius*, compar. n. g. ab ἡδύς.

Ἥδιστα, adverbialiter, *suavissimè*, *libentissimé*: ab

Ἥδιστος, ου, *suavissimus*, superl. ab ἡδὺς, έος, *suavis*.

Ἡδίων, ονος, *suavior*, *libentior*: compar. ab ἡδὺς, *suavis*.

Ἥδομαι, f. ἥσομαι, p. ἧσμαι, *delector*, *lætor*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδομένη, ης, part. præs. f. g. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. Them. ἡδὺς, *suavis*.

Ἦδον, & Dor. ᾆδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*: ἧδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, *placeo*: f. ἁδήσω.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*, *jucunditas*: ab ἥδω, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἦδος, εος, τὸ, *suavitas*: sed ὄξος, *acetum*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἤδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *stabilio*: f. άσω. perf. pass. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἡδρηκὼς, ότος, *adultus*, perf. part. act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρὸς, *multus*, *magnus*, *abundans*.

Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἁδρύνω, *crassum reddo*. Th. ἁδρὸς, *crassus*.

Ἡδὺ, *suaviter*, adv. est & n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis*, *e*: comp. ἡδύτερον, & ἥδιον, *suavius*.

Ἡδυέπειαι, *suaviloquæ*, nom. pl. f. g. ab ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: quod ab ἡδὺς & ἔπω, *dico*.

Ἡδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

Ἡδυναίατο, Ion. pro δυναίατο, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο, pro ἐδύναντο, *poterant*, 3. pl. imperf. à δύναμαι, *possum*.

Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram*, imperf. m. verbi δύναμαι, *possum*: f. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.

Ἠδυνήθην, *potui*, & in 3. pl. ἠδυνήθησαν, a. 1. vide ἠδυνάμην.

Ἥδυνται, *edulcatus est*, 3. sing. perf. pass. ab

Ἡδύνω, *suave reddo*: f. υνῶ. perf. pass. ἥδυμμαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδύοσμον, ου, τὸ, *menta*, herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *suavis odor*.

ἩΔΥΣ, έος, ὁ, & in f. g. ἡδεῖα, & Ion. ἡδέη, & in n. g. ἡδὺ, *SUAVIS*; *jucundus*, *lætus*: q. ab ἥδω, *delecto*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, & ἡδύτερος, ἡδύτατος· hinc ἡδέως, *suaviter*: ἡδονὴ, *voluptas*.

Ἥδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas*, *condimentum*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas*: ab ἡδὺς, *suavis*, & φωνὴ, *vox*.

Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. ἧσα, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠδώ. Hesych. ἠδὼ ἶρις ἤγουν τόξον. Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἠώ legend. *lux* enim res suavis homini. Quid si scriptum esset ἠώς, quæ est *aurora*: aut εἰδὼ, quod est *oculus*, qui lumen.

Ἠὲ, Poët. pro ἢ, *quam aut*.

Ἦε, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*: imperf. ἦν. Ion. ἔα, ectasi Poët. ἦα, ας, ε.

Ἤε, *ivit*, 3. sing. præt. m. ᾖα, pro εἶα, verbi εἶμι. *eo*.

Ἤεα, *iveram*, Ion. pro ᾔειν, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἤει, 3. sing. plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἠείδειν, εις, ει, Pleonasmo τοῦ η, pro εἴδειν, plusq. p. ab εἰδέω· vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. p. & per Crasin εἴδειν, verbi εἰδέω.

Ἠείδης, pro εἴδης, plusq. p. sub. m. Pleonasm. τοῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, plusq. p. m. verbi εἰδέω, *scio*.

Ἤειν, ᾔεις, ᾔει, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἤειρα, Pleonasmo τοῦ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, *necto*: vel est a. 1. act. verbi ἀείρω, *effero*, *attollo*.

Ἠέλιος, ου, ὁ, *Sol*: Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, *erat*, pro ἦν, vel ἦε, 3 sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*: vide ἦε.

*Ἦεν, est 3. sing. perf. m. verbi εἶμι, eo: vide ἤϊε.

*Ἠέος, & per Metath. ἠΐος, gen. sing. ab ἠΰς, bonus, fortis: & per Poët. Ectasin ἠΰς.

Ἠέπερ, quam, idem quod ἤπερ. Them. ἤ, Poët. ἠέ.

Ἠέρα, nebulam, acc. sing. ab ἠήρ, Poët. pro ἀήρ, aër, caligo. Vide ἠέρι.

Ἠερέθονται, 3. pl. ind. præs. & ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερέθομαι, attollor, suspensus sum. Reperitur & ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, attollo.

Ἠέρθην, & in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀήρ, ἀέρος, ὁ, aër: & in f. g. caligo: hinc ἠερίη, ἡ, matutina.

Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἤερκα, ας, ε, sustuli, præt. ind. act. &

Ἤερμαι, σαι, ται, sublatus sum, præt. pass. ἠέρθην, ης, η, sublatus eram, plusq; perf. ind. pass. ab ἀείρω, attollo.

Ἠεροειδεῖ, obscuro, dat. sing. ab

Ἠεροειδής, έος, ὁ, ἡ, obscurus: ab ἠήρ, έρος, Poët. pro ἀήρ, aër, caligo: & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠερόεις, εντος, tenebrosus: ab ἠήρ, έρος, pro ἀήρ, aër.

Ἠεροφοῖτις, per aërem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur: ab

Ἠερόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, aërius, vel aërea: quod ab ἠήρ, Poët. pro ἀήρ, aër: & φοιτάω, eo, ventito.

Ἤεσαν, iverant, Att. pro ᾔεισαν, 3. plur. plusq. q. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, EETION, nom. propr.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, sicco.

Ἦην, eram, seu erat, Poët. ἔην, & Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἠήρ, έρος, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀήρ, aër, caligo.

Ἤθα, consuevi, Att. pro εἴωθα, seu εἴθα, p. m. verbi ἔθω, soleo.

Ἠθάδα, consuetam, acc. sing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, mos.

Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro ζυνήθης, εος, ὁ, familiaris. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, poculi quoddam genus.

Ἠθὰς, άδος, ὁ, ἡ, familiaris, assuetus. Th. ἦθος, mos.

Ἤθε pro ἤθεα, mores, sedes, domicilia: nom. vel. acc. pl. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, domicilium, indoles.

Ἠθεῖ pro ἠθεῖε, venerande, vox juniores ad seniorem. vocat. usit. ab

Ἠθεῖος, per Prosthes. pro θεῖος, venerandus, colendus, patruus. Th. θεὸς, deus.

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, volo.

Ἠθέλησα, ας, ε, volui, & in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Act. verbi θέλω, vel ἐθέλω. f. θελήσω.

Ἤθελον, ες, imperf. ejusd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω, vide in ἤθω.

Ἤθη, pl. ab ἦθος, inibi videas.

Ἤθηκα, colavi, perf. act. verbi ἠθέω, seu ἤθω, colo: f. ἠθήσω. perf. part. pass. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ETHICUS, moralis: ab ἦθος, quod vide.

Ἠθικὸς οἶνος, vinum colatum: ab ἤθω, colo, as.

Ἠθικῶς, adv. moraliter, modestè: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colum, cribrum: ab ἤθω, colo, as.

Ἠθοποιέω, ῶ, mores formo, vel fingo: &

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum fictio, affectuum expressio: gen. pl. ἠθοποιϊῶν· ab ἦθος, mos: & ποιέω, facio.

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, mores instituens, vel exprimens: ab iisd.

ἮΘΟΣ, εος, τὸ, domicilium, consuetæ sedes; indoles, ingenium, morum proprietas, mores. Hinc ἤθη, ων, τὰ, mores: ἠθικὸς, moralis: εὐήθης, homo simplex: εὐήθεια, probitas morum. κακοήθης, qui est malis moribus, κακόηθες, mala consuetudo. κακοήθεια, morum pravitas. ζυνήθεια, consuetudo, &c.

Ἠθύμευν, Att. pro ἐθύμευν, imperf. act. verbi θυμόω, ad iram provoco. Th. θυμὸς, ira.

ἬΘΩ, f. ἤσω, p. ἦκα, seu ἠθέω, f. ἠθήσω, colo, per colum mitto: hinc ἠθμὸς, colum.

Ἤϊ, pro ἤϊε, ivit, 3. sing. ab ἤϊα perf. m. Ion. &

Ἤϊειν, per solutionem, pro ᾔειν, plusq. p. m. ab εἶμι, eo.

ἨΪΘΕΟΣ, ου, ὁ, adolescens, juvenis, cœlebs. q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, impetuosè ruo.

Ἤϊκτο, similis erat, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴκω, similis sum: f. εἴξω, p. εἶκα. perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι, & per solutionem, versoque ε, in η, ἤϊξαι. Sic. in plusq. p. ἠϊγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. verbi ἀΐσσω, ruo: f. ἀΐξω.

Ἤϊμεν, per solutionem diphthongi pro ᾖμεν, quod per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. plusq. p. m. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

Ἤϊξα, irrui, & in 3. pl. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, irruo: f. ξω. p. ἦϊχα.

Ἤϊξαι, similis factus es, 2. sing. perf. pass. vide ἤϊκτο.

Ἠϊόεις, εντος, per Syncop. pro ἠϊονόεις, habens magnas ripas: in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, ripa, littus.

Ἤϊον, ου, τὸ, viaticum, esca: ab ἔω, seu εἶμι, eo, quia eundi fine datur.

Ἤϊον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἴω, inus. vado.

Ἠϊόν' pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus, ripa.*
Ἠϊόνεσι, dat. pl. Ion. ejusd. them.
Ἠϊόνη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Ἠϊονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aspergo, profundo.*
Ἠϊος, ου, ὁ, *jaculandi peritus:* ab ἵημι, *jacio.* Epitheton Apollinis & Bacchi.
Ἠῒς, pro ἧς, & hoc pro αἷς, dat. pl. ab ἥ, *quæ.*
Ἤισαν, *iverunt*, per Pleonasm. τοῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo.* Alii formant ab a. 1. εἶσα, & in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi, & ι verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. p. m. dempto ε, pro ᾔεισαν, sed tunc ι, deberet subscribi. Sunt qui velint, esse 1. sing. imperf. ἴσην, Ion, ἴσαν, & Att. εἴσαν, & ε in η, mutato, ἤισαν, *sciebam:* ab ἴσημι, *cognosco.*
Ἤισκεν, *assimilabat*, 3. sing. imperf. verbi εἴσκω, *assimilo.* Th. εἴκω, *similis sum.*
Ἠΐςωσα, ας, ε, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀϊςόω, *memoriam alicujus aboleo, deleo:* ab ἄϊςος, ου, ὁ, ἡ, *de quo nihil sciri potest:* ex α priv. & εἴδω, *scio.*
Ἠΐχθην, ης, η, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, *irruo:* f. ξω. p. ἤϊχα.
Ἤϊχα, pro ἦχα, quod vide.
ἨΙΩ´Ν, όνος, ἡ, *littus, ripa:* q. ab αἰονάω, *aspergo.* Alii ab ἀΐω, *audio*, quod resonet *mitto.* fluctibus.
Ἧκ' pro ἧκε, *misit*, 3. sing. a. 1. verbi ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.
ἩΚΑ, & ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. *leniter, quiete, sensim*, q. ab ἀκὴν, *quiete:* hinc ἥκιςος, *minimus.* ἥκιςα, *minime, nullatenus.*
Ἧκα, perf. act. verbi ἔδω, *comedo:* pro quo etiam ἐδήδοκα, dicitur: & verbi ἔθω, *soleo:* necnon verbi ἤθω, *colo:* ᾖκα, perf. act. ab ᾄδω, *cano.*
Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto:* & perf. ab ἥδω, f. ἥσω, *delecto:* necnon perf. m. ab ἥκω, *venio.*
Ἤκαζον, *assimilabam*, imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo.* Th. εἴκω, *similis sum.*
Ἠκαλὸς, *quietus.* Th. ἦκα, *sensim, leniter.*
Ἤκαχον. a. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, *doleo.* Th. ἄχος, *dolor.*
Ἧκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. perf. εἶκα. a. 2. ἦν. Potest etiam esse 3. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio.*
Ἤκειν, εις, ει, plusq. p. Att. pro εἴκειν ab εἴκω, *similis sum.* Vel ut alii ab εἶμι, *eo:* perf. inusitat. εἶκα.
Ἤκεν, vel ἢ κεν, adv. pro ἤ, *aut, an:* &
Ἦκεν, vel ἦ κεν, adv. *certe.*

Ἠκεσάμην, ω, ατο, *medicinam adhibui*, ἐθεράπευσα, Hesyc. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *sano:* f. ἀκέσομαι.
Ἠκηκόειν, *audieram*, pro ἀκηκόειν, & in 3. pl. ἠκηκόεισαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, plusq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκούω, *audio:* f. ούσω. p. ἤκουκα. p. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.
Ἠκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, *contumeliose tracto, pulso:* f. ίσω. p. ᾔκικα, perf. part. pass. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, *verbera, pulsatio.* perf. pass.
Ἥκιςα, adverbialiter, *minime:* ab
Ἥκιςος, ου, *minimus:* Th. ἦκα, *sensim.*
Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, *sequor:* f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus.*
Ἥκομεν, 1. pl. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio:* f. ξω.
Ἠκόνημαι, *sum acutus*, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω, *acuo.* Th. ἀκόνη, *cos.*
Ἠκονημένος, η, ον, part. superioris perfecti.
Ἦκου, Ion. pro ἤπου, *certe.*
Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, *audio:* f. ούσω. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.
Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, *audivi*, a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἠκριβωμένος, ου, *accuratus:* perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *plane cognosco.* Th. ἀκριβὴς, *diligens, accuratus.*
Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, *accurate:* à præced. part. & th.
Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, *exquiro:* p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς, *exquisitus.*
Ἠκροάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀκροάομαι, f. άσομαι idem quod ἀκούω, *audio.*
Ἠκροτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκροτηριάζομαι. *audior:* ab eod. th.
Ἦκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἦκται, 3. sing. perf. verbi ἄγω, *ago:* f. ἄξω. p. ἦχα. perf. pass. ἦγμαι.
Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo, irritum reddo:* ex α, priv. & κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*
ἭΚΩ, *venio, pertineo:* imperf. ἧκον, ες, ε, f. ἥξω. p. m. ἧκα, ας, ε, a. 1. ἧξα. a. 1. sub ἥξω, ης, η, & in 3. pl. ἥξωσι. Hinc καθήκω, *pertineo:* καθήκει, *convenit, decet:* καθῆκον, οντος, τὸ, *decorum, officium.* προσήκω, *pertineo.* προσήκει, *decet*, &c.
Ἠλάθην, *ejectus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.
Ἠλαίνομαι, *stultesco, insanio:* ab ἠλεὸς, *stultus.*
Ἤλακα, *expuli*, perf. act. verbi ἐλαύνω, *agito.*
ἨΛΑΚΑ´ΤΗ, ης, ἡ, *colus:* in pl. τὰ ἠλάκατα, *fusus, fila, stamina.* q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo:* vel ἠλάσκω, *vagor circumeo.*

Ἠλακατίω, ίωος, ὁ, *piscis quidam*, à similitudine coli.
Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. pl. ἠλάλαξαν, *clamarunt*, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala*. Th. ἀλαλὴ, *vox militum ante pugnam*.
Ἡλάμην, ω, ατο, *exilii*, & in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio*.
Ἤλασ', pro ἤλασε, *percussit*, a. 1. act. verbi ἐλαύνω. f. άσω. a. 1. ἤλασα.
ἩΛΑ'ΣΚΩ, & ἠλασκάζω, *vagor*, *erro*, *devito*: qu. ab ἄλη, *error*, vel ἐλάω, *agito*.
Ἠλάστεον, ευν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, *indignor*, *mœrore afficior*: ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus memoria erit perpetua*: ex α, priv. & λήθω, *lateo*.
Ἠλάστρεις, *agebas*, 2. sing. imperf. act verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.
Ἥλατο, *saltavit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio*: f. m. ἀλοῦμαι.
Ἠλαττονοῦτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττονέω, *diminuo*. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: compar. ἐλάττων, vel -σσων. superl. ἐλάχιστος.
Ἠλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo*: f. ώσω. p. ἠλάττωκα. ab eod. them.
Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo*: f. ήσω. perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, *dolor*.
Ἤλγουν, ε, sing. vel 3. pl. imperf. præced. verbi
Ἤλεγξα, ας, ε, *argui*, *argumentis* (vel *exemplis*) *demonstravi*: a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, *arguo*: f. ξω.
Ἤλειμμαι, *unctus sum*, perf. pass. verbi ἀλείφω, *ungo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἤλιφον. a. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.
Ἤλειφα, *unxi*, perf. act. &
Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.
Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, quod vide.
Ἠλέκτρη, ης, ἡ, *ELECTRA*, nomen mul.
Ἤλεκτρος, ου, ἡ, & τὸ ἤλεκτρον, *ELECTRUM*, *succinum*: & μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. à λέκτρον, *lectus*: vel ab ἠλέκτωρ, *Sol*: quod referat fulgorem solis. Th. λέγομαι, *cubo*.
Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, *ELECTRYON*, nomen viri.
Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, *ELECTRYONE*, nomen mul.
Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, *Sol*, quia homines ἀλέκτρους facit, *i. e.* non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia ipse est ἄλεκτρος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, *lectus*. Th· λέγω *cubare facio*.
Ἠλέματος, ου, ὁ, *vanus*: ex ἠλεὸς, *stultus*, & μάταιος, *vanus*.
ἨΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *stultus*, *stolidus*: q. ab ἄλη, *error*.

Ἤλυθε, Poët. & Æol. pro ἤλυσα, *effugi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλύω, per Epenth. τοῦ υ, pro ἀλέω, *vito*: ἠλυσάμην, ω, ατο. a. 1. m. à præced.
Ἠλευθέρωσα, ας, ε, *liberavi*, a. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, *libero*, f. ώσω. Th. ἐλεύθερος, *liber*.
Ἠλήλατο, *transfixus est*, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. p. Att. in 3. pl. ἠλήλαντο. ab ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἤλακα. perf. pass. ἤλαμαι, & Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Th. ἀλάομαι, ῶμαι, idem.
Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. p. pass. Att. redupl. & Syst. diphthongi: ab ἀλείφω, *ungo*: f. ψω. p. ἤλειφα. p. Att. ἀλήλιφα.
Ἦλθ', pro ἦλθε, *venit*, 3. sing. ab
Ἦλθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.
Ἤλθοσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἦλθον, vide præced.
Ἠλὶ, vox Hebraïca. Lat. *Deus mi*: item *ELI*, nomen viri indeclinab. Hebr. *ascensus*.
Ἡλιάζομαι, *apricor*, item *in Heliæa judico*: ab
Ἡλιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *Sol*.
Ἠλίας, ου, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *Deus meus*.
Ἠλίβατος, ου, & Ion. ἠλιβάτοιο, ὁ, ἡ, *tam altus ut Soli uni sit pervius*: ab ἥλιος, *Sol*, Æol. ἤλιος, & βαίνω, *eo*. Alii formant ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βαίνω.
Ἠλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, *piscor*: ab ἁλιεὺς, *piscator*. Th. ἅλς, *mare*.
Ἤλιθα, adv. *frustrà*, *copiose*: &
Ἠλιθιάζω, *stulte ago*: ab
ἨΛΙ'ΘΙΟΣ, ου, ὁ, *stultus*, *vecors*.
Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, *stoliditas*: à præced.
ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, *statura*, *ætas*, *adolescentia*, *vigor*: q. ab ἡλίκος, *quantus*.
Ἡλικιώτης, ου, ὁ, & Dor. ἡλικιώτας, α, ὁ, *coætaneus*: à præced.
ἩΛΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *quantus*: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, infrà.
Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, *volvo*.
Ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, *coætaneus*, *æqualis*: ab ἡλικία, *statura*.
ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, *SOL*: q. ab εἵλη, *splendor*.
Ἡλιοῦσθαι, *Sole aduri*, vel *illustrari*: à præced.
Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.
Ἤλιτεν, *peccavit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλείτω, *pecco*: a. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτό-

Ἠλιτόμηνος, & ἀλιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, *natus ante completos menses* : ab ἀλιτέω, *aberro*, & μὴν, *mensis*.
ἩΛΙΨ, ιπος, ἡ, *calceus* : q. ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungi solet.
Ἡλιωθεὶς, έντος, *Sole æstuans*, a. 1. part. pass. ab
Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, *insolo*. Th. ἥλιος, *Sol*.
Ἡλιώσαι κόμαι, *aureæ & flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. f. g. ab ἡλιάω, f. άσω, *colore radios Solis refero* : ab eod. th.
Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho*.
Ἡλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero* : f. ώσω. Th. ἕλκος, *ulcus*.
Ἠλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ξω. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. pass. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην.
Ἠλλαγμένος, perf. part. pass. &
Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. &
Ἠλλάχθαι, perf. inf. pass. ab ἀλλάσσω, vel ττω, *muto* : vide ἠλλάγησαν.
Ἠλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *immuto* : f. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius*.
Ἠλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριόω, *abalieno* : f. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος, *alius*.
Ἠλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *trituro, comminuo* : f. άσω, & ήσω.
Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro* : f. ήσω.
Ἠλὸς, οῦ, ὁ, per Sync. pro ἠλεὸς, *stolidus*, quod vide.
ἭΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus* : q. ab ἕω, *mitto* : quia immittitur : inde fort. Angl. an Awl.
Ἤλπικα, perf. act. &
Ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, *spero* : f. ίσω. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἧλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο. 3. sing. a. 1. m. mutato etiam spiritu, ab ἅλλομαι, *salio*.
Ἠλύγη, ῆς, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ, umbra*. Th. λύγη, idem.
Ἤλυθ' pro ἤλυθε, 3. sing. a. 2. ἤλυθον. quod vide.
Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, p. m. verbi ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλθον.
Ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. ejusd. verbi.
Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito, effugio* : f. ξω. tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito*.
Ἦλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἄλφω. Th. ἄλφα.
Ἥλωκα, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω. tanq. ab ἁλόω, vel ἅλωμι. a. 2. ἥλων, & Att. ἑάλων.
Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, *vagor, erro*.
Ἥλων, Att. ἑάλων, a. 2. &
Ἥλωσαν, 3. plur. a. 2. ἥλων· vide in ἥλωκα.
Ἧμα, ατος, τὸ, *telum, missile* : ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.
Ἠμάθηνεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantia versor* : ab ἀμαθὴς, *indoctus* : ex α priv. & μανθάνω, *disco* : f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.
Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, *EMATHION*, nomen regis.
Ἠμαθόεις, εντος, ὁ, *arenosus* : Ion. pro ἀμαθόεις, ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, idem quod th. ψάμμος, *arena*.
ἭΜΑΙ, σαι, ται, *sedeo* : q. ab ἕω, *colloco*.
Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies* : in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies*.
Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ἥμαρτον· &
Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. &
Ἡμαρτηκότα, acc. sing. part. perf. ab ἁμαρτάνω, *pecco* : f. ἁμαρτήσω.
Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. præced. verbi.
Ἠμάτιος, ου, ὁ, *diurnus* : ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.
Ἡμάτωμαι, *cruentatus sum*, perf. pass. verbi αἱματόω, *cruento* : f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis*.
Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. verbi Poët. ἀμβλακέω, fortè ἀμπλακέω, *pecco* : quod à πλακία, *error*. Th. πλάζω, *errare facio* : f. πλάγξω.
Ἠμβλύνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω, f. ύσω. Th. ἀμβλὺς, *obtusus*.
Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, *pecco*.
Ἦμε παρῆμεν, Dor pro ὥστε με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem*.
Ἡμέας, acc. pl. Ion. pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ, nom. pl. ἡμέες, pro ἡμεῖς.
Ἤμεθα, *fuimus*, 1. pl. a. 2. m. ἤμην, ab εἰμὶ, *sum*.
Ἠμείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀμείβω, *permuto* : f. ψω. p. ἤμειφα.
Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. act. &
Ἠμειδηκὼς, perf. part. ab ἀμειδάω, quod ex α priv. & μειδιάω, *rideo* : f. ήσω.
Ἡμεῖς, *nos*, nom. pl. ab ἐγὼ, *ego*.
Ἡμείων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. pl. ejusd.
ἩΜΕΚΤΈΩ, *ægre fero, indignor* : fortè ab ἐμέω & ἔχω, quasi vomitum & fastidium habeo.
Ἠμέληκα, *neglexi, contempsi*, perf. act. &
Ἠμελημένος, *neglectus*, perf. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo* : vide ἠμέλουν.
Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. Act. verbi μέλλω, *futurus sum* : f. μελλήσω.

Ἠμέλουν,

Ἤμελλον, 3. pl. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo*: f. ήσω. p. ἠμέληκα. quod ex α priv. & μέλει, *curæ est*, imperson.

ἨΜΕ'Ν, Poët. & conjunct. copul. cui respondet ἠδέ. At ἦ μὲν, *sane, profecto*.

Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Est & ἤμεν, præs. inf. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est & ἤμεν, per Sync. pro ἤειμεν, *iveramus*, 1. pl. plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἥμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.

ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, & Ion. ἡμέρη, *dies, lux*: veteres ἡμέραν ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem. ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.

Ἡμερεύω, f. σω, *diem transigo*: à præced.

Ἡμερέων, gen. plur. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερήσιος, ου, ὁ, *unius diei*: &

Ἡμερινὸς, οῦ, ὁ, *diurnus*: &

Ἡμέριος, ου, ὁ, ἡ, idem: ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta, cicur*. Them. ἥμερος, *mansuetus*. Est & *species roboris*; item *vitis*.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ, ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes; peculiariter sic dictus est Diogenes, qui quotidie victum mendicabat: item *insecti genus*, unicum diem vivens, ἐφήμερον etiam dict.

Ἡμεροδρόμος, q. d. *diurnus cursor, tabellarius*: ab ἡμέρα, *dies*, & τρέχω, *curro*: p. m. δέδρομα.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ, *qui tota die dormit*: ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, *lectus*.

Ἡμερολεγέω, ῶ, *dies numero*: ab ἡμέρα, & λέγω, *lego, numero*.

ἩΜΕΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *mansuetus, cicur*: q. ab ἡμέρα, quia *dies* jucunda.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, *speculator diurnus*: ab ἡμέρα, & σκοπὸς, *speculator*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἡμερόω, f. ώσω, p. ωκα, *mansuefacio*: ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.

Ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἰμὶ, *sum*; vel *eramus*: Dor. pro ἦμεν, 1. pl. a. 2. ejusd. verbi.

Ἡμετέρης, gen. sing. Ion. f. g. ab

Ἡμέτερος, ρα, ον, *noster*: ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγώ.

Ἠμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto, colligo*: f. ήσω.

Ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*, vel *eram*, plusq. p. vel potius a. 2. m. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἥμην, *sedebam*, imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*: f. ήσω. p. ἤμηκα.

Ἠμὶ, *loquor*, Att. Aphæresi, pro φημί.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, *semivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἡμιάῤῥην, νος, ὁ, ἡ, *semivir*; ab ἥμισυς, *dimidius*, & ἄῤῥην, *mas*.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, *semesus*: ex ἥμισυ, *dimidium*, & βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Ἡμιγένειος, *semibarbatus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & γένειον, *barba*.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ, ἡ, *seminex, semimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & ἔθανον, a. 2. verbi θνήσκω, *morior*.

Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*, & in gen. pl. ἡμιθέων· ab ἥμισυς, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA, dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, *mulus, a*: quasi *semiasinus*; dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι· ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὄνος, *asinus*.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, *securicula, dimidiata securis*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πέλεκυς, *securis*.

Ἡμιπλέθρον, ου, τὸ, *dimidium jugeri*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, *dimidiatus later*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πλίνθος, *later*.

Ἡμίπνουν, acc. sing. ab ἡμίπνοος, ους, *semivivus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πνέω, *spiro*.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, *dimidia*, Ion. ἡμίσεα· &

Ἡμίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g. &

Ἡμίσους, gen. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς, quod vide.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versus: ex ἥμισυς, *dimidius*, & στίχος, *versus*. Th. στείχω, *eo*.

ἩΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um*; *SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς & τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *imperfectus, semiperfectus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ου, τὸ, *dimidiata pars*: &

Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς & τέμνω, *seco*: præt. m. τέτομα.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὥρα, *hora*.

Ἧμμαι, *accensus sum*, perf. pass. ind. &

Ἡμμένος, *incensus*, perf. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango, accendo*.

Ἤμοιβα, ας, ε, *commutavi, permutavi, vices reddidi*, præt. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἠμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exors & expers sum*: ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α, priv. & μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

ἩΜΟΣ, adv. *quando, quum*, sine interrogatione, cui respondet τῆμος, *tum*.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento, sc. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. pass. verbi ἀμπέχομαι, vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, f. ἀμφέξω, *circumdo, induo*:

ex ἀμφὶ, *circum*, & ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. a. 2. ἔχον.

Ἠμπεχόμην, itidem pro ἀμπεχόμην, a. 2. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

Ἠμπεχόμην, *induebar*, imperf. pass. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἤμυν pro ἤμυνε, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel 2. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciscor*. f. νῶ. a. 1. ἤμυνα.

Ἠμύνατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.

Ἤμυσε, 3. sing. a. 1. act. ab

ἩΜΥ'Ω, *inclino*, *cado*. f. ύσω. p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

Ἠμφαγνόουν, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*, ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, *ignoro*: ex α, priv. & νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω, vel ἀμφέσω. perf. pass. ἠμφίεσμαι, utrinq; assumpto augmento, η pro α, & ει pro ι, ex ἀμφὶ, *circum*, & ἕω, *induo*.

Ἠμφίβαλλον, *dubitabam*, imperf. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνοουν, pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. act. foris etiam sumpto augmento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognosco*, *dubito*, unde etiam a. 1. ind. ἠμφιγνόησα· ex ἀμφὶ, *circum*, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι· ex ἀμφὶ & ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: f. ἕσω, Poët. ἕσσω. a. 1. εἷσα.

Ἠμφίεσα, *vestivi*, pro ἀμφίεισα, a. 1. ind. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, part. præced. præt. pass. Pro eo supra habuimus ἠμφιεσμένος, quod vide.

Ἠμφισβήτουν, *contendebam*, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliqua*.

Ἥμων, ονος, ὁ, ἡ, *jaculator*: ab ἵημι, seu ἕω, *mitto*: Sed

Ἡμῶν, *nostrûm*, gen. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

ἩΝ, *si*, cum subjunct. ἢν μὴ, *nisi*.

Ἥν, *quam*, acc. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἦν, *eram*, vel *erat*, 1. vel 3. sing. imperf. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, *sum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

Ἦν, ἦς, ἦ, Poët. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. verbi φημὶ, *dico*: Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, *misi*, est a. 2. ind. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἠναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, *cogo*: imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω. perf. pass. ἠνάγκασμαι. perf. part. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens sum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*: ex α priv. & αἰδὼς, *pudor*.

Ἠνάλωκα, pro ἀνήλωκα, perf. act. verbi ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα.

Ἠνάλωσα, *consumpsi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced. verbo, quod vide.

Ἠναντιώθην, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. &

Ἠναντίωμαι, perf. pass. unde

Ἠναντιωμένος, perf. part. ab ἐναντιόομαι, *adversor*: quod ab ἐναντίος, *adversus*, *oppositus*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἤναξα, ας, ε, *imperavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἤναρα, *interfeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido*: f. αρῶ.

Ἤνασσε, 3. sing. imperf. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, *placebam*, imperf. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago*: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, & in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. &

Ἠνεγκάμην, ω, ατο, *tuli*, a. 1. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. q. ab ἐνέγκω. unde etiam.

Ἤνεγκον, a. 2. act. ἐνεγκόμην, a. 2. m. &

Ἤνεγμαι, perf. pass. &

Ἠνεγμένος, perf. part. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus sum*, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω, & ήσω. p. ᾔνεκα. p. pass. ᾔνημαι. Th. αἶνος, *laus*.

Ἤνεικα, ας, ε, *tuli*, & in 3. plur. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. &

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. m. pro ἠνέγκαντο, vide præced.

Ἠνεῖπε, *edixit*, *vetuit*, 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἀνεῖπε, pro quo etiam ἀνείπατε dicitur Poëtis, per Anadiplasiasmum. Them. εἴπω, *dico*: a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *sustinebam*, pro ἀνειχόμην, 1. sing. imperf. duplici augmento: &

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

'ΗΝΕΚΗ'Σ, έ@, ὁ, ἡ, *porrectus, continuus, perennis.*

'Ηνεμόεις, εντος, ὁ, *ventosus, ventis expositus:* ab ἤνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus.*

'Ηνεπον, *dixi, allocutus sum,* a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum, quia nihil addit ad significatum: ex ἐν & ἔπω, *dico.*

'Ηνεσα, *laudavi,* a. 1. verbi αἰνέω, f. έσω, vel ήσω. p. ᾔνεκα.

'Ηνεχέθlw, *sustinui,* a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo:* f. ἀνέξω, & ἀνασχήσω, tanq. à σχέω. a. 2. ἀνέσχον. p. ἀνέσχηκα. perf. pass. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. pass. ἀνησχέθlw, & aucta præpositione, ἠνεσχέθlw. Th. ἔχω, *habeo.*

'Ηνεχόμlw, *sustinui;* itidem pro ἀνεσχόμlw, a. 2. m. verbi ejusd.

'Ηνέχθlw, ης, η, *delatus sum,* a. 1. ind. pass. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω, perf. pass. ἤνεγμαι.

'Ηνέῳγα, *aperui,* pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνοιγα, p. m. &

'Ηνέῳγμαι, perf. pass. Att. &

'Ηνεῴχθlw, a. 1. pass. Att. ab ἀνοίγω, *aperio:* f. ξω. Th. οἴγω, idem.

'Ηνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

'Ηνήλωμαι, *consumptus sum,* cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. indic. pass. &

'Ηνηλωμῆ@, perf. part. pass. pro ἀνηλωμῆος, in a. 1. pass. ἠνηλώθlw, pro ἀνηλώθlw- itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα, pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω, *consumo.* Them. ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

'Ηνηνάμlw, ω, ατο, *renui,* a. 1. m. &

'Ηνήναντο, 3. pl, a. 1. m. ab ἀναίνομαι, *recuso.*

Ἦνθε, seu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε· vide ἦνθον.

'Ηνθισμένος, *tinctus,* perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in 1. pl. ἤνθομες, pro ἤλθομῆ, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

'ΗΝΙ', *ecce,* pro quo & ἠνίδε.

'ΗΝΙ'Α, ας, ἡ, *habena:* q. ab ἑνόω, *colligo.*

'Ηνιάζω, f. σω, *fræno:* à præced.

'Ηνιγμαι, *obscure dixi,* perf. pass. unde ᾐνιγμένος, præs. part. ᾐνιξάμlw, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰνίττομαι, *obscure innuo:* f. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus, dictum fabulosum.*

'Ηνίδε, *ecce,* pro ἠνὶ, idem.

'Ηνίησαι, *mærore confecta es,* 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω. f. ήσω. p. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mæror.*

'Ηνίκ', per Apostrophen pro

'ΗΝΙ'ΚΑ, *quum, quando,* adv. extra interrogationem: in interrogatione vero est πηνίκα, *quando* e

'Ηνίον, ου, τὸ, *habena:* ab ἡνία, idem.

'Ηνιοποιεῖν, *regere, moderari:* ab ἡνία, *habena,* & ποιέω, *facio.*

'Ηνιοχεῖν, *aurigari, aurigam esse:* ex ἡνία, *habena,* & ἔχω, *habeo.*

'Ηνιοχεύς, *auriga:* vide ἡνιοχῆες.

'Ηνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE,* nomen mul. q. *agitatrix.*

'Ηνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεύς, *auriga:* gen. έως, Att. & ῆος, Ion. ex. ἡνία, *habena,* & ἔχω, *teneo.*

'Ηνίοχος, ου, ὁ, *auriga:* ab iisd.

'Ηνίπαπε, *dixit,* Pleonasmo Poët. pro

Ἤνιπεν, 3. sing. præt. m. vel a. 2. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνέπω, *dico minitabundus.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἦνις, ιος, ἡ, *annicula:* ab ἔνος, *annus.*

'Ηνισσάμlw, ω, ατο, *obscure dixi,* pro ᾐνιξάμlw, a. 1. m. verbi αἰνίσσω, f. ξω, p. ᾔνιχα. Th. αἶνος, *apologus:* at

'Ηνισσάμlw, *male dixi,* sine ι subscripto, est a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνέπω, *objurgo.* Th. ἔπω, *dico.*

'Ηνίσσετο, *obscure dicebat,* 3. sing. ab

'Ηνισσόμlw, imperf. verbi αἰνίσσομαι, *occulte innuo.* Th. αἶνος, *apologus.*

'Ηνίχθω, *ænigmatice dicta sint,* 3. sing. perf. imperat. pass. ᾔνιξαι, χθω· ab eod. verbo & them.

Ἤνοθα, *florui,* p. m. interposito ο, pro ἤνθα, ab ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, *flos.*

'Ηνοίγlw, ης, η, *apertus sum,* a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium verb. pro ἀνοίγlw, ab ἀνοίγω, *aperio:* f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἤνοιξα, ας, ε, *aperui,* a. 1. act. ejusd. quod vide.

Ἤνοισαι, 3. sing. perf. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusit. Th. οἴω, aucto extrinsecus.

Ἦνον, *perficiebam,* imperf. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον. imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio.*

'Ηνορέα, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas, fortitudo.* Th. ἀνήρ, *vir.*

Ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα, p. m. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ὁ, *sonorus, vocalis;* item *perspicuus.* Th. ὄψ, *vox.*

Ἦνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo.*

'Ηντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *occurro, obvius fio.* Them. ἀντί, *contra.*

Ἤντετο, *occurrebat,* 3. sing. imperf. verbi ἄντομαι, pro ἀντάω, *occurro.* Them. ἀντί, *contra.*

Ἤντησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀντάω, *occurro:* f. ήσω. p. ἤντηκα. Th. ἀντί, *contra.*

'Ηντιβόλουν, *occurrebam,* imperf. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico:* ab ἀντιβάλλω, *contrà jacio.* Them. βάλλω, *jacio:* p. m. βέβολα.

'Ηντιβόλησ

Ἠντιδίκουν, *contradicebam*, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius*: ex ἀντὶ, *contrà*. & δίκη, *jus*.
Ἥντιν', pro ἥντινα, *quam*? acc. sing. ab ἥτις, ἥστινος, *quæ*? Th. ὅς, *qui*, & τίς, *quis*?
Ἠντιώθην, ης, η, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contrà*.
Ἧντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. verbi ἧμαι.
Ἠνύθην, ης, η, *perfectus fui*: a. 1. ind. pass. &
Ἤνυον, ες, ε, *perficiebam*, imperf. vel. a. 2. act. &
Ἤνυσα, a. 1. act. ab ἀνύω, *perficio*: f. ύσω. p. υκα.
Ἤνωγα, *mandavi*, p. m. &
Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram*, plusq. p. m. verbi ἀνώγω, *jubeo*: f. ξω. p. ἤνωχα.
Ἤνωγον, *jubebam*, imperf. ejusd. verbi.
Ἥνωμαι, *unitus sum*. perf. pass. verbi ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*, gen. ἑνός.
Ἤνωξα, ας, ε, *jussi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.
Ἠνώρθουν, *corrigebam*, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, *corrigo*: ex ἀνὰ & ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἠνώχλουν, imprrf. act. cum duplici augmento: ab ἐνοχλέω, *turbo*: f. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα, ab ἐν & ὄχλος, *turba*.
Ἧξα, ας, ε, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*: f. ἥξω.
Ἦξα, ας, ε, *duxi*, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω. *duco*: &
Ἦξα, *fregi*, Att. ἔαξα, a. 1. act. verbi ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango*: f. ξω. at
Ἦξα, *impetum feci*, a. 1. act. verbi αἴσσω, pro ἀίσσω, *irruo*.
Ἠξίου, 3. sing. imperf. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.
Ἠξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, οῦμαι, *dignus habeor*, quod ab iisd.
Ἠξίωσα, a. 1. act. verbi ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.
Ἠξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing. perf. pass. à præced. verbo.
Ἥξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. ab ἥκω, *venio*. f. ἥξω.
Ἡξῶ, *veniam*, Dor. pro ἥξω, à præcedente.
Ἠοῖ, *auroræ*, dat. sing. ab ἠώς, gen. contr. ἠοῦς.
Ἤοιδα, *cecini*, p. m. verbi ἀείδω, f. σω. *cano*.
Ἠοῖος, ου, ὁ, *orientalis*, *matutinus*: ab ἠώς, *aurora*.
Ἤομεν, 1. pl. a. 2. ἦον, ες, ε, Att. pro εἶον, ες, ε *vulgariter*, ἴον, ες, ε, ab εἶμι, *eo*.
Ἦον, ες, ε, vide præced.
Ἠόνα, acc. sing. ab ἠών, όνος, ἡ, *ripa*, pro ἠϊών, ονος, ἡ, *littus*.
Ἠονημένος, vide sequent.
Ἠόνησας, 2. sing. a. 1. act. verbi αἰονάω, *asperго*, *perfundo*: f. ήσω, p. part. pass. ἠονημένος.
Ἠοῦς, gen. sing. ab ἠώς, όος, & contractè ἠοῦς, ἡ, *aurora*.
Ἡπαλύνθην, a. 1. pass. ab ἁπαλύνω, *emollio*. Th ἁπαλὸς, *mollis*.
Ἠπανία, ας, ἡ, *inopia*, & ἠπανεῖ, *eget*. Hesych. fortè ab ἀπὸ & ἀνίημι, *remitto*, *desino*.
ΗΠΑΡ, ατος, τὸ, *HEPAR*, *jecur*. in pl. τὰ ἥπατα. qu. ab ἕπω, *operor*, & ἔαρ, *sanguis*, *ver*.
Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo*: f. ήσω.
Ἡπατοσκοπήσασθαι, *exta consulere*, a. 1. m. inf. ex ἧπαρ, *hepar*, & σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.
Ἤπαφε, 3. sing. a. 2. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verb. Poët. deduct. ab ἀπατάω, idem.
Ἠπάω, *perforo*, *sarcio*, hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ *foramen*.
Ἠπεδανὸς, qu. ἀπεδανὸς, *claudus*, *infirmus*, *stolidus*: ab α & priv. πεδανὸς, *humilis*, *firmus*; quod à πέδον, *solum*.
Ἠπείγετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐπείγω, *urgeo*, *festino*: f. ξω.
Ἤπειγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. &
Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusdem verbi.
Ἠπείθησα, ας, ε, & in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus sum*. f. ήσω, ex α priv. & πείθω, *persuadeo*.
Ἠπείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω, vide præced.
Ἠπείλησεν, *minatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor*: f. ήσω.
Ἠπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου, ab
ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*: q. ἄπειρος, ex α, priv. & πέρας, *finis*: item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA*, *in continente natus*: à præced. quod vide.
Ἠπειρωτῶν, gen. pl. Superioris.
Ἤπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ & εἶτα, *postea*.
Ἤπερ, *aut*, conjunct. disjunct. Them. ἤ, *aut*.
Ἠπεροπεύσας, *qui decepit*, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, *decipio*: f. εύσω. Th. ὄψ, *vox*.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor*, ab eodem verbo.
Ἠπεχθάνοντο, *offensi fuerunt*, 3. pl. imperf. pass. pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*: ex ἀπὸ & ἔχθος, *odium*.

Ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἠπιάω, *sarcio*, quod vide.
Ἠπητής, ȣ̃, ὁ, *sartor*: ab eod.
ΗΠΙ'ΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *EPIALUS*, *febris quotidianæ species*: q. ἤπιος per Antiphrasin.
Ἠπιάω, *mitigo, placo*: f. άσω & ήσω. Th. ἤπιος, *lenis*.
Ἠπιήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. præced.
Ἠπιόδωρος, ȣ, ὁ, *lenis, qui mitia dat*: ex ἤπιος, *mitis*, & δῶρον, *donum*.
ΉΠΙΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *clemens, placidus, mitis sermone*, quasi ab ἔπος, *verbum*.
Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.
Ἠπίστατο, Ion. & Att. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, idem quod simplex ἴσημι, *scio*.
Ἠπιστέατο, Ion. pro ἐπίσταντο, 3. pl. ejusd. imperf.
Ἠπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, *diffido, non credo*: f. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. pl. ἠπίστησαν ex α priv. & πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Att. dici pro ἐπιστήθην, ab ἐπίσταμαι, *scio*.
Ἠπίστησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀπιστέω, vide ἠπιστήθην.
Ἠπίστȣν, imperf. act. ejusd. verbi.
Ἠπόμην, & εἰπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.
Ἠπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. &
Ἠπόρȣν, 1. sing. & 3. pl. imperf. act. verbi ἀπορέω, *dubito*: ab α priv. & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα.
Ἤπȣ, *aut, profectò*: ab ἤ, *aut*, & πȣ, *alicubi*, quod ab ὅς, *qui*, sed
Ἦπȣ, *utrum? an? certe*: ab ἤ idem. Th. ἤ, *vel*: vid. præced.
Ἧπται, *tactus est*, 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω *tango*: f. ψω. p. ἧφα.
Ἤπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, *sono*: f. ύσω. qu. ab ἔπω, *loquor*.
Ἠπύτα, vocat. sing. ab
Ἠπύτης, ȣ, ὁ, *vociferator*: ab
Ἠπύω, pro ἀπύω, *clamo*, vide ἤπυον.
Ἦρ, pro ἦρα, *num quid?* ex ἤ, *certè* item, *an?* & ῥα, enclit. particula, vel explet.
Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER*, contract. ex th. ἔαρ, idem.
ΗΡΑ, ας, & Ion. ἥρη, ης, ἡ, *Juno*. Quidam per Metathesin ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, *amo*.
Ἦρα, *tuli*, a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. at
Ἦρα, sine ι subscripto, est p. m. verbi ἄρω, *apto*. sed p. m. Att. ἄρηρα, est usitatius.
Ἤρα, *amabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo*: f. άσω.
Ἠρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, *imprecor*: imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces, imprecatio*.

Ἡρακλέης, & contractè Ἡρακλῆς, *HERCULES*, gen. έȣς, dat. έϊ, acc. έα. ab ἥρως, & κλέος, q. *heroum gloria*, vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro*.
Ἡρακλείδης, ȣ, ὁ, *HERACLIDES*, nom. propr.
Ἡράκλεια, τὰ, *Herculis festa*, vel *sacrificia*: &
Ἡρακλείη, ης, *Herculea*: ab Ἡρακλέης, quod vide.
Ἡράκλεις, *HERCLE, papæ*: adv. jurantis per Herculem.
Ἡρακλῆς, *HERCULES*. vide Ἡρακλέης.
Ἤραμαι, *amatus sum*, perf. pass. verbi ἐράω, *amo*.
Ἠράμην, ω, ατο, *extuli*, a. 1. m. verbi αἴρω, *tollo*. vide ἦρα.
Ἦραν, 3. pl. a. 1. ἦρα, verbi ejusd.
Ἠρανος, ȣ, ὁ, *rex*. Th. ἐράω, *amo*.
Ἤραρα, *accommodavi*, pro ἄρηρα. p. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto*. vid. ἀρήρειν.
Ἤρας, *amabas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo*.
Ἠρασάμην, *devovi*, a. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt esse ab ἐράομαι, *amor*: vel ἐράζομαι, idem. Th. ἐράω, *amo*.
Ἠράσθην, *adamatus sum*, a. 1. pass. verbi ἐράω, *amo*. f. άσω.
Ἠράσαο, Ion. & Dor. pro ἠράσω, *amâsti*, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐράω, *amo*. f. άσω.
Ἠρᾶτο, *execrabatur*. 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Them. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio*.
Ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*. vel per Syncop. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. m.
Ἤρατο, 3. sing. a. 1. m. ab αἴρω, *tollo*.
Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albeo*. f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus*.
Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor*, quod vide.
Ἦργμαι, *orsus sum*, perf. pass. & part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio*. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. part. pass. ἀρχθείς.
Ἤρεαι, *interrogas*, 2. sing. Ion. pro ἤρῃ, verbi ἔρομαι, dicitur & εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.
Ἡρέθην, *delegi*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἤρεθον, 3. pl. imperf. verbi ἐρέθω, *lacesso*.
Ἥρει, 3. sing. imperf. act. verbi αἱρέω, *eligo, capio*.
Ἠρείκει, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio*. f. σω. p. ἤρεικα. & in part. ἠρεικώς. a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.
Ἤρεικον, ες, ε, *proscindebam*, imperf. act. verbi ἐρείκω, *frango*. f. ξω.
Ἠρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*. f. σω.
Ἡρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi αἱρέομαι.

μαι. Them. αἱρέω, *capio, eligo.* a. 1. pass. ᾑρέθην.

Ἤρείψαντο, *corripuerunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρείπω, *everto.* f. ψω. a. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, *tacitè, sensim, paululum.* adv. &

Ἠρεμαίως, idem. ab ἤρεμος.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quiesco:* &

Ἠρεμία, ας, ἡ, *quies:* ab

ἨΡΕΜΟΣ, ου, *quietus, mitis, placidus:* ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel. q. ab ἦρος, *amabilis,* quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verb. αἴρω, *tollo.* vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam,* imperf. act. verbi αἱρέω, *capio.* a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego.* f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui,* a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω. *placo,* & *placeo.*

Ἡρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ᾑρετισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἱρετίζω, *eligo.* f. ίσω. p. ᾑρέτικα. Th. αἱρέω, *capio.*

Ἤρετο, 3. sing. imperf. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo,* imperf. Ion. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. m. ἠρόμην. Tum ᾐρόμην, ι subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, *tollo.*

Ἤρευν, *venabantur,* Dor. imperf. pro ἐθήρευον, verbi θηρεύω, *venor.* Them. θήρ, *fera.*

Ἥρευν, imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio.* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *scrutatus sum,* a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago, scrutor.*

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno.*

Ἥρημαι, *elegi* perf. ind. pass. ᾑρημένος, *qui delegit,* ejusd. part. ab αἱρέω, *eligo, capio,* f. ήσω. p. ᾕρηκα, & in 3. pl. ᾑρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν, 1. pl. perf. ᾕρηκα. verbi αἱρέω, *capio.*

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, *vasto.* f. ώσω. p. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *solitudo.*

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram,* plusq. p. m. Att. verbi ἄρω, *apto.* f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, Att. ἄραρα· & cum novo adhuc augmento ἤραρα· hinc plusq. p. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, *inhæserat,* 3. sing. plusq. p. pass. ἐρηρείσμην, σο, στο, verbi ἐρείδω, *figo.* f. σω. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἠρήσαντο, *optarunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi αἱρέω, *seligo.* f. ήσω. a. 1. ᾕρησα. inde a. 1. m. ᾑρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, *precor.* Th. ἀρά, ἡ, *preces.*

Ἤρθην, *sublatus sum,* a. 1. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo.* perf. ἦρκα.

Ἤρθρωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo, fingo.* f. ώσω. Th. ἄρθρον, *artus.*

Ἦρι, *manè,* adv. vel *vere:* ab ἦρ, ἦρος, τό, *ver,* factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora,* quia ἦρι γίνεται, id est, *mane existit,* oriente Sole. &

Ἠριγενής, έος, ὁ, ἡ, *vernus, matutinus:* ab ἔαρ, & contractè ἦρ, *ver,* vel ἀήρ, pro ἀήρ, *aër,* & γίγνομαι, *sum.*

Ἠριδανός, οῦ, & Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS,* nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, *contendo.* f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis.*

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero.* f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμός, *numerus.*

Ἠρίκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi ἐρίζω, *contendo, litigo.* f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis.*

Ἤρικον, ες, ε, *secui,* a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango.* f. ξω.

Ἠρίνεος, α, ον, vel potius ἠρίνεος, *laneus,* pro εἰρίνεος. Th. εἶρος, εος, τό, *lana.*

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per Crasin pro ἐαρινὸς, *vernus.* Them. ἔαρ, ρος, τό, *ver,* & contractè ἦρ.

ἨΡΙΌΝ, ου, τὸ, *monumentum, sepulchrum.* q. ab ἔρα, in terra enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, *cecidi, lapsus sum,* a. 2. act. ἠριπόμην, *dirutus sum,* a. 2. m. verbi ἐρείπω, *everto.* f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐριπόω, idem quod ἐρείπω, *everto.*

Ἤρισα, ας, ε, *contendi,* a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo.* Th. ἔρις, *contentio.*

Ἦρκα, *tuli,* perf. act. verbi αἴρω, *tollo.* f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, *sufficiebat,* 3. sing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρκέω, *auxilior, sufficio.*

Ἤρκεσα, ας, ε, *suffeci.* a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἦρκται, *incepit,* 3. sing. perf. pass. ἦργμαι, ξαι. verbi ἄρχομαι, *incipio,* seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχή, *initium.*

Ἠρκώς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo.* p. ἦρκα.

Ἦρμαι, *sublatus sum,* perf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo.* a. 1. ind. pass. ἤρθην, a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἥρμοσε, 3. sing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἁρμόζω, *apto.* f. όσω. Th. ἄρω, *apto.*

Ἠρνεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ἠρνεόμην, -ούμην. verbi ἀρνέομαι, *recuso.* f. ήσομαι. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. verbi ἄρνυμαι, *capio, consequor.*

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & in 3. pl. ἤρξαντο. verbi ἄρχομαι, *incipio.* f. ἄρξομαι.

Them.

Them. ἀρχὴ, *initium, imperium.*
Ἤρξαντο, & ἤρξατο, vide in ἠρξάμλυ.
Ἦρξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἄρχω, *incipio, impero.* f. ξω. Them. ἀρχὴ, *imperium.*
Ἡρόδοτος, ου, ὁ, *HERODOTUS*, nomen propr.
Ἤρωμαι, *aratro conscissus sim*, perf. pass. verbi ἀρόω, *aro.* f. όσω. perf ἤρωκα.
Ἠρόμλυ, *interrogavi*, imperf. vel a. 2. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo.*
Ἠρόμλυ, imperf. pass. verbi αἴρω, *tollo.*
Ἦρος, *amabilis, jucundus*, ἦρα, τὰ, *grata*: ab ἐράω, *amo.* ἔκτασιν habens τοῦ ε.
Ἤρωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro.* f. όσω. p. ἤρωκα.
Ἤρου, *interrogasti*, 2. sing. imperf. vel a. 2. m. verbi ἔρομαι, *interrogo.*
Ἤρου, 2. sing. imperf. pass. ἠρόμλυ, verbi αἴρω, *tollo.*
Ἠροῦ, 2. sing. imperf. pass. &
Ἠροῦντο, 3. pl. imperf. pass. ἠρόμλυ, ab αἱρέω, *capio.*
Ἠροῦς, gen. sing. ab Ἡρὼ, gen. όος, οῦς, ἡ, *Ero*, nomen propr. virginis.
Ἥρους, gen. sing. ab Ἥρως, nomen proprium.
Ἠροῦτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρόω, *aro.*
Ἥρπασεν, *rapuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, *rapio.* f. σα, & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγλυ. p. m. ἥρπαγα.
Ἦρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, *apto, congruo.* f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω.
Ἦρσαν, 3. plur. etiam a. 1. ab ἄρδω, *humecto.*
Ἦρται, 3. sing. perf. ἦρμαι. verbi αἴρω, *tollo.*
Ἤρτημαι, *appensus sum*, perf. pass. verbi ἀρτάω, *appendo.* f. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.
Ἦρτο, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἤρμλυ, verbi αἴρω, *tollo.*
ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, *ERYNGIUM*, *herba quædam aculeata.*
Ἤρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum aut caprorum*, tanquam ἔριον, seu *lanugo.*
Ἤρυγε, *eructavit*, 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo.* f. ξω.
Ἠρύκακε, *inhibuit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκακῶ, idem quod ἐρύκω, *inhibeo.*
Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, *inhibeo, impedio.* f. ξω.
Ἤρυον, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, *haurio.* f. ύσω.
Ἤρυτο, plusq. p. pass. 3. sing. verbi ἐρύω, *traho, custodio.* An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. m.
Ἦρχ' pro ἦρχε, *incepit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio.*
Ἤρχατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, *arceo.* Vel ab ἄρχω, *incipio, impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium, initium.*
Ἦρχε, *præibat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio.*
Ἤρχθλυ, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι. ab ἄρχω, *incipio, impero.* Them. ἀρχὴ.
Ἠρχόμλυ, ου, ετο, imperf. ab ἔρχομαι, *venio.*
Ἦρω, 2. sing. a. 1. m. ἠράμλυ, ω, ατο. verbi αἴρω, *tollo.*
Ἥρω, per Apocop. pro ἥρωα, acc. sing. & ἥρῳ dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros.*
Ἡρὼ, όος, οῦς, ἡ, *ERO.* nomen propr. virginis.
Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros.*
Ἡρώδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis. q. ab *heroë* oriundus.
Ἡρωδιανοὶ, οἱ, *Herodis ministri*: ab Ἡρώδης.
Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, Herodis concubina.
Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri. q. ab ἥρως & δίων, *heroas profligans.*
Ἡρώησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐρωέω, *fluo.*
Ἡρωϊκὸς, ἡ, ον, *HEROICUS.* Them. ἥρως.
Ἡρώϊος, & κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος idem.
Ἤρων, *amabam*, imperf. act. verbi ἐράω, *amo.* f. άσω.
ἭΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS.* nom. pl. ἥρωες, inde ἡρωίνη, ης, ἡ, *heroïna.*
Ἠρώτα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo.* f. ήσω.
Ἠρώτων, 1. sing. & 3. pl. imperf. act. ejusd. verbi.
Ἧς, *suæ*, gen. ab ἥ, *sua*, quod ab ὅς.
Ἧς & ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *suus.*
Ἦς, *eras*, 2. sing. imperf. & Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ἦς, *sis*, 2. sing. sub. ab εἰμί.
Ἦς, *dixisti*, 2. imperf. ab ἠμὶ pro φημὶ vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.*
Ἦσα, & ἦσαν, 1 sing. & 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano.*
Ἧσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, *sedeo.*
Ἡσαΐας, ου, ὁ, nomen Prophetæ, Hebr. *salus à Domino.*
Ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*
Ἦσαν. Att. pro ᾔεσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo.* Vel per Synær. pro ᾔεσαν, 3. pl. plusq. p. m. ᾔειν. Potest etiam ἦσαν, esse 3. pl. a. 1. verbi ᾄδω, *cano.* Sunt qui velint ᾖσαν, etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *scio.* f. ήσω. p. εἴδηκα.
Ἦσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἦσα, verbi

bi ἥδω, *delecto.* f. ἥσω. Them. ἡδὺς, *suavis.*

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delector,* vide ἥσας.

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ᾄδω, *cano.*

Ἠσαὺ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *factus.*

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago.* f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα· ex α priv. & σέβω, *colo.*

Ἥσει, *mittet,* 3. sing. fut. ind. verbi ἵημι, *mitto.* f. ἥσω. p. εἷκα, Potest etiam esse fut. 1. verbi ἥδω, *delecto.*

Ἠσέλγημαι, *petulans fui,* perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, *petulanter ago.* f. ήσω. Them. ἀσελγὴς, *petulans, insolens.*

Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, idem quod ἀσελγέω, *petulanter ago.* vide ἠσέλγημαι.

Ἧσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕω, seu ἕζω, *sedeo.*

Ἦσεν, 3. sing. a. 1. ab ᾄδω, *cano.*

Ἦσθα, *eras,* Paragoge Æol. τοῦ θα, pro ἦς, 2. sing. imperf. Sed ᾖσθα, *sis,* Æol. etiam pro ᾖς, 2. sing. sub. verbi εἰμὶ, *sum.* Sunt etiam, qui ᾖσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, *noveras,* & hoc pro ᾔδεις, θα Æol. paragoge, quod est 2. sing. plusq. p. ᾔδειν, pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio.* f. ήσω. p. m. οἶδα.

Ἧσθαι, *sedere,* præs. inf. ab ἧμαι, *sedeo.*

Ἡσθείην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἠσθένηκα, *elangui,* perf. act. verbi ἀσθενέω, *sum infirmis viribus.* f. ήσω· ab ἀσθενὴς, *invalidus,* quod ex α priv. & σθένω, *valeo, possum.*

Ἠσθένουν, *languebam,* imperf. ejusd. verbi.

Ἡσθέντες, *gavisi,* nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἤσθετο, 3. sing. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, *sentio.* f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἥσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, *cano.*

Ἤσθημαι, *sensi,* perf. pass. ind. hinc in 3 sing. plusq. p. ᾔσθητο, & in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *sentio.* a. 2. m. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, *lætatus sum,* & in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω. *delecto.* Them. ἡδὺς, *suavis.*

Ἠσθησάμην, ω, ατο, *sensi,* a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. vide ᾔσθετο.

Ἠσθῆσθαι, *sensisse,* perf. inf. pass. ejusd. verbi. vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, *lætabor,* f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector,* a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἧσθητο, 3 sing. plusq. p. verbi inusit. ἑσθέομαι, pro ἕννυμαι, *induor.* perf. part. ἠσθημένος· ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis.* Them. ἕω, seu ἕννυμι, *induo.*

Ἤσθητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi αἰσθάνομαι, *sentio.* vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, *devorabam,* imperf. act. verbi ἐσθίω, *edo.* f. ίσω. p. ἤσθικα. Them. ἔσθω, idem.

Ἤσθμηνα, ας, ε, *anhelavi,* a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo.* f. ανῶ. p. ἤσθμαγκα. Th, ἆσθμα, *flatus,*

Ἠσθόμην, & in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. m. verbi αἰσθάνομαι, *sentio.* f. αἰσθήσομαι,

Ἧσι, *sit,* Ion. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἠσὶ, per Apocop. pro φησὶ, 3. sing. à φημὶ, *dico.*

Ἧσιν, per Peragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. εἰμὶ, *sum.* Sed

Ἧσιν, *suis.* dat. pl. Ion. pro αἷς, *suis,* vel *quibus:* ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus, a, um.*

Ἡσίοδος, ου, ὁ, *HESIODUS,* nom. propr. poëtæ. qu. ex ἧσις, *delectatio,* & ὁδὸς, *via.*

Ἧσις, εως, ἡ, *voluptas delectatio:* ab ἥδω, *delecto.*

Ἠσίτουν, *inedia premebar,* imperf. verbi ἀσιτέω· quod ex α priv. & σῖτος, *frumentum, panis.*

Ἤσκειν, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, *exercebat,* 3. sing. imperf. verbi ἀσκέω, *exerceo, elaboro, orno.* f. ήσω. p. ἤσκηκα. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, *exercitatus sum,* a. 1. ind. pass. &

Ἤσκηκα, *exercui,* perf. act. ejusdem verbi.

Ἤσκησαν, *aptarunt,* 3. pl. a. 1. act. &

Ἤσκουν, *exercebam,* imperf. act. ejusdem verbi, ἀσκέω.

Ἦσμαι, *decantatus sum,* perf. pass. verbi ᾄδω, *cano.*

Ἧσμαι, *lætatus sum,* perf. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.* Sunt qui ἧσμαι, *sedi,* velint esse perf. pass. verbi ἕζω, *sedeo.* perf. ἧκα.

Ἦσμεν, *sciveramus,* per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. p. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio.*

Ἦσο, *cras,* vel *fueras,* 2. sing. imperf. vel plusq. p. ἤμην· verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἧσο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector.* f. άσομαι. p. ἤσπασμαι.

Ἤσπικα, *tutatus sum,* perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες· verbi ἀσπίζω, *defendo.* Th. ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἧσσα, seu ἧττα, ης, ἡ, *interiores partes, clades:* &

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado, vincor, superor, succumbo, frangor.* Th. ἥσσων, *minor.*

Ἧσε, pro ᾖσε, *cecinit,* 3. sing. a. 1. ind. act.

act. ἦσα, verbi ᾄδω, *cano.*

Ἡσσήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, *superor.* Th. ἥσσων, *minor.*

Ἧσσον, *minus.* n. g. ab

ΗΣΣΩΝ, & ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, *minor, inferior,* & in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, *minus.* inde ἡσσάομαι, *superor.*

Ἧσται, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, *sedi,* quod vide.

Ἧσταν, vide in ἦστε.

Ἠστάτουν, imperf. act. verbi ἀστατέω, *instabilis sum, vacillo.* ex α priv. & ἵστημι, *sto.*

Ἦστε, *sciebatis,* per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. p. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω, *scio.* Sic ᾖσταν, pro εἴδεισαν, 3. pl. plusq. p. &

Ἦστην, *sciverant,* 3. dual. plusq. p. per Syncop. pro ᾔδείτην, ejusd. verbi εἰδέω, *scio.*

Ἤστην, *erant,* dual. imperf. Poët. pro ἤτην, & in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἥστην, *sedebant,* 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, *sedeo.*

Ἧστο, *sedebat,* Poët. pro ἧτο, 3. sing. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo.* vel est plus. p. ab ἕζω, *sedeo.*

Ἦστον, ἤστην, *eratis, erant,* Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἤστραπτε, *illuminabat,* 3. sing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro:* f. ψω. p. φα.

Ἠσωθέτηκα, perf. act. verbi ἀσωθετέω, *non sto pactis:* quod ex α priv. & ζωτίθημι, *compono.* Th. τίθημι, *pono.*

Ἡσυχάζω, *quiesco, taceo:* f. άσω. p. ἡσύχακα. præs. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, *quietus.*

Ἡσυχαῖος, ου, ὁ, ἡ, ut th. ἥσυχος.

Ἡσυχία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *tranquillitas, otium, silentium:* ab eod th.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, item quod

ΗΣΥΧΟΣ, ου, ὁ, *quietus:* q. ἧσιν ἔχων, Gall. *qui est à son aise:* ab ἥδω, *delecto,* inde ἧσις, *voluptas.*

Ἡσύχως, adv. *quietè:* ab ἥσυχος.

Ἠσφαλίσαντο, *muniverunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἀσφαλίζω, *firmo:* f. ίσω. p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, *tutus:* hoc ex α priv. & σφάλλω, *everto.*

Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. act. verbi ἀσχάλλω, *molestè fero.*

Ἠσχολήθησαν, *operam dederunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum:* quod ab ἄσχολος, *cui otium non est:* quod ex α, priv. & σχολὴ, *otium.*

Ἠσχύνετο, *erubescebat,* & in 3. pl. ᾐσχύνοντο, imperf. pass. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo.*

Ἥσω, *mittam,* f. 1. verbi ἵημι, *mitto.* a. 2. ἧν.

Ἥσω, *ibo:* f. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, inus. *eo.*

Ἤτασεν, 3. sing a. 1. act. verbi ἐτάζω, *examino:* f. άσω.

Ἥτ' pro ἥτε, *hæcque,* articulus præpos. habetque accentum ob sequent. dict. enclitic. τε.

Ἦτε, *eratis,* 2. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἦτε est 2. pl. sub. ejusd. verbi.

Ἤτει, & ᾔτειν, sequente vocali, & contractè ᾔτει, 3. sing. imperf. verbi αἰτέω, *peto:* f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Ἦτοι κε, *certe, nimirum.*

Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω. a. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio:* ex α priv. & τέκνον, *filius.* Th. τίκτω, *pario.*

Ἤτηκα, ας, ε, *petii,* perf. ind. act. &

Ἠτήκειν, *accusaveram,* plusq. p. verbi αἰτιάω, *peto.*

Ἤτην, & ἦτον, *erant, eratis,* imperf. dual. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. sing. a. 1. m. ab αἰτέω. f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.

Ἦτι, *verè, certè,* adv. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, *objurgabat,* 3. sing. imperf. ab αἰτιάομαι, *accuso.* Th. αἰτία, *culpa.*

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, quod vide.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, *inhonoravit,* 3. sing. a. 1. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α, priv. & & τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Ἤτοι, *sive, seu, vel, certè.* Th. ἤ, *aut.*

Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. act. &

Ἡτοίμασα, ας, ε, & in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro.* f. άσω. p. ἡτοίμακα, perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus.*

Ἡτοίμασται, 3. sing. perf. pass. ἡτοίμασμαι. vide ἡτοίμασα.

Ἦτον, *eratis,* dual. imperf. εἰμὶ, *sum.*

ΗΤΟΡ, ορος, τὸ, *cor, animus.* Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant, q. ab ἄω, *fulgeo,* unde αὔω, *accendo.* cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *magnanimus.*

Ἠτιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi αἰτιάω, *peto.* f. ήσω. p. ᾔτηκα.

ΗΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *stamen, textum.* Schol. Nicandri etiam ἥτριον affert pro *epate,* an à textura venarum?

ΗΤΡΟΝ, ου, τὸ, *imus venter, pars umbilico subjecta:* ubi scil. ἥτριον, intestinorum, aut ab ἔδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades:* quod ab ἡττάομαι. Th. ἥττων, *minor.*

Ἡττᾶσθαι, præs. inf. ab ἡττάομαι, quod vide.

Ἡττάομαι, -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor, inferior evado.* perf. pass. ἥττημαι. a. 1. pass. ἡττήθην, ης, η. a. 1. part. ἡττηθεὶς, έντος. Th. ἥσσων, *minor.*

Ἥττημα, ατος, τὸ, *diminutio, defectus, clades.* a. 1. præs. perf. pass. superioris verbi. Th. ἥσσων, *minor.*

'Ηττημένος, victus. perf. part. pass. verbi ἡττάομαι, quod vide.
*Ἥττον, ονος, τὸ, minus, item damnum. εἰς τὸ ἧττον, cum detrimento: ab ἥσσων, vel ἥττων, minor.
'Ηὐτύχει, 3. sing. imperf. verbi ἀτυχέω, adversâ fortunâ utor. quod ex α priv. & τυχὴ, fortuna.
'Ἤτω, sit, vel esto, pro ἔστω, 3. sing. imperat. ab εἰμὶ, sum: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, & Crasi ἤτω.
Ηὔχει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐχέω· credo ηὔχει· ab αὐχέω, glorior.
Ηὔδα, & ηὔδα, 3. sing. imperf. ηὔδαον, dicebam, verbi αὐδάω. f. ήσω. Them. αὐδὴ, vox.
Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi αὐδάζομαι, loquor. idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, vox.
Ηὐδηκὼς, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, vocem edo. Th. αὐδὴ, vox.
Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, volo, quod vide.
Ηὗδον, dormivi, imperf. vel. a. 2. act. verbi εὕδω, dormio: f. εὑδήσω.
Ηὔηνα, arefeci, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, arefacio. Th. αὔω, sicco.
Ηὐθυνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi εὐθύνω, dirigo: f. υνῶ. p. γκα. Th. εὐθὺς, rectus.
Ηὐκαίρουν, imperf. Att. pro εὐκαίρεον, ουν, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi: f. ήσω· quod ex εὖ, bene, & καιρὸς, occasio, tempus.
'Ηΰκομος, ου, ὁ, ἡ, habens pulchros crines, pulchricoma: Poët. Diæresi, pro εὔκομος, gen. Ion. ἠϋκόμοιο· ex εὖ & κόμη, coma.
Ηὔλει, 3. sing. imperf. act. ηὔλεον, ουν, verbi αὐλέω, tibiâ cano. Th. αὐλὸς, tibia.
Ηὐλήσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, tibiâ cano: f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, tibia.
Ηὐλίσθην, ης, η, & in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, stabulor, pernocto, excubo: perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, aula, stabulum.
Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, benedico: f. ήσω. p. εὐλόγηκα. Ex εὖ & λόγος, verbum: quod à λέγω, dico: p. m. λέλογα.
'Ηὖν, bonum, acc. sing. ab ἠὺς, bonus. Th. ἐὺς, έος, ὁ, idem.
Ηὔξανε, 3. sing. a. 2. vel imperf. verbi αὐξαίνω, augeo, invalesco: f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.
Ηὔξατο, 3. sing. a. 1. m. Att. verbi εὔχομαι, oro.
*Ηὔξεν, ingemuit, a. 1. ind. act. verbi αὔω, & per διάλυσιν, ἀΰω, f. αὔσω. Hinc præsens geminato σσ, αὔσσω, f. ξω. a. 1. ηὖξα. Vel à comm. fut. αὔσω, Dor. αὔξω.
Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι pro αὐξάνομαι, augeo: f. 1. m. αὐξήσομαι.
Th. αὔξω, idem.
Ηὐξήθην, auctus sum, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω. f. αὐξήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι. &
Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην. Th. αὔξω.
Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. Att. verbi εὐπορέω, abunde possum, est mihi facultas: f. ήσω. p. εὐπόρηκα· quod ab εὔπορος, pervius. Th. πείρω, transeo: p. m. πέπορα.
Ηὑράμην, ω, ατο, inveni, per Sync. pro ηὑρησάμην, Att. & Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, invenio: f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.
Ηὑρῆσθαι, perf. inf. pass. Att. ejusd. verbi.
Ηὕρω, 2. sing. a. 1. m. ηὑράμην, quod vide.
'Ηὺς, Poëticâ Ectasi pro ἐὺς, bonus, fortis: gen. ἠέος.
"Ηὖσα, ας, ε, clamavi, dissolut. diphthong. pro ἦσα, a. 1. indic. act. verbi αὔω, clamo.
'Ηΰτε, pro ἠὔτε, sicut, tanquam: per Ectasin & Dialysin Ion. pro εὖτε, adv.
Ηὔφρανα, ας, ε, & in 3. pl. ηὔφραναν, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα· &
Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro: quod ab εὖ & φρὴν, mens.
"Ηφα, perf. act. ab ἅπτω, necto: f. ψω. a. 2. ἧφον. perf. pass. ἧμμαι. a. 1. pass. "Ηφθην.
'Ηφαίστειος, ου, Vulcanius: τὸ 'Ηφαίστειον, sc. ἱερὸν, Vulcani templum: & τὰ 'Ηφαίστεια, Vulcanalia: ab
"ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, ignis: q. ab ἅπτω, accendo, & αΐσσω, distruo.
'Ηφανίσθην, ης, η, disparui, a. 1. pass. &
'Ηφάνισμαι, σαι, σται, perf. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, extinguo, obscuro: ab ἀφανὴς, obscurus; quod ab α priv. & φαίνω, appareo.
"Ηφασα, contrectavi, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, tracto: quod ab ἀφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.
'Ηφειδήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno: imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκὼς, ab ἀφειδὴς, qui non parcit: ab α priv. & φείδομαι, parco.
'Ηφείθην, concessi, pro ἀφείθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, demitto, permitto: quod ex ἀπὸ & ἵημι, mitto. Them. ἕω, idem.
'Ηφηνιακὼς, auctâ præposit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detracto: ex ἀπὸ & ἡνία, ας, ἡ, habena.
"Ηφθαι, Dor. pro ἧφθη, 3. sing. a. 1. pass. &
"Ηφθαι, attigisse, perf. inf. pass. ab ἅπτω, tango: f. ψω. p. ἧφα. perf. pass. ἧμμαι.
"Ηφίει, permisit, a. 2. verbi ἀφεῖν, seu ἀφίημι, permitto: cujus a. 2. ἄφιον, & cum augmento

augmento præpositionis ἤφιον, ες, ε. Vel potius dicendum esse a. 2. verbi ἀφιέω, dimitto: f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον.
Ἤφιει, emittebat, 3. sing. imperf. pro ἠφίει, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. ἕω, mitto.
Ἠφυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio: f. ύσω. p. ἤφυκα.
Ἠφωρίσθαι, perf. inf. pass. Att. ab ἀφορίζω, termino, definio: f. ίσω. p. ἀφώρικα· quod ex ἀπὸ & ὅρος, terminus, limes.
Ἦχε, 3. sing. perf. act. verbi ἄγω, duco: f. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass. part. ἀχθείς.
Ἠχεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ἠχέω, sono: f. ήσω. Th. ἦχος, sonus.
Ἠχέτα, pro ἠχῆτα, voc. sing. ab ἠχήτης, ε, ὁ, canorus. Th. ἦχος, sonus.
Ἠχέω, ῶ, f. ήσω, sono. Th. ἦχος, sonus.
Ἠχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἦχος, quod vide.
Ἠχήεις, & in f. g. ἠχήεσσα, resonans, adject. ab ἠχὴ, idem ac th. ἦχος, sonus.
Ἠχθέσθην, ægre tuli, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, ægre fero: f. έσομαι· quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.
Ἤχθημαι, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι. f. 1. m. ἐχθήσομαι. a. 2. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, odium. Sunt qui velint ab ἄχθομαι derivari. Tum. th. est ἄχθος, onus.
Ἤχθην, ης, η, ductus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω, duco: f. ἄξω.
Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio prosequor: f. αρῶ. p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.
Ἠχθόμην, odio fui, & in 3. pl. ἤχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, odio sum: q. ab ἐχθέομαι· vide ἤχθημαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, succenseo: fut. έσομαι, vel ήσομαι, Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.
Ἧχι, pro ᾗ, ubi, adv. Th. ὅς, ἥ, quis.
Ἤχλυσε, 3. sing. a. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obtenebror: f. ύσω. Them. ἀχλὺς, ύος, ἡ, caligo.
Ἠχμαλώτευται, 3. sing. perf. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco: a. 1. act. ᾐχμαλώτευσα, ας, ε, vide in αἰχμάλωτος.
Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. act. ab ἔχω, habeo: f. ἕξω, quod vide.
ΗΧΟΣ, ε, ὁ, sonus, sonitus: An ab ἄγω, frango? an potius ab ἄω, flo? unde αὔω, clamo. Hinc ἠχέω, sono. κατηχέω, sono. insono. κατήχησις, εως, ἡ, institutio, qua prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur. κατηχητὴς, ε, ὁ, qui prima elementa tradit. κατηχέμενος, ε, qui prima elementa discit.
Ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειόω, inutilem reddo: f. ώσω. p. ἠχρείωκα. Ex α priv. & χρεία, ας, ἡ, usus.

Ἠχὼ, όος, ες, ἡ, ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa. Th. ἦχος, sonus.
Ἡψάμην, ω, ατο, attigi, a. 1. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, tango: f. ψω. p. ἧφα.
Ἥψησε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἕψω, coquo: f. ἑψήσω· inde ἕψημα, pulmentum.
Ἠῶθ', pro ἠῶ τε. Vide ἠώς.
Ἠῶθεν, mane. Est & ἠῶθεν, diluculo. Th. ἠώς, aurora.
Ἠῶθι, adv. in aurora: ab ἠώς, aurora.
Ἠωνίκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi αἰωνίζω, æterno: f. ίσω. p. ἠώνικα. Them. αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum.
Ἠῷος, ε, EOUS, matutinus: ab ἠώς, aurora.
Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Them. αἰωρέω, sursum tollo.
Ἠώρων, imperf. act. verbi αἰωρέω, in sublime attollo: f. ήσω. p. ἠώρηκα.
ἨΩ'Σ, όος, ες, ἡ, aurora, diluculum, dies: acc. ἠόα, ἠῶ, & ἠῶθ', pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε. Hinc ἑῷος, ε, matutinus: q. ab αὔω, splendeo.

Θ.

Θ Octavæ literæ figura, novem denotat. Θ, ,θ, novies mille: sonum habet τ τ, addita aspiratione. ϑ Ion. pro τ. δ in ϑ, & ϑ in φ, Æol. ut φήρ· interdum πλεονάζει, ut ϑαμὰ pro ἅμα.
Θ', pro τε, &, sequente aspiratione.
Θάασσεν, sedebat, 3. sing. imperf. verbi θαάσσω, idem quod θοάζω, sedeo, celeriter moveor. Th. θοὸς celer, velox.
Θαγῇ, 2. sing. f. 2. m. θαγοῦμαι. verbi θάσσω, propero, pro θαάσσω, vide θάασσεν.
Θαδδαῖος, ε, ὁ, THADDÆUS, nomen Apostoli. Syr. uber.
Θαεῖτο, Dor. pro θηεῖτο, & hoc Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θέαομαι. & Ion. θηέομαι, ε̃μαι, specto.
Θάεο, Ion. pro θάε, vide, præs. imperat. pass. verbi θάομαι pro θεάομαι, specto. f. θάσομαι.
Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, spectaculum, à θεάομαι, specto.
Θαητὸς, ε̃, ὁ, mirus, admirandus, conspicuus. Dor. pro θεατὸς, ab eod. verbo.
Θαίζω, agito, impello. Hesych. pro ἐλαύνω.
Θαιμὸς, οἰκία, ἀπόρος, Hesych. an corruptum à δόμος;
ΘΑΙΡΟ'Σ, ε̃, ὁ, cardo, axis: à θύρα, janua. Hesych.
Θακέω, f. ήσω, sedeo. &
Θακεύω, f. εύσω, idem: à
Θᾶκος, ε, ὁ, sedes, Th. θοὸς, celer.

Θαλάμη

Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile, piscium latibulum.* Th. θάλαμος, *cubile.*
Θαλαμήϊα δοῦρα, *ligna thalamo struendo apta.* ab eod. th.
Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, *cubicularis, circa cubiculum versans:* ex θάλαμος, *cubiculum,* & πολέω, *verso.*
Θαλαμία, ης, ἡ, *navis foramen per quod remus in aquas exsertus exstat.* Th. θάλαμος, quod vide.
Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à
ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMVS, cubiculum, cella, domus, nidus, pars navis inferior, nuptiarum locus & dies:* q. à θάλλειν, *pullulare*, sc. γένος. vel à θάλπω, *foveo,* quoniam ibi θαλπόμεθα.
ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu θάλαττα, ης, ἡ, *mare.* quasi à θάλλω, *vireo,* quod *vitrei sit coloris.*
Θαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus.* à præced.
Θαλασσοκρατέειν, *maris imperium obtinere.* &
Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur:* ex θάλασσα, *mare,* & κρατέω, *fortiter impero.* Th. κράτος, *robur.*
Θαλασσοπόρος, ου, ὁ, ἡ, *per mare inter faciens:* à θάλασσα, *mare,* & πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo.*
Θαλάττιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus,* à θάλαττα, ης, ἡ, *mare.*
Θαλαττοκρατέειν, & θαλαττοκράτωρ. vide supra θαλασσ.
Θαλέει, 3. sing. præs. ind. verbi θαλέω, Poët. pro θάλλω, *floreo.*
Θαλέθοντες, *florentes,* præs. part verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, *floreo.*
Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA,* nomen Musæ, Est &
Θάλεια, seu θαλία, ας, ἡ, *epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia.* Th. θάλλω, *floreo.*
Θάλειος, εία, ον, *virens, floridus,* &
Θαλερός, ἡ, όν, *in flore existens, floridus:* ab eod. th.
Θαλερώτερον, ου, τὸ, *profusius*, compar. præced.
Θαλέω, -ῶ, f. ήσω. Poët. *floreo*, *vireo.* Metaph. *decoror*, *ornor.* Them. θάλλω, *vireo.*
Θαλῆς, οῦ, ὁ, & Θάλης, ητος, *THALES,* nom. propr. Philosophi civis Milesii.
Θάλησε, 3. sing. a. 1. Ion. verbi θαλέω, quod vide.
Θαλία, ας, Ion. θαλίη, ης, ἡ, *convivium,* vide θαλίη. item *frons oleagina,* vid. θαλλία. est etiam
Θαλία, Ion. θαλίη, ης, ἡ, nomen mul.
Θαλίαι, ῶν, αἱ, *convivia, solennitates.* &
Θαλίῃ, *convivio,* dat. sing. &
Θαλίῃσι, dat. pl. à θαλία, Ion. θαλίη, *convivium.* Th. θάλλω, *vireo.*
Θαλλία, seu θαλία, ας, ἡ, *ramus virens, germen.* ab eodem th.
Θάλλοισα, ας, ἁ, Dor. pro θάλλουσα, ης, ἡ, *florens,* præs. part. f. g. à θάλλω.
Θαλλὸς, οῦ, ὁ, *oleæ termes, omnis frons virens* ab eod. th.
Θάλλουσιν, *florent,* 3. pl. ind. præs. à
ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *vireo, pulluo, floreo.* p. τέθαληκα.
Θάλος, εος, τὸ, *germen, proles, filius.* Et pro τιμὴ, δόξα, *honor*, *gloria*, *decus.* à præced.
Θάλπεαι, Ion. & Dor. pro θάλπῃ, *cremaris*, 2. sing. præs. sub. pass. à θάλπω, *foveo.*
Θάλπιος, ου, ὁ, *THALPIVS:* nomen propr. q. ab eod.
Θαλπιόων, pro θαλπιῶν, præs. part. Poët. à θαλπιάω, *calesco.* Them. θάλπω, *foveo.* f. ψω.
Θαλπιώθ, Cantic. 4. 4. εἰς θαλπιώθ, ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnaculis.* Junius, *ad armaria.* Alii, *turres præaltas* vertunt.
Θαλπνὸς, οῦ, ὁ, *calidus, fervidus;* item *splendidus:* &
Θάλπος, εος, τὸ, *calor, æstus:* &
ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, *foveo, calefacio.*
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum;* item *solamen, spes,* quia calefacit: ut contra metus frigefacit. à præced.
Θαλύσια, ίων, τὰ, *festum post comportatas fruges: primitiæ frugum.* Them. θάλλω, *vireo.*
Θαλύσιος, α, ον, *ex novis frugibus factus:* ut panis θαλύσιος· vide præced.
Θαλφθεὶς, *calefactus,* a. 1. part. pass. &
Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, *foveo.*
Θάλψις, εως, ἡ, *calefactio, calor, tepor, fomentum,* ab eod. verbo.
Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θάλλω, *foveo.*
ΘΑΜΑ', adv. *crebro, frequenter.* qu. ab ἅμα.
Θάμαρ, ἡ, *THAMAR,* nomen mul. indeclinab. Hebr. *palma.*
Θάμβει, *obstupuit,* 3. sing. imperf. Ion. à
Θαμβέω, -ῶ, *obstupefacio, expavesco.* f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præs. pass. θαμβέομαι. *expavesco, obstupesio.* imperf. pass. ἐθαμβεόμην, -ούμην· & 3. pl. ἐθαμβέοντο, -οῦντο. a. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, *stupor.*
Θάμβησεν, *expavit,* 3. sing. a. 1. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verb.
ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, *stupor, attonita admiratio.*
Θαμέες, & θαμέας, nom. & acc. pl. à θαμής, quod vide.
Θαμειά, ᾶς, ἡ, adject. f. g. à
Θαμειὸς, οῦ, ὁ, *frequens.* quod &
Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, *frequens, creber.* in nom. pl. θαμέες. à θαμά, *crebro.*
Θαμίζω, *frequento, frequens sum:* ab eod. them.
Θαμιμασάδας, Scythicè, *Neptunus* appellatur.

Θαμινὰ, *frequenter, crebrò.* Poët. adv. &
Θαμινὸς, ου, ὁ, *creber, frequens:* à θαμὰ, *crebrò.*
ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *DUMUS, frutex, fruticetum.* quasi *creber ramis:* à θαμινὸς, suprà.
Θαμνώδης, εος, ὁ, ἡ, *fruticosus,* à præced.
Θάμυρις, *solennis cœtus,* qui θαμὰ, id est, cum frequentia congregatur.
Θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, *lethalis, mortifer:* à θνήσκω, *morior.* quod vide.
Θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ, *lethifer, a.* à θάνατος, *mors,* quod à θνήσκω, *morior,* & φέρω, *fero.*
Θάνατος, ου, ὁ, *mors,* gen. Ion. θανάτοιο. à θνήσκω, *morior.* θανάτῳ πόρειν, *dare letho.*
Θανατοῦν, præs. inf. à
Θανατόω, -ῶ, *occido.* f. ώσω. p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. a. 1. sub. θανατώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. θανατῶσαι. a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος, à θάνατος, *mors.* quod vide.
Θανατώδης, εος, ὁ, ἡ, *lethalis.* ab eod.
Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, *occido.* quod vide.
Θανέειν, a. 2. inf. Ion. &
Θανέμεν, a. 2. inf. Ion. & Dor. pro
Θανεῖν, *mori,* a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, *morior.* f. 2. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.
Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejusd. verbi.
Θανοίσας, *mortuæ,* gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. f. g. à θνήσκω, *morior.* a. 2. ἔθανον.
Θανὸν, a. 2. part. act. n. g. &
Θανόντ', pro θανόντα, acc. sing. m. g. &
Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. à θανὼν, όντος, verbi θνήσκω, *morior,* quod vide.
Θανοῦμαι, f. 2. m. θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ejusd.
Θανὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. à θνήσκω, *morior.* quod vide.
Θάοντα, Dor. pro θεάοντα, acc. sing. part. præs. act. verbi θεάω, pro θεάομαι, *specto.*
Θάπτεν, 3. sing. imperf. Ion. à
ΘΑ'ΠΤΩ, *sepelio, admiror.* f. ψω. p. τέταφα. a. 1. ind. ἔθαψα, a. 1. inf. θάψαι. a. 2. ind. ἔταφον. a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, *sepultus fui.* a. 2. inf. pass. ταφῆναι. f. 2. pass. ταφήσομαι. p. m. τέθηπα. hinc τάφος, ου, ὁ, *sepulchrum.* ταφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura.* ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, *sepulchralis, funebris.* q. à θῶ, id est, *pono.*
Θάρα, ὁ, *THARA,* nomen viri indeclinab. Hebr. *spirans.*
ΘΑΡΓΗΛΙ'Α, ας, ἡ, sc. ἑορτή. Vel θαργήλια, τὰ, sc. ἱερὰ, *sacra in honorem Apollinis & Dianæ.* cum pro primitiis sacra facerent. q. à θέρω, *calefacio,* & γῆ, *terra.* nam inde frugum maturitas.
Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, *undecimus mensis Atheniensium.* quia θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit: Aprili enim respondet.
Θαῤῥαλέος, idem quod θαρσαλέος, *fidens.* Th. θάρσος, *fiducia.*
Θαῤῥαλέως, *audacter, confidenter,* adv. à præced.
Θαῤῥεῖν, præs. inf. à
Θαῤῥέω, -ῶ, *confido, bono animo sum.* f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθάῤῥησα. à θάῤῥος, idem quod θάρσος, *fiducia.* Hinc Angl. to Dare.
Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia,* idem quod θάρσος, quod vide.
Θαρσαλέος, ου, ὁ, *fidens, audax.* compar. θαρσαλεώτερος, *audacior, animosior.* Th. θάρσος, *fiducia.*
Θαρσαλέως, *audacter,* adv. à præced.
Θάρσει, *confide,* præs. imperat. act. à θαρσέω, *fiduciam habeo.* præs. part. θαρσῶν, οῦσα. θαρσήσας. a. 1. part. τεθάρσηκα, perf. act. Th. θάρσος. *fiducia.*
Θαρσεὺς, έος, ὁ, *Tharsensis.* vide θάρσος, ου, ἡ.
Θαρσεῦσα, ας, ἡ, part. præs. f. g. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens.* vide in θάρσει.
Θαρσέω. f. ήσω. p. ηκα. *confido, animum sumo.* vide θάρσει.
Θαρσήσας, a. 1. part. act. vide θάρσει.
ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, & per Metathes. θράσος, εος, τὸ, *fiducia, audacia.* qu. à θέρω, *calefacio.* calidi enim audaces: Hinc θρασὺς, έος, ὁ, *audax.* θαρσαλέος, ου, ὁ, idem. θαρσέω, *fiducia præditus sum.* θαῤῥέω, idem. θρασὺς, έος, ὁ, *audax.* θρασέως, *audacter.* Sed
Θάρσος, ου, ἡ, *THARSUS,* nomen urbis, Apostoli Pauli patria. Actor, 9. 11. & 21. 39. Ponitur & pro *Oceano.* 1. *Reg.* 22. 48. Pro *gemma.* Exod. 28. 29. hinc θαρσεὺς, *Tharsensis.*
Θαρσυνέσκε, imperf. θαρσυνέσκον, Poët. pro
Θαρσύνω, *fiduciam affero.* f. υνῶ. præs. part. f. g. θαρσύνουσα. Them. θάρσος, *fiducia.*
Θάσαι, Dor. pro θέασαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. m. verbi θεάομαι, *specto,* pro quo Poëtæ θάομαι.
Θασεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Θησεὺς, *Theseus.*
Θάσομαι, *ponam,* Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono.*
Θασόμενος, Dor. & per Crasin pro θεασόμενος, f. 1. m. part. à θεάομαι, *specto.* vid. præced.
ΘΑ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS,* insula quædam maris Ægæi.
Θᾶσσον, *celerius, citius,* compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer.*
Θάσσω, *sedeo,* contractè pro θαάσσω, idem quod θοάζω, *celeriter moveor;* item, *sedeo,* propriè, *celeriter in sedile insilio.* Th. θοὸς, *celer.*

Θάσσων

Θάσσων, *celerior*, q. θοάσσων, à θοὸς, *celer*. comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.

Θάτερος, *alteruter*, à τὸς pro ὁ, & ἕτερος, *alter*. Sic θατέρου, pro τοῦ ἑτέρου, & sic porrò. θάτεραι, Dor. pro ταὶ ἕτεραι· ἐπὶ θάτερα, *in diversum, in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*, vide θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res mira*. in pl. θαύματ', pro θαύματα. Th. θαυμάζω, *miror*.

Θαυμαζόμεθα, 1. pl. præs. ind. θαυμασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, *miror, admiror, colo, observo*. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. άσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε, a. 1. sub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse*. f. 1. m. θαυμάσομαι, ῃ, εται. Hinc θαυμάσιος, ου, ὁ, *admirabilis*: θαυμαστὸς, οῦ, ὁ, idem. θαῦμα, ατος, τὸ, *admiratio, miraculum*.

Θαυμαίνω, *admiror*, pro θαυμάζω, inde θαυμανέοντες, f. 1. part. pl. num.

Θαύμαντος, gen. sing. à

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen propr.

Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus*. Th. θαυμάζω, quod vide.

Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis*: οὐ θαυμαστὸν, *non est mirum*. ab eod. th.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *sepultus, a, um*. in dat. pl. θαφθεῖσι, a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio*. a. 1. inf. pass. θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. act. verbi θάπτω, *sepelio*. f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*. à Thapso insula sic dicta.

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythicum*. Vel *herba ad tingendum apta*: quia lanam rubefacit. à Thapso flumine ubi nascitur.

Θάω, *video*, sc. cum stupore, contr. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto*. Est & θάω, *nutrio*.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, *DEA*, θεᾶν, gen. pl. Dor. & θεάων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *spectaculum*. accus. sing. θέαν. Th. θεάομαι, *specto*. Potest θέα, etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω, *specto*.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*. quod vide.

Θέαινα, idem quod θεὰ, *Dea*.

Θέαμα, ατος, τὸ, *spectaculum*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεανὼ, όος, οῦς, ἡ, *THEANO*. 4. Declin. contract.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplor*. f. 1. m. -άσομαι. perf. pass. τεθέαμαι. a. 1. pass. ἐθεάθην. a. 1. inf. pass. θεαθῆναι. a. 1. m. ἐθεασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. θεάσασθαι, a. 1. part. m. θεασάμενος. hinc θέαμα, τος, τὸ, *spectaculum*. θεατὴς, οῦ, ὁ, *spectator*. θέατρον, ου, τὸ, *locus, in quo ludi spectantur*.

Θέατρον, ου, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo*: vide in θεωρὸς.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. &

Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι, quod vide.

Θεατὴς, οῦ, ὁ, *spectator*, acc. pl. θεατὰς, ab eod. verbo.

Θεατὸς, οῦ, *spectabilis*, *dignus spectatu*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco*. f. ίσω, p. τεθεάτρικα. perf. pass. τεθεάτρισμαι, à

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM*, *spectaculum*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θέε, *discurrebat*, pro ἔθεε, 3. sing. imperf. Ion. verbi θέω, *curro*. f. θεύσομαι.

Θεὲ, legitur 1 Reg. 14. 29. Ezech. 4. pro *thalamo*. Symmachus vertit οὐδός. Aquila πρόθυρον.

Θέειον, Poët. & Ion. pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*, q. θεῖόν τι, *divinum quid*. Th. Θεὸς, *Deus*. inde θεειόω, *sulphure fumigo*.

Θέειος. Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεεύμενος, Ion. pro θεώμενος, præs. part. à θεάομαι, -ῶμαι *specto*.

Θεήϊος, ου, ὁ, Poët. pro θέειος, quod pro θεῖος, *divinus*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θεῇς, *deabus*, Ion. pro θεαῖς, à θεὰ, *dea*. Th. Θεός.

Θεήσασθαι, *contemplari*, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. &

Θεήσεαι, Ion. pro θεήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi θεάομαι, *specto*. f. θεάσομαι, & Ion. θεήσομαι. ῃ.

Θεητὸς, οῦ, ὁ, *cum admiratione spectandus*, à θεέω, verb. Ion. *cum admiratione specto*. Th. θεάομαι, *specto*. f. άσομαι. Ion. ήσομαι.

Θεία, ἡ, nomen mul. Sed θείην, *divinam*, Ion. pro θείαν, à θεῖος, *divinus*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θείει, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit*, 3. sing. præs. à θέω, *curro*, f. θεύσομαι. Sic θείειν pro θεῖν.

Θείην, ης, η. a. 2. opt. act. Sed θείῃ cum ι subscripto, *ponat*, est 3. sing. præs. sub. à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, vel est a. 2. sub. Poët. pro θῇ, à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην. vide etiam in θεία.

Θειλοπεδεύω, *in loco Solis calori exposito exsicco, insolo*. à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ & εἰλόπεδον, *locus Solis calori expositus, & ad insolandum aptus*, ex εἴλη idem quod ἕλη, *calor Solaris*, & πέδον, *solum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio*. Poët. f. θενῶ, præs. pass. θείνομαι, *percutior, vapulo*. præs. part. pass. f. g. in. acc. θεινομένην, *verberatam*.

Θείοιο, gen. Ion. pro θείου, à θεῖος, *divinus*. quod vide.

Θείομεν, *ponamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub. θῶ, Poët. θέω, & θείω,

in pl. θέωμεν, & metri gratia θείωμεν, & Systole θείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*, quod à Deo sit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus* : &

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen* : à Θεὸς, *Deus*.

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um* : Poët. θεῖος. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θειοτέρως, & θειότερον, *divinius*, adv. compar. à præced.

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θείω, Poët. pro θέω, *curro* : f. θεύσομαι· item Poët. pro θῶ· a. 2. sub. verbi τίθημι, *pono*. Vide θείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ, *sulphureus* : à θεῖον, *sulphur*.

Θείωσα, *consecravi*, Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro*. Them. Θεὸς, *Deus*.

Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. act. à θέλω, *volo* : f. θελήσω, a. 1. part. θελήσας.

Θελγῖν, ῖνος, ὁ, *veneficus* : à θέλγω, *decipio*.

Θελγομένη, *gestiens*, præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio* : f. ξω. q. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim*. Hinc θελκτὴρ, *delinitor*. θελκτήριον, *illecebra*.

Θέλεις, *vis*, 2. sing. præs. ind. à θέλω, *volo*.

Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum* : à θέω, *pono*. Th. θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas*; in plur. τὰ θελήματα· &

Θέλησις, εως, ἡ, idem : à θέλω, *volo*; quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit* : à θέλω, idem quod ἐθέλω, *volo*.

Θελητὸς, ου, ὁ, *cupitus, expetitus* : ab eod.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor* : &

Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra* : à θέλγω, *mulceo*.

Θελξινόων, *permulcentium*, gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens* : à θέλγω, f. ξω, *mulceo*, & νόος, *mens*.

Θέλοισα, Dor. pro θέλουσα, *volens*, præs. part. f. g. à θέλω, *volo*.

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, *volunt*, 3. pl. præs. ind. act. &

θέλουσα, *volens*, præs. part. f. g. à θέλω, *volo* : f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum* : q. à θέω, *pono*. Th. θέμηλον, *fundamentum*.

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto*; item *possum*. Att. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελέσω. p. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, & Att. ἠθέλησα. a. 1. sub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur*. Est & θέμα, *sidus natalitium*, & *horoscopum* : à τίθημι, *pono*.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμηλον, *fundamentum*.

Θεμείλιον, Poët. pro θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμηλον, idem.

Θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Vide præcedent.

Θεμελιόω, *fundamentum jacio* : f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. perf. pass. τεθεμελίωμαι. plusq. p. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. sing. A præced.

Θέμεν, Ion. & θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere*, a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὴν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam*. Them. τίθημι, *pono*.

Θέμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. ab eodem verbo.

Θέμερος, ου, ὁ, *gravis, venerandus*. Them. θέμις, *jus*.

Θέμεθλον, Poët. idem quod θέμεθλον, ου, τὸ, *fundamentum* : quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum* : q. à θέω, *pono*. θεμέλιον, ου, τὸ, idem. θεμελιόω, *fundo, fundamentum pono*.

Θεμίπλεκτος, ου, ὁ, Poët. à *Themide contextus*. ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, à πλέκω, *plico, necto*, & Θέμις, quod vide.

ΘΕ'ΜΙΣ, ιτος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, institutum, vectigal* : hinc θεμιστὸς, οῦ, ὁ, *legibus consentaneus*. ἀθέμιστος, ου, ὁ, ἡ, *nefarius*. Est & θέμις, nomen Deæ.

Θεμισκρέων, οντος, ὁ, *juris studiosus, qui juracolit, & justitiam exercet* : ex Θέμις, *jus*, & κρέω, pro κεράω, vel κεράννυμι, *misceo*.

Θεμίσκοπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *juris inspector & præses*. Ex θέμις, *jus*, & σκέπτομαι, *video*.

Θεμίσσω, f. ίσομαι. a. 1. m. ἐθεμισσάμην, Poët. *justè judico, guberno*. Th. θέμις.

Θέμιστα, *justitiam*, acc. sing. θέμιστες, nom. pl. *vestigalia, oracula* : à θέμις, ιτος, ἡ, quod vide.

Θεμιστεῖος, α, ον, Poët. pro δίκαιος, *justus* : ab eod.

Θεμιστεύω, f. εύσω, *vaticinor, do jura & leges*. Th. θέμις, ιτος, ἡ, *jus*.

Θεμιστέων, gen. pl. Ion. à θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à θεμιστὸς, οῦ, ὁ, *legibus consentaneus*. Th. θέμις.

Θεμιστοκλέης, ῆς, ὁ, gen. έεος, έους, *THEMISTOCLES*.

Θεμιστοκλέους, gen. sing. præced.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nomen mul. q. *quæ sapit ex legibus*.

Θεμιστὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul.

Θεμιτὸν,

Θεμιτὸν, ῦ, τὸ, *consentaneum* θέμιδι, *licitum.* Th. θέμις, quod vide.
Θεμὸς, *dispositio, monitio.* Them. τίθημι, *pono.*
Θεμόω, *appropinquare facio, accedere cogo:* q. à θέω, *pono:* ut sit ponere in conspectu. Alii à θέμις, quatenus est δυνατόν.
Θὲν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.
ΘΕ´ΝΑΡ, αρ@, τὸ, *vola, cavitas manus & pedis:* q. à θέσις, quia in volam ponuntur, quæ dantur.
Θείνω, *cedo, pulso, tundo:* ut θείνω, f. ενῶ. a. 2. ἔθανον. Hinc θάνατος.
Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læsio deorum, impietas, diva stoliditas:* &
Θεοβλαβὴς, ὴ@, ῦς, ὁ, ἡ, *cui Deus mentem eripuit:* ex θεὸς, & βλάπτω, *noceo:* f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.
Θέογνις, ιδος, ὁ, *THEOGNIS*, nomen propr. Poëta.
Θεοδίδακτος, ῦ, ὁ, ἡ, *à Deo doctus:* ex θεὸς, *Deus,* & διδάσκω, *doceo.*
Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ῦ, ὁ, ἡ, *divinitùs ædificata, tributa.* Sic θεοδμήτα, ας, ἁ, Dor. pro θεοδμήτη, *divinitus condita.* Ex θεὸς, *Deus*, & δέμω, *struo:* perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.
Θεόδωρος, ῦ, ὁ, *THEODORUS*, nomen prop.
Θεόδοτος, ῦ, ὁ, ἡ, *divinitùs & à Deo datus:* idem ac θεόσδοτος.
Θεοειδὴς, έ@, ῦς, ὁ, *forma Deum referens:* ex θεὸς, & εἶδος, *forma.* Them. εἴδω, *video.*
Θεοείκελ', pro θεοείκελε, vocat. sing. à
Θεοείκελ@, ῦ, *Deo similis:* ex θεὸς, *Deus,* & εἴκελ@, *similis.* Th. εἴκω, *assimilo.*
Θεόθεν, *divinitùs, à Deo,* adverb. à θεὸς, *Deus.*
Θεοῖο, gen. Ion. pro θεῦ, à θεὸς, *Deus.*
Θέοισα, Dor. pro θέουσα, ης, ἡ, *currens,* præs. part. f. g. à θέω, *curro.*
Θέοιτο, θοῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, ὦ· pro communi θεῖμαι, θεῖο, θεῖτο, à τίθημι, *pono.*
Θεοκλυτέω, f. ήσω, *Deum invoco:* à θεὸς, *Deus,* & κλύω, *audio.*
Θεόκριτος, ῦ, ὁ, ἡ, *divino judicio electus;* item *Dearum judex,* Periphras. Paridis: à θεὸς, & κρίνω, *judico.*
Θεόκτιστος, ῦ, ὁ, ἡ, *à Deo conditus:* à θεὸς & κτίζω, *condo, creo.*
Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo:* à θεὸς & λέγω, *dico.*
Θεολόγος, ῦ, ὁ, ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit.* Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν, à θεὸς, *Deus,* & λέγω, *dico:* p. m. λέλογα.
Θεομαχέω, *Deo repugno:* f. ήσω. p. τεθεομάχηκα. &
Θεομαχία, ας, ἡ, *Deorum pugna:* &
Θεομάχος, ῦ, ὁ, ἡ, *Deo repugnans:* ex θεὸς & μάχομαι, *pugno.*
Θέομεν, Poët. pro θῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θεομισὴς, έ@, ῦς, ὁ, ἡ, *Deo invisus:* à θεὸς & μῖσος, τὸ, *odium:* at
Θεομίσης, ῦ@, ῦς, ὁ, ἡ, *qui Deum odit:* ab iisd.
Θεόμοιρος, ῦ, ὁ, ἡ, Poët. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus,* & hinc *præstantissimus.* Ex θεὸς, *Deus,* & μοῖρα, *fatum.* Th. μείρω, *divido, sortior.*
Θεόντων, gen. pl. part. præs. à θέω, *curro:* f. θεύσομαι.
Θεόπνευστος, ῦ, ὁ, ἡ, *divinitùs inspiratus:* ex θεὸς & πνέω, *spiro:* f. πνεύσω.
Θεόπομπος, ῦ, ὁ, *THEOPOMPUS*, nom. propr.
Θεοπροπέω, *vaticinor:* f. ήσω, p. ηκα. &
Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio:* &
Θεοπρόπιον, ῦ, τὸ, *vaticinium:* &
Θεοπρόπος, ῦ, ὁ, ἡ, *vates:* à θεὸς, *Deus,* & πρέπω, *excello, decorus sum.*
Θεσπρωτῶν, gen. pl. à θεσπρωταὶ, *Thesprotæ.*
Θεόρτος, ῦ, ὁ, ἡ, Poët. *à Deo excitatus:* ex θεὸς & ὄρω, *excito.*
ΘΕΟ´Σ, ῦ, ὁ, *DEUS*, & aliquando etiam f. g. pro *Dea:* q. à θέω, *pono, facio:* hinc θεότης, ητος, ἡ, *Deitas.* θεῖ@, ῦ, ὁ, *divinus.* ἄθε@, ῦ, ὁ, ἡ, *impius.* ἀθεότης, ητος, ἡ, *impietas.* ἔνθε@, ῦ, ὁ, ἡ, *divinus, in quo Deus est.* ἐνθουσιάζω, *numine afflor.* ἐνθουσιασμὸς, ῦ, ὁ, *afflatus divinus.*
Θεόσδοτα, *divinitus data,* n. g. pl. à
Θεόσδοτος, ῦ, ὁ, ἡ, *à Deo datus:* ex θεὸς & δίδωμι, *do.*
Θεοσέβεια, ας, ἡ, *Cultus Dei.* &
Θεοσεβὴς, έ@, ὁ, ἡ, *Dei cultor, religiosus:* ex Θεὸς, *Deus,* & σέβω, *colo.*
Θεοσεβῶς, adv. *piè,* à præced.
Θεοστυγὴς, έ@, ὁ, ἡ, *Dei osor.* ex θεὸς & στυγέω, *odi.*
Θεόταυρος, ῦ, ὁ, *Deus taurus.* Epith. Jovis. ex Θεὸς, & ταῦρος, *taurus.*
Θεότης, ητος, ἡ, *DEITAS.* Th. Θεὸς, *Deus.*
Θεότιμος, ῦ, ὁ, *THEOTIMUS*, nom. propr. Vel *divinitùs honoratus:* à Θεὸς, & τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*
Θεοφάνιη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio:* ex Θεὸς, & φαίνω, *appareo.*
Θεοφιλὴς, έ@, ῦς, ὁ, ἡ, *pius, amans deorum; Deo gratus:* à Θεὸς, & φίλ@, *amicus.*
Θεόφιν, *divinitùs,* adv. interdum & dat. pl. pro Θεοῖς· à Θεός.
Θεόφραστος, ῦ, ὁ, *THEOPHRASTUS*, no. pr.
Θεόφρων, ον@, ὁ, ἡ, *Divina mente præditus, vates, propheta:* ex φρὴν, *mens,* & Θεός.
Θεοφύλακτος, ῦ, ὁ, ἡ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutela:* à Θεὸς, & φυλάσσω, *custodio.* f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla* : &

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *servus*. quod vide.

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio*, *famulatus* : à θεραπεύω, quod vide.

Θεραπευθείσῃ, dat. sing. a. 1. part. pass. f. g. &

Θεραπεύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à θεραπεύω, *servio*, quod vide.

Θεραπευτὴς, ȣ, ὁ, *minister*, *medicus* : &

Θεραπευτικὸς, ȣ, ὁ, *obsequiosus* : &

Θεράπευτος, ȣ, ὁ, ἡ, *sanabilis* : à

Θεραπεύω, *famulor*, *servio*, *curo*, *sano*. cum accus. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. f. εύσω. p. τεθεράπευκα. a. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω. imperf. pass. ἐθεραπευόμην, ȣ, ετο. perf. pass. τεθεράπευμαι. perf. part. τεθεραπευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. θεράπων, *minister*, *servus*.

Θεραπηίη, Ion. pro θεραπεία, *ministerium*, *famulatus*, *sanatio* : à præced.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis, de qua consule Stephanum, in Θεράπναι.

Θεράποντα, acc. sing. θεράποντε, nom. dual. θεράποισι, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister*, *famulus*, *servus* : q. à θέρω, *curo*. hinc θεράπαινα, ης, ἡ, *ministra*. θεραπεύω, *famulor*, *servio*, *curo*. θεραπεία, ας, ἡ, *ministerium*, *sanatio*. θεραπευτὴς, ȣ, ὁ, *minister* ; item, *curator*, *medicus*. θεραπευτικὸς, ȣ, ὁ, *obsequiosus* : ἀθεράπευτος, ȣ, ὁ, ἡ, *insanabilis*.

Θεραφεὶμ, Hebr. *imagines*, *idola*.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro θέρεια, vel θερεία, idem quod θέρος, *æstas*.

Θερειτάτη, per Syncop. pro θερειοτάτη, *fervidissima*, superl. f. g. à θέρειος, *æstivus*. Th. θέρος, *æstas*.

Θέρευς, Dor. pro θέρους, gen. sing. à θέρος, εος, τὸ, *æstas*.

Θερέω, idem quod θέρω, *calefacio*.

Θερίζω, *æstatem traduco*, *meto*, cum accus. sæpè absolutè ponitur. f. ίσω. p. τεθέρικα. a. 1. part. θερίσας, αντος, ὁ, perf. pass. τεθέρισμαι. a. 1. pass. ἐθερίσθην. Th. θέρος, *messis*.

Θερινὸς, ȣ, ὁ, *æstivus*, ab eod. th.

Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præs. inf. à θερίζω, *meto*, quod vide.

Θερισμὸς, ȣ, ὁ, *messis* : &

Θεριστήριον, ȣ, τὸ, *falx messoria* : &

Θεριστὴς, ȣ, ὁ, *messor* : &

Θέριστρον, seu θερίστριον, ȣ, τὸ, *vestis æstiva*. Th. θέρος, *æstas*.

Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς, *calidus*. Th. θέρω, *calefacio*.

Θερμαίνω, *calefacio*. f. ανῶ. a. 1. ἐθέρμανα. p. τεθέρμαγκα. præs. pass. θερμαίνομαι, *calefio*, & *calefacio me*. imperf. ἐθερμαινόμην, ȣ, ετο. perf. pass. τεθέρμασμαι. a. 1. pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, *calefacio*.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poët. θέρμομαι pro θερμαίνω, *calefacio*. ejusd. them.

Θέρμη, ης, ἡ, *calor*, *æstus*. Them. θέρω, *calefacio*.

Θερμολουτέω, f. ήσω. *lavor calidâ*, *calidâ perfundor* : à θερμὸς, *calidus*, & λȣ́ω, *lavo*.

Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, q. dicas, *calidæ portæ*, *THERMOPYLÆ*, locus quidam Græciæ, sic dictus quôd prope eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *calidus*, *a*, in superl. θερμότατος. à th. θέρω, *calefacio*.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *messis*, *æstas*. q. à θέρω, quia calida ejus temperies : hinc θερινὸς, ȣ, ὁ, *æstivus* : θερίζω, *æstatem transigo*. θερισμὸς, ȣ, ὁ, *messis*. θεριστὴς, ȣ, ὁ, *messor*.

Θερσίτης, ȣ, ὁ, *THERSITES*, nom. propr.

Θέρσος, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Θέρσω, f. 1. act. Æol. pro θέρω, & θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, *calefacio*, *medeor*, *curo*. f. θερῶ & Æol. θέρσω· hinc θερμὸς, ȣ, ὁ, *calidus* : θερμότης, ητος, ἡ, *caliditas*, *calor*. θέρμη, *calor*, *æstus*.

Θὲς, pro θέτι, *pone*, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

Θέσαν, *posuerunt*, Ion. pro ἔθεσαν. 3. pl. a. 2. ind. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. inf. m. θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono*.

Θέσις, εως, ἡ, *THESIS*, *positio*, *depositio* : θέσις ἐπέων, *carminum compositio*. Th. τίθημι, *pono*.

Θέσκελος, ȣ, ὁ, ἡ, per Syncop. pro θεοείκελος, sic in pl. n. g. θέσκελα, *divina*, *Deo similia* : ex Θεὸς, *Deus*, & εἴκελος, *similis*, quod ab εἴκω, *similis sum*.

Θέσμιος, ȣ, ὁ, *legitimus* : à θεσμὸς, *lex*.

Θεσμοθέτης, ȣ, ὁ, *legislator* : à θεσμὸς, *lex*, & τίθημι, *pono*.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *lex*, *strues lignorum*.

Θεσμοφορεῖον, ȣ, τὸ, *sacrum Cereris* : &

Θεσμοφόρια, *festa in Cereris honorem* : ex θεσμὸς, *lex*, & φέρω, *fero*.

Θεσπεσίη, ας, ἡ, & Ion. θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ȣ, ὁ, ἡ, *divinus*. gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*, *divinus*.

Θεσπιδαὲς πῦρ, *ignis divinitùs ardens* : à θέσπις, *divinus*, & δαίω, *uro*.

Θεσπίξασα, Dor. pro θεσπίσασα, a. 1. part. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor* : f. ίσω. à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, *vates*, *divinus* : q. ex Θεὸς & ἔπω, *loquor*.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, *oraculum* : à præced.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, *THESSALONICA*, nomen urbis : sic dict. Gr. à *victoria Thessalis reportata per Philippum*.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, *Thessalonicensis* : à præced.

Θέωσιν, Ion. & Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, *pono.*
Θεστίης, ου, ὁ, *THESTIES*, nom. prop.
Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR*, Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.
Θέσφατα, τὰ, *responsa divina*: à
Θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, à *Deo dictus*, ex θεὸς & φημὶ, *dico.*
Θετέον, *ponendum*, nomen verbale, à τίθημι, *pono.*
Θετικὸς, ἡ, ὸν, *positivus, a, um*, in pl. n. g. θετικά. ab eod. th.
Θετικῶς, adv. *affirmativè*, cui opponitur ἀντιθετικῶς, *negative*: à præced.
Θέτις, ἡ, *THETIS*, nom. propr. Deæ.
Θέτο, *reposuit*, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.
Θετὸς, ἡ, ὸν, *positus, adoptivus*: ab eod. them.
Θετταλία, ας, ἡ, *THESSALIA*, nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, *Thessali.*
Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. θές. à τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.
Θεῦ, Dor pro θοῦ vel θέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Crasin, pro θεογενὶς, à *deo nata.*
Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto, pro θέλγεσθαι, Hesych.
Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. declin. *THEUDAS*: nomen pseudoprophetæ. Gr. *torrens.*
Θευμερᾶ, Dor. pro θεομερεῖ, quod Att. θευμερεῖ, dat. sing. à θευμερὴς, έος, ὁ, ἡ, Att. pro θεομερὴς, *divinus*: qu. ὑπὸ θεοῦ μεμερισμένη, τουτέστι δεδομένη τῇ θείᾳ. à θεὸς, *Deus*, & μερίζω, *partior.* Th. μείρω, *divido.*
Θεύμορος, ου, ὁ, ἡ, per Crasin & Dor. pro θεόμορος, à *Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus*: ex θεὸς & μείρω, *partior*, præt. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.
Θεύσεαι, Ion. pro θεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. &
Θεύσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι.
Θευσούμενος, Dor. pro θευσόμενος, f. 1. part. m. ejusd. verbi.
Θευχαρίλα, Dor. pro θεοχαρίλα, fœminæ nomen.
ΘΕ´Ω, f. θεύσομαι, *curro, cursu contendo.* Est & θέω, *pono, facio*, unde τίθημι.
Θέωμεν, pro θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono.*
Θεώντων, gen. pl. part. præs. à θεάω, *exhibeo me videndum.* Th. θεάομαι, *specto.*
Θεωρεῖται, 3. sing. præs. pass. à
Θεωρέω, *specto*: f. ήσω, p. τεθεώρηκα. a. 1. sub. θεωρήσω, ῃς, ῃ, Th. θεωρὸς.
Θεώρημα, ατος, τὸ, &
Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, vide in θεωρὸς.
Θεωρία, ας, ἡ, *speculatio, contemplatio.* Th. θεωρὸς, *spectator.*
Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, qua Athenienses suos θεωροὺς, & sacrorum publicos ministros, ad oraculum consulendum mittebant.*
ΘΕΩΡΟ´Σ, οῦ, ὁ, *spectator, contemplator*: q. à θεάομαι, *specto*: signif. etiam, *qui rerum divinarum curam gerit*, à θεὸς, & ὤρα, *cura*: hinc θεωρέω, *specto, contemplor*, θεώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur*; item, *præceptum*: θεωρητικὸς, οῦ, ὁ, *contemplativus.* θεωρία, ας, ἡ, *contemplatio, meditatio*: hinc & θέωρον, pro *loco sacro.*
Θῆβα, Dor. pro Θήβησι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis.*
Θηβαγενὴς, έος, *ex urbe Thebarum oriundus*: ex θήβη, & γίνομαι, *nascor.*
Θήβαζε, *Thebas*, adv. à θήβη, quod vide.
Θηβαῖος, ου, ὁ, & in pl. θηβαῖοι, οἱ, *Thebani.*
Θήβη, ης, ἡ. *THEBÆ*, nomen urbis: hinc θήβηθεν, *Thebis*, adv.
Θηγάνη, ης, ἡ, *cos*: à θήγω, *acuo.*
Θῆξε, *acuit*, 3. sing. præt. ind. à
ΘΗ´ΓΩ, *acuo, incito, instigo*: f. ξω. p. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα.
Θηεῖσθαι, Ion. pro θεᾶσθαι, præs. inf. &
Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηεῖτο. & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. à
Θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*, quòd vide.
Θηεύμενος, ου, Ion. & Dor. pro θεώμενος, præs. part. à θεάομαι.
Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebantur*, 3. pl. imperf. &
Θηήσαντο, *contemplati sunt*, Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi θηέομαι, pro θεάομαι.
Θηήσασθαι, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd
Θηητὸν, *mirandum*, verbale à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto.*
Θήϊον, Ion. pro θεῖον, τὸ, *sulphur*: quod vide.
Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus*, ad aliquid condendum vel recipiendum: à θήκη, *theca*: quod vide.
Θηκάμενος, *ponens*, a. 1. part. m. à τίθημι, *pono*: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.
Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &
Θήκατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &
Θῆκε, *posuit*, Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. p. τέθεικα.
Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliqnid reponitur, sepulchrum*: à τίθημι, *pono.*
Θηλάζω, *lacto, lac præbeo*: item *sugo*: f. άσω. p. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præs. part. Th. θηλὴ, *papilla.*
Θηλαμὼν, ὁ, ἡ, *nutritor, nutrix*: à θηλάζω, *lacto*: quod vide.

Θηλάσειε, ας, ε, *suxerit*, aor. Æol. opt. act. à θηλάζω. quod vide.
Θήλεα & θηλέη, Ion. pro θήλεια, *fæmella*. acc. sing. θήλεαν. acc. pl. θήλεας, nom. pl. θήλειαι. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, *fæmineus*. & pro ἡ θῆλυς, dicitur θήλεια.
Θηλέω, Ion. pro θαλέω, idem quod θάλλω, *germino*, *pubesco*.
Θήλεως, gen. Att. à θῆλυς, quod vide.
ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla*, *mamma*, *uberis apex*, *ruma*: q. à θάλλω, *pullulo*. hinc θηλάζω, *lacto*, *sugo*.
Θηλητήρ, κυνηγός, apud Hesych. fortè legend. θηρητήρ, *venator*: a θὴρ, *fera*.
Θηλυδρίας, ου, ὁ, ἡ, τεθηλυμμένος, *mollis*, *effæminatus*: qu. à θῆλυς, & δράω, ut sit *fæminam ago*.
Θηλυμανέσθαι, *fæminarum more lascivire*: à
ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ, ἡ, & θήλεια, Ion. θήλεα, ας, ἡ, & τὸ θῆλυ, *fæmineus*, *a*, *um*. vel *fæmina*.
Θηλυτεράων, *mulierum*, gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effæminatior*, *mollior*. à præced.
Θηλυτόκος, ου, ἡ, *fæmellipara*: ex θῆλυς, *fæmina*, & τίκτω, *pario*. præt. m. τέτοκα.
Θηλώ, Hesych. τροφός, τιθήνη, *altrix*, *nutrix*: à θηλή, *mamma*.
Θημών, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum*, *cumulus*: à τίθημι, *pono*.
Θὶν, νὸς, ὁ, *acervus*, idem quod θίν. Est &
Θὴν, expletiva particula. & pro *quidem* sumitur, & *certè*.
Θήνιον, *lac*, γάλα. Hesych. à θάω, *nutrio*, *lacto*.
Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θήγω, *acuo*. f. ξω.
Θηοῖο, 2. sing. opt. præs. pass. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*, *video*.
Θήπω, *stupeo*, *cum stupore admiror*. q. à θηέω, *miror*.
ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*; item *leo*: gen. pl. θηρῶν. dat. pl. θηρσί. q. à θέω, *curro*. Hinc θηρίον, ου, τὸ, *bellua*, θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, *ferinus*. θήρα, ας, ἡ, *venatio*, *tendicula*. θηράω & θηρεύω, *venor*, *sector*. θηρατὴς & θηρευτὴς, ου, ὁ, *venator*.
Θήρα, ας, ἡ, *venatio*: item *tendicula*. hinc θηράω, *venor*. Them. θὴρ, *fera*. Est & Θήρα, ἡ, *THERA*, *Insula*.
Θηραῖον ἔπος, *vaticinium in insula Thera redditum*. Th. θήρα.
Θηρᾶν, præs. inf. à θηράω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.
Θηράομαι, f. άσομαι, *venor*, *capto*. &
Θηρατὴς, ου, ὁ, *venator*, *sectator*. &
Θηρατικὸς, οῦ, ὁ, *venaticus*: à θὴρ, *fera*.
Θήρεον, πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. à θὴρ, *bellua*: alii à θήρα, *Thera Insula*.
Θήρευε, præs. imperat. act. &
Θηρεύειν, præs. inf. θηρεῦσαι, a. 1. inf. act. à θηρεύω, *feras venor*. Th. θὴρ, *fera*.
Θηρευέμεν, *venari*, *affectare*. præs. inf. Ion. pro θηρεύειν, quod vide.
Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, ac θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: &
Θηρευτικὸς, οῦ, *venaticus*, unde θηρευτικὴ, *venandi scientia*, *venatio*; à
Θηρεύω, *feras venor*, *insidiosè observo*, *capto*. f. εύσω. p. τεθήρευκα· à θὴρ, *fera*.
Θῆρης, gen. sing. Ion. à θήρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *fera*. Th. θὴρ, idem.
Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*, Poët. pro θηρευτὴρ· à θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator*. ejusd. verbi & them.
Θηριακὰ, τὰ, sc. φάρμακα, *medicamenta*, *quæ venenatorum animalium morsus depellunt*. &
Θηριακὴ, sc. ἀντίδοτος, *THERIACA*, *antidotus adversus venena*, à θὴρ, *fera*.
Θηριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *à feris captus*: à θηρίον, & *fera*, & ἁλίσκω, *capio*.
Θηριόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, *à feris comestus*: à θηρίον & βιβρώσκω, *comedo*.
Θηριομαχέω, *cum belluis pugno*. f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. à θηριομάχος, ου, ὁ, ἡ, *qui cum feris pugnat*, compos. ex θηρίον, idem quod θὴρ, *fera*, & μάχομαι, *pugno*.
Θηρίον, ου, τὸ, *fera*, *bestia*: apud medicos, *bestia venenata*. Th. θὴρ, idem.
Θηριωδέστατα, *feris refertissimi*. superl. à
Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, *ferus*. *a*. Them. θὴρ, *fera*.
Θηριωδῶς, adv. *ferino more*, à præced.
Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida*: ex θὴρ, *fera*, & φένω, *occido*. p. m. πέφονα.
Θηρώμενος, præs. part. pass. à θηράω, *venor*. Them. θὴρ, *fera*.
Θηρῶν, *captans*, præs. part. act. ab eod. verbo & th.
ΘΗ'Σ, τὸς, ὁ, *operarius servus*, *mercenarius*: hinc θῆσσα, *ancilla*: qu. à θέω, *facio*.
Θῆσαι, *lactasse*, a. 1. inf. act. verbi θάω, *nutrio*, *lacto*. vel per Sync. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, *suxit*, à θάω, vel pro θηλάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à θηλάζω, *lacto*. Th. θηλὴ, *papilla*.
Θησαίατο, *contemplati sunt*, Ion. pro θεάσαιντο, σα in η, coalescentibus. & ν, in α verso. à θεάομαι, *specto*. f. άσομαι. a. 1. m. ἐθεασάμην. a. 1. opt. m. θεασαίμην.
Θησαυρίζω, *thesauros extruo*, *congero*. f. ίσω. p. τεθησαύρικα, perf. pass. τεθησαύρισμαι· à
ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *THESAURUS*: à τίθημι εἰς αὔριον, *in crastinum repono*. Vel ab ἀυρὸς, *dives*. ut sit *divitiarum repositio*.
Θησέα, acc. sing. à θησεὺς, εος, ὁ, *Theseus*. nomen propr.
Θήσει, 3. sing. f. 1. act. &

Θήσειν, f. 1. inf. act. à τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θησέμεν, Dor. pro θήσειν, f. 1. inf. act. ejusd.
Θησεύμεσθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, ponemus, 1. plur. f. 1. m. verbi τίθημι, pono.
Θησεὺς, έως, ὁ, THESEUS, nomen propr.
Θῆσθαι, lactare, Ion. pro θᾶσθαι, quod contractè pro θάεσθαι, præs. inf. pass. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, papilla.
Θήσομαι, f. 1. m. θήσω, f. 1. act. in pl. θησόμεθα, verbi τίθημι, pono.
Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à τίθημι, pono.
Θῆσσα, ης, ἡ, & Θῆττα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. Th. θὴς, servus mercenarius.
Θήσω, Dor. θησῶ, f. 1. act. à τίθημι, pono.
Θῆτα, accus. sing. à θὴς, θητὸς, ὁ, servus. Θῆσσα, vel Θῆττα, ἡ, ancilla.
Θητεύω, mercede servio: f. εύσω. à θὴς, mercenarius.
Θῆττα, ης, ἡ, ancilla. Vide Θῆσσα.
Θιαγών- - γόνος, panis, qui Diis proponebatur.
Θιάζω, choros duco, tripudio: à
ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, cætus & multitudo tripudiantium. παρὰ τὸ θεῖα ᾄσαι, quod divina canant. Sunt qui legant θύασος, & si ad Bacchum respicias, θυάζω, est Bacchica orgia celebro.
Θιασῶται, τῶν, οἱ, Sodales qui simul choros exercent: frequentius dicitur de iis, qui sacrificiorum & cultus divini prætextu veluti sodales coïbant festis diebus, epulisque indulgebant: à præced.
ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiscella è vimine plexa in modum arculæ.
ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, tostus sub carbonibus; item tener, venerabilis: fortè à τίφρα, cinis, vel θύω, incendo: pro tenero, est q. à τρυφερός.
Θιγεῖν, a. 2. inf. act. &
Θιγέμεν, Ion. pro θιγεῖν, præs. inf. à θίγω, tango.
Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, tangens, præs. part. f. g. &
Θίγον, tange, Dor. pro θίγε, a. 2. imperat. act. à
ΘΙ'ΓΩ, TANGO, attingo: f. ξω. p. τέθιχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. Hinc θίξις, εως, ἡ, tactus.
ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus; item littus. Est &
Θῖν, acc. sing. pro θῖνα, à θὶς, littus.
Θιὸς, Deus, Cretens. à θεός.
Θιπόβρωτος, malus, pro θριπόβρωτος, comestus à verminibus vel tineis, quæ θρῖπες, & βιβρώσκω, comedo.
Θιασόω, conjicio, Hesych. puto à θίασος,

ut sit vatis instar divinare.
Θλαδίας, eunuchus, propriè cui testes contusi: à θλάω, frango.
Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.
Θλάσπι, εως, τὸ, THLASPI, herba: à θλάω, quia semen habet quasi contusum.
Θλάσε, 3. sing. a. 1. act. Poët. pro ἔθλασε, à
ΘΛΑ'Ω, elido, frango: f. σω. p. κα. Hinc θλάσμα, ατος, τὸ, fractura.
Θλιβίας, θλαδίας, spado: cui testes τεθλιμμένοι, seu elisi: à
ΘΛΙ'ΒΩ, premo: f. ψω. p. φα. perf. pass. τέθλιμμαι. perf. part. τεθλιμμένος, pressus, pro θλίβω, Æol. φλίγω, unde AFFLIGO.
Θλῖψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas: à θλίβω, premo.
Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, morior. θνασκομέναν, Dor. pro θνησκομένην, & θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, mortalis. Th. θνήσκω.
Θνατὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. pl. à θνατός. Vide præced.
Θνήξομαι, f. 1. m. à θνήσκω, morior.
Θνησιμαῖον, ου, τὸ, morticinum, cadaver: &
Θνῆσις, εως, ἡ, mors: ab eod. them.
Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. &
Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. à
ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior: f. θνήξομαι, ῃ, εται. f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. q. à θνάω. plusq. p. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. quod à θένω, percutio: p. m. τέθναα. inf. p. m. τεθνάναι, contract. pro τεθναέναι. Hinc θνητὸς, ου, ὁ, mortalis. θάνατος, ου, ὁ, mors; item pro capite, seu re capitali. θανατόω, morte afficio. ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. εὐθανασία, ας, ἡ, bona & facilis mors.
Θνητοῖο, gen. Ion. à θνητὸς, οῦ, ὁ, mortalis. dat. pl. θνητοῖσι. à præced.
Θνητῶν, gen. pl. à θνητός. Vide θνητοῖο.
Θοάζω, celeriter moveor: à θοὸς, celer.
Θοῇσι, velocibus, dat. plur. f. g. Ion. pro θοαῖς, à θοός.
Θοἰμάτιον, ου, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, vestis. Th. ἕω, induo.
Θοίμην, οιο, οιτο, a. 2. m. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, pono.
Θοινάω. f. ήσω, p. ηκα, convivor, epulor: à
ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; item cibus: tanquam à θύω, epulor; vel potius ab οἶνος, vinum, aut ab utroque.
Θοινητικὸς, οῦ, ad epulationem idoneus: &
Θοινίζω, Ion. convivio excipio: à θοίνη.
Θοῖτο, vide in θεῖοιτο, & in θοίμην.
Θολερὸς, οῦ, turbidus: à θόλος, sordes.
Θολερῶς, turbidè, adv. θολερῶς προβαίνειν, titubanter incedere: à præced.
Θολία, ας, ἡ, pileus fastigatus, umbella: à
ΘΟΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, sordes, fæx, atramentum sepiæ: & adjectivè, turbidus. Hinc θολόω,

Θολόω, *turbo*. Θολερὸς, ϛ, ὁ, *turbidus*, *sordidus*: at
Θόλος, ϛ, ὁ, *camera fastigiata*: hinc Θολία, *pileus acutus*.
Θολϛ̃ντα, acc. sing. part. præs. à
Θολόω, f. ώσω, p. ωκα, *turbo*. Th. Θολὸς, *fæx*.
ΘΟΟ'Σ, ά, ὸν, *celer*, *velox*: q. à Θέω, *celeriter eo*.
Θόρε, *desiliit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. à
Θορέω, vel Θόρω, *salio*: f. ήσω. a. 2. ἔθορον.
Θόρεν, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2. præced.
Θορὸς, & Θορὴ, *semen genitale*. Th. Θόρω, *salio*.
Θορυβεῦσιν, Dor. pro Θορυβϛ̃σι, *tumultuantur*: à
Θορυβέω, *tumultuor*, *perturbo*: f. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, ϛν. Th. Θόρυβος, *tumultus*.
Θορυβήσῃ, *obstrepat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.
ΘΟ'ΡΒΥΤΡΟΣ, ϛ, ὁ, *tumultus*, *turba*: q. à Θρόος & βοή. Hinc Θορυβέω, *tumultuor*.
Θορυβϛ̃ντες, *tumultuantes*, præs. part. pl. num. m. g. à Θορυβέω, quod vide.
Θορνύω, & Θόρνυμι, *libidine agitor*, *coïtum appeto*. περὶ τὴν Θορὴν ὀρνύεσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri*: à
ΘΟ'ΡΩ, sive Θορέω, *salio*: q. à Θέω ῥᾷον. præs. part. Θόρων.
Θϛ̃ καὶ Θέσο, Θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. m. ἐθέμην.
Θϛκυδίδης, ϛ, ὁ, *THUCYDIDES*: in dat. Θϛκυδίδῃ.
Θϛ̃ριδος, *impetuosæ*, gen. sing. à Θϛ̃ρις, ιδος, ἡ. Th. Θόρω, *salio*.
Θϛ̃ρος, ϛ, ὁ, *impetuosus*: in f. g. Θϛ̃ρις ab eod. th.
Θϛ̃ρος Συβαρίτης, *THURUS Sybarita*, nomen viri.
Θόωκος, Poët. pro Θῶκος, *sedile*, *solium*: à Θοάζω, *sedeo*. Th. Θοὸς, *celer*.
Θόωνα, accus. sing. à Θόων, *Thoon*, nomen propr.
Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. Θοὸς, *celer*.
Θρᾴκη, ης, ἡ, *THRACIA*.
Θρᾳκισὶ, *Thracum more*: à Θρᾷξ, *Thrax*.
Θρᾳμὶς, *aries*, Hesych. hinc verisimile per Aphær. Angl. **Ram**.
Θρᾶνος, ϛ, ὁ, *sella*. Th. Θράω, *sedeo*.
ΘΡΑ'Ξ, ᾳκὸς, & Poët. Θρὴξ, ηκὸς, ὁ, *THRAX*. Hinc Θρᾴκιος, & Θρᾳΐκιος, Ion. Θρηΐκιος, ϛ, ὁ, *Thracius*.
Θρασεῖα, ας, ἡ, f. g. à Θρασὺς, έος, ὁ, *audax*, Th. Θάρσος, *fiducia*.
Θράσος, εος, τὸ, *audacia*: per Metath. pro Θάρσος, idem.
Θράσσω, *perturbo*, *vellico*: Poët. pro ταράσσω, *turbo*, per Sync.
Θρασύγυιος, ϛ, ὁ, ἡ, Poët. *qui audacia habet membra*. ὁ θρασεῖα ἔχων γυῖα.
Θρασυκάρδιος, ϛ, ὁ, ἡ, *audaci præditus corde*: à θρασὺς, *audax*, & καρδία, *cor*.
Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων, à θρασύμαχος, ϛ, ὁ, ἡ, *audax in pugna*: quod vide.
Θρασυμάχανος, ω, ὁ, ἁ, Poët. & Dor. pro θρασυμήχανος, ϛ, ὁ, ἡ, *audax machinator*, *qui consilium init audax*: ex θρασὺς, *audax*, & μαχανὴ, *machina*.
Θρασύμαχος, ϛ, ὁ, *THRASYMACHUS*, nomen prop. q. *audax in bello*: ex θρασὺς μάχῃ, *pugna*.
Θρασυμέμνονα, acc. sing. à
Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, *audax*, *qui audacter irruentem hostem sustinet*: ex θρασὺς, *audax*, & μένω, *maneo*, *exspecto*.
Θρασυμήδεα, acc. sing. à
Θρασυμήδης, εος, ὁ, *THRASYMEDES*, nomen propr.
Θρασύνομαι, *audax fio*; item *audacter loquor*: à θρασὺς, *audax*, quod vide.
Θρασύπονος, ϛ, ὁ, ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audacter adit*, *& tolerat*.
Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Them. Θάρσος, *fiducia*.
ΘΡΑΥ'Ω, *frango*, *ferio*: hinc θραυςὸς, ϛ̃, *fragilis*: q. à θλάω, mutato λ in ρ.
ΘΡΑ'Ω, *sedeo*: f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην, a. 1. inf. m. θρήσασθαι.
Θρέϊσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῄϊσσα, legitur & θρᾷσσα vel -ττα, *Threïssa*.
Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus*, *omne quod alitur*, pro θρέμμα à τρέφω, *alo*: f. θρέψω. perf. pass. τέθραμμαι.
Θρέξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω.
Θρέξω, f. 1. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.
Θρεοκάρδιος, ϛ, ὁ, ἡ, Poët. *cui præ metu cor in pectore trepidat & salit*: à Θορέω, & per Sync. θρέω, *salio*, & καρδία, *cor*.
Θρέπτα, τὰ, per Sync. pro
Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia*. Them. τρέφω, *alo*: f. θρέψω.
Θρέφθη, 3. sing. a. 1. pass. Ion. à τρέφω, *alo*: a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Θρέψαι, a. 1. inf. act. θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.
Θρεψάμενος, a. 1. part. m. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω.
Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.
Θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. &
Θρέψον, *nutri*, a. 1. imperat. act. &
Θρέψω, *alam*: f. 1. ind. act. à τρέφω, *alo*.
ΘΡΕ'Ω, vel potius θρέομαι, *tumultuando clamo*, seu *loquor*: hinc θρόος, *clamor*.

Θρηΐκιος,

Θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius*, à Θρήϊξ, ηκος, Ion. pro Θρᾴξ.
Θρήϊξ, Ion. pro Θρῆξ, quod pro Θρᾴξ, *Thrax*.
Θρήκη, ης, ἡ, *THRACIA*, nomen regionis. Θρήκηθεν, adv. *ex Thracia*.
Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν· à Θρᾴξ, *Thrax*.
Θρήνει, præs. imperat. act. à
Θρηνέω, *lamentor, odas lugubres cano*. imperf. ἐθρήνεον, ουν. f. ήσω. p. τεθρήνηκα. a. 1. imperat. act. Θρήνησον, άτω, *plange*: à
ΘΡΗ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *luctus, planctus*: q. à θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. alii παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν· quod luctus animum frangat.
Θρηνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à Θρηνέω, quod vide.
Θρῆνυς, υος, ὁ, *scabellum pedum*, Them. Θράω, *sedeo*. f. ήσω.
Θρησκεία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *religio, cultus Dei, veneratio, observantia*: à
ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, *superstitiosè Deum colo, veneror*. q. Θεῷ ἀρέσκειν. Vulgò à Θρᾴξ, Ion. Θρῆξ, Θρηκὸς, *Thrax*. quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc Θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus*: ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus divinus, quem quis sua sponte elegit*.
Θρῆσκος, ου, ὁ, *religiosus*. à præced.
Θρήνιδιον, ου, τὸ, *ea pars currus, cui onera imponuntur*: an à Θρῆσαι, *sedere*?
Θριαὶ, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam mittunt*. an à Θραύω, *frango*, quia fragmenta lapidum? aut quod eis frangant dubitationem?
Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio*. cum accus. f. εύσω. a. 1. part. Θριαμβεύσας, αντος· &
Θριαμβικὸς, οῦ, *triumphalis*: à
ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS*: Θριαμβεύω, *triumpho*. Qui enim triumphabant, solebant cum Θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis*, seu *festa fronde incedere*. Suidas ducit à Θρίασις, id est, *Poetarum furor*.
ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu Θριγγὸς, οῦ, ὁ, *pinna seu corona murorum*, & qu. *capillus, vallum, septum, templum*. à Θρὶξ, quia ut *capillus* muri.
ΘΡΙ'ΔΑΞ, κος, ἡ, *lactuca*, herba nota.
Θριμμος, γογγυσμὸς, Hesych. an à τρίζω, *strido*?
Θρίναξ, ακος, ὁ, *vannus, vannulus*. Alii leg. τρίναξ.
ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus*. dat. pl. Θριξί. hinc τριχώδης, εος, ὁ, ἡ, *pilosus*. τριχωτὸς, οῦ, ὁ, idem. *capillus* ergò est, ut ἀθέριξ, *arista*: à Θερίζω, *meto*.
Θρίον, *folium ficus, frons ficulnea*. q. à θρέω, *sono*. Th. tamen est Θριαί, quod vide.
Θρῖος, ὁ, *extremus rudens*, qui laxatur primùm in prora, vento favente: ab eod. them.
Θρὶψ, ιπὸς, ὁ, *vermis qui lignis innascitur*. Th. τρίβω, *tero*.
Θρυέω, *turbo, tumultando clamo*, item *loquor*. f. ήσω. p. τεθρύηκα. à θρόος, *clamor tumulantium*, quod à p. m. τέθροα, verbi Θρέω, vel potius Θρέομαι, *tumultuando clamo*.
Θροηθῆναι, *turbatum esse*, a. 1. inf. pass. θροηθεὶς, a. 1. part. pass. à θροέω, *turbo*.
ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus, sanguis coagulatus*.
Θρομβόομαι, *in grumus concresco*. inf. præs. θρομβοῦσθαι, a. 1. part. pass. θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus*. à præced.
ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *flos, pigmentum, rosa*: παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς.
Θρόνος, ου, ὁ, *THRONUS, solium, regnum*. q. θράνος, à θράω, *sedeo*, vel à p. m. τέθροα unde θρόος, *clamor*. & per Epenth. τοῦ ν, θρόνος.
Θρόος, ου, ὁ, *tumultuantium clamor*: à θρέω, *clamo*, quod vide.
ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia*. q. à θέω & ἅλλομαι, quod *caleat* ac *surgat*.
ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, *frico, scalbo, scalpo*. q. à θρέειν τοῦ κνᾷν, *sonare radendo*.
Θρυλέω, idem quod θρυλλέω, vide in θρύλλος, *susurrus*.
Θρυλλίζω & θρυλλίσσω, *susurro, murmuro*: à
ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus*: q. à θρέω, *sono*. hinc Θρυλλέω & θρυλλίζω, *susurro, murmuro*. πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, *multum celebratus*.
Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum*, à θρύπτω, *frango*.
ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva*. q. à θρύπτω, quia *fragilis*.
Θρυπτόμενος, *contritus*, præs. part. pass. à
ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu*. f. 1. ψω. f. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergô p. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι. hinc θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum*. τρύφος, εος, τὸ, idem. τρυφὴ, ῆς, ἡ, *delitiæ*. τρυφάω, *delicatè vivo*.
ΘΡΩ'ΣΚΩ, *salio, insilio*. hinc θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus, locus eminulus*: q. à Θορέω, *salio*.
Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, in præced.
Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta, à Θύω, *suffio*.
Θυάζω, *orgia celebro*. Th. Θύω, *sacrifico*.
Θυάπαξ, *sacrilegus*. Hesych. Legendum credo, θυάρπαξ.
Θύαρος, *lolium*, Diosc. an quod cum impetu nascitur, & velum currit inter fruges, à Θύω, vel θέω; an quia eas θύει, *occidit*.
Θυὰς, άδος, ἡ, *quæ furore percita fertur* Scri-

scribitur etiam θυιὰς & θυϊάς· q. à θύω, ὁρμῶ item

Θυὰς, *solennis*. q. à θύω, *sacrifico*, at

Θύας. Quod est Dan. 2. 27. τὸ μυστήριον ὃ ἐπερωτᾷ ὁ βασιλεὺς, οὐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit θυῶν.

Θυάσος. Sic alibi scriptum pro θίασος.

Θυάτειρα, ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimas absumens*.

Θυάω, *subo*: à θύω, id est, ὁρμῶ.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia*, *nata*. gen. τέρος, τρὸς, acc. θυγατέρα, τρα. voc. ὦ θύγατερ, dat. pl. θυγατράσι. q. à. θύω & γάω, quod celeriter succrescat.

Θυγάτριον, ου, τὸ, *filiola*· à θυγάτηρ.

Θύε, *æstuabat*, 3. sing. imperf. Ion. à θύω, *macto*, *impetu feror*. f. θύσω. p. τέθυκα.

Θυέεσσι, *suffimentis*, dat. pl. Poët. à θύος, εος, τὸ· quod à θύω, *macto*, *sacrifico*, &c.

Θύει, *insanit*, 3. sing. præs. ind. à θύω, *impetu feror*. præs. inf. θύειν.

Θυεία, ας, ἡ, *mortarium*, *pila*. ἴγδη. Puto à θύω, *vehementer moveo*. aut ab odore aromatum, nam θύος, τὸ, est *odoramentum*.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*. q. à θύειν & εἰλεῖν· vel à θύω & ἄελλα, *procella*: an à θύω, *impetuosè ruo*?

Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro θύεσι. à θύος, εος, τὸ, *victima*, *suffimentum*: à θύω, *sacrifico*.

Θυέστ', pro θυέστα, vocat. sing. à θυέστης, ου, ὁ, *Thyestes*.

Θυέτω, *sacrificat*, præs. imperat. act. à θύω.

Θυήεις, εντος, ὁ, *redolens suffimentis*. à θύος, εος, τὸ, *victima*, *suffimentum*. quod à θύω, *sacrifico*.

Θυηκόος, ου, ὁ, *qui thura adolet*, *sacrificus*: à θύος, εος, τὸ *suffimentum*, & κέω, id est, καίω, *uro*.

Θυηλά, an potius θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta*, *primitiæ sacrorum*: à θύω, *sacrifico*.

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruspicium*, *libamenta*, *sacrificium*: à θύος, εος, τὸ, *victima*. Th. θύω, *sacrifico*.

Θυηπολέω. f. ήσω. *sacrifico*, *macto*: &

Θυηπόλος, ου, ὁ, ἡ, *sacrificus*: à θύος, εος, τὸ, *victima*. quod à θύω, & πολέω, *verso*.

Θύϊνος, η, ον, *THYINUS*: à θύα, *thya*, arbor quædam odora. Them. θύω, *suffio*.

Θυΐσκη, ης, ἡ, *thuribulum*, *mortariolum*: ab eod. th.

Θύλακος, ου, ὁ, *vas*, *in quod conjiciuntur* θύη, id est, *suffimenta*.

Θυλάκιον, ου, τὸ, & θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, *saccus*, *siliqua*, *folliculus*, *vagina seminis*. qu. φύλακος.

Θυλακοτρώξ, *mus*, vel *locusta*, quia saccos escarios τρώγει, id est, *rodit*. vide præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ, vide θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, *farina*, *quæ diis* θύεται, irrorato vino & oleo.

Θῦμα, ατος, *odoramentum*, *sacrificium*, *victima*: hinc deducitur θυμιάω, *suffio*, θυμίαμα, *suffimentum*. θυμιατήριον, *thuribulum*. Th. θύω. *sacrifico*.

Θυμαίνω, *succenseo*. vide in θυμήνας.

Θυμαλγέα, acc. sing. à θυμαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, *afferens dolorem animo*: ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, τὸ, *dolor*.

Θυμάλωψ, *titio ambustus*, à τύφω, *ustulo*. f. θύψω, unde θύψις, *ustio*.

Θυμαρέα, *gratam*, acc. sing. à

Θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *gratus*, *placidus*. hinc θυμαρέω, *alicujus animo placeo*: ex θυμὸς, *animus*, & ἄρω, *apto*.

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*. herba odorata, fortè ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam hinc θυμβροφάγος, ου, ὁ, ἡ, *thymbrâ victitans*, *parcus*, *frugalis*.

Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis*. hinc θυμβριὰς αὐδὴ, *Romana vox*.

Θυμέλη, ης, ἡ, *attare*, ubi θύεται. specialiter *ara Bacchi post orchestram*. tum *farina quæ in ara offertur*: *scena*, *theatrum*.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens*, *in thymele versans*, *ludens*, *theatricus*. Isid. 18. orig. cap. 44.

Θυμέομαι. f. ήσομαι. *irascor*. Th. θυμὸς, *ira*.

Θυμηγερέω, *animum recolligo*. qu. θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδεῖν, Poët. præs. inf. *animo lætari*. Ex θυμὸς, *animus*, & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Θυμηδὴς, έος, ὁ, ἡ, *animo gratus*: ex iisd.

Θυμήνας, & in f. g. θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *irascor*. f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα· à θυμὸς, *animus ira*.

Θυμήρης & θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *animo conveniens*, *gratus*, q. θυμῷ ἄρων. ab ἄρω, *apto*.

Θυμιάζω, *suffitum facio*, *odores incendo*. f. άσω. p. act. τεθυμίακα. perf. pass. τεθυμίαμαι, σαι, ται. Them. θυμιάω, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus*: ab eod. th.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum*, *acerra*; item *altare*, *suffitus*: à

ΘΥΜΙΑ'Ω, *suffio*, *odores incendo*: qu. à θῦμα. inde θυμίαμα, *suffitus*. θυμιατήριον, *acerra*.

Θυμιῆται, Ion. & Dor. pro θυμιᾶται, 3. sing. præs. ind. pass. à præced.

Θυμοβορέω, *animum exedo tristitia*: ex θυμὸς, *animus*, *ira*, & βορὰ, *pabulum*.

Θυμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, *animum vorans*: ex iisd.

Θυμο-

Θυμοδακής, έ☉, ὁ, ἡ, *molestus, animum mordens* : ex θυμὸς, *animus*, & δάκνω, *mordeo* : a. 2. ἔδακον.
Θυμολέοντα, acc. sing. à
Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus* : ex θυμὸς, *animus*, & λέων, *leo*.
Θυμομαχέω, *infenso animo bellum gero* : cum dat. f. ήσω. p. ἐθυμομάχηκα. Ex θυμὸς, *ira*, & μάχομαι, *pugno*.
Θυμοξάλμη, vide ὀξάλμη.
Θυμοραιςής, & Poët. Dialysi θυμοραϊςής, ᾶ, ὁ, *animum destruens* : scribitur etiam θυμοῤῥαίςης. Ex θυμὸς & ῥαίω, *destruo*.
ΘΥΜΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *animus, mens, ira* : q. à θύω, *cum impetu feror*. Hinc θυμώδης, ε☉, ὁ, ἡ, *animosus*. θυμόω,& θυμόομαι, *irascor*. ἀθυμέω, *animum despondeo*. ἀθυμία, ας, ἡ, *animi dejectio*. ἐπιθυμέω, *cupio*. ἐπιθυμία, ας, ἡ, *cupiditas*. μακροθυμία, ας, ἡ, *tolerantia*. μεγαλόθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, *magnanimus*. πρόθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, *promptus*. ῥάθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, *negligens*. ῥαθυμία, ας, ἡ, *negligentia, desidia*. θυμόω, *ad iram concito*.
Θύμος, ȣ, ὁ, sive θύμον, ȣ, τὸ, *THYMUS*, sive *THYMUM*, herba : q. à θύω, *suffio*, quia odorata. Sub. th. θυμὸς.
Θυμȣμένοις, dat. pl. præs. part. pass. à θυμόω, quod vide.
Θυμοφθόρος, ȣ, ὁ, ἡ, *animum labefactans* : ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, quod à φθέω, *corrumpo*.
Θυμόω, ῶ, *ad iram provoco, concito, incito* : f. ώσω. p. τεθύμωκα. præs. pass. θυμόομαι, ȣμαι, *excandesco*. præs. part. pass. θυμȣμενος. præt. ind. pass. τεθύμωμαι. a. 1. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus*.
Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass. &
Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, quod vide.
Θυμωθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.
Θυῶε, imperf. Ion. pro ἔθυωε, *currebat*. Potest etiam esse præs. imperat. A θυώω, idem quod θύω, *cum impetu feror*.
ΘΥ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *THYNNUS piscis* : q. à θύω, pro ὁρμῶ, quoniam circa ortum canis œstro agitatur : in fœm. gen. est θυώνη,& θυωνίς.
Θυννώδης, ε☉, ὁ, ἡ, *crassus & ineptus* : à præced.
Θυῶντ', pro θυώοντα, accus. sing. præs. part. à
Θυώω, *cum impetu feror, propero, festino*. Th. θύω, idem.
Θυόεντος, gen. sing. à θυόεις, εντος, ὁ, *odorus*. Th. θύω, *suffio*.
Θύοισα, Dor. pro θύȣσα, *ruens, furens*, præs. part. à θύω, *cum impetu feror*.
Θύομαι, *sacrifico*, vel *sacrificor, mactor* : à θύω, quod vide.
Θύον, *furens*, præs. part. n. g. à θύω, *cum impetu feror*.
Θύοντι, Dor. pro θύȣσι, *sacrificant* : à θύω, *sacrifico*.
Θύ☉, ε☉, τὸ, *sacrificium, suffimentum* : inde *THUS* : à θύω, *sacrifico*.
Θυοσκό☉, ȣ, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea, quæ per ignita sacrificia significantur* : à θύ☉, τὸ, *sacrificium*, & κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo* : vel ut alii à καίω, *uro*.
ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium* : q. à θύω, *irruo*. Hinc θύραζε, *foras, extra*. πρόθυρον, ȣ, τὸ, *vestibulum*. ὀπισθόθυρον, ȣ, τὸ, *posticum*.
Θύραζε, adv. *foras* : & θύρηφι, *foris* : à præced.
Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα, *janua*.
Θυράσσω, *extra fores ago* : ab eod. th.
Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad fores pernocto* : &
Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio* : à θύρα, *janua*, & αὐλὴ, *atrium, stabulum*.
Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν, à θύρα, *janua*.
Θυργανάω, Hesych. κρίνω, *judicio*.
Θυρεὸς, ᾶ, ὁ, *scutum*, à similitudine januæ. Est & *saxum claudens speluncæ ingressum* : apud LXX. Psal. 46. 9. videtur poni pro *curru*. Th. θύρα, *janua*.
Θύρετρον, ȣ, τὸ, *janua*, Poët. &
Θύρηφι, adv. aut dativus adverbialiter positus, additâ particula φι, Poët. *foris, extra* : à th. θύρα, *janua*.
Θύριον, ȣ, τὸ, *ostiolum* : &
Θυρὶς, ίδος, ἡ, *ostiolum* ; item *fenestra* : ab eod. them.
Θύρσος, ȣ, ὁ, *THYRSUS, hastula frondibus vestita* ; *baculus Bacchicus* : à θύω, quia agitur à vento, vel manibus : in pl. θύρσεα, Poët. pro θύρσοι· at
Θυρσὸς, ᾶ, ὁ, *nuptialis corona*.
Θύρωμα, ατος, τὸ, *janua* ; item *tabulamentum ad januas faciendas* : à θύρα.
Θυρωρὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, *januæ custos, janitor*, pro θυρȣρὸς· ex θύρα & ȣ̃ρος, *custos* : Dor. ȣ mutat. in ω. vel ab ὤρα, ας, ἡ, *cura*, & θύρα, *janua*.
Θῦσαι, *sacrificare*, a. 1. inf. act. à θύω.
Θυσανόεις, sive θυσσανόεις, in fœm. όεσσα, *fimbriatus* : à
ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi seu nodi à crumentis dependentes* ; q. à θῦσαι, *movere* : quod à θύω.
Θῦσαι, f. 1. inf. act. à θύω, *macto*.
Θύσθλα, τὰ, *sacra, liba, thyrsi*, vel *rami* : à θύω, *sacrifico*.
Θυσιαςήριον, ȣ, ὁ, *altare* : ab eod. th.
Θυσιᾶν, gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, *sacrificium*. Them. θύω, *sacrifico*.
Θύσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui sacrificari potest aut solet* : ab eod.
Θύσκη, ης, ἡ, *scapha*, recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur : sed θυΐσκη, *acerra, mortariolum*.
Θυσσανόεις, & in f. g. θυσσανόεσσα, *fimbriatus*,

briatus, *a*. Th. θύσανοι, *fimbriæ*.
Θύσσω, *quatio*, *moveo* : à θύω.
Θυςτὰς, άδος, ἡ, *sacrifica*, *sacrificalis* : &
Θύτης, ου, ὁ, *sacerdos*, *sacrificus* : à
ΘΥ'Ω, *macto*, *sacrifico*, qu. à θέω, *facio*; item *impetu feror*, *furo* : qu. à θέω, *curro*; item *odores accendo*, *ferveo*, *suffio*, *epulor*. f. θύσω. p. τέθυκα. a. 1. imperat. act. θῦσον, άτω. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐθύθην, ης, η. Hinc θυσία, ας, ἡ, *sacrificium*. θυμέλη, ης, ἡ, *altare*. εἰδωλόθυτον, ὁ, τὸ, *idolis immolatum*.
Θύων, præs. part. act. à θύω, quod vide.
Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele*. Vide Suidam.
Θυωρὸς, *mensa*, *quæ sacris usibus dicatur* : quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει.
ΘΩ͂, contractum est θέω, est *pono*, *colloco* : unde τίθημι. item *curro*. Contractum ex θάω, significat, *nutrio*, *lacto*; item *cæno*, *epulor*.
Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθηκα.
ΘΩΗ', ῆς, ἡ, *mulcta*, *damnum* alicui impositum. q. à θῶ, *pono*. hinc ἀθῷος, ου, ὁ, ἡ, *impunis*.
Θῶκος, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, *sedile*. Th. θοὸς, *celer*.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS*, nomen propr. Apostoli. Hebr. *geminus*. Est & θωμᾶς, ἄβυσσος.
Θῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. θῶ. à τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 2. ἔθηκα.
Θώμιγξ, γγος, ὁ, *funiculus tenuis* : à
ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, *funiculis ligo*, *flagris cædo*.
Θώμισσος, Hesych. μισθός· puto à θωμὸς, *acervus*; ut sit *congregatio numorum*.
Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium*. ut θώτερον pro τὸ ἕτερον.
Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio* : à θώπτω, *assentor*.
Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à θωπεύω, *adulor*, quod à
ΘΩ'ΠΤΩ, *assentor*, *colo*; item *cavillor*, *irrideo*. q. à θάω, *video*. Assentatoris enim est, alios respicere, suspicere, & admirari mendaciter. Vel potius à θῶ, *nutrio*, *epulor*. victûs enim causa blandiuntur κόλακες· hinc θωπεύω, *assentor*, *adulor* : θωπεία, ας, ἡ, *assentatio* : θὼψ, *assentator*.
ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *THORAX*, *pectus*, *vestis qua tegitur pectus*, *lorica*. q. à θορέω, *salio*. vel à θέρω, *calefacio*, quia ibi *Cor salit*, vel *calefacit*, hinc θωρακίζω, *thorace munio*, *armo*. θωρήσσω, idem. θωράκιον, ου, τὸ, *lorica*.
Θωρηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, *thoracem ferens* : ex θώρηξ, quod vide & φέρω, *fero*.
Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus*. acc. sing. θώρηκα.
Θωρήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θωρήσσω. f. ξω. *pectus loricâ munio*. Th. θώραξ.
Θωρήσσετο, *armabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à
Θωρήσσω, *armo*. f. ξω. p. τεθώρηχα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. Th. θώραξ, *thorax*.
Θωρηχθεὶς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντ', pro θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. &
Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à θωρήσσω, quod vide.
Θὼς, θωὸς, ὁ, *animal lupo simile*, *lynx* : à θέω, *curro*. vel à θοὸς, *celer*.
Θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, *alterum*.
Θῶϋμα, ατος, τὸ, *miraculum*, Ion. pro θαῦμα. hinc θωϋμάζω, *miror*. θωϋμάσιος, *admirandus*. θωϋμαστὴς, *admirator*. θωϋμαστὸς, *admirandus*. θωϋτὸς, *mirabilis* : quod vide.
ΘΩΥ'ΣΣΩ, f. ξω, *clamo*, *vociferor*, *latro*, *impetu belluino feror*. q. à θύσσω, q. à θύω, *impetu feror*.
Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, *mirabilis*, *e*. in pl. n. g. θωϋτά, pro θαυμαστά, Ion. q. à θῶϋμα. Th. θαυμάζω, *miror*.
Θὼψ, θωπὸς, ὁ, *assentator*, *adulator*. Th. θώπτω, *assentor*, *colo*.

I.

I, Nonæ apud Græcos litteræ nota, in numeris est denarius.
Ἴα, *vox*. quasi ab αὔω, *clamo*. Ἶα, *vis*, ex ἲς, *robur*. Ἴα, *sola*, ex οἴα, vide οἶος & ἴος. Tum & Ἴα ex μία esse possit abjecto μ. Est & Ἴα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait.
Ἰάειρος, ου, ὁ, *JAI'RUS*, nomen viri. Hebr. *illuminabit*.
Ἰάθην, ης, η, *sanatus fui*, a. 1. ind. pass. &
Ἰαθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. ab ἰάομαι, *sano*, *medeor*.
Ἰαιβοῖ, dolentis interjectio, ut αἰβοῖ.
Ἰαίνεται, *gaudet*. 3. sing. præs. pass. ab
ΙΑΙ'ΝΩ, *calefacio*, *liquefacio*, *perfundo*, *perfundo lætitiâ*, *exhilaro*, *floreo* : item, *ad iram concito*. Hesych.
Ἴακχος, ου, ὁ, *IACCHUS*, *BACCHUS* : ab ἰάχω, *clamo*. hinc ἰακχάζειν, *Bacchari*.
Ἰακώβ, ὁ, *JACOB*. nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *plantum tenens*.
ΙΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, *IALEMUS*, *vir in carmine ineptus ac frigidus* : *carmen lugubre* : *miser*. q. ab ἰάλλω, *projicio*.
Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. ab
ΙΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *mitto*, *emitto*, *volo*, *as*. *appeto*. q. ab ἰῶ, *mitto*.
Ἰάλμενος, ου, ὁ, *IA'LMENUS*, nomen propr. viri.
Ἴαμα, ατος, τὸ, *sanatio*, *remedium* : ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰαμβίζω,

'Ιαμβίζω, *proscindo, maledictis & conviciis insector*: ab
ΙΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *IAMBUS*; *pes metricus*, vel *carmen*: q. ab ἰὸν βάζειν, *jacula loqui*: hinc præced.
'Ιαμβρῆς, ου, ὁ, aliàs Μαμβρῆς, *JAMBRES*, nomen magi Ægyptii, q. *rebellans*.
'Ιαμβὴ, & ἴαμνος, idem quod ἰαμβὴ, *locus irriguus & herbosus*.
'Ιαμιδέων, Ion. pro 'Ιαμιδῶν, gen. pl. ab 'Ιαμίδαι, ῶν, οἱ, *Iamidæ*.
'Ιάνθη, ης, ὁ, nomen mul. ab ἰαίνω, *exhilaro*.
'Ιάνθην, ης, ἡ, *florui*, a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, *floreo, exhilaro*.
'Ιανθον, ου, τὸ, *flos quidam, color purpureus*: q. ab ἴον.
'Ιαννὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Luc. 3. 24.
'Ιαννῆς, ου, ὁ, *JANNES*, nomen magi Ægyptii: q. *responsans*, 2 Tim. 3. 8.
'Ιαολκὸς, ου, ἡ, & per Crasin 'Ιωλκὸς, *IOLCUS*, nomen urbis Thessalicæ.
ΙΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. άσομαι, *medeor, sano, curo*: q. ab ἶα, *vis*: cum accus. imperf. ἰαόμην, ώμην, ου, ῶ, ᾶτο, ατο. p. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η. f. 1. pass. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ἰάσωμαι, ῃ, ηται. Hinc ἴαμα, ατος, τὸ, *medicamentum, remedium*. ἴασις, εως, ἡ, *sanatio*. ἰάσιμος, ου, ὁ, ἡ, *sanabilis*. ἰατρὸς, ου, ὁ, *medicus*. ἰατρεύω, *medeor*.
'Ιαπετοῖο, gen. Ion. ab
'Ιαπετὸς, *IAPETUS*, nomen viri, Cœli & Terræ filii: ab ἰάπτω, *mitto, maledictis lacesso*. Hinc 'Ιαπετιονίδης, ου, ὁ, *Iapeti filius*: vocat. 'Ιαπετιονίδη.
ΙΑ'ΠΤΩ, *mitto*, ejusd. orig. cum ἰάλλω, sc. ab ἵημι, *mitto*; item *noceo*: qu. ab ἴπτω, *lædo*.
ΙΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, *IAPYX*, *ventus ex Apuliâ flans*, cujus pars Iapygia.
'Ιαρδανίη, νύμφη, *Omphales* periphrasis.
'Ιαρὲδ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *dominabitur*.
'Ιάσασθαι, a. 1. inf. m. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἰάομαι, *medeor*, quod vide.
'Ιᾶσθαι, præs. inf. ejusd. verbi.
'Ιασι, *eunt*, 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, *eo*.
'Ιᾶσι, *mittunt*, Att. contractè pro ἱέασι, & hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. ind. præs. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.
'Ιασις, εως, ἡ, *sanatio*: ab ἰάομαι, *sano, medeor*.
'Ιασίῳ, dat. sing. ab 'Ιάσιος, ου, ὁ, nomen viri: q. ab ἰάομαι.
'Ιασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.
ΙΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *olus quoddam sylvestre*: an ab ἴασις, id est, *medela*?
ΙΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, *IASPIS*, *gemma*.
'Ιασὼ, όος, οῦς, ἡ, Dea ἰάσεως, id est, *sanationis*.

'Ιάσων, ονος, ὁ, *JASON*, nomen viri. Gr. *sanaturus*.
'Ιατέον, *curandum*, adject. verbale: ab ἰάομαι, *sano*.
'Ιατὴρ, & Ion. 'Ιητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus*: Poët. pro ἰατρὸς· ab ἰάομαι, *sano*.
'Ιατρικὴ, ῆς, ἡ, sub. τέχνη, *ars medendi, medicina*; ab
'Ιατρὸς, ου, ὁ, *medicus*: dat. pl. ἰατροῖς. Th. ἰάομαι, *sano*.
'ΙΑΤΤΑΤΑΙ', *heu*, adverb. & ἰαττατατὰξ, idem.
'ΙΑΥ', Interjectio indignantis.
'Ιαυον, *traduxi*, imperf. act. ab
'ΙΑΥ'Ω, *commoror, tempus tero, dormio*: f. σω. q. ab ἐάω, *sino*.
'Ιαφέτης, ου, ὁ, *qui sagittas emittit*: ab ἰὸς, & ἀφίημι.
'Ιαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, *mitto*: f. ψω.
'Ιαχῇσι, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. ἰάχω, *clamo*.
'Ιαχε, *resonabat*, 3. sing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, *clamo*: perf. ἴαχα.
'Ιαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor, fremitus*: ab eod.
'Ιαχον, ες, ε, imperf. ἰάχουσα, præs. part. act. f. g. &
'Ιαχυῖα, *resonans*, perf. part. act. fœm. g. ab
'ΙΑ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *vociferor, clamo*: q. ab ἶα, *vox*, & χέω, *fundo*. Hinc ἴαχημα, ατος, τὸ, *vociferatio, clamor*. 'Ιακχος, ου, ὁ, *Bacchus*.
'Ιαχὼς, perf. part. act. præced.
'Ιαὼ, nomen Dei.
'Ιαωλκὸς, ου, ἡ, nomen urbis.
'Ιάων, ονος, ὁ, Poëtic. pro 'Ιων, quod vide.
'Ιβδύω, *haurio*: ex ἴβυ, quatenus *multum* significat; vel ex ἱμάω, β & μ commutantur. Hinc ἰβανατρὶς, *funis harstorius*.
'ΙΒΔΗΣ, ου, ὁ, *clavus in fundo navis*, *quo educto aqua effluit*.
'ΙΒΗΡ, ρος, ὁ, *IBERUS*, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.
'ΙΒΗΡΙΣ, *IBERIS*, herba; quæ & καρδαμαντική.
'ΙΒΙΣ, ιδος, seu ιος, ἡ, *IBIS*, avis serpentes devorans.
'ΙΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *HIBISCUS*, species malvæ sylvestris, *althæa*.
'Ιβυ, Ion. adverb. significans *multum & magnum*.
'Ιβύω, *verbero, clamo*: q. ab ἴβυ.
'Ιγδη, ης, ἡ, *mortarium, pila*: an ab ἄγω, *frango*? an ab εἴκω, *cedo*? an potius à μίγνυμι, *misceo*, abjecto μ? Sub eo enim repe[…]tur; pharmaca sc. &c. ibi miscentur ac tunduntur.
'Ιγμένος, *profectus*, perf. part. pass. ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι. p. ἷγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, *INGUEN, poples*, quod ibi sit ἴα γόνυος, *vis genu*? à γόνυ, *genu*. vel potius ab ἱκνέομαι, f. ἵξομαι. p. ἶγμαι, *venio, supplico*. sub hoc them. invenitur.

Ἰδ' pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, *&, atque*.

Ἴδα, ης, ἡ, *IDA. mons in Phrygiâ & Cretâ*. hinc Ἰδαῖος, *IDÆUS*.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ, *æstuosus, sudorificus*. à th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. idem quod ἱδρὼς, ῶτος, ὁ.

Ἰδανὸς, οῦ, *JUCUNDUS*. Hesych.

Ἴδε & Att. ἰδὲ, *aspice*, item *ecce* adverbialiter: a. 2. imperat. act. Est & ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. verbi εἴδω, *video*. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον, ες, ε. a. 2. part. ἰδὼν, όντος, & in f. g. ἰδοῦσ' pro ἰδοῦσα. Sed

Ἰδὲ, *&, atque*, ex ἠδέ. Illud Ion. hoc Att. ab ἤ, *vel*.

Ἰδέα, ας, ἡ, *visus, species, IDEA*. in pl. ἰδέαι ab εἴδω, *video*.

Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidisse*. ab a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, *video*. vide ἴδε.

Ἴδει, *æstu*, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, *sudor*.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω, *video*. vide ἴδε.

Ἰδέμεν, Ion. Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἰδὲν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, quod vide.

Ἰδέερως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, *qui simul ac vidit, amat*. Suid.

Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video*. f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, unde ἰδόμην. a. 2. m.

Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit*. 3. sing. a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἴδω, *video*.

Ἰδεχθὴς έος, ὁ, ἡ, *deformis, fædus*: ab ἰδέα, & ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἰδέω, pro εἴδω. *video*. Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, *Ida*, nomen propr.

Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, quod vide.

Ἴδῃ, *viderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἰδῆν Dor. & Æol. pro ἰδεῖν a. 2. inf. quod vide.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. sub act. ab eod. verbo: sed

Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, ἡ, *mons Cretæ*.

Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, f. 1. ab ἰδέω, *video*. quod vide.

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. sub. verbi εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius*.

Ἰδιάζω, f. άσω. *sum seorsum ab aliis, in secessu dego*. ab eod. th.

Ἰδίη, Ion. idem quod ἰδίᾳ, quod vide.

Ἰδιοβουλεύειν, *privato & suo consilio uti*: ab ἴδιος, *proprius*, & βουλὴ, *consilium*.

ἼΔΙΟΣ, α, ον, *proprius, a, um, privatus, suus, suæ speciei*. qu. ab ἰδέα, *species*. κατ' ἰδίαν, *privatim*. Sæpe ponitur pro ἑαυτοῦ, ῆς, ut, τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ. sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, id est, ἀφ' ἑαυτοῦ, *a se ipso*. οἱ ἴδιοι, *familiares*. Hinc ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas*. ἰδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιώτης, ου, ὁ, *privatus*.

Ἰδιότητα, acc. sing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas*. à præced.

Ἰδίω, *SUDO*. Th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor*.

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA*, *proprietas linguæ*. Th. ἴδιος, *proprius*.

Ἰδίων, gen. pl. ab ἴδιος, ου, ὁ, *proprius*.

Ἰδίως, *propriè*, adv. ab ἴδιος.

Ἰδιωτευόντων, gen. pl. part. præs. ab

Ἰδιωτεύω, f. εύσω. *privatam vitam ago*. Th. ἴδιος, *privatus*.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA, privatus*, dat. pl. ἰδιώταις. ejusd. th.

Ἰδιωτικὸς, ή, ὸν, *privatus*: &

Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, *loquendi genus è vulgo sumptum*. ab ἰδιώτης, *privatus*. Them. ἴδιος, idem.

Ἴδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio*. Hinc ἴδμων, *peritus*, & ἰδμοσύνη, *peritia*, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, *video*. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω.

Ἴδμεναι, *scire*, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video*. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia*: &

Ἴδμων, *sciens*. vide ἴδμεν· ἴσημι.

ἸΔΝΟ'Ω, *incurvo, inflecto*. q. ab ἶς, *nervus*. Vel ab ἶς & νεύειν, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c. vel ab ἰνίον, *occiput*, quod ab ἶς, *nervus*.

Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2 opt. m. Ion. pro ἴδοιντο. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejusd. verbi

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἰδόμην, a, 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. &

Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. ab εἴδω, *video*. a. 2. εἶδον, & Poët. ἴδον.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd. verbi.

ἽΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor*. ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, idem. ἱδρόω, & ἱδρώω, *sudo*.

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*.

Ἰδοῦ; *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi εἴδω, *video*.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis. Syr. *rufa*.

Ἰδοῦσα, *intuita*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video*. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον. a. 2. part. ἰδών.

Ἰδρεῖα, ας, & ἰδρία, ἡ, *peritia:* ab ἴσημι, *scio.*
Ἴδρεις, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, &
Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία vel ἰδρία, *peritia:* ab ἴσημι, *scio.*
Ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, *peritus, providus:* hinc ἄϊδρις, *imperitus*, πολυΐδρις, *multiscius:* ab eod. th.
Ἱδρόω, Poët. ἱδρώω, f. ώσω. p. ωκα, *sudo.* ab ἱδρώς, *sudor.* Them. ἴδος, εος, τὸ, idem.
Ἵδρυμι, seu ἱδρύω, idem quod ἱδρύω, quod vide.
Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus, moribus receptus*, a. 1. part. pass. Ion. pro ἱδρυθεὶς· &
Ἱδρυνθῆναι, Ion. pro ἱδρυθῆναι. a. 1. inf. pass. ab
ἹΔΡΥ'Ω, seu ἵδρυμι, f. ύσω, *sedere facio, statuo. colloco.* q. ab ἵζω· hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum.* ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio, fundatio.*
Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *SUDOR:* ab ἴδος, εος, τὸ, idem. qu. ὑδρὼς ab ὕδωρ, *aqua.*
Ἱδρώω, f. ώσω, *sudo.* Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, *sudor.* Th. ἴδος. idem.
Ἰδυῖα, *docta, sciens:* præt. m. part. f. g. ex præt. m. ἶδα, verbi εἴδω, *scio.* Alii formari posse credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα, per Crasin pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. verbi. est & Εἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. q. εἰδυῖα, *gnara.*
Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἰδὼν, οῦσα, *intuens*, a. 2. part. act. ejusd. verbi.
Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἴε, *vade*, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo.* a. 2. ἴον, ες.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ, ἄκλιτον. Syr. *in insulâ habitans.*
Ἵεθι, ἵεσο, *mitte, mittat*, præs. imperat. verbi ἵημι, *mitto.*
Ἵει, *mittebat*, 3. sing. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto.*
Ἱείην, ης, η, *mitterem*, præs. opt. act. verbi ἵημι.
Ἵεις, ἵει, *mittebas, bat*, 2. & 3. sing. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto.*
Ἱεὶς, ἱέντος, *mittens*, præs. part. &
Ἱεῖσαι, *emittentes*, nom. pl. præs. part. f. g. ab ἵημι, *mitto.*
Ἱεῖσι, & Ion. ἱέασι, 3. pl. præs. ind. ab eod. verbo.
Ἵεμαι, & ἵημι, *eo*, ab ἴω, idem. pro quo jam εἶμι.
Ἵεμαι, *mittor, cupio.* [ab ἵημι, *mitto.*

Ἱέμεν, Ion. sed ἱέμεναι, Att. & Dor. pro ἱέναι, *mittere*, præs. inf. verbi ἵημι, *mitto.* præs. part. ἱέμενος.
Ἴεμεν & ἰέμεναι, itidem Ion. & Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. act. ab εἶμι, *eo.*
Ἵεν, *mittebant*, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto.* sed.
Ἴεν, 3. sing. a. 2. ἴον ες, ε, verbi εἶμι, *eo.* ν additur ob sequentem vocalem.
Ἱέναι, *mittere*, præs. inf. act. ab ἵημι, *mitto:* at
Ἰέναι, *ire*, præs. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, *eo.*
Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. &
Ἱέντες, nom. pl. præs. part. act. ἱεὶς. &
Ἵεντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἵημι, *mitto.*
Ἱερὰ, τὰ, *sacra:* ab ἱερὸς, *sacer.* Est &
Ἱερὰ, ἡ, *medicamenti compositio*, & *serpentis* nomen; item *major anchora tutiórque, extremum navis subsidium.* ἱερὰ νόσος *epilepsia, morbus comitialis.*
Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *sacer.*
ἹΕ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter:* qui ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est, *fertur in aëre velociter.* vel quia *ales* ἱερὸς.
Ἱερόομαι, *sacerdos sum*, vide in ἱερᾶσθαι.
Ἱεράπολις, εως, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis. Gr. *sancta civitas.*
Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, *sacerdotio fungor.* Them. ἱερὸς, *sacer.*
Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis, sacerdotium.* Th. ἱερὸς, *sacer.*
Ἱερατεύω, *sacerdotio fungor.* f. εύσω. p. ἱεράτευκα. perf. pass. ἱεράτευμαι, unde ἱεράτευμα, ατος, τὸ, *sacerdotium.* ejusdem them.
Ἱεράων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *sacer.*
Ἱέρεια, ας, ἡ, & Ion. ἱερείη, *sacerdos*, in pl. ἱέρειαι. ab eod. th.
Ἱερεῖον. ου, τὸ, *victima:* ab ἱερὸς, *sacer.*
Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum.*
Ἱερεὺς, έως, ὁ, *sacerdos:* qui τὰ ἱερὰ, curat. hinc ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus, summus sacerdos:* ab ἱερὸς, *sacer.*
Ἱερεύω. f. εύσω, *sacrifico, macto, dico, consecro.* ab eod. th.
Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερὸς.
Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima.* Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *sacer.*
Ἱερὶς, ίδος, ἡ, *sacerdos:* ab eod. th.
Ἱεριχὼ, *HIERICHO*, nomen urbis.
Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed sculptis rerum, animaliúmque figuris significantia:* ex ἱερὸς, *sacer*, & γλύφω, *sculpo.* Th. γλάφω, idem.
Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *sacer.*
Ἱερομηνία, ας, ἡ, *dies festus, sacer mensis.* Vel *totus ille mensis, in quo Nemea celebrabantur:*

tur : ex ἱερὸς, *facer*, & μλὼ, μλωὸς, ὁ, *menfis.*

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico, confecro* : ex ἱερὸς, *facer*, & ποιέω, *facio.*

Ἱεροπρεπὴς, ἑ@, ὁ, ἡ, *fanctimoniam decens* : ex ἱερὸς, *fanctus*, & πρέπω, *convenio.*

ἹΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *facer, a, um, præftans, magnus* : τὰ ἱερὰ, *res facræ*. q. ab ἵεμαι, *cupio*, quia facra debent appeti. hinc ἱερὸν, ϐ, τὸ, *facrificium, victima, templum.* ἱερόω, *facro, dedico.*

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ & Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, *HIEROSOLYMA.* Hebr. *metuite Schalemum.*

Ἱεροσολυμίτης, ϐ, ὁ, *Hierofolymitanus.*

Ἱεροσυλέω, *facrilegium committo.* f. ήσω. p. ἱεροσύληκα. &

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *facrilegium* : ab

Ἱερόσυλ@, ϐ, ὁ, ἡ, *facrilegus, a* : ex ἱερὸν, *facrum*, & συλάω, *fpolio.*

Ἱερουργέω, *facra celebro, operor facris*, cum acc. f. ήσω. p. ἱερέργηκα· ex ἱερὸν, τὸ, *facrum*, & ἔργον, *opus.*

Ἱεροφαντέω, f. ήσω. *facrorum antiftes fum, facra doceo* : &

Ἱεροφάντης, ϐ, ὁ, *qui facra & ceremonias docet, facrorum antiftes* : &

Ἱεροφαντικὸς, ϐ, *facerdotalis* : ab ἱερὸς, *facer*, & φαίνω, *oftendo.*

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *facerdotium.* Them. ἱερὸς, *facer.*

Ἵεσαν, 2. pl. imperf. ἵlw, ex ἵημι, *mitto.* a. 2. lῶ.

Ἱέσθlw, 3. dual. ἵησθε, 2. pl. imperf. paff. verbi ἵεμαι, *cupio.*

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *fenex.*

Ἵετο, *cupiebat*, 3. fing. imperf. verbi ἵεμαι, *defidero.* Th. ἵημι, *mitto.*

Ἰέτλα, *pater*, & *fylveftris caper.* qu. ab ἄτλα.

ἸΕΥ', *HVI*, adv. irridendi.

Ἰεφθάε, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *apertor.*

Ἰεχονίας, ϐ, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino.*

Ἱέω, *mitto.* ab ἕω. Sed ἱέω, & ἵημι. Ion. pro εἶμι, *eo.*

Ἱζάνω, f. ήσω, q. ab ἱζέω, idem quod ἵζω, *federe facio.*

Ἵζε, *fede*, præf. imperat. act. ab

Ἵζεο, Ion. pro ἵζϐ, præf. imperat. paff. ab ἵζω, *federe facio.*

Ἵζευ, *fede*, Dor. pro ἵζϐ, præf. imperat. paff. ejufd. verbi.

Ἵζημα, ατ@, τὸ, *fedimentum.* Them. ἵζω, *fedeo.*

Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *federe facio inftituo.* Th. ἵζω, idem.

Ἵζοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἵζϐσα, ης, ἡ, *fedens* præf. part. f. g. &

Ἵζον, ες, ε, *fedebam*, imperf. act. ab

ἹΖΩ, f. ἵσω, *federe facio, fedeo, colloco.* qu. ab ἕω, *colloco*, Hinc καθίζω, idem.

ἸΗ', adv. feu Interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi folita, ut ἰὴ παιὼν, &c. Alii afpirari volunt ἰὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, *defiderare.* Hinc Ἰήϊ@, ϐ, ὁ, *Apollo.* q. ab ἰάομαι, *fano.* Eft & ἰὴ, *vox.* Vide ἴα.

Ἰῇ, *æquali*, dat. fing. ab ἴ@, ἴον, *folus, a, um, unus, a, um.* Ariftarchus fcribit, gen. & dat. hujus nominis circumflecti. Nifi Ion. pro μιᾷ pofitum dicamus, à μία, μιᾶς, *una.* Vide ἰός.

Ἰήκοπ@, *doloribus medens* : ab ἰάομαι, *medeor*, & κόπ@, *labor.* Th. κόπτω, *feco, tundo.* f. ψω. præt. m. κέκοπα.

Ἵηλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto.* f. αλῶ.

Ἵημι, *mitto.* imperf. ἵlw, ης, η. vel ἵεον, ουν, εες, εις. f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν, ἧς, ἧ. præf. paff. ἵεμαι, *mittor, defidero.* imperf. ἱέμlw, σο, το. perf. εἷμαι, a. 1. paff. ἕθlw. a. 2. m. ἕμlw, ἕσο, ἕτο, a. 2. part. m. ἕμεν@. Them. ἕω, *mitto* fed

Ἴημι, *eo, vado.* ut εἶμι, ex ἕω, idem.

Ἰήσασθαι, *curare*, Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἰάομαι, *curo.* f. άσομαι· fic

Ἰήσατο, 3. fing. a. 1. m. Ion. ab eodem verbo.

Ἵησι, *mittit*, 3. fing. præf. ind. verbi ἵημι fed

Ἴησι, *vadit*, 3. fing. verbi ἴημι, *eo* : ab εἶμι, feu ἕω, *eo.* at

Ἴῃσι, *eas*, Ion. Paragoge pro ἴῃς 2. fing. a. 2. fub. verbi εἶμι, *eo.* a. 2. ἴον, vel ut alii, Ion. & Poët. pro ἴῃ, *eat.* 3. fing. a. 2. fub. ejufd. verbi.

Ἰήσονι, dat. fing. ab Ἰήσων, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, ϐ, ὁ, *JESVS*, nomen Salvatoris Hebr. *Salvator.*

Ἰῆται, ων, οἱ, Sunt οἱ τlὼ Ἴον νῆσον οἰκοιῶντες.

Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *Medicus*, ab ἰάομαι, *fano.*

Ἰθαγενὴς, *originalis, indigena* : *rectè & legitimè natus* : ab ἰθὺ, *rectè*, & γείνομαι, *nafcor.*

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA*, nomen regionis, Ulyffis Patriæ.

Ἶθαρ, *celeriter.* q. ab ἰθὺ, *recta.*

Ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα, vide ἰθύς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta.* nom. fing. f. g. &

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, υ, *rectus, a, um.* dat. pl. Ion. ἰθείῃσι· ab ἰθεῖν, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeriter.*

Ἴθι, *vade*, præf. imperat. ab εἶμι, *eo.*

Ἴθμαθ', pro ἴθματι, dat. fing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, *greffus, paffus* : ab ἕω, vel εἶμι, *vado.*

Ἴθυρε, *vox incitantis & adhortantis.* qu. ab ἶθαρ, *celeriter*, vel ἴθι, *vade*, & ὀρύω, *ruo*, vel ὄρω, *excito.*

Ἰθρὶς, *fpado* ; cui ἴς πεθέριςαι, *vis demeffa.*

messa est. sub. them. θέρος, *estas.*
Ἰθὺ, adv. *rectà, obviam, statim.* Th. ἰθὺς, *rectus.*
Ἰθυδίκῃσι, dat. pl. Ion. ab
Ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta:* ab ἰθὺς, *rectus,* & δίκη, *jus.*
Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, *qui rectos capillos habet:* ab ἰθὺς. *rectus,* & θρὶξ, ἡ, *capillus.*
Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Marte fit:* ex ἰθὺς, *rectus,* & μάχομαι, *pugno.*
ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, *genus carminis & saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris.* q. ab ἰθύειν βοῇ, *prorumpere clamore.*
Ἰθυνει, *dirigit,* 3. sing. præs. ab ἰθυνω, *dirigo.* Th. ἰθὺς, *rectus.*
Ἴθυνεν, *direxit,* 3. sing. imperf. act. ab
Ἰθυνω, *dirigo.* f. υνῶ. præs. pass. ἰθύνομαι, *dirigo, rego.* Th. ἰθὺς, *rectus.*
Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, ἡ, *recta volans, qui recto cursu fertur:* ab ἰθὺς, *rectus,* & πέτομαι, *volo, as.*
ἸΘΥ῀Σ, έος, ὁ, *rectus,* & in f. g. ἰθεῖα. in compar. ἰθύτερος. hinc ἰθυνω, *dirigo.* qu. ab εὐθὺς sed
Ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus:* ab ἰθύω, *recta feror.* quod à præced.
Ἰθύτεραι, *rectiores,* nom. pl. f. g. ab
Ἰθύτερος, comparat. ab ἰθὺς, έος, ὁ, *rectus.*
Ἰθύω, *recta feror, impetu feror:* hinc ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus.* Th. ἰθὺς, έος, ὁ, *rectus.*
Ἰίζω, *æruginosus reddor,* ab ἰὸς, *ærugo.*
Ἵκανε vel ἵκανεν, *pervenit,* 3. sing. imperf. &
Ἱκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις οι. Th. ἵκω, *venio.*
ἹΚΑΝΟ῾Σ, ἡ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus.* inde ἱκανότης, ητος, ἡ, *sufficientia:* ἱκανόω, *sufficientem reddo:* ἱκανῶς, *sufficienter, abundè:* ἐξ ἱκανοῦ, sc. χρόνου, *à multo tempore:* ἐφ' ἱκανὸν, *diu.*
Ἱκανότης, ητος, ἡ, *idoneitas, sufficientia:* à præced.
Ἱκανούσθω, *sufficiat, satis sit.* 3. sing. imperat. pass. ab
Ἱκανόω, *idoneum reddo.* f. ώσω. p. ἱκάνωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus.*
Ἱκάνω, *convenio, adeo, assequor, supplico.* Hesych. Th. ἵκω, *venio.*
Ἱκανῶς, adv. *sufficienter, abundè, affatim, admodum, valdè,* Th. ἱκανὸς, *sufficiens.*
Ἴκελος & εἴκελος, ου, ὁ, *similis:* ab εἴκω, *similis sum.*
Ἶκεν, *ibat,* imperf. act. verbi ἵκω, *venio.* f. ἵξω. a. 1. ἶξα.
Ἵκεο, *veni,* Ion. pro ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἵκμαι, vel 2. sing. a. 2. m. ἱκόμην, ου, & Ion. εο, ετο. verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio.*
Ἱκέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.* f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. m. ejusd. verbi.
Ἱκεσία, ας, ἡ, *supplicatio, preces.* ab ἱκέτης, *supplex.*
Ἱκέσιος, ου, *supplex.* ἱκέσιος, Ζεὺς *supplicum præces Jupiter.* per Syncop. pro ἱκετήσιος, idem. ab eod. th.
Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit,* 3. sing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio.* quod vide.
Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex.* quod vide.
Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. act. &
Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. act. ab
Ἱκετεύω, *supplico.* f. εύσω. Them. ἱκέτης, *supplex.*
Ἱκετηρία, ας, ἡ, *supplicatio:* ab
ἹΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *supplex:* acc. sing. ἱκέτην. dat. pl. Ion. ἱκέτῃσι, Hinc ἱκετεύω, *supplico.* ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *supplicatio.* ἱκέτις, *quæ supplicat.* ἱκετήσιος, Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter.*
Ἵκηαι, *venias,* Ion. pro ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.* f. ἵξομαι, p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.
Ἵκηται, *veniat.* 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.
ἹΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, *humor, vapor.* inde ἰκμαλέος, *humidus.* ἰκμάζω, *humecto.*
Ἴκμενος, *fluens, secundus:* per Sync. pro ἱκόμενος, Euphoniæ causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος, scribunt. Estque vel præs. part. verbi ἵκομαι. vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.* f. ἵξομαι, a. 1. m. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος, expon. *humidus,* à Th. ἰκμὰς, *humor.*
Ἱκνεῖσθαι, Ion. pro πρέπειν, *decere.*
ἹΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *venio, advenio, supplico.* f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. Hinc ἵξις, εως, ἡ, *adventus.* ἐφικνέομαι, *assequor, consequor.* ἐφικτὸς, οῦ, *quem assequi possumus.* ὅσον ἐφικτὸν, *quantum licet, pro viribus.*
Ἱκνεόμενον, Ion. pro τὸ ἱκανὸν, *id quod sufficit & decorum est.* &
Ἱκνεομένως sive ἱκνουμένως, *ritè, congruè,* adv. ab ἱκνέομαι, *venio.*
Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu,* Ion. & Dor. pro ἱκνουμένῳ &
Ἱκνεῦνται, Ion. & Dor. pro ἱκνοῦνται, *veniunt,* 3. pl. ab ἱκνέομαι.
Ἱκνούμενος, *veniens, congruens, justus:* ut ἱκνούμενον μέγεθος, *justa magnitudo.* part. præs. ejusd. verbi.
Ἵκοι, *occuparet,* 3. sing. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. ἱκοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.*
Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejusd.
Ἱκοίμην, a. 2. opt. m. vide in ἵκοι.
Ἵκομαι, *venio:* ab ἵκω, idem; quod usitatius.
Ἱκόμην, ου, ετο, *veni,* a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.* f. ἵξομαι. p. ἷγμαι, a. 2. part. m. ἱκόμενος.

Ἱκόνιον,

ʼΙκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM*, nomen urbis. Gr. *imaguncula*.

ʽΙκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, quod vide.

ʽΙκου, præſ. imperat. verb inuſitati ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio*. Vel 2. ſing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι. ſed

ʽΙκοῦ, eſt a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

ʼΙΚΡΙʼΟΝ, ου, τὸ, *tabula*, *tabulatum*. qu. ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum. vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire*, ſuper tabulatis enim itur. Euſtath. ſcribit ἴκριον.

ʼΙκριόφιν, nomen Poëtic. indeclinab. pro præced.

ʽΙκταρ, adv. *propé*, *celerrimé*. ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

ʼΙκτάρα, ἐθνικῶς ἰχθὺς, Heſych. puto ab ἴκταρ. quia celeriter in aquis movetur.

ʼΙκτερικὸς, ου, *ICTERICUS* : ab

ʼΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, *morbus regius*, *ICTERUS*: & pro ave *galbula*. Scribitur & ἰκτερός.

ʽΙκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, *ſupplex* : ab ἱκέτης, *ſupplex*.

ʼΙκτίδεος, ου, & per Aphær. κτίδεος, *è muſtelâ confectus*; ab ἰκτὶς, *muſtela*. per Aphær. κτὶς, ιδος, ἡ.

ʼΙΚΤΙʼΝ, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, *milvus*. q. ab ἴκταρ, *celerrimè*.

ʼΙΚΤΙʼΣ, ίδος, ἡ, *muſtela ſylveſtris* : eſt rapax : ut & ab ἰκτὶν eſſe poſſit.

ʽΙκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην. p. ἷγμαι. Vel per Syncop. dicitur pro ἵκετο, 3. ſing. a. 2. m. ejuſd. verbi.

ʽΙΚΩ, *venio*. f. ἵξω, a. 1. ἷξα. hinc ἱκάνω, Poët. idem.

ʽΙκωμαι, a. 2. ſub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. a. 2. ἱκόμην.

ʽΙκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab ἵκω, *venio*. f. ξω.

ʼΙλαδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen*, *turma* : quod & εἴλη. Them. εἰλέω, *congrego*.

ʽΙλαθι, *propitius eſto*, præſ. imperat. ab ἵλημι, unde & part. ἱλάς. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*. f. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι, σαι, σται. Them. ἱλάω, vel ἵλημι. f. ήσω, *propitius ſum*.

ʽΙλαος ου, ὁ, & Att. ἵλεως, ω, *propitius*, *hilaris*. qu. ab εἴλη, *ſplendor*, qui ſe ſerenum exhibet. Th. ἱλάω.

ʽΙλαρὸς, ὰ, ὸν, *HILARIS*, *lætus*. ab

ʽΙλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS*. ab eod. th.

ʽΙλας, Dor. & per Sync. pro ʼΙόλας, α, ὁ, *JOLAS*, viri nomen.

ʽΙλάσθητι, *propitius eſto*, & per Syncop. ἵλαθι, & Poët. ectaſi ἵληθι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, *placo*. f. άσομαι. perf. paſſ ἵλασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

ʽΙλάσκεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἱλάσκομαι, *placo*. ἱλάσκοντι, 3. pl. imperf. f. ἱλάσομαι· præſ. part. f. g. ἱλασκομένη. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

ʽΙλάσκομαι, *propitius fio*, *exhilaro*. f. ἱλάσομαι, reperitur & ἱλάξομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat. ab eod. th.

ʽΙλασκόμενος, η, ον. præſ. part. præcedentis.

ʽΙλασμὸς, ου, ὁ, *propitiatio*. Th. ἱλάω, *propitius ſum*,

ʽΙλάσομαι, *placabo*, f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι vel ἱλάομαι. a. 1. m. ἱλασάμην. ab eod. th.

ʽΙλασάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. ος. ejuſd. verbi.

ʽΙλάσεαι, *places*, Ion. pro ἱλάσῃ, a. 1. ſub. m. in 2. ſing. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω.

ʽΙλασώμεθα, *placemus*, gem. ος. 1. pl. a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi & th.

ʽΙλαστήριον, ου, τὸ, *propitiatorium*. Sic Chriſtus eſt verè ἱλαστήριον, qui ſuâ oblatione nobis placavit Deum. quod &

ʽΙλαστήριος, α, ον, *propitiatorius*, *a*, *um*. habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι· ab

ʽΙΛΑʼΩ, & ἵλημι, *propitius ſum*: f. ήσω. p. κα. præſ. imperat. ἵλαθι, & per Ectaſin ἵληθι· Hinc ἱλάσκομαι, *propitium reddo*, *placo*, ἱλασμὸς, ου. ὁ, *propitiatio*. ἱλαστήριον, ου, τὸ, *propitiatorium*. ἵλαος, ου, ὁ, ἡ, *propitius*. ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. idem. ἱλαρὸς, ου, *hilaris*, *lætus*. ἱλαρόω, *exhilaro*.

ʼΙΛΕΟʼΣ, ου, ὁ, *foramen*, *ubi latet ſerpens*; aut *alicujus feræ cubile*. ab εἰλέω, ſignif. *coarcto*, *concludo*. Eſt & ἰλεὸς, *ILEUS*, *convolvulus*, *morbus inteſtinorum*: ab εἰλέω, *verſo*, *involvo*.

ʽΙλεόω, *placo*, *propitium reddo* : ab ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος. *propitius*. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

ʽΙλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος. ab eod. them.

ʽΙλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th. εἰλέω, *congrego*.

ʽΙληθι, pro ἵλαθι, quod vide.

ʽΙλήκησι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. ſing. perf. ſub. act. verbi ἵλημι, ſeu ἱλάω, f. ήσω, *propitius ſum*.

ʼΙλιάδης, α, ὁ, Dor. pro ʼΙλιάδης ου, ὁ, quod per Aphæreſin pro Οἰλιάδης, α, ὁ, *Ajax*, *Oilei filius* : ὁ τοῦ ʼΟϊλέως παῖς.

ʼΙΛΙΑʼΣ, άδος, ἡ, *ILIAS*. *Poëma Homeri de rebus ILIACIS*. item *turdi ſpecies*; & pro *congerie*; ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*. ʼΙλιὰς μάχη, Poët. pro ʼΙλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium*.

ʼΙλιγγιᾶν, *vertigine laborare* : vide ſequent.

ʽΙλιγξ, γγος, ἡ, *vortex* : inde ἰλιγγιάω, *vertigine laboro*, *hæſito*. qu. ab εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex*. Th. εἰλέω, *verſo*.

ʽΙλιον, *ILIUM*, *Troja* : ab ʽΙλος, qui filius Trois Regis.

ʼΙλιο-

Ἰλιοπορϑιςὴς, ᾶ, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον, πέρϑω, *destruo*.
Ἰλλὰς, άδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab ἴλλω, seu ἴλλω, quod ab εἰλέω, *contorqueo*.
ἼΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*. q. ab εἰλέω, *verso*, quia oculi volubiles. inde ἴλλω, *oculis conniveo*. σιλλοὶ seu Σίλλοι, ων, οἱ, *scomma*, *irrisorium Poëma*. q. παρὰ τὸ διασείειν τοὺς ἴλλους, *motu oculorum addito*.
Ἰλλυρικὸν, ου, τὸ, *ILLYRICUM*. nomen regionis. inde Ἰλλυριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.
ἸΛΥΣ, ύος, ἡ, *limus*, *cœnum*. qu. ab ἴλος, *palus*, vel ἰλύω pro εἰλύω, *involvo*.
Ἰλύω, *oblimo*, *limo obduco*: à præced.
Ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, sive *quæ cani solebat ab iis, qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio & ἱμαντίας, dicta sub th. ἱμὰς, *lorum*, *loreus funis*.
Ἱμαλιὰ, *cumulata farinæ mensura*: ex ἱμάω, *haurio*, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἱμάλιος, est *abundans*, *copiosus*.
Ἱμαλὶς, pro *Cerere*, & *Deo farinæ*.
Ἵμασ', pro ἵμασε, *verberavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω vel ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*. f. άσω. ab
ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum*, *funiculus ex loris bubulis*. dat. pl. ἱμᾶσι. qu. ab ἵημι, *mitto*. inde ἱμάω, ήσω, *loreo fune extraho*, *haurio*.
Ἱμάσϑλη, ης, ἡ, *scutica*, *flagellum*. à præced.
Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*. quod vide.
Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab
Ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*. f. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum*.
Ἱματίζω, *vestio*. f. ίσω. p. ἱμάτικα. perf. pass. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*: ab εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*. Them. ἕω, seu ἕννυμι, *induo*. perf. pass. εἷμαι.
Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*, pro εἱμάτιον, ab εἷμα. vide ἱματίζω.
Ἱματισμένος, ου, *vestitus*, *indutus*. vide ἱματίζω.
Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *vestis*, *vestitus*: ab ἱματίζω, quod vide.
Ἱμάω, *loreo fune extraho*, *haurio*. f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena quam canit ὁ ἱμῶν*, ὁ ὑδατηγός. vide ἱμαῖον.
ἹΜΕΙ'ΡΩ, *desidero*, *cupio*, cum gen. q. ab ἵεμαι, *cupio*, & ἐράω, *amo*. hinc ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium*.
Ἴμεν, ἴτε, *imus*, *itis*, 1. & 2. pl. præs. ind. εἶμι, *eo*. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi: &
Ἴμεν, *ire*, Ion. sed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι & ἰέναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*.
Ἱμέρα, ας, ἡ, *Fluvii* nomen, ut & Ἱμέρας, α, ἡ, *Siciliæ Fluvius*.
Ἱμερόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, *desiderabilis*: in superl. ἱμεροέστατος ab
Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium*. Them. ἱμείρω, *desidero*.
Ἱμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμείρω, *desidero*, & φωνὴ, *vox*.
Ἱμερτῶν, gen. pl. ab ἱμερτὸς, οῦ, ὁ, *desiderabilis*: ab ἱμείρω, *desidero*.
Ἴμπτω, *lædo*, *pungo*, *terreo*: ex ἴπτω. Tum ἴμπτω, *jungo*. qu. ab ἰν, pro ἐν, & ἅπτω, *alligo*.
ἽΝ, *mensuræ nomen*; item *fibra*, vide ἴς, Tum ἷν, *ipsum* vel *ipsam*, pro αὐτὸν & αὐτήν. Pro quo Poëtæ. μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* & *em*, pro *eum*. Ἰν, *IN*, Præpositio etiam pro ἐν, & in compositione.
Ἶν pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus*, *fibra*.
Ἵν, pro ἵνα, *ut*.
ἽΝΑ, *ut*, conjunct. causalis. regit sub. ἵνα μὴ, *nisi*. ἵνα τί, vel ἱνατὶ, *ut quid*, *propter quid*, *quare*? Ion. pro πῶς, *quomodo*.
Ἰέναι, *ire*. præs. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus & εἶναι & ἰέναι.
Ἰνάω, & ἰνέω, *inanio*, *vacuo*, *expurgo*. Hesych.
Ἰνδάλλομαι, *similis videor*, *videor*, *appareo*: qu. ἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem. ab εἶδος, *facies*, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulachrum*, *species*: à præced.
ἸΝΔΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *INDICUM*, *piper*, vel *zingiber Indicum*.
Ἶνες, vide in ἴς, ἡ, *fibra*.
Ἰνδέω, *tendo*, Hesych. ab ἴς, in accus. ἶν, *nervus*, qui tendendi organum.
ἸΝΕ'Ω, *vacuo*, *expurgo*.
Ἰνίον, ου, τὸ, *occipitium*, *posterior colli pars*: ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus*.
Ἶνις, ιος, *filius*. Hesych.
Ἴννη, *filia*. ut & ἴννος, ου, ὁ, *filius*: ab ἶνις, Hesych. vide præced.
Ἰννὸς, *pullus ex equâ & mulâ*, aut *asinâ*, q. ab ἶνις. quod vide.
Ἰννύομαι, *fleo*. aut ab ἶνις, aut ab ἰνᾶν.
Ἰνόω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio*, *consumo*, *absorbeo*.
Ἰνὼ, όος, ἡ, *INO*, nomen mul. q. *valida*. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*.
ἼΞ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites adedens*.
Ἴξαλος, ου, ὁ, *impetuosus*, *libidinosus*. Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, & ἅλλομαι, *salio*. capræ Epithet.
Ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio*. f. ἵξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.
Ἵξεαι, *pervenies*, 2. sing. f. 1. m. pro ἵξῃ. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. perf. pass. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.
Ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, *qui visco aves captat*, *auceps*. Th. ἰξὸς, *viscum*.
Ἰξεύτρια, ας, ἡ, *viscatrix*, ab

Ἰξεύω,

'Ιξεύω, *visco aves capio*, *aucupor*. Th. ἰξὸς, *viscum*.
'Ιξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, quod vide.
"Ιξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι.
'Ιξίων, ονος, ὁ, *IXION*. quis iste fuerit & cur apud Inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204. &c.
"Ιξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.
"Ιξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἶκον, Bœot. solent enim κ in ξ, mutare. vel a. 2. ind. act. verbi ἵκω, *venio*. f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à f. ἵξω. verbi εἴκω, formatum asserunt.
'Ιξὸν, *viscum*, acc. sing. ab
'ΙΞΟ'Σ, ῦ, ὁ, Æol. βισκὸς, *VISCUM*. *arundo aucupatoria*, *pedica passerum*, *parcus*, *tenax*: item pro *varice*. ἰξία, ας, ἡ, idem. ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ, *viscosus*, *tenax*. ἰξιόεις, εντος, ὁ, *viscosus*. ἰξεύω, *visco aves capio*.
'ΙΞΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus*, *dorsum*: qu. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.
'Ιοδνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *purpureus*: ab ἴον, *viola*, & δνόφος, *tenebræ*.
'Ιοδόκος, ου, ὁ, ἡ, *sagittarum receptrix*, epithet. *pharetræ*. Dicitur etiam ἰοδόκη, ἡ, substantive, *pharetra sagittarum receptaculum*: ab ἰὸς, *jaculum*, & δέχομαι, *capio*.
'Ιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *niger*, *rubiginosus*: ab ἰὸς, ῦ, ὁ, *telum*, *rubigo cujusque metalli*, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. vel ἰοειδὴς, *purpureus*, *violacei coloris*: ab ἴον, *viola*.
"Ιοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.
'Ιοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*, a. 2. part. f. g. ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.
'Ιόλαος, ου, ὁ, quis fuerit *JOLAUS*, quando ex mortuis resurrexit, & cur, Pind. Pythior. Od. 9. p. 304. 305.
"Ιομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἴον. verbi εἶμι, *eo*. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.
'Ιόμωρος, ου, ὁ, ἡ, *jaculator*, & *jaculis destinatus*, *mortem inferens jaculis*. Vel ὁ περὶ τοῦ ἰοῖς μεμορημένος, *telis malè exceptus*: ab ἰὸς, *jaculum*, & μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *partior*.
"ΙΟΝ, ου, τὸ, *viola*. item *solum*. n. g. ab ἴος. inde ἰώδης, *violaceus*. Est &
"Ιον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo*.
'Ιόνθ', pro ἰόντα, acc. sing. a. 1. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo*.
'Ιονθὰς, άδος, ἡ, *lanuginosa*, *villosa*, *varis laborans*: exponitur & *velox*. ab
'ΙΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *lanugo*, *primi pili*. qu. ab ἄνθος, quia flos juventæ. item *varus in facie*.
'Ιόντα, *euntem*, acc. sing. a. 2. part. εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, όντος, & in f. g. ἰοῦσα.

'Ιοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, *violaceos* vel *nigros capillos habens*: ex ἴον, *viola*, & πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.
'Ιόππη, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *pulchritudo*.
'Ιορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii. Hebr. orientis ex *Ior*, & *Dan*, qui sunt duo fontes, ad radices Libani.
"ΙΟΡΚΟΙ. ων, οἱ, caprarum genus. qu. δόρκοι, à visus acumine, à δέρκω, *video*.
'ΙΟ'Σ, ου, ὁ. *missile*, *jaculum*, *sagitta*. q. ab ἵημι, *mitto*. item *venenum*, *rubigo*, *ærugo*. hinc ἰόω, *rubigine obduco*. ἰώδης, *rubiginosus*. sed
"Ιος, ἴα, ἴον, *solus*, *a*, *um*; item *unus*.
'Ιοστέφανος, *coronam è violis gestans*: ab ἴον, *viola*, & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.
'Ιότης, ητος, ἡ, *consilium*, *voluntas*: ab ἕω, vel ἵημι, *mitto*. Hinc ἵεμαι, *desidero*.
'ΙΟΥ', adv. dolentis, *Hei*, *HEU*! hinc ἰύζω, *lamentor*. Est & exultantis adv.
'Ιουδαΐζω, *JUDAÏZO*, *fio Judeus*, *Judaïcè vivo*. f. ίσω. p. ιουδάϊκα. ab 'Ιουδαῖος, *Judæus*. Th. 'Ιούδας, α, ὁ, *Judas*.
'Ιουδαϊκὸς, ἡ, ον, *JUDAÏCUS*, *a*, *um*. hinc
'Ιουδαϊκῶς, adv. *Judaicé*.
'Ιουδαῖος, ου, ὁ, *JUDÆUS*; item *Judaicus*, *a*, *um*. ut γῆ 'Ιουδαία.
'Ιουδαϊσμὸς, ῦ, *JUDAÏSMUS*.
'Ιούδας, α, ὁ, nomen viri. Hebr. *celebrationis filius*.
'Ιουλίας, α, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus*.
'Ιούλιος, ου, ὁ, *JULIUS*, nomen viri Gr. *barbatulus*.
'Ιουλος, ου, ὁ, *lanugo*, quæ ἵεται ὕλη, *exit mollis & crispa*. Them. ὖλος, *mollis*, *crispus*.
'Ιουν, *mittebam*, imperf. contract. ex ἵεον, ουν, qu. ab ἱέω. Them. ἕω, vel ἵημι, *mitto*.
'Ιοῦσα, ης, ἡ, & in acc. pl. ἰούσας, *accedentes*, a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον,
'Ιοῦστος, ου, ὁ, nomen viri, Lat. *JUSTUS*.
'Ιοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas*: vel *quæ sagittis gaudet*: ab ἰὸς, *sagitta*, & χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudeo*. Epithet. Dianæ.
'Ιπνὸς vel ἴπνος, ου, ὁ, *furnus*, *caminus culina*. Hinc 'Ιπνοὶ, loca quædam sic dicta Th. ἴπτω, *lædo*.
"Ιπος, ου, *muscipula*, quæ ἰποῖ, id est, opprimit murem: sed ἶπος, *pressura*: ab ἴπτω, *lædo*.
'Ιπόω, *premo*, πιέζω· ut ἰπωθῆναι συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴπτω, *noceo*.
'Ιππαγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, q. d. *equorum ductorius*, *a*. Epith. navis *qua equi trajiciuntur*. Ex ἵππος, & ἄγω, *duco*.
'Ιππάζεσθαι, *equitare*, ab ἵππος, *equus*.
"Ιππαιχμος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *qui hasta vel lancea ex equo pugnat*. Ex ἵππος, & αἰχμὴ, *cuspis*.

"Ιππαι

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έ☉, ὁ, *eques.*

Ἱππαρχέω, f. ήσω, *sum magister equitum, præsum æquitatui* : &

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum* : Ex ἵππος, & ἀρχὴ, *imperium.*

Ἱππαρχικὸς, ȣ, *ad magistrum equitum pertinens* : ex iisd.

Ἵππαρχ☉, ȣ, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est & *Equitum præfectus, Magister equitum.* Et sic vocatur *Neptunus* : ex ἵππος, & ἀρχὴ, *principatus.*

Ἱππὰς, ἀδ☉, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris* : hinc ἱππάσιμος, *equitabilis* : ab ἵππος, *equus.*

Ἵππει☉, ȣ, ὁ, *equestris.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἱππεὺς, έ☉, ὁ, *eques* : & in pl. ἱππεῖς, ejusd. th.

Ἱππευτὴς, ȣ, ὁ, *Equestris*, vel *equitandi peritus* : ab

Ἱππεύω, *equito* : f. εύσω p. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus.*

Ἱππήεσσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques.*

Ἱππηλασίη, scil. ὁδὸς, *equestris via*, quâ equi aguntur : ab

Ἱππηλάσιος, ȣ, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur* : ab ἵππος, *equus*, & ἐλαύνω, *impello* : f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, vocat. sing. ab

Ἱππηλάτης, ȣ, ὁ, *equitator, agitator equorum* : ex ἵππος, & ἐλαύνω, *agito.*

Ἱππήλατος, scil. τόπος, *locus equitabilis* : ab iisd. th.

Ἱππικὸν, ȣ, τὸ, *equitatus* : ab

Ἱππικὸς, ȣ, *equestris.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόβοτος, ȣ, ὁ, ἡ, *equos nutriens* : ex ἵππος, & βόω, *pasco.*

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ȣ, ὁ, ἡ, *equorum domitor* : ex ἵππος, & δαμάω, *domo.* a. 2. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, *densus instar equi* : *hirsutus* : ex ἵππος. & δασὺς, *densus, pilosus.*

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ȣ, ὁ, *equorum agitator, eques* : ab ἵππ☉, *equus*, & διώκειν, *persequi.*

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris* : &

Ἱπποδρόμι☉ Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses* : ab ἵππ☉, *equus*, & δρόμος, *cursus.* Th. τρέχω, *curro.* p. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ȣ, ὁ, *HIPPODROMUS*, *circus* : ab iisd.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valdè celer* : ex ἵππος, & θόω, *impetu feror*,

Ἱπποιїν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus*, quod vide.

Ἱπποκένταυρ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *HIPPOCENTAURUS*, ab ἵππ☉, *equus*, & κένταυρος, *centaurus*, quod à κεντέω, *pungo* & ταῦρος, *taurus.*

Ἱπποκορυστὴς, ȣ, ὁ, *galeatus, eques bellicosus* : ex ἵππος, *equus*, & κορύσσω, *galeâ armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

Ἱππόκροτος, ȣ, ὁ, ἡ, *equis perstrepens* : ab ἵππος, *equus* : & κρότος, *sonus.*

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia.*

Ἱππομανὲς, *an herba sit* : *an virus ex equarum inguinibus defluens* : *an caruncula* : vide notas nostras in Virgilium ; ex ἵππος, *equus*, & μαίνομαι, *insanio.*

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equestre prælium* : ex ἵππος, & μάχομαι, *pugno.*

Ἱππόμητις, ιος, ὁ, ἡ, *rei equestris peritus* : ab ἵππος, & μῆτις, ιος, ἡ, *consilium.*

Ἱππόνικος, ȣ, ὁ, *HIPPONICUS*, nomen viri qu. ex ἵππος, *equus*, & νίκη, *victoria.*

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *valdè intelligens.*

Ἱπποπείρης, ȣ, ὁ, Poët. ὁ τῷ ἵππῳ καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος. *Qui equi ac artis equestris periculum fecit.*

ἽΠΠΟΣ, ȣ, ὁ, *equus*, in f. g. *equa*, & *equitatus* : sed ἵππος, Dor. pro ἵππȣς. q. ab ἵεσθαι ποσὶν, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἰποῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, unde *sonipes.* Hinc ἱππεὺς, έ☉, ὁ, *eques.* ἱππεύω, *equito.* ἐφίππιον, ȣ, τὸ, *sella equina.* Sed ἡ ἵππος, pro *substantiâ*, Genes. 14. 21.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, *equarum agitatrix.* ἡ τȣ̀ς ἵππȣς σόȣσα, τȣτέστι σείȣσα, ἢ κινȣ̃σα. Quod ab ἵππος, & σείω, *quatio.* Hinc &

Ἱπποσόας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἱπποσόος, ȣ, ὁ, *qui equos agitat* : vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia* : gen. plur. Æol. ἱπποσυνάων, ab ἵππος, *equus.*

Ἱππότα, vocat. sing. ab ἱππότης, ȣ, ὁ, *eques* : sæpè vocat. pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, *equus.*

Ἱπποτοξότης, ȣ, ὁ, *eques sagittarius* : ab ἵππος, & τόξον, *arcus.*

Ἱπποτροφέω, f. ήσω· *equos alo* : &

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio* : *sumptus in equos alendos factus* : ab ἵππ☉, & τρέφω, *alo.*

Ἱπποτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui equos alit* : ex iisd.

Ἱππȣκρήνη, qu. *equi fons.* Nomen fontis in Bœotiâ : ex ἵππος & κρήνη *fons.*

Ἵππȣρις, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis* : ex ἵππος, & ȣ̓ρὰ, *cauda*

Ἱπποφόρβιον, ȣ, τὸ, *locus pascendis equis* : ex ἵππος, *equus* : & φέρβω, *pasco* : p. m. πέφορβα.

Ἱπποχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ȣ, ὁ, *equis gaudens* : ab ἵππος, & χαίρω, *gaudeo.*

Ἱππωνέω, *equos emo* : &

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio* : ex ἵππος, & ὠνέομαι, *emo.*

ἽΠΤΑΜΑΙ, *volo*, *as* : præs. inf. ἵπτασθαι· f. πτήσομαι. q. à πτάω. a. 2. m. ἐπτόμην, vel ἐπτάμην. Hinc πτῆμα, ατος, τὸ, *volatus* :

tus: πτῆσις, εως, ἡ, idem. πτηνός, ὀ, *volucris*.

Ἰπτήσομαι, *volabo*, f. 1. m. verbi ἵπταμαι, ut volunt nonnulli. vide præced.

Ἴπτω, Att. pro ἵπτασο, *volabas*, 2. sing. imperf. ἱπτάμην, ejusd. verbi.

ΙΠΤΩ, vel ἴπτω, *noceo*, *lædo*: inde ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens*: ἰπνὸς, seu ἴπνος, ου, ὁ, *furnus*: ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*.

Ἱρά, *sacra*, ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum*, *sacrificium*: at

Ἱρά, ας, ἡ, *concio*, qu. ab εἴρω, *loquor*.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. ἱερᾶομαι, *sacerdos sum*: præs. inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράτω, pro ἱεράτω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἰρεὺς, pro ἱρεὺς, Ion. *sacerdos*: ab eod. th.

Ἰρέω, pro εἰρέω, *loquor*. Hesych.

Ἰρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.

Ἱρῆιαι, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes*. &

Ἱρήιον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hostia*, *victima*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἴρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*.

ΙΡΙΓΓΕΣ, *arteriæ*: an qu. ἀέριγγες, quod aër ibi agitur?

ΙΡΙΣ, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis*, *IRIS*, *Dea*. in acc. ἶριν qu. ab εἴρω, *dico*, *prædico*, *nuntio*.

Ἰρίεσιν, pro ἴρεσι, dat. pl. ab ἴρις, quod vide.

Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, ου, ὁ, *sacer*: sed

Ἶρος, ου, ὁ, *IRUS*, nom. propr. cuiusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra*, *cæremoniæ*: ex ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sacer*: & ἔργον, *opus*.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ, alias vocatur, *sacerdos*, *sacrorum antistes*: ab ἱερὸς, *sacer*, & φαίνω, *appareo*.

Ἱρῶν, Ion. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸν, *sacrum*.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *sacerdotium*: quod vide.

ΙΣ, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*, *VIS*. Hinc ἰνίον, ου, τὸ, *occiput*.

Ἶσ', pro ἶσα, *æquè*, adv. ab ἴσος, vel ἴσος, ου, ὁ, *æqualis*.

Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri Hebr. *videbit*.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ, ἡ, q. d. ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis*.

Ἰσάζω, *adæquo*, ut & ἰσόω. Th. ἴσος, *æqualis*.

Ἰσαΐας, vide suprà Ἡσαΐας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS*, nomen propr.

Ἴσαις, *paribus*, dat. pl. f. g. ab ἴσος, *par*, *æqualis*.

ΙΣΑΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ*, *rheno*: rectius ἰξάλη, vel ἰξαλῆ. vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *scio*, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo*. Tum &

Ἴσαν, *sciebant*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι. *scio*.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt*, quod vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ, ἡ, *par numero*: ex ἴσος, *æqualis*, *par*, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἴσασ' pro ἴσασι. *sciunt*, 3. pl. ind. præs. at.

Ἰσὰς, άντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. sing. præs. ἴσαμαι, *scio*.

Ἴσασι & ἴσασιν, *sciunt*, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσαμι, *scio*.

Ἰσαχὰρ, *Isaschar*, nomen viri. Hebr. *est merces*.

Ἴσατι, *scit*, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσημι, *scio*.

ΙΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba *glastum*: valdè exsiccat. qu. ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ, ἡ, *cognominis*: ex ἴσος, *æqualis*, & αὐδὴ, *vox*.

Ἴση, *sciebat*, 3. sing. imperf. act. ab ἴσημι, *scio*: sed.

Ἴσῃ, *scis*, Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, *scio*.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas*, *æqualitas*: ex ἰσηγορέω, *æquè liberè loquor*: quod ex ἴσος, *æqualis*: & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *æquinoctium*: ἰσημερία μετοπωρινὴ, *Æquin. autumnale*, ἐαρινὴ, *vernum*: ex ἴσος, *æqualis*, & ἡμέρα, *dies*: q. d. *æquidiarium*.

Ἰσημερινὸς, οῦ, *æquinoctialis*: q. d. *æquidialis*: ex iisd.

ΙΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio*: quasi ab εἴδω, f. εἴσω, idem. Hinc ἴδμων, ὁ, ἡ, *peritus*: ἰδμοσύνη, *peritia*: ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, *sciens*, *peritus*: ἰδρεία, *scientia*, ἐπίσταμαι f. ἤσομαι, *scio*: ἐπιστήμη, *scientia*: ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, *sciens*, *peritus*.

Ἰσήρης, εος, ὁ, ἡ, *æqualis*, *par*. ab ἴσος, idem: & ἄρω, *apto*.

Ἴσθι, *scias*, per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, *scio*: sed.

Ἴσθι, *sis*, *esto*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἰσθλὴ, corruptè pro ἰξαλὴ, *pellis capræ*.

Ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni*, *ludi Isthmii*. Th. ἰσθμὸς, *isthmus*.

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *Ludi ISTHMIACI*. &

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, in pl. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ. *Isthmiacus*: ut ἰσθμιὰς νίκη, *isthmiaca victoria*: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιον ἀν' pro ἀνὰ τὸ Ἰσθμόν. at

Ἴσθμιον, ου, τὸ, *collum*, *colli ornamentum*: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιος, ου, ὁ, *in Isthmo habitans*. *Neptunus*. Ἴσθμια, *sacra Isthmia*, *in honorem Neptuni*. ἰσθμιακὸς, *ad Isthmia pertinens*

Ἰσθμιὰς,

ἰσθμιάς, idem, & *de malâ vitâ*, dicitur: ab eod. th.

Ἰσθμοῖ, Poët. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, *in Isthmo: apud Isthmum.*

ἸΣΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS*, *terra angusta duplici mari interclusa*: item aliquid isthmo simile, ut *fauces*, *pars inter os & gulam: collum clepsydræ, imbrex narium*: qu. ἰσθμὸς, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι τὴν τροφὴν δι' αὐτοῦ.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. ind. præs. pro εἶσι, & Ion. ἴασι, ab εἶμι, *eo*.

ἸΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, & ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica*; edulii genus, è carne munitissimè incisâ.

Ἶσις, ιδος, ἡ, *ISIS*: nom. propr. Deæ Ægytiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii.*

Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *assimilo*, *comparo*, pro ἐΐσκω, idem. Th. εἴδω, *scio*, *video*: vel εἴκω, *similis sum.*

Ἴσμεν, *scimus*, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴσημι, *scio.*

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum.*

Ἰσόθεος, ου, ὁ, ἡ, *Deo similis*: ab ἴσος, *similis*, & Θεὸς, *Deus.*

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, *pari potestate præditus*: ex ἴσος, *æqualis*, & κράτος, *robur*. hinc ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, *æqualis potentia.*

Ἰσοκράτης, εος, ους, ὁ, *ISOCRATES*: nomen prop.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri*: ex ἴσος, & μήτηρ, *mater.*

Ἰσομοιρέω, f. ήσω, *æquam portionem capio*: ex ἴσος, *par*: & μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior.*

Ἶσον, adv. *æqualiter*: ab ἴσος, *par.*

Ἴσονται, *ibunt*, Poët. pro ἴξονται, 3. pl. f. 1. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. An potius scribendum ἴσονται, ab ἴω, *vado* nam ἴσονται, verius significat ἱδρύσονται, ab ἵζω, *colloco*, *sedeo.*

Ἰσοπαλής, έος, ὁ, ἡ, Ion. & ἰσόπαλος, *in luctâ seu pugnâ æqualis*: ex ἴσος, & πάλη, *lucta.*

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, *planities*: ab

Ἰσόπεδος, ου, *planus*, ex ἴσος, *æqualis*, & πέδον, *solum.*

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, *æquilibrium*: &

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, *par*, *æquivalens*: ex ἴσος, *par*, & ῥέπω, *propensus sum.*

ἸΣΟΣ, vel ἶσος, ου, ὁ, *æqualis*, *par*. q. ab εἴδω, *assimilo*. Hinc ἴσως, *æqualiter*; item *fortasse*. ἰσότης, ητος, ἡ, *æqualitas*. ἰσόω, *æquo*, *adæquo*. ἄνισος, ου, ὁ, ἡ, *inæqualis*, *impar.*

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio*, *æquabilitas*. Th. ἴσος, *par.*

Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, *æquè pretiosus*: ex ἴσος, *par*, & τιμὴ, *pretium*. Th. τίω, *honoro.*

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. inf. pass. ab ἰσόω, *æquo*. Th. ἴσος, *par.*

Ἰσοφαρίζω, *adæquo*, *æquiparo*: q. ἰσοφερίζω· ab ἴσος, *æqualis*, & φέρω, *fero*: hinc ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti*: Vel ἰσοφαρίζω, *indutus sum paribus indumentis*: à φᾶρος, εος, τὸ, *pallium.*

Ἰσοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. præced. quod vide.

Ἰσόω, *adæquo*: f. ώσω· hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par.*

Ἰσόψυχος, ου, ὁ, ἡ, *unanimis*, *eodem* vel *pari animo præditus*: ex ἴσος, *par*, & ψυχὴ, *anima.*

Ἴσπω, *dico*, tempora sumit ab ἔπω, *idem.*

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, ἄκλιτον. Hebr. *princeps Dei*. Hinc

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Israelita* & ἰσραηλῖτις, f. g. *Israelitis*, à præced.

Ἵστα, *statue*, Att. contract. pro ἵσταθι, præs. imperat. act. verbi ἵστημι, vel pro ἵστα verbi ἱστάω, Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵσταον, ων, αες, ας, αε, α. verbi ἱστάω seu ἵστημι, *sto*: sed

Ἱστᾷ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *sto.*

Ἵσταμαι, σαι, ται, sæpè pro ἴσαμαι, *scio*: in compos. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι, *scio.*

Ἱστάμενος, η, ον, *stans*: gen. Ion. ἱσταμένοιο· ab ἵστημι, *sto*: in pass. ἵσταμαι.

Ἱστᾶντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. pl. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἵστασο, Ion. pro ἵστασο, *statuebas*, 2. sing. imperf. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασ', pro ἵστασο, præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto*: a. 2. ἔστην. f. στήσω.

Ἵστατο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἴστε, *scitis*, per Sync. pro ἴσατε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, *scio*. Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in pl. ἴστε.

Ἰστέον, *sciendum*, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, *scio*: perf. pass. εἶσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, *sta*, *siste*, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. ἵστην, ης, η. est itaque etiam in 3. sing. imperf. ab ἵστημι, *sto*. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto*. Vel cum ι subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασαι. sed

Ἱστῇ dicitur pro ἱστᾷ, 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *sto.*

ἽΣΤΗΜΙ, *statuo*, *erigo*, *colloco*, *cohibeo*, *SISTO*, *appendo*: q. à στάω. f. στήσω. p. ἕστηκα. perf. part. ἑστηκὼς, & per Sync. ἑστὼς, per Crasin ἑστὼς, ῶτος, ὁ, *qui stetit*. Sic perf. inf. ἑστᾶναι, pro ἑστηκέναι, (sed ἱστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἵστημι.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. pass. ἕσταμαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η. a. 1. inf. σταθῆναι. a. 1. part. σταθεὶς. f. 1. pass. σταθήσομαι, η, εται. Hinc στάσις, εως, ἡ, *statio*. στάσιμος, ου, ὁ, ἡ, *stabilis*. στασιάζω, *factionibus contendo*, *dissideo*. στασιασμὸς, οῦ, ὁ, *seditio*. στάδιον, ου, τὸ, *stadium*, *men-*

sura sexcentorum pedum. σάθμη, ης, ἡ, *amussis.* σαθμὸς, *stabulum, caula*; item *statera, libra.* ςήμων, ονος, ὁ, *stamen.* ἱςὸς, ȣ̃, ὁ, *malum navis.* ἱςίον, ȣ, τὸ, *velum.* ἀνίςημι, *erigo.* ἀνάςασις, εως, ἡ, *resurrectio.* διάςημα, ατος, τὸ, *intervallum.* ἔνςασις, εως, ἡ, *instantia,* ἔκςασις, εως, ἡ, *dimotio alicujus rei é statu in quo erat.* καθίςημι, *constituo.* κατάςασις, εως, ἡ, *constitutio.* παραςάτης, ȣ, ὁ, *socius, auxilarius, opitulator.* προςάτης, ȣ, ὁ, *præfectus.* προςατεία, ας, ἡ, *præfectura.* προςατέω, seu προςατεύω, *præsum.* συνίςημι, *constituo.* σύςημα, ατος, τὸ, *coagmentatio, compages.* ὑπόςασις, εως, ἡ, *subsistentia.* ςατὴρ, ῆρος, ὁ, *stater.*

Ἱςίην, Ion. pro ἱςίαν, acc. sing. ab ἱςία, *Vesta, focus, domus.*

Ἱςιητόριον, ȣ, τὸ, Ion. pro ἱςιατόριον, *cœnaculum*: ab eod. th.

Ἱςίον, ȣ, τὸ, *navis velum*: in pl. τὰ ἱςία, ab ἱςὸς, *malum navis* Th. ἵςημι, *sto.*

Ἱςοβοῆϊ, *stivæ,* dat. sing. ab ἱςοβοεὺς, έως, ὁ, *temo, stiva*: ab ἱςὸς, *tela,* (quod ab ἵςημι, *sto,*) & βȣ̃ς, *bos.*

Ἱςοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱςὸς, *malum navis,* & δέχομαι, *capio.*

Ἵςορα, acc. sing. ab ἵςωρ, ορος, ὁ, *sciens, gnarus.*

Ἱςορέω, f. ήσω, p. ηκα, *inquiro, sciscitor, lustro, memoriæ trado*: à præced.

Ἱςορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA*: gen. pl ἱςοριῶν. &

Ἱςορικὸς, ȣ̃, ὁ, *HISTORICUS*: à them. ἵςωρ, ορος, ὁ, ἡ, *sciens.*

Ἱςορȣ̃σι, 3. plur. præs. ind. verbi ἱςορέω, *cognosco, memoriæ trado*: perf. ἱςόρηκα. præs. part. pass. ἱςορȣ́μενος, η, ον. Th. ἵςωρ, *sciens.*

Ἱςὸς, ȣ̃, ὁ, *malum navis*: ab ἵςαθαι, quia erigitur. Th. ἵςημι, *sto.*

Ἴςρον, acc. sing. ab Ἴςρος, ȣ, ὁ, nomen fluv. Germanici, *Danubius, Ister.*

Ἴςω, *scito ille,* per Sync. pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴςων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴσημι, *scio*: sed

Ἵςω, contractè pro ἵςαο, quod Ion. pro ἵςασο, 2. sing imperf. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵςημι, *sto.*

Ἵςων, *stabam,* imperf. act. pro ἵςην, q. ab ἱςάω, pro ἵςημι, *sto*: sed

Ἴςων, per Sync. pro ἰσάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἰσάτωσαν, 3. pl. imperat. verbi ἴσημι, *scio.*

ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ, ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter*: q. ab ἴσημι, *scio.* Hinc ἱςορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, historia.* πολυΐςωρ, ορος, ὁ, ἡ, *multiplici doctrinâ præditus.*

Ἴσχ', pro ἴσχε. vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανάᾳ, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit,* 3. sing. præs. ind. ab

Ἰσχανάω, *appeto, detineo*: ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἰσχάνει, *detinet,* 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo*; quod ab ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præs. part. f. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo,* quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσιν, *reprimunt,* 3. pl. sub. præs. ejusd. verbi

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo*: vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, *carica*: quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνὸς.

Ἴσχε, *cohibet,* 3. sing. ind. &

Ἴσχειν, præs. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo.*

Ἰσχέμεν, & ἰσχέμεναι, Ion. & Dor. pro præced. quod vide.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχȣ, *contine,* præs. imperat. verbi ἴσχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἴσχευ, Dor. pro ἴσχȣ ejusdem temporis & verbi.

Ἰσχίον, ȣ, τὸ, vel ἴσχιον, *coxendix.* τὰ ἰσχία, *clunes*; ab

ΙΣΧΙΣ, εως. ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur.* Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus.* Hinc ἰσχίον, ȣ, τὸ, *coxa, coxendix.*

ΙΣΧΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *macer, gracilis*: qu. ab ἴσχω, *inhibeo.*

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas*: à præced.

Ἴσχονται, *cohibent,* 3. plur. præs. ind. pass. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo.*

Ἰσχυρίζομαι, *contendo viribus, nitor*; item *assevero, affirmo*: ab

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robustus, a, um*: in compar. ἰσχυρότερος, superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur.*

Ἰσχυρῶς, adv. *validè vehementer, enixé*: à præced.

ΙΣΚΥ'Σ, ύος, ἡ, *robur, vires*: dat. ἰσχύϊ. acc. ἰσχὺν, q. ab ἲς, *vis,* & ἔχω. Hinc ἰσχύω, *robustus sum, potentiâ valeo.* ἰσχυρὸς, *potens.*

Ἰσχύσει, *poterit,* 2. sing. f. 1. act. ab

Ἰσχύω, *possum*: f. ύσω p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς, *robur.*

Ἴσχω, εις, ει. *retineo, detineo.* Th. ἔχω, *habeo, contineo.*

Ἴσχωσ', pro ἴσχωσι, 3. plur. præs. sub. à præced,

Ἰσώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ. Poët. pro ἐπώνυμος, *qui idem nomen habet, cognominis*: ab ἴσος, *par, æqualis,* & ὄνομα, *nomen.*

Ἴσωσι, *norunt,* 3. pl. a. 1. sub. ab εἴδω, *scio*: f. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴτ', pro ἴτε, quod vide.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA,* nomen peninsulæ nobiliss.

nobiliss. ab Italo rege sic dictæ. Ἰταλὸς, ου, ὁ, *vitulus, Italus*. Ἰταλικὸς, ή, όν, *Italicus, Latinus*.
Ἰταλὸς, ου, ὁ, *taurus, bos*: q. ab ἴτης, quia *animosus*. Alii scribunt Ἴταλος, ου, ὁ, *VITULUS, ITALUS*.
Ἰταμὸς, ου, *temerarius, audax, animosus, magnanimus*. Th. ἴτης, ου, ὁ, idem.
Ἴτε, *accedite*, 2. pl. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, ab εἶμι, *eo*.
ἸΤΕ'Α, ας, & ἰτέη, ης, ἡ, *salix, hasta salígna*: q. ab ἰέναι, quia celeriter in altum excrescit.
Ἰτέον, *eundum*, verbale, ab εἶμι, *vado*.
Ἴτην, *iverunt*, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, *eo*.
ἼΤΗΣ, ου, ὁ, *temerarius, audax, animosus*. ἰταμὸς, idem: q. παρὰ τὸ ἴεσθαι, τὸ ὁρμᾶν.
Ἴτον, dual. præs. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, *eo*.
Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis. Syr. *montosa*.
ἼΤΡΙΑ, ων, τὰ, *ima pars ventris*: reperitur sub
Ἴτριον, ου, τὸ, *placentæ genus tenue*: est etiam
Ἴτριον, *iterum, iteratum*. Latin. Gr. barbar.
Ἰτρὺς, *virus*. Gl. Cyr. Lego ἴτυς.
Ἴττω, apud Aristophan. pro ἴσω, *sciat*, quod vide.
Ἴτυν, acc. sing. ab
ἼΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia & curvatura rotæ*: q. ab ἰέναι, quia currui est causa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ ἀψίς. Tum ἴτυς, *est omnis extremitas rotundæ rei*.
Ἴτω, *ito ille*, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo*.
Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor*: &
Ἰϋγμὸς, ου, ὁ, *clamor*: ab ἰοῦ, adv. exultantis.
Ἴϋγξ, γγος, ἡ, *torquilla*, aviculæ nomen sic dict. quia collum torquet. Alii appellant *frutillam. Frutis* autem est *Venus*. Ad philtra & incantationes in usu erat. Propterea etiam ἴϋγξ, *illecebra quævis*. Th. ἰοῦ, *heu*.
Ἰΰζω, *sibilum edo*; item *fistulâ cano, clamo*: ab eod. th.
Ἰϋκτὰ, Macedonicè, pro
Ἰΰκτης, ου, ὁ, *sibilator*: ab ἰΰζω, *clamo*. Th. ἰοῦ, adv. exultantis.
Ἶφα, *læsi*, perf. act. verbi ἴπτω, seu ἴπω, *noceo*. f. ψω.
Ἴφθιμος, ου, ὁ, *robustus animosus*. dat. sing. ἰφθίμῳ· ab ἶφι, *fortiter*. Th. ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*. Alii derivari malunt ab ἶφι, *fortiter*, & θυμὸς, *animus*. hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, *potens*.
Ἶφι, *fortiter*, adv. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.
Ἴφια, μῆλα, *pingues, & vegetæ oves*: ab eod. th.
Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA*: nomen mulieris.
Ἰφικλείδην, nomen viri, in acc. sing.
Ἰφικλῆα, acc. sing, ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen viri. q. d. *valdè honoratus*.
Ἶφις, ἡ, *IPHIS*, nomen propr. mul.
Ἰχθυάοντες, *piscibus inhiantes*, nomin. pl. part. præs. ab
Ἰχθυάω, *piscor*. Th. ἰχθὺς, *piscis*.
Ἰχθύδιον, ου, τὸ, *pisciculus*. diminut. ab ἰχθὺς, *piscis*.
Ἰχθυϊκὴ πύλη, *piscaria porta*. Ex 2. Paralip. 15.
Ἰχθυόεις, vide sequent.
Ἰχθυόεντα, acc. sing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, *piscosus*. in f. g. ἰχθυόεσσα· ab
ἸΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, *piscis*.
Ἴχνεσιν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, quod vide.
Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON*, qui & ἰχνευτὴς, tanq. *vestigator*. crocodili. ab
Ἰχνεύω, f. εύσω. *vestigo, per vestigia sequor*: &
Ἰχνέω, -ῶ, Poët. pro ἔρχομαι, εἶμι, *eo, accedo*: ab ἴχνος, *vestigium*.
Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, quod vide.
Ἰχνηλατέω, f. ήσω, *indago, investigo*: ex ἴχνος, *vestigium*, & ἐλαύνω, *persequor*.
Ἴχνιον, ου, τὸ, *vestigium*: ab
ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus*. Hinc ἰχνεύω, *vestigo*. ἰχνευτὴς, ου, ὁ, *vestigator*.
ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum*. Sumitur & pro *sero*. & pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit*.
Ἴψ, ἰπὸς, *vermis qui ligna*, vel *cornua corrodit*. Th. ἴπτω, *noceo*.
Ἴψαο, *læsisti*, Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω seu ἴπω, *noceo*.
ἼΨΟΣ, *suber*, arbor. ἰψὸς, verò *bedera*. arbores quibus adhæret ἴπτει, id est, *lædit*.
ἸΩ', *heu, eheu*, adv. dolentis, & exclamantis: sed
Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, ου, ὁ, *sagitta*, item adject. *unus*: ut ἰῷ ἤματι, *uno die*: vide ἰὸς· at
Ἰῶ, ἰῇς, *mittam, as*, præs. sub. verbi ἵημι, *mitto*: &
Ἰῶ, pro ἐγὼ, Scholiast. Aristoph.
Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *à Deo perfectus*.
Ἰωακείμ, nomen viri. Hebr. q. d. *Dominus excitabit ipsum*.
Ἰωὰν, nomen viri ἄκλιτον. Alii Ἰωνάν.
Ἰωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa*.
Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, idem. Vel Ἰωαννᾶ, est ἄκλιτον.
Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratiosus*.

Ἰωάς,

Ἰώβ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ejulans*.
Ἰώγα, Bœot. pro ἐγώ, *ego*.
ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen. diversorium, littus, clamor*.
Ἰωγμὸς, per Aphæres. τῆ δ, pro διωγμὸς, *persecutio, tumultus bellicus*. Th. διώκω *persequor*.
ἸΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus*. qu. ab ἵημι *mitto*.
Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. *acquiescit*.
Ἰωκὰς, acc. pl. ab
Ἰωκὴ, per Aphæresin, pro διωκὴ, idem quod δίωξις, *persecutio*. Th. διώκω, *persequor*.
Ἰωλκὸς, ȣ̃, ἡ, *urbs Thessaliæ*.
Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo*.
ἸΩΝ, ωνος, ὁ, *ION*, à quo Iones dicti: sed
Ἰὼν, ἰὼν, *eho, heus*, ex ἰώ. Est &
Ἰὼν, ἰȣ̃σα, *profectus, a. prodiens, iturus*. a. 2. part. verbi εἶμι, *eo*.
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus*.
Ἰωνιὰ, *violetum*, ubi ἴα nascuntur. Th. ἴον, *viola*: sed
Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA*, regio. Them. Ἴων, *Ion*.
Ἰωνικὸς, ȣ̃, *IONICUS, Ionum proprius*: ab eod. th.
Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè*; item *molliter* & *delicatè*: à præced.
Ἰῶξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, quod vide.
Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον. *ex Domino excelsus*.
Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον.
Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, ἄκλιτον. Hebr. *Dominus judicabit*.
Ἰωσὴ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *senex*.
Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *addat*.
Ἰωσίας, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. *qui est à Domino*.
Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos. ἄκλιτον.
Ἰωχμοῖο, *tumultûs*, gen. Ion. ex ἰωχμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ἰωγμὸς, quod vide. Th. διώκω.
ἸΩΨ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen.

K.

K, Decimæ literæ signum, viginti denotat. & κ' pro καὶ ponitur. κὰ, Dor. pro κὲ vel κὲν, com. ἄν.
ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ȣ, ὁ, *CABALLUS*, *equus clitellarius*.
Κάββαλ' & κάββαλε, *prostravit*, Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. sic
Καββαλέειν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. &
Καββάλλετ', 3. sing. a. 2. m. pro κατεβάλλετο, à καταβάλλω, *dejicio*. Them. βάλλω, *jacio*. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.
Καββὰς, ἀντος, ὁ, *descendens*, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.
Κάβη, ης, ἡ, *cibus*. q. à κάπτω, *edo*: à
ΚΑ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus*. Hinc κάβη, *cibus*.
Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ.
ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, *lacryma Arabici ligni*.
Κάγκανος seu κάγχανος, ȣ, ὁ, *aridus*: à καγχαίνω, *calefacio*.
ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, f. άσω, p. ακα, *CACHINNOR*, *convitior*. inde καγχασμὸς, *cachinnus*.
ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio*, *arefacio*. hinc κάγχανος, ȣ, *aridus*, *siccus*.
Καγχαλάω, *cachinnor*, *rideo*. vide seq.
Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præs. sub. verbi καγχαλάω, *exulto*, *rideo*. Th. χαλάω, *laxo*, *dimitto*.
Κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ, *& ego*.
Κάδδ', pro κατὰ δὲ. κάδδ' ἄρα. Dor. pro κατὰ δ' ἄρα.
Κὰδ δ' ἔβαλε pro κατέβαλε δὲ. Sic κὰδ δ' ἔδωρε, pro κατέδωρε δέ.
Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δέ.
Καδδέπεσε, Æol. pro κατέπεσε δέ. a. 2. ind. à καταπίπτω. quod vide.
Καδδραθέτην, Dor. vel Æol. pro κατεδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδρήθω, *dormio*. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per Metath. ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.
Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro virili*, à δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Them. δύναμαι, *possum*.
Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *subeo*, *penitus ingredior*. Th. δύνω, & δύω, idem.
Καδμεῖος, ȣ, ὁ, *CADMÆUS*, dat. pl. Ion. Καδμείοισι à Κάδμος, quod vide.
Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmiensis*: &
Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, Dor. pro Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis*: &
Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, *Cadmæa*: à
Κάδμος, ȣ, ὁ, *CADMUS*: nomen viri.
Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus*, *& ipsa cadaveris elatio*, *funerisque pompa*, *affinitas*: at
ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ȣ, ὁ, *CADUS*, *vas vinarium*: *& situla pro suffragiis colligendis*: hinc κάδιον, *parvus cadus*.
ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ȣ, ὁ, herbula quædam Syriaca.
Καεὶς, έντος, ὁ, *deustus*, *crematus*; a. 2. part. pass. à καίω, *uro*. f. καύσω, a. 2. pass. ἐκάην.
ΚΑ'ΖΩ, *orno*. f. σω. verb. Poët. perf. pass. κέκασμαι, hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plusq. p.

Καη,

Καῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. &
Καῆναι, a. 2. inf. pass. à καίω, *uro*. f. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην, & Ion. κάην.
Καήσομαι, *ardebo*, f. 2. pass. verbi καίω, *uro*. vide præced.
Καθά, adv. *sicut*, *velut*: ex κατὰ & ἅ, *secundum quæ*.
Καθαγίζω, *consecro*; item *solvo justa*, *perago exequias*, *adoleo*, *cremo*: ex κατὰ & ἁγίζω, *consecro*. Th. ἅγος, τὸ, *veneratio*; item *purificatio*, *lustratio*.
Καθαγισμὸς, ȣ̃, ὁ, *consecratio*; item *parentatio*, *parentalia*: à præced. quod vide.
Καθαίρεσις, εως, ἡ, *destructio*, *subversio*, *cædes*: à
Καθαιρέω, *detraho*, *everto*, *destruo*. f. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. a. 2. part. act. καθελὼν, όντος. comp. ex κατὰ & αἱρέω, *eligo*. a. 2. εἶλον, ex ἕλω, inusit.
ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *purgo*, *mundo*, *lustro*, *flagris cædo*. f. αρῶ. p. κεκάθαρκα. perf. pass. κεκάθαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον, Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*. καθαρὸς, οῦ, *purus*. καθάρειος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.
Καθάλλομαι, *desilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*. f. ȣ̃μαι.
Καθάπαξ, *omninò*, adv. ex κατὰ & ἅπαξ, *semel*.
Καθάπερ, *sicut*: ex κατὰ & ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.
Καθάπτεσθαι, *demulce*, inf. præs. pro imperat. more Att. à
Καθάπτομαι, f. ψομαι, *demulceo*, *perstringo*, *lacesso*, *incesso*. καθαπτόμενος, præs. part. hinc καθαπτικοὶ λόγοι, *mordacia dicta*. ex κατὰ & ἅπτομαι, *tango*. f. ψόμαι.
Καθάπτω, *contingo*, *alligo*, *invado*, cum gen. f. ψω. p. κατῆφα. a. 1. καθῆψα· ex κατὰ & ἅπτω, *tango*.
Καθάρειος seu καθάριος, ȣ, ὁ, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρεύω, *purgo*, *purus sum*. ab eod. th.
Καθάρθαι, *purum factum esse*, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. pass. &
Καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, *purgo*. f. αρῶ. perf. pass. κεκάθαρμαι.
Καθαρίζω, *purgo*. f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imperat. καθάρισον, άτω, a. 1. sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καθαρίσαι. perf. act. κεκαθάρικα. perf. pass. κεκαθάρισμαι. a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι. Them. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *purgatio*: ab eod. th.
Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*. hinc
Καθάρματα, τὰ, *dicuntur homines viles & abjecti*; item *sacri* vel *piaculares*, sc. qui ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρμὸς, ȣ̃, ὁ, *purgatio*: ab eod. th.
Καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus*, *a*, *um*. unde καθαρῶς, *purè*, adv. à καθαίρω, *purgo*.
Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas*: ab eod. th.
Καθάρσιον, ȣ, τὸ, *purgatio*, *expiatio*: à
Καθάρσιος, ȣ, ὁ, ἡ, *expiatorius*, *purgatorius*: καθάρσιον ὕδωρ, *aqua lustralis*. Them. καθαίρω, *purgo*.
Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio*, *expiatio*. ab eod. them.
Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, gen. à καθαρὸς, *purus*.
Καθαρῶς, adv. *purè*, item *manifestè*: à καθαρὸς.
Καθεδοῦμαι, ῇ, εἶται, *sedebo*. f. 2. m. verbi καθέζομαι, *sedeo*. Them. ἕζω, seu ἕω, *colloco*.
Καθέδρα, ας, ἡ, *suggestum*, *CATHEDRA*, *sessio*: à
Καθέζομαι, *sedeo*. præs. part. καθεζόμενος. imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. m. καθεδοῦμαι. hinc καθέδρα, *sella*: ex κατὰ & ἕζω, seu ἕω, *colloco*.
Καθεικέναι, perf. inf. act. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. p. εἷκα.
Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*, quod vide.
Καθειμένος, *demissus*, perf. part. pass. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἕω, *mitto*.
Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, *demitto*. quod vide.
Καθεῖντο, 3. pl. plusq. p. pass. à καθίημι, *demitto*. perf. pass. καθεῖμαι· ex κατὰ & ἵημι, *mitto*. f. ἥσω. a. 1. ἧκα. perf. εἷκα.
Καθείργνυμι, idem quod καθείργω, vide in sequent.
Καθεῖρκται & καθεῖρκτο, 3. sing. perf. & plusq. p. pass. verbi καθείργω, *concludo*, *coërceo*: quod ex κατὰ & εἴργω, *includo*. f. ξω.
Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto*, a. 2. καθῆκα. Them. ἵημι, *mitto*. sed
Καθεῖς, vel καθ' εἷς, *alius post alium*, *sigillatim*. καθ' pro καὶ ἔθ' ex καὶ εἶτα, *& deinde*.
Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καθίζω, *sedere facio*. ex κατὰ & ἕζω, a. 1. εἷσα.
Καθεστήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi καθίστημι, *constituo*, quod vide.
Καθεῖτο, 3. sing. plusq. p. pass. à καθίημι, vide καθεῖντο.
Καθέκαστος, ȣ, *unusquisque*: ex καὶ vel κατὰ, & ἕκαστος, *quisque*.
Καθεκούσιος, ȣ, ὁ, ἡ, *voluntarius*: ex κατὰ, & ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*.
Καθεκτὸς, ȣ̃, *qui detineri potest*, *qui potest ferri*: à κατέχω, *detineo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω.
Καθέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαιρέω, quod vide.
Καθέλκειν τὴν ὁλκάδα, *subducere navem*. Th. ἕλκω, *traho*. f. ξω.
Καθελῶ, εῖς, εῖ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω,

θαιρέω, destruo. quod vide.

Κάθεμα, ατος, τὸ, monile ex variis gemmis in pectus mulierum descendens, ornamentum collare. Isa. 3. & Ezech. 16. à καθίημι, demitto. Them. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Καθέμενος, a. 2. part. m. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. ordine, deinceps: ex κατὰ & ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, detineo, retineo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω.

Κάθεο, demittito, Ion. pro κάθεσο, vel κάθου. a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, mitto. a. 2. ἧκα. a. 2. m. ἕμην.

Κάθες, demitte, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi & th.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. καθῆκα, verbi καθίημι, demitte, quod vide.

Καθέσαντο, Ion. & Poët. pro καθείσαντο, collocarunt, 3. pl. a. 1. m. ind. verbi καθέζω, colloco: ex κατὰ & ἕζω. a. 1. εἷσα.

Καθεσταμένος, perf. part. pass. verbi καθίστημι, constituo, statuo: perf. pass. καθέσταμαι. Ex κατὰ & ἵστημι, sto.

Καθέστηκα, ας, ε, perf. ind. act. in 3. pl. καθεστήκασι. & hinc

Καθεστηκὼς, perf. part. à καθίστημι, constituo, quod vide.

Καθεστὼς, ῶτος, per Sync. pro καθεστηκὼς, perf. part. verbi καθίστημι, quod vide.

Κάθετος, ου, ἡ, perpendiculum, linea perpendicularis: à καθίεμαι, quia deorsum mittitur.

Κάθευδε, dormivit, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. Ion. vel præs. imperat. act. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. sing. part. præs. καθεύδωμεν, dormiamus, præs. sub. Th. εὕδω, f. ήσω, dormio.

Καθεώρων, despiciebant, 3. pl. imperf. Att. à καθορέω· est & 1. sing. Them. ὁράω, video.

Κάθη, sedes, Att. pro κάθησαι, & Ion. κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, sedeo.

Καθηγέομαι, -οῦμαι, dux sum viæ, duco, præeo: vide καθηγητής.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, dux viæ, suasor, præceptor: &

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ; item institutor, præceptor: à καθηγέομαι, οῦμαι, præeo, præceptor sum: ex κατὰ & ἡγέομαι, duco.

Καθηδυπαθέω, per luxum & voluptatem absumo: ex κατὰ & ἡδὺς, suavis, & πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto, quod vide.

Καθήκω, convenio, pertineo. καθήκει, convenit, cum dat. Hinc καθήκων, ουσα, ῆκον· unde καθῆκον, officium, quod convenit alicui: καθήκων, officiosus: ἀκαθήκων, inofficiosus.

Καθηλόω, clavo defigo, vel configo: ab ἧλος, clavus.

Κάθημαι, sedeo: imperat κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, insidens, præs. part. à præced.

Καθημέραν, quotidie: ponitur adverbialiter, & sæpe præponitur τό. &

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus: ex κατὰ & ἡμέρα, dies.

Κάθηρε, abstersit, Ion. 3. sing. a. 1. act. verbi καθαίρω, purgo: f. αρῶ.

Καθηρέθην, per Systolen, pro καθῃρέθην, a. 1. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo, quod vide.

Καθῄρητο, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Καθῆσθαι, sedisse, præs. inf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, idem.

Κάθησο, sede, præs. imperat. ejusd. verbi.

Καθήσομαι, sedebo, f. 1. m. à κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Καθῆστο, sedebat, Poët. pro καθῆτο, penultima circumflexa, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. ab ἕζω. perf. pass. ἧσμαι. plusq. p. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Καθῆψεν, annexuit, 3. sing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Them. ἅπτω, necto: f. ψω. p. ἧφα.

Κάθιδρος, ου, ὁ, lassus, & fessus ad sudorem usque: ex κατὰ & ἱδρὼς, sudor. Est & ἱδρὼς ἕως τοῦ ἱδροῦν.

Καθιδρυνθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à

Καθιδρυάω, pro καθιδρύω, sedeo, colloco. Th. ἱδρύω, sedere facio.

Καθιδρύω, f. ύσω, p. υκα, colloco, construo: ab eod. th.

Καθίει, demittebat, 3. sing. imperf. q. à καθιέω, verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Καθιερόω, ῶ, consecro, dedico, devoveo. Th. ἱερὸς, sacer.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. καθίην, à καθίημι, quod vide.

Καθιζάνω, sede, insideo: ex κατὰ & ἱζάνω, idem quod ἵζω, sedere facio, sedeo.

Καθίζευ, sedeo, Dor. pro καθίζου, præs. imperat. pass. à καθίζω, quod vide.

Καθίζουσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à

Καθίζω, εις, ει, sedeo, colloco: f. ίσω. a. 1. ἐκάθισα. Hinc a. 1. imperat. κάθισον, άτω, & in pl. καθίσατε. a. 1. part. act. καθίσας. a. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθίσαι. perf. act. κεκάθικα. præs. med. καθίζομαι. a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καθίσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. pl. καθίσησθε. Ex κατὰ & ἵζω, sedere facio.

Καθίημι, demitto: f. ήσω. a. 1. ind. καθῆκα. a. 2. κάθην. præs. pass. καθίεμαι, demittor. præs. part. καθιέμενος, η, ον. Ex κατὰ & ἵημι, mitto.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. sing. a. 2. m. verbi

verbi καθικνέομαι, contingo, percutio, assequor. Ex κατὰ & ἱκνέομαι, venio: f. ἵξομαι. a. 2. m ἱκόμην, ε, ετο.
Καθικέτευε, 3. sing. imperf. act. à
Καθικετεύω, f. εύσω, p. ευκα, idem quod ἱκετεύω, supplico. Th. ἱκέτης, supplex.
Καθικνέομαι, contingo, assequor: ab ἱκνέομαι, venio: f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας, à καθίζω, sedeo: f. ίσω.
Καθίξῃ, forte scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, sedeo: vel legend. καθιξεῖ, 3. sing. f. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίσω, εις, ει. Vel lege καθίξοι, ut in Crispini codice.
Καθίξω, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, sedeo, quod vide.
Καθιοῦμαι, sedebo, Att. pro καθίσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.
Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. &
Καθίσατε, considite, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi καθίζω, quod vide.
Καθίσει, 3. sing. f. 1. act. &
Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. ejusd. verbi.
Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. pl. καθίσωσι· à καθίζω, f. ίσω, sedeo, quod vide.
Καθίστα, appone, per Apocopen pro καθίστασο, præs. imperat. &
Καθιστάναι, præs. inf. verbi καθίστημι, quod vide.
Καθίσταμαι, constituo; item instituo: & pass. constituor, collocor, componor; item venio, sum, fio. Th. ἵστημι, statuo, sisto.
Καθίστη, 3. sing. imperf. act. à
Καθίστημι, vel καθιστάω, constituo: f. καταστήσω. p. καθέστηκα. plusq. p. καθεστήκειν. a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέστην, ης, η, præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η. Ex κατὰ & ἵστημι, statuo.
Καθίστησι, 3. sing. præs. ind. act. à καθίστημι, ης, ησι.
Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præs. part. f. g. q. à καθιστάω, ab eod. verbo.
Καθὸ, sicut, quòd, in quantum, in hoc, adv. ex κατὰ & ὃ, quod.
Καθολικὸς, ή, όν, generalis, e: ex κατὰ & ὁλικὸς, universalis. Th. ὅλος, totus.
Καθόλου, adv. prorsus, in universum, in summa, in genere: ab eod. th.
Καθομαλίζω, f. ίσω, complano: & Metaph. à ferocia in mansuetudinem redigo. Th. ὁμαλὸς, planus.
Καθομολογέω, confiteor; item paciscor, despondeo. præs. pass. καθομολογοῦμαι, despondeo; item pass. desponsor, promittor: ex κατὰ, ὁμοῦ, simul, & th. λέγω, dico.
Καθοπλίζω, f. ίσω, armo: præs. pass. καθοπλίζομαι, armor: præs. inf. καθοπλίζεσθαι. perf. pass. καθώπλισμαι. perf. pass. καθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ & ὁπλίζω, armo. Th. ὅπλον, arma.
Καθορᾷ, intuetur, 3. sing. ind. act. à
Καθοράω, f. άσω, p. καθεώρακα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, video.
Καθορμίζω, f. ίσω, stationem subeo, in portum appello. Th. ὅρμος, statio navium.
Καθόρμιον, ου, τὸ, monile, Hos. 2. 13. ex κατὰ & ὅρμος, idem.
Καθόσον, & καθ' ὅσον, quantum: ex κατὰ ὅσος, quantus.
Καθότι, eò quod: ex κατὰ & ὅ, τι.
Κάθου, demitte, a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθεο, & κάθου, verbi καθίημι, quod vide. Item
Κάθου, sede, pro κάθησο, unde κάθηο, & per Systol. κάθεο, sublato σ, & Crasi facta κάθου, à κάθημαι, sedeo: quod ex κατὰ & ἧμαι, idem.
Καθυβρίζω, f. ίσω, insolenter afficio injuriis, injuria lacesso, dedecore afficio: ex κατὰ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, injuria.
Κάθυγρος, ου, aquosus. ex κατὰ & ὑγρὸς, humidus.
Καθύπερθεν, in summo loco, supra, adv. ex κατὰ & ὕπερθεν, suprà. Th. ὑπὲρ, super.
Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, subtraho: hinc
Καθυφεῖσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. a. 2. ἧν.
Καθὼς, sicut, quum: ex κατὰ & ὡς, idem.
ΚΑΙ', &, etiam, æque, nam, igitur, aut, conjunct. copul. καίπερ, quamvis.
ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebant. Laconum vox. Aliter καιάτας, Hesych.
Καϊάφας, α, ὁ, nomen pontificis. Hebr. q. d. circuitor, vel blasphemans.
Καίγε, & quidem: ex καὶ, &, γε, dictione enclitica.
Καῖε, pro ἔκαιε, adolebat, 3. sing. imperf. Ion. verbi καίω, uro: f. καύσω. a. 2. ἔκαον.
ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, CÆCIAS, ventus ab ortu æstivo spirans; à Caïco fl. Mysiæ sic dictus.
Κάϊν, nomen primi fratricidæ. Hebr. acquisitus.
Καϊνὰν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. possessor.
Καινέα, acc. sing. à
Καινεὺς, έος, ὁ, nomen propr. regis.
Καινὶς, vide in καίνω.
ΚΑΙΝΟ'Σ, ή, όν, novus, a, um: q. à καὶ νῦν. compar. καινότερος, α, ον. superlat. καινότατος.
Καινοτέροις, novis, dat. pl. compar. grad. f. g. à præced. quod vide.
Καινότης, ητος, ἡ, novitas. Them. καινὸς, novus.
Καινοτομέω, f. ήσω, innovo, res novas molior:

lior : ex καινὸς, *novus*, & τέμνω, *seco* : præt. m. τέτομα.

Καινεργέω, *rebus novis studeo*, *res novas molior* : ex καινὸς & ἔργον, *opus*.

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum* : ex καινὸς, *novus*, & φωνὴ, *vox*.

Καίνυμι, *vinco* : unde καινία, ας, ἡ, *victoria*. Hesych. à καίνω.

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo*, *occido*. q. à κέω, *findo*. vel à κνάω, *seco*. inde καινὶς, ἴδος, ἡ, *mors*.

Καιομένοισι, *incensis*, dat. pl. Ion. f. g. præs. part. pass. à καίω, *uro*. f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

Καίοντο, *incendebantur*, Ion. pro ἐκαίοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Καίεσ' pro καίουσα, præs. part. f. g. à καίω, *uro*. quod vide.

Καίπερ, *etsi*, *quamvis* : ex καὶ & περ, particula expletiva.

Καίριος, ε, ὁ, ἡ, *tempestivus*, *opportunus*, *lethalis* : à

ΚΑΙΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *occasio*, *opportunitas*, *tempus* ; εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore*, *opportuné* : hinc καίριος, ε, ὁ, ἡ, *tempestivus*. ἄκαιρος, ε, ὁ, ἡ, idem ἄκαιρος, ε, ὁ, ἡ, *intempestivus*. πρόσκαιρος, ε, ὁ, ἡ, *temporarius*. qu. à κυρεῖν, *accidere* : at

ΚΑΙ῀ΡΟΣ, ε, ὁ, *licium*. qu. à κείρω, *tondeo* : hinc καιρόω, *stamen connecto*.

Καιροσσέων, gen. pl. f. g. pro καιροεσσῶν, per Metath. à καιρόεις, *bene textus* : in f. καιρόεσσα. à præced.

Καίρω, βέζω, Etymol. an propter verbum καιρόω, -ῶ, ut sit *percurrere pectine telas* ?

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi Imperatoris inter Romanos. Latin. *à cædendo*.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Latin. *CÆSAREA*.

Καίτοιγε, *quanquam*, conjunct. cum Ind. ex καὶ, τοι, & γε.

ΚΑΙ'Ω, *uro*, *accendo*, *cremo*. f. καύσω. p. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι, a. 1. sub. pass. καυθήσωμαι, ῃ, ηται, 1 Corinth. 13. 3. Hinc καῦσις, εως, ἡ, *ustio*. καῦσος, ε, ὁ, *ardor*, *æstus*. καυστικὸς, ȣ̃, *urendi vim habens*. καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cauter*, *instrumentum quo stigmata inuruntur*. καυτήριον, ε, τὸ, *cauterium* ; *quod urendi vim habet*. ἔγκαυστος, ȣ̃, *inustus*. ὁλόκαυστον, ε, τὸ, *sacrificii genus*, *quo tota victima cremabatur*.

Κάκ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n. g. & κακὰ, ᾶς, ά, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba* : à κακὸς, *malus*.

Κακάγγελος, ε, ὁ, ἡ, *malus nuntius*, *mala nuntians* : ex κακὸς & ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κακαγορία, ας, ἁ, Dor pro κακηγορία, ἡ, *maledicentia*. Vide in κακηγορέω. Sic & κακάγορος. Dor. pro κακήγορος.

Κακαρεῖν, *excitare*, *acuere*. Lacon. ab ἀκονᾶν, idem.

Κἀκεῖ, *& illic* : ex καὶ & ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Κἀκεῖθεν, *& illinc* : ex καὶ & ἐκεῖθεν, quod ab eod. th.

Κἀκεῖνος, & *ille* : ex καὶ & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, ex καὶ & ἐκεῖσε, *illuc*, *eò*. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Κακέμφατος, ε, ὁ, ἡ, *de quo κακῶς φασὶν*, *inglorius*, *ignobilis*. τὸ κακέμφατον, apud Hæsych. est figura, cum junctura vocum insuaviter sonat, quod & κακέμφατον.

Κακηγορέω, *maledico*. κακήγορος, *maledicus*, κακηγορία, *maledicentia* : ex κακὸς, *malus*, & ἀγορεύω, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κακοπαθέω, *male affectus sum*, *male valeo*, κακῶς πέλω.

Κακῇς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ἡ, ὸν, *malus*, *a*, *um*.

Κακία, ας, ἡ, *malitia*, *vitium*, *ignavi*, *molestia*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακίζω, vide in κακίσαι.

Κάκιον, *pejus*, n. g. & κακίων, *pejor*, ὁ, ἡ. compar. à κακὸς.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, *vitupero*, *labefacto*, *improbo*. præs. pass. κακίζομαι, *vituperor* ; item *ignavè me gero*, *ignavus fio*. præs. part. pass. κακιζόμενος. Th. κακὸς, quod vide.

Κάκιστος, ε, ὁ, *pessimus*, superl. à κακὸς.

Κακίων, ονος, ὁ, ἡ, *deterior*. vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, *perdix*. κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem. à *sono*.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS*, *olla testacea*.

Κακκείειν, Æol. Syncop. pro κατακείειν, *dormiturire* : &

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. à κατακείω, *dormiturio*. quod ex κατὰ & κείω, *cubare cupio*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Κακκεφαλῆς, compos. ex κατὰ & κεφαλῆς, *capitis*. κακκεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro καὶ ἐκ κεφαλῆς, *& ex capite*.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. per Sync. pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι. nam καίω, *uro*, facit a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam* : à κόρυς, υθος, ἡ, *galea* : in accus. κόρυθα & κόρυν.

Κακκορυφὴν, id est, κατὰ κορυφὴν, *in vertice*.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præs. part. verbi κατακρύπτω, *occulto*, *dissimulo*. Them. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κακοδοξέω, -ῶ, *sum pravæ opinionis* ; item *infamia laboro* : &

Κακόδοξος, ε, ὁ, ἡ, *ignobilis* : à κακὸς, *malus*, & δόξα, *opinio*, *fama*. Them. δοκέω, *videor*.

Κακοεργὸς, ȣ̃, *maleficus* : ex κακὸς & ἔργον, *opus*.

Κακο-

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *misera vita*, Poët. pro κακὴ ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava consuetudo, malignitas* : à

Κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, *malignus, a.* ex κακὸς, *malus*, & ἦθος, τὸ, *mos, consuetudo.* in pl. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia* : ex κακὸς, *malus*, & θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum.* Th. τίθημι, *pono.*

Κακοΐλιον, *infælix Ilium*: ex κακὸς, & Ἴλιον, quod vide.

Κακοῖο, gen. Ion. & κακοῖσι, dat. pl. vide κακός.

Κακοκερδείῃσιν, dat. pl. Ion. pro κακοκερδείαις, à κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis quæstus* : à κακὸς, *malus*, & κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κακόκναμος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ, ἡ, *qui crura habet exilia* : ex κακὸς & κνήμη, *tibia.*

Κακολογέω, -ῶ, *maledico*, cum acc. à κακολόγος, ου, ὁ, ἡ, *maledicus.* f. ήσω. p. κεκακολόγηκα. a. 1. ἐκακολόγησα. a. 1. inf. act. κακολογῆσαι· ex κακὸς, *malus*, & λέγω, *dico.* præt. m. λέλογα.

Κακομήχανος, ου, ὁ, ἡ, *malorum machinator* : ex κακὸς, & μηχανὴ, *machina.*

Κακόνομος, ου, ὁ, ἡ, *qui malis legibus utitur* : à νόμος, *lex.*

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio, molestia* : à κακοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *ærumnosus* : quod ex κακὸς & πάθος, τὸ, *passio.* Th. πάσχω, *patior.* in a. 2. ἔπαθον.

Κακοπαθέω, *patior mala, æger sum animo, tolero adversa.* f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. a. 1. ἐκακοπάθησα. a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω. ex iisd. th.

Κακόπατρις, *malo patre ortus*, in acc. κακόπατριν· ex κακὸς, *malus*, & πατὴρ, *pater.*

Κακοποιΐα, ας, ἡ, *maleficium* : ex κακὸς, & ποιέω, *facio.*

Κακοποιέω, *malefacio.* f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iisd. them.

Κακοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *maleficus, a.* ex κακὸς, & ποιέω, *facio.*

Κακόπους, οδος, ὁ, ἡ, *qui infirmis est pedibus* : ex κακὸς, & πούς, *pes.*

Κακοπραγέω, -ῶ, *conflictor malis, infelix sum* : ex κακὸς & πράσσω, *facio.* f. ξω. p. m. πέπραγα.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, *maleficus* : ex iisd. them.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *malorum machinatio, insidiæ* : ex κακὸς, & ῥάπτω, *consuo.* f. ψω. p. ἔῤῥαφα. a. 2. pass. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟ'Σ, οῦ, & Ion. οῖο, ὁ, *malus, improbus. ignobilis, imperitus, ignavus, timidus*, q. à χάζω, *recedo.* utpote qui à certamine *pedem refert* ignavè, aut quem omnes *fugiunt.* Hinc κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, vitium*, κακία, ας, ἡ, idem. κακόω, *malo, seu damno afficio.* ἀλεξίκακος, ου, ὁ, ἡ, *depulsor malorum.* πάγκακος, ου, ὁ, ἡ, *omninò malus, pessimus.* χαιρέκακος & ἐπιχαιρέκακος, ου, ὁ, ἡ, *qui gaudet malis alienis.*

Κακότας, ατος, ἁ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum*, à præced.

Κακοτεχνέω, *malis artibus utor & maleficio, malis artibus depravo* : &

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars, maleficium* : &

Κακότεχνος, ου, ὁ, ἡ, *malis artibus deditus, malignus* : ex κακὸς, & τέχνη, *ars.*

Κακότητι, dat. sing. κακότητα, acc. sing. à κακότης, ητος, ἡ. *improbitas, malitia.* Th. κακὸς, *malus.*

Κακουργέω, -ῶ, *maleficus sum & fraudulentus, damno afficio* : &

Κακουργία, ας, ἡ, *improbitas* : à

Κακοῦργος, ου, ὁ, ἡ, contractè pro κακοεργὸς, *maleficus, improbus* : ex κακὸς, *malus*, & ἔργον, *opus.*

Κακουχέω, *male tracto, male habeo aliquem.* f. ήσω. p. κεκακούχηκα· ex κακῶς & ἔχω, *habeo* : hinc κακουχοῦμαι, *male vexor.*

Κακοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, *malum cogitans, aut machinans* : ex κακὸς, & φράζω, *dico, meditor.* a. 2. ἔφραδον.

Κακόχαρτος, ου, ὁ, ἡ, *alienis malis gaudens* : ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo.*

Κακοχρήμων, *improbus* : ex κακὸς, & χρῶμαι, *utor.* Th. χράω, *do mutuo.*

Κακοχυμία, ας, ἡ, ἡ, *redundantia vitiosorum humorum* : ex κακὸς, & χυμὸς, *succus.* Th. χέω, *fundo.*

Κακόψογος, ου, ὁ, ἡ, *maledicus* : ex κακὸς & ψέγω, f. ξω, *reprehendo, vitupero.* p. m. ἔψογα.

Κακτάμεναι, *occidere*, Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι. a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω, *occido.* Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Syncop. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt esse pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. vide præced.

Κάκτεινε, per Syncop. pro κατέκτεινε, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, *spinosa quædam planta, carduus* : qu. à καίω, quia *urit.*

Κὰκ τούτω, Dor. pro καὶ ἐκ τούτου. sc. χρόνου, *ex hoc tempore.*

Καγχεῦσαι, *effudisse*, per Syncop. Æol. pro καταχεῦσαι, a. 1. inf. verbi καταχέω. Th. χέω, *fundo.* f. χεύσω.

Κακῶς, *malè, improbè, perperam.* adv. à κακὸς, *malus.*

Κακώτερος, Poët. pro κακίων, *pejor.*

Κακώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω, vide in κακός.

Κακώτερος, vide in κακῶς.

Κᾶλα, *ligna*, à nom. τὸ κᾶλον, ου, *lignum* : sed

Καλά, *opportune*, adv. à καλὸς, *pulcher*.
Καλαβρίζω, *Calabros imitor.* Hesych.
ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, *CALATHUS*, *quasillum*. q. à ξύλον & θέειν, quod in ejus structura *ligna* in orbem *currant*.
ΚΑ'ΛΑΙΣ, nomen *lapidis cujusdam*, item *velum*, Hesych. q. à κάλως, *funis nauticus*, eo enim & *velum* tenditur.
Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, *cicada minima*, ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter *calamos*, stipulásque versatur.
Καλαμάομαι, -ῶμαι, *stipulas lego*, item *spicas colligo post messores*, item *racemo*: & Metaph. *spolio post alium*. Th. κάλαμος, *arundo*.
Καλαμβυτάς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Καλαμβυτής, οῦ, ὁ, *messor*: à καλαμβύειν, *metere*. Th. κάλαμος, *arundo*.
Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, *stipula*; item Metaph. *corpus senectute confectum*, & *quasi arescens*, expon. etiam *cadaver hominis interempti*: à κάλαμος, *arundo*.
Καλαμίνθη, ης, ἡ, *CALAMINTHA*, *nepeta*, similis menthæ agresti. Th. μίνθα, *mentha*.
Καλαμίνθιος, *nomen Ranæ*: à καλαμίνθη, *herba*, quod vide: vel à
ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, & Dor. καλάμω, ὁ, *CALAMUS*, *CULMUS*, *arundo*, *virga geometrica*. Hinc καλαμὶς, ίδος, ἡ, *arundo piscatoria*; item *calamaria theca*. καλάμη, *stipula*, *culmus*.
Καλαμοστεφέων, gen. plur. à
Καλαμοστεφής, έος, ὁ, ἡ, *calamis circumdatus*: ex κάλαμος & στέφω, *corono*.
ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, *vestis linea*, *ad talos demissa*, Ægyptiis & Persis in usu: qu. à χαλάω, *demitto*: aut à καλὸν & σύρω, quod *elegans syrmate*: est enim fimbriata.
ΚΑΛΑΥΡΙ'ΤΙΣ, *spuma argenti*, à Calabria.
Καλαῦροψ, οπος, ἡ, *pedum in summo repandum*: q. καλὸν αὖ ῥέπον. à ῥέπω, *vergo*, *propendeo*.
Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τοῦ σκ, pro ἐκάλεον, εες, εε, imperf. act. verbi καλέω, *voco*.
Καλείμεναι, *vocare*, inf. Poët. pro καλέμεναι, quod Ion. pro
Καλεῖν, *vocare*, præs. inf. à καλέω, quod vide.
Καλεοίμην, præs. opt. pass. &
Καλέοισι, Dor. pro καλέουσι, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. à καλέω, quod vide.
Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. act. ejusd. verbi.
Καλέοντες, όντων, οἱ, sic dicti, ἀπὸ τῶν κάλων. κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κέλοντας appellat, & οἱ ἰσόποδες καλοῦνται, *recta ligna quæ telas sustinent*, *telæ jugum*.
Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, οῦσι, *vocant*, 3. pl. præs. verbi καλέω, quod vide.
Καλέσαντο, *vocarant*, Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ejusd. verbi.
Καλέσας, pro καλέσασα, a. 1. part. act. f. g. à καλέω, *voco*, quod vide.
Καλέσσατο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σσ. & Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σσ. à καλέω, *voco*.
Καλευῦνται, *dicuntur*, Dor. pro καλοῦνται, 3. pl. præs. pass. &
Καλευῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλεύμεσθα, Dor. pro καλούμεθα. καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα.
ΚΑΛΕ'Ω, *voco*, *accerso*, *imploro*, *nomino*. f. έσω. p. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ. perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην. f. 1. pass. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio*. κλητὸς, οῦ, ὁ, *vocatus*. ἐγκαλέω, *accuso*. ἔγκλημα, ατος, τὸ, *accusatio*, *actio*. ἐκκαλέω, *evoco*. ἐκκλησία, ας, ἡ, *cœtus vocatorum*, *ecclesia*. ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator*. παρακαλέω, *accerso*; item, *hortor*, *oro*, *rogo*. παράκλησις, εως, ἡ, *adhortatio*; item, *precatio*: hinc forte Angl. to call.
Καλήμεναι, Dor. & Poët. pro καλεῖν, præs. inf. act. qu. à κάλημι, idem quod καλέω, *voco*.
Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, quod est præs. part. pass. à καλέω. vel præs. part. pass. à κάλημι, pro καλέω, *voco*.
Καλήτωρ, ορος, ὁ, *vocalis*, *canorus*. Epithet. præconis. Th. καλέω, *voco*.
Καλιά, ᾶς, ἡ, *nidus*. acc. Ion. καλιήν. hinc καλιάω, *horreo*. Th. κᾶλον, *lignum*.
Καλιὰς, άδος, ἡ, *tugurium*, *domuncula*, *sacellum*: à præced. quod vide.
Καλιῆς, gen. sing. Ion. καλιήν, acc. sing. à καλιά, *nidus*. quod vide.
Καλινδέω, *volvo*, *verso*: à κυλέω. idem.
Κάλλαιον, τὸ, *barba galli gallinacei*. Hesych.
Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.
Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo*. f. καλλείψω, pro καταλείψω· ex κατὰ & λείπω, *linquo*. f. ψω.
Καλλία, ας, ἡ, nomen propr.
Καλλιβόας, ου, ὁ, *qui pulchram & suavem vocem habet*: ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλὸς, *pulcher*, & βοάω, *clamo*.
Καλλιγύναικα, acc. sing. à
Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*: ex καλὸς, *pulcher*, & γυνὴ, *mulier*.
Καλλιέλαιος, ου, ὁ, *frugifera olea*. qu. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea*. Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaster*.
Καλλιεπέω. f. ήσω, *ornate & eleganter dico*: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, vel καλὸς, *pulcher*, & ἔπω, *dico*.

Καλλι-

Καλλιερέω, lito, qu. *felici eventu sacrifico*, καλῶς ἱερεύω. καλλιερῆσαι, idem. Th. ἱερὸς, *sacer*.
Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ, ἡ, *pulchre fundata* : ex καλὸς, *pulcher*, & θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ου, τὸ, *fundamentum*.
Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *habens pulchros pilos* : ex καλὸς, & θρὶξ, τριχὸς.
Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus*. propriè, *pulcher collis aut tumulus* : ex καλὸς, *pulcher*, & κολωνὸς, *tumulus*.
Καλλικόμοιο, *pulchricomæ*, gen. sing. Ion. à καλλίκομος, ου, ὁ, ἡ, *pulchram comam habens* ; ex καλὸς, *pulcher*, & κόμη, *coma*.
Κάλλιμος, ου, ὁ, ἡ, apud Poët. pro καλὸς, *pulcher*.
Καλλίνικον, ου, τὸ, Poët. *præclara victoria*, ἡ καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux. item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat* : ex καλὸς, & νικάω, *vinco*.
Καλλίνικος, *victor egregius* : ex iisd.
Κάλλιον, *melius*, compar. n. g. vel adv. à καλὸς, *pulcher*.
Καλλιόπη, ης, & Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Musæ : ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, quod à καλὸς, *pulcher*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.
Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras habens genas*, ex καλὸς, *pulcher*, & παρειὰ, Æol. παρῃὰ, ᾶς, ἡ, *mala gena*.
Καλλίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, *qui pulchrum peplum*, vel *vestem habet*. ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.
Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, *pulchricomus*, *pulchras comas vel cincinnos habens* : ex καλὸς, & πλόκαμος, *cincinnus*. Them. πλέκω, *necto*.
Καλλίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, *qui præclaras opes habet* : καλὸς, & πλοῦτος, *divitiæ*.
Κάλλιπον, Æol. Syncop. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Καλλίπωλος, ου, ὁ, ἡ, *qui pulchros equos habet* : ex καλὸς, & πῶλος, *pullus equinus*.
Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum* : à καλὸς, *pulcher*, & ῥέεθρον Poët. *fluentum* : quod à ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω. p. ἔρρευκα.
Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE*, nomen mulieris.
Καλλιρόῳ, *pulchrifluo*, dat. sing. à καλλιρόος, ου, ὁ, ἡ, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥέω, ῥεύσω, *fluo*. hinc ῥόος, *fluentum*.
Καλλίρροον, acc. sing. à καλλίρροος, *limpidus* : ex iisd.
Καλλίστα, ας, ἁ, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima*. Sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrimè, optimè*, καλλίστη νῆσος, sic dicta *Thera* insula : à καλὸς, *pulcher*, κάλλιον, κάλλιστος.
Καλλιστεύειν, *pulchritudine excellere* : *fortissimè rem gerere*. idem quod ἀριστεύειν. Th. καλὸς.
Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλὸς, *pulcher*, compar. καλλίων.
Καλλίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, *pulchros talos habens* : ex καλὸς & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Them. σφυρὰ, *malleus*.
Καλλίτριχας, *pulchricomas*, acc. pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens* : ex καλὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.
Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Them. λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Καλλίχορος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem, aut locum habet*. ὁ καλὴν χώραν ἔχων.
Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Ion. idem quod
Κάλλος, εος, & contractè κάλλους, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.
Κάλλυντρον, ου, τὸ, *id, quo aliquid ornatur* : *scopæ* : à
Καλλύνω. f. υνῶ. *pulchrum reddo, como, orno* ; item *verro*, præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddor* ; item *eleganter me habeo, glorior mihique ipsi placeo* : à κάλλος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.
Καλλωπίζω, *decoro*, propriè *pulchros oculos facio* : præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor* : à καλὸς, *pulcher*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, *nimis pulchritudini & elegantiæ addictus* : ex iisd. th.
Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honestatis magister, honesta docens* : ex καλὸς, *pulcher*, & διδάσκαλος, *magister* : quod à διδάσκω, *doceo*.
Καλοκαγαθία, ας, ἡ, *probitas* : ex καλὸς & ἀγαθὸς, *bonus*.
Καλοκάγαθος, *probus, integer* : ab iisd.
ΚΑ῀ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum* : hinc καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*. Sed καλὸν, Poët. *pulchre*. à καλὸς, quod vide.
Καλοπέδιλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ, *ligneæ compedes*. τὰ ἐκ κάλων τουτέστι ξύλων πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, *calceus*.
Καλοποιέω, *benefacio* : ex καλὸς, & ποιέω, *facio*.
Καλόπους, *pulchros pedes habens*, *pulcher* : à καλὸς, & ποῦς, ποδὸς, *pes* : item *ligneum pedem habens* : *ipse pes ligneus* : à κᾶλον, *lignum*. Est & nomen animalis Indici.
ΚΑΛΟ`Σ, ἡ, ὸν, *pulcher, honestus, bonus, decens*. καλὸς, Dor. pro καλοὺς, acc. plur. compar. καλλίων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus, commodum, honestas* : hinc καλῶς, adv. *benè, rectè*. compar. κάλλιον, *meliùs*. hinc κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*. φιλόκαλος, ὁ, ἡ, *amans pulchritudinis, honestatis studiosus*.
Καλοῦμαι, præs. ind. pass. καλούμενος, η, ον, præs. part. pass. καλοῦμεν, 1. pl. præs. act.

καλῶσι, 3. pl. præs. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζειν. Vide in κάλπις.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, & κάλπις, *urna, situla, hydria* : q. à κόλπος, quod sit *sinuosa* : aut à καλύπτω, quod *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος & ιος, ἡ, *urna*. à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, cursor, cursus species*. Hesych. hinc καλπάζειν, *equum ad ingressum exultantem urgere*. Hinc fortè Angl. to **gallop**.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium* : à καλύπτω, *abscondo*.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, urbis nomen.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, κος, ἡ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen* : à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *rosa clausa, theca, CALYX: id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen*. &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*. à καλύπτω, *tego*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen, operculum* : ab eod.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre* : à

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *tego, velo, operior*, f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in pl. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον, perf. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον. Hinc κάλυμμα, ατος, τὸ, *tegmen, velum*. καλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum*. καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*. καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*. κάλυξ, υκος, ἡ, *rosa clausa; calyx rosæ*. κέλυφος, εος, τὸ, *cortex*. ἀποκαλύπτω, *revelo*. ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio*.

Καλύσριοι, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. sing. à

Καλυψὼ, όος, ῦς, ἡ, *CALYPSO*. Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον,

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis propr. à καλχαίνω, *alta mente cogito*, quod à

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos*, vel *animal, quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω. verbi καλέω, *voco*.

ΚΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus* : hinc καλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulchrè, rectè*, à καλός.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum : palus, pertica*. dat. pl. κάμαξι. q. à κάμνω, quia velut *laborat* gestando onere.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, testudo* : quia pondere quasi κάμνει, *laborat*.

ΚΑΜΑΣΙ'ΝΕΣ, οἱ, *pisces marini*. Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*, Hesych.

Καματηρὸς, ῦ, ὁ, *laboriosus, defessus*. Th. κάμνω, *lassesco*.

Κάματος, ου, ὁ, *labor* : καμάτους, pro καμάτους, acc. pl. hinc καματηρὸς, ου, & καματώδης, εος, ὁ, ἡ, *laboriosus, ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, f. μῶ. p. κέκμηκα, *lassesco*.

Καματώδης, εος, ὁ, ἡ, *gravis, laboriosus* : vide præced.

Καμβαίνω, *cesso* : an pro καταβαίνω, *descendo*?

Κάμβαλον, *deposui*, per Sync. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi καταμβάλλω, ex κατὰ, ἐν & βάλλω, *jacio* : f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Καμβεβίζω, *cessator sum* : Æol. Sync. pro καταβεβίζω. Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen prop.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit, affictabatur*, 3. sing. a. 2. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor* : f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. καμοῦμαι· καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis. Ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμελαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum cohibet*.

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator vel curator* : à κάμηλος, *camelus*.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum : à κάμηλος & πάρδαλις. Th. πάρδος, *pardus*.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *CAMELUS*, Angl. **Camel**, παρὰ τὸ κάμνειν, quod sit animal ferendis *laboribus* idoneum : at κάμιλος, ου, ὁ, *funis crassus*.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Καμιναῖος, ου, *caminarius, ad caminum pertinens* : à

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *CAMINUS, fornax, ignis flamma, ardor* : q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro*.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, ut γραῦς καμινὼ, *anus camini fuligine oppleta* : dat. καμινοῖ· à præced.

Καμμάρψαι, per Syncop. pro καταμάρψαι. Hesych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique*.

Καμμένειν, per Sync. pro καταμένειν, præs. inf. à μένω, *maneo*.

Κάμμες, Æol. pro καὶ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia, victoria* : à καταμένω, *constanter permaneo*. Th. μένω, *maneo*.

Κάμμορος, ου, ὁ, ἡ, *infelix* : Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo, claudo oculos* : f. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσα p. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ & μύω, *claudo* : f. μύσω. p. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. sing. imperf. Ion. à ΚΑ'ΜΝΩ,

ΚΑ'ΜΝΩ, *lassesco*, *fatigor*, *deficio*, *laboro*, *ægroto*: f. καμῶ, vel καμῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2. sub. κάμω, ης, ῃ. & in 2. pl. κάμητε. Hinc κάματος, *labor*.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. &

Καμόντες, *mortui*, nom. plur. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*, quod vide.

Καμῦσα, *laborans*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμπανὸς, *statera*. Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item *articulus*: à κάμπτω, *flecto*: sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*, Gl. Cyr. Sub eod. th.

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex lignis flexis: à

ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto*, *inflecto*: f. ψω. p. κέκαμφα Hinc καμπύλος, ε, *curvus*, *inflexus*: & forte Angl. **Kammock**.

Καμπύλος, ε, ὁ, *curvus*, *inflexus*. Them. κάμπτω.

Κάμφιστλομένα, Dor. pro καὶ ἀμφιστλομένη, *superinduta*. Th. στέλλω, *orno*.

Κάμψα, ης, ἡ, *theca*, *CAPSA*. καμψάκης, ε, ὁ, *vas olearium*. Th. κάμπτω.

Καμὼν, ῦσα, ὸν, *fatigatus*, *a*, *um*; *mortuus*. a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor*: f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κἂν, *etsi*, *quamvis*, pro καὶ ἄν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *possessio*: at

Κανᾶ, *canistra*, Gen. 40. vers. 16. pro κάνεα, vide κάνεον.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, *lignum tenue cui fictores ceram vel linum circumlinunt*: q. à κάνη, *arundo*. Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi*.

Κάναθρον, ε, τὸ, *currus ex storea*: à κάννη, *storea*.

Καναν ίτης, ε, ὁ, nomen gentile. Hebr. *æmulator*.

Κάναστρον, ε, τὸ, *CANISTRUM*; scribitur & κάνιστρον. Th. κάνης, idem.

Καναφόρος, ω, ἁ, Dor. pro κανηφόρος, *canistrifera puella*: ex κάνης, ητος, ὁ, *canistrum*, & φέρω, *fero*.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio*, *sonitus*. καναχῆσι, dat. pl. Ion. Hinc

Καναχηδὰ, & καναχηδὸν, adv. *cum strepitu*. Th. ἦχος, *sonus*.

Κανάχιζε, *substrepebat*, 3. sing. imperf. act. à

Κανιχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, *resono*. ἀπὸ τῦ κανὸν, ἠχεῖν. Th. ἦχος, *sonus*.

Κανδάκη, ης, η, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis*.

Κανδαύλης, ε, ὁ, *CANDAULES*, nomen propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ε, ὁ, *edulii genus*, *ex amylo*, *caseo*, *lacte*, *melle*.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, *indumentum Persicum*.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo*: a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Ion. pro κανέε, à κάνεον, contractè κανῦν, τὸ, *canistrum*. Them. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κάνεον, ε, τὸ, *canistrum*: ejusd. th.

Κανῆν, Dor. & Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo*: f. κανῶ. a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM*, *calathus*: q. ex κάννη, *canna*, ex qua plectitur: vide κάναστρον.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ε, ὁ, *scarabæus*; in acc. pl. κανθάρος, Dor. sic dict. quia nascitur ex stercore κάνθωνος, id est, *asini*. Est & κάνθαρος, *poculum*, *CANTHARUS*; item *navigii* cujusdam genus.

Κανθήλιος, ε, ὁ, *asinus*: à κάνθων· inde κανθήλια, *clitellæ*.

ΚΑΝΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *oculi angulus*, *hirquus*, *CANTHUS*, *ferrum quo rotæ vinciuntur*.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus*. κανθήλιος, ε, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, *clitellæ*.

ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, *storea*, *CANNA*. Hinc Angl. **a Cane**, **a Cann**.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, & κάναβις, *CANNABIS*. Hinc καννάβινος, ε, ὁ, *ex cannabe factus*.

Καννεύσας, pro κατανεύσας, *annuens*, a. 1. part. act. Th. νεύω, *annuo*.

Κάννη, vide κάννα.

Κἄννομος, ε, ὁ, ἡ, per Crasin pro καὶ ἔννομος, *eaque legitima*: ab ἐν & νόμος, quod vide.

Κανῦν, vide κανέοιο.

Κἀνυπόδητος, ω, ὁ, ἡ, Dor. pro καὶ ἀνυπόδητος. ε, ὁ, ἡ, *discalceatus*, *& nudis pedibus*: ex α priv. & ὑποδέω, *subligo*. Th. δέω, *ligo*.

ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, *CANON*, *regula*, in libra, mensura & aliis. Hinc κανονικὸς, ῦ ὁ, *regularis*: q. à κάνη.

ΚΑ'ΝΩΠΩΝ, ε, τὸ, *sambuci flos*.

Κἀξ, Dor. & per Crasin pro καὶ ἐξ.

Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*, Dor. & Att. per Crasin pro καὶ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, *excito*.

Καπανῆος, Ion. pro Καπανεῖος, & hoc pro Καπανέως, gen. à Καπανεὺς, *CAPANEUS*, gen. Ion. item Καπανῆος. Hinc Καπανηϊάδης, patronymic. q. à κάπτω, *comedo*.

Κἄπειτα, pro καὶ ἔπειτα, *& deinde*.

Καφαρναοὺμ, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *vicus consolationis*.

Κάπετος, ε, ὁ, ἡ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπετος· a σκάπτω, *fodio*.

Κάπη, ης, ἡ, *præsepe*; item *pabulum equis in præsepi appositum*: à κάπτω, *avidè comedo*.

Καπηλεύω, f. σω, *cauponor*, *cauponariam exerceo*: sæpe etiam ponitur Metaph. 2 Cor. 2. καπηλεύοντες, i. e. *callide*, *avare*, *fraudulenter tractantes*: à

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ε, ὁ, *CAUPO*, *institor*: q. κακωῦων πηλὸν, id est, οἶνον, *vinum corrumpens*. Hinc καπηλεύω, *cauponor*. καπηλεῖον,

πηλεῖον, ου, τὸ, *caupona.*
Κάπι, pro καὶ ἐπὶ.
Καπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à
Καπνίζω, f. ίσω, *fumo denigro.* Apud Hom. *ignem succendo* convivii gratia. Th. καπνὸς, *fumus.*
Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminum.* παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.
ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fumus*, & pro *igne* Poët. q. à κάπτω, *spiro*: hinc κάπνη, ης, ἡ, *caminus, fumarium.* καπνία, ας, ἡ, *fuligo.* καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, *fumosus.* καπνίζω, *fumum excito.* καπνόω, f. ώσω, *fumo denigro.*
Καπνοῦχος, ου, ὁ, *tubulus, per quem fumus exit*: à καπνὸν ἔχειν.
Κᾶπος, ω, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, *hortus.*
Καππαδοκία, ας, ἡ, *nomen regionis*, ab amne Cappadoce.
ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*
Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat*: vide καταπαύω.
Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum.* Th. πέδον, *solum, terra.*
Κάππεσε, *decidit*, Æol. Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. in 3. dual. καππεσέτην. &
Κάππεσον, pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Καππαφόρος, ου, ὁ, ἡ, Lucian. equi epith. *ferens κάππα literam*, quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.
Καππυρίσασα, Dor. & Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo*: f. ίσω. a. 1. καταπύρισα. Ex κατὰ & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*
Κάπριος, *aper*; item *qui apri instar rostrum habet*; & pro *navi rastrata*: à
ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, *APER, verres*: q. à
ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avide, spiro, flo*: f. ψω. p. φα. Hinc κάψα, ης, ἡ, *capsa, cista.*
Καπυρὸς, ά, ὸν, *torridus, adustus*: q. à κάω & πῦρ. Gl. Cyr. κάπυρον, *crustum*, ἐκ τοῦ κατάπυρον. Hinc καπυρίζειν, *gulæ indulgere, & torrefacere.*
Καπύω, *flo, expiro*: f. ύσω. a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.
Καπφάλαρ', pro κατὰ φάλαρα. Æol. & Poët. Sync. quæ sunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *splendidus.*
Κάπω, *spiro*, pro κάπτω, quod vide.
Κάπων, *capo, gallus castratus.*
Κὰρ, *CAR*, gentile nomen, *homo nihili*: Nam Cares serviles & barbari: at
Κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apocop. idem quod κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*
Κάρα, τὸ, & κάρη, *caput, vertex*: q. à κείρω, *tondeo*: vel à κραίνω, *impero*, quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem; hinc Angl. **Garret.**
ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *CARABUS, animal marinum, e cancrorum genere*: q. τοῖς κάρα ἐκβαίνει, *capite incedit.* Hinc Angl. **Crab.**
Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *exspecto*: q. capite exserto ad videndum: à κάρα, quod vide, & δοκέω, *video.*
Καρακάλλιον, *cucullα*: q. τοῦ κάρα κάλλος.
ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile & rusticum calceamentum.*
Κάρδα, *virile & bellicosum* est Persis: q. à καρδία, *cor.*
ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, *nasturtium*, herba: q. καρήδαμον, à δαμάω, quia calore & acrimoniâ suâ caput tentet.
Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.
Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymolog.
Καρδάμωμον, *CARDAMOMUM*: à κάρδαμον & ἄμωμον, habens cum *cardamo* & *amomo* similitudinem.
ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor, animus, os ventriculi*: q. à κέαρ· inde καρδιακὸς, *cardiacus.* καρδιόω, *cordis dolorem sentio.* Hinc forte Angl. **Heart, Hardy.**
Καρδιογνώστης, ου, ὁ, *cordium cognitor*: ex καρδία & γνώστης, *cognitor.* Th. γινώσκω, *cognosco.*
Καρδιουλκέω, f. ήσω, *cor revello*: ex καρδία & ἕλκω, *traho.*
ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, *mactra, alveus in quo farina subigitur*: q. à κεράω & δέφω, quia ibi aqua & farina *miscetur* ac *subigitur.*
Κάρη, τὸ, indeclinab. *caput*: per Apocop. pro th. κάρηνον· & κάρηαρ, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.
Καρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, f. κερῶ, *tondeo*: a. 2. act. ἔκαρον. a. 2. pass. ἐκάρην.
Καρήατι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput*: vide κάρη.
Καρηκομόωντες, *comati*, Poët. pro καρηκομῶντες, præs. part. à καρηκομάω, f. ήσω. Ex κάρη, vel κάρηνον, *caput*, & κόμη, *coma.*
Καρῆναι, *detonsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo*: a. 2. ἔκαρον. f. 2. καρῶ. a. 2. pass. ἐκάρην.
ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex.* κάρη, τὸ, indeclin. idem. κρανίον, ου, τὸ, *cranium*, sedes cerebri. ἡμικρανίον, ου, τὸ, *dimidia capitis pars.*
Κάρητος, per Syncop. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput*: idem quod th. κάρηνον.
Καρικοὶ, *Carici*, nom. pl. à
Καρικὸς, οῦ, ὁ, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *Car*, gentile nomen.
Καρῖναι, αἱ *præficæ*: à κὴρ, *mors*; vel quod è Caria esse solent.
Καρὶς, ίδος, ἡ, *squilla*, piscis genus: q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ȣ, ὁ, *CANCER*, piscis, signum cœleste, & morbus: à κάρα κινεῖν, *caput movere.*

Καρκινόω, *quasi cancro assimilo, obliquè moveo.* καρκινȣ͂σθαι dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar divaricatis, & *in latera dispersis fibris* terram *apprehendunt.* à præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA, cancer morbus.* Th. καρκίνος, idem.

Κάρνος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus.* Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor.* q. à κάρα, *caput*, cui accidit. Καρόω, *soporem talem affero:* sed

Καρὸς, pro κηρὸς, gen. Dor. à κὴρ, *parca, mors:* vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, ȣ͂, ὁ, *cera.*

Καρύχιον, ȣ, τὸ, *rheda.*

ΚΑ'ΡΠΑΙ, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, *vermes, qui oleis innascuntur*; qu. à κάμπτω, *flecto.*

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus:* ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις. an à καρπὸς manûs, quâ se complecterentur.

Καρπάλιμος, ȣ, ὁ, *celer.* q. ἁρπάλιμος hinc

Καρπαλίμως, *citò, raptim*, q. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ȣ, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum.*

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, *CARPESIUM*, festuca tenuis, q. à κάρφος, *festuca.*

Καρπίζω, *fructum decerpo, defrugo:* à καρπὸς, *fructus.* καρπίζομαι, *fructum colligo*; item *in libertatem assero.* καρπὶς, *vindicta, assertio.* καρπιστὴς, *adsertor, vindex.* καρπιστεία, *adsertio*, quòd manûs brachiale caperetur, qui *carpus* dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ȣ, ὁ, *frugifer*, Them. καρπὸς, *fructus.*

Καρπόβρωτος, & ον, id, unde καρπὸν βρώσκειν licet.

Καρποῖσιν, dat. pl. à καρπὸς. quod vide.

Καρπόομαι, -ȣ͂μαι, *fructum percipio, fruor, consequor*; item *exhaurio, consumo.* vide καρπόω.

ΚΑΡΠΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas.* καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis*, id est, *prudentia.* Est & *pars manûs ubi pulsum explorant, CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, *infructuosus.* ἔγκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, *fructus in se habens.* εὔκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, *fructibus abundans.* est &

Κάρπος, ȣ, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero.* f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. a. 1. ἐκαρποφόρησα. à

Καρποφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, *frugifer, a:* ex καρπὸς, & φέρω, *fero.*

Καρπόω, *fructum colligo, CARPO* ad fruendum. *sacrifico.* a. 1. ἐκάρπωσα. Them. καρπὸς.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, quæstus*; item, *victima, oblatio, hostia:* &

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosus:* à καρπόω. Th. καρπὸς, *fructus.*

Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, q. *fructibus affectus*, vel *variorum fructuum figuras habens intextas.* Vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus.* Epith. vestis. ab eod. th.

Καρρέζειν, Æol. Syncop. pro καταρρέζειν, præs. inf. &

Καρρέζȣσα, *demulcens*, præs. part. f. g. pro καταρρέζȣσα ex κατὰ & ῥέζω, f. ξω, *facio.*

Κάῤῥον, ȣ, τὸ, *rheda, carrus.*

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, *fortior, melior:* qu. κάρτων, à κάρτος, pro κράτος, *robur.*

Κάῤῥωτες, ȣ, ὁ, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5, 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ȣ, *obliquus*, πλάγιος, unde ἐγκάρσιος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè*, à κάρτος, pro κράτος, *robur.* ἢ κάρτα, *maximè*, modus affirmandi.

Καρταλάμιον, parvus κάρταλλος.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, *cophinus* seu *corbis in angustum desinens.* Ducamus à καρτὸς, *tonsus, scissus*, quia ex *scissis* virgulis contexi solet.

Κάρτεϊ, dat. sing. à κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur.*

Καρτεραίχμας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro

Καρτεραίχμης, ȣ, ὁ, *hastipotens, qui bellicis armis est potens.* Ex καρτερὸς, *robustus*, quod vide, & αἰχμὴ, *cuspis.*

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo sum.* f. ήσω. p. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. a. 1. opt. Æol. καρτερήσεια, ας, ε. à καρτερὸς, *validus*, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia, patientia:* &

Καρτερικὸς, ȣ͂, *qui patientiâ præditus est:* à καρτερὸς, quod vide.

Καρτεροθύμῳ. dat. sing. à καρτερόθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, *pertinax, qui toleranti animo est:* ex κάρτος, per Metathes. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, *animus.*

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem:* à

Καρτερὸς, ȣ͂, *robustus, potens, vehemens:* hinc καρτερέω, *fortis sum.* & καρτερὸν pro καρτερῶς, *fortiter*; à κάρτος, quod per Metathes. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερόφρονα, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *præfractus, magnanimus:* à κάρτερος, quod vide, & φρὴν, *mens.*

Κάρτιστος, ȣ, *præstantissimus*, per Metathes. pro κράτιστος, superlat. ab ἀγαθὸς, *bonus.* comp. κρείσσων. Th. κράτος, *robur.*

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur.*

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτιώω pro κρατιώω, *firmum reddo, corroboro*. Th. κράτος, *robur*.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, *nux juglans*, arbor. κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*, fructus, q. à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρυίνη, *amygdalina* : à καρύα.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam seu condimentum Lydorum*.

Κᾶρυξ, υκος, ὁ. Dor. pro κῆρυξ, ὁ, *præco*.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgasset*, a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, *prædico*. Them. κῆρυξ, *præco*.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*. vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρυωτὰ, τὰ, Exod. 36. *cyphi in nucis modum* : à καρύα, quod vide.

Καρφαλέος, ου, *siccus, aridus*. Them. κάρφω, *sicco*.

Κάρφος, εος, τὸ, *palea* : à

ΚΑ'ΡΦΩ, *sicco, arefacio*. f. ψω. p. κέκαρφα· hinc κάρφος, τὸ, *palea*.

Καρχαλέος, ου, apud Homerum pro καρφαλέος. quod vide.

Καρχαρόδοντα, *dentibus asperum*, accus. sing. a

Καρχαρόδους, όδοντος, ὁ, ἡ, ex κάρχαρος, *asper*, quod à χαράσσω, *sculpo*, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens*.

Κάρχαρος, ου, ὁ, *asper*. Them. χαράσσω, *sculpo*.

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, ου, *Carthaginensis* : à

Καρχηδὼν, δόνος, *CARTHAGO*.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARCHESIUM*. *summa pars mali nautici* ; *navis* ; *poculum quoddam oblongum*.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, *meretrix, scortum*. qu. ἀπὸ τοῦ καλεῖν καὶ σοβεῖν. Sed & κάσσα est πόρνη, finem vocis velim à λώβη, *injuria*.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, *tapes, utrâque parte villosus*.

Κασαύρα & κασωρὶς, πόρνη, Hesych. ex κάσα & ὥρα, *cura*.

Κἀσθλοῖσιν, *& in bonis*, dat. pl. Ion. à κἀσθλὸς, pro καὶ ἐσθλὸς, *& bonus*.

Κασία, ας, ἡ, *CASIA*, *frutex lauro similis*, cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, *cassia fistularis*. vide κασσία.

Κασίγνητ' pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος, ου, & Ion. οιο, ὁ, *frater* : &

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *soror* : ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, *frater, soror*, & γείνομαι, *nascor*.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, *frater*, vel *soror* : *coætaneus* : q. γάσις, à γάω, *genero*.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix*, quæ se illecebrosè κάζει, id est, *ornat & fucat*, aut κάει ἄσσον, propè urit.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, *CASSIA*, *frutex aromaticus* : vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, & Att. καττίτερος, *stannum*. qu. à κάσσα, *meretrix*. videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ'Ω, & Att. καττύω. f. ύσω, *suppingo, consuo*. ut ea quæ subtus suuntur, usu conterenda. unde κάττυμα, *solea*.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *CASTANA*, urbs Thessaliæ, & Ponti : unde & καστανάϊκὸν κάρυον, *nux castanea*, quæ &

Κάστανον, ου, τὸ, *CASTANEA*, à præcedente.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειος ὕμνος, vide Pindar. Isthmior. Od. 1. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in præliis Spartani, ut fortiter agerent, mortémque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR*, *fiber*, animal ventriosum, ideo ducunt à γαστὴρ, *venter*.

Κάσχεθε, *detinebat*, 3. sing. imperf. Æol. Syncop. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, *inhibeo*. Sic &

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi κατασχέω, vel κατέχω, *continuo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', Præposit. cum gen. *contrà, per, de, è, super, in*. cum accus. *secundùm, versus, cum, propter, apud, in*. κατ' οἶκον, *domi*. καθ' ὥραν, *ad tempus*. In compos. valet *contrà, de, ad, valde*, & *deorsum*.

Κατάβα, *descende*, per Apocop. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, *descendo*. imperf. κατέβαινον. f. καταβήσομαι. p. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατάβηθι, & κατάβαθι, καταβάτω, & per Apocop. κατάβα. a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, άντος· ex κατὰ, in compos. *deorsum*, & βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, prosterno*. f. αλῶ. p. καταβέβληκα. præs. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio*. perf. pass. καταβέβλημαι. a. 1. pass. κατεβλήθην. præt. m. καταβέβολα. Them. βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor*. f. ίσομαι. p. καταβεβάπτισμαι. a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo*.

Καταβαρέω, *degravo, onero*. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. a. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, τὸ, *pondus*.

Καταβαρύνω, *onero, degravo*. ab eod. th.

Καταβὰς, άντος, & in. f. g. καταβᾶσα. a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, quod vide.

Κατάβασις, εως, ἡ, *descensus* : ab eodem verbo.

Καταβάτω, *descendat*, 3. sing. a. 2. imperat.

perat. act. κατάβαθι, à καταβαίνω, quod vide.

Καταβαυκαλάω, jucundâ cantillatione sopio, ut solent nutrices. idem quod βαυκαλάω· à βαυκὸς, jucundus: vel βαυβάω, dormio.

Καταβεβαιόομαι, -οῦμαι, affirmo, assevero. Th. βέβαιος, firmus, stabilis.

Καταβεβλημένας, acc. pl. perf. part. pass. f. g. à καταβάλλω, quod vide.

Καταβεβρίθασι, onustæ sunt, 3. pl. perf. m. ex κατὰ & βρίθω, oneror, sum gravis. f. σω. p. κα.

Καταβῇ, descenderit, 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Καταβήσεο, descende, Ion. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, descendo. Th. βαίνω, eo.

Καταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi καταβαίνω, descendo, quod vide. adi etiam præced.

Καταβιβάζω, facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo. f. άσω. a. 1. act. κατεβίβασα. a. 1. pass. κατεβιβάσθην. f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ & βιβάζω, admissario admoveo. Th. βαίνω, eo.

Καταβιβρώσκω, comedo, præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι· ex κατὰ & βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, comedo. f. βρώσω.

Καταβίου, vive, præs. imperat. &

Καταβιώσας, vitâ defunctus: a. 1. part. à καταβιόω, f. ώσω. Th. βίος, vita.

Καταβληχᾶσθαι, balare. Them. βληχάομαι, idem.

Καταβοάω, -ῶ. f. ήσω, vociferor, reclamo, clamore persequor. καταβοᾶσθαι, præs. inf. m. magnis clamoribus invehi in aliquem. Th. βοάω, clamo.

Καταβολά, ᾶς, ά, Dor. pro

Καταβολή, ῆς, ἡ, fundamentum: à καταβάλλω, quod vide.

Καταβόσκειν, depascere. Them. βόσκω, pasco.

Καταβοσκομενάων, depascentium, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. à κατὰ & βόσκω, f. ήσω, pasco. Th. βόω, idem.

Καταβραβεύω, debito præmio privo, imperiosè ago. f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα· ex κατὰ & βραβεῖον, præmium. Th. βραβεὺς, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis.

Καταβρέχειν, irrigare, Metaph. laudare. καταβρέχειν σιγῇ, rigare silentio, pro silentio premere, tegere. Th. βρέχω, irrigo.

Καταβρίθειν, Att. gravari. Poët. longè superare. Th. βρίθω, gravis sum.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, devoro. Th. βρώσκω, comedo.

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. m. καταβοᾶσθαί τινος, magnis clamoribus in aliquem invehi. Them. βοάω.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. Att. à κατάγω, deduco, quod vide.

Καταγαιος, ου, ὁ, ἡ, & καταγαῖος, α, ον, subterraneus. Th. γαῖα, terra.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annuntiator: à

Καταγγέλλω, annuntio, celebro: f. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγελον. Hinc a. 2. κατηγγέλην, ης, η. præt. m. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Κατάγειν, deducere, præs. inf. à κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, irrideberis, 2. sing. f. 1. pass. à καταγελάω, quod vide.

Καταγέλαστος, ου, ridiculus, adject. verbale: à

Καταγελάω, ῶ, derideo, cum gen. imperf. κατεγέλαον, ων, αες, ας, αε, α. f. άσω. p. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, rideo.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, irrisio, risus: à præced.

Καταγηράσκουσι, 3. pl. ind. præs. à

Καταγηράσκω, senesco: f. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Καταγίζω, consecro, Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, veneratio.

Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, deducere, reducere.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno: f. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. pass. κατέγνωσμαι. perf. part. pass. κατεγνωσμένος, damnandus, pro καταγνωστέος. Th. γινώσκω, nosco.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, damno, quod vide. a. 2. sub. καταγνῶ. a. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνύω, frango: vide κατάγω.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejusd. verbi.

Καταγορεύειν, accusare, vel exponere. Th. ἀγορὰ, forum.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, expositio: à præced.

Καταγράφω, describo, delineo: ab Herodoto pro dilaniare. Th. γράφω, scribo: f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, confringo: f. κατάξω· legitur etiam Att. κατεάξω. a. 1. Att. κατέαξα. præs. pass. κατάγνυμαι, confringor. a. 2. pass. κατεάγην, ης, η. a. 2. sub. pass. κατεαγῶ, ῇς, ῇ. & in 3. pl. κατεαγῶσιν. Ex κατὰ & ἄγω, seu ἄγνυμι, frango.

Κατάγω, deduco: f. κατάξω. p. καταγήοχα, Att. a. 2. κατήγαγον, Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγὼν, οῦσα, όν. perf. act. κατῆχα. perf. pass. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆκται. a. 1. pass. κατήχθην, ης, η, devectus fui: ex κατὰ, deorsum, & ἄγω, duco.

Καταγωγή, & καταγώγιον, diversorium: à κατάγομαι, diversor. Th. ἄγω, duco.

 Καταγω-

Καταγωνίζομαι, *debello*: f. ίσομαι. p. pass. κατηγώνισμαι. a. 1. m. κατηγωνισάμην, ω, ατο. Ex κτ & ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγών, *certamen*.

Καταδαίομαι, *devoro, comedo*: à δαίω, *epulum præbeo*.

Καταδάκνω, *mordeo*, præs. ind. ex κτ & δάκνω, idem: f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior*, comparat. à

Καταδεής, έος, ὁ, ἡ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus*. Th. δέω, vel δέομαι, *egeo*.

Καταδεῖ, pro δεῖ, *indiget*: ab eod. th.

Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo*: f. δείξω.

Καταδεύῃ, sc. ὁ ὑετός, apud Hesiod. 3. sing. præs. sub. à

Καταδεύω, *madefacio*. Th. δεύω, *rigo*: f. δεύσω.

Καταδέω, *obligo*: f. ήσω. a. 1. κατέδησα. p. καταδέδεκα, & ηκα. Th. δέω, *ligo*.

Κατάδηλος, ου, ὁ, ἡ, *valde manifestus*: ex κατὰ & δῆλος, *manifestus*.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blande & populariter loquor, populum demulceo*: ex κατὰ & δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, *populus*, & ἄγω, *duco*.

Καταδημοβορέω, *populum devoro, quæ sunt Reip. devoro*: ex δῆμος, *populus*, & βορά, *pabulum, esca*.

Καταδιαιτάω, *condemno*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*.

Καταδιδοῦν, Ion. pro καταδιδόναι, *influere*, præs. inf. à

Καταδίδωμι, f. καταδώσω, *distribuo*; item *influo*. Th. δίδωμι, *do*.

Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*: f. άσω. a. 1. pass. κατεδικάσθην. f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ & δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*.

Καταδιώκω, *prosequor*: f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, *prosequor*.

Καταδοκεῖν, *opinari*. Th. δοκέω, *videor*.

Κατᾴδομαι, *cantu aures meæ feriuntur & personant*: ab ᾄδω, *cano*. Them. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, *in servitutem adigo*: f. ώσω. p. καταδεδούλωκα. a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. pl. καταδουλώσωνται. præs. part. pass. καταδουλούμενος. Ex κατὰ & δοῦλος, *servus*.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo*.

Καταδρομή, ῆς, ἡ, *incursio* vel *incursus, decursus*: à κατατρέχω, quod à τρέχω, *curro*: a. 2 ἔδραμον.

Καταδρύπτομαι, *dilanio*. Th. δρύπτω, *lanio*: f. ψω.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro

Καταδῦναι, *ingredi*, a. 2. inf. act. verbi καταδύω, vel κατάδυμι, *demergo*: a. 2. act. κατέδυν. Th. δύω & δύνω, vel δῦμι, *subeo*.

Καταδυναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem*: f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα. Ex κατὰ & δυναστεύω, *sum princeps*. Th. δύναμαι, *possum*.

Καταδύνειν, præs. inf. vide καταδῦναι.

Καταδύντα, *occidentem*, accus. sing. a. 2. part. act. à καταδύς, ύντος, à κατάδυμι. a. 2. κατέδυν. Th. δύνω, *subeo*.

Καταδύνω, vide καταδῦναι.

Καταδύς, ύντος, a. 2. part. vide præced. καταδύντα.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι, *submergor, abdo me*: quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ & δύσομαι, Poët. δύσσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

Καταείδειν, idem quod καταᾴδειν, *incantare*. Th. ἀείδω, *cano*.

Καταειμένος, *tectus, densus*, Poët. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθέω, quod ex κατὰ & ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα, perf. pass. εἷμαι.

Καταείνυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ & εἰνύω, idem quod ἕω, *induo*.

Καταείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor*. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo*.

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, *demiror cum stupore*: ex κατὰ & θαμβέω, *admiratione attonitâ stupeo*. Them. θάμβος, τὸ, *stupor*.

Καταθεῖναι, *deponere, persolvere*, a. 2. inf. act. &

Καταθεῖο, *poneres*, 2. sing. a. 2. opt. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην. a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.

Καταθέσθαι, *reponere*, a. 2. inf. m. &

Κατάθεσο, *reconde*, Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Καταθῆαι, *deposueris*, Ion. pro καταθῇ, 2. sing. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. a. 2. κατέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, *repones*, 2. sing. f. 1. m. ab eod. verbo.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω, *confringo*. Th. θλάω, *frango*.

Καταθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do*; item *vinco*: ex κατὰ & ἀθλέω, *certo*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Καταθνητός, ὁ, *mortalis*: dat. pl. καταθνητοῖς. Ex κατὰ & θνητός, quod à θνήσκω, *morior*.

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, *effringo*. Th. θραύω, *frango*: f. σω.

Καταθύμιος, α, ον, *gratus, a, um*: ex κατὰ & θυμός, *animus*.

Καταθυμοβορήσῃς, *animi affectibus devores*, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ & θυμοβορέω, *animam*

animum exedo tristitiâ : quod à θυμὸς, animus, & βορὰ, pabulum, esca.

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, occido. Them. θύω, macto : f. θύσω.

Καταθώμεθα, deponamus, 1. pl. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono : a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, procella : ex κατὰ & αἰγὶς, idem ; quod ab ἀΐσσω, ruo.

Καταιδεῖσθαι, revereri : ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, pudor.

Καταιθύσσειν, Poët. cum splendore emittere : ab αἰθύσσω, splendeo. Them. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poët. comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινεῖν, Ion. comprobare, collaudare, annuere : ab αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, laus.

Καταιρεθεῖσα, eversa, a. 1. part. pass. &

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρεόμενος, præs. part. pass. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Th. αἱρέω, capio.

Καταίρω, (de navigantibus) appello, applico, deferor, descendo, advenio. Th. αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, pudefacio, dedecoro : f. καταισχυνῶ. p. κατῄσχυγκα. a. 1. κατῄσχυνα. præs. pass. καταισχύνομαι, pudefio : imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. pass. κατῃσχύνθην, ης, η. a. 1. imperat. καταισχύνθητι. a. 1. opt. καταισχυνθείην. a. 1. sub. pass. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ & αἰσχύνω, pudefacio. Th. αἶσχος, τὸ, turpitudo.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. à

Καταιτιάω, f. άσω, accuso, criminor. Th. αἰτία, crimen, causa.

ΚΑΤΑΙ'ΤΥΞ, υγος, ἡ, cassis, galea sine cristâ, & depressa. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, οῦμαι, dependeo. Th. αἰωρέω. f. ήσω, in sublime tollo.

Κατακαεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. &

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. à κατακαίω, exuro, quod vide.

Κατακαίριος, ου, ὁ, ἡ, lethalis, lethifer : à καιρὸς, occasio.

Κατακαίω, exuro : imperf. κατέκαιον. f. κατακαύσω. a. 1. κατέκαυσα. a. 1. inf. κατακαῦσαι. a. 2. κατέκαον. perf. κατακέκαυκα. a. 1. ind. pass. κατεκαύθην, exustus fui : f. 1. pass. κατακαυθήσομαι. a. 2. ind. pass. κατεκάην, ης, η. f. 2. pass. κατακαήσομαι. Ex κατὰ & καίω, uro.

Κατακαλέω, f. ήσω, advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro : κατακαλέομαι, οῦμαι, idem. Th. καλέω, ῶ, voco.

Κατακαλύπτω, obtego : f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Them. καλύπτω, tego.

Κατακαύσει, exuret, f. 1. ind. act. verbi κατακαίω, quod vide.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem. Th. καυχάομαι, glorior : f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, accumbo : imperf. κατεκείμην, σο, το. præs. inf. κατακεῖσθαι. præs. part. κατακείμενος, η, ον. f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κατακείρω, detondeo : Metaph. absumo. Th. κείρω, f. κερῶ, tondeo.

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, recumbe, præs. imperat. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Th. κλίνω, inclino : f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, condemno, judico : f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Them. κρίνω, judico.

Κατακερτομεῖν, verbis mordacibus insectari : vide in κέρτομα.

Κατακέχυται, Ion. pro κατακέχυνται. Vide in κέχυνται.

Κατακήμεν, cremare, Ion. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, cremo : quod à καίω, idem : f. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, cerâ tego : ex κατὰ & κηρὸς, cera.

Κατακλάω, frango : f. άσω. a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, frango.

Κατακλείω, includo : f. είσω. a. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, claudo.

Κατακληροδοτέω, sorte distribuo : à κληροδότης, ου, ὁ, testator : quod ex κλῆρος, sors, & δότης, dator. Th. δίδωμι, do.

Κατακληρονομέω, f. ήσω, hæreditatem adeo, hæres fio ; item hæredem facio, & sorte distribuo : à κληρονόμος, hæres, quod à κλῆρος, sors, & νέμω, distribuo.

Κατακληροῦμαι, sortitò accipio, sortior : ex κατὰ & κληρόω, sorte lego. Them. κλῆρος, sors.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Κατακλῖναι, dejicere, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, facio discumbere, discumbo : f. νῶ. p. κατακέκλικα. a. 1. κατέκλινα. a. 1. imperat. κατάκλινον, άτω. a. 1. ind. pass. κατεκλίθην. a. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι. Ex κατὰ & κλίνω, reclino.

Κατακλύζω, inundo, submergo : f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perf. pass. κατακέκλυσμαι. a. 1. pass. κατεκλύσθην. a. 1. part. pass. κατακλυσθεὶς, submersus : ex κατὰ & κλύζω, lavo.

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium : à præced.

Κατακλώθω, fila deduco, deduco stamina ; peculiariter fatalia stamina duco. Them. κλώθω, neo.

Κατακνίζω, concido ; item carpo, obtrecto ; item titillo, pruritum excito : ex κατὰ & κνίζω, rado. Th. κνάω, idem.

Κατακοιμάω, edormio : vide in sequent.

Κατακοιμηθήτω, *cubet*, a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω, f. ήσω. Th. κοιμάω, *cubare facio*.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω. Vide præced.

Κατακοιρανέουσιν, *administrant*, 3. pl. ind. præs. act. ex κατὰ & κοιρανέω, *impero*. Th. κοίρανος, *princeps*,

Κατάκοιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui in cubili est, jacet aut dormit*: ex κατὰ & κοίτη, *cubile*.

Κατακολουθέω, ῶ, *subsequor*: cum dat. f. ήσω. a. 1. κατηκολούθησα. a. 1. part. act. κατακολουθήσας, αντος, in f. g. ασα. perf. act. κατηκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, *comes*.

Κατακοντίζειν, *telis confodere*. Them. ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*.

Κατακοπεὶς, εῖσα, ὲν, *concisus, a, um*. à κόπτω, *scindo*. a. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατάκοπος, ου, ὁ, ἡ, *furiosus, insanus*; item *defessus, labore confectus*. ab eodem th.

Κατακόπτω, *concido*. f. ψω. p. κατακέκοφα. præs. part. f. g. κατακόπτουσα. Th. κόπτω, *scindo*.

Κατακόρος, ου, ὁ, ἡ, *satur*: &

Κατακόρως, adv. *abundè, crebrius*: Th. κορέω, *satio*.

Κατακοσμέω. f. ήσω, *compono, orno, digero in ordinem, colo*: ex κατὰ & κοσμέω, *orno, ordino*. Th. κόσμος, *ordo, ornatus*.

Κατακούειν, pro ὑπακούειν, *obtemperare*. Th. ἀκούω, *audio*.

Κατακρατέω, f. ήσω. *vinco, supero*. Them. κράτος, τὸ, *robur*.

Κατακράτος, νικᾶν, *per vim vincere*, disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρεουργεῖν, *laniorum more concidere*. Ex κρέας, ατος, τὸ, *caro*, & ἔργον, *opus*.

Κατακρημνίζω, *præcipitem deorsum ago, præcipito*. f. ίσω. a. 1. κατεκρήμνισα. a. 1. inf. κατακρημνίσαι. perf. act. κατακεκρήμνικα. perf. pass. κατακεκρήμνισμαι. ex κατὰ & κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατάκρημνος, ου, ὁ, ἡ, *præceps*: à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατακριδδύω, *loquacitate obtundo*, f. σω. p. κα· à κατὰ & ἀκρὶς, *locusta*: garrula nempe illa est, unde *à locutione* Latinè dicta, non (ut nonnulli volunt) à *locis ustis*.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, *condemnatio*: à

Κατακρίνω, *judico, fero sententiam contra aliquem, condemno*. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα, ας, ε. perf. act. κατακέκρικα. perf. pass. κατακέκριμαι, σαι, ται. a. 1. pass. κατεκρίθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κατακριθῶ, ῇς, ῇ. & in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι. f. 1. pass. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, *judico, secerno*.

Κατάκρισις, εως, ἡ, *condemnatio*: à præcedente.

Κατακρύπτω, *occulto, tego*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. &

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, *interficere*, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι· quod ex κατὰ & κτείνω, *occido*. f. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανοῦμαι, verbi κτείνω, *occido*. f. 2. κτανῶ. perf. ἔκτανκα, & Poët. ἔκταγκα.

Κατακτὰς, άντος, *qui interfecit*, a. 2. part. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω. a. 2. κατέκτην. Th. κτείνω, *occido*.

Κατακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, *devolvo*. f. ίσω. Th. κυλίω, *volvo*.

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

Κατακύπτω, *incurvo me, decumbo*. Th. κύπτω, *pronus sum*. f. ψω.

Κατακυριεύω, *dominor*, cum. gen. f. εύσω. a. 1. κατεκυρίευσα. a. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas*.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. m. καταλάβητε, 2. pl. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*, quod vide.

Καταλαβέω pro καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. m. καταλαβοῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, *deprehendo*. quod vide.

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι. *jactabundè aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro*: ex κατὰ & ἀλαζονεύομαι, *me vendito, glorior*. Them. ἀλαζὼν, *ostentator*.

Καταλαλέω, *obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho*, cum gen. f. ήσω. p. καταλελάληκα. Th. λαλέω, *loquor*.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, *obtrectatio, obloquutio*: &

Κατάλαλος, ου, ὁ, ἡ, *obloquutor, maledicus*: à λαλέω, *loquor*.

Καταλαμβάνω, *deprehendo*. f. καταλήψομαι. p. κατείληφα. perf. inf. κατειληφέναι. a. 2. act. κατέλαβον. a. 2. part. καταλαβὼν, οῦσα, όν. perf. pass. κατείλημμαι. perf. part. pass. κατειλημμένος, η, ον. a. 1. pass. κατελάφθην, ης, η. a. 2. m. κατελαβόμην, ου, ετο, *assecutus sum*. a. 2. inf. m. καταλαβέσθαι. a. 2. part. m. καταλαβόμενος· ex κατὰ & λαμβάνω, *capio*.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, *deprehendendus*: à præced.

Καταλέγω, *deligo, allego*. f. ξω. perf. καταλέλεχα. præs. pass. καταλέγομαι, *allegor*. Th. λέγω, *lego, colligo*.

Καταλείβομαι, ῃ, εται, *destillo*. f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, *libo*. f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ*: à

Καταλείπω, εις, ει, *relinquo*. f. ψω, p. καταλέλειπα. a. 1. κατέλειψα. a. 2. κατέλιπον. a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος, perf. pass.

pass. καταλέλειμμαι. perf. part. pass. καταλελειμμένος, p. m. καταλέλοιπα· ex κατὰ & λείπω, *linquo*.
Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à præced. quod vide.
Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, quod vide.
Καταλέξεται, *cubat*, f. 1. m. 3. sing. à λέγομαι, *cubare facio*.
Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, *recensebo*, f. 1. verbi καταλέγω.
Καταλεύειν pro καταλιθοῦν, *lapidibus obruere*. a. 1. κατέλευσα· ex κατὰ & λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, λᾶος, ὁ, *lapis*.
Καταλέω, ex κατὰ & ἀλέω, *molo*, f. έσω, & ήσω.
Καταλιθάζω, *lapido*, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ, ἡ, *lapis*.
Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere*.
Καταλιπαρέω, -ῶ, f. ήσω. *impensè rogo*, *obtestor*: ex κατὰ & λιπαρέω, *assiduus sum*, *assiduè rogo*, *efflagito*, *oro*. Th. λιπαρὴς, *assiduus*.
Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo*, quod vide.
Καταλιπὼν, vide in καταλιπεῖν.
Καταλλαγεὶς, έντος, a. 2. part pass. καταλλάγηθι, ήτω, & in. pl καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.
Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, *reconciliatio*: à
Καταλλάσσω, *reconcilio*. f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. καταλλάξας, αντος. a. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel ττω, *muto*.
Καταλογάδην, adv. *prosâ oratione*: à καταλέγω, *sigillatim enarro*. Th. λέγω, *dico*.
Καταλογίζομαι. f. ίσομαι. *computo*, *annumero*, *ascribo*: à
Κατάλογος, ου, ὁ, *CATALOGUS*, *enumeratio*: à καταλέγω, *conscribo*. Th. λέγω.
Κατάλοιπος, ου, ὁ, ἡ, *reliquus*: à καταλείπω, *relinquo*, quod vide.
Καταλοφάδια, adv. *supra cervicem*, *super humeros*. Th. λόφος, *cervix*.
Καταλοχίζω, *decurio*, *in decurias vel cohortes distribuo*; *distribuo in classes*. Th. λόχος, *cohors*.
Κατάλυμα, ατος, τὸ, *diversorium*: à καταλύω, *diverto*, *hospitium capio*. Th. λύω, *solvo*.
Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, quod vide.
Κατάλυσις, εως, ἡ, *destructio*: à
Καταλύω, *dissolvo*, *destruo*; item *diversor*. f. ύσω. a. 1. κατέλυσα. a. 1. sub. καταλύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καταλῦσαι. a. 1. ind. pass. κατελύθην. a. 1. sub. pass. καταλυθῶ. f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo*.

Καταμάθετε, *discite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. καταμάθε à
Καταμανθάνω, *disco*, *considero*. f. καταμαθήσω. p. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. κατάμαθε, & in 2. pl. καταμάθετε. a. 2. inf. καταμαθεῖν. part. καταμαθὼν· ex κατὰ & μανθάνω, *disco*.
Καταμαρπτέειν pro καταμάρπτειν, *comprehendere*, *manu tangere*. Them. μάρπτω, *capio*. f. ψω.
Καταμαρτυρέω, *testor contra aliquem*. f. ήσω. p. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, *testis*.
Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. part. act. f. g. vide καταμάρψη.
Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. &
Καταμάρψη, *opprimat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, *capio*. f. ψω.
Καταμάω, *accumulo*, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt* Th. ἀμάω, *meto*.
Καταμεθύσκω, vide in μεθύσκω, *ebrium reddo*.
Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror*. Them. μένω, *maneo*. a. 1. ἔμεινα.
Καταμελέω, f. ήσω, *negligo*, vide sequent.
Καταμελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi καταμελέω, *negligo*: ex κατὰ & μέλει, *curæ est*. Impersonale.
Καταμέμφομαι, *increpo*, *conqueror*: vide sequent.
Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præs. ind. à καταμέμφομαι, *conqueror*. Th. μέμφομαι, *expostulo*. f. μέμψομαι. perf. μέμεμμαι. a. 1. m. ἐμεμψάμην.
Καταμένω, *commoror*. f. νῶ. p. καταμεμένηκα. a. 1. κατέμεινα. a. 1. imperat. καταμεῖνον. Th. μένω, *maneo*.
Καταμετρέω, idem quod μετρέω.
Καταμήκης, εος, ὁ, ἡ, *longus*. Th. μῆκος, τὸ, *longitudo*.
Καταμιαίνεσθαι, *luctu fœdari*. Th. μιαίνω, *inquino*.
Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ. a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, *polluo*.
Καταμόνας, adv. *privatim*: ex κατὰ & μόνος, *unus*, *solus*.
Καταμονομαχέω. f. ήσω. *singulari certamine devinco*: ex κατὰ & μόνος, *solus*, & μάχομαι, *pugno*.
Καταμύξατο, *laceravit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω. Th. ἀμύσσω, *lacero*. f. ξω. p. ἤμυχα.
Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*. f. μύσω.
Καταμύσσειν, vide in καταμύξατο.
Καταναγκάζω, εις, ει, *cogo*, *adigo*. idem quod ἀναγκάζω. f. σω. Them. ἀνάγκη, *necessitas*.
Κατανάθεμα, ατος, τὸ, *anathema adversus*

-sus quempiam: ex κατὰ & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, sepono.

Καταναθεματίζω, devoveo: f. ίσω. à præced. quod vide.

Καταναλίσκω, consumo: f. καταναλώσω. a. 1. κατηνάλωσα. perf. κατηνάλωκα. Ex κατὰ & ἀναλίσκω, absumo: quod ex ἀνὰ & ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα. a. 2. ἥλων.

Καταναρκάω, ῶ, obtorpeo, torpidum reddo: f. ήσω. a. 1. κατενάρκησα, cum gen. Ex κατὰ & ναρκάω, torpore afficior. Th. νάρκη, torpor, veternus.

Καταναίω, inusitat. unde a. 1. κατένασσα, habitare feci, habitandum dedi: ex κατὰ & ναίω, quod pro ναίω, habito.

Κατανέμω, distribuo, partior; item centurio, decurio, in numeros militares refero. Th. νέμω, f. μῶ. a. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. &

Κατάνευσον, annue, a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, annuo: a. 1. κατένευσα. p. κατανένευκα. Th. νεύω, annuo.

Κατανοεῖν, præs. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à

Κατανοέω, animadverto, considero: imperf. κατενόεον, ουν. f. ήσω. p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα. a. 1. imperat. act. κατανόησον. άτω. a. 1. inf. κατανοῆσαι. a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Κάτανος, CATINUS.

Κάταντα, τὰ, declivia, Poët. pro κατάντη. à κατάντης, εος, ὁ, ἡ, declivis. Est & κάταντα, adv. sursum, deorsum: Ex κατὰ & ἀντὶ, pro, contra.

Καταντάω, pervenio: f. ήσω. p. κατήντηκα. Ex κατὰ & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contra.

Κατάντημα, ατος, τὸ, circuitus: à præc.

Καταντίον, Ion. è regione. Th. ἀντὶ, contra.

Κατανυγῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω, quod vide.

Κατανύγητι, a. 2. imperat. pass. ejusd. verbi.

Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio, molestia, dolor, quo quis q. lancinatur; item sopor, stupor: à

Κατανύσσω, compungo: f. ξω. a. 1. κατένυξα. a. 2. act. κατένυγον. a. 2. pass. κατενύγην, ης, η, compunctus fui, & in 3. pl. κατενύγησαν. a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι. perf. pass. κατανένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ & νύσσω, pungo.

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi præced.

Κατανύω, conficio, perago. Th. ἀνύω, f. σω, perficio.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, deduco, reduco. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω.

Καταξέω, derado, deradendo & scalpendo polio. Th. ξέω, f. ξέσω.

Καταξιόω, dignum judico: f. ώσω. p. κατηξίωκα. a. 1. pass. κατηξιώθην, ης, η, dignus habitus fui: a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ. a. 1. inf. pass. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθείς, έντος. Ex κατὰ & ἄξιος, dignus.

Καταξύω, derado, abrado; item incido, & scarifico: ex κατὰ & ξύω, f. ύσω, quod pro ξέω, rado.

Καταπακτὸς, Ion. pro καταπηκτὸς, compactus: à πήγνυμι, compingo.

Καταπατέω, conculco: f. ήσω. p. καταπεπάτηκα. a. 1. κατεπάτησα. a. 1. part. καταπατήσας, αντος. a. 1. ind. pass. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, calco.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies: à καταπαύω, quod vide.

Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Καταπαύω, compesco, requiesco: f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα. a. 2. κατέπαυον. perf. καταπέπαυκα. perf. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, cesso.

Καταπειρατηρίη, ης, ἡ, nauticum instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπειράω, tento. Th. πεῖρα, conatus.

Καταπέλτης, ου, ὁ, CATAPULTA, machina bellica: ex κατὰ & πέλτη, scutum. Vel ut alii à πάλλω, vibro.

Καταπεπτηυῖα, exterrita, perf. part. act. fœm. gen. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, perterrefio. Th. πτοέω, exterreo. Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπληχυῖα, à καταπλήσσω, f. ξω. p. καταπέπληχα ejusdem.

Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, quemadmodum.

Καταπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. à καταπίπτω, decido, quod vide.

Καταπετάζω, καταπεταννύω, vel καταπετάννυμι, f. άσω, expando, explico, extendo; item obtego, velo. Th. πετάω, pando.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur: à καταπετάννυμι, expando: quod à πετάω, seu πετάννυμι, pando: f. πετάσω.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf. m. verbi καταφεύγω, fugio. Th. φεύγω, idem: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Καταπέφνω, occido: ex κατὰ & πέφνω, idem: quod est verbum Poët. Th. φένω, occido.

Καταπέψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, coquo. f. ψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, concoquere magnam felicitatem, id est, frui magnâ felicitate ita ut in officio contineamur.

Καταπημαίνειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. καταπημαίνειας, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, noceo. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo: ex κατὰ & πίμπρημι, idem quod πρήθω, incendo.

Καταπίνω

Κατέπινε, deglutiebat, 3. sing. imperf. act. à

Καταπίνω, deglutio. f. m. καταπίομαι, pro -πῦμαι. a. 2. act. κατέπιον. a. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ; perf. act. καταπέπωκα. a. 1. pass. κατεπόθην, ης, η, a. 1. sub. pass. καταποθῶ. a. 1. inf. καταποθῆναι ex κατὰ & πίνω, bibo, quod vide.

Καταπίομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi.

Καταπίπτω, decido: inf. præs. καταπίπτειν. a. 2. act. κατέπεσον. a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, cado. f. 2. m. πεσῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Καταπλαγείς, έντος, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, percello. Th. πλήσσω, percutio, f. πλήξω. a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον. p. m. πέπληγα.

Καταπλέκειν τὸν ζωὴν, vitam finire. Th. πλέκω, complico. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, concionem habere.

Καταπλέω, navigo: f. εύσω. a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικός, ῦ, formidabilis: &

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, perculsus, consternatus, pavidus, attonitus, stolidus: à

Καταπλήσσω, percello, obstupefacio. f. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.

Καταπλώειν. Ion. pro καταπλέειν, navigare.

Καταπνοά, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταπνοή, ῆς, ἡ, flatus. Th. πνέω, spiro.

Καταποθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, deglutio, quod vide.

Καταπονέω, labore conficio, fatigo: f. ήσω. p. καταπεπόνηκα. præs. ind. pass. καταπονέομαι, opprimor: ex κατὰ & πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, demergo: f. ίσω. p. καταπεπόντικα. præs. pass. καταποντίζομαι, demergor: a. 1. pass. κατεποντίσθην. a. 1. sub. pass. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος, mare, pontus.

Καταποντισμός, ῦ, ὁ, demersio: à præced.

Καταπορνεύειν, prostituere: à πορνεύω, scortor: quod vide.

Καταπότιον, ȣ, τὸ, CATAPOTIUM, medicamentum quod degluticndo sumitur: à καταπίνω, deglutio, quod vide.

Καταπραΰνω, mitigo, lenio, demulceo, compesco: ex κατὰ & πραΰνω, mitigo. Th. πρᾶος, lenis.

Καταπρηνής, έος, ὁ, ἡ. idem quod πρηνής, pronus.

Καταπρησθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπρήθω, comburo, incendo. Th. πρήθω. f. σω, idem.

Καταπροδιδόναι, prodere, præs. inf. ex κατὰ & προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Καταπροήσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi καταπροΐημι, projicio, elabi sino: a. 2. inf. m. καταπροέσθαι· ex κατὰ, πρὸ & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Καταπροιξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à καταπροΐξομαι, impunè relinqui: f. ίξομαι ex κατὰ & προῖξ, κὸς, ἡ, dos.

Καταπτάς, άντος, a. 2. part. act. καταπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi καθίπτημι, devolo, Th. ἵπταμαι, volo.

Καταπτήσσεσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, perstringere, leviter attingere: ex κατὰ & ἅπτομαι, tango.

Καταπτήσομαι, devolabo; f. verbi καθίπταμαι· vide in sequent.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, devolo: quod ex κατὰ & ἵπτημι, seu ἵπταμαι, volo, ας, f. πτήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπτάμην.

Καταπτυχής, έος, ὁ, ἡ, sinuosus, & multas plicas habens; ex κατὰ & πτύσσω, plico.

Καταπτύω, despuo, respuo, rejicio. Th. πτύω, spuo. f. σω.

Καταπτώσσειν, timere, præs. inf. act. καταπτώσσουσι, 3. pl. præs. act. à πτώσσω, expavesco. Th. πτοέω, terrefacio.

Καταπύγων, obscœnus, ex κατὰ & πυγή, nates.

Κατάρα, ας, ἡ, execratio: ex κατὰ & ἀρά, diræ, preces.

Καταρράκτης, ȣ, ὁ, CATARACTA. locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua ruit potius quam fluit: item vectis, porta. Est etiam nomen avis cujusdam. à καταρράσσω, impetuose deturbo. Th. ῥάσσω, f. ξω, allido, dejicio.

Καταράομαι, ῶμαι, execror, devoveo: perf. pass. κατήραμαι. perf. part. κατηραμένος, a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο, καταρᾶσθαι, præs. inf. pass. Th. ἀρά, preces, diræ.

Καταράσσω vel -ττω, vel καταρράσσω· frango, rumpo, impetuose deturbo, erumpo, deflo. Th. ῥάσσω, f. ξω· allido.

Καταργέω, inanem & inutilem reddo; aboleo; facio cessare, f. ήσω. p. κατήργηκα. a. 1. act. κατήργησα. præs. ind. pass. καταργέομαι, destruor, aboleor: perf. pass. κατήργημαι. a. 1. pass. κατηργήθην, evanui, liberatus sum, f. 1. pass. καταργηθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ & ἀργέω, cesso: hoc ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, otiosus, quod ab α, priv. & ἔργον, opus.

Καταργυρῦν, inargentare: ab ἀργυρόω, argento obduco. Th. ἄργυρος, argentum.

Καταρέζω, demulceo, manibus tracto: f. ξω. pro quo & καῤῥέζω dicimus. Th. ῥέζω, facio.

Καταρθείς, Ion. pro καθαρθείς, έντος, purgatus. a. 1. part. pass. à καθαίρω, purgo: f. αρῶ.

Καταριθμέω, annumero: f. ήσω. p. κατηρίθμηκα. perf. pass. κατηρίθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, η, ον, annumeratus. a. 1. m. κατηριθμησάμην. a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, & in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμός, numerus.

Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, sufficio.

Καταρραγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταρρήγνυμι, cum impetu defero. Th. ῥήσσω, frango: f. ξω. a. 2. ἔρραγον. p. m. ἔρρωγα.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, vide καταῤῥάκτης.
Καταῤῥέον, *defluens*, præſ. part. n. g. &
Καταῤῥεῦσαν, *defluens*, a. 1. part. act. n. g. à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.
Καταῤῥήγνυμι, *decido*, *delabor*, *ruo cum impetu* : ex κατὰ & ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*. f. ξω.
Κατάῤῥοος, όυ, ὁ, contractè κατάῤῥους, *defluxus*, *diſtillatio*, *CATARRHUS* : &
Κατάῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, *irriguus* : à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.
Καταῤῥωδέω, *non metuo* : ex κατὰ & ἀῤῥωδέω, idem, cum α priv. vel pro ὀῤῥωδέω, *metuo*. Th. ὄῤῥος, *linea, quæ ſcrotum interſecat*.
Καταρτᾷν, *aptare* : ab ἀρτάω, *appendo*.
Καταρτίζω, propriè, *luxata membra in ſuum locum repono*; item *perficio*, *ſarcio*, *coagmento* : f. ίσω. a. 1. ind. act. κατήρτισα, ας, ε, a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι, perf. paſſ. κατήρτισμαι. perf. inf. paſſ. κατηρτίσθαι. perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, *coagmentatus*. a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, *aptavi*. Th. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, *par*, de numero.
Κατάρτισις, εως, ἡ, *inſtauratio* : &
Καταρτισμὸς, ου, ὁ, *coagmentatio* : à καταρτίζω, quod vide.
Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, *compoſitor*, *moderator*, ab eod.
Κατάρχουσα, præſ. part. f. g. à
Κατάρχω, *primus facio*, *imperito* : f. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus*, *initium*.
Καταρώμενος, ου, *execrans*, part. præſ. &
Καταρῶνται, *imprecantur*, 3. pl. ind. paſſ. à καταράομαι, quod vide.
Κατασείω, propriè, *deorſum moveo*, *manu ſilentium facio*, *ſignum do manu* : f. είσω. p. κατασέσεικα. a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε. a. 1. part. act. κατασείσας, αντος. Th. σείω, *quatio*.
Κατασημαίνω, *annoto*, *obſervo* : item *obſigno ſigillo* : ex κατὰ & σημαίνω· f. ανῶ, *ſignifico*. Th. σῆμα, τὸ, *ſignum*.
Κατασιωπᾶτε, 2. pl. præſ. ind. vel imperat. act. à
Κατασιωπάω, *conticeſco*. Th. σιωπάω, *ſileo* : f. ήσω.
Κατασκάπτω, *diruo* : f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. p. κατέσκαφα, perf. paſſ. κατέσκαμμαι. perf. part. paſſ. κατεσκαμμένος, *dirutus* : τὰ κατεσκαμμένα, *ruinæ*. Th. σκάπτω, *fodio*.
Κατασκαφὰς, acc. pl. à
Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, *everſio* : à κατασκάπτω, quod vide.
Κατασκεδάζω. f. άσω, *diſpergo*, *diſſipo* : à σκεδάζω, idem.
Κατασκέπτομαι, f. ψομαι, *ſpeculor*, *provideo*. Th. σκέπτομαι, *video*.
Κατασκευάζω, *præparo* : f. άσω. p. κατεσκεύακα. a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε, a. 1. inf. act. κατασκευάσαι. a. 1. part. κατασκευάσας, αντος. perf. paſſ. κατεσκεύασμαι. perf. part. paſſ. κατεσκευασμένος. a. 1. ind. paſſ. κατεσκευάσθην, ης, η, Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.
Κατασκευαῖς, dat. pl. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio*, *apparatus* : præced. verbi & them.
Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, *præparatio* : ab eod. &
Κατασκευαστικὰ, τὰ, *ad aſſertionem facientia*, nom. pl. n. g. à
Κατασκευαστικὸς, ου, *aſtruendi vim habens* : à κατασκευάζω, quod vide.
Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *exſtructio*, *apparatus deſcriptio*. gen. pl. κατασκευῶν. à κατασκευάζω, quod vide.
Κατασκηνόω, *nidulor*, *nidum ſtruo*, *habito* : f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. &
Κατασκήνωσις, εως, ἡ, *nidus*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.
Κατασκήπτειν, *ingruere*, *graſſari*. Th. σκήπτω, *ruo* : f. ψω.
Κατασκιάζω, *obumbro* : f. άσω. p. κατεσκίακα. Hinc
Κατάσκιος, ου, ὁ, ἡ, *opacus*, *obſcurus*. Th. σκιὰ, *umbra*.
Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, *exploro* : f. ήσω. p. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. Ex κατὰ & σκέπτομαι, *circumſpicio* : f. ψομαι. perf. paſſ. ἔσκεμμαι. præt. m. ἔσκοπα.
Κατάσκοπος, ου, ὁ, ἡ, *explorator* : à κατασκέπτομαι, *ſpeculor* : vide κατασκοπέω.
Κατασκώπτω, idem quod σκώπτω, *cavillor*.
Κατασμύξαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à
Κατασμύχω, *comburo* : f. ξω. Th. σμύχω, *attero*.
Κατασοφίζω, *ſophiſmatis & argutis fallaciis utor adverſus aliquem* : f. ίσω. perf. κατασεσόφικα. præſ. part. paſſ. κατασοφιζόμενος. a. 1. m. κατεσοφισάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. κατασοφισάμενος. Ex κατὰ & σοφὸς, *ſapiens*.
Κατασπείρω, *ſpargo* : ex κατὰ & σπείρω, *ſemino* : f. ερῶ.
Κατασπεύδω, *accelero*, *urgeo*. Th. σπεύδω, *feſtino*.
Κατασπουδάζειν, *rebus ſeriis operam dare* : à σπουδάζω, *ſedulò ago* : ab eod. th.
Καταστάζω, *deſtillo*, *inſtillo*. Th. στάζω, f. ξω, *ſtillo*.
Κατασταθεὶς, a. 1. part. paſſ. &
Κατασταθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi καθίστημι, *conſtituo*, quod vide.
Καταστάντος, gen. ſing. à
Καταστὰς, a. 2. part. f. g. καταστᾶσα, n. g. -ὰν, à καθίστημι, *conſtituo* : f. καταστήσω. a. 1. inf. act. καταστῆσαι. a. 2. inf. act. καταστῆναι. Th. ἵστημι, *ſto*.
Καταστασιάζω, f. άσω, *ſeditione opprimo & affligo*, *ſeditione circumvenio* : præſ. paſſ. καταστασι-

καταστασι-

κατασιάζομαι, *factione vincor, seditionibus premor*: à στάσις, *factio*, quod ab ἵστημι, *sto*.
Κατάστασιν, acc. sing. à
Κατάστασις, εως, ἡ, *constitutio*: à καθίστημι. Vide in καταστάς.
Καταστεγάζω, idem quod th. στέγω, *tego*.
Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. &
Καταστείλας, *quum repressisset*, a. 1. part. act. à
Καταστέλλω, *reprimo, sedo, compono, orno*: cum acc f. 1. καταστελῶ. f. 2. καταστάλῶ. a. 1. κατέστειλα. a. 1. part. καταστείλας. p. κατέσταλκα. perf. pass. κατέσταλμαι. perf. part. pass. κατεσταλμένος, *sedatus*: p. m. κατέστολα, *demisi, ornavi*. Th. στέλλω.
Κατάστημα, ατος, τὸ, *habitus, status, constitutio*: à καθίστημι, *constituo*, quod vide.
Καταστῆναι, *evadere, exitum habere, fieri*, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act. καταστήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Καταστολὴ, ῆς, ἡ, *vestis promissa*: propriè verò *actus* τοῦ καταστέλλειν, id est, *demittendi, sedandi, cohibendi*. Tum *modestia in vestitu*: à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, *amicio*: præt. m. κατέστολα.
Καταστορέω, *sterno humi*; item *obfirmo*: a. 1. κατεστόρεσα. Th. στορέω, *sterno*: f. έσω, & ήσω.
Καταστρατηγέω, f. ήσω, *stratagemate supero. bellicâ astutiâ decipio*: ex κατὰ, στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.
Καταστρέφω, *subverto*: f. ψω. p. κατέστρεφα. a. 1 κατέστρεψα. p. m. κατέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.
Καταστρεψάμενος, a. 1. part. m. &
Καταστρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταστρέφω, *subigo*, quod vide.
Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.
Καταστρηνιάζω *lascivio*: f. άσω. p. κατεστρηνίακα. a [illegible] sub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, τὸ, *luxus, delitiæ*; inde στρηνιάω, *luxurior*.
Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE, subversio*: à καταστρέφω, quod vide.
Καταστρώννυμι, *prosterno*: f. στρώσω. p. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. Th. στορέω, *sterno*.
Καταστυγέω, *aversor, odio prosequor*: a. 2. κατέστυγον. Them. στυγέω, *odi*: f. ξω. q. à στύγω.
Κατάστυφλος, *valdè durus*: à στυφλὸς, *durus, asper*. Th. στύφω, *adstringo*: f. ψω.
Κατασύρω, *pertraho*: f. συρῶ. p. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho*.
Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à
Κατασφάττω, *jugulo*: fut. ξω. a. 1. κατέσφαξα. a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Them. σφάζω, seu σφάττω, *jugulo, macto*.
Κατασφραγίζω, *obsigno*: fut. ίσω. p. κατεσφράγικα. perf. pass. κατεσφράγισμαι. perf. part. pass. κατεσφραγισμένος, *obsignatus*. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *sigillum*.
Κατασχεῖν, *occupare, appellare*, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse præs. inf. verbi κατασχέω. Th. ἔχω, *habeo*.
Κατασχέθετω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.
Κατάσχεσις, εως, ἡ, *possessio, occupatio*: à κατέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ. ab eod. verbo & them.
Κατασχοῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro κατασχοῦσα, ης, ἡ, *quæ cohibuit & retinuit*, a. 2. part. act. f. g. verbi κατέχω, quod vide.
Κατασχόμενος, Poët. pro θελγόμενος, *delinitus*, a. 2. part. m. ejusd. verbi.
Κατάσχωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. &
Κατασχὼν, a. 2. part. act. verbi κατέχω, quod vide.
Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, *contabefacies*, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*,
Κατατάττω, *in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, instruo*. Th. τάττω, *ordino*: f. ξω. a. 2. ἔταγον.
Κατατείνω, *extendo*. Them. τείνω, *tendo*: f. νῶ.
Κατατέμνω, *concîdo, seco*. Th. τέμνω, f. μῶ, idem.
Κατατίθεσθαι κλέος, *gloriam adipisci*: Herodot. à
Κατατίθημι, *depono*: f. θήσω. p. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. a. 2. m. κατεθέμην, σο, το. a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.
Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *concisio*: à p. m. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, *concido*. Them. τέμνω, *seco*.
Κατατοξεύω, *sagittâ trajicio, telo configo*: f. εύσω. p. κατατετόξευκα. f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.
Κατατρέχω, *incurro, insector*: a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δέδρομηκα. p. m. δέδρομα.
Κατατρίβω, *tero, attero, consumo*: vide in sequent.
Κατατρίψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατρίβω, *contero*. Them. τρίβω, *tero*: f. ψω. p. φα.
Κατατρύχω, *exhaurio, affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero, attero*.
Καταυλέω, f. ήσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ & αὐλέω, idem. Th. αὐλὸς, *tibia*.
Καταυτίκα, pro αὐτίκα, *statim*.
Καταφάγω, *devoro*: f. 2. m. καταφάγομαι, pro καταφαγοῦμαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo*.
Καταφαίνομαι, ῃ, εται, *videor esse*. καταφανῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo*: f. νῶ.
Καταφαμίζω, & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo, celebro*: f. ίσω, & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, acc. ſing. à καταφανὴς, conſpicuus. vel ι ſubſcripto, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à καταφαίνομαι, quod vide.
Καταφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus, apertus. in nom. pl. καταφανεῖς· ex κατὰ & φαίνω, appareo.
Καταφέρω, f. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, tuli, præſ. paſſ. καταφέρομαι, deorſum feror, mergor. a. 1. ind. paſſ. κατηνέχθην. a. 1. part. paſſ. κατενεχθεὶς. Them. φέρω, fero.
Καταφεύγω, perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem. f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, fugio.
Καταφευξις, εως, ἡ, perfugium. ab eod.
Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. paſſ. à ſeq.
Καταφθείρω, corrumpo, depravo. f. καταφθερῶ. p. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. paſſ. κατέφθαρμαι. a. 2. paſſ. κατεφθάρην. f. 2. paſſ. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, corrumpar. καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. comp. ex κατὰ & φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, idem.
Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat. pl. perf. part. paſſ. Ion. verbi φθίω, corrumpo. f. ίσω. p. ἔφθικα perf. paſſ. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per Sync. dicitur in præſ. part. paſſ. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. paſſ. pro ἐφθίσθαι, Ion. Vel per Sync. pro φθίεσθαι. à φθίω. Th. φθέω, corrumpo.
Καταφιλέω, deoſculor. imperat. καταφίλεον, ουω, εες, εις. præſ. part. καταφιλέων, ῶν, έουσα, οῦσα. f. καταφιλήσω, a. 1. ind. act. κατεφίλησα. perf. act. καταπεφίληκα. quod à φιλέω, idem. Th. φίλος, amicus.
Καταφλέγω, f. έξω, p. εχα, comburo: ex κατὰ & φλέγω, uro.
Καταφλέξαι, combuſſiſſet, ejuſd. 3. ſing. a. 1. opt. act.
Κατάφλεξις, εως, ἡ, conflagratio, à perf. paſſ. ſuperioris καταφλέγω.
Καταφλογίζω, f. ίσω, a. 1. κατεφλόγισα, comburo: à φλογίζω, uſtulo. Them. φλέγω, idem.
Καταφοιτέειν, -εῖν, Ion. pro καταφοιτᾶν, venire, diſcedere: ex κατὰ & φοιτάω, ventito.
Καταφονεύω, trucido, idem cum φονεύω. Th. φένω, occido.
Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapſus, ictus, gravis ſomnolentia: invectiva: à κατὰ & φέρω.
Καταφράσσω, vel -ττω, munio. Th. φράσσω, idem.
Καταφορεῖν, Ion. pro καταφέρειν, deferre; quod vide.
Καταφράζεσθε, 2. pl. præſ. imperat. paſſ. à
Καταφράζομαι, conſidero. Th. φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
Καταφρονέω, propriè, ſentio contra aliquem; item deſpicio, ſperno. cum gen. præſ. imperat. καταφρόνει, ει, & in 3. pl. -είτωσαν, είτωσαν. f. ήσω. a. 1. act. κατεφρόνησα. a. 1. ſub. καταφρονήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καταφρονῆσαι. perf. act. καταπεφρόνηκα. Them. φρὴν, mens.
Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus: &
Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor: à perf. paſſ. verbi καταφρονέω, quod vide.
Καταφρονοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. verbi καταφρονέω, quod vide.
Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Them. φεύγω, fugio.
Καταφυγοῦσαν, acc. ſing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, perfugio. quod vide.
Καταφυλλοροέω, vel καταφυλλοῤῥοεῖν, propriè de arboribus, quarum folia humi fluunt, id eſt, cadunt, & delapſa marceſcunt. Ex κατὰ & φύλλον, folium, & ῥέω, fluo.
Καταχαλάω, f. άσω, demitto per funem. Th. χαλάω, laxo.
Κατάχαλκος, æratus: &
Καταχαλκόω, ære vel ferro tegere, præſ. inf. à χαλκὸς, æs.
Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium: à χάρμα, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.
Καταχεύετ' pro κατεχεύετο, 3. ſing. imperf. Ion. à
Καταχεύομαι, effundo. Th. χέω, f. χεύσω, fundo.
Καταχέω, effundo. f. εύσω. a. 1. act. κατέχευα, ας, ε. Th. χέω, fundo.
Καταχήνῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καταχαίνω, hiſco, derideo. Th. χαίνω, hiſco. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα.
Καταχὴς, έος, ὁ, ἡ, reſonans: ex κατὰ & ἦχος, ſonus.
Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtiâ afficior: quod ab ἄχθομαι, ægre fero. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.
Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, ſubterraneus, infernus: à χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.
Καταχορδεύω, reſcindo, lanio. Th. χορδὴ, inteſtinum, chorda.
Καταχεῖν, præſ. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. humo congeſta tegere, verbi χόω ſeu χώννυμι, f. χώσω. vide in χῶσαι.
Καταχρᾶν, ſatis eſſe alicui. vide ἀποχρᾶν.
Καταχράομαι -ῶμαι, abutor. f. ήσομαι. a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. καταχρήσασθαι, abuti, cum dat. Th. χράομαι ſeu χράω, commodo.
Καταχρῆσθαι, interficere, præſ. inf. Sic καταχρήσασθαι, interfeciſſe, a. 1. inf. m. à καταχράομαι, quod vide. καταχρησθῆναι, a. 1. inf. paſſ.
Κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus; item CATACHRESIS, figura: &
Καταχρηστικὸς, οῦ, abuſivus: &
Καταχρηστικῶς, adv. abuſivè. à καταχράομαι, quod vide.
Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio: &
Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum: &
Κατάχριστος, ου, ὁ, ἡ, inunctus: à

Καταχείω, *inungo, illino.* Them. χείω, *ungo.*
Κατάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, *inauratus:* &
Καταχρυσοῦν, *inaurare*, præs.inf. à χρυσόω, Th. χρυσὸς, *aurum.*
Καταχῶσαι, vide in χῶσαι.
Καταψᾶν, *attrectare.* Them. ψάω, *leniter tango.*
Καταψεύδομαι, ῃ, εται, *mentior.* f. σομαι. p. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo.*
Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *damno; censeo; sententiam fero negativam:* ex κατὰ & ψηφίσομαι. Th. ψῆφος, *lapillus.*
Καταψύξῃς 3. sing. a. 1. sub. act. καταψύξατε. a. 1. imperat. seq.
Καταψύχω, *refrigero.* f. ύξω. p. κατέψυχα. a. 1. κατέψυξα. a. 1. sub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *frigefacio*,
Κατεαγεὶς, a. 2. part. pass. &
Κατεαγῆναι, perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango.* Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem. f. ἄξω. p. m. ἦγα, & per solut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα & ἔαξα. a. 2. pass. ἤγην & ἐάγην. hinc κατεαγεὶς, part.
Κατεαγὼς, υῖα, ὸς, ότος, *fractus.* part. præt. m. superioris verbi.
Κατέαξα, ας, ε, a. 1. ind. &
Κατεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. per Att. solut. pro κατάξω, à κατάγω, quod vide; vel in κατεαγῆναι.
Κατίαται, *sedent*, Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, *sedeo.*
Κατέϐα, Dor. pro κατέϐη, 3. sing. a. 2. act. verbi καταϐαίνω, *descendo*, quod vide.
Κατεϐάλλευ, Dor. pro κατεϐάλλου, *conjiciebaris*, 2. sing. imperf. pass. à βάλλω, *jacio;* quod vide.
Κατέϐην, ης, η, *descendi*, a. 2. ind. act. verbi καταϐαίνω, *descendo.* f. βήσομαι. p. βέϐηκα. a. 2. imperat. κατάϐηθι, a. 2. part. act. καταϐὰς, άντος· ex κατὰ pro κάτω, *deorsum*, & βαίνω, *eo.*
Κατεϐιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi βιάζω, quod vide.
Κατεϐλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταϐάλλω, *dejicio.* f. αλῶ. p. βέϐληκα. p. m. βέϐολα. Th. βάλλω, *jacio.*
Κατεγγυάω, -ῶ. f. ήσω. *vadimonio*, vel *sponsione*, vel *satisdatione obstringo.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*
Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλαον, ων, ας, ας. à καταγελάω, *derideo.* f. άσω. quod vide.
Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. &
Κατεγνώσθην, ης, η, *damnatus sum*, a. 1. ind. pass. κατεγνῶσθαι. perf. inf. pass. à καταγινώσκω, *condemno.* Th. γινώσκω, *cognosco.* f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. pass. ἔγνωσμαι.
Κατεδάλην, ης, η, a. 2. ind. pass. à κατὰ & δαίω, *divido, disco.*
Κατεδαίσατο, 3. sing. a. 1. m. à καταδαίομαι. quod vide.
Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθέω, *obdormio.* Th. δαρθάνω, *dormio.* f. δαρθῶ. a. 2. ἔδαρθον.
Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à δείκνυμι, *ostendo.* f. δείξω· p. δέδειχα.
Κατέδευσας, *irrigasti*, 2. sing. a. 1. act. verbi καταδεύω, Them. δεύω, *rigo.* f. δεύσω.
Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατῶκα, perf. act. hinc
Κατεδηδοκὼς, ότος, part. act. &
Κατεδηδεσμένος, part. pass. ejusd. temporis. Th. ἔδω, *edo.*
Κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. pass. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor.*
Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *persequor.* Th. διώκω, idem. f. ξω.
Κατεδόκεον, imperf. verbi δοκέω, *videor.*
Κατεδουλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, *in servitutem redigo.* Th δοῦλος, *servus.*
Κατέδραθες, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες, vide κατέδαρθον.
Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*, quod vide.
Κατέδυ, *occidit*, 3. sing. a. 2, act. κατέδυεν, 3. sing. imperf. verbi καταδύω, δῦμι, vel δύω, *subeo.* f. δύσω. a. 2 ἔδυν, υς, υ.
Κατεηγὼς, ότος, *fractus*, Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. vide in κατεαγῆναι.
Κατεθάρρησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταθαρρέω, *fidenti animo sum.* f. ήσω. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*
Κατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, *depono*, quod vide.
Κατεθοινήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταθοινάω, *absumo, comedo.* Them. θοίνη, *epulum.*
Κατείϐω, Æol. & Ion. pro καταλείϐω, *effundo.* Th. λείϐω, *libo, fundo.* f. ψω.
Κατεῖδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab εἴδω, *video.* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.
Κατείδωλος, ου, ὁ, ἡ, *idolis refertus:* ab εἴδωλον, *idolum.* quod ab εἶδος, εος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*
Κατεῖεν, *descendebat*, 3. sing. perf. m. κατεῖα, ας, ε· à κάτειμι· quod ex κατὰ pro κάτω, *deorsum:* & εἶμι, *eo.* a. 2. ἴον. p. m. εἶα.
Κατεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, *conjecturis assequi.* Th. εἴκω, *similis sum.*
Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo.*
Κατειλημμένος, η, ον, *deprehensus*, perf. part. Att. à καταλαμϐάνω, *deprehendo.* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαϐον. p. εἴληφα, inde κατειληφέναι, perf. inf.
Κατειλίσσω, Ion. & Æol. pro καθειλίσσω, *involvo:* ab εἰλίσσω, vel -ττω, idem quod εἰλέω.
Κατειλίξατο, Ion. pro καθειλίξατο, vide in εἰλίξατο.
Κατείλοχε, *recensuit*, Att. pro καταλέλεχε, 3. sing.

3. sing. perf. act. ex κατὰ & λέγω, *dico.*
Κάτειμι, *descendo, revertor.* Th. εἶμι, *eo.*
Κατεῖναι, *demisisse* Ion. pro καθεῖναι, a. 2. inf. verbi καθίημι, quod vide.
Κατεῖπαι, *accusare*, a. 1. inf. κατειπεῖν, *denuntiare*, a. 2. inf. ex κατὰ & ἔπω, *dico.*
Κατειργάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor.* f. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*
Κατειργνῦσαι, *coërcere, concludere*, præs. inf. ab εἴργνυμι. Th. εἴργω, *arceo.*
Κατείρεικον, *rescindebant.* imperf. verbi κατερείκω. Th. ἐρείκω, *frango.*
Κατείρυσε, *deduxit*, a. 1. ind. &
Κατειρύσθαι, *deduci* : à κατερύω, *deduco.* Th. ἐρύω, *traho.*
Κάτεισιν, 3. sing. vel pl. ind. præs. à κάτειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.*
Κατεκάην, ης, η, *exustus fui*, a. 2. pass. verbi κατακαίω, *exuro.* Them. καίω, *uro.* f. καύσω.
Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo, occido.*
Κατέκαυσα, ας, ε, *exussi*, a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro.* Them. καίω, *uro.*
Κατεκείμην, *jacebam*, imperf. ex κατὰ & κεῖμαι, *jaceo.*
Κατέκηε, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro.* Them. καίω, *uro.* f. καύσω. a. 1. ἔκηα.
Κατέκηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, *permulceo.* f. ήσω.
Κατεκλάξατο, *conclusit*, Dor. pro κατεκλείσατο, a. 1. m. &
Κατακλάσθης Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. &
Κατεκλασθῇς, Dor. pro κατεκλεισθῇς, *inclusus eras*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo.* quod vide.
Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. &
Κατέκοψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω. *amputo, concido.* Th. κόπτω, f. ψω. *scindo.*
Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno.* Them. κρίνω, *judico.* f. νῶ.
Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.
Κατεκρύβην, ης, η, *absconditus est.* a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo.* a. 2. ἔκρυβον.
Κατέκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio.* quod à κτῆμι. a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio.* Alii volunt per Apoc. dici pro ἀπέκτανε, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.
Κατέκταθεν *interfecti sunt*, Ion. seu Bœot. pro κατεκτάθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, *occido.* f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poët. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.
Κατέκτανθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ex κατὰ & κτείνω, *occido.* f. νῶ. p. ἔκτακα. & Poët. ἔκταγκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, ἀνσαι, ἀνται. a. 1. pass. ἐκτάνθην.
Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusdem verbi.
Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo.* Th. λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι. p. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Κατελάλεις, 2. sing. imperf. act. à καταλαλέω, *obloquor*; imperf. εον, ουν, &c. Th. λαλέω, *loquor.*
Κατελαύνω, *depello*; *comminuo.* Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito.*
Κατελεγχέτω, *redarguat*, 3. sing. præs. imperat. act. à
Κατελέγχω, *redarguo, convinco.* Th. ἐλέγχω, *arguo.* f. ξω.
Κατελεῖν, *demoliri*, Ion. pro καθελεῖν, a. 2. inf. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio.* a. 2. εἷλον.
Κατελείφθην, ης, η, *relictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, *linquo.* f. ψω.
Κατέλεκτο, Ion. pro κατελέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγομαι, *cubare facio.* Th. λέγω.
Καταλέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείπω, *relinquo.* Th. λείπω, *linquo.* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Κατελεξάμην, ω, ατο, *cubuit*, a. 1. m. à λέγομαι, *cubare facio.* κατέλεξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, *dico.*
Κατέλεξε, *recensuit*, 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω. Th. λέγω, *dico.* f. ξω.
Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, *deprehendo.* quod vide.
Κάτελθε, *descende.* a. 2. imperat. &
Κατελθέμεν, *descendere*, a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Them. ἔρχομαι, *venio.* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.
Κατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. &
Κατελθὼν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.
Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, *relinquo.* f. ψω. Them. λείπω, *linquo*, a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.
Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, *qui detraxit*, a. 2. part. m. verbi καθαιρέω, Th. αἱρέω, *capio.* a. 2. εἷλον.
Κατελοῦσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. a. 2. part. ejusd. verbi.
Κατελπίζω, idem quod ἐλπίζω, *spero.* quod vide.
Κατέλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, *dissolvit.* 3. sing. a. 1. act. Th. λύω, *solvo.*
Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à μανθάνω, *disco.*

Κατέμαρψε, cepit. 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3 sing. a. 1. ind. ex κατὰ & μάρπτω, capio: f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit, 3. sing. a. 1. m. verbi καταμήδομαι. f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt per accumulabat, & volunt esse a. 1. m. verbi καταμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω, f. ήσω, meto.

Κατεμματίω, manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ: tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατέναντι, κατεναντία & κατεναντίον, vel κατ᾽ ἐναντίον, adv. cum genit. ex adverso, è regione, coram, in conspectu, adversus: ex κατὰ, ἐν & ἀντὶ, nec non à n. g. ἐναντίος, pro ἀντίος, oppositus. Th. ἀντὶ, pro.

Κατένασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατένασε, ab inusit. verbo κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατένεικε, detulit, 3. sing. a. 1. act. Poët. & Ion. pro κατήνεγκε, ας, ε. verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, annuit, 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, innuo: f. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplic. pro κατήνεκται, ejusd. verbi καταφέρω.

Κατενήνοθεν, constraverat, 3. sing. præt. m. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, præt. m. ἤνοθα, & per reduplic. Attic. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse præt. m. & carere præsenti. Scotus dicit, quod ἀνέθω per Metath. fiat ex ἀνθέω, floreo, quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε. in ο, ἤνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεναίρω. idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, occido.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, descendere, a. 2. inf. à κατέρχομαι.

Κατενύγην, ης, η, compunctus est; & in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, compungo: f. ξω. Th. νύσσω, pungo. a. 2. ἔνυγον.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, per Syncop. pro κατενώπια, à κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον in conspectu, coram: ex κατὰ, ἐν & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κατεξουσιάζω, cum genit. potestatem exerceo in aliquem: quod ab ἐξουσία, potestas: hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, sum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto: ex κατὰ, ἐπὶ & ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Κατεπάλμενος insiliens: ex κατὰ & ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ & ἅλλομαι, salio.

Κατεπατήθην, ης, η, conculcatus est: a. 1. pass. &

Κατεπάτησαν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco: f. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, cesso: f. σω. a. 2. ἔπαον.

Κατεπείγοντα, τὰ, negotia urgentia: &

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à

Κατεπείγω, f. ξω, urgeo, incito; festino Th. ἐπείγω, urgeo.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι.

Κατεπίστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι, insurgo: ex κατὰ, ἐπὶ & ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνεν, occidit, per Sync. pro κατεπέφονε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιφονέω. Alii formant à φῶ, τὸ κτείνω, fit φένω, per reduplic. πεφένω, & per Sync. πέφνω, unde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω est a. 2. ἔφενον, & per Sync. ἔφνον, per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, salio.

Κατέπηξεν, defixit, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f. ξω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, struo.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, idem quod πιαίνω, pinguefacio: f. ανῶ. Th. πίων, ονος, pinguis.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. pl. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo: f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, deglutio: perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis.

Κατεράσαι, defundere, decapulare: ab ἐράω, depleo. Th. ἔρα, terra.

Κατεργάζομαι, efficio, operor; confero; interficio: f. άσομαι. a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. κατεργάσασθαι. a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui confecit, superavit, a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; opificium; cultura; concoctio: à super. verbo & them.

Κατεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, confectus, paratus: perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro καθείργειν, coërcere, concludere. Th. εἴργω, includo.

Κάτεργος, ου, ὁ, ἡ, excultus: ab ἔργον, opus.

Κατέρεξεν, demulcebat, a. 1. ind. act. verbi καταρέζω. f. ξω. Th. ῥέζω, facio: p. ἔρρεχα.

Κατερέφω, idem quod th. ἐρέφω, tego: f. ψω.

Κατε-

Κατερέω, ῶ, *obloquor, accusabo; dicam* : ab ἐρέω, quod ab εἴρω, *necto, dico.*

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, *detineo.* Th. ἐρητύω, f. ύσω. *inhibeo.*

Κατερρύω, pro κατερύω, *detraho.* Th. ἐρύω, *traho* : f. ύσω.

Κατερρωγὼς, ότος. *ruptus* : part. præt. m. à κατερρήγνυμι, *confringo*: p. m. κατέρρωγα. Th. ῥήσσω, *frango.*

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex κατὰ & ἐρύκω, *inhibeo, contineo* : f. ξω.

Κατέρχομαι, *descendo* : f. κατελεύσομαι. a. 2. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Κατέσβη, 3. sing. a. 2. verbi κατασβέννυμι, *extinguo.* Th. σβέννυμι idem. f. σβέσω. a. 2. ἔσβην, tanquam à σβῆμι.

Κατέσειε, 3. sing. imperf. act. verbi κατασείω, *decutio.* Th. σείω, *moveo.*

Κατεσθίω, *devoro* : imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, accus. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, *edo.*

Κατεσκαμμένα, *ruinæ*, perf. part. pass. n. g. &

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω. f. ψω, *diruo.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Κατεσκεύασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, *instruo, assero* : f. άσω. p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ *vas.*

Κατέσταθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι, *sto.* f. στήσω. a. 2. ἔστην, a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, vide in κατέσταθεν.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. vide κατέστην.

Κατεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, *constitutus*, perf. part. act. verbi καθίστημι, quod vide.

Κατεστήκει, Ion. pro καθεστήκει, *institutum est*, 3. sing. plusq. perf. act. &

Κατεστηκέναι, Ion. pro καθεστηκέναι, *constitui*, perf. inf. &

Κατέστην, ης, η, & in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι.

Κατεστράφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi καταστρέφω, *subigo.* Th. στρέφω, *verto.*

Κατεστρέφετο, 3. sing. imperf. pass. verbi καταστρέφω, *subverto.* Th. στρέφω, *verto.* f. ψω. a. 2. ἔστραφον. p. m. ἔστροφα.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Κατεστρώκηνται, *prostrati fuerunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi καταστρώννυμι, *prosterno* : f. ώσω. p. κατέστρωκα a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ & στρώννυμι, *sterno.* Th. στορέω, idem.

Κατέστυγε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, *horresco, odio prosequor* : f. ξω. tanqu. à στύγω.

Κατέσχεθε, *tenebat*, 3. sing. imperf. verbi κατασχέω, pro κατέχω, quod vide. &

Κάτεσχεν, 3. sing. a. 2. act. verbi κατέχω, *retineo*, Th. ἔχω, *teneo* : f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, *contabescebat.* Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. à κατατήκομαι. Th. τήκω, *liquefacio.*

Κατετόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *sagittâ trajicio* : f. εύσω. p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, *arcus.*

Κατέτριβον, *atterebant*, 3. pl. imperf. act. verbi κατατρίβω, Th. τρίβω, *tero* : f. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, *stridebat*, imperf. à κατατρίζω. Th. τρίζω, *strido.*

Κατέτρωξαν, *comederant*, 3. pl. a. 1. act. à τρώγω, *comedo*: f. ξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατατιτρώσκω, *vulnero.* Th. τιτρώσκω, idem. f. τρώσω.

Κατευθὺ, vel κατ' εὐθὺ, adv. *rectà.*

Κατευθύνω, *dirigo, rego; constituo ; mulcto* : f. υνῶ. a. 1. κατεύθυνα. a. 1. opt. act. κατευθύναιμι. a. 1. inf. act. κατευθῦναι· ex κατὰ & εὐθύνω, *dirigo, corrigo.* Th. εὐθὺς, *rectus.*

Κατευοδοῖ, *prosperè succedat* : præs. opt. act. &

Κατευοδόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *prosperor* : ex κατὰ, & εὐοδοῦμαι quod ab εὖ & ὁδοῦμαι. Th. ὁδὸς, *via.*

Κατεύχομαι, *imprecor; precor; opto; insulto.* Th. εὔχομαι, quod vide.

Κατευωχεῖσθαι, *epulari*, præs. inf. ab εὐωχέω, Th. εὐωχία, *convivium.*

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro*, quod vide.

Κατεφαίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi καταφαίνομαι, *videor.* a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η· ex κατὰ & φαίνω, *ostendo.*

Κατεφάμιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταφημίζω, quod vide.

Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. pass. vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένοι, perf. part. pass. à καταφθείρω, *corrumpo* : f. αρῶ. p. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι· ex κατὰ & φθείρω. Th. φθέω, *corrumpo.*

Κατέφθειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταφθείρω, *corrumpo* : vide κατεφθαρμένοι.

Κατεφίστημι, *insurgo* : f. κατεπιστήσω. p. κατεφέστηκα. a. 2. act. κατεπέστην, ης, η. quod ex κατὰ, ἐπὶ & ἵστημι, *sto.*

Κατεφόνευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi καταφονεύω, *trucido* : f. εύσω. p. καταπεφόνευκα. Th. φένω, *occido*

Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, *perfugio* : f. εύξομαι. a. 2. part.

κατα-

κατεπιφυγών, όντος. Th. φεύγω, fugio.
Κατεῖχε, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχῃ, 3. sing. præs. sub. Th. ἔχω, habeo.
Κατέχειν, 3. sing. a. 1. act. κατέχεα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo: f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.
Κατέχευα, ας, ε, a. 1. act. Vide κατέχεειν.
Κατέχευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Κατεχόμενος, ε, præs. part. pass. à seq.
Κατέχω, retineo, obsto, detineo, imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. p. κατέσχηκα a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. a. 2. sub. κατάσχω, & in 1. pl. κατάσχωμεν. imperf. pass. κατειχόμην, ε, ετο. Th. ἔχω, habeo.
Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ξω. a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.
Κατηγεμών, όνος, ὁ, ἡ, dux viæ, autor, præceptor. Ion. pro καθηγεμών. à
Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, viæ dux sum; narro. Th. ἡγέομαι, duco.
Κατηγορεῖν, præs. inf. act. κατηγορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. à seq.
Κατηγορέω, -ῶ, accuso, reprehendo, cum genit. item indico, arguo; dico vel prædico. f. ήσω. p. κατηγόρηκα. imperf. act. κατηγόρεον, ουν, a. 1. inf. κατηγορῆσαι· ex κατὰ, contra, & ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορά, forum.
Κατηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab eod. verbo & th.
Κατηγόρημα, ατος, τὸ, accusatio, prædicatum. à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.
Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio, prædicamentum. gen. pl. κατηγοριῶν. ejusd. verbi.
Κατηγορικὸς, ε, accusatorius; item delator: &
Κατήγορος, ε, ὁ, ἡ, accusator: à κατηγορέω, quod vide.
Κατηγορέμενος, ε, præs. part. pass. ejusd. verbi.
Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, debello. f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι. certo. Them. ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen.
Κατῄδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi καταιδέω, erubescere facio: ex κατὰ & αἰδὼς, pudor.
Κατηθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, uro. f. ώσω. Th. αἴθω, incendo.
Κατῄειν, descendit, 3. sing. præt. m. Att. pro κατεῖε, ab εἶμι, eo. p. m. εἶα, ας, ε.
Κατήκει, Ion. pro καθήκει, convenit: à καθήκω, pertineo: &
Κατῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, id quod ad nos pertinet: ex κατὰ & ἥκω, venio. f. ξω,
Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, contumeliose fœdo. Them. αἰκία, indigna verbera, injuria.

Κατήκοος, ὁ, morigerus, attentus; explorator; subditus: ex κατὰ & ἀκέω, audio. præt. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.
Κατήκω, pertingo. Ion. pro καθήκω· ab ἥκω, venio.
Κατήλασα, subegi, percussi, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, agito.
Κατῆλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, descendo. Them. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.
ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, πος, vel φος, ἡ, tabulatum, trabs, scalæ.
Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, reconcilio. f. ξω. a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος· ex κατὰ & ἀλλάσσω, seu -ττω, muto.
Κατηλογέω, contemno, nihili facio. in compositione α in η vertitur, ut κατηγορέω· ex κατὰ & ἀλογέω, contemno.
Καταλοκίζω, f. ίσω. idem quod ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, sulco. Them. αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.
Κατηλόκισαι, 3. sing. perf. pass. ejusdem verbi.
Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθάλωμι, quod ex κατὰ & ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. p. ἥλωκα. a. 2. ἥλων. q. ab ἅλωμι.
Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi καταμύσσω, lacero. Them. μύσσω, f. ξω, mungo.
Κατηναλωμένα, perf. part. pass. n. g. à καταναλίσκω, absumo: ex κατὰ & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα. hinc perf. pass. ἀνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω.
Κατήναρε, 3. sing. a. 1. ind act. verbi καταναίρω, idem quod ἐναίρω, interficio. f. ἐναρῶ. a. 1. ἤναρα.
Κατήνεγκα, ας, ε, detuli, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. m. Att. ἐνήνοχα.
Κατήνοχα, præt. m. verbi καταφέρω. vide κατήνεγκα.
Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, pervenio. f. ήσω. ex κατὰ & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contra.
Κατηξιώθησαν, digni sunt habiti, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω. f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, dignus.
Κατηόνων, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod them. αἰονάω, asperge, perfundo.
Κατηπιάω, mitigo, placo. f. άσω, vel ήσω. Th. ἤπιος, ε, ὁ, ἡ, clemens, mitis.
Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi. Poët. pro κατηπιῶντο.
Κατηρᾶτο, imprecatus est, 3. sing. imperf. &
Κατηρασάμην, ω, ατο· a. 1. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, inanem reddo, aboleo: f, ήσω. p. κατήργηκα· ab ἀργός, idem quod ἀεργός, otiosus. Th. ἔργον, opus.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Them. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Κατήρεε, Ion. pro καθήρεε, 3. sing. imperf. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Them. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Κατηρέθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi κατερέθω, Th. ἐρέθω, irrito, lacesso.

Κατηρεφέ pro κατηρεφέα, acc. sing. κατηρεφέεσσι, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus. Th. ἐρέφω, f. ψω, tego.

Κατήρειπε, diruit, 3. sing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, everto. f. ψω.

Κατήρραξαν, compulerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταρράσσω, impetuosè dejicio. ex κατά & ῥάσσω, seu ἀράσσω, dejicio. f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, luxata membra in suum locum repono, perficio. f. ίσω. perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, par, propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. pass. superioris verbi.

Κατηρτίσω, 2. sing. a. 1. m. verbi καταρτίζω. vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, comedo. Th. ἔσθω, edo. hinc ἐσθίω, idem. f. ίσω.

Κατῃσχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, pudefacio. f. υνῶ. p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τό, turpitudo.

Κατῄσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejusdem verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, & Ion. κατηφείη, vultus demissus, seu pudor cum mœrore: à

Κατηφής, έος, ὁ, ἡ, subtristis, qui est vultu demisso ex pudore, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, luceo.

Κατηφήσας, mæstus, a. 1. part. act. à κατηφέω, sum vultu demisso, à κατηφής, quod vide.

Κατηφόνες, infames: à καταφάω, increpo, taxo.

Κατηχέω, instituo. f. ήσω. p. κατήχηκα. perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum accus. hinc κατήχησις, institutio: ex κατά & ἦχος, sonus.

Κατηχέων ῶν, έοντος, οῦντος, qui tradit elementa religionis: κατηχούμενος, ου μένος, qui ea discit, CATECHUMENUS: part. præs. superioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, CATECHESIS, institutio. à 2. pers. perf. pass. κατηχέω, quod vide.

Κατήχθην, ης, η, & in 1. pl. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, deduco. f. ξω. p. κατῆχα, a. 2. ind. act. κατήγαγον, a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, & ab iisd. f. ίσω. perf. pass. κατήχισμαι, Angl. to catechise.

Κατηχισμός, οῦ, ὁ, CATECHISMUS, idem quod κατήχησις· &

Κατηχιστής, οῦ, ὁ, CATECHISTA, idem quod κατηχέων· à perf. pass. superioris verbi.

Κατῃωρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατῃωρέοντο, verbi καταιωρέομαι, dependeo: ex κατά & αἰωρέω, in sublime tollo. f. ήσω.

Κάτθαν' & κάτθανε, mortuus est, per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Them. θνήσκω, morior, f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Κατθέμεν, Æol. Syncop. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, depono. Them. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, depone, itidem pro κατάθεο. Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Κατίασι, descendunt, 3. pl. ind. præs. verbi κάτειμι. Them. εἶμι, eo. At καθιᾶσι, dimittunt, 3. pl. ind. à καθίημι. ab ἵημι, mitto. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. à κατείδω, perspicio. Them. εἴδω, scio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Κατιδόντες, nom. pl. a. 2. part. κατιδών, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, redire, præs. inf. ex κατά & ἵημι, pro εἶμι, eo.

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, collocare. Th. ἵζω, sedere facio. hinc κάτισεν, collocavit, a. 1. ind. act.

Κατιθύ, rectà, è regione. Th. ἰθύς, rectus.

Κατικετεύειν, Ion. pro καθικετεύειν, idem quod ἱκετεύω, supplico. Them. ἱκέτης, supplex.

Κατιόντα, acc. sing. vel pl. n. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Κατιόω, rubigine vitio & consumo. f. ώσω. p. κατίωκα. perf. pass. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰός, οῦ, ὁ, rubigo.

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππος.

Κατιρεῦν, Ion. pro καθιερεῦν, consecrare, ab ἱερός. idem. Th. ἱερός, sacer.

Κατίστασθαι, Ion. pro καθίστασθαι, constitui, esse. Th. ἵστημι, statuo.

Κατιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καθίστημι, quod vide,

Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, appellere. quod vide.

Κατισχύουσι, 3. pl. f. 1. act. à seq.

Κατ-

Κατισχύω, *invalesco, prævaleo*, cum gen. imperf. κατίσχυον, ες, ε. f. ύσω. p. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύ@, ἡ, *robur*.

Κατιὼν, όντος, *descendens, revertens*. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.

Κατίωται, 3. sing. perf. pass. verbi κατιόω, quod vide.

Κάτοδος, ε, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

Κατοικέω, *habito, commoror*. f. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι. cum accus. vel seq. ἐν, ἐπὶ. κατοικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Κατοικῶ, Dor. pro κατοικεῖν, *incolere*, ejusd. præs. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, *domicilium*: à κατοικέω, quod vide.

Κατοικητήριον, ε, τὸ, *domicilium*: &

Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio*: ab eod. verbo & them.

Κατοικίδι@, *domesticus*: ab eod. th.

Κατοικίζω, f. ίσω, *habitare facio*. ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus*.

Κάτοικος, ε, ὁ, ἡ, *incola*, ab eod. th.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, *misereor*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Κατοικτίζω, idem quod κατοικτείρω, & ab eod. th.

Κατοίομαι, *arroganter de me sentio*. Th. οἴω, *puto*.

Κατοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo*. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Κατοιχόμεν@, ε, *mortuus*, ejusd. præs. part.

Κατόκνει, præs. imperat. act. à seq.

Κατοκνέω, *tergiversor, piget, me timeo*. Th. ὄκν@, *pigritia*.

Κατόμνυμι, *dejero*. Them. ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

Κατοπάζω, *persequor, expello*. κατοπάζῃ, 3. sing. sub. ab ὀπάζω. *persequor*. f. σω.

Κατόπιν, adv. *in posterum, à tergo, post*. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

Κατόπισθεν, & -ιθε Poëtis etiam, *à tergo, post*. ab eod. th.

Κατοπτεύω, *aspicio, animadverto*: &

Κατόπτης, ε, ὁ, *speculator, explorator*. ab ὄπτομαι, *video*.

Κάτοπτος, *conspicuus*: ab eod. th. sed *pertostus*, ab ὀπτὸς, *assus*: cujus them. ὀπτάω, *torreo*.

Κατοπτρίζω, *imagines seu reflectiones facio in modum speculi*. f. ίσω. p. κατώπτρικα. præs. m. κατοπτρίζομαι, *intueor, tanquam in speculo*. cum acc. &

Κατοπτρικὸς, ε, *specularis*, κατοπτρικὴ (sc. τέχνη) *CATOPTRICA*, pars optices, quæ reflectiones deprehendit, à seq.

Κάτοπτρον, ε, τὸ, *speculum*. Them. ὄπτομαι, *video*.

Κατορθοῦσαν, acc. sing. f. g. part. præs. act. κατορθοῦν, præs. inf. act. κατορθοῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. à

Κατορθόω, *erigo, cum virtute aliquid gero. corrigo*. f. ώσω. p. κατώρθωκα. Th. ὀρθὸς, *rectus*

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, *officium, præclarum aliquod facinus*. in dat. pl. κατορθώμασι· quod &

Κατόρθωσις, εως, ἡ, *recta effectio; correctio*: à perf. pass. superioris κατορθόω.

Κατοῤῥωδέω, *vehementer timeo*: ab ὀῤῥωδέω, *metuo*. Th. ὀῤῥὸς, *serum lactis*.

Κατορύττω, *perfodio, defodio, obruo*. Th. ὀρύσσω, *fodio*. f. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κατορωρύχθαι, ejusd. plusq. p. inf. pass. Att.

Κατοχὴ, ης, ἡ, *detentio*: à κατέχω, quod vide.

Κατίτερος, ε, ὁ, Att. pro κασσίτερος, *stannum*: à κάσσα, *meretrix*, argentum enim videtur & non est.

Κατύπτεσθαι, *plangere*, & *præ mœrore corpus percutere*. Poët. Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, *verbero, pulso*.

Καττὼ, Dor. pro κατὰ τε *contrà*, &c.

Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *super, supra*, quod vide. hinc κατυπέρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, *superior*.

Κατυπνῶσαι, *obdormivisse*, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπν@, *somnus*.

ΚΑ'ΤΩ, adv. *infrà, deorsum, inferné*: cum articulo per nomen exponitur, ut ὁ κάτω, *inferior*. compar. κατωτέρω, *inferius*. Hinc adject. κατώτερος, α, ον, *infimus, a, um*.

Κατώδυν@, ε, ὁ, ἡ, *dolore affectus, tristis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Κάτωθεν, *ab imo*. Th. κάτω.

Κατωκάρα, adv. *in caput*.

Κατῴκει, 3. imperf. κατῴκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατῴκουν, 3. pl. imperf. act. verbi κατοικέω, *habito*. quod vide. &

Κατῴκισθεν, Bœot. Syncop. pro κατῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, *condo*. f. σω. p. ῴκικα. Th. οἶκος, *domus*.

Κατῳκοδομημένοις, dat. plur. f. g. perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω· vide οἰκοδομέω.

Κατωμαδὸν, adv. *humeris*. q. κατὰ τὸν ὦμον· ab ὦμος, *humerus*.

Κατώμνυσθαι vel κατόμνυσθαι, *dejerare*: ab ὄμνυμι, *juro*.

Κατωμοσίη, ἡ, *jusjurandum*: ab ὄμνυμι, *juro*.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ε, ὁ, *vestis servilis, cui assutus erat limbus è pelle ovillâ*: à κάτω, & νάκ@, *ovilla pellis*.

Κατώνοντο, 3. pl. imperf. verbi ὄνομαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *juvo*, &c. quod vide.

Κατώρα, *aspiciebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, *video*.

Κατώρυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, *terrâ obruo*. f. ξω. p. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio*.
Κατωρχέοντο, *saltabant*, 3. sing. imperf. verbi ὀρχέομαι, *salto*.
Κατώτατος, ου, *infimus*: superl. &
Κατώτερος, ου, *inferior*: &
Κατωτέρω, adv. *inferius*, comparat. à κάτω, quod vide.
Καύηξ, vel καύηξ, *larus*. Est & κάβηξ.
Καυάξαις, *confregeris*, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, & adjecto υ, Æol. (ut in αὐήρ, pro ἀήρ.) verbi κατάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*. Alii à καυάζω, *contero*, formant.
Καυθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi καίω, *uro*. f. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι.
Καυκάλιον, *vas quoddam*: q. à καυκίον.
ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris*. An ergò quasi δαυκαλίς.
Καυκίον, ου, τὸ, *calix*.
ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *calceamenti genus*. aliter βαυκός.
ΚΑΥΛΟ'Σ, ου, ὁ, *CAULIS*. *scapus in herbâ*: *hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur*: & *ensis pars quæ manubrio inditur*. *penis*.
Καῦμα, ατος, τὸ, *æstus*, *incendium*: à καίω, f. καύσω, *uro*.
Καυματίζω, *torrefacio*. f. ίσω. a. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης, η, *torrefactus sum*. Th. καίω.
Καυνάκη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum*. Alii leg. γαυνάκη. Them. νάκος, *pellis cum suo villo*.
ΚΑΥ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *sors*: κλῆρος. sed
Καυνὸς, *malus*, q. à κενὸς *vanus*.
Καυρὸς, οῦ, ὁ, *malus*: q. à καυνός..
Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: &
Καῦσις, εως, ἡ, *exustio*. Them. καίω, *uro*, f. καύσω.
Καῦσος, ου, ὁ, *æstus*; *febris ardens*: & inde.
Καυσόω, -ῶ, *inflammo*. f. ώσω. p. κεκαύσωκα. præs. pass. καυσόομαι, -οῦμαι. Th. καίω, *uro*.
Καυστηρὸς, *ardens*, *fervens*: à καίω, *uro*.
Καυστικὸς, οῦ, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS* Plin. &
Καυστὸς, οῦ, *cremabilis*, *crematus*: ab eod. them.
Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro*.
Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*. ab eod. th.
Καύτας, α, ὁ, Dor. pro καύτης, ου, ὁ, *combustor*. Th. καίω, *uro*.
Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, *cremator*. à καίω, *uro*.
Καυτηριάζω, *cauterio amputo*, *reseco*. f. άσω. p. κεκαυτηρίακα. perf. pass. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à
Καυτήριον, ου, τὸ, *CAUTERIUM*. Th. καίω. f. καύσω, *uro*.
Καὐτὸς, pro καὶ αὐτὸς, *& ipse*.
Καύχα, ας, ᾶ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia*, *gloriatio*. Th. καυχάομαι.
Καυχάεσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro καυχᾶσαι, καυχᾶ, 2. sing. præs. pass. seq.
ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior*: καυχᾶσαι, 2. sing. præs. ad formam ἵσταμαι, σαι, f. καυχήσομαι. a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.
Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. ejusd. verbi.
Καὐχένα, *cervicem*. accus. sing. pro καὶ αὐχένα· ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.
Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.
Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*: &
Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio*, *ostentatio*: à perf. pass. verbi καυχάομαι.
Καφέω, *spiro*: f. ήσω, à κάπτω, *flo*: f. ψω. p. κέκαφα, inde καφέω. perf. part. κεκαφηκὼς. & per Crasin κεκαφηὼς, ότος, *spirans*. Inde Angl. to gape.
Καφήσιος, ου, ὁ, Dor. pro Κηφήσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισσὸς, τῆς Ὀρχομενοῦ ποταμός.
Καφισσὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro Κηφισσὸς, οῦ, ὁ, *Bæotiæ fluvius*.
Κάφουρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camphora*: ab Heb כפר idem.
Καχάζω, f. σω, & Dor. ξω, *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœam factum.
Καχαξῶ, Dor. pro καχάξω, *cachinnos edam*: f. 1. ejusd. verbi.
Καχεκτέω, *malo corporis habitu laboro*: &
Καχέκτης, ου, ὁ, & κάχεκτος, ου, ὁ, ἡ, *malè habitus*, *tabidus*: &
Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, & ἕξις, *habitus*, cujus th. ἔχω, *habeo*.
Καχεταιρεία, ας, ἡ, *malum consortium*: ex κακὸς, *malus*, & ἑταιρεία, *sodalitas*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.
Καχεταιρείης, ejusd. gen. sing. Ion.
Καχλάζοισα, ας, ᾶ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens*, præs. part. f. gen. à
Καχλάζω, *strepito*, *resono*: unde Angl. to cackle: a seq. th.
ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus*, *calculus*.
ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, υος, ἡ, *hordeum in furno tostum*; item *rorismarini semen*. quasi à καίω & χερὰ, *ob ustum colorem*. Est & κάχρυς, quod *pilulæ ferè formâ*, *in quibusdam nascitur arboribus*: ut robore, abiete, nuce, &c.
Κάψα, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod

quod ex flexis lignis fiat.
Καλάχη, ης, ἡ, idem.
Κάω, (unde a. 1. ἔκηα, & a. 2. pass. ἐκάλω, & f. 2. καήσομαι,) idem quod καίω, *uro*.
ΚΕ', & sequente vocali κὲν, in carmine idem valet, quod in prosâ ἂν potentiale.
Κεάζω, *findo*: f. άσω· hinc κέασσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.
ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *spina quædam*: an quia κέει ἄνωθεν, supremâ parte pungit?
ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *cor, animus*: contractè κῆρ, quasi à καίω. quia cor fons caloris.
Κέασσε, Ion. pro ἐκέασε, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi κεάζω, *findo*: hinc κεάσας, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.
Κέαται, seu κείαται, *jacent*, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. κεῖμαι unde κέατο, pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.
Κέατο, *jacebant, erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: sic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*, 3. sing. præs.
Κέβλη, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.
ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, *avis nomen*. Est & *nomen gigantis*.
Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci. Gr. κέγχρος, *milium*.
ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium*. dat. pl. Ion. κέγχροισι, κεγχρώδης, εος, ὁ, ἡ, *milio similis*: q. à κέρχνον, *siccum*.
Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *dispergo*.
Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.
ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturni ex defluxione affectus*.
Κεδνῇ, *castæ, prudenti*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.
Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *venerandus, inclytus*: superl. κεδνότατος. Th. κῆδος.
Κέδρινος, ου, *CEDRINUS*: à
ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS*, qu. à κέω, *uro*, & ἱδρόω, *sudo*: quod inter urendum sudet.
Κέδρων, ὁ, nomen torrentis ἄκλιτον. Hebr. *opacus*.
Κέδρωσις, εως, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.
Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.
Κέηται, 3. sing. præs. sub. à κέωμαι, κέῃ, à κέομαι, inus. pro κεῖμαι, *jaceo*.
Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt: ut & κειάμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.
Κείαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præs. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.
Κεῖν, Dor. pro κε εἶν.
Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.
Κεῖθι, *illic*, & κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.
ΚΕΙ~ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo, positus sum, pendeo, desideo*: f. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμενος, η, ον.
Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ, pl. n. g. à κεῖμαι, quod vide.
Κειμηλιάρχιον, *locus, in quo res pretiosæ reconduntur*: à
Κειμήλιον, ου, τὸ, *suppellex deposita, pretiosa suppellex*. Th. κεῖμαι.
Κείνῃ, Poët. adv. *illo modo*, pro ἐκεῖ, *illic*.
Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*. in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. sing.
Κεινὸς, ὁ, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.
Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος, quod vide.
Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo*.
Κειράμεναι, *detonsæ*, nom. pl. f. g. a. 1. part. m. à κείρω, *tondeo*: f. ερῶ. p. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.
Κειρὰς, άδος, Jerem. 48. 36. ἄνδρας κειράδας, *viros tonsos*. Sed meliores editiones habent, Κεὶρ ἀρὰς.
Κεῖρε, *tonde*, præs. imperat. act. κεῖρεν. Dor. pro κείρειν, *tondere*, præs. inf. κείρεται, 3. sing. præs. pass. à κείρω, *tondeo*.
Κειρία, ας, ἡ, *fascia, cui mortuus involvitur: fascia sepulchralis*. Ea & κηρεία. à κὴρ, *mors, fatum*.
ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo, abscindo, vasto*, præs. part. κείρων, *tondens, tonsor*: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. hinc a. 1. inf. act. κεῖραι. a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω. a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tonderi*. κεκάρθαι. perf. inf. pass. Hinc κουρὰ, ας, ἡ, *tonsura*: κουρεὺς, έως, ὁ, *tonsor*: κουρεῖον, ου, τὸ, *tonstrina*.
Κεῖς, Dor. pro καὶ εἰς.
Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.
Κεῖσθαι, præs. inf. à κεῖμαι, *jaceo*.
Κεισοῦμαι & κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.
Κεῖτ' & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet*, 3. sing. præs. ejusd. verbi.
Κείω, *jacere cupio*: ex κέω, unde κεῖμαι.
Κεκαδήσομαι, & in 1. pl. κεκαδησόμεθα, f. 2. pass. à κεκάδην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi χάζω, *concedo, capio, anxiè sollicitus sum*: f. σω. a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, & Ion. κέκαδον, *privavi*. a. 2. part. κεκαδών. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt: κεκαδήσομαι, pro κεκηδήσομαι, *curabo*, paulo post fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι, positum dicant, & correptâ primâ syllabâ κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον. a. 2. verbi χάζω.
Κεκασμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον perf. part. pass. à κάζω, *orno*: f. σω.
Κέκαδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro ἔχαδον· &
Κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*.
Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. pass. à καθαρίζω, *purgo*: &
Κεκαθαρμένος, part. perf. pass. à th. καθαίρω, *purgo*.
Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, *colloco*, quod

quod vide. Th. ἵζω, *sedere facio.*

Κεκάλυμμαι, *tectus sum*, perf. pass. inde & κεκαλυμμένος, η, ον, ejusd. perf. pass. part. verbi καλύπτω, *operio, tego* : f. ψω. p. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον.

Κεκάμω, *laboraverim*, per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω, f. μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. à κείρω. *tondeo.*

Κέκαρκα, *totondi*, perf. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. p. à κείρω, f. κερῶ, perf. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, *veternum induco* : f. ώσω, Th. κάρος, *sopor profundus.*

Κεκάσθαι, perf. inf. pass. à κάζω, *orno* : f. σω. perf. pass. κέκασμαι. perf. part. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, perf. inf. pass. verbi καίω, *uro* : f. καύσω. p. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεκαφηὼς, ότος, qui *exspiravit*, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. q. à καφέω, Th. κάπτω, *spiro*. f. ψω. p. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miscui* : &

Κεκερασμένος, *mixtus* : part. perf. pass. à κεράννυμι, *misceo.*

Κέκευθα, ας, ε, *texi*, perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat*, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto*. f. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε, a. 2. esse velint pro ἔκευθε, Ion. reduplicat.

Κέκηα, *accendi*, p. m. verbi καίω, *uro*. f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. pass. verbi κηρύσσω, *prædico*. f. ξω. p. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco.*

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo*, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum.*

Κεκινέαται, *moti sunt*, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. pass. verbi κινέω, *moveo*. f. ήσω. p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poëtica reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*. a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, *furto sum sublatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor*. f. ψω. p. φα.

Κεκλαμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi κλάω, *frango.*

Κέκλαστο, *fracti erant*, Ion. pro ἐκέκλαστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Κεκλειμένος, *clausus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *claudo*. f. σω. p. κα. perf. pass. κέκλειμαι & κέκλεισμαι. Malim tamen à κλείω, *celebro*, formare : unde & κλειτός.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, perf. part. pass. à κλέπτω, *furor*. f. ψω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλου, præs. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor.*

Κεκλήαται, & κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται & κέκληντο, quorum illud 3. pl. perf. pass. hoc plusq. p. verbi καλέω, *voco*. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*. f. γξω. a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκληγυῖα, perf. part. m. f. g.

Κεκληγόντες, *clamantes*. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò statuunt esse præs. part. act. sequentis.

Κεκλήγω, *clango, fremo*, ex præt. m. κέκληγα, verbi κλάζω ; *clamo*. Sed κεκληγὼς, ότος, *vociferans*, part. præt. m. κέκληγα, quod vide.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. & hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*. perf. part. pass. &

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. pass. à καλέω, *voco.*

Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. pass. ejusd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati sunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi. Sunt qui velint κεκλίαται per Systolen dici pro κεκλείαται, *inclusi sunt*, idque Ion. pro κέκλεινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλείω, *claudo*. Sic & κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. part. pass. f. g. à κλίνω, *inclino*. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*. inde κεκλόμενος. præs. part.

Κέκλοφα, *furatus sum*, unde κεκλοφὼς, part. *furatus*,) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*. f. ψω. perf. pass. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præs. imperat. act. à κλῦμι, seu κλύω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat. esse pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, ου, *collutus, oblitus*, perf. part. pass. à κλύζω, *eluo.*

Κέκλυτε, *audite*, Poët. reduplic. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, *audio.*

Κέκλωσμαι, *fatatus sum*, perf. pass. verbi κλώθω, *neo*. f. σω.

Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defessus, defunctus*. perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro, ægroto*. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *lasso*, Poët. metri gratiâ pro κεκμηκότι, dat. sing. Ion. perf. part. κεκμηκὼς, & sublato κ, Ion. κεκμηὼς, ότος, verbi κάμνω, *laboro.*

Κέκραι-

Κέκνησμαι, *excitatus sum*, perf. pass. verbi κναίω, idem quod κνάω, *scindo*.
Κεκοίμηται, 3. sing. perf. pass. verbi κοιμάω, *sopio*. f. ήσω. p. κεκοίμηκα.
Κεκολᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio*. f. άσω. p. κεκόλακα.
Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*. f. ψω. p. κέκοφα. præt. m. κέκοπα.
Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, præt. m. sublato primum τ, & præposito κ, à κτείνω, *occido*. f. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἔκονα & κέκονα.
Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo*. f. άσω. à κονία, *calx*. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*.
Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος; perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo*. Th. κόνις, *pulvis*.
Κεκονισμένος, per Syncop. pro κεκονιαμένος, quod vide: vel κεκονιμένος.
Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quiesco*. quod vide.
Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*. f. άσω. Th. κόπτω, *scindo*.
Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *scindo*. f. ψω. p. κέκοφα. præt. m. κέκοπα.
Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*. f. κορέσω, Th. κορέω, idem.
Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*. f. έσω & ήσω, p. κεκόρηκα.
Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejusd. verbi.
Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Syncop. pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Them. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. th.
Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*. f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκὼς, ότος, & Ion. κεκοτηὼς. Them. κότος, *simultas*, *ira vetus*.
Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*. f. ψω. perf. pass. κέκομμαι.
Κεκράαντο, *absoluti fuerant*, Poët. & Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq p. pass. verbi κραίνω, *efficio*. f. ανῶ. p. κέκρακα. perf. pass. κέκραμαι.
Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f. ξω. *clamo*.
Κεκράγω, *clamo*, f. άξω, a. 1. ἐκέκραξα. quod formant à κέκραγα. p. m. verbi κράζω.
Κέκρακα, *miscui*, per Syncop. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo*. f. κεράσω, & per Syncop. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. perf. part. pass. κεκραμένος, a. 1. part. κραθεὶς.
Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post fut. verbi κράζω, *clamo*. f. ξω. p. m. κέκραγα.
Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ejusd. verbi.
Κέκραχθι, *clamato*, per Syncop. pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι, idem quod κράζω, *clamo*. Alii pro κέκραχε, dici volunt.
Κέκρηγα, pro κέκραγα, præt. m. verbi κράζω, *clamo*.
Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. p. verbi κεράω, *misceo*. f. κεράσω, & per Sync. κράσω, p. κέκρακα.
Κεκριγότες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*. f. ξω. p. m. κέκριγα. hinc κεκριγυῖαι. p. m. part. f. g. & in a. 2. act. ἔκρικον pro ἔκριγον.
Κεκριμένην, *diversam*, accus. sing. perf. part. pass. à κρίνω, *secerno*. f. νῶ. p. κέκρικα.
Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*. f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.
Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor*; aut *simia*, per Metathes. à κέρκωψ, quod vide.
Κέκρυβα, præt. m. verbi κρύπτω, *occulto*: f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.
Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd. verbi.
Κεκρύφαλος, ου, ὁ, *reticulum*, *quo mulieres crines compescunt*, aut simile quid, à κρύπτω, cujus præt. κέκρυφα.
Κεκρύφαται, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.
Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. κεκτῆσθαι, perf. inf. &
Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, *acquiro*: f. κτήσομαι. a. 1. m. ἐκτησάμην.
Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.
Κεκύθωσι, Ion. & Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*: f. σω.
Κελαδεῖν, Poët. pro ὑμνεῖν, *celebrare*, *carminibus cantare*. κελαδεῖσθαι, idem, Att. Th. κέλαδος, quod vide.
Κελαδεινὸς, ἡ, ὸν, *obstreperus*, *tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.
Κελαδεννὸς, ῦ, *canorus*, *clarus*: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεννᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.
Κελαδέοντι, *resonant*, Dor. pro κελαδέουσι, 3. pl. præs. act. à
Κελαδέω, *strepo*, *clamo*, *resono*: f. ήσω. Th. κέλαδος, *strepitus*.
Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, *decantatrix*, *celebratrix*: à κέλαδος.
Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου, à
ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, *tumultus*, *clamor*: qu. à καλέω, vel κέλω ᾄδειν.
Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præs. part. à κελαδέω, *strepo*: quod à præced.

Κελαινέγχης, ἐ@, ὁ, ἡ, *qui nigram ac funestam hastam habet* : Epith. Martis, qui propter cædes quas facit, homines *atratos* incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφέϊ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έ@, ὁ, ἡ, *nubium obfuscator* : ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφ@, τὸ, *nubes*.

Κελαινῆ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, *niger* : qu. μελαινὸς, ἡ, όν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo* : à præced.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum*, vel *corpus habet* : vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΥΖΩ, *cum strepitu fluo* : f. σω. p. κα. qu. à κέλαδος, *strepitus*, & ῥύω, seu ῥέω, *fluo* : hinc κελάρυξις, εως, ἡ, *murmur*, *strepitatio*.

Καλαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. præced.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. κέλομαι, *hortor* : f. κελήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα; *poculum* : an à χέειν λειβὴν, id est, *libamen fundere* ?

ΚΕΛΕΟΣ, ȣ, ὁ, *avis pernicissima*; *galgulus* : qu. à κέλλω, *celeriter curro*.

Κέλεσθε, *jubete*, 2. pl. præs. imperat. verbi κέλομαι.

Κέλευ, pro κέλευε, *jube*, præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, quod vide.

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, *viæ*, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ȣ, ἡ, *via* : qu. ab ἐλεύθω, *venio*.

Κέλευσε, 3. sing. a. 1. act. à κελεύω, *jubeo*, quod vide.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, *CELEUSMA*, *clamor hortatorius nautarum* : &

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum* : à κελεύω, quod vide.

Κελευστὴς, ȣ̃, ὁ, *hortator*; peculiariter *qui* κέλευσμα *canit* : ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευστιάω, idem quod sequens.

Κελεύω, *jubeo*, *hortor* : f. εύσω. p. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κέλευσον, άτω. a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, *hortor*.

ΚΕΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος,) *CELES*, *equuus desultorius*. Est & *navis minoris* genus, *CELOCEM* vocant : utrumque qu. à κέλλω, *celeriter moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi inus. κελέομαι, idem quod κέλω, *jubeo*.

Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi.

Κελητίζω, *equito*, *celete equo vehor*, *equum desultorium ago*. Them. κέλης, ητος, ἡ, *equus desultorius*.

ΚΕΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω. *appello*, *pervenio ad portum* : a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα, sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, *hortarer*, præs. opt. &

Κελόμην, imperf. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.

Κελύφη, τὰ, nom. plur. à

Κέλυφ@, ε@, τὸ, *putamen*, *cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor* : f. κελήσομαι, ab inusit. κελέομαι. qu. à καλῶ, *voco*. Hinc κελεύω, *jubeo*. κέλευσμα, ατος, τὸ, *clamor adhortatorius nautarum*, *mandatum*.

Κεμὰς, άδος, ἡ, *hinnulus cervi* : qu. ἀπὸ τȣ̃ κοιμᾶσθαι, *quod adhuc in spelunca dormiat*.

ΚΕΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas* : qu. à κεῖειν, *secare*.

Κενεαυχὴς, έ@, ὁ, ἡ, *vana jactans* : à κενὸς, *vacuus*, & αὐχέω, *glorior*.

Κενεὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à

Κενεὸς, Poët. & Dor. pro κενὸς, ȣ̃, *inanis*. κενεὰ πνεῖν, *inania spirare*; id est, *inanem & gloriâ vacuam vitam degere*.

Κενεόφρονι, dat. sing. à

Κενεόφρων, ὀν@, ὁ, ἡ, *stultus* : à κενὸς, *inanis*, & φρὴν, *mens*.

Κενεῶνα, acc. sing. à κενεὼν, ῶν@, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Κενεώτερον, *vanius*, comparat. à κενὸς, *vanus*.

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria* : &

Κενόδοξ@, ȣ, ὁ, ἡ, *inanis gloriæ cupidus* : ex κενὸς, *inanis*, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

ΚΕΝΟΣ, ἡ, ὸν, *vacuus*, *inanis*. εἰς κενὸν, *frustra* : qu. ab ἰνέω. Hinc κενόω, *vacuo*, *exinanio*.

Κενοτάφιον, ȣ, τὸ, *CENOTAPHIUM*, *inane* sive *honorarium sepulchrum* : expon. etiam *simulachrum* seu *imago*, 1 Reg. c. 19. Ex κενὸς, *inanis*, & τάφ@, *sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio* : f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, *vanitas* : à κενὸς, *vacuus*.

Κενόφρων, ον@, ὁ, ἡ, Poët. *vana cogitans*, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, *mens*.

Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus* : à κενὸς, *vanus*, & φωνὴ, *vox*.

Κενόω, ῶ, *exinanio* : f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. a. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis*.

Κένσαι, *stimula*, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, *stimulare*, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντησαι poni

a. 1. im-

a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii à κέντω formant. f. κένσω. a. 1. ἔκλενσα, idem quod κεντέω.

Κέντασε, Dor. & Ion. pro ἐκέντησε, *punxit*. Th. κεντέω, *pungo*: f. ήσω.

Κένταυρος, ου, ὁ, ἡ, *CENTAURUS*; item *signum cœleste*: ex κεντέω, *pungo*, & ταῦρος, *taurus*.

ΚΕΝΤΕ'Ω. *pungo*, *stimulo*: f. ήσω. p. κεκέντηκα. Dicitur & κεντόω· qu. à κέω, *findo*, & ἐντὸς, *intus*. Hinc κέντρον, ου, τὸ, *stimulus*. κέντρων, ωνος, ὁ, *cento*.

Κέντορες, *stimulatores*: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.

Κεντρηνεκέας, acc. pl. à

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ. ἡ, *stimulis agitatus*: ex κέντρον, *stimulus*, quod à κεντέω, *pungo*, & εἴκω, *cedo*.

Κέντρον, ου, τὸ, *stimulus*, *calcar*; item *CENTRUM*. Th. κεντέω, *pungo*.

Κέντρων, ωνος, ὁ, *CENTO*, *vestis è variis panniculis*, *ac diversis coloribus consarcinata*: ab eod. th.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, *centurio*, vox origine Lat. à *centum* dicta.

Κεντῶν, *pungens*, præs. part. act. à κεντέω, quod vide.

Κέονται, *jacent*, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέοντο, Ion. pro ἐκεῖντο, 3. pl. imperf. & κέοιτο, 3. sing. opt. q. à κέομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam marina levissima*; item *homo levis*, *stolidus*.

Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, *cornua*. Th. κέρας.

Κεράεσσιν, *cornibus*, dat. pl. Ion. pro κέρασι. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.

Κεραία, ας, ἡ, *cornu*; *antenna*; item *virgula inflexa*: tum *punctulum supra literam*. κεραῖαι, etiam sunt *apices eminentes in aliquâ re*. Th. κέρας, *cornu*.

Κεραΐζετον, *scindebant*, 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, *cornibus dissipo*; item *vasto*, *exscindo*, *deleo*. Them. κέρας, quod vide.

Κέραιρε, *misce*, præs. imperat. à

Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, *misceo*: f. κεράσω.

Κεραΐς, ίδος, ἡ, *perditrix*, *vastatrix*; peculiariter verò *vermis cornu infestans*: à κεραΐζω. quod vide.

Κεραμεῖ, dat. sing. à κεραμεὺς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, *ars figuli*, *figlina*. Th. κέραμος, quod vide.

Κεραμεὺς, έως, & Att. έως, ὁ, *figulus*: hinc κεραμεικός, *figulinus*. Th. κέραμος, quod vide.

Κεραμήϊος, Ion. pro κεραμεικός, *figulinus*: ab eod. th.

Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, *fictilis*, e: &

Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora*; *urceus fictilis*: à

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis*; *testa*, *tegula*; *vas fictile vel aliud*; *crater lapideus*: qu. à κέω, *uro*, & ἔρα, *terra*. Hinc κεράμιον, ου, τὸ, *vas fictile*. κεραμὶς, ίδος, ἡ, *tegula*. κεραμεὺς, έως, ὁ, *figulus*. κεραμεῖον, ου, τὸ, *figuli officina*. κεραμεύω, *fingo*.

Κεράμῳ, dat. sing. à præced.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, seu κεραννύω & κεράω, *misceo*: f. άσω. præs. part. κεραννὺς ύντος, p. κεκέρακα. a. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω perf. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκεράσθην, & ἐκράθην. f. 1. pass. κεκρασθήσομαι, & κραθήσομαι. Hinc κρᾶσις, εως, ἡ, *mixtio*, *mixtura*. κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. κιρνάω, Poët. *misceo*. ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, *sincerus*, *purus*. σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio*. ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies*. ἄκρατος, ου, ὁ, ἡ, *purus*, *impermixtus*. εὐκρασία, ας, ἡ, *bona temperies*. Eustath. à κέρας, derivat.

Κεραοὶ, *cornutæ* nom. pl. à

Κεραὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *cornutus*: à

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu*: qu. à κάρα, *caput*, cujus est ornamentum. Hinc κερατώδης, εος, ὁ, ἡ, *cornutus*. κεράτινος, ου, *corneus*, *ex cornu factus*. κερατίνη, ης, ἡ, *buccina*. κεράτιον, *corniculum*; item *siliqua*. βούκερως, ω, καὶ ατος, ὁ, ἡ, *bubulis cornibus præditus*. μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, *unum cornu habens*.

Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS arbor*, à Cerasunte urbe. τὰ κεράσια, *fructus cerasi*. Hinc Angl. Cherries.

Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES*, *serpentis genus*: à *cornibus* dictum; item *vermiculus ficus infestans*. Th. κέρας, *cornu*.

Κεράσω. *miscebo*, & per Sync. κεράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, *misceo*.

Κεράτιον, ου, τὸ, *siliqua*: à κέρας, quia est *corniculata*. Sic κεράτια, ων, τὰ, *siliquæ*, seu *folliculi fabarum*, &c.

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto*: f. ίσω. Th. κέρας, *cornu*.

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ, ἡ, *fulmine ictus*: à κεραυνὸς, *fulmen*, & βλητὸς, quod à βάλλω, *jacio*.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fulmen*: qu. à κείρειν καὶ αὔειν, quia *scindit* & *urit*. Hinc κεραυνόω, *fulmino*. τερπικέραυνος, ου, ὁ, *fulmine gaudens*.

Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino*: à præced.

Κεραυνωθέντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

Κεράω, *misceo*: vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS*, *canis infernus*: q. κρεοβόρος, à κρέας, *caro*, & βορὸς, *vorax*.

Κερδαίνω, *lucror*, *lucrifacio*: præs. part. κερδαίνων, οντος. f. κερδανῶ, & κερδήσομαι,

perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. pass. κερδηθήσομαι. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*
Κερδαλέη, ης. ἡ, *vulpina pellis* : à κερδὼ, *vulpes*, quod vide : sed
Κερδαλέος, ου, *lucrosus, utilis.* Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*
Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *vulpina mente praeditus* : à κερδαλέος, *astutus*, & φρὴν. Vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes*, & λέων, *leo*, & φρὴν, *mens.*
Κερδαλεώτερον, *quaestuosius, utilius*, compar. à κερδαλέος, ου, *lucrosus*, quod vide.
Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, *quaestum faciemus*, 1. pl. f. verbi κερδαίνω, *lucror* : f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*
Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. &
Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror*, quod vide.
Κέρδιον, *utilius* : à
Κερδίων, ονος, ὁ, ἡ, *quaestuosior, utilior* ; item *versutior* : &
Κέρδιστος, ου, superlat. *utilissimus* ; item *versutissimus* : à
ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum* : q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat* ; item *astutia, versutia.* Hinc κερδαλέος, ου, *lucrosus, quaestuosus.* κερδαίνω, *lucror, quaestum facio.* αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *turpi lucro deditus.*
Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia, calliditas, dolus* : à praeced.
Κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes* : ab eod. th.
Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέρα, *cornua* : &
Κέρεος, Ion. pro κέρατος, gen. à κέρας, ατος, αος, ως, τὸ, *cornu.*
Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.
Κερκινὶς, ἡ, nomen mulieris.
ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius*, vel *tela* ; quia ad *pulsandum* idonea, qu. à κέρκω.
Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS, simia caudata.* πίθηκος κέρκον ἔχων, *cluna simia* : à clunibus tritis sic dicta.
ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, *cauda* ; item *membrum virile.* Hinc κέρκωψ, ωπος, ὁ, *caudatus* ; item *astutus.*
Κερκυραῖος, ου, *CORCYRAEUS.*
Κέρκουρος, ου, ὁ, *genus navigii brevioris* ; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* insulâ : vel pro κέρκουρος, ut potius scribitur : q. d. *caudata navis* : ex κέρκος, & οὐρὰ, *cauda.*
Κέρκω, idem quod κρέκω.
Κέρκωψ, ὁ, *caudatus, versutus.* Κέρκωπας, enim improbos homines fuisse aiunt. Th. κέρκος, *cauda.*
Κέρμα, ατος, τὸ, *segmentum aeris, numulus* : à κείρω, *seco.*
Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, *numularius, collybista* : à praeced.

Κέρνος, *vas fictile*, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitae ritibus ad sacra deferebant : quos ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος dici potuit, à κεραννύω, quod varia in eo *miscerentur.*
Κεροίαξ, ακος, ὁ, *antennae extremitas, antennae cornu* : ex κέρας, *cornu*, & οἴαξ, *temo navis.*
Κερουχὶς, ίδος, ἡ, *cornigera*. ἡ κέρατα ἔχουσα.
Κερόωντο, *miscebant*, Ion. & Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo* : f. κεράσω.
Κέρσαι, *totondisse*, a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ, & Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.
Κέρσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide κέρσαι.
Κέρτομα, *convitia.* nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ, ἡ, *mordax, cavillatorius* : &
Κερτομέω, f. ήσω, *convitior* : ex κείρω, *tondeo*, vel potius κέαρ, *cor*, & τέμνω, *scindo* ; p. m. τέτομα.
Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à
Κερτόμιος, ου, *cor scindens, mordax* : vide κερτομέω.
Κέρχνος, ου, ὁ, *asperitas quaedam gutturis quae instar granorum milii sentitur* ; item apud Ion. *milium* : vide κέγχρος. At
Κερχνὸς, ἡ, ὸν, *durus, asper* : qu. à
ΚΕ'ΡΧΩ, *exaspero.* κέρχνος, ου, ὁ, *asperitas gutturis* ; item *milium.* κέρχνη, *puls e milio.*
Κερῶ. *tondebo*, f. verbi κείρω · unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.
Κέσκετο, Ion. & Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*
Κεστὸς, οῦ, *acu pictus* : à κεντέω, *pungo.*
ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est *genus teli militaris, sudes* : q. à κάω, *uro* ; item *sudis* piscis. Sunt qui exponunt *malleum.*
Κεστρεὺς, *mugil* : quod teli modo intret adulteros. qu. à κέστρα. Juvenal. Satyr. x.
ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *herba quaedam, botonica.*
Κεστρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum sine ferreâ cuspide* : an à κάω, *uro* ? Th. κέστρα, *teli genus.*
Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto, tego* : in imperf. ἐκεύθανον.
Κεῦθε, praes. imperat. κεύθει, 3. sing. praes. à κεύθω, *occulto.*
Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda, penetrale* : ab eod. th.
Κεύθῃς, 2. sing. praes. sub. à κεύθω, *occulto.*
Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à κεῦθμα, ατος, τὸ, ejusd. th.
Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat* ; *latibulum, latebra* : à

ΚΕΥ'ΘΩ,

ΚΕΥ'ΘΩ, *occulto, abſcondo*. f. σω. p. κέκευθα. q. à κέω, *jaceo*. hinc κευθμὸς, *latebra, latibulum*. κεῦθος, τὸ, idem.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, *caput* : item *ſumma, vertex*. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφαλαιόω, ῶ, *ſummatim repeto*; item *caput ferio, vulnero* : f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα· &

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, *ſumma* : à

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, *caput* : gen. pl. Ion. κεφαλέων. dat. pl. κεφαλῆφι. Hinc κεφάλαιον, *caput, capitulum* : κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, *ſummarius, capitalis*. κεφαλαιωδῶς, *ſummatim*. κεφαλαιόω, ώσω, *ſummatim attingo, in ſummas redigo* : ἀνακεφαλαιόω, *ſummatim repeto*. ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *ſummaria repetitio*. περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea, caſſis*. ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, *ſine capite, ſine principio, imperfectus*. βουκέφαλος, ου, ὁ, *equus Alexandri magni*.

Κεφαλὶς, ίδος, idem quod εἴλημα, ατος, τὸ, *volumen* : à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, *CEPHALUS* piſcis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφάλῳ, dat. ſing. à Κέφαλος, ου, ὁ, nomen viri.

Κέχαδα, ας, ε, perf. m. verbi χάζω, *recedo*: item *hio, capax ſum*. a. 2. ἔχαδον. f. 2. χαδῶ.

Κεχάδοντο, Ion. Diaplaſiaſm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejuſd. verbi.

Κεχανδότα, *hiantem, capientem*, acc. ſing. præt. m. Poët. Pleonaſm. à κέχανδα, præt. m. pro κέχαδα. p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω. quod vide.

Κέχαρα, *gaviſus ſum*, præt. m. verbi χαίρω, *gaudeo* : f. χαρῶ. p. κέχαρηκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ου, *infenſus*, perf. part. paſſ. à χαράσσω, *ſculpo* : f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα, *gaviſus ſum*, perf. act. nam à χαίρω, f. χαρῶ fit præſens χαρέω, f. ήσω. perf. paſſ. κεχαρημένος, *lætus*.

Κεχαρηότα, *gaaviſum* : q. à χαρέω, f. ήσω. p. κεχάρηκα. unde fit part. κεχαρηκὼς, & per Craſin Ion. κεχαρηὼς, ότος. refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Ion. Diaplaſiaſm. pro χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, *gaudeo*.

Κεχάρητο, *lætatus eſt*, 3. ſing. pluſq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, à χαρέω, pro χαίρω.

Κεχαρηὼς, ότος, *gaviſus*. vide κεχαρηότα.

Κεχαρισμένος, ου, perf. part. paſſ. unde κεχαρισμένε, *chariſſime*, vocat. ſing. à χαρίζομαι, *gratificor* : f. ίσομαι, perf. paſſ. κεχάρισμαι. Th. χάρις, *gratia*.

Κεχαρισμένως, adv. *gratè, acceptè, jucundè*. vel *ad gratiam, ad voluptatem*, à præced.

Κεχάρισαι, 3. ſing. perf. paſſ. vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus, gratiâ ornatus* : à χαριτόομαι, *gratiâ afficior, gratiam accipio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

Κεχαροίατο, *gaviſi fuiſſent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χάροιντο. Tum Poetæ etiam perfecti augmentum aoriſtis ſecundis præcipuè tribuunt : & formant Iones 3. pl. à 3. ſing. ante το, vel ται, α inſerentes. Eſtque à χαίρω, *gaudeo* : f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, *gaviſus ſum* : a. 2. m. Ion. pro ἐχαρόμην. vide præced.

Κεχείμανται, *fluctuant*, 3. pl. perf. paſſ. verbi χειμάζω, *fluctibus agito, jacto* : f. ανῶ. p. κεχείμαγκα, perf. paſſ. κεχείμασμαι, νσαι, νται.

Κέχηνα, *hiavi*, præt. m. ind. & hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. præt. m. *hians, hiſcens, os aperiens*, in nom. pl. κεχηνότες, *hiantes*, ſive *ſtulti*, qui frequenter *hiare* ſolent : à χαίνω, *hiſco* : quod vide.

Κέχλαδα, præt. m. &

Κεχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, *ſibilo* : f. σω. a. 2. ἔχλαδον, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, *tepefacio* : f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, *delitiis abundans*, perf. part. m. verbi χλιδάω, *luxui deditus ſum*. Th. χλίω, *delitiis frango*.

Κεχολωμένος, *iratus*, perf. part. vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, *mox ſuccenſebis*, Ion. pro κεχολώσῃ, 2. ſing. paulò poſt f. &

Κεχολώσεται, *mox ſuccenſebit*, 3. ſing. paulò poſt f. verbi χολόω, *iraſcor* : f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. paſſ. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, *bilis*.

Κεχολῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. inf. paſſ. ejuſd. verbi.

Κέχρημαι, σαι, ται, *mutuatus ſum*, perf. ind. paſſ. &

Κεχρημένος, ου, perf. part. paſſ. *ab oraculo prædictus* : *egens*, à χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, *utor, oraculum conſulo* : Th. χράω, *commodo, oracula edo*.

Κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promiſſus*, perf. part. paſſ. à χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitùs admoneo* : f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, *nominatus fui*. a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα, τὸ, *res, negotium, oraculum*.

Κεχρήσεται, 3. ſing. paulò poſt fut. à χρήζω, *indigeo* : f. σω. perf. paſſ. κέχρησμαι, σαι. Th. χρεία, *indigentia*.

Κέχρησθε, 2. pl. perf. paſſ. verbi ejuſd. & th.

Κέχρισμαι, perf. paſſ. à χρίω, *ungo* : f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. ſing. & κέχυνται, *confunduntur*, 3. pl. perf. paſſ. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. κεχυμένος, ου, *effu-*

ϰ, *effusus*, perf. part. pass. à χεύω, vel χύω, *fundo*. Th. χέω, idem.

Κέχυτ' qro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel pro

Κέχυται, 3. sing perf. vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεισαν, *cesserant*, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi χωρέω, *cedo*, *eo*: f. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, *sejuncti sunt*, Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. pl perf. pass. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, *separo*. Th. χωρὶς, *seorsum*.

Κεχωρισμένος, η, ον, *separatus*, *distans*, perf. part. pass. ab eod. verbo & th.

Κεχωσμένος, η, ον, *aggestus*, *defossus*, part. præt. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, & per Epenth. κείω, *findo*, *jacere cupio*: unde & κεῖμαι, *jaceo*. Est & κέω, *uro*, vide καίω.

Κῆ, Ion. pro πῆ, *quo*.

Κῆαι, *accendisse*, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro*, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1 part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ϰ, ὁ, *animal è simiarum genere*.

Κἠγὼ, ut & κηγὼν, Dor. pro ϰ) ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ desertâ, ubi *Cedar* Ismaelis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, *torquebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi κήδω, quod vide.

Κήδε pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, *cura*.

Κήδει, *lædit*, 3. sing. præs. act. à κήδω, *ango*. præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, *cura*.

Κηδεία, ας, ἡ, *funeratio*, *parentatio*, *sepultura*. Th. κῆδος, *exequiæ*, *cura*.

Κήδειος, ϰ, *cujus curam gerimus*, *charus*, *amicus*: ab eod. th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, ονος, ὁ, *curator*, *sollicitus*. Th. κῆδος, τὸ, *cura*.

Κεδεὸς, ϰ, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. à κήδομαι, *curam gero*. κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. ejusd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κηδεστὴς & κηδευτὴς, ϰ, ὁ, *qui curam alicujus gerit*, item *gener*, *socer*, *frater uxoris*. Th. κῆδος, τὸ, *cura*, *affinitas*.

Κηδεύω, f. εύσω, *curo*, *funero*: &

Κηδέω, *curo*, *curam gero*. f. έσω. & ήσω. Th. κῆδος, *cura*, *exequiæ*.

Κήδιστος, ϰ, *familiarissimus*, superlat. à κῆδος.

Κήδομαι, f. ήσομαι, *curo*, *sollicitus sum de aliquâ re*, *satago*. item *mæreo*, *molestiâ afficior*: item *exequias alicujus curo*. Th. κῆδος, *cura*, *mæror*, *funus*.

Κηδομένη, *curans*, præs. part. f. g. præced.

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura*, *sollicitudo*: hinc κηδέω, *curo*, *curam gero*. κήδομαι, idem. κηδωλὸς, ϰ, *sollicitus*, *anxius*. ἀκηδὴς, έος, ὁ, *nullam curam gerens*.

Κήδω, *mærore afficio*, *ango*, *lædo*: inde κήδων, *affligens*, præs. part. à præced.

Κἤδωκε, & *dedit*, pro ϰ) ἔδωκε.

ΚΗ'ΘΙΟΝ & κηθάριον, ϰ, τὸ, *vasculum*, *in quod suffragia seu sortes conjiciebantur*. Ion. pro χύτιον à χεῖσθαι. sic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergò à χῶ, *capio*.

Κἤκ, Dor. pro ϰ) ἐκ.

Κἤκα μὴ ἀποθάνω, Dor. pro ϰ) εἰ κα μὴ ἀποθάνω, *etsi non moriar*.

Κήκιε, Poët. Anadiplasiasmo pro κίκιε, & hoc pro ἔκιε, verbi κιέω, vel κίω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. à κηκίω, *salio*. Th. κίω, *eo*, *vado*.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, *nidor*, in altum velut saliens. item *galla*, quia è quercu subito κηκίει, id est, *prosilit*: ab eod. th.

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ϰ, τὸ, *telum*. Ion. pro ξύλον, *lignum*.

Κηλὰς, *hiberna dies*, *nubes*, *capra*, *vulpes*.

ΚΗ'ΛΑΣΤΡΟΣ, *arbor*, *ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt*: ut Juniperus, ilex, &c. κηλάστροι, *arbores quædam agrestes*; item *vasa pastoralia*.

Κήλεος & κήλειος, *urens*, *splendens*: q. à καίω, *uro*.

ΚΗΛΕ'Ω, *mulceo*, *decipio*. f. ήσω. sed

Κηλέῳ. dat. sing. à κήλεος, ϰ, *calidus*. Th. καίω, *uro*.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *tumor scroti*, *ramex*.

ΚΗΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *macula*, *nævus*, *ulcus*: q. *ustione facta macula*: à καίω, *uro*.

Κῆλον, ϰ, τὸ, *jaculum è ligno*, Ion. pro ξύλον. sed

Κηλὸν, *siccum*: à κάω, *uro*.

Κηλόω, *precor*. Puto Poëticum esse pro κηλέω, ut sit *Deum mulcere precibus*.

Κηλώνιον, ϰ, τὸ, *instrumentum*, *quo aqua è puteis hauritur*.

Κἠμαυτὸν, Dor. pro ϰ) ἐμαυτὸν, & *me ipsum*.

Κἠμὲ, Dor. pro ϰ) ἐμέ.

ΚΗΜΟ'Σ, ϰ, ὁ, *CAMUS*, *fræni genus*, *fiscella è viminibus plexa*. Haud malè à κάμπτω, quia est *flexilis*.

Κἠν, Dor. pro ϰ) ἐν. sed κ' ἤν, pro ϰ) ἤν.

Κῆνσος, ϰ, ὁ, *census*, hoc est, æstimatio bonorum: vox origine Latin.

ΚΗ͂Ξ vel κῆυξ, *avis quædam*, *larus*. quidam κέπφον, exponunt.

Κἠξαπίνης, Ion. & Dor. ex ϰ) ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repente*.

Κἤπε, Dor. pro ϰ) εἶπε.

Κἤπει, Dor. pro ϰ) ἐπεὶ. & *postquam*.

Κἤπειτα, Dor. pro ϰ) ἔπειτα, & *postea*.

ΚΗ͂ΠΟΣ, ϰ, ὁ, *hortus*, *pecten*, *pubes muliebris*. Hinc κηπουρὸς, *hortulanus*. κηπουρέω, *hortum colo*: ex ὖρος, *custos*, & κῆπος. Est & κῆπος, *animal simile simiæ*.

Κηπουρὸς, vide in præced.

ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, *sors*, *fatum*, *mors fatalis*. Hinc ἀκήριος, & ἀκήρατος, ϰ, ὁ, ἡ, *immortalis*, *incorruptus*: at

Κῆρ,

Κῆρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, *COR*.
Κῆρα, acc. sing. &
Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, *sors*.
Κηρεία, ας, ἡ, *fascia* propriè *sepulchralis*, quæ & κειρία & κηρεία· à κὴρ, *mors*.
Κηρεσιφόρητος, ου, ὁ, ἡ, *fatis agitatus*, vel *advectus*: à φορέω, *agito*, *fero*, & κὴρ, *sors*.
Κηρίον, ου, τὸ, *favus*: à κηρὸς, *cera*.
Κηριτρεφέων, gen. pl. à
Κηριτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*, q. d. *fato nutritus*: à κὴρ, *fatum*, & τρέφω, *alo*.
Κηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, *cera ligatus & compactus*: ex κηρὸς, *cera*, & δέω, *ligo*.
Κηροδομοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à κηροδομέω, *cellas cereas struo*. quod ex κηρὸς, *cera*, & δομέω, idem quod th. δέμω, *struo*.
Κηρόθι, *ex corde*, adv. κέαρ, contract. κῆρ, *cor*.
ΚΗΡΟ'Σ, ου, ὁ, *CERA*. quia κηχόμενος ῥεῖ. Hinc κηρόω, *cerâ obduco*. κηρωτὸς, οῦ, *ceratus*: κήρινος, ου, *cereus*. κηρίον, ου, τὸ, *favus*.
ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *folliculi fabarum*. q. à κείρω, quia *resecantur*.
Κήρυγμα, ατος, τὸ, *prædicatio*: à 1. perf. perf pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco*.
Κήρυκε. nom dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Ion. à κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.
Κηρύκειος, ου, *ad præconem pertinens*. Th. κήρυξ, *præco*.
Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus*: à præced.
Κήρινθος, *CERVNTHVS*, nomen propr.
ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, *præco*. q. à κράζω, *clamo*. vel à γῆρυς, *vox*. Hinc
Κηρύσσω, *prædico*, *publico*, *celebro*. imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. f. ύξω. p. κεκήρυχα. a. 1. ἐκήρυξα. perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἐκηρύχθην. a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, έντος. f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ῃ, εται. Th. κήρυξ, *præco*.
Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. &
Κηρυχθῆναι, a. 1. inf. pass. à κηρύσσω, quod vide.
Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ· à κηρὸς, ὁ, *cera*.
Κήτειος, ου, *cetaceus*, exponitur & *magnus*: à
ΚΗ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETVS*, *balæna*: q. à κεῖμαι, quia *jacet* ut moles. κητεία, *locus*, *ubi tales pisces capiebant*.
Κητὼ, όος, ἡ, nomen mul.
Κεὖ, Dor. pro καὶ εὖ, *& benè*.
Κήϋκα, acc. sing. à
Κήϋξ, υκος, ὁ, nomen regis.
Κῆφ' ὅτι, Dor. pro καὶ εἶφ' ὅτι, & εἶφ' pro εἶπε, *dixit*.
Κῆφα, Dor. pro καὶ ἔφη. vel καὶ εἶπα.
Κηφᾶς, ᾶ, ὁ. nomen Apostoli. Syr. *Petrus*.
ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *fucus*: ex apum genere. dat. pl. κηφήνεσσι, pro κηφῆσι,
Κῆφθα, Dor. Ion. & Æol. pro καὶ ἥφθη, *accensa est*, 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω· *accendo*. quod vide.
Κηφισσίδι, dat. sing. à Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, *Cephisis*, lacus.
Κῆχος, Dor. pro πῶχος, à πῆ, *quo*?
Κηώδης, εος, ὁ, ἡ, &
Κηώεις, εντος, *benè olens*, *fragrans*: à καίεσθαι, quia odoris causâ *accenduntur*.
ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *cui scoria immixta est*. Metaph. *non sincerus*, *fucatus*. q. à κίβδης, quod vide. superlat. κιβδηλότατος. ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, *purus*, *sincerus*.
Κίβδης, *lutum*, nempe *metallorum scoria*, item *improbus*.
ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, εος, ἡ, *pera*, *sacculus*: ubi κεῖται βόσις, ubi *victus reconditur*. Hinc & κίβος, *arca*.
ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ*, & *genus poculi*, quod ex illo fructu fieri cœptum.
ΚΙΒΩΤΟ'Σ, οῦ, ἡ, *arca*, *cista*, *capsa*. q. à κίβος, vide in κίβισις.
Κιγκλίζευ, 2. sing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζου, *movebaris*, à
Κιγκλίζω, *agito*. Dor. pro κινέω· à κίγκλος, quod vide.
Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis*. Them. κλείω, *claudo*.
ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*, quæ & κιγκαλος dicitur ex eo, quia crebro caudam κινεῖ, *movet*. hinc κιγκλίζω, *agito*.
ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius*: scribitur & κίταρις.
ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*: aliter κίδαφος· vide κίναδος.
Κίε, Ion. pro ἔκιε, imperf. vel a. 2. verbi κίω, *eo*, *accurro*, per Metath. pro ἵκω.
ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*. κίθαρις, εως, ἡ. idem. *lyra*. κιθαρίζω, *citharâ ludo*. κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*. & Hinc Angl. **Gittern, & Cittern.**
Κιθάριζεν, *personabat*, 3. sing. imperf. Ion. à
Κιθαρίζω, *citharâ cano*. f. ίσω. a. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθάρα, *cithara*.
Κίθαρις, vide in κιθάρα, *cithara*.
Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *CITHARISTA*. in pl. οἱ κιθαρισταί. &
Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulsandi citharam*: à κιθάρα, *cithara*.
Κίθαρος, ου, ὁ, *piscis citharus*. Apollini sacer. q. à κιθάρα.
Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, *CITHAROEDVS*: ex κιθάρα, & ᾠδὸς, *cantor*. Them. ἀείδω, *cano*.
Κιθάω, *citharœdum facio*. Comicè ficta vox à κιθάρα.
Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, quod vide.
ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, *CICI*, plantæ nomen. Lat. *ricinus*.
ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNVS*, *cirrus*: q. à κυκᾶν, *confundere*.

KIKKABAΥ, *vox noctuarum.*
Κικκάβη, κόραξ, *noctua*, *CICUMA* : à præced.
Κικκὸς, ȣ, ὁ, *gallus* : videtur à sono ita dici. & Angl. chick.
Κικλήσκουσ', pro κικλήσκουσα, *vocans*, præs. part. f. g. à
Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, *voco.*
ΚΙ'ΚΥΣ, υ&, ἡ, *vires*, *robur*. qu. à κίω, *moveo.*
Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice* filio Phœnicis: &
Κιλίκιον, ȣ, τὸ, *CILICIUM*, *vestis ex hircis Ciliciæ villosioribus* : à
ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, ἡ, *Ciliciâ oriundus.*
Κίλλα, ης, ἡ, nomen propr. regionis.
ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, *ligna, quibus defessi clypeos sustentabant* : à κιλλὸς, quod vide, & βάσις, *asinina basis*, quæ aliquid sustinet instar asini.
ΚΙΛΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *asinus* apud Dores.
ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, vel ut alii κιμβαρικὸν, & κιμβερικὸν, *vestimenti pretiosi genus*: an à *Cimbriâ* aut *Cimmerio* oppido Asiæ?
ΚΙ'ΜΒΗΞ, seu κίμβιξ, κος, ὁ, *animalculum è vesparum*, *vel apum genere* ; item *parcus*, *sordidus.*
ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, *CIMOLIA*, *terra*, ex insulâ Cimole.
ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus* ; item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, & generaliter, *fœtor*, qu. à κυνῶν βρῶσις.
Κιναβράω, *oleo*, *fœteo*. à præced.
ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, & ȣ, ὁ, *vulpes*, apud Siculos; *astutus*. qu. à κινεῖσθαι ἄδην. Est & κίνδαρος, *vulpes* : & κιδάφη, & κίδαφος.
Κινάμωμον, ȣ, τὸ, *cinamomum* vide κιννάμωμον.
ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *clavus*, *paxillus* : q. à κινεῖν, quoniam *mobilis.*
Κίνδαξ, *agilis*, *mobilis* : à κινέω, *moveo.*
Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum*, *facinus audax* : à perf. pass. seq.
Κινδυνεύω, *periclitor* : f. εύσω. p. κεκινδύνευκα. à
ΚΙΝΔΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *periculum*: q. à κινῶ. & δέος vel δύω, *movet enim metum* & *mergi* facit; vel ἀπὸ τȣ̃ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores* sc. *excitans*. Hinc κινδυνεύω, *periclitor* κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, *periculosus*. ἀκίνδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, *vacuus à periculis*. ῥιψοκίνδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui se in pericula præcipitat.*
Κινείσθω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à κινέω, *moveo.*
Κινεῦ, Dor. & Æol. pro κινȣ̃, *move*, præs. imperat. pass. à
ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*. f. ήσω. p. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα. a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η, Hinc κίνησις, εως, ἡ, *motus*. κινητὴς, ȣ̃, ὁ, *motor*. ἀκίνητος, ȣ, ὁ, ἡ, *immobilis.*

Κινηθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. præced.
Κινηθμὸς, ȣ̃, ὁ, *motus*. Poët. pro κίνησις, Th. κινέω, *moveo.*
Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusdem verbi.
Κινητὴρ, γᾶς, *quassator terræ* : Periphrasis Neptuni.
Κινητικώτατα, pl. num. n. g. superl. grad. à κινητικὸς, ȣ̃, *movendi vi præditus*. Th. κινέω.
ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ.*
ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgo κόκκινον, *rubia.*
ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *exemplar*, *proplasma recens editum.*
ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, *CINNAMOMUM.*
Κινȣ̃σης, gen. sing. f. g. præs. part. act. à κινέω, *moveo*. f. ήσω. præs. part. κινέων, ȣ̃σα, ον.
Κίνυμαι, idem quod κινέω, *moveo*, *agito* : in præs. pass. κίνυμαι, *moveor* : unde κίνυντο, in 3. pl. imperf. Ion.
Κινύρα, ας, ἡ, *cithara* : q. ἀπὸ τȣ̃ κινεῖν τὰ νεῦρα· à
ΚΙΝΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor*, *lugubri voce queror.*
Κινυρὸς, ὰ, ον, *lamentabilis*, *querulus*, *funestus* : à præced.
Κιοίτην, irent, 3. dual. opt. à κίω, *vado.*
Κίον', pro κίονα, acc. sing. &
Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna.*
Κιȣ̃σαι, *euntes*, nom. pl. part. præs. f. g. à κίω, *eo*. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἰὼν, ἰȣ̃σα, ab εἶμι, *eo.*
ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.
Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, *CIRCE*, nomen sagæ.
ΚΙ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, *CIRCUS*, *CIRCULUS*; *locus in orbem rediens*. Est & *species accipitrum* : unde fortasse Angl. Quirk.
Κίρνα, Ionicè, pro ἐκίρνα, 3. singul. imperf. à
Κιρνάω, *misceo* : f. ήσω. Th. κεράννυμι, seu κεράω, idem.
Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.
Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, quod vide.
Κίρραθεν. ἐκ τῆς Κίρρας, è *Cirrhâ.*
Κιῤῥὶς, *species accipitris & piscis* : à κιῤῥȣ̃ *colore.*
ΚΙῬῬΟ'Σ, ȣ̃, *fulvus* seu *gilvus* : qu. à καίω, *uro.*
ΚΙΡΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *varix*, *cum venâ à multo sanguine dilatatur* : qu. à κιῤῥȣ̃ *colore*: dicitur & κρισσός.
ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, *vermis*, *qui in ligno*, *frumentove*

tove nascitur. Hinc ἄκιος, *non corrosus à vermibus*. Est &

Κὶς, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ, & Att. κίττα, ης, ἡ, *pica*, *avis garrula*, *gulosa*, &c. Et sumitur pro *fastidio ciborum & appetitu absurdorum*, & pro *malaciâ*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro*, *cupio*, *concipio*: à præced.

Κίσσηρις, ιος, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à *verme* perrosus. Th. κὶς, *vermis*.

ΚΙΣΣΟ'Σ, & Att. -ττὸς, ȣ̃, ὁ, *hedera*: hinc κισσήρης, *hederâ redimitus*.

Κισσοφορὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui capite gestat hederam*: à præced.

Κισσύβιον, ȣ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*. Th κισσὸς, *hedera*.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA*, *capsa*, ex *vimine* propriè: qu. à κεῖσθαι.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, seu *malus Medica*.

Κίτριον, sc. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττὸς, *hedera*: vide κισσὸς. at

Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus*, *a*, *um*, Laconicè.

Κιττῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτών, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio*, *assequor*: f. ήσω. a. 2. ἔκιχον, ες, ε. a. 2. inf. κιχεῖν.

Κιχείη, *deprehendet*, 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι· unde & κιχείς. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχείω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo*: sed tum ι deberet subscribi.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in pl. præs. opt. per Syncop. Att. prp κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, & κίχημι, *invenio*, *assequor*, *comprehendo*: qu. à χῶ, *capio*, & κίω, *eo*: f. ήσω. p. ηκα. a. 2. ἔκιχον. Hinc ἀκίχητος, ȣ, ὁ, ἡ. *quem assequi & comprehendere non possumus*.

Κίχῃ, *apprehendat*, 3. sing. a. 2. sub. à κιχέω, *assequor*.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*: f. κιχήσω. a. 2. ind. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, & Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, *assecutus*, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, *assecutus*, a. 1. part. act. &

Κιχήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor*.

Κιχήσομαι, *assequar*, *deprehendam*: f. à κιχέομαι, idem quod κιχέω.

Κιχήτην, per Sync. & Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus*, avis: Dor. κιχήλα.

Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις seu *turdis vescor*: hinc *delicior*, *immoderatè rideo*: affine est καχλάζω.

Κιχράω, & κίχρημι, *commodo*, *utendum do*: χράω, idem.

Κιχὼν, *assecutus*, *nactus*: a. 2. part. act. à κιχέω, *assequor*, *deprehendo*: a. 2. ἔκιχον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ȣ, τὸ, *intubum*, *CICHORIUM*: qu. à κιειν & χωρίον, quod per agros serpat.

ΚΙ'Ω, *vado*, *eo*: qu. ab ἴω, quod ex εἶω, seu εἶμι, *eo*.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *columna*, *columella*, dict. quòd in altum κίει· at

Κιὼν, ȣ̃σα, *vadens*, dicitur præs. part. licet in ultimâ acuatur, à κίω. vel a. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, *eo*.

Κλαγγεῦντι, Dor. & Æol. pro κλαγγȣ̃σι, 3. pl. præs. q. à κλαγγέω, ῶ. Th. κλάζω, *clamo*: f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR*: à κλάζω, f. κλάγξω, *sono*, *clango*.

Κλάγξω, f. 1. à κλάζω, *clango*: a. 1. ἔκλαγξα.

Κλάδα, ---& Æol. κλάδϐα, *CLAVA*.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας.

Κλαδὶ, per Metaplasm. pro κλάδῳ, dat. sing. à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, *ramus tener*. q. à κλάω, *frango*. Hinc *CLADES*. Metaph. &

Κλάειν, Att. & Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro*. f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO*, *clango*, de anseribus, gruibus, &c. f. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. κέκληγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*. Dicitur &

Κλάζω pro κλάω, *frango*. Et

Κλάζω, Dor. *claudo*, pro κληΐζω· à κλαῦς, id est, κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ, pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. &

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro*. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *fluentum*, accus. sing. part. præs. &

Κλαίουσι, 3. pl. præs. ind. verbi κλαίω, quod vide.

Κλαῖς, ίδος, ἁ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS*. nam hinc Ion. κληῒς, unde Dor. κλαΐς.

Κλαῖστρον, ω, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, ȣ, τὸ, *CLAUSTRUM*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΛΑΙ'Ω, *lachrymor*, *ploro*, *fleo*, imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα. q. à κλάω, *frango*. luctu enim & lacrymis *frangitur* animus. Hinc κλαυθμὸς, *ploratus*.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ȣ̃, *mutilatus*. q. à κλάω, *frango*, *mutilo*.

Κλάνιον, βραχιόλιον γυναικὸς, *armilla*.

Κλᾶξ, ᾶ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis*.

Κλάξα,

Κλάξω, vel ut alii κλάξῶ, f. 1. Dor. pro κλείσω· ex κληΐζω, claudo. Th. κλείω, claudo. f. κλείσω, & Dor. κλάξω, ει verso in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præſ. part. f. g. verbi κλαίω, fleo.

Κλαπεὶς, έντος, a. 2. part. paſſ. verbi κλέπτω, furor: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμως, acc. pl. Dor. pro κληρονόμους, hæredes.

Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, ſors, hæreditas.

Κλάρωσε, conciliavit, Ion. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κλαρόω, pro κληρόω. Th. κλῆρος, ſors.

Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. & κλᾶσαι, a. 1. inf. &

Κλασθείσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. à κλάω, frango: f. άσω. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio: &

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum: à perf. paſſ. v. κλάω frango.

Κλασῶ, claudam, Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, claudo.

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen inſulæ. Gr. vox fracta.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mul. Latin. q. clauda.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus: à κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, f. ίσω. fleo, vagio, & in fletum adduco: ab eod. them.

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus: à præced.

Κλαυθμῶν, fletus, locus fletûs. Th. κλαίω, fleo, f. κλαύσω.

Κλαυσεῖται, 3. ſing. f. 1. m. Dor. verbi κλαίω, fleo, f. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ, f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. pl. f. 1. act. verbi κλαίω, fleo.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω· vide κλαυσεῖται.

ΚΛΑ'Ω, frango: f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα. a. 1. inf. κλᾶσαι. a. 1. part. κλάσας, αντος, perf. paſſ. κέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην. præſ. part. paſſ. κλαόμενος, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ, fractio, & hinc Angl. Claſh, & Craſh, (l in r liqueſcente) & to Claw.

Κλεάρισε, vocat. ſing. à Κλεάρισος, ου, ὁ, proprium nomen.

Κλεεννὸς, οῦ, inclytus, glorioſus. Th. κλείω, celebro.

Κλεηδὼν, όνος, ἡ, vide in κληδών.

Κλεηθήσεται, f. 1. verbi καλέω. Geneſ. 32. verſ. 28. mel. edit. κληθήσεται.

Κλέη, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, res præclarè geſtæ, à κλέος, εος, το, gloria. Th. κλείω, celebro.

Κλειδόω, CLAUDO, obſero, à κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis. Th. κλείω, claudo.

Κλείετε, celebrate, 2. pl. præſ. imperat. act. verbi κλείω, celebro.

Κλειθρία, ας, ἡ, rima: &

Κλεῖθρον, ου, τὸ, clauſtrum, ſera: CLATHRUM: à κλείω, claudo.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Poët. celebris: à κλείω, celebro.

Κλεΐξαι, Dor. pro κλεΐσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, celebro, glorifico. Vel à κλεΐζω, f. ίσω, Dor. κλεΐξω. Sic κλεΐξειν, f. 1. inf. Dor. pro κλεΐσειν.

Κλείουσαι, celebres, nom. pl. præſ. part. f. g. à κλείω, celebro. Sunt, qui velint Ion. & Poët. dici pro κλέουσαι. à κλέω, pro κλείω.

Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, CLAVIS, acc. pl. κλεῖδας, & per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, claudo.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. &

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. à κλείω, claudo, quod vide.

Κλειτὰς, acc. pl. κλειτὴν, acc. ſing. f. g. à

Κλειτὸς, οῦ, celebris. Th. κλείω, celebro.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in naturâ muliebri, à κλείω, claudo.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris: à

ΚΛΕΙ'Ω, claudo; item celebro; memoro: f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. ſub. κλείσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. paſſ. κέκλεισμαι, & κέκλειμαι, perf. part. paſſ. κεκλεισμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. ἐκλείσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis: κληΐζω, vel κλῄζω, claudo, celebro: κλειτὸς, οῦ, inclytus: κληδὼν & κλεηδὼν, όνος, ἡ, gloria, ἐπικλεὴς, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber. Ἡρακλέης, ῆς, gen. έος, οῦς, ὁ, Hercules: at

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mul. & Muſæ.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum: à κλέπτω, furor: perf. paſſ. κέκλεμμαι.

Κλεμμὺς χελώνη, teſtudo: quia ſe ſuâ teſtâ veluti κλέπτει, i. e. occulit.

Κλεόβις, nomen propr. accuſ. ſing. Κλεόβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, celebror. Th. κλείω, idem.

Κλεόπας, α, ὁ, CLEOPAS, nomen viri. Gr. omnis gloria.

Κλεοπάτρῃ, dat. ſing. Ion. à Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mul.

Κλέος, & κλέεος, εος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Κλέπτας, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, fur.

Κλέπτε, falle. præſ. imperat. act. &

Κλέπτειν, præſ. inf. à κλέπτω, quod vide.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur. ab eod. th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars furandi. Th. κλέπτω, furor, quod vide.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans, præſ. part. f. g. ab eod. verbo.

Κλεπτόμενος, præſ. part. paſſ. à

ΚΛΕ'ΠΤΩ, furor, CLEPO, occulo, clam facio: f. ψω,

f. ψω. p. κέκλεφα. a. 1. ἔκλεψα. a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. κλέψωσι, a. 2. ἔκλαπον. perf. pass. κέκλεμμαι. præt. m. κέκλοπα. Hinc κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: κλέπτης, ε, ὁ, *fur*: κλέπτεια, ας, ἡ, idem. f. g. κλέμμα, ατος, τὸ, *furtum*. quidam à καλύπτω, κλέπτω dict. volunt. Hinc Angl. to Clip. i. e. *numismati*, &c. quidpiam præcidendo *suffurari*.

Κλέτας, τὸ, *rupes*: q. à κλίνω, quia scil. *acclivis*.

Κλεύνικος, ε, Dor. pro κλεόνικος ex κλέος, *gloria*, & νίκη *victoria*. Th. νικάω, *vinco*.

Κλέψας. *furatus*, a. 1. part. act. &

Κλέψεις, 2. sing. f. 1. Κλέψωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi κλέπτω, *furor*, quod vide.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum: ex κλέπτω, *furor*, & ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *belenium*, herba.

Κλήδην, *nominatim*, adv. à καλέω, *voco*.

Κλῆδος, εος, τὸ, *sepes*: à κλείω, quia horti iis *clauduntur*.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona*, *gloria*, *omen bonum*. Poët. κλεηδὼν ex κλήζω. Th. κλείω, *celebro*. Peculiariter κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *hariolari*: at

Κληδὼν, 2. Reg. 1. 10. exponitur *armilla*. Sed pro τὴν κληδόνα, rectius legitur χλιδῶνα.

Κλήειν, Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. &

Κληθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. &

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à καλέω, *voco*, *cito*: quod vide.

Κλήθρα & κλῆθρος, ε, ἡ, *alnus*: q. à κλάω, *frango*.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κλήζω, f. ίσω. *claudo*, item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κληῒς, ΐδος, ἡ, *clavis*, ut κλείς· vel *aliquid clavi simile*, *sedes nautica*, *transtrum*. Th. κλείω, *claudo*.

Κληῗσαι, Ion. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel κληΐω, pro κλείω, *claudo*, *celebro*.

Κληΐω, Ion. pro κλείω, vide præced.

ΚΛΗ῀ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes*, *virga vitea*, quia fragilis, à κλάω, *frango*. Hinc κληματὶς, ίδος, ἡ, & κλημάτιον τὸ, pro *vite* & pro *sarmentis aridis*: κληματόομαι, *pampinis* & *sarmentis operior* & *silvesco*. Et κλῆμα, est ὑπόδημα, Hesych.

Κλήμης, εντος, ὁ nomen viri. Lat. *clemens*.

Κληροδότης, ε, ὁ, *qui per sortem dat*, quod est, διδόναι ἐν κλήρῳ. Hinc κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*: κληροδοτέω, *sorte divido*.

Κληρονομέω, ῶ, *hæreditatem adeo*, *hæreditatis jure obtineo*, *possideo*: f. ήσω, p. κεκληρονόμηκα. a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κληρονομῆσαι. ex κλῆρος, *sors*, & νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμε· ab eod.

Κληρονόμος, ε, ὁ, *hæres*, qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ῀ΡΟΣ, ε, ὁ, *sors*, *patrimonium*, *sortitio*. qu. ἀπὸ τῦ κλάειν τὰς ἔρεις *frangit*, sive *dirimit lites*. Hinc κληρόω, & ῦμαι, *sortior*: ναύκληρος, ε, ὁ, *navis dominus*, *nauclerus*: ὁλόκληρος, ε, ὁ, ἡ, *integer*, *universus*. Est & κλῆρος, *vermiculus*, *qui in favo nascitur*. Plin. lib. 11. 16.

Κληρῦχος, ε, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, *aliquid sorte tibi attributum tenet*. κληρυχία, *actio illa*, *hæreditatis aditio*.

Κληρόω, *sorte lego*, *sorte deligo*: f. ώσω. p. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, ῦμαι, *in sortem adsciscor*: a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum*. Them. κλῆρος, *sors*.

Κληρώσομαι, *sortiar*, f. 1. m. verbi præced.

Κληρωτὶ, *sortitò*, *in sorte*, adv. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio*, *officium*. Th. καλέω, *voco*.

Κλῆσον, pro κλήισον, per Synær. a. 1. imperat. act. verbi κλήζω, *claudo*, *celebro*. Th. κλείω, idem. At

Κλῆσον, sine ι subscripto, per Syncop. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, ε, adject. verbal. *vocandus*: à 3. pers. sing. præt. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κλητεύω, *in jus voco*: à καλέω.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, *appellativus*, *a*, *um*: à καλέω, *voco*.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus*, *a*, *um*; *inclytus*: ab eod. th.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ. ε, τὸ, *herbæ genus*.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ε, ὁ, *CLIBANUS*, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κριθὴ, *hordeum*, & βαῦνος, *fornax*.

Κλίμα, ατος, τὸ. *regio*, *plaga*, *tractus*, *CLIMA*: à κλίνω, *clino*.

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala*, *gradus*, *CLIMAX*: qu. à κλίνω. Hinc κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus*; *annus scansilis*: & hinc Angl. to climε.

Κλίνη, ης, ἡ, & Doricè κλίνα, *lectus*: à κλίνω, *reclino*. Hinc κλινοποιὸς, *lectorum faber*.

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ε, τὸ, *lectulus*: ab eod. th.

Κλινικὸς, ῦ, *CLINICUS*, *in lecto decumbens*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. &

Κλινόμενος, *inclinans*, præs. part. pass. à κλίνω, quod vide.

Κλινῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inCLINO*, *reclino*: f. νῶ p. κέκλικα. a. 1 ἔκλινα. perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται, unde eſt κλίμα, τος, τὸ, *regio*, *cœli inclinatio*, *tractus*: p. m. κέκλινα, unde κλίνη, ης, ἡ, *lectus*. Hinc & κλισία, ας, ἡ, *locus in quo discumbitur*, *discubitus*, *tentorium*. κλινικὸς, ȣ̃, ὁ, *ægrotus*, *lecto affixus*. τρικλίνιον, ȣ, τὸ, *triclinium*, *conclave discubitorium tribus lectis instructum*.

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi κλίνεται, *tabernaculum*, *tentorium*, *casa*: &

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores*. Them. κλίνω, quod vide.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide: &

Κλισίηθεν, *ex tentorio*, adv. de loco. κλισίηνδε, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ȣ, τὸ, idem quod κλισίη, vel *ovile*, *caula*, *stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν. ab eod.

Κλισμὸς, ȣ̃, ὁ, *torus discubitorius*, *sella recubitoria*: dat. pl. Ion. κλισμοῖσι. Them. κλίνω.

Κλισμῷ, *solio*: dat. ſing. à præced.

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas*, latus in quod res aliqua κλίνεται. Them. κλίνω, quod vide.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, *vallis*, *declivitas*: ab eod. them.

Κλοιὸς, *collare*, *vinculum*, quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo*.

Κλονέοντο, *turbabantur*, 3. pl. imperf. Ion. à κλονέομαι, *turbor*, *concutior*. Th. κλόνος, *tumultus*.

Κλονιςὴρ, *gladiolus ad femora suspensus*: à κλόνιον, *spina dorsi*, *coxendix*: q. à

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *tumultus*, *strepitus*, *perturbatio*. Hinc κλονέω, *commoveo*, *concutio*: q. à κλᾶν, *frangere*: hinc derivetur Angl. 𝔆𝔩𝔬𝔴𝔫.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor*.

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus*; *a*, *um*: ab eod. them.

Κλοπίμως, adv. *furtivè*: à præced.

Κλοτοπεύειν, *verba dare*, *decipere*: q. κλυτὰ ὄπεα λέγειν, *elegantia verba dicere*, id eſt, *tempus inaniter producere*. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Κλȣ̃ϛον, *sigillum*: vide περικλȣΐζω.

Κλύβατις, *herba* quæ ἑλξίνη, Latinis *parietaria*.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus*, *unda*, *æstus*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor*, *fluctuo*: f. ίσομαι, a. 1. paſſ. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλύεν, *audivit*, 3. ſing. imperf. Ion. à κλύω, *audio*.

Κλύζεσκεν, *abluebat*, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔκλυζε, verbi κλύζω, *abluo*.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. ſing. part. præſ. paſſ. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo*, *eluo*, *purgo*. Hinc κλυςὴρ, ῆρος, ὁ, *clyster*, *medicamenti genus*, *quo alvus eluitur*. κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus*. κατακλύζω, *proluo*, *inundo*. κατάκλυσις, εως, ἡ, & κατακλυσμὸς, ȣ̃, ὁ, *diluvium*, *inundatio*.

Κλῦθι, *audi*, præſ. imperat. à κλῦμι· vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio*.

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris: à

Κλύμενος, ȣ, *clarus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλύοιμι, *audirem*, præſ. opt. à κλύω, quod vide.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt*, 3. pl. imperf. ejuſd. verbi.

Κλυςὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER*, *id quo alvus eluitur*; item *ipsum instrumentum*, *quo medicamentum injicitur*. Them. κλύζω, *abluo*.

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλυταιμνήςρη, ης, ἡ, *CLYTEMNESTRA*, nom. mulieris.

Κλυτόκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus*, & καρπὸς, *fructus*.

Κλυτοπώλῳ, dat. ſing. à κλυτόπωλος, ȣ, ὁ, ἡ, *inclytus equis*: à κλυτὸς, *inclytus*, & πῶλος, *pullus equinus*.

Κλυτὸς, ȣ̃, *inCLYTUS*. κλυτὴ, *alma*: à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ȣ, ὁ, *inclytus artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, quod à κλύω, *audio*, & τέχνη, *artificium*.

ΚΛΥ'Ω, *audio*, *morem gero*. Hinc κλυτὸς, ȣ̃, *qui auditur*; item *inclytus*. ἐπίκλυτος, ȣ̃, *celebris*.

ΚΛΩΒΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, *cavea avium*.

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo*, *more graculorum*; item *explodo è theatro*, Hinc Angl. 𝔱𝔬 𝔠𝔩𝔲𝔠𝔨, ſive 𝔠𝔩𝔬𝔠𝔨, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo*, *glomero*, *torqueo*; & *fataliter destino*: unde κεκλωσμένα dicuntur *fato destinata*. κλωςὴρ, *fusus*. Hinc Angl. 𝔱𝔬 𝔠𝔩𝔬𝔞𝔱𝔥, 𝔠𝔩𝔬𝔱𝔥, &c.

Κλώθω, όος, ἡ, *CLOTHO*, una è Parcis.

Κλωμακόεις, έντος, *asper*: locus in quo ſunt κλώμακες. à κλίμαξ, q. κλιμακόεις, *scalâ egens*, *ascensu difficilis*: vel à κλάω, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari ſolet: acc. ſing. κλῶνα. acc. pl. κλῶνας. Hinc κλωνίον, *ramulus*: qu. à κλάω, *frango*.

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, contract. ex Κλεόπας, *gloria patris*.

Κλῶπες, *fures*, nom. pl. à κλὼψ, κλωπὸς, ὁ, *fur*, Th. κλέπτω, *furor*.

Κλωπεύω, f. εύσω, *furor*: à præced.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλὼψ, *fur*, & πατὴρ, *pater*.

Κλωςὴρ, ῆρος ὁ, *fusus*: à κλώθω, *neo*.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ. *fur*: vide κλῶπες.

Κμέλεθρα, *trabes*: αἱ δοκοί.

Κμητὸς,

Κμητὸς, ἡ, ὸν, *elaboratus, factus* : à κάμνω, *laboro, facio.*

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus*. Th. κνῆκος, ε, ἡ, *species seminis.*

Κνάκων, *caper*, à colore κνακῦ.

Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus.*

Κνάμπτω. idem quod γνάμπτω, seu κάμπτω, *flecto.*

Κναμώς. acc. pl. Dor. pro κνημὰς, *colles* : vide κνημός.

ΚΝΑ'ΠΤΩ, seu γνάπτω, f. ψω, p. φα, *carmino, carpo* : proprium fullonum : unde κνάφος seu γνάφος, ε, ὁ, *carduus fullonius.* κναφεὺς, seu γναφεὺς, έως, ὁ, *fullo*: Angl. the nap of Cloth, & to knap, i. e. arrodere.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado.*

Κναφήιον, ε, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, *officina fullonica.* Th. κνάπτω, quod vide.

ΚΝΑ'Ω, κνέω, item κνῆμι, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito.* Hinc κνήθω, σω, κα, *frico, scalpo*; item *titillo, prurire facio, uro.* κνίζω, idem. κνίδη, ης, ἡ, *urtica.* κνύω & κνύζω, *scalpo, rado.* κνὶψ, ιπὸς, ἡ, *culex* : & hinc Angl. Gnaw, & gnash.

ΚΝΕ'ΦΑΣ, ατος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum.* κνεφαῖος. ε, *tenebrosus, obscurus.*

Κνέωρον, herba quædam quæ & κνῆστρον. Plin. lib. 13, 21. q. à κνέω, *rado* : nam linguam mordet.

Κνῆ, *scalpsit*, Ion. pro ἔκνη, 3. sing. a. 2. vel imperf. verbi κνῆμι, Them. κνάω, *scindo.*

Κνήθω, *scalpo, frico*; *pruritum moveo* : f. κνήσω. p. κέκνηκα. præf. pass. κνήθομαι, *prurio.* Th. κνάω, *scindo.*

Κνηκίας, *lupus* : à κνηκὸς, *flavus*, quia tali colore.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, *parva nubecula* : quia κνηκή, vide κνηκός.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ε, ἡ, *species quædam seminis*, vel *herba croco similis*. Hinc

Κνηκὸς, ἡ, ὸν, *flavus, inclinans in candidum.* à præced.

Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum*; item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*

Κνήμαργος, ε, ὁ, ἡ, *cruribus albis præditus* : ex κνήμη, *tibia*, & ἀργὸς, *albus.*

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus.* Hinc Angl. Knee. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον. q. à κινεῖν, *movere*, quia est motûs causa. Et *rotæ radius.* Hinc εὔκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, *benè ocreatus.*

Κνημιδοφόρος, ε, ὁ, ἡ, *ocreis armatus* : ex κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea*, quod à κνήμη, & φέρω, *fero.*

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*

Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea* : ejusd. th.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale, ocrea* : &

Κνημὸς, ε, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit.* Th. κνήμη, *tibia.*

Κνηστρα, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur*, & qu. raditur, à κνάω, *rado.*

Κνηθέωλω, a. 1. ind. pass. verbi κνήθω, *scalpo, frico* : fut. σω. p. κα. Them. κνάω, *scindo.*

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occisor*; *radula* : ab eod. th.

Κνηστήριον & κνῆστρον, *instrumentum quo raditur*; *radula* : à præced.

Κνῆστις, εως, ἡ, *culter.* Th. κνάω, *scindo.*

Κνῆφη, ης, ἡ, *urtica*, quia κνᾷ. Vide κνίδη.

Κνίδειος κόκκος, *granum CNIDIUM* : fructus thymeleæ. Theophrast. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ε, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica*, quia κνίζει, cum *pruritu* qu. *mordet.* Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ε, τὸ, *grani species.*

Κνίδος, *quædam regio in Doride*, & nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἁ, præf. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta* : à

Κνίζω, *seco, rado*; *pruritum excito*; *perdo.* Th. κνάω, *rado.*

Κνιπολόγος, avis quæ κνίπας λέγει, id est, *legit & edit vermes qui ligna erodunt.* Alii scrib. κνιπολόχος, quod κνιπὶν *insidiatur*, à λοχᾶν, *insidiari.*

Κνιπὸς, *parcus*, qui de necessariis quoque aliquid κνᾷ. &

Κνιπότης, *pruritus* : à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica*, pro κνίδη, quod vide.

Κνισᾶντι, Dor. per Crasin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, *nidore plenus.* Th. κνίσσα, seu κνίσα, *nidor.*

Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, *pungere* : vide κνίζω.

Κνισμὸς, ε, ὁ, *pruritus, prurigo* : à κνίζω, *pruritum excito.* Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis incensæ fumus* : quia nares κνίζει, i. e. *pruritum excitat.* Hinc κνισσὸς, ε, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν sectatur.

Κνίσσαι, *pupugisse*, Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, *scalpo* : f. ίσω. Th. κνάω, *scindo.*

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio* seu *repleo*; item *vaporo, suffio.* Th. κνίσσα, *nidor.*

Κνισσοδιώκτης, ε, ὁ, *nomen muris* : ex κνίσσα, *nidor*, & διώκω, *persequor.*

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, *vermiculus ex ijs qui lignum vorant*, quia illud κνᾷ.

Κνῦς, *gemitus axis in rotâ*, quum scil. κνᾶται.

Κνόφος, idem quod γνόφος & κνέφας, quæ vide.

Κνυ, *res minima*, q. κενόν τι.

Κνύζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo* : à κνύζω, idem quod κνάω, *scabo, scalpo, rado.*

Κνυζάομαι, ῶμαι, *gannio* : à κνύω, idem quod th. κνάω, *rado.*

Κνυζδῦντι, Dor. pro κνυζῦνται, 3. pl. præf. paff. à

Κνυζέω, gannio: f. ήσω. dict. de canibus. Th. κνάω, scindo.

Κνύζα, rador scalpo: ab eod. th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ε, τὸ, bestia, animans. à κινεῖσθαι ἐν ἁλὶ, si intelligas marina: vel à κνώσσειν ἐν ξύλοις, si aves: vel à κυσὶν ἁλίσκεσθαι, si terrestria.

Κνώδων, οντος, vel κνώδες, ὁ, mucro, seu acies gladii. παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδὲς. Th. ὀδὲς, dens.

Κνώσσω, profundè dormio, sterto: q. à κενὰ & ὄσσε, quum vacui sunt oculi, nec occupati videndo: derivatur ex ὄσσομαι, pro ὄπτομαι, video.

Κνωψ, cæcus: qu. κενὸς ὠπὶ, vacuus visu: ponitur per Pleonasm. τῦ κ, pro νῶψ, quod ex νὴ part. negativa, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, ε, stolidus, amens.

ΚΟ'ΑΞ, rana: à sono κοὰξ, quæ vox ranæ.

Κοάω, audio: ex ἀκέω· aut à κοέω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ε, vafer, maledicus, loquax, adulator: qu. ex κακόβελ☉.

Κόβειρος, ε, ridiculus.

ΚΟ'ΒΓΛΙΣ, εως, ἡ, radula, quâ caseus raditur.

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, CONCHA. κόγχος, ε, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, ε, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, ostreum, purpura.

Κογχίτης, lapis albus & mollis: in quo κόγχοι. à præced.

Κόγχος, ε, ὁ, ἡ, concha, propriè turbinata: idem quod κόγχῳ simile, ut umbo clypei, cavitas oculi, &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, ostreum, purpura: &

Κογχύλιον, ε, τὸ, CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas: & ipsa lana aut vestis eo cruore infecta. Th. κόγχη.

Κόδαλον, piscis mugil, κεσρεὺς, Puto à κέω, seco.

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, hordeum frigo, seu torreo: qu. à καίω, uro.

Κοδράντης, a quadrante Latino factum est, quarta pars assis.

Κοέω, intelligo, sentio, pro νοέω· aut ex κοάω, pro καίω, quod vide.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ε, ὁ, COTHURNUS, calceus utrique pedi aptus & altus.

Κοθερος, vulpes: &

Κόθερος, fucus; fur, iners. παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἐρὰν, quod occulat caudam, nec aculeum exserat, ut aliæ apes.

ΚΟΙ', κοὶ, vox porcellorum.

Κοίη, Ion. pro ποίᾳ, ; sc. ὁδῷ, quâ viâ, quâ ratione? Sic & κοῖ☉, η, ον, Ion. pro ποῖ☉, qualis?

Κοικύλλω, circumspicio: ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδ☉, gen. sing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω. vide in sequent.

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, cavo, exentero, detraho: a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλ☉, cavus.

Κοιλὰς, άδ☉, ἡ, vallis, quia cavi inter montes. Th. κοῖλ☉, cavus.

Κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis: à præced. Hinc Angl. a Keel, & the Keel.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo: vide in κοιλᾶναι.

Κοίλῃς, & κοίλῃσιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλ☉, η, ον, cavus, a, um.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, uterus: qu. à κοῖλ☉. cavus. Tum & canalis, per quem aqua ducitur.

Κοιλιακὸς, laborans morbo fluidæ κοιλίας, COELIACUS: à præced.

Κοιλιοδαίμων, ον☉, ὁ, ἡ, parasitus, qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus venter Deus est.

Κοιλιόδεσμος, ε, ὁ, ventrale: qu. vinculum ventris, quod suprà κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος ε, ὁ, ἡ, Epithetum loci, qui cavam planitiem habet. ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, ε, cavus, concavus, depressus. κοῖλ☉ ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti se aperit & cavum exhibet: nisi potius sit argentum excavatum sive cælatum, κοῖλον, vola, cavum pedis. Hinc COELUM, apud Lat. à concavitate: & hinc Angl. to coil up, i. e. ita convolvere ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis & anguibus convolutis videre est.

Κοιλοσταθμέω, facio κοιλόσταθμον, fornico, camero: f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε, Ex κοῖλ☉, cavus, & σταθμὸς, stabulum, mansio. Th. ἵστημι, sto.

Κοιλοστομία, ας, ἡ, vitium illud quo vox in ore qu. in specu obscuratur & velut in recessu auditur. Quintil. l. 1. c. 9. Ex κοῖλ☉, concavus, & στόμα. τὸ, os.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, COELOSYRIA, regio sic dicta, Syriæ pars.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, dormiebat, 3. sing. imperf. paff. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, facio dormire, sopio: f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præf. paff. κοιμάομαι, dormio: præf. part. κοιμαόμεν☉, ώμεν☉. perf. paff. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημέν☉, η, ον, qui obdormiit: a. 1. paff. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. paff. κοιμηθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ε, τὸ, locus in quo dormitur.

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. &

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. paff. &

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. paff. verbi κοιμάω, quod vide.

Κοιμήσαντο 3. pl. paff. Ion. a. 1. m. &

Κοιμήσασθε, cubate, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd. verbi.

Κοίμησις,

Κοίμησις, εως, ἡ, *dormitio*: &

Κοιμητήριον, ου, τὸ, *COEMETERIUM*: à κοιμάω, *dormire facio*.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, quod vide.

Κοινάομαι, ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω vel κοινόω, *communico*: f. ώσω. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινῇ, *communiter*, adv. à κοινός.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. & in 3. sing. præs. opt. & sub. act. Et in 2. sing. præs. ind. pass. & in 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare*: ex κοινὸς & λέγω, *dico*.

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio*: expon. & *conjuratio*: ex iisd. th.

KOINO'Σ, οῦ, *communis*; *pollutus*, *impurus*. Hinc κοινῇ, *communiter*, adv. κοινῶς, idem. κοινότης, ητος, ἡ, *communitas*. κοινόω, *communico*. κοινωνὸς, *particeps*, *consors*. κοινωνέω, *particeps sum*. κοινωνία, ας, ἡ, *communio*. ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, *communis*, *promiscuus*.

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas*, *participatio*: à præced. quod vide.

Κοινόω, ῶ, *communico*, *commune reddo*; item *polluo*, *inquino*, *pro impuro habeo*: f. ώσω. p. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. a. 1. inf. act. κοινῶσαι. Th. κοινός.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινὰν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius*, quod vide.

Κοινωνέω, ῶ, *communico*, *impertio*: f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινωνήσασι, dat pl. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio*; *beneficentia*; *eleemosyna*. Th. κοινός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *sociabilis*, *non difficilis*, *non fastuosus*, *qui est facilis convictûs*: à

Κοινωνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *socius*, *particeps*: in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi κοινωνέω, quod vide.

Κοινότερος, ου, comparat. grad. à κοινὸς, *communis*.

KO'I'Ξ, ικος, ὁ, *palmæ arboris quædam species*.

Κοιόλης, *sacerdos*, qui & κοίης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος. Est &

Κ ῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, *gravida*: quia κοῖος, i. e. κύος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω, quod vide.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt*, *gubernant*: à

Κοιρανέω, *impero*; *princeps sum*: f. ήσω. p. κεκοιράνηκα. à

KOI'PANOΣ, ου, ὁ, *princeps*, *dominus*: qu. à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανέω, *dominor*, *impero*. Est &

Κοίρανος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis*, *nobilis ea & opulenta*, *sed luxuriosa*.

Κοιταῖος, ου, *qui it cubitum*, *qui lectum petit*. κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare*, *noctu jacere*. Th. κοίτη, *lectus*.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio*: f. σω, & Dor. ξω. Hinc a. 1. ἐκοίταξα. à

KOI'TH, ης, ἡ, *cubile*, *lectus*; *proles*. κοῖται, ῶν, αἱ, *libidines*: qu. à κεῖμαι, *cubo*. Hinc κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη. κοιτίον, ου, τὸ, *dormitorium*, *cubiculum*. κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*. ἀκοίτης, ου, ὁ, *maritus*. ἄκοιτις, ιδος, & -ιος, ἡ, *uxor*. Poët. παρακοίτης, ου, ὁ, & παράκοιτις, ιος, ἡ, idem quod ἀκοίτης & ἄκοιτις.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva κοίτη*, *lectulus*; specialiter *capsula in quâ mundus muliebris servatur*: à præced.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ου, ὁ, *cubile*; *somnus in cubili*. Th. κοίτη, idem.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*: &

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, *cubicularius*: ab eod. th.

Κόκαλον, os. Corona pretiosa κόκαλα ὀστέα.

Κόκκινος, η, ον, *COCCINUS*, *cocco tinctus*: à

KO'KKOΣ, ου, ὁ, *granum*, *bacca*, *COCCUS*, *color* ex cocco factus *puniceus*, unde etiam pro *purpura* sumitur.

KOKKY'AI, & κοκύαι, ῶν, οἱ καὶ αἱ, *avi*, *majores*.

Κοκκύζει, *canit*, 3. sing. præs. ind. à

Κοκκύζω, *COCCYZO*; *canto ut cuculus vel gallus*: à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox*, *malum quod coccygis vocant*: ex κόκκυξ, quod vide, & μῆλον, *malum*. Th. μηλέα, *malus*, arbor.

KO'KKYΞ, υγος, ὁ, *CUCULUS*, á sono, unde & κοῦκκος. Ang. Cuckow. vel quod sit κόκκινος colore: hinc κοκκύζειν, *cucurire*.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, *cucurire*. Th. κόκκυξ, υγος, *cuculus*.

Κόκυ, *celeriter*, Attic. unde fortè Angl. quick.

Κόλα, ἡ, *venter*, Suid. sive quia κόλον, id est, *escam* capit: sive quia κοίλη.

Κόλαβος, *offula*, *buccea parva*: à κόλον, *cibus*.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *lascivè salto*. Inde genus saltationis petulantis & lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. 5. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, *obscœna cantio*.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio*, *castigo*: f. σω. p. κεκόλακα. præs. pass. κολάζομαι, *punior*, *pœnas do*: a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. in.

sub. m. κολάσωμαι, ῃ, ηται. perf. pass. κεκόλασμαι, σαι, σται. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer*. κόλασις, εως, ἡ, *punitio*. ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἡ, *intemperans*, *protervus*.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator*.

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio*: κολακεύω, *adulor*. Th. κόλαξ quod vide.

Κολακεύσῃ, 2. sing. a. 1. sub. act. à κολακεύω, quod vide.

Κολακευτέος, adject. verbale, à

Κολακεύω, *adulor*, *assentor*: f. εύσω. p. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ, *adulator*.

Κολακρέται, vel κολακρέται, & κωλακρέται, *civilium pecuniarum quaestores*.

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator*, *parasitus*: à κόλον, *cibus*, quem quærit. Hinc κολακὶς, ίδος, ἡ, *assentatrix*. κολακεία, ας, ἡ, *assentatio*. κολακεύω, *adulor*, *assentor*.

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, *tundo*, *tundendo excavo*: qu. à κοῖλος, *cavus*. Hinc κόλαφος, ου, ὁ, *colaphus*, *alapa*. κολαφίζω, *colaphum incutio*.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, *animal ululæ inimicum*.

Κόλασις, εως, ἡ, *supplicium*, *cruciatus*: à κολάζω, *punio*.

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadversio*, *cruciatus*, *pœna*: &

Κολασμὸς, οῦ, ὁ, *pœna*, *punitio*: &

Κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer*, *locus supplicii*, *tormentum*: à κολάζω, *punio*.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, *punio*, quod vide.

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo*, *colaphum infligo*: f. ίσω. p. κεκολάφικα. Hinc præs. pass. κολαφίζομαι, *colaphis cædor*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Κόλαφος, ου, ὁ, *COLAPHUS*. Th. κολάπτω, quod vide.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, οῦ, ὁ, *vagina*.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Ion. κουλεὸς, *vagina*, *CULEUS*: qu. κοιλεὸς, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, οῦ, *glaber*: hinc κολεραὶ, ῶν, αἱ, *glabræ*.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco*.

Κολία, *saltatio quædam*. Puto à ventris circumactu: vide κοιλία.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *piscis quidam*: sic dictus, quod κοιλίαν habeat notabilem.

Κολιάω, *salto*: Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, & κόλλη, ης, ἡ, *gluten*: qu. à κλείω, *claudo*. Hinc κολλάω, *glutino*. κολλητὴς, *glutinator*. χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auri glutinum*.

Κόλλαβος, ου, ὁ, *epitonium chordarum*; *verticillus cytharæ*, *lyræ*, &c. qui est clavicula, quâ fides vertuntur & intenduntur. Est &

Κόλλαβος, ου, ὁ, *panis genus*.

Κολλάω, *glutino*: f. ήσω. p. κεκόλληκα præs. pass. κολλάομαι, ῶμαι, *agglutinor*, *adhæreo* cum dat. a. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. pass. κολληθεὶς, έντος. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει. *glutinum coquit*.

Κόλλη, ης, ἡ. *gluten*: vide κόλλα.

Κολλήεντα, *ferruminata*, nom. pl. n. g. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλήθητι, *adjungere*, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις σιδήρου, *ferruminatio*: à κόλλα, ἡ, *gluten*.

Κόλλιξος, *panis Ægyptiis*.

Κολλητὸς, οῦ, *conglutinatus*, *benè compactus*: acc. pl. f. g. κολλητάς. à κόλλα, *gluten*.

Κόλλιξ. quod & κόλιξ, *panis rotundus*, *pastillus*: à κόλον, *esca*.

Κολλούριον, ου, τὸ, *collyrium*, idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius*, *in cervicibus & dorsis boum*, &c. quia inde κόλλα ἕψεται. in pl. κόλλοπες, dicuntur *verticilla cytharæ*, quibus chordæ intenduntur. Hinc κόλλαβος. *verticillus in cytharâ*, item *species panis*. κόλλαβος, ου, ὁ, idem: & hinc Angl. Collops.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius*, *trapezita*: à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, *COLLYBUS*; *species numismatis*: bos in numismate parvo sculptus, quasi κολλώμενος βοῦς. Sumitur & pro *permutatione*: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *panis parvus*, *crustum*, *COLLYRA*.

Κολλυρίζειν, *opus pistorium facere*, 2. Reg. c. 13. à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλούριον, ου, τὸ, *COLLYRIUM*, *genus medicamenti*: qu. à κωλύειν τὸ ῥεῖν, quod oculorum *fluxum sistat*. Sed vox est generalis & nomen à figurâ inditum: qu. κολοβούριον, h. e. κολοβὸν τὴν οὐρὰν, quia fit instar *caudæ mutilatæ*.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *avis nomen*.

Κολοβόκερκος, *caudâ truncatus*: ex κολοβὸς, *mutilus*, & κέρκος, ου, ἡ, *cauda*.

Κολόβιον, ου, τὸ, *COLOBIUM*, *subucula*: quia κολοβὸν, *sine manicis*.

Κολοβὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *mutilus*: hinc κολοβόω, *mutilo*, *brevio*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβόω, ῶ, *contraho*, *decurto*: f. ώσω. p. κεκολόβωκα. a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται. à κολοβὸς, *mutilus*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. verbi præc.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *graculus*, *monedula*: hinc κολοιάω, *graculorum more vocem edo*. κολῳὸς, *tumultus*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, &

Κολοκάσιον, ου, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita*.

Κολοκυνθὶς, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cucumer amarus* : à præced.
Κολοκύντη, ης, ἡ, idem quod κολοκυνθη.
ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *cibus*. Hinc βουκόλος, ου, ὁ, *bubulcus*. βουκολικὸς, ου, *pastoralis*. βουκολεῖον, ου, τὸ, *locus* seu *sedes boum*. βουκολέω, *pasco boves*. δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, *morosus*, *difficilis*. δυσκόλως, adv. *morosé*.
Κόλος, ου, ὁ, ἡ, *mutilus*, *truncatus* : à κολούω, *amputo*. Est etiam κόλος, Athenæo *facilis* : unde εὔκολος, & δύσκολος.
Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. *Colossus* ; &
Κολοσσαῖος, ου, *qui Colossum æquat*, *Colosso par* : à
ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *COLOSSUS*, *statua immensæ magnitudinis*.
Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum trahuntur* : ex σύρω, *traho*, & κᾶλον, *lignum*, seu potius κόλος, *mutilus*. Est enim sarmentum lignum *defractum*.
Κόλουροι, οἱ, *COLURI*, sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores*, *quorum alter transit puncta Æquinoctiorum*, *alter Solstitiorum*, *mutuo se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos* : ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat : à
Κόλουρος, *caudâ mutilus*, *truncus* : qu. κόλος οὐρὰν.
ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor*. Si quis eam *mutilet*, ipsa moritur : ergò à
ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo*, *decurto* : f. σω. p. κα. Hinc κόλος, ου, ὁ, ἡ, *mutilus*. κολοβὸς, οῦ, ὁ, ἡ, idem. κολοβόω, *mutilo*. κολόβιον, ου, τὸ, *tunica*.
ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium*, *summa manus*, *finis*. Hinc κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, *COLOPHONEM seu ultimam manum imponere*.
ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, *sinus*, *gremium* : à κοῖλος, quia *cavus* : hinc ἐγκολπίζω, *in sinum recipio* : & Angl. Gulf, de maris *sinu*.
Κόλπω, Dor. pro κόλπου, gen. sing. à κόλπος.
ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, *nato*, *aquis subeo* : f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. qu. κολυμφάω, à κόλος, *mutilus*, & φάω, *appareo* : nantes enim *mutili apparent*. Hinc
Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina*, *locus ubi natare possumus* : à præced.
ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*. diversa à κολουτέα, de quâ suprà.
ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *COLCHICUM*, *herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.
Κόλχοι, ῶν, οἱ, *COLCHI*, Asiæ populi.
Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *Colonia*.
Κολώνη, ης, ἡ, idem quod
ΚΟΛΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tumulus*, *collis*: qu. κολυωνὸς, à κωλύω, quia celeriorem progressum itinerantium *impedit*.
Κολῳὸς, οῦ, ὁ, *strepitus*, *tumultus*. Th. κολοιὸς, *parva cornix*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *arbutus*. Est & κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμμαρος, *piscis*.
Κομᾶσαι, Dor. pro κομῆσαι, *comam ferat*, 3. sing. a. 1. opt. act. à
Κομάω, ῶ, *comatus sum*, *comam alo* : f. ήσω. p. κεκόμηκα. Hinc κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare* : Herodot. Th. κόμη, *coma*.
Κομβέω, *sonum edo*, puto crepitu molarium.
ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *nodus* : hinc
Κομβόω, *nodum necto* : à præced.
Κομεῖν, præs. inf. verbi κομέω, quod vide.
Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à
ΚΟΜΕ'Ω, *curam gero* ; *nutrio*, *alo*. κομίζω, idem : & *porto*, *fero*, *eo*. Hinc κομιδὴ, ῆς, ἡ, *cura*. νοσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, *qui* vel *quæ ægrotos curat*. νοσοκομέω, *ægrotos curo*. νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus*, *in quo ægroti curantur*.
ΚΟ'ΜΗ, ης, & Dor. κόμα, ἡ, *COMA*, *cæsaries culta* : qu. à κόπτω, *seco* : ut *cæsaries* dicitur à *cædendo* : vel à κομέω, *curam gero*, *alo*, *orno* : hinc Angl. a Comb, to comb, &c.
Κόμης, *comes*, *præfectus* : à Latin. *comes*.
Κομήτης, ου, ὁ, *comatus*, *crinitus*, dicitur κομήτης subaud. ἀστὴρ, *stella crinita*, *COMETA*. Th. κόμη, *coma*.
Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio τοῦ κομίζοντος*, *cura*, *diligentia*, *advectio* ; *receptio* : à κομίζω, quod vide.
Κομιεύμεθα, Ion. & Dor. pro κομιούμεθα, 1. pl. f. 1. m. Att. Vide in κομίζω.
Κομίζω, *curo*, *fero*, *repeto* : præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, *aliquem à morte reducere* : p. κεκόμικα. a. 1. ἐκόμισα. præs. m. κομίζομαι, *reporto*, *proficiscor* : imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, ου, ετο, *ferebar*, *aris*, *atur*: f. 1. m. κομίσομαι, & Att. κομιοῦμαι. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui* : a. 1. m. imperat. κόμισαι, Th. κομέω, *curo*.
Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere*, a. 1. inf. act. &
Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω, quod vide.
Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται. f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, *curo*, *fero*, quod vide.
Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν. &
Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. &
Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, quod vide.
Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusdem verbi.
Κομισθῆναι, *allatum fuisse*, a. 1. pass. inf. verbi κομίζω. *fero*, quod vide.
Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusdem. verbi.

ΚΟ'ΜΜΙ,

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI*, *lacryma arborum quarundam ſiccata.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ornatus accuratior & fucatus:* qu. à κομέω, *orno.* Hinc κομμόω, *fuco.* κομμωτὴς, ȣ, ὁ, *comptor, mango:* & fortè Angl. comely.

Κομμὸς, ȣ̃, ὁ, *planctus:* ſed κόμμος, *dens molaris:* utrumque à κόπῖω, quia præcipuè *cædit* & molit cibum.

Κομόωντι, *comam habent,* Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præſ. verbi κομάω, quod vide.

Κομπαςὴς, ȣ̃, ὁ. *jactator:* à κομπάζω, *jactito, crepito:* quod à

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, *crepitus,* propriè apri *dentes acuentis; ſonitus. jactantia.* Hinc κομπέω, & κομπάζω, *crepito, glorior.* κομπασμὸς, ȣ̃, ὁ, *jactantia.*

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *ſcitamentum, ſpecioſus ſermo:* à

Κομψεύω, vel potius κομψεύομαι, *ſcitè dico aut facio, ſcitè cavillor:* à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ſcitus, elegans; loquaculus; vafer:* compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior.* Hinc κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia.* κομψεύω, *ſcitè aliquid dico aut facio:* qu. à κομέω, *orno.*

Κονάβησε, *edidit fragorem,* a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *reſono:* à

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *ſonitus. ſtrepitus.* παρὰ τὸ βολῶ κινεῖν. Hinc κοναβέω, & κοναβίζω, *ſtrepitum facio.*

Κονδὸς, *curtus, parvus.* Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Perſicum,* vel *Aſiaticum.*

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *digiti articulus & junctura; pugnus.* κονδύλη, ης, ἡ, *ictus κονδύλοις factus.* κονδυλίζω, κονδύλοις *cædo.*

ΚΟΝΕ'Ω, *feſtino, curro; miniſtro, famulor:* q. à κόνις, *pulverem* ſc. excitans currendo. Hinc διακονέω, *miniſtro.* διάκονος, ȣ, ὁ, ἡ, *miniſter,* & *-ra.* διακονία, ας, ἡ, *miniſterium.*

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, calx.* Hinc κονιάω, *dealbo:* f. άσω. p. κεκονίακα. perf. paſſ. κεκονίαμαι. perf. part. paſſ. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus.* Th. κόνις, *pulvis.*

Κονία, ας, ἡ, adjectivè poſitum Att. & Poët. pro κονιακὴ, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, εος, ἡ, *pulverulenta:* ab eod. them.

Κονιάω, *dealbo; pulvere impleo vel aſpergo.* vide in κονία, *pulvis.*

Κονίησι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία, ας, ἡ, *pulvis.* Th. κόνις, idem.

Κονίζω, ſeu κονίω, *pulvere impleo.* Them. κόνις.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba, thymbra.*

Κονίοντες, *pulverem excitantes,* præſ. part. act. à κονίω. Th. κόνις, *pulvis.*

Κονίπους, οδος, ἡ, *calceamentum multifidum,* quod totum pedem non tegit, ſed à pulvere aſpergitur: ex κόνις & πȣ̃ς.

Κονιορτὸς, ȣ̃, ὁ, *pulvis:* ex κόνις, *pulvis,* & ὄρω, *excito.*

Κονίπȣς, idem quod κονιόπȣς, quod vide.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis.* κονία, idem. κονίω & κονίζω, *pulvere impleo.* ſed

Κόνις, ιδος, ἡ, *lens* aut *furfures capitis.*

Κονίσαλος, ȣ, ὁ, *pulvis motus,* κόνις σαλεύομένη. vel ab ἅλλομαι, *ſalio.*

Κονίω, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulverem moveo* vel *excito.* Th. κόνις, *pulvis.*

Κονιώδης, εος, ὁ, ἡ, *pulverulenta.* Them. κόνις.

Κ'ΟΝΝΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, *arbor apud Alexandrinos.* Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS,* nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *barba.* hinc κοννοφῶν, qui κόννον, ſeu *villoſam barbam* φέρει. Sic κοννόφρων, *qui barbâ ſapiens eſt.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *CONTUS, nautica haſta longa & robuſta:* qu. à κεντέω, *pungo.*

Κόνυζα & κνύζα, *herba quædam coronaria.* Plin. lib. 21. cap. 9, 10.

Κόνωνα, acc. ſing. à Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON,* Athenienſis.

Κοπάζω, *deſino, quieſco.* f. άσω. p. κεκόπακα· à κόπος, *labor, laſſitudo.* Th. κόπῖω, *ſcindo, &c.* f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κόπανον, ȣ, τὸ, *piſtillum,* quo aliquid κόπῖομεν, id eſt, *tundimus* in mortario. Th. κόπῖω, *pulſo.*

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπῖω, *ſcindo.* f. ψω. a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. paſſ. κοπεὶς, *cæſus.* p. m. κέκοπα.

Κόπεον, vel κόπαιον, ȣ, τὸ, *fruſtum ab aliquo integro deſectum.* Th. κόπῖω, *cædo.*

Κοπετὸς, ȣ̃, ὁ, *planctus:* à κόπῖομαι, *plango.* Th. κόπῖω, *cædo.*

Κοπεὺς, έως, ὁ, *cælum, quo lapides, &c. cælamus:* &

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *ſectio, inciſio, cædes, ſtrages.* à p. m. κέκοπα, verbi κόπῖω, *cædo.*

Κοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. à κόπῖω, *ſeco.* quod vide.

Κοπιάω, *laboro.* f. άσω. p. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus:* à κόπος, *labor.* Th. κόπῖω, *ſeco.*

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius* ſeu *culter aptus ad cædendum,* item *ſecuris:* ab eod. th.

Κοπιῶντες, præſ. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. pl. à κοπιάω.

Κόπος, ȣ, ὁ, *labor, negotium, moleſtia.* Th. κόπῖω, *ſeco.* f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κοπόω, *laſſo.* hinc κόπωσις· à præced.

Κοπρεύω, *ſtercoro.* hinc *planto,* quia id fit *lætamine* adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, *ſtercus.* Them. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρεαὼν, ῶνος, ὁ, *ſcarabæus quidam,* ita dictus quod ſtercoreas pilas provolvat: à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ȣ, ἡ, *ſtercus, fimus:* hinc κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *ſterquilinium.* κοπρέω, ῶ, & κοπρίζω, *ſtercoro.*

Κοπὴ, ῆς, ἡ, COPTA, placenta, tundendo facta: à κόπτω, tundo.
Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, cædens, tundens. Th. κόπτω.
Κοπτομένη, excitata, præs. part. pass. f. g. à
ΚΟ'ΠΤΩ, cædo, scindo; pulso, plango. imperf. ἔκοπτον, ες. f. κόψω. p. κέκοφα. præs. m. κόπτομαι, plango. cum acc. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο. præt. m. κέκοπα. hinc κόπος, labor. κοπὴ, strages, sectio. κοπὶς, ίδος, ἡ, culter. κόμμα, ατος, τὸ, segmen: κόπανον, ου, τὸ, pistillum. κοπιάω, laboro. ἐσκοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, incisura. προκοπὴ, ῆς, ἡ, progressus. hinc etiam Angl. a Copse: i. e. Sylva cædua.
Κόρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ἡ, puella.
Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, corvus.
Κόρακι, dat. sing. ab eod.
ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κουράλλιον, τὸ, CORALLIUM sive CURALIUM, lapis marinus rubens.
Κοραμβλη, ης, ἡ, brassica, quia κόρας ἀμβλύνει, pupillas hebetat.
ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, CORVUS: dat. pl. κόραξι, & Ion. κοράκεσσι. Sic dictus quia κόρος, ater colore. Hinc Angl. a Crow, to Croke. &c.
Κοράξαι, efflagitâsse, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel -ττω, precibus insto. f. ξω. Th. κόραξ, corvus.
Κοράσιον, ου, τὸ, puella: à κόρος, juvenculus. Th κορέω, verro, purgo.
Κορβᾶν, Hebr. oblatio, donum. Syriacè κορβανᾶν.
ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, saltatio quædam ridicula. q. χόρδαξ, à χορέω, salio.
ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clavæ caput, quæ pars crassior. ipsa clava & quicquid simile, tuber: κορδύλος, piscis nomen.
Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Calvus.
Κορεῖ, pro κορέσει, per Sync. κορέσεις, pro κορήσεις, f. 1. Th. κορέω, satio.
Κορέννυμι, f. κορέσω, saturo. idem quod κορέω, satio.
Κορέσασθαι, saturato, a. 1. inf. m. pro imperat. κορέσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à κορέννυμι, seu κορέω, quod vide.
Κορέσειεν, saturaverit. 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab eod.
Κορεσθεὶς, satiatus, a. 1. part. pass. &
Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. ind. ἐκορέσθην, verbi κορέννυμι, seu κορέω.
ΚΟΡΕ'Ω, verro, purgo; item satio. f. έσω & ήσω. Hinc κόρος, ου, ὁ, scopæ; item puer, juvenculus: & satietas: & hinc
Κόρη, ης, ἡ, pupa, pupilla oculi, puellas pulchra mulier. Th. κορέω, purgo.
Κόρηθρον. ου, τὸ, scopæ. ab eod. th.
Κορθύεται, fastigiatur, 3. sing. præs. κορθύομαι, in acervum colligor. Th. κόρθυς, υος, ἡ, acervus.
Κόρθυνεν, collegit, 3. sing. imperf. act. Ion. à
Κορθύνω, vel κορθύω, coacervo, colligo: à
ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus, agger, tumulus. Hinc κορθύω, coacervo.
Κορθύω, accumulo, elevo. vide κορθύνω.
Κορίαννον, ου, τὸ, CORIANDRUM. Idem & κορίανον & κόριον. Them. κόρις, cimex,
Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρον aut κόρην. Th. κορέω, purgo.
Κορινεύς, ου, è clanculario concubitu conceptus: ex eâ scil. quæ κόρη, seu virgo esse putabatur.
Κορίνθιοι, ων, οἱ, CORINTHII: à
Κόρινθος, ου, ἡ, CORINTHUS. urbs Achaiæ.
Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, puellula; item sacrificium, pro κόροις, pueris: &
Κόριον, ου, τὸ, est Coriandrum. vide κορίαννον.
ΚΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, cimex: q. à κείρω, scindo, tondeo.
Κορμὸς, οῦ, ὁ, truncus: κορμὸς ξύλου, caudex: ab eod. th.
Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. à cornu dictus.
Κόροιβος, ου, ὁ, stultus: à quodam Corœbo, stulto viro.
Κόροιο, satietatis. gen. Ion. à κόρος, quod vide.
Κοροπλάθος, ου, ὁ, ἡ, qui pupas fingit: ex κόρος, & πλάσσω, fingo.
Κόρος, ου, ὁ, puer, pullus, scopæ. satietas. Et pro insolentiâ, & petulantiâ, quæ à satietate. item CORUS, mensura aridorum. sub. th. κορέω, purgo, curo, & satio.
Κόππα, καὶ κόρσα, ας, ἁ, Dor. pro
Κόρση, & Att. κόῤῥη, ης, ἡ, crinis, item caput. Th. κείρω, tondeo.
Κορυβαντιάω, insanio more Corybantium. vide in sequent.
ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ. ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς. Hinc κορυβαντιάω, insanio more Corybantum. κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, lustratio, seu expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro: insanus furor.
Κορυδαλλὶς, herba, fumaria bulbosa, alauda. Them. κόρυς, galea, item galerita.
Κορυδαλλῶ, Dor. pro κορυδαλλοῦ, gen. à κορυδαλλὸς, alauda. ab eod. th.
Κορυδὸς, & κορυδαλὸς, alauda, avis, galerita, cassita: à κόρυς, galea. item galerita.
ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens: mucus. qu. ex κάρα & ζέω, quia velut ebullit è capite.
Κορυθάϊξ, qui κόρυθα ἀΐσσει, galeam movet; bellator.
Κορυθαιόλος, ου, ὁ, ἡ, qui habet galeam variegatam. lege κορυθαιόλος. Ex κόρυς, υθος, ἡ, galea, & αἰόλος, varius.
Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, galea. Est &
Κόρυθος, frustum massæ: q. à κορέω, satiare.

Κόρυκ𝔊, ου, ὁ, vide in κώρυκος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus:* hinc κόρυμβα, *rostra.*

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava,* quia *capitatus* fustis à κάρα, *caput.*

Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat.* à præcedente.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, ἡ, *satelles clavam gestans:* ex κορύνη, & φέρω, *fero.*

Κορυπῖλ𝔊, ου, ὁ, *cornupeta:* à

Κορύπῖω, *caput jacto, cornu ferio.* Them. κέρας, *cornu.*

ΚΟ'ΡΥΣ, υθ𝔊, ἡ, *galea, cassis.* acc. sing. κόρυθα & κόρυν. q. à κάρα, quia *capiti* tuendo imponitur. Est & κόρυς, *alauda, galerita.* hinc κορύσσω, *armo.* κορυςὴς, οῦ, ὁ, *armiger.*

Κορυσσέμθυ, Ion. & Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. à

Κορύσσω, *galeâ armo, armo, orno, urgeo, augeo.* præs.inf. κορύσσειν. præs.part. f.g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, *galea.*

Κορυςὸς, ἡ, ὸν, *auctus:* à præced. quod vide.

Κορυφαῖ𝔊. ου, ὁ, *verticalis, supremus, præcipuus, CORYPHÆVS:* à

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, *vertex, summum in quâvis re.* dat. pl. Ion. κορυφῆσιν. hinc κορυφόω, *erigo, attollo, impleo.*

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, *olus quoddam sylvestre, vile.* Scribitur & κόρκορος.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX:* Angl. Crow. item *marculus ferreus quo fores pulsantur,* vel *annulus quo fores attrahuntur.* item *summitas in curvamine arcûs,* & generaliter, quævis *summitas.* Hinc κορωνίζω, *cornici stipem colligo.* κορωνὶς, ίδ𝔊, ἡ, *navis cum puppi inflexa.*

Κορωνίδα, vide in sequent.

Κορωνιόωντα, pro κορωνιῶντα, acc. sing. part. præs. Poët. verbi κορωνιάω, *incurvus & lunatus sum.* Th. κορώνη, quod vide.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis rostrata.* dat.pl. κορωνίσι. Item *fastigium, summitas & apex in re aliquâ finis.*

Κορωνόπους, οδος, ὁ, ἡ, *herba,* quæ & κορακόπους, à cornicis pede sic dicta. Th. ποῦς, *pes.*

Κορωνὸς, οῦ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. κορώνη, *summitas.*

Κόσιοι, αι, α, est μετάληξις, seu *finis numeri post centum usque ad mille.* ut διακόσιοι, αι, α, id est, δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι,

Κοσκινόμαντις, ι𝔊, ὁ, ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex κόσκινον, *cribrum,* & μάντις, εως, ὁ, *vates.*

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, *cribrum.* κοσκινοποιὸς, οῦ, *cribrarius.*

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina,* quæ abjiciuntur. An à κῶς, *pellis,* & κολλάω,

Κοσμέω, *orno.* f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. & Ion. κόσμησα, ας, ε, a. 1. part. κοσμήσας, αντ𝔊. perf. pass. κεκόσμημαι. a. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*

Κόσμηθεν, *ornati sunt,* Bœot. Syncop. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατ𝔊, τὸ, *ornamentum:* à κοσμέω, *orno.*

Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere.* vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντ𝔊, a. 1. part. act. à κοσμέω, *orno,* quod vide.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &

Κόσμησε, 3. sing. a. 1. Ion. ejusdem verbi.

Κοσμήτορε, *principes,* nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορ𝔊, ὁ, *dux, princeps.* Th. κόσμος, *ordo.*

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus, a, um.* à κόσμος, *mundus, ordo.*

Κόσμι𝔊, ου, *benè compositus:* unde κόσμιον, ου, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia:* &

Κοσμιότης, ητ𝔊, ἡ, *moderatio, modestia, venustas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*

Κοσμίως, adv. *compositè, decenter, ritè, modestè:* à κόσμι𝔊, *ornatus.* Th. κόσμ𝔊, *ornamentum.*

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi,* pro Satanâ. Ex κόσμ𝔊, *mundus,* & κρατέω, *imperium obtineo.* Them. κράτ𝔊, τὸ, *robur.*

Κόσμον, *jumentum,* Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo;* item *mundus, ornatus, pulchritudo.* Hinc κόσμι𝔊, ου, *moderatus, modestus.* κοσμέω, *ordino, compono, orno.* κοσμητὴς, οῦ, ὁ, *ornator;* item *moderator, ordinator.* κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *princeps, dux.*

Κόσμω φέρειν τι, poët. loquendi genus, pro κοσμίως καὶ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre.*

Κόσ𝔊, *quantus,* pro πόσ𝔊, Ionicé.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, & Att. κόττυφος, ου, ὁ, *merula.*

Κόσση, ἀκόση, *hordeum.*

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ου, *COSTVS, planta aromatica,* cujus radix eximio odore.

Κόσυμβ𝔊, ου, ὁ, *nodus.* q. à κόμβος. Legitur & κοσύμβη, & κοσσύμβη.

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum,* κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτέει, *infestus est,* 3. sing. præs. à κοτέω, *irascor.* Th. κότ𝔊, *ira vetus.*

Κοτέσσεται, *irascetur,* f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω, *irascor.* f. έσω & ήσω. p. κεκότηκα, & -ημαι. præs. part. f.g. κοτέουσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præs. κοτέων, οντ𝔊. Th. κότ𝔊, *ira vetus.*

Κοτήεις, εντ𝔊, *iratus.* ab eod. th.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui fert oleastros:* ex κότιν𝔊, & φέρω, *fero.*

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *oleaster* : & *corona ex oleastro.*
Κοπὶς, ίδος, ἡ, *occiput* : à κόπη, *caput.*
ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, & τὸ, κότον, *vetus ira*, q. à κεῖμαι, *jaceo.* Hinc κοτέω, f. ήσω & έσω, *irascor.*
Κοτταβισις, εως, ἡ, *lusus cottabi, actio ludendi cottabo* : à
ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, & κόσσαβος, ου, ὁ, *genus lusûs convivalis*, reliquiarium sc. vini elegans cum sonitu effusio : à κοττεῖν. quod vide.
ΚΟ'ΤΤΗ, ῆς, ἡ, *caput.*
Κοττεῖν, *vehementer verberare, pro κόπτειν.*
Κόττος. *alea*, fortè à κοττεῖν. *jacere.* κοττίζω, *aleâ ludo.* κοττιστής, *aleator.* Est & κόττος, *gallus.* item *nomen viri seu gigantis.*
ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavitas*; *acetabulum* ; *cavitas coxæ, in quâ femoris cavitas vertitur. hemina.*
Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη. hinc κοτυληδονόφιν, idem. indeclinab.
Κοτυλήρυτος, ου, ὁ, ἡ, *in poculum fluens* : à κοτύλη, *poculum*, & ῥέω, *fluo.*
Κότυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum κοτύλη*, mensura unciarum quatuor.
Κότυς, υος, ἡ, *COTYS, dæmon turpitudinis præses.* Hinc *sacra turpia* κοτύττια.
Κοῦ, Ion. pro ποῦ.
Κούαρτος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus*, Sic κουαίστωρ, ωρος, ὁ, *quæstor.*
Κουβαρὶς, *asellus qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio* : animalculi genus.
Κοὐκ, pro καὶ οὐκ, *& non.*
Κοὐκέθ', pro καὶ οὐκέτι, *nec jam.* Th. ἔτι, *adhuc.*
Κούκι, *fructus arboris.*
Κουλεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεὸς, quod vide.
Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. 5.41. *surge.*
Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura.* q. à κείρω, *tondeo* hinc κουρεῖον, *tonstrina.*
Κουρεύτρια, ας, ἡ, *tonstrix* : ab eod. verbo.
Κούρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη, dat. pl. Ion. κούρῃσι. Th. κορέω, *verro.*
Κουρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes*, dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.
Κουρίας, ου, ὁ, *tonsus.* Th. κείρω, *tondeo.*
Κουριδίης, gen. sing. Ion. à κουριδία. vide in κουρίδιος.
Κουρίδιος, ου, *qui juvenili ætate uxorem duxit*, κουριδία, ας, ἡ, *quæ sic virum*, seu *quæ virgo nupsit*, à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro.*
Κουρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præs. act. à
Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio*; item *a puerili ætate educo* : à κοῦρος, quod vide.
Κουρὶξ, adv. *per comam, comâ.* Them. κείρω, *tondeo.*
ΚΟΥ'ΡΜΙ, *CURMI, potionis genus*, ut *cerevisia.* Ducamus à κεράω, *misceo.*
Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus* : ut & κούρη, pro κόρη, *juvencula.* Th. κορέω, *purgo.*
Κουρότερος, *junior* : à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro.*
Κουροτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *juvencularum nutritor* : à κούρη pro κόρη, *juvencula*, quod à κορέω, & τρέφω, *alo.*
Κουστωδία, ας, ἡ, *custodia* : vox origine Latina.
Κοῦφα pro κούφως, *leviter*, adv. à κοῦφος, *levis.*
Κουφίζουσαν, accus. sing. f. g. præs. part. act. à
Κουφίζω, *levo, allevo, sublevo*, imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. p. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. à
ΚΟΥ'ΦΟΣ, ου, *levis, facilis, inanis.* hinc κούφως, adv. *leviter*, κουφότερος, compar. *levior.* κουφόω & κουφίζω, *levo, sublevo.*
ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS, corbis, vas vimineum.* Hinc fortè Angl. Coffin.
ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus, lapillus.*
Κοχλιάριον, ου, τὸ, *COCHLEARE* : à κόχλω, *gyro.*
Κοχλίας, ου, ὁ, *COCHLEA.* gen. p. κοχλιῶν. ab eodem th.
Κόχλος, ου, ὁ, *concha.* Angl. a Cockle. à
ΚΟ'ΧΛΩ, *gyro, roto.* Hinc κόχλος, *concha*, κοχλίας, ου, ὁ, idem. κοχλιάριον, *cochleare.*
ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abundè fluens.*
Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκοχύδουν, imperf. verbi κοχυδέω, *superfundo.* à præced.
Κοχύεσκεν, *stillabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Epenth. τοῦ σκ. verbi κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo.* Them. κόχος, quod vide.
ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, &
Κόχωνον, ου, τὸ, *coxendicis commissura.*
Κόψας, αντος. a. 1. part. &
Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *scindo.* f. ψω. κόψασθαι, a. 1. inf. m.
ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ἡ, *arbor mespilo similis.*
ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, seu κόψυχος, ου, ὁ, *avis quædam, merula.* idem quod κόσσυφος.
Κρᾶνον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio.* f. κρανῶ. a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα. hinc a. 1. imperat. κρῆνον & κρήηνον.
Κρᾶατ' pro κράατα. nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.
ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, seu κράββατος, ου, ὁ, *GRABATUS, lectus humilis.* q. à κάρα & βάω.
Κράγγη, κράγγων, vel κράγων, *piscis è squillarum genere.*
Κραγεὶς, *clamatus*, a. 2. part. pass. κραγῆναι. a. 2. inf. pass. verbi κράζω, *clamo.* f. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. 2. pass. ἐκράγην.
Κραγέτης, ου, ὁ, *vociferator, clamator*, Th. κράζω, *clamo.* p.m. κέκραγα.
Κραδαίνω, *vibro, quatio* : à
ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus, folium* ; *ficus*,

cus *sylvestris.* q. à κλάδος, λ in ρ mutatâ. Hinc κράδος, ου, ἡ, idem. κραδάω & κραδαίνω, *vibro, crispo.*

Κραδηφορία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: à κράδη, quod vide. & φέρω, *fero.*

Κραδία, ας, ἡ, *cor*, pro καρδία, per Metathesin. sic

Κραδίη, ης, ἡ, *cor.* Ion. pro præced.

Κραδίην, accus. præced.

ΚΡΑ'ΖΩ, *clamo CROCIO.* imperf. ἔκραζον. f. 1. κράξω, a. 1. ἔκραξα, & per redupl. ἐκέκραξα. paulò post fut. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα, hinc per Epenth. τοῦ υ, κραυγὴ, *clamor.* κραυγάζω, *clamo.* & hinc Angl. Crack & Crash.

Κραθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κεράννυμι, *misceo.* f. κεράσω, & per Syncop. κράσω, perf. pass. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, *vinci*, per Syncop. pro κρατηθῆναι. a. 1. inf. pass. verbi κρατέω. f. ήσω, *vinco.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

ΚΡΑΙ'ΝΩ, *perficio, effectum reddo, CREO.* f. ανῶ. Hinc κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector.* κράντωρ, ορος ὁ, *rex, princeps.*

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *CRAPULA. commessatio* · hinc κραιπαλίζω, *crapulor.* q. ex κάρα, τὸ, *caput*, & πάλος, *agitatio*, quod à πάλλω, *vibro.* p. m. πέπαλα.

Κραιπαλίζω. f. ίσω. *crapulor.* vide in præcedente.

Κραιπνὰ, *velociter*, adv. pro κραιπνῶς· à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ου, *velox, celer.*

ΚΡΑΙ~ΡΑ, ας, ἡ, *caput.* q. à κάρα. & aliquando idem est quod κεραία, *antenna.*

Κράλης, *rex*, κράλαινα, *regina.*

Κρᾶμα, ατος, τὸ, *mixtura, mixtum.* peculiariter *vinum aquâ mixtum.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

ΚΡΑΜ'ΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis, CRAMBE*, gen. pl. κραμβῶν, q. à κάρα, quia *capitata.* vel per Sync. pro καράμβλη vel καράμβη, quod vide.

Κράμβος, ου, *aridus torridus.* & Subst. *vitium in uvis ex adustione*: ex καίω, *uro.*

Κραμβοφάγος, ου, ὁ, ἡ, nom. Ranæ. ex κράμβη, *brassica*, & φάγω, *comedo.*

Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons.* hinc κρανιάδες, ων, αἱ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ & *Naiades*, & *Nymphæ* vocantur. etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κρανὸς, ου, *asper, sterilis, montanus*: à κάρηνον, *vertex, caput.*

Κρανέεσθαι, *absolutum iri* pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio.* f. κρανῶ. f. 2. m. κρανοῦμαι, f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, & Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, *CORNUS, arbor*: à κράνον, quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδων, gen. pl. Dor. pro κρανιάδων, Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, *fons.*

Κράνειον, ου, τὸ, *galea*: à κράνον, quia *capitis* tegumentum.

Κρανίον, ου, τὸ, *CRANIUM, calvaria, caput*, item *poculi genus.* Them. κάρηνον, *caput.*

Κράνον, ου, τὸ, *caput.* &

Κράνος, εος, τὸ, *galea*, ab eod. th.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo.* f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κράας, κράατος, ὁ, vel τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶσις, εως, ἡ, *CRASIS, mixtura, temperamentum.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

Κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria.* q. à κρᾶσθαι πέδον, quia *miscetur* velut *solo*, deorsum pendens. q. à κρέμαμαι, *pendeo*, & τὸ πέδον, *solum.* Hinc ducamus Angl. to grasp. i.e. circuire ut *fimbria.* à præced.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen, fœnum.* idem quod γράστις. Hinc Angl. grass.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, seu κραταιγὼν, όνος, ὁ, *arboris species.*

Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, *firmus, fortis*: à κραταιὸς, *fortis*, & γύαλον, *cavitas, vola.*

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens, fortis, robustus.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis, robur, fortitudo*, à præced.

Κραταιόω, -ῶ, *corroboro.* f. ώσω. p. κεκραταίωκα. imperf. pass. ἐκραταιοόμην, -ούμην, όυ, οῦ, όετο, οῦτο, præs. imperat. pass. 2. pl. κραταιοῦσθε, *fortes estote.* a. 1. ind. pass. ἐκραταιώθην, inf. κραταιωθῆναι. Them. κράτος, *robur*,

Κραταίποδες, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent.* nom. pl. à

Κραταίπους, οδος, ὁ, ἡ, per Sync. pro κραταιόπους, Epith. *tauri*, qui *validos* & *firmos pedes habet*: ex κράταιος, *validus*, & πούς, *pes.*

Κραταίωμα, ατος, τὸ, *firmamentum*; à κραταιὸς, *firmus.* Th. κράτος, *robur.*

Κρατέει, *dominatur*, 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω, quod vide.

Κράτει, *imperio*, dat. sing. à κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κράτει, 2. sing. præs. imperat. sed

Κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατερῶν, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. a

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, *fortis, validus.* in dual. κρατερώ. Them. κράτος, *robur.*

Κρατερόφρον', dat. vel acc. sing. à

Κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *infracto animo sum.* ex κρατερὸς, *validus*, & φρὴν, *animus.*

Κρατερώνυχας, *solidas ungulas habentes*, acc. pl. à κρατερώνυξ, υχος, Ex κρατερὸς, *fortis*, quod à κράτος, & ὄνυξ, *unguis.*

Κρατερῶς, adv. *validè, fortiter, strenuè, totis viribus*: à κρατερὸς, *validus.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

Κρατευτάων, gen. pl. Æol. pro ῶν, à κρατευταί,

τα, αἱ, *verum fulcra ac bases* : ab eod. them.

Κρατέω, ῶ, *teneo, apprehendo* ; *fortiter impero* : f. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. a. 1. imperat. κράτησον, άτω. a. 1. sub. κρατήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, αντος. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. *fieri compotem* : imperf. pass. ἐκρατεόμην, ούμην. 3. pl. έοντο, οῦντο. perf. pass. κεκράτημαι, & in 3. plur. κεκράτηνται. Them. κράτος, *robur*.

Κρατηθεὶς, a. 1. part. pass. præced.

Κρατὴρ, & Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER* : à κεράννυμι, *misceo*.

Κρατῇς, κρατῇ, 2. & 3. sing. præs. sub. κρατήσῃς, 2. sing. f. 1. ind. act. κρατήσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ, ἡ, *qui victoriam in præliis obtinet* : ex κρατέω, & μάχομαι, *pugno*.

Κρατήσιππος, ου, ὁ, ἡ, *qui vicit equis*. ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κρατησίπους, οδος, ὁ, ἡ, *qui pedibus, cursuque pedum vicit*. ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τό. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, *optimè* : à

Κράτιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus*, superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, & per Metath. κάρτος, *robur, potentia, imperium*. Hinc κρατερὸς, οῦ, *validus*. κράτιστος, *fortissimus*. κρατέω, *impero, imperium obtineo*. καρτερέω, f. ήσω, *tolero, patior*. ἀκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, *impotens, incontinens*. ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, *compos, rerum potens*. ἐγκράτεια, *continentia, temperantia*. ἀριστοκρατία, *status seu forma Reipub. quæ gubernatur ab optimatibus*. δημοκρατία, *imperium populare*. παγκρατὴς, έος, & ὁ, ἡ, παντοκράτωρ, ορος, *omnipotens*.

Κρατὸς, *capitis*, gen. sing. à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi κρατέω, *impero*, quod vide.

Κρατύνω, *confirmo, munio* : à

Κρατὺς, έος, *fortis* : à κράτος, *robur*.

Κραυγάζω, *vociferor* ; *vagio* : f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor*. Th. κράζω, *clamo* : f. ξω.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen Ranæ : à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. κράζω. præt. m. κέκραγα· unde per Pleonasm. τοῦ υ, fit κραυγή.

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ου, *aridus, siccus* : q. καυρός, à καίω, *uro*.

Κραυγάνομαι, pro κραυγάζομαι, quod vide.

Κρέα, nomin. vel accus. plur. contractè pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago* : ex κρέας, & ἄγρα, *captura*.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, & Att. κρέως,) τὸ, *CARO* : in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα. gen. pl. κρεάτων, & κρεῶν. Inde κρεοπώλιον, *macellum, laniena*. κρεοπώλης, *macellarius, lanio*.

Κρείουσα, Dor. pro κρέουσα, *regina*, præs. part. à κρέω, *impero* : Poët. κρείω.

Κρεῖον, ου, τὸ, *vas carnarium, ahenum* : à κρέας, *caro*. Est & Κρεῖον, acc. sing. à

Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. sing. à Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri : qu. a κραίνω, *impero*.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. &

Κρείσσοσιν, *præstantioribus*, dat. pl. à

Κρείσσων, vel ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, *præstantior, potentior, melior*, & τὸ κρεῖσσον. comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κρείττοσιν, dat. plur. à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero* : hinc

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator* : à κραίνω, *impero*. Est &

Κρείων, οντος, ὁ, nomen propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine seu radio pulso* ; *pulso*, item *strepitum*, seu *stridulum edo sonum* : f. ξω. p. χα. qu. à κρούω, *pulso* ; vel à sono factum. κρέκειν ἱστὸν, *texere telam* : hinc Angl. to creak, screak, creek, ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *suspendo* : a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui suspendit* : &

Κρεμαστήριος, ὁ, ἡ, *pensilis* : &

Κρεμαστὸς, οῦ, idem : omnia à seq.

ΚΡΕΜΑ'Ω, ῶ, κρεμαννύω, & κρεμάννυμι, *suspendo* : f. άσω. a. 1. ἐκρέμασα. præs. pass. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo, suspendor* : part. κρεμάμενος, *pendens* : a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθείς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *CREMBALUM*, *crepitaculum*.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, quidam piscis : vide Athen. lib. 7. cap. 15.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, *CREX, avis pugnax* : eadem & κρέκας, à κρέκω, *sono* : est & κρὲξ, *capillus*.

Κρέουσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium, *CREUSA* : vel *Regina*.

Κρεουργηδὸν, adv. *in parva frusta dissectum* : à κρεουργὸς, *lanius* : quod à κρέας, *caro*, & ἔργον, *opus*.

Κρέσσονες,

Κρέασονες, *præstantiores*, nom. pl. gen. pl. κρεασόνων, à

Κρέασων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρέω, *impero*, *regno*. Poët. κρείω.

Κρέων, οντος, ὁ, *Rex*: à κρέω, *impero*. hinc κρέουσα, *Regina*.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, *lanio*: &

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, *macellum*, *laniena*: à κρέας, *caro*, & πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, ου, ὁ, ἡ, *qui carnes edit*: ex κρέας, *caro*, & φάγω, *edo*.

ΚΡΗΓΥΟΣ, ου, *bonus*, *placitus*, *jucundus*: q. κηρὶ ἡδὺ, *cordi jucundum*, unde κηρέδυον, & per Sync. κρήδυον, & δ in γ mutato κρήγυον.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum*, *vitta*, item *pinnæ murorum*. item *vasis operculum*. q. καρήδεμνον· ex κάρα, *caput*, & δέω, *ligo*.

Κρηήνατε, *perficite*, 2. pl. &

Κρήηνον, *perfice*, 2. sing. a. 1. imperat. act. κρηῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρηνα. à quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poët. Pleonas. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθείδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ου, ὁ. τοῦ Κρηθέως παῖς Αἴσων, *Crethei filius Æson*.

Κρῆθεν, adv. à *capite*: ex κρὰς, ατὸς, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus*.

Κρήθων, ὁ, *CRETHON*. nom. propr.

Κρήϊον, *placenta quæ carnes immistas habet*: à κρέας & κρῆς, *caro*.

Κρημνάω, & κρήμνημι, *præcipito*, præs. inf. κρημνάναι· part. κρημνὰς, ἄντος, &

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρέμνηθι, præs. imperat. verbi κρήμνημι. imperf. ἐκρήμνην, ης, η. ita ut κρήμνη, possit esse imperf. Ion. Them. κρημνὸς, *præcipitium*.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟΣ, οῦ, ὁ, *præcipitium*. qu. κρεμάμενος, id est, *pendens locus*, à κρεμάω, *suspendo*.

Κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, *præruptus*, *arduus*: à κρημνός.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, quod vide.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à seq.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, *fons*. q. à κεράω, κερῶ, *misceo*, & per Sync. κρῶ.

ΚΡΗΠΙΣ, ῖδος, ἡ, *CREPIDA*, *basis*, *fundamentum*. q. à κρεμῶ & ποδὸς, ut sit pes, qui aliquid sustinet supra se pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, *CRES*, *Cretensis*. οἱ Κρῆτες, *Cretenses*. &

Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretensis fæm*. &

Κρητίζειν, *Cretissare*. *Cretenses imitari*.

ΚΡΗΣΕΡΑ, ας, ἡ, *cibrum seu lineus sacculus per quem aliquid colatur*. Ducamus à κρίνω, *secerno*.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nomen viri. Lat. *Crescens*.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, *asylum*, *refugium*. q. à Κρὴς, *Cretensis*, sc. Minois, & φεύγω.

Κρήτη, ης, ἡ, *CRETA*. nomen Insulæ. Inde Κρῆτες.

Κρητῆρος, gen. sing. κρητῆρσι, dat. pl. à κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Κρῖ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, *hordeum*. Alii per Apoc. pro κρίμνον, dici volunt.

Κριαδέω, *rideo*, Hesych. q. κῆρ ἁδεῖν, *cordi placere*.

Κρῖγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, *strideo*.

Κριγμὸς, οῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, *stridor*: à

ΚΡΙΖΩ, *strideo*, *stridorem edo*. f. ξω. p. χα. præt. m. κέκριγα. à sono fictitium.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, *alii ab aliis separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, *secerno*.

ΚΡΙΘΗ, ῆς, ἡ, *hordeum*. κρίθινος, ου, *hordeaceus*. κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Κριθῆναι, a. 1. inf. pass. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω, *judico*, *decerno*.

Κρίθινος, ου, *hordeaceus*: à κριθὴ, *hordeum*.

Κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem, & ab eod. th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθὴ, quod vide.

Κρίκεν, *resonuit*, *stridebat*, vel est perf. Ion. pro κέκρικε. verbi κρίζω, *strideo*, f. σω, & ξω. vel est a. 2. Ion. & Poët. pro ἔκριγεν, ες, ε. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Ion. verbi κρίνω, *discerno*.

Κρίκος, idem quod κίρκος, *circus*, *annulus*.

Κρίμα, vel κρῖμα, ατος, τὸ, *judicium*, *pœna*, *damnatio*, *vindicta*. τὰ κρίματα, *lites*. inde Lat. *CRIMEN*, & Angl. a crime, quia ob crimen aliquis judicatur & damnatur. Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina crassior*, *mica*.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.

Κρίνε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκρινε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præs. ejusd. verbi.

Κρινέωσι, Poët. pro κρίνωσι, 3. pl. præs. sub. verbi κρίνω.

ΚΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium*. Dicitur & κρίνος, εος, τὸ, *lilium*. est &

Κρίνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙΝΩ, *judico*, *CERNO*, *discerno*, *sentio*, *accuso*, *examino*, *punio*, *culpo*, *condemno*. f. κρινῶ. a. 1. ἔκρινα. a. 1. imperat. κρῖνον, άτω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, αντος. præt. act. κέκρικα. præs. pass. κρίνομαι, *in judicium vocor*. perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. ἐκρίθην. a. 1. sub. pass.

paſſ. κριθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. κριθήσομαι. Hinc κρίμα, ατος, τὸ, judicum. κρίσις, εως, ἡ, idem. κριτὴς, ȣ̃, ὁ, judex. κριτήριον, ȣ, τὸ, inſtrumentum judicandi, & nota ex quâ judicium facimus. ἀποκρίνομαι, reſpondeo. ἀπόκρισις, εως, ἡ, reſponſum. διακρίνω, diſcerno. διάκρισις, diſcretio. κατακρίνω, condemno. κατάκριτος, damnatus. συγκρίνω, coagmento, item comparo. σύγκριμα, ατος, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. ὑποκρίνομαι, fingo, ſimulo. ὑποκριτὴς, ȣ̃, ὁ, ſimulator, hypocrita. ὑπόκρισις, ſimulatio.

ΚΡΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, aries. q. à κέρας, quia cornutus. κριοπρόσωπος, arietis vultu præditus.

Κριτὴ, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κρίσις, εως, ἡ, judicium, damnatio, accuſatio, diſceptatio. Th. κρίνω.

Κρίσκεανα, αν, τὰ, regis ſcrinia. Cteſias.

Κρίσπος, ȣ, ὁ, nomen viri. Lat. origine, Criſpus.

Κριτήριον, ȣ, τὸ, vis judicandi, tribunal, controverſia: à κρίνω, judico. ſub quo vide.

Κριτὴς, ȣ̃, ὁ, judex: &

Κριτικὸς, ȣ̃, ὁ, CRITICUS. aptus ad dijudicandum; item qui dijudicat. &

Κριτὸς, ȣ̃, Poët. pro ἔκκριτος, eximius: à 3. perſ. perf. paſſ. Th. κρίνω, ſecerno.

Κρία, ἡ, nomen mulieris.

Κραίνω, f. ανῶ, p. αγκα, pulſo pedibus, cum ſtrepitu cano. q. κρȣαίνω. Them. κρȣ́ω, pulſo.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ȣ, ὁ, CROESUS, Lydorum rex.

Κρόκα, tramen, per Syncop. pro κροκίδα, acc. ſing. à κροκὶς, ίδος, ἡ. vel tanq. à κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, trama.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, id quod ſtamini inſeritur τῷ κρέκειν pulſando. Eſt & κρόκη, littus, quod κρέκει vel κρούει, fluctus.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρόκη, trama.

ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, CROCODILUS: qui κρόκον δειλιᾷ, crocum metuit. Vel quia eſt animal timidum, δειλὸν· & colore κρόκον, imitatur.

Κροκόπεπλος, ȣ, ὁ, ἡ, croceo peplo: à κρόκος, ȣ, ὁ, crocus, & πέπλον, ȣ, τὸ, veſtis muliebris.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, & τὸ κρόκον, CROCUS, & CROCUM. hinc κροκόεις, όεσσα, εν, croceus, a, um.

Κρόμμυον, & Poët. κρόμυον, ȣ, τὸ, cepa. qu. à κάρα, caput.

Κρονίδης, ȣ, ὁ, filius τȣ̃ Κρόνȣ, ſeu Saturni, Jupiter. genit. Ion. Κρονίδεω. vocat. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ȣ̃, Saturnius, præ ſenio delirus: &

Κρόνιος, ȣ, idem, à κρόνος.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης, à

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, Saturnus, q. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo ſuo orbe: vel quod author ſit temporis.

Κρόσσαι, ſunt pinnæ murorum & turrium. Alii κρόσσας legunt, & pro ſcalis accipiunt. Th. κροσσὸς, fimbria.

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, extrema veſtis ora, fimbria, limbus, villus.

Κροσσωτὸς, ȣ̃, (ſub. χιτὼν,) tunica fimbriata, ſeu villis prætexta: à κροσσὸς.

ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ȣ, ὁ, cuſpis ferrea, pilum: vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, pulſo, crepitare facio: à κρόταλον, quod à κροτέω, pulſo. Th. κρότος, pulſus.

Κρόταλον, ȣ, τὸ, CROTALUM, crepitaculum. quod &

Κρόταλος, ȣ, ὁ, homo garrulus: ab eod. them.

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ȣ, ὁ, tempus, pars capitis, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens ſit venarum pulſus. dat. pl. κροτάφοισιν· κροτάφως, acc. pl. Dor.

Κροτέω, pulſo, verbero, plaudo, f. ήσω. p. ηκα, à ſeq.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, pulſus, plauſus: qu. à κρȣ́ω.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, muſca canina.

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, vitium in oleâ arbore, tanq. κρότων.

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ſcatebra, ſaliens fons. q. à κρήνη.

Κρȣ́πελα, lignei calcei. quaſi à κρȣ́ω & πάλλω, quod vibrent quæ illis pulſantur calcata. Eadem & κρȣ́πεζα, tanq. κρȣ́ουσα πέζα.

Κρȣ́σας, a. 1. part. act. à κρȣ́ω, pulſo.

Κροῦσις, ιος, ἡ, pulſatio, à 2. perſ. perf. paſſ. ſeq.

ΚΡΟΥ'Ω, pulſo. f. κρȣ́σω. p. κέκρȣκα. a. 1. ἔκρȣσα. hinc κροῦμα, ατος, τὸ, ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum.

Κρύβδα, & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν, clam, adv. à κρύπτω, occulto.

Κρυβεὶς, έντος, abſconditus, a. 2. part. paſſ. κρυβῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον. f. 2. paſſ. κρυβήσομαι. a. 2. paſſ. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ȣ̃, & Ion. κρυερῷο, frigidus. Th. κρύος, εος, τὸ, frigus.

Κρυόεις, εντος, Poëtis idem, & ab eod. them.

Κρυμὸς, ȣ̃, ὁ, frigus, glacies. Them. κρύος, idem.

Κρυόεσσα, ης, ἡ, horribilis, fœm. gen. à κρυόεις, εντος, formidandus. à ſeq.

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, frigus, algor.

Κρυπταδίης, gen. ſing. f. g. à

Κρυπτάδιος, ȣ, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, clandeſtinus. à κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτάσκω, cooperio: à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, imperf. Ion. vel præſ. imperat. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτικὸς, ȣ͂, *CRYPTICUS*, *occultativus*, *celandi peritus* : &

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *occultus*, *a*, *um*. ἐν κρύπτῳ, *in occulto*. Th. κρύπτω.

Κρύπτουσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. ind. præſ. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abſcondo*, *occulo*; *tego*; *celo* : q. à καλύπτω, f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. hinc κρύψῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. κρύψας, αντος, & in f. g. κρύψασα. a. 1. part. act. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. 1. paſſ. ἐκρύφθην. a. 2. paſſ. ἐκρύβην. a. 2. inf. paſſ. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς. Hinc κρύψις, *occultatio*. κρυπτὸς, *abditus*. κρύβδην & κρύφα, *occulté*.

Κρυσταλλίζω, *inſtar cryſtalli ſplendeo* : à κρύσταλλος.

Κρυστάλλινος, ȣ, *CRYSTALLINUS* : &

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, *glacies*, *gelu*; item *CRYSTALLUS* lapis. q. κρύει στέλλεται, *frigore contrahitur*.

Κρυφᾶ, *latenter*, *clam*, Dor. pro κρύφα, à κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω. p. κέκρυφα.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poët. idem ac κρύφιος, ία, ιον, *occultus*, *a*, *um*. ab eod.

Κρυφῆ, *occultè*, adv. à κρυφὸς, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

Κρυφηδὸν, idem, & ab eod.

Κρύφιος, ȣ, *occultus*, dat. pl. Ion. κρυφίοισι. κρύφιον, κρυφίως, *occultè*, *clam*. Th. κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω.

Κρύφος, ȣ, ὁ, Poët. pro κρύψις, εως, ἡ, *occultatio*, *tenebræ*. ab eod. th.

Κρύψαι, *celare*, a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. &

Κρύψε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi κρύπτω, *occulto*.

Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio*, a. 2. perſ. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *crinis retortus*, *cincinni puerorum*. Scribitur & κρόβυλος.

ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito*, *garrio*. κρώζῃ, 3. ſing. ſub. q. à κράζω. vel à ſono corvi factum, ut plerumque aliarum avium propria. hinc κρωγμὸς, ȣ͂, ὁ, *crocitatio*.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum*. aliter, κλάμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ȣ, τὸ, *falx*.

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *hydria*, *urceus*.

Κτᾶ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apocop. pro ἔκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, ἐξ ἀποκοπῆ τοῦ ν, ut ἔβα pro ἔβη. verbi κτείνω, *occido*, vel κτῆμι.

Κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι, pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido*. vel κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι, pro κτάναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κταμένοιο, gen. Ion. à

Κτάμενος, *qui interemit*, *aut interemtus eſt*, a. 2. part. m. verbi inuſ. κτῆμι, idem quod κτείνω; *interficio*. a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτεινάμενος, ſic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτάν, *poſſederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *poſsideo*. a. 2. ἔκτην, & in 3. pl. ἔκτησαν & per Syncop. ἔκταν, & depoſito augmento κτάν. Th. κτάομαι. Poſſet etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido*. a. 2. ἔκτην,

Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, *interfeciſſet*, 3. ſing. a. 2. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κτανέεσθαι, per Dialyſin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio* : f. 2. m. κτανοῦμαι.

Κτανέοντες, Ion. Dialyſi pro κτανοῦντες, nom. pl. f. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejuſd verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. & ſimul. Ion. pro ἐκτάνθησαν. 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κτείνω, *interficio*.

Κτάντας, α, ὁ, Dor. pro κτάντης, ὁ, *interfector*. Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *acquiro*, *comparo* : *poſſideo* : f. κτήσομαι. p. κέκτημαι (pro quo & ἔκτημαι.) part. κεκτημένος, *poſſeſſor*, *dominus*, & -ένη, *domina*. a. 1. ἐκτήθην, ης, η. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc κτῆμα, ατος, τὸ, *poſſeſsio*. κτήματα, ων, τὰ, *bona*, *facultates*, *opes*. κτῆσις, εως, ἡ, *poſſeſsio*. κτητὸς, ȣ͂, *acquiſitus*.

Κτᾶσθαι, præſ. inf. verbi κτάομαι, *poſſideo*.

Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio*. a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi κτάομαι, *poſsideo* : ſed

Κτάτο, Ion. pro ἔκτατο, 3. ſing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio*.

Κτάω, *cædo*, *occido*. Sic & κτάω, pro κτάομαι, *poſsideo*.

Κτέανον, ȣ, τὸ, *poſſeſsio*, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ. Th. κτάομαι, *poſsideo*.

Κτεάνων, & κτεάνοις, ejuſd. gen. & dat. pl.

Κτέαρ, κτέατος, τὸ, idem, & ab eod. th.

Κτεάτεσσι, *poſſeſsionibus*, dat. pl. Ion. & Poët. pro κτέασιν, & κτέασιν, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *poſsideo*.

Κτεατίζω, *acquiro*, *poſsideo*, f. ίσω. Poëticum : à κτέατος, gen. à κτέαρ. Th. κτάομαι, idem.

Κτεάτισσε, Ion. & Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd. verbi.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. &

Κτείνας, κτείνασα, αν, αντος, & in acc. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido* : f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præſ. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præſ. inf. κτείνεσθαι, præſ. inf. paſſ. ejuſd. verbi.

Κτεινόμϑ@, ȣ, *occisus*, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Κτείνοντ' pro κτείνοντα, acc. ſing. præſ. part. act. κτείνȣσι, 3. pl. præſ. verbi κτείνω.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio*, *occido*: f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον, præt. paſſ. ἔκταμαι. a. 1. paſſ. ἐκτάνθην, f. 1. paſſ. κτανθήσομαι, præt. m. ἔκτονα. Ἀποκτείνω, idem. ἀνθρωποκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, *homicida*. πατροκτόνος, ȣ, ὁ, *parricida*. Legitur & κτένω & κτίννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, *pecten*: hinc

Κτενίζω, *pecto*. f. ίσω. à κτείς.

Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, *res poſſeſſa*, *donum*. Th. κτάομαι, *poſſideo*.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *exequiæ*, *inferiæ*, *juſta*. q. à κτάω, *occido*: hinc

Κτερεΐζω & κτερίζω, *exequias celebro*.

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. &

Κτεριῶσι, pro κτερίσȣσι, Att. 3. pl. f. 1. verbi κτερίζω, à κτέρεα, quod vide.

Κτέω, idem quod κτάω, *occido*. hinc

Κτέωμεν, *poſſideamus*, Ion. pro κτῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι, pro κτείνω, *occido*. eodem tempore & modo.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, *venarum curſus in arboribus*, *quaſi pectines*: à κτείς, *pecten*.

Κτῆμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio*, κτήματα, των, τὰ, *bona*, *facultates*, *opes*. dat. pl. κτήμασ' pro κτήμασι. Th. κτάομαι, *poſſideo*.

Κτῆμι, *occido*, inuſ. cujus f. κτήσω, p. ἔκτηκα. a. 2. ἔκτην. a. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.

Κτηνῶν, κτηνῶν, nom. & gen. pl. à

ΚΤΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum*, *pecus*. qu. poſſeſſio, à κτάομαι. hinc κτηνηδὸν, *pecudum more*, adv. & Angl. neat, de pecore.

Κτηνοτρόφος, ȣ, ὁ, *jumentorum paſtor*, à κτῆνος, & τρέφω, *alo*.

Κτήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ſed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. ſub. m. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ȣ, ὁ, *CTESIAS*, nomen propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *poſſeſſio*. Th. κτάομαι.

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejuſd. verbi.

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητὸς, ȣ, *acquiſibilis*. Th. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula*: ab eod. κτητὸς, & them.

Κτητικὸς, ȣ, *acquirendi peritus*; *poſſeſſivus*: &

Κτητὸς, ȣ, *acquiſibilis*, *acquiſitus*: &

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *poſſeſſor*: à 3. perſ. perſ. paſſ. verbi κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Aphæreſ. pro ἰκτίδεος, è *muſtelâ confectus*: à κτὶς, ιδος, ἡ, *muſtela*.

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo*, *creo*, *fabricor*. f. κτίσω. a. 2. ἔκτισα. a. 1. imperat. κτίσον, ἄτω, a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος, p. ἔκτικα. perf. paſſ. ἔκτισμαι. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην. & part. κτισθεὶς, έντος, *conditus*. Hinc κτίσμα, ατος, τὸ, *opus*, *ſtructura*. κτίσις, εως, ἡ, *creatio* & *creatura*. κτιςὴς, ȣ, ὁ, *creator*, *conditor*.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *aries*. q. à κτίλλω, *vello*. & pro *familiari*, & *cum quo quis nutritus eſt*. hinc κτιλόω, , *demulceo*.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. paſſ. à κτίζω, *condo*, *creo*.

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, *viverra*, quæ eſt ex muſtelis ſylveſtribus.

Κτισσάσθαν, Dor. & Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*. f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, *creatio*, *creatura*, *ſtructura*, *res conditæ*, & pro *quovis opere*. *magiſtratus*, *homo*. quod &

Κτίσμα, ατος, τὸ, *creatura*: à perſ. paſſ. verbi κτίζω, *condo*.

Κτίσον, *crea*, a. 1. imperat. vide in κτίζω.

Κτιςὴς, ȣ, ὁ, *creator*. & κτίτης, ȣ, ὁ, idem, extrito σ retracto accentu: quod &

Κτιςὸς, ȣ, *creatus*, *conditus*: &

Κτιςὺς, ύος, ἡ, *ædificatio*: à 3. perſ. perſ. paſſ. verbi κτίζω, *creo*.

Κτυπέω, *ſtrepo*, *ſtrepito*, f. ήσω. Them. τύπτω, *pulſo*.

Κτύπημα, ατος, τὸ, &

Κτύπος, ȣ, ὁ, *ſonitus*, *ſtrepitus*: à κτυπέω, cujus th. τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, *CYATHUS*, *cotula*. q. à χύω, *fundo*.

Κυαμευτὴς, ȣ, ὁ, *qui fabis eligit*; *ſortilegus*: &

Κυαμευτὸς, ȣ, *fabis* vel *ſorte electus*: à perſ. paſſ. ſeq.

Κυαμεύω, *fabis eligo*; *ſortior*. à ſeq. th.

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, *faba*; *calculus*. hinc κυαμοβόλος, *judex*. κυαμοτρὼξ, quia κυάμȣς τρώγει, *judex*.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem geſtans*: ex κύανος, *ceruleus*, & αἰγίς. Them. αἴξ, ἡ, *capra*.

Κυανεᾶν, Dor. pro κυανεῶν, ſc. νήσων, *CYANEÆ inſulæ*.

Κυανέη, ης, ἡ, *nigra*, dat. pl. Ion. κυανέῃσι, gen. pl. Æol. κυανεάων, à

Κυάνεος, ȣ, idem (exempto ι,) quod

Κυάνειος, ȣ, *CYANEUS*, *cæruleus*, *niger*. Them. κύανος, ſeu κυανὸς, *color cæruleus*.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ & ἡ, *cæruleos habens pilos*. equi Epithet. ex κύανος, & θρίξ.

Κυανόπεζα, de menſâ. & κυανόπεζος, *nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, & ποὺς, *pes*.

Κυανόπεπλος, ȣ, ὁ, ἡ, *cæruleo peplo utens*: à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, *peplum*.

Κυανόπρωρος, *cæruleam habens proram*: ex κύανος, & πρῶρα, ας, ἡ, *anterior pars navis*.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, ὁ, & κυανὸς, οῦ, ὁ, *color cæruleus*, hinc κυάνειος & κυάνεος, ου, *cæruleus, niger*.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, *nigrum habens supercilium*: *ex* κύανος & ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, *qui est nigricantibus setis*: ex κύανος, *niger*, & χαίτη, *juba, coma*.

Κυανῶπιν, *nigroculam*. acc. sing. à

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *cerulea aspectu*: ex κύανος, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. p. m ὦπα.

ΚΥ'ΑΡ, ατος, τὸ, *foramen acûs*; item *pars auris interna*. q. à κέω, *findo*.

Κύββα, *poculum*, CVPPA. quia κυφόν.

Κύβδα, *inclinato capite*: à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ*; item *astutia*: à κύβος, *tessera*. hinc κυβεύω, *aleâ lusito*.

Κυβέλη, ης, ἡ, CYBELE, mater Deûm.

Κυβέρνασις, ἡ, Dor. pro Κυβέρνησις. quod vide.

Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro Κυβερνήτης, quod vide. sic

Κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνάτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, GUBERNATOR.

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, -ῶ, ᾷς, ᾶς, ᾷ, ᾶ, GUBERNO, propriè *navem rego*. f. ήσω. q. κῦμα ἐρευνῶ, *fluctus scrutor*. vel à גבר, *prævalere, gubernare*. Hinc Angl. to govern.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio*. Th. κυβερνάω, quod vide.

Κυβερνήσοντος, gen. sing. f. 1. part. act. verbi κυβερνάω.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix*: &

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernator*. quod &

Κυβερνητικὸς, οῦ, *ad gubernatorem pertinens*: κυβερνητική, (sub τέχνη,) *gubernandi facultas*: à perf. pass. verbi κυβερνάω.

Κυβευτὴς, οῦ, ὁ, *aleator*: &

Κυβευτικὸς, οῦ, *aleatorius*; *peritus aleator*: à perf. pass. seq.

Κυβεύω, f. εύσω. *aleâ* seu *tesseris ludo*; *periclitor*. Th. κύβος, *tessera*.

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput*. quia κυφή, *curva*: à κύπτω. Hinc κυβιστάω, *in caput me dejicio*.

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele*, quæ suos ministros facit κυβήβειν, id est, κύπτειν vel κυβιστᾷν.

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, *securis*. Hinc κυβηλίσαι, *securi percutere*.

Κυβικὸς, οῦ, CVBICVS. à κύβος.

Κυβιστάω, f. ήσω, *in caput me conjicio*, *in caput salto*: à κύβη, *caput*.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, & κυβίστησις, εως, ἡ, *saltatio in caput*: &

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator*, *qui se in caput dejicit*: à præced. κυβιστάω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, CVBITVS, *nodus brachii*. κύβαλον, ου, τὸ, idem. q. à κυβῶ, *converto*. Vel ut alii à κύπτω, *inclino*.

ΚΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, CVBVS, *tessera*, vel *aliquid habens figuram quadratam*. Hinc κυβικὸς, οῦ, *cubicus*, κυβεύω, *aleâ*, seu *tesseris ludo*. κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ*; item *fraus, dolus*.

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *crater magnus*. Martinus ex Galeno probat esse *parvam calicem* & *doliolum medicum*.

ΚΥ'ΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, CYNCRAMVS, *dux coturnicum*.

Κυδάζω, f. άσω, *convitior, maledico*: à κύδος, ὁ, *convitium*.

Κυδαίνω, *celebro, decoro, laudo*. imperf. Ion. κύδαινον. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria, decus*.

Κυδάλιμος, ου, idem quod κύδιμος, *gloriosus*. Th. κῦδος.

Κυδανθῆναι, *decoratum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐκυδάνθην, a. 1. ind. pass. verbi κυδάω. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

Κυδιάνειρος, α, ον, *honestans viros*, *claros viros continens*: à κῦδος, & ἀνὴρ, *vir*.

Κυδιάω, *glorior, jactito*: à κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

Κύδιμος, ου, *gloriosus*. Th. κῦδος, *gloria*.

Κυδιόων, *exultans*. Poët. pro κυδιῶν, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστος, η, ον, *gloriosissimus, a, um*, superl. &

Κυδίων, & κυδότερος, *gloriosior*; comp. à κῦδος, *gloria*.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, *inclytus*. Th. κῦδος.

Κυδοιδοπᾶν, *tumultuari*. q. à κυδοιμὸς & δουπεῖν.

Κυδοιμέω, -ῶ, *turbas excito*: à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *turba, tumultus*. q. à κύειν δεῖμα, *parere timorem*.

ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria, decus*. At κύδος, ου, ὁ, *convitium, probrum*: à κῦδος, κυδήεις, εντος, *gloriosus*. κύδιμος, & κυδάλιμος, ου, idem. κυδαίνω, ανῶ, *celebro, laudo*. κυδιάω, *glorior*.

Κυδρὸς, οῦ, *gloriosus*. à Th. κῦδος.

Κύδων, ωνος, ἡ, CYDON, urbs Cretiæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *cotonea malus*. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, *cotoneum*, seu CYDONEVM *malum*. à κύδων, unde istiusmodi mala.

Κύει, *uterum fert*, 3. sing. præs. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus*, a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω, f. σω. *in utero gesto*.

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κύημα, ατὸς, *quod in utero gestatur*, *fætus*: &

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas*, *prægnatio*, *conceptus*: à perf. pass. verbi κυέω, idem quod κύω, *in utero gesto*.

Κυθέρεια, CYTHEREA, *Venus*, ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας· *occultat amores* venereos.

Κυθήρεσι, dat. pl. Ion. à κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κύθηρα, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, κος, CTIX, *bulbosa quædam planta*. Theophr. lib. 7. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicum palmarum genus.* Theophr. lib. 2. 8.

ΚΥ'ΚΑ'Ω, f. ήσω, *misceo.* propriè de liquoribus. *perturbo.* Hinc

Κυκεία, ας, ἡ, & κύκημα, ατος, τὸ, *permixtio, confusio.* à præced.

Κυκεῶ, per Apocop. pro κυκεῶνα, accus. sing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miscellanea potio; cinnus.* Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκάω, *misceo.* f. ήσω.

Κύκλα, per Metapl. pro κύκλοι, *rotæ,* à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS*, vestis genus, vel *limbus*; item adject. *orbiculata.* Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem puod κυκλόω.

Κυκλέω, *verso, duco,* vel *rotâ veho.* à κύκλος, *circulus.*

Κυκληδὸν, adv. *instar circuli; undequaque:* &

Κυκλικὸς, ῦ, & κύκλιος, & κυκλωτὸς, item

Κυκλόεις, εντος, *orbiculatus:* à κύκλος.

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu.* Th. κύκλος.

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *circulus, orbis:* item *corona hominum.* κύκλῳ pro ἐν κύκλῳ, *in circuitu.* hinc κυκλόω, *in orbem roto.* ἔγκυκλος & ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, *circularis.* ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *orbis disciplinarum.*

Κυκλόσε, adv. *circulatim:* à κύκλος.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ, ἡ, *tornando rotundus factus:* ex κύκλος, *circulus,* & τερέω, *terebro.*

Κυκλόω, *cingo, circumdo: in orbem ago:* f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος, *circulus.*

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES:* ex κύκλος, *orbis, circulus*, & ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, *CYGNUS, olor.* Est & propr. nom.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miscenti,* dat. sing. part. præs. à κυκάω, f. ήσω, *misceo.*

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *cavitates oculorum.*

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix.* Th. κυλίω, *volvo.*

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo.*

Κύλινδρος, ου, ὁ, *CYLINDRUS,* lapis teres in modum columnæ: à seq.

Κυλίνδω, idem ac them. κυλίω, *volvo.*

Κύλιξ, ικος, ἡ, *CALIX.* Them. κυλίω, *volvo.*

Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio:* &

Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum:* a perf. pass. verbi κυλίω.

Κυλίχναι, αἱ, *caliculi,* seu *parva vasa potoria oris compreßioris;* item *cucurbitulæ:* à κύλιξ.

ΚΥΛΙ'Ω, *volvo, voluto:* f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, & καλινδέω, idem. κύλιξ, ικος, ἡ, *calix.*

Κυλλοποδίων, *qui distortis pedibus est, loripes:* Vulcani Epith. à κυλλὸς, *claudus,* & πῦς, *pes.*

ΚΥΛΛΟ'Σ, ῦ, *claudus, curvus:* qu. à κόλος, *mutilus.*

Κυλοιδιάω, *sum oculis tumentibus:* à κῦλον & οἰδάω, *tumeo.*

Κυλοιδιόωντες, nom. pl. part. præs. à κυλοιδιάω, quod vide.

Κύλων, ωνος, ὁ, *CYLO.* Κυλώνειον, *CYLONIUM.*

ΚΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus, unda; magna lues:* qu. κύκημα, à κυκάω, *misceo.* Est & κῦμα, pro κύημα, τὸ, *fœtus:* à κύω, *in utero gesto:* à κῦμα, *fluctus:* κυματίας, ου, ὁ, *undosus.* κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. κυματίζω, & κυματόω, *undis agito.* κυματίη, ης, ἡ, *tempestas.* κυμαίνω, ανῶ, *fluctuo, æstuo.*

Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præs. act. κυμαίνων, & in f. g. κυμαίνουσα· à

Κυμαίνω, *fluctuo;* & *ferveo, turgeo:* f. ανῶ. p. γκα. Th. κῦμα.

Κύματ', pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. à κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus.*

Κυματίης, ου, Ion. pro κυματίας, ου, ὁ, *undosus.* Vide in κῦμα, τὸ, *fluctus.* Hinc κυματίης ἄνεμος. *ventus impetuosus.*

Κυματίζω, f. ίσω, *undis agito; fluctuare facio.* Th. κῦμα.

Κυματολήγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυματώγη, ης, ἡ, & legitur κυματωγὴ, *littus,* ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα, & ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango.*

Κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, *fluctuosus:* ab eod. th.

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. à κυματόομαι, *restagno.* Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus.*

Κυμβαλίζω, *cymbalum pulso:* à κύμβαλον, *cymbalum.* Th. κύμβος, ου, ὁ, *cavus recessus.*

Κύμβαλον, ου, τὸ, *CYMBALUM:* &

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA;* item poculi genus: à κύμβος, *cavitas.*

Κύμβαχος, ου, ὁ, *pronus in caput:* à κύμβη, *caput:* quod à seq.

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *cavus recessus; ollæ fundum:* qu. à κυφὸς, *curvus.* Hinc κύμβον, & κυμβίον, ου, τὸ, *acetabulum.* κύμβη, ης, ἡ, *cymba.* κύμβαλον, ου, τὸ, *cymbalum.*

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, εως, vel -ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna.*

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *CYMINUM,* herba & semen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμώ, nomen mulieris.

Κυναγέτας, α, ὁ, Dor. pro κυνηγέτης, quod vide.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum suffocatio*; *angina*.
Κυναγὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, ῦ, *venator*: ex κύων, *canis*, & ἄγω, *duco*.
Κυνάδες, ων, αἱ, *canum pili*: à κύων, *canis*.
Κυνάμυια, vide in κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, *versipellis*, *impudens*: qu. canis: ex κύων, *canis*, &c.
Κυνάριον, ου, τὸ, *catellus*, diminut. à κύων, *canis*.
Κύνας, accuf. pl. κύνες, nom. pl. à κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, *canis*.
Κυνέη, ης, ἡ, *galea*. Th. κύων, *canis*.
Κύνεος, ου, *caninus*: ab eod. them.
Κυνέεν, Ion. & Poët. Pleonasm. ε, pro ἐκύνεεν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *osculor*.
Κύνες, nom. pl. κύνεσιν, *canibus*, dat. pl. Ion. pro κυσὶν, à κύων, κυνὸς, *canis*.
Κυνέω, *osculor*, *blandior*, *adoro*, προσκυνέω. Th. κύω, idem.
Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *canes venatores*, & *instrumenta venationis*: ex κύων & ἄγω.
Κυνηγέτης, ου, ὁ, *venator*: &
Κυνηγέω, *venor*: f. ήσω. &
Κυνηγὸς, ῦ, ὁ, *venator*: à κύων & ἄγω.
Κυνίδιον, ου, τὸ, *catellus*. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, *canis*.
Κυνικὸς, ῦ, ὁ, *CYNICUS*: ab eod. th.
Κυνόδους, οντος, ὁ, *dens caninus*: à κύων, κυνὸς, & ὀδοὺς.
Κυνοθαρσὺς, έος, *impudens*: à κύων, *canis*, & θάρσος, *fiducia*.
Κυνόμυια, ας, ἡ, *musca canina*: Metaph. pro *impudente*: à κύων & μυῖα, *musca*. Alii leg. κυνάμυια.
Κυνοπρόσωπος, ου, *qui canina facie est*: ex κύων, κυνὸς, *canis*, & πρόσωπον, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κυνόσουρα, *CYNOSURA*: qu. κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*: pro *astro* sumitur.
Κυνότερος, ου, *impudentior*. Superl. κυνότατος. Th. κύων, *canis*.
Κυνῶπα, vocat. sing. à
Κυνώπης, ου, ὁ, ἡ, *habens canis vultum*: ex κύων, *canis*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κυνώπιδος, gen. sing. à
Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *inverecunda*: vide κυνώπης.
Κύος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. κύω, *in utero gesto*.
Κυούμενα, nom. pl. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω, quod vide.
Κυοφορέω, f. ήσω, *in utero fero*, *prægnans sum*: à κύος, *fœtus*, & φορέω, idem quod φέρω, *fero*.
ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, ου, ἡ, *CYPRESSUS*, arbor: hinc κυπαρίσσινος, *ex cupresso factus*.
ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum & capax*.
ΚΥΠΑ'Σ, άδος, ἡ, *pallium & lecti stragulum*.
ΚΥΠΑΣΣΙ'Σ, & κύπασσις, εως, ὁ, ἡ, *supparum*, *species tunicæ*.

ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *Cyperus*, herba ex juncorum genere.
ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, *poculi genus*: deflexum à κύφελλον, quia *cavum*.
Κύπριδα, acc. sing. à Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*.
Κυπρίζω, *germino venustè*. Th. Κύπρος, *Cyprus*.
Κύπρινος, *CYPRINUS*: &
Κύπριος, ου, *CYPRIUS*: ab eod. th.
Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*: acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπρος, *CYPRUS*
Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in insula *CYPRO*. Dicitur &
Κυπρογενὴς, έος, ὁ, ἡ, idem: à κύπρος, & γείνομαι, *nascor*.
ΚΥ'ΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor & insula: unde Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*. κύπρινον, τὸ, *unguentum Cyprinum*.
Κυπτάζω, f. άσω, *immoror*, *cunctor*, *tempus tero*: à
ΚΥ'ΠΤΩ, *pronus sum*, *incurvo me ad videndum*: f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, αντος. Hinc κυπτὸς, ῦ, *inclinatus*, *supplex*. κυφὸς, ῦ, *incurvus*, *gibbosus*. κῦφος, εος, τὸ, *gibbus*. ἐκκύπτω, *inclino ad videndum aliquid*.
Κυράνα, ας, ἁ, Dor. pro Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. 298. &c.
Κυρβαῖος, αία, ον, *sublimis*, *e*: à κύρβις, quod vide.
ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, *crista gallinacei*; *tiara*: à κάρα & βαίνω.
ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula*, *cui leges inscribebantur*.
Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido*, *nanciscor*.
Κυρέω, f. ήσω, *incido*, *assequor*. Th. κύρω, idem.
Κύρη, ἡ, *Ceres*: sic dicta, quia κυρία τῦ ζῆν, *domina vitæ*.
ΚΥΡΗΒΑ'Ω, *cornibus pugno*: f. άσω. qu. à κέρας, *cornu*.
ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *acera & glumæ hordei*. Vide κυρήβεια.
Κύρημα, & per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit*, *præda*. Th. κύρω, *incido*.
Κυρήνη, ἡ, *CYRENE* urbs. Hebr. *murus*.
Κυρήνιος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.
Κυρῆσαι, a. 1. inf. &
Κυρήσας, αντος, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.
Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. pass. verbi κύρω. a. 1. ind. pass. ἐκύρθην.
Κυρία, ας, ἡ, *domina*: &
Κυριακὸς, ἡ, ὸν, *dominicus*, *a*, *um*. Th. κῦρος, τὸ, *authoritas*.
Κυριεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω. p. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος.
Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto*: qu. à κέρας, *cornu*.
Κύριος, ου, ὁ, *dominus*, *herus*, *qui auctoritate*

tate valet, præstans; item *proprius*. Th. κῦρος, *authoritas*.
Κυρίσσω, vide κυρίζω.
Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio*: à κῦρος.
Κυρκανᾶν, *miscere*: q. à κυκᾶν, ρ interjecto.
Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit, præda*: à κυρέω, vel κύρω, quod vide.
Κύρν', pro Κύρνε, vocat. à
Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.
ΚΥ͂ΡΟΣ, εος, τὸ, *authoritas, edictum, cardo rei*: hinc κυρόω, *authoritatem do*. κύριος, ου, ὁ, *dominus*. κυριεύω, *dominor*. Est &
Κῦρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Persarum rex.
Κυροῦν, præs. inf. act. &
Κυροῦσα, præs. part. f. g. à
Κυρόω, ῶ, *sancio, ratum facio*: f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, τὸ, *authoritas*.
Κύρσαι, *incidere*, a. 1. inf. &
Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, *incido*: f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, *adipiscar*: vide in præced.
ΚΥΡΤΟ'Σ, οῦ, Æol. κυρπὸς, *CURVUS, gibbosus*. Hinc κυρτόω, *curvo, incurvum reddo*. ἀμφίκυρτος, ου, ὁ, ἡ, *utrinque incurvus*. At
Κύρτος, ου, ὁ, *sagena, nassa*: dicitur & κύρτη, & κυρτὶς, quia *cava* seu *gibbosa*: sub præc.
Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod est incurvatum, gibbus*; item *tumor omnis præter naturam*. Th. κυρτὸς, *curvus*.
ΚΥ'ΡΩ, *sum, incido, consequor*: f. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem quod κύρω.
Κύσας, αντος, *osculatus*, a. 1. part. act. à κύω, *osculor*.
Κύσε, seu κύσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κύσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi. inf. κύσαι. unde Angl. **to kiss**.
ΚΥ'ΣΘΟΣ, & κύσος, ου, ὁ, & κυσὸς, οῦ, ὁ, *nates, podex*; item *pro muliebri pudendo*.
Κυσὶ, dat. pl. à κύων, *canis*, quod vide.
Κυσαμένη, a. 1. part. m. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω, quod vide.
Κύσε, Ion. & Poët. pro ἔκυσε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.
ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *vesica*: acc. κύστιν.
ΚΥ'ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.
ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.
ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *cavitas, sinus*: ubi aliquid κεῖται.
Κύτραν, Dor. pro χύτραν, accus. sing. à χύτρα, *olla*: idem quod χύτρος, quod vide.
Κύτταρος, ου, ὁ, *loculamentum apum & vesparum*: à κύτος, *cavitas*.
Κύφελλα, τὰ, *nubes*, & *omnia cava*: qu. à κυφὸς, *incurvus*.
ΚΥ͂ΦΙ, *suffimenti genus*.
Κυφὸς, οῦ, *incurvus, GIBBUS*: q. à κύπτω, *flecto*.
Κύφων, ωνος, ὁ, *locus testudinatus, baculu incurvus, stiva*; item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur, catasta, numella*: à κυφὸς, *curvus*. Them. κύπτω, *pronus sum*.
Κύφων', pro κύφωνα, acc. sing. præced.
Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me*. κύψαι, a. 1. inf.
ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum*: hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, *alveus*. Est & κυψέλη, *auris foramen, ejusque sordes*.
Κυψέλλιζον, nom. propr.
Κύψελος, ου, ὁ, *CYPSELUS*, hirundinum species sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, *ab alveolis*, quos è luto sibi construit. Item nom. propr. Eëtionis filii ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.
ΚΥ'Ω, *in utero gesto*; *osculor*: f. σω. p. κα. κυέω, idem. κύημα, ατος, τὸ, *fœtus*. κύησις, εως, ἡ, *graviditas*. κυνέω, *osculor*. προσκυνέω, *adoro, veneror*. προσκύνημα, ατος, τὸ, & προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio*.
ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ, ἡ, *CANIS*: acc. κύνα. dat. pl. κυσί. Hinc κυνικὸς, οῦ, & κύνειος, ac κυνεῖος, *caninus*. κυνάριον, ου, τὸ, *catellus*. προκύων, ονος, ὁ, *Procyon sidus*, *quod ante majorem canem exoritur*.
Κῶας, an κῶας, τὸ, *pellis ovilla*: vide κῶς.
ΚΩΒΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *GOBIUS* seu *GOBIO* piscis; & Angl. **Gudgeon**.
ΚΩ'ΔΕΙΑ, & κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris*; *globulus*. κώδη, *fructus papaveris*.
Κώδιον, ου, τὸ, *CORIUM*, *ovium vellus*: contract. pro κωΐδιον, Th. κῶς, τὸ, *pellis ovina villosa*.
ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nola*.
Κῶεα, nom. pl. à κῶς, εος, τὸ, *pellis agnina*, *stragulum*.
ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam, compotatio*; *ebriosus*.
Κωθωνίζω, *poto, compoto*: à præced.
ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ων, τὰ, *animalia quædam testis tecta*. An qu. κογχάλια.
Κωκαλὸς, οῦ, ὁ, *Rex Sicanorum*.
ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, *fleo, ploro*: hinc κώκυμα, ατος, τὸ, & κωκυτὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ululatus*.
ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex sacrificiis supererant, sacerdotibus distribuebant*; *quæstores*.
Κωλεὸς, idem quod κῶλον, quod vide.
Κώληψ, ηπος, ἡ, *talus, sura*. Th. κῶλον.
Κωλικὸς, οῦ, *COLICUS*, *ad Coli dolorem pertinens*: à
ΚΩ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, *membrum*; *periodi pars*; *intestinum crassum, COLON* seu *COLUM*. Hinc μακρόκωλος, ου, ὁ, ἡ, *membra longa habens*.
Κωλυέτω, *castiget*, 3. sing. imperat. act. à κωλύω, quod vide.
Κώλυμα, ατος, τὸ, *impedimentum, prohibitio*: à
ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo, impedio, arceo*: f. ύσω. p. κεκώλυκα. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. pass. ἐκωλύθην. Hinc κώλυσις, εως, ἡ, *impedimentum*. κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit*.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ,

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, *stellio.*
ΚΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *somnus profundus. veternus.* q. à κῶ pro κέω, *jaceo.*
Κώμαζον, imperf. Ion. &
Κωμάζοντα, acc. sing. part. præs. à
Κωμάζω, *COMMESSOR. hymnis celebro*; item *salto, choreas ago.* κωμάζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere.* Th. κῶμος, *commessatio.*
ΚΩΜΑΚΟ'Ν, ȣ͂, τὸ, *fructus quidam aromaticus.*
Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, quod vide.
Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *comessari.* inf. ejusd. verbi.
Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, *commessatio.*
ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus.* hinc κωμηδὸν, *vicatim.* κωμήτης, ȣ, ὁ, *paganus.*
Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum.* q. ex κώμη, & πόλις, *urbs.*
ΚΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *COMESSATIO. lascivum convivium, lascivia.* q. *luxuria soporifera*, à κῶμα, *somnus*; item *genius comessationum præses.* hinc κωμάζω, *comessor.* κώμαξ, ακος, ὁ, *petulans, nugator.* Κώμου δεσπότης, appellatur is *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus.*
ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, *laurus, quæ ante fores statuitur. fasciculus fœni.*
Κώμῳ, dat. sing. à κῶμος.
Κωμῳδία, *COMOEDIA*, &
Κωμῳδὸς, ȣ͂, ὁ, *COMOEDUS*, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, & ἀείδω, *cano.*
Κώνειον, ȣ, τὸ, *cicuta. venenata potio*: à
ΚΩ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *CONUS, turbo, involucrum nucis pineæ.*
Κωνωπεῖον, ȣ, τὸ, *CONOPEUM ad culices arcendos, velum tentorii militaris.* Th. κώνωψ, *culex.* vel κῶνος, ob similitudinem figuræ. Angl. Canopy.
Κώνωπες, nom. pl. à
ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ, ἡ, *culex.*
Κωπέες, οἱ, *remiges.* nom. pl. à
Κωπεὺς, έος, ὁ, *remex.* à
ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus. manubrium.* q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus, cui alligantur remi.* κωπίον, ȣ, τὸ, *remulus.*
Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, sive κύρη, *puella, oculi pupilla.*
Κῶρον, Dor. pro. κόρον, quod vide.
Κωροσύνα, ας, ἁ, Dor. pro κουροσύνη, ης, ἡ, *pueritia.* à κόρος, in κορέω.
Κωρύκιον, ȣ, τὸ, *crumenula, sacculus, folliculus.* diminut. à
ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ȣ, ὁ, *pera, saccus coriaceus.*
ΚΩ͂Σ, ῳὸς, τὸ, *ovium vellus, stragulum.* κῶος, εος, τὸ, idem. q. à κέω, *jaceo.* Est &
Κῶς, ῷ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.
Κωσάμ, ὁ, nomen viri, Hebr. *divinans.*
Κώταλις, hodiè κοτάλι, *tudicula, coebleare majus.* An & κοτύλη, quia *cava.*
ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, f. ιλῶ, p. ιλκα, *fabulor, garrio*, hinc κωτίλλοντα, acc. sing. part. præs. κωτίλλȣσα, præs. part. f. g.
Κωτίλος, ȣ, *loquax, garrulus*: à κωτίλλω.
ΚΩΦΟ'Σ, ȣ͂, *surdus*: item *fatuus, mutus.* hinc κωφόω, ώω, & έω, *exsurdo, surdum reddo. surdeo.*
Κᾤχεθ' pro καὶ ᾤχετο, *& abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*
Κωχύω, *sustollo.* Hesych.

Λ.

Λ, Est undecima litera Græcorum, triginta designat.
Λα, particula, per se nihil significans, verum in compositione auget significationem.
ΛΑ͂ΑΣ, λᾶος, ὁ, *LAPIS, saxum.* q. ex λα & ἄζω, *sicco.* λᾶς, λᾶος, idem, quod λᾶας. λάϊνος, ȣ, *lapideus.* λεύω, f. λεύσω, *lapido.*
Λάβα, Dor. pro Λάβȣ, gen. à Λάβας pro Λάβης, Viri nomen.
Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. sed
Λαβὲ, *cape*, & in pl. λάβετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.
Λαβὲν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.
Λαβὴ, ῆς, ἡ, *prehensio. ansa. manubrium. occasio.* hinc λαβὶς, diminut. Th. λαμβάνω, *capio.*
Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβέ.
Λάβῃς, 2. sing. & λάβῃσι, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio.* a. 2. ἔλαβον.
Λάβιρος, *fovea.* Hesych.
Λαβὶς, ίδος, ἡ, *ansa, manubrium.* diminut. à λαβὴ, quod vide.
Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι. verbi λαμβάνω, a. 2. ἔλαβον.
Λαβοῖσα, Dor. pro λαβȣ͂σα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.
Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ȣ, ετο. a. 2. m. λαβόμενος, a. 2. part. m. à λαμβάνω, *capio.* a. 2. ἔλαβον.
Λάβον, Dor. pro λάβε, a. 2. imperat. act. &
Λαβοῖσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Λαβραγόρης, ȣ, ὁ, *procaciter loquax*: à λάβρος, *vorax*, & ἀγορέω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*
Λαβρεύομαι, *præceps sum in loquendo.* à
ΛΑ'ΒΡΟΣ, ȣ, *valdè vorax, avidus.* q. ex λα

Λα vel λίαν, & βορὸς, *vorax.* hinc λάβραξ, *lupus piscis,* λαβρότης, *voracitas.*
Λαβρώνιον, *poculum quoddam latum.* q. à λάβρος.
ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *LABYRINTHUS, locus multis viarum ambagibus inflexus.*
Λαβυρινθώδης, εος, ὁ, ἡ, *labyrintheus, tortuosus, flexuosus.* à præced.
ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LAGANUM, placentæ genus.*
Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus, non distentus, non plenus.* in quo sc. est λαγὼν, seu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles, non ventricosi.*
Λαγγάζω, *fugio.* περιφεύγω.
Λαγγεύω, *pigror* ex fatigatione. hinc Lat. *LANGUEO.*
Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro
Λαγέτης, *dux & ductor populi.* q. λαοῦ ἡγέτης.
ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, *LAGENA,* poculi genus, à civitate, quæ λαγὼν. Scribitur & λάγυνος. Angl. **flaggon.**
Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *salacitas.* Th. λάγνης, *libidinosus.*
ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive λάγνος, ου, ὁ, *libidinosus, lascivus:* superl. λαγνίστατος· q. λάγυνος, *valde mulierosus:* ex λα & γυνή. vel à λέγω, *cubo.*
Λαγόνεσσιν, *ilibus,* dat. pl. Ion. à λαγὼν, ονος, ἡ, *ilia.*
Λάγος, ου, ὁ, *LAGUS,* propr. nom.
Λαγὼς, accus. pl. Dor. pro λαγοὺς, *lepores:* &
Λαγὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro λαγωός· à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus,* Att. λαγὼς, ὼ. Ex λα & οὖς, *auris.*
ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo;* cum gen. & accus. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. εἴληχα, & λέλογχα, pro λέληχα. part. εἰληχὼς, & λελογχώς. a. 2. ἔλαχον. a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. a. 2. part. λαχὼν, όντος, præt. m. λέλογχα. a. 1. m. inf. λήξασθαι, perf. pass. εἴληγμαι. part. εἰληγμένος. hinc λαχμὸς, οῦ, ὁ, *sors.* λάχος, εος, τὸ, idem. λάξις, & λῆξις, εως, ἡ, *sortitio.* Λάχεσις, ιος, ἡ, *Lachesis, una ex Parcis.* λόγχη, *lancea.*
ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *ilia, lateris cavitas laxior & exossis.* Hinc λαγαρὸς, οῦ, *laxus, vacuus.*
ΛΑΓΩΟ'Σ, οῦ, ὁ, & λαγὼς, ὼ, ὁ, *lepus.* q. ex λα & οὖς, *auris.* Alii à λα & γάω, q. multum *gemere.*
Λαγῷος, ου, *leporinus,* à præced. th.
Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes.* acc. Λάδωνα. Est & nomen fluvii.
Λαέρτης, ου, ὁ, *LAERTES,* pater Ulyssis.
Λαερτιάδης, ου, ὁ, *LAERTIADES.* nomen men propr. filius vel nepos Laertis.
Λᾶες, ων, οἱ, *lapides:* à λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας, ὁ, *lapis.*
Λάζαρος, ου, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. & λάζευ, Dor. pro λάζου, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio.*
Λάζευ, Dor. pro λάζου, vide λάζεο.
Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. opt. pass. ejusd. verbi.
ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio, prehendo.* (Poeticum est, idem quod in prosâ λαμβάνω.) q. à λαβῆν, aut λαβάζομαι. Dicitur & λάζυμαι.
Λαζὼν abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax, vanus, superbus.*
Λαθέμεναι, Dor. pro λαθεῖν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. pro ἔλαε, verbi λάω, quod tamen & alias habet significationes.
Λάθα, ας, ᾱ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, *oblivio.*
Λάθαργος, q. λαθάδην, seu λήθει ἀργὸς, *clam malus & mordens, clandestinus.*
Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. verbi λανθάνω, *obliviscor,* seu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον. a. 2. inf. λαθεῖν. perf. pass. λέλησμαι. præt. m. λέληθα.
Λαθέμεν, Ion. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.
Λάθετ', seu λάθετο, 3. sing. a. 2. m. Ion. ejusd. verbi.
Λαθήβης, ου, ὁ, *immemor juventæ, senex:* ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, *juventus.*
Λάθητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, *obliviscor.* a. 2. ἔλαθον.
Λαθικηδὴς, εος, ὁ, ἡ, *curas oblivione tegens:* à λήθω, & κῆδος, εος, τὸ, *cura.*
Λαθιφθόγγοιο, gen. Ion. à
Λαθίφθογγος, ου, *vocis oblivionem inducens:* ex λήθω, *lateo,* & φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*
Λαθόμεθα, *obliviscimur,* Dor. pro ληθόμεθα, 1. pl. præs. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo.*
Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio.*
Λάθρα, adv. *clam, latenter:* &
Λαθραῖος, ου, *clandestinus:* &
λαθραίως, *clàm,* adv. à λήθω, Dor. λάθω, *lateo.*
Λάθρη, Ion. pro λάθρα, *clam,* quod vide.
Λαθρίδιοισιν, dat. pl. Ion. à
Λαθρίδιος, ου, *occultus.* poëticum. Th. λήθω, *lateo.*
Λάθριος, *occultus:* ab eod. th.
Λαθυρὶς, *herba è genere tithymallorum.* Plin. 27. 11.
ΛΑ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, *cicerula,* genus leguminis.
Λαθὼν, *qui latuit,* a. 2. part. act. verbi λήθω, seu, λανθάνω, *lateo, obliviscor.* f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LEVA;* à λαιὸς, quod vide.
ΛΑΙΔΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sinister, impudens, procax.*
Λαικάζω, *decipio.* Puto ex λαι, pro λαιῶς, *sinistrè,* & κάζω, *orno.*
ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, *LÆLAPS, turbo, ventus*

τυς procellosus, à λαὶ, vel λα & λάπτω, *lambendo bibo*. hinc λαιλαπίζω.

Λαίμαργος, *glutto*, *gulosus* : ex λαὶ & μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suidas. à λαιμός.

ΛΑΙΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *guttur*, *gula*. q. à λαύω, *fruor*. Sic & *frumen*, tractus gulæ à *fruor*. unde Metaph. *LAMA*, & *LAMIÆ*, i. e. puerorum voratrices.

Λαιμοτομέω, *jugulo* : à λαιμὸς, *jugulus*, & τέμνω, *scindo*.

Λαιμȣ̃χατον, præmium ob λαιμȣ̃ χάσιν, *merces athletici homicidii*.

Λαΐνεος & λάϊνος, ȣ, *lapideus*. Them. λᾶς, *lapis*.

Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, *lapillus*, *calculus* : ab eod. them.

Λᾷον, ȣ, τὸ, *seges*, quâ frui possumus, à λαύω. sic *fruges*, à fruendo. Vide λεῖον & λήϊον.

ΛΑΙΟ'Σ, ȣ̃, *LÆVUS*, *sinister*.

Λαιοτομεῖν, *segetem secare* : à λᾷον, ȣ, τὸ, *seges*, & τέμνω, *seco*.

Λαίπος, *impudicus*. An ex λαὶ & πέος;

Λαισήϊον, ȣ, τὸ, *breve scutum*, *parmula* : à λάσιος, *hirsutus*, quia ex crudo corio : Vel à λαιὸς, *sinister*, quia in sinistrâ gestabatur.

Λαίσθη, ης, ἡ, *turpitudo*. q. à λάζω.

Λαισὸν, *onerosum*, *molestum*. an à λα & οἰσὸν; quod in eo ferendo valdè laborandum?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus*, *latitudo*, *æquor*, poëticum. à λα & ἰέναι, *quod in amplum eat seu extendatur* : vel q. λαίτμητα, i. e. λαιὸν τμῆμα.

ΛΑΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *vestis*, *velum*. Dicitur & λαίφη. q. λεῖον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ȣ, ὁ, ἡ, *rapidus* : ex λαιψηρὸς, & κέλευθος, ȣ, ἡ, *via*.

Λαιψηρὸς, ȣ, *velox* : ex λα & αἰψηρὸς, *celer*, *rapidus*, *velox*. Them αἶψα, *statim*.

ΛΑΚΑ ΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA*, *arbor campestris*.

Λάκαινα, *LACÆNA*, nom. propr.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, *species quædam aromatis*.

Λάκε, *crepitabat*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi λακέω, *crepitum cieo*. a. 2. ἔλακον. p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, *LACÆDÆMON*. nom. propr. Hinc Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, *LACEDÆMONII*.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax*, *garrula* : hinc λακερύζομαι, *garrio*. q. ex λα & κεράζω, *clamo*.

Λακέω, vide in ληκέω. inde *LOQUOR*.

Λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*, propriè cum crepitu facta, à ληκέω, *crepo*. hinc λακίζω, *findo*.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fossa*, *fovea*, *LACUS*.

Λακτίζοισα, Dor. pro λακτίζȣσα ᾗ πλήθȣσα, præs. part. f. g. à λακτίζω, quod vide.

Λακτίζω, *calcitro*. f. ίσω. p. λελάκτικα. præs. pass. λακτίζομαι, *calcibus petor*. Them. λὰξ, adv. *calce*. hinc λακτιστὴς, *calcitrosus*.

Λάκων, *LACON*, *qui è Laconiâ*. unde Λακωνικὴ, *regio Peloponesi*. Λακωνικῶς, *Laconicè*, *breviter*. &

Λακωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, *LACONISMUS*, *breviloquentia* : à præced.

Λάλα, *LALA*, unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, *canentes*, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦσι, *garriunt*. 3. pl. præs. à

Λαλαγέω, *vociferor*, *cano*, *tumultuor verbis* : à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω, *loquor*, *profero*, *narro*.

Λαλάζω, *vociferor* : à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, *clamor*, *sonitus*, λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor*.

Λαλέοντι, Dor. pro λαλȣ̃σι, *loquuntur* : à λαλέω,

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλȣ̃μεν, 1. pl. ab eod. verbo.

Λαλεῦνται, Dor. pro λαλȣ̃σι, 3. pl. præs. à sequente

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, *loquor*. f. ήσω. p. λελάληκα. a. 1. ἐλάλησα. a. 1. sub. act. λαλήσω. perf. pass. λελάλημαι, *dictus fui*. a. 1. pass. ἐλαλήθην. f. 1. pass. λαληθήσομαι. Hinc λάλος, ȣ, ὁ, ἡ, *loquax*, *vocalis*. compar. λαλίστερος. superl. λαλίστατος, *loquacissimus*. μογιλάλος, ȣ, ὁ, *balbus*, *linguæ impeditæ*. μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis*.

Λάλημα, ατος, τὸ, *sermo*, *loquacitas* : à 1. pers. perf. pass. superioris verbi.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela*, *ipsa pronuntiatio*. Th. λαλέω.

Λαλίστατος, ȣ, *loquacissimus*, superl. à λάλος, quod vide in λαλέω.

Λάλος, ȣ, ὁ, ἡ, *loquax*. vide λαλέω.

Λαμὰ, adv. interrogandi, Hebr. vertitur Græcè, ἱνατί; Lat. *quare*?

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *capio*, *consequor*, *convinco*, *damno*. f. λήψομαι. p. λέληφα, Att. εἴληφα. cujus inf. εἰληφέναι, & part. perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, & Att. εἰληφώς. a. 2. ind. ἔλαβον. a. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβὲ, & in. 2. pl. λάβετε. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι. a. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. a. 2. part. λαβὼν, όντος. perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, & part. εἰλημμένος, pro quo apud Poët. λελημμένος. a. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η. inf. ληφθῆναι, & part. ληφθεὶς. Hinc λῆμμα, *res quæ accipitur*. λῆψις, *acceptio*. λαβὴ, *prehensio*. προσωποληψία, *personæ acceptio*. προσωπολήπτης, ȣ, *personarum acceptor*. δυσλαβὴς,

εὐλαβὴς, ἐ͡ος, ὁ, ἡ, *timidus, religiosus, pius.* εὐλάβεια, *timiditas, religio, pietas.* εὐλαβέομαι, *timeo, vereor.*

Λάμαχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *pauper.*

ΛΑ'ΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus :* dictus à λαιμὸς, id est, *gulæ amplitudine.* Significat & *dæmonium alios vorare existimatum.*

Λάμνα, lamella. Ex Lat. *lamina.*

Λαμνιάς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca.* Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex *Lemno.* Vel ἀντὶ τοῦ Λημνόσε.

Λαμπαδηφορία, ας, & Ion. ίη, ίης, ἡ, *lampadum gestatio :* ex λαμπὰς, *fax,* (quod à λάμπω, *luceo*) & φέρω, *fero.*

Λαμπάδιον, ου, τὸ, *facula,* dimin. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, *LAMPAS, fax :* à λάμπω, *luceo.* Angl. a Lamp.

Λάμπεν, *collucebat,* imperf. Ion. act. λάμπετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo.*

Λαμπετάω, ῶ, idem quod th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπετόωντα, *fulgentia,* pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part præced. verbi.

Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus regium & περιφανές.* q. à λάμπω, *splendeo.*

Λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo.*

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδης, ου, ὁ, nomen pop.

Λαμπρὸς, ά, όν, *splendidus, a, um, clarus :* compar. λαμπρότερος. superl. λαμπρότατος, à them. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor,* ejusd. th.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo.* Th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπρῶς, *splendidè, clarè,* adv. à λαμπρὸς, quod vide.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens :* à 3. pers. perf. pass. seq.

ΛΑ'ΜΠΩ, *luceo, splendeo* q. à λίαν φῶς. f. λάμψω. p. φα. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω, a. 1. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepores ; loquacitas ; impudentia ; limpiditas :* à seq.

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, *disertus, facetus, scurrilis :* q. ex λα & μύρω, *cui valde fluit oratio.* Vel à λαιμὸς, *qui valet gutture.*

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, a. 1. part. pass. Ion. qu. à λάμβω, pro λαμβάνω, *capio :* f. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψακον, *LAMPSACUM,* nomen urbis.

Λάμψις, εως, ἡ, *splendor :* a. 2. perf. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψομαι, ῃ, εται, Ion. & Dor. λαμψοῦμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio.*

Λανθάνεμος ὥρα, *anni tempestas tranquilla, qua latet siletque ventus.* Ex seq. λανθάνω, & ἄνεμος, *ventus.*

Λανθάνω, seu λήθω, Dor. λάθω, *LATEO, ignotus sum :* f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. perf. activ. caret : sed format pass. λέλησμαι. a. 1. pass. ἐλήσθην, & ἐλήθην. p. m. λέληθα. videas th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ληνὸς, οῦ, ὁ, *torcular.*

ΛΑ'Ξ, adv. *calce,* seu *calcibus.* Hinc λακτίζω, *calce pulso.* λακτιστὴς, οῦ, ὁ, *calcitro :* & Lat. *CALX* addendo c.

Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λήχω, pro λαγχάνω, *sortior.* a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λαξευτὴς, *lapicida :* &

Λαξευτὸς, ἡ, όν, *in saxo incisus :* à

Λαξεύω, *lapides polio :* ex λᾶς, λαὸς, *lapis,* & ξέω, *polio, sculpo.*

Λᾶξις, ιος, ἡ, *sors, portio,* pro λῆξις, vel à λάχησις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *sortior.*

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA,* nomen urbis. Gr. *jus populi.* Hinc

Λαοδικεὺς, έως, ὁ, *Laodicensis :* à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice,* nomen virginis.

Λαοὶ, nomen pl. à λαὸς, quod vide.

Λαομέδεια, nomen propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, *filius* seq.

Λαομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON,* nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, Attic. λεὼς, ὼ, ὁ, *populus, turba.*

Λαοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, *à populo cultus.* Ex λαὸς, *populus,* & σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, *populorum defensor,* vel *agitator.* Ex λαὸς, *populus,* & σόω, *servo.* Th. σόος, *salvus.* Vel à σείω, *moveo.*

Λαοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *qui populum alit.* Et

Λαότροφος, ου, *à populo nutritus :* ex λαὸς & τρέφω, *alo :* f. ψω. præt. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, *populi corruptor :* ex λαὸς, *populus,* & φθείρω, *corrumpo.* p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ου, ὁ, Poët. pro λαοκτόνος, *populum cædens :* ex λαὸς, & φένω, *occido.*

ΛΑΠΑ'ΖΩ & λαπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio :* hinc

Λάπαθος, ου, ἡ, & λάπαθον, ου, τὸ, *fossa, terræ sulcus :* item *LAPATHUM* herba : à præced. th.

Λαπάρη & λάπαρον, *pars inter costas nothas & ossa, quæ ad ilia pertinent,* quia λαπαρὰ, id est, *inania :* à

Λαπαρὸς, οῦ, *vacuus, inanis.* Th. λαπάζω, *evacuo.*

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita :* quæ λαπάζεται è corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω. f. ψω. *lambendo bibo.*

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, *insolentiùs me effero, jacto me.* q. ex λα & ἵππος. Hinc λαπιστὴς, οῦ, ὁ, *jacta-*

jactator, *nugax*.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν, à

Λαπίθης, ου, ὁ, *LAPITHA*: qui cum Centauris congressi.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia*: a. 1. perf. perf. pass. verbi λαπίζω.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo more canum*; *ingurgito me*. unde per Apocopen fit Angl. to lap.

Λάρδος, *lardus*. Gloss. Cyr. Vide *laridum*.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ου, *saginatus*: λαρινεύω, *sagino*.

ΛΑΡΚΟ'Σ, ου, ὁ, *corbis è vimine plexus*.

Λαρνακόγυιος, ου, ὁ. quid significet, & ut Pani tribuatur, vide notas Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capsa*, *loculus*, in quo λαρινὰ seu *pinguia* reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *LARUS*, avis vorax. q. à λάω, *appeto*. Sed

Λαρὸς, οῦ, *jucundus*, *gratus*, comparat. λαρώτερος, & superl. λαρώτατος, παρὰ τὸ ἱλαρὸν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *vocem dilato*: à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ, *guttur*, *gula*.

Λαρύζω, *clamo*: à λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λᾶς, λᾶος, ὁ, *lapis*, contractè à λᾶας.

Λασαία, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *hirsuta*, *herbida*.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus*, *a*, *um*, a. 1. part. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo* f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM*, *vasculum*, *olla*; item *cloaca*, *sella familiaris*.

Λάσδεο, *accipe*, Dor. pro λάζου, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, quod vide.

Λασεύμεσθ', Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, *obliviscor*: f. m. λήσομαι, & Dor. λασεῦμαι, & λασεῦμαι, ῆ, εῖται.

Λαθῆμεν, a. 1. inf. Dor. pro λαθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, *lateo*. perf. pass. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. pass. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanguis*, *contumelia*, *subsannatio*, *irrisio*.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *hirsutus*, *hispidus*, *calidus*, *animosus*. q. ex λα & σείω, pro ὁρμῶ.

Λασιόκωφος, *qui surdus ex hirsutie*, κωφὸς, διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor*: qu. à λαλῶ.

Λάσταυρος, *hirsutus parte virili*: cujus ταῦρος est λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo*.

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo*, & *strepitus ille*. Est & *nomen animalis quadrupedis*.

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοΐδας, α, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, *LATOÏDES*, *Apollo Latonæ filius*: à Λατώ.

Λατομέω, *exscindo*, *excido*, cum. accus. f. ήσω. a. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. pass. λελατόμημαι. perf. part. λελατομημένος, η, ον. à

Λατόμος, ου, ὁ, ἡ, *lapicida*: quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τόμος, *frustum abscissum*, ex præt. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *LATUS*, *nomen piscis delicati*. Athen. lib. 6. 17.

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus*, *cultus*. Et pro δούλη, *serva*. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, *cultor*: a. 3. perf. perf. pass. seq.

Λατρεύω, *servio*, *famulor*. *religiosè colo*. *sacrifico*, cum dat. f. σω. p. λελάτρευκα. a. 1. ἐλάτρευσα· à λάτρις, alii à λα partic. intens. & τρέω, *tremo*.

Λάτριν, acc. sing. λάτρισι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus*.

Λάτριος, α, ον, *famularis*. Th. λάτρις, *servus*.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, *servus*, *famula*, qui pro mercede servit, q. à λάτρον, *merces*. Hinc λατρεύω, *servio*, *famulor*. λατρεία, *servitus*; item *cultus religiosus*. εἰδωλολάτρης, *idololatra*. εἰδωλολατρεία, *idololatria*.

Λάτρον, ου, τὸ, *merces*, quæ servienti datur. quasi à λαύω, *fruor*. Est enim id quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur*, *gula*. q. à λαύω, *fruor*.

Λαύρα, ας, ἡ, *platea lata*, *vicus*. q. λαύρα ὁδὸς· à

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ου, *LARGUS*, *latus*, *multus*, *copiosus*. q. à λα & εὐρὺς, *latus*.

Λαύρως, adv. *latè*, *abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: unde usitatum ἀπολαύω, in λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avide deglutio*, *helluor*, *evacuo*: q. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*: f. ανῶ. p. αγκα. Hinc

Λάχανον, ὁ, τὸ, *olus*: à præced.

Λάχεια, ας, ἡ, *fossu facilis*: item nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *sortiri*, a. 2. inf. act. λάχε. a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξω. p. λέλυχα, & Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν ἀΐδαν, *mori*, Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS*, nomen Parcæ, à λαγχάνω, *sortior*.

Λάχη, ης, ἡ. idem quod λάχος, εος, τὸ, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio*: f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, *micatio*, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*, *mico*.

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villosus*, *hispidus*: à seq.

ΛΑ'ΧΝΗ,

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo :* ex λα & χνῦς. Hinc
Λαχνήεις, εντος, *pilosus :* à præced.
Λαχοίην, ης, η, *sortiar*, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior*, a. 2. ἔλαχον.
Λάχος, εος, τὸ, *sors :* à λαγχάνω, *sortior :* a. 2. ἔλαχον.
Λαχοῦσα, *sortita*, a. 2. part. act. f. g. à
Λαχὼν, οῦσα, ὀν, *sortitus, sortis particeps.* a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior :* quod vide. a. 2. ἔλαχον.
Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA*, Sylvestris brassicæ genus, à λάπτω.
Λαψεῦμαι seu λαψοῦμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio :* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Λαψῆ, *sumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.
Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.
ΛΑ'Ω, *video, fruor, volo.* Hinc Λαύω, Pleonasmo τοῦ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.
Λαώδης, εος, ὁ, ἡ, *popularis :* à λαὸς, *populus.*
Λέα, *lapis, quem textor stamini inter texendum appendit :* à λᾶς, contractè pro λᾶας, ὁ, *lapis.*
Λέαινα, ας, ἡ, *LEÆNA :* à λέων, *leo.*
Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo;* item *comminuo;* f. ανῶ. a. 1. ἐλέηνα. Th. λεῖος, *lævis, non asper.*
Λεᾶναι, a. 1. inf. act. præced. verbi
Λέανδρος, ου, ὁ, *LEANDER*, nomen proprium.
Λεββαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. *cordatus.*
ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ, pellis deposita :* q. à λέπω, *exuo.*
ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES, pelvis*, q. à λείβω, *fundo, libo.*
Λεβωνά, nomen oppidi. Jud. 21. 19.
Λέγειν, præs. inf. à λέγω, *dico.*
Λεγεὼν, ὁ, *legio :* à Latinis sumpta vox.
ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, seu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ.*
Λεγόμεθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præs. pass. verbi λέγω, *dico.*
Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus :* &
Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι· à
ΛΕ'ΓΩ, *LEGO, colligo; numero; dico, loquor; cubare facio.* f. λέξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. a. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. p. m. λέλογα. Hinc ἐκλεκτὸς, *selectus.* ἐκλογὴ, *electio.* Συλλογὴ, *collectio.* λέξις, *dictio.* λόγος, *verbum.* ἀντιλογία, *contradictio.* ἀπολογία, *defensio, excusatio.* διαλέγομαι, *dissero*, διάλεκτος, ου, ἡ, *sermo unicuique genti peculiaris.* διαλεκτικὴ, ars *disserendi.* διάλογος, *colloquium.* ἐπίλογος, *conclusio, peroratio.* αἰτιολογία, *causæ redditio.* γενεαλογία, *generis recensio.* ταυτολογία, *ejusdem rei repetitio.* λογίζομαι, *rationem ineo*, seu *subduco.* λογιστὴς, *calculator.* λογιστικὸς, *calculatorius.* παραλογίζομαι, *subdolâ supputatione fallo.* παραλογισμὸς, *falsa ratiocinatio.* Συλλογίζομαι, *ratiocinando colligo.* Συλλογισμὸς, *collectio, quæ fit ratiocinando, syllogismus.* ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, *conjux;* item *gallus gallinaceus.*
Λεηλασία, ας, ἡ, *prædatio :* actio ejus qui λεηλατεῖ, id est, *prædam agit :* q. λείαν ἐλαύνει.
Λεηλατέω, f. ήσω, *depopulor, prædor :* q. λαολατέω· à λαὸς pro λαὸς, & ἄτω, *noceo.*
ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda :* q. à λάω, *cupio.* Sed λεία, *lævigata*, vide in λεῖος, ληΐζω & ληστεύω, *prædor.* ληστὴς, οῦ, ὁ, *prædo.* ληστικὸς & ληστρικὸς, οῦ, *prædatorius, ex rapto vivens.*
Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris : *suaviloqua :* ex λεῖος, *lævis*, & ἀγορεύομαι, *concionor.* Th. ἀγορά, *forum.*
Λειαίνω, *LINO, lævigo, polio :* f. ανῶ. a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis.*
Λείβεται, *stillat*, 3. sing. præs. pass. à seq.
ΛΕΙ'ΒΩ, *LIBO, fundo :* f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & εἴβω, Ion. & Æol.
Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος, *lævis.*
Λείηναν, *explanârunt*, 3. pl. Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω, quod vide.
Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum :* hinc λικνίζω, *vanno.*
Λεῖμμα, ατος, τὸ, *reservatio, reliquiæ :* idem quod λείψανον, ου, τό. Th. λείπω, *linquo.*
ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, *pratum :* quasi λείβω, quia *rigatur :* hinc
Λειμώνιος, ου, *pratensis :* &
Λειμωνόθεν, ex *prato :* à λειμών.
Λειογένειος, ου, ὁ, ἡ, *læves malas habens :* ex λεῖος, *lævis*, & γένειον, *mentum.*
ΛΕΙ'ΟΣ, εῖα, εῖον, *LÆVIS, non asper;* item *planus, a, um, lubricus : lenis, perfectus.* Duci possit à λα & ἴσος, *æqualis :* hinc
Λειότης, ητος, ἡ, *lævitas :* à præced.
Λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος.
Λείουσιν, *leonibus*, pro λέουσι, per Ectasin Poët. dat. pl. à λέων, οντος, ὁ, *leo.*
Λεῖπ' & λεῖπε, Ion. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. act. vel præs. imperat. λείπεσθ' pro λείπεσθαι, præs. inf. pass. λείπεθ', pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi λείπω, *linquo.*
Λείπεθ', vide in λεῖπ'.
Λείπομαι, ῃ, εται, præs. ind. pass. λειπόμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi.
Λειποστρατία, ας, ἡ, *militiæ desertio :* ex λείπω & στρατὸς, *exercitus.*
Λειποψυχέω, *animam linquo :* f. ήσω. ex λείπω & ψυχὴ, ἡ, *anima.*
Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. ejusd. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQVO*, *relinquo*; *desum*, *deficio*: f. ψω. p. λέλειφα. a. 1. ἔλειψα. a. 2. ἔλιπον. perf. pass. λέλειμμαι. præt. med. λέλοιπα. hinc λοιπὸς, *reliquus*. ἀπολείπω, *relinquo*, *derelinquo*. ἐκλείπω, idem. & *deficio*. ἔκλειψις, *defectio*. ἐλλείπω, *prætermitto*. ἔλλειψις, *omißio*.

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. f. g. à λείπω, *linquo*.

Λείριν۞, nec non λίριννος, idem quod seq.

Λειριόεις, εντος, & in f. g. λειριόεσσα, ης, *liliaceus*; *suavis*; *florida*. Th. λείριον, *lilium*.

Λειριοέσση, dat. sing. f. g. a λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo & λίριον, Est folio λεῖον· hinc λειριόεις, *liliaceus*.

Λειρὸς, *gracilis*, *pallidus*: q. à λεῖος, *minutus*.

Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, *prædabilis*, *prædativus*, *a*, *um*: à λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, *publicus*, *a*, *um*: à λαὸς, & λεὼς, *populus*. Ion. resolut. λήϊτος pro λειτὸς.

Λειτουργέω, ῶ, *ministro*: f. ήσω. p. λελειτούργηκα a. 1. ἐλειτούργησα. a. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λήϊτος, *publicus*, & ἔργον, *opus*.

Λειτουργία, ας, ἡ, *ministerium publicum*; *LITURGIA*: & hinc

Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, *ministratorius*, *a*, *um*: ab iisd. th.

Λειτουργὸς, οῦ, ὁ, pro ληϊτουργὸς, & hoc pro ληϊτοεργὸς, *minister publicus*: ab iisd. them.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ἡ, *LICHEN*, *summæ cutis asperitas*. Est etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nomen muris, à λείχω, & ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen prop. muris: ex λείχω, *lambo*, & μύλη, *mola frumentaria*.

Λειχοπίναξ, nomen muris, à λείχω, *lambo*, & πίναξ, *tabula*.

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo*, *LINGO*: f. ξω. p. χα. Hinc λιχμάω & λιχμάζω, idem.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω.

Λείψαν' pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ*, nom. pl. à

Λείψανον, ου, τό, *reliquiæ*. Th. λείπω, *linquo*.

Λείψω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λείωσις, ιος, ἡ, *lævigatio*: à. 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis*.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *pelvis*, *catinus*, *patina*: Att. pro λαχάνη. Ex λα & χαίνω, quod valde pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: præc. dimin.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ἡ, *vitellus*, *ovi luteum*: at m. g. *pisum*.

Λεκὸς, *scutella*: inde λεκὶς & diminut. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*, adject. verbale, à λέγω, *lego*.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, οῦ, *dicendus*, *dictus*. *selectus*: a. 3. pers. perf. pass. v. λέγω.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέκυθος, idem ac λήκυθος, quod vide.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι. a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβῃσι, Ion. Anadiplasiasmo & paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd. verbi.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, præt. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. &

Λελάθῃ pro λάθῃ, a. 2. sub. m. &

Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. &

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd. verbi.

Λέλακα, ας, ε, *strepo*, præt. m. sed præsentis significationem habet: hinc, λελακυῖα, præt. part. m. f. g. verbi ληκέω, *resono*, *crepo*, a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant à λαλέω, *vociferor*: perf. pass. λελαληκὼς, υῖα. & per Syncop. λελακὼς, λελαλκυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor*.

Λελάμπρυνται, *resplenduit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ. p. λελάμπρυγκα, perf. pass. λελάμπρυμμαι, à λαμπρὸς, *splendidus*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. Sic λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω seu λήθω, *lateo*.

Λέλασται, *oblitus est*, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. &

Λελάχωσι, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplasiasm. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*. a. 2. ἔλαχον.

Λέλειπται, *relicta est*, 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται à λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. per Sync. & Epenth. τοῦ ε, pro λελειχμακότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, *lingo*. f. ξω. p. λέλιχα, à quo etiam præterito formari possit.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico*. a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, præt. m. verbi λανθάνω, seu λήθω, f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λέληκα, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω. p. λελάληκα, & per Syncop·

λέλη-

λέληκα. An potius dicendum esse p.m. verbi ληκέω, pro βοάω. unde p. m. λέληκα, ας, ε. &
Λεληκὼς, ότος, ejusdem præt. part.
Λέλημμαι, captus sum, perf. pass. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Λελημμένος, ejusd. perf. part.
Λελῆσθαι, oblitum esse, perf. inf. pass. verbi λήθω seu λανθάνω, lateo. perf. pass. λέλησμαι. sed
Λελῇσθαι, cum ι subscripto, est à verbi ληΐζομαι seu λῄζομαι, prædor. Them. λεία, præda.
Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω seu λανθάνω.
Λέληφα, cepi, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. quod vide.
Λελιημένος, charus, promptus, perf. part. pass. verbi λιλέω, -ῶ, volo. perf. λελίληκα. perf. pass. λελίλημαι, & Euphoniæ gratia λελίημαι.
Λέλογα, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.
Λελογίσμεθα, reputatæ sumus, 1. pl. perf. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.
Λελογισμένως, prudenter, adv. ab eod.
Λέλογχα, ας, ε, sortitus sum, præt. m. &
Λελογχὼς, perf. part. m. verbi λαγχάνω, sortior. f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον.
Λέλοιπα, ας, ε, reliqui, p. m. &
Λελοιπὼς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, linquo.
Λελουμένος, lotus, perf. part. pass. verbi λούω, lavo. f. λούσω. perf. λέλουκα.
Λέλοχα, vel εἴλοχα. perf. ind. act. Att. pro λέλεχα. hinc λελοχυῖα, enixa. perf. part. f. g. verbi λέγω, dico. quod tamen à λέχομαι, peperi, derivatum volunt.
Λέλυκα, ας, ε, solvi. præt. ind. act. verbi λύω.
Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι. & hinc
Λελυμασμένος, labefactus. perf. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. f. ανῶ. p. λελύμαγκα. Th. λύμη, lues, noxa.
Λελυμένος, ου, solutus: part. perf. pass. &
Λέλυται, 3. sing. perf. pass. λέλυντο. 3. pl. plusq. p. pass. Ion. verbi λύω, solvo. f. σω. p. λέλυκα. perf. pass. λέλυμαι. perf. inf. pass. λελύσθαι.
ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, LEMBUS, parvum navigium.
Λέμφος, mucus concretus. Sed λέμφος, adject. mucosus, stultus.
Λέντιον, ου, τὸ, linteum. vox Lat. Græcè, ὀθόνιον, ου, τό.
Λέξατο, recensuit, numeravit, Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω, dico.
Λέξεο, cubato, Ion. pro λέξου, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod à fut. formatum, verbi λέγω, dico. f. ξω.
Λεξείδιον, ου, τὸ, dictiuncula. dim. à λέξις. Th. λέγω.
Λεξικὸν, οῦ, τὸ, (sub. βιβλίον) LEXICON, dictionarium. ab eod. nom. & th.
Λέξις, εως, ἡ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.
Λεξοῦντι, dicunt, Dor. pro λέξουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi λέγω.
Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, leo. in pl. λέοντες, dat. pl. λέουσι.
Λεοντέη & λεοντῆ, ῆς, ἡ, pellis leonis. à λέων, leo.
Λέπαδνον, ου, τὸ, lorum latum jumentarium. capistrum. in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, decortico.
Λέπαργος, ου, ὁ, ἡ, albus. Eustath. q. ex λεπὶς & ἄργος, albus.
Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. Them. λέπω.
Λεπὰς, άδος, ἡ, LOPAS, concha petræ adhærens: à super. λέπας, &
Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, LEPISTA, genus calicis instar conchæ: à λεπάς.
Λεπίδιον, parva λεπίς.
Λεπίζω, f. ίσω, decortico: à λέπος, cortex. Them. λέπω.
Λεπὶς, ίδος, ἡ, squama, cortex; &
Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; & decorticatio: &
Λέπος, εός, τὸ, cortex, squama. Th. λέπω, decortico.
Λέπρα, ας, ἡ, LEPRA, vitiligo. Th. λεπρὸς, scaber.
Λεπρὰς, άδος, ἡ, aspera. petræ Epithet. &
Λεπρὰς, acc. pl. f. g. à λεπρὸς, scaber.
ΛΕΠΡΟ'Σ, οῦ, scaber; item leprosus. hinc λέπρα, ας, ἡ lepra.
Λεπταλέος, idem quod λεπτός.
Λεπτῇ, macilentæ, dat. sing. f. g. à λεπτός.
Λεπτὸν, οῦ, minutum quoddam nummi genus. n. g. seq.
ΛΕΠΤΟ'Σ, οῦ, tenuis, gracilis, rarus. in f. g. λεπτή. hinc
Λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis & inanis sermo: à λόγος.
Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas: à λεπτός.
Λεπτύνω, f. υνῶ. attenuo, extenuo: à λεπτός.
Λεπυρὸς, ά, ὸν, corticosus, squamâ tectus. λεπύριον, parvus cortex, λεπυρὸν, οῦ, τὸ, putamen ovi, testa, à λέπος, cortex. Them. λέπω.
ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, decortico, exuo. λεπίζω, idem. λέμμα, ατος, τὸ, cortex. λέπος, εος, τὸ, idem. λεπὶς, ίδος, ἡ, idem. λοπὸς, cortex.
Λερία, LERIA, insula: cujus incolæ Λέριοι ii malè audiebant ob malitiam.
Λερναίη, ης, ἡ, nomen hydræ, à Λέρνη, palude. in quâ versata fuerit.
ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi sordium confluges. hinc Λέρνη κακῶν, LERNA malorum.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβίς. ίδος, ἡ, *Lesbis*.
ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula. hinc Λεσβόθεν, adv. è *Lesbo*. Λεσβὶς, *Lesbis fœm*. Λεσβίζειν & Λεσβιάζειν, *Lesbios imitare*, obscænis moribus.
Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. præs. part. verbi λεσχάζω. quod à
ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio*, *confabulatio*. hinc λεσχηνεύειν, *celebrare*. ἀδολεσχος, ου, ὁ, ἡ, *loquax*, *garrulus*. ἀδολεσχία, ας, ἡ, *garrulitas*.
Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις· &
Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λευγαλέοις, à
Λευγαλέος, ου, *pernitiosus*, *gravis*, *tristis*. q. λοιγαλέος. à Th. λοιγὸς, *pernities*.
Λευὶ & Λευὶς, ὁ, *Levi*, nomen viri. gen. τοῦ Λευὶ, acc. Λευὶν. Hebr. *additus*.
Λευΐτης, ου, ὁ, *Levita*. &
Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, *Leviticus*: à Λευὶ.
Λευκ' pro λευκὴ, *alba*: à λευκός.
Λευκαίνω, *dealbo*. f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκηνα. a. 1. inf. λευκῆναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.
Λευκῆναι. a. 1. inf. act. &
Λευκήνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo*. quod vide.
Λευκανθέαν, legitur apud Pindar. *candore florentem*. an λευκανθέσι legend. an à λευκαίνω. Th. λευκὸς, *albus*, an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.
Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, quod vide.
Λευκανθίζω, *albico*, *candidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.
Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*. ab eod. th.
Λεύκιππος, ου, ὁ, ἡ, *qui candidos equos habet*. q. λεύχιππος· ex λευκὸς, *albus*, & ἵππος, *equus*.
Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, *candidus*.
Λευκίτη, *creta*. ejusd. th.
Λευκόγαιος, ου, *creta*, *cretifodina*: ex λευκὸς, *albus*, & γῆ, *terra*.
Λευκοθέα, *LEUCOTHEA*, *Albunea mater*, *Matuta*. q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.
Λευκόϊον, *caltha*, *viola*. q. λευκὸν, ἴον, *alba viola*.
Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus*.
Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum*: ex λευκὸς & λίνον, *linum*.
Λευκομέτωπος, ου, ὁ, ἡ, *candidus*, *habens frontem albam*: ex λευκὸς, & μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Λευκοπάρειος, ου, ὁ, ἡ, *candida genas*, *alba genas*: ex λευκὸς, *albus*, & παρειὰ, Æol. παρήα, ᾶς, ἡ, *gena*.
Λευκόπωλος, ου, ὁ, ἡ, *qui albis equis utitur*, & *vehitur*. Ex λευκὸς, *albus*, & πῶλος, *pullus equinus*.
ΛΕΥΚΟ'Σ, οῦ, *albus*, *candidus*, *serenus*. q. à λεύσσω, *video*. Hinc λευκότης, ητος, ἡ, *albedo*. λευκόω & λευκαίνω, *dealbo*.
Λευκότερος, έρα, ον, *candidior*, compar. à λευκὸς, *albus*.
Λευκόφρυς ἀγορὴ, *cana fori facies*: ex λευκὸς, & ὀφρὺς, *supercilium*.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, *candidam tunicam gerens*: ex λευκὸς, *albus*, & χιτὼν, *tunica*.
Λευκόχρους, *albicans*. *albus colore*: ex λευκὸς, & χρόα.
Λευκόχρως, ωτος, *candido corpore decorus*: ex λευκὸς, & χρὼς, χρωτὸς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.
Λεῦκτρα, pl. tantum, *LEUCTRA*, urbs Bœotiæ.
Λευκώλενος, ου, ὁ, ἡ, *pulchris ulnis* seu *brachiis*: ex λευκὸς, *albus*, & ὠλένη, *ulna*.
Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta*, *album*. Th. λευκὸς, *albus*..
Λευρὸς, οῦ, Poët. pro ὁμαλὸς, *æqualis*, *planus*.
Λεύσσετε, *videtis*, 2 pl. præs. ind. act. à
ΛΕΥ'ΣΣΩ, *video*, Poët. pro βλέπω. in 3. pl. λεύσσουσιν.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *dignus qui lapidibus obruatur*: à λεύω, *lapido*, quod vide.
Λευχείμων, ονος, ὁ, ἡ, *candidatus*, qui λευκὸν εἷμα gestat.
Λεύω, *lapido*: à λᾶς, *lapis*.
Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod vide.
Λεχεποίης, ου, ὁ, *herbosus*; à πόα, Ion. ποίη, *herba*, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέγω, *cubo*.
Λεχθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. n. g. à λέγω, *dico*. f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.
Λέχος, εος, τὸ, *lectus*. gen. pl. λεχέων dat. pl. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo*, *cubare facio*.
Λεχόωντο, Ion. & Poët. pro ἐλεχῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λεχάομαι, apud Hesych.
ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ου, *obliquus*.
Λεχὼ, ἡ, *puerpera*: à λέχος, εος, τὸ, *lectus* in quo ducumbit. Them. λέγω, *cubare facio*.
Λεωδάμας, αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philosophi.
ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, *LEO*, λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*. q. à λάω, quia *visu* valet. hinc χαμαιλέων, οντος, ὁ, *leo pumilus*.
Λεῷμι, *vellum*, præs. opt. act. à λεάω, -ῶ, pro θέλω.
Λεωπέτρα, an λειοπέτρα, *lævis* seu *plana petra*.
Λεωργὸς, οῦ, *audax*, *temerarius*.
Λεωσφέτερος, ου, *quem suæ civitatis jure donant*, *civémque faciunt*: ex λαὸς, & λεὼς, ὁ, Att. *populus*, & σφέτερος, *suus*. Th. ἕ, *se*.
Λεωφόρος, ου, ὁ, ἡ, sc. ὁδὸς, Ion. & Att. pro λαοφόρος, *via publica*: ex λεὼς pro λαὸς, *populus*,

pulus, & φέρω, *fero*.
Λῆ, *velit*, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω, deducere in subjunct. λάω, λάῃς, λάῃ, Crasi λῶ, λᾷς, λᾷ, & Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, is, it*.
Λήβω, inusit. pro λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι.
Λῆγ' pro λῆγε, *quiesce*, præs. imperat. &
Ληγέμβμαι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. verbi λήγω, *cesso*.
Λήγοιμεν, 1. pl. opt. præs. à
ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, *cesso, desino, quiesco*. hinc λῆξις, *cessatio*.
ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *frutex*, cisti species.
ΛΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito*.
Ληθαῖος, & λήθαιος, *LETHÆUS*, adject. à λήθη, *oblivio*. Them. λήθω, *lateo*.
Λήθαργος, ου, ὁ, *LETHARGUS*, *veternus morbus, marcor*, & *inexpugnabilis pene dormiendi necessitas*: ex λήθη, *oblivio*, & ἀργὸς, *ignavus*, item *velox*. Th. ἐργάζομαι, *operor*.
Λήθεαι, *oblivisceris*, Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. verbi λήθομαι, seu λήθω, quod vide.
Λήθει, *latet*, 3. sing. præs. act. verbi λήθω, quod vide.
Λήθετ' & λήθετο *oblita est*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.
Λήθη, ης, ἡ, *oblivio*, Hinc Lat. *LETHUM*. Th. λήθω, *lateo*.
Λήθουσα, præs. part. f. g. à
ΛΗ'ΘΩ, seu λανθάνω, Dor. λάθω, *LATEO*, *celo*. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. Hinc λήθη, *oblivio*. λάθρα, adv. *clam, clanculum*. vide λανθάνω.
Ληΐδ' pro ληΐδα. acc. sing. à ληΐς, ίδος, ἡ, *pecus*. Th. λεία, *præda*.
Ληΐζετ' pro ληΐζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ληΐζομαι, *sortior, nanciscor*. f. ίσομαι. perf. pass. λελήϊσμαι. Them. λεία, *præda*.
Ληΐζομαι, *prædor*, vide in ληΐζετ'.
Ληΐη, Ion. Dialysi, pro λεία, ας, ἡ, *præda*.
ΛΗ'Ι'ΟΝ, ου, τὸ, *seges*, in pl. τὰ λήϊα.
Ληΐς, ΐδος, ἡ, idem quod λεία, *præda*.
Ληΐσατο, Poët. & Ion. pro ἐληΐσατο, 3. sing. a. 1. m. &
Ληΐσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ληΐζομαι. *nanciscor*, f. ίσομαι. Th. λεία, *præda*.
Ληϊστὸς, οῦ, *bello captus, prædativus*: à ληΐη, Ion. pro λεία, ας, ἡ, *præda*.
Ληΐστωρ, ορος, ὁ, *prædator, prædo, furtivus*: à ληΐζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.
Ληΐτις, *prædatrix*. Epithet. Minervæ. Th. λεία, *præda*.
Λήϊτος, *publicus*, Ion. Dialysi pro λεῖτος. hinc λήϊτον, ου, τὸ, *curia*.
ΛΗΚΗ'Ω, vel Dor. λακέω, *sono, crepo, LACERO*: f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. p. m. λέλακα & λέληκα. Hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*, seu *scissura cum crepitu*. λακίζω, *lacero*.
ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, *LECYTHUS*, *ampulla olearia*.
Λήλαντος, ου, ὁ, nomen prop.
ΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *propositum animi, virilis fortisque animus*. q. à λάω, *volo*.
Λημαλέος, ου, *gramiosus, lippus*. Th. λήμη, *gramiæ, lippientes oculi*.
Λημάω, -ῶ, *lippio*, *gramiosos oculos habeo*: à
ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *lippientes oculi*, *sordes oculorum*, idem quod γλήμη. q. à λα & μύω.
Λῆμμα, ατος, τὸ, *res quæ accipitur*; item *munus quo aliquis corrumpitur*. *lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum*. Th. λαμβάνω, *sumo*.
Λημνιὰ ἔργα, *Lemnia facinora*: &
Λημνιᾶν, Dor. pro Λημνίων, *Lemniarum*. vide in λήμνω.
ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *LEMNISCUS*, *fasciola è coronis dependens*.
Λήμνω, dat. sing. à Λῆμνος, *LEMNUS*, insula.
Ληναὶ, ῶν, αἱ, Poët. pro βάκχαι. Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse *Nymphas torcularium*. vide ληνός.
Ληναῖος, ου, *LENÆUS*, cognomen *Bacchi*: à ληνὸς, quod vide.
Ληναιῶνα, acc. sing. à
Ληναιών, ῶνος, ὁ, *Januarius*, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, *lacus torcularii preli*.
ΛΗΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lacus preli torcularii*, ubi uvæ prelo exprimuntur. q. à λεαίνω, *comminuo*: sed
Λῆνος, εος, τὸ, *lana*, quia λεῖον, id est, *molle*.
Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, *desiisse*, a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. m. &
Λήξεια, ας, ε. a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *cesso*. f. ξω.
ΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, *nugæ, ineptiæ, tricæ*. hinc ληρέω, *nugor*. q. à λα & ῥέω.
Λῇς, Dor. pro θέλῃς, *velis*. vide in λῇ.
Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. &
Λήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo*. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.
Λησιπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, *qui ludi oblivionem inducit*. Epith. *Bacchi*. ex λήθω, *lateo*, & παῖγμα. Sunt qui legant λυσιπαίγμων, à λύω, *solvo*, & τὸ παῖγμα, *ludus*.
Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*: à λήθω, *lateo*.
Λήσομαι, *oblivi scar*, f. 1. m. &
Λήσομεν, 1. pl. f. 1. act. à λήθω, seu λανθάνω, *lateo*. f. λήσω.
Ληστὴς, οῦ, ὁ, pro ληϊστὴς, *latro*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.
Λήστραν, *latrina*. puto, ubi latent λῃσταί.

Λησῶ, Dor. pro λήσω. f. 1. act. à λάω, -ῶ, *volo.* vel à λήθω, *lateo.*
Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*: à
ΛΗΤΩ', όος, ῦς, ἡ, *LATONA*, mater Apollinis. acc. Λητόα, ώ.
Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, *captus*, a. 1. part. pass. ληφθέντα, acc. sing. m. g. &
Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.
Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.
Λήχω, inusit. pro λαγχάνω, *sortior.*
Λήψομαι, ῃ, εται, & in 1. pl. ληψόμεθα, f. 1. m. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. m. inf. λήψεσθαι.
Λία, pro λεία, *præda.* Gl. Cyr.
ΛΙΑ'ΖΩ, *agito, jacto, separo, turbo.* f. σω. p. κα. q. à λίαν. v. ἀλίαςος.
ΛΙ'ΑΝ, *valde, admodum.* q. à λάω, *volo.*
Λιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus*, pro χλιαρός.
ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *LIBANUS*, Syriæ mons. *thus.*
Λιβανωτὸς, ῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, ῦ, τὸ, *thus, thuribulum.* à præced.
Λιβὰς, ἀδὸς, ἡ, *gutta*: à λείβω, *fundo.*
Λιβερτῖνος, ου, ὁ, *libertinus*, nomen sectæ.
Λιβόνοτος, ου, ὁ, *LIBONOTUS*, *ventus qui spirat inter Africum & Austrum*: ex λὶψ, βὸς, ὁ, *libs.* quod à λείβω, *fundo*, & νότος, *notus.*
Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης. Dor. pro Λιβύηθεν.
Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA.* Λίβυσσα, *LIBYSSA.* Λίβυς ἀνὴρ, *vir ex Libyâ, Afer, Pœnus.*
Λίβυρνον, ου, τὸ, *Liburnum*, species *navigioli*: à *Liburnis*, Illyridis populo.
Λίγα, *stridulè, argutè*, pro λιγέα. Hesychius.
Λιγαίνω, *oblecto*, propriè arguto sono. *vocis acutum edere sonum.* à λιγὺς.
Λίγδα, *cos, pulvis.* q. à λεῖος, *glaber.*
ΛΙ'ΓΓΩ, *strideo, stridorem edo.* f. ξω. hinc λιγὺς, ύος, *stridulus, argutus.* λιγυρὸς, ῦ, idem.
ΛΙ'ΓΔΗΝ, *strictim*, adv. q. à λίγδω.
ΛΙ'ΓΔΟΣ, *pila, mortarium.* item *fornacula, in qua conflant metalla.*
Λιγέα, acc. pl. n. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ.
Λιγέων, Dor. pro λιγέων, gen. pl. &
Λιγείῃ, *canoræ*, dat. sing. f. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, a, um.* Them. λίγγω, *strideo.*
Λιγέως, *stridulè*, adv. à λιγύς. quod vide.
ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma.*
ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pingui similis.*
Λίγξε, *sonuit*, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. act. verbi λίγγω, *strideo.* f. ξω.
Λιγυρ' pro λιγυρῷ, *suavi*, dat. sing. f. g. &
Λιγυρῆσι, dat. pl. f. g. Ion. à
Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus.* Th. λίγγω, *strideo.*

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ, ἡ, *Ligur, qui ex Liguriâ.* Hinc Λιγυςικὸς, ῦ, *Ligusticus.* sed
Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, a, um. sonorus, suavis*: à λίγγω, *strideo.*
Λιγυφθόγγοισι, *sonorâ voce præditis*, dat. pl. Ion. à
Λιγύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *stridulam vel suavem vocem habens, argutus*: ex λιγὺς, *stridulus*, quod à λίγγω, *strideo*, & φθόγγη, *sonus.* Them. φθέγγομαι, *loquor.* p. m. ἔφθογγα.
Λιγύφωνος, ου, ὁ, ἡ, *argutus*: ex λιγὺς, *stridulus*, & φωνὴ, *vox.*
Λίην, Ion. pro λίαν, *valdè*, adv.
Λιθάζω, *lapido*, cum acc. f. άσω. a. 1. ἐλίθασα. a. 1. sub. λιθάζω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λιθάσαι. perf. act. λελίθακα. perf. pass. λελίθασμαι. a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis.*
Λίθαξ, ακος, ὁ, *lapillus, petra aspera.* item adjective, *lapidosus*: &
Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis.* Th. λίθος, item.
Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. &
Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, quod vide.
Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.
Λιθεία vel λιθία, *massa auri, preciositas auri.* &
Λίθεια, *luxus, luxuries, ubertas.* q. ex λίαν & θὶς, *acervus.*
Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λίθος, *lapis.*
Λιθοβολέω, *lapido*, cum acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ουν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. a. 1. inf. λιθοβολῆσαι, a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος. perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι· ex λίθος, *lapis*, & βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα.
Λιθόλευςος, ου, ὁ, ἡ, *lapidibus obrutus*: ex λίθος & λεύω, *lapido.* Th. λᾶας, *lapis.*
Λιθοξόος, ου, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides polit*: ex λίθος, & ξέω, *rado, polio.*
ΛΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *lapis, saxum.* dat. pl. Ion. λίθοισι. Hinc λίθιος, *lapideus.* λιθάζω, *lapido.*
Λιθόςρωτος, ου, ὁ, ἡ, *lapidibus stratus*: ex λίθος, *lapis*, & ςρωτὸς, *stratus*, quod à ςρώννυμι. Th. ςορέω, *sterno.*
Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ*: ex λίθος, & τέμνω, *seco.* p. m. τέτομα.
Λιθωμότης, ου, ὁ, *qui ad lapidem jurat*: ex λίθος & ὄμνυμι seu ὀμόω, *juro.*
Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam*: à λιθόω, *in lapidem verto.* Th. λίθος, *lapis.*
Λικερτίζω, *salto immodestè*: ex λίαν & σκιρτῶ.
ΛΙ'ΚΙΓΞ, *minima & exilissima avis vox.* q. à λίγγω, *strideo.*

Λικμάω, *ventilo, dissipo*: f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum*.
Λικμῆσει, 3. sing. f. 1. verbi præced.
Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, & λικμητὴς, οῦ, ὁ, *ventilator*: à λικμάω.
ΛΙΚΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ventilabrum, vannus*.
Λικμώντων, gen. pl. part. præs. act. verbi λικμάω, *ventilo*: quod vide.
Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus*: q. λεῖον κανοῦν, *plana corbis*. Vel à λίαν κινεῖν, *quia valde agitatur*.
Λικριφὶς, adv. *obliquè*: à λέχριος, *obliquus*.
Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum*. q. à λὶξ & κέρας.
Λίκτης, *linctor*: qu. λείκτης, à λείχω, *lingo*.
ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poët. *cupio, festino*, λιλαίεαι, Ion. pro λιλαίῃ.
Λιμαγχονάω & έω, *fame neco, ango, & affligo fame*: ex λιμὸς, *fames*, & ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo*.
Λιμαίνω. f. ανῶ. *fame laboro*. Th. λιμὸς, *fames*.
ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *portus*: acc. λιμένα. q. λίαν μένει, quod ibi naves tutæ *conquiescant*: hinc λιμενάρχης, *portitor, qui portui præest*.
Λιμηρὸς, οῦ, *famelicus*, à λιμὸς, *fames*.
Λιμνὰς, άδος, ἡ, & λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacustris, palustris*. Th. λίμνη, *palus*.
Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide in præced.
ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus*: q. à λίαν μένει, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet*, & non movetur.
Λιμνίσιος, ου, ὁ, nomen Ranæ: à λίμνη, *lacus*.
Λιμνόχαρις, nomen Ranæ: ex λίμνη & χαίρω, *gaudeo*.
ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Dor. ἡ, *fames*: *hemo sordidus*: qu. à λείπω, *deficio*. Hinc λιμαίνω, *esurio*. λιμώττω, idem. βούλιμος, ου, ὁ. & βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames*.
Λιμπάνω, *linquo*: à λείπω, idem.
Λιμφεύειν, *decipere*: à
Λιμφὸς, *sycophanta*.
Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, *esurio*. Th. λιμὸς, *fames*.
Λιμώττων, οντος, præs. part. præced.
Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ, ἡ, *thoracem habens lineum*: ex λίνον & θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *thorax, pectus*.
Λινοκαλάμη, *lini stipula*. λίνου καλάμη, Jos. 2. 6.
ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *LINUM, chorda*: q. λεῖον, hinc λίνεος, οῦς, λινέη, ἡ, λίνεον, οῦν, *LINEUS, A, UM*. λινουργὸς, *lini textor*; & hinc Angl. **Line & Linen**.
Λῖνος, ου, ἡ, *LINUS*: nomen viri.
Λὶξ, *obliquus*. Hesych. à λέγω.
Λίπ' pro λίπα, indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ per Apocopen factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indeclin. ponant, & hoc pro λιπαρὸν. Th. λίπος, *adeps*. Ponitur &
Λίπ' pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*: a. 2. ἔλιπον.
Λιπαίνω, f. ανῶ. *pinguefacio*. a. 1. ἐλίπηνα, & apud 72. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος, *pinguedo*.
Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *qui splendidis vittis est ornatus*: ὁ λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.
Λιπαρὰς, *abundantes*, acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, ὸν, quod vide.
Λιπαρέω, f. ήσω, *assiduus sum, persto, persevero*: item *assidue rogo, & instanter rogo*: vide in λιπαρής.
Λιπαρὴ, Ion. pro λιπαρὰ. *splendida*, λιπαρῇσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, *pinguis* quod vide.
ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *assiduus. sedulus*. λιπαρῶς & έως, *assiduè, jugiter*. λιπαρία, *assiduitas*. λιπαρέω, *assiduus sum*. q. à λίαν παρεῖναι, *valdè adesse*.
Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, *pulchram habens vittam*: à λιπαρὸς, *splendidus*: quod vide: & κρήδεμνον, *vitta*.
Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis, obesus, nitidus*. Th. λίπος, τὸ, *pinguedo*: hinc ἀλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, *macilentus*.
Λιπαρόχροος, ους, οου, οῦ, ὁ, ἡ, *nitido corpore præditus*. λιπαρόχροον, acc. Dor. à λιπαρόχρως, pro λιπαρόχρους· quod ex λιπαρὸς, *pinguis*, & χρόος, *corpus*. Th. χρόα, *color*.
Λίπε, pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*: f. λείψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.
Λιπερνὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui ex agro in urbem fugit*: ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη.
Λιπεσάνορας κόρας Stesichorus vocat, τὰς νεογάμους παῖδας τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant*.
Λιπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Λίποι, 3. sing. a. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῖσα, Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, verbi λείπω, *linquo*. a. 2. ἔλιπον.
Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ejusdem verbi.
Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, *navis desertor*: ex λείπω, *linquo*, & ναῦς, *navis*.
ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo, adeps*. Hinc λιπάω, *pinguis sum*. λιπαίνω, *pinguefacio*. λιπαρὸς, οῦ, *pinguis*.
Λιποφεγγέα, acc. sing. à
Λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, *linquens lucem*: ex λείπω, *linquo*: & φέγγος, τὸ, *lumen*.
Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præs. part. verbi

λιπάω, *pinguis sum.* Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.*
Λιπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω, *linquo :* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio, desidero :* qu. à λάω, *volo.*
ΛΙ'ΡΟΣ, seu λιρὸς, ῦ, *impudens, audax :* q. à λίαν ὁρᾷν, *valde videre.*
ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue & subtile linteum.* Est etiam
Λῖς, *leo*, Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo.* Est &
Λῖς per Apocop. pro λισσὴ, *lævis.*
Λίσαι, *precare*, a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico :* f. λίσομαι.
ΛΙ'ΣΠΗ, ης, η, *animalculum quoddam gracile.* q. à λῖς pro λισσή.
Λίσσος, ε, *attritus usu, gracilis.* Th. λίσση.
Λίσσεσθαι, præs. inf. verbi λίσσομαι.
Λισσέσκετο, *supplicabit*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι.
Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precabar*, præs. ind. vel f. 1. Poët. pro λίσομαι, quod à
ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico, precor, oro :* hinc part λισσόμενος, ε, Dicitur etiam λίτομαι. Hinc λιτὴ, *supplicatio, preces.* λιτανεία, idem.
ΛΙΣΣΟ'Σ, ῦ, *lævis, glaber :* q. λίαν ἴσος.
ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, *scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum.*
Λῖτα, acc. sing. à λῖς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum.* Alii volunt esse pl. ex sing. λῖτον, τὸ.
Λιταὶ, αἱ, *preces, Deæ præsides supplicationum.* Th. λίσσομαι, *precor.*
Λιταῖσι, *frugalibus*, dat. pl. f. g. à λιτὸς, ῦ, *vilis, tenuis.*
Λιτανεία, ας, ἡ, *supplicatio, supplices preces, preces :* à λίτομαι, pro λίσσομαι, *supplico.* Inde Angl. Litany.
Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. &
Λιτάνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à
Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro.*
Λιτάων, *precum*, gen. pl. Æol. pro λιτῶν, à λιτὴ, *preces.* Th. λίσσομαι, *oro.*
Λιτοίμην, 1. sing. præs. opt. à
Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro.*
ΛΙΤΟ'Σ, ῦ, *simplex, nudus, vilis :* &
Λιτὸς, ἡ, ὸν, *supplex.* q. à λίσσομαι, *supplico.*
ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA, mensuræ & ponderis nomen.*
Λίτρον, pro νίτρον, Att.
ΛΙΧΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *index digitus :* q. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc & pollicem *magnus* est *hiatus*, sive intervallum : vel à λείχω, *lingo :* hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem & indicem distentos. λίχνος, ε, ὁ, *liguritor :* λιχνεύω, *ligurio.* f. σω.
Λιχμῶζον, imperf. Ion. à
Λιχμάζω, *lingo, lambo.* Th. λείχω, idem. f. ξω.
Λιχμάομαι, ῶμαι, *lingo :* ab eod. th.
Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio, gulositas.* Th. λιχανὸς, quod vide.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, *petra*, unde aqua stillat : à λείβω, *stillo.* Est & *venti* nomen, masc. gen. *LIBS.*
Λίω, *promptus sum, cupio.*
ΛΟΒΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ima auris pars, quæ prehendi* potest, *LOBUS ;* q. à λάβω pro λαμβάνω.
Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, *electus.* οἱ λογάδες, *delecti :* à λέγω, *eligo.* Est & *album in oculo.*
Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta :* à λέγω, *colligo.* p. m. λέλογα.
Λογίζεσθαι, præs. inf. à
Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito :* imperf. ἐλογιζόμην, f. ίσομαι. p. λελόγισμαι. a. 1. pass. ἐλογίσθην. f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico.*
Λογικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis, verbalis*, dat. pl. f. g. λογικαῖς· ab eod. th.
Λόγιμος, ε, ὁ, ἡ, idem quod λόγιος.
Λόγιον, ε, τὸ, *oraculum, responsum divinum.* τὰ λόγια, *eloquia :* à λέγω, *dico.*
Λόγιος, ε, *disertus, facundus, eloquens*, & *orationis solutæ scriptor :* à λόγος, quod vide.
Λόγισαι, *consulta*, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, *rationem ineo.* Th. λέγω, *dico.*
Λογισμὸς, ῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio :* ab eod. verbo & th.
Λογογραφέω. f. ήσω. *scribo orationes forenses, scribo historiam :* ex λόγος, & γράφω.
Λογογράφος, ε, ὁ, *qui orationes conscribit, orator :* item *rabula :* ex iisd.
Λόγοισι, Dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum*, quod vide.
Λογομαχέω, *verbis pugno :* f. ήσω. p. λελογομάχηκα· ex λόγος, *verbum*, quod à λέγω, & μάχομαι, *pugno.*
Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna :* à λογομάχος, *qui verbis pugnat :* ab iisd. th.
Λόγον ἑαυτῷ διδόναι, *secum aliquid reputare.*
Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas condo :* &
Λογοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *fabularum & historiarum conditor :* ex λόγος & ποιέω, *facio.*
Λόγος, ε, ὁ, *verbum, ratio ; jussum ; negotium ; rumor, versus ; carmen*, &c. κατὰ λόγον. *quantum æquum est :* à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico.*
Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à
Λόγχη, ης, ἡ, *sors, LANCEA :* à λαγχάνω, *sortior*, & *assequor.* a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.
Λογχωτὰ ἔγχεα, *hastæ cuspidem habentes :* à λογχόω, *cuspide munio :* quod à λόγχη.
Λόγω, Dor. pro λόγου.
Λοεσσάμενος, η, ον, *lotus*, a. 1. part. m. Poët. pro λυσάμενος, q. à λοέω, pro λέω, Dialysi ε in οε. Hinc λόεσαν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, & Poët. gem. σσ, a. 1. inf. act. λοέσσαι, & sic porro.
Λοετρὸν pro λετρὸν, ε, τὸ, *lavacrum, balneum :* à λέω, *lavo.*
Λοετροχόος, ῦς, όε, ῦ, ὁ, ἡ, *aptus ad lavacrum :* ex præced. & χέω, *fundo.*
Λοέω. Poët. pro λέω, *lavo.*

Λοιβῆ,

Λοιβῇ, *libamine*, dat. sing. à
Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio*. Them. λείβω, *libo*, *stillo*.
Λοίγια, *exitialia*, nom. pl. n. g. à Λοίγιος, *pernitiosus*, quod à
ΛΟΙΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *pernities*, *exitium*. q. à λήγω, *desino*. Hinc λοίγιος, λοιγήεις & λοιγαῖος, *pernitiosus*.
Λοιδορέω, -ῶ, *convitior*, *maledico*. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, έντος. præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, *convitiator*.
Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum*, *convitium*, à præced.
Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium* : à
ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *convitiator*, *maledicus*. qu. λαὸν δίερον. hinc λοιδορία, *convitium*, λοιδορέω, *convitior*.
Λοιμοῖο, gen. Ion. à
ΛΟΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *pestis*, *contagium*. per Metaph. de re aut homine pestilente & exitiali dicitur.
Λοιμώττειν, *peste laborare*, *peste infestari* : à præced.
Λοιπὸς, ἡ, ὸν, *reliquus*, *a*, *um*. τὸ λοιπὸν, *quod superest*. λοιπὸν, *alioquin*. τοῦ λοιποῦ, *de cætero*. Them. λείπω, *linquo*. p. m. λέλοιπα.
ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, & λοῖσθος, ȣ, *ultimus*, *postremus*. q. à λείπω, *relinquo*. Hinc λοισθήϊα, *præmia quæ ultimo dantur*. τὰ λοίσθια, *postremò*, *tandem*.
Λοισθοτάτην, *postremam*, acc. sing. f. g. superl. grad. à λοῖσθος, *postremus*.
Λοκροὶ, *LOCRI*, nomen nationis.
Λοξὰ, *obliquè*, adv. à λοξός.
Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ȣ, ὁ, *Apollo*. Th. λοξός.
Λοξοβάται, *obliquè ingredientes*, nom. pl. à
Λοξοβάτης, ȣ, ὁ, *obliquè incedens* : ex λοξὸς, *obliquus*, & βαίνω, *eo*.
ΛΟΞΟ'Σ, ȣ̃, *obliquus*.
Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas* : à præced.
Λοπὰς, άδος, ἡ, *patella*, *patina*. q. à λέπω.
Λόπιμος, η, ον, quod potest λέπεσθαι, id est, *decorticari*.
Λοπὸς, ȣ̃, ὁ, *cortex* : à λέπω, *decortico*.
ΛΟΡΔΟ'Σ, ȣ̃, *curvus*, *cernuus*.
Λȣγὸς, *corvus*, Celtis.
Λȣδοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, *lanistra*. q. λοῦδον τρέφων, *ludum alens*.
Λȣκᾶς, ᾶ, *Lucas*, nomen viri. &
Λȣ́κιος, ȣ, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ. à luce sic dictum.
Λοῦμαι, Att. Sync. pro λȣ́ομαι, *lavor*. Imperf. ἐλȣ́μην pro ἐλȣόμην. præs. inf. λȣ̃σθαι pro λȣ́εσθαι. Th. λȣ́ω.
Λȣνὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*, *a*, *um*. Hesych.
Λοῦσεν, pro ἔλȣσεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi λȣ́ω, *lavo*. f. σω.
ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM*, *album quiddam in abiete nascens* : an à λȣ́σσω, *video*.

Λȣσῶ, *lavabo*, Dor. pro λȣ́σω, f. 1. à λȣ́ω.
Λȣτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*, *vas ad lavandum* : ab eod. th.
Λȣτρὸν, ȣ̃, τὸ, *balneum*, *lavacrum*. sed
Λοῦτρον, ȣ, τὸ, *aqua sordida*, *quâ nos lavimus*. Th. λȣ́ω, *lavo*.
Λȣτρῷ, dat. sing. à λȣτρὸν, *balneum*.
ΛΟΥ'Ω, f. σω, *LAVO*. p. λέλȣκα. a. 1. ἔλȣσα. a. 1. part. act. λȣ́σας, αντος. perf. part. pass. λελȣμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλȣσάμην, ω, ατο. hinc λȣτρὸν, *lavacrum*. λουτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum*. ἀπολȣ́ω, *abluo*.
Λοφιῇ, *dorso*, Ion. pro λοφιᾷ, dat. sing. à λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix* ; *jubæ leonum*, &c. Th. λόφος, idem.
Λοφνία, ας, ἡ, & ἡ λοφνὶς, ίδος, *fax monoxyla*, tanq. sit *fax ex arboreo cacumine* : &
ΛΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *cervix in jumentis*; item *crista galeæ*. item λοφοι, *colles*, *tumuli*. & Angl. loft.
Λόφȣρα, τὰ, *animalia*, *quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ* : à λόφος & ȣ̓ρὰ, *cauda*.
Λόφυρος, *cristâ insignis*, *superbus*. Them. λόφος.
Λοχαγωγὸς, οῦ, ὁ, *ductor* λόχου, i. e. *turmæ*. Th. ἄγω, *duco*.
Λοχᾶν & λοχᾶσθαι, *insidias collocare*. hinc ἐλοχήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Th. λόχος.
Λοχοῖο, gen. Ion. à λοχὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ*.
Λοχεύομαι, seu λοχεύω, *parturio*. Th. λοχὸς, ἡ, *gravida*.
Λοχηγετεῖν pro Λοχαγεῖν, *cohortis ducem esse* : ex λόχος, *cohors*, & ἄγω, *duco*.
Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάομαι, *insidias pono*, *insidiis peto*. Th. λόχος, *insidiæ*.
Λοχίζειν, pro εἰς λόχȣς διαιρεῖν, *in cohortes dividere*. item pro *dividere* : à
ΛΟ'ΧΟΣ, ȣ, ὁ, *cohors*, *agmen* : item *insidiæ*. q. à λέγομαι, *cubo*, *insideo*. hinc λοχάω & λοχάζω, *insidior*.
Λοχὸς, ȣ̃, ἡ, *puerpera*, *gravida* : sub præcedente.

Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio*, *LUES* : à λύω, *solvo*.
Λυγγάνω, *singultio* : à λύζω.
Λυγγὸς, gen. à λυγγὸς, ιὸς, ὁ, nomen gentis.
Λύγδινος, ȣ, *lævis*, *politus*, *candidusque marmoris Parii instar* : à
ΛΥ'ΓΔΟΣ, ȣ, ἡ, lapidis genus, candoris eximii.
ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas*, *tenebræ*. q. à λύκη. Hinc Λυγαῖος, *obscurus*, *tenebrosus*. ἠλυγαῖος, ȣ, *umbrosus*, *opacus*. ἠλυγάζω & ἠλυγίζω, *obumbro*.
Λυγίζω, f. ίσω. *flecto*, *torqueo*, *circumago* ; item *supero*, *vinco*. Th. λύγος.
Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS*. Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse. à
ΛΥΓΞ, υγκὸς, ὁ, ἡ, *LYNX*, *acutissimi visus*: sed
Λύγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: à λύζω.
ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ἡ, *vitex*, *virga*, *bacillus*. Hinc λυγόω & λυγίζω, *flecto*. sed
Λυγὸς, *prelum quoddam*, quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.
Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis*, *odiosa*: à
ΛΥΓΡΟ'Σ, οῦ, *gravis difficilis*, *funestus*.
Λυγρῶς, adv. *graviter*, à præced.
Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.
Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*. quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui Lydorum more deliciis & voluptatibus indulget*. qu. ἡδυπαθής.
Λυδὸς, οῦ, ὁ, *LYDUS*. pl. Λυδοί.
Λύειν, *solvere*, præs. inf. à λύω.
ΛΥ'ΖΩ, *singultio*. f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus*. λύγξ, γγὸς, ἡ, idem.
Λύθεν, *soluti sunt*, Bœot. Syncop. & Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λύω, *solvo*. f. λύσω. a. 1. pass. ἐλύθην.
Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.
ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *cruor*, *sanguis pulverulentus*: q. à λύω, quia indiget purgatione.
Λυθρόω. f. ώσω. p. ωκα. *cruento*, *sanguine cum pulvere permisto fœdo*. à præced.
ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*: à λύκη, id est, *solis*, βάσις.
Λυκαίη, Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara*.
Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asiâ. Gr. *lupina*.
Λυκαυγὲς, τὸ, *crepusculum matutinum*. Th. αὐγὴ, *splendor*.
Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*. nomen proprium.
Λύκη, ης, ἡ, *LUX*. quia lux λευκὴ, id est, *alba*. hinc λυκόφως, *crepusculum*.
Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli*. Th. λύκος, *lupus*.
Λυκίηθεν, adv. *ex Lyciâ*: à Λυκία, *Lycii*.
Λύκιοι, *LYCII*. acc. pl. Λυκίους. Them. Λυκία.
Λυκοεργὴς, έος, παρὰ τῶν λύκων ἔργειν seu εἴργειν, à lupis arcendis.
Λυκομήδεα, acc. sing. à Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.
ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *LUPUS*. est & λύκος, acc. pl. Dor. hinc λύκειος, *lupinus*. Est & λύκος, *Sol*; à λύκη, *lux*.
Λυκοῦργος, ου, ὁ, *LYCURGUS*. nomen viri.
Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, & φρὴν, *animus*.
Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Cretâ.
ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum*, *sordes*. q. à λύω, *eluo*.
Λυμαίνω, *purgo*, à λῦμα. item *perniciem affero*, *vasto*, *corrumpo*. f. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. præs. m. λυμαίνομαι, idem. f. λυμανοῦμαι. a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο. cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium*.
Λύματ' pro λύματα, nom. pl. à λῦμα, quod vide.
ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *lues*, *noxa*, *exitium*. q. à λύω.
Λύμην, ηο, ητο. *redimerer*. Poët. pro λελυμένος εἴην, plusq. p. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à λύμι.
Λυμηνάμενος. a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo*, *vasto*. quod vide.
Λῶντο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi λύω, *solvo*.
Λύομαι, *solvor*. præs. pass. à λύω.
Λυπέω, *tristem reddo*, *dolore afficio*. f. ήσω. p. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, *contristor*. a. 1. pass. ἐλυπήθην. ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor*.
ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *dolor*, *ægritudo*. hinc
Λυπηρὸς, οῦ, *molestus*, *tristis*. comparat. λυπηρότερος, & superl. λυπηρότατος. & inde
Λυπηρῶς, adv. *molestè*: à λύπη.
Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.
Λυπῇς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide. f. λυπήσω, εις, ει.
Λυποῦ, *ange*, præs. imperat. pass. λυπουμένοις, dat. pl. part. præs. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor*.
Λυπρὸς, ἡ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit,) *molestus*, *a*, *um*. Est & *gracilis*, *jejunus*, *asper*. Them. λύπη, *dolor*.
ΛΥ'ΡΑ, ας, & Ion. ης, ἡ, *LYRA*. inde
Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano*, & *ludo*. & λυριστής. item
Λυρικὸς, οῦ, *LYRICUS*. à λύρα.
Λυροκτύπης, ου, ὁ, *Lyricus*, qui *Lyram pulsat*. λυρόκτυπος, ὁ, usitatius est: ex λύρα, *lyra*, & τύπτω, *pulso*.
Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λῦσαν pro ἔλυσαν, 3 pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσαιτο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi λύω, *solvo*. unde forte Angl. to **loose**.
Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit*, *liberavit*, a. 1. part. act. m. g. à λύω, *solvo*.
Λυσανίας, ου, ὁ, *qui solvit dolores*: à λύω & ἀνία, ας, ἡ, *mæror*. Est & nomen Præfecti Rom.
Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ἡ, a. 1. opt. Æol. verbi λύω, *solvo*.
Λύσει, dat. sing. à λύσις, quod vide.
Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.
Λυσίας, ου, ὁ, *LYSIAS*, nomen viri. Gr. *dissolvens*: à λύω.
Λυσίζωνος, ου, ὁ, ἡ, *qui* vel *quæ solvit zonam*: ex λύω, *solvo*, & ζώνη, *zona*.

Them. ζωννύω, *cingo.*
Λυσίκακος, *sedator malorum :* ex λύω, *solvo,* & κακὸν, *malum.*
Λυσιμελὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *solvens membra,* somni epitheton est. Hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Siciliâ : à λύω, *solvo,* & μέλος, εος, τὸ, *membrum.*
Λύσιν, *solutionem,* acc. sing. à λύσις, ε☉, ἡ, Th. λύω.
Λύσι☉, ε, *solvendi vim habens,* pro Baccho. ab eod. th.
Λυσίπονος, ε, ὁ, ἡ, *solvens labores.* λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum absolvunt, hisque dominos liberant :* ex λύω, *solvo,* & πόνος, *labor.* quod à πένομαι, *laboro.* p. m. πέπονα.
Λύσις, εως, ἡ, *solutio, dissolutio.* acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo.*
Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas.* vide λυσιτελέω.
Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis sum, prosum,* cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit :* à λύω, *solvo,* & τέλος, *vectigal.*
Λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *utilis, frugifer.* in comp. λυσιτελέστερος, superl. λυσιτελέστατος· ab iisd. th.
Λῦσον, άτω, a. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. f. 1. m. λυσόμενος, f. 1. part. m. verbi λύω.
ΛΥ'ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies,* propriè canum. q. à λύω. hinc
Λυσσάω seu ττάω, *furo.* λυσσόω, Poët. *in rabiem ago.* à λύσσα.
Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾶν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo.* Th. λύσσα.
Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus, rabiosus.* à perf. pass verbi λυσσάω. Th. λύσσα.
Λυσσόων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω, quod vide.
Λυσσώδης, έος, ὁ, ἡ, *rabidus, rabiosus.* Th. λύσσα.
Λυσσωθείης, *rabiosus fias,* 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, quod vide in λυσσάω.
Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo.* Them. λύσσα.
Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA,* nomen urbis. Λύστρα, ων, τὰ, idem. Hinc Λύστρος, *Lystrensis.*
Λύστρος, vide in Λύστρα.
Λυτήριον, ε, *remedium, quod aliquo malo nos liberat.* n. g. à
Λυτήριος, ε, *liberatorius, expiatorius :* à λύω, *solvo.*
Λύτο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λύω, *solvo.*
Λυτὴν, *justitium,* quum λύεται dictio juris.
Λύτρον, ε, τὸ, *redemptionis* seu *solutionis pretium.* Angl. *ransom.* Them. λύω, *solvo.*
Λυτρόω, *redimo.* f. ώσω. p. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η, a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. Th. λύω.
Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio :* &
Λυτρωτὴς, ε, ὁ, *redemptor :* à perf. pass. superioris λυτρόω.
Λυττάω vide in λυσσάω.
Λυχνεῖον, ε, τὸ, & λύχνιον, nec non.
Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum :* à λύχν☉.
Λυχνίδιον, ε, τὸ, *lucernula :* à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. λύχν☉.
Λυχνοκαΐα, *dies festus, in quo noctu lampades accenduntur :* ex λύχνος, & καίω, κάω.
ΛΥ'ΧΝΟΣ, ε, ὁ, *LYCHNUS, lucerna :* q. à λύειν νύχος, *solvere noctem.* hinc Angl. a Link.
ΛΥ'Ω, *SOLVO,* imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λῦσαι. imperf. pass. ἐλυόμην, ε, ετο. perf. pass. λέλυμαι, a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η. f. 1. pass. λυθήσομαι. Hinc λύσις, *solutio.* λύτρον, *redemptionis pretium.* λυτρόω, *redimo.* ἀπολυτρόω, *redimo.* ἀπολύτρωσις, *redemptio.* παραλύω, *resolvo.* παράλυσις, *resolutio.* peculiariter *resolutio membrornm.*
ΛΩ῀, λῇς, *volo.* Dor. pro ἐθέλω. hinc λωΐων, *melior,* quem magis volumus. λώϊστος & λῷστος, ε, *optimus.* Inde forte Angl. I list.
Λωβάομαι, *injuriam infero, contumeliâ afficio.* f. λωβήσομαι. inde λωβᾶσθε, Dor. pro λωβήσησθε. 2. pl. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην. a. 1. pass. Them. λώβη, *injuria.*
Λωβεύω, f. εύσω. idem, & ab eod. th.
ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus.*
Λωβηθεὶς, *læsus,* a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, quod vide.
Λωβήσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, *injuriam affero.* Them. λώβη.
Λωβητὴς, ε, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λοβήτωρ, ορος, ὁ, *contumeliosus.* &
Λωβητὸς, ε, *infamiâ notatus.* à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi. Th. λώβη.
Λώϊον, *melius,* compar. n. g. à
Λωΐων, & contract. λώων ονος, ὁ, ἡ, *melior,* comparat. & λώϊστος vel λῷστος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus.* Th. λῶ, *volo.*
Λωῒς, ίδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior.*
Λώϊστος, & contractè λῷστος, *optimus.* vide in λωΐων.
Λωΐτερος, idem ac λωΐων, & ab eod. th.
Λωλὸς, *stultus,* Græcis barbaris.
ΛΩ῀ΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria, institа,* An q. κλῶμα, à κλώθω, *glomero.*
Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo.* præs. part. f. g. λῶσα.

Λῷνα,

Λῷονα, acc. pl. à λῴων, contractè pro λωΐων, quod vide.
ΛΩ'ΟΣ, vel λῷος, *mensis Augustus.*
Λωποδυτέω, f. ήσω, *furor, veste exuo:* &
Λωποδύτης, ου, ὁ, *fur vestium, grassator:* q. à λῶπος & δύω, *induo.*
Λῶπος, εος, τὸ, & λώπη, ης, ἡ, & λωπὰς, άδος, ἡ, *vestimentum tenue:* à λοπὸς *cortex* per ἔκτασιν factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico.*
Λῷςτα, *optima,* superl. n. g. pl. num. vide λώϊςος.
Λωτ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, *absconditus.*
Λωτεῦντα. acc. sing. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα. à λωτόεις, εντος, *loto abundans.* Th. λωτὸς, *lotus.*
Λωτίζω, *lotum carpo, decerpo.* Th. λωτός.
ΛΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *LOTUS,* arbor, cujus fructus adeo dulcis, ut externi eo degustato, patriæ suæ obliviscantur: unde proverb. λωτὸν φαγεῖν, *de iis dicitur, qui regionem externam præponunt suæ.* Est etiam herbæ genus: λωτοῦ, Dor. pro λωτοῦ, genit.
Λώφαρ, λώφημα, *laxamentum:* à
ΛΩΦΑ'Ω, *respiro, interquiesco, cesso:* item transitive *sedeo:* f. ήσω. q. à λόφος, *collum:* proprie de jnmentis è quorum collo jugum deponitur.
Λώφησις, εως, ἡ, *quies, respiratio:* à perf. pass. super. verbi.
Λῴων, ονος, ὁ, ἡ, contractè pro λωΐων, *melior,* quod vide sis.

M.

M, Est duodecima litera, μῦ dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et μ' pro μὲ vel ἐμέ· ab ἐγὼ, *ego.*
ΜΑ', *jurandi* adv. fere negare solet: nonnunquam affirmat: unde καὶ & οὐ adv. jungitur.
Μαὰθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Heb. *vacillans.*
Μάγαδις, ἡ, & μάγαδος, ου, ὁ, *instrumentum musicum quoddam.* Th. μαγάς.
ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *tabulatum, citharæ vel testudinis chordas sustinens:* hinc μαγάζω, *fides pulso.*
Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium:* &
Μαγγανεύω, f. εύσω, *præstigiis utor:* à seq. them.
ΜΑ'ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *machinamentum; pessulus seræ; venenum,* quo quis mortem machinatur, à μηχανὴ, vel μάγος quatenus veneficus.
Μαγδαλὰ, nomen loci. Heb. *turris.*
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris Syr. *magnifica.*
Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, è *Magdalo, Magdalensis.*
Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars Magica, incantatrix:* à μάγος, ου, ὁ.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, *culina:* à seq.
ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, *coquus,* qui cibos μάσσει.
Μαγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus:* f. εύσω. p. μεμάγευκα. Th. μάγος.
Μαγικὸς, οῦ, *MAGICUS, veneficus:* ab eod. them.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas subigendæ farinæ, lanx:* à μάσσω, *subigo.*
ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, *MAGNES.* Est & *Magnes, Magnesiæ habitator,* ea est urbs Asiæ ad Mæandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, *Magnesia.*
Μάγνητας, acc. pl. à μάγνης, ητος, ὁ, quod vide.
ΜΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *MAGUS, sapiens, præstigiator:* vocabulum Persicum.
ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *radix laserpitii.*
Μαγὼγ, ὁ, nomen propr. Hebr. *munimentum.*
Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον. Hebr. *judicium.*
Μαδμαρίτης, *ad desertum,* Josuæ 18.12. alii Μαβδαρίτης legunt.
ΜΑΔΟ'Σ, οῦ, *lævis, glaber:* μαδαρὸς, οῦ, idem. Hinc μαδάω & μαδίζω, *depilem reddo.*
ΜΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *MAZA, libum:* q. à μάσσω, *subigo:* hinc Lat. *massa.*
ΜΑΖΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mamma, nutrix:* μαςὸς, οῦ, ὁ, *mamma, tumulus.*
Μαζουρὼθ, *signa cœlestia,* Job 38. 32.
Μάθε, ἐπιστάσιας, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, *disco.* f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.
Μαθεῦμαι, f. 2. m. Dor. pro μαθοῦμαι, verb. μανθάνω *disco:* f. μαθήσομαι.
Μάθημα, ατος, τὸ, *disciplina: documentum:* τὰ μαθήματα, *doctrinæ:* &
Μαθηματικὸς, οῦ, (q. d. *disciplinarius,*) ad *disciplinas pertinens,* seu *aptus: MATHEMATICUS:* item
Μάθησις, εως, ἡ, ipsa *discendi actio, cognitio:* à perf. pass. verbi μανθάνω, *disco.*
Μαθήσεαι, *disces,* Ion. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μανθάνω. f. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθητεύω, *doceo,* cum acc. *sum discipulus:* f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. a. 1. part. pass. μαθητευθεὶς, έντος, à seq.
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, *discipulus,* Th. μανθάνω, *disco.*
Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, *quæ didicit,* a. 2. part. act. f. g. verbi μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.
Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἄκλιτον. Heb. *mortem pellens.*
Μάθυια, ας, ἡ, *maxilla.* Hesych. μάθυιας legend. censeo pro ματαίας, ps. 3. sub finem.

Μαθὼν,

Μαθὼν, όντος, & in nomin. pl. μαθόντες, a. 1. part. act. verbi μανθάνω, disco, a. 2. ἔμαθον.
ΜΑΙ῀Α, ας, ἡ, obstetrix, nutrix, avia: hinc μαιεύω, obstetricem ago. μαιόομαι, idem.
ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, MÆANDER, vel MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius sinuosus; flexus.
Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est & soror Atlantis.
Μαιμάω, vehementer cupio: f. ήσω. pro quo Poëtæ μαιμώω. Th. μάω, idem.
Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi Ion.
Μαιμώωσα, prompta, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, quod vide.
Μαϊνὰν, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. præparatus.
Μαινὰς, άδος, ἡ, furiosa, insana. Vel quæ facit alios insanire. Th. μαίνομαι.
Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, qui totus insanit ac furit.
ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, insanio, furo. f. μανοῦμαι. præs. part. μαινόμενος, ου, præt. m. μέμηνα. hinc μανία, ας, ἡ, furor. ἱππομανὲς, έος, τὸ, equina cupido coïtûs.
Μαίομαι, cupio, quæro. præs. part. μαιόμενος, inquirens: ex μάω, idem.
Μαῖρα, canicula, sidus: æstus intensissimus: à μαίρω, luceo.
ΜΑ'ΚΑΡ, αρος, ὁ, ἡ, & μάκαιρα, Poët. beatus, felix: in no. pl. μάκαρες, dat. pl. μάκαρσι, & Ion. μακάρεσσι. Hinc μακάριος, idem. μακαρίτης, ου, ὁ, ἐν τοῖς ἁγίοις. μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo.
Μακαρίζω, beatum prædico: f. ίσω, & Att. μακαριῶ p. μεμακάρικα. perf. pass. μεμακάρισμαι. unde μακαρισμὸς, beatitudo. Th. μάκαρ.
Μακάριος, α, ον, beatus, a, um: comp. μακαριώτερος, α, ον. Th. μάκαρ, beatus.
Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo: ab eodem them.
Μακαρισμὸς, ου, ὁ, beatitudo: &
Μακαριστὸς, οῦ, beatus: à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.
Μακαρίτης, ου, ὁ, & ἡ, μακαρῖτις, felix, de vitâ functis, qu. beatis. ab eod. th.
Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ.
Μακαρτάτη, ης, ἡ, felicissima, f. g. à
Μακάρτατος, beatissimus, superl. à μάκαρ, felix: comp. μακαριώτερος & μακάρτερος.
Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis,
Μακεδὼν, όνος, ὁ, MACEDO: in pl. Μακεδόνες. hinc Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, MACEDONICUS: q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & ἕδος, εος, τὸ, sedes: quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo, Poët. & Ion. pro μάκελλα seu μάκελλα, quod vide.
Μάκελλα, ης, ἡ, ligo: à μία & κέλλω, moveo.
Μάκελλον, ου, τὸ, macellum: vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ου, τό.
ΜΑ'ΚΕΡ, cortex, qui ex Indiâ advehitur.
ΜΑΚΚΟΑ῀Ν, desipere, fatuè & stultè se gerere: q. μὴ κοεῖν, non sapere.
Μᾶκος, Dor. pro μῆκος· adverbialiter positum, pro in longitudinem, longè, procul.
Μακραγορία, ας, ἡ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, prolixitas orationis: à μακρὸς, longus, (quod à μῆκος, longitudo,) & ἀγορὰ, forum, concio.
Μακρὰν, adv. longè, procul: à μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
Μακρὴν, accus. Ion. pro Μακράν. μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς· à μακρός.
Μακρόθεν, adv. eminus, procul. à μακρὸς, cujus th. μῆκος.
Μακροθυμέω, ῶ, iram differo, patienter fero: f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1. imperat. act. μακροθύμησον. Ex μακρὸς, longus, (quod à μῆκος, longitudo,) & θυμὸς, animus.
Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas: à
Μακρόθυμος, ου, longanimis: & inde
Μακροθύμως, adv. patienter: ab iisdem them.
Μακρολογέω, f. ήσω, prolixè loquor: hinc μακρολογῶμεν, 1. pl. præs. sub. ex μακρὸς, quod vide, & λέγω, dico.
Μακρολογία, ας, ἡ, sermonis prolixitas: &
Μακρολόγος, prolixus in sermonibus: ab iisd. th.
Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος. ου, ὁ, Telemachus, Ulyssis filius.
Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, a, um. Sed μακρὸν, & μακρᾷ, dat. & μακρὰ, n. g. pl. num. sæpe sumuntur adverbialiter pro longè, multò. comp. μακρότερος, α, ον. Th. μῆκος, & Dor. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.
Μακροχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, longævus: ex μακρὸς longus, (Th. μῆκος,) & χρόνος, tempus.
Μακρυνόω, f. νώσω, p. κα. longè summoveo: à μακρὸς, longus: quod à μῆκος, longitudo.
Μακρῷ longè, vide in μακρός:
Μακρῶς, adv. longè, prolixè; à μακρὸς, quod vide.
Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, produco: à μῆκος, quod vide.
Μακὼν, in longum protensus, vociferatus, a. 2. part. act. à μηκάω vel μηκέω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.
Μάκων, ωνος, ἁ, Dor. pro μήκων, ἡ, papaver.
ΜΑ'ΛΑ, adv. valdè, multum, admodum. comp. μᾶλλον, superl μάλιστα.
Μάλαγμα, ατος, vide in μαλάσσω.

Μαλα-

Μαλακόπους, οδος, ὁ, ἡ, *molles & teneros pedes habens.* Metri causâ pro μαλακόπους· ex μαλακὸς, *mollis,* (quod à μαλάσσω, *mollio,*) & ποῦς, *pes.*

Μαλακῇ. dat. sing. μαλακῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ἡ, ὸν, *mollis.* Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακία, ας, ἡ, *mollities, languor corporis.* Sumitur & pro κίττα, ης, ἡ, *pica,* stomachi ignavia. &

Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio.* à μαλακὸς, quod à μαλάσσω.

Μαλακισθῆναι, ejusd. a. 1. inf. pass.

Μαλακὸς, ἡ, ὸν, *MOLLIS,* comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities.* ab eod.

Μαλακόχειρ, ειρος, Poët. *qui mollem habet, vel admovet manum:* à μαλακὸς, *mollis,* (Them. μαλάσσω, *mollio,*) & χεὶρ, ἡ, *manus.*

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μάλαπερ, adv. *quantumlibet.* Th. μάλα, *valde.*

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, seu μαλάττω, *mollio.* f. άξω. p. χα. perf. pass. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur.* μαλακὸς, *mollis.* μαλακία, *mollities:* &

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA.* quia alvum mollit. gen. pl. μαλαχῶν. Them. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. *laudans Deum.*

Μαλερὸς, οῦ, *ustivus, pernitiosus.* dat. sing. μαλερῷ. Them. μαλὸς, *tener.* idem quod ἀμαλός.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla.* Vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita.* Them. μαλάσσω.

Μαλθακὸς, οῦ, *mollis:* à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *qui mollem ac suavem habet vocem:* ex μαλθακὸς, quod vide, & φωνὴ, *vox.*

Μάλιμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet, στομάλιμνον· ex στόμα, & λίμνη.

ΜΑ'ΛΙΣ, & μαλὴ, *morbus jumentorum.*

Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, *MALUS arbor.* est &

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, *maximè,* adv. superlat. grad. à μάλα, *valdè,* comp. μᾶλλον.

Μαλκίω, -ῶ, & μαλκείω, Ion. & Poët. *frigore contrahor:* à seq.

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedúmve contractio & stupor ex frigore.*

Μαλλοῖς, *velleribus,* dat. pl. à μαλλὸς, *vellus.*

Μᾶλλον, *magìs,* comp. à μάλα, *valdè.* superl. μάλιστα.

ΜΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vellus, lana promissa.*

Μαλλωτὸς, οῦ, *villosus,* à præced.

Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *ovis:* &

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *MALUM, pomum.*

Μαλοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, *teneras ac molliculas genas habens.* Ex μαλὸς, οῦ, *tener,* & παρειὰ, *gena.* Vel derives ex μᾶλον pro μῆλον, τὸ, *pomum,* (quod à μηλέα, *malus arbor,*) & παρειὰ, *gena.* quod de rotunditate & de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, οῦ, *tener,* q. ἁμαλός. & pro μαλλωτὸς, *villosus.*

Μαλοφορέω, Dor, pro μηλοφορέω, *poma fero:* ex μῆλον, *malum,* & φέρω, *fero.*

Μάλχος, ου, ὁ, nomen servi. Hebr. *regius.*

ΜΑΜΗΡΑ`, seu μαμηρὰ aut μαμιρὰς, *medicamenti genus.*

Μαμία, ας, ἡ, *mater,* & *avia:* à seq.

ΜΑ'ΜΜΑ, & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem. avia.*

Μαμμάκυθος, ου, ὁ, ἡ, *stultus.* q. à μάμμη, *avia,* & κεύθω, *occulo.*

ΜΑΜΜΑ͂Ν, vox est puerilis, significans *panem.* hinc μαμμάω, *panem peto.*

Μαμμωνᾶ, *Mammôna,* τὸ, ἄκλιτον. vox Syr.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis:* &

Μὰν pro μάννα, *manna:* &

Μὰν, Dor. pro. μὴν, *tamen, certè:* ut ἀλλὰ μὴν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Heb. *faciens oblivisci.*

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium, pellis.*

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, *osculi genus immodestum.*

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum, caula.*

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, *planta, cui inest vis somnifica.*

Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, *vestimenti militaris genus apud Persas.*

Μανεῖσα, *furore percita,* a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, *insanio.* f. μανοῦμαι. a. 2. pass. ἐμάνην. hinc μανεὶς.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *disco, intelligo.* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, έτω, & 2. pl. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. pass. μεμάθημαι. inde μάθημα, *disciplina.* μαθητὴς, *discipulus.* μάθησις, *cognitio, discendi actio.* ἀμαθὴς, *indoctus.* ὀψιμαθὴς, *qui sero discere cepit,* φιλομαθὴς, *discendi cupidus.*

Μανία, ας, & Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Μανιάκης, ου, ὁ, *torques.* Gl. Cyr. μανιάκης, *tortile, circulus.* Dan. 5. 7, 31. q. à μήνη, *Luna,* Dor. μάνα.

Μᾶνις, ιδος, ἁ, Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, *ira permanens & diuturna.*

ΜΑ'ΝΝΑ,

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna*, ἄκλιτον. vox Hebr. q. d. *cibus paratus*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, seu μάνος, ου, ὁ, *ornamentum colli vel manuum*. q. à μήνη, Dor. μάνα, *luna*.

ΜΑΝΟ'Σ, ὁ, *rarus*, *laxus*. hinc μανάκις, *raro*.

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas*, *laxitas*: à præcedente.

Μανοῦμαι, fut. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio*, *vaticinium*: &

Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium*: *locus ubi editur oraculum*: &

Μαντεῖος, α. ον, *vaticinans*, *fatidicus*: à th. μάντις, *vates*.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ, *hariolus*.

Μαντεύομαι, *vaticinor*, *auguror*; *conjicio*: *oraculum consulo*. præs. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates*.

Μαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum*. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη,) *ars divinandi*. ab eod. them.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates*, *hariolus*. q. à μαίνομαι. hinc μαντεύομαι, *vaticinor*. μαντεία, *vaticinatio*. θεόμαντις, εως, ὁ, ἡ, *qui Dei instinctu vaticinatur*. νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinium evocatis mortuis*.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium*. Them. μάντις.

Μάνυε, Ion. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. Sic μανύει, Dor. pro μηνύει, *indicat*. verbi μηνύω. *indico*.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, *indico*. f. ύσω.

Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index*, *qui rem aliquam indicat*. Th. μηνύω, *indico*.

Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τῦ ρ, pro μαρπεῖν, & Poët. μαπεῖν, Ionicáque Diæresi μαπέειν, & Poët. reduplic. μεμαρπέειν. a. 2. verbi μάρπτω, *capio*. p. m. μέμαρπα.

Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præstaret scribere μ' ἀποθάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, οῦ, ὁ, *gemma*, quæ & Σμάραγδος, appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum*, *scutica*.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM*, *fœniculum*.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta*.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marcescere facio*, *flaccidum reddo*. p. αγκα. μαραίνομαι, *marcesco*, perf. pass. μεμάραμμαι, νσαι, νται. Att. μεμάρασμαι, (unde μαρασμὸς, ῦ, ὁ, *marcor*, *tabefactio*,) a. 1. pass. ἐμαράνθην. f. 1 μαρανθήσομαι. Hinc ἀμάραντος, & ἀμαράντινος, ὁ, ἡ, *immarcessibilis*.

Μαρὰν ἀθᾶ, Hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus veniet ad judicium*.

Μαρανθῆναι, *tabefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω, quod vide.

Μάρανσις, εως, ἡ, &

Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, *tabes*; *MARASMUS senilis*: vide in μαραίνω. Angl. **murrein.**

Μαργαίνω, f. ανῶ, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA*, *unio*; à seq.

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio*. pl. τὰ μάργαρα.

Μαργέλλη, *corallium*, species anagallidis, *lapis corallium*.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ου, *insanus*, *stolidus*, *vecors*. q. ab ἀργὸς, *otiosus*. hinc μάργη, &

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insania*: à præced.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius*, *Persa*.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus*. quibus dividimus & componimus; q. à μείρω. hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *difficilis*. εὐμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *facilis*.

Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magistra*.

Μαρία, ας, ἡ, nomen beatæ virginis: &

Μαριὰμ, ἡ. nomen ἄκλιτον. Hebr. *amara*.

Μαριανδυνοὶ, *mancipia* à gente subactâ.

ΜΑΡΙ'ΛΑ, seu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum*; *favilla*. q. à μαραίνω.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS*, *mensura quædam cotylarum sex capax*.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo*, *resplendeo*. μαρμαίρουσα, præs. part. f. g. q. à μαίρω.

Μαρμάρεαι, *splendidæ*. f. g. pl. num. a

Μαρμάρεος, nec non μαρμάρειος, ου, *MARMOREUS*: & *marmoris more candens*: item

Μαρμάρινος, ου, & μαρμαρόεις, εντος, idem. à μαρμαίρω.

Μάρμαρον, ου, τὸ &

Μάρμαρος. ου, ὁ, substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR*; item

Μάρμαρος, ου, *albus*, *candidus*: à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*, ejusd. th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno*. Poët. & in 1. pl. μαρνάμεθα. q. à μάρη, *manus*, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, *depugnantes*, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. præs. μαρναμένων, gen. pl. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3 pl. imperf. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd. verbi.

Μαρνάμεθ' seu μαρνώμεθα, Ion. pro μαρνώμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi μάρναμαι. *pugno*.

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Heb. מר, *amarus*.

Μαρπέειν, Ion. resol. pro μαρπεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.

Μαρπήσση, ης, ἡ, nomen mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum.* f. ψω. p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango*, μάρπτειν σθένος. *vires assume e.*

ΜΑ'ΡΣΥΠΟΣ, μάρσιπος, & μάρσιππος, ου, ὁ, item μαρσύπιον, & -ίπιον, ου, τὸ, *MARSUPIUM, crumena.* q. μάρης σιπύη, *manus arca a.*

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal esse ex Ctesiâ videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *testis, MARTYR*, hinc μαρτυρία, *testimonium.* μαρτυρέω, *testor.*

Μάρτυρα. præcedentis acc. sing.

Μαρτυρέω, -ῶ, *testor.* imperf. ἐμαρτύρεον, ουν. f. ήσω. p. μεμαρτύρηκα. perf. pass. μεμαρτύρημαι, *testimonium obtinui.* Them. μάρτυρ, *testis.*

Μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium.* ejusd. th.

Μαρτυρίησι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, & Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium.*

Μαρτύριον. ου, τὸ, *testimonium*; *MARTYRIUM.* Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι. *testor, obtestor.* ejusd. th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, Poëticum, idem ac them. μάρτυρ, *testis.*

Μάρτυς. υος, ὁ, idem cum præc. (ex quo per Sync. fit,) accus. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, *innectitur*, 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω, *revolvo, glomero.* hinc inf. Dor. μαρύεσθαι, *volvi.*

Μαρυκᾶται, *ruminat.* Dor. pro μηρυκᾶται, 3. sing, à μηρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψαις, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάρψας. verbi μάρπτω. quod vide.

Μάρψης, *corripueris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, seu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco*, imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, & in 3. pl. όωντο, ῶντο. q. à μάσσω, *subigo.* hinc μάσταξ, ακος, ἡ, *mandibula, os.*

Μάσδα. ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta.*

Μασδὸς, οῦ, ὁ. Dor. pro μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma, sinus.*

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis.* q. à μάσσω, *subigo.*

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *primi silphii folia.*

Μασσαγέτης, *Massagetis*, nomen propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω. p. χα. *pinso, subigo*; *abstergo.* item *tango*, in quâ signif. format fut. in σω. hinc μάκτρα, ας. ἡ, *vas, in quo subigitur farina.* μαγὶς, ίδος, ἡ, idem. μαγεὺς, έος, ὁ, *pistor.*

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac μακρότερος, *longior*; *major.* (& μᾶσσον, *plus*, Hesych.) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, μαχίων & μάσσων, superl. μακρότατος & μάκιστος, hinc μήκιστος. Them. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάσταχ', pro μάστακα, *escam*, acc. sing. à

Μάσταξ, ακος, ἡ, *mandibula, os*; *esca.* Th. μασσάομαι, *mando.*

Μαστευτὴς, vide in seq.

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω. *quæro, indago*: à μάω, *quæro.* hinc μαστευτὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor.* μαστὴρ, ῆρος, & μάστωρ, ορος, ὁ, idem.

Μάστιγα, accus. sing. à μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum.*

Μαστιγεῖν, Ion. pro μαστιγοῦν, præs. inf. vide μαστιγόω.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator.* vide in μάστιξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, *MASTIGIA, flagrio.* Th. μάστιξ.

Μαστιγούσθω, *flagelletur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à seq.

Μαστιγόω, *flagello.* f. ώσω. p. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ,

Μαστίετην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello.* hinc μαστιόων, per Syncop. pro μαστιγόων, Them. μάστιξ, *flagellum.*

Μαστίζω, *flagello.* f. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. à seq.

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ἡ, *flagrum, scutica.* & per Metaph. *morbus.* hinc μαστιγίας, *flagrio.* μαστιγόω, *flagello.* μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator.* Ὁμηρομάστιξ, *sic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina reprehenderet.*

Μάστιξεν, *flagellavit*, 3. sing. a. 1. ind act. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω. quod vide.

Μαστίσδειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi & th.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro μαστιχῶντι, dat. sing. part. præs. verbi μαστιχάω, -ῶ. Sed de hâc voce altum silentium in Lexicis.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel μαζὸς, *uber, mamma.* Eam fætus μάσει & μάσσει. Them. μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma.*

Μαστροπεία, ας, ἡ, *lenocinium*: &

Μαστροπεύω, seu -οπεύω, f. εύσω. *perduco* seu *produco, prostituo*: à seq.

ΜΑΣΤΡΩΠΟ'Σ, seu μαστροπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *leno, lena*, q. ματρὸς ὦπα habens blandiendo. inde fortè per Metath. Angl. **strumpet.**

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla.*

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μάταια, *vana*, n. g. pl. à μάταιος, quod vide.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, *inane consilium.* Ex μάταιος, quod vide, & βουλὴ, *consilium.*

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia*: à

Ματαιολόγος, ου, ὁ, ἡ, *vaniloquus*: ex μάταιος, *vanus*, quod à μάτην, *frustrà*, & λέγω, *dico.* p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ου, ὁ, ἡ, *vanus, a, um.* Th. μάτην.

Ματαιο-

Ματαιοτάτη, ἡ, *vanissima*, superlat. à μάταιος, *vanus*: compar. ματαιότερος. superl. ματαιότατος ejusd. th.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas*: ab eod. th.

Ματαιόω, *vanum reddo*: f. ώσω. p. μεματαίωκα. præs. pass. ματαιόομαι, οῦμαι, *vanus fio*: a. 1. pass. ἐματαιώθην. Th. μάτην, *frustrà*.

Μάταν, Dor. pro μάτην, *frustrà*.

Ματάω, *torpesco*, *vanè tempus contero*: f. ματήσω. Th. μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, *quæro*, *indago*, per Ellipsin pro μαστεύω, idem.

ΜΑ΄ΤΗΝ, adv. *frustrà*, *incassum*. hinc μάταιος, ου, *vanus*, *inanis*. ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas*.

Μάτηρ, έρος, ἁ, Dor. pro μήτηρ.

Ματῆς, Æol. & Dor. pro ματεῖς, 2. sing. verbi ματέω, unde Poët. inserto υ, ματεύω, & inserto σ, μαστεύω, *quæro*, *investigo*: quod vide.

Ματήσετον, *inertes sunt*, dual. f. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. *à Deo datus*.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri. ἄκλιτον, Hebr. *donum*.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. *donum Dei*.

Ματία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. μάτην.

Μάτος, *inquisitio*: à μάω, *quæro*.

Ματράδελφεός, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater*, *avunculus*.

Ματροδόκος, ου, ὁ, & ἁ, Poët. & Dor. pro μητροδόκος, pro *semine quod mater à viro in matricem recepit*. Vel *qui matrem suam recipit ac fovet*: à μήτηρ, & δέχομαι, *accipio*.

Ματρομάτωρ. ορος, ἁ, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, *matris mater*, *avia*.

Ματρόπολις, ιος, ἁ, Dor. pro μητρόπολις, *Metropolis*, q. d. *mater urbs*: à πόλις, *urbs*.

Ματροπόλος, ου, ἁ, Dor. pro μητροπόλος, *quæ cum matribus versatur*, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολοῦσα.

ΜΑΤΡΥ΄ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*: quæ se *matrem* fingit: à μήτηρ. Hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*: & Angl. per Aphær. Trull.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres*, *avunculi*; item *majores*, nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus*, *maternus avus*.

Ματταβὸς, ου, *stultus*, *fatuus*: à μάτην & βοᾶν, *inaniter clamare*.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *donum Dei*.

Ματταθίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *donum Dei*.

Ματτύα, vel ης, ἡ, *lautitiæ*: à μάσσω, *pinso*.

Μάττω, *pinso*, *subigo*; idem quod μάσσω, quod vide.

Μαυλίας, ου, ὁ, pro μάχαιρα, *gladius*. Th. αὐλὴ, *stabulum*.

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, *culter*, qu. à μαυλίας, item *quæ mercede aliquid facit*. μαυλίζω, *mercede prostituo*.

Μαυροῦσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυροῦσι Sic μαυροῦσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obscurus*.

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA*, *gladius*, *sica*, *culter*: &

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, *gladiolus*: &

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, *novacula*, *culter tonsorius*: à μάχομαι, *pugno*.

Μαχανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA*, *molimen*; *Res*, *opus*; *facultas*, *vires*.

Μαχατὰς, α, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, οῦ, *pugnax*, *bellicosus*. Th. μάχομαι.

Μαχεόμενος, ου, præs. part. verbi μαχέομαι, Poët. Epenthesi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, *pugno*.

Μαχέοιτο, præs. opt. in 3. pl. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι. Poët. pro μάχομαι, *pugno*.

Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. &

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι, seu μαχέομαι. f. 1. m. μαχέσομαι. & ήσομαι.

Μάχεσθαι, præs. inf. μαχέσθην, 3. dual. imperf. Ion. μάχεσθε, 2. pl. præs. imperat. verbi μάχομαι, *pugno*.

Μαχέσομαι, & ήσομαι, f. 1. m. vide in μαχέσασθαι.

Μαχέσσασθαι, *pugnare*, a. 1. inf. m. gem. σσ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*: in pl. μάχαι. Them. μάχομαι, *pugno*: inde fortè Angl. Match.

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, *pugnax*: ab eod. th.

Μαχησόμεθα, f. 1. m. in 1. pl. μαχησόμεθα, pro μαχησόμεθα· &

Μαχησόμενος, f. 1. part. m. à μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι, vel έσομαι, tanqu. à μαχέομαι.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *pugnax*, *bellator*: accus. pl. μαχητάς. Th. μάχομαι.

Μάχιμος, ου, *pugnax*: ab eod. th.

ΜΑ΄ΧΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *incontinens*, *libidinosus*.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *lascivia*: à præced.

Μαχλόταται, *salacissimæ*, superl. à μάχλος.

Μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. à

ΜΑ΄ΧΟΜΑΙ, *pugno*, *rixor*, *litigo*: f. 1. μαχήσομαι, & έσομαι. f. 2. m. μαχοῦμαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο. perf. μεμάχημαι. a. 1. m. ἐμαχεσάμην, ω, ατο. Hinc μάχη, *pugna*. μάχαιρα, *culter*, *gladius*, *sica*. πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ, *antesignanus*. σύμμαχος, ου, ὁ, ἡ, *belli socius*, *commilito*.

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην imperf. Ion. μαχόμεσθα,

χόμεσθα, Poët. pro μαχόμεθα, 3. pl. præs. ind. verbi μάχομαι, *pugno*.
Μάχος, ε͂ος, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανὴ, *machina*.
Μαχῦμαι, f. 2. m. à μάχομαι.
ΜΑ'Ψ, *frustrà*, Poët. pro μάτίω. Hinc μαψίδι@, *stultus*. μαψιδίως, *stulté*.
Μαψαῦραι, αἱ, *leves venti*, *auræ leves*: ex μὰψ & αὖρα, *aura*.
Μαψιδίως, *incassum*, *stulté*: vide in μάψ.
Μαψιλάκας, α, ὁ, seu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ε, ὁ, *garrulus*, *qui nugas effutit*, *qui frustrà garrit*: ex μαψιδίως, *stulté*, quod à μὰψ, *frustrà*, & λακέω, Dor. pro ληκέω, *sono*, *crepo*.
ΜΑ'Ω, ῶ, *vehementer cupio*, *quæro*.
Μὲ, & μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego*.
Μέγα, vel n. g. à μέγας, *magnus*: vel Ion. adv. *valdè*, *vehementer*, *magnoperè*, *multùm*, pro μεγάλως.
Μεγαθαρσεῖ, dat. sing. à
Μεγαθαρσὴς, έ@, ὁ, ἡ, *magnâ fiduciâ præditus*: ex μέγας, *magnus*, & θάρσος, ε@, τὸ, *fiducia*.
Μεγάθεες, Ion. pro μεγάλοι, *magni*.
Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, quod vide.
Μεγάθυμος, ε, ὁ, ἡ, *magnanimus*: gen. pl. μεγαθύμων. Ex μέγας & θυμὸς, *animus*.
Μέγαιρα, ας, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis: à
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo*; item *curo*, *respecto*: qu. παρὰ τὸ μέγα, quia *magnis* invideri solet.
Μεγακήτης, ε@, ὁ, ἡ, *magnus*, *instar ceti*: acc. sing. μεγακητέα. Ex μέγας & κῆτος, τὸ, *cetus*, vel *cete*.
Μεγάλα, adverbialiter, *abundè*. *valdè*; vel *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, *magnus*, μεγάλη, *magna*, μέγα, *magnum*.
Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλην ab eod.
Μεγαλανορία, ας, ἁ, Dor. pro μεγαληνορία, *superbia*: à
Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, *magnâ fortitudine præditus*: ex μέγας, *magnus*, & ἀνὴρ, *vir*.
Μεγαλαυχέω, ῶ, *magnificè me effero*, *jactito me*: à
Μεγαλαυχὴς, έ@, ὁ, ἡ, vel μεγάλαυχος, ε, ὁ, ἡ, *qui valdè gloriatur*; *ostentator*: ex μέγα, in plur. μεγάλα, *magna*, & αὐχέω, *glorior*.
Μεγαλεῖ@, ε, *magnificus*. μεγαλεῖα, τὰ, *magnifica*: à μέγας.
Μεγαλειότης, ητος, ἡ. *majestas*, *magnifica Dei virtus*: &
Μεγαλεῖωμα, ατος, τὸ, *magnificentia*: à μέγας.
Μεγαληγορίῃ, dat. Ion. à μεγαληγορία, ας, ἡ. *grandiloquentia*: ex μέγα & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορά, *forum*.
Μεγαληγόρος, ε, ὁ, ἡ, *grandiloquus*, *jactabundus*: ex iisdem.
Μεγαλήτορα, acc. sing. à
Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, *magnanimus*, *superbus*: ex μέγα & ἦτορ, *cor*, *animus*.
Μεγαλίζεο, pro ε, præs. imperat. pass. Ion. à
Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè effero*. Them. μέγας, *magnus*.
Μεγαλόδοξος, ε, ὁ, ἡ, *magnam habens*, *vel afferens gloriam*: ex μέγας, άλη, α, *magnus*, *a*, *um*, & δόξα, *gloria*. Them. δοκέω, *videor*.
Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, *magnifica donatio*, *largitio*: ex μέγας, & δωρεὰ, *donum*. Them. δῶρον, idem.
Μεγαλοιτος, ε, ὁ, ἡ, *valdè miser*, *infelix*: ex μέγας, & οἶτος, *ærumna*.
Μεγαλοκευθὴς, έ@, ὁ, ἡ, *qui magna penetralia seu latibula habet*: ex μέγας, & κεῦθος, τὸ, *latibulum*. Th. κεύθω, *occulto*.
Μεγαλόμισθος, ε, ὁ, ἡ, *magnâ conductus mercede*: ex μέγας, & μισθὸς, *merces*.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *ingens animus*; *superbia*: ex μέγας, *magnus*, & νό@, νῦς, *animus*.
Μεγαλοπόλιες Συράκυσαι, *grandiurbes Syracusæ*: ex μέγας, & πόλις, *urbs*.
Μεγαλοπρεπὴς, έ@, ὁ, ἡ, *magnificus*. Hinc μεγαλοπρεπεία, *magnificentia*: ex μέγας, *magnus*, & πρέπω, *convenio*.
Μεγαλοῤῥήμων, ον@, ὁ, ἡ, *magniloquus*: ex μέγας & ῥέω, *loquor*.
Μεγάλυς, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus*: gen. μεγάλυ.
Μεγαλοφροσιώνης, ἡ, vide in sequent.
Μεγαλόφρων, ον@, ὁ, ἡ, *magnanimus*: acc. plur. μεγαλόφρονας. Hinc μεγαλοφροσιώη, *animi magnitudo*; ex μέγας & φρὴν, *mens*: hinc adv. μεγαλοφρόνως.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*: à
Μεγαλόψυχ@, ε, ὁ, ἡ, *magnanimus*: ex μέγας & ψυχὴ, *anima*.
Μεγαλωθήτω, vide in seq.
Μεγαλύνω, *prædico*, *verbis extollo*: imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. p. μεμεγάλυκα, p. pass. μεμεγάλυμμαι. a. 1. pass. ἐμεγαλυνθην. & imperat. μεγαλυνθητι, ήτω. f. 1. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.
Μεγάλως, *magnoperè*, adv. &
Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, *valdé*: à μέγας.
Μεγαλωσιώη, ης, ἡ, *majestas*: ejusd. th.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *superbus*: ex μέγας & ἀνὴρ, *vir*.
Μεγάρεσσιν, pro Μεγάροισιν, dat. pl. à Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs.
Μεγαρέως, *Megarensis*.
Μεγάροισιν, *domibus*, dat. pl. à
Μέγαρον, ε, τὸ, *ædificium magnum*, tanqu. *invidiæ* obnoxium, à μεγαίρω, vel à μέγας, *magnus*.
ΜΕ'ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *MAGNUS*, *a*, *um*: gen. μεγάλυ, acc. μέγαν, in pl. οἱ μεγάλοι, *magnates*: in comp. μείζων, & μάσσων,

μάσσων, major : superl. *μέγιστος, maximus*. Hinc *μεγαλαύχω, magnifico, prædico. μεγαλεῖος*, ου, *magnificus. μεγαλεῖα*, ων, τὰ, *magnifica. μέγεθος*, εος, τὸ, *magnitudo. μέγαρον, domus, domicilium*.
Μεγασθενὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens* : ex μέγα & σθένος, τὸ, *robur, potentia*. Th. σθένω, *valeo*.
Μεγαφρονέω, seu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me sentio* : ex μέγας & φρὴν, *mens*.
Μέγεθος, εος, ους, τὸ, *magnitudo* : dat. sing. μεγέθει. Th. μέγας.
Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, *Megara* Creontis filia.
Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi* : ex μέγα, *valdè*, & ἐράω, *amo*. Sunt qui legant μεγήριτα.
Μέγης, *MEGES*, nomen propr.
Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, *magnas, atis* : &
Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres* : dat. pl. μεγιστᾶσι, à μέγιστος, quod vide.
Μεγιστόπολις ἡσυχία, *pax, quæ reddidit urbes maximas*. Concordia enim res parvæ crescunt, &c.
Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um* : superl. à μέγας, *magnus* : comparat. μείζων, vel μάσσων.
Μεδέουσα, præs. part. f. g. à μεδέω, pro μέδω, *impero* : hinc μεδέειν, Poët. cum dat.
Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero*.
Μεδέω, *rego, curo* : vide in μεδέουσα.
Μεδήσομαι, *curabo*, f. 1. m. verbi μεδέομαι, seu μέδομαι. Th. μέδω, *curo, impero*.
ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS*, mensuræ genus.
Μεδοίατο, Ion. pro
Μέδοιντο, *curarent*, 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδομαι, *curo, impero*.
Μέδουσα, ας, ἁ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa*.
Μέδοντες, *principes*, pl. part. præs. act. à μέδω, *impero*.
Μέδουσα, ης, ἡ, *MEDUSA*, nom. mulieris : à μέδω, *curo*.
Μεδώμεθα, *curemus*, 1. pl. præs. sub. pass. à
ΜΕ'ΔΩ, *impero, curam gero*. μεδέω, idem : ut & μέδομαι.
Μέζεα, τὰ, *genitalia* : à μέσον, quia in *medio* corpore.
Μεζόνως, *prolixius, majorem in modum* : à
Μέζων, Ion. pro μείζων, *major*, quod vide.
Μεθ', sequente aspirat. & μετ', seq. leni, pro μετὰ, *trans, cum, post*.
Μεθαρμόζω, vel μεθαρμόττω, f. σω, *transmuto adaptando aliter, apto, accommodo, commuto, transfero*; item *emendo* : ex μετὰ & ἁρμόζω, vel -ττω, *adapto*. Them. ἄρω, *apto*.
Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto* : vide μεθείς.
Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ & αἱρέω, *capio* : f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι, *dimitto* : perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.
Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.
Μεθεὶς, *relinquens*, a. 2. part. act. verbi μεθίημι· ex μετὰ & ἵημι seu ἕω, *mitto*.
Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi μεθίημι, *dimitto* : ex μετὰ & ἵημι seu ἕω.
Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.
Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inusitat. quod ex μετὰ & αἱρέω, *capio* : a. 2. εἷλον.
Μεθέμεν, *prætermisisse*, a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.
Μεθέξομαι, *partem capiam*, f. 1. m. verbi μετέχω, *particeps sum* : f. μεθέξω. Th. ἔχω, *habeo*.
Μέθεπε, *investigabat*. 3. sing. imperf. Ion. pro μέθειπε· à
Μεθέπω, *investigo* : ex μετὰ & ἕπω seu ἕπομαι, *sequor*.
Μεθερμηνεύω, *interpretor* : f. εύσω. p. μεθηρμήνευκα. Ex μετὰ & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεύς, *interpres*.
Μέθες, *dimitte*; & in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι, *prætermitto* : quod ex μετὰ & ἵημι seu ἕω, *mitto*.
Μεθεστάναι, per Sync. pro μεθεστηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, *amoveo* : ex μετὰ & ἵστημι, *sto*.
Μεθέστηκα, perf. ind. act. &
Μεθεστηκὼς, ότος, per Crasin μεθεστὼς, ab eod. verbo & th.
Μέθη, ης, ἡ, *ebrietas, vinolentia*. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.
Μεθῆκα, *dimisi*, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.
Μεθημερινὸς, ου, *diurnus* : ex μετὰ & ἡμέρα, *dies*.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *cessatio, negligentia* : &
Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, *remissus, negligens* : à μεθίημι, *prætermitto*. Them. ἵημι seu ἕω, *mitto*.
Μεθηρινῶν, *diurnis*, gen. pl. à μεθηρινὸς, pro μεθημερινὸς, ex μετὰ & ἡμέρα, *dies*.
Μεθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. μεθήσω, εις, ει, *dimittam*, f. 1. ind. act. verbi μεθίημι· quod ab ἵημι seu ἕω, f. ἥσω, p. εἷκα. a. 2. ἧν.
Μεθήσεμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.
Μεθίει, pro μεθίη, 3. sing. imperf. qu. à μεθιέω, verbi μεθίημι, quod vide.
Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusd. verbi.
Μεθίεν, *prætermittebant*, Bœot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. plur. imperf. μεθίημι· à
Μεθίημι, *cesso, negligens sum*; *dimitto* : f. μεθήσω. Ex μετὰ & ἵημι seu ἕω, *mitto* : p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιςάνω, *transfero*, *loco moveo traduco*: f. μεταςήσω. p. μεθέςηκα. a. 1. μετέςησα. a. 1. paſſ. μετεςάθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. μεταςαθῶ. ab ἱςάνω, idem quod ἵςημι, *ſto*.
Μεθίςημι, *amoveo*: f. μεταςήσω. p. μεθέςηκα. a. 1. μετέςησα. a. 2. μετέςην. a. 1. ind. paſſ. μετεςάθην, *amotus fui*: ex μετὰ & ἵςημι, *ſto*.
Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio*; *inſidiæ*: à
Μεθοδεύω, *machinor*: f. εύσω. p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. deriv. à
Μέθοδος, ου, ἡ, *METHODUS*, *via*, *compendium*, *ratio & via docendi & diſcendi*; *ratio tractandi de re aliquâ*: ex μετὰ & ὁδὸς, οῦ, ἡ.
Μεθωμίλεον, ουν, *converſabar*, imperf. act. Ion. &
Μεθομιλέω, f. ήσω, *converſor*, *commercium habeo cum*: ex μετὰ & ὅμιλος, *turba*.
Μεθόριος, ου, ὁ, ἡ, *conterminus*. μεθόριον, ου, τὸ, *confinium*; & in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia*: ex μετὰ, *cum*, & ὅρος, *terminus*.
ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum*: à μεθίημι, quod nos μεθήμονας, id eſt, *negligentes* reddat. Hinc μέθη, ης, ἡ, *ebrietas*. μεθύω, *ebrius ſum*. μεθύσκω, *ebrium reddo*, *inebrio*.
Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, *vini dator*: Bacchi epith. Ex μέθυ, τὸ, *vinum*, & δίδωμι, *do*.
Μεθύοντα, acc. ſing. part. præſ. &
Μεθύουσι, 3. pl. præſ. ind. vel dat. pl. part. præſ. verbi μεθύω, *ebrius ſum*. Th. μέθυ, *vinum*.
Μεθυσθεὶς, a. 1. part. paſſ. à
Μεθύσκω, *ebrium reddo*: f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præſ. paſſ. μεθύσκομαι, *inebrior*: a. 1. paſſ. ἐμεθύσθην. a. 1. ſub. paſſ. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.
Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, *ebrius*. μέθυσις, *inebriatio*: ejuſd. th.
Μεθύω, *ebrius ſum*: à μέθυ, *vinum*.
ΜΕΙΔΑ'Ω, ſeu μειδέω, *rideo*, *ſubrideo*: f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. p. μεμείδηκα. Hinc μειδιάω, ſeu μειδιόω, Poët. idem.
Μείδημα, ατος, τὸ, & in pl. μειδήματα, *riſus*. Th. μειδάω.
Μείδησα, ας, ε, & in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. &
Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo*.
Μεῖζον, n. g. à μείζων. *major*, quod vide: dicitur &
Μειζότερος, ου, idem quod μείζων, Joh. ep. 3 4.
Μείζω, nom. vel accuſ. pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω· à
Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, & τὸ μεῖζον, *MAJOR*, & *majus*, compar. à poſitivo μέγας, *magnus*: ſuperl. μέγιςος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen propr.
Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum*, *placamentum*. Th. μειλίσσω, *verbis demulceo*.
Μείλινος, ου, *fraxineus*, Poët. pro μέλινος· à μελία, *fraxinus*.
Μειλισσέμεν, præſ. inf. Ion. pro μειλίσσειν. &
Μειλίσσεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro μειλίσσου· à
ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, f. ξω, *mellitum reddo*, *gratificor*, *verbis demulceo*: qu. à μέλι, *mel*.
Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à
Μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, idem cum μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, *blandus*, *mellifluus*, *ſuavis*, *jucundus*: à μειλίσσω, *verbis demulceo*.
Μεῖναι, a. 1. inf. act. &
Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.
Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. &
Μεινάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo*: f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.
Μείνῃς, ῃ, *maneas*, *at*, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.
Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*, & τὸ μεῖον, compar. irregularis à μικρὸς, *parvus*.
Μειονεκτέω, f. ήσω, *minus habeo*, *deteriore ſum conditione*, *inferior ſum*: ex μεῖον, *minus*, quod à μείων & ἔχω, *habeo*.
Μειράκιον, ου, τὸ, *adoleſcens*: à
ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, *adoleſcens*, *puer*, *puella*: qu. ab ἱμείρω, quia eâ ætate *concupiſcit*.
Μείρεο, *partire*, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro μείρου, verbi μείρω ſeu -ομαι.
Μείρεται, *partitur*, 3. ſing. præſ. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. Dicitur &
Μείρεται, *deſideratur*, per Aphæreſin pro ἱμείρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ἱμείρω, *deſidero*.
Μειρόμεναι, plur. num. f. g. part. præſ. paſſ. à
ΜΕΙ'ΡΩ, vel potius μείρομαι, *divido*; *partior*, *privor*: perf. paſſ. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. p.m. ἔμμορα. Hinc μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, *portio*. μερίζω, *divido*, *diſtribuo*. μερισμὸς, *partitio*. μέρος, εος, τὸ, *pars*. μόρος, *portio*; item *fatum*, *mors*. μοῖρα, *pars*, *portio*; item *fatum*.
Μεὶς, μηνὸς, ὁ, *menſis*. Æol. pro μὴν, idem.
ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *MINOR*; compar. irregularis à μικρὸς, *parvus*: hinc μειόω, *minuo*.
Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio*; *extenuatio*: à præced.
Μελάγγειος, ου, ὁ, ἡ, *qui nigram habet terram*: ex μέλας, *niger*, & γαῖα ſeu γῆ, *terra*.
Μελαγχαίτην, acc. ſing. à
Μελαγχαίτης, ου, ὁ, ἡ, *nigram cæſariem habens*: ex μέλας, μέλαινα, *niger*, -*ra*, & χαίτη,

χαίτη, *juba, cæsaries.*
Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA, atra bilis*: ex μέλας, αινα, αν, *niger, a, um,* & χολὴ, *bilis, fel.*
Μελάγχροος, ου, όυ, ου, ὁ, ἡ, *qui nigri coloris est*: ex μέλας, *niger,* & χρόα, *color.*
ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus,* Poët. & *medium tecti lignum.*
Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra*: gen. pl. Æol. μελαινάων. dat. pl. μελαίνῃσι. Ion. in m. g. μέλας, *niger,* quod vide.
Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι, *nigresco*: à
Μελαίνω, *nigrum reddo.* Them. μέλας, *niger.*
Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger.* Et sumitur pro *atramento.*
Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ, propr. viri nomen.
Μελάμφυλλος, ου, ὁ, ἡ, *qui nigra folia habet*: ex μέλας, *niger,* & φύλλον, *folium.*
Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ inclusum nigrâ*: ex μέλας, *niger,* & δέω, *ligo.*
Μελάνθησαν, *nigrescebant,* 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, *denigro*: f. ανῶ. Th. μέλας.
Μελανόχροος, οτος, vel μελανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, *nigrum habens corpus,* vel potius *fusco colore præditus*; *niger*: ex μέλας, *niger,* & χρὼς, ὁ, *corpus.* Th. χρόα, *color.*
Μελαντειχὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui nigrum murum habet*: ex μέλας & τεῖχος, τὸ, *murus.*
Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, *profundus*: ex μέλας, *niger,* & ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua.*
ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, *niger*; *ater*: Metaph. *MALUS*: in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν. Hinc μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo.* μελαίνω, *denigro.* μελάνθιον, ου, τὸ, *herbæ nomen.*
Μελδόμενος, *tabescens,* præs. part. pass. à
ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio*: qu. μέλη ἔδω, *membra edo*: unde Angl. to melt,
Μελεὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλητον. Hebr. *plenus.*
ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.*
Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER,* nomen viri.
ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, εις, ει, *curo, desidero*: qu. à μέλει.
Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura*: à præced.
Μελεδὼν, ῶνος, ὁ, *cura*: &
Μελεδώνη, ης, ἡ, idem: à μελεδαίνω.
Μελέεσιν, & μέλεσιν, *membris,* dat. plur. Ion. & Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum.*
ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica, funis*: an à μέλος, *membrum*?
ΜΕ'ΛΕΙ, (impers.) *curæ est*: imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præs. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. m. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo.* μελετάω, idem. μελέτη, *cura.* ἀμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *negligens.* ἀμέλεια, *negligentia.* ἀμελέω, *negligo.* μεταμέλεια, *pœnitentia.*
Μελεϊστὶ, *membratim,* adv. à μέλος, τὸ, *membrum.*
ΜΕ'ΛΕΟΣ, ου, *inanis, stultus*: *infelix*: dat. pl. μελέοισι· qu. μὴ λάων, id est, ὁρῶν.
Μέλεται, *oneri est*: à μέλομαι, *curo.* Them. μέλει, *curæ est.*
Μελετᾶς, 2. sing. præs. ind. à
Μελετάω, ῶ, *MEDITOR, curo*: præs. imperat. μελέτα, α. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. Th. μέλει.
Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura*: ab eodem them.
Μελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio*: à μελετάω, quod vide.
Μελέτω, 3. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est.*
Μέλημα, ατος, τὸ, *cura, solicitudo*: à th. μέλει.
Μελήσει, *curæ erit,* f. 1. impersonale, à μέλει.
Μελήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ erunt,* 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.
Μελησίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, *qui curæ est mortalibus*: à f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est,* & βροτὸς, *mortalis,* quod vide.
Μέληται, *curæ est,* Poët. pro μέλει· vel est 3. sub. à μέλωμαι, ῃ, ηται· vel est 3. præsentis à μέλημαι.
ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL*: hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, *melleus.*
ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus*; *hasta fraxinea*: hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.
Μελιαδὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, quod vide.
Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus.*
Μελίγαρυς, υος, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. *suaviloquus, qui mellis instar vocem fundit*: ex μέλι, *mel*: & γῆρυς, υος, ἡ, *vox*: Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *suaviloqui hymni.*
Μελίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *dulcistrepus*: ex μέλι, *mel,* & δοῦπος, *strepitus.*
Μελίγηρυς, υος, ὁ, ἡ, *suaviloquus*: vide μελιγαυς.
Μελιδὼν, όνος, ἡ, Poët. pro μελεδὼν, quod vide.
Μελιζέμεν, Ion. & Dor. pro μελίζειν, *modulari, celebrare, canere,* præs. inf. vide μελίσδεις.
Μελιηδέα, *dulcem,* acc. sing. &
Μελιηδέϊ, dat. sing. à
Μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, *dulcis instar mellis*: ex μέλι, *mel,* & ἡδὺς, *suavis.*
Μελίκηρον, ου, τὸ, & in pl. μελίκηρα, *favus*: à μέλι, *mel,* & κηρὸς, *cera.*
Μελίκομπος, ου, ὁ, ἡ, *qui mellis instar suavem vocem habet*: vel *qui voce mellis instar dulci gloriatur*: ex μέλι, τὸ, *mel,* & κόμπος, *crepitus, jactantia.*

Μελικὸς,

Μελικὸς, οῦ, *qui cantilenas scribit*, Epithet. Poët. præsertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴς, ȣ, ὁ, *suavis cantor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum* : à μέλι, *mel*.

Μελίπνοος, ȣς, ὁ, ἡ, *suaviter spirans* : ex μέλι, *mel*, & πνέω, *spiro*.

Μελίσδεις, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελίζεις. μελίσδεο, 2. sing. imperf. Dor. & Ion. pro ἐμελίζȣ· μελίσδεται, *modulatur*, pro μελίζεται, à μελίζω, *modulor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus* : à μελίζω. vide in μελίσδεις.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis*. gen. pl. Dor. μελισσᾶν. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν. q. à μέλι, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, ȣ, ὁ, *apiarius* : à præced.

Μελιστὴς, ȣ, ὁ, Poët. pro ἀοιδὸς, vel Λυρικὸς, *cantor*, vel *Lyricus Poëta*, à μελίζω, *modulor*. quod vide.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ, & mulieris. Gr. *melliflua*.

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, *mellea*, *mellita*, & Ion. per contract. μελιτȣ̃ττα, *placentæ genus melle conditæ* : à μελιτόεις, εσσα. *melleus*, *a*, Th. μέλι.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, ιτος, τὸ, *mel*. hinc μελιτώδης, *dulcis*, *gratus*.

Μελιτȣργεῖον, ȣ, τὸ, *alveare* : ab ἔργον, & μέλι, *mel*.

Μελιτȣργὸς, ȣ̃, ὁ, *mellarius* : ex iisd.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium*. Th. μέλι, *mel*.

Μελίφθογγος, ȣ, ὁ, ἡ, *mellisonus*, *dulcia verba fundens* : ex μέλι, *mel*, & φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui melleâ dulcedine animum perfundit* : à μέλι, *mel*, & φρὴν, *animus*.

Μελιχρὸς, ᾶ, ὸν. *mellis instar*, *flavus* : ex μέλι, *mel*, & χροιὰ, *color*.

Μελίχλωρος, ȣ, ὁ, ἡ, *pallidula instar mellis* : ex μέλι, & χλωρὸς, *mollis*, &c.

Μέλκα, *lac*. q. ab ἀμέλγω, *mulgeo*. Hinc fortè Angl. Milk.

Μέλλησα, a. 1. ind. Ion. an potius legend. μέλλȣσα, præs. part. f. g. à μέλλω, f. μελλήσω, *futurus sum*.

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui vel quæ brevi nuptias contrahet* : ex μέλλω & γαμέω, *uxorem duco*.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, *futurus sum*. *cunctor*. imperf. ἔμελλον. f. μελλήσω, vel -σομαι. præs. part. μέλλων, ȣσα, ον. τὰ μέλλοντα, *futura*. μελλόντων, gen. pl.

Μελόντων, *curæ sint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum*; item *MELOS*, *carmen*, suis membris constans. hinc πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *inconcinnus*, *immoderatus*. πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas*, *peccatum*, *error*. πλημμελέω, *immoderatè vel improbè me gero*, *delinquo*, *erratum admitto*.

Μέλȣσι, *curæ sunt*, 3. plur. præs. ind. μέλει.

Μέλπηθρον, ȣ, τὸ, *ludibrium* : à μέλπω, *ludo*, *tripudio*.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Musæ. hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *cano*.

Μέλποντι, dat. sing. part. præs. à μέλπω, *canto*. hinc part. μέλπων, οντος. Sed & μέλποντι, Dor. pro μέλπȣσι, *canunt*, præs. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, *canto*, *cantu celebro*. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα, hinc μολπὴ, *cantus*. q. μέλος ἔπω, *carmen dico*.

Μελύδριον, ȣ, τὸ, diminut. à μέλος. *carmen*.

Μέλχι, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *rex meus*.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen filii Dei ἄκλιτον. Heb. *rex justitiæ*.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA*, *harmonia*, *modulatio* : ex μέλος *carmen*, & ᾠδὴ, *cantilena*. Th. ἀείδω, *cano*.

Μελῳδὸς, ȣ, ὁ, *modulator* : ex iisd.

Μέμαα, *promptus fui*, perf. act. Ion. Sync. pro μεμάηκα. Siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν, pro μεμάηκαμεν, 1. pl. perf. act. & in 3. pl. μεμάασι. verbi μάω, *cupio*.

Μεμάθηκα, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *disco*. f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. m. f. g. à μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μεμαλὼς, ότος, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, *cupimus*, 1. pl. perf. act. per Sync. pro μεμάηκαμεν. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μαίνομαι, *insanio*. f. ήσομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*.

Μεμάποιεν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, *apprehendo*. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον· p. m. μέμαρπα. vide & μαρπέειν.

Μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. &

Μεμαρπὼς, ότος, p. m. part. verbi μάρπτω, *corripio*. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per Syncop. Ion. pro μεμαήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. Ion. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμαῶ' pro μεμαυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαὼς, ότος & ῶτος, perf. part. act. Ion. pro

pro μεμαηκὼς, ῦια, verbi, μάω, incito. vide & μέμαα.

Μεμαώς, ότ☉, Poët. ῶτ☉, & in dual. μεμαῶτε, prompti. vide in præced.

Μέματον, per Syncop. pro μεμάκατον, dual. perf. act. μέμακα. verbi μάω, promptus sum.

Μέμβλεται, pro μεμέληται· &

Μέμβλετο, pro μεμέλητο, per Syncop. & Pleonasm. τῦ β. aut. ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, curo.

Μέμβλωκα, ας, ε, veni, curavi, sti, it, per Syncop. pro μεμόληκα perf. act. à μολέω· vel pro μεμέληκα· à μέλω, idem quod μέλω, curo.

Μεμβράνα, ης, ἡ, Membrana. ex Lat.

Μεμβράς, άδος, ἡ, apuæ species quædam.

Μεμέληκε, curæ fuit. 3. sing. præt. act. à μέλει, curæ est. q. à μελέω, inusit.

Μεμένηκα, mansi, perf. act. &

Μεμενήκεισαν, 3. pl. plusq. p. Ion. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μεμεςωμένοι, pleni sunt, perf. part. pass. verbi μεςόω, impleo. Them. μεςὸς, plenus.

Μεμετιμένος, ε, Ion. pro μεθειμένος, dimissus: à μετίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, dimittor. vel à μετίω, pro μεθίω, dimitto. Th. ἵημι, vel ἵω, mitto.

Μεμετρέαται, mensurati sunt, 3. pl. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω, f. ήσω. p. μεμέτρηκα. Them. μέτρον, mensura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, balo. perf. part. m. μεμηκὼς & μεμακώς.

Μέμηλε vel μέμηλεν, curæ est, perf. act. per Syncop. pro μεμέληκε. Alii volunt esse præt. m. Hinc μεμηλὼς, ότος. acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. part. à μέλει, curæ est.

Μεμήλῃ, curæ fuerit, perf. sub. act. &

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκὼς. vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, præt. m. verbi μαίνομαι, insanio.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, molior, struo. f. ήσω. Th. μηχανὴ, artificium.

Μεμίασμαι, conspurcatus sum, perf. pass. verbi μιαίνω, conspurco, fœdo. f. ανῶ. perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus sum, perf. ind. pass. &

Μεμιγμένος, ε, perf. part. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, effictus sum. perf. part. pass. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι. p. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulò post. f. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω. p. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Them. μισθὸς, merces.

Μεμισημένος, ε, invisus, exosus: part. præt. pass.. à μισέω, odi. f. ήσω.

Μεμίχθαι, perf. inf. pass. à μίγνυμι, misceo. f. ξω, p. χα.

Μέμναμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. pass. à μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Μεμναμένος, memor. Dor. pro μεμνημένος, ε, part. præced. præt. pass. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμναντai, meminerunt, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. ejusd. verbi.

Μεμνέῳτο, memor esset, pro μεμνέοιτο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῇτο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, & Dor. μεμνάιατο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνῄμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνη, meministi, 2. sing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, & Ion. μέμνηαι & μέμνεαι, à μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, mansi, per Syncop. pro μεμένηκα. perf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνη.

Μεμνῇο, ῇτο, memor esses, esset. 2. & 3. sing. perf. opt. pass. μεμνῄμην. verbi ejusd.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι, perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηςευμένη, perf. part. pass. f. g. dat. cas. à μνηςεύω, quod vide.

Μέμνονα, acc. sing. à Μέμνων. nomen viri. Est & μέμνων, almus. q. à μίμνω, maneo.

Μέμνεο, Ion. pro μέμνησο, quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, memor esset, perf. opt. pass. vide μεμνῇο.

Μεμοίραται, 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, sortitò partem capio. hinc perf. part. μεμοιραμένος· à μοῖρα, portio. Th. μείρω, divido.

Μέμον' pro μέμονα, mansi, cupio, volo, p. m. verbi μέμνω vel μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, partitus sum, p. m. verbi μείρω, divido. f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, sortitus sum, perf. ind. pass. verbi μείρω, partior. f. ρῶ.

Μεμπτὸς, ȣ̃, incusandus. pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuso. f. ψομαι. p. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. f. ήσω· ex μῦθος, fabula, & λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, mugio. a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, *accusas*, 2. sing. Ion. pro μέμφῃ, verbi μέμφομαι.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror*, *expostulo*, *incuso*, *vitupero*, cum dat. f. μέμψομαι. perf. pass. μέμεμμαι, ψαι. a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο. Hinc μεμφωλὴ, *quæstus*, *querimonia*. μέμψις, idem. μεμπτὸς, *incusandus*, μεμψίμοιρος, *querulus*.

Μεμψάμενος, ου, a. 1. part. m. &

Μέμψῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρέω, f. ήσω. *conqueror*. &

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, *querulus*. Ex μέμψις, εως, ἡ, *querela*, & μοῖρα, *fatum*. Th. μείρω, *sortior*.

Μεμαὼς, ῶτος, *incitatus*, per Sync. pro μεμαηκὼς, & Ion. μεμαηὼς, perf. part. act. verbi μάω, *promptus sum*.

ΜΕ'Ν, *quidem*, Conjunct. discr. Solet hanc particulam excipere δέ. μὲν νυν, *tamen*.

Μένανδρος, ου, ὁ, *MENANDER*, nomen Poëtæ.

Μένγαρ, *enim*. Ex μὲν, *quidem*, & γὰρ, *enim*.

ΜΕ'ΝΔΗΣ, *hircus*, seu *caper* Ægyptiorum linguâ. Et *capripes Pan*.

Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, præs. inf. à

Μενεαίνω, *cupio*, *iratus sum*. f. ανῶ. a. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, *animus*.

Μενεδήϊος, ου, ὁ, ἡ, *audax*, *bellicosus*. qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, *in pugnâ perseverans*. Vel à μένος, εος, τὸ, *animus*, & δήϊος, *hostilis*, à δαίω, *vasto*.

Μενέηνα vel μενέαινα, & in pl. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω, quod vide.

Μένει, 3. sing. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. sing. præs. sub verbi μένω, *maneo*. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μενέλας, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, *Menelaus*.

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præs. inf. ejusd. verbi.

Μένεος, gen. sing. à μένος, τὸ, *animus*, *ira*.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, *constans in bello*, *fortis*: à μένος, εος, τὸ, *animus*, & πόλεμος, *bellum*.

Μενέσθην, acc. sing. à

Μενέσθης, ου, ὁ, nomen propr.

Μενεσθὼ, όος, ους, ἡ, nomen mul.

Μενεχάρμαι, *pugnaces*, nom. pl. à

Μενεχάρμης, ου, ὁ, & μενέχαρμος, ου, ὁ, ἡ, *promptus in bello*. Ex μένος, εος, τὸ, *animus*, & χαίρω, *gaudeo*. f. αρῶ. perf. pass. κέχαρμαι, unde χάρμα, *gaudium*.

Μενέω, Ion. Dialysi pro μενῶ, f. verbi μένω, *maneo*.

Μενίππη, ης, ἡ, nomen mul.

Μενοεικέα, acc. sing. à

Μενοεικὴς, έος, ὁ, ἡ, *animo gratus*: à μένος, εος, τὸ, *animus*, & εἴκω, *cedo*.

Μενοινάω, ῶ, άεις, ᾷς, άει, ᾷ, *impetu quodam animi concitatus cupio*. μενοίνα, præs. imperat. act. Dicitur & μενοινέω, & άω· à

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, *impetus animi*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, *MENOETIADES*, à

Μενοίτιος, ου, ὁ, nomen propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præs. à μένω, *maneo*. præs. part. μένων, οντος.

Μένοντι, Dor. pro μένουσι, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi μένω, *exspecto*.

Μενοπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, nomen propr. Est & *bellicosus*, *constans in bello*: ex μένος, & πόλεμος, *bellum*.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *animus*, *ardor animi*, *ira*; item *vis*, *robur*. unde Angl. man, q. à μένω, *maneo*. hinc δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *malevolus*, *inimicus*. εὐμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *benevolus*. εὐμενῶς, *benevolè*.

Μενουῦν, *imò verò*: ex μὲν, *quidem*, & οὖν, *igitur*.

Μενουῦνγε, *imò verò*, ex iisd.

Μένουσα, præs. part. f. g. à μένω, *maneo*. in 3. pl. μένουσι.

Μέντοι, *tamen*, Conjunct. discr.

ΜΕ'ΝΩ, *MANEO*, *habito*, *expecto*. imperf. ἔμενον, ες, ε. f. μενῶ. p. μεμένηκα. plusq. p. ἐμεμενήκειν, & in 3. pl. Ion. μεμενήκεισαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε. a. 1. imperat. μεῖνον, άτω· a. 1. sub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, άντος. p. m. μέμονα. Hinc μονὴ, *mansio*. ὑπομένω, *exspecto*, *sustineo*, *profero*. ὑπομονὴ, *patientia*, *tolerantia*.

Μεράρχης, ου, ὁ, *qui parti imperat*, μέρους ἀρχῇ.

ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, *privo*; item *intueor*, *video*. Hinc σμερδνὸς, *terribilis*. σμερδαλέος, idem.

Μερίδα, acc. sing. à μερὶς, quod vide.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, ἡ, nomen muris: à μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, vel μερίδες, *fercula*, quod a μείρω, *divido*. & ἅρπαξ, *rapax*. Th. ἁρπάζω, *rapio*.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, *qui particeps est principatûs*: à μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, quod à μείρω, *divido*. & ἀρχὴ, *imperium*.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν· à

Μερίζω, *partior*, *divido*. f. ίσω. p. μεμέρικα. a. 1. ἐμέρισα. præs. pass. μερίζομαι, *dissideo*. perf. pass. μεμέρισμαι. a. 1. pass. ἐμερίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. μερισθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, *divido*.

ΜΕΡΙ'ΜΝΑ, ης, ἡ, *cura*, *solicitudo*, quia μερίζει νοῦν. gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, *curo*, *sollicitè cogito*, *sollicitus sum*. f. ήσω. p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε. a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ. à præced.

Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi μεριμνάω.

Μέρος,

Μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, communio* : acc. μερίδα. Th. μείρω, *divido*.
Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido*, quod vide.
Μερισμὸς, ου, ὁ, *divisio, distributio* : à μερίζω, f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido*.
Μεριστὴς, ου, ὁ, *partitor* : ab eod. verbo & them.
ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μερμαίρω & μερμηρίζω, *anxiè cogito, curo*. Hinc μέρμερος, ου, *curiosus, anxius percunctator* : μέρμηρα, *cura*.
Μέρμερα, *sollicita*, acc. pl. à
Μέρμερος, ου, *anxius*. Th. μερμαίρω, *curo*.
Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura*. Th. μερμαίρω.
Μερμηρίζω, *cogito*, vide in sequent.
Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μερμηρίζω, f. ξω. idem quod μερμαίρω, *curo*.
ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, *funiculus, filum*.
Μερόπεσσιν, *hominibus*, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, *divisam vocem habens* : gen. pl. μερόπων· ex μέρος, *pars*. Th. μείρω, *divido* : & ὄψ, *vox*.
Μερόπων, vide in μερόπεσσιν.
Μέρος, εος, τὸ, *pars*. ἀπὸ μέρους, *ex parte*. ἀνὰ μέρος, *vicissim*. κατὰ μέρος, *singulatim*. Th. μείρω, *divido*.
Μέροψ, οπος, ὁ, *homo* : à μείρω, *divido*, & ὄψ, *vox*, quia *vocem* habet in diversos articulatos & significantes sonos *divisum*.
Μεσάβοιον, ου, τὸ, *medium lignum inter boves* : dat. sing. μεσάβῳ· ex μέσος, *medius*, & βοῦς, *bos*.
Μεσαιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, *semicanus, qui medium canæ ætatis attigit* : ex μέσος, *medius* : & πολιὸς, *canus*.
Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius*. superl. pro inusitato μεσώτατος. Th. μέσος, ου, *medius*.
Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, quod vide.
Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus* : quod vide.
Μεσάραιον, ου, τὸ, *mesenterium* : à μέση, *media*, & ἀραιὰ, *venter*.
Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσώτατος, superl. à μέσος, *medius*.
Μέσαυλος, ου, ὁ, vel μέσαυλον, ου, τὸ, *locus in medio stabulo vel caulâ*, *locus in mediâ casâ* : aliàs *janua media inter duas aulas* : ex μέσος & αὐλὴ, *aula, stabulum*.
Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, apud *sequestrem pecuniam deponendam stipulor*, *vel contendo* : item. pass. *apud sequestrem deponor* : ex μέσος, & ἐγγύη, *sponsio*.
Μεσηγὺς & μεσηγὺ, adv. *in medio, inter* : à μέσος, *medius*.
Μεσήεις, εντος, Poët. *mediocris* : ab eod. them.
Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies* : q. medius dies, à μέση ἡμέρα.
Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, *meridianus* : à præced.
Μεσιτεύω, *sum mediator*, *intervenio*, *fidejubeo* : f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα· à
Μεσίτης, ου, ὁ, *mediator, internuntius* : th. μέσος, *medius*.
Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea* : ex μέσος, & γαῖα, *terra*.
Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus, a, um*. μεσόγειον, *mediterraneum mare* : 2 Mac. 8. 35. mendosè legitur μεσόδειον· ex iisd. cum præced.
Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta* : accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi cui malus inseritur*, aut potius *trabs transversa pertusa per quam demittitur, & à quâ retinetur* : à μέσος, & δόμος, *domus* quod à δέμω, *struo*.
Μεσόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, *umbilicum in medio habens* : ex μέσος, *medius*, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.
Μεσονύκτιον, ου, τὸ, *media nox* : q. d. μέση νύξ.
Μεσοπορεῖν, *medium iter tenere* : ex μέσος, *medius*, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.
Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *interamnis*.
ΜΕ'ΣΟΣ, ου, *MEDIUS* : in f. g. μέση. Sed μέσον, ου, τὸ, substantivè, *medietas, dimidium*. Hinc μεσότης, ητος, ἡ, *medietas, medium*. μεσόω, *sum in medio*. μεσίτης, ου, ὁ, *mediator*.
Μεσότοιχον, ου, τὸ, *intergerinus paries* : ex μέσος, *medius*, & τοῖχος, *paries*.
Μεσουράνημα, ατος, τὸ, *medium cœli* : à μεσουρανέω, *sum in medio cœli* : ex μέσος, & οὐρανὸς, *cœlum*.
Μεσούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à
Μεσόω, *sum medius* : præs. part. μεσόων, ῶν, όωσα, οῦσα, όον, οῦν. Th. μέσος.
ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS arbor*.
Μέσπιλον, ου, τὸ, *MESPILUM, fructus mespili* : à præced.
Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Messenius*.
Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.
Μεσσηγὺς, vel μεσσηγὺ, *inter*. Th. μέσος.
Μεσσίας, ου, ὁ, *Messias* : vox Hebr. Latinè *unctus*. Gr. χριστός.
Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. & Poët. à
Μέσσος, Poët. pro μέσος, ου, *medius* : dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.
Μεστῇ, dat. sing. f. g. à
ΜΕΣΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *plenus, a, um, refertus*, cum gen.
Μεστόω, ῶ, *repleo, refercio* : f. ώσω. p. μεμέστωκα. præs. pass. μεστόομαι, οῦμαι, *plenus sum, impleor* : perf. pass. μεμέστωμαι. perf. part. pass. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, *plenus*.

ΜΕ'ΣΦΑ, Poët. pro *μέχρι*, *dum*, *donec*.
Μέσως, adv. mediocriter, *intra modum*. Th. *μέσος*, *medius*.
Μετ' pro *μετὰ*, quod vide.
ΜΕΤΑ', cum gen. *cum*, *per*, *inter*. cum acc. *post*, *secundum*, *in*, *propter*: cum acc. Poët. pro *πρὸς*. vel *ἐπὶ*. Μετὰ sine casu apud Poëtas est *postea*, *deinde*. Æolicum est, *κατὰ* usurpare pro *μετά*. In compositione significat mutationem: interdum otiosum est. Notetur Metathesis Luc. 15. 3. *μετ' ἐ*, pro *ἐ μετά*. at
Μέτα, retracto accentu est *μέτεστι*, *simul est*.
Μεταβαίνω, *digredior*: f. *μεταβήσομαι*. perf. *μεταβέβηκα*. a. 2. *μετέβην*, *ης*, *η*. a. 2. imperat. *μετάβηθι*, a. 2. sub. *μεταβῶ*, *ῇς*, *ῇ*. a. 2. part. *μεταβὰς*, *άντος*, *digressus*: ex *μετὰ* & *βαίνω*, *eo*.
Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. à
Μεταβάλλω, *muto*: f. *μεταβαλῶ*. p. *μεταβέβληκα*. a. 2. *μετέβαλον*. p. m. *μεταβέβολα*, unde *μεταβολή*, *mutatio*. *εὐμετάβολος*, *ου*, ὁ, ἡ, *facilis mutatu*. Th. *βάλλω*, *jacio*.
Μεταβὰς, *άντος*, *digressus*, a. 2. part. act. verbi *μεταβαίνω*, *digredior*: quod vide.
Μεταβᾶσαι, Dor. pro *μεταβῆσαι*, a. 1. inf act. verb. *μεταβαίνω*, *digredior*. f. *ήσω*, à *βαίνω*, *eo*: Vel Poët. à *μεταβιβάζω*, *transfero*: f. *άσω*.
Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi *μεταβαίνω*, *digredior*, quod vide.
Μεταβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. &
Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi *μεταβαίνω*, *digredior*, quod vide.
Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd. verbi.
Μεταβλαβὴς, *έος*, ὁ, ἡ, *damnosus*: à *βλάπτω*, *noceo*: f. *ψω*.
Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi *μεταβάλλω*, *muto*, quod vide.
Μεταβολή, *ῆς*, ἡ, *mutatio*: à *μεταβάλλω*, *muto*, p. m. *μεταβέβολα*. Th. *βάλλω*, *jacio*.
Μεταβουλεύεσθαι, *consilium vel sententiam mutare*: ex *μετὰ* & *βουλεύω* *consulto*. Th. *βουλή*, *consilium*.
Μετάγγελος, *ου*, ὁ, ἡ, *internuntius*, *nuntius*. Th. *ἀγγέλλω*, *nuntio*.
Μεταγειτνιὼν, *ῶνος*, ὁ, *mensis secundus Atheniensium*, in quo Apollini *μεταγειτνίῳ*, sacrificabant. *γειτνία*, est *vicinia*.
Μεταγινώσκειν, *pœnitentiâ duci*: & *sententiam mutare*: ex *μετὰ* & *γινώσκω*, *cognosco*: f. *γνώσομαι*. p. *ἔγνωκα*. a. 2. *ἔγνων*.
Μετάγνωσις, *εως*, ἡ, *pœnitentia*: à præced.
Μεταγράφω, *muto scriptum*: *exscribo*, *transcribo*: ex *μετὰ* & *γράφω*, *scribo*: f. *ψω*. p. *φα*.
Μετάγω, *circumago*: f. *μετάξω*. præs. pass. *μετάγομαι*, *ῃ*, *εται*. Th. *ἄγω*, *duco*.
Μεταδήμιος, *ου*, ὁ, ἡ, *qui in populo versatur*, *præsens in populo*. Th. *δῆμος*, *populus*.
Μεταδίδωμι, *impertio*. f. *μεταδώσω*. p. *μεταδέδωκα*. a. 2. *μετέδων*, *ως*, *ω*, a. 2. imperat. *μετάδος*, *ότω*. a. 2. sub. act. *μεταδῶ*, *ῷς*, *ῷ*, a. 2. inf. *μεταδοῦναι*. a. 2. part. *μεταδοὺς*, *όντος*, præs. inf. *μεταδιδόναι*

præs. part. act. *μεταδιδοὺς*, *όντος*. Th. *δίδωμι*, *do*.
Μεταδοίην, *ης*, *η*, a. 2. opt. act. præced. verbi.
Μεταδοκεῖν, *sententiam mutare*. Th. *δοκέω*, *censeo*.
Μεταδοῦν', pro *μεταδοῦναι*, *participem facere*, a. 2. inf. act. verbi *μεταδίδωμι*, quod vide.
Μετάδουποι, *intermediæ*, *incertæ*: nom. pl. à
Μετάδουπος, *ου*, ὁ, ἡ, *intercidens*, i. inter alios medius cadens: ex *μετὰ* & *δοῦπος*, *sonus aquarum*.
Μεταδρομάδην, *cursim*, adv. &
Μεταδρομή, *ῆς*, ἡ, *discursio*, *transcursus*: à *μετατρέχω*, *transcurro*. Th. *τρέχω* *curro*, f. *θρέξω*. p. *δεδράμηκα*. a. 2. *ἔδραμον*, p. m. *δέδρομα*.
Μεταδῷ, *ῷς*, *ῷ*, a. 2. sub. act. verbi *μεταδίδωμι*, quod vide.
Μεταείσεσθαι, Poët. pro *μετείσεσθαι*, f. 1. inf. m. verbi *μέτειμι*, *intersum*, quod vide.
Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. *μεταθεὶς*, a. 2. part. verbi *μετατίθημι*, *transfero*, quod vide.
Μετάθεσις, *εως*, ἡ, *mutatio*, *translatio*, *amotio*, *METATHESIS* seu *transpositio* figura: ab eod. verbo.
Μεταΐξας, a. 1. part. act. *μεταΐσσω*, *irruo*. Th. *ἀΐσσω*, *ruo*.
Μεταίρω, *solvo*, *navi proficiscor*: f. *μεταρῶ*. a. 1. act. *μετῆρα*, *ας*, *ε*. ex *μετὰ* & *αἴρω*, *tollo*.
Μεταιτέω, *aliquid affecto*, *unà cum alio vel aliis peto*. Th. *αἰτέω*. f. *ήσω*, *peto*.
Μεταίτιος, *ejusdem causæ culpæve particeps*: vel *auctor*. Th. *αἰτία*, *causa*.
Μεταίχμιον, *ου*, τὸ, *campus seu spatium inter duas acies*. Th. *αἰχμή*, *cuspis*, *bellum*.
Μετακαλέομαι, *οῦμαι*, *accerso*: cum acc. f. 1. m. *καλέσομαι*, *ῃ*, *εται*. a. 1. m. *μετεκαλεσάμην*, *ω*, *ατο*. a. 1. imperat. m. *μετακάλεσαι*, *accerse*: ex *μετὰ* & *καλέω*, *voco*.
Μετακιάθω, *abeo inde ad*, *transeo*: imperf. *μετεκίαθον*, *ες*, *ε*. ex *μετὰ* & *κίω*, *eo*.
Μετακινέω, *dimoveo*: f. *ήσω*. p. *μετακεκίνηκα*. a. 1. *μετεκίνησα* ex *μετὰ* & *κινέω*, *moveo*.
Μετακλαίω, *lacrymis* & *fletu prosequor*: f. 1. inf. m. *μετακλαύσεσθαι*. Th. *κλαίω*, *fleo*. f. *κλαύσω*.
Μετακλαύσεσθαι, in *μετακλαίω*.
Μετακυλινδεῖν, *inflectere*, præs. inf. act. ex *μετὰ* & *κυλινδέω*. Th. *κυλίω*, *volvo*.
Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. *μεταλάβῃ*, 3. sing. a. 2. sub. act. sequentis.
Μεταλαμβάνω, *capio*, *percipio*, *particeps sum*, *commuto*, cum gen. imperf. *μετελάμβανον*, *ες*, *ε*. f. *μεταλήψομαι*. a. 2. *μετέλαβον*, *ες*, *ε*, *nactus sum*, cum acc. Th. *λαμβάνω*, *capio*.
Μεταλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi *μεταλήγω*. Th. *λήγω*, *cesso*: f. *ξω*.

Μεταλήψις, εως, ἡ, *participatio; commutatio; transumptio*; item *METALEPSIS* figura: ex μεταλαμβάνω, quod vide.

Μετάλλα, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, &

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio, immutatio*: à μεταλλάττω, quod vide.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro μεταλλήσαντος, acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλατὸς, ὃ, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest*: à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάττω, *transmuto*: f. ξω. p. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: f. ξω.

Μεταλλάω, *scrutor, diligenter inquiro*: f. ήσω. μετάλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, ὃ, *metallicus*: à seq.

Μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla eruo*; & per Metaph. *scrutor*. Th. μέταλλον.

Μεταλλικὸς, ὃ, *METALLICUS*: à seq.

ΜΕΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, *METALLUM*; *fodina*: à μετὰ & ἄλλα, *quia aliud post aliud eruitur*: hinc μεταλλάω, *scrutor, inquiro*.

Μετάλμενος, *transiliens*, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. ex μετὰ & ἅλλομαι, *salio*.

Μεταμάζιος, ου, *quod medium est inter mamillas*. μεταμάζιον, n. g. *pectus*: ex μετὰ, *inter*, & μαζὸς, ὃ, ὁ, *mamilla*.

Μεταμαίεσθαι, Poët. pro μεταζητεῖν. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo*

Μεταμανθάνω, *addisco*, vel *relicto priore aliud disco; dedisco*: præs. part. μεταμανθάνων, οντος. Th. μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *pœnitet*, imperson. à μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pœnitentia, mutatio consilii*: à præced.

Μεταμεληθεὶς, έντος, *pœnitentiâ ductus* a. 1. part. pass. μεταμηλῆσαι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia*.

Μεταμέλομαι, & έομαι, -οῦμαι, *pœnitentiâ ducor, pœnitet me*: imperf. μετεμελόμην, & -εόμην, -ούμην. perf. pass. μεταμεμέλημαι. a. 1. pass. μετεμελήθην. a. 1. part. pass. μεταμεληθεὶς. f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, *pœnitebit me*: ex μετὰ, *post*, & μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω. p. μεταμεμόρφωκα. a. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans*, & μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS, transformatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταμώλιος, ου, ὁ, ἡ, Atticè pro

Μεταμώνιος, ου, ὁ, ἡ, *vanus, irritus*: q. ab ἄνεμος, *ventus*: vel à μὴ, particulâ negat. μὴ & ὄνω, *juvo*.

Μεταναιέτας, *cohabitatores*, acc. pl. à

Μεταναιέτης, ου, ὁ, *incola*; & idem quod μετανάστης. Th. ναίω, *habito*.

Μετανασεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio*: à seq.

Μετανάστης, ου, ὁ, quod & μετανάστιος, *pulsus patriâ, exul, peregrinus*: à μετὰ & ναίω seu ναίω, *habito*.

Μετανείσομαι, *mutato loco vado, transeo*: à νείσομαι seu νίσομαι, idem quod νέομαι, *eo, redeo*. Th. νέω, idem.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανεόμενος, *accedens*, præs. part. verbi μετανέομαι· à νέομαι seu νέω, *eo, redeo*.

Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, *ades, persequeris, exerces*, 2. sing. præs. ind. à μετανίσσομαι. Vide μετανείσομαι.

Μετανίστημι, *sedibus pello, migrare facio*: ex μετὰ, ἀνὰ & ἵστημι.

Μετανοέω, *post factum sapio, resipisco*: f. ήσω. p. μετανενόηκα. a. 1. μετενόησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. a. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. μετανοήσωσι· ex μετὰ & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia, pœnitentia*: ab iisd. th.

Μετανοοῦντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, *sericum*.

Μεταξὺ, *inter*, cum gen. Th. μετὰ, præpos.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interloquutio*: à μεταξὺ, *inter*. Th. μετὰ & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Μεταπεισθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Sync. pro μεταπεισθείησαν, verbi μεταπείθομαι, *in diversam sententiam traducor*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι. p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, *accerso*, cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι. a. 1. sub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην. a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, έντος, *accersitus*: ex μετὰ & πέμπω, *mitto*.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, *accersitus*: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, f. ήσω, *transilio*: à πηδάω, *salio*.

Μεταπίπτω, *recido; dilabor; transeo*. Th. πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado*.

Μεταπλασμὸς, ὃ, ὁ, *transformatio*; *METAPLASMUS* figura: à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo*: præs. part. μεταπλάσσων, οντος. Th. πλάσσω, seu -ττω, *fingo*: f. ξω. p. χα.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. sing. præs. à seq.

Μεταπρέπω, *decorus sum inter*. μετέπρεπον, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*.

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, *apto; corrigo*. Th. ῥυθμὸς, *rythmus*.

Μετάρσι⊗, ου, ὁ, ἡ, *sublimis, in alto stans*: & hinc

Μεταρσιόω, *in altum elevo*: à μεταίρω, *transfero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio*; *migratio*; *exilium*; *mors*: à verbo seq.

Μεταστῆναι. a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo*: f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.

Μεταστένω. f. νῶ, *ingemisco ob*: ex μετ' & στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. m. à

Μεταστοναχίζομαι, idem quod μεταστένω, *ingemisco*. Th. στενὸς, *angustus*.

Μεταστρέφω, *converto*, *muto*: f. ψω. p. μετέστροφα. a. 1. μετέστρεψα. a. 2. μετέστραφον. a. 2. pass. μετεστράφην, ης, η. a. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετ' & στρέφω, *verto*.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετασχηματίζω, *transfiguro*: f. ίσω. a. 1. μετεσχημάτισα. p. μετεσχημάτικα. Ex μετ' & σχηματίζω, *effingo*, quod à σχῆμα, ατ⊗, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *transfiguratio*: à præced.

Μετατίθημι, *transfero*: præs. part. μετατιθεὶς, ένт⊗. f. 1. μεταθήσω. p. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, *translatus fui*. Th. τίθημι.

Μετατρέπη, εται, *commovetur*, 2. & 3. sing. præs. pass. à

Μετατρέπω, *converto*. Th. τρέπω, *verto*: f. ψω.

Μετατροπαλίζω, idem quod μετατρέπω, *converto*.

Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio*: vide μετάτροπ⊗.

Μετάτροπ⊗, ου, ὁ, ἡ, *qui potest converti*, *mutabilis*: hinc μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt*. Them. τρέπω, *verto*.

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor*, *alloquor*: ex μετ' & αὐδὴ, *vox*.

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, *statim*; *post*. Th. αὐτός.

Μεταύριον, adv. *perendiè*. Them. αὔριον, *cras*.

Μεταῦτις, Ion. pro μετ' ταῦτα, *posteà*.

Μεταφερόμεν⊗, *transpositus*, præs. part. à

Μεταφέρω, εις, ει, *transfero*, *traduco*; f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio*, *METAPHORA* tropus Rhetor. & inde

Μεταφορικὸς, οῦ, *METAPHORICUS*: *tralatitius*: & inde

Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE*: omnia à præced. μεταφέρω.

Μεταφράζομαι, *post delibero*: &

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero*, *interpretor*. Th. φράζω, *dico*.

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS*, *translatio*, *interpretatio*: à 2. perf. perf. pass. præced. verbi.

Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro. μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζομαι, *post delibero*; vel à μεταφράζω, *interpretor*. Th. φράζω, *dico*: a. 2. ἔφραδον.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, *interpres*: &

Μεταφραστικὸς, οῦ, *qui habet metaphrasin*: à 3. perf. perf. pass. verbi Μεταφράζω,

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum*, *interstitium quod est inter lumbos & scapulas*: in dat. μεταφρένῳ. Ex μετ', *post*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Μεταφωνέω, *interloquor*, *compello*, quod ex μετ' & φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Μεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *administro*, *gero*, *rego*: ex μετ' & χειρίζω, *tracto*. Th. χεὶρ, *manus*,

Μεταχρόνιοι, *in cœlo degentes*: à μεταχρόνι⊗, quod à μετ', & *trans*, & χρόν⊗, *cœlum*; *tempus*.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto*: f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, *jacio*.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*: f. μεταβήσομαι. Them. βαίνω, *eo*.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus est*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετ', *inter*, & ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. & Poët. pro μετῇσι, *interfuerit*, Poët' Paragoge pro μετῇ, 3. sing. sub. præs. verbi μέτειμι, quod ex μετ' & εἰμὶ, *sum*.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετείην, ης, η, *interessem*, præs. vel a. 2. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Μετείληφα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo post*; *persequor*; *molior*; *transeo*; *redeo*: ex μετ' & εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, *intersum*: ex μετ' & εἰμὶ, *sum*.

Μετεῖναι, *interesse*, præs. inf. cum dat. μέτεστι, *adest*, 3. sing. verbi μέτειμι.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus es*, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, quod vide.

Μετεκίαθεν, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετ' & κίω, *vado*.

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μέτελθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην,

λήθlω, verbi μεταμέλομαι seu -έομαι, *pænitet me*: imperf. μετεμελόμlω, quod ex μετ & μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μετέμμθναι, Ion. & Dor. pro μετεῖναι, *conversari*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*.

Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, *forma*.

Μετεμψυχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco*: ex μετ, ἐν, & ψυχόω, *animo*. Th. ψυχή.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio*: à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω, *traduco*. Them. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. Att. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, Ion. pro ἔνιοι, *nonnulli*: à μετὰ, ἐξ & ἕτερος, *alter*.

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, ὄντος, τό.

Μετέπειτ', & μετέπειτα, *posteà*, adv. ex μετὰ, ἐπὶ & εἶτα, *deinde*.

Μετέρχεο, *exerce*, præs. imperat. Ion. pro μετέρχου, à

Μετέρχομαι, *adeo*; *transeo*; *accerso*; *obsecro*; *alloquor*; *ulciscor*; *consector*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Μετεστεώσης, *conversæ*, Ion. pro μεθεστώσης, genit. sing. perf. part. act. f. g. per Crasin, ab ἵστημι, *sto*: f. στήσω. perf. part. ἑστηκώς.

Μέτεστι, *adest*, 3. sing. à μέτειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*, cum gen. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετετέθlω, ης, η, & in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfero*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθlω.

Μετετίθη, 3. sing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετέφlω, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor*: ex μετὰ & φημὶ, seu φάω, *dico*.

Μετεφώνεεν, *allocutus est*, 3. sing. imperf. act. verbi μεταφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. à

Μετέχω, *particeps sum*, cum gen. f. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετεωρίζω, *in sublime tollo*: f. ίσω. p. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, *sublimis*.

Μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, *elevatio in sublime*; *sublimitas*: à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

ΜΕΤΕ'ΩΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *sublimis*, *editus*, *erectus*. μετεωρότερος, *sublimior*. μετεωρότατος, *altissimus*. μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA*, *quæ in aëre fiunt*: qu. ex μετὰ & ἀείρω, *tollo*: q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, *in aërem tollo*.

Μετήϊσαν, Ion. pro μετεῖσαν, *prosecuti sunt*, 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ & εἶμι, *eo*: a. 1. εἶσα, Att. ἦσα, Ion. ἤϊσα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, quod vide.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto*, quod vide.

Μετήλυθεν, *adivit*, 3. sing. a. 2. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μεταίωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταίρω, *solvo*, *navi proficiscor*: f. αρῶ. Ex μετὰ & αἴρω, *tollo*.

Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω, f. ήσω, quod vide.

Μετιέν, Ion. pro μεθιέν & μεθιέναι, *remittere*, *emittere*, *relinquere*, præs. inf. à μεθίημι, *sino*.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. ut & μετίεσθαι pro μεθίεσθαι & μεθιέναι, *remittere*: à

Μετίημι, pro μεθίημι, *dimitto*; *permitto*; *emitto*: ex μετὰ & ἵημι, idem quod them. ἕω, *mitto*.

Μέτιθι, præs. imperat. à μέτειμι, *persequor*, *transeo*: quod ex μετὰ & εἶμι, *eo*: præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν, pro μετέχειν, quod vide.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio*, *transmigratio*: ex μετὰ & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Μετοικέω, ῶ, f. ήσω, *incolo*, *sum inquilinus*: ab iisd. th.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *incolatus*, *migratio*: à perf. pass. præced. verbi.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia*: &

Μετοικίζω, *transfero*: f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. p. μετῴκικα. Ex μετὰ & οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto*; item *struo*. Th. οἶκος, *domus*.

Μέτοικος, ου, ὁ, *inquilinus*: ab eod. th.

Μετοκλάζω, *flexis genubus succumbo*: ex μετὰ & ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Μετονομάζεσθαι, *mutato nomine priori*, *alio nomine nominari*, præs. inf. ab ὄνομα, *nomen*.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθε & -σθεν, *posteà*, *pone*, *post*, adv. ex μετὰ & ὀπίζω, *retrorsum*.

Μετοπωρινὸν, adverbialiter, *in autumno*: &

Μετοπωρινὸς, οῦ, *autumnalis*: à

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni*: ex μετὰ ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio*, *consortium*; & *participium* apud Grammat. à μέτοχος, *particeps*, quod à μετέχω, quod vide.

Μετοχλίζω, *refero*, *transmoveo*, *transfero*, Th. ὀχλίζω, *moveo*.

Μέτοχος,

Μέτοχ☉, ου, ὁ, ἡ, *socius, consors* : à μετέχω, *particeps sum*, quod vide.

Μέτρα, τὰ, nom. plur. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à μετρέω, quod vide.

Μετρέω, ῶ, *METIOR* : f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. a. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω, *metire* : perf. pass. μεμέτρημαι. a. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η. f. 1. pass. μετρηθήσομαι. Them. μέτρον, *mensura*.

Μέτρημα, ατ☉, τὸ, *dimensum* : &

Μέτρησις, εως, ἡ, *mensio* : &

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, *mensor*; item *amphora Attica*, continens tres urnas : urnæ viginti, constituunt culeum : à perf. pass. verbi μετρέω.

Μετριάζω, *sum μέτρι☉*. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, οῦ, *METRICVS* : ab eod. th.

Μετριοπαθέω, ῶ, idem quod συμπαθέω, *condoleo*; vel *condoleo quantum satis est* : f. ήσω. p. μεμετριοπάθηκα. à

Μετριοπαθὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *modum tenens in affectibus, moderatus* : ex μέτρι☉, *modicus*, quod à μέτρον, *mensura*, & πάθος, ε☉, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, patior.

Μέτρι☉, ου, *mediocris, moderatus* : μετρίαις, dat. pl. f. g. & inde μετρίως, *mediocriter, moderatè*, adv. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητ☉, ἡ, *moderatio, mediocritas* : ab eod. th.

Μετριοφρονέω, *modestè sentio* : ex μέτρον, *modus*, & φρονέω, *sentio*. Them. φρὴν, *mens*.

Μετρίως, vide in μέτρι☉.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *mensura, modus*; *METRUM*. fortè ab Hebr. מדד. Hinc μετρέω, *metior*. μετρητὴς, *mensor*. μέτρι☉, *mediocris*. μετρίως, *modicè*. μετριότης, *mediocritas, modestia*. διάμετρος, ἡ, *diameter*. ἐπίμετρον, *auctarium*. συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus, & proportio*. γεωμέτρης, *geometra*. γεωμετρία, *geometria : terram dimetiendi scientia*.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζομαι, *vocor*. f. άσομαι. ex μετὰ & ὄνομα, ατ☉, τὸ, *nomen*.

Μετωνυμία, ας, ἡ, *transnominatio*, *METONYMIA* Tropus Rhetoric. & inde

Μετωνυμικὸς. *ad Metonymiam pertinens* : &

Μετωνυμικῶς, adv. *METONYMICE* : ex μετὰ, & ὄνομα, *nomen*.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte* : ab ὢψ & ὄπτομαι, *video*.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ου, τὸ, *frons, pars faciei quæ post seu suprà oculos*. μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ & ὢψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *frontis inspector*, indeque futura augurans, *METOPOSCOPUS* : ex μέτωπον σκεπτὸς, quod à σκέπτομαι, *video*, perf. m. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, *cursu petebat*, 3. sing. imperf. μετοίχομαι, ου, ετο· ex μετὰ & οἴχομαι, *abeo*. f. οἰχήσομαι.

Μεῦ, pro μοῦ, *mei*, gen. Dor. ab ἐγὼ, *ego*.

ΜΕ'ΧΡΙ seu μέχρις, sequente vocali, *usque ad*. adv. cum gen. Aliquando sine casu, *donec*. Ἄχρι, seu ἄχρις, idem.

ΜΗ', adv. prohibendi, *ne*; *non*; *nisi*; *numquid?* οὐ μὴ, *nequaquam*. εἰ μὴ, *nisi*. μὴ δῆτα, *absit*.

Μήγε, *alioquin*. ex μὴ, *non*, & γε, *quidem* εἰ δὲ μήγε, *cæteroquin*.

Μηδαμῆ, & Ion. μηδαμᾶ, *nusquam*, & inde μηδαμήγε, idem : item.

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte* : &

Μηδαμόθι, & μηδαμόσε, *nusquam* : à seq.

Μηδαμὸς, *nullus* : ex μὴ, *non*, ȝ & ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδαμοῦ, adv. *nusquam*, &

Μηδαμῶς, adv. *nequaquam, nullatenus* : à μηδαμός.

Μηδ', μηδὲ, *neque, ne quidem*. Conjunct. Th. μὴ, *non*.

Μήδεα, *consilia, genitalia* : à μῆδ☉, ε☉, τό.

Μηδεία, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen propr. mulieris.

Μήδειοι, αν, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδει☉, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis & Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus, nemo*. μηδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*. μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*; *nihil*. q. μηδὲ εἷς, ex μὴ, ȝ & εἷς, *unus*.

Μηδεμία, ᾶς, & Ion. ῆς, ἡ, *nulla*. vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς, quod vide. μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*· μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*. μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδεο, Ion: pro μήδου, præs. imperat. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' & μηδέποτε, *nunquam*, adv. ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Them. ὅτε, *quando*.

Μηδέπω, *necdum, nondum* : ex μὴ, *non*, & πω, enclitic. *aliquatenus*. Them. ὅς, *qui*.

Μηδέτερ☉, έρα, ερον, *neuter*. a, um, q. μηδὲ ἕτερ☉· ex μὴ, ȝ & ἕτερ☉, *alter*.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. verbi μήδομαι, *curo*. f. μήσομαι. Th. μῆδ☉, εος, τὸ, *cura*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *haudquaquam*. Th. ὅλ☉.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor*. f. μήσομαι. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο. cum dat. Poët. *provideo, prospicio*. Th. μῆδ☉, τό.

ΜΗ'ΔΟΣ, ε☉, τὸ, *cura, consilium. pudenda*. Hinc μήδομαι, *curam gero. consulo*. ἐπιμηθὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *prudens*. προμηθὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *providus, circumspectus*. προμήθεια, ας, ἡ, *prudentia*.

Μῆδ☉,

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. Hebr. *dimensio*.

Μηδαμῶς, adv. *nullo pacto* : ex μηδὲ, ὅσις & οὐδὲ.

Μηδ' pro μήτε, *neque*. Th. μὴ.

Μηδεὶς, *nullus* Ex μήτε & εἷς, *unus*.

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, *balo*, μηκάζω, idem. propriè est, caprarum. à sono.

Μηκὰς, ἀδος, ἡ, *capra* : à præced.

Μηκέτι, *non amplius, ne posthac*. Ex μὴ, *non*, & ἔτι, *adbuc*.

Μήκιστα, *longißimè* ; *tandem* : à

Μήκιστος, ου, ὁ, ἡ, *longißimus*, *proceriβimus*, superl. à μῆκος.

ΜΗ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo*, *prolixitas*, *proceritas*. q. à μέγα, *magnum*. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc μακρὸς, *longus*, *prolixus* : &

Μηκύνω, *prolongo*, *produco*, f. υνῶ· a. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύνομαι, *prolongor*, *succresco*. Th. μῆκος.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver*. fortè à capitis μήκει.

Μῆλα, *oves*, *mala*, nom. pl. à μῆλον, ου, τό. Sic & μῆλον, Dor. μᾶλον, τὸ, *pomum*. item *malæ seu genæ*. Th. μηλέα, *malus arbor*.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, *malus arbor*. μῆλον, ου, τὸ, *pomum* ; *pecus*. χρυσόμηλον, τὸ, *malum aureum*.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *specillum*. instrumentum chirurg. hinc μηλόω, *specillum demitto*, *specilli demißione pertento*. Puto à μάω, *quæro* : quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS*, qui est ex insulâ quæ μῆλος, dicitur. v. μῆλος. & Ion. pro προβάτειος, *ovillus*.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mul. q. d. *ovium custos*.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro

Μηλοβότης, ου, ὁ, & μαλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, *ovium pastor*, *opilio* : ex μῆλον, *ovis*, & βόσκω, *pasco*.

Μηλόβοτος χώρα, *regio quæ pecudes alit* : ab iisd.

Μηλοδόκος, ου, ὁ, ἡ, *qui oves recipit*. Ex μῆλον, *pecus*, & δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, *MALUM*, *pomum* ; item *ovis*, *pecus*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ^ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS*, *insula una ex Cycladibus*.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, sc. *ovina pellis* : à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτρὶς, *auriscalpia*, Gl. Cyr.

Μήλοψ, *pomacei coloris* : à μῆλον, *pomum*, quod vide.

ΜΗ'Ν, *tamen*, *quidem*. aliis particulis jungitur.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, *mensis* : à μήνη. quæ mensem describit cursu suo. acc. pl. μῆνας. Hinc δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, *qui decem mensium est*. ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, *sex mensium*, *semestris*.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*. f. μανοῦμαι. perf. m. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *Luna*, Dor. μάνα. Hinc νεομηνία, *nova Luna*, vel *novus mensis*. διχομηνία, *plenilunium*. & forte Angl. Moon, Month, &c.

Μήνιε pro μήνιε, *irascere*, præs. imperf. act. verbi μηνίω. Them. μῆνις, ιος, ἡ, *ira*.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana*, *maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater*.

Μηνιθμὸς, ου, ὁ, *ira divina*, *ira*. Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem ; & ab eod. th.

ΜΗ'ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens*. acc. sing. μῆνιν. q. à μένω, *maneo*.

Μηνίσας, αντος, a. 1. part. act. à μηνίω, *irascor*. Th. μῆνις.

Μηνίσκος; *lunula*, ornamentum : à μήνη, *luna*.

Μηνίω, *irascor*, *iram exerceo*, f. ίσω. p. ικα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *lunatus* : ex μήνη, *luna*, & εἶδος, *species*. Th. εἴδω, *video*.

ΜΗΝΥ'Ω, *indico*, *significo*. f. ύσω. p. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. sub. act. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. μηνύσας, αντος, a. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, ἐν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, *significatio*.

Μὴ 'πιβάλῃς, pro μὴ ἐπιβάλῃς.

Μὴ 'πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas*, a. 2. sub act. à τέμνω, *seco*.

Μήποτε, *ne quando*. *si fortè* : ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε.

Μήπω, *nondum*. μήπως, *ne quando*. Ex μὴ, *ne*, & πῶς, *quomodo* ?

Μῆρ' pro μηρὰ, nom. pl. à μηρὸς, quod vide.

Μηρὰ pro μηρία, nom. pl. à μηρίον, *femur*. Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus*. q. à μηρύω, *glomero*.

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod th. μηρὸς.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES*, nomen propr.

ΜΗΡΟ'Σ, ου, ὁ, *femur*, *crus*, *coxa*. in pl. μηροὶ, & τὰ μηρά.

Μηρύκω, μηρυκάζω & μηρυκάομαι, *rumino*, q. μηρύω, quia *ruminare*, est revolvere cibum. aut à μείρω, *divido*, *seco*.

Μήρυμα, vide in μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μηρύω, quod vide.

ΜΗΡΥ'Ω, *revolvo*, *glomero*. f. ύσω. p. κα. Hinc μήρυμα, ατος, τὸ, *filum agglomeratum*. q. à μείρω.

Μήσαο, Ion. pro μήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, & Ion. μήσαο, μήσατο, verbi μήδομαι, *struo*, *curo*. f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μήδομαι. vide in μήσαο.

Μῆσι, Dor. pro μὴ ὅτι.

Μῆϛο, Ion. pro μέμηϛο, seu ἐμέμηϛο, 3. sing. plusq. p. verbi μήδομαι.
Μήϛωρ, ωρος, ὁ, consultor, consiliarius: peritus. Them. μῆδος, εος, τὸ, cura.
Μήϛωρε, ejusd. nom. dual.
Μήτ' & μήτε, neque, Conjunct. ex μὴ, non, & τε, que.
ΜΗ'ΤΗΡ, & Dor. μάτηρ, ἡ, MATER, gen. έρος, & per Syncop. τρός. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητράσι. voc. sing. ὦ μῆτερ. Hinc μητρῷος, maternus. μήτρως, ω, καὶ ωος, ὁ, avunculus maternus. μητρυιά, ᾶς, & Ion. ῆς, ἡ, noverca. μήτρα, ας ἡ, matrix. uterus.
Μήτι, num? & μήτι, nequid: à μὴ, non, & τὶς, aliquis. Μήτιγε, nedum.
Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.
Μητιάω, consulto, delibero. verb. Poët. Th. μῆτις, ἡ, consilium.
Μητίετα, voc. sing. à
Μητιέτης, ου, ὁ, consiliarius, prudens, consultor. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.
Μητίζομαι & μητίομαι, machinor. concito. Th. μῆτις.
Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, consilium. Est & nomen propr. mulieris.
Μητιόεις, εντος, consultus. Th. μῆτις.
Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præs. act. verbi μητιάω, consulto, delibero. ab eod. them.
ΜΗ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, consilium, prudentia. hinc μητιάω, consulto. μητιέτης, consultus, prudens, consiliarius. ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, & ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, versutus. πολυμήτης, ου, ὁ, & πολύμητις, ιος, ὁ, abundans consilio.
Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva. Th. μήτηρ, mater.
Μητρολώης, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, matricida: ex μήτηρ, mater, & ἀλοάω, -ῶ, percutio. Sic πατραλοίας, patris percussor, dicitur
Μητρόθεν, adv. materno genere. Them. μήτηρ, mater.
Μητροκτονέω, -ῶ, matrem occido: &
Μητροκτονία, ας, ἡ, matris cædes: &
Μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, matricida: à μήτηρ & κτείνω, occido, præt. m. ἔκτονα.
Μητροπάτωρ, matris pater, avus maternus: ex πατὴρ & μήτηρ.
Μητρόπολις, εως, ἡ, METROPOLIS. q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium. quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.
Μητροπολίτης, ου, ὁ, qui ex matrice urbe est; & METROPOLITANUS: à præced.
Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ, à matre abjectus, de Paride dicitur: ex μήτηρ, & ῥίπτω, projicio.
Μητρυιά, ᾶς, & Ion. μητρυιῆς, ἡ, noverca. Th. μήτηρ.
Μητρῷος, ου, maternus: &
Μήτρως, ω, & ωος, ὁ, avunculus maternus: ab eodem th.
Μηχανάαται, Poët. pro μηχανῶνται, machinatur, 3. sing. ind. pass. à
Μηχανάω, f. ήσω, machinor. Th. μηχανή.
ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, artificium, solertia, MACHINA. hinc μηχανάω, & Ion. μηχανέω, machinor, molior. ἀμήχανος, ου, ὁ, ἡ, simplex, minimè solers. πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, versutus ad omnia.
Μηχάνημα, ατος, τὸ, machinamentum, fraus. &
Μηχανικὸς, ῦ, MECHANICUS, opifex: à μηχανή.
Μηχανοίατο, Ion. pro μηχανοῖντο, 3. pl. præs. opt. à μηχανέομαι, pro μηχανάομαι. Th. μηχανή.
Μηχανώμενος, præs. part. pass. verbi, μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανή.
Μῆχος, εος, τὸ, consilium, remedium, commentum. Th. μηχανή, artificium.
Μήων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro μείων, minor. quod vide.
Μήων, ωνος, ὁ, nomen propr. viri.
Μία, ᾶς, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Ion. μιῇ, à masc. εἷς, unus.
ΜΙΑΙ'ΝΩ, inquino, polluo, conspurco. f. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. p. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίασμαι, & Att. μεμίαμμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ. Hinc μιαρὸς, ῦ, pollutus. ἀμίαντος, ου, ὁ, ἡ, impollutus.
Μιαιφονέω, cæde me polluo, f. ήσω, à seq.
Μιαιφόνος, ου, ὁ, homicida, qui cæde se polluit. in voc. ὦ μιαίφονε· ex μιαίνω, polluo, & φόνος, cædes. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.
Μιάνθην, Poët. pro ἐμιάνθησαν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν. 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Syncop. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, polluo. hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ. & in 3. pl. μιανθῶσι.
Μίανσις, εως, ἡ, pollutio: à μιαίνω.
Μιανῶ, f. 1. act. verbi ejusd.
Μιαρὸς, ῦ, pollutus, scelestus. Th. μιαίνω, polluo.
Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, scelus: &
Μιασμὸς, ῦ, ὁ, impuritas: &
Μιάϛωρ, ορος, ὁ, contaminator: à perf. pass. v. μιαίνω.
Μιγὰς, άδος, ὁ, ἡ, mistus: &
Μίγδα, mixtim, promiscuè, adv. pro
Μίγδην, idem. à μίγνυμι, misceo.
Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. μιγεὶς, έντος, & in f. g. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab a. 2. pass. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω.
Μίγεν, Bœot. Syncop. pro ἐμίγησαν. 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω.
Μιγέωσι, per Ectasin Ion. pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. ejusd. verbi.
Μίγη pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Ion. &
Μιγήμεναι, Att. & Dor. pro μιγῆναι, congressum

greſſum fuiſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi *μίγνυμι*, *miſceo.*

Μιγήσομαι, f. 2. paſſ. verbi ejuſd.

Μῖγμα, ατος, τὸ, *mixtura*, a 1. perſ. perf. paſſ. ſeq.

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, ſeu μιγνύω, *miſceo*. f. ξω. p. μέμιχα. a. 1. ἔμιξα. perf. paſſ. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. paſſ. ἐμίγην. a. 2. inf. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. paulo poſt f. μεμίξομαι. Hinc μῖγμα, *mixtura*. μίξις, *miſtio*. ἄμικτος, ου, & ἀμιγὴς, έος, ὁ, ἡ, *immixtus*. μίγδην, *mixtim*. ἴγδη, ης, ἡ, *mortarium*, *pila*.

Μιγνύμεναι, præſ. inf. act. à μίγνυμι, *miſceo*.

Μίδας, *beſtiola*, *quæ fabas peredit*. q. à μίω, *edo*. Eſt & *jactus teſſerarii*. Fuit & rex Phrygiæ ditiſſ. iſtius nominis.

Μιζρακὸθ, *crater*. Jerem. 52. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis Editionibus.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti & Bithiniæ rex: à quo, excogitatum eſt, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur **mithridate.**

Μικκος, ά, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ά, ὸν. hinc μικκύλος, diminut. à μικκὸς, *parvulus*.

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.

Μικροθυμέω, f. ήσω. *animo ſum puſillo*: &

Μικροθυμία, ας, ἡ, *puſillanimitas*: à

Μικρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, *puſillanimus*: à μικρὸς, & θυμὸς, *animus*.

Μικρολόγος, ου, ὁ, *reſtrictus*; *ſordidus*: à μικρὸς, & λόγος, *verbum*, *ratio*.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ά, ὸν, & Att. Σμικρὸς, *parvus*. compar. μικρότερος, ſuperlat. μικρότατος. vel irregular. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, *paulò poſt*. μικρὸν, *parvum*, μικροῦ, *feré*.

Μικρότης, vel Σμικρότης, ητος, ἡ, *parvitas*; à præced.

Μικρόψυχος, ου, ὁ, ἡ, *puſillanimis*. Them. ψυχή.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Μικτὸς, οῦ, *mixtus*. in pl. n. g. τὰ μικτὰ, ab eod. th.

Μίλητον, ου, τὸ, & ος, ἡ, nomen urbis. Gr. *coccinea*: à μίλτος, *minium*.

ΜΙ'ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, *inſtrumentum quoddam artis plaſticæ*.

Μίλιον, ου, τὸ, *milliare*, ſpatium mille paſſuum. vox Lat.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ, ἡ, *minio tinctus*, *miniatus*: quod à μίλτος, ου, ἡ, *minium*, & ἀλείφω, *ungo*.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ, ἡ, *rubras habens proras*: à μίλτος, ου, ἡ, *minium*, & παρειὰ, pro παρειά, ᾶς, ἡ, *gena*. Poët. *prora navis*.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, *minium*. An à *mullo* piſce, qui iſtius coloris?

Μιλτόω, -ῶ, *minio inficio*, à præced.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, & μίλφωσις, *defluvium pilorum palpebræ*.

Μίλω, Dor. per Apocop. pro Μίλωνι, *Miloni*.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.

Μίμαντα, acc. ſing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, *farciminis genus*.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, *imitor*. cum acc. præſ. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. p. μεμίμημαι, σαι, ται. Hinc μίμησις, *imitatio*. μιμητὴς, *imitator*. μῖμος, *imitator hiſtrionicus*.

Μιμήσαιντο, *imitentur*, 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι. a. 1. inf. m. verbi μιμέομαι. f. 1. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησόμεθα.

Μίμημα, ατος, τὸ *imitamentum*: &

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio*: &

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, *imitator*: &

Μιμητικὸς, οῦ, *imitandi peritus*: &

Μιμητὸς, οῦ, *imitabilis*: omnia à perf. paſſ. v. μιμέομαι.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω ſeu μένω, *maneo*.

Μιμνάσκετο, Dor. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet*, 3. ſing. præſ. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.

Μιμνήσκω, *facio recordari*, *moneo*. præſ. imperf. μίμνησκε, mutuatur ſua tempora à them. μνάομαι, f. μνήσω. p. μέμνηκα. præſ. paſſ. μιμνήσκομαι, *recordor*. perf. paſſ. μέμνημαι, *memini*. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, & in 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. 1. m. ἐμνησάμην, ω, ατο. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, *recordor*. ἀνάμνησις, εως, ἡ, *recordatio*. ὑπόμνημα, τος, τὸ, *monumentum*, *admonitio*. μνηστὸς, οῦ, *deſponſatus*. μνηστὴ, *ſponſa*. μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus*. μνηστεύω, *ambio nuptias*. μνηστέω, idem.

Μίμνον, *manebant*, 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo*. præſ. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro μίμνουσι, præſ. part. μίμνων, οντος, à

Μίμνω, idem quod μένω, *maneo*.

Μῖμος, ου, ὁ, *MIMUS*, *imitator*, *hiſtrio*. Th. μιμέομαι, *imitor*.

Μιμὼ, οῦς, ἡ, *ſimia*, quia μιμεῖται, *actiones hominum*.

ΜΙ'Ν, *ipſum*, *am*. acc. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὴν, vel ὅ. Sic αὐτόν μιν, pro ἑαυτὸν, *ſeipſum*. Interdum ſignificat αὐτοῦ, vel αὐτῆς.

ΜΙ'ΝΘΑ, ſeu μίνθη, ης, ἡ, *MENTHA*, herba. An quia ἐν μίνθῃ, *in ſtercore* naſcitur? at

Μίνθος & μίνθη, *ſtercus*.

Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα nom. propr. *Urbis Theſſaliæ*. Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.

Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ & Μινύα, vide præced.

Μινύθει, *minuit*, 3. ſing. ind. præſ. &

Μινύθη, 3. sing. sub. præs. à
Μινύθω, *minuo*. Them. μινυὸς, ȣ, *parvus*.
Μίνυνθα, adv. *paululum* : & hinc
Μινυνθάδιος, ȣ, ὁ, ἡ, *brevi tempore durans* : à
ΜΙΝΥΟ'Σ, ȣ, Eustath. Atticè dici vult pro μικρὸς, *parvus, exilis* : hinc μινύθω, *minuo*.
Μινύριζε, præs. imperat. act. à
Μινυρίζω, *exili voce lamentor*. à μινυρὸς, idem quod th. μινυὸς, *parvus*.
Μινύρομαι, *querulâ voce cantillo* : ab eod. them.
Μινυώριος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui brevis est temporis, fluxus* : ex μινυὸς, *parvus*, & ὥρα, *tempus*.
Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.
Μίξις, εως, ἡ, *concubitus, mistio*. Th. μίγνυμι, *misceo*.
Μιξοπάρθενος, ȣ, ὁ, ἡ, *naturam habens virginis & animalis* : à μίγνυμι, *misceo*, & παρθένος, ἡ, *virgo*.
Μίξα, *miscebo*, f. 1. act. verbi μίγνυμι, quod vide.
Μισάνθρωπος, ȣ, ὁ, ἡ, *osor hominum, inhumanus* : ex μισέω, *odi*, & ἄνθρωπος, *homo*.
Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quâ fit mistio aquarum* : à μίσγω seu μίγνυμι, *misceo*, & ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*.
Μίσγεαι, Ion. pro μίσγῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.
Μίσγειν, præs. inf. à μίσγω, *tempero*. Them. μίγνυμι.
Μίσγετο, *miscebatur*, 3. sing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ῃ, εται. Them. μίγνυμι.
Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγȣσαι, *miscentes*, præs. part. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.
Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi & th.
Μισεῖ, 3. sing. præs. act. sed.
Μίσει, præs. imperat. act. à
Μισέω, -ῶ, *odi, minus amo*. imperf. ἐμίσεον, ουν, f. ήσω. p. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ. & in 3. pl. μισήσωσι, præs. pass. μισέομαι, *odio habeor*. perf. pass. μεμίσημαι. perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus, a, um*. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.
Μισηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.
Μισήσῃ, *oderit*, 3. sing. a. 1. sub. act. à μισέω, quod vide.
Μισητὴ, ῆς, ἡ, *odiosa, libidinosa, salax* : à
Μισητὸς, ȣ, *odiosus, libidinosus*. Th. μῖσος, τὸ, *odium*.
Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio, præmii retributio, pœna*. Ex μισθὸς, *merces*, & ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.
Μισθαποδότης, ȣ, ὁ, *qui mercedem persolvit, præmiorum largitor*. ab iisd. them.
Μίσθιος, ȣ, *mercenarius*. Th. μισθὸς.
Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro
Μισθοδότης, ȣ, ὁ, *mercedis dator* : ex μισθὸς, *merces*, & δίδωμι, *do*.
Μισθοδοτῶ. f. ήσω. *do mercedem*. ex iisd. them.
ΜΙΣΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, *merces, præmium laborum*. hinc μισθόω, *mercede loco*. μισθȣ̃μαι, *mercede conduco*. μισθωτὸς, ȣ, *mercede conductus, mercenarius*. ἀντιμισθία. *remuneratio*.
Μισθοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, *miles* : ex μισθὸς, *merces*, & φέρω, *fero*.
Μισθόω, f. ώσω, *mercede loco*. Them. μισθὸς, *merces*.
Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces, sumptus*. Th. μισθός.
ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta & rejectamenta cœnarum, quæ everri solent*. hinc μισκελλος, ȣ, *sordidus, præparcus, qui frusta etiam colligit*. μισκελλος, ȣ, ὁ, sc. οἶνος, *vile & nigrum vinum*.
Μισολογέω, *bonas literas odi*, per consequens *imperitus sum* : ex μῖσος, τὸ, *odium*, & λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum*. Th. λέγω.
Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum* ; ex iisd.
ΜΙ'ΣΟΣ, εος, ȣς, τὸ, *odium*. q. à μὴ ἴσον, quia *odium* est quædam *inconvenientia*. Hinc μισέω, *odi, odio prosequor*. μισάνθρωπος, *inhumanus*.
Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à
ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, *in minutas partes seco*.
ΜΙ'ΣΥ, *succus in metallis concretus*.
ΜΙ'ΣΧΟΣ, ȣ, ὁ, *pediculus, quo fructus & folia plantæ appensa sunt*. qu. ab ἴσχω, *teneo*.
ΜΙ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, *licium, filum quod stammi implicatur*.
ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, balthеus*. acc. Ion. μίτρην.
Μιτροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, *mitra tunicam cingens* : ex μίτρα & χιτὼν, *tunica*.
ΜΙ'ΤΥΛΟΣ & μύτιλος, ȣ, ὁ, *MUTILUS, cornibus carens*. q. cui μείων τύλος.
Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, *mutilus*.
ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ*. vox rei apiariæ.
Μιχαὴλ, nomen angeli ἄκλιτον. item viri ; item *Christi*.
Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo*. quod vide.
ΜΝΑ˜, ᾶς, ἡ, *MINA, libra*. varii ponderis apud diversos.
Μνάα, *spondes*, Poët. Pleonasm. τȣ̃ α, pro μνᾷ, 2. sing. ind. verbi μνάομαι, *memoro, recordor*.
Μναμήϊον, ȣ, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.
Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. Μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, ᾶ, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

ΜΝΑ'ΟΜΑΙ, *memoro. mentionem facio, recordor, memor sum*: f. 1. μνήσομαι. a. 1. ἐμνησάμην, ω, ατο. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μνήμη, ης, ἡ, *memoria.* μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, *memor.* μνημονικὸς, ȣ, *memoriâ valens*; item *ad memoriam pertinens*, μνημονεύω, *memoriâ teneo, memini*, μιμνήσκομαι, *recordor.* ἀναμιμνήσκομαι, idem. ἀνάμνησις, *recordatio.* ὑπόμνημα, ατος, τὸ, *monumentum.* μνηστὸς, ȣ, *desponsatus.* μνηστὴ, *sponsa.* μνηστὴρ, *procus.* μνηστεύω, *ambio nuptias.* μνηστέω, idem.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσειεν, & hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω, seu μνάομαι, *recordor.*

Μνάσῃς, *memores*, 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς. à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, *ambire*: præs. inf. Ion. à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, ᾶ, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, *monitrix*: à μνηστὴρ, *monitor.* Th. μνάομαι, *memor sum.* Sic & μναστὴρ, pro μνηστὴρ, *qui memor est alicujus rei, studiosus.*

Μναστέω, Dor. pro μνηστέω, quod pro μνηστεύω, quod vide.

Μναστήσας, αντος, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας· à μναστέω.

Μνᾶστις, ιος, ᾶ, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, *memoria.*

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, *meminisse facio*: sub μνάομαι.

Μνέεσθαι, Ion. pro μνᾶσθαι, *commemorare*, μνεώμενος, *ambiens.* præs. part. Ion. à μνάομαι.

Μνεία, ας, ἡ, *mentio, memoria.* Th. μνάομαι.

Μνῆμα, ατος, τὸ, *monumentum, sepulchrum.* à præt. pass. μέμνημαι. Th. μνάομαι, *recordor.*

Μνημεῖον, ȣ, τὸ, idem quod μνῆμα, quod vide.

Μνήμη, ης, ἡ, *mentio*: à perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, *recordor.*

Μνημονεύω, *memoriâ teneo*: f. εύσω. μνημονεύῃς, 2. sing. præs. sub. μνημονεύομαι, *memoror.* Th. μνάομαι.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria.* Est & nomen Deæ. Th. μνάομαι.

Μνημόσυνον, ȣ, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monimentum, recordatio, memoria*: ab eod. th.

Μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, *memor.* Th. μνάομαι. *recordor.*

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi μνάομαι, *recordor.*

Μνήσασα, *recordata*, a. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, seu μνάομαι.

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.

Μνήσεαι, *memineris*, Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, *recordor.*

Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθητι, & in pl. μνήσθητε, a. 1. imper. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησικακεῖν, *mali*, vel *injuriarum acceptarum memorem esse*: ex μνάομαι, *recordor.* f. μνήσω· & κακὸς, *malus.*

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria*: ex iisd.

Μνήσομαι, *memor ero*: f. 1. m. &

Μνησόμεθ' pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηστεύω, *nuptias ambio, sum procus*: f. εύσω. p. μεμνήστευκα. præs. pass. μνηστεύομαι, *despondeor*, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήστευμαι. perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, *desponsata.* a. 1. pass. ἐμνηστεύθην. a. 1. part. pass. μνηστευθεὶς, εῖσα, έν. à μνηστὸς, *sponsus.* Th. μνάομαι, *ambio.*

Μνηστὴ, ῆς, ἡ. *sponsa*: in dat. μνηστῇ· &

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus*: acc. pl. μνηστῆρας. Th. μνάομαι. *ambio.*

Μνῆστις, ιος, ἡ, Ion. pro μνήμη, *memoria*: quod vide.

Μνηστὸς, ȣ, *desponsatus*: &

Μνηστὺς, ύος, ἡ, *petitio mulieris in uxorem*: Th. μνάομαι, *ambio.*

ΜΝΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *muscus, alga.*

Μνίω, vel μίω, *edo.*

ΜΝΟΥ'Σ, μνȣ, *prima lanugo, pilus tener*: à μνίον, quia est ut *muscus.*

Μνώεο, Ion. pro μνῶ, præs. imperat. pass. à

Μνώομαι, Poët. pro μνάομαι, *recordor.*

Μνώοντο, Ion. & Poët. pro ἐμνῶντο, 3. pl. imperf. verbi præced.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ȣ, *qui obtusâ est voce.*

Μογεῦμες, Dor. pro μογȣμεν, *laboramus*, 1. pl. præs. à

Μογέω, *ærumnas patior*: f. ήσω. Th. μόγος, *labor.*

Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *difficultas loquendi*: &

Μογιλάλος, ȣ, ὁ, ἡ, *difficulter loquens*: ex μόγις, *ægrè*, & λαλέω, *loquor.*

Μόγις, adv. *vix, ægré.* Th. μόγος.

ΜΟ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, *labor, ærumna*, Poët. Hinc μογερὸς, ȣ, *laboriosus, ærumnosus*: μογέω, & έω, *laboro.* μόγις, *vix, ægré.*

Μογοσόκος, ȣ, ὁ, ἡ, *partus laborem suscipiens, circa partem laborans.* Epith. Lucinæ, circà τόκȣς μογȣσα, *ut quæ parturientibus adsit*: à μόγος, & τίκτω, *pario.*

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ȣ, ὁ, *modius*: mensura aridorum: à Lat. *modius.*

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, *verna*: μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθον, adhibetur.

ΜΟ'ΘΟΣ,

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*; item *bellum*, *pugna*, *tumultus*.
Μόθων, ωνος, ὁ, *verna*: vide in μόθαξ.
Μοθωνικὸς, οῦ, *insolens*, *superbus*: à præced.
Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.
Μοιμυᾷν & μοιμύλλειν, *contrahere labia*: à μύω.
Μοῖρ', pro μοῖρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *pars*, *portio*, *fatum*: gen. pl. Æol. μοιράων, Th. μείρω, *divido*, *sortior*. p. m. μέμορα.
Μοιράω, f. ήσω· *distribuo*, *partior*: à præced.
Μοιρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *felici fato natus*: à μοῖρα, *fatum*, *felicitas*, & γίνομαι, *nascor*.
Μοιρίδιος, ία, ον, Poët. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, *fatalis*. à μοῖρα, quod vide.
Μοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro μοῦσα, ης, ἡ, *Musa*.
Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.
Μοισαῖος, α, ον, Poët. & Dor. pro Μουσαῖος, *à Musis factus & paratus*: hinc Μοισαίαισι, dat. pl f. g. Dor.
Μοιχάγρια, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio est comprehensus*; vel *quæ pro comprehensione mæchorum persolvuntur*: ex μοιχὸς, & ἄγρα, *captura*.
Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera*, *adulterium*: Th. μοιχός.
Μοιχάομαι, ῶμαι, *sum adulter*, *adulterium committo*: f. ήσομαι. p. μεμοίχημαι. Th. μοιχός.
Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium*: ab eod. th.
Μοιχευθεὶς, έντος, *adulteratus*, a. 1. part. pass. à
Μοιχεύω. *stupro*, *vitio*, *sum adulter*, *mæchor*: f. εύσω. p. μεμοίχευκα. a. 1 ἐμοίχευσα. Th. μοιχός.
Μοιχίδιος, ου, *adulterinus*, *spurius*: &
Μοιχικὸς, οῦ, *adulterinus*: à
ΜΟΙΧΟ'Σ, ου, ὁ, *MOECHUS*, *adulter*: q. à μὴ & εἴκω. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*: μοιχαλὶς, ίδος, ἡ. idem, μοιχεύω, *mæchor*, *adulter sum*. μοιχεία, *adulterium*.
ΜΟΛΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, Æol. βολγὸς, *BULGA*, *saccus coriaceus*.
ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio*, *vado*, *curro*. hinc μόλον, a. 2. part. act.
Μολίβδαινα, seu Μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila*, seu *massa plumbea*: à
ΜΟ'ΛΙΒΟΣ, seu μόλυβδος, ου, ὁ, *plumbum*, q. à μολεῖν εἰς βάθος. Hinc μολίβδιος & μολίβδινος, seu μολύβδινος, ου, *plumbeus*.
Μόλιβος, seu μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβδος.
Μόλις, adv. *vix*. idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor*.
ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, οῦ, *vorax*, *gulosus*: q. μολῶν ἐπὶ βορὰν.
ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.
Μολοῖσα, *profecta*, Dor. pro μολοῦσα. a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *labor*, *pugna*, *fremitus*.
ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, *MOLOSSUS*, pes metricus, tribus syllabis longis constans.
Μολὸχ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον. Hebr. *regnans*.
Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena*: dat. sing. μολπῇ. à μέλπω, *cano*: præt. m. μέμολπα.
Μολύβδαινα & μόλυβδος, vide in μολίβδαινα.
ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino*, *contamino*, *polluo*: f. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. pass. μεμόλυμμαι, & Att. μεμόλυσμαι. a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, η.
Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, *contaminatio*: à μολύνω.
Μόλω, *venio*: &
Μολὼν, vide in μολέω.
Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro
Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela*, *reprehensio*: à præt. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso*.
Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poët. *unicum equi frenum*: ex μόνος, *solus*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *reticulum muliebre*.
Μοναρχέω, *Monarchiam obtineo*, *regno*: &
Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA*, *unius dominatus*: à μόνος, *solus*, & ἀρχὴ, *imperium*.
Μόναρχος, ου, ὁ, Poët. pro Μοναρχικὸς, *MONARCHICUS*, *ad monarchiam pertinens*: ex iisd.
Μοναχὸς, ἡ, ὸν, *solitarius MONACHUS*, Angl. contractè Monk. Th. μόνος, *solus*.
Μονὴ, ῆς, ἡ, & Dor. μόνα, *mansio*, *habitatio*. Th. μένω. sed
Μόνη, ης, ἡ, *sola*, à μόνος.
Μόνιμος, ου, ὁ, ἡ, *stabilis*, à μένω, *maneo*. p. m. μέμονα.
Μονιὸς, οῦ, *solitarius*, *solitudines captans*: & sumitur pro *porco agresti*. Th. μόνος, *solus*.
Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ, ἡ, *qui singularem habet incessum*: ex μόνος, & βαίνω, *eo*.
Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, & γένος, *familia*. Th. γείνομαι, *nascor*.
Μονόδρεμον φυτὸν, *planta unicum habens truncum*. Ex μόνος, & δρέπω, *decerpo*.
Μονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *uniformis*, *uniusmodi*: ex μόνος, *unus*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Μονοήμερος, ου, ὁ, ἡ, *uno die durans*: ex μόνος, *unus*, & ἡμέρα, *dies*.
Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ, ἡ, *qui unicam crepidam seu calceum habet*. ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. à κρηπὶς, ἡ, *basis*, *pes*, &c.
Μονομαχέω. f. ήσω, *singulari certamine pugno*: &
Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen*, *duellum*, *gladiatoris cum gladiatore congressus*: à
Μονομάχος, ου, ὁ, ἡ, *singulari certamine pugnans*,

gnans, gladiator : ex μόνος, *solus* : & μάχομαι, *pugno*.
Μόνον, adv. *solum, solummodo* : à
ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, a, um* : q. à μένω. hinc μονὰς, άδος, ἡ, *unitas* : μοναχὸς, ȣ, *unicus* ; item *homo solitarius*. μοναςήριον, *monasterium*.
Μονότροπος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui vitam solitariam degit* : ex μόνος, *solus* ; & τρέπω, *verso*.
Μονόφθαλμος, ȣ, ὁ, ἡ, *luscus, altero oculo captus* : ex μόνος, *unus*, & ὀφθαλμὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet*. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, *calculus, suffragium*.
Μονόω, *solum relinquo, destituo* : f. ώσω. p. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta*. a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος, *solus*.
Μονωθεὶς, έντος, *solus relictus*, a. 1. part. pass. &
Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.
Μονώνυξ, χος, sive μώνυξ, ὁ, ἡ, *solidas habens ungulas* : ex μόνος, *solus*, & ὄνυξ, *unguis, ungula*.
Μονώτατος, ȣ, *maximè solus* : superl. à μόνος.
ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS*, arbor. μόρον, ȣ, τὸ, *morum*, fructus: Συκόμορος, ȣ, ἡ, & Συκομορέα, ας, ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor. Συκόμορον, *fructus sycomori*.
Μορέω, f. ήσω. Poët. pro *interficio* : à μόρος, *mors* : quod vide.
Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *fatalis*, quod vide.
Μόριον, ȣ, τὸ, *particula, portiuncula* ; item *membrum genitale*, seu *pars quæpiam corporis* : à μόρος, *portio*. Th. μείρω, *divido*. p. m. μέμορα.
Μορμολύκειον, ȣ, τὸ, *larva*. Th. μορμὼ, ȣ̃ς, ἡ, *mulier horrenda*.
Μόρμος, *terrificus, terror inanis*. Hes.
Μορμύροντα, *fervescentem*, acc. sing. part. præs. à
ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO*, *inundo* : qu. à μύρω, *fluo*.
ΜΟΡΜΩ', ȣ̃ς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva*. Est etiam μορμὼ, adv. pro φεῦ. Hinc μορμολύττομαι, *terreo*. μορμολύκειον, seu εῖον, ȣ, τὸ, *larva*.
Μόρξαι, a. 1. inf. act. &
Μόρξω, *abstergam*, f. 1. act. verbi μοργνύω, seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abstergo*.
Μορόεις, εντος, *fatalis, exitiosus* : à
Μόρος, ȣ, ὁ, *portio, fatum, morbus*, *MORS*. Th. μείρω, *divido, sortior* : præt. m. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινι, *necem alicui inferre*.
ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ȣ, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas*.
Μόρσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *fatalis*. Legitur & μόριμος, à μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *sortior, divido*.

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino, fœdo* : f. ξω. p. χα. qu. à μολύνω.
Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφὴ· &
Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formosus* : à
ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, & Dor. μορφὰ, ἡ, *FORMA*, *species, statura corporis*. Hinc μορφόω, *formo*. μόρφωσις, εως, ἡ, *formatio*. μεταμορφόω, *transformo*. μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *transfiguratio*. σύμμορφος, ȣ, ὁ, ἡ, *conformis*.
Μορφνοῖο, gen. Ion. à
Μορφνὸς, ȣ̃, idem quod ὀρφνὸς, *obscurus, tenebrosus*. Th. ὄρφνη, *tenebræ obscuritas*.
Μορφόω, ῶ, *FORMO* : f. ώσω. p. μεμόρφωκα perf. pass. μεμόρφωμαι. a. 1. pass. ἐμορφώθην. a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφὴ, *forma*.
Μόρφωσις, εως, ἡ, *informatio, species* : à præced.
ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum*.
Μόσχιος, ȣ, ὁ, ἡ, *vitulinus* : &
Μοσχίον, ȣ, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus*.
Μοσχοποιέω, ῶ, *vitulum conflo* : f. ήσω. præt. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. Ex μόσχος, *vitulus*, & ποιέω, *facio*.
ΜΟ'ΣΧΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *vitulus* ; item *ramus novellus* ; item *MOSCHUS*, vel *MUSCUS*, odoramenti genus. μόσχω, Dor. pro μόσχου· & μόσχως, Dor. pro μόσχος. Est &
Μόσχος, ȣ, ὁ, *MOSCHUS*, nom. propr.
ΜΟΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur*.
Μοτόω, *indo linamentum vulnerarium* : à præced.
Μουνὰξ, adv. *seorsum, singulatim, solùm* : ex μοῦνος, pro μόνος, *solus*.
Μύναρχος, ȣ, ὁ, pro μόναρχος, *qui solus imperat* : hinc μουναρχία, & Ion. η, *monarchia* : ex μόνος, *solus*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.
Μουνογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *unicus, unigenitus* : à μοῦνος, pro μόνος, *solus*, & γείνομαι, *nascor*.
Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis* : ex μοῦνος, & κῶλον, *membrum*.
Μουνόλιθος, ȣ, ὁ, ἡ, *ex unico saxo factus*. Th. λίθος, *lapis*.
Μουνομαχέω, *singulari prælio dimico*. Th. μάχομαι, *pugno*.
Μοῦνος, ȣ, Poët. pro μόνος, *solus* : nom. pl. μοῦνοι.
Μουνοφυὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ, ἡ, *qui unius est naturæ, simplex* : ex μοῦνος, quod vide, & φύω, *nascor*.
Μουνόω, ῶ, *ad unum solum redigo* : à μοῦνος, Poët. pro μόνος, *solus*.
ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, *MUNICHIA*, *portus Atheniensium* : à Munychia, quod Dianæ cognomen.
Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus* ; quia in eo sacra fiebant Dianæ;

Dianæ : à præced.
ΜΟΥ΄ΣΑ, ης, ἡ. *MUSA*: qu. à μάω, *inquiro*. μωσάων, gen. pl. Æol. & μουσᾶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc ἄμουσος, ου, ὁ, ἡ, *cantandi imperitus*; *indoctus*. φιλόμουσος, ου, ὁ, ἡ, *Musarum amans*.
Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM*, *locus musis & studiis destinatus*: à præced.
Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, sc. τέχνη, *ars*: à
Μουσικὸς, ου, *MUSICUS*. Th. μοῦσα.
Μουσικῶς, *musicè*, *eleganter*: à præced.
Μωσίσδειν, Poët. & Dor. pro μουσίζειν, *canere*. Th. μοῦσα.
Μοῦστιν, Attici dicunt pro μοῦ ἐστιν.
Μοχθεῦντας. Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præs. à
Μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. præs. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor*.
Μοχθηρὰ. plur. num. n. g. à μοχθηρὸς, οῦ, quod vide.
Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia*, *improbitas*. Th. μόχθος, *labor*.
Μοχθηρὸς, οῦ, *laboriosus*, *calamitosus*, *malus*, *improbus*: ab eod. th.
Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω. *laboro*, quod vide.
Μοχθίζοντι, *laboranti* Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præs. ind. à
Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro*. Th. μόχθος.
ΜΟ΄ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*, *molestia*, hinc μοχθηρὸς, οῦ, *laboriosus*, *ærumnosus*.
Μοχλεύω, μοχλέω & -όω, *vectibus avello*, vel *moveo*: à
Μοχλὸς, οῦ, ὁ, *vectis*, idem quod ὀχλεὺς. Th. ὀχλεύω, *moveo*.
Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.
ΜΥ῀, *flebilis vocula*.
Μύαξ, ακος, *mytilus*. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.
Μύας, acc. pl. à μῦς, *mus*.
Μυγαλέη, vel μυγαλῆ, vel μυογάλη, ἡ, *mus araneus*, qui ἐκ μυὸς καὶ γαλῆς γίνεται. Th. γαλέη vel γαλῆ, *felis*; item *mustela*.
ΜΥΔΑ΄ΖΟΜΑΙ, *aversor*, *abhorreo*: qu. claudendo oculos: à μύω.
Μυδαλέος, ου, *madidus*: à
ΜΥΔΑ΄Ω, *MADEO*, *nimio madore & uligine vitior*, *putresco*: f. ήσω. p. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. 𝔐𝔲𝔡.
Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*: à præced.
Μυδὸς, *MUTUS*: à μύω, *labra claudo*.
Μυδῶσα, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, quod vide.
ΜΥΔΡΙ΄ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*, ducamus à μυδᾶν.
ΜΥ῀ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum*.
ΜΥΔΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso*: à μυδᾶν, *putrescere*: à
Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nom. propr. acc. Μύδωνα.
ΜΥΕΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *MEDULLA*. μυελώδης, *medullosus*.

Μύες, nom. pl. à μῦς, ὸς, ὁ, *mus*: voc. ὦ μῦ. gen. pl. μυῶν. dat. pl. μύεσσιν.
ΜΥΕ΄Ω, *instituo in sacris*, *initio*: f. ήσω. p. κα. Hinc μύστης, ου, ὁ, *mysta*, *qui initiatus est sacris*. μυστήριον, *mysterium*. μυστικὸς, οῦ, *mysticus*, *cui subest mysterium*.
ΜΥ΄ΖΩ, f. ήσω, *MUSSO*, *clausis labris sonum è naribus emitto*; item *sugo*. Hinc μυγμὸς, οῦ, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur*. μυχθίζω, *suspiro*, *ingemisco*. μυζέω & μυζάω, *sugo*.
Μύθεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. sing. præs. sub. verbi μύθομαι, pro μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.
Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. sing. præs. m. μυθεῖσθαι, præs. inf. à
Μυθέομαι, *loquor*. Th. μῦθος, *sermo*.
Μυθεύω, f. εύσω, *fabulosè narro*, *fingo*: ab eod. th.
Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. opt. m. &
Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. &
Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor*, quod vide.
Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*, præs. part. f. g. à
Μυθίζω, *dico*: item *mussito*. Th. μῦθος, *verbum*.
Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus*, *a*, *um*: ab eod. them.
Μυθογράφος, ου, ὁ, ἡ, *fabulæ auctor*: ex μῦθος & γράφω, *scribo*.
Μυθολογεύω, *fabulor*, *loquor*: &
Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro*, *fabulosè narro*: &
Μυθολογία, ας, ἡ, *fabula*: ex μῦθος, *verbum*, *fabula*, & λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.
Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, & ποιέω, *facio*.
ΜΥ῀ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum oratio*, *sermo*; *fabula*; *seditio*: qu. à μυέω. Hinc παραμυθέω, *hortor*, *commonefacio*; item *consolor*. παραμυθία. ας, ἡ, *exhortatio*; item *consolatio*: & hinc etiam Angl. 𝔐𝔬𝔲𝔱𝔥.
Μυθωδέστατος, ου, superl. grad. à
Μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, *fabulosus*. Th. μῦθος, *fabula*.
ΜΥΙ΄Α, ας, ἡ, *MUSCA*: q. à μύζω, *murmuro*: gen. pl. μυιᾶν, Dor. pro μυιῶν.
ΜΥΚΑ΄Ω, *MUGIO*, *boo*: f. ήσω, & ήσω. a. 2. ἔμυκον, & Ion. μύκον· à sono boum factum, qui est μῦ. Hinc μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*. μύκησις, μυκηθμὸς, idem.
Μύκη, pro ἐμυκε, 3. sing. a. 2. Ion. à μυκάω, quod vide.
Μύκημα, vide in μυκάω, *mugio*.
Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.
Μύκηρος, vel μύκηρος, *amygdala*.
ΜΥ΄ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus*; vel *summa gladii pars*, *qui est in ipso manubrio*.
Μυκητᾶν, *mugentium*, gen. Dor. pro μυκητῶν.

κητῆρ, vel à μυκητὴς, ȣ, ὁ, vel à μυκητὸς, ȣ, Th. μυκάω.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, *lineæ nigræ, quæ in asinorum collis & pedidus sunt.*

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω, quod vide.

ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρ☉, ὁ, *naris, nasus, proboscis.* q. à μύσσω, *emungo.* hinc μυκτηρισμὸς, ȣ, ὁ, *subsannatio*, μυκτηριςὴς, ȣ, ὁ, *subsannator.*

Μυκτηρίζω, *nares attrahe, irrideo.* f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *nasus.*

Μύλαξ, ακ☉, ὁ, *lapis molaris.* Th. μύλη.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA.* μύλ☉, ȣ, ὁ, idem. q à μειȣ̃ν λίαν, *quod valdè minuat.* hinc μύλων, ων☉, ὁ, *pistrinum.* μυλωθρὸς, ȣ, ὁ, *molitor, pistor.* & Angl. mill.

Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore, strido dentibus:* à præced.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, *molaris, e.* Them. μύλη, *mola.*

Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες. nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, quod vide.

Μυλλὰς, ἀδ☉, ἡ, *meretrix.* q. à μύλλω, *permolo.*

ΜΥΛΛΟ'Σ, ȣ, *curvus, tortuosus.* q. à κυλλὸς. Est verò

Μύλλ☉, ȣ, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui & τρίγλα.

Μύλλω, *ore aliquid significo & velut innuo.* & Poët. pro *molo*, & *subagito.* sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *similis lapidi molari:* à μύλ☉ vel μύλη, *mola*, & εἶδ☉, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*

Μύλ☉, ȣ, ὁ, idem quod μύλη, *mola.* in pl. μύλοι, *dentes molares.*

Μύλων, ων☉, & μυλὼν, ῶν☉, ὁ, *pistrinum.* Th. μύλη.

Μῦμα, ατ☉, τὸ, *edulium ex carnibus & sanguine.*

Μυῶ, *murem*, accus. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*

Μυωδὸς, ȣ, *mutus.* ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim à μύω,

Μυών, ης, ἡ, πρόφασις, *excusatio, prætextus, mora:* à

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo.*

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *MUCUS, MUCOR:* nom. pl. αἱ μύξαι. quia μύσσεται è naribus.

Μυοκτόν☉, ȣ, ὁ, ἡ, *murium occisor:* ex μῦς, *mus*, & κτείνω, *interficio.*

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens:* à μύρω, *stillo, fundo.*

Μύραινα, ης, ἡ, *MYRÆNA* piscis. Th. μύρ☉, quod vide.

Μύρετο, *lugebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th. μύρω, *fluo.*

Μυρί' pro μυρία. nom. vel accus. pl. n. g. à μυρί☉, ȣ, *innumerus, infinitus.*

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδ☉, ἡ, *decem millium numerus.* hinc μυριάκις, *sæpius.* Th. μυρί☉.

Μυρίζω, *ungo.* f. ίσω. p. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον, *unguentum.*

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.

Μυρίκιν☉, ȣ, *MYRICINUS.* à præced.

ΜΥΡΙ'ΟΣ, ȣ, *infinitus, ingens, extremus.* in pl. μυρίοι, *innumerabiles.* Sed μύριοι, αι, α, *decem mille.* qu. à μείρω, *divido.* Hinc μυριὰς, άδ☉, ἡ, *decem millium numerus.*

Μυριότητα, acc. sing. à μυριότης, ητ☉, ἡ, *infinitus numerus.* Th. μυρί☉. Quidam hic, sed malè legunt μυριότριτα.

Μύρμαξ, Dor. pro

Μύρμηξ, ηκ☉, ὁ, idem cum μῦρμ☉, & Æol. βύρμαξ, unde *FORMICA.*

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à

Μυρμιδὼν, όν☉, ὁ, unde pl. μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achil. fortiss. gen. pl. Μυρμιδόνων. q. à

ΜΥ'ΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, & μύρμηξ, ηκ☉, ὁ, *formica.* μυρμηκιὼν, ῶν☉, ὁ, *formicarum contubernium.*

Μῦρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo.*

ΜΥ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *unguentum liquidum.* q. à μύρω, *fluo.* hinc μυρίζω, *inungo.* μυρόω, idem. & Angl. myre, smeer, &c.

ΜΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, vel μύραιν☉, *MURUS* piscis. μύραινα, *muræna.*

Μύῤῥα, ας, ἡ, *MYRRHA.* Them. μύρον, *unguentum.*

ΜΥ'ΡΤΟΣ, ȣ, ἡ, *MYRTUS:* μυρσίνη, ης, ἡ, idem.

ΜΥ'ΡΩ *fluo stillo, fundo.* μύρομαι, *fleo, ploro.*

ΜΥ͂Σ, μυὸς, ὁ, *MUS.* voc. ὦ μῦ. dat. pl. Ion. μύεσσι.

Μῦσαν, *clauserunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo.*

Μυσάττομαι, *abominor.* vide μύσ☉.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. μῦσος, τὸ, *scelus.*

ΜΥ͂ΣΟΣ, έ☉, τὸ, *scelus.* μυσὸς, ȣ, *detestandus, abominandus.* μυσαρὸς, ȣ, idem. μυσάττομαι. f. ξομαι. perf. μεμύσαγμαι, *abominor, aversor.*

ΜΥ'ΣΣΩ, vel -ττω, Att. *MUNGO, emungo.*

Μύςαξ, ακος, ἡ, *MYSTAX, superius labrum, & in eo nati pili.* Angl. mustaches. pro μάςαξ, *mandibula*, &c. quod à μασάομαι, *manduco.*

Μυςήριον, ȣ, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana:* à

Μύςης, ȣ, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA.* Th. μυέω, *instituo in sacris.*

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur. cochlear.* μύςρον, ȣ, τὸ, idem.

Μυςίλλω, *in parva seco.* q. εἰς μείον σίλλω. vide μιςίλλω,

Μύςϱον, ȣ, τὸ, *cochlear*. vide μυςίλη.
ΜΥ'ΤΙΣ, ιδ☉, ἡ, *nasus*, propriè de magnis piscibus.
Μυτlὸς, ȣ̃, quod & μύτης, *mutus*. q. à μύω, quia *os ei clausum*.
Μύτlω, idem quod μύαστω.
Μυτlωτὸν, ȣ̃, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum*.
Μύχατ☉, ȣ, Poët. idem quod μύχ☉, *abstrusus*. Th. μυχὸς, *penetrale*.
Μυχοίτατ☉, ȣ, *penitissimus*, superl. à
ΜΥΧΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *penetrale, locus intimus*. ἐνδόμυχ☉, ȣ, ὁ. ἡ, *abditus, occultus*.
ΜΥ'Ω, *claudo, occludo; conniveo oculis*. f. σω. a. 1. ἔμυσα.
Μυὼν, ῶν☉, ὁ, *musculus*; item *pars quæ præcipuè habet musculos*. Th. μῦς, *mus*.
Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno*: à
Μύωψ, ωπ☉, ὁ, ἡ, *connivens*. q. d. μύων, ὦπας, *claudens oculos, lusciosus*.
ΜΩ͂ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fatuus, irrisor*. q. à μῶ, *quæro*, quod in aliena semper *inquirat*. Hinc μωκάω & μωκίζω, *irrideo, illudo*. & Hinc Angl. Mock.
ΜΩ͂ΛΩΣ, ȣ, ὁ, *bellum, pugna, tumultus*, hinc μωλέω, *pugno*: & Angl. moil.
ΜΩ͂ΛΥ, υ☉, τὸ, *MOLY*. herbæ nomen.
ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii*.
ΜΩ'ΛΥΣ, υ☉, seu μώλυξ, υκ☉, *indoctus*, μωλύα, seu μωλυύω, *hebeto*.
ΜΩ'ΛΩΨ, ωπ☉, ὁ, *vibex*, verberum in cute vestigium.
Μωμάσατο, Dor. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. m. sequentis.
Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo*, f. ήσομαι. a. 1. m. ἐμωμησάμην. a. 1. inf. m. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην, a. 1. sub. μωμηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, Th. μῶμος, *dedecus*.
Μωμεύμεν☉, *invidus*, præs. part. pass. Dor. pro μωμεύμεν☉. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, quod vide.
Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo*; idem cum μωμέομαι, & ab eod. th.
Μώμημα, ατ☉, τὸ, *dictum, quo reprehendimus seu irridemus; reprehensio; irrisio*: à 1. pers. perf. pass. verbi μωμέομαι.
Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. inf. m, μωμήσομαι, ῃ, ηται. a. 1. sub. m. verbi μωμέομαι.
Μωμητὴς, ȣ̃, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor*: &
Μωμητὸς, ȣ̃, *vituperabilis*: à 3. pers. perf. pass. v. μωμέομαι.
ΜΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia*. Item *MOMUS*, deus quidam, reliquorum deorum irrisor: & pro *homine cavillatore*. Hinc μωμέομαι seu μωμάομαι, *vitupero*.
ΜΩ͂Ν, *num, nunquid, an, utrum*. & sequente μὴ vel ȣ̓ *nonne, annon*?

Μῶν☉, α, ον, Dor. pro μόν☉, η, ον, *solus*.
Μώνυξ, υχ☉, per Sync. pro μονώνυξ, *solidas ungulas habens*: ex μόν☉, *solus*, & ὄνυξ, υχ☉, ὁ, *ungula*.
Μώνυχας, ejusd. acc. pl.
Μωραίνω, *infatuo, stultè ago*. f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. Att. ἐμώρηνα. p. μεμώραγκα. præs. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultus fio*. perf. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η. & in subj. μωρανθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. μωρανθείς.
Μωρανθεὶς, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. superioris verbi.
Μωρία, ας, ἡ, *stultitia*. Th. μωρὸς, *stultus*.
Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium*: à
Μωρολόγ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *stulta loquens*: ex μωρὸς & λόγ☉, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.
Μωρὸν, τὸ, substantivè, *stultitia*: à
ΜΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, vel μῶρ☉, Att. *stultus, fatuus*. q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns*. Hinc μωραίνω, *stultè ago*. μωρία, *stultitia*.
Μωρῶς, adv. *stultè*, à præced.
Μῶσα, ας, ᾶ, Dor. pro Μȣ̃σα, ης, ἡ, *Musa*.
Μωσῆς, ȣ̃, ὁ, & Μωσεὺς, έως, ὁ, dat. Μωσῇ & Μωσεῖ. accus. Μωσῆν. Nomen Prophetæ.
Μῶσθαι, per Syncop. pro μώεσθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν. à μάω, *quæro*.
Μῶυ, τὸ ὕδωρ, Hesych.
Μωϋσῆς, ȣ̃, & Μωϋσεὺς, έ☉, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moses*, nomen Prophetæ.

N.

NEst litera decima tertia, in numeris est quinquaginta.
Νααασὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *illustrans*.
ΝΑ'ΒΛΑ, αν, τὰ *NABLIA*, instrument. music.
Ναγγαὶ, οἱ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *illustrans*.
Νᾶες, Dor. & Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, ναὸς ἡ, *navis*.
Ναέτης seu ναιέτης, ȣ, ὁ, *incola*. Them. ναίω, *habito*.
Ναζαραῖ☉, ȣ, & Ναζαρηνὸς, ȣ̃. *NAZARENUS*; item Ναζωραῖ☉, ȣ, Actor. 25. 5.
Ναζαρὲθ vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *surculus*.
Ναζαραῖ☉, *NAZARÆUS*.
Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. *dedit*.
Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Deus dedit*.
ΝΑΙ', adv. *NÆ, profectò, imò, etiam*. ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per*, &c.

Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναίει, incolit. 3. sing. ind. præs. verbi ναίω, quod vide.
Ναίεσκε, habitabat, Poët. vel Ion. Epenth. pro ἔναιε, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναιετάεσκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε. verbi ναιετάω, idem quod ναίω, habito.
Ναιετάουσα, præs. part. f. g. ejusd. verbi & them. sic ναιετάουσ' pro ναιετάουσι, 3. pl. ind. præs. act.
Ναιετάω, idem quod ναίω, habito.
Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel ut alii. Dor. pro ναιετάουσι, ejusd. verbi.
Ναΐν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Syr. amœni, sc. agri.
Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, habitans, præs. part. à ναίω. ναίοισι, Dor. & Æol. pro ναίουσι, habitant, 3. pl. præs.
Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, habitabant. 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.
ΝΑΙ'ΡΟΝ, ου, τὸ, odoramentum quoddam, quod immiscent unguentis. an à ναίω, fluo?
ΝΑΙ'Ω, habito, incolo, fluo: ναιετάω, -ῶ, idem.
Νάκη, ης, ἡ, idem cum seq. th.
ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, pellis cum suo villo, vellus. q. à νάσσω, quia est aliquid ναστὸν, id est, dense compactum.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, latex. dat. pl. νάμασι· à νάω seu ναίω, fluo.
Νᾶν, Dor. pro ναῦν, navem.
Ν'ΑΝΝΗ, ης, ἡ, patris matrisve soror.
ΝΑΝΟ'Σ, ου, ὁ, NANUS, pumilio. q. à νὴ & ἄνω, sursum non crevit. hinc
Νανώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens: à præced.
Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, templum.
ΝΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, templum. q. à ναίω, habito. hinc πρόναος, ου, ὁ, templi vestibulum.
Ναοὺμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. verbum majestatis.
ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, saltus, clivus montis, locus cavernosus. q. ex νὴ & φάος, quod locus tenebricosus sit. Vel à νάω, fluo.
ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, sinapi, q. à νὴ & πάω, quod parum pascat.
ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, NARDUS, frutex.
Νάρη, stulta. ἡ, ἄφρων ᾗ μωρά.
Ναρθήκιον ου, τὸ, NARTHECIUM, liber medicamentarius, vas medicamentarium: à seq.
ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, arbor quædam, ferula, bacillus. dat. sing. νάρθηκι.
ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, odoramenti genus, q. à νάρδος, & καίω.
Ναρκάω, & έω, f. ήσω, torpeo, obtorpesco. à seq. th.
ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, torpedo, piscis genus. item torpor, veternus.
Νάρκημα, ατος, τὸ, &
Νάρκησις, εως, ἡ, torpor. à perf. pass. verbi ναρκάω, quod videas.
Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. NARCISSUS. & in f. g. pro flore, sumitur. à νάρκη, i. e. torpore, quem suo odore affert.
Ναρκόω, f. ώσω, torpore afficio. Th. νάρκη, torpor.
Ναρκώδης, εος, ὁ, ἡ, torpidus: ab eod. th.
Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio: &
Ναρκωτικὸς, οῦ, torpefaciendi vim habens: à perf. pass. verbi ναρκόω, quod vide.
ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, vasis genus.
ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, NARTA, planta odorata. an à νάρδος.
Νάσσατο, Ion. & νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, habito. a. 1. inf. m. νάσσασθαι. Th. ναίω, idem.
Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, habito.
Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, insulanus, insulæ incola. Th. νῆσος, ου, ἡ, insula.
Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, insula.
Νάσσα, Ion. & Poët. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω, pro ναίω, habito.
Νάσσατο, vide in νάσατο.
ΝΑ'ΣΣΩ. f. νάσω & νάξω, æquo, complano, premo.
Ναστὸς, οῦ, confertus, densus: à præced.
Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, navem frango. f. ήσω. p. νεναυάγηκα. a. 1. ἐναυάγησα.
Ναυαγήσασι, naufragis, dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω,
Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium: &
Ναυάγιον, ου, τὸ, idem. & fragmentum navis, tabulæ ex naufragio: quod &
Ναυαγὸς, οῦ, naufragus: ex ναῦς, navis & ἄγω, frango.
Ναυαρχεῖν, classi præesse: ex ναῦς, navis, & ἀρχὴ, imperium.
Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura classis: &
Ναύαρχος, ου, ὁ, NAVARCHUS: ex iisd. th.
Ναυάτης, ου, ὁ, NAVITA, vide in ναύτης, & seq.
Ναυβάτης, Ion. & Poët. pro quo & ναυάτης & ναύτης, nauta, vector. q. ex ναῦς & βαίνω, eo.
Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν. &
Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, naufragium, calamitas: &
Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον· &
Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, naufragus: ex ναῦς, navis, & ἄγω, frango.
Ναύκληρος, ου, ὁ, NAUCLERUS, navis dominus: ex ναῦς, navis, & κλῆρος, sors, hæreditas.
Ναυκράρων, gen. pl. à Ναυκραροι, Reipubl. prin-

principes & magistratus. q. d. οἱ τὴν ναῦν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηῒ ἄρχοντες.
Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, & ναυκράτωρ, idem. qui scil. *classe pollens maris imperium obtinet*: καὶ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.
Ναύλη, idem quod ναῦλα.
Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM*, *merces quæ* pro *navigatione persolvitur*. Th. ναῦς.
Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo*: à seq.
Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, *portuosus*, *naves continens*: ναῦς, *navis*, & λέχος, *lectus*, (quod à λέγω, *cubo*.) vel λόχος, *insidiæ*.
Ναυμαχέω, *navale prælium committo*: &
Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium*: &
Ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, *navali prælio aptus*: ex ναῦς, & μάχομαι, *pugno*.
Ναῦν, *navem*, acc. sing. & Poët. νηῦν, νῆα vel νέα, à ναῦς, *navis*.
Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS*, urbis nomen.
Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præs. part. pass. à seq.
Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor*: &
Ναυπηγήσιμος, ου, *fabricandis navibus aptus*: &
Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio*: item
Ναυπηγικὸς, οῦ, *ad navium fabricationem pertinens*: &
Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus ubi naves compinguntur*: a seq.
Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, *navium fabricator*: ex ναῦς, *navis*, & πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*, præt. m. πέπηγα.
ΝΑΥ͂Σ, ναὸς, ἡ, *NAVIS* Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, *fluo*. hinc ναύτης, *nauta*. ναυτικὸς, *nauticus*. ναυτίλος, idem. ναυτιλία, *navigatio*. ναυτία, ας, ἡ, *nausea*. ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, *nauseam faciens*, *fastidiosus*. ναῦλον, *naulum*.
Ναυσίθοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *qui navi currit*: ex ναῦς, & θέω, *curro*.
Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus*: ex νόος, *mens*, & ναῦς, *navis*.
Ναυσίστονοι ὕβρεις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum & luctum adfert*: à ναῦς, *navis*, & στόνος, *gemitus*. Th. στενὸς, *arctus*.
Ναυσιφόρητος, ου, ὁ, Pind. *qui navibus vehitur*: ex ναῦς & φέρω, *fero*.
Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon
Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium statio*, *navale*; *navales copiæ*: à ναῦς, *navis*, & σταθμὸς, *statio*, quod ab ἵστημι, *statuo*.
Ναυστολεῖν, *navem mittere*, *ducere*, *ferre*. q. τὸ ναῦ στέλλειν, à στέλλω, *mitto*.
Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA*; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*.
Ναυτία, & Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA*. ναυτίασις, & ναυσίασις, εως ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, & ναυσιάω, & -όω, *NAUSEO*: à præced.
Ναυτικὸς, οῦ, *NAUTICUS*; *rei nauticæ peritus*: τὸ ναυτικὸν, *res nautica*; *classis*. Th. ναῦς, *navis*.
Ναυτιλία, ας, & Ion. ης, ἡ, *navigatio*: ab eod. them.
Ναυτίλλεσθαι, Ion. & Poët. pro πλεῖν, *navigare*.
Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, οῦ, ὁ, *nauticus*, vel *nauta*. item *NAUTILUS*, piscis. Th. ναῦς.
ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA*, *oleum Medeæ*, *bitumen*.
Νάω, pro ναίω, *habito*. a. 1. ἔνασα, & Poët. ἔνασσα. a. 1. pass. ἐνάσθην a. 1. m. ἐνασσάμην, Poët. Est & νάω, *fluo*.
Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.
Νὴ, in compositione negat. *NE* brevis Lat.
Νέα, & νῆα, Ion. Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*. est etiam
Νέα, f. g. à νέος, quod vide.
Νεάζει, *juvenis est*, 3. sing. ind. præs. à
Νεάζω, f. άσω, *juvenesco*. Th. νέος, *novus*, *juvenis*.
Νεάν, ᾶνος, ὁ, item
Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens*, *audax*, *validus*. Th. νέος, *novus*, *juvenis*.
Νεανικὸς, οῦ. *juvenilis*; *strenuus*, *audax*; *vehemens*. comparat. νεανικώτερος, superl. -ώτατος & inde
Νεανικῶς, adv. *juveniliter*; *strenuè*; *lautè*: Th. νέος, *juvenis*.
Νεανισκεύω, *juvenesco*: à νεάνισκος. Th. νέος, *juvenis*.
Νεᾶνις seu νεάνις, ιδος, ἡ, *juvencula*: &
Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis*, *adolescentulus*: ab eod. th.
Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. *nova urbs*.
Νεαρὸς, οῦ, *juvenis*, *juvenilis*. Them. νέος, *novus*.
Νέας, *naves*, pro νῆας, accus. plur. Ion. à ναῦς.
Νέαται, *habitantur*, *structa sunt*, detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νέω, *struo*. vel à νέω, Ion. pro νάω, vel ναίω, *habito*.
Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.
Νέβελ, *uter*, *amphora*. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. 1. 24.
ΝΕΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hinnulus*, *pullus cervi*. νεβρὸς, Dor. pro νεβροῦ. & νεβρεὸς pro νεβρεῖος.
Νεβρὶς, ίδος, ἡ, *NEBRIS*, *hinnuli aut cervi pellis*: & inde
Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à præced. th.
Νεέλασσα, *exultat*, *læta est*. vox Hebr. Job 39. 13.

Νεεμάν,

Νειμὰν, nomen viri, ἄκλιτον. Syriac. *amœnus.*

Νέεσθαι, *redire*, præf. inf. à νέομαι, vel νέω, *eo, redeo.*

Νέηαι, Ion. pro νέῃ, *eas*, 2. fing. præf. fub. verbi νέομαι, vel νέω, *eo, redeo.*

Νεήκεσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ, ἡ, *recenter acutus* : a νέος, *novus*, & ἀκὴ, *cuspis.*

Νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, *qui nuper advenit* ; à νέος, *novus*, & ἐλεύθω, feu ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis* : &

Νεῆνις, Ion. pro Νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula.* Th. νέος, *novus.*

Νεῖ, *net*, 3. fing. ind. præf. à νέω, *neo* : f. νήσω.

Νειαίρη, ης, ἡ, *pars extrema ventris, venter inferior* : à

Νειαρὸς, vel νεαρὸς, *novus, ultimus.* Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus, ultimus*, per Sync. pro νεώτατος, fuperl. à νέος, pro νέος, *novus, recens.*

Νείκεα, ut & νείκε', acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa.*

Νεικεῖ, *contendit*, 3. fing.præf. ind. νεικέω, Th. νεῖκος.

Νεικείεσκεν, Ion. Paragoge pro ἐνείκει, 3. fing. imperf. act. verbi νεικείω, Poët. pro νεικέω, *rixor.* Th. νεῖκος.

Νεικείῃ, & Ion. Paragoge νεικείῃσι, *vincat, probris affecerit*, 3. fing. fub. præf. act. ejufd. verbi & th.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator, convitiator* : à 3. perf. perf pafſ. feq.

Νεικέω, & Poët. νεικείω, *rixor, objurgo* : f. ήσω & έσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν & νείκεσεν, Ion. pro ἐνείκησεν, 3. fing. a. 1. ind. act. ejufd. verbi.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa, jurgium, contentio* ; *bellum* : qu. à νὴ & εἴκειν. Hinc νεικέω, & -είω, *rixor, objurgo.* φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ. *contentiosus.* φιλονεικία. ας, ἡ, *rixa, contentio.* φιλονεικέω, *rixor, contendo.*

Νεῖλος, ου, ὁ, *NILVS*, Ægypti fluvius.

Νείμας, αντος, *qui tribuit*, a. 1. part. act. νείματο, 3. fing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo* : a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν, vel νεῖμε, *tribuit*, 3. fing. a.1.Ion. pro ἔνειμεν, verbi νέμω.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv.*ex imo* : &

Νειόθι, adv. per Sync.pro νειατόθι, *in imo fundo* : à νεῖος, *novellus.* Them. νέος, *novus.*

Νειὸν, ου, τὸ, Ion. pro νέον, ου, τὸ, *novale* ; item adv. pro *nuper.* Th. νέος.

Νειὸς, ου ὁ, & νειὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro νέος (fub. ἀγρὸς) & νεὸς, *ager renovatus* : &

Νεῖος, ου, Ion. pro νέος, *recens, novellus.* fuperl. νειότατος, *novissimus, infimus.* Th. νέος, *novus.*

Νείσεαι, Ion. pro νείσῃ, 2. fing. præf. fub. νείσεο, Ion. pro νεῖσου, præf. imperat. à

Νείσομαι, *eo, navigo.* Th. νέω, *eo.*

Νείσονται, 3. pl. præf. ind. præced. verbi

Νεῖται, *redit*, 3. fing. præf. verbi νέομαι, Th. νέω, *eo, redeo.*

Νειχθεὶς, *reversus*, a. 1. part. pafſ. à νείσομαι, *redeo.* Th. νέω. Verum vix verifimile inde derivari poſſe, & potius ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. Vide Scoti Grammat. Gr.

Νεκάδεσσιν, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, ἀδος, ἡ, *cadaverum acervus.* Th. νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκρικὸς, οῦ, *mortualis, funebris* : à νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA*, barbarè *nigromantia*, quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus Black Art : à νεκρὸς, *mortuus*, & μάντις, *vates.*

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis* : ab iifd. th.

ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mortuus, cadaver ipsum* : inde νεκρόω, *eneco.* νέκυς, υος, ὁ, *mortuus, defunctus* : unde Lat. *NEX, NECO.*

Νεκρόω, *mortifico, interimo* : f. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα, a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. pafſ. νενέκρωμαι. perf. part. pafſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός.

Νεκρωθεὶς, έντος, *neci datus*, a.1.part.pafſ. ab ἐνεκρώθην, a. 1, pafſ. verbi νεκρόω, quod vide.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *mortificatio* : à 2. perf. perf. pafſ. verbi νεκρόω, quod à νεκρὸς, *mortuus.*

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum.*

Νεκτάρεος, ου, ὁ, ἡ, *NECTAREVS, nectaris suavitatem referens* : à præced. th.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam.*

Νέκυες, *defuncti, manes.* νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, idem cum νεκρομαντεία &

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, &

Νεκυομαντήιον, ου, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον. *oraculum, in quo mortui de re aliquâ consuluntur* : à νέκυς & μάντις, *vates.*

Νέκυς, υος, *defunctus* : gen. pl. νεκύων. Th. νεκρός.

Νεμεὰς, ἀδος. ἡ, Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA.*

Νέμει, *tribuit*, 3. fing. præf. νέμειν, præf. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεαῖος, ου, *NEMEÆVS* : à Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμέη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis :

regionis: νέμος, εο̃ς, τὸ, *nemus*. Th. νέμω, *pasco*.

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemeæum ornamentum*.

Νεμεσσᾶσαι, Dor. pro νεμεσῆσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω, quod vide.

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, *indignor*; *irascor*; *invideo*: f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην. hinc νέμεσις, ἡ, *indignatio*, *cum quâdam invidiâ*.

Νεμεσητικὸς, *ad indignationem propensus*: &

Νεμεσητὸς, ȣ̃, *reprehensibilis*, Poët. νεμεσσητός· à νεμεσάω, *irascor*.

Νέμεσθαι, præs inf. pass. à νέμω, *pasco*.

Νεμεσίζῃ, *vitio vertes*, 3. sing. præs. sub. pass. à

Νεμεσίζω, vel -ομαι, *indignor*, *revereor*, Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, *reprehensio*; *ultio*; item *NEMESIS*, nomen Deæ, insolentiam hominum reprimentis. Th. νεμεσάω.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*, 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehendendus*, *a*, *um*. Them. νεμεσάω, *indignor*.

Νεμηθεὶς, *tributus*, a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ. perf. pass. νενέμημαι. a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι. Th. νέμω, *possideo*, *tribuo*: f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νέμος, εο̃ς, τὸ, *NEMUS*, *locus arboribus densus*: à νέμω, *pasco*.

ΝΕ'ΜΩ, *tribuo*, *distribuo*; *colo*, *habito*. *pasco*; *rego*; *guberno*: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα. Hinc νομὴ, *distributio*; *pastus*. κληρονόμος, *hæres*. κληρονομέω, *hæreditatem adeo*. νέμος, εο̃ς, τὸ, *nemus*. νομεύω, *pasco*. νομεὺς, *pastor*. νομαῖος, *in pascuis degens*. νομὰς, άδος, ὁ, idem. οἰκονόμος, ȣ, ὁ, *rei familiaris dispensator*. οἰκονομία, *dispensatio rei familiaris*. οἰκονομέω, ῶ, *rem familiarem administro*.

Νέασαι, Dor. pro νένησαι, perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio*: q. à νέω.

Νενέαται, Ion. pro νένηνται, *collecti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω, vel νάω, *struo*, *habito*: f. ήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα. *distribui*, perf. act. verbi νέμω, f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νένηκα, *nevi*, perf. act. verbi νήθω, *neo*: f. νήσω. perf. pass. νένημαι, & νένησμαι. perf. part. pass. νενημένος, & νενησμένος. Them. νέω, *neo*.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, ȣ, *cæcus*, *attonitus*, *vecors*: qu. à νέννος.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, perf. pass. νενικημένος, perf. part. pass. verbi νικάω, *vinco*: f. ήσω. p. νενίκηκα.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *patruus*, *avunculus*.

Νεννὸς, ἡ, ὸν, *stolidus*: qu. à νὴ & νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. &

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto*, *moribus instituo*: hoc à νόμος, *lex*. Th. νέμω.

Νενοσσευμένα, legend. νενεοσσευμένα, perf. part. pass. à νεοσσεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est*, 3. sing. perf. pass. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νένοφα, perf. m. verbi νέφω.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα. Et νένωται, pro νενόηται, 1. pl. & 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, ȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ, ἡ, *nuper irrigatus*: ex νέος, *novus*, & ἄρδω, *irrigo*: f. σω.

Νεόγαμος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui recens uxorem duxit*; vel *recens nupta*. Them. γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογνὴς, έος, ὁ, ἡ, item

Νεογιλὴς, έος, ὁ, ἡ, &

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, *recens natus*: qu. νεογνός. Ex νέος & γείνομαι, *nascor*.

Νεόγραπτος, *nuper pictus*: à γράφω, *scribo*.

Νεόγυιος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui juvenilia membra habet*, *juvenis*: ex νέος, *juvenis*, & γυῖον, ȣ, τὸ, *membrum*,

Νεόδματος, ω, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητος, ȣ, ὁ, ἡ, *recens structus*; item *nuper domitus*, *recens nupta*; i. e. νεοδάμαστος. Ex νέος, *novus*, & δέμω, *struo*: f. μῶ. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται· item à δαμάω, *domo*.

Νεόδρεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, *recens decerptus*. Th. νέος, *novus*, & δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοθαλὴς, & νεοθηλὴς, έος, ὁ, ἡ, *nuper virens & pullulans*; item *recens*: ex νέος & θάλλω, *floreo*.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέος, *juvenis*.

Νέοικος, ȣ, ὁ, ἡ, *recens conditus & habitatus*: ex νέος, & οἶκος, ȣ, ὁ, *domus*.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, *recentem dolorem habens*: dat. sing. νεοκηδέϊ. Ex νέος, *novus*, & κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστος, ȣ, ὁ, ἡ, *recens contextus*: ex νέος, *novus*, & κλώθω, *neo*.

Νεόκτιστος, ȣ, *recens conditus*. νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ· ex νέος, & κτίζω, *condo*, *creo*.

Νεόκτονος, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. *recens interfectus*: ex

ex νέ☉, *novus*, & κλείνω, *interficio* : p. m. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cœtus*, idem cum νεότης. Th. νέ☉, *juvenis*.

Νέομαι, *neo, nato, vado*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, & contractè νεμηνία, ας, ἡ, *nova luna*; vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis, calendæ* : à νέ☉, *novus*, & μήνη, *luna*; item à μήν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωστί, Att. idem. Th. νέ☉, *novus*.

Νεόπηκτος, ου, ὁ, ἡ, *nuper pressus* : ex νέ☉, *novus*, & πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλυτος, & νεόπλυντος, ου, ὁ, ἡ, *recens lotus* : ex νέ☉, *novus*, & πλυνω, *lavo*.

ΝΕ'ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS*; *juvenis* : q. à νυῦ, *nunc* : compar. νεώτερος, α, ον, *junior* : pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ, minores natu*. Hinc νεόω, *novo*. νεωτερίζω, *res novas molior*. νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis* : & Angl. **new**.

Νεοσίγαλ☉, ω, ὁ, Dor. pro νεοσίγηλ☉, ὁ, *modus propter rei novitatem & excellentiam admirandus* : adeo ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεν, appellaret. Ex νέ☉, *novus*, & σιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτος, ου, *nuper tersus*, vel *politus* : ex νέ☉ & σμάω, vel σμήχω, *abstergo, purgo*.

Νεοσσεύω, & Att. νεοττεύω, *nidifico*. Them. νεοσσός, οῦ, ὁ, *pullus*.

Νεοσσιά, ᾶς, ἡ, *nidus avium* : gen. pl. Ion. νεοσσιέων. Th. νεοσσός.

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, & Att. νεοττός, οῦ, ὁ, *pullus*; *avicula*; *vitellus* : dat. pl. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσία, ας, ἡ, *nidus*.

Νεοσσῶς, Dor. pro νεοσσοῦς.

Νεότας, ατος, ἁ, Dor. pro νεότης, quod vide.

Νεοτευχὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *nuper factus* : ex νέ☉ & τεύχω, *fabricor*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus* : acc. sing. νεότητ', pro νεότητα. Th. νέ☉, *juvenis*.

Νεοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, *juvenilis* : ab eodem them.

Νεότμητος, Dor. pro νεότμητος, ου, *recens sectus* : ex νέος & τέμνω, *seco* : perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτριβὲς, έος, τὸ, *recens extritum* : ex νέος & τρίβω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία. Vide in νεοσσός.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, *pullos gigno* : f. ήσομαι. Hinc a. 1. part. m. νεοττοποιησάμενος, ου. Ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, *pullus*, & ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, Atticè pro νεοσσός, quod vide.

Νεουρέω, *secundo vento utor* : à ναῦς & οὖρος, *ventus secundus*.

Νεούτατος, ου, *recens vulneratus* : ex νέος, *novus*, & οὐτάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφυος, *nuper consitus*, seu *plantatus*. q. d. νεὸν φυτὸν, *nova planta*. per Metaph. pro *novitio*.

Νεοχμὸς, οῦ, *novus*, *qui integris est viribus* : & hinc

Νεοχμόω, *res novas molior*. Them. νέος, *novus*.

Νεόω, -ῶ, f. ώσω, *novo, innovo*. Th. νέος, *novus*.

Νέπους, οδος, ὁ, ἡ, *pedibus carens*. *piscis*. *NEPOS* : à νὲ & ποδε, *pes*.

Νέρθε & νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra* : adv. & hinc

Νέρτερος, *inferior*, pro ἐνέρτερος· ab ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

Νέσορα, acc. sing. à Νέστωρ.

Νεστορίδης, ου, ὁ, *NESTORIDES*, patrony. à

Νέστωρ, ορος, ὁ, *NESTOR*, nomen prop.

Νεῦμα, ατος, τὸ, *nutus, gressus*. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, *innuo*, vel à νέω, νεύσω, *nato*.

Νεῦμαι, Dor. vel Ion. pro νέομαι, -οῦμαι, pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus* : à νέω, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutabunt*, *vergent*, 3. plur. opt. præs. verbi νεύω, *innuo*. præs. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, & Ion. ῆς, *nervus arcûs*. Th. νεῦρον, ου, τὸ, *nervus*.

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro νευρὰ, ᾶς, ἡ, *nervus*.

Νευρῆς, gen. Ion. à νευρά, quod vide.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum seq.

ΝΕΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *NERVUS*, *robur*. νευρὰ, ᾶς, ἡ, idem.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, *simulachra quæ nervis occultis trahuntur* : ex νεῦρον, *nervus*, & σπάω, *traho*.

Νεῦσ' & νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo*. f. σω. p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus*. a. 2. perf. perf. pass. v. νεύω.

Νευστάζω, f. άσω, *nuto*, *caput concutio*. Th. νεύω, *innuo*.

Νευστικὸς, οῦ, idem cum seq.

Νευστὸς, οῦ, *natatilis*. Th. νέω, f. νεύσω, *no*.

ΝΕΥ'Ω, *NUO*, *innuo*, *annuo*; *promitto*, *vergo*. f. σω. p. κα. Hinc νεῦμα, *nutus*. νεῦσις, idem. ἀπονεύω, *abnuo*.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφ☉, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, *NEBULA*, *nubes*. Th. νέφος.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, *nubicogus*, Jovis Epith. voc. ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφος, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*.

Νεφέλιον, ου, τὸ, *nubecula*, dimin. à νεφέλη, Th. νέφος.

Νεφέλησιν, dat. pl. Ion. à νεφέλη, *nubes*.

Νεφθαλείμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Heb. *lucta*.

ΝΕ'ΦΟΣ,

ΝΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *NUBES, nebula.* per Metaph. *magna multitudo.* νεφέλη, ης, ἡ, idem.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus, seu affectus renum:* idem.

ΝΕΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ren.* q. à νέω, *fluo,* & φέρω. renes enim deferunt humores quosdam.

ΝΕ'Ω, f. νήσω & νεύσω, *NO, nato;* item *eo, redeo. neo.* hinc νήχω, *nato,* νῆξις, εως, ἡ, *nutatio.*

Νεωκόρος, ου, ὁ, *ædituus.* Ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, *templum,* & κορέω, *scopis purgo.*

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*, 1. pl. sub. pass. νέομαι, seu νέω, *redeo.*

Νεωμένη, *iterata,* scil. γῆ, præs. part. f. g. à νεάω, *renovo.* Th. νέος, *novus.*

Νέως, adv. *nuper.* Th. νέος, *novus.*

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.* hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia,* q. d. *navium ædes:* ex ναῦς, *navis,* in gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, & οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Νεωστὶ, adv. *nuper.* Th. νέος, *novus.*

Νεωτερίζεσθαι, *renovari, instaurari, refici,* præs. inf. à νεωτερίζω. Th. νέος, *novus.*

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis.* Them. νέος, *novus.*

Νεώτερος, ου, *junior, minor natu.* superlat. νεώτατος. Th. νέος, *juvenis.*

ΝΗ', *per*, adv. affirmantis & jurandi cum acc. νὴ Δία, *per Jovem.* in compos. privativa est particula; interdum intensiva.

Νῆ' pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem.* à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηός. dat. pl. νήεσι.

Νήαιθος, ου, ὁ, *NEÆTHUS*, nomen fluvii.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *novus, nuper factus.* q. à νέον, *nuper,* & γάω, *fio.*

Νήγρετος, ου, *ex quo quis excitari nequit:* ex νὴ & ἐγείρω, *excito.*

Νηδύια, τὰ, *intestina:* à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter.*

Νήδυμος, ου, *suavis,* per Pleonasm. littera ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *suavis.*

Νηδυόφιν, Poët. adv. *ex utero.* Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter.*

ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ἡ, *venter, uterus.* hinc νηδύια, *intestina.*

Νήεσσ' pro νήεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à ναῦς, & Ion. νηῦς, *navis.*

Νηέω, *congrego, accumulo,* f. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imperat. m. Th. νέω, *glomero, neo.* f. νήσω. a. 1. part. νήσας, & Pleonasmo litt. η, νηήσας.

Νηήσας, *onerans,* a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 2. inf. m. νηησάσθω, a. 1. imperat. m. Sic νήησαν, pro ἐνήησαν, a. 1. Ion. superioris verbi νηέω.

Νήθω, *neo, filum è colu duco.* f. νήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένησμαι. Them. νέω, *neo, glomero.*

Νηΐ, dat. sing. à ναῦς, *navis,* Ion. νηῦς, νηός.

Νήϊα, *navalia,* τὰ, à

Νήϊος, ου, *navalis.* Them. ναῦς, Ion. νηῦς, *navis.*

Νῆϊς, ιδος, ὁ, ἡ, *inscius, rudis, timidus:* à νὴ priv. & εἴδω, *scio.*

Νήκεστον, *insanabiliter,* adv. ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, *sano.*

Νηκουστέω pro ἀνηκουστέω, *non audio:* ex νὴ & ἀκούω, *audio.*

Νηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, *sævus:* ex νὴ & ἀλέγω, *curo.*

Νηλεὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεὲς, *crudelis, e, sævus, immisericors, firmus.* Dicitur & νηλειὴς, & νηλὴς, έος, dat. sing. νηλεῖ· ex νὴ priv. & ἐλεέω, *misereo.* Alii ab ἵλαος, *propitius.*

Νηλέϊ, *immiti,* dat. sing. à νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, *immitis,* vel per Sync. pro νηλεέϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποινος, ου, ὁ, ἡ, *immitis, crudeli supplicio puniens:* à νηλεὴς, *immitis,* & ποίνη, ης, ἡ, *pœna.*

Νήλεστος, ου, ὁ, ἡ, pro νήλευστος, *invisibilis:* ex νὴ & λεύσσω, *video.*

Νηλήϊος, possessivum à Νηλεύς. vide Πηληΐδης.

Νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, *discalceatus:* ex νὲ & ἦλιψ, *calceus.*

Νηλιτὴς, έος, ὁ, ἡ, *peccati expers:* à νὲ & ἀλιτέω, *pecco.*

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum.* in pl. νήματ', pro νήματα. Th. νέω, *neo.*

Νημερτὴς, έος, ὁ, ἡ, *verus*: ex νὴ & ἁμαρτάνω, *pecco.* f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Est &

Νεμερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum:* à νηνέμος, *ventos non habens:* quod à νὴ & ἄνεμος, *ventus.*

Νηνεμίης, gen. Ion. à præced.

Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio.* Them. νέω, vel νήχω, *nato.*

Νήξομαι, *navigabo,* f. 1. m. verbi νήχομαι. Th. νέω, *no.* f. νήσω & νεύσω.

Νηοῖς, *templis,* Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.* Sic νηὸν, pro ναόν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, *ædituus, qui circa templum versatur:* à νηὸς, Ion. pro ναὸς, *templum,* & πολέω, *versor.*

Νηὸς, *navis,* gen. Ion. pro ναὸς, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσί. &

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum.*

Νηπεδανὸς, οῦ, *firmus:* à νὴ & ἠπεδανὸς, *debilis, infirmus.* q. ἀπεδανός. ex α, priv. & πέδον, ου, τὸ, *solum, terra.*

Νηπιέα, ας, ἡ, *infantia, stultitia:* &

Νηπιάζω, *infantiliter ago, infans sum.* f. άσω. p. νενηπίακα. a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans.*

Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero, instar vagientis doleo:* ex νήπιος, *infans,* & ἀχεύω, *doleo.* Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor.*

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, ου, *infans.*
Νήπιε, voc. sing. à νήπιος.
Νηπιέη, ης, ἡ. *infantia*, dat. sing. νηπιέῃ, Th. νήπιος, *infans.*
Νήπιον, ου, τὸ, *infans*, *infantia* : à seq.
ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, *infans.* per Metaph. *imprudens*, *stultus*, qu. ex νη, priv. & ἔπος, *verbum.*
Νήπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, *incomptus*, *inornatus*: ex νη, & πλέκω, *plico.*
Νήποινος, ου, ὁ, ἡ, *impunitus.* interdum ἀμοιβός. ἀτιμώρητος· Ex νη, στερητικὴ particulâ. & ποινὴ, *pœna.*
Νηπύτιος, ου, *stultus*, *infans*. Th. νήπιος, *infans.*
Νηρεὺς, έως & ῆος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humilis.*
Νηρὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *lucerna.*
Νήριθμος, ου, *innumerabilis* : ex νη & ἀριθμὸς, οῦ. ὁ, *numerus.*
ΝΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fruticis species*, circa amnes nascens. q. à νηρὸς, *humidus.*
Νηρίτης, ὁ, *NERITA*, *concha quædam natatilis* : à νέω, *no.* Vide Ἀνηρίτης.
Νήριτος vel νήριστος, ου, *de quo non contentio*: ex νη & ἐρίζω, *contendo.* Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*
ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus*, *cavus.* q. à νέω, *no.* Est & νηρὸς pro νεαρὸς, *recens* : à νέος, *novus.*
Νῆσαι, *cumulare*, a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νήθω, seu νέω, *glomero*, *neo.*
Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris : à νῆσος, *insula.*
Νησίον, ου, τὸ, *parva insula.* Th. νῆσος.
ΝΗ͂ΣΟΣ, ου, ἡ, *insula*, dat. pl. νήσοισι. q. à νέω, *no.*
ΝΗ͂ΣΣΑ seu νῆττα, ης, ἡ, *ANAS*. q. à νέω. *natare* amat.
Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium*, *inedia* : à νῆστις, *jejunus.*
Νηστεύω, *jejuno.* f. εύσω. p. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος. Th. νῆστις.
ΝΗ͂ΣΤΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, *jejunus.* q. ex νη, priv. & ἐσθίω, *edo.*
Νησώ, ἡ, nomen mulieris.
Νήτην, adv. *frustrà*, *inutiliter.* q. à
Νῆτος, *ultimus*, contract. à νέατος, ου, *novissimus.* Th. νέος, *novus.*
Νητρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *verus*, *certus* : ex νη, *valdè*, & ἀτρεκὴς, *verus.*
Νηυῒ, acc. Ion. pro ναῦν, *navem* : à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.*
Νηυσὶ, dat. pl. Ion. à ναῦς, *navis*, Ion. νηῦς,
Νήϋτμος, ου, ὁ, ἡ, *animæ expers* : ex νη priv. & ἀϋτμὴ, *spiritus.*
Νηφάλιος & νηφάλαιος, ου, ὁ, ἡ, *sobrius*. Th. νήφω.
Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. à
ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum*, *vigilo*. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον, άτω, & in pl. νήψατε. q. ex νη & πίω, *non bibo.* Hinc νηφαίνω, *sobrius sum.* νηφάλιος, *sobrius.* νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas.*
Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχομαι. seu νήχω. Th. νέω, *nato.*
Νῆχον, *natabant*, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato.* νηχόμενος, præs. part. m. Th. νέω, *nato.*
Νήχυτος, ου, ὁ, ἡ, *latè fluens*, *effusus* : à νη & χύω seu χέω, *fundo.*
Νήχω, *nato*, f. νήξω· idem cum νέω.
Νήω, *accumulo.* Th. νέω, idem.
Νηῶς, Dor. ex Ion. νηοὺς, pro ναοὺς, acc. pl. à ναὸς, *templum.*
Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger.*
ΝΙ'ΓΛΑΡΟΣ, *musici modulaminis genus*; *musicus.*
Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, propriè de manibus.
Νικᾷ, 3. sing. præs. sed.
Νίκα, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco.*
Νικᾶν, præs. inf. ab eod.
Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ.*
Νικαξῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro νικασῶ, & hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco.*
Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. &
Νικάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit*, *victor.* Sic &
Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco.*
Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusdem.
Νικάτω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. à νικάω, quod vide.
Νικαφορία, ας, ἁ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, *victoriæ reportatio* vel *adeptio.* Sic
Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ, ἡ, *victor.* Ex νικάω, *vinco*, unde νίκη, *victoria*, & φέρω, *fero.*
ΝΙΚΑ'Ω, *VINCO*, *supero.* qu. ex νη & εἴκω, *cedo.* f. νικήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νικῆσαι.
Νίκη, ης, ἡ, *victoria* : à νικάω.
Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*, 3. sing. præs. act. verbi νικάω.
Νικηθεὶς, έντος, *victus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.
Νίκημι, pro νικάω, *vinco.*
Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. mas. & f. g. à νικάω.
Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium*, *palma* ; &
Νικητὴς, οῦ, ὁ, *victor* : &
Νικητικὸς, οῦ, *vincendi peritus* ; *cui sæpe contingit vincere* ; *qui magni est ad victoriam momenti.* Th. νικάω, *vinco.*
Νικόδημος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *populi domitor.*

Νικόκλης, ου, ὁ, nomen prop.
Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai, à
Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi*, *victor*.
Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. *civitas victrix*.
Νῖκος, εος, τὸ, *victoria*; *æternitas*. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.
Νικῷεν, Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.
Νὶν, Poët. & Dor. *ipsum*, *am*, *um*, pro ἓ vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν sumunt pro αὐτοῖς.
Νινευὶ, ἡ, *Nineve*, nomen urbis ἄκλιτον. Heb. *amæna habitatio*.
Νινευΐτης, ου, ὁ, & in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninivitæ*. à præced.
Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nomen mul.
Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis malluvium*: à
ΝΙ'ΠΤΩ, *lavo*, propriè de manibus. f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ. præs. m. νίπτομαι. *abluo*. f. 1. m. νίψομαι. a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω. a. 1. sub. m. νίψωμαι. ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι· a. 1. part. m. νιψάμενος. Hinc χερνίπτω, *manus lavo*.
Νίσσομαι vel νείσσομαι, *eo*, *vado*. Them. νέω, *eo*.
Νισσομένης, gen. sing. part. præs. f. g. à præced.
Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίσσομαι, quod vide.
ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM*, sali simile.
Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, accus. sing. &
Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφᾶσι, à
Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix*, *acervatim & cum vehementi impetu decidens*. Th. νίφω, *ningo*.
Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod præced.
Νιφόεις, εντος, *nivosus*: à
ΝΙ'ΦΩ, & νείφω, *NINGO*, *madefacio*. hinc νιφὰς, άδος, ἡ, *nix acervatim decidens*: νιφετὸς, οῦ, ἡ, idem.
Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*. f. ψω.
Νιψάμενος, ου, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.
Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.
Νοέῃ, νοῇ, *sapit*, 3. sing. præs. sub. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.
Νόει, *cogita*, præs. imperat. act. à νοέω.
Νόεις, præs. part. pro νοεὶς, Æol. retracto accentu à νόημι pro νοέω, *cogito*.
Νοέοντι, Dor. pro νοέουσι, *cogitant*. vide νοέω.
Νοεῦσ' pro νοεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.
Νοεύσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*. præs. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, οῦσα, Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act. à
Νοέω, *cogito*, *intelligo*: præs. imperat. νόει, νόει, νοείτω, νοείτω. f. νοήσω. p. νενόηκα. a. 1. ἐνόησα. a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νοῆσαι. perf. pass. νενόημαι. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.
Νόημ', pro νόημα, ατος, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*: à νοέω. Th. νόος.
Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, *mentis compos*, *prudens*: Poët. item nomen propr. acc. sing. Νοήμονα.
Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.
Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. &
Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω, quod vide.
Νοητικὸς, οῦ, *intelligendi facultate* seu *vi præditus*: à νοέω, *intelligo*. Them. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS*, *spurius*, *non legitimus*: inde νοθεύω, *adultero*, *corrumpo*. νοθεία, ας, ἡ, *spuritas*.
Νομαδικὸς, οῦ, *pascuis vivens*, *pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.
Νόμαιον. ου, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos*, *ritus*.
Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, quod à νέμω, *regno*, *administro*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.
Νομέες, έες, οἱ, pro *navium costis*: Herodot.
Νομέεσθαι, pro νέμεσθαι, *dilaniare*.
Νομεὺς, έως, ὁ, *pastor*, *dator*, *tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα, *pasco*, *tribuo*.
Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, *pascam*, f. 1. ind. act. verbi νομεύω, *pasco*. Th. νέμω, idem.
Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*; *distributio*, *possessio*: à νέμω, *pasco*, *tribuo*.
Νομίζω, *lege sancio*; item *existimo*: imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, αντος. imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar*, *solebam*: à νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*.
Νομικὸς, οῦ, *legis interpres*, *jureconsultus*, *legalis*: &
Νόμιμος, ου, ὁ, ἡ, *legitimus*: à νόμος, *lex*.
Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.
Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. vide νομίζω.
Νομίσαι, a. 1. inf. act. &
Νομίσας, αντος, a. 1. part. &
Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.
Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA*, *nummus legitimus*, cujus valor νενόμισται, hoc est, *lege sancitus est*. Th. νόμος, *lex*.

Νομιῶ, *existimabo*, f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω, *puto*. Th. νόμος, *lex*.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, professor juris* : à διδάσκω, *doceo*, & νόμος, *lex*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio*; *legislatio* : &

Νομοθέσμως, adv. *legitimè* : ex νόμος & τίθημι, *pono*.

Νομοθετέω, *legem fero, sancio, instruo* : f. ήσω. p. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. pass. νενομοθέτημαι, *sancitus fui* : plusq. p. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το, & Att. abjecto ε, νενομοθετήμην, *leges acceperam* : ex νόμος & τίθημι, *pono*.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator* : ex iisd.

Νομοθετήσαια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique *vimet, consuetudo*; *cantilena*. Hinc νομικὸς, *legalis*. νομίζω, *lege sancio*; *existimo*. ἄνομος, *exlex*. ἀνόμως, *iniquè*. αὐτονόμος, *qui suis legibus vivit*. παράνομος, ου, ὁ, ἡ, *contra leges faciens* : at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*; *regio, præfectura, provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *legum custos* : in pl. νομοφύλακες, *legum custodes* seu *præsides* : à νόμος, *lex*, & φύλαξ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*.

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia* : gen. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν, voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοός. dat. νοΐ. Hinc νοέω, *cogito*. νόημα, ατος, τὸ, *cogitatum, cogitatio*. νόησις, εως, ἡ, *cogitatio, intelligentia*. νοητὸς, οῦ, *intelligibilis*. ἀγνοέω, *ignoro*. ἀγνοία, ας, ἡ, *ignorantia*. ἀγχίνοος, ου, ὁ, ἡ, *ingeniosus, perspicax*. ἀγχίνοια, ας, ἡ, *solertia, sagacitas*. ἄνοος, ου, gen. όου, οῦ, ὁ, ἡ, *amens*. ἄνοια, ας, ἡ, *amentia*. ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, *qui intelligi non potest*. ἀνοήτως, *stultè, insipienter*. διάνοια, ας, ἡ, *cogitatio, mens*. μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia, pœnitentia*. ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia, unanimitas*. ὑπόνοια, ας, ἡ, *suspicio*.

Νοσέοντι, *laborant, ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. à

Νοσέω, *ægroto*; *insanio* : præs. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος. Th. νόσος.

Νοσηλεύω. f. εύσω, *ægrotantem curo*. νοσηλεία, ας, ἡ, *ægrotatio, morbus* : à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo* : &

Νοσηματικὸς, οῦ, *valetudinarius, morbosus* : à νοσέω, *ægroto* : quod à

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium, pestis* : qu. à νὴ & ζόος, *sanus*, Hinc νοσέω, *ægroto*. νοσερὸς, οῦ, *morbidus, morbosus*.

Νοσσάδας ὄρνις. pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *pullities, mansiuncula*, per Sync. pro νεοσσιά. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullulus* : à νοσσὸς, per Sync. pro νεοσσὸς, *pullus* : unde νεοσσίον, ου, τὸ, idem.

ΝΟΣΤΕ'Ω, *redeo, eo, proficiscor* : hinc ἀνόστητος, *unde rediri nequit*. ἀπονοστέω, *redeo alicundè*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo* : hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ, ἡ, *reditu-us*, vel *qui redire potest*. νόστιμον ἦμαρ, *dies reditus*. Them. νοστέω, *redeo*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo* : ab eod. th.

ΝΟ'ΣΦΙ, *seorsum, sine*. νόσφι θεῶν, *exceptis Diis* : hinc νοσφίζω, *separo, segrego*.

Νοσφίζομαι, *interverto, surripio* : f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι, Th. νόσφι.

Νοσφισθεὶς, έντος, *separatus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi & th.

Νοσῶν, *ægrotans*, præs. part. act. à νοσέω, Th. νόσος, *morbus*.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, *humecto*; item *humore madeo* : à νοτὶς, *humor*.

Νότιος, ου, *humidus* : à νοτὶς, *humiditas* : item *Australis, austrinus* : à νότος, *Auster*.

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *humor, humiditas* : qu. à νέω, *no, fluo*. Hinc νοτερὸς, οῦ, *humidus*.

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS, auster* : qu. à νέω, *fluo*.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, *prudens, mentis plenus*; vox jocularis : νοῦς, *mens*, & βύω, *impleo*.

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio* : ex νόος, νοῦς, ὁ, *mens*. & τίθημι, *pono* : f. θήσω.

Νουθετέω, *admoneo, commonefacio* : f. ήσω, p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα. a. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ab iisd. th.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, *admonitorius, a, um* : à præced.

Νουμηνία, ας, ἡ, *novilunium*, qu. νεομηνία, Ex νέος, *novus*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus* : Lat.

Νουνεχὴς, *cordatus, intelligens*, qui νοῦν ἔχει.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè, sapienter*. νουνεχόντως, idem. à præced.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus, pestis*.

Νὺ, expletiva particula Poët.

Νυγεὶς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo* : f. ξω. a. 1. ἔνυξα. a. 2. pass. ἐνύγην.

Νύκτ', pro νύκτα, *noctem* acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Νυκτερινὸς, οῦ, *nocturnus* : &

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, *vespertilio*. Th. νὺξ, *nox*.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui noctu lucet* : ex νὺξ, *nox*, & λάμπω, *luceo*.

Νυχτίνομος, & νυκτινόμος, ου, ὁ, ἡ, *qui noctu pascitur*: ex νὺξ, & νόμος, à νέμω, *pasco*.
Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum*: ex νὺξ & μάχομαι, *pugno*.
Νύκτωρ, adv. *noctu*. Th. νὺξ.
Νυμφαγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *dux sponsæ*: ex νύμφη, *sponsa*, & ἄγω, *duco*,
Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *sponsus*.
Νυμφεῖος, εία, ον, *sponsalis*, *ad sponsam pertinens*. Th. νύμφη.
Νυμφεύειν τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸς, *alicujus filiam alicui despondere*, *sponsam dare*. Th. νύμφη.
ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa*, *nova nupta*, *NYMPHA*: gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν. Hinc νυμφίος, ου, ὁ, *sponsus*: sed νύμφιος, seu νυμφικὸς, οῦ, *sponsalis*. νυμφεύω, f. σω, *nuptum do*. νυμφαῖος, ου, *ad nymphas pertinens*. παράνυμφος, ου, ὁ, *pronubus*.
Νυμφίδιος, ία, ον, Poët. *sponsalis*, *ad sponsam pertinens*: &
Νυμφίος, ου, ὁ, *sponsus*. Th. νύμφη.
Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à
Νυμφοκόμος, ου, ὁ, ἡ, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, & κομέω, *orno*, *curam gero*.
Νυμφόληπτος, ου, ὁ, ἡ, *lymphatus*, *nympharum spiritu correptus*, *fanaticus*: qu. qui speciem nymphæ in fontem viderit: ex νύμφη & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.
Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, *sponsam ornans*: à νύμφη, *sponsa*, & στέλλω, *orno*.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus cubile sponsi*. Th. νύμφη.
ΝΥ~Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC*: ὁ, ἡ, τὸ, νῦν. sc. ὢν, οὖσα, ὂν, *præsens*. ἄχρι τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus*. ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, *ab hoc tempore*, *post hoc tempus*: at
Νυν, *igitur*, enclit. Idem quod νύ.
ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX*: acc. νύκτα, Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ*. Hinc νύκτερος, ου, ὁ, ἡ, *nocturnus*, νύκτωρ, & νύχα, adv. *noctu*. μεσονύκτιον, *media nox*. πάννυχος, seu παννύχιος, ου, ὁ, ἡ, *pernox*: at
Νύξ', pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo*, *vulnero*: f. ξω, p. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.
Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejusd.
ΝΥΟ'Σ, οῦ, ἡ, *NURUS*, *sponsa*: à νέος, qu. *nova filia*.
Νύσος, *claudus*, χωλὸς, Syracus.
Νύσσα, ης, ἡ, *meta*, ad quam νύσσονται equi.
Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à
ΝΥ'ΣΣΩ, seu -ττω, *pungo*, *fodico*: f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα. perf. pass. νένυγμαι. Hinc νυγμὴ, & νυγμὸς, *punctus*, *stimulus*. κατανύττω, *compungo*. κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio*.
ΝΥΣΤΑ'ΖΩ. *dormito*, *præ somno capite nuto*: f. ξω. p. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, à νεύω, *nuo*.

Νύττω, vide in νύσσω, *pungo*.
Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.
Νυχθήμερον, *spatium 24 horarum*, *ex die & nocte*: ex νὺξ, *nox*, & ἡμέρα, *dies*: κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspiratam.
Νύχιος, ου, ον, *nocturnus*, *a*, *um*. Them. νὺξ.
Νύχος, εος, τὸ, *nox*, *tenebræ*. Th. Νὺξ.
ΝΩ'ΓΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia suavia & delicata*: qu. νέον γάλα.
Νωδὸς, οῦ, *edentulus*: ex νὴ & ὀδοὺς, *dens*.
Νώδυνος, ου, ὁ, ἡ, *expers doloris*: ex νὴ & ὀδύνη. *dolor*. Hinc νωδυνία, *indolentia*.
Νῶε, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *requiescere*.
Νῶθ', pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*: in pl. τὰ νῶτα.
Νωθεία, ας, ἡ, & Ion. νωθείη, *tarditas*, *segnities*: à
ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *tardus*, *piger*. νωθρότης, ητος, ἡ, *tarditas*, *segnities*: ex νω, part. priv. & θέω, *curro*.
Νώθητι, Synæresi Ion. pro νοήθητι, a. 1. imperat. pass. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Νωθρὸς, οῦ, *tardus*, *piger*. Th. νωθής.
Νῶϊ, νῶ, *NOS*: & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, *ego*.
Νώκαρ, *torpor*: à νω, pro νὴ, & σκαίρω, *salto*.
ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νωλεμὲς, *indesinens*, *assiduus*: qu. ex νὴ & λείπω, seu λεῖμμα. Hinc νωλεμέως, *indesinenter*, adv.
Νωμᾶν, Poët. *regere*, *gubernare*, præs. inf. act. à νωμάω. Hinc
Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. &
Νωμάσοισιν, Dor. pro νωμήσουσιν. 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.
Νωμάω, *distribuo*, *moveo*, *vibro*; *considero*. Th. νέμω, *divido*, *pasco*.
Νώμησαν, *distribuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. &
Νωμήσας, αντος, *vibrans*, a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.
Νωμῶ, Dor. pro νέμω.
Νώνυμος, & νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *obscurus*, *ignobilis*, *nomine carens*: ex νὴ & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*,
Νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ, *splendidus*: ex νω, pro νὴ, & ὄψις, εως, ἡ, *visus*, hoc ab ὄπτομαι, *video*, quod *obscuret visum*.
Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. &
Νώσατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. & sic in aliis: à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Νῶτ', pro νῶτα, nom. plur. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*.
Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων-

Νωτάκμων, ονΘ, ὁ, ἡ, *incudem gerens in tergo :* ex νῶτος, *tergum :* & ἄκμων, ονΘ, ὁ, *incus*, qu. ἀκάμων, quod *nullis ictibus fatigetur :* ex α, priv. & κάμνω, *lassesco.*
ΝΩ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorsum, tergum :* in pl. τὰ νῶτα. dat. pl. νώτοισι. gen. pl. νώτων, q. à νεύω, *moveo.*
Νωχελὴς, έΘ, ὁ, ἡ, & τὸ, ὲς, *tardus segnis :* ex νὴ & κέλλω, *moveo, curro.*
Νωχελία, ας, ἡ, *ignavia :* à præced.

Ξ.

Ξ Decima quarta est litera, & apud Græcos sexaginta significat. ξ. pro σ. Dor. in f. & a. 1.
ΞΑΙ´ΝΩ, *carmino, carpo, cædo, percutio.* f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. Hinc ξάνιον, τὸ, *pecten.*
Ξάνθη, ης, ἡ, nomen mul.
Ξανθῇσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus.*
Ξανθίζω, f. ίσω. *flavum reddo, seu fulvum :* Item *flaveo, flavus sum.* Th. ξανθὸς, *flavus.*
Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, *flavicomus :* ex ξανθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*
Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à
Ξανθοκόμης, ου, ὁ, ἡ, *flavicomus :* &
Ξανθοκόμος, ου, ὁ, ἡ, *flavicomus :* ex ξανθὸς & κόμη, *coma.*
ΞΑΝΘΟ`Σ, ἡ, ὸν, *flavus, a, um ; luteus ;* qu. ab ἄνθος, εΘ, τὸ, *flos.* Est & Ξάνθος, ου, ὁ, nomen propr. fluvii.
ΞανθόχροΘ, ου, ὁ, ἡ, *qui flavam cutem habet :* ex ξανθὸς & χρόΘ, *cutis.* Th. χρόα, *color.*
Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ· à ξανθός.
Ξανῶ, fut 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.
Ξεινήϊα, *hospitalia*, nom. pl. à
Ξεινήϊον, vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hospiti.* Th. ξένΘ, *hospes.*
Ξεινίζω, *hospitem excipio :* à ξεῖνΘ, Poët. pro ξένΘ, *hospes.*
Ξεινικὸς, *peregrinus*, Ion. pro ξενικὸς, οῦ. Th. ξένΘ, *hospes.*
ΞείνιΘ, pro ξένιΘ, ου, *hospitalis, ad hospites pertinens :* ab eod. th.
Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ου, ὁ, ἡ, *hospitium præbens*, dat. ξεινοδόχω, *hospiti :* at
Ξεινόδοχος, ου, ὁ, ἡ, *cui hospitium præbetur :* à ξεῖνΘ, pro ξένΘ, *hospes*, & δέχομαι, *accipio.*
Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio :* ex ξένΘ, & κτείνω, *interficio.*
ΞεῖνΘ, Ion. pro ξένΘ, *hospes.*
Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui est hospitum dux & exceptor.* Ex ξένΘ, *hospes*, & ἄγω, *duco.*
Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt :* ex ξένΘ, *hospes*, & ἄγω, *duco.*
Ξεναγωγέω, ῶ, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt :* item *hospitio suscipio :* Ex iisdem.
Ξεναπάτας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro
Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hospitum deceptor :* Ex ξένΘ, *hospes :* & ἀπατάω, *decipio.*
Ξενικὴ δίκη, *hospitalium jus.* Sed ita vocatur ἡ δίκη ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα κὴ βοηθοῦσα, κὴ πᾶσαν ὕβριν ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπωθοῦσα· Id est *justitia, quæ peregrinis & hospitibus opem fert, &c.*
Ξενία, ας, & Ion. ης, ἡ. *hospitium.* Th. ξένΘ, *hospes.*
Ξενίζω, *hospitio excipio ;* item, *novitate quasi peregrinâ turbo :* hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, *peregrina. à vulgi sententiâ abhorrentia :* f. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, ἡ, ητῃ, *diversor ;* item, *re peregrinâ percellor.* a. 1. pass. ἐξενίσθην. a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. Th. ξένΘ, *hospes.*
Ξενικὸς, οῦ, *peregrinus, exterus :* item, *hospitalis :* ab eod. th.
Ξενισθεὶς, *hospitio susceptus*, a. 1. part. pass. &
Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. à ξενίζω, quod vide.
Ξενιτεύω. f. εύσω. *peregrè dego, peregrinor.* præs. m. ξενιτεύομαι, idem. expon. & *in alieno solo mercede milito.* Th. ξένΘ, *hospes.*
Ξενοδοχέω, ῶ. *hospitalis sum : hospitio alios excipio :* ex ξένΘ, & δέχομαι, *recipio :* p. m. δέδοχα, unde δοχὴ, ῆς, ἡ, *convivium.*
Ξενόλογος, ου, ὁ. *Xenologus*, nomen propr.
ΞΕ´ΝΟΣ, & Poët. ξεῖνΘ, ου, *hospes, peregrinus.* Hinc ξένιΘ, vel ξείνιΘ, *hospitalis.* ξένιον, *munus*, seu *donum quod datur hospiti.* ξενόω, & ξενίζω, *hospitio accipio.* πρόξενΘ, ου, ὁ, ἡ, *publicus hospes.* προξενέω, *sum publicus hospes, hospitio excipio nomine civitatis.* προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta, pararius conciliator.* ἄξενΘ, ου, ὁ, ἡ, *inhospitalis.* πολύξενΘ, ου, ὁ, ἡ, *qui multos excipit hospitio.*
Ξενοῦμαι, *hospitio sive hospitii necessitudine jungor :* à præced.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON.*
Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more.* Th. ξένΘ, *peregrinus.*
Ξέρξης, *Xerxes.* Persicum est nomen Gr. ἈρήϊΘ, *Martius.*
Ξεσθεὶς, *rasus*, a. 1. part. pass. à ξέω, *rado.* quod vide.
Ξέστης, ου, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ, gen. pl. ξεστῶν. Ex Latinâ voce *sextus.*
Ξεστὸς, οῦ, & Ion. ξεστοῖο, *rasus, scalptus, dolando politus :* in pl. ξεστοί· à
ΞΕ´Ω, *rado, polio, scalpo, dolo :* f. έσω. perf. pass. ἔξεσμαι. a. 1. pass. ἐξέσθην. Hinc ξέσις, εως, ἡ, *rasura.* ξεστὸς, *rasus, scalptus,*

ξύω,

ξύω, idem quod ξέω. ξύςρα, *strigilis*. ξυ-λὴ, *radula*. ξυρὸς, *acutus*. ξυρῶ. *nova-culâ rado*.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra* : à ξηρὸς, *aridus*.

Ξηραίνω, *arefacio* : f. ανῶ. p. ἐξήρακα. a. 1. ἐξήρανα. perf. paff. ἐξήραμμαι. perf. part. paff. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. paff. ἐξηράνθην, ης, η. f. 1. paff. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ξηρανθεὶς, *ficcatus*, a. 1. part. paff. &

Ξηρανθῶ, a. 1. fub. paff. à ξηραίνω, quod vide.

ΞΗΡΟ'Σ, ȣ, *aridus*, *ficcus*, *tabidus* : q. à ξέω. Hinc ξηραίνω, *ficco*. ξηρότης, ητος, ξήρανσις, εως, & ξηρασία, ας, ἡ, *ficcitas*.

ΞΙ'ΡΙΣ, feu ξυρὶς, *herba quædam*.

Ξιφιςὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus* : item *vagina* : à

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *enfis*, *gladius* : dat. τῷ ξίφει. hinc ξιφίδιον, ȣ, τὸ, *gladiolus*, *pugio*. ξιφίας, ȣ, ὁ, pifcis nomen. & Angl. Knife.

Ξȣθὸς, ȣ, *flavus*, *albus*, *rufus*, *celer*, *dulcis*.

Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro ζυγκατέθανε, 3. fing. a. 2. ind. act. ex ζωὺ, κατὰ & θνή-σκω, *morior*. a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξύλα, τὰ, *ligna* : à ξύλον.

Ξύλινος, η, ον, *ligneus*, *a*, *um* : à ξύλον.

Ξυλλαμβάνω, *corripio*, item *opem fero* : pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω. f. λήψομαι. *capio*.

ΞΥ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, *lignum* : q. à ξύω, *rado*. Hinc ξυλεύομαι, *lignor*, *ligna convebo*.

Ξυλȣργέω, *artem fabrilem exerceo*. Ex ξύ-λον & ἔργον, *opus*.

Ξυλȣργικὰ, τὰ, *fabrilia*. Ex iifd.

Ξυλοχίσδεσθαι, Dor. & Poët. pro ξυλοχί-ζεσθαι, idem fere quod ξυλεύεσθαι, *ligna fecare & findere*, *vel colligere*, &c. à

Ξύλοχος, ȣ, ὁ, *locus arboribus confitus*, *fylva* : à ξύλον, *lignum*, *materia*, & ἔχω, *habeo*.

Ξυμβαίη, *contingat*, Att. vel Dor. pro συμ-βαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ξυμβάλλειν, *obviam ire*, præf. inf. &

Ξύμβλητο, Ion. & Att. pro ζυνεβέβλητο, *occurrebat*, 3. fing. plufq. p. paff. verbi ζυμβάλλω, *conjicio*, *committo* : ex ζωὺ & βάλλω, *jacio*.

Ξύμπαντας, *univerfos*, acc. pl. m. g. Att. &

Ξύμπασα, f. g. Att. à ζύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*.

Ξωὺ, Att. & Ion. pro ζωὺ, *cum*. præpofit. regens dat.

Ξυνάγον, *coëgerunt*, 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. & Att. à

Ξυνάγω, *congrego*, *committo*, *ineo*, Att. pro ζυνάγω. ξυνάγοντες, nom. pl. part. præf. à ζωὺ & ἄγω, *duco*.

Ξυνάειδε, *concine*, præf. imperat. act. Att. à ζυναείδω. Th. ἀείδω, *cano*.

Ξυνᾶν παναγυρίων, Dor. pro ξυνῶν, εἴτε κοινῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ, ἡ, Poët. pro κοινωνὸς, q. d. ὁ ξυνὼν, όντος, *qui cum aliquo eft & ver-fatur* : *focius alicujus*, *particeps*.

Ξυνδεδέατο, Ion. & Att. pro ζυνδέδεντο, 3. pl. plufq. p. paff. verbi ζυνδέω, *conftrin-go*. Th. δέω, *ligo*.

Ξυνδῆσαι, *colligare*, a. 1. inf. Att. ejufd. verbi & th.

Ξυνεείκοσι, *fimul viginti* : à ξωὺ pro ζωὺ Att. & ἐείκοσι, Poët. Pleonaf. pro εἴκοσι *viginti*.

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. diffolutione & Att. pro ζυνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συ-νίημι, *committo*; item *intelligo* : ex ζωὺ & ἵημι, feu ἕω, *mitto* : imperf. ἵην. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. ἕς. f. ἥσω.

Ξυνέεργε, *contrahebat*, 3. fing. imperf. Ion. & Att. pro ζυνεῖργε, verbi ζυνείργω, ex ζωὺ & εἴργω, *includo*. f. ξω.

Ξυνὲς, *intellige*, a. 2. imperat. act. Att. verbi ζυνίημι. ξυνέτο, 3. fing. a. 2. m. Att. vide ξυνέηκα.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, ȣ, *intelligibilis*, Att. à ζυνίημι, *in-telligo*. Th. ἕω.

Ξυνεύνα, ης, ἡ, ζωὺ τινὶ εὐναζομένη, *quæ cum aliquo dormit*. ἡ ζυνευνέτις, ιδος, ἡ, ἄκοι-τις, ἄλοχος, *ejufdem cubilis & lecti confors*, *uxor*.

Ξυνήιος, ȣ, ὁ, ἡ, *communis* : à ξυνὸς, *com-munis*.

Ξυνήονας, acc. pl. à

Ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ, *particeps*. Th. ξυνὸς, *communis*.

Ξυνίασι, 3. pl. præf. ind. à ξύνειμι, Att. *convenio*, *congredior* : ex ζωὺ & εἶμι, *eo*.

Ξυνίον, pro ξυνίεν, quod pro ξυνίεσαν, 3. pl. imperf. Att. verbi ζυνιέω, vel ζυν-ίημι, *intelligo*. vide ξυνέηκα.

Ξυνιόντων, *confligentium*, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, *congredior* : quod ex ζωὺ & ἵημι, vel εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον, ες, ε.

Ξυννενοφυῖαν, acc. fing. perf. part. act. f. g. Att. verbi ξυννέφω, quod in perf. Att. ξυν-νένοφα, Atticâ mutatione ε, in ο. Th. νέ-φος, τὸ, *nubes*.

Ξυνοίσεις, 2. fing. f. 1. act. verbi ξυμφέρω, *fimul fero*, *confero* : ex ζωὺ & φέρω, *fero* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali*, dat. fing. à

Ξυνομῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, *coætaneus* : ex ξωὺ, Att. pro ζωὺ & ὁμῆλιξ, idem; quod ex ὁ-μὸς *fimilis* : & ἡλικία, *ftatura*.

Ξυνὸς, ȣ, *communis*, Att. pro κοινός. Hinc ξυνόω, ῶ, *conjugo*, *confocio*.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro ζυνοχὴ. *coarctatio*, *in anguftum contractio* : à ζυνέχω, *conftrin-go*. Th. ἔχω.

Ξυνὼν, præf. part. Att. pro ζυνὼν, όντος, à ζύνειμι, *fum cum alio*. Th. εἰμὶ, *fum*.

Ξυομένη, ης, ἡ, præf. part. paff. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado*, *fcalpo*.

Ξυρέω,

Ξυρέω, seu -έω, *rado, tondeo ad cutem.* præs. pass. ξυρέομαι, οῦμαι, *tondeor.* præs. inf. ξυρᾶσθαι, perf pass. ἐξύρημαι, unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um.* a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται. & in 3. pl. ξυρήσωνται· à ξυρὸς, *novacula,* quod à ξύω, pro ξέω, *rado.*

Ξύρομαι, *rador,* vel *me rado,* propriè, *novaculâ.* à

Ξυρὸς, ά, όν, *acutus, a, um.* Substantivè pro *novacula:* à ξύω, *seco, rado.* Them. ξέω, idem.

Ξυσθεὶς, *rasus,* a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐξύσθην, verbi ξύω, *rado novaculâ.* Th. ξέω, idem.

Ξυστὸς, ῦ, *rasus, scalptus.* ξυστὰ, τὰ, *hastilia radendo polita.* Est &

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, seu ξυστὸν, ῦ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur:* à ξύω, quia *rasus & planus.* Th. ξέω, *rado.*

Ξύστρον, vel ξύστρα, *pala ferrea ad radendum:* à

Ξύω, idem quod ξέω, *rado.*

O.

O, Decima quinta litera, in numeris est septuaginta. Veteres autem ου pro ο, dicebant. Doricè vertitur in α, Æolicè in υ. ut Ἀπέλλων, pro Ἀπόλλων, ὄνυμα, pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc,* articuli præpositivi: sic dicti quod nominibus præponantur. Sed ὅ, neutrum ex ὅς.

Ὄα, *pellis ovilla,* ab ὄϊς, *ovis.* Est &

Ὄα, *sorbus,* & ὄον, *sorbum,* q. ab ἐάω, *linquo,* quod ob insuavitatem *relinquatur.*

ὈΑΡ, αρος, ἡ, *uxor.* in pl. ὄαρες, & contract. ὦρες. gen. pl. ὀάρων. dat. pl. ὤρεσσι, Poët. pro ὦρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν, quod *conveniat* viro. Hinc ὀαρίζω, *colloquor familiariter, sicut cum conjuge.* ὀαριστὴς, *confabulator, familiaris.* ὀαριστὺς, ἡ, *confabulatio, commercium.*

Ὀαρίζω, ὀαριστὴς, ὀαριστὺς, vide in ὄαρ.

Ὀαρισμὸς, ῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium.* Th. ὄαρ.

Ὄαρας, *confabulationes,* accus. pl. ὀάρων, gen. pl. ab ὄαρι, pro ὄαρες, ex ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor.*

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, OBELISCUS, *lapis pyramidis formâ, veruculum.* Them. ὀβελός.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ὈΒΕΛΟ'Σ, ῦ, *veru;* item *nota, certis scriptorum locis apponi solita.* q. βέλος, *telum.* Hinc ὀβελίζω, *obelo noto.*

ὈΒΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, OBOLUS: *sexta pars drachmæ.* Hinc τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli.*

Ὄβρια & ὀβρίκαλα, *leonum, luporum, &c. catuli.* fortè quia ὄβριμα ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus.*

Ὀβριμοεργὸς, ου, ὁ, ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans:* ex ὄβριμος, *robustus, potens,* & ἔργον, *opus.*

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, *forti animo præditus:* ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robustum reddo,* & θυμὸς, *animus.*

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre genita:* ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robustum reddo,* & πατὴρ, *pater.*

Ὄβριμος, ου, ὁ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robustum reddo.*

ὈΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ου, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ὀγδοάτῃ, dat. sing. f. g. ab

Ὀγδόατος, ου, Poët. pro

Ὄγδοος, ου, OCTAVUS. Them. ὀκτὼ, *octo.*

Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, OCTOGINTA: οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. à præced.

Ὄγε, masc. gen. ab ὁ, ἡ, τό.

ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rudo.* propriè de asinis. ὀγκωμένου, gen. sing. præs. part. hinc ὀγκηθμὸς, ῦ, ὁ, *ruditus.*

Ὀγκίον, ὄγκιον, ου, τὸ, *vas in quo aliqua reponuntur:* ab

ὌΓΚΟΣ, ου, ὁ, *tumor, fastus;* item *gravitas, pondus, moles. eminentia.* Hinc ὀγκηρὸς, ῦ, *tumidus.* ὀγκόω, *tumidum reddo.* ὑπέρογκος, ου, ὁ, *suprà modum tumidus.*

ὌΓΜΟΣ, ου, ὁ, *sulcus, via.*

Ὀγχήστιος, ια, ιον, nomen adject. à Substantivo Ὀγχηστὸς, ῦ, ὁ, *Onchesti urbis incola.* Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀρχήστιος pro Ὀγχήστιος.

ὌΓΧΝΗ. vel ὄχνη, *pyrum sylvestre.*

Ὅδ' pro ὅδε, *hic,* quod vide.

Ὁδαῖος, ου, *venalis,* item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ὀδὰξ, adv. *mordicus:* ab ὀδοὺς, *dens.*

ὋΔΕ, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.* hinc ὧδε, adv. *hoc modo.* Ex ὁ & δέ.

Ὀδελὸς, Dor. pro ὀβελὸς.

Ὁδεύω, *iter facio, eo.* præs. part. ὁδεύων, οντος. f. εύσω. p. ὥδευκα. Them. ὁδὸς, ῦ, ἡ, *via.*

Ὁδήγει, *in viam duc.* præs. imperat. act. ab

Ὁδηγέω, *sum dux itineris.* f. ήσω. perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδὸς, *via,* & ἄγω, *duco.*

Ὁδηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *dux viæ.* ab iisd. th.

Ὀδῖος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὁδίτης, ου, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

Ὀδοι-

*Ὁδοιπορέω, -ῶ, iter facio, viam emetior : ex ὁδὸς, via. & πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

*Ὁδοιπορία, ας, ἡ, iter, &

*Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, viator, ab iisd. th.

'Ὀδόντα, dentem, acc. sing. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

*Ὁδοποιέω, f. ήσω, viam facio seu munio : viam seu aditum patefacio ; item ad methodum redigo : ex ὁδὸς, & ποιέω.

*ὉΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, via. auxilium. insidiæ. Hinc ὁδεύω, iter facio, proficiscor. ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus. εἴσοδος, ου, ἡ, ingressus. ἔξοδος, ου, ἡ, exitus, egreßio. ἔφοδος, ου, ἡ, aditus. ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum. μέθοδος, ου, ἡ, ratio & via discendi ac docendi. περίοδος, ου, ἡ, circuitus. πρόσοδος, ου, ἡ, adventus, accessus. πρόσοδοι, supplicationes ad Deorum templa. σύνοδος, ου, ἡ, conventus, congressus. συνόδιον, ου, τὸ, coitus Lunæ cum Sole : in interlunium.

*Ὁδοῦν, viam ostendere, ducere, præs. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδός.

'ὈΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, DENS. accus. sing. ὀδόντα. dat. pl. ὀδοῦσι.

*Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, vel ὁδοφύλακος, ου, ὁ, ἡ, viarum custos : ab ὁδὸς, & φυλάσσω, custodio.

'Ὀδυναρὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, οῦ, dolorificus, dolorem adferens, ὁ ὀδύνην ἢ λύπην φέρων.

'Ὀδυνᾶσαι, cruciaris, contractum, pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ. 2. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Them. ὀδύνη, dolor.

'Ὀδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν, ab

'ὈΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, dolor. gen. pl. Æol. ὀδυνάων. dat. pl. Ion. ὀδύνῃσιν. q. ab ἔδω, rodo. Hinc ὠδὶν, seu ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. ἀνώδυνος, ου, ὁ, ἡ, nullum dolorem sentiens ; item, dolorem sedans.

'Ὀδυνήφατος, ου, ὁ, ἡ, dolorem mitigans. in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, dolor, & φάω, occido.

'Ὀδύρεο, luge, Ion. pro ὀδύρου, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.

'Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, lamentatio : ab

'ὈΔΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro. ὀδύρωνται. 3. pl. præs. sub. Præs. part. ὀδυρόμενος. f. ὀδυροῦμαι. p. ὤδυρμαι. Hinc ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentatio. ὄδυρμα, ατος, τὸ, luctus lamentum. Angl. a Dirge.

'Ὀδυσῆϊ, dat. sing. ab 'Ὀδυσσεὺς, έως, ὁ, Vlysses.

'Ὀδυσσάμενος, ου, iratus, a. 1. m. part. &

'Ὀδύσσατο, iratus fuit, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, irascor.

'Ὀδυσσεὺς, έος, ὁ, & Æol. 'Υδύσσης, VLYSSES. acc. sing. 'Ὀδυσσέα, vel ῆα. Hinc

'Ὀδύσσεια, ας, ἡ, ODYSSEA.

'ὈΔΥ'ΣΣΩ, irascor, succenseo. q. ab ὀδύνη, dolor.

"Ὀδωδα, Att. pro ὦδα, olui, perf. m. verbi ὄζω, oleo. f. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι. perf. part. m. ὀδωδώς.

'Ὀδώδει, oluerat. Att. & Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusdem.

'Ὀδώδυσται, Att. redupl. pro ὤδυσται, 3. sing. perf. pass. verbi ὀδύσσω, irascor. f. ύσω.

"Οεσσι, Ion. & Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, ovis. gen. οἰὸς, vel ὄϊος.

"Ὄζειν, olere, præs. inf. ab ὄζω.

'Ὀζήσω, olebo, f. 1. verbi ὄζω.

'Ὀζίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. robur à Domino.

"ὈΖΟΣ, ου, ὁ, nodus arboris, ramus. Metaph. homo bellicosus.

"ὈΖΩ, OLEO. f. ὀζήσω & έσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & Att. ὄδωδα. Hinc ὀσμὴ, odor. ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, olidus, fœtidus. ὄζη, ης, ἡ, fœtor. εὐοσμέω, benè oleo. εὔοσμος, ου, ὁ, ἡ, benè olens. εὐοσμία, bonus odor.

"Ὅθ', pro ὅτε, quando, quum.

"Ὅθεν, unde, ex quâ causâ, adv. ab ὅς, qui.

"Ὀθεῖτ' pro ὄθετο, curabat, 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ὄθομαι. ab

"ὌΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio. q. cura consueta, ab ἔθω, consuevi.

"Ὅθι, ubi, adv. ab ὅς.

'Ὀθνεῖος, peregrinus, pro νοθεῖος, hinc gen. pl. ὀθνείων. Th. νόθος, spurius.

"Ὄθομαι, curo. Th. ὄθη, cura.

'ὈΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, linteum ; item velum nauticum.

'Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, diminut. ab ὀθόνη.

"Ὀθόννα, ης, ἡ, herba quædam & succus, oculis conveniens.

"Ὄθριξ, ὄτριχος, ὁ, ἡ, per Syncop. pro ὁμόθριξ, qui est ejusdem capilli : ab ὁμὸς, similis, & θρίξ.

'Ὀθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis. q. ab ἀθρέω, conspicor.

"Ὀθῶ, moveo, vide ὠθέω.

ΟΙ', hei, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω, f. ξω. ploro, ejulo.

Οἱ, hi, artic. præposit. vide in ὁ· at

Οἵ, qui, vide in ὅς.

Οἷ, adv. quo, ubi, vide in ὅς. &

Οἷ. Pronomen dat. cas. vide in οὗ. Ion. οἱ, pro ἑαυτῷ.

Οἷ' pro οἷα, qualia, ab οἷος, ου, qualis : &

Οἷα, adv. ceu, tanquam, ab eod.

Οἰακίζω, f. ίσω, guberno, rego, propriè navem : ab

"ΟΙΑΞ, ακος, ὁ, gubernaculum, clavus navis. q. ab οἴω, fero.

Οἶγε, aperi, præs. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, aperiar, f. 2. pass. ab

"ΟΙΓΩ seu οἰγνύω & οἴγνυμι, aperio. f. οἴξω. perf. ᾦχα, & ἔῳχα. P. m. ἔῳγα.

Hinc ἀνοίγω, *adaperio*. ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio*.
Οἶδ' pro οἶδα, vel οἶδε, vide seq.
Οἶδα, ας, ε, *novi*, & in pl. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, perf. m. verbi εἴδω, *scio*.
Οἰδαίνω seu οἰδάνω & οἰδάω, *tumefacio*. præs. pass. οἰδαίνομαι, ῃ, εται, *tumefio*. Th. οἰδέω, *tumeo*.
Οἴδαθα, *nosti*, Æol. Paragoge & per Sync.
οἶσθα pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω vel εἴδημι *scio*.
'ΟΙΔΕ'Ω & οἰδάω, *tumeo*, *inflatus sum*. an ab εἴδω, *video*. quia *tumida* depressis *visibiliora*?
Οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*. à præced.
Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro
Οἰδιπόδης, ε, ὁ, *OEDIPUS*, *Thebarum Rex*. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἴδιπος, ε, ὁ.
Οἶδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*. Th. οἰδέω, *tumeo*.
Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ *putas*, 2. sing. præs. verbi οἴομαι, *puto*. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. οἴω, *puto*, seu ὀΐω.
Οἴει, *putas*, Att. pro οἴῃ, 2. sing. præs. ind. &
Οἴεσθαι, præs. inf. verbi ejusd.
'Οΐεσσι, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἰὸς vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis*.
Οἰέτης, εος, ὁ, ἡ, *ejusdem ætatis*, pro ὁμοιέτης · ex ὅμοιος, *similis*, & ἔτος, *annus*.
'Οϊζυρὸς, ε, *miser*, *calamitosus*. Them. ὀϊζύς.
Οἰζυρῇ, dat. sing. Ion. f. g. ab
Οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, *calamitosus*: ab
'ΟΙΖΥ'Σ, ύος, ἡ, *ærumna*, *miseria*. acc. sing. οἰζυώ. q. ab οἶ, *hei*.
'Οϊζύω, f. ύσω, *ærumnas & miserias perpetior*: à præced.
Οἴῃ, *soli*, dat. sing. f. g. ab οἶος, ε, *solus*.
Οἰηθῆναι, *putasse*, a. 1. inf. pass. ab οἴω, seu οἴομαι, *puto*. f. οἰήσομαι, perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην.
Οἰήϊον, ε, τὸ, *gubernaculum*, *clavus navis*: ab οἴηξ, idem.
Οἴηκες, vide οἴηξ.
Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *gubernaculum regere*, *regere*. Th. οἴαξ.
Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum*. οἴηκες, etiam dicuntur *annuli*, *per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur*.
Οἰήσομαι, *putabo*. f. 1. m. verbi οἴομαι seu οἴμαι. Th. οἴω, *puto*.
Οἴϊδα, acc. sing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶις οἴϊδος, *ovicula*. Th. ὄϊς, *ovis*.
Οἶκα. præt. m. verbi εἴκω, *cedo*, *similis sum*. sed frequentiùs pro eo usurpatur ἔοικα.
Οἴκαδ' pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδις, *domum* adv. ad locum. ab οἶκος. ε, ὁ, *domus*.
Οἴκασι & Att. ἐοίκασι, *videntur*, 3 pl. perf. m. Sic οἴκατε, Att. ἐοίκατε. verbi εἴκω, *similis sum*.

Οἶκε, & Att. ἐοίκει, *videbatur*, 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.
Οἰκεῖν, *vivere*. præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.
Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domesticus*, *a*, *um*; item *proprius*. οἱ οἰκεῖοι, *domestici*. in superlat. οἰκειότατος, *familiarissimus*. ab eod. them.
Οἰκειότης. ητος, ἡ, *domesticus usus & consuetudo*, *familiaritas*, *amicitia*: item *propinquitas*, *cognatio*: à præced.
Οἰκειοφώνως, *suâ voce*: ex οἰκεῖος, *proprius*, & φωνὴ, *vox*.
Οἰκειόω, *mihi vendico*. Them. οἶκος, *domus*.
Οἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito*.
Οἰκείων, *habitans*, Poët. pro οἰκέων, præs. part. act. verbi οἰκέω, *habito*. f. ήσω, p. ᾤκηκα. Th. οἶκος.
Οἰκείως, adv. *domesticè*, *propriè*, ab eod. them.
Οἴκεντι, *habitant*, Æol. pro οἰκεῦσι, 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito*. Them. οἶκος.
Οἰκέοισι, Dor. & Æol. pro οἰκέουσι, *habitant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.
Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκεῖτο, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.
Οἰκέτης, ε, ὁ, *domesticus*; item *servus*. gen. pl. οἰκετῶν. in nom. pl. οἰκέται · &
Οἰκέτις, ιδος, ἡ, *domestica*. Them. οἶκος, *domus*.
Οἰκευῦντες, *habitantes*, Dor. pro οἰκοῦντες, præs. part. verbi οἰκέω. quod vide.
Οἰκεὺς, έος, ὁ, *domesticus servus*. acc. pl. οἰκῆας. Ion. Th. οἶκος, *domus*.
Οἰκέω, -ῶ, *habito*. f. ήσω. p. ᾤκηκα. a. 1. ᾤκησα. præs. pass. οἰκέομαι, ῦμαι, *incolor*. præs. part. pass. οἰκεόμενος, ύμενος, οἰκεομένη, εμένη, ης, ἡ, *orbis terrarum habitabilis*, οἰκουμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur*. Them. οἶκος.
Οἰκῆας, acc. pl. Ion. ab οἰκεὺς, quod vide.
Οἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ*: &
Οἰκείη, ης, ἡ, *familia*: ab
Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, ε, *domesticus*. Th. οἶκος.
Οἰκηϊῦσθαι, Ion. pro οἰκειῦσθαι, *suum facere*: ab οἰκειόω, quod vide.
Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitaculum*, *carcer*: ab οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.
Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ε, *qui habitat*, perf. part. pass. &
Οἰκῆσαι, *habitasse*, a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. ab οἰκέω. f. ήσω. a. 1. ᾤκησα. Th. οἶκος, *domus*.
Οἴκησις, εως, ἡ, *sedes*: ab οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.
Οἰκητήριον, ε, τὸ, *domicilium*: &
Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator*: ab οἶκος, *domus*.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus*. ab eod. th.
Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, *domesticus, a, um,* à præcedente.
Οἰκίζω, vide in οἰκίσαι.
Οἰκίον, ȣ, τὸ, idem quod οἶκος.
Οἰκίσαι, *habitare fecisse*, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω, f. ίσω. a. 1. ᾤκισα. Th. οἶκος.
Οἰκισαὶ, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.
Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac
Οἰκιστὴς, ȣ, ὁ, *ædificator. conditor, coloniæ deductor.* Th. οἶκος, *domus.*
Οἰκογλυεῖς, nom. vel acc. pl. ab
Οἰκογλυὴς, έος, ὁ, ἡ, *vernaculus* : ab οἶκος, *domus*, & γείνομαι, *nascor.*
Οἰκοδεσποτέω, *domum administro.* f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα · ab οἶκος, *domus*, & δεσπότης, *dominus*. Them. δεσπόζω, *dominor.*
Οἰκοδεσπότης, ȣ, ὁ, *herus, paterfamilias.* οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias:* ex iisd. th.
Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico; doceo, emendo.* f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. ᾠκοδόμησα. perf. pass. ᾠκοδόμημαι. plusq. p. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το. a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η. f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι, *instruar*: ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo.* p. m. δέδομα.
Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura;* item *emendatio* : &
Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem. ab οἶκος & δέμω *struo.*
Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio; incrementum in cognitione Dei* : &
Οἰκοδόμος, ȣ, ὁ, *ædificator*. ab iisd. th.
Οἴκοθεν οἴκαδε, *de domo in domum.*
Οἴκοθι, *domi.* οἴκοι, idem. Them. οἶκος.
Οἴκοισιν, dat. plur. Ion. ab οἶκος, ȣ, ὁ, *domus.*
Οἴκονδε, *domum*, adv. ab οἶκος.
Οἰκονομέω, *sum dispensator.* f. ήσω. p. ᾠκονόμηκα · ex οἶκος, *domus*, & νέμω, *tribuo, rego, pasco.* p. m. νένομα.
Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio* : &
Οἰκονόμος, ȣ, ὁ, *dispensator* : ab iisd. them.
*ΟΙΚΟΣ, ȣ, ὁ, *domus, familia.* οἰκία, ας, ἡ, idem. hinc οἴκαδε & οἴκονδε, *domum.* οἴκοθι, οἴκοι, *domi*, adv. οἴκοθεν, *domo.* οἰκέτης, ȣ, ὁ, *domesticus.* οἰκέω, *habito.* οἰκουμένη, ης, ἡ, *orbis terrarum.* οἴκησις, εως, ἡ, *habitatio.* οἰκίζω, *ædifico.* οἰκεῖος, ȣ, *domesticus*, διοικέω, *administro.* διοίκησις, εως, ἡ, *administratio.* πάροικος, ȣ, ὁ, *accola.* παροικέω, *accolo.* σολοικίζω, *vitiosè loquor.* σολοικισμὸς, ȣ, ὁ, *solœcismus, vitiosa locutio aut actio.* σύνοικος, ȣ, ὁ, ἡ, *contubernalis.* συνοικία, ας, ἡ, *contubernium.*
Οἰκόσιτος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui suo cibo vescitur, & ex suis facultatibus vivit* : ab οἶκος, *domus*, & σῖτος, *frumentum.*
Οἰκοτρίβης, ȣ, ὁ, *verna, servus vernaculus diu domi nostræ versatus, aut ex parentibus servis natus* : ex οἶκος & τρίβω, *tero.*
Οἰκȣμένη, ης, ἡ, (sub audi γῆ) *terra habitabilis.*
Οἰκȣρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo;* item *domi latito vel desideo* : ex οἶκος, *domus*, & ȣ̓ρος, *custos.*
Οἰκȣρεᾶν, gen. pl. 1. declin. pro οἰκȣρειῶν, ab
Οἰκȣ́ρειος, ία, ιον, ὁ τȣ̃ οἴκȣ ȣ̓ρος καὶ φύλαξ, *domûs custos, domesticus.*
Οἰκȣρὸς, ȣ̃, ὁ, *domi manens, domûs custos.* q. d. ȣ̓ρος τοῦ οἴκȣ. Them. ȣ̓ρος, *custos.*
Οἰκοφθορεῖν, *rem familiarem perdere* : ab οἶκος & φθείρω, *corrumpo.*
Οἰκοφυλακέω, *domum custodio* : ex οἶκος, & φυλάσσω, *custodio.* f. ξω.
Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror.* quod vide.
Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab
Οἰκτείρω, *miseror, commiseror.* f. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. a. 1. ᾤκτειρα. a. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miserere.* Th. οἶκτος, *misericordia.*
Οἰκτιρμὸς. ȣ̃, ὁ, *commiseratio* : ab eodem them.
Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, *misericors*, sed
Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, ȣ̃. Th. οἶκτος.
Οἴκτιστος, ȣ, superl. *valdè miserabilis, miserrimus.* vide οἰκτρὸς.
Οἰκτιῶ, *miserebor*. f. 1. Att. pro οἰκτίσω. verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος.
*ΟΙΚΤΟΣ, ȣ, ὁ, *misericordia, commiseratio*, hinc οἰκτίζω, *miseror, commiseror.* οἰκτείρω, idem. οἰκτιρμὸς, ȣ̃, ὁ, *miseratio.* οἰκτίρμων, ονος, ὁ, *misericors.* οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, *miserabilis, e.*
Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior*, comp. ab
Οἰκτρὸς, ȣ̃, *miserabilis.* in superl. οἰκτρότατος & οἴκτιστος. Th. οἶκτος.
Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*
Οἰκὼς, ότος, & Att. ἐοικὼς, *similis.* perf. part. m. ab εἴκω.
Οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui domum & rem domesticam juvat*: ex οἶκος, *domus*, & ὠφελέω, *juvo.*
Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas toti familiæ utilitatem afferens* : ex iisd.
Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus.* per Syncop. pro οἴμημα. ab οἰμάω, *impetu feror.* Them. οἴμη, *via.*
Οἶμαι, *puto*, contractum ex οἴομαι. f. οἰήσομαι. p. ᾦημαι.
Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo*, propriè *rectâ viâ.* Them. οἴμη, *via.*
Οἰμεῖν, Ion. pro ἐλθεῖν, *venire.*
*ΟΙΜΗ, ης, ἡ, *via, semita. cantus, vox.* οἶμος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. οἰμάω, *impetum do.* παροιμία, ας, ἡ, *proverbium.* προοίμιον, ȣ, τὸ, exor-

exordium. οἴμη, ergo, q. ab οἴω, *fero.* via *fert* euntes.
Οἴμοι & ὤμοι, *heu mihi*, adv. dolentis.
Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, *semita, virga.* Them. οἴμη.
Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus* : ab
Οἰμώζω, *ploro, ejulo.* f. ξω, Th. οἴ, *hei, heu,* adv. ægrè ferentium.
Οἰμώξας, *plorans*, a. 1. part. act. à præcedente.
Οἰμωχθεὶς, ἕντος, a. 1. part. pass. ab eod. verbo.
Οἶν, *ovem.* acc. sing. ab οἶς, ἡ, *ovis.*
Οἰνάνθα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens.* Sic οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, *vitis.* Apud priscos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος. Them. ἄνθος, *flos.*
Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἰναρον, pro quo & οἰναρὶς, ίδος, ἡ, *vitis pampinus.* Th. οἶνος.
Οἰνάρεος, ου, *pampineus.* ab eod. th.
Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab
Οἰνείδης, ου, ὁ, nom. propr. Patronymic. ab
Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Oeneus.*
Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab
Οἴνη, ης, ἡ, *vitis.* Th. οἶνος, *vinum.*
Οἰνηραὶ φιάλαι, *vinariæ phialæ.* ab eod.
Οἰνήρυσις, εως, ἡ, *trulla vinaria:* ab οἶνος & ἀρύω, *haurio.*
Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ*, τουτέστιν οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνείδης, & inserto ι, Οἰνείδης, ου, ὁ.
Οἰνίζω, *vinum emo*, vel *vinosum saporem refero* : ab οἶνος, *vinum.*
Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *vino gravis*, in voc. sing. οἰνοβαρές : ab οἶνος, *vinum*, & βαρὺς, *gravis.*
Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, *vini exceptrix.* Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.
Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro
Οἰνοδότης, ου, ὁ, *vini dator.* Bacchi Epithet. ab οἶνος, *vinum*, & δίδωμι, *do.*
Οἰνόμαος, ου, ὁ, nomen propr. viri.
Οἴνοπα, acc. sing. οἰνοπι, dat. sing. ab οἴνοψ. quod vide.
Οἰνοπίδαο, gen. Ion. pro ου, ab
Οἰνόπεδος, ου, ὁ, ἡ, *vinifer* : ab οἶνος & πέδον, *solum, terra.*
Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen propr.
Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, *vino plenus, vini ferax:* ex οἶνος, & πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*
Οἰνοποτάζω, idem quod
Οἰνοποτέω, *vinum bibo* : ex οἶνος, *vinum*, & πίνω, *bibo.*
Οἰνοπότης, ου, ὁ, *vini potor.* ex iisd.
*ΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, *VINUM.* q. ab ὀνῶ, *juvo.* hinc πάροινος, ου, ὁ, ἡ, *vinolentus, ebrius.*
Οἰνοφλυγέω, -ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior* : &
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia*, *compotatio* : ab
Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ, *vinosus.* qui οἴνῳ φλύζει, *vino fervet.* vel à φλύσσω, *eructo.* f. ξω. Th. φλύω, *nugor.*
Οἰνοχοείτω, *misceat*, 3. sing. præs. imperat. act. ab
Οἰνοχοέω, seu οἰνοχοεύω, *infundo vinum. potum ministro* : ab οἰνοχόος, *pincerna*, quod ab οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo.*
Οἰνοχόη, ης, ἡ, *patina libatoria* : ex οἶνος, & χέω, *fundo.*
Οἴνοψ, οπος, ὁ, ἡ, *niger, vinei coloris.* dat. pl. οἴνοψι : ab οἶνος, *vinum*, & ὄψις, *visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.
Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio.* f. ξω.
Οἴοθεν, adv. *seorsum*, οἴοθεν οἶος, *cum solo solus.* Th. οἶος, *solus.*
Οἴομαι vel οἶμαι, *opinor, existimo.* præs. imperat. οἴου, οἰέσθω. f. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην. q. ab οἴεομαι. Th. οἴω, *puto.*
Οἶον, adv. *solùm* : vide in οἶος.
Οἷον, adv. *sicut, fermè* : ab οἷος.
Οἰονόμος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος, νεμόμενος, *qui solus pascitur.* Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τουτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit.*
Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile* : ab οἷος, quod vide.
Οἰοπόλος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος πολῶν, εἴτε πολεύμενος ἔν τινι τόπῳ, *qui solus vagatur, & in aliquo loco versatur* ; item *qui circa oves versatur* : ab οἶς, *ovis.* Th. πολέω, *verso.*
*ΟΙΟΣ, ου, *solus.* in f. g. οἴη. neut. οἶον, *solum*, quod & adverbialiter sumitur. Hinc οἰόω, *solum reddo, desolo.*
*ΟΙΟΣ, ου, *qualis* ; item pro ὅμοιος, *similis* ; item pro δυνατὸς, *potens, possibilis* : οὐχ οἷόν τε, pro δυνατὸν, *non possibile.* Hinc ποῖος, ου, *qualis?* interrog. ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas.* τοῖος, ου, *talis.*
Οἰὸς vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς, vel ὄϊς, ἡ, *ovis.*
Οἰοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, *indutus unicâ tunicâ*, vel *qui tunicam ex ovis lanâ gestat* : ex οἶος, *solus*, vel οἶς, οἰὸς, ἡ, *ovis*, & χιτὼν, *tunica.*
Οἰόω, *desolo, vasto* : *solum facio.* Th. οἶος, *solus.*
*ΟΙΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *OVIS*, vel ὁ, *aries.*
*Οἶς, ιδος, ἡ, *ovicula* : à præced.
Οἴσατο, & ὀΐσατο, *putavit*, 3. sing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope & rejecto augmento, verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto.* f. οἰήσομαι. a. 1. m ᾠησάμην, ω, ατο.
Οἶσε, *ferto*, præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω, pro φέρω, *fero.* f. οἴσω. hinc οἴσετον, *ferent*, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. sing. f. 1.

Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m. ab οἴω, pro φέρω, *fero*. f. οἴσομαι, ἡ, εται.
Οἴσεδμες, *feremus*, Dor. & Æol. pro οἴσομεν. 1. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*. f. οἴσω.
Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσομαι.
Οἶσθα, *nosti*, per Sync. pro οἴδασθα, 2. sing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio*. p. m. οἶδα, ας, ε.
'Οϊσθεὶς, *suspicatus*, *indignatus*, a. 1. part. pass. Poët. verbi οἴομαι, a. 1. pass. ᾠίσθην.
Alii volunt esse a. 1. part. pass. ab οἴω, *fero*. f. οἴσω.
Οἰσία, ας, ἡ, *salix*. q. ab ἴω, *eo*, quia *it* celeriter crescendo.
Οἴσομαι, & Dor. οἰσεῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. vide οἴσομαι.
Οἶσυν, ου, τὸ, *funis*. q. ab οἴω, quia fit ad *ferendum* aliquid.
Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*.
'Οϊσάμενος, ου, *ratus*, a. 1. part. m. &
'Οΐσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ. & Poët. verbi οἴομαι, f. οἴσομαι, *puto*, pro οἴομαι, f. οἰήσομαι. Th. οἴω, *puto*.
Οἰστέον, *ferendum*. verbale ab οἴω, pro φέρω, *fero*. f. οἴσω.
'Οϊστεύω, *sagitta peto*: ab
'Οϊστὸς, ου, ὁ, *sagitta*. in pl. οἰστοὶ, οἱ. ab οἴω, *fero*. f. οἴσω.
Οἰστρηθεὶς, *furore percitus*, a. 1. part. pass. verbi οἰστρέω, f. ήσω, *œstro agitor*. a. 1. pass. ᾠστρήθην. ab
ΟΙ'ΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, *OESTRUS*, *tabanus*, *stimulus*. hinc οἰστρήεις, εντος, *furiosus*, *œstro percitus*. οἰστράω, & -έω, *œstro agitor*. οἴστρημα, ατος, τὸ, *stimulus*. & Angl. to stir.
'ΟΙΣΥ'Α, ας, ἡ, *salix*. vide οἰσία. hinc Ang. Osyer.
Οἴσυπος, ου, ὁ, *sordes ovium*. q. ab οἶς, *ovis*, & σήπω, *putrefacio*. Sub Them. ῥύπος, *sordes*.
Οἴσω, *feram*, f. 1. act. verbi φέρω, *fero*. a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσῶ, *feram*. Dor. pro præced.
Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus*, f. 1. part. verbi φέρω.
Οἵτ' pro οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὅς & τε.
Οἴτη, ης, ἡ, *OETA*, *mons Thessaliæ*.
Οἵτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, gen. οὕτινος. in f. g. ἥτις. neut. ὅ τι.
'ΟΙΤΟΣ, ου, ὁ, *ærumna*, *calamitas*. qu. ab οἴ.
Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo*.
'ΟΙΦΕ'Ω, seu -άω, *coëo*.
Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχέουσι, ουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχέω, *veho*, *fero*. pro quo usitat. οἴχομαι. Alii formant ab ὄχος, ου, ὁ, vel ὄχος, εος, τὸ, *currus*,
Οἴχεσθαι, *abire*, præs. inf. ab οἴχομαι, ἡ, εται. f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.
Οἴχλωται, Ion. pro ᾤχλωνται, 3. plur. perf. pass. &
Οἰχήσομαι, *abibo*, f. 1. m. verbi οἴχομαι.
Οἰχθεὶς, *apertus*, a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω. a. 1. pass. ᾤχθην.
Οἴχνισκον, Ion. inserto σκ, pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*. Alii ab οἰχνίσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.
Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνοῦσι, 3. plur. præs. ind. ab
Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*.
Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. plur. præs. opt. ab
'ΟΙΧΟΜΑΙ, ἡ, εται, *abeo*, *discedo*, *proficiscor*, *pereo*. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. a. 1. pass. ᾠχήθην. præs. part. οἰχόμενος.
Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo*.
Οἰχώκει, *ivit*, Ion. Dialysi & Att. pro ᾠχώκει. 3. sing. plusq. p. act. &
Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Att. verbi οἴχομαι, *abeo*, vide οἴχωκα.
ΟΙ'Ω seu οἴω, *puto*, *existimo*; item *fero*, *porto*, f. οἴσω. Sic οἴομαι & οἶμαι, *puto*. οἴησις, εως, ἡ, *opinio*.
'Οἰῶν, *ovium*, gen. pl. ab ὄϊς, ὄϊος, seu οἶς, ἡ, *ovis*.
Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι, *auguror*. Th. οἰωνὸς, *avis*.
Οἰώνισμα, ατος τὸ, *augurium*. &
Οἰωνισμὸς ου, ὁ, *auspicium*, *augurium*: &
Οἰωνιστὴς, ου, ὁ, *augur*: ab οἰωνὸς, *avis*; item *augurium*.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, ἡ, *vates per cantum avium*: ab οἰωνὸς, *avis*, & πολέω, *versor*.
ΟΙ'ΩΝΟ'Σ, ου, ὁ, *avis*, *volucris*; propriè *vultur*, vel *avis carnivora*; item *augurium*, *omen*. hinc οἰωνίζομαι, *auguror*.
Οἷως, adv. *qualiter*, *quemadmodum*, *quomodo*. Th. οἷος, *qualis*.
"Οκα, Dor. pro ὅτε, *quando*.
'Οκείλαντες, *appellantes*, nom. pl. a. 1. part. act. ab
'Οκέλλω, *appello*, *accedo*. f. ελῶ. a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.
"Οκκα. Dor. pro ὅτε, *quando*. &
"Οκκα, pro ὁπότε. Dor.
"Οκκος, *OCULUS*, Dor. ab ὄπτομαι,
'ΟΚΛΑ'ΖΩ, *ingenua succumbo*, *labasco*, *deficio*. q. à κλάω, genua *frango*.
'Οκναλέως, *pigrè*, adv. ab ὄκνος, *pigritia*,
'Οκνείω, idem quod ὀκνέω, *pigresco*.
'Οκνέω, *piger & segnis sum*, *cunctor*, *tergiversor*. f. ήσω. p. ὤκνηκα. a. 2. ὤκνησα. a. 1. inf. ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν, Them. ὄκνος.
'Οκνηρὸς, ου, *cunctator*, *timidus*: in neut. gen, ὀκνηρὸν, *molestum*, *tædiosum*: ab
'ΟΚΝΟΣ, ου, ἡ, *pigritia*, *metus*, *ignavia*. q. ab οὐ κινεῖν, *non movere*. hinc ὀκνέω, *piger &*

& segnis sum. ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, *impiger.*
Ὀκνεῦσιν, *tergiversantur*, 3. plur. præs. ind. &
Ὀκνῶσιν, 3. pl. præs. sub. verbi ὀκνέω, quod vide.
Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia, qualiter.* vide ὁποῖος.
Ὄκρίας, *summa cacumina*, acc. pl. à nom. ὄκρις, quod vide.
ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum, scala.* q. ab ἄκρον & βάω.
Ὀκριόεις, εντος, *longas prominentias habens*: ab
Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ἄκρις, *summitas montis, cacumen.* Th. ἄκρος, *summus.*
Ὀκρυόεις, εντος, *horrendus, dirus.* pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, ȣ̃, *frigidus, horrendus.* Them. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*
Ὀκρυοέσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced. nom. f. ὀκρυόεσσα.
Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ, *octo morsuum, ex octo quadris*: ex ὀκτὼ, *octo*, & βλωμὸς, *bucella.*
Ὀκταήμερος, ου, ὁ, ἡ, *octo dies natus, qui fit octavo die*: ex ὀκτὼ & ἡμέρα, *dies.*
Ὀκτάκνημος, ου, ὁ, ἡ, *octo radios habens.* proprium rotæ: ex ὀκτὼ & κνήμη, *radius rotæ.*
Ὀκτάποδην, *octopedalem*, acc. sing. ab
Ὀκτάποδης, ου, ὁ, idem quod ὀκτάπους, *octipes*: ex ὀκτὼ, *octo*, & πούς, *pes.*
ὈΚΤΩ', *OCTO*, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. Hinc ὄγδοος, ου, *octavus.* ὀκτάκις, *octies.*
Ὄκχ' ἀ, Dor. pro ὅτε ἡ, *quum*, &c. ὄκχ' pro ὄκκα. quod vide.
Ὄκχος, ου, ἡ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum, currus.*
Ὄκως, *ut, postquam.* pro ὅπως, Ion.
Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *felix*. ab ὄλβιος, *felix, dives.* Th. ὄλβος, *felicitas*, & δαίμων, *felix.*
Ὄλβιος, ου, *beatus, dives, locuples*: ab
ὌΛΒΟΣ, ου, ὁ, *felicitas, opes.* ὄλβω, gen. Dor. q. ὅλος βίος. hinc πανόλβιος, ου, *omni ex parte beatus.*
Ὀλέεσκεν, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τȣ̃ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo.* Th. ὄλλυμι, idem.
Ὀλέθριος, ου, ὁ, ἡ, *exitialis, perniciosus, lethalis*: ab
Ὄλεθρος, ου, ὁ, *pernities, interitus, pestis, mors.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*
Ὀλεῖται, *peribit*, 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m ὀλοῦμαι, ὀλῇ, εῖται.
Ὄλεκον, *peribam*, imperf. act. Ion. &
Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præs. act. &
Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab
Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo.*
Ὀλέσαι, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo.* f. ὀλέσω.
Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab
Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, *viros perdens*: ab ὄλλυμι, *perdo*, & ἀνὴρ, *vir.*
Ὀλέσῃς, *perdas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι. f. ὀλέσω.
Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.
Ὄλεσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1. ind. act. Ion. & Poet. pro ὤλεσα· &
Ὀλέσαι, a. 1. inf. Poët. &
Ὀλέσας, αντος, *qui destruxit*, a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι. f. ὀλέσω.
Ὀλέσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Ὀλέσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.
Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix*: &
Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector*: ab ὄλλυμι, *perdo.*
Ὄληαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὄλα.
Ὀλίγα, pl. n. g. &
Ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus.*
Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas raritásque hominum, hominum infrequentia*: &
Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, & ἄνθρωπος.
Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia*, gen. plur. ὀλιγαρχιῶν· ab ὀλίγος, *paucus*, & ἀρχὴ, *imperium.*
Ὀλιγαρχούμενος, η, ον, *paucorum dominatui subditus*: ab ὀλίγος, *paucus*, & ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχή.
Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis, alicunde* q. ἐξ ὀλίγων τόπων.
Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.
Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία. ex ὀλίγος, *parvus*, & πέλω, *sum.*
Ὀλίγιστος, ου, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus.*
Ὀλιγόγονος, ου, ὁ, ἡ, *qui parum est fætuosus*: ex ὀλίγος, *paucus*, & γόνος, *soboles.* Th. γείνομαι, *nascor.* p. m. γέγονα.
Ὀλιγοδρανέω, *langueo*: ab
Ὀλιγοδρανὴς, idem quod ἀδρανὴς, έος, ὁ, ἡ, *faciendi facultate destitutus*: ab ὀλίγος, & δράω, *facio.*
Ὀλίγον, adv. *parum, propemodum.* Them. ὀλίγος.
Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, *parva res sum, infirmus sum & ferè mortuus*: ex ὀλίγος, & πέλω, *sum.*
Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ, ἡ, *exiguâ fide præditus*: ex ὀλίγος, & πίστις, *fides.* Them. πείθω, *persuadeo.*
ὈΛΙ'ΓΟΣ, ου, *paucus. parvus.* ὀλίγον, *paxillum*, adv. in superl. ὀλίγιστος.
Ὀλιγότητι, dat. sing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas.* Th. ὀλίγος.
Ὀλίγου, adverbialiter, *ferè, propemodum*: ab eod. th.
Ὀλιγοχρόνιος, ου, *brevis temporis, exiguo temporis*

poris spatio durans: ex ὀλίγος & χρόνος, *tempus*.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: &

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ, ἡ, *pusillanimis*: ex ὀλίγος, *exiguus*, & ψυχὴ, *anima*.

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo*, *negligo*, cum gen. præt. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἡ, *negligens*: ab ὀλίγη ὥρα, id est, *parva cura*.

Ὀλιγώρως, adv *negligenter*, *contemptim*: à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

ΟΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus*.

Ὀλισθάνει, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθάνω, vel *αἴνω*, *labor*, *prolabor*, *cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Ὀλισθέω, *cado*, *labor*. Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus*, *casus*.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ά, όν, *labilis*, *lubricus*: ab eod. them.

Ὀλισθήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus*, *casus*: qu. ab ὀλέω, *perdo*, & θέω, *curro*: hinc ὀλισθέω, *cado*.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, *navis oneraria*: Angl. Hulk: ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, *tractio*, *tracti inclinatio*, *pondus inclinatum*. Th. ἕλκω, *traho*, *pendeo*.

Ὁλκοὶ, οἱ, *instrumenta*, *quibus naves in terram ex mari subducuntur*, *& ex terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho*.

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus*, *SULCUS*: ab eod. them.

Ὄλληαι, Ion. pro ὄλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. ὄλλωμαι, ab ὄλλω, pro ὄλλυμι, *perdo*. Sic ὄληαι, Ion. pro ὄλῃ, a. 2. sub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*, gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

ΟΛΛΥΜΙ, seu ὀλλύω, *perdo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. inf. m. ὀλέσθαι. Hinc ὄλεθρος, ου, ὁ, *perditio*, *pernicies*. ὀλοὸς, οῦ, *pernitiosus*. ἀπόλλυμι, *perdo*. πανώλεθρος, seu πανόλεθρος, *prorsus exitialis*. πανωλεθρία, *internecio*. ἀνεμώλιος, ου, ὁ, ἡ, *ventosus*, *inanis*.

Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Beotiæ*: ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus

ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium*; *tripus*; *truncus corporis*.

Ὁλογραφέω, f. ήσω, *integrum scribo*: ex ὅλος & γράφω, *scribo*.

Ὀλοὴ, ῆς, ἡ, *pernitiosa*, dat. pl. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ή, όν. Hinc & ὀλώϊος, idem. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

ΟΛΟΘΟΥΡΙΟΝ, ου, τὸ, *species marinorum piscium*.

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator*: ab

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero*, *vasto*, *perdo*. p. ὠλόθρευκα. perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοίατο, *pereant*, Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο. p. m. ὦλα, & Atticè ὄλωλα.

Ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος & τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

Ὁλοκαρπόω, *totum adoleo*: &

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*: ex ὅλος, *totus*, & καρπὸς, *fructus*.

Ὁλοκαυτόω, *totum comburo*: vide in sequent.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima*, *seu hostia quæ tota comburebatur*, *holocaustum*: à verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, *totum comburo*, *cremo*: f. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα, perf. pass. ὡλοκαύτωμαι. Dicitur verò ὁλοκαυτόω, pro ὁλοκαυστόω, ab ὁλόκαυστον, ου, τὸ, *genus sacrificii*, *ubi tota hostia cremabatur*: ex ὅλος, *totus*, & καυστὸν, *combustum*: à th. καίω, *uro*, *comburo*: f. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι, σαι, ται.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, *integritas*, *sanitas*: ab

Ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἡ, propriè, *hæres ex asse qui omnia possidet*, *quæ sortitò ei obtigerunt*; item *integer*, *totus*: ex ὅλος, *totus*, & κλῆρος, *sors*, *sortitio*.

ΟΛΟΚΩΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre*.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*: &

Ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab

ΟΛΟΛΥΖΩ, *ULULO*, *ejulo*, *ploro*: f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, άτω. perf. ὠλόλυχα. perf. pass. ὠλόλυγμαι.

Ὄλοντο, *perierunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὁλοοίτροχος, Poët. pro ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος, *totus*, & τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*: aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti*, ab ὀλοὸς, quod ab ὄλλυμι.

Ὀλοὸς, ἡ, όν, *perniciosus*, *a*, *um*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοόφρονα, *perniciosum*, acc. sing. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *cui mens est perniciosa*, *perniciosus*: ab ὀλοὸς & φρὴν, *mens*.

ΟΛΟΠΤΩ, *vello*, *decortico*: qu. à λέπω, *decortico*. Hinc fortè Angl. to lop.

Ὀλόρριζος, ου, ὁ, ἡ, *cum totâ radice*: ex ὅλος & ῥίζα, *radix*.

ΟΛΟΣ, ου, *totus*, *solidus*, *universus*: Angl. whole. Hinc καθόλου, adv. *in universum*, *in genere*: sed

Ὄλος, ου, ὁ, idem quod δόλος, *atramentum sepiæ*.

Ὁλοσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, *integer*, *perfectus*: qu. ὅλη,

ὅλῃ χειρὶ *factus* : ex ὅλος & χεὶρ, ἡ, *manus*.

ΟΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum* : quia ab ὄχῃ ὄλλυνται, quum decerpuntur.

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *totus*, *perfectus* : ex ὅλος, *totus*, & τελέω, *absolvo*. Th. τέλος, τὸ, *finis*.

Ὀλοῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo* : f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὀλοφυγδὼν, όνος, ἡ, *pustula* ; à φλύω, *ferveo*. Th. φλέω, *nugor*.

Ὀλοφυδνὸς, οῦ, *luctuosus*, *lugubris* : ab

ΟΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, *lamentor*, *ejulo* : qu. ὀλοιὸς φέρομαι. præf. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον. Hinc ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio*, *ejulatus*, *luctus*.

Ὀλοφώϊος, *exitialis* : qu. ὀλλύων φῶτας.

ΟΛΠΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄλπα, *lecythus*, *ampulla olearia* ; *vas* : qu. ab ἐλαίου ὀπὸς, *olei succo*. ὄλπις, ιδος, ἡ, idem.

Ὄλπις, Dor. idem quod ἀλιεύς.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *cœlestis*.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA*, *urbs Achaiæ* : at

Ὀλύμπια, τὰ, *Olympiaca certamina* : vide ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, *Musæ*, *tanquam Olympias domos inhabitantes* : ab Ὄλυμπος. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας. *Olympiacas oleas*.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, *OLYMPIAS*, *quadriennium*, *quatuor annorum spatium*, vel *Olympici certaminis victoria*. Th. Ὄλυμπος in plur. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικὸς, οῦ, *OLYMPICUS*. Them. Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, *victor in Olympicis ludis* : &

Ὀλυμπιόνικος, ου, ὁ, idem : ex νικάω, *vinco*, & Ὀλύμπια.

ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, *OLYMPUS*, *Thessaliæ vel Macedoniæ mons altißimus* ; item *cœlum* : qu. ab ὅλος & λάμπω, *luceo*. Hinc ὀλύμπιος, ου, *Olympum incolens*, *cœlestis*. ὀλύμπια, ων, τὰ, *Olympiaca certamina*, *in honorem Jovis celebrari solita*. Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, *Olympiaci certaminis victoria* ; item *spatium quatuor annorum*.

ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, *grossus*, *ficus immatura*]

ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *species frumenti*, *affinis zeæ*.

Ὀλώϊος, *perniciosus*, *exitialis*, *noxius*. Th. ὄλλυμι.

Ὤλωλα, ας, ε, *perdidi*, Att. pro ὦλα, p. m. Hinc ὀλώλῃ, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo* : f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὅλως, adv. *omnino*, *in summâ* ; item *sane*. Th. ὅλος.

Ὁμὰ, *similia*, nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, οῦ, *similis*.

Ὁμάγυρις, ιος, ἡ, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio*, *concilium*, quod vide.

Ὁμαδέω, *congrego* : &

Ὁμαδέω, f. ήσω, *tumultuor* : ab

Ὅμαδος, ου, ὁ, *multitudo*. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὁμαίμιος, seu ὅμαιμος, ου, ὁ, ἡ, &

Ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *qui est ejusdem sanguinis*, *consanguineus* : ex ὁμὸς & αἷμα, τὸ, *sanguis*.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *belli societas* : ab ὁμὸς & αἰχμὴ, *cuspis*.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, *planum reddo*, *ad æqualitatem redigo*, *adæquo*. ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor* : ab

ΟΜΑΛΟΣ, οῦ, *planus*, *lævis*; item *SIMILIS*, *æqualis*, *æquabilis*. ὁμαλὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνώμαλος, ου, ὁ, ἡ, *asper*, *inæqualis*. ἀνωμαλὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*.

Ὁμάρτει, *sequere*, præs. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, *sequor* : f. ήσω. ab

ΟΜΑΡΤΗ, Poët. idem quod ὁμοῦ, *simul*, *una*.

Ὁμαρτήσας, αντος, *secutus*, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*, quod vide.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, *universitas*, *multitudo*. Th. ὁμὸς *similis*, *par*.

Ὀμβρέω, *pluo* : vide in ὄμβρος.

Ὀμβρηρὸς, οῦ, seu

Ὀμβρηρὸς, οῦ, *pluviosus*. Them. ὄμβρος, *imber*.

Ὀμβρήσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, *pluo*. Th. ὄμβρος, *imber*.

Ὀμβριμοπάτρος, ου, ὁ, ἡ, *forti patre genitus* : ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, *robustus*, quod vide, & πατὴρ, *pater*.

Ὄμβριμος, ου, ὁ, ἡ, *robustus* : ex ὄβριμος, idem. Them. βριάω, *robustus sum* : vide ὄμβρος.

Ὄμβριος, ου, ὁ, ἡ, *pluvius*, *pluvialis* : ab

ΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *IMBER*, *pluvia* : qu. ab ὁμοῦ ῥεῖν, *simul fluere*. Hinc ὀμβρέω, *pluo* : a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος. ὄμβριμος, vel ὄβριμος, ου, ὁ, ἡ, *impetuosus*, *vehemens*.

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro* : f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. f. 2. m. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

Ὁμευνέτης, ου, ὁ, *maritus* : &

Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, *uxor* : &

Ὅμευνος, & ὁμευναῖος, ου ὁ, ἡ, *conjux*, *eodem cubili utens* : ab ὁμὸς & εὐνή.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ ἡ, *simul congregatus* : in nom. pl. ὁμηγερέες, ab ὁμοῦ, *simul*. Them. ὁμὸς, *similis*, & ἀγείρω, *congrego*.

Ὁμηγυρὴς, έος, ὁ, ἡ, Poët. & Æol. pro præced.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, *cœtus*, *multitudo hominum congregatorum* : ab ὁμοῦ, *simul*, & ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus*.

Ὁμήλικας, *coætaneos*, acc. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ. ex ὁμὸς, *similis*, & ἡλικία, *statura*.

Ὁμηλικία, ας, & Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas* : ex iisd.
Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, *pignus, obses*. Them. ὅμηρος, *obses*.
Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab
Ὁμηρέω, *in unum convenio*: f. ήσω. Th. ὅμηρος, *obses*.
Ὁμηρεῖδαι, ῶν, οἱ, *HOMERIDÆ*. Quinam dicerentur consule Græca scholia Pind. Nem. Od. 2. 341. 1.
ὍΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, *obses*: qu. ab ὁμοῦ εἴρειν, *simul nectere*. Est &
Ὅμηρος, ου, ὁ, *Homerus*, nomen Poëtæ celeberrimi.
Ὁμίλει, *conversare*, præs. imperat. act. &
Ὁμιλεῖν, *conversari*: ὁμιλεῖν τισι τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri*, præs. inf. act. ab
Ὁμιλέω, ῶ, *colloquor, conversor*, cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. sing. opt. præs. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1 ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος, præs. part. act. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cœtus*.
Ὁμιληδὸν, adv. *turmatim*. Th. ὅμιλος, *turba*.
Ὁμιλητικὸς, οῦ, *qui benè scit conversari*: ab eod. th.
Ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium, conversatio, colloquium*: ab
ὍΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, *cœtus, turba*: qu. ab ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur*.
ὈΜΙΧΕ'Ω, *meio, mingo*: qu. ὁμοῦ χέω, *simul fundo*.
ὈΜΙ'ΧΛΗ, & Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, *nebula; suffitus*: qu. ab ὁμοῦ & ἀχλὺς, *caligo*.
Ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus, aspectus, facies*: nom. pl. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.
Ὄμματ', pro ὄμματα. Vide in præced.
Ὄμνυ, *jura*, præs. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, *juro*.
Ὀμνύεις, 2. sing. ind. præs. ab
ὈΜΝΥΜΙ, seu ὀμνύω, *juro*, f. ὀμόσω. præt. ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα. a. 1. ὤμοσα. a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ὀμόσας, αντος.
Ὁμογάστριος, ου, ὁ, *frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus*: ab ὁμοῦ, *simul*, (th. ὁμὸς, *similis*) & γαστὴρ, *uterus*.
Ὁμογενὴς, έος, ὁ, ἡ, vide ὁμόγονος.
Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*: ex ὁμὸς, *similis*, & γλῶσσα, *lingua*.
Ὁμογνωμονέω, *ejusdem sum sententiæ*: ab ὁμὸς, *similis*, & γνώμη, *sententia*. Them. γινώσκω, *cognosco*.
Ὁμόγονος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ὁμογενὴς, *consanguineus, cognatus*: ex ὁμὸς, *similis*, & γείνομαι, *nascor*: præt. m. γέγονα.
Ὁμόδαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro
Ὁμόδημος, ου, ὁ, ἡ, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὤν, *qui est ex eodem populo*; ex ὁμὸς, *similis*, & δῆμος, *populus*.
Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui eodem victu, seu vitæ genere utitur*; item *convictor, contubernalis, sodalis*: ex ὁμὸς, *similis*, & δίαιτα, *vivendi mos*.
Ὁμοδρομέω, ῶ, *simul curro, concurro*: ex ὁμοῦ, *simul*, quod ab ὁμὸς, *similis*, & τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα.
Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul & in eodem thalamo habitat*.
Ὁμόθεν, *simul*: ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *similis*.
Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, *qui eidem solio insidet, & ejusdem particeps est*: ex ὁμὸς & θρόνος, *thronus*, quod vide.
Ὁμοθυμαδὸν, adv. *concorditer, uno animo*: ab
Ὁμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, *unanimus, concors*: ex ὁμὸς, *similis*, & θυμὸς, *animus*.
Ὅμοια, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος.
Ὁμοιάζω, *similis sum*: f. άσω. p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.
Ὁμοίην, acc. sing. Ion. f. g. ab ὅμοιος.
Ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.
Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *iisdem affectibus obnoxius*: ab ὅμοιος, *similis*, & πάθος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.
Ὅμοιος, οία, ον, *similis, e*. Th. ὁμὸς, idem: hinc ὁμοίως, *similiter*, adv.
Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*: à præced.
Ὁμοιόω, ῶ, *assimilo, comparo*: f. ώσω. p. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, & in pl. ὁμοιώσωμεν. perf. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην. a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος. ab ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.
Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι. a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. &
Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide.
Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo*: &
Ὁμοίως, adv. *similiter, perinde*: ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.
Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio, similitudo*: ab eod.
Ὁμόκλαρος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors*: ex ὁμοῦ, *simul*, & κλῆρος, *sors*.
Ὁμοκλάω, seu -έω *hortor vociferando, increpo*: ab ὁμοκλὴ. *increpatio*, quod ab ὁμοῦ, *simul*. & κέκλομαι, idem quod κέλομαι seu κέλω, *hortor*.
Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, comminatio*: hinc ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator*: vide ὁμοκλάω.
Ὁμοκλήσας, αντος, *minans*, a. 1. part. act. ab ὁμοκλάω vel -έω, quod vide.

Ὁμοκλη-

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, *qui est in eodem lecto*, vel toro: ex ὁμὸς & κλίνη. Th. κλίνω, *reclino*.

Ὁμολογέω, ῶ, *consentio*, *assentior*, *confiteor*, *profiteor*, *spondeo*: f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1, ὡμολόγησα. Ex ὁμὸς, *similis*, & λόγος, *verbum*. Them. λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Ὁμολογηθέντα, accus. sing. a. 1. part. pass. &

Ὁμολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολογία, ας, ἡ, *confessio*, *consensus*, *assensus*; item *convenientia*, *pactum*, *pactio*, *compositio*: ab

Ὁμόλογος. ου, ὁ, ἡ, *iisdem verbis utens*, *consentiens*: ab ὁμὸς & λέγω.

Ὁμολογουμένως, adv. *ex confesso*, *sine controversiâ*: à præs. part. pass. ὁμολογεόμενος, -ούμενος, verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολόγως, *congruenter*; item *apertè*, *sine ullâ dubitatione*: ab ὁμόλογος, quod vide.

Ὁμομήτριος, ου, ὁ, ἡ, *qui est ex eâdem matre natus*: ex ὁμὸς & μήτηρ, *mater*.

Ὁμὸν, *eundem*, *similem*, accus. sing. ab ὁμός.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia*: ab ὁμὸς, *similis*, & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ὁμοούσιος, seu ὁμούσιος, *ejusdem essentiæ*, *consubstantialis*: ab ὁμὸς, *similis*, & οὐσία, *essentia*. quod ab ὢν, οὖσα, ὂν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὀμόργνυ. *abstersit*, 3. sing. imperf. act. Ion ab

ὈΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ, & μόργνυμι, *abstergo*, *imprimo*, *inuro*: f. ὀμόρξω. a. 1. ind. act. ὤμορξα. a. 1. ind. m. ὠμορξάμην. p. ὤμορχα.

Ὀμόρξω, *tergam*, f. 1. act. verbi præced.

Ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, *finitimus*, *confinis*; *adfinis*, *amicus*: gen. pl. ὁμόρων. &

Ὁμορῶ, *confinis sum*: ex ὁμὸς & ὅρος, *terminus*.

ὉΜΟ'Σ, οῦ, *similis*, *par*. Hinc ὁμόω, *unio*, *in unum coïre facio*. ὅμαδος, ου, ὁ, *multitudo*. ὁμῶς, *similiter*, *æquè*, *pariter*, *tamen*. ὁμοῦ, *unà*, *simul*. ὅμοιος, ου. *similis*. ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*. ὁμοιόω, *similem efficio*. ὁμοίωμα, ατος. τὸ, *similitudo*, *simulacrum*.

Ὁμόσε, adv. *eundem in locum*, *eòdem*: à præced. at

Ὅμοσε, 3. sing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, *unio*: f. ὁμόσω. Th. ὁμός.

Ὀμόσαι, *jurare*, a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω. p. ὀμώμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ὁμοσιτέω, *simul edo*: &

Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui cum aliquo edit*: ex ὁμὸς, *similis*, & σῖτος, *frumentum*.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ, ἡ, *qui est ex eodem semine & genere*: ex ὁμὸς, *similis*, & σπείρω, *semino*.

Ὀμόσσῃ. *juraverit*. 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ut & ὀμόσσας, pro ὀμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

Ὁμοστιχάω, seu έω, *simul procedo*, *unà eo*, *comitor*: ex ὁμὸς, & στείχω, *eo*.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ, ἡ, *in eodem versu seu ordine locatus*, *comes*: ex ὁμὸς, *similis*: & στοῖχος, *ordo*, *versus*. Th. στείχω, *eo*, *vado*.

Ὀμόσω. *jurabo*, f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ, ἡ, *qui ejusdem est artificii*: ex ὁμὸς, *similis*, & τέχνη, *ars*.

Ὁμότιμοι, *qui sunt in pari honore*: ex ὁμὸς, *similis*, & τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, *commensalis*: ab ὁμὸς, & τράπεζα, *mensa*.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, *similis*, tam de ingenio, quam moribus; item *consentaneus*: ex ὁμὸς, *similis*, & τρόπος, *mores*, *ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

Ὁμοῦ, *simul*: ab ὁμὸς, *similis*.

Ὀμοῦμαι, *jurabo*, f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, *finitimus sum*: ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, *comes*, *qui cum aliquo it*: ex ὁμοῦ, *simul*, & φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. sing. & pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, *consentio*, *concors sum*: &

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *concors*: ex ὁμὸς, *similis*, & φρὴν, *animus*, *mens*.

Ὁμοφωνέω, *eâdem voce vel linguâ utor*: ab ὁμὸς & φωνὴ, *vox*.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*, *cujus eadem vox est seu idem sonus*, *consonus*, *consentiens*: ex iisd. th.

Ὁμοχροίην, Ion. pro ὁμοχροία, *coloris similitudo*: ab ὁμὸς, *similis*, & χροὰ, *color*.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ, ἡ, *suffragii ferendi socius*: ex ὁμὸς & ψῆφος, *calculus*.

Ὁμόω, *unio coïre facio*: ab ὁμὸς, *similis*, *par*: sed

Ὀμόω, *juro*, idem quod ὄμνυμι, f. ὀμόσω.

Ὄμφακες, nom. plur. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφακίας, ου, ὁ, *acerbus*, *acerbitate suâ uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus*. Th. ὄμφαξ, *uva acerba*.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, *umbilicatus*, *a*, *um*. Epith. *scuti*: ab

ὈΜΦΑΛΟ'Σ, οῦ. ὁ, *UMBILICUS*, *umbo*; *media pars agminis*: qu. ab ἀμφιελίσσω, *circumvolvo*.

ὌΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba*, *necdum matura*: quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*. Hinc ὀμφάκιον, ου, τὸ, *omphacium*,

phacium, succus uvæ acerbæ.

'ΟΜΦΗ', ῆς, ἡ. *vox divina, responsum à Deo datum.*

'Ομωθῆναι, *similem factum esse vel unitum,* a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, *unio.* Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio*, quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis.*

'Ομώμοκα, Att. pro ὤμοκα, *juravi,* perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὀμόσω.

'Ομώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *idem nomen habens, cognominis:* ex ὁμῶς & ὄνομα, *nomen.*

"Ομως, *tamen,* conjunct. discr. ὅμως μὲν τοι, *veruntamen:* sed

'Ομῶς, *simul,* Poët. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis.*

"Ον, ὄντε, *quem,* acc. sing. ab ὅς, *qui.*

"Ον, præs. part. n. g. ab ὤν, οὖσα, ὄν, ab εἰμὶ, *sum.*

"Οναγρος, ου, ὁ, ἡ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER.* Th. ἀγρὸς, *ager.*

'Οναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim*, per Sync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum:* f. ὀνήσω. a. 1. m. ὠνησάμην.

"Ονομαι, *vitupero:* ab ὄνημι, quod vide.

'Ονάμενος, ου, *qui fructum percepit*, per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo.* Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι, præced.

"ΟΝΑΡ, τὸ, *somnium.* ἄκλιτον. κατ' ὄναρ, *in somnio.* ὄνειρος, ου, ὁ, idem.

'Ονάριον, ου, τὸ, *asellus,* diminut. ab ὄνος, *asinus.*

'Ονασεῖ, *juvabit,* Dor. seu Æol. pro ὀνήσει ab Æol. f. ὀνησῶ· deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum.*

"Ονασθαι, *frui,* præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide: vel a. 1. inf. m. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo.*

"Ονασις, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις. *usus, utilitas:* ab ὄνημι, *juvo.*

'Ονάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄνημι, *juvo.*

'Ονειαθ', pro ὀνείατα, τὰ, *cibaria, commoda:* ab

"Ονειαρ, ατος, τὸ, *utilitas: emolumentum.* ὄνημι. *prosum.*

'Ονείδεα, & contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum.*

'Ονείδειος, ου, *probrosus, contumeliosus.* Th. ὄνειδος, *probrum.*

'Ονειδίζω, *exprobro, convitior:* imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. a. 1. ὠνείδισα. a. 1. sub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ. præs. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror:* præt. pass. ὠνείδισμαι. Them. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum.*

'Ονειδίσας, αντος, a. 1. part. act. at

'Ονείδισας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ὀνείδισον, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

'Ονειδίσῃς, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

'Ονείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia, probrum:* &

'Ονειδισμὸς, οῦ, ὁ, *convitium:* ab ὀνειδίζω, *exprobro.* Th. ὄνειδος, τὸ, *probrum.*

'Ονειδίσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. &

'Ονειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro:* f. ίσω. ab

"ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum, dedecus.*

'Ονείρατα, ων, τὰ, *insomnia:* in prosâ pro ὄνειρα· ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium.*

'Ονείρειος, ου, ut ὀνείρειαι πύλαι, *somni vel insomniorum portæ:* ab ὄνειρος, quod vide.

'Ονειρίτας, α, ὁ, Dor. pro

'Ονειροκρίτης, ου, ὁ, *somniorum interpres:* ab ὄνειρος, quod vide, & κρίνω, *judico.*

'Ονειροπόλος, ου, ὁ, ἡ, *somniorum interpres:* ab ὄνειρος, *somnus.* Th. ὄναρ, *somnium,* & πολέω, *versor.*

"Ονειρος, ου, ὁ, *somnium.* Them. ὄναρ, idem.

'Ονείρῳ, dat. sing. ὀνείρων, gen. pl. præced.

'Ονηθῆναι, a. 1. inf. pass. &

'Ονήμενος, ου, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

"ΟΝΗΜΙ, sive ὀνίνημι, *juvo, prosum*; item *vitupero,* cum acc. f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præs. pass. ὄνημαι, seu ὄναμαι, *juvor, fruor:* cum gen. f. 1. ὀνήσομαι. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas,* ὄνειος, ου, *utilis.* ὀνοτὸς, οῦ, *vituperabilis.*

"Ονησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. &

"Ονησαι, *fruere,* a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum.*

'Ονήσεαι, *juvaberis,* Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusd.

'Ονήσει, *erit emolumento,* 3. sing. f. 1. act. Sunt qui exponunt per *reficieris*, & volunt Att. dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.

'Ονήσιμος, ου, ὁ, propr. nom. Gr. *utilis:* ab ὄνημι,

"Ονησις, εως, ἡ, *fructus, utilitas.* Th. ὄνημι, *juvo.*

'Ονησιφόρος, ου, ὁ, nomen propr. Lat. *ferens opem, opitulator.*

"Ονησο, præs. imperat. pass. ab ὄνημαι, *fruor.*

'Ονήτωρ, ορος, ὁ, *ONETOR,* nom. propr.

"ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *stercus,* seu *fimus jumentorum.* Hinc ὀνθυλεύω, *stercore bovino inquino, fimo jumentorum aspergo.* ὀνθυλεύω, *cibos condio exquisitè, indo impensam sive fartum,* à colore ὄνθου.

'Ονικὸς, ἡ, ὸν, *asinarius, a, um:* ab ὄνος, *asinus.*

'Ονίνησιν, *juvat,* 3. sing. ind. præs. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.

"Ονοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, quod vide: vel ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi

verbi ὀνόομαι, *vitupero, carpo.* Th. ὄνημι, *vitupero.*
Ὄνομ', pro ὄνομα, quod vide.
ὌΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ. *NOMEN, fama, celebritas, prætextus.* καθ' ὄνομα, *nominatim,* adv. τοὔνομα, *nomine.* Hinc ὀνομάζω, *nomino.* ὀνομαστὸς, ῦ, *celebris, clarus.* ἀνώνυμος, ῦ, ὁ, ἡ, *obscurus, ignotus.* μετωνυμία, ας, ἡ, *transnominatio, nominis pro nomine positio.* ὁμώνυμος, ῦ, ὁ, ἡ, *idem nomen habens.* παρώνυμος, ῦ, ὁ, ἡ, *ab alio denominationem habens.* συνώνυμος, ῦ, ὁ, ἡ, *nomen commune habens.* συνωνυμία, ας, ἡ, *æquivalentia.* ψευδώνυμος, ῦ, ὁ, ἡ, *nomen habens rei non spondens.* ἐπονομάζω, *cognomino.*
Ὀνόμαζε, *nominabat,* Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab
Ὀνομάζω, *nomino:* 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν. f. άσω. p. ὠνόμακα. præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor:* perf. pass. ὠνόμασμαι. a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η. præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*
Ὄνομαι, *vitupero:* f. ὀνόσομαι. a. 1. ὠνοσάμην. ab ὄνημι, idem.
Ὀνομαίνω, *nomino:* f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. sub. act. ὀνομήνω, quod quidam Att. dici credunt pro ὀνομάσω. Them. ὄνομα, *nomen.*
Ὀνομάκριτος, ῦ, ὁ, nomen propr.
Ὀνόμασθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, quod vide.
Ὀνόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.
Ὀνομαστὶ, adv. vide in ὀνομαστός.
Ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, *nominativus:* &
Ὀνομαστὸς, ῦ, *celebris:* in pl. ὀνομαστοί. ὀνομαστὶ, Poët. adv. *nominatim.* Th. ὄνομα, *nomen.*
Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. &
Ὀνομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.
ὌΝΟΣ, ῦ, ὁ, ἡ, *asinus, a:* qu. ab ὄνημι, *juvo;* item bestiola multipes dicta *multipeda, porcellio;* item *superior molæ lapis.* Hinc ἡμίονος, ῦ, ὁ, ἡ, *mulus, a.*
Ὀνόσεται, *vituperabit,* 3. sing. f. 1. m. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*
Ὀνοστὸς, ῦ, *vituperandus:* in pl. n. g. ὀνοστὰ, ab ὄνημι, *vitupero.*
Ὀνοτάζω, *carpo, convitior:* ab ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*
Ὀνοτὸς, ῦ, Poët. *vituperabilis, contemptibilis:* ab eod.
Ὀνοφορβὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit:* ab ὄνος & φέρβω, *pasco;* p. m. πέφορβα.
Ὀνόω, f. όσω, idem quod ὄνημι, *vitupero.*
Ὄντα, *existentem,* acc. sing. part. præs. ὤν, ὄντος, ab εἰμὶ *sum.*

Ὅντινα, *quemcunque,* acc. sing. ab ὅστις, ὅτινος, ᾧτινι. ab ὃς & τὶς, *quis.*
Ὄντως, *verè,* adv. ab ὢν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum.*
Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*
Ὀνύμαξα, ας, ε, Æol. & Poët. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino,* quod vide.
Ὀνυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.
ὌΝΥΞ υχος, ὁ, *UNGUIS, uncus;* *ONYX,* gemma: in dat. pl. ὄνυξι. Hinc ὀνυχίζω, *ungues reseco.* σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *sardonyx,* gemma.
Ὄνυχες, *ungues:* nom. pl. &
Ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis.*
Ὀνύχιον, ῦ, τὸ, *unguiculus;* item pro *lapide onychite.* Th. ὄνυξ.
ὌΝΩΝΙΣ, ἡ, *herbæ genus.*
Ὀξάλμη, ης, ἡ, *muria acida.* ὀξεῖα ἅλμη.
Ὀξεῖα, ας, ἡ, *acuta,* nom. f. g. ab ὀξύς. at
Ὀξεῖα, exponitur per *acutum,* in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέας, ab eod.
Ὀξέϊ, dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus.*
Ὀξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν. &
Ὀξείῃσι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus.*
Ὄξος, εος, τὸ, *acetum:* & pro *viro iracundo.* Th. ὀξὺς, *acutus.*
Ὀξὺ, substantivè, *acumen, mucro, acies;* item *celeritas:* adv. etiam *acutè, celeriter.* Th. ὀξύς.
Ὀξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, *acutam cuspidem habens, acutus, celeriter emissus:* ab ὀξὺς, *acutus,* & βέλος, τὸ, *telum.*
Ὀξύγγιον, ῦ, τὸ, *axungia, arvina.* Græc. à Lat.
Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, *auditûs acumen:* ex ὀξὺς, *acutus.* & ἀκοὴ, *auditus,* Th. ἀκούω, *audio.*
Ὀξύθυμος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui acerbo est animo, iracundus.* Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas:* *sordes:* ab ὀξὺς & θυμὸς, *animus.*
Ὀξυκίνητος, ῦ, ὁ, ἡ, *ad motum subitus & præceps, qui subitò vel celeriter movetur:* item ὀργίλος, *qui subitò irâ commovetur:* ab ὀξὺς & κινέω, *moveo.*
Ὀξύνω, *acuo;* item *acidum reddo:* f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.
Ὀξυόεντι, dat. sing. ab ὀξυόεις, εντος, *acutus, spinosus.* Th. ὀξύς.
Ὀξυερπὴς, έος, ὁ, ἡ, vel ὀξυῤῥεπὴς, &
Ὀξύῤῥοπος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui celeriter repit ac movetur; celer, velox:* ab ὀξὺς, *velox,* & ῥέπω, *repo, vergo.*
ὈΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acutus, a, um, velox;* gen. ὀξέος. Hinc ὀξύνω, *acuo.* ὄξος, εος, τὸ, *acetum.* παροξύνω, *acuo;* item *ad iram concito.* παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, *irritatio, exacerbatio.*
Ὀξύσχοινος, ῦ, ὁ, *acutus juncus:* ex ὀξὺς, *acutus,* & σχοῖνος, ῦ, ὁ, ἡ, *juncus.*
Ὀξύτερος, ῦ, & in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior.*

tior, compar. ab ὀξὺς, *acutus.*

Ὀξύτης, ητος, ἡ, *acumen, acies, acrimonia:* item *celeritas.* Th. ὀξύς.

Ὀξύτομος, ου, ὁ, ἡ, *acutè secans, acutus:* ab ὀξὺς & τέμνω, *seco:* p. m. τέτομα.

Ὅυ, Poët. pro ου, *cujus:* ab ὅς, *quis.*

Ὄπ', pro ὄπα, *vocem, sonum,* acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

Ὅπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, *ubi;* quod vide.

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor; adsum, procedo, opitulor:* &

Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, *assecla, comes;* quod & ὀπηδός. ab

Ὀπάζω, *persequor, sequi jubeo, comitem do; præbeo:* qu. ab ἕπομαι, *sequor.* ὀπάζομαι, *à persequente urgeor; comitem accipio.* Hinc ὀπαζόμενος, ου, *auctus,* præs. part. pass.

Ὀπαῖον, ου, τὸ, *foramen oliæ;* item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit.* Th. ὀπὴ, *foramen.*

Ὀπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quod vide.

Ὄπασσα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. &

Ὀπάσσαι, a. 1. inf. act. &

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω, *præbeo.*

Ὀπάσσειας, *præbeas,* a. 1. opt. act. gem. σ. sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὀπατρος, ου, ὁ, ἡ, per Sync. pro ὁμόπατρος, *eodem patre genitus:* ab ὁμὸς, *similis,* & πατήρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, *minister, assectator, comes.* Th. ὀπάζω, *sequi jubeo.* Alii ὀπάων, leg. qu. ab ἕπω, *sequor.*

Ὅπερ, *quod:* ex ὅ & περ.

Ὀπέων, ονος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

ὈΠΗ', ῆς, ἡ, *foramen,* per quod *videri potest:* qu. ab ὄπτομαι, *video.*

ὍΠΗ, *ubi, quò? quomodo:* qu. ab ὅς, *qui.*

Ὀπηδεῖ, *comitatur,* 3. sing. præs. act. ab

Ὀπηδέω, *comitor, comes sum, assector.* Th. ὀπάζω, *comitem do.*

Ὁπηνίκα, *quando:* ex ὅπου & ἡνίκα, *quum, quando.*

Ὀπὶ, *voci,* dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

Ὀπίζετο, *curabat,* 3. sing. imperf. Ion. ab

Ὀπίζομαι, *curo, revereor;* item *caveo, rependo.* Hinc ὀπιζόμενος, præs. part. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura.*

Ὄπιθεν, *retrò, post,* Ion. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsum.*

Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio,*

Ὄπιον, ου, τὸ, *OPIUM, succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat.* Th. ὀπὸς, *succus.*

Ὀπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem,* acc. sing. part. præs. ab

Ὀπιπτεύω, *circumspicio,* per reduplic. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, *video.*

ὈΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta divina;* *cura:* qu. ab ἕπομαι, *sequor.* Hinc ὀπίζομαι, *curo, revereor;* item *caveo, rependo.* ὀπιδνὸς, *reverendus.*

Ὀπισαμβῶ, *itio retrograda:* ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè, à tergo,* adv. Them. ὀπίσω, *retrò.*

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ, ἡ, *à tergo revinctus:* ex ὄπισθεν & δέω, *ligo.*

Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξας, *retrò mortales sequens gloriatio laudis.* Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves præposterè pascentes:* ab ὄπισθεν & νέμω, *pasco.*

Ὀπισθοφανῶς, *retrorsum,* adv. ex ὀπίσω, & φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò.*

Ὀπίστερος, ου, *posterior.* ὀπίστατος, *postremus:* ab

ὈΠΙ'ΣΩ, *retrorsum, retrò, post,* adv. cum gen. item sine casu. τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt.* ὄπισθεν, *à tergo.*

Ὅπλα, τὰ, *instrumenta:* ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.*

Ὀπλέα, acc. sing. ab Ὀπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁπλεῖσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, *armor.* Th. ὅπλον, *arma.*

Ὁπλέων, Ion. pro ὅπλων, gen. pl. ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula.* Th. ὅπλον.

Ὁπλίζω, *armo:* f. ίσω. p. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, *armor;* item active *instruo. paro.* præs. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. m. ὡπλισάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ὅπλισαι, άσθω, & in 2. pl. ὁπλίσασθε. Them. ὅπλον.

Ὁπλισόμεθα, *armemur,* 1. plur. f. 1. m. Poët. à præced.

Ὁπλίτης, ου, ὁ, Poët. pro ὁπλιτικὸς, οῦ, vel ὡπλισμένος, *armatus.* Th. ὅπλον.

Ὁπλομαχέω, f. ήσω, *armis decerto vel pugno:* &

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugna seu certamen quo armis decertatur:* &

Ὁπλομάχος, ου, ὁ, ἡ, *qui armis pugnat:* ex ὅπλον & μάχομαι, *pugno.*

ὍΠΛΟΝ, ου, τὸ, vel τὰ ὅπλα, *arma, instrumenta quævis.* Hinc ὁπλέω & ὁπλίζω, *armo. instruo.* ὁπλισμὸς, οῦ ὁ, & ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatura.* ὁπλίτης, ου, ὁ, & ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, *armatus.* ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula.* πάνοπλος, ου, ὁ, ἡ, *omni ex parte armatus.* πανοπλία, ας, ἡ, *armatura, totum corpus militis tegens.*

Ὁπλοτεράων, *juvenum,* gen. pl. f. g. Æol. pro ὁπλοτερῶν, ab

Ὁπλότερος, ου, *junior, posteri.* ὁπλότατος, *minimus natu.* Dicitur de iis qui *arma ferre possunt.* Th. ὅπλον, *arma.*

Ὁπλοφορέω, *arma gesto;* item *armatus stipo alicujus latus:* in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor:* &

Ὁπλοφό-

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui arma gestat, armiger* : ex ὅπλον & φέρω.

Ὁποδαπὸς, οῦ, *cujas, ex quâ regione* : ex ὅπου, *ubi*, & δάπεδον, *solum*.

Ὁπόθεν, Poët. ὁππόθεν, *unde*? à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui*.

Ὅποι, *quò* : vide ποῖ.

Ὁποῖος, οἷα, οἷον, *qualis, e* : idem quod οἷος, citrà interrogationem.

ΟΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *succus, humor* ; *coagulum*: qu. ab ὀπῇ, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans*: χυλὸς, *expressus succus*. Hinc ὄπιον, ου, τὸ, *opium, succus lacteus ex scapo papaveris*.

Ὁπόσην, accus. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab

Ὁπόσος, & Poët. ὁππόσος, ου, *quantus*: à πόσος, & hoc ab ὅσος, *quantus*.

Ὁπόταν, *quum*, pro ὁπότε & ἄν, *ubi*.

Ὁπότε, & Poët. ὁππότε, *quando*, citrà interrogationem, adv. idem quod ὅτε.

Ὁπότερος, ου, *uter*, infinitè ; ut πότερος, *uter*, interrogativè : à πῶς, *quomodo*? Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, *qui*.

Ὅπου, *ubi*, infinitè, idem quod οὗ, *ubi, quò, quum* : ab eod.

Ὅππα, Dor. pro ὅππῃ, & hoc pro ὁπόθεν, *unde*. Th. ὅτε, *quando*.

Ὅππῃ, Poët. pro ὅπῃ ἢ ὅπου, *quò*. Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁπότε, *quando* ; quod vide.

Ὁππόσε, adv. *quòcunque*.

Ὁππότ', pro ὁππότε· vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram*, acc. sing. f. g. Ion. &

Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. & Poët. ab

Ὁππότερος, ου, *uter*; Poët. pro ὁπότερος, Th. πότερος, *uter*.

Ὀπταλέος, ου, *assatus*. Th. ὀπτάω. *asso*.

Ὀπτανόμενος, ου, *visus, versans in conspectu*, part. præs. pass. ab

Ὀπτάνω, *video* : ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio*, quæ fit καθ' ὕπαρ vigilanti : à præced.

ΟΠΤΑ'Ω, *torreo, asso* : f. ήσω. p. ὤπτηκα. perf. pass. ὤπτημαι, σαι. Hinc ὄπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio*. ὀπτὸς, οῦ, *assus, tostus*.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, qu. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præs. part. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. sing. præs. ind. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*. Them. ὄπτομαι.

Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

Ὄπτιλος, ου, ὁ, *oculus* : ab

ΟΠΤΟΜΑΙ, *video* : f. ὄψομαι. p. ὦμμαι, ψαι, πται. a. 1. pass. ὤφθην, ης, η. f. 1. pass. ὀφθήσομαι. a. 1. m. ὠψάμην. a. 1. sub. m. ὄψωμαι. Hinc ὄμμα, ατος, τὸ, *visum, spectaculum* ; item *oculus*. ὄψις, εως, ἡ, *visus*. ὤψ. ὠπὸς, ὁ, *oculus*. ὀπτικὸς, οῦ, *visorius*. ὀπτασία, ας, ἡ, *visio*. ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, visus*. ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*. ὄσσομαι, *video*. ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσον, τὸ, *oculus*. διόπτρα, ας, ἡ, *instrumentum ad explorandas dimensiones*. ἐπόπτης, ου, ὁ, *inspector*. ἔποψις, εως, ἡ, *inspectio*. αὐτόπτης, ου, ὁ, *qui suis oculis aliquid vidit*. αἴθοψ, οπος ὁ, ἡ, *niger*, seu *rutilus*. μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, *luscio-sus*. πρόσωπον, ου, τὸ, *vultus, facies*; item *persona*. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *hydrops aqua intercus*.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *assus, a, um*; *tostus*. Them. ὀπτάω. *asso*.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτός.

Ὀπυίω, *ineo, coëo, uxorem habeo* : imperf. ὤπυιον, ες, ε. præs. pass. ὀπυίομαι, *ineor, in matrimonio habeor*.

Ὄπωπα, *vidi*, p. m. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. p. m. ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀπώπει, Ion. pro ὀπώπει, 3. sing. plusq. p. m. Vide ὄπωπα.

Ὀπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. plur. plusq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*; à præced. quod vide.

ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus*; *fructus autumnales* ; *ætas maturior* : qu. ὀπῶν ὥρα, seu ὤρα; *tempus & cura fructuum*. Hinc ὀπωρινὸς, οῦ, *autumnalis*.

Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. sing. f. 1. act. ab ὀπωρίζω, *fructus autumnales seu poma colligo*. Th. ὀπώρα.

Ὀπωριοῦντες, Dor. seu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ὀπωρίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *fructus autumnales seu poma decerpo & colligo* ; *pomis vescor seu fructibus autumnalibus*. Th. ὀπώρα, *fructus autumnales, autumnus*.

Ὀπωρινὸς, οῦ, *autumnalis* : ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Ὅπως, *ut, quomodo* : Conjunct. ex them. πῶς, adv. *quomodo*.

Ὁπωσοῦν, *quomodocunque*. à præced.

Ὁρᾷ, *videt*, 3. sing. præs. ab ὁράω. sed

Ὅρα, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. inf. ὁρᾶσθαι, præs. inf. pass. ab eod.

Ὅραμα, ατος, τὸ, *visio*, quæ fieri solet κατ' ὄναρ, *spectaculum* : ab ὁράω, *video*.

Ὄραμνος, *frons*, RAMUS : qu. contractè pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, *spinosus frutex*.

Ὁρᾶν ἀλκάν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem*. Pro quo in prosâ diceretur, πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare*.

Ὀρανὸς,

Ὀρανὸς, -ῦ, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, ῦ, ὁ, *cœlum*.
Ὁρᾶται, *spectat*, 3. sing. præs. m. &
Ὁρᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω. *video*.
Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *visibilis*, *e*. ab
ὉΡΑ'Ω, *video*, *cerno*, *intelligo*. præs. imperat. ὅραε, ὅρα. imperf. Att. ἑώρων, ἑώρων. f. ἀσω. p. ὥρακα. & Att. ἑώρακα. perf. inf. Att. ἑωρακέναι. pl. p. ind. act. Att. ἑωράκειν, εις, ει. perf. pass. Att. ἑώραμαι, σαι, ται. Hinc ὅραμα, ατος, τὸ, *visus*, *spectaculum*. τιμωρία, ας, ἡ, *ultio*, *vindicta*. τιμωρέω, *punio*, *ulciscor*.
Ὀργᾶ. ᾶς, ἁ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.
Ὀργάζω, vide in ὀργάω.
Ὀργάνη, ης, ἡ, *Minerva*, quæ & ἐργάνη, ab ἔργον, quia *textrix*.
ὈΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *instrumentum*, vel *opus*, *ORGANUM*. qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus*, seu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio*. Hinc ὀργανικὸς, ῦ, *instrumentalis*.
ὈΡΓΑ'Σ. ἀδος, ἡ, *locus*, vel *lucus Deo sacer*, *vinea*.
ὈΡΓΑ'Ω, *appeto impatienter*. f. ήσω. q. ab ὀργὴ, *impetus*. Hinc ὀργάζω, *instigo*, *incito*; item *subigo*, *mollio*.
ὈΡΓΗ'. ῆς, ἡ, *ira*, *pœna*, *animi inclinatio*, *studium*. q. ab ὄρω, *incito*, & ἄγω, *impello*, quia est *impulsus* quidam animi. Hinc ὀργίλος. ου, *iracundus*. ὀργίζω, *irrito*. ὀργίζομαι, *irascor* : &
Ὀργὴ, etiam Ionibus significat *picem*.
ὈΡΓΙΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi*, & *cujusvis Dei*, *ORGIA*. q. ab ὀργὴ, *impetus*.
Ὀργιάζω, *orgia celebro* : à præced.
Ὀργίζω, *ad iram incito*, *lacesso*, *facio irasci*. f. ίσω. p. ὤργικα. præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor*, cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι, a. 1. pass. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὀργισθεὶς, έντος. f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira*.
Ὀργιζώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. à præcedente.
Ὀργίλος, ου, *iracundus* : &
Ὀργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia*. Th. ὀργὴ.
Ὀργισθῇς, *iratus fueris*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor*. perf. ὤργισμαι. Th. ὀργὴ, *ira*.
ὈΡΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum*, *passus*, *ulna*. qu. ab ὀρέγω, *extendo*, & γυῖον, *pes*. Est enim *extensorum pedum* mensura.
Ὀρέγεσθαι, præs. inf. pass. ὀρεγόμενος, præs. part. pass. ab ὀρέγω, *extendo*.
Ὄρεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur*, item *passus* : ab ὀρέγω, *extendo*.
Ὀρεγνὺς, ύντος, *porrigens*, præs. part. act. ab ὀρέγνυμι, seu ὀρέγω, *porrigo*.
ὈΡΕ'ΓΩ seu ὀρέγνυμι, *porrigo*, *extendo*. f. ξω. p. ὤρεχα. a. 1. ὤρεξα. præs. m. ὀρέγομαι, *appeto*, cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι, a. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η. a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, *appetentia*, *appetitus*. & Angl. to **reach, stretch.**
Ὀρειᾶν, Dor. pro ὀρειῶν, gen. pl. ab ὄρειος, εία, ειον. vel ab ὀρεινός, εινα, εινον, *montanus*: ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.
Ὀρειβατέω, *montes scando vel pererro* : &
Ὀρειβάτης, ου, ὁ, *montes scandens* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & βαίνω, *vado*.
ὈΡΕΙ'ΓΑΝΟΝ seu ὀρίγανον, ου, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen. q. ab ὄρος, *mons*, & γάνος, *gaudium*.
Ὀρεινὸς. ὴ, ὸν, *montanus*, *a*, *um*. hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons*.
Ὀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ὀροῦμαι, ῇ, εῖται. ab ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.
Ὀρειχάλκοιο. gen. Ion. ab
Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, *ORICHALCUM*, *æs*, *montanum*. interdum adjectivè significat. *confectus ex orichalco*, ὁ. ἡ. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & χάλκος, *æs*.
Ὀρεκτὸς, ῦ, *porrectus*. Th. ὀρέγω. *porrigo*.
Ὀρέξαι, *porrigere*, a. 1. inf. act. &
Ὀρέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, η, ον. a. 1. part. m. &
Ὀρέξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. Them. ὀρέγω, *porrigo*.
Ὄρεξις, εως, ἡ, *libido*, *appetitus*, *OREXIS*, Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.
Ὀρέοντο, *ruebant*, Ion. & Poët. Pleonasm. τῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὄρω, *excito*.
Ὀρεοπολέω, - ῶ, *in montibus versor vel erro*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & πολέω, *versor*.
Ὄρεος, gen. sing. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.
Ὀρεσκῴοισι, *montanis*. dat. pl. ab
Ὀρεσκῷος, per Sync. pro ὀρεσίκοιος, ου, *in montibus degens* : ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & κέω, seu κεῖμαι, *jaceo*.
Ὄρεσι, *montibus*, dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.
Ὀρεσίνομος, ου, ὁ, ἡ, *in montibus pascens*, *monticola* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & νέμω, *pasco*. p. m. νένομα.
Ὀρέστης, ου, ὁ, *ORESTES*, nom. propr. acc. sing. Ὀρέστην.
Ὀρεστιὰς, ἀδος, ἡ, *montana*, *monticola*. Th. ὄρος, τὸ, *mons*.
Ὀρεὺς, Ion. οὐρεὺς, έος, ὁ, ἡ, *mulus*, *mula* : ab ὄρος, *mons*, quod ad opera *montana* sit idoneus : sed
Ὄρευς, Dor. pro ὄρους, τοῦ, ab ὄρος, τὸ, *mons*.
Ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video*. sic ὀρέει, pro ὁρᾷ, 3. sing. ind. præs.
Ὅρη, Dor. pro ὅρα, *vide*, præs. imperat. ab ὁράω.
Ὄρηαι, *movearis*, Ion. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι. in sub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ. Them. ὄρω, *excito*.
Ὁρῇς, Dor. pro ὁρᾷς. sic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. sing. & pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ὄρηται,

'Ορηται, *orta fuerit*, 3. sing. sub. pass. vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι. Them. ὄρω, *excito*.

'Ορῆτε, *videtis*, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. ind. verbi ὁράω, *video*.

"Ορθαι, *motum esse*, per Systolen Ion. pro ὤρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ. perf. pass. ὤρμαι, σαι, ται. at

'Ορθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus, a, um*.

'Ορθοιῦ, Dor. seu Æol. pro ὀρθοιῦν, præs. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Them. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, *procerorum*, gen. pl. ab

"Ορθιος, ου, *arduus, in altum tendens*. hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare*. ὄρθιον ὠρύσασθαι, *vehementer vociferari*. Them. ὀρθός.

'Ορθόβουλος, ου, ὁ, ἡ, *qui rectum consilium suppeditat*. Ab ὀρθὸς, *rectus*, & βουλὴ, *consilium*.

'Ορθογραφέω, -ῶ, *rectè scribo*: &

'Ορθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA, recta scriptura seu rectè scribendi scientia*: ex ὀρθὸς, & γράφω, *scribo*.

'Ορθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

'Ορθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans. veridicus*. ex ὀρθὸς, & δίκη, *jus*.

'Ορθόθριξ, ὁ, ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines*: ex ὀρθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

'Ορθοκραιρᾶν, gen. plur. f. g. Dor. pro ῶν. ab

'Ορθόκραιρος, α, ον, *cornua erecta habens*: ex ὀρθὸς, *rectus*. & κεραία, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

'Ορθολογέω, -ῶ, *rectè loquor & propriè*: ex ὀρθὸς, & λέγω.

'Ορθόμαντις, εως, ὁ, ἡ, *qui vera vaticinatur: veridicus vates*: ab ὀρθὸς, & μάντις, *vates*.

'Ορθοποδέω, -ῶ, *recto pede incedo, non claudico*: ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, *recto pede progrediens*: ex ὀρθὸς, *rectus*, & πούς, *pes*.

'Ορθόπολις, ιος, ὁ, *erigens urbes, vel erectas incolumésque conservans*. Epithet. boni Principis, *quia suâ sapientiâ servat civitates*; ex ὀρθὸς, & πόλις, *civitas*.

'ΟΡΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rectus, a, um. erectus*. q. ab ὄρω, *excito*. Hinc ὀρθῶς, *rectè*. ὀρθόω, *erigo*; item *rectum facio*. κατορθόω, *erigo, instauro*; item *feliciter rem gero*. κατόρθωμα, ατος, τὸ, *res feliciter gesta*. κατόρθωσις, εως, ἡ, *felix rei susceptæ administratio*.

'Ορθοτομέω, -ῶ, *rectè seco, divido, distribuo*. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα· ab

'Ορθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, *rectè secans*: ab ὀρθὸς, *rectus, &* τέμνω, *seco*. præt. m. τέτομα.

'Ορθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines*: ex ὀρθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

'Ορθοιῦ, ὕμνον, *erigere hymnum*. pro Carmen in alicujus laudem componere, quod *aliâ* voce canatur.

'Ορθόω, f. ώσω, *erigo, dirigo, rectum facio*. Th. ὀρθός.

'Ορθρεύω, *manè surgo*: ab ὄρθρος, *diluculum*. ὀρθρευοίσᾳ. Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *manè vigilanti* dat. sing. part. præs. f. g.

'Ορθρίζω, *diluculo venio*. imperf. ὤρθριζον, f. ίσω. p. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, *surge mane*. Th. ὄρθρος, *diluculum*.

'Ορθρινὸς. ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*: &

"Ορθριος, α, ον, *matutinus, summo manè veniens*: ejusd. th.

'Ορθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω. quod vide.

'Ορθριῶ, *vigilabo*, Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

'Ορθρογόη, ης, ἡ, *manè lugens*: ab ὄρθρος, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ήσω, *gemo*.

"ΟΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *diluculum*, quia nos ad opera ὀρθοῖ, *erigit*. Hinc ὀρθρινὸς, ἡ, & ὄρθριος, ου, *matutinus*.

"Ορθῳ, dat. sing. ab "Ορθος, ου, ὁ, nomen viri.

'Ορθωθῇ, *feliciter succedat*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide.

'Ορθῶς, adv. *rectè, ut par est & decet*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθώσαις, Æol. pro.

'Ορθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθόω, *erigo*. Them. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορέγνυμαι, ῦμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero*; item *pugno, decerto*. Them. ὀρέγω, *porrigo*.

'Ορίζω, *definio*. f. ορίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, *constitui*. præs. pass. ὁρίζομαι. perf. pass. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus*. a. 1. pass. ὡρίσθην. a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, έντος, *declaratus*. Th. ὅρος, *terminus*.

'Ορίκτιτος, ου, ὁ, ἡ. pro ὀρείκτιτος, *in monte constructus*, sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*: & κτίζω, *condo*.

'Ορειμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma*: ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. & μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma*. Th. μηλέα, *malus*.

'Ορίναις, *moveres*, 2. sing. a. 1. opt. act. &

'Ορίνετον, *commovent*, dual. præs. ind. act. ab

'Ορίνω, *excito, commoveo*. f. νῶ. præs. inf. ὀρίνειν. Them. ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ & ὄρσω, Æol.

"Οριον, ου, τὸ, *finis. terminus*. in pl. τὰ ὅρια ων, *fines*. Th. ὅρος, *terminus*.

"Οριος, ου, *terminalis*. ab eod. th.

'Ορίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio*, quod vide.

'Ορισμὸς, ου, ὁ, *finitio, definitio* : &
'Ορισὴς, ου, ὁ, *finitor, constitutor juris & arbiter conditionum* : ab ὁρίζω, *termino, definio*. Th. ὅρος, *terminus*.
'Ορίζομαι, *appeto* : ab ὀρίγομαι.
'Οριῶ, *definiam*, Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide. Sed
'Ορίων, gen. plur. ab ὅριον, *finis*, quod vide.
'Ορκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum* : ab εἴργω, *includo*.
"Ορκη, ης, ἡ, *vas olearium* : ab eod.
'Ορκήσομεν, Gen. 34. vers. 16. leg. ἀρκήσομεν. vide ἀρκέω. an οἰκήσομεν, f. 1. ab οἰκέω, *habito*.
'Ορκίζω, *jurejurando obstringo*. f. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Them. ὅρκος, *juramentum*.
"Ορκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento sancitum* : ab
'ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum*. q. ab εἴργω, *coërceo*. Hinc ὁρκίζω, *jurejurando obstringo*. ἐπιορκέω, *pejero*. ἐπίορκος, ου, ὁ, ἡ, *perjurus*. ἐπιορκία, ας, ἡ, *perjurium*.
'Ορκόω, f. ώσω. p. ωκα, *ad jusjurandum adigere. jusjurandum exigo*. Them. ὅρκος.
'Ορκωμοσία, ας, ἡ, *jusjurandum*. q. d. ὅρκου ὄμοσις, *juramenti juratio*. Th. ὄμνυμι, *juro*.
'Ορκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adstrictus*: vide præced.
'Ορκωτὴς, ου, ὁ, *qui jurejurando alium astringit*. ὁρκωταὶ, dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt* : à præcedente.
'ΟΡΜΑΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ordo, series, catena, latibulum*. q. ab ἁρμόζω, *apto*.
'Ορμαίνω, *in animo cogito, impetu feror, ruo*. f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Them. ὁρμὴ, *impetus*.
'Ορμᾶν ποτὶ πλώριον κλέος, θεοῦ σὺν παλάμᾳ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio*. Pindar. loquendi genus.
'Ορμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω. & significat *proficiscor*.
"Ορμασαι, *adaptatum est*, 3. sing. perf. pass. per Metath. pro ἄρμοσαι, Ion. pro ἥρμοσαι. verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, convenio, apto*. p. ἥρμοκα. perf. pass. ἥρμοσμαι, σαι, σαι. Th. ἄρω, *apto*.
'Ορμάω, -ῶ, *ruo, irruo, impetu feror, prorumpo*. f. ήσω. p. ὥρμηκα. a. 1. ὥρμησα. perf. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.
'Ορμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμάω, quod vide: sic ὁρμεώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass.
'Ορμενίδαο, gen. Æol. pro ου. ab
'Ορμενίδης, ου, ὁ, nomen propr. viri.
"Ορμενος, per Syncop. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur, concitatus*, præs. part. pass. verbi ὄρω, *excito*. item *caulis brassicæ*.
'ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, *impetus, appetitus animi* q. ab ὄρομαι, *cum impetu feror*. Hinc ὁρμάω, f. ήσω, *impetu feror, irruo*.
'Ορμηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. &
'Ορμηθῆναι, a. 1, inf. pass. ab ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμή.
"Ορμημα, ατος, τὸ, *impetus*. Them. ὁρμή.
'Ορμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, *impetu feror*. f. ήσω ejusd. th.
'Ορμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum, suscitabulum* ; item *locus è quo prodimus ad bellum inferendum, & quem pro perfugio habemus. sedes belli*. Them. ὁρμή. *impetus, motus bellicus*.
'ΟΡΜΙΑ', ας, ἡ, *tenuis funiculus. linum, hamus. arundo piscatoria*.
'Ορμίζω, *naves in stationem subduco*. hinc ὅρμισις, εως, ἡ, *quies in portu* : ab ὅρμος, *statio navium. monile*.
"ΟΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba marubio similis*.
"Ορμισις, εως, ἡ, *quies in portu*. vide in ὁρμίζω.
'Ορμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile* : ab
"ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile, colli ornamentum*; item *statio navium*. q. ab εἴρω, *necto*, vel ab ἕρμα, *stabilimentum*. Hinc ὁρμέω, *stationem habeo*; item *appello*. ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*.
"Ορνεον, ου, τὸ, *volucris, avicula*, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.
"Ορνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, *avis*. acc. sing. ὄρνιθα.
'Ορνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium* : ab ὄρνις, & θήρα, *venatio*. Them. θὴρ, *fera*.
"Ορνιξ, χος, ὁ, ἡ, Dor. pro
"ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, ἡ, *avis, ales, gallina*. item *augurium*.
"Ορνισι, dat. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.
"Ορνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ. quod vide.
'Ορνιχολόχος, ου, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus insidias struit*. ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἵζων. Ab ὄρνις, *avis*, & λόχος. *insidiæ*.
"Ορνυμαι, *excitor* : *surgo* : ab ὄρνυμι, idem quod ὄρω, *excito*.
'Ορνύμεν, & ὀρνύμεναι, *movere*, Dor. pro ὀρνύναι, præs. inf. act. &
'Ορνυμένοιο, pro ου, gen. Ion. part. præs. pass. verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, *excito*.
'Ορνυσθε, *concitamini*, 2. pl. præs. imperat. pass. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, *excito*.
'Ορνύω, Poët. *moveo, incito*. idem quod ὄρω.
"ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, *ERVUM, leguminis genus*. q. ab ἐρέπτω, *edo*.
'Ορωρεγυῖα, *quæ porrexit*, perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo*. p. m. ὤρεγα. perf. part. m. ὠρεγὼς, υῖα, & Systol. Ion. ὀρεγυῖα.

'ΟΡΟ-

'ΟΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *surculus, ramusculus.* hinc & ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, idem.
'Οροδεμνιάδες, *nymphæ & apes*; quia ἐν ὄρει δέμνιον habent. aut ab ὀρόδαμνος.
'Οροθεσία, ας, ἡ, *terminus positus.* q.d. θέσις τοῦ ὅρου. *positio termini,*
'Οροθυνω, idem quod ὄρω.
'Οραμαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.
'ΟΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ nomen.* an quod amet ὄρη, *montes?*
"ΟΡΟΣ, εος, τὸ, *mons.* q. ab ὄρω, *excito, erigo:* est enim *erecta* in tumorem terra. Hinc ὀρεινὸς, οῦ, & ὄρειος, ου, ὁ, ἡ, *montanus, montosus:* at
"ΟΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus, limes, meta:* ab ὁρῶ, *video.* Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί. Hinc ὁρίζω, *termino, definio.* ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, *definitio.* ἀφορίζω, *termino, circumscribo,* ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio, distincta rerum explicatio.*
'Οροσάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti.*
"Ορουσαν, *irruerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὤρυσαν. Sed ὀρούσα, *præcipitans,* pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab
'Ορούω, *IRRVO, gradu concitato fero.* f. ούσω. p. ὤρουκα. Th, ὄρω, *concito.*
'Οροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum:* hinc Angl. roof. &
"Οροφος, ου, ὁ, *tectum.* Them. ἐρέφω, *tego.* f. ψω.
'Ορόων, Poët. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες, pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video.* f. άσω. p. ὥρακα. & Att. ἑώρακα.
'Ορόωντι, Dor. pro ὁρόωσι, seu ὁρῶσι, *vident,* 3. plur. præs. ind. act. ejusdem verbi.
'Ορόωτε, *videretis,* Poët. pro ὁρῷτε, 2. pl. præs. opt. act. verbi ὁράω, præs. opt. ὁράοιμι, ῷμι.
"Ορπετον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, *avis.*
"Ορπηκα, *stimulum,* acc. sing. ab
"ΟΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus.* q. ab ἕρπω, quia ex arbore *prorserpit.*
"Ορρ' οἱ, Poët. pro ὄφρα αὐτῷ.
'Ορροπύγιον, vel ὀροπύγιον, vel οὐροπύγιον, ου, τὸ, *ultima pars spinæ.* ex ὄῤῥος, quod vide, & πυγὴ, *nates.*
'ΟΡ'Ρ'ΟΣ, οῦ, ὁ, *serum lactis.* Dicitur & ὀρὸς, οῦ, ὁ, qu. ab ἐρωέω, seu ῥέω, *fluo.* Sed
"Ορρος, ου, ὁ, *linea, quæ scrotum medium intersecat.* Et *sacri ossis extremum.* scribitur & ὄρος.
'Ορρωδέω, *metuo.* Sumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄῤῥος, quod vide. Scribitur & ὀρρωδέω.
'Ορρωδία, ας, ἡ, *timor, metus.* vide præcedent.
"Ορσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito.* f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω.
"Ορσεο, *surge,* Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. verbi ὄρσομαι, quod Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito.*
"Ορσῃς, *provoces,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄρω. f. Æol. ὄρσω.
'Ορσίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *horrisonus.* vel *qui strepitum excitat.* ὁ ὄρων κτύπον· ab ὄρω, *excito,* & κτύπος, *sonitus.* Them. τύπτω.
'Ορσίλοχος, ου, ἡ, *ORSILOCHVS,* nomen propr.
'Ορσινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *excitator nubium.* Jovis Epithet. ab ὄρω, *excito.* f. Æol. ὄρσω. & νέφος, *nubes.*
'Ορσίπεδος, ου, ὁ, ἡ, *quatiens solum:* ab ὄρω. *quasso,* f. Æol. ὄρσω, & πέδον. *solum.*
"Ορσο, per Sync. pro ὄρσεο, & hoc Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. pass. à præs. act. ὄρσω, quod à f. 1. formatum verbi ὄρω, *excito.*
'Ορσοθύρα, ας, ἡ, & Ion. ὀρσοθύρη, *magna & alta janua:* ex ὄρω, f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω, *excito,* & θύρα, *janua.*
'Ορσοτρίαινα, nom. Æol. pro comm. ὀρσοτριαίνης, & Dor. ὀρσοτριαίνας, gen. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνου, *agitator tridentis.* Epithet. Neptuni. ab ὄρω, *excito,* & τρίαινα, ης, ἡ, *tridens.* Them. τρεῖς.
"Ορσω, *concitabo,* f. Æol. verbi ὄρω. f. ὀρῶ.
'Ορτάζω. Ion. pro ἑορτάζω, *diem festum celebro.* Th. ἑορτή.
'ΟΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *pullastra, gallina.* q. ab ὄρω, *in altum erigo.* Hinc ὀρταλίζω, *incipio alas quatere & volatum tentare.* ὀρτάλιχος, ου, ὁ, *avis pullus.*
'Ορτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus.*
'Ορτυγία, ας, ἡ, olim insula, postea facta continens.
"ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, *COTVRNIX.* qu. ab ὄρω, quod facile ad pugnam *concitetur.*
"ΟΡΥΖΑ. ης, ἡ, *ORYZA,* Angl. Rice.
'Ορυκτὸς, ἡ, ὸν, *defossus, a, um:* ab ὀρύσσω, *fodio.*
'ΟΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus.*
"Ορυξ, *capra quædam sylvestris:* ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram *effodit.*
'ΟΡΥ'ΣΣΩ, seu ὀρύττω, f. ξω, *fodio.* p. ὤρυχα. a. 1. ὤρυξα. a. 2 ὤρυγον. perf. pass. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, *fossa, fovea.* ὄρυξις, εως, ἡ, *fossio, fossura.* ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem: ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor.*
'Ορφανὰ τέκνα, *orphani, ab* ὀρφανὸς, *pupillus.*
'Ορφανία, ας, ἡ, *orbitas liberorum:* &
'Ορφανίζω, *orbo, privo.* cum gen. ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum esse.* Th. ὀρφανὸς, *pupillus.*
'Ορφανικὸς, οῦ, *pupillaris:* ab

'ΟΡΦΑΝΟ'Σ, ȣ͂, *ORPHANUS*, *pupillus*, *orbus parentibus*, *desertus*, *privatus*. q. ab ὀρφνὸς, *obscurus*, negligitur enim & veluti in tenebris versatur.

'Ορφεὺς, έως, ὁ, *ORPHEUS*. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. 4. 253.

'Ορφναία, seu -αίη, substantivè pro ὄρφνη. f. g. à seq.

'Ορφναῖος, α, ον, item ὀρφνικὸς, ȣ͂, & ὀρφνὸς, ȣ͂, *tenebrosus*, *a*, *um*, *obscurus*, *ater*: à seq. them.

'ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, *tenebræ*, *obscuritas*: q. ab ὀρφνὸς, *lucis expers*.

'ΟΡΦΝΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *lucis expers*, *orbus aliis quoque rebus*. Est & ὀρφὸς, vel Att. ὀρφῶς, ὁ, *ORPHUS* piscis.

"Ορχαμος, *princeps*, pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

"Ορχατος, ȣ, idem quod ὄρχος, ȣ, ὁ.

'ΟΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *salto*, *tripudio*: f. ήσομαι. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον. q. ab ἔρχομαι, *incedo*. Hinc ὀρχηστὴς, ȣ͂, & ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator*.

'Ορχεῦνται, *tripudiant*, Dor. pro ὀρχȣ͂νται, 3. pl. præs. ind. superioris verbi.

'Ορχηδὸν, vel ὀρχειδὸν, *viritim*, adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus*.

'Ορχηθμὸς, ȣ͂, ὁ, *saltatio*. genit. Ion. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι.

"Ορχησις, εως, ἡ, idem, & ab eod. th.

'Ορχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι, *salto*, quod vide.

'Ορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, necnon

'Ορχηστὴς, ȣ͂, ὁ, *saltator*: &

'Ορχηστικὸς, ȣ͂, *saltatorius*: ab ὀρχέομαι, *salto*.

'Ορχήστρα, ας, ἡ, *ORCHESRA*, *locus in theatro*, *ubi chorus saltabat*, vel senatorum erant subsellia: quod &

'Ορχηστὺς, ύος, ἡ, *saltandi ars*: ab eod. them.

"ΟΡΧΙΣ, εως, ὁ, *testis*, *testiculus*; item nomen herbæ, & piscis. q. ab ὀρέγομαι, *appeto*. hinc τριόρχης, ȣ, ὁ, *habens tres testiculos*.

'Ορχόμενος, ȣ, ὁ. nomen propr. viri.

"ΟΡΧΟΣ, ȣ, ὁ, *plantarum series*, *vitium ordo*; *hortus*: hinc ὄρχως, acc. pl. Dor. ex quo componi videtur unà cum Yard, Angl. Orchard.

"ΟΡΩ, *excito*, *concito*: f. ὀρῶ, & ὄρσω, Æol. p. ὦρκα. p. m. Att. ὄρωρα. hinc ὀρώρω, *excito*. κονιορτὸς, *pulvis excitatus*.

'Ορῶ, contract. ex ὁράω, *video*.

'Ορῴατο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. ab ὁράομαι, *video*.

'Ορῴην, ῴης. ῴη, *videam*, præs. opt. Att. pro ὁράοιμι, ῷμι· verbi ὁράω, quod vide.

'Ορῶμαι, contractè ab ὁράομαι· sic in pl. ὁρώμεθα. præs. ind. pass. ὁρῶντες, pl. part. præs. act.

'Ορῶμεν, 1. pl. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

'Ορῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Sed ὁρῶν, præs. part. ab ὁράω.

"Ορωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, *excito*. plusq. p. m. ὀρώρειν, & ὠρώρειν, εις, ει.

'Ορωρέχατο, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo*, *extendo*: f. ξω. p. ὦρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

'Ορώρῃ, *moveatur*, 3. sing. sub. præt. m. vide ὄρωρα.

'Ορώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, ῶ. f. ήσω. unde perf. pass. ὀρώρηται. Nisi malis esse præs. sub. pass. 3. sing. verbi ὀρώρω, quod factum ex præt. m. ὄρωρα, verbi ὄρω, *excito*, quod vide.

"Ορωρον, *extuli*, Att. pro ὦρον, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, *concito*.

'Ορώρυχα, *fodi*, Att. pro ὤρυχα. perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω.

'Ορῶσαι, *videntes*, præs. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁράω, *video*.

"Ος, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*, artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσδη, ὅσπερ, ὅστε, ὅστις, interdum usurpatur pro τὶς, *quis*? & pro τὶς. *aliquis*, item pro ȣ͂τος, vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille*. Hinc ȣ͂, *ubi*, πȣ͂, *ubi*? *ubinam*. ὅθεν, *unde*. πόθεν, *unde*?

"Οσα, *quanta*, nom. plur. n. g. ab ὅσος, *quantus*: adverbialiter, *quantùm*.

'Οσάκις, & ὁσάκι, *quoties*, adv. citrà interrog. Th. ὅσος, *quantus*.

'Οσαπλάσιος, ȣ, & ὁσαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, *quantuplus*, *quantuplex*, (indefin.) ab eod. them.

'Οσαχȣ͂, adv. *ubicunque*. Them. ὅσος, *quantus*.

"Οσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem*, *quæ quidem*, &c. ab ὅς, *qui* & γε.

"Οσδοντι, *olent*, Dor. pro ὄζȣσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὄζω, *oleo*: f. ήσω. Sic ὄσδω pro ὄζω.

'Οσημέραι, *quotidiè*, pro ὅσαι ἡμέραι.

"Οσια, ων, τὰ, *justa*, *parentalia*: item *beneficentia*: &

'Οσία, ας, & Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas*, *expiatio*, *justa funebria*: &

'Οσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab ὅσιος.

"ΟΣΙΟΣ. ία, ον, *sanctus*, *a*, *um*; *justus*. dat. pl. ὁσίοισι, Ion. Hinc

'Οσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*, *pietas*: &

'Οσιόω, ῶ, f. ώσω, *sanctum reddo*; item *pio*, *expio*: ab ὅσιος, *sanctus*.

'Οσίως, adv. *sanctè*: ab eod. th.

"Οσκεν, *quicunque*, Poët. pro ὃς ἄν.

'Οσμὴ, ῆς, ἡ, *odor*: ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo*.

"Οσον, adverbialiter, *quantum*, *quatenus*: &

"Οσοντε, idem ac ὅσοντι, *circiter*, *fermè*: &

'Οσονȣ͂ν, Ion. pro ὁσονȣ͂ν, *quantulumcunque*: &

"ΟΣΟΣ, η, ον, & Poët. ὅσσος, *quantus, a, um*, citrà interrog. in plur. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque*, &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu*. καθ' ὅσον, *quatenus*. Hinc & ὁσάκις, *quoties*. πόσος, *quantus?* ποσάκις, *quoties?* ποσὸς, *aliquantus*. τόσος, *tantus*. τοσοῦτος, idem.

"Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*. Th. ὅς, idem.

"ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen*. q. à σπείρω, *semino*.

"Οσσ', *oculos*, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*, vide ὄσσε.

"Οσσ' pro ὅσσα, *quæcunque*: ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, *quantus*.

"ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor. omen*. q. ab ὄψ, *vox*. Hinc ὀσσομαι, *auguror, vaticinor*; item *video*.

"Οσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties*: &

"Οσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot*. pl. num. f. g. ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, *quantus*.

'Οσσάτιον, pro ὅσον, *quantum*.

"Οσσε, τὼ, *oculos*, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video*.

"Οσσετο, *prævidebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι, f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

"Οσση, ης, ἡ, *OSSA*, mons Thessaliæ.

'Οσσίχον, Dor. pro ὅσον, *quantum*.

"Οσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque*; ab ὅσος.

"Οσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præs. part. Est & ὄσσομαι, *prædico, auguror*: ab ὄσσα, *omen*.

"Οσσον & ὅσσονΊ', pro ὅσον, *quantum*.

"Οσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, εος, τὸ, *oculus* - in dual. τὼ ὄσσε, per Apocop. pro ὄσσεε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω. in dat. plur. ὄσσοις ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video*.

'Οστᾶ, pl. ab ὀστὸν, ου, τὸ, *testa*. Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *ossa*, plur. num. ab ὀστέον, ου, *os*.

'Οστακὸς, idem quod ἀστακὸς, quod vide.

'Οστέα, ᾶ, *OSSA*, pl. num. ab ὀστέον, *os, ossis*.

'Οστέϊνος, & ὄστινος, item ὀστώδης, εος, ὁ, ἡ, *osseus*: ab

'ΟΣΤΕ'ΟΝ, ου, gen. έου, οῦ, τὸ, *os, ossis*. q. ab ἱστᾶν, quia *stabilit* corpus: unde *costa*.

"Οστις, ἥτις, ὅ,τι, gen. οὕτινος, ἧστινος, &c. *quis, quisnam, quicunque*: ab ὅς, *qui*, & τίς.

"ΟΣΤΛΙΓΞ, γος, ἡ, *scintilla*; item *circus, cincinnus*.

'Οστοφυεῖς, nom. vel acc. pl. ab

'Οστοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *osseus naturâ*: ab ὀστέον, ου, τὸ, *os*, & φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.

'Οστρακίζειν, quid? vide in ὄστρακον.

'Οστράκινος, η, ον, *testaceus, a, um*: ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*.

'Οστρακισμὸς, ου, ὁ, *OSTRACISMUS*, *relegatio per testulas in urnam missas*: ab eod. them.

'Οστρακόδερμος, ου, ὁ, *ostripellis*. ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*, & δέρμα, ατος, τὸ, *pellis*, quod à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

"ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *testa*, etiam *ea, quæ de pisce dicitur*: qu. ab ὀστέον, *os*. Hinc ὀστράκινος, *testaceus*. ὀστρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno, relego*. ὀστρακισμὸς, *relegatio*.

"ΟΣΤΡΕΟΝ, seu ὄστρειον, ου, τὸ, *OSTREUM*: & *OSTRUM* color ostrinus: q. ab ὀστέον, *os*.

"ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYA*, vel *OSTRYS*, arbor.

'ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. ἀνοῦμαι, *odoror, olfacio*, ὀσφραίνομαι, idem. f. ὀσφρήσομαι perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.

'Οσφρασία, ας, ἡ, *odor*: &

"Οσφρησις, εως, ἡ, *odoratus*: à præced. ὀσφραίνομαι.

'Οσφρόμενος, *qui odoratur*, per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. ab ὀσφραίνομαι quod vide.

'Οσφὺς, ύος, ἡ, *lumbus, ilia*: accus. ὀσφυῶ, Alii ὀσφύος, ὀσφυῶ.

"Οσχος, ου, & ὄσχος, ου, ὁ, & ὄσχεον, ου, τὸ, item ὀσχέα, ας, ἡ, nec non ὄσχη & ὄσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus palmes*: & pro *scroto* sumitur. Th. μόσχος, *vitulus, ramulus*.

"Οτ' ut & ὄθ' pro ὅτε, *quando*.

"Οταν, seu ὅτ' ἄν, *quum*, conjunct. item *quamdiu*: ex ὅτε, & ἄν.

"ΟΤΕ, *quando, quum*; *quandoque*; *quoniam*. Poët. ὅττε, Dor. ὅκκα. Sed πότε, *quando?* τότε, *tunc*. ὅτε οὖν *quandoquidem*.

"Οτεο, Ion. & Dor. ὅτου, pro οὗτινος. quod vide.

"Οτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quo modo*.

'Οτεῳδὴ, Ion. pro ᾡτινιδὴ, *cuicunque*. Sic ὅτεων, pro ὧντινων, *quorum*.

"ΟΤΙ, & Poët. ὅττι, *quod, quia*, conjunctio, Sed ὅ, τι, *quicquid*, pronomen n. g. ab ὅστις. Sed διότι, *quare, quamobrem*.

'Οτιοῦν, *quis igitur?* ab ὅς, *quis*, & οὖν, *ergò*.

'Οτλέω, f. ήσω, & ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero*; *sustineo*: à seq. ὄτλος. Inde nonnulli Angl. toyl, ortum ducunt.

"Οτλος, ου, ὁ, *ærumna*: à τλάω, per Pleonasm. τοῦ ο. quod à ταλάω, *suffero*: ex quo per Syncop. fit τλάω.

'Οτοβέω, & ὀτλοβέω, ῶ, *strepito*: à seq. th.

"ΟΤΟΒΟΣ, & ὄτλοβος, ου, ὁ, *strepitus, tumultus, sonitus*: q. ab ὀθῶ, *moveo*, & βοὴ, *clamor*.

"Οτου, Atticè pro οὗτινος, gen. sing. ab ὅστις, *qui*: quod ab ὅς, & τίς.

Ὀτραλέως, *celeriter, ocyßimè, accuratè*, adv. Th. ὀτρύνω. f. υνῶ, *incito*.
Ὀτρηρός, ὃ, *celer, citatus, impiger*. in nom. dual. ὀτρηρώ, ab ὀτρύνω, *incito, hortor*.
Ὄτριχες, pro ὁμοιότριχες, *ejusdem pili*. nam ὅμοιος, patitur hanc Syncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.
Ὀτρυνόμεν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ὀτρυνέω, quod vide.
Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio, inſtigatio*. Th. ὀτρυνέω.
ΟΤΡΥ´ΝΩ. *incito, inſtigo, adhortor*. f. υνῶ, & Ion. ὀτρυνέω. in paſſ. ὀτρύνομαι, *incitor*. Hinc ὀτρηρὸς, ὃ, *celer, diligens*.
Ὅττα, vide ὅσσα.
Ὅττι, *quia, quoniam*, Poët. pro ὅτι, *quod*.
Ὅττικεν, Poët. pro ὅ, τι & κεν, *quodcunque*.
Ὄτλοβος, vide in ὅτοβος.
Ὀτοτοῖ, *hei, heu, ah!* hinc ὀτοτύζω, *lamentor*.
Ὅτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui*: ab ὅςις, *quicunque*: ex ὃς & τὶς, *quis*.
ΟΥ', ſeq. conſon. οὐκ, ſeq. vocali tenui, & οὐχ' ſeq. vocal. aſpirat adv. *non*. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & vertitur *nequaquam*.
Οὗ pro ὅπου, *ubi*, adv. Sed ποῦ, *ubi?*
Οὗ, *ſui*, gen. vel ab ὃς, οὗ, *quis, cujus*: &
Οὗ, pro οἷ, *quò*, Joſ. 1. verſ. 9. 16.
Οὗ, *miſiſti*, pro ἕσο vel ἕω, & contract. οὗ, 2. ſing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι. *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.
Οὐὰ, *vah!* adv. Marc. 15. 29.
Οὐαὶ, *VÆ*, adv. cum dat. ἡ οὐαὶ, *miſeria*.
ΟΥ῏ΑΣ, ατος, τὸ, *auris*, Poët. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem dat. plur. οὔασιν.
Οὔατα, *aures, vaſorum anſæ*. nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*, & contractè οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.
Οὐγγία, vel οὐγκία, *UNCIA*; *pars una aßis*: q. ab ἑνός. vocab. Siculum.
Οὐδαμῆ, & Dor. οὐδαμᾶ, *nuſquam, nullatenus*. adv. ab οὐδαμός.
Οὐδαῖος, ου, *humilis, terreſtris*: ab οὖδος, *ſolum*.
Οὐδαμινὸς, *nihili, nugatorius, gerro*: ab
Οὐδαμὸς, *nullus*: quod ex οὐδὲ, *neque*, & ἀμὸς, *unus, aliquis*. Dor. *noſter*. q. d. οὐδ' ἀμὸς, *ne unus quidem*.
Οὐδαμῶς, *nequaquam*, adv. à præced.
Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, ου, τὸ, *ſolum*.
Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, & δὲ, *verò*.
Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*. οὐδεμία, ας, ἡ, *nulla*. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*: ex οὐδὲ, *neque*, & εἷς, *unus*.
Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.
Οὐδεμιᾷ, dat. ſing. f. g. ab οὐδεμία. vide in οὐδεὶς.
Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*: οὐδὲν ἧττον *nihilominus*; οὐδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*, Vide οὐδεὶς. Sic οὐδένες, *nulli*, nom. pl. m. g.
Οὐδενόσωρος, *nullâ curâ dignus, contemnendus*: ab οὐδεὶς, & ὥρα, *cura*. Vel *qui ne quidem momento durat*, quod ab ὥρα, *tempus*.
Οὐδέποτ', pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*.
Οὐδέπω, *nondum, nunquam*, adv.
Οὐδέτερος, ου, *neuter*: ex οὐδὲ & ἕτερος, *alter*.
Οὐδέτι, *neque ullum*: ex οὐ, *non*, & τὶς, *quid*.
Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte*: &
Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*: ab
Οὐδετέρως, *neutro modo*, quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque, alter*.
ΟΥ῏ΔΟΣ. ους, τὸ, *ſolum, pavimentum*. q. ab ὁδὸς ἡ, *via*. Sed οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*. Hinc οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum*. οὐδαῖος, *humilis, terreſtris*. Sed οὐδὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.
Οὔκουν, *nemo igitur*: item *nequaquam*: ex οὐδεὶς, *nullus*, & οὖν, *igitur*.
ΟΥ῏ΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER, mamma*; *abundantia, ubertas*: hinc Angl. **udder**.
Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus, a, um*: ex οὔτε & εἷς, *unus*.
Οὔθην, *non equidem*. Th. οὐ, *non*.
Οὐκ, *non*, ſequente tenui. vide οὐ.
Οὐκέτι, *non amplius*: ex οὐκ, *non* & ἔτι, *adhuc*.
Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.
Οὐκοῦν, *nonne igitur?* ex οὐκ & οὖν, *ergó*.
Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum*: ſic οὔκων, Ion. pro οὐκ vel οὔκων, *non igitur*.
Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo*.
Οὐλαὶ, *hordeum*, quod οὖλον, id eſt, *integrum* ederetur cum ſale, ante molas inventas.
Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum agmen, cohors*, q. ab οὖλος, *integer*: vel ex ὁμοῦ, & εἰλεῖσθαι, *ſimul cogi*.
Οὐλαφὸς, *mortuus*: ab οὖλον, ſeu ὀλοὸν ἀφῆ, *quem res mortifera tetigit*.
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*: q. ex οὔλω, *valeo*. Th. οὖλος, *integer*,
Οὔλιος, οὔλιμος, & οὐλοὸς, idem quod ὀλοὸς, *perniciosſus*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.
Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.
Οὐλοδέτης, *merges, faſciculus hordei collecti*: ab οὖλος, *faſcis*, & δέω, *ligo*: vel ab οὐλαὶ, *hordea*. Hinc
Οὐλόδετον, *funis*, quo οὖλος δεῖται, id eſt, *faſciculus colligatur*.
Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui criſpos habet capillos*: ex οὖλος, *criſpus*: & θρὶξ, *capillus*.
Οὐλοθυτέω, *immolo*. q. οὔλως θύω.
Οὐλοκάρηνος, *criſpo capite*: ex οὖλος, *contortus*, q. ab εἴλω, *contorqueo*, & κάρηνον, *caput*.

Οὐλομένη, ης, *perniciosa*, Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. &

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd. temporis & modi, verbi ὄλλυμι, *perdo*. f. ὀλέσω. p. m. ὤλα. Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην, hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ου, τὸ, *gingiva*: ab οὖλος, *tener*.

Οὐλόπους, *integer pedibus*: ab οὖλος, *integer*, & πους, ποδὸς, ὁ, *pes*.

ΟΥ̃ΛΟΣ, ου, *integer*, *sanus*, *perfectus*, *mollis*, *tener*, *crispus*; item *manipulorum collectorum fascis*. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, *perniciosus*, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, *tener*, est οὖλον, *gingiva*. ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens*: οὖλος, per Epenth. Ion. τοῦ υ pro ὅλος, unde Angl. **whole**, pro integro & sano manasse videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, *mola*. q. ab οὐλαὶ, *hordeum*: hoc ab οὖλος pro ὅλος, *integer*, & χέω seu χύω, *fundo*.

Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPIUS*, *celestis*: à seq.

Οὔλυμπος, ου, & Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, *OLYMPUS*, q. ὀλόλαμπος, *totus lucens*. Ὄλυμπόνδε, *ad Olympum*, q. εἰς Ὄλυμπον.

Οὔλω, *VALEO*, *sanus sum*. Th. οὖλος, *integer*. inde angl. to **avail**.

Οὑμὸς, per Synæresin, pro ὁ ἐμὸς, *meus*. Sic τοὐμὸν, pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ̃Ν, *igitur*, *itaque*, *ergò*, Conjunct.

Οὕνεκα, & οὕνεκ, pro οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ*, *propter*, *quoniam*. Sic τουὔνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. pl. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero*. Th. ὄνημι. idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen*: &

Οὐνομάζω, pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare*.

Οὐνομάκλυτος, ου, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus*, *inclytus*.

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*. Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νόμος, (à νέμω, *rego*,) & ἀρχὴ, *imperium*.

Οὐνομαστὸς, *celebris*, Ion. pro ὀνομαστὸς, quod vide,

Οὔξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὔπερ, gen. sing. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui*, *quæ*, *quod*.

Οὔποτε, *nunquam*: ex οὐ & πότε, & hoc ab ὅτε, *quando*.

Οὔπω, *nondum*: ex οὐ & πω, (enclit.) *quodammodo*, hoc ab ὅς.

ΟΥ'ΡΑ', ᾶς, ἡ, *cauda*, *extremum agmen*, *prora*. q. ab ὅρος, *terminus*. hinc οὐραῖος, *ad caudam pertinens*. αἴλουρος, *catus*, *felis*. ἀρκτοῦρος, *stella post caudam majoris ursæ*: *Arcturus*. μείουρος seu μύουρος, cui *cauda truncata est*, *mutilus*. μελάνουρος, *nigram caudam habens*. σκίουρος, *sciurus*, cui cauda loco umbræ est.

Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen*: &

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux*: ab οὐρὰ & ἄγω, *duco*.

Οὐραῖος, ου, *caudatus*, *ad caudam pertinens*; *postremum*: ab οὐρὰ.

Οὐράνη, ης, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus*, *per quem urina defertur è renibus in vesicam*: ab οὖρον, *urina*.

Οὐρανία, ας, ἡ, & Ion. Οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Musis.

Οὐρανίδας, α, ὁ. Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cæli filius*.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, ἡ, *cælestis*. in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *cælum*.

Οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, *cælestis*, ab eod. th.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cælicola*, *cælestis*. in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, ου, ὁ, *cælum*.

Οὐρανόθεν, adv. è *cælo*, *cælitùs*: &

Οὐρανόθι, adv. *in cælo*. Them. οὐρανὸς, *cælum*.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ, ἡ, *altissimus*: ab οὐρανὸς, *cælum*, & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

ΟΥ'ΡΑΝΟ'Σ, οῦ, & Dor. ὠρανὸς, οῦ, ὁ, *cælum*; *aër*; *palatum*; q. ab ὅρος, *terminus*, vel ὁράω, *video*. Hinc οὐράνιος, *cælestis*. οὐρανόθεν *cælitùs*.

Οὐρανόσε, *in cælum*. adv. à præced. th.

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ, *cæli contemplator*; item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem dùm natat, sursum tollit. Ab οὐρανὸς, & σκοπὸς, quod à præt. m. verbi σκέπτομαι.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανὸς, *cælum*.

Οὐρὰς, acc. pl. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρβανὸς, οῦ, ὁ, *Urbanus*, & nomen viri. Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὖρος.

Οὐρεῖν, præs. inf. pro imperat. ab οὐρέω, *urinam reddo*. Th. οὖρον, *urina*.

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis*, gen. sing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, *mons*.

Οὐρεὺς, έος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus*. q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Est οὐρεὺς, *custos*, ab οὖρος.

Οὐρέω, f. ήσω, *urinam reddo*, *meio*. Them. οὖρον, *urina*.

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, έος, & Ion. ῆος, ὁ *mulus*.

Οὐρήθρα, vide in οὐράνη.

Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina*: à 1. pers. perf. pass. verbi οὐρέω, *meio*.

Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρήσῃς, *meias*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi

verbi ὀρέω, *meio.* f. ήσω. Them. ὖρον, *urina.*
Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus; urina* : &
Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, *URETER, meatus urinarius* : &
Οὐρητικὸς, ȣ, *urinarius* : *urinam ciens; meiendi facultatem habens* : omnia à perf. pass. v. ὀρέω, *meio.*
Οὐρίας, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. *lux Domini.*
Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus sum, finio.* Sic ὄρισμα, Ion. pro ὅρισμα.
Οὐρία, (sub. πνοὴ,) f. g. ab
Οὔριος, ȣ, *secundus, prosper* : ab ὖρος.
Οὔριος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.
ΟΥ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *URINA.* quia ὀρύει ex vesicâ. hinc ὀρέω, *urinam reddo.* hinc δυσουρία, ας, ἡ, *urinæ difficilis excretio.*
ΟΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *ventus secundus, prosper successus*; item *custos, inspector.* q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video.* (Est & ὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis, terminus.* & pro ὄρος, *mons.*) Hinc οἰκȣρὸς, *domûs custos.* οἰκȣρέω, *domum custodio.* φρȣρὸς, ȣ, ὁ, *custos.* φρȣρὰ, ᾶς, ἡ, *præsidium.* φρȣ́ριον, *locus aut munitio cui præsidia imponuntur.* φρȣ́ρια, ων, τὰ, *oppida, castella.* φρȣρέω, *in præsidio sum, custodio.* & Angl. a ward, warden, &c.
Οὐρὸς, ȣ, ὁ, *alveus seu fossa per quam deducitur navis in mare.* à præced. Est ὀρὸς, *serum lactis & sanguinis* : ex ὀῤῥός.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, in pl. τὰ ὦτα, *aures.* Th. ȣ͂ας, ατος, τὸ, idem
Οὖσαν, acc. sing. ab ȣ͂σα, ης, præs. part. ab εἰμὶ, *sum.*
Οὓς, *quos*, acc. pl. ab ὃς, ἣ, ὅ. At ȣ͂ς, *suos*, ab ὃς, ἣ, ὄν.
Οὐσία, ας, ἡ, *essentia, natura, substantia, facultates* : ab ὢν, ȣ͂σα, *ens.* præs. part. verbi εἰμὶ, *sum.*
Οὐσιωδῶς, adv. *substantialiter, essentialiter* : à præced.
Οὔτ' ἄρ', pro ȣ́τι ἄρα, *neque.*
Οὖτα, *vulneravit*, per Apocop. pro ȣ́τασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ȣ̓τάζω, *vulnero.* f. άσω. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi ȣ̓τάω, imperf. ȣ́ταον, ων, αες, ας, αε, α.
Οὐτάζω, f. άσω, idem cum them. ȣ̓τάω, *vulnero.*
Οὐτάμεν, Ion. pro ȣ̓τάναι, Dor. ȣ̓τάμεναι. præs. inf. act. verbi ȣ́τημι, idem quod ȣ̓τάω, *vulnero.*
Οὐτάμενος, *vulneratus*, præs. part. pass. ab ȣ́ταμαι, quod ab ȣ́τημι, pro ȣ̓τάω. vel per Sync. pro ȣ̓τασάμενος, a. 1. part. m. ab ȣ̓τάζω, idem cum ȣ̓τάω.
Οὔτασ' pro ȣ́τασε, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ȣ̓τάζω. Them. ȣ̓τάω, *vulnero.*
ΟΥΤΑ'Ω, *vulnero, vulnus infligo.* f. ήσω. p. ηκα. Hinc ȣ̓τάζω, ȣ̓τάσκω & ȣ́τημι, idem.

Οὔτε & ȣ́τ', ut & ȣ́θ', *neque* : ex ȣ̓ & τὲ, *que.*
Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter.*
Οὔτησις, εως, ἡ, *vulneratio* : à 2. perf. perf. pass. v. ȣ̓τάω.
Οὐτιδανὸς, ȣ, *vilis, nullius pretii* : q. ȣ́τινος, gen. ab ȣ́τις, per Pleonasm. δα. vel ab ȣ́τις, *nullus*, & δάνος, εος, τὸ, *munus.*
Οὔτιν' pro ȣ́τινα, acc. sing. ab ȣ́τις, *nullus*, gen. ȣ́τινος, ex ȣ̓, *non*, & τὶς, *quis.*
Οὔτινος, gen. sing. ab ὅστις, *quicunque.* Pro ȣ́τινος, Attici dicunt ὅτου, Iones ὅτεο, Dor. ὅτευ. Æol. & Poët. ὅτεο & ὅτευ. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ. Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Iones ὅτεων. Pro οἷστισι. Attici ὅτοις, Ion. ὅτεοις & ὁτέοισι. Ex ὃς, & τὶς, *quis.*
Οὔτιπω, Dor. pro ȣ̓δαμῶς, *nullo modo.*
Οὔτις, *nullus.* gen. ȣ́τινος. acc. ȣ́τιν' & ȣ́τινα· ex ȣ̓, *non*, & τὶς, *quis.*
Οὗτος, αὕτη, τȣ͂το, *hic, hæc, hoc.* gen. τȣ́του, ταύτης, nom. pl. ȣ͂τοι, αὗται, ταῦτα. gen. pl. τȣ́των. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic ȣ͂τος in voc. casu, pro *heus tu.*
Οὑτοσὶ, Att. pro ȣ͂τος.
Οὕτω, & ȣ́τως, seq. vocali. *sic, itane? tantoperé.* Att. ȣ́τωσί.
Οὐχ, ante asperam. ȣ̓κ ante vocalem. ȣ̓, ante consonantem, *non.*
Οὐχὶ, *nonne*? adv. interrogandi. item Atticè *non*, adv. negandi. Th. ȣ̓.
Ὀφειλέτης, ȣ, ὁ, *debitor*, acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφείλω, *debeo.*
Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, &
Ὀφείλημα, ατος, τὸ, *debitum*, à seq. th.
ΟΦΕΙ'ΛΩ, *debeo, reus sum.* imperf. ὤφειλον. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον. præs. pass. ὀφείλομαι. præs. part. pass. ὀφειλόμενος, η, ον, *debitus, a, um.* perf. pass. ὠφείλημαι.
Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam.*
Ὄφελλεν, Poëticè pro ὄφελεν, quod Ionicè pro ὤφελεν, 3. sing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.*
ΟΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo; adjuvo.* (usurpatur. & pro ὀφείλω, *debeo.*) f. ὀφελῶ. p. ὠφεληκα. a. 2. ὤφελον.
Ὀφέλλωσιν, *augeant*, 3. pl. præs. sub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*
Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.* Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, secundâ & tertiâ personâ; ut αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, *utinam sederes.* αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, *utinam cælebs essem.* ὡς ὄφελον θάνατός μοι ἁδεῖν, *utinam mihi mors placuisset.*
Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas, usus*; ab ὀφέλλω, *juvo, mulctor, persolvo.*
Ὄφιος, gen. Ion. ab ὄφις. ιος, ὁ, *anguis.*
Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus* : & inde
Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro* : ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

Ὀφθαλμοδουλία, ας, ἡ, *obsequium ad oculos exhibitum:* ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, ἡ, *servus qui inspectante hero se gnavum præstat:* ab ὀφθαλμὸς, *oculus*, (quod ab ὄπτομαι, *video*,) & δοῦλος, *servus*.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illustris*, vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest*. dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν, ὀφθαλμῶς, Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθεὶς, έντος, *visus*, a. 1. part. paſſ. ὀφθῆναι. a. 1. inf. paſſ. ὀφθήσῃ, 2. ſing. f. 1. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθείωσι, ὀφθήσῃ, vide in ὀφθείς.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, *à serpente morsus:* ab ὄφις & δηκτὸς, quod à 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

Ὄφιος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, *serpens*. acc. ὄφιν.

ὌΦΙΣ, ιος & εως, ὁ, *serpens*, nom. pl. ὄφιες, ὄφεις, ὄφις. qu. ab ὄπτω, pro βλέπω, *video*. Hinc Angl. a fiend.

Ὀφιώδης, εος, ὁ, ἡ, *serpentinus, anguinus:* à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφειλεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, & per Syncop. ὄφλω. f. ὀφειλήσω, & per Syncop. ὀφλήσω, præt. ὤφληκα. a. 2. ὦφλον.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, *mulcta imposita; debitum*.

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, f. ήσω, idem quod ὀφείλω, (ex quo per Syncop. fit) *mulctor*.

ὌΦΡΑ, & ὄφρ᾽, *ut, quò*, adv. Poët. pro ἵνα, ὅπως· ei respondet, τόφρα, *tunc*.

Ὀφρύη, idem quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, εντος, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelsus, a. superciliosus*. à ſeq. th.

ὈΦΡΥ͂Σ, ύος, ἡ, *supercilium; fastus, tumulus*. dat. pl. ὀφρύσι.

Ὄχ᾽ pro ὄχα, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro ſuperl. ab ἔχω, *habeo*. uſitatius eſt ἔξοχον & ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo*.

Ὀχάνη, ης, ἡ, &

Ὄχανον, ου, τὸ, *ansa clypei*, quâ ille tenetur: ab ἔχω, *teneo*.

Ὀχέσκον, Ion. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto*. f. ήσω.

Ὄχεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν, dicitur & ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus*.

Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, *aquæ ductor:* ab ὀχετὸς, *canalis*.

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco; diduco:* à ſeq.

ὈΧΕΤΟ͂Σ, οῦ, ὁ, *canalis, aquæ ductus; item cloaca:* qu. ab ὀχέω, *veho*. ὀχετὸς ἄτης, *canalis calamitatis*, pro *perpetuâ calamitate*.

Ὀχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum; vectis*. in pl. ὀχῆες, Ion. ab ἔχω, *teneo*.

ὈΧΕΥ͂Ω, *admiſſarium admitto*. f. εύσω. p. ὤχευκα. hinc ὀχεία, ας, ἡ, *coitus*. q. ab ὀχέω, *veho*.

Ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto*. præſ. part. ὀχέων, *moderans*. Th. ὄχος, *currus*.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus:* ab ἔχω, *ſuſtento*.

Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum*. à 1. perſ. perf. paſſ. verbi ὀχέω, *veho*.

Ὀχήσιος, ου, ὁ, ἡ, *OCHESIUS*, nomen proprium.

Ὀχθέομαι, *ingemo*. Heſych.

Ὄχθας. acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa*. dat. plur. ὄχθαις, & Ion. ὄχθῃσιν, & ὄχθαισι, Poët.

ὈΧΘΕ΄Ω, f. ήσω, *indignor, gravatè fero*. q. ab ἄχθομαι.

ὌΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa*, intrà quam ἔχεται, ſeu ὀχεῖται, *aqua*. ὄχθος, ου, ὁ, *ripa, tumulus, labor*.

Ὀχθήσας. αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *gravatè fero*.

Ὄχθῃσιν, dat. pl. Ion. ab ὄχθη.

Ὀχθοίβος, *limbus, fimbria*. Suidæ eſt ὄχθοβος. q. ab ὄχθη, *ripa*.

Ὄχθος, vide in ὄχθη.

Ὀχλεῦνται, *turbantur*. Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

ὈΚΛΕΥ͂Ω, *moveo*. f. σω. ὀχλεὺς, έος, ὁ, *vectis*. μοχλὸς, οῦ, ὁ, idem. μοχλεύω, *vecte moveo*.

Ὀχλέω, *turbo, commoveo; moleſtiâ afficio*. f. ήσω. p. ὤχληκα. præſ. paſſ. ὀχλέομαι, οῦμαι, *vexor*.

Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus, a, um. moleſtus:* &

Ὄχλησις, εως, *moleſtia, perturbatio:* ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, *turba*.

Ὀχλικὸς, οῦ, *popularis; turbulentus:* ab eod. th.

Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam*. f. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, *turba*, & ποιέω, *facio*.

ὌΧΛΟΣ, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus; moleſtia*. Hinc ὀχληρὸς, *turbulentus*. ὀχλέω, *turbo*. ἐνοχλέω, idem. παρενοχλέω, *obturbo, moleſtiam exhibeo*.

Ὄχμα, ατος, τὸ, & ἔχμα, *retinaculum*. πόρπημα. ab ἔχω, *retineo*. hinc

Ὀχμάζω, *inhibeo*, f. άσω. à præced.

Ὄχμος, *ſeries, ordo*. ubi una res ἔχεται ἀλλήλης; id eſt. *adhæret alii*.

Ὀχοῖσα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, *vehens, ferens*, præſ. part. f. g. ab ὀχέω, *vebo, ſuſtineo*. Th. ὄχος, *currus*.

ὌΧΟΣ, ου, ὁ, & εος, τὸ, *currus, vehiculum*. q. ab ἔχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello*. Hinc ὀχέω, *veho, porto*. ἐποχέω, *inveho*. πάροχος. ου, ὁ, *qui à latere alterius vehitur*.

Ὀχυρὸς, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus*. ἐχυρόω, *munio, fulcio*.

Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio:* ab ὀχυρὸς, *munitus*. Th. ὀχυρὸς, idem.

Ὀχί-

'Οχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio*. à 1. perſ. perf. paſſ. præced. verbi.

*ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus*. q. ab ἔπω, *loquor*. Sed ὄψ, *oculus*, ab ὄπτομαι, *video*. Ab ὄψ, *vox*, eſt ἔλλοψ, οπος, *mutus*; item *piſcis acipenſer*. ἠπεροπεύω, *decipio*. μέροψ, οπος, *diviſam*, ſeu *articulatam vocem habens*. Epithet. *hominis*. Eſt & *avis* nomen. σκὼψ, ωπὸς, ὁ, *avis nomen ex genere noctuarum*.

'Οψαμάτης, ου, ὁ, *qui ſerò metit*: ex ὀψὲ, *ſerò*, & ἀμάω, *meto*.

'Οψάριον, ου, τὸ, *piſciculus*. Them. ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*. per Synech. gen. *piſcis*.

'Οψαρότης, ου, ὁ, *qui ſerò arat*: ex ὀψὲ, *ſerò*, & ἀρόω, *aro*.

'ΟΨΕ', *ſerò*; *veſperi*; *poſt*. q. ab ὀπίσω, *poſt*. in compoſitione ε in ι mutatur. Hinc ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, *ſerus*, *ſerotinus*. ὀψίζω, *ſerò aliquid facio*. ὀψίγονοι, *poſteri*.

'Οψεαι, *videbis*. Ion. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὦμμαι. a. 1. ὤφθην.

'Οψεῖ, *videbis*, Att. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. m. ejuſd. verbi. Eſt & ὄψει, dat. ſing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus*. Them. ὄπτομαι, *video*.

'Οψείω, *videre cupio*, *deſidero*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Οψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι, in 3. pl. ὄψονται.

'Οψία, ας, ἡ, *veſpera*, *ſerum diei*. Them. ὀψέ.

'Οψίγονος, ου, *ſerò natus*, *poſteri*: ab ὀψὲ, *ſerò*, & γείνομαι, *naſcor*. p. m. γέγονα.

'Οψίζω, f. ισω, *ſerò aliquid facio*, vel *ſub veſperam facio*. Th. ὀψὲ. *ſerò*.

'Οψιμαθῆ, acc. ſing. ab

'Οψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *ſerò doctus*: ex ὀψὲ, *ſerò*, & μανθάνω, *diſco*.

'Οψιμος, ου, ὁ, ἡ, *ſerotinus*, *ſerus*. Th. ὀψέ.

'Οψίνοος, ου, *qui ſerò ſapit*: ab ὀψὲ, *ſerò*, & νόος, *mens*.

'Οψις, εως, ἡ, *vultus*, *facies*, *ſpecies*, *viſus*: ex 2. ſing. perf. paſſ. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video*.

'Οψίσῃ, *adveſperaſcit*, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὀψίζω. Th ὀψέ.

'Οψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, *imperfectus*: ab ὀψὲ, *ſerò*, & τελέω, *perficio*.

'Οψομαι, ῃ, εται, fut. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*. perf. paſſ. ὦμμαι. a. 1. paſſ. ὤφθην.

'ΟΨΟΝ, ου, τὸ, *opſonium*, *quicquid cum pane comedimus*, *piſcis*. Hinc ὀψάομαι, *opſonor*, *veſcor cum pane*. Ducunt alii ab ἕψω. *coquo*, ut *ſit coctum quid cum pane*. Alii ab ὀπτάω, *aſſo*. Alii ab ὀψὲ, *ſerò*, quod non manè, ſed veſperi ea alimenta ſumerent.

'Οψοφάγος, ου, *guloſus*, *edax*: ab ὄψον, & φάγω, *comedo*.

'Οψώνιον, ου, τὸ, *OPSONIUM*, *ſtipendium*: ab ὀψώνης, ου, ὁ, *opſonator*. quod ex ὠνέομαι, ἔμαι, *emo*, & ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*.

Π.

ΠΙ, Eſt decima ſexta Græcorum litera, & octoginta denotat: majuſculum Π, ſignificat *quinque*.

Πα, nullo accentu notata, enclitica eſt.

Πᾶ, Dor. pro πῆ. & ſæpè πȣ̃, quod & πόθι dicitur, *ubi*? Et πῆ pro ποῖ, *quonam*? *quem in locum*.

Παγᾶν, Dor. pro πηγὴν, acc. ſing. ſed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν. à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. παγαῖσι, Dor. dat. pl.

Παγασαίω, gen. ſing. Dor. pro Πηγασαίου· à

Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, *alatus Perſei equus*. Them. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλία, *nimia loquacitas*, παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, έντος, *concretus* a. 2. part. paſſ. παγείην, a. 2. opt. paſſ. à πήγνυμι, ſeu πηγνύω, *compingo*, *concreſcere facio*. f. ξω. p. πέπηχα. a. 2. paſſ. ἐπάγην. fut. 2. paſſ. παγήσομαι. præt. m. πέπηγα.

Πάγεν, Ion. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Παγετὸς, ȣ̃, ὁ, *glacies*, compacta aqua. à πηγνύω, *compingo*.

Πάγη, *defixum eſt*, Ion. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. hinc παγῆναι. a. 2. inf. paſſ. verbi πηγνύω.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus*, *decipulum*: ab eod. them.

Παγιδεύω, *illaqueo*, *irretio*. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, à παγὶς, quod vide.

Πάγιος, ου, *firmus*, *ſtabilis*: à πηγνύω, *compingo*.

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus*, *decipulum*. accuſ. ſing. παγίδα. ab eod. them.

Πάγκακος, ου, *omninò malus*, *infauſtiſſimus*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & κακὸς, *malus*.

Πάγκαλος, ου, *perpulcher*; *honeſtiſſimus*: & inde

Παγκάλως, *pulchrè*, *honeſtiſſimè*; adv. à πᾶς, & καλὸς, *bonus*, *pulcher*.

Πάγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *qui fructuum omne genus fert*. Ex πᾶς, *omnis*, & καρπὸς, *fructus*.

Πάγκοινος, ου, *omnibus communis*. Ex πᾶς, *omnis*, & κοινὸς, *communis*.

Παγκρατὲς πῦρ, *ignis omnia vincens & abſumens*: ex πᾶν & κρατέω, *vinco*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Παγκράτιον, ου, τὸ, *athletici certaminis genus*, ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat. *pugillatus & lucta.*
Πάγος, ου, ὁ, *tumulus, collis. glacies. sal.* Th. πηγνύω, *compingo.*
Παγχάλκεος, ου, *ex solido ære* : ex πᾶς, *omnis*, & χαλκὸς, *æs.*
Παγχρύσεα, *prorsus aurea.* q. πάντως χρύσεα, à χρυσὸς, *aurum.*
Πάγχυ, *penitus*, adv. Poët. pro πάνυ, à πᾶς, *omnis.*
Παδῆτε, *saltatis*, Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præs. verbi πηδάω, *salio.*
Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poët. *casus, clades* : à πάθος, τὸ, *passio.* Th. πάσχω, *patior.*
Παθαίνομαι, *afficior vehementer & concitor*; item *afficior morbis animi* : à πάθος, quod vide.
Πάθε, α. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε· &
Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior.* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Πάθει, dat. sing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, passio.* Th. πάσχω, *patior.*
Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.
Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus.* Th. πάσχω.
Πάθη, *passiones*, nom. pl. ejusd. at
Πάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. vel 3. sing. a. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior.* a. 2. ἔπαθον.
Πάθημα, ατος, τὸ, *afflictio. vitiosus affectus.* in pl. τὰ παθήματα, *passiones* : &
Παθητικὸς, ἡ, ὸν, *passivus, a, um* : à πάθος. Th. πάσχω, *patior.*
Παθητὸς, ου, *passibilis, qui pati potest.* ejusd. them.
Πάθον, *passus sum*, Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. &
Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior.* a. 2. ἔπαθον. f. πείσομαι.
Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum* : ex πάθος, εος, τὸ, *affectus*, quod vide. & ποιέω, *facio.*
Πάθος, εος, ους, τὸ, *affectus. passio. morbus. mollities.* dat. pl. πάθεσι. à πάσχω, *patior.* a. 2. ἔπαθον.
Παθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à
Παθὼν, όντος, a. 2. part. act. Th. πάσχω, *patior.* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.
Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer.*
ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis. pes metricus. Apollo* ipse sic dictus, à παύω, quia mala *sedat*; vel à παίω, *ferio.* hinc Παιανιεῦς δῆμος, *Pæaniensis populus.*
Παιανίζω, f. ίσω, *pæanem seu pæanas cano.* à præced. quod vide.
Παιάνων, gen. pl. à παιὰν, quod vide.
Παιγμοσύνη, ης, ἡ, *lusus, oblectatio.* Th. παίζω, *ludo.*

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, ἡ, *vir, qui jocis delectatur, jocosus* : &
Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνίη, ης, ἡ, Ion. gen. pl. παιγνιέων, *ludus. res ludicra* : à παίζω, *ludo.*
Παῖδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer.*
Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, *Schola, ludus literarius* : &
Παιδαγωγέω, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum. moderor, rego* : &
Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos & informator* : ex παῖς, *puer*, & ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*
Παιδάριον, ου, τὸ, *puerulus*, diminut. à παῖς, *puer.*
Παιδεία, ας, ἡ, *institutio, castigatio* : à παιδεύω, *erudio.* Th. παῖς.
Παίδειος ὕμνος, *Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur* : à παῖς, *puer.*
Παιδέρως ἄκανθος, *acanthus sativus* : q. παίδων ἔρος. Th. ἐράω, *amo.*
Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.
Παίδευσις, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa actio docendi* : &
Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator* : à
Παιδεύω, *erudio, doceo. castigo.* imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. a. 1. ἐπαίδευσα. perf. pass. πεπαίδευμαι. hinc perf. part. πεπαιδευμένος, ου, *institutus.* a. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η. a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς, *puer.*
Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *lusus.* Th. παίζω, *ludo.* at
Παιδία, ας, ἡ, *pueritia, puerilis ætas.* Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, *puer.*
Παιδιόθεν, adv. *ab incunabilis, ab ineunte ætate*, seu à *pueritiâ* : à παῖς.
Παιδίον, ου, τὸ, *infans, puerulus*, dimin. à παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer.*
Παιδίσκη, ης, ἡ, *ancilla* : &
Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus*, dim. à παῖς.
Παιδογόνος, ου, ὁ, ἡ, *liberorum procreator* : ex παῖς, *puer.* & γείνομαι, *fio.*
Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς, à *puero, a pueritiâ.* Th. παῖς.
Παιδοποιέω, *liberos procreo.* hinc παιδοποιητέον, verbale : ex παῖς & ποιέω, *facio.*
Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio* : ex iisd. th.
Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *liberos procreans* : vide παιδοποιέω.
Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, *puer.* dat. plur. παισί.
Παιδοτριβέω, *pueros exerceo, pueros instituo, educo* : &
Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *ludimagister* : ex παῖς, *puer*, & τρίβω, *tero.*
Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. pl. à παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, *puer.*
ΠΑΙ'ΖΩ, qu. contractè pro παιδίζω, *more puerorum*

puerorum lusito; *ludo*, *salto*: f. παίξω & σω. p. πέπαιχα. a. 1. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, ου, τὸ, *ludus*. παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *ludus*; item *jocus*. τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, *artificium ludicrum*.

Παιῆονα, *hymnum*, acc. sing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem quod παιὰν, ᾶνος, ὁ, quod vide. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus*.

Παίονες, οἱ, *Macedones*.

ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca prærupta & salebrosa*, ob παιπάλην, hoc est, *pulverem*, euntium remoram: hinc παιπαλόεις, *præruptus*.

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima*; *pulvis*: qu. à παιπάλλω, *concutio*. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem quod præced.

Παιπάλλω, f. αλῶ, *quatio*, idem quod σείω.

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, *præruptus*, *salebrosus*, *asper*: à παίπαλα, τὰ, quod vide: expon. & *pulverulentus*: à παιπάλη, *pulvis*, *flos farinæ*. Th. πάλη, *lucta*: item *tenuissima farina*, *cinis*.

Παιπαλοέσσῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced. quod vide.

ΠΑΙ'Σ, παιδὸς, ὁ, ἡ, *puer*, vel *puella*; *servus*, *filius*: q. à πάομαι, *acquiro*: vel παίω, *expedite facio*: pro παῖς, Cret. & Lacon. πόϊρ, unde *PUER*. Hinc παιδίον, ου, τὸ, *puerulus*. παιδάριον, ου, τὸ, idem. παιδεύω, f. σω, *doceo*, *instituo*. παιδεία, ας, ἡ, *institutio*. παίδευσις, εως, ἡ, idem. παιδευτὸς, οῦ, *doctus*, *eruditus*. ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἡ, *indoctus*. ἄπαις, αιδὸς, ὁ, ἡ, *liberis carens*. βούπαις, αιδὸς, ὁ, ἡ, *puer adultus*.

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. à παίω, *percutio*. f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, *ludo*. f. ξω, & σω. a. 1. ἔπαισα & ξα. Th. παῖς, *puer*.

Παῖσδα, Dor. pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, *puer*.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi παίσδω, pro παίζω, *ludo*.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παισὸς, οῦ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumquaque verto*: qu. à παίω φάη, *quatio*, seu *vibro oculos*.

Παιχθεὶς, έντος, *illusus*, a. 1. part. pass. à παίζω, *ludo*: f. ξω, perf. pass. πέπαισμαι. a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ'Ω, f. αίσω. p. αικα. *percutio*, *ferio*, *pulso*. hinc Angl. to pay, i. e. ferire.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus Medicinæ*; *hymnus*. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus*.

Πακτὶς, vide in πακτός.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, ου, *compactus*. πακτὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pectis*, musicum instrumentum: hinc πακτόω, *compingo*. Th. πήγνυμι, idem.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum*, *aut caricarum*.

ΠΑ'ΛΑΙ, adv. *olim*, *quondam*, *pridem*. Hinc παλαιὸς, οῦ, *vetus*, *antiquus*. παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas*, *antiquitas*.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *senex*, *annosus*, *vetulus*, *olim genitus*: gen. pl. παλαιγενέων ex πάλαι, *olim*, & γείνομαι, *nascor*.

Παλαίγονος, ου, ὁ, ἡ, idem ac παλαιγενής. in pl. παλαίγονοι, *majores*. Παλαιγόνον ergò accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit & procreavit*: Παλαίγονον verò pro eo *qui olim est genitus*, *& qui est antiquus*. Ex πάλαι, *olim*, & γείνομαι, *nascor*.

Παλαίει, *luctatur*, 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor*. Sic παλαίειν φόνῳ, *cum cæde luctari*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari*, *certare*: vide præced.

Παλαίμων, *PALÆMON*; *Portumnus*.

Παλαιομώλωψ, *veterator*, *verbero*.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus*, *a*, *um*; *vetus*; in compar. παλαιότερος, έρα, ον, *antiquior*. Th. πάλαι, *olim*, adv.

Παλαιοτέρα, ας, ἡ, *vetustior*, comparat. f. g. &

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas*: à παλαιὸς, quod vide.

Παλαιόω, ῶ, *antiquo*, *aboleo*: f. ώσω, p. πεπαλαίωκα. præs. pass. παλαιόομαι, οῦμαι, *veterasco*: f. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, *lucta*, *artificiosa luctatio*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, *palmus*, *mensura quatuor digitorum*: q. à παλαίω, *luctor*; opus enim est παλαιστῇ, in luctâ. ut à πάλλω, *vibro*, *quatio*: unde & παλάμη, *palma manus*.

Παλαιστιαῖος, α, ον, *unius palmi longitudinem*, vel *crassitiem habens*: à præced.

Παλαίστρα, ας, ἡ, *PALÆSTRA*, *lucta*, *luctæ locus*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαίτερος, Ion. & Att. pro παλαιότερος, ου, *antiquior*. vide παλαιός.

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, *secundum priscam famam*. Ex πάλαι, *olim*, & φάτις, seu φάσις, ἡ, *rumor*. Th. φάω, seu φημὶ, *dico*.

Παλαίφατος, ου, ὁ, *PALÆPHATUS* Peripateticus: in dat. sing. Παλαιφάτῳ. Significat & *antiquitùs celebratus*, *priscus*, *antiquus*. Vide παλαίφατον.

Παλαίω, *luctor*: à πάλη, *lucta*.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν. à

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, & Dor. παλάμα, ἡ, *manus*, *PALMA*; *ars*, quia palmâ *exercetur*. qu. à πάλλω, *vibro*, *agito*: παλάμῃσι, dat. plur.

pluv. Ion. pro παλάμῃς. Hinc Παλαμάομαι, *manu tracto, struo, molior.*

Παλαμήδης, ου, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. &

Παλάσσετο, *polluebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Παλάσσω, *sortior*; item *inquino, fœdo, contamino*; *contundo*: f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro, quatio.*

ΠΑΛΕΥ'Ω, *allicio, fallo, pertraho in retia*: f. σω. hinc παλεύτρια, *illex columba*: qu. à πάλλω, *agito.*

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν *commovendo* manus, & *POLLEN*. Hinc παλαίω, *luctor.* παλαιστὴς, οῦ, ὁ, *luctator.* παλαίστρα, ας, ἡ, *palæstra, lucta.* παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima, flos farinæ*, ἀντίπαλος, ου, ὁ, ἡ, *obluctator, adversarius.*

Παλήσει, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à παλέω, pro παλαίω, *luctor.* Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ. Porti Dictionar. Æol.

Πάλι, pro πάλιν, *rursus*, adv.

Παλία, *secundus nuptiarum dies, repotia.* q. à πάλιν ἰέναι, quod tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, *regeneratio*: ex πάλιν, *rursus*, & γένεσις, *generatio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *diversilinguis.* παλίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur.* Ex πάλιν, *rursus, è diverso, è contrario*: & γλῶσσα, *lingua.*

Παλίγκοτος, ου, ὁ, ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus*: &

Παλιγκότως, *animo vicissim irato, iracundè.* adv. ex πάλιν, *iterum*, & κότος, *ira vetus.*

Παλίλλογος, ου, ὁ, ἡ, *rursus numeratus*, vel *collectus.* hinc παλιλλογέω, *iterum narro*: ex πάλιν, *rursus*, & λέγω, *colligo.* p. m. λέλογα.

Παλίμβαμος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus, reciprocus.* ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαίνουσα καὶ πορευομένη. Est *itus reditusque manuum & textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur.* Ex πάλιν, *rursus*: & βαίνω, *eo.*

Παλίμπετες, adv. *retro*: vide seq.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *relapsus*: ex πάλιν, *rursus*, & πίπτω, *cado.* παλιμπετὲς, adv. *retrorsum, retró.*

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, *errans*, a. 1. part. pass. à

Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retrò agor*: à πάλιν, *rursus*: & πλάζω, *errare facio, seduco.* f. γξω.

ΠΑ'ΛΙΝ, adv. *iterum, rursus*; *è contrario.* q. à πάλλω, *moveo.* Hinc ἀνάπαλιν, *è contrario*: item *vice versâ.*

Παλινάγρετος, ου, ὁ, ἡ, pro παλιναγέρετος, *revocabilis, rursus congregatus*: ex πάλιν, *rursus*: & ἀγείρω, *congrego.*

Παλινδρομεῖν, *recurrere*: ex πάλιν, *rursus*: & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. m. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ, ἡ, *resiliens*: ex πάλιν, *rursus*: & ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui rependitur vicissim punitus*: ex πάλιν *vicissim*; & τίω, *punio.*

Παλίντονος, ου, ὁ, ἡ, *reflexus*: ex πάλιν, *rursus*: & τείνω, *tendo.*

Παλινῳδέω, ῶ, *recanto, retracto*: &

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio, PALINODIA*: ex πάλιν, *iterum* & ᾠδὴ, *cantus.* Th. ἀείδω, *cano.*

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessaliæ mons.*

Παλιρρόθιος, ου, *refluentes seu reciprocantes habens fluctus.* Κῦμα παλιρρόθιον, *unda reflua*: ex πάλιν, *rursus, vicissim*; & ῥόθος, *undarum strepitus.*

Παλίουρος, *PALIURUS*; frutex spinosus.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *insecutio*: ex πάλιν, *rursus*, & διώκω, *persequor.*

Πάλλα, *PILA*: idem quod σφαῖρα. Hinc forte Angl. a Ball.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. sing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva.*

Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλακεύεσθαι, *pellicem habere*: &

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel -ὶς, *PELLEX, puella, concubina.* Th. πάλλαξ, *juvenis.*

Παλλακίοισι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ου, τὸ, *adolescentulus.* Th. πάλλαξ, *juvenis.*

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adolescens*; qu. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina.*

Παλλὰς, άδος, ἡ, *PALLAS*, Sapientiæ Dea, quæ & *Minerva* dicitur, à πάλλω, quod scil. hastam *vibret* ut bellicosa.

Πάλλε, *jactabat*, Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. &

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πάλλω, *vibro.*

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à πάλλομαι, *sortior, moveo sortes*: quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio, PELLO*; *PALPITO, sortior.* f. αλῶ. p. αλκα. perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. hinc πάλος, *concussio*; *sors*: & hinc forte Angl. to Pelt.

Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum*, quòd πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐπεπάλμην. σο, το. & Ion. sublato

to utroque augmento πάλτο. verbi πάλλω, *agito*: f. αλῶ. p. αλκα. perf. pass. πέπαλμαι.

Παλωτὴ, & Æol. πολωτὴ, ῆς, ἡ, *POLENTA*: à

Παλύνω, *aspergo*, *albefacio*: propriè de *farinâ*: à πάλη, *tenuissima farina*.

Παμβίας, ου, ὁ, Poët. *qui vim adversus omnia habet. Adversus omnia violentus.* Ex πᾶς, *omnis*, & βία, *vis*.

Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri*: ex πᾶς, & βοτάνη, *herba*. Th. βόσκω, *pasco*.

Πάμμα, ατος, τὸ, *possessio*: à πάω, *possideo*.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, *omnino magnus.* in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, *omne*, & μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας, μεγάλου, *magnus*.

Πάμπαν, adv. *prorsus*: q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis*. gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui omnia persuadet.* Ex πᾶν, *omne*, & πείθω, *persuadeo*.

Παμπήδην, *funditùs*, *omnino*, Poët. adv. &

Παμπησία, ας, ἡ, *universa possessio.* Ex πᾶς, *omnis*, & πάω, seu πάομαι, *possideo*. perf. πέπαμαι.

Παμπληθεὶ, adv. quod fit *à toto populo*: ex πᾶς, *omnis*, & πλῆθος, τὸ, *multitudo*. Th. πλέος, *plenus*.

Παμποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, *variè pictus*: ex πᾶς, *omnis*, & ποικίλος, *varius*.

Πάμπολλα, pl. n. g. &

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολυς, gen. παμπόλλου, *omnino multus*, *permultus*: ex πᾶς, *omnis*, & πολὺς, *multus*.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omnino purpureus*: ex πᾶς, *omnis*, & πορφύρα, *purpura*.

Πάμπρωτος, ου, *omnium primus*: ex πᾶς, *omnis*, & πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ *antè*.

Παμφαίνῃσι, *totus splendeat*, 3. sing. præs. sub. act. Ion. à

Παμφαίνω, idem quod seq.

Παμφανάω, *undecunque appareo*, *totus luceo*: hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præs. part. act. ut & παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, *omnis*, & φαίνω, *luceo*, *appareo*: f. ανῶ. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in παμφανάω.

Παμφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus.* Ex πᾶς, & φάρμακον, *venenum*.

Παμφόρος, ου, ὁ, ἡ, *omnia rapiens ac trahens.* Ex πᾶς, *omnis*, & φέρω, *fero*.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *cujuslibet gentis*, seu *nationis*: ex πᾶν & φῦλον, *gens*, *natio*.

ΠΑ'Ν, πανὸς, ὁ, *PAN*, *pastorum Deus*, q. à πάω, *pasco*: hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, *panicus terror*: at

Πᾶν, *omne*, n. g. à πᾶς, πᾶσα, quod vide: & τὸ πᾶν, *vulgus*.

Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, *ferox*: ex πάνυ, *omnino* quod à πᾶς, *omnis*, & ἄγριος, *ferus*. Th. ἀγρὸς, *rus*.

Πανάγρεον, ου, τὸ, *rete*, quòd *omnia capiat*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & ἄγρα, *præda*.

Πανάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.

Πανάθλιος, ου, *omninò miser*, *miserrimus*: ex πᾶς, *omnis*, & ἄθλιος, *miser*. Th. ἆθλος, *certamen*.

Πάναιθος, ου, ὁ, ἡ, *totus lucidus*, *splendidus*: ex πᾶς, *omnis*, & αἴθω, *luceo*, *uro*.

Παναίολος, ου, ὁ, ἡ, *omninò varius*: ex πᾶς, *omnis*, & αἰόλος, *varius*.

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio*: item *PANACEA*, herba sic dicta qu. *omnia sanans*: à πᾶς in n. πᾶν & ἀκέομαι *sano*.

Πανακὴς, έος, ἡ, *omnia sanans*, *omnibus morbis medens*: ex iisd.

Πανάπαλος, *totus tener*: ex πᾶς, in n. πᾶν & ἁπαλὸς, *tener*.

Πανάπήμων, ονος, ὁ, ἡ, *prorsus innoxius* vel *-ia*: ex πᾶς, & ἀπήμων, *illæsus*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Πανάποτμος, ου, ὁ, ἡ, *miserrimus*: ex πᾶς, *omnis*, & ἄποτμος, *miser*: quod ab α, & πότμος, *sors*, *fatum*.

Πανάριστος, ου, *longè præstantissimus*: ex πᾶς, & ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Παναφῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, *qui caret æqualibus & sociis*: ex πᾶν, & ἀφῆλιξ, *impuber*, quod ab ἧλιξ, *coætaneus*. Th. ἡλικία *statura*.

Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, *omninò intempestivus*; *qui immaturâ morte moriturus est.* Ex πᾶς, & ἄωρος, idem quod ἄωρος, *intempestivus*, *præcox*: quod ab α, priv. & ὥρα, *hora*.

Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium*: ex πᾶς *omnis*, & δαὶς, ἡ, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *omnidomitor*: ex πᾶς, *omnis*, & δαμάω, *domo*.

Πάνδαρος, ου, ὁ, *PANDARUS*, nomen proprium.

Πάνδεινος, ου, *omnino* sive *omnibus modis gravis*, *gravissimus*: ex πᾶς in n. πᾶν & δεινὸς, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕ'ΤΕΙΟΣ, ου, *improbus*, *veteratorius*: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. *cum omni populi totius frequentiâ*. Th. δῆμος, *populus*.

Πανδήμιος, ου, ὁ, ἡ, *popularis*, *publicus*: ex πᾶς, *omnis*, & δῆμος, *populus*, *plebs*.

Πάνδημος, ου, ὁ, ἡ, *ad universum populum pertinens*, *publicus*: ex iisd.

Πανδιονὶς, *fabula de filia Pandionis*.

Πανδοκεύω, *cauponor*: q. d. *omnes excipio*: à παν-

à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo* : &
Πάνδοκος, seu πανδόκος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens* : ex πᾶς, *omnis*, & δέχομαι, *capio*.
ΠΑΝΔΟΥ͂ΡΑ, ας, ἡ, seu πανδοῦρις, ιδος, ἡ, *PANDURA*, Musicum instrumentum.
Πανδοχεῖον, ου, τὸ, *diversorium*, *publicum hospitium* : ex πᾶς, *omnis*, & δέχομαι, *excipio* : præt. m. δέδοχα, quod tamen inusitat.) unde δοχεῖον, *receptaculum*.
Πανδοχεὺς, έος, ὁ, *publicus hospes* : ab iisd. them.
Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris : videtur etiam Epitheton telluris, *quæ omnis generis fruges profert* : ex πᾶν & δῶρον.
Πανέλληνες, Dor. pro Πανέλληνες &
Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. à πανέλληνες, quod ex πᾶς & Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Græcus*.
Πανέστιος, ου, ὁ, ἡ, *cum totâ domo seu familiâ* : ex πᾶς, & ἑστία, *focus*.
Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum*.
Πανευδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *omni ex parte beatus*, *felicissimus* : ex πᾶς, n. g. πᾶν, & εὐδαίμων, *felix*. Th. δαίμων, *Deus*.
Πανέφθου, gen. sing. à πάνεφθος, ου, ὁ, ἡ, *omni ex parte coctus*. Them. ἕψω, *coquo*, *elixo* : f. ἑψήσω.
Πανηγυρικὸς, οῦ, *PANEGYRICUS*, *celebris*, *festus* : & inde
Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè*, *pomposè*, *splendidè* : à
Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus universalis* ; *solennitas* ; *cætus* : ex πᾶς & ἄγυρις, *cætus*.
Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, *festi panegyrici celebratio* ; *panegyrica pompa* : à præced.
Πανημέριος, ου, ὁ, ἡ, *per totam diem*, *toto die* : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ἡμέρα, *dies*.
Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem quod τὸ πανῆμαρ, *toto die* : ex iisd.
Πανισδεται, Dor. pro πληνίζεται, *conglomerat*, 3. sing. f. 1. m. verbi πληνίζω. Th. πλῆνος, seu πλήνη, *tela*.
Πανιώνιον, τὸ, *locus erat*, *in quem omnes Iones communiter de rebus communibus consultaturi conveniebant*, *PANIONIUM*. Fanum erat à 12 Ioniæ civitatib. extructum & denominatum : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.
Παννύχιος, & πάννυχος, ου, ὁ, ἡ, *per totam noctem* ; *pernox* : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & νὺξ, *nox*.
Παννυχὶς, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur* ; *vigiliæ* ; qu. διὰ πᾶσαν νύκτα. Hinc παννυχίζω, *lucubro*, *pernocto*.
Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo*. Scribitur & πανοικεί.
Πανόλβιος, ου, *ex omni parte beatus* : ex πᾶς, *omnis*, & ὄλβιος, *beatus*. Th. ὄλβος, *beatitudo*.
Πανομφαῖος, ου, ὁ, *PANOMPHÆUS*, epithet. Jovis : à πᾶς, *omnis*, & ὀμφὴ, *divina vox*, *responsum à Deo datum* : vel sic dictus, *quod omni voce & linguâ colatur*.
Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris : q. d. *pro omnibus loquens*.
Πανοπλία, ας, ἡ, *universa armatura* : ex πᾶν, *omne*, & ὅπλον, *arma*.
Πανὸς, *PANIS*, Messapiis : qu. à πάω, *pasco*. Est &
Πανὸς, οῦ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, & à φαίνω· &
Πᾶνος, *FAUNUS*, pro Πὰν, Æol.
Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas* : à
Πανοῦργος, ου, ὁ, ἡ, *callidus*, *astutus* ; q. d. παντοέργος, per Sync. τοῦ τ, πανόεργος, & factâ Crasi, πανοῦργος, ex πᾶν, *omne*, & ἔργον, *opus*.
Πανούργως, adv. *versutè*, *dolosè*, *callidè* : à præced.
Πανόψιος, ου, *qui omnium oculis cernitur* : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ὄψις, *aspectus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Πανσέληνος, ου, ὁ, ἡ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna*, *luna cùm est in plenilunio* : ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & σελήνη, *luna*. Them. σέλας, *lumen*.
Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio*, *semina omnis generis permixta* : ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & σπέρμα, *semen*. Them. σπείρω, *semino*.
Πανστρατιῇ, Ion. *cum frequentibus copiis* : ex πᾶς, *omnis*, & στρατὸς, *exercitus*.
Πανσυδίῃ, & πανσυδεῖ, *omni impetu*, *festinantissimè* ; vel *cum toto exercitu* : ex πᾶν & σύδην, *celeriter* ; quod à σεύω, *concito* ; *impello*. Th. σείω, *quatio*.
Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e* : gen. παντός.
Παντᾶ, Dor. pro πανταχόσε, vel παντῇ, *quoquoversum*, *in omnes partes*, *ubique*. Th. πᾶς, *omnis*.
Πανταχῆ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *quoquoversus*. Th. πᾶς.
Πάντάπασιν, dat. pl. à πάντάπας, *universus*. Th. πᾶς, *omnis*.
Πανταχόθεν, adv. *undique* : &
Πανταχόσε, idem : &
Πανταχοῦ, *ubique*, *ubivis terrarum*, adv. Th. πᾶς, *omnis*.
Παντελὴς, έος, ὁ, ἡ, *plenus*, *ad finem perductus*. εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum*, *prorsus* : q. d. πᾶν τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem*.
Παντελῶς, & παντελέως, Ion. *totaliter*, adv. à præced.
Πάντεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis*, gen. παντός.
Πάντη, adverb. *prorsus*, *semper* : à πᾶς, *omnis* : at
Παντῇ, πανταχοῦ, *ubique* : ab eod.
Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis*, nom. sing. f. g. &

Παντοδα-

Παντοδαποῖσι, *omnigenis*, dat. pl. m. g. à
Παντοδαπὸς, οῦ, *quod est ex omni solo* : ex πᾶς & δάπεδον, *solum*.
Πάντοθεν, *ubique*, *undiquaque*, adv. à πᾶς, *omnis*.
Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à
Παντοῖος, ου, *omnigenus*, *varius*. Th. πᾶς, *omnis*.
Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *omnipotens* : ex πᾶς, παντὸς, *omnis*, & κράτος, τὸ, *robur*, *potentia*.
Παντορέκτης, ου, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens*, *qui res omnes concupiscit* : ex πᾶς, *omnis*, & ὀρέγω, *porrigo*.
Παντὸς, παντὶ, gen. & dat. à πᾶς, *omnis*.
Πάντοσ', pro πάντοσε, *undique*, adv. &
Πάντοτε, adv. *semper*. Th. πᾶς, *omnis*.
Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis*.
Πάντως, adv. *omnino* : &
Πάνυ, adv. *omnino* : ejusd. th.
Πάννοσα, *nutrix*, Hesych. Puto à πάω, *pasco*.
Πανωλέθρως, *omninò*, *prorsus* : qu. dicas, *penitus cum pernicie* : idem cum παντελῶς. Ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & ὄλεθρος, *pernicies*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.
Πάξ, *mirantis & interpellantis*, adv.
Πάξαι, Dor. pro πῆξαι, *premere*, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πάξε, Dor. & Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo* : f. ξω.
Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide πάξαι.
Πάομαι, seu πάω, *possideo*, *gusto*, *vescor*.
Παὸς, οῦ, ὁ, *affinis*, *acquisitus affinitate* : à πάομαι, *acquiro*.
Παπαῖ, PAPÆ, *atat* ! an à πόποι ;
Παπαῖος, Scythicè, *Jupiter* appellatur.
Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, *nullibi unquam omnino*.
Παππάζουσιν, *patrem appellant*, 3. pl. præs. ind. à
Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam*. Th. πάππας, ου, ὁ, *pater*.
ΠΑ'ΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum*.
ΠΑ'ΠΠΑΞ, ου, ὁ, *PAPPA*, *pater*; vox liberorum.
Πάππος, ου, ὁ, *avus*; item *flos lanuginosus* : à præced.
Παπποφόνος, ου, ὁ, ἡ, *avi interfector* : ex πάππος, *avus*, quod vide, & φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*.
Παππῷος, ου, *avitus* : à πάππος, *avus*. Th. πάππας, *pater*.
Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præs. part. à
ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumspicio*, *oculis lustro* : fut. ανῶ. a. 1. ἐπάπτηνα. a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *PAPYRUS*, *charta*. Res & vox Ægyptiaca.
Παρ', per Apocop. Poët. pro παρὰ, *à*, *ab*, *juxtà*, *propè*, &c. sed
Πάρ', pro παρὰ, seu πάρεστι, *adest* : ex παρὰ & εἰμὶ, *sum*. Et
Πὰρ, Dor. pro παρὰ, cum gen. *à*, *ab*, *ante* : cum acc. *juxta*, *propè*.
ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. *à*, *ab*; cum dat. *apud*; cum acc. *præter*, *contra*, *juxta*, *supra*. In compositione valet *trans*, *præter*, *apud*. Et sæpe in malam partem accipitur, & vertitur *perperam*, *vitiosè*, *malè* : at
Πάρα, pro πάρεστι, vel πάρεισιν, *adest*, vel *adsunt* : à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.
Παραβαίνω, *transgredior*, *transcendo*, *violo* : præs. part. act. παραβαίνων, οντος. f. παραβήσομαι. p. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ & βαίνω, *eo*.
Παραβαλεῖ, 3. sing. f. act. verbi παραβάλλω, quod vide.
Παραβαλλόμενος, *trajiciens*, *conferens*, præs. part. pass. à
Παραβάλλω, *confero*, *adjicio*, *objicio* : f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. a. 2. παρέβαλον, *appuli* : a. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ & βάλλω, *jacio*.
Παραβαλόμενος, ου, a. 2. part. m. à præcedente.
Παράβασις, εως, ἡ, *transgressio* : à παραβαίνω, quod vide.
Παραβάσκω, *pugno ex curru*, pro παραβάτης εἰμί. Ex παρὰ & βάσκω, idem quod βαίνω, *eo*.
Παραβάτης, ου, ὁ, *transgressor*, *violator legis*; item *qui è curru pugnat* : pro quo legitur & παραιβάτης. Ex παραβαίνω, quod vide.
Παραβῇς, *transilias*, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi παραβαίνω, quod vide.
Παραβιάζομαι, *adigo*, *cogo* : f. άσομαι. a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο. Ex παρὰ & βιάζω, *vim affero*. Th. βία, *vis*.
Παραβλέπω, *limis intueor*, straborum more; item *negligenter aspicio* : ex παρὰ & βλέπω, *video*.
Παραβλήδην, adv. *comparatè*, *simulatè* : à παραβάλλω, *comparo*, quod vide.
Παράβλημα, ατος, τὸ, *quod comedendum objicitur*, *pabulum* : ab eod. verbo.
Παράβλωψ, ωπος, ὁ, ἡ, *strabus* : in pl. παραβλῶπες. à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio*. Th. βλέπω, *video*.
Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA*, *obscura sententia*, *typus*, *exemplar*, *adagium*; *similitudo* : &
Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit*, *præceps*, *incautus* : ex παραβάλλω, quod vide.
Παραβουλεύομαι, *perperam consulo* : a. 1. m. part. παραβουλευσάμενος, ου, *non habitâ ratione* :

tione: ex παρὰ, & βουλεύω, delibero. Th. βουλὴ, consilium.
Παραβώμιος, ου, ὁ, ἡ, qui apud aram est, qui à latere aræ est: ex παρὰ & βωμὸς, ara.
Παραγαγεῖν, producere, a. 2. inf. Att. &
Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. à
Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, traduco, quod vide.
Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum: à
Παραγγέλλω, præcipio, denuntio, accerso: imperf. παρήγγελλον. f. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 2. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, αντος. præt. m. παρήγγελα. Ex παρὰ & ἀγγέλλω, nuntio.
Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum: à præcedente.
Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, præceptio: ab eod.
Παραγέγονα, ας, ε, præt. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.
Παράγει, protrudit, 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.
Παραγενόμενος, ου, a. 2 part. m. &
Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.
Παραγεύω, gustum aliquem præbeo, obiter gustare facio: ex παρὰ & γεύω, gustum præbeo.
Παραγηράω, deliro præ senectute. παραγήραμα, deliramentum, silicernium: ex παρὰ & γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
Παραγίνομαι, ῃ, εται, advenio, adsum: imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. 2. pass. παραγενήσομαι. a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. παραγένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον. Ex παρὰ γίνομαι, sum, fio. Them. γείνομαι, nascor.
Παραγινώσκω, præter jus & æquum statuo, perperam judico: ex παρὰ & γινώσκω, cognosco.
Παράγοισα, ας, ἁ, Dor. pro παράγουσα, ης. ἡ, abducens, præs. part. f. g. à παράγω, quod vide.
Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, consolabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.
Παραγυμνόω, denudo. Th. γυμνὸς, nudus.
Παράγω, produco, profero, in medium adduco; deduco; item differendo fallo: à proposito subdolâ oratione abduco, traduco, progredior, prætereo: f. παράξω. præt. παρῆχα a. 2. act. παρήγον, ες, ε, & Att. παρήγαγον· cujus part. παραγαγὼν, οῦσα. præs. m. παράγομαι, idem: ex παρὰ & ἄγω, duco.
Παραδαρθάνω, concumbo: à δαρθάνω, dormio: a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, unde f. 2. δραθῶ, per Metathes. lit. qu. à δαρθέω.
Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. &
Παραδεδώκειν, plusq. p. act. &
Παραδέδωμαι, perf. ind. pass. à παραδίδωμι, trado, quod vide.
Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar: in dat. pl. παραδείγμασι· à παραδείκνυμι, juxta ostendo, confero: ex παρὰ & δείκνυμι, ostendo: f. δείξω. p. χα.
Παραδειγματίζω, ignominiæ expono: f. ίσω, perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ & δειγματίζω, ostendo in exemplum. Th. δείκνυμι, ostendo.
ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium; PARADISUS; locus beatorum: Angl. **Paradise.**
Παραδέχομαι, excipio, recipio: f. παραδέξομαι. perf. pass. παραδέδεγμαι. Ex παρὰ & δέχομαι, capio.
Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, perversa exercitatio, perversa litigia, in quibus tempus præposterè teritur: ex παρὰ, perperam, & διατριβὴ, opera, quæ alicui rei impenditur; à διατρίβω, versor. Th. τρίβω, tero.
Παραδίδοσθαι. præs. inf. pass. &
Παραδιδοὺς, όντος, præs. part. act. à
Παραδίδωμι, trado: imperf. παρεδίδουν, tanq. à παραδιδόω. f. παραδώσω. f. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ως. ω, a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. a. 2. part. παραδοὺς, όντος. perf. act. παραδέδωκα. plusq. p. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδεδώκειν, Att. Marc. 15. 10. præs. pass. παραδίδωμαι, prodor: perf. pass. παραδέδομαι, traditus sum ac commendatus: a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η. f. 1. pass. παραδοθήσομαι.
Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.
Παραδοξάζω, f. άσω, dehonesto, defamo: item contr. valdè honoro, illustro, mirabile reddo: à
Παράδοξος, ου, ὁ, ἡ, quod est παρὰ δόξαν, præter opinionem; inopinatus; item admirabilis, incredibilis. Them. δοκέω, videor.
Παράδοσις, εως. ἡ, traditio: à παραδίδωμι, quod vide.
Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. &
Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.
Παραδράω, admini.ro: ex παρὰ & δράω, famulor.
Παραδύω, & παραδύομαι, irrepo, obrepo: ex παρὰ & δύω, subeo.
Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. &
Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.
Παραείδω, cano prope vel apud aliquem. Th. ἀείδω, cano.
Παραζηλόω, ῶ, ad æmulationem provoco: f. ώσω. p. παρεζήλωκα. Ex παρὰ & ζῆλος, æmulatio.
Παραζώνη, ης, ἡ, balteus: à ζώνη, cingulum. Th. ζωννύω, cingo.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, *maritimus*, & ἡ παραθαλασσία. Ex παρὰ & θάλασσα, vel ττα, *mare*.

Παραθαῤῥύνω & παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo*: ex παρὰ, & θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo*. Th. θάρσος, τὸ *fiducia*.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παράθεμα, ατος, τὸ *depositorium, repositorium*: à παρατίθημι, *appono*. Them. τίθημι, *pono*.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. m. &

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. ab eod. verbo & them.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio*: &

Παραθέτης, ου, ὁ, *structor, infertor*, qui dapes apponit. à παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παραθέω, *juxta curro, cominus sequor*; item *prætercurro*: ex παρὰ & θέω, *curro*. f. θεύσομαι.

Παραθεωρέω, ῶ, *despicio*, f. ήσω. p. παρατεθεώρηκα, imperf. pass. παρεθεωρούμην. ούμην. ex παρὰ & θεωρέω, *specto*. Them. θεωρὸς, *spectator*.

Παραθήγειν, *incitare, movere*, præs. inf. ex παρὰ & θήγω, *instigo*.

Παραθήκη, ης, ἡ, *depositum*: à παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παραθήσει, 3. sing. f. 1. act. &

Παραθήσομαι, f. 1. m. &

Παραθησόμενος, ου, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono*, quod vide.

Παράθου, ἢ παράθεσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Παραθύρα, ας, ἡ, *p sticum*. qu. *falsa* θύρα, *janua*. ita ut παρὰ notet *perversionem*.

Παραὶ per Ectasin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ *delictum, transgressio*: idem quod παράβασις· ex παραβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*.

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis*. tum *qui è curru pugnat*. in plur. παραιβάται· ex παρὰ & βαίνω, *eo*.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, *mulier mercede conducta*: ex iisd.

Παραιθύσσειν. præs. inf. à παραιθύσσω *excito, incendo, moveo, prorumpo*. ex παρὰ & αἰθύσσω, *moveo, quasso*. Them. αἴθω, *uro*.

Παραίνεσις, εως, ἡ, *admonitio*. acc. sing. παραίνεσιν· &

Παραινετικὸς, ου, *admonitorius, adhortatorius, suasorius*: à

Παραινέω, -ῶ, *admoneo*, imperf. παρῄνεον, ουν, εες, εις. f. έσω. p. παρῄνεκα. a. 1. παρῄνεσα. ex παρὰ & αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Παραινοῦντος, gen. sing. παραινοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Παραιρέομαι, *adimo, aufero*: ex παρὰ & αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensus*; item *percipio*: ex παρὰ *perperam*, & αἰσθάνομαι, *sentio*.

Παραίσιος, α, ον, *dirus, a, um, infaustus*: ex παρὰ, *perperam*, & αἶσα, *fatum, sors*.

Παραΐσσω, *prætereo, proripio me raptim*: ex παρὰ & ἀΐσσω, *ruo*. f. ξω. p. ἦϊχα.

Παραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à

Παραιτέομαι, -οῦμαι, *recuso, excuso*, Præs. imperat. παραιτοῦ, οῦ, *aversare*. f. ήσομαι. a. 1. m. παρῃτησάμην, ω, ατο, *deprecatus sum*. a. 1. part. m. παραιτησάμενος, *aversatus*. perf. pass. παρῄτημαι, unde part. παρῃτημένος, ου, *excusatus*. Ex παρὰ & αἰτέομαι, seu αἰτέω, *peto*.

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excusatio*: à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum*, verbale. ab eod.

Παραιτούμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, ου, *admonens, appellans*, a. 2. part. m. per Epenthesin. Poët. à παράφημι, *hortor*. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio*: ab eod. verbo & them.

Παραιφρονεῖν, *examinatum esse*. vide in παραφρονέω.

Παραιωρούμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ου, *juxta pendens*, præs. part. à

Παραιωρέομαι, *juxta pendeo*: ex παρὰ & αἰωρέω, *sursum tollo*.

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo*, præs. part. παρακαθίζων, ουσα, ον. f. ίσω. perf. παρακεκάθικα. Ex παρὰ & καθίζω, *sedere facio*: quod ex κατὰ & ἵζω, idem. f. ίσω.

Παρακαθίστημι, *juxta colloco, altrinsecus colloco*: ex παρὰ, κατὰ, & ἵστημι, *colloco*. f. στήσω.

Παράκαιρος seu παράκαιρος, ου, ὁ, ἡ, *intempestivus*: ex παρὰ & καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio*.

Παρακαίρως adv. *intempestivè*, vide præcedent.

Παρακαλέω, -ῶ, *rogo, precor, hortor, consolor, advoco*. imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. έσω. p. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præs. pass. παρακαλέομαι, οῦμαι, *consolatione erigor, fruor*. a. 1. pass. παρεκλήθην, *rogatus sum*. a. 1. inf. pass. παρακληθῆναι, *consolationem admittere*. f. 1. pass. παρακληθήσομαι, ῃ, εται, *consolatione reficiar*: ex παρὰ & καλέω, *voco*.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam, velum, aulæum*; item Metaph. *obtentus, prætextus*: à

Παρακαλύπτω, *occulto*. f. ψω. p. παρακεκάλυφα. perf. pass. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Th. καλύπτω, idem.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depositum.* Ex παρὰ, κατὰ & τίθημι, *pono.*

Παρακαταλέγομαι, *adcubo, cubo:* ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, *cubo.*

Παρακατατίθημι, vide in seq.

Παρακατατιθώμεθα, *committamus,* 1. plur. præs. sub. pass. verbi παρακατατίθημι, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado. depono tanquam apud sequestrem.* Ex παρὰ, κατὰ & τίθημι, *pono.*

Παρακατέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo.* f. είσομαι· ex παρὰ & κεῖμαι, *jaceo.*

Παρακέκλημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi παρακαλέω, *hortor,* quod vide.

Παρακεκριμένος, ου, *dispositus,* perf. part. pass. verbi παρακρίνω, *comparo;* item *perperam judico:* ex παρὰ & κρίνω, *judico.*

Παρακεκρόαται, *insaniverunt,* 3. pl. perf. pass. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούομαι, *decipio.* Them. κρούω, *pulso.*

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio.* acc. sing. παρακέλευσιν· à

Παρακελεύω, *adhortor.* f. εύσω. παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ, & κελεύω, *jubeo, hortor.* Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, idem cum χειμάζω, *hyberno.* f. άσω. Them. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.*

Παρακιώμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi παρακέομαι, *adjaceo, accubo:* ex παρὰ, & κέομαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*

Παρακλαίοντι, *juxta flenti,* dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, *sine causâ fleo, juxta fleo:* ex παρὰ & κλαίω, *ploro.* f. κλαύσω.

Παρακληΐειν, *excludere,* Ion. pro παρακλείειν, præs. inf. verbi παρακλείω, quod ex παρὰ & κλείω, *claudo.*

Παράκλησις, εως, ἡ, *consolatio, exhortatio:* à παρακαλέω, quod vide.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à παρακαλέω, quod vide.

Παράκλητος, ου, ὁ, ἡ, *advocatus.* item *Consolator.* Sic vocatur *Christus,* & *Spiritus Sanctus.* à παρακαλέω, quod vide.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, *exhortator, deprecator, consolator:* ab eod. verbo.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, *confringo:* ex παρὰ & κλάω, *frango.*

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, *contemptus, inobedientia:* ex παρακούω, quod vide.

Παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus:* &

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *uxor:* ex παρὰ, *juxta,* & κοίτη, *cubile, lectus.*

Παρακολουθέω, ῶ, εῖς, εῖ, *sequor, comitor,* cum dat. f. ήσω. p. παρηκολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum, perscrutatus sum.* Ex παρὰ & ἀκολουθέω, *sequor.* Th. ἀκόλουθος, *pedissequus, comes.*

Παρακούσας, αντος, a. 1. part. act. à

Παρακούω, *negligo audire, perperam audio, oscitanter seu negligenter audio,* qu. *non audierim;* item *dicto audiens non sum.* & *clam audio.* f. ούσω. p. παρήκουκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. sub. act. παρακούσω, ῃς, ῃ. p. m. παρήκοα. Ex παρὰ & ἀκούω, *audio.*

Παρακτᾶσθαι, *asciscere,* præs. inf. verbi παρακτάομαι, quod ex παρὰ, & κτάομαι, *possideo.*

Παρακύπτω, *incurvo me, ut videam.* f. ψω. p. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. a. 1. inf. act. παρακύψαι, *introspicere.* a. 1. part. act. παρακύψας, αντος· ex παρὰ & κύπτω, *pronus sum, inclino me.*

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo,* quod vide.

Παραλαβών, όντος, a. 2. part. act. seq.

Παραλαμβάνω, *accipio, assumo, adduco,* & cum εἰς. f. παραλήψομαι. p. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε. *accepi,* a. 2. part. act. παραλαβών, όντος, a. 1. ind. pass. παρελήφθην. f. 1. pass. παραληφθήσομαι, *assumar.* Ex παρὰ & λαμβάνω. *capio.*

Παραλέγμεναι, Poët. pro παρακοιμᾶσθαι, *juxta dormire, concumbere.*

Παραλέγομαι, *prælerlego, præternavigo.* imperf. παρελεγόμην, ου, ετο· ex παρὰ & λέγω, *lego, colligo.*

Παραλείπω, *prætermitto, omitto; silentio prætereo,* cum accus. Hinc τὰ παραλειπόμενα, *prætermissa.* Ex παρὰ, & λείπω, *linquo.* f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, η, ον, perf. part. pass. παραλέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. παραλελεῖφθαι, perf. inf. pass. verbi παραλείπω, quod vide.

Πάραλιος, ου, ὁ, ἡ, *maritimus:* ex παρὰ, *apud,* & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi παραλείπω, quod vide.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, *transmutatio:* &

Παραλλὰξ, *vicissim, alternatim:* &

Παράλλαξις, εως, ἡ, *differentia,* à seq.

Παραλλάττω, f. ξω, *transmuto, differo; prætereo;* p. m. παρήλλαγα· ex παρὰ & ἀλλάττω, *muto.*

Παράλληλα, *inter se ex adverso posita,* n. g. pl. num. à

Παράλληλος, *æquidistans:* ex παρὰ & ἀλλήλων, *invicem.* Th. ἄλλος, *alius.*

Παραλογίζομαι, *argumentando fallo.* f. ίσομαι. a. 1. m. παρελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. παραλελόγισμαι· ex παρὰ, *perperam,* & λογίζομαι. Th. λέγω, *dico.* præt. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, ȣ, ὁ, *falsa ratiocinatio* : &
Παραλογιστὴς, ȣ, ὁ, *fallax ratiocinator*, *deceptor* : &
Παραλογιστικὸς, ȣ, *fallacibus rationibus decipiendi peritus*, *captiosus* : à perf. pass. v. παραλογίζομαι.
Παράλογος, ȣ, *inopinatus*, *inexpectatus*, *absurdus* : ex παρὰ, & λόγος· quod à λέγω. p. m. λέλογα.
Πάραλοι, οἱ, *qui maritimam incolunt oram* : à πάραλος, ὁ, ἡ, *marinus* : ex παρὰ & ἅλς, *mare*.
Παραλύειν δυσφρόνων, Poët. & Pindar. pro δυσκόλων φροντίδων ἀπολύειν, *molestis curis liberare*. vide παραλύω.
Παράλυσις, εως, ἡ, *resolutio*, *laxatio* : *PARALYSIS*, seu *resolutio nervorum* : quod &
Παραλυτικὸς, ȣ, *PARALYTICUS* : à perf. pass. seq.
Παραλύω, *resolvo*; *diffuo*; *debilito*. f. ύσω. p. παραλέλυκα. perf. pass. παραλέλυμαι, unde perf. part. pass. παραλελυμένος, η, ον, propriè *resolutus*; item *laborans paralysi*, à λύω.
Παραμείβηται, *praetereat*, 3. sing. præs. sub. pass. à
Παραμείβω, *prætereo*; *permuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.
Παραμείψεται, *transierit*, 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.
Παραμελέω, *negligo*, *contemno* : ex παρὰ & ἀμελέω, *curæ non habeo*. quod ex α priv. & μέλει, *curæ est*.
Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι.
Παραμένω, *permaneo*. f. παραμενῶ. p. παραμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα· ex παρὰ & μένω, *maneo*.
Παράμερος, ȣ, ὁ, Dor. pro παρήμερος, *quotidianus* : ut τὰ παράμερα πράγματα, *res quæ singulis diebus geruntur*. Ex παρὰ & ἡμέρα *dies*.
Παραμεύομαι, Poët. pro παραμείβομαι, *prætereo*, *supero*. Them. ἀμεύω, *vado*, *vinco*.
Παραμικρὸν, *propemodum*, *ferè* : ex παρὰ & μικρός.
Παραμυθέομαι, ȣ̃μαι, *consolor*; *hortor*. f. ήσομαι, a. 1. m. παραμυθησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. παραμυθήσωμαι, η, ηται. & in 3. pl. παραμυθήσωνται. Ex παρὰ & μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.
Παραμυθησαίμην, *consulero*, a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, a. 1. inf. m. superioris verbi.
Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, *consolationem adferens* : à παραμυθέομαι, quod vide.
Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio*; *exhortatio* : ex παρὰ & μῦθος, *sermo*.
Παραμύθιον, ȣ, τὸ, *consolatio* : ex iisdem them.
Παραμυθȣμένοις, dat. pl. pass. præs. παραμυθȣ̃νται, 3. pl. præs. ind. verbi παραμυθέομαι, quod vide.
Παρανομέω, -ῶ, *legem transgredior*. f. ήσω. p. παρανενόμηκα. Ex παρὰ, *contra*, & νόμος, *lex*.
Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio* : à seq.
Παράνομος, ȣ, ὁ, ἡ, *impius*, *violator legis* : & hinc
Παρανόμως, adv. *impiè*. à παρὰ, *contra*, & νόμος, *lex*.
Παραπειρᾶσθαι τινὸς, *periculum alicujus rei facere*, *explorare aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus*, *experientia*.
Παραπέμπω, f. ψω. *prætermitto*; *transmitto*; *deduco*; *comitor*; *importo*; *sperno*. Th. πέμπω, *mitto*.
Παραπεπήγασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, *configo*. f. ξω. Ex παρὰ & πήγνυμι, *figo*.
Παραπεσόντας, acc. pl. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*, quod vide.
Παραπικραίνω, *exacerbo*. f. ανῶ. a. 1. παρεπίκρανα· ex παρὰ & πικραίνω, *amarum reddo*, *exacerbo*. Them. πικρὸς, ȣ, ὁ, *amarus*.
Παραπικρασμὸς, ȣ, ὁ, *exacerbatio* : à 1. perf. perf. pass. superioris verbi.
Παραπίπτω, *prolabor*; *incido*; *accido*; *pecco*; *intersero*. f. παραπεσȣ̃μαι. p. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον, a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, *prolapsus*. Ex παρὰ & πίπτω, *cado*.
Παραπλάζω, *seduco*. hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας. in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο. Ex παρὰ & πλάζω, *errare facio*. f. πλάγξω.
Παραπλέοντες, & in acc. pl. παραπλέοντας, præs. part. act. seq. verbi.
Παραπλέω, *præternavigo*. f. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι· ex παρὰ & πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.
Παραπλήσιον, adverbialiter, *proximè*, *tantundem* : à seq.
Παραπλήσιος, ȣ, *proximè ad aliquem accedens*, *affinis*, *similis*. in pl. n. g. παραπλήσια, *similia* : & hinc
Παραπλησίως, adv. *similiter*. Ex παρὰ & πλησίος, *propinquus*. Th. πέλας, *propè*.
Παραποιέω, *falsò assimulo*, *adultero* : ex παρὰ & ποιέω.
Παραπορεύομαι, *transeo*, *prætereo*, *ad latus incedo*. imperf. παρεπορευόμην, ȣ, ετο. f. εύσομαι· quod ex παρὰ & πορεύομαι, *eo*, *proficiscor*, Them. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.
Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio* : ex παρὰ, *perperam*, & πρεσβεία, quod à πρέσβυς, υος, ὁ, *legatus*, *senex*.
Παραπρεσβεύειν, & -εύεσθαι, *falsam legationem obire* : ab iisd. th.
Παρασιώπησις, εως, ἡ, *dissimulatio* : à 2. perf. perf. pass. seq. verbi.
Παραπροσποιȣ̃μαι, *dissimulo*, *cohibeo* : ex παρὰ, πρὸς, & ποιέω, *facio*.
Παράπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus*, *offensio*, *delictum* : à παραπίπτω, *offendo*. quod vide.

Παραπύ-

Παραπύλιον, ου, τὸ, *portella*. q. portula juxta portam, à πύλη, *porta*.
Πάραρος, ου, *qui non est mentis compos; inutilis*: ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄρω pro ἁρμόζω, *apto*.
Παραρρέοντος, gen. sing. part. præs. act. à
Παραρρέω, *præterfluo*. Th. ῥέω, *fluo*. f. ῥεύσω. p. ἔρρευκα.
Παραρρητὸς, οῦ, *qui verbis flecti potest, adhortatorius*: ex παρὰ & ῥέω, *dico*. f. ῥήσω. p. ἔρρηκα.
Παραρρύω, vel παραρρέω, *præterfluo*. ab illo est a. 2. act. παρέρρυον, & hinc a. 2. pass. παραρρύην, ης, η. a. 2. sub. pass. παραρρυῶ, ῇς, ῇ. & in 1. pl. παραρρυῶμεν, quod ex παρὰ & ῥύω. Th. ῥέω, *fluo*.
Παραρτέειν, εῖν, Ion. pro παραρτᾶν, *parare, instruere*. Th. ἀρτάω, *suspendo*. vel ἀρτέομαι, *paro*.
ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΣ, seu παρασάγγης, ου, ὁ, *PARASANGA*. *apud Persas mensura est viarum, triginta stadia continens*.
Παρασημαίνω, f. ανῶ, *obsigno, adnoto, ascribo*: item
Παράσημον, ου, τὸ, *insigne*: &
Παράσημος, ου, ὁ, ἡ, *insigni notatus*: ex παρὰ & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.
Παράσιτος, ου, ὁ, *PARASITUS*. Th. σῖτος, *frumentum*.
Παρασιωπάω, f. ήσω, *reticeo*. Them. σιωπάω, *sileo*.
Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reticentia*. à 2. pers. perf. pass. super. verbi.
Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono*; f. άσω. p. παρεσκεύακα. perf. pass. παρεσκεύασμαι, *paratus sum*: f. 1. m. παρασκευάσομαι· ex παρὰ & σκευάζω, *paro*. Them. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.
Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio, PARASCVE*, ab eod. th.
Παρασπονδέω, *fœdus frango*. f. ήσω. p. παρεσπόνδηκα. Ex παρὰ, *contrà*, & σπονδαὶ, *fœdera*. Th. σπένδω, *libo*. f. σπείσω. perf. pass. ἔσπεισμαι. a. 1. pass. ἐσπείσθην. p.m. ἔσπονδα.
Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. pass. παρασπονδοῦντες, nom. pl. part. præs. act. superioris verbi.
Παραστάδὸν, *adstando*. verbale à παρίστημι, *sisto propè*: quod ex παρὰ & ἵστημι, *sto*.
Παρασταθμίζω, *perpendo, interrado, præpondero*: quod ex παρὰ & σταθμὸς, οῦ, ὁ, *statera, libra*. Them. ἵστημι, *appendo, sto*.
Παραστὰς, άδος, ἡ, *postis; porticus*: &
Παράστασις, εως, ἡ, *repræsentatio; animi præsentia; exilium & fuga* extorris: à παρίστημι, quod ex παρὰ & ἵστημι, *statuo*.
Παραστατέω, f. ήσω, *adsisto, adsum, auxilior*: &
Παραστάτης, ου, ὁ, *qui a latere stat; opitulator*: ab iisd.
Παραστῆναι, *adesse, opem ferre. se dedere*, a. 2. inf. à παρίστημι.
Παραστῆσαι, a. 1. inf. act. &
Παραστησάμενος, a. 1. part. m. &
Παραστήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίστημι, *asto*, quod vide.
Παραστήσασθαι, *adstare; opitulari; astipulari*. a. 1. m. à παρίστημι, quod vide.
Παραστῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ. ejusd. verbi.
Παραστρέφω, *perverto, reddo*. f. ψω. Ex παρὰ & στρέφω, *verto*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον.
Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα.) *decompositum*: ex παρὰ, σὺν & τίθημι.
Παρασύρω, f. ρῶ, *distraho, distorqueo*. Th. σύρω, *traho*.
Παρασφάλλω, *errare facio, diverto*. ex παρὰ & σφάλλω, *everto, supplanto*. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.
Παρασφραγίζω, *præsigno. adulterino signo noto*: ex παρὰ & σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *signum*.
Παρασχεῖν, *effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse*, a. 2. inf. à παρέχω. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ & ἔχω, *habeo*. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.
Παράσχοις, *præbueris*, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχου, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo & th.
Παράσχου, vide in παράσχοις.
Παρασχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præstitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.
Παράταξις, εως, ἡ, *instructio aciei; instructa acies*: à παρατάσσω, *aciem instruo*: ex παρὰ & τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.
Παράτασις, εως, ἡ, *extensio, productio*: à παρατείνω, *protendo*. Th. τείνω, *tendo*. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.
Παρατατικὸς, *extensivus*; παρατατικὸς, scil. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω.
Παρατατικῶς, adv. *extensivè*; *laxè, solutè*. à præced.
Παρατάττω, vel -άσσω, *in acie colloco, aciem instruo*: ex παρὰ, & τάσσω, vel -ττω, *ordino*.
Παρατείνω, *produco, extendo, prorogo, detineo, conficio*. f. ενῶ. p. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.
Παρατηρέω, -ῶ, *observo*. imperf. παρετήρεον, ουν. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, & in f. g. παρατηρήσασα. præs. m. παρατηρέομαι, idem. Them. τηρέω, *servo*.
Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.
Παρατήρησις, εως, ἡ, *observatio*: ab eodem verbo.
Παρατίθημι, *appono, propono, commendo, confero*. f. παραθήσω, a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præs.

pass. παρατίθεμαι, apponor; item in mediâ formâ, ob oculos pono, demonstro, commendo. f. 1. m. παραθήσομαι. a. 2. m. παρεθέμην, σο, το, commendavi. a. 2. imperat. m. παράθου. pro παράθεσο, committe: ex παρὰ & τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, volsellâ pilos extraho. παρατίλτρια, tricula. quæ τρίχας evellit.

Παρατρέπω, diverto, deflecto. Them. τρέπω, f. ψω. verto.

Παρατρέχω, à latere curro; prætercurro; prætereo, præterlabor. Th. τρέχω, curro. a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβομαι, atteror, præs. ind. pass. ex παρὰ & τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio: &

Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui à rectâ viâ est aversus: Metaph. pro illicito: ex παρὰ & τρόπος, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Παρατρωπάω, diverto, deflecto: ex παρὰ & τρωπάω, quod à τρέπω, verto.

Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, convertunt, 3. pl. præs. ind. vel sub. superioris verbi.

Παρατυγχάνω, obvius fio, adsum, intervenio. f. παρατεύξομαι. a. 2. παρέτυχον, a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, obvius quilibet. Th. τυγχάνω, sum.

Παρατυχὸν, oblatum, quum liceat. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, obvius fio, quod vide.

Παραυλος, ου, malè sonans ad tibiam: ex παρὰ, malè, & αὐλὸς, tibia.

Παραυτίκα, adv. confestim, in præsentiâ: ex παρὰ & αὐτίκα, statim.

Παραφέρω, transfero, profero, prætereo. f. παροίσω, a. 2. παρήνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρὰ & φέρω, fero.

Παράφημι, persuadeo, hortor. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Παραφθαίησι, superet, prævertat, 3. sing. a. 2. opt. act. per Peragogen, σι, pro παραφθαίη, à

Παραφθάνω, præcurro, prævenio, vinco. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. q. à φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Παραφορέω, Ion. & Poët. pro προσφέρω, affero.

Παραφράζω, interpretor; quod ex παρὰ & φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, PARAPHRASIS, circumlocutio, dat. παραφράσει, ab eod. ver. & them.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, PARAPHRASTES, interpres: &

Παραφραστικὸς, οῦ, expositorius: à παραφράζω, quod vide.

Παραφρονέω, -ῶ, demens sum, deficio. f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, contra, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Παραφρονία, ας. ἡ, dementia: à

Παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. q. d. παρὰ τὴν φρένα, contra mentem.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, propago, stirps: nom. plur. παραφυάδες à παραφύω. Them. φύω.

Παραφυλακτέον, cavendum: verbale: à

Παραφυλάττω, idem quod th. φυλάσσω, custodio, observo. f. ξω. p. χα.

Παραχειμάζω, hyberno. f. άσω. p. παρακεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Them. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hybernatio, hyematio: à παραχειμάζω, quod vide.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Παραχορδίζω, à chordâ aberro. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adv. actutùm, ex tempore, ilico. q. d. in ipsâ re. παρὰ & χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Παραχρῆσθαι, abuti, contemnere, cum dat. gen. & accus. Them. χράω, vel χράομαι, utor.

Παραχύτης, ου, ὁ, mediastinus, perfusor. Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω, fundo.

Παραχωρέω, f. ήσω, cedo, concedo. Th. χωρέω, eo.

Παραψυχᾶσθαι, Poët. pro παραμυθεῖσθαι, consolari. Th. ψυχὴ, anima.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, οῦ, humidus, uvidus. q. ab ἄρδω, irrigo. aut potius à παρὰ & δεύω.

Παρδαλέη, ἡ, & Dor. παρδαλία, scil. δορὰ, pantherina pellis: à

Παρδάλειος, quod & παρδάλεος, pantherinus, quod à πάρδαλις, pardalis, seu panthera. Th. πάρδος, pardus, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ. PARDUS, fera. Græcis est πάρδαλις, εως, ἡ, PARDALIS, mas; fæmina πάνθηρ, PANTHERA.

Παρέασι, adsunt, Ion. pro πάρεισι, 3. pl. præs. ind. πάρειμι, adsum. Them. εἰμὶ, sum.

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, transgredior. ex παρὰ & βάσκω, Poët. pro βαίνω, eo.

Παρέβην, transgressus sum, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, transgredior. f. βήσομαι. Th. βαίνω, eo. a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, vi adigo. f. άσομαι. Ex παρὰ & βιάζω, vim adfero. Th. βία, vis.

Παρεγγεγραμμένος, παρέγγραπτος, & παρέγγραφος, ου, ascriptitius. Them. γράφω, scribo.

Παρεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, per manus trado,

adhortor; jubeo; nuntio: ab ἐγγυάω, *in manus trado.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. &

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. act. verbi παραδίδωμι, *trado,* quod vide.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo,* quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo, assiduus sum in aliquâ re:* ex παρὰ & ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo:* f. ἐδοῦμαι.

Πάρεδρος, ου, ὁ, ἡ, *assessor:* vide in παρεδρεύω.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado:* a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do:* f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *sedere,* præs. inf. &

Παρέζεο, *asside,* Ion. pro παρέζου, præs. imperat. &

Παρέζετο, 3. sing. imperf. à seq.

Παρέζομαι, *assideo:* ex παρὰ & ἕζομαι, *sedeo:* f. ἐδοῦμαι.

Παρεζόμενος, præs. part. ejusd. verbi.

Παρεθέμην, σο, το, & in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono;* quod vide.

Παρεθείς, έντος, *labefactatus,* a. 1. part. pass. à παρέθην, seu παρείθην, a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Παρεθεωροῦντο, *despiciebantur,* 3. pl. imperf. à παραθεωρέομαι, οῦμαι, *despicior;* quod ex παρὰ & θεωρέω, *specto.* Them. θεωρός, *spectator.*

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono;* vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθείς.

Παρέθερισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto, amputo:* ex παρὰ & θέρος, εος, τὸ, *æstas, messis.*

Πάρει, *ades,* præs. imperat. Est & πάρει, 2. sing. ind. verbi πάρειμι. Them. εἰμί, *sum:* præs. imperat. ἴσθι, pro quo & ἔσ invenitur.

ΠΑΡΕΙΑ', & Æol. παρηϊὰ, ᾶς, ἡ, *gena; maxilla:* gen. pl. παρειῶν. Hinc παρειός, οῦ, *genis laxioribus præditus.*

Παρείατο, *assidebant,* Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. p. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἕω, *sedeo, induo:* perf. pass. εἷμαι.

Παρείθην, ης, η, *dimissus sum,* a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρεθείς.

Παρεῖκα, *dimisi,* perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Παρείκω, *cedo, concedo:* ab εἴκω, *cedo.*

Παρεῖμαι, perf. pass. unde part. παρειμένος. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. &

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo, adimo.* Them. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem quod λαμβάνω, *accipio:* f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφώς, ότος, part. perf. act. ejusd. verbi

Παρειμένος, η, ον, *remissus, dimissus,* perf. part. pass. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejusdem temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adsum,* πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præs. inf. παρεῖναι. part. παρών, όντος, *præsens:* imperf. παρῆν, *aderam:* f. παρέσομαι, ῃ, εται, & παρέσται. Ex παρὰ & εἰμί, *sum.*

Πάρειμι, *advenio, prodeo, progredior:* in 2. & 3. sing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ. a. 2. part. παρών, όντος, quod ex παρὰ & εἶμι, seu ἵημι, *vado, eo.*

Παρεῖναι, præs. inf. à πάρειμι, *adsum;* quod vide.

Παρείπῃ, *persuadeat, seducat,* 3. sing. a. 2. vel 1. sub. act. à παρείπω, *moveo, seduco.* Th. εἴπω, *dico;* quod videas.

Παρείς, έντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto;* quod vide.

Παρεισάγω, *introduco:* f. άξω. p. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς, & ἄγω, *duco.*

Παρεισαγωγή, ῆς, ἡ, *introductio:* à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, quod vide.

Παρείσακτος, ου, ὁ, ἡ, *irreptitius, clam se insinuans:* à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *subrepo:* f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς vel ἐς, & δύω vel δύνω, *subeo:* f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes,* a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo, prætereo, introeo:* f. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio.*

Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, *omitto;* quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. à πάρειμι, *advenio;* quod ab εἶμι, *eo:* & 3. pl. à πάρειμι, *adsum;* quod ab εἰμί, *sum.*

Παρεισφέρω, *confero:* f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, *fero:* f. οἴσω.

Παρεῖχε, 3. sing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo.* Th. ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον. f. ἕξω, & σχήσω.

Παρέκ, vel παρέξ, *extrà, foris:* à παρὰ & ἐκ vel ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi παρακάθημαι, *assideo:* ex παρὰ & κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor, consolor:* f. -έσω. p. -κέκληκα. Th. καλέω, *voco.*

Παρεκάλουν, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusd.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant,* 3. pl. ind. præs. à

Παρεκβαίνω,

Παρεκβαίνω, *digredior*; *transgredior*; *degenero*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, *digreſſio*; *tranſgreſſio*: dat. pl. παρεκβάσεσι. à παρεκβαίνω, quod vide.

Παρεκέλευε, *admonebat*, 3. ſing. imperf. m. Ex παρὰ & κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi παρακαλέω, *rogo*, *hortor*, *conſolor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi παρακρίνω, *diſcerno*.

Παρεκρέσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi παρακρέω, *decipio*. Th. κρέω, *pulſo*.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, *ſuppeditans*, adject. verbale, à παρέχω, *præbeo*; quod ex παρὰ & ἔχω, *habeo*.

Παρέκτοπος, *devius*: à παρὲκ & τόπος, *locus*.

Παρεκτὸς, *extrà*, *excepto*, *extrinſecus*, cum genit. Ex παρὰ & ἐκτός, *extrà*. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me*. Th. κύπτω, *pronus ſum*, *inclino me*: f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, *aſſumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, *aveho*, *prætervehor*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Παρελέξατο, *concubuit*, 3. ſing. a. 1. m. Ex παρὰ & λέγομαι, *cubo*: f. λέξομαι.

Παρελεύσεαι, *præteribis*, Ion. reſolut. pro παρελεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Them. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθέναι, inf. præt. m. Att. &

Παρεληλυθὼς, ότος, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc παρεληλυθότα, acc. ſing. m. g. ejuſd. temporis; verbi παρέρχομαι, *prætereo*: vide in παρελεύσεαι.

Παρελθεῖν, a. 2. inf. act. &

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejuſd. verbi.

Παρελθόντας, accuſ. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accuſ. ſing. f. g. ejuſd. temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *tranſeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον & ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. ſing. part. præſ. à παρέλκω, *attraho*. Th. ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, *protractio*: &

Παρελκυστὴς, ȣ̃, ὁ, *procraſtinator*: & in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, *remoror*. Th. ἕλκω, *traho*.

Παρέλκω, *protraho*: & freq. pro *abundare*, *ſupervacaneum eſſe*. Th. ἕλκω, f. ξω, *traho*.

Παρελογίσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto*, *clam immiſceo*; *ordine colloco*; *caſtra loco*. Hinc παρεμβάλλομεν, 1. pl. præſ. ſub. act. perf. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον. p. m. παρεμβέβολα. Ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκυῖαν, accuſ. ſing. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, *immitto*; quod vide.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio*; *caſtra*; item *exercitus*: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. &

Παρενεγκεῖν, a. 2. inf. à παραφέρω, *tranſfero*. Th. φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. inf. &

Παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, *prætereas*, a. 2. ſub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, *inſertio*, *PARENTHESIS*: &

Παρενθήκη, ης, ἡ, *interjectio*; *additamentum*: à παρεντίθημι, *interſero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, *pono*.

Παρενοχλέω, *obturbo*; cum dat. f. ήσω. p. παρενώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, & ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Παρεντίθημι, *interſero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι.

Παρὲξ, vel παρὲκ, *extrà*, *foris*; *præter*: ex παρὰ & ἐξ vel ἐκ.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. à παρέχω, *præbeo*: f. ξω. Ex παρὰ & ἔχω.

Παρεξηλάκει, Ion. pro παρεξηλάκει, & Att. παρεξεληλάκει, 3. ſing. pluſq. p. act. verbi παρεξελαύνω, *prætereo*. Th. ἐλαύνω.

Παρεξῄει, 3. ſing. perf. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρεξῆκε, *ſuperſedit*, 3. ſing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, & ἵημι, *mitto*.

Παρεξιέναι, *præterire*, præſ. inf. Ex ἵημι, pro εἶμι, *eo*.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεȣ̃σα, Ion. pro παροῦσα, *præſens*; quod ex παρὰ & εἰμὶ, *ſum*.

Παρεόντα, acc. ſing. part. præſ. à παρεὼν, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρεȣ̃σι, *præſentibus*, dat. pl. part. præſ. pro παροῦσι, Ion. à παρεών. Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, *perſuaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *perſuadeo*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπίδημος, ȣ, ὁ, *advena*, *hoſpes*: ex παρὰ & ἐπίδημος, ȣ, ὁ, *verſans in populo*; quod ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo*: f. ανῶ. Ex παρὰ &

πικραίνω

Πικραίνω, idem quod πικρόω, *exacerbo*; *amarum reddo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, fut. ξω. Vide πλήττω, *percutio*.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo*: ex παρὰ & ἵπταμαι, *volo*: f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτέμην.

Πάρεργον, ου, τὸ, *accessio*, *appendix*; *perfunctoriè factum*: ex παρὰ & ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Παρέρπειν, *dolosè subire*. Th. ἕρπω, *serpo*.

Παρέῤῥυηκα, ας, ε, perf. ind. act. à Παραῤῥέω, *præterfluo*, quod vide. ex παρὰ & ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. p. ἔῤῥυηκα.

Παρέρχομαι, *prætereo*, *prodeo*; *progredior*: f. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2 sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. 2. inf. act. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, *adveniens*: præt. m. Att. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, *tempus præterlapsum*.

Πάρες, *remitte*, *dimitte*, *permitte*: a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. plur. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto*: ex παρὰ & σημειόω, *noto*: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*, *nota*.

Πάρεσις, εως, ἡ, *remissio*: à παρίημι, *prætermitto*: ex παρὰ & ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *sileo*.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. &

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à παρασκευάζω, *præparo*: f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ & σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & th.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. pass. à παρασπείρω, *semino juxta*. Them. σπείρω, *sero*, *semino*: f. ερῶ. a. 1. ἔσπειρα. p. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσσῃ, *aderis*, Poët. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. Sic παρέσσεται, pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ & εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται, & per Sync. ἔσται.

Παρέσται, *aderit*, 3. sing. f. ejusd. verbi. Vide præced.

Παρεστάμεν, *adesse*, *adstare*, Ion. pro παρεστάναι, præs. inf. act. à παρίστημι, pro παρίστημι. Ex παρὰ & ἵστημι, seu ἵστημι. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, *adstiterunt*, Poët. Syncop. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *adsto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *sisto*, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusdem.

Πάρεστιν, *adest*; & cum infin. *licet*, 3. sing. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεστὼς, ῶτος, *adstans*, *qui præstò est*, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, *adstantes*, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo*.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3. sing. imperf. act à παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, *aciem instruo*. Them. τάσσω, *ordino*.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco*: f. ενῶ. p. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρέτρεψε, *deflexit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à παρατρέπω, *diverto*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα. Them. τρέπω, *verto*.

Παρέτρεσσαν, *trepidarunt*, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σσ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo*: f. τρέσω.

Παρευρίσκειν, *excogitare*. Th. εὑρίσκω, *invenio*.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*.

Παρεχάλκευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, *ago fabrum ferrarium*, *cudo*; quod à χαλκεύω, *ærariam artem tracto*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, *exhibeo*; quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt*, *præbent*, 3. pl. præs. verbi παρέχω.

Παρέχου, *præbe*, præs. imperat. pass. à παρέχω, quod vide.

Παρέχω, *exhibeo*, *præbeo*: imperf. παρεῖχον. f. παρέξω. p. παρέσχηκα. a. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, præs. med. παρέχομαι, *præbeo*: imperf. παρειχόμην, ου, ετο. Ex παρὰ & ἔχω, *habeo*.

Παρεὼν, *præsens*, Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio*: f. ελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα. Ex παρὰ & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παρηγορέεσκε, *conciliabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει à seq.

Παρηγορέω, *consolor*; *hortor*; *lenio*: præs. part. παρηγορέων, παρηγορούμεν, 1. plur. ind. præs. παρηγορέατο, Ion. pro παρηγόρηντο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ex παρὰ & ἀγορέω, f. ήσω. idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Them. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Παρηγορία,

Παρηγορία, ας, ἡ, *solatium*: à

Παρήγορος, ου, ὁ, ἡ, *consolator*; *consolatorius*: à παρηγορέω, *consolor*. Th. ἀγορά, *forum*.

Παρηέρθη, *suspensum est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι. Ex παρὰ & ἀείρω, *attollo*: f. ἀερῶ. p. ἤερκα. a. 1. pass. ἠέρθην. a. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, *perrexit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, *praetereo*. Them. ἀΐσσω. *ruo*: f. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, Poët. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*: &

Παρήϊον, ου, τὸ, *ornamentum equorum maxillis apponi solitum*: a

Παρήϊος, *ad genam pertinens*. Th. παρειὰ, *gena*, *maxilla*.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum*, perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, *sequor*: f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Παρήκω, f. ήξω, p. ηχα, *pertinco*, *pertranseo*, *pervenio*. Th. ἥκω, *venio*.

Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide: &

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *praetereo*: quod vide.

Παρήλιος, ου, ὁ, *sol geminatus*, *gemini soles*. Th. ἥλιος, *sol*.

Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, *neglexit*, 3. sing. plusq. p. act. verbi παραμελέω, quod vide.

Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, *adesse*, praes. inf. à πάρειμι, *adsum*.

Πάρημαι, *assideo*: ex παρὰ & ἧμαι, *sedeo*.

Παρήμενος, *assidens*, ejusd. praes. part.

Παρήνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, *admoneo*. perf. ᾔνεκα. f. ήσω & έσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*.

Παρήορος, *protensus*, *extensus*; *ad jugum devinctus*: ex παρὰ & εἴρω, *ligo*, vel ἀείρω, *attollo*. Item *stolidus*: ex παρὰ, *malè*, & ἄρω, *congruo*. Hinc παρηορία, *lorum exterius*. παρηορίαι, *habenae*.

Παρήπαφες, a. 2. ind. act. à παραπάφω, *decipio*: ex παρὰ & ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Παρῃρημένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi παραιροῦμαι, *adimo*, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Παρήρτητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρτάω, *suspendo*. vel ἀρτέομαι, *apparo*.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*; imperf. ἦν.

Παρῄσθευ, *sensisti*, Dor. pro παρῄσθου, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ & αἰσθάνομαι, *sentio*: f. αἰσθήσομαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. pl. f. 1. m. verbi παρίημι, *omitto*. Alii leg. παρέσονται, *aderunt*: à πάρειμι, *adsum*.

Παρήσωσι, si codex mendo caret, est 3. pl, a. 1. sub. verbi παρίημι, *permitto* ut *intret*. f. παρήσω. Forte legendum παρῆσι, 3. pl. f. ejusd.

Παρῃτημένος, *excusatus*, perf. part. pass. à παραιτέομαι, οῦμαι, *excuso*: f. -ήσομαι, p. παρῄτημαι. Th. αἰτέω, *peto*.

Παρθέμενος, *apponens*, Poet. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono*: f. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Παρθενεῖα, τὰ, *status virginitatis*. Th. παρθένος, *virgo*.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενὼν, *conclave virginum*: ab eod. th.

Παρθένια, τὰ, *signa virginitatis*: &

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas*: à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. Ion. παρθενικῇσιν. à

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *virgineus*, *a*, *um*. Th. παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Παρθενιὼν, ῶνος, vel παρθενεὼν. Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, *conclave virginum*: ab eod. th.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator*, *aut observator*: à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*, & ὀπιπεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, *inspicio*, *observo*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *virgo*. interdum adject. ὁ, ἡ. & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους. hinc παρθένειος, seu παρθένιος, & & παρθενικὸς, *virgineus*.

Παρθενὼν, ῶνος, vide παρθενεών.

Πάρθος, ου, ὁ, *Parthus*: nomen gentile.

Παριαύων, *fruens*, *juxtà dormiens*, praes. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, *commoror*, *diversor*.

Παριέναι, *transire*, *introire*, *permittere*, *exporrigere*, praes. inf. ex παρὰ & ἵημι, pro εἶμι, *eo*: vel ab ἵημι, *mitto*.

Παρίεσαν, *praeteribant*, 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἵημι, pro εἶμι, *eo*: imperf. ἵην, ης, η.

Παρίζειν, Ion. & Poët. pro παρέζεσθαι, *assidere*: ex παρὰ, & ἵζω, *sedere facio*.

Παρίημι, *omitto*, *praetermitto*, *admitto*, *dimitto*, *permitto*, *remitto*, *laxo*, *languidum reddo*: f. παρήσω. perf. παρεῖκα. praes. pass. παρίεμαι, *remissus fio*: perf. παρεῖμαι, σαι, ται, perf. part. παρειμένος, η, ον, *remissus*: ex παρὰ, & ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

ΠΑ'ΡΙΟΣ, & πάρειος, ου, *PARIUS lapis*: à *Paro* insulâ.

Πάρις Σιμιχίδας, *PARIS*, q. *Simichi filius*.

Παρισόω, *adaequo*; *aequiparo*: ex παρὰ, & ἰσόω, *aequo*. Th. ἴσος, *par*, *aequalis*.

Παριστάνω, seu παρίστημι, *sisto*: f. παραστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.

Παριστὰς, άντος, praes. part. act. &

Παρίστασο, praes. imperat. pass. &

Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίστημι, *sisto*, *in medium produco*, *exhibeo*,

bec, inhibeo ; confero res inter se : f. παραςήσω. p. παρέςηκα. perf. part. act. παρεςηκώς, ότος, & contractè παρεςώς, ῶτος, *adstans*. plusq. p. ind. act. παρεςήκειν. a. 1. act. παρέςησα, *stiti*. a. 1. imperat. act. παράςησον. & in pl. παραςήσατε, *sistite*. a. 1. inf. act. παραςῆσαι, *probare*. a. 2. παρέςην, ης, η, *adstiti*. f. 1. m. παραςήσομαι, *sistar* : ex παρὰ & ἵςημι, *sto*.

Παρέχειν. præs. inf. pro παρέχειν· &

Παρέχομεν, 1. pl. præs. ind. à παρέχω, *præbeo*, idem quod παρέχω. ex παρὰ, & ἔχω, *habeo*.

Παριών, όντος, & in acc. plur. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, *prætereo, pervenio*: ex παρὰ & εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον, ες, ε. a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, *accubabat*, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, seu λέγω, *cubare facio*.

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus*: vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præs. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino*. f. νῶ. p. κα.

Παρακύπτοισα, *procumbens*. Dor. & Poët. pro παρακύπτουσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me*.

Παρμέμβλωκε, Æol. Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit, advenit, adstitit*, 3. sing. perf. act. ex παρὰ, & μέμβλωκε, fact. ex μεμόλωκε, 3. sing. perf. per Sync. τῦ, o, & euphoniæ gratiâ inserto β, & η verso in ω, à Th. μολέω, *venio, advenio* : f. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμυᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi.

Παρμονώτερος, ου, Poët. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior & constantior*, quod à positivo παραμόνιμος deductum, hoc à παραμένω, *persevero, constans sum*. Th. μένω, *maneo*.

Παρνήσοιο, gen. Ion. & Poët. à Πάρνησος, ου, ὁ, nomen *montis* in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locustarum*.

Παροδεύω, f. εύσω, *prætereo, prætergredior* : à

Πάροδος, ου, ἡ, *aditus, ingressus, transitus* : ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in transitu* ; prov. ex παρὰ & ὁδὸς, ῦ, ἡ, *via*.

Πάροιθε & πάροιθεν, *antè, antea, coram* : cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante*.

Παροικέω, ῶ, *commoror, habito* : f. ήσω. p. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα. παροικῆσαι, a. 1. inf. act. ex παρὰ, & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, cohabitatio* : &

Πάροικος, ου, ὁ, ἡ, *advena* : ex iisd. th.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium* : ex παρὰ, *apud*, & οἶμη, seu οἶμος, ου, ὁ, ἡ, *via*.

Παροιμιώδης, εος, ὁ, ἡ, *proverbialis* : à præc.

Παροινέω, ῶ, vide in παροινούμενος.

Παροινία, ας, ἡ, *abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur* : &

Πάροινος, ου, ὁ, ἡ, *vinosus, ebrius* : ex παρὰ, *apud*, & οἶνος, *vinum*.

Παροινούμενος, ου, præs. part. pass. à παροινοῦμαι *inebrior*, quod à παροινέω, *pecco per vinolentiam* : ex iisd. th.

Παροισθέντι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παραφέρω, *transfero* : f. 1. παροίσω. Th. φέρω, *fero*.

Παροίτερος, ου, *prior*, ratione *temporis* vel *loci* : à πάρος, *ante*.

Παροίχομαι, *prætereo*, imperf. παρῳχόμην, ου, ετο. f. παροιχήσομαι. p. pass. παρῴχημαι, *præterivi*. perf. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, *præteritus* : ex παρὰ, *præter*, & οἴχομαι, *eo, abeo* : f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, *præteritis*, dat. pl. præs. part. &

Παροιχώκει, Ion. & Poët. pro παρῳχώκει, *præterierat*, 3. sing. plusq. perf. activ. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè aberro* : ex παρὰ, & ὀλισθαίνω, *labor*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Παρομαρτέω, *comitor, assequor* : ex παρὰ & ὁμαρτέω, *unà eo cum, sequor*. Th. ὁμαρτῆ, *simul*, adv.

Παρομαρτεῦντα, acc. sing. part. præs. verbi præced.

Παρομοιάζω, *similis sum, assimilo* : f. άσω. p. παρωμοίακα· à

Παρόμοιος, α, ον, *similis* : ex παρὰ, *ad*, & ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. &

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à

Παροξύνω, εις, ει, *exacerbo* : f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα. imperf. pass. παρωξυνόμην, ου, ετο perf. pass. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι. Ex παρὰ & ὀξύνω ; *acuo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, *exacerbatio, incitamentum* : à præced.

Παροράω, *limis oculis aspicio, transversùm intueor*, item *videre me dissimulo, contemno, negligo* ; *perperam video* : ex παρὰ, *perperam*, & ὁράω, *video*. f. m. ὄψομαι, perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco* : f. ίσω, & Att. ιῶ. præt. παρώργικα. perf. pass. παρώργισμαι. Ex παρὰ & ὀργὴ, *ira*.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, &

Παροργισμὸς, ῦ, ὁ, *irritatio ad iram, iracundia* : à παροργίζω, quod vide.

ΠΑ'ΡΟΣ, *antè*, adv. cum gen. hinc πάροιθε & προπάροιθε, idem.

Παροτρύνω, *existimulo* : f. υνῶ. p. παρώτρυγκα, a. 1. παρώτρυνα. Ex παρὰ & ὀτρύνω, *instigo, incito*.

Παρούσης, gen. sing. à παροῦσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum* : quod ex παρὰ, & εἰμὶ, *sum*. præs. part. ὢν, οῦσα, ὄν.

Παροῦσι, vel παροῦσιν, *præsentibus*, dat. pl.

præſ. part. παρών, όντος, ejuſd. verbi & them.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus, præſentia*: à πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo*: ex παρὰ, & ὀχετεύω, *derivo*. Th. ὀχετὸς, *canalis*.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, *PAROPSIS, patina* in qua *opſonia apponuntur*. Ex παρὰ *apud*, & ὄψον, *opſonium*.

Παρπεπιθεῖν & παρπεπιθών, per Sync. pro παραπεπιθεῖν & παραπεπιθών, quæ Anadiplaſiaſmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν, & παραπιθών, a. 2. inf. & part. verbi παραπείθω, *arte pellicio, fallo*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ον, *ante pedes exiſtens*, Poët. pro ὁ παρὰ ποδὶ ὤν.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia*: hinc παῤῥησίᾳ, *apertè, palam*: ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem eſſe & in omnium ore verſari*: q. d. πᾶν ῥησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico*.

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor*. imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο. f. άσομαι, f. inf. m. παῤῥησιάσεσθαι. a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο à præced.

Παρτιθεῖ, *apponit*, Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. ſing. præſ. qu. à παρατιθέω, pro παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. ſing. imperat. præſ. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρυφαίνω, *attexo*: ex παρὰ, ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexo*: ex παρὰ & ὑφάω, *texo*.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta*: à præced.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. &

Παρφάμενος, ου, *male ſuadens*, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, *adhortans*: &

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. verbi παράφημι, *ſuadeo, hortor*: ex παρὰ, & φημὶ, *dico*. a. 2. act. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, per Sync. pro παράφασις, *oratio, quâ quis decipitur, impoſtura, fraus*: ab eod. verbo & th.

Πάρφυκτον, ου, τὸ, Poët. Sync. pro παράφυκτον, *quod vitari poteſt*. Ex παρὰ & φεύγω, *fugio*.

Παρωθέω, *expello, ejicio, domo expello*: item *rejicio, aſpernor, negligo; procraſtino*: ex παρὰ, & ὠθέω, *pello*.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror*: f. ήσω, p. παρῴκηκα. Ex παρὰ & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παρῴκισμαι, perf. ind. paſſ. verbi παροικίζω, *juxta habitare facio*: f. ίσω. Ex παρὰ & οἰκίζω, *condo, loco*. Th. οἶκος, *domus*.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxta*. ex παρὰ, *juxta*, & οἰκοδομέω, *ædifico*, f. ήσω. p. ῳκοδόμηκα. ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *ſtruo*. p. m. δέδομα.

Πάῤῥος, ου, *præditus colore inter cinereum & rufum medio*: à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρώπτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi παρόπτομαι, *negligo*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum ſub auribus*, quia παρὰ ὠσί.

Παρώτρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *extimulo*: f. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. Ex παρὰ & ὀτρύνω, *inſtigo*.

Παρῴχηκε, *præteriit*, perf. ind. act. &

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus*, part. perf. act. &

Παρῳχημένος, ου, part. perf. paſſ. verbi παροίχομαι, *prætereo*. f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo*. perf. act. ᾤχηκα.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν. gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis, quivis, totus*. in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. f. g. Ion. πασέων, pro πασῶν. dat. pl. πᾶσιν, & Ion. πάντεσσιν, & in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις. Hinc πάντως, *omnino*, πάνυ, idem, πανταχῆ, & πανταχοῦ, *ubique*, ἅπας, αντος, *univerſus, totus*: eſt &

Πᾶς, *pater*, vocula infantum; qu. à πάω, *paſco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium*, gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *guſtâſſe*, a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, guſto*: hinc πασάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mul.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσακα, acc. ſing. à

Πάσσαξ, κος, ὁ, *paxillus*, diminut: à

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, & Att. πάτταλος, ου, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS*: à Dor. πάσσω pro πήσσω, *figo, infigo*.

Πασσάμενος, ου, *adeptus*, a. 1. part. m. gem. σσ. à πάομαι, *poſſideo*. perf. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conſpergebat*, 3 ſing. imperf. act. verbi πάσσω. eſt & præſ. imperat.

Πασσυδὴν, idem quod πανσυδὴν, *omni impetu, catervatim*, adv. invenitur & πασσυδεὶ, *funditus*: ex πᾶς, πᾶσα, *omnis*, & σύομαι, inuſit. idem quod Th. σεύω, *quatio*.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *inspergo, conſpergo; ſuperinjicio*, item *variego*: f. άσω. p. ακα. Dicitur &

Πάσσω, pro πήσσω Dor. *infigo*.

Παστὰς, άδος, ἡ, *thalamus*: à πάσσω, *variego*, quia *variegatus* & artificiosè factus; exponitur etiam *porticus, atrium, locus*

locus convivii. q. à πάομαι, *edo.*
Παςὸς, ȣ, *conspersus* : item subst. *thalamus*, Ps. 19. 5. à πάσσω, *conspergo.*
Πάσχα, τὸ, ἄκλιτον, *pascha.* vox origine Hebræa. Lat: *transitus.*
Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præs. inf. à
ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR*, *afficior* : f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθών. perf. act. πεπάθηκα. p. m. πέπονθα. Hinc πάθημα, ατος, το, *casus, afflictio.* πάθος, εος, το, *animi perturbatio, affectus concitatus.* ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia*, *contraria affectio.* συμπάθεια, ας, ἡ, *convenientia affectum* ; item *commiseratio.*
Πατὰ, Scythicè, quod Græcè, κτείνειν, *interficere.*
Πάταγος, ȣ, ὁ, *stridor, fragor* : à πατάσσω, quod vide.
Παταικοὶ, *simulacra Deorum in puppibus navium, Phœnicibus.*
Πατάνη, ης, ἡ, *PATINA*, *patella* : à πετάω, *pando, aperio.*
Πατάξαι, a. 1. inf. act. &
Πατάξας, αντος, *percutiens*, a. 1. part. act. &
Πατάξεις, 2. sing. f. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio.* πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.
Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asia* : à *Pataro* conditore sic nominata.
ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito, percutio* : f. ξω. p. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα· hinc πάταγος, *fragor, strepitus.*
Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse.* Herodot. à πάομαι, *gusto.*
Πατέοντι, Dor. pro πατȣ̃σι, *calcant*, 3. pl. præs. ind. à πατέω.
Πάτερ, vocat. sing. sed
Πατέρ', pro πατέρα, acc. sing. à πατὴρ, quod vide.
ΠΑΤΕ'Ω, *calco, conculo, protero* : f. ήσω. p. πεπάτηκα. a. 1. pass. ἐπατήθην. Hinc περιπατέω, *obambulo.*
ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, ρὸς, ὁ, *PATER*, *tutor, curator*, dat. πατέρι, ρὶ, acc. πατέρα tantum. voc. ὦ πάτερ. Hinc πατρὶς, ίδος, ἡ, *patria.* πατρώϊος, ȣ, ὁ, ἡ, & πατρῷος, ȣ, *paternus*, πατριώτης, ȣ, ὁ, *conterraneus, popularis*, πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia.* ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *carens patre.* q. à πάω, *pasco.*
Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. &
Πατησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. f. 1. à πατέω, *calco.*
Πάτμος, ȣ, ἡ, nomen *insulæ* in Ægeo mari.
Πάτος, ȣ, ὁ, *calcata seu trita via, callis.* Angl. a Path. à πατέω, *calco.*
Πάτρα, ας, & Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*, & idem quod πατρὶς, *patria.* Th. πατὴρ, *pater.*
Πατραδελφιὸς, ȣ̃, ὁ, Poët. pro
Πατράδελφος, ȣ̃, ὁ, *patris frater*, *patruus*, ὁ τȣ̃ πατρὸς, ἀδελφός.
Πάτραθε, ex *familia*, ἐκ τῆς πάτρας καὶ φρατρίας. vide πάτρα.
Πατραλοίας, ȣ, ὁ, vel
Πατραλῴης, ȣ, ὁ, *parricida* : ex πατὴρ & ἀλοάω, seu ἀλοιάω, ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero.*
Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia, parentela, tribus.* Th. πατὴρ, *pater.*
Πατριάρχης, ȣ, ὁ, *PATRIARCHA.* q. τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps.*
Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus, a, um* : &
Πάτριος, ȣ, ὁ, ἡ, *PATRIUS*, *hæreditarius*, à *patre* vel *patribus traditus.* Th. πατὴρ, *pater.*
Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA.* in acc. πατρίδα· ab eod. th.
Πατριώτης, ȣ, ὁ, *qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis* : &
Πατριῶτις, in fœm. g. idem. Th. πατὴρ, *pater.*
Πατροβόας, ᾶ, ὁ, nomen viri.
Πατροκασίγνητος, ȣ, ὁ, *patruus* : ex πατὴρ, *pater*, & κασίγνητος, *frater* : quod ex κάσις, *frater*, & γείνομαι, *nascor.*
Πατροκλέης, ῆς, gen. έεος, έος, ȣ̃ς. dat. έεϊ, έϊ, εῖ, acc. έεα, έα, ῆ, voc. εες, εις. Dicitur &
Πάτροκλος, ȣ, ὁ, *PATROCLUS* : ex πατὴρ, & κλέος, έος, τὸ, *gloria.* quod à κλείω, *celebro.*
Πατροκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, *parricida, patris interfector* : ex πατὴρ & κτείνω, *neco.*
Πατροπαράδοτος, ȣ, ὁ, ἡ, à *parentibus traditus.* Ex πατὴρ, *pater*, παρὰ & δίδωμι, *do.*
Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, πατρὸς, πατὴρ, *patris, pater, paternus avus.*
Πατροτύπτης, ȣ, ὁ, *qui patrem verberat* : ex πατὴρ, *pater*, & τύπτω, *verbero.*
Πατροῦχος, ȣ, ὁ, ἡ, *patris bona possidens* : ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla*, *ad quam solam patris hæreditas pertinet* : à πατὴρ, & ἔχω, *habeo.*
Πατροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida* : item, *qui alterius patrem occidit* : ex πατὴρ, & φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio*
Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna* : vide πατρῷος.
Πατρώϊος, ȣ, ὁ, ἡ, seu
Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius, a, um.* Th. πατὴρ, *pater.*
Πάτταλος, ȣ, ὁ, vide in πάσσαλος.
Παῦε, *cessa*, *desiste*, præs. imperat. act. &
Παύθη, *remisit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθην, ης, η. verbi παύω, *cesso*, quod vide.
Παῦλος, ȣ, ὁ, nomen Apostoli. Lat. *pusillus.*
Παυρίδιος, ȣ, *pauxillus, pauculus* : &
Παῦρον, adv. *PARUM* : &
Παῦρόν περ, *PARUMPER* : à
Παῦρος, ȣ, Poët. *paucus*, *non multus*, *PAR-*

PARVUS, in comp. πανῦργεος. Th. παύω, *cesso*.
Παῦσαι, a. 1. inf. act. &
Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. m. &
Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. num. à παύω, *cesso*. f. σω.
Παύσειεν, *sedaret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab eod. th.
Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio*. Them. παύω, *cesso*.
Παυσώμεθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à
ΠΑΥ'Ω, *facio cessare, finio, coërceo, cesso*. Angl. to Paule. f. παύσω. p. πέπαυκα. a 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, άτω. a. 2. ἔπαον. a. 2. pass. ἐπάην. præs. m. παύομαι, *cesso, desisto*. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπαύοντο. a. 1. m. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. pass. πέπαυμαι, *destiti*. hinc παῦσις, εως, ἡ, *cessatio, requies*. παῦρος, ου, *paucus, parvus*. ἀνάπαυσις, εως, ἡ, *requies*.
Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*, nomen propr. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.
Πάφλαζεν, *fervebat*, 3. sing. imperf. Ion. &
Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. præs. pass. à
Παφλάζω, *ferveo, æstuo*: ex them. φλάζω, *ferveo*.
Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis. Gr. sic vocata à *Papho* conditore.
Παχεῖα, ας, ἡ, *densa*, nom. sing. f. g. &
Παχείῃ, dat. sing. f. g. Ion. à παχὺς, έος, ὁ, *crassus*. παχέες, οἱ, *crassi, locupletes*.
Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo*. quod vide.
ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus*: q. à πήγνυμι, *compingo*.
Παχνήεντος, gen. sing. à παχνήεις, εντος, *pruinosus*. Th. πάχνη.
Παχνόω, *congelo, gelu constringo*. expon. & *contristo*. à πάχνη, *pruina*.
Παχύδερμος, ου, ὁ, ἡ, *crassipellis, crassam cutem habens*: item *fatuus, rudis*: ex παχὺς, *crassus*, & δέρμα, *cutis*. Th δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.
Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus*, a. 1. part. pass. à
Παχύνω, *pinguefacio*. f. υνῶ. p. πεπάχυγκα. part. pass. πεπαχυμμαι. a. 1. pass. ἐπαχύνθην, ης, η, *pinguefactus sum*: à
ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus*, *PINGUIS*, *dives*. in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. q. à πήσσω, *compingo*.
Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities*. à præced.
ΠΑ'Ω, vel potius πάομαι, *gusto, vescor*, *PASCO*; item *possideo, acquiro*. f. άσομαι. perf. πέπαμαι. hinc παὸς, *affinis, propinquus*.
Πέδα, Præpos. Æol. pro μετὰ, *post*. acc. regit. q. à πὲς. hinc πεδαμείβομαι, pro μεταμείβομαι.
Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. &
Πεδάαν, pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδάασκον, *impediebant*, Ion. pro ἐπέδων, ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.
Πεδάγρετος, ου, ὁ, ἡ, *reprehensus ex fuga*, à persequentibus. qu. à πέδα, quod vide pro μετὰ & ἀγρέω, *venor*, vel ἀγείρω, *congrego*.
Πεδαίρω, è *solo in sublime tollo*: à πέδα, Æol. pro μετὰ & αἴρω, *tollo*.
Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν. Ex πέδα, Æol. pro μετὰ & ἀμείβειν, *mutare*.
Πεδανὸς, ου, *firmus, humilis*. Th. πέδον, *solum, terra*.
Πεδάρσιος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis*, quod vide. πέδα, Æol. pro μετά.
Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica*.
Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. &
Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, vincio pedicis*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδάφρων, ονος, ὁ, ἡ, *mentem victam habens*, *mente captus, stultus*: ex πέδη, *pedica*, & φρὴν, *mens*.
Πεδάω, *pedicis vincio*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι. ex πέδα, Æol. pro μετὰ & ἔρχομαι, *accedo*.
ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes*. q. à πὲς, *pes*. hinc πεδάω, *pedicis vincio*.
Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, quod vide.
ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, *calceus, talare*, q. à πὲς & εἰλέω, quia circa *pedem volvitur*.
Πεδινὸς, ἡ, όν, *campestris*, e. Th. πέδον, *solum, terra*.
Πεδίον, ου, τὸ, *campus*. gen. Ion. πεδίοιο. Th. πέδον, *solum*. sed
Πέδιον, ου, τὸ, *parvum vinculum*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terra*. à
ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *solum, terra, humus*. q. à πὲς, quia pede calcatur. Hinc πεδίον, ου, τὸ, *campus, planities*. ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, *stabilis, firmus*. κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria, limbus*. στρατόπεδον, ου, τὸ, *castra, exercitus*. στρατοπεδεύω, *castra metor*.
ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus*, seu *planta pedis*, *fimbria*: q. à πὲς, quia pars pedis. Hinc πεζὸς, ου, *pedes, pedibus iter faciens*. πεζῇ, *pedestri itinere*.
Πεζεύω, *pedibus iter facio*. f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα.
Πεζῇ, *pedibus*, πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere*. ab eod. th.
Πεζικὸν, ου, τὸ, *peditatus*, *exercitus terrestris*: à
Πεζικὸς, ου, *pedestris*. πεζικὴ δύναμις, *peditatus*.

tatus, pedestris exercitus. Th. πέζα, planta pedis.
Πεζοβόας, ε, ὁ, qui pedestrem pugnam committit. pedes. Poët. ex πεζὸς, pedestris, & βοὴ, clamor, bellum.
Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ε, ὁ, vel πεζομάχος, ε, ὁ, ἡ, qui pedestre prælium committit: &
Πεζομαχέω, pedestre prælium committo: &
Πεζομαχία, ας, ἡ, pedestre prælium: ex πέζα, planta pedis, & μάχομαι, pugno.
Πεζὸς, ε, ὁ, pedes. item adjective pedestris, Th. πέζα, planta pedis.
Πεῖ, Dor. pro ποῦ, ubi.
Πεῖθ' pro ἔπειθε, persuasit, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, persuadeo.
Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo. f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, impero.
Πειθαρχία, ας, ἡ, obtemperatio magistratui: à præced.
Πεῖθε, forte legend. ἐπῆθε.
Πειθέμεν, persuadere, Ion. & Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.
Πείθεο, obtempera, Ion. pro πείθε, præs. imperat. pass. &
Πείθηται, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. pass. à πείθω, persuadeo.
Πειθέω, -ῶ, Poët. & Att. pro quo & πιθέω, pro
Πείθομαι, pareo, morem gero. quod &
Πειθόμενος, ε, præs. part. pass. &
Πείθοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πείθω, persuadeo.
Πειθὸς, ἡ, όν, pro πιθανὸς, persuasorius. Th. πείθω, persuadeo.
Πείθε, præs. imperat. pass. à πείθω.
Πειθες, persuasionis, gen. sing. à
Πειθὼ, όος, ες, ἡ, Suada, suadela, à
ΠΕΙ'ΘΩ, persuadeo, cum acc. imperf. ἔπειθον. f. πείσω, securum reddam. a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. m. πείθομαι, persuadeor, assentior; item cum dat. obedio, pareo, credo. imperf. ἐπειθόμην, ε, ετο. perf. pass. πέπεισμαι, persuasus sum. perf. part. πεπεισμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, assensus sum. credidi. f. 1. pass. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, confido. præt. inf. m. πεποιθέναι, confidere. perf. part. m. πεποιθὼς, ότος, fretus. plusq. p. m. ἐπεποίθειν, εις, ει. Hinc πίστις, εως, ἡ, fides. πιστεύω, fidem habeo, credo. πιστὸς, ε, fidus, fidelis. ἀπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, inobediens. εὐπειθὴς, εος, ὁ, ἡ, qui facile paret. ἀξιόπιστος, ε, ὁ, ἡ, fide dignus. ἄπιστος, ε, ὁ, ἡ, incredulus; item infidus. ἀπιστία, ας, ἡ, infirmitas fidei.
Πειθώμεθα, pareamus. 1. pl. præs. sub. m. à πείθω.
ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, PECTO, carmino, carpo. f. ξω. p. πέπεχα. a. 1. pass. ἐπέχθην. p. m. πέποκα. Hinc πόκος, ε, ὁ, vellus.
ΠΕΙ'ΝΑ, & Ion. πείνη, ης, ἡ, fames, esuritio. q. à πένομαι, pauper sum. Hinc πεινάω, vel πεινέω, f. άσω, vel ήσω. p. πεπείνηκα. esurio, fame premor. Hinc Angl. to pine.
Πειναλέος, ε, famelicus. Th. πεῖνα.
Πεινᾶντι, esurienti, Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. &
Πεινάσαι, a. 1. inf. act. à
Πεινάω, vide in πεῖνα.
Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, esurio: & πεινήμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι. qu. ex πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.
ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus. qu. à πείρω, transeo. Hinc πειράω, f. άσω, & ήσω, conor, nitor; item tento. πείρασις, εως, ἡ, tentatio. πειρασμὸς, ε, ὁ, idem. πειραστὴς, ε, ὁ, tentator. πρωτόπειρος, ε, ὁ, ἡ, primum se exercens.
Πειράζω, tento, exploro. f. άσω. p. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειράσαι. præs. pass. πειράζομαι, tentor, ad peccandum sollicitor. perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ. a. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, tentari. πεῖρα.
Πειρασθείην, ης, η. a. 1. opt. pass. &
Πειρασθῶ, in 3. pl. πειρασθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράζω, quod vide.
Πειραίνειν δίκας τισὶ. lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere. Πειραίνω, ductum à περαίνω, quod à περάω, supero.
Πεῖραρ, seu πεῖρας, ατος, τὸ, finis. Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.
Πείρας, αντος, qui figit, a. 1. part. act. à πείρω, transadigo, transfigo. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.
Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. &
Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. &
Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα.
Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.
Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, solicitatio: &
Πειρασμὸς, ε, ὁ, tentatio: à πειράζω, quod vide.
Πειραστικὸς, ε, tentandi peritus; item qui inani conatu utitur. ab eodem verbo.
Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. à πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.
Πειρατέον, nomen verbale, à πειράω, conor. Th. πεῖρα.
Πειρατεύω, f. εύσω, piraticum exerceo. Gen. 49. expon. apprehendo: à πειρατὴς, quod vide.
Πειρατήριον, ε, τὸ, sedes piratarum, locus piratis infestus: à
Πειρατὴς, ε, ὁ, prædo marinus, PIRATA, Angl.

Angl. Pirate; dat. pl. πειρατaῖς. Th. πεῖρα, *dolus*.

Πειράτω, *tentet*, 3. sing. præs. imperat. act. à

Πειράω, -ῶ, *conor*, *nitor*. f. άσω. vel ήσω. p. πεπείρακα. imperf. m. ἐπειρώμην, ώμην, ω, ᾶτο, 3. pl. ῶντο, ῶντο. Th. πεῖρα. *experientia*, *conatus*.

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1. inf. & pass. &

Πείρησαι, *experire*, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, *experior*, *periculum facio*: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Πείρινς, θος, ἡ, *crates*, vel *alveus ex viminibus in curru*.

ΠΕΙ'ΡΩ, *transadigo*, *transfodio*; item *transeo*. f. περῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην. p. m. πέπορα. Hinc πόρος, ου, ὁ, *transitus*, *trajectus*; item *meatus*. πορθμεύω, σω, κα. *trajicio*. πορθμεύομαι, *eo*, *proficiscor*. πορεία, ας, ἡ, *profectio*, *iter*. πορθμὸς, ου, ὁ, *fretum*, *sinus maris*; item *trajectus*. πορθμεὺς, έος, ὁ, *portitor*, *qui aliquem lintre per fretum transportat*. πορθμεύω, *transfreto*, *fretum trajicio*. ἔμπορος, ου, ὁ, *mercator*, *negotiator*. ἐμπόριον, ου, τὸ, *forum nundinarium*. ὁδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, *per viam incedens*. ὁδοιπορέω, *iter facio*. ἀπορέω, *dubito*; item *indigeo*. ἀπορία, ας, ἡ, *anxietas*, *angustia*; item *inopia*. εὐπορέω, *abundo aliquâ re*. εὐπορία, ας, ἡ, *copia*, *abundantia*.

Πειρῶ, *tenta*, præs. imperat. pass. πειράου, -ῶ. &

Πειρώατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. plur. opt. pass. à πειράω, *conor*. Them. πεῖρα, *conatus*.

Πειρώμεθα, *experimur*, 1. pl. præs. ind. m. &

Πειρώμενος, ου, præs. part. verbi πειράομαι, *conor*, *periculum facio*; item passivè *tentor*, *exerceor*. Them. πεῖρα, *conatus*, *tentatio*.

Πεῖσαι pro πίσαι, *irrigare*, a. 1. inf. act. à πίω, *potum do*. inusit.

Πείσαις. Æol. pro πείσας, αντος, quod vide. &

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω, vide præced.

Πείσας. αντος, *persuadens*, a. 1. part. act. à πείθω, *persuadeo*. f. σω.

Πεισιχάλινα ἅρματα, *currus habenis obedientes*. τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virgil. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas*: ex πείθω, & χαλινὸς, οῦ, ὁ, *frænum*.

Πείσεαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 3. sing. f. 1. m. &

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. &

Πεισέμεν, *persuasurum esse*, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *persuadeo*. πείσεσθαι, f. 1. inf. m. &

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. m. à πείθω, *persuadeo*. f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι. ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *persuasio*. ab eod. th.

Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo*, f. 1. m. à πάσχω, *patior*. vel πείθω, *pareo*.

Πεῖσος vel πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus*, *hortus*, *pratum*. qu. qui possit πίσαι, id est, *potum præbere*: à πιπίσκω, *potum præbeo*, f. πίσω. Them. πίνω, *bibo*.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens*, *persuasor*: à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, quod vide.

Πελάγεσιν, dat. pl. Ion. à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS*, *mare*. in nom. plur. πελάγη. qu. πλοῖα ἄγον, *naves ducens*. Hinc πελαγίζω, *inundo*, *restagno*.

Πελάγων, *Pelagon*, nomen viri.

Πελάζω, *appropinquo*, *accedo*; item *appropinquare facio*, *admoveo*, *pertingo*. f. άσω. p. κα. præs. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ*. *dare victoriam*. Sic κράτει πέλασον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Them. πέλας, *propé*.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, *libum è polline farinæ*. q. à πάλη, *farina tenuis*. vel παλύνω, *misceo*.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ciconia*. q. à πελὸς, & ἀργὸς, quia *nigris* & *albis* pennis. Hinc ἀντιπελαργέω, *gratiam refero*, *beneficium rependo*. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, *mutua gratiarum actio*.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *propé*. q. à πέλω, *appropinquare facio*. Hinc πελάω & πελάζω, *propinquo*. πλησίος, ου, *propinquus*, *proximus*. πλησίον, adv. *propé*. πλησιάζω, *propinquo*, ἐμπελάζω, *pervenio ad aliquem locum*. ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, *ignis sacer*.

Πέλασαν, *applicarunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. &

Πελάσας, αντος, *accedens*. a. 1. part. act. πελάσαι, a. 1. inf. à πελάζω, *admoveo*. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, *propé*.

Πελασθεὶς, έντος, *accedens*, a. 1. part. pass. &

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & them.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σσ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, *qui appropinquat*; item *incola*, *cliens*: &

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens*, *famula*, Th. πέλας, *propé*.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ε, τὸ, *jugum.*
Πέλει, *est contigit*, a πέλω, *sum.*
Πέλεια, ας, ἡ, &
Πελειὰς, ἀδ@, ἡ, *columba.* in seq.
Πελειάσιν, *columbis*, dat. pl. à πελειὰς, ἀδος, ἡ, vel πέλεια, *columbarum quædam species:* à πελὸς, *niger.* quia *nigro* erant colore.
Πελεκὰν, *PELLECANUS.* Gl. πελεκᾶνος θαλάσσιον ὄρνεον. Dicitur πελεκὰν, ᾶν@, & ᾶντος, & πελεκᾶς, ᾶ. à πελεκάω, *seco.* quòd rostrum habeat magnum & latum, *dolationi* aptum. Them. πέλεκυς, *securis.*
Πελεκάω, *seco, securi incido :* &
Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, scobs, ramentum,* quod pro fomite esse potest. Them. πέλεκυς.
Πελεκίζω, *securi ferio.* f. ίσω. p. πεπελέκικα. perf. pass. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμέν@, η, ον, *securi percussus.* Th. πέλεκυς, *securis.*
Πελεκῖν@, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis.*
Πελέκκησεν, Ion. & Poët. pro ἐπελέκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco.* quod vide.
Πέλεκκον, ε, τὸ, *manubrium, seu capulus bipennis :* à
ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *securis, bipennis.* in acc. πέλεκυν· hinc πέλυξ, υκος, ὁ, seu πέλυς, εως, ἡ, idem. & *pelvis.*
Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quassatus fuit,* 3. sing. imperf. pass. à
ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo, commoveo.* f. ξω. p. πεπελέμικα. perf. pass. πεπελέμιγμαι. a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.
Πελεμίχθη, *reversus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à πελεμίχθην, quod vide.
Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exstabat*, 3. sing. imperf. &
Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum.*
Πέλευ, Dor. pro πέλε, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum.*
Πελιδνὸς, ε, vel πελιτνὸς, *nigrorum plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus:* &
Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo, sugillo.* Th. πελὸς, *niger.*
Πέλι@, ε, *niger.* ab eod. th.
Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum :* à πέλω, idem.
ΠΕ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *mulctra.* πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. à πλέ@, *plenus*, quod sæpe lacte *impleri* soleat. Inde Angl. a Pail, i. e. mulctrale.
Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ. unde Alexander Magnus, *Pellæus* dictus.
Πέλλ@, ε, sive πελλὸς, idem quod πελὸς, *niger.*
ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta pedis*; item *solea.* q. à πελὸς, quia *nigra*, aut à πηλὸς, *lutum*, quod eâ calcamus.
Πέλομαι, *sum*, idem quod πέλω.
Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα. 1. pl. præs. ind. præced. verbi.
Πελοπηϊάδαι, & Πελοπηΐδαι, Ion. Dor. & Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à
Πελοπίδης, ε, ὁ, *Pelopis filius :* à Πέλοψ, π@, nomen propr.
Πελοπόννησος, ε, ἡ, *regio Græciæ, infrà mare Ionium & Ægæum.* Hinc Πολοποννησιακὸς, ε, & Πελοποννησιστὶ, adv. *Peloponnesiacè.*
Πέλοπ@, gen. sing. à Πέλοψ, οπ@, ὁ, *Pelops*, nomen propr.
ΠΕΛΟ'Σ, ε, *niger.* πέλει@, ε, idem.
Πελταστὴς, ε, ὁ, *PELTASTA, peltatus, cetratus :* &
Πελταστικὸς, ε, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit :* à
ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA, scutum brevius.* q. παλτὸν, quod *vibrari* possit. hinc καταπέλτης, ε, ὁ, *catapulta.*
Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, *PELVIS :* propriè *lignea*; facta τῷ πελεκᾶν.
ΠΕ'ΛΩ, & πέλομαι, *sum, venio, verto, admoveo, appropinquare facio.*
ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monstrum.*
Πελώρη, *vasta*, f. g. à πέλωρος, ε, *monstrosus, portentosus*; item *ingens, immanis :* &
Πελώρι@, ε, *monstrosus :* item *admirandus, suspiciendus, mirus, & immanis, ingens.* q. à πέλας ὄρος, *propè accedens* ad magnitudinem *montis.* Th. πέλωρ.
Πέμμα, ατος, τὸ, *coctura, coctum aliquid*, peculiariter *genus quoddam placentæ :* à πέπτω, *coquo.*
Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, f. άσω, & άσομαι, per πεμπάδας, *numero.* à
Πεμπὰς, άδ@, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius, quinque :* à
Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque :* &
Πέμπε pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. verbi πέμπω, *mitto.* f. ψω.
Πέμπελ@, ε, ὁ, *senex.* q. jam *mittendus* in sepulchrum : à πέμπω, *mitto.*
Πέμποισα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens*, præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto.* f. ψω.
Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.
Πεμπταῖον βρέφ@, *infans quinque dies natus :* à πέμπτ@, *quintus.* Them. πέντε. *quinque.*
Πεμπτήμερος, ε, ὁ, ἡ, Ion. & Dor. pro πενθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, seu *à quinque diebus :* ex πέμπτ@, ε, *quintus*, vel πέντε, *quinque*, & ἡμέρα, *dies.*
Πέμπτης, ης, gen. & dat. sing. f. g. à
Πέμπτ@, η, ον, *quintus, a, um.* dat. pl. πέμπτοισι· à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque :* at

Πεμπτὸς,

Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, *missus, a, um*: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto, amando, dimitto, veho, trajicio*: f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω. a. 1. sub. πέμψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, αντος. præs. pass. πέμπομαι, *mittor*: a. 1. pass. ἐπέμφθην. f. 1. pass. πεμφθήσομαι. præt. m. πέπομπα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio*; item *pompa*. ἀποπέμπω, *dimitto*. προπέμπω, *mitto ante*; item *prosequor, comitor*.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus*: à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, & ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, *flatus*; item *gutta, nubes, bulla*: qu. à πέμπω, ut sit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *insectum è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, 3. sing. &

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, f. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι. præs. inf. à πένομαι, *laboro, ago*, quod vide.

Πενέστης, ου, ὁ, *servus, famulus*: à πένομαι, *laboro*.

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. sing. sub. verbi πένομαι, *laboro, pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit, pauper*: dat. pl. πένησι, à πένομαι, *laboro, egeo*.

Πένθει, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo*: sed

Πένθεϊ, dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *socer, uxoris meæ pater*. πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus, uxoris mater*: ut ἑκυρὸς, & -ρά, *socer*, & *socrus*, mariti pater, & mater.

Πενθέω, ῶ, *lugeo*: f. ήσω. p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. inf. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθεῖν, præs. inf. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præs. inf. verbi πενθέω, *lugeo*. Them. πένθος.

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus, mæror*: qu. πόνθος, à præt. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πένθιμος, ου, ὁ, ἡ, *lugubris*. πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, & Ion. η, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro, inops sum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauperculus, a, um*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio, efficio*; *pauper sum*. πενόμενος, præs. part. πέπονα, præt. m. Hinc πένης, ητος, ὁ, *pauper*. πενία, *paupertas*. πόνος, *labor*. πονέω, *laboro*. πονηρὸς, *improbus, scelestus*. φιλόπονος, ου, ὁ, ἡ, *amans laborum, gnavus*. μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, *fugiens laborum*.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. verbi præced.

Πεντάεθλος ἀνὴρ, *quinquertio*. πεντάεθλον, ου, τὸ, *quinquertium*: ex πέντε, *quinque*, & ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium, lustrum*: vide πενταέτηρος. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo πενταετηρικὴ, *quinquennalis*.

Πενταέτηρος, ου, ὁ, ἡ, *quinquennis, quinquennalis*: &

Πενταέτης, sive πενταετὴς, έος, ὁ, ἡ, idem: à πέντε, *quinque*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium, quinque certamina*: &

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, & ἆθλος, *certamen*. Them. ἄεθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a*: ex πέντε, *quinque*, & κόσιοι, quod vide.

Πενταπλήσιος, Ion. pro πενταπλάσιος, ου, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πένταχα, & πενταχῆ, *quinquefariam, quinque modis*: à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque*. πεντάκις, *quinquies*. πεντήκοντα, *quinquaginta*. πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, *quinquagesimus*. πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a*.

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, *decimus quintus, a, um*: ex πέντε & δέκατος, *decimus*. Th. δέκα, *decem*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta*: ex πέντε, *quinque*.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta annorum*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πεντηκόντερος, ἡ, *navis, quæ quinquaginta remis agitur*. πεντηκόντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ, ἡ, *qui quinquaginta jugerum est*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, quod vide, & γύα, seu γυῖα, *arvum*; *jugerum*.

Πεντηκοντοκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, *qui habet quinquaginta capita*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, quod vide, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*.

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, *quinquagesimos, a, um*. Hinc πεντηκοστὴ, sc. ἡμέρα, *dies quinquagesimus*, à resurrectione Domini: Angl. **Pentecost**. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ου, ὁ, ἡ, *qui in quinos ramos dispergitur*. Sic vocatur etiam *manus*: ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti *quinque ramusculi*.

Πέξαιτ', pro πέξαιτο, *tondeatur*, 3. sing. a. 1. opt.

opt. m. verbi πίκω, seu πείκω, pecto: f. ξω.

Πέξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, πέεος, τὸ, *penis*.

Πεπάγαντι, Dor. pro πεπήγασι, 3. pl. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo*: f. ξω. a. 2. ἔπαγον. perf. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *passa*, per Syncop. pro πεπαθηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίνω, *maturo*; *coquo*. Th. πέπτω, idem.

Πεπαισμένος, ου, perf. part. pass. à παίζω, *ludo*, *illudo*; vel à παίω, *percutio*: f. αίσω. perf. pass. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω derivari dicunt.

Πεπαίτερος, ου, *maturior*, *mitior*, compar. à πέπων, *maturus*; quod vide.

Πεπαλαγμένος, ου, *pollutus*, perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino*, *fœdo*: f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro*: f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum*.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod. verbo.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, *sortior*; quod à πάλος, *sors*; item *agitatio*. Th. πάλλω, *agito*.

Πεπαλὼν, *qui vibravit*, Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro*: f. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι, f. άσομαι, *possideo*.

Πεπᾶναι, a. 1. inf. act. verbi πεπαίνω, *coquo*: a. 1. part. pass. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, *coctus*: nom. pl. πεπανθέντες, *cocti*.

Πεπαρεῖν, per Anadiplas. pro παρεῖν, a. 2. inf. verbi πείρω, *transeo*: f. περῶ. a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. inf. pro πορεῖν, verbi πόρω vel πορίω, *do*, *præbeo*.

Πεπάρθαι, perf. inf. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. &

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus*, *a*, *um*, *confixus*, perf. pass. part. verbi πείρω, *transadigo*: f. περῶ. perf. act. πέπαρκα. p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, *debacchatus sum*, perf. act. Att. pro παρῴνηκα. &

Πεπαρῳνημένος, ου, *ludibrio habitus*, perf. part. pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam*. Th. οἶνος, *vinum*.

Πέπασαι, *acquisivit*, Poët. pro

Πέπαται, 3 sing. perf. pass. verbi πάομαι, *possideo*: f. άσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, *desii*, perf. ind. pass. &

Πεπαυμένοις, dat. pl. perf. part. pass. &

Πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, *cesso*: f. παύσω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαον.

Πεπείθαται, *persuasi sunt*, Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, *paruerunt*, Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. plur. imperf. pass. ejusdem verbi.

Πεπείραμαι, *expertus sum*, Dor. pro πεπείρημαι, perf. ind. pass. inde a. 1. pass. ἐπειράθην. à πειράω, *tento*: f. άσω, & ήσω. Th. πεῖρα, *conatus*, *experientia*.

Πέπειρος, ου, ὁ, ἡ, *maturus*, *mitis*: à πεπαίνω, *coquo*. Th. πέπτω, idem.

Πεπείσθω, *persuasum habeat*, 3. sing. perf. imperat. pass. &

Πέπεισμαι, perf. ind. pass. à πείθω, *persuadeo*: f. σω.

Πεπελεκισμένος, ου, *decollatus*, *securi percussus*: perf. part. pass. à πελεκίζω, *securi ferio*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πεπερασκέναι, perf. inf. act. verbi περαίνω. f. ανῶ. p. πεπέρασκα, idem quod περατόω, *finio*. Th. πέρας, τὸ, *finis*.

Πεπερημένος, ου, *advectus & venditus*: à περάω, *vendo*: f. άσω, & ήσω. p. πεπέρηκα. perf. pass. πεπέρημαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, *PIPER*: Angl. Pepper. qu. à πέπειρος, quod calore suo *coctionem* juvet.

Πέπηγα, ας, ε, *concrevi*, perf. m. &

Πεπηγὼς, ότος, *infixus*, perf. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, *compingo*.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω, *salio*.

Πεπεσμένος, η, ον, *pressus*, perf. part. pass. à πιέζω, *premo*: f. σω. p. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere*, Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. inf. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, ου, perf. part. pass. &

Πεπιθήσω, *persuadebo*, Ion. reduplic. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, *persuadeo*: a. 2. ἔπιθον, unde πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. reduplic. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπίθοιμεν, *suasissemus*, & in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν & πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. &

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος· à πείθω, *persuadeo*: a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi πιστεύω, *credo*: f. εύσω. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πεπιστεύκεισαν, *crediderant*, 3. pl. plusq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν· ab eod. verbo.

Πεπιστευμένην, accus. sing. f. g. part. perf. pass. à πιστεύω, quod vide in πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. *vagabunde*: à πλανάομαι, *erro*: Th. πλάνη, *error*.

Πέπλασται, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, perf. inf. pass. πεπλασμένος, ου, perf. part. pass. à πλάσσω, *fingo*: f. σω. p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πλατύνω, *dilato*: f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Them. πλατὺς, έος, *latus*, *amplus*.

Πέπληγα, *percussi*, præt. m. verbi πλήσσω. f. ξω. a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, & πεπληγέμεναι, Ion. & Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, *percutio*; quod ex præt. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit: unde & præt. imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον· nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω. a. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percussi*: vide in præced.

Πεπλήθωνται, 3. sing. perf. pass. verbi πληθύω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, *plenus*, *a*, *um*, perf. part. m. à πλήθω, *impleo*: f. πλήσω. p. m. πέπληθα.

Πέπλητο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*: f. πλήσω. perf. pass. πέπλησμαι.

Πεπλήρωμαι, & in 3. plur. πεπλήρωνται, perf. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*: fut. ώσω. p. πεπλήρωκα. Them. πλέος, *plenus*.

Πεπλησιακὼς, ότος, perf. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo*, *sector*, *accedo familiariter ad aliquem*: fut. άσω. p. κα. à πλησίον, *propè*. Them. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, & Ion. πέπλοιο, ὁ, & πέπλον, ου, τὸ, *PEPLUS*, *-UM*; vestis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. perf. inf. pass. ab inusitato πλύω, *lavo*: f. πλύσω. perf. pass. πέπλυμαι. Th. πλυνω, idem.

Πέπλων, vide in ἐπέπλων, ως, ω. &

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους, à πέπλος, ὁ, *peplus*.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens*, *sapiens*: perf. part. pass. & in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύμι, seu πνύω, f. σω, *spiro*: in pass. πνύμαι, *sapio*. Them. πνέω, *spiro*.

Πέπνυσο, *sapito*, perf. imperat. pass. à πνύμαι, *sapio*; quod à πνύμι, vel πνύω, idem quod πνέω, *spiro*, *flo*.

Πεποίηκα, ας, ε, & in 3. plur. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, perf ind. act. &

Πεποίημαι, & in 3. plur. πεποίηνται, perf. ind. pass. πεποιῆσθαι, perf. inf. pass. &

Πεποιημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ποιέω, *facio*: f ήσω.

Πέποιθ', pro πέποιθε, *confidit*, 3. sing. præt. m. πέποιθα, ας, ε. Hinc πεποίθης, 2. sing. sub. præt. m. &

Πεποιθέναι, perf. inf. m. πεποιθὼς, ότος, in plur. πεποιθότες, perf. part. m. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. sing. plusq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, *fiducia*: à præt. m. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo*.

Πεποίθομεν, 1. plur. præs. ind. à πεποίθω, quod Siculo more factum ex præt. m. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo*.

Πεποιθὼς, ότος, *fretus*, *confisus*: vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus*, *a*, *um*: perf. pass. part. à ποικίλλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *misi*, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέπον, ὦ, *mollis*, *ignave*, vocat. à nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *mitis*, *maturus*. Them. πέπτω, *coquo*: fut. ψω. perf. pass. πέπεμμαι.

Πέπονα, præt. m. à πένομαι, *laboro*.

Πεπονημένος, Dor. pro

Πεπονημένος, ου, *elaboratus*, perf. part. à πονέω, *excolo*, *instruo*. Them. πένομαι, *laboro*.

Πεπονηρευμένος, ου, perf. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum*, *improbè ago*: à πονηρὸς, *malus*. Th. πένομαι, *laboro*.

Πέπονθα, *passus sum*, præt. m. ind. &

Πεπονθὼς, ότος, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*, præt. m. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω. fut. ρῶ. Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo*: p. m. πέπορα.

Πεπόρευσο perf. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, perf. inf. pass. à πῶμι, vel πίνω, *bibo*: f. πώσω. p. πέπωκα. perf. pass. πέπωμαι. a. 1. pass. ἐπόθην. a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, *laborâstis*, per Syncop. pro πεπόνησθε, 2. plur. perf. ind. pass. verbi πονέω, *laboro*: fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. pass. πεπόνημαι. Them. πένομαι, idem. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, præt. m. verbi πάσχω, *patior*: fut. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volarunt*, Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. perf. pass. verbi ποτάομαι, *volo*: fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πέτομαι, vel πέτάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabat*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ejusd. verbi & th.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω. Vide πέπραχα.

Πέπρακα, *terminavi*, per Sync. pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, *transeo*: f. άσω, & ήσω. Alii à περάσω, formant, quod vide. Est &

Πέπρακα, perf. à πιπράσκω, *vendo*: fut. περάσω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: f. περάσω. f. 1. pass. πραθήσομαι. a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, *vendo*.

Πέπραχα,

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*: f. ξω. perf. inf. act. πεπραχέναι. perf. ind. pass. πέπραγμαι. a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, ου, *incensus*, perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo*: perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*, per Sync. pro πεπεράτωμαι, perf. ind. pass. &

Πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πειρατόω, per Sync. πρόω, & πείρω, *destino*. Them. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*, *finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. perf. pass. &

Πέπρωτο, per Syncop. pro πεπεράτωτο, 3. sing. plusq p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Syncop. pro πεπέτασμαι, sic in 3. plur. πέπτανται, *expansa sunt*, pro πεπέτανται, perf. pass. verbi πετάζω, vel πετάννυμι, *expando*. Sunt qui πέπταμαι exponant *volavi*, & pro ἔπταμαι poni credunt, perf. pass. verbi πτῆμι.

Πεπτεῶτα, *lapsum*, accus. sing. perf. part. act. à πεπτεώς, quod Pleonasm. τοῦ ε, pro πεπτώς, & hoc per Sync. pro πεπτωκώς, gen. -ῶτος vel -ότος, perf. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηώς, ῶτος, *terrefactus*, perf. part. act. verbi πτήσσω, *metu contraho*: fut. ξω. præt. πέπτηχα, & sublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηώς, & in accus. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo*, *maturo*, *pinso*: f. ψω. p. πέπεφα. Æol. πέσσω, Att. πέττω. Hinc πέψις, εως, ἡ, *coctio*. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *maturus*; item *mollis*, *mitis*.

Πέπτωκα, *cecidi*, perf. act. &

Πεπτωκώς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πτώσω. a. 2. ἔπεσον. f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, accus. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat*, *intelligat*, 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. &

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplasiasmo pro πύθωνται, 3. plur. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, ου, perf. part. pass. verbi πυκάζω, *denso*. Them. πύκα, adverb. *dense*.

Πεπυρωμένος, ου, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo*: f. ώσω. p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρός, τὸ, *ignis*.

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, *interrogavi*, perf. pass. &

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπωκα, *bibi*, perf. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *coctus à sole*, *maturus*; de *fructibus* dicitur; item PEPO, & *mollis*, *ignavus*: à πέπτω, *coquo*.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; & plerumque significat, *quamquam*, *tametsi*: interdum respondet particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Æolibus, πέρ, est περί.

ΠΕ'ΡΑ, *ultrà*. πέραν, idem. περαίτερος & περαῖος, ου, *ulterior*: quasi à περάω, *transeo*.

Περᾶν, *penetrare*, Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi περάω, *transeo*: fut. ήσω, & άσω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ, vel χώρα, *terra quæ est ultrà mare*. Th. πέρα, *ultrà*.

Περαίνω, fut. ανῶ, p. ακα, *finio*; *perficio*; *efficio*: item *ex concessis aliquid efficio*; i. e. *infero*, *vel concludo syllogisticè*; *prædico*. Th. πέρας, *finis*.

Περαιόομαι, -οῦμαι, *in ulteriorem partem trajicior*, *trajicio*, *transeo*. Them. πέρα, *ultrà*.

Περαίτερω, ac περαίτερον, *ulterius*, *amplius*: à περαίτερος, ου, *transitu facilior*. Them. πέρα, *ultrà*.

Πέραν, adv. *trans*, cum gen. item *cis*, *secus*; idem quod πέρα, *ultrà*: sed

Περᾶν, præs. inf. à περάω, *transeo*.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, & πεῖρας. τὸ, *finis*, *terminus*; item adv. *denique*. Hinc περατόω, *finio*, *termino*. περαίνω, idem. ἄπειρος, ου, ὁ, ἡ, *infinitus*.

Περάσαις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo*.

Πέρατα, τὰ, *fines*, nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis*.

Περάτη, ης, ἡ, *finis*: expon. etiam *extremitas Horizontis orientem versùs*, Them. πέρας, *finis*.

Περατόω, *finio*, *termino*: f. ώσω. p. κα. præs. pass. περατοῦμαι, *finior*, *terminor*: perf. ind. πεπεράτωμαι, per Syncop. πέπρωμαι, *fato destinatus sum*: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis*, *fato destinatus*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *finis*.

ΠΕΡΑ'Ω, *transeo*, *supero*, *transporto*, *vendo*: f. άσω, & ήσω. Hinc πέρασις, εως, ἡ, *transitus*. πιπράσκω, *vendo*, πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio*. πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, *scortum*. πορνεύω, *scortor*.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργαμος, ε, ἡ, *urbs Asiæ insignis*; Troia, ita dicta, quod *editâ in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.

Περγασίδην, *Pergasidem*, acc. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga*, nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum*.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ, ἡ, *PERDIX*, avis, Metaph. *astutus, libidinosus*. q. ὁ περιειδὼ, *circumeo*.

ΠΕ'ΡΔΩ, *PEDO*, *crepitum ventris emitto*. f. σω. p. κα. a. 2. ἔπαρδον, perf. m. πέπορδα. hinc Angl. to f---

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultrà*, idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. &

Περήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω. f. ήσω, vel άσω, *transeo*.

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ε, *qui transiri potest*: à περάω, *transeo*.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, perf. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo*; *PERDO*, *trucido*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπραθον. præt. m. πέπορθα.

ΠΕΡΙ`, præposit. cum gen. *de, pro, propter, contrà*: cum acc. *circà, circum, per, ex, de*. ut τὰ περὶ ἐμὲ, *res meæ*. In compositione sæpe auget significationem: ut περίεργος, *nimis occupatus*. Hinc περισσὸς, ε, *eximius, præstans*. περισσεύω, *abundo*. περισσεία, ας, ἡ, *abundantia*.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ὑπὸ φόβε φεύγειν, *præ metu fugere*.

Πέρι, pro περίεστι, sicut ἔνι, pro ἔνεστι. vide περιεῖναι.

Περιάγω, *circumeo, circumago, circumduco*: in 3. pl. sub. περιάγωσιν· imperf. act. περιῆγον. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον, ex περὶ, *circum*, & ἄγω, *duco*.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio*: à præced.

Περιαιρέω, ῶ, *aufero*. q. d. *circum circà tollo*: f. ήσω. p. περιῄρηκα, a. 2. περιεῖλον, ες, a. 2. inf. περιελεῖν. præs. pass. περιαιρέομαι, -ῦμαι, *tollor*. imperf. περιῃρεόμην. ῦμην, ἔε, ῦ, έετο, εῖτο. Th. αἱρέω, *capio*.

Περιαιρῦσα, præs. part. f. g. verbi præced.

Περίαλλος, ε, ὁ, ἡ, *aliis præstans, eximius*: περίαλλα, vel περιάλλως, *eximie, supra modum*. Ex περὶ, *suprà*, & ἄλλος, *alius*.

Περιάπτω, f. άψω, *circumnecto circumappendo*; *pro amuleto appendo*; item *comparo, acquiro, impono, injungo*: ex περὶ, & ἅπτω, *necto*.

Περιαστράπτω, *circumfulgeo*. f. ψω. p. περιήστραφα, a. 1. περιήστραψα. Ex περὶ, *circum*, & ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, *circumquaque splendens, pellucidus*. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Περίαυγος, ε, ὁ, ἡ, *undiquaque splendidus*, ab eod. th.

Περιαυτολογέω, ῶ, *de me ipso loquor jactabundus*; *ostento me*: &

Περιαυτολογία, ας, ἡ, *sui ipsius prædicatio, ostentatio*: ex περὶ, & αὐτὸς, & λέγω, *dico*, præt. m. λέλογα.

Περιαύω, *pernocto*. Th. ἰαύω, *commoror*. f. σω.

Περιαύων, *dormiens*, præs. part. act. à præced.

Περίαχε, *insonuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono*: f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus*.

Περιβαίνω, *circumeo*, item *circumeundo protego, defendo*: f. περιβήσομαι. a. 2. περιέβην. a. 2. inf. act. περιβῆναι· ex περὶ, & βαίνω, *eo*.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, *circumdo*; *cingo*; *amicio*: f. περιβαλῶ. a. 2. περιέβαλον, *amicui*. præt. περιβέβληκα. præs. pass. περιβάλλομαι, *vestior*. perf. pass. περιβέβλημαι. perf. part. pass. περιβεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um*: f. 2. m. περιβαλῦμαι. a. 2. m. περιεβαλόμην, ε, ετο, *vestitus fui*. a. 2. imperat. m. περιβαλῦ, έσθω. præt. m. περιβέβολα. Ex περὶ, *circum*, & βάλλω, *jacio*.

Περίβαρα, *genus calceamenti*. Suid. περιβαλλα. An à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur*?

Περιβῆναι, *protegere*. a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περίβλεπτος, ε, ὁ, ἡ, *conspicuus, qui est admirationi, spectabilis*: à

Περιβλέπω, *circumspicio*: item *affecto, admiror*: f. ψω. p. περιβέβλεφα. præs. m. περιβλέπομαι, idem. imperf. m. περιεβλεπόμην, ε, ετο. a. 1. m. περιεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. περιβλεψάμενος, η, ον. Th. βλέπω, *video*.

Περιβόητος, ε, ὁ, ἡ, *clarus, celebris*: à βοάω, *clamo*.

Περιβόλαιον, ε, τὸ, *amictus, velamen*: &

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus*: à p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω. *circumdo, amicio*.

Περίβωτος, *celebris, famosus*, pro περιβόητος, quod vide.

Περιγίγνομαι, *supersum, supero, vinco, salvus evado*; *contingo*. præs. part. περιγιγνόμενος, ε, *superstes*: à γίγνομαι, seu γείνομαι, *sum, fio, nascor*.

Περιγίνομαι, ῃ, εται, *consequor*. a. 2. m. περιεγενόμην. a. 2. part. m. περιγενόμενος, a. 2. inf. m. περιγενέσθαι. Th. γείνομαι, *sum, fio*.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ, ἡ, *lacte plenus, lacte abundans*. Ex περὶ & γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac*.

Περιγληνάομαι, ῶμαι, *oculorum pupillis lustro, circumspicio*. Th. γλήνη, *pupilla oculi*.

Περιγληνώμενος, ε, *collustrans oculis, circumspiciens*: à præced.

Περίγλωσσος, ε, ὁ, ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ est eximius, disertus eloquens*,

quens. Περὶ præpos. in composit. *excellentiam* denotat.

Περιγογγύζωσι, *murmurent*, 3. pl. præs. sub. verbi περιγογγύζω, quod ex περὶ & γογγύζω, *murmuro*.

Περίγρα, ας, ἡ, *circinus*, quo rotarum περιγραφὴ, id est, *circumferentia* perficitur. q. a περιάγω, *circumago*: dict. παρὰ τὸ πέριξ γράειν ἢ γράφειν καὶ ξέειν τὰ ξύλα. Th. γράω.

Περιδδείσασα, *verita*, ectasi Poët. pro περιδείσασα, a. 1, part. act. f. g. verbi περιδείδω, *undiquaque metuo*, *pertimesco*: ex περὶ, *circum*, & δείδω, *timeo*. f. είσω. a. 1. ἔδεισα. a. 1. part. δείσας, δείσασα. præt. m. δέιδια.

Περιδεὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *meticulosus*. Ex περὶ & δέ☉, ε☉, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Περιδείδια, *timeo*, p. m. à

Περιδείδω, *pertimesco*: vide in περιδδείσασα.

Περιδέξια, τὰ, *dextralia*, *armillæ*: à

Περιδέξι☉, ε, ὁ, ἡ, *ambidexter*: ex περὶ & δεξιὸς, *dexter*. Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra*.

Περιδέραιον, ε, τὸ, *collare*, *millum*: frequentius pro *ornatu collari seu monili*: &

Περιδέραι☉, ε, ὁ, ἡ, *circumcollaris*: ex περὶ, *circum*, & δέραιον, *collare*. Th. δέρη, *cervix*, *collum*.

Περιδέω, *circumligo*: f. ήσω. p. περιδέδεκα. præs. pass. περιδέομαι, *obvincior*. perf. pass. περιδέδεμαι. plusq. p. pass. περιδεδέμην, σο, το. Ex περὶ, *circum*, & δέω, *ligo*.

Περιδραμόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro*, *percurro*: f. περιθρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, perf. ind. act. περιδεδράμηκα. Ex περὶ & τρέχω, *curro*.

Περίδρομ☉, ε, ὁ, ἡ, *circumdatus*, *rotundus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα, unde δρόμ☉, ε, ὁ, *cursus*.

Περιδύω, *circumvestio*. Apud Hom. περίδυσε, exponitur *spoliavit*, pro ἀπέδυσε. Th. δυώω, vel δύω, *subeo*, *induo*.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depono*, *seu deposito pignore certo*, *paciscor*: ex περὶ, & δίδωμι, *do*.

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. &

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, *amicio*, quod vide.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι, *consequor*. Th. γείνομαι, seu γίνομαι, *sum*, *fio*.

Περιέδραμον, ες, ε. vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμέν☉, ε, *præcinctus*, perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*: f. θήσω. a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Περιειληθεὶς, έντος, *involutus*, *indutus*: a. 1. part. pass. à περιειλέομαι· ex περὶ & εἰλέω, *involvo*.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio*: à περιειλέω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω, *verso*.

Περιειλήφασι, 3. plur. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector*: quod ex περὶ & λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, *circumvolventes*, nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ & εἱλίσσω vel -ττω, *volvo*. Th. εἱλέω, idem.

Περίειμι, *superior sum*, *supero*, *antecello*; item *supersum*, *abundo*, *resto*: ex περὶ & εἰμὶ, *sum*. Th. ἕω, idem.

Περιεῖναι, præs. inf. à præced.

Περιείχετο, *circuibat*, 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε. a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto*. f. ψω. p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περίελαι, apud Hesych. pro ἄφελε, quasi esset. a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero*, quod vide. f. 1. περιελῶ ex inusit. Th. περιέλω. unde a. 1. περίειλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio*. Th. ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo*. Th. λείχω, *lambo*.

Περιελθὼν, όντος. a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. inf. act. &

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέπειν, *curare*, *officiosè tractare*: ab ἕπω, *tracto*, *sequor*.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπεσοῦμαι. præt. περιπέπτωκα· ex περὶ & πίπτω, *cado*. a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, *circumplector*; item *sensum animi verbis obumbro*, *vel contego*: ex περὶ, & πλέκω, *plecto*.

Περιεργάζομαι, *inaniter satago*, *&* *laboro*. f. άσομαι. a. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ & ἐργάζομαι, *operor*. Them. ἔργον *opus*.

Περιεργία, ας, ἡ, *curiositas*, *nimis accurata diligentia*: &

Περίεργος, ε, ὁ, ἡ, *curiosus*; item *nimis exquisitus*, *supervacaneus*. Them. ἔργον, *opus*.

Περιέρχομαι, *circumeo*, cum acc. f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, *oberravi*. Them. ἔρχομαι, *venio*.

Περιέσπακα, ας, ε, *distraxi*, præt. ind. act. &

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, ῶ, *distraho*, quod vide.

Περίεσπε, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, distraho*. a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, *traho*. Alii à περιέπω, *obeo, prosequor*, deductum volunt; quod ex περὶ, & ἕπω, *sequor*. a. 2. ἔσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσασθαι, a. 1. inf. m. gem. σ. verbi περιέννυμι, *circuminduo*. Them. ἕω, *induo*. f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. & Poët. pro εἱσάμην.

Περιεσταλμένος, ου, *obvolutus, circumcirca indutus*, part. præt. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno*. f. λῶ. p. ἔσταλκα. perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. Them. ἵστημι, *sto*. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η. vel ut alii volunt a. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περίεστιν, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Them. εἰμὶ, *sum*.

Περιέστραψεν, pro περιήστραψεν, Act. 9. 3. *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιεστῶτα, acc. sing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, *circumsto*, quod vide.

Περιέσχατος, ου, *extremus*. Them. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω, *occupo, contineo, circundo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*. f. περιτεμῶ. præt. περιτέτμηκα. perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Them. τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, *circumventi sunt*, Ion. pro περιείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, *occupo, contineo, circundo, cingo*. περιέχει, pro περιέχεται, *continetur*. 1 Petr. 2. 6. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Them. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Them. ὁράω, *video*. imperf. Att. ἑώρων & perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, *cingulum, ventrale, lumbare, pallium*. 3. Ruth. à

Περιζώννυμι, *præcingo*. f. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*. a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. περίζωσαι, άσθω. a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περὶ & ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, *fascia, cingulum*: à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, οῦμαι, *circumduco*: ex περὶ, *circum*, & ἡγέομαι, *duco*. f. ήσομαι.

Περιηγηματικὸς, οῦ, *circumductus*, adject. verbale, à præced.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio*; item *expositio vel commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim, & quasi per singula ducendo*: ab eodem.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, εις, ει, plusq. p. m. verbi περίειμι, *accedo*. Them. εἶμι, *eo*. p. m. εἶα, plusq. p. ᾔειν, in pl. ᾔεισαν, & Att. ᾔεσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Them. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον.

Περιηλυθέω, hinc 2 pl. præs. m. περιηλυθέεσθε, *circuite*: ex περὶ & ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημεκτέω, *iniquo animo fero*. Them. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεικα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, ου, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento tingo*: ex περὶ & ἄργυρος, *argentum*.

Περιηρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστραφα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, *circumfoveo*: ex περὶ & θάλπω, *foveo, calefacio*. f. ψω.

Περιθεὶς, έντος. a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περίθεσις, εως, ἡ, *circumpositio*: à περιτίθημι, *circumpono*. Them. τίθημι, *pono*.

Περιθρηνεῖσθαι, *lamentis circumsonare*: ex περὶ & θρηνέω, *lugeo*. Them. θρῆνος, ου, ὁ, *luctus*.

Περιθριγκόω, -ῶ, *circummunio loricâ aut septo*: ex περὶ & θριγκόω, *lorico, sæpio munio aut vallo*. Them. θριγκὸς, *pinna murorum*.

Περίθυμος, ου, ὁ, ἡ, *ira valde accensus*. Th. θυμὸς, *ira*.

Περιϊδέμεναι, & per Syncop. περιΐδμεναι, Dor. & Att. pro περιιδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, *scire suprà, excellere, circumspicere*; item *contemnere, negligere*: ex περὶ & εἴδω, *video, scio*. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιίδης,

Περιΐδης, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi περιείδω. Vide præced.

Περιϊέναι, ci cumire, devenire. præs. inf. &

Περιϊοῦσα, a 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰών, ἰοῦσα.

Περιϊσταμένος, η, ον, præs. part. pass. à

Περιΐστημι, circumsto, circumpono, circundo, cingo, redigo. f. περιστήσω. perf. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα. perf. part. act. περιεστηκώς, ότος, & contractè περιεστώς, ῶτος, circumstans. præs. pass. περιΐσταμαι, cohibeo. περιΐστασο, obsiste, cohibe, præs. imperat. pass. cum acc. ex περὶ & ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στάς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, circumquaque purgo, perpurgo. exponitur etiam circumcido: ex περὶ & καθαίρω, purgo.

Περικαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, circumcirca purifico: ex περὶ & καθαρίζω, purifico. Th. καθαίρω, purgo.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes undique collectæ: à περικαθαίρω, quod vide.

Περικαθίζω, hostiliter circumsideo, obsideo: ex περὶ & καθίζω, colloco, sedeo. Th. ἵζω, idem. f. ἴσω.

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpulcher. in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ & καλὸς, pulcher.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego. f. ψω. a. 1. περικάλυψα. perf. περικεκάλυφα. perf. pass. περικεκάλυμμαι. perf. part. pass. περικεκαλυμμένος. η, ον, circumtectus, a, um: ex περὶ & καλύπτω, abscondo.

Περικαρφισμὸς, ῦ, ὁ, q. d. festucatio, quum gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat, purificatio: ex περὶ & κάρφος, εος, τὸ, festuca palea. Th. κάρφω, sicco.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. inf. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. verbi περικάθημαι, sedeo circum, obsideo: ex περὶ & κάθημαι, sedeo, quod vide.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor, circundor, cum acc. περίκειται, 3. sing. superest, restat. imperf. περιεκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea. qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, caput.

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, curam gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, ου, valdè aridus, ambustus; item circumquaque fissus: ex περὶ & κήλεος, calidus. Th. καίω, uro.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. κλασθεὶς à

Περικλάω, undique frango. Them. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, ου, circumclusus, præs. part. pass. à

Περικλείω, circumcludo. Them. κλείω, claudo.

Περικληΐειν, Ion. pro περικλείειν. inf. præcedentis.

Περικλῆς, έος, ὁ, PERICLES, nomen propr.

Περικλυτὸς, ῦ, celebris: ex περὶ & κλυτὸς, idem. Th. κλύω, audio.

Περικνίδιον, ου, τὸ, particula, quæ libando ambedi potest: à

Περικνίζειν, circumcarpere: ex περὶ & κνίζω, idem quod th. κνάω, rado.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura; item quævis mutilatio, & lineamentum, seu corporis descriptio: à

Περικόπτω, circumcido, item Metaph. accido, i. e. vires alicujus & potentiam imminuo: ex περὶ circum, & κόπτω. f. ψω, seco.

Περικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, cum gen. Ex περὶ & κρατέω, teneo. Them. κράτος, εος, τὸ, robur.

Περικρύπτω, occulto. f. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, abscondo.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, circumvicinus, finitimus, in pl. περικτῖται. Ex περὶ & κτίζω, ædifico, struo.

Περικτίων, ονος, ὁ, finitimus habitator, vide in seq.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ονος, ὁ, qui circum aliquem locum ædificia extruit: ex περὶ, circum, & κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, -ῶ, circumcingo. f. ώσω. perf. περικεκύκλωκα. a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, circulus.

Περικωνέω, circumcirca illino, propriè pice: ex περὶ & κῶνος, conus, turbo.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo: ex περὶ & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.

Περιλάμπω, circumfulgeo, collustro. f. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, reliquum facio. f. ψω. præt. περιλέλειφα. præs. pass. περιλείπομαι, reliquus sum. perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, residuus, a, um. Ex περὶ & λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. præt. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, circumlambo, circumcirca lingo: ex περὶ, circum, & λείχω, lingo. f. ξω.

Περιλέπειν, delibrare, decorticare. Th. λέπω, decortico.

Περιλεσχηνευτὸς, ῦ, ὁ, ἡ, celebris: ex περὶ & λεσχηνεύω, sermocinor. Th. λέσχη, sermocinatio.

Περιληπτὸς, ῦ, qui comprehendi potest: qui percipi potest: à περιλαμβάνω, comprehendo. Th. λαμβάνω, capio.

Περιλιχμάζω, & περιλιχμάω, vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλυπος, ου, ὁ, ἡ, valdè tristis. περὶ in compos. intendit. Them. λύπη, dolor.

Περιμαίνομαι, valdè furo : ex περὶ & μαίνομαι, furo, insanio. f. μανοῦμαι.

Περιμένῃς, 2. sing. præs. sub. à

Περιμένω, exspecto, cum acc. f. περιμενῶ. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo.

Περίμετρος, ου, ὁ, ἡ, orbiculari rotunditate dimensus. ἡ περίμετρος, scil. γραμμὴ, linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur. PERIMETER. Th. μέτρον, mensura.

Περιμήδεα, acc. sing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεις, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, prælongus : ex περὶ, intens. & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Περιναιετάωσι, 3 pl. præs. sub. verbi περιναιετάω, circumhabito, accolo. item pass. circumhabitor: ex περὶ & ναιετάω, idem quod Th. ναίω, habito.

Περίνεος vel περίναιον, ου, τὸ, PERINÆUM, pars inter πρωκτὸν καὶ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat, q. περινεῖν, i. e. circumnatare.

Περίνεως, ω, superfluus in navi vector : à περὶ, suprà, & ναῦς, navis.

Περινισσομενάων, gen. pl. Æol. part. præs. à περινίσσομαι, circumeo : ex περὶ & νίσσομαι, idem quod th. νέω, eo, redeo.

Περινοστήσας, περινοστήσασα. a. 1. part. act. m. & f. g. à περινοστέω, redeo. Them. νοστέω, redeo.

Πέριξ, circumcirca. Them. περὶ, circum.

Περίοδος, ου, ἡ, circuitus, ambitus, PERIODUS : ex περὶ & ὁδὸς, ἡ, via.

Περιοικέω, -ῶ, accola sum. f. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, accola, qui circa nos habitat : qui nobis est vicinus. περιοικὶς, ίδος, ἡ, circa urbem sita, vicina: ex iisd. th.

Περιοπτέος, ου, negligendus, adject. verbale : à

Περιόπτομαι, circumspicio ; item contemno. Th. ὄπτομαι, video.

Περιορᾶν, præs. inf. act. à

Περιοράω, circumspicio, negligo. Th. ὁράω, video.

Περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo ; item extermino : ex περὶ & ὁρίζω, termino. Th. ὅρος, terminus.

Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumscriptio quæ fit limitibus ; item ipsi limites agrorum ; & exilium. à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præstantia : à περίειμι, abundo. Them. εἰμὶ, sum. part. ὤν, οὖσα.

Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, singularis possessio, & qu. actus τοῦ περιουσιάζοντος, ab eodem them.

Περιούσιος, ου, ὁ, ἡ, peculiaris, abundans, eximius : à περιὼν, οὖσα. verbi περίειμι, excello. Th. εἰμὶ, sum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, complexio : à περιέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπαρεὶς, έντος, trajectus. a. 2. part. pass. verbi περιπείρω, circumcirca transfigo: ex περὶ, circum, & πείρω, transfigo. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα. a. 2. pass. ἐπάρην.

Περιπατέω, obambulo, deambulo. Metaph. vitam dego, vivo. f. ήσω. p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, circum, & πατέω, calco.

Περιπατητικὸς, οῦ, PERIPATETICUS, qui profitetur sectam Aristotelis : à præcedente.

Περιπατοίην, Att. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio. locus in quo ambulamus; item disputatio Philosophica quæ fit inter ambulandum, disputatio ambulatoria ; item locus in quo Philosophi ambulantes disputabant : peculiariter schola seu secta Aristotelis : à περιπατέω, quod vide.

Περιπείρω, transfigo. f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in pass. περιπείρομαι, η, εται, transfigor : ex περὶ & πείρω, transfigo.

Περιπέπτωμαι, vide πέπτωμαι.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. act. verbi περιπίπτω, incido, cado super : ex περὶ & πίπτω, cado. f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. inf. περιπέσητε. 2. pl. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui incidit. Res verò περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium statum sunt lapsæ : ex περὶ & πέτω, inus. pro quo fit πίπτω, cado.

Περιπεφλυσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλύω, pro περιφλύω, amburo. quod à φλύω, ferveo. Th. φλέω, nugor, &c.

Περιπίπτω, incido, cum dat. f. περιπτώσω. p. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον. a. 2. inf. περιπεσεῖν· à περὶ & πίπτω, cado.

Περίπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, implicitus, connexus : verbale à

Περιπλέκω, circumligo, circumplector ; item involvo orationem verbis & sensum obumbro : ex περὶ & πλέκω, f. ξω, necto.

Περιπλόμενος, ου, per Syncop. pro περιπελόμενος, circumvolutus, in gen. pl. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, vertens annus : à περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, sum & verto.

Περίπλοος, οος, ου, ὁ, circumvectio, circumnavigatio ; item adject. qui circumnavigari potest : ex περὶ, circum, & πλέω, navigo. unde πλόος, πλοῦς, ὁ, navigatio.

Περιποιέω, servo, comparo. f. ήσω. p. περιπεποίηκα. præs. m. περιποιέομαι, -οῦμαι, acquiro. a. 1. m. περιεποιησάμην, ω, ατο. hinc περιποι-

περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περὶ & ποιέω, *facio.*

Περιποίησις, εως, ἡ, *acquisitio* : à præced.

Περιπολέω, *in orbem ago seu versor, obeo, circumeo* : ex περὶ, *circum*, & πολέω, *versor.*

Περιπρὸ, *ultrà.* qu. *circum & ante* : à περὶ & πρό.

Περιπτύξασα, *complexa*, a. 1. part. fæm. gen. à

Περιπτύσσω, *complector.* f. ξω. Ex περὶ, *circum* & πτύσσω, *plico.*

Περίπυστος, ου, ὁ, ἡ, *celebris, famâ notus* : ex περὶ & πυνθάνομαι, *audio, cognosco.* f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo.* f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, *aspergillum, aquiminale* : à περιῤῥαίνω, *circum aspergo* : ex περὶ & ῥαίνω, *aspergo.*

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo* : ex περὶ *circum*, & ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo.*

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo.* f. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηχα. a. 1. περιέῤῥηξα. a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος. Ex περὶ & ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*

Περίῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, *circumfluus* : &

Περίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, *circumfluus* : à περιῤῥέω, quod vide.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca, fasciola.* Th. σκέλος, εος, τὸ, *crus.*

Περίσκεπτος, ου, ὁ, ἡ, *excelsus, altus* : à περισκέπτομαι, *circumspicio.* Th. σκέπτομαι, *video.* f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare & expiare solebant *catulo* circa corpus ducto : quam lustrationem vocabant περισκυλακισμόν. Σκύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *canis, catulus.* Th. ὑλάω, *latro.*

Περισπάω, -ῶ, *distraho.* f. άσω. p. περιέσπακα. imperf. paſſ. περιεσπώμην, άμην, ἀς, ᾶ, ἆτο, ἇτο. Them. σπάω, *traho.* f. άσω. p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, & Att. vel Ion. περισπερχέω, *studiosè propero, graviter, fero*, vel *infensus sum.* Th. σπέρχω, *urgeo.*

Περισπούδαστος, ου, *studio è expetitus* : ex περὶ & σπουδάζω, *sedulò ago, enitor.* Th. σπεύδω, *festino.*

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία,) *circumflexus* accentus, part. præſ. paſſ. f. g. à περισπάω, ῶ, quod vide supra.

Περισσὰ, *eximia*, nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, *redundantia*, quod à περισσὸς, *excellens.* Th. περί.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia* : ab eod. them.

Περισσεύω. vel περιττεύω, *abundo, supersum, excello.* f. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare.* περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod superest, reliquiæ*, præſ. part. n. g. Sic τὸ, περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. g. quod à περισσὸς, *eximius*, Th. περὶ, *suprà.*

Περισσὸν, ου, τὸ, substantivè *præstantia, excellentia, copia* : n. g. seq.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *excellens* ; item *redundans.* q. d. περὶ ἄλλων ὢν, *aliis præstans* : ἐκ περισσοῦ, *multò magis.* Th. περὶ, *suprà.*

Περισσότερος, ου, *præcellentior* : & inde

Περισσοτέρως, adv. *vehementius, magis* ; compar. à περισσός.

Περισσῶς, adv. *amplius* : à περισσὸς, quod vide.

Περισταδὸν, adv. *circumstando, circum circà.* Ex ἵστημι.

Περισταίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιΐστημι, *circumsto* : &

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, άντος, *circumstans* : part. a. 2. ejusd. verbi, quod ex περὶ & ἵστημι, *sto.* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *statio, circumstantia, circumstantium corona, necessitas, vicissitudo, occasio* : acc. περίστασιν. ab eod. verbo & th.

Περίστατος, ου, *coronâ circumstantium cinctus* ; item *locus altus* : ab iisd.

Περιστέασι, *circumstent*, Poët. pro περιστέωσι, & hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi περιΐστημι. *circumsto.* Th. ἵστημι, *sto.* f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, p. αλκα, *protego, diligenter observo, orno.* περιστέλλειν ἀοιδὰν, *carmen concinnare & componere.* Th. στέλλω, *orno.*

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, *columba.* q. à περισσῶς ἐρᾶν. Sæpius enim parit anno : ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς τρέειν, est enim *pavida valdè.*

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium* ; item herba sic dicta : à περιστερὰ, quod vide.

Περιστεφανόω, *coronâ cingo.* vide στεφανόω.

Περιστέφεται, *coronatur*, 3. sing. præſ. ind. paſſ. à

Περιστέφω, *coronâ cingo.* Th. στέφω, *corono* : f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale* : ex περὶ & στῆθος, *pectus.*

Περιστόμιον, ου, τὸ, *capitium* : Th. στόμα, ος.

Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. à seq.

Περιστοναχίζω, idem quod περιστένω, *circum circà gemo.* Th. στενὸς, ῆ, ὸν, *angustus.*

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, *circumfulgeo.* a. 1. περιέστραψα, ας, ε. Act. 9. 3. Th. ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιστρέφομαι, ῃ, ται, *circumverto* : &

Περιστρέφοντα, acc. sing. præſ. part. act. à

Περιστρέφω, *converto.* Th. στρέφω, f. ψω, *verto.*

Περιστροφάδην, Ion. pro περιτροφάδην.

Περιστύλιον, ου, τὸ, &

Περίςυλ☉, ου, ὁ, ἡ, *locus columnis cinctus*: à ςῦλ☉, *columna*.

Περισύρω, *circumcirca traho*; *distraho, divello*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*.

Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria*; *talaria*, *fascia circa talos*: ex περὶ & σφῦρα, *malleus*.

Περίσχεο, *auxiliare*, Ion. pro περίσχου, a. 2. imperat. m. verbi περιέχω, quod à περὶ & ἔχω, *habeo*. f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον. a. 2. m. ἐσχόμην. a. 2. imperat. m. σχοῦ.

Περισχίζω, *circumcido*; *dirimo*: ex περὶ & σχίζω, *findo*.

Περιταμνέμεν, *incidere*, Ion. pro περιτάμνειν, præs. inf. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *seco*. f. τεμῶ, p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα. Hinc perf. inf. m. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Περιτείχισις, εως, ἡ item

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, &

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvallatio*. Ex περὶ, *circum*, & τειχίζω, *murum struo*. Th. τεῖχ☉, ε☉, τὸ, *murus*.

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior*, *exorior*.

Περιτέλλω, f. ελῶ, *circumvolo*, *perficio*. Ex περὶ & τέλλω, Poët. *sum*, *impero*.

Περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. à seq.

Περιτέμνω, *circumcido*, *amputo*: f. εμῶ. p. περιτέτμηκα. a. 2. περιέτεμον & -έταμον. a. 2. inf. act. περιτεμεῖν. perf. pass. περιτέτμημαι. perf. part. pass. περιτετμημέν☉, a. 1. pass. περιετμήθην. præt. m. περιτέτομα. unde περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*: quod ex περὶ & τέμνω, *seco*.

Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, *circumpono*. 3. pl. περιτιθέασιν, Ion. pro περιτιθεῖσι. f. περιθήσω. p. περιτέθεικα. a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθην, ης, η. a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, *pono*.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητ☉, *circumcisus*: unde ἀπερίτμητος, ου, ὁ, ἡ, *incircumcisus*: à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*: à præt. m. verbi περιτέμνω: ubi videas.

Περιτραπείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi.

Περιτρέπω, *circumago*, *converto*, *redigo*, *impello*. f. ψω. p. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. a. 2. περιέτραπον. quod ex περὶ & τρέπω, *verto*. f. ψω. præt. m. τέτροφα.

Περιτρέχω, *circumcurro*, *percurro*: f. περιδράξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, perf. περιδεδράμηκα. quasi à δραμέω, Th. τρέχω, *curro*: f. ξω. p. m. δέδρομα,

Περιτροπέων, *revertens*, Ion. pro περιτροπάων. à περιτροπάω, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *vicissitudo*, *quâ aliquid per vices fit & in orbem*: à περιτροπάω, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.

Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, ὴ, &c. vide in περισσός.

Περιτυγχάνω, *incido*, *fortè reperio*. Th. τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, όντος, & in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. præced. verbi.

Περιφάνεια, ας, ἡ, *perspectus*, *splendor*: &

Περιφανὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *conspicuus*, *splendidus*: à περιφαίνομαι, quod vide

Περιφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

Περιφαίνομαι, *circumquaque conspicior*. Th. φαίνω, *in lucem profero*; *ostendo*: f. ανῶ. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Περιφανῶς, adv. *splendidè*: à περιφανὴς, quod à præced. verbo & th.

Περίφαντα. acc. sing.: à Περίφας, αντος, ὁ, *PERIPHAS*, propr. nom.

Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia*; item *hallucinatio*: &

Περιφερὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *rotundus*, *teres*: à seq.

Περιφέρω, *circumfero*: f. περιοίσω. a. 2. περιήνεγκον, præs. pass. περιφέρομαι, *circumferor*. præs. part. pass. περιφερόμεν☉, η, ον, *circumactus*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περίφθημι, pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio*, *ante verto*: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην, tanq. à φθῆμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio*, *circumactio*; *ferculorum missus*; *erratio*: à περιφέρω, quod vide.

Περιφορεύ☉, *regula*. An quia περιφέρεται, *circumfertur*? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφορεύ☉, *circumforaneus*.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *quoquoversus versatilis*: à περιφέρω, quod vide.

Περιφραδέως, adv. *accuratè*, *peritè*: &

Περιφραδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *sciens*, *peritus*: à

Περιφράζω, *circumloquor*, *considero*. Th. φράζω, *dico*. f. σω. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Περίφρασις. εως, ἡ, *circumlocutio*, *PERIPHRASIS* figura: à præced.

Περιφρονέω, *despicio*: f. ήσω. p. περιπεφρόνηκα. quod à περίφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *valdè prudens*: ex περὶ & φρὴν, *mens*.

Περίφρον☉, gen. sing. à

Περίφρων, ον☉, vide in περιφρονέω.

Περιχαίρω, *summoperè lætor*. Th. χαίρω, *lætor*. f. αρῶ, & χαιρήσω. a. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι.

Περιχαρὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *suprà modum lætus*, à præced.

Περίχωρ☉, ου, ὁ, ἡ, *circumjacens regio*. Ex

Ex περὶ & χώρα, ας, ἡ, *regio*. Th. χῶρος, ου, ὁ, *locus*.
Περιψάω, *circumquaque abstergo, defrico*: à περὶ, & ψάω, *tergo*: f. ψήσω. p. ἔψηκα.
Περίψημα, ατος, τὸ, *sordes*. à 1. perf. perf. pass. præced. verbi.
Περιψιλοῦν, *circumcirca nudare, spoliare*. Ex περὶ & ψιλόω, *nudo*. Th. ψιλὸς, οῦ, *nudus*.
Περιωθέω, ῶ, *indi*, *nè trudo, pulso*, aut *vexo*. Th. ὠθέω, f. -ήσω, & ὤσω, *trudo*.
Περιωπὴ, ῆς, ἡ, *specula*; *ipsa circumspiciendi actio*. Ex περὶ, *circum*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Περιώσιος, *admodum sanctus, eximius, nimius*. Hinc περιώσιον, adv. *magnopere, suprà modum*; *suprà cætera*: ex περὶ, & ὅσιος, ου, *sanctus*. Vel quasi περιαύσιος, *qui facilè exaudiri potest*, à περιαύω, *admodum clamo*.
ΠΕ'ΡΚΟΣ, ου, seu περκνὸς, οῦ, *niger, nigris maculis variegatus*.
Περμησσὸς, οῦ, & Ion. σῖο, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone* Phœbo & Musis sacer.
Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA*. πτέρνα, ης, ἡ, *calx, pes suis sale maceratus & infumatus*: ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.
Περνὰς, præs. part. act. à πέρνημι, *vendo*. πέρνασθαι, *vendi*. Th. περάω, idem.
Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo*: à περάω, idem.
Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, *opus*: sed propriè *opus acu factum*. Th. περόνη, *fibula*, &c.
Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾷν, *fibulâ nectere*: ab eod. th.
Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur*. Th. περόνη.
Περονάω, vide in περόνη.
ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula*; *sura*. q. à πείρω, *transadigo, figo*. Hinc περονάω, f. ήσω, *fibulâ subnecto, fibulo*.
Περπερεύομαι, *perperam ago, temerè ago, præceps sum*: f. εύσομαι. Th. πέρπερος, *vanus*.
Περπερεία, ας, ἡ, *temeritas*: à seq.
ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ου, *PERPERUS, levis, vanus, temerarius*, q. περιφόρος, ἀπὸ τοῦ περιφέρεσθαι, *circumferri*.
Περρίθηκατο, metri gratiâ pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.
Περρέχειν, pro περιέχειν, ὑπερέχειν. hinc verbale περίοχος, & per Sync. Poët. πέρροχος.
Πέρροχος, ου, ὁ, *excellens, eminens*: à præced.
Πέρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, *vasto*. f. σω. Est & Πέρσαι, nom. pl. à Πέρσης, ου, ὁ, *PERSA*.
Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS*, nomen viri.
Περσεφόνεια, ας, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, *PROSERPINA*, filia Jovis & Cereris. q. à πέρθω, *vasto*, & φόνος, *occido*: vel q. φέρουσα φόνον.
Περσῆιος, ου, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEIUS, ex Perseo natus*. quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perseus*.
Περσηὶς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.
ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, *PERSA*, nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Hesiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, vocat. casus.
Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. H. q. d. *ungula*.
ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito*. q. à περάω, *transeo*.
Περυσινὸς, *qui est anni superioris*: à præced.
Περῶ, f. verbi πείρω, *transfigo*. p. πέπαρκα. a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον. p. m. πέπορα. hinc πόρος, *meatus*.
Περῶν, *transiens*, præs. part. act. à περάω, *transeo*: f. άσω, & ήσω.
Πέσε. seu, πέσεν, *cecidit*, Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσὼν, οῦσα, ὸν, & in accus. m. g. πεσόντα.
Πεσέεσθαι, *casurum*, Ion. diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado*: vide πέσε.
Πεσεῖν, a. 2. inf. act. &
Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. ejusd. verbi.
Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν. a. 2. inf. act. verbi ejusdem.
Πεσέτωσαν, *decidant*, 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado*. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.
Πεσεῦμαι, *cadam*, Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusdem.
Πέσησι, Ionica paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo.
Πέσκος, idem quod πέκος, *pellis tondenda, vellus*: à πέκω, *tondeo*.
Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, accus. sing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado*.
Πέσος, εος, τὸ, *cadaver*. Th. πίπτω, *cado*.
Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi πίπτω, *cado*.
Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præs. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo, digero*.
ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττὸς, οῦ, ὁ, *calculus*, vel *scrupulus lusorius*; *ipse ludus*: q. à πεσεῖν, *cadere*. Est & πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia*: an à πέσσω, *mollio*? an à πέσκος, *pellis lanata*?
Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo*: hinc præs. part. πέσσων, *demulcens*.
Πεσὼν, όντος, *qui cecidit*, a. 2. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo*, *explico*, idem quod πετάω.
Πέταλ' pro πέταλα, *folia*, nom. plur. à πέταλον, quod vide.
Πέταλοι, *vituli*, qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum*, seu *ramorum*.
Πέταλον, & Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium*; item *lamina*, *bractea*: dat. pl. Ion. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo*.
Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando*.
Πετανὸς, ἁ, ὸν, Poët. & Dor. pro πετεινὸς, *volatilis*, *volucris*. Th. πέτομαι, *volo*, *as*.
Πέτασαν, & gem. σσ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel άζω. f. άσω, *expando*.
Πετασθήσομαι, ήσῃ, εται, f. 1. pass. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo*, ubi videas.
Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS*, *pileus latior*: à πετάω, *expando*.
Πετάσω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico*.
Πετασὼν, *PETASO*; *coxa cum costis*: à πετάω.
Πέταυρον, *pertica*, *in quâ gallinæ dormiunt*; *gallinarium*: παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετᾶσθαι.
Πίταχνον, vel πίδαχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expressum*: à πετάω, *expando*.
ΠΕΤΑ'Ω, πετάννυμι, ύω, *pando*, *explico*: *aperio*: f. άσω. Hinc πέταυρον, *pertica*. πέτασος, *galerus*. πέταλον, *folium*.
Πετεεινοῖς, *volucribus*, per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris*: &
Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis*: nam Poëtæ ει, in duplex εε mutant, quorum unum in η, vertunt. Th. πέτομαι, *volo*, *as*.
Πετεινὸν, οῦ, τὸ, *volatile*, *avis*: πετεινὰ, ῶν, τὰ, *volucres*: &
Πετεινὸς, *volucris*: ab eod. th.
Πετέσθην, *volabant*, Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, *volo*, *as*.
Πέτευ, Dor. pro πέτου, præs. imperat. à πέτομαι, *volo*, *as*.
Πέτευρον, ου, τὸ, *trabs*, *lignum*; *scandula*; *locus ubi gallinæ*, *aut aliæ aves dormire solent*. Dictum quasi πέτευδον παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quod volucres in eo dormiant: Pro eodem dicitur & πέταυρον, quod vide.
Πετεῶ, Att. pro Πετεώ, genit. sing. à Πετεὼς, ὁ, nomen propr.
Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.
Πέτηται, 3. sing. præsentis sub. seq. verbi.
ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -αμαι, & πετάομαι, *volo*, *as*. q. à πετάω, volatus enim fit pansis alis. præs. part. m. πετάμενος, ώμενος, præs. sub. πέτωμαι, ῃ, ηται, a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi*. Hinc πετεινὸς, οῦ, ὁ, ὁ, *volucris*.

Πετόντεσσιν, Ion. & Poët. pro πέτουσιν, dativ. pl. part. præs. act. vel ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado*.
Πετεῖν præs. inf. act. ac idem valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid*, *nancisci*. seq. verbi πετόω, quod vide.
Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid*, *nanciscor*. à πέτω, *cado*, inusit. pro πίπτω.
Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA*, *rupes*. Hinc πετραίη, ης, ἡ, *saxatilis*. Th. πέτρος, ου, ὁ, *lapis*, *saxum*.
Πετράεσσα, ας, ἁ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *saxosa*. Vide πετρήεις.
Πετραῖος, ου, *saxatilis*, *petrosus*. Th. πέτρος, *lapis*; item
Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur & apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur & coleretur, consule Græca Scholia Pindar. Pythior Od. 4. 248. 12.
Πετράκης, ὁ, gemma quædam: à πέτρα.
Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα. dat. pl. Ion. πέτρῃσι.
Πετρήεις, εντος, *saxosus*: in f. g. πετρήεσσα, & in n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.
Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. à πετρήεις, εντος, ὁ, & ἡ πετρήεσσα, *petrosus*, *saxosus*. ejusd. them.
ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis*, *saxum*. Hinc πέτρα, ας, ἡ, *grande saxum*, *rupes*. πετραῖος, *saxatilis*. πετρόω, *in saxum verto*. Est &
Πέτρος, ου, ὁ, *PETRUS*, nomen Apostoli.
Πετροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *saxis adhærens*. Ex πέτρος, *saxum*, & φύω, *nascor*.
Πετρώδης, εος, ὁ, ἡ, *petrosus*, *lapidosus*: à πέτρος, *lapis*.
Πεσσὸς, *calculus*, vide in πεσσός.
Πετώμενος, ου, contractè à πεταόμενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo*, *as*.
Πέτω, *cado*, inusit. pro πίπτω, idem. q. à πέδον, *solum*. Est enim *ad solum moveor*.
Πεύθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.
Πευθοίατο, *audirent*, Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præs. à seq
Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio*, *intelligo*: f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.
Πεῦκαι, *abietes*, nom. pl. à πεύκη, ης, ἡ, *abies*.
Πευκάλιμος, ου, ὁ, ἡ, *amarus*, *prudens*, *cautus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*, vel *larix arbor*. Vel q. à πύκα: nam & πυκνὸς est συνετός.
Πευκείδας, acc. pl. à Πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile.
Πευκεδανὸς, οῦ, *amarus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*: cujus lachryma amara.
ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *picea*; *larix*. an à πικρὸς, *amarus*.
Πεύκινος, ου, *piceus*: à præced.
Πευσεῖσθε, *audietis*, Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, *audio*. f. πεύσομαι.
Πευσόμενος, part. ejusd. temporis.

Πέφα-

Πίφαμαι, interii, perf. paſſ. pro πέφημαι. à φάω, occîdo. Alii volunt eſſe præſ.paſſ. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. ſing. perf. πέφαται, & in 3. pl. πέφανται. inf. πέφαϑαι. paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πέφαμμαι, apparui; & in 3. pl. πέφανται, perf. paſſ. verbi φαίνω, appareo: f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, obſtructus, per Metatheſ. pro πεφραγμένος, perf. part. paſſ. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, ſepio: f. ξω. p. χα.

Πέφασμαι, apparui, perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide: hinc πεφασμένος, ejuſd. temporis part.

Πεφειδήσεαι, parces, Ion. pro πεφειδήσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φείδομαι, parco, remitto pœnam: f. φείσομαι, & φειδήσομαι. perf. paſſ. πεφείδημαι.

Πεφείσεται, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco: f. φείσομαι.

Πεφεισμένος, perf. part. paſſ. à φείδομαι, parco: f. φείσομαι.

Πεφυζέναι, perf. inf. m. à φεύγω, fugio: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Att. Metaplaſm. pro πεφεύγοιμι, præt. opt. m. verbi ejuſd.

Πέφηνα, viſus ſum, præt. m. verbi φαίνω, videor, oſtendo: f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, occîdo: f. φήσω. paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, apparebit, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φάω, idem quod φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Ion. Anadiplaſiaſm. pro φιδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φιδέω. f. ήσω. perf. paſſ. πεφίδημαι, σαι. Vel eſt fut. m. verbi πεφιδέω, factum ex p. m. πέφιδα, verbi φείδομαι, parco.

Πεφίδοιτο, parcat, Ion. Anadiplaſ. pro φίδοιτο, 3. ſing. a. 2. m. verbi φείδω, vel φείδομαι, parco: a. 2. ἔφιδον, & Ion. Anadiplaſ. πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, amatus, perf. part. paſſ. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, ώσθω, obtumeſce, perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω, os occludo; ad ſilentium adigo: f. ώσω. p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ȣ, vel φίμος, ȣ, ὁ, camus, fiſcella.

Πέφνε, interemit, vide ἔπεφνεν, imperf. Ion. à πέφνω, pro φένω· vel a. 2. quod in p.m. πέφονα.

Πεφοβήατο, territi erant, Ectaſi Poët. pro πεφοβέατο, quod Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi φοβέω, terrefacio: f. ήσω. p. πεφόβηκα. pluſq. p. paſſ. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, timeo: p.m. πέφοβα.

Πεφόρητο, ferebatur, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. verbi φορέω, fero: f. ήσω. p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero: f. οἴσω.

Πεφορτισμένος, ȣ, oneratus ſum, perf. part. paſſ. verbi φορτίζω, onero: f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φέρω, fero.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, loquor: f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti ſunt, Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. p. paſſ. ejuſdem verbi.

Πέφραδε, Ion. Anadiplaſiaſmo, pro ἔφραδε, 3. ſing. a. 2. act. Hinc πεφραδέτην, pro ἐφραδέτην, 3. dual. a. 2. act. πεφραδέμεν, Ion. vel Dor. pro πεφραδεῖν, per Anadipl. pro φραδεῖν, a. 2. inf. act. verbi φράζω, dico, memoro: f. σω. a. 2. ἔφραδον, & Ion. Anadiplaſ. πέφραδον.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. pro φραδεῖν. Vide in πέφραδε.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην. Vide in πέφραδε.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, perf. paſſ. verbi φράζω, loquor: f. σω. p. πέφρακα.

Πεφρηδὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, nomen mulieris: a πέφραδα, p. m. verbi φράζω, dico.

Πέφρικα, horrui, perf. act. Ion. vel perf. m. verbi φρίσσω, vel ττω. f. ξω. p. κα. Hinc πέφρικαν Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. pl. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων, οντος, præſ. part. à πεφρίκω, horreo. Quod præſens à perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυα, natus ſum, præt. m. verbi φύω, naſcor: a. 2. ἔφυον, vel ἔφυν· vel imperf. act. dicitur pro πέφυκα, Poët. Hinc πεφύασι, pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act.

Πεφυγμένος, qui fugit, perf. part. paſſ. pro πεφευγμένος, verbi φεύγω, fugio: f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præſ. è præt. m. πέφυγα factum more Syracuſano. Alioquin eſt præt. m. ſub. verbi φεύγω, fugio.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, perf. m. & πεφυζὼς itidem pro πεφυγὼς, πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, perf. part. m. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, ῶ. f. ήσω. Th. φεύγω, fugio.

Πέφυκα, ας, ε, extiti, naturâ comparatus ſum; & in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, ſum, naſcor: f. φύσω.

Πεφύκει, nata eſt, 3. ſing. pluſq. p. act. Ion. verbi φύω, naſcor.

Πέφυκεν, 3. ſing. perf. act. πεφυκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſd.

Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act. verbi φύω.

Πεφυλαγμένος, *observans*, perf. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *custodio, servo*: p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, ξθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφωρακὼς, ότος, *in furto deprehensus*, perf. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω. Them. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.

Πεφωρημένος, perf. part. pass. à φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω. p. πεφώρακα, & Ion. πεφώρηκα. Hinc perf. pass. ab eod. th.

Πεφωτισμένος, perf. part. pass. verbi φωτίζω, *illumino*: f. ίσω. p. πεφώτικα. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Πη, sine accentu encliticum est, pro πως, εἴ πη, *sicubi*, δή πη, *utique igitur*: at

Πῆ, extrà interrogat. *ullo modo, interdum*. πῆ; interrogat. pro πῶς; *qui? quonam modo*? ab ᾗ, *quatenus, quomodo*. Them. ὅς, *qui*.

Πηγάζω, fut. άσω, *scaturio*. Them. πηγὴ, *fons*.

Πηγαὶ, pl. num. à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*.

Πηγαῖος, ου, *fontanus*: ab eod. th.

Πήγανον, ου, τὸ, *ruta* herba, quia σπέρμα πηγνύει, suo calore & siccitate. Ideo castitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo, concrescere facio*.

Πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies*: quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, *villosus*; vel *habens vellus nigrum*, vel *album*: à πηγὸς, *compactus, albus, niger*. Them. πήγνυμι, *compingo*, & μαλλὸς, *vellus*. Them. μῆλον, *ovis*.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons, scatebra*: quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum*; *PEGMA*. Th. πηγνύω.

ΠΗΓΝΥ'Ω, -υμι, & πήσσω, seu πήττω, *compingo, cogo, concrescere facio, figo*: f. ξω. desinentia in γνύω, vel γνυμι formant sua tempora à finitis in γω. Hinc πῆξις, *coagmentatio*. πηκτὸς, *compactus*. πάγη, *laqueus*. παγὶς ίδος, ἡ, idem. παγιδεύω, *illaqueo*. ναυπηγὸς, *navium fabricator*. σκηνοπηγία, *tabernaculorum compactio* festum apud Hebræos.

Πηγὸς, οῦ, *bene compactus, pinguis*; *albus*: ab eod. th.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies*: ex p.m. πέπηγε, *compactum est*. Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ου, ὁ, *PEDÆUS*, nomen proprium.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus*. Th. πηδὸν, οῦ, τὸ, *remus*; vel πῆδος, ου, ὁ, *ligni species*.

Πήδασος, ου, *locus uliginosus*, unde aqua πηδᾷ· item *PEDASUS*, nomen propr. regionis: est & equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio, salto*: f. ήσω. p. πεπήδηκα. Hinc

Πήδημα, ατος, τὸ, *saltus*. Th. πηδάω.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω, *salto*.

ΠΗ'ΔΟΣ, ου, ὁ, *ligni species*. τὸ πηδὸν, οῦ, *remus*, præsertim ex eo ligno. Hinc πηδάλιον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis*.

Πηδύω, f. ύσω, *aquis scateo, aquas salire facio*. πηδυλὶς πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει. Hes.

Πήθω, inusitat. *patior*. Th. πάσχω.

Πηκτὶς, exponitur *gelu fictitium*: à πήγω, *compingo*: 2. *culter ad scindendas carnes*; qu. à πέκω, *vello, carpo*: 3. *instrumentum musicum, magadis*, quia è lignis πηκτόν.

Πηκτίδες, αἱ, *fides, -ium*: vel musicum instrumentum.

Πηκτὸς, οῦ, *compactus, concretus, congelatus*. Th. πηγνύω, *compingo*: f. ξω.

Πηλακίζω, f. ίσω, *probro afficio*: & hinc

Πηλακισμὸς, οῦ, ὁ, *contumeliosa injuria*. Th. πηλὸς, οῦ, ὁ, *lutum*.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis: quia ἐν πηλῷ μύει. Them. πηλὸς, *lutum*.

Πήλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. &

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro*: f. αλῶ. a. 1. inf. πῆλαι. & πῆλε, pro ἔπηλε, a. 2. ind. act. Ion. à πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing. Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelida*, nomen propr. Est & ranæ nomen à luto sic dictæ.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ηϊ, pro ει, & εω, pro ου, à

Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλείδης, & per Crasin Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, & Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus*. Hinc Πηληΐδης.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea, cassis*: qu. à πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quod *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um*? Th. ἡλίκος, *quantus*, citrà interrogationem. Idem fit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, *qualis*. ὅτε πότε, *quando*. οὗ ποῦ, *ubi*. ὅθεν πόθεν, *unde*. ὡς πῶς, *quomodo*, &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præcedentibus.

Πήλιον, ου, τὸ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen Ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, & βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lutum, cænum*; item *mortarium*: qu. à πηλὸς, *niger*. Est & πηλὸς,

λος, *vinum*, Ion. propriè *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλέστιος, ου, ὁ, nomen Ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ῀ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum*, *exitium*, *clades*. Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, *illæsus*: &

Πημαίνω, *noceo*, *lædo*, *pecco*: fut. ανῶ. a. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα. a. 1. pass. ἐπημάνθην. a. 1. inf. pass. πημανθῆναι. Them. πῆμα.

Πημανθῆναι, *oblæsum esse*, a. 1. inf. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πῆμος, Dor. pro πηνίκα; *quando*? ab ἦμος, *quando*.

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, οῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆνος.

Πηνίκη, vel πηνίκη, *fucus*: à φενάκη.

Πηνίκα, *quando*? ab ἡνίκα, idem.

Πηνίον, ου, τὸ, *stamen*, seu *filum quod è colu deducitur*: item insectum ex erucarum genere. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ῀ΝΟΣ, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, *tela*, *textum*: qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω. fut. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. inf. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio*, *congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo*.

Πηὸς, οῦ, Ion. pro παὸς, οῦ, *affinis*, *cognatus*: in plur. πηοί. Them. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΗ´ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA*, *saccus*: à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dimin. præced.

Πηρὶν, ῖνος, *testiculus*: quia ὄρχεων est ceu πήρα.

ΠΗΡΟ`Σ, οῦ, *mutilus*, *mancus*; *mutus*, *cæcus*: hinc

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*: à perf. pass. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *passurus*: an à πήθω. f. πήσω, *patior*: a. 2. ἔπαθον. pro quo magis usitat. πάσχω.

Πήσσω, idem quod πηγνύω, *cogo*, *coagulo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum*: à πήσσω, *cogo*, *coagulo*.

Πήχεε, *lacertos*, nom dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Πῆχθεν, Bœot. Sync. & Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι. fut. πήξω. p. πέπηχα. perf. pass. πέπηγμαι. a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, & πήχυος, ου, *cubitalis qui unius cubiti est*: à

ΠΗ῀ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus*, *ulna*; *norma* fabrilis: accus. πῆχυν. genit. plur. πηχέων, ῶν.

Πιάζω, qu. Dor. pro πιέζω, *capio*, *prehendo*, f. άσω. p. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, & in 2. pl. ἐπιάσατε. a. 1. sub. πιάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος. a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*: f. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*.

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo*, pro πιότης, ητος, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. &

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. &

Πιάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator*. Gl. Cyr.

Πιδακόεις, εντος, *aquis scatens*: à seq.

ΠΙ´ΔΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, *fons*, *scatebra*: qu. à πίω, *bibo*; vel πηδάω, *salio*.

Πιδηέσσης, *scatebris abundantis*, gen. sing. à πιδήεσσα, ης, f. g. adjectiv. πιδήεις, ήεντος, per Sync. pro πιδακόεις, εντος, *irriguus*. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons*.

Πῖε, *bibe*, a. 2. imperat. ut & πῖθι, à πίνω, *bibo*: f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejusd.

Πιέζευν, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕ´ΖΩ, *premo*, *stringo*; item *crucio*: fut. έσω. p. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ου, ὁ, & ἡ, πίειρα, *pinguis*, *opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, & Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA* regio Macedoniæ, quæ credita fuit Musarum sedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco: &

Πιερὶς, ίδος, ἡ, & in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ: à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. 17. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, *absorbeat*, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Πίηθι,

Πίησθα, Æol. Paragoge, pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum*, & *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογέω, fut. ήσω, *duco ad persuadendum* : &

Πιθανολογία, ας, ἡ, *probabilitas sermonis* : ex πιθανὸς, *persuasorius*, pro πειθανὸς, (quod à πείθω, *persuadeo*,) & λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, *probabilis*, *persuasorius* : in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανώτατος. & inde.

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas*, *persuasio*. Them. πείθω, *persuadeo* : fut. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, *persuadeamini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθω, verbi πείθω. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθέω, fut. ήσω, *confido*, *obsequor*. Them. πείθω.

Πίθηαι, *persuasus sis*, Ion. Paragog. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ,

Πιθηκοφαγέω, *simiis vescor*: ex πίθηξ, *simia*, & φάγω, *edo*.

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, *simia*; item *pumilio*.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo* : f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruit*, 3. sing. a. 2. sub. m. πιθώμαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.

Πῖθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, unde πίεθι, & per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant*. Ion. pro πίθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo* : a. 2. ἔπιθον,

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ. *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην. verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo* : f. πείσω. a. 2. ἔπιθον.

ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium* : qu. ubi τὸ πιεῖν θέσις. Hinc πιθεών, *torcular*, *cella vinaria*.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia*.

Πιθών, part. a. 2. à πείθω. a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum* : an πῖον κεράτων,

Πικραίνω, *amaritudinem affero* : f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. a. 1. inf. πικράναι. præs. pass. πικραίνομαι, *exacerbor*, *sum amarulentus* : a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης. η. Th. πικρὸς, *amarus*.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. à πικρὸς, ὰ, ὸν, *amarus*, *a*, *um*.

Πικρία, ας, ἡ, *amarulentia*, *amaritudo*, Th. πικρὸς.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, idem : à πικραίνω. Them. πικρὸς,

ΠΙΚΡΟΣ, ὰ, ὸν, *amarus*, *a*, *um* : hinc γλυκύπικρος, *dulcedinem amarori permixtam habens*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo* : à præced.

Πικρόω, ῶ. *amarum reddo*, *exacerbo*. Th. πικρὸς.

Πικρῶς, adv. *amarè* : à πικρός.

Πιλάτος, ου, ὁ, nomen præsidis Romani, Lat. *telo armatus*.

Πιλέω, ῶ, & πιλόω, ῶ, *cogo*, *coarcto*, *constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. to pile.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta* : à præced.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. præs. ind. act. verbi πιλνάω, idem quod πελάω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propé*.

Πίλναμαι, pass. à πίλνημι, *appropinquo*, idem quod πιλνάω. Vide πιλνᾷ,

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο. 3. sing. imperf. pass. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, ῶ, idem quod πελάω, seu πελάζω, *appropinquo*. Them. πέλας, adv. *propé*.

ΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *PILEUS*, seu *pileum*; item *PILA* strues : Angl. a Pile. hinc

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, & πιλέω, *cogo*, *coarcto* : à præced.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ. *pinguedo* : & hinc

Πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *pinguis*, *obesus* : qu. à πῖος, *pinguedo* & μέλος, *membrum*.

Πιμπλάνεται, *impletur*. 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάνομαι. perf. πέπλησμαι. a. 1. pass. ἐπλήσθην. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλαντ' *plena erant*, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem quod πλήθω, *impleo*. Them. πλέος, *plenus*.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. à πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, fut. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Them. πλέος, *plenus*.

Πίμπλη. *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat. à

Πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πίμπρημι, seu πρήθω, *incendo* : f. πιμπρήσω, & πρήσω. p. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα, præs. pass. πίμπραμαι, *incendor*, *intumesco* : præs. inf. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήτω, *incendar*, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.

Πῖν, pro πῖνε, *bibe*, præs. imperat. à πίνω, *bibo*,

Πινακίδιον, ου, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινάκιον,

Πινάκιον, ου, τὸ *tabella* : &

Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem : à ſeq.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ *tabula, aſſer* ; *libellus, index*. Eſt & πίναξ, *diſcus quadra*.

Πινδόθεν, adverb. ἐκ Πίνδου. *Pindus* autem *mons erat agri Pirrhebæi* : vel ut alii etiam *urbs*.

Πίνεθ' pro πίνεται, ob ſequent. aſpirat. 3 ſing. præſ. paſſ. verbi πίνω, *bibo* : præſ. imperat. πίνε, *bibe*.

Πινέμεν, Ion. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præſ. inf. verbi πίνω, *bibo* : f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πινέτο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. ſingl. imperf. paſſ. verbi ejuſd.

ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur & πίνα. Hinc πίνινον, *marinum*, propriè ad πίναν pertinens.

Πίνον, ου, τὸ, *vinum hordeaceum* : à πίνω. Th. πίνος.

Πίνοντ', pro πίνοντα, *bibentem*, accuſ. ſing. part. præſ. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *ſordes*, Sed πίνος, ου, ἡ, *pinus* : qu. à πίων, *pinguis* quia abundat reſina.

Πίνουσ', pro πίνουσι, *bibunt* 3. pl. præſ. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.

Πινύσκω, ſeu πινύσσω, *moneo, ſapere facio* : à πίνυμαι, *ſapio* ; quod à πνέω, *ſpiro*.

Πινυτὴ, aliquando ſubſtantivè ſumitur pro πινυτότης, *ſapientia, prudentia* ; quod à πινυτὸς, *prudens, conſultus* : hoc à πινύω, vel πινύσσω, *moneo, & ad ſanam mentem reduco* : quod à πίνυμαι, *ſapio*. Th. πνέω, *ſpiro*.

Πινυτὸς, vide in πινυτή.

Πινυτῶς, adv. *prudenter* : à præced.

ΠΙ'ΝΩ *bibo* : imperf. ἔπινον, f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε & πῖθι a. 2. ſub. πίω, ῃς ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν. f. 1. m. πίομαι, ἐσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται. Hinc πόσις, εως, ἡ, *potio*. πότης, ου, ὁ, *potor, potator*. ποτίζω, *potum præbeo*. συμπόσιον, ου, τὸ, *compotatio*.

Πίνωσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi πίνω.

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint eſſe præſens à πίω, f. πίσω. pro πίνω, *bibo*.

Πίονος, gen. ſing. à πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis* : acc. πίονα, *pinguem* : hinc compar. πιότερος. ſuperl. πιότατος.

Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ *pinguis*.

Πιότερος, & πιότατος, compar. & ſuperl. à πίων, *pinguis*.

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.

Πιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω *bibo* : f. πώσω. a. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιὼν οῦσα, όν.

Πιπίσκω, *potum præbeo* ; à πίω, pro πίνω, *bibo*.

Πίμπλημι, & πιμπλάνημι, *impleo*, idem quod πλήθω. Them. πλέος, *plenus*.

Πίπος, ου, ὁ, *PIPUS avis marina* : qu. à πίω, quod frequentius *bibat*.

Πίπρος, ου, ὁ, *PIPIO, pullus avis* : à ſono πιπίζειν, *pipire*.

Πιπράσκω, *vendo, venundo*, imperf. ἐπιπράσκον, ες, ε. f. περάσω, (qu. à περάω, pro περάω.) p. πέπρακα. perf. paſſ. πέπραμαι. perf. part. πεπραμένος, *venditus* : a. 1. paſſ. ἐπράθην. a. 1. inf. paſſ. πραθῆναι. a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν, f. 1. paſſ. πραθήσομαι, *vendar*. Th. περάω, *vendo*.

Πίφρημι, f. φρήσω, vide πιμφρημι.

Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω.

Πίπτουσαι, *incidentes*, plur. num. f. g. part. præſ. ſeq. verbi.

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado, procido* : f. πέσω, & Dor. πεσῶ. f. m. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. act. πέπτωκα. a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in pl. πέσετε. a. 2. ſub. πέσω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, όν. Hinc πτῶμα, ατος, τὸ, *caſus, lapſus*. πτῶσις, εως, ἡ, idem. προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *præceps, petulans*. προπέτεια, ας, ἡ, *præcipitantia, petulantia*.

Πίπτωσι, 3. pl. præſ. ſub. à πίπτω.

Πισσάγας, α, ὁ, nomen Perſicum, quod *leproſum* ſignificat.

Πίσαι, *potum præbere*, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω, f. πίσω, qu. à πίω, pro πίνω, *bibo*.

Πισιδία, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, *PISUM* : à πτίσσω, *tundo*.

Πῖσος, & πεῖσος, εος, τὸ *locus humectus, hortus, pratum* : qu. à πίσαι, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ, ſeu πίττα, ης, ἡ, *PIX* : Angl. Pitch : qu. à πῖος, quia *pinguis* : aut à πίτυς, *pinus*. Hinc πιττάκιον, ου, τὸ, *tabula* : &

Πισσόω, ſeu πιττόω, ῶ, *pice oblino* : à præcedente.

Πιστὰ, *pignora, beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, όν, *fidus, a, um* : quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ *PISTACIA, nuculæ pineis nucibus ſimiles*.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. paſſ. à ſeq.

Πιστεύω, *credo*, fut. εύσω. p. πεπίστευκα. pluſq. p. πεπιστεύκειν, Att. pro ἐπεπιστεύκειν. part. præt. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. a. 1. imperat. πίστευσον, σάτω, & in pl. πιστεύσατε. a. 1. ſub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præſ. paſſ. πιστεύομαι, *credor*, perf. paſſ. πεπίστευμαι, *concreditur mihi* : a. 1. paſſ. ἐπιστεύθην, ης, η : à πίστις, εως ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιςικὸς, ἡ, ὸν, *fidelis*, *salubris* : à πίςις, *fides*. Est & πιςικὸς, ἡ ὸν, *potabilis*; *liquidus*, *a*, *um* : à πίω, vel πίνω, *bibo*. vel dicitur πιςικὸς, pro ὀπιςικὸς, per Aphær. τῦ ο, ab Ὦπις, ιςος, ἡ, nomen urbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίςις, εως, ἡ, *fides*; *fidelitas*, *persuasio*, *probatio* : qu. πεῖςις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, *persuasum esse*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιςὸν, adverbialiter pro πιςῶς, 3. epist. Joh. v. 5. & τὸ πιςὸν, idem ac πίςις. à

Πιςὸς, ἡ, ὸν, *fidelis*; *fide dignus*. Est & πιςὸς, *Christianus*, *credens in Christum*. οἱ πιςοὶ, *credentes* : à πείθω. at.

Πιςὸς, ἡ, ὸν, *potabilis*, *liquidus* : à πίω, *poto*. Th. πίνω *bibo*.

Πιςότερος, compar. & πιςότατος, superl. à πιςὸς, *fidelis*; quod vide.

Πιςῦται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi πιςόω quod vide.

Πιςόω, *fidem facio*, & *exigo*, *confirmo*, *stabilio* : f. ώσω. p. πεπίςωκα. perf. pass. πεπίςωμαι. a. 1. pass. ἐπιςώθην· à πίςις. *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιςωθεὶς ένος, *cui fides habita est*, a. 1. part. pass. πιςώθητον, dual. num. a. 1. imperat. pass. πιςώθητι, verbi πιςόω, *fidem facio*, quod vide.

Πιςῶς, adv. *fideliter* : à πιςὸς, quod à πίςις. Th. πείθω, *persuadeo*.

ΠΙ'ΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, *sutor*, *cerdo*. Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, quia *picem humidam* tractat.

Πίσυνος, *fretus*, *fidens*. Them. πείθω, *persuadeo* : f. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες, & πέσυρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor*.

Πίσω, *potabo*, fut. 1. Poët. à πίω. Vide πίσαι.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *turma*, *cohors*; *tribus quædam*, ab urbe Æolidis Πιτάνη· inde Πιτανήτης λόχος, *Cohors Pitanete*.

Πίτνα, *cadebat*, imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι τροπῇ τῦ η, εἰς α, ut ἔβα, pro ἔβη· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, *cado*.

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. Vide πίτνα.

Πίτνω, *cadere facio*, *jacio* : Att. πιτνέω· hinc πιτνεῖν. Th. πίπτω.

Πιττάκιον, ου, τὸ, *tabula*, *pugillares*; PITTACIUM : à πίττα, vel πίσσα, *pix*.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ PITTACUS MITYLENEUS, unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, *strepitus aquæ remo percussæ*.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, *furfur* : qu. à πίτω. Est enim id quod πίπτει, id est, excidit à frumento, cum molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *picea*, PINUS : q. à πῖος, quia pingui abundat. Hinc πιτυόεις, εντος, ὁ, *pinis abundans*· πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. πιτύϊνος, ου, ὁ, *pineus*.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*, 2. sing. præs. sub. à

Πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito*, *dico*. Th. φάω, vel φημὶ, *dico*.

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, quod per reduplicat. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico*, *loquor*. Them. φάω, *dico*. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero* : à φάω, idem.

Πίω, inusitat. pro πίνω, BIBO Est & a. 2. sub. act. verbi πίνω. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*, *obesus* : qu. à πῖος, τὸ, *pinguedo*. πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, PLAGA; quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula cerea*, *quasillus* : à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγγὼν, exponant *vagus*, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγῶ. a. 2. ἔπλαγον, & Pleonasmo, τῦ γ' ἤπλαγγον, unde a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verum contrà morem participiorum flectitur per όνος· ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria*.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, *plagiarius*, *fragana*. Gl. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia* : ex πλάγιος, *obliquus*, & αὐλὸς, ῦ, ὁ, *tibia*.

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *obliquus*, *transversus* : qu. à πλάζομαι, *erro*.

Πλαγχθέντες, *errantes*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratia interposito γ' ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi*, verbi πλάζω, *errare facio* : fut. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλάδαρος, ου, *præhumidus*, *uvidus*; *flaccidus* : &

Πλαδάω, ῶ, & όω, ῶ, *humore nimio abundo* : à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ου, τὸ, & πλάδος, ου, ὁ, *humor superfluus*.

Πλάζομαι, *vagabundus jactor*, *erro* : hinc part. præs. πλαζόμενος. Th. πλάζω; *errare facio*.

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio*; *amoveo*; *disturbo* : f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα, p. χα. a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η, Ponitur & πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo*, *accedo*. Th. πέλας, *propè*.

Πλάθανον, seu πλαθανὸν, ῦ τῦ, *orbis super quo panes formant* : ut puto, à πλάσσω, *formo*.

Πλάθω

Πλάθω, f. άσω, *appropinquò, admoveo*: à πέλας. Th. πέλας, *propè*.

Πλαίσιον, ου, τὸ, *lateris forma*, vel *forma in qua lateres formantur*. qu. à πλάσσω, *formo*.

Πλάκα, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata*, &c. quod vide.

Πλακεὶς, *involutus*, a. 2. part. pass. à πλέκω, *plecto, necto*. f. ξω. a. 2. pass. ἐπλάκην. a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, *error*, à πλάζω, *erro*. ἀμπλακία, *error, peccatum*: ab ἀνὰ, & πλακία.

Πλακόεις, εσσα, εν, *latus & tenuis*, ut πλάξ. ἄρτος πλακοῦς, *placenta*. Them. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.

Πλακοῦς, οῦντος, *PLACENTA*, contract. à πλακόεις, εντος, ὁ, *panis latus & tenuis crustæ speciem referens*. Them. πλατὺς, έος, ὁ, *latus, amplus, spatiosus*.

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλακῶ, *plicatus sim*, a. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto*, quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *nisi, præterquam quod*. Et, *præter, seorsum*.

Πλανάω, *facio errare, fallo, seduco*. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præs. pass. πλανάομαι, *seducor, erro*. perf. pass. πεπλάνημαι. perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *seductus, a, um*. a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, *seductus fui*. à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error*. q. à πλάζω.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro, vagabundus*: à præcedente.

Πλανήσας, αντος, *decipiens*. a. 1. part. act. à πλανάω, quod vide.

Πλανήτης, ου, ὁ, *erro, onis. erraticus*. & subaudit. ἀστὴρ, *stella erratica, PLANETA*. Angl. a Planet. Th. πλάνη.

Πλανητικὸς, οῦ, *erraticus, vagabundus*: à præced.

Πλάνος, ου, ὁ, *seductor, impostor*; item *error*. Sed

Πλάνος, η, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS*. Th. πλάνη, *error*.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata, æquor, planities, crusta*. Them. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.

Πλᾶξεν, Dor. & Ion. pro ἔπληξεν, *percussit*, 3. sing. a. 1. verbi πλήττω, vel πλήσσω, *percutio*. f. ξω.

Πλάξιππος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro πλήξιππος, *equorum agitator*, παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι, dat. sing. à

Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo*. f. σω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum*. Them. πλάσσω.

Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus, fictitius*; item *fictor, fabulator*. à præced.

Πλάσε, *finxit*, Ion. & Poët. pro ἔπλασε 3. sing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, & Att. -ττω, *fingo, comminiscor, simulo*. f. πλάσω. p. πέπλακα. perf. pass. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum*. πλάστης, ου, ὁ, *fictor*. πλαστὸς, οῦ, *fictus*.

Πλάστιγξ, γγος, ἡ, *lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur, tum tabula, in qua cottabis ludebatur*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*. Est &

Πλάστιγξ, Dor. pro πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula, flagellum*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλαστικὴ, sub. τέχνη, *fingendi seu fictorum ars, PLASTICE*: à

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus*; item *fingendi arte valens*. Th. πλάσσω, *fingo*.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus, a, um*. ab eod.

Πλαταγέω, f. ήσω, *crepito, crepitaculo sonitum edo*: à

Σλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, *strepitus, sonus*: à πλαταγέω, quod vide.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ*. hinc

Πλαταιεὺς, έως, ὁ, *Plataensis*. dat. pl. Πλαταιεῦσι.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod seq.

Πλάτανος, ου, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia *lata diffusa* ramis. Them. πλατὺς, *latus*.

Πλατέ' pro πλατέα, acc. sing. m. & nom. vel acc. pl. n. g. πλατέων, gen. pl. à πλατὺς, εῖα, ὺ, *latus, a, um*.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, *PLATEA*. ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema & latior pars remi. vel ipse *remus*. Them. πλατὺς.

Πλατίον, Dor. pro πλησίον, *prope*, quod vide.

Πλάτος, εος, τὸ, *latitudo*. Th. πλατὺς.

Πλάττω, *fingo*. Att. pro πλάσσω, quod vide.

Πλατυάσδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, *ore diducto pronunciantes*, nom. plur. part. præs. f. g. à πλατυάζω. Alii πλατειάσδοισαι legunt, à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, *ore in latum diducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλάτυγξ, sive potius πλάτιγξ, γγος, ἡ, *summa & lata pars remi, qua percutitur aqua*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ, *qui latis cornibus est*: nomen proprium *animalis quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Camois*. ex πλατὺς, & κέρας, τὸ, *cornu*.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. à

Πλατύνω, *dilato*. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. pass. πεπλάτυμμαι.

τυμμαι. a. 1. paſſ. ἐπλατυώθην. a. 1. imperat. paſſ. πλατυώθητι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus.*

Πλατυώμοτος, ου, ὁ, ἡ, *latum dorſum habens*: ex πλατὺς, *latus*, & νῶτος, ου, ὁ, *tergum.*

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, *LATUS, amplus*, in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, in n. g. πλατύ. Hinc πλάτος, εος, τὸ, *latitudo.* πλατύνω, *dilato.* πλάτανος, ου, ἡ, *platanus.* πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula.* Hinc etiam Angl. Plate, plat, platter.

Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO*, magiſter Ariſtotelis.

Πλάω, per Syncop. pro πελάω, *appropinquo.* Th. πέλας, adv. *propè.*

Πλέας, Poët. Syncop. pro πλέονας, acc. pl. & ſic πλέες, pro πλέονες, nom. pl. compar. grad. à πολὺς, *multus.* compar. πλέων, & πλείων. ſuperl. πλεῖςος.

Πλέγμα, ατος, τὸ, & in pl. τὰ πλέγματα, *cincinni, crines intorti.* Them. πλέκω, *necto.*

Πλίθρα, τὰ, *humida & herboſa loca*, an quia πλαδαρά;

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *jugerum.* apud Poët. πέλεθρον. fortè à πολεῖν, *vertere, arare.* indè πλεθριαῖος, ου, *plethrum ſeu jugerum æquans.* πλέθρισμα, ατος, τὸ, *curſus jugeri.*

Πλεῖ, *naviga*, pro πλέε, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. præſ. ind. à πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sydus, pluribus ſtellis conſtans. qu. à πλέω, *navigo*, quia utilis *navigantibus*, vel à πλείονες, quod *plures* ſtellas habet. Them. πολὺς, *multus.* in comp. πλείων.

Πλείειν, Ion. ſeu Poët. Epentheſi pro πλέειν, præſ. inf. verbi πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonaſm. ſyllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præſ. imperat. act. ejuſd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena*: à maſc. πλέος, *plenus*, Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præſ. inf. à πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus*, comparat. n. g. gen. ſing. πλείονος, gen. pl. πλειόνων. nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω. *plura.* Th. πολὺς, *multus*, comp. πλείων, & πλέων, ſuperl. πλεῖςος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, ου, *plenus.*

Πλεῖςα, adv. vid. πλεῖςον.

Πλείςη. *plurima.* nom. ſing. f. g. & πλείςαις, dat. pl. f. g. à πλεῖςος, quod vide.

Πλειςηριάζω, *plurimi licitor*: à πλεῖςος, ſuperl. à πολὺς, *multus.*

Πλειςηριασμὸς, ου, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quam cæteri*: à præced.

Πλειςόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt.* πρὸς ἣν πλεῖςοι βροτοὶ σωέρχονται.

Πλεῖςον & πλεῖςα, adv. *plurimum, maximè, longiſſimè.* τὸ πλεῖςον, *maxima ex parte. ad ſummum, ut plurimum*: à

Πλεῖςος, η, ον, *plurimus, a, um.* ſuperl. à πολὺς, *multus.* comp. πλείων, & πλέων.

Πλείω, contractè pro πλείονα, οα, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, *major, amplior.* n. g. πλεῖον, *plus*, compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um.* ſuperl. πλεῖςος. at

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*, ſic dictus qu. à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *complerantur* tempora, vel ἀπὸ τῶν πλειάδων, quia *Pleiades* ſuà revolutione annum complent. Th. πολύς.

Πλεκόω, *implicor, coëo.* à πλέκω.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion. à

Πλεκτὸς, ου *PLEXUS*: à

ΠΛΕ'ΚΩ, *PLICO, PLECTO, necto, texo.* f. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλακον. perf. paſſ. πέπλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐπλέχθην. p. m. πέπλοχα. Hinc πλοκὴ, *nexus.* πλόκος, *cirrus, coma plexilis.* πλόκαμος, idem. συμπλοκὴ, *complicatio, connexio.*

Πλέννα, ſeu βλέννα, *mucus.*

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πλέον, ονος, τὸ, Poëticè pro πλεῖον, *PLUS*: &

Πλέονα, pro πλείονα vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans*: præſ. part. n. g. &

Πλεονάζουσι, 3. pl. ind. præſ. à

Πλεονάζω, *plus habeo, abundo*; item *facio abundare.* f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, *multus*, in compar. πλείων, & πλέων, ὁ, ἡ, & τὸ πλεῖον, & πλέον.

Πλεονάκις, adv. *ſæpius*: à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ου, ὁ, *abundantia*: à πλεονάζω.

Πλεονεκτέω, ῶ, *quæſtui habeo.* f. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. a. 1. paſſ. ἐπλεονεκτήθην. a. 1. ſub. paſſ. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ. & in pl. πλεονεκτηθῶμεν, *ſuperemur*: ex πλέον, pro πλεῖον, *plus*, quod vide, & ἔχω, *habeo.*

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes ſuperiores. prærogativa*: à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus*, q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, *qui vult plus habere.*

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia*: ex πλέον, *plus*, quod vide. & ἔχω, f. ἕξω, *habeo.*

Πλέονες, *plures*, nom. pl. &

Πλεόνεσσι, pro πλεόνεσι, *pluribus*, dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major*, compar. m. g. à πολὺς, *multus*, ſuperlat.

lat. πλεῖστος, *plurimus*.

ΠΛΕ'ΟΣ, ου, *PLENUS*, Poët. πλεῖος, & Att. πλέως. q. à πολὺς, *multus*. Hinc πλήρης, εος, ὁ, ἡ, *plenus*. πληρόω, *impleo*. πλήρωμα, ατος, τὸ, *complementum*. πλήρωσις, εως, ἡ, *repletio*. πλήθω, f. σω. *impleo*. πλησμονὴ, *satietas*, *saturitas*. πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo*. πίμπλημι, f. πλήσω, *impleo*.

Πλεύσαντας, *navigantes*, acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.

Πλεῖτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. verbi πέλομαι, *sum*.

Πλεῦν, pro πλέον, *plus*: &

Πλεῦνα, pro πλέονα, acc. sing. m. g. &

Πλεῦνας, pro πλέονας, acc. pl. m. &

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures*. &

Πλεύνων, pro πλεόνων· &

Πλεύνως, pro πλεόνως, *plus*. Ion. hæc omnia à πλέων, pro πλείων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ`, ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas*, *latus*, *costa*. πλευρὸν, ου, τὸ, idem.

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris*, *PLEURITIS*. Angl. 𝔓𝔩𝔢𝔲𝔯𝔦𝔰𝔦𝔢. à præced.

Πλεύσεαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo*, f. 1. act. à

ΠΛΕ'Ω, *navigo*. f. πλεύσω. p. πέπλευκα. q. à πελάω, *propinquo*. Hinc πλόος, ου, ὁ, *navigatio*. πλοῖον, ου, τὸ, *navigium*.

Πλέω, *plura*, per Sync. & Crasin pro πλέονα, οα, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus*. comp. πλείων, & Poët. πλέων. in n. g. πλέον, ονος, τό.

Πλέῳ, *pleno*, dat. sing. à πλέος, ου, *plenus*. Est &

Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων, quod vide.

Πλέως, Att. pro πλέος, ου, *plenus*.

Πληγεὶς, έντος, *percussus*, & in f. g. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, & Dor. πλαγὰ, *PLAGA*, *ictus*, *vulnus*. à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percussum esse*, a. 2. inf. pass. verbi πλήσσω. vide πληγείς.

Πληγῶν, gen. pl. à πληγὴ, quod vide.

Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τὸ, quod vide.

Πλῆθεν, *impleti erant*. Bœot. Syncop. pro ἐπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η. à verbo πίμπλημι, *impleo*. f. πλήσω. ab inusit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, quod vide.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, *cum frequens esset turba in foro*. Quod aliàs dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo*, *vulgus*. *PLEBES*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήθουσι, 3. pl. ind. præs. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πληθυῶ, *multitudinem*. accus. sing. à πληθὺς, quod vide.

Πληθυνθείην, ης, η. a. 1. opt. pass. &

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, *multiplico*, *cresco*. f. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. præs. pass. πληθύνομαι, *cresco*. perf. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται. a. 1. ἐπληθύνθην. Th. πλέος, *plenus*.

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*, acc. πληθυῶ. idem quod πλῆθος, εος, τό. Th. πλέος, *plenus*.

Πληθύω, *plenus sum*, *abundo*, *frequens sum*. præs. pass. πληθύομαι, idem. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήθω, *impleo*, *inundo*. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπληκα. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*. a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. πλησθεὶς, έντος. Th. πλέος, *plenus*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, & Ion. πλημμύρη, *omnium humorum æquabilis redundantia*. Et pro *maximâ hominum frequentia*: à præced.

Πλήθωσι, 3. pl. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες, *vergiliæ*, *sidus in dorso tauri*, à πλειὰς, άδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor*, item *pugnax*: à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληκτίζομαι, *pugno*, *usque ad plagas digladior*: à πλήσσω, *percutio*.

Πληκτικώτερα, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πληκτικώτερος, ου, *vehementior*. comp. gr. à πληκτικὸς, *qui percutiendi* vel *pungendi vim habet*, *mordax*. Them. πλήσσω, *percutio*.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRUM*, *scutica*, *flagellum*; item *calcar galli gallinacei*. ab eod. them.

Πλήμμη, ης, ἡ, vel πλήμμυη, *æstus maris*: à πλήθω, *impleo*. Them. πλέος, *plenus*.

Πλῆμι, *appropinquo*: à πλάω, per Syncop. pro πελάω, idem. Them. πέλας, *propè*.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas*, *improbitas*, *peccatum*, *erratum*: à πλημμελής. quod vide.

Πλημμελέω, -ῶ, *incompositè me gero sive improbè: delinquo*: &

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *peccatum*, *delictum*: item *quod pro peccato penditur*: à

Πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *inconcinnus*, *immoderatus*, *vitiosus*: à πλὴν & μέλος, qu. *sine modulatione*, aut à πλέον μέλος, *cum membrum abundat*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æstuantis accessus*, *inundatio*: à πλήμη, vel πλήμμη, *æstus maris*, quod vide. & μύρω, *fluo*. cui opponitur

tur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æstuantis recessus*, pro ἄμπωσις, ex ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

Πλήμνη, ης, ἡ, *modiolus rotæ*. πλῆμναι sunt *fistulæ, quæ axi inseruntur, & circa eum volvuntur*. qu. ἰὰ πολεῦμαι, *versor*. vel ἀπὸ τοῦ πληρῶσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. Them. πλέος, *plenus*.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur*: à πλήμνη, quod vide, & δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*, à πλήθω, *impleo*, & χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque, tantum maximé*.

Πλῆντο, *implebantur*, 3. plur. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. f. σω. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*. f. ξω.

Πλήξας, αντος, & in nom. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *quæ multiloquio aërem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω, f. ξω, *percutio*.

Πλήξιππος, ου, ὁ, ἡ, *æquorum domitor*, & *stimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, & ἵππος, *equus*.

Πλῆρες, n. g. à πλήρης, quod vide.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, εος, ὁ, ἡ, & τὸ πλῆρες, *plenus, a, um*. cum gen. Th. πλέος, *plenus*.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. & opt. act. verbi πληρόω, *impleo*. Th. πλέος.

Πληροφορέω, -ῶ, *plenam fidem facio. plenum affero*. f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον. præs. pass. πληροφορέομαι, οῦμαι, *certus sum, persuasissimum habeo*. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, *quæ nobis plenè notificatur, ad plenum persuadetur*. perf. pass. πεπληροφόρημαι. perf part. πεπληροφορημένος, ου, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η. a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς, *plenè certioratus*: ex πλήρης, *plenus*, quod vide. & φορέω, seu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena assensio, certioratio, plena persuasio, certa fides*: à præced.

Πληρόω, -ῶ, *impleo*; item *absolvo, finio*. f. ώσω. *supplebo*. p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα, a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. πεπλήρωμαι. a. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus, consummatus*. à πλήρης, idem quod Them. πλέος, *plenus*.

Πληρωθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *supplementum, plenitudo, impletio*: à πληρόω, *impleo*, quod vide.

Πληρώσας, αντος, a. 1. part. act. à πληρόω, quod vide.

Πλησάμενος, ου, *cum implevisset*, a. 1. part. m. &

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo*. f. σω. a. 1. ἔπλησα. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ejusdem verbi & th.

Πλησίαζε, *appropinqua*, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *conversor, appropinquo, sector*. f. άσω. acc pl. part. præs. πλησιάζοντας· à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, ου, *propinquior, propior*. compar. à πλήσιος, quod vide.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, *proprius*, à præced.

Πλησιέστερος, ου, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. *propè*. sed ὁ πλησίον, *propinquus*: &

Πλήσιος, ία, ον, *propinquus, a, um*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ, ἡ, *alicujus agro vicinus*: ex πλήσιος, & χῶρος, *ager, locus*.

Πλησίστιος, ου, ὁ, ἡ, *velum implens*; item passivè, *qui prospero cursu navigat vento implente velum*: ex πλήθω, f. σω, *impleo*, & ἱστίον, ου, τὸ, *velum*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Πλήσμιος, ου, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, fastidiosus*. τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas*: à πλήθω, f. σω. *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ης, ἡ, *satietas*. acc. pl. πλησμονάς· ab eod. th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ seu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo*. f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα. a. 1. part. πλήξας, αντος. a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet: & ἔπλαγον, quod ad consternationem animi: sic & in a. 2. pass. ἐπλήγην & ἐπλάγην· perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται. hinc πλῆξις, εως, ἡ, *percussio*. πλήκτης, ου, ὁ, *percussor*. πλῆκτρον, *percutiendi instrumentum*; item *plectrum, quo fides pulsantur*. πληγὴ, *plaga, ictus, vulnus*, quod fit à præt. m. πέπληγα. Comp. ἀποπλήσσω, *percutio*. ἀποπληξία, ας, ἡ, *stupor corporis mentisque, morbus*. ἀπόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, & ἀποπληκτικὸς, οῦ, *qui laborat apoplexia*. ἐκπλήττω, *percello, perterrefacio*. ἔκπληξις, εως, ἡ, *perterrefactio, consternatio*.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. & Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. &

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλήων,

Πλήων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων, quod vide.
Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio, lateritium opus*; item *agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam representet*. Th. πλίνθος.
Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à
Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo*; item ex *lateribus ædifico*: à
ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου ἡ, *later*. hinc, πλίνθινος, ου, *lateritius*.
Πλὶξ, *gradus, gressus, passus*; item *spatium inter pollicem & mediam digitum*: à
ΠΛΙΣΣΩ, seu ασσομαι, *tolutim incedo, gressus glomero, gradior*. tanq. terram πλήσσω pedibus.
Πλιχὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur*: à præced.
Πλοιάριον, ου, τὸ *navigiolum*, dim. à
Πλοῖον, ου, τὸ *navigium*, à præt. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.
Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: &
Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi & intorti*: à πλοκὴ, quod vide.
Πλοκερὸς, ὰ, ὸν, pro πλόκιμος, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.
Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *flexus, implicatio, contextus, compositio*; item *dolus*: &
Πλόκιμος, ου, *nexilis, textilis*; item *perplexus, intricatus*: à πλέκω, *necto*.
Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, como plexilis*, ab eod.
Πλόος οῦς, ὁ, gen. όου, οῦ, *navigatio, cursus navis*. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοΐ. Th. πλέω, *navigo*. f. πλεύσω, a. 2. ἔπλεον. p. m. πέπλοα.
Πλοῦ, gen. contract. à πλόος, οῦς, quod vide.
Πλουμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*, Gloss. Est *cervical*, à pluma.
Πλούσιος, ου, *dives, locuples*. πλουσία πόλις, *urbs opulenta*. in comparat. πλουσιώτερος, α, ον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*. quod vide.
Πλοῦτε, voc. sing. à πλοῦτος, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.
Πλουτεῖν, præs. inf. act. à πλουτέω, quod vide.
Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. act. à
Πλουτέω, -ῶ, *dives sum*, f. ήσω. p. πεπλούτηκα. a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.
Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*. f. ίσω, p. πεπλούτικα. a 1. ἐπλούτισα. a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod. th.
Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, & δότειρα, *datrix*. &
Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.
Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτου, à
ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ*, PLUTUS. q. à πολὺ & εἶναι, unde ἐτόν. Ergò πλοῦτος sunt πολλὰ ἐτά, & πλούσιος, cui πολλὴ οὐσία. Hinc πλουτέω, *dives sum, possideo divitias*. πλουτίζω, f. ίσω, *dito opulento*. πλουτάζω, idem. πλούσιος, ου, *dives*.
Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. &
Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτέω, *dives sum*. quod vide.
Πλουτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris. q.d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.
Πλούτων, ωνος, ὁ, PLUTO. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.
Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, *crinis plexus & intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.
Πλυθεὶς, έντος, *lotus*, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*, perf. pass. πέπλυμαι, qu. à πλύω,
Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.
Πλυνὸς, οῦ, ὁ, *labrum ubi lavatur*, Th. πλύνω, *lavo*.
ΠΛΥ'ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*: ut λούω, *corpus*, νίπτω, *manus & pedes*. Significat & *maledictis proscindo, objurgo, contamino*. f. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλῦνον, άτω. p. πέπλυγκα. Hinc πλυντὴς, οῦ, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*.
Πλῶε, *navigabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. &
Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.
Πλωεύσας, pro πλεύσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλεούσας, à πλώω, quod à πλώω, pro πλέω, *navigo*.
Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. à
Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, *navigo*.
Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.
Πλώουσα, *natans*. præs. part. f. g. à πλώω. vide præced.
Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.
Πλωϊκὸς, οῦ, *navigationi* vel *natationi aptus, qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: &
Πλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis*: à πλῶμι, quod vide.
Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτὴρ.
Πλώω, vide in πλῶμι.
Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. a.
Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*, fut. πνεύσω.
Πνείουσα, ας, ἡ, Dor. pro
Πνέουσα, ης, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω, *spiro*, quod vide.
Πνεῦμα, ατος, τὸ *ventus spiritus*. Th. πνέω, *spiro*.

Πνδυματικὸς, ἡ, ὸν, *spiritualis*, *e* : τὰ πνδυματικὰ, *res spirituales* : &
Πνδυματικῶς, adv. *spiritualiter* : à πνδῦμα, quod vide.
Πνδύμων, ονος, ὁ, Att. πλδύμων. *PULMO*, respirationis instrumentum : ab eod.
Πνδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro* : f. πνδύσω. a. 1. ἔπνδυσα. a. 1. part. πνδύσας, αντος.
Πνδύσειεν, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.
Πνδύσω, *spirabo* : f. 1. act. à
ΠΝΕ'Ω, *flo*, *spiro* : f. πνδύσω. p. πέπνδυκα. perf. pass. πέπνδυμαι. Hinc πνδῦμα, ατος, τὸ *spiritus*. πνοὴ, *flatus*. ἀναπνέω, *respiro*, ἀνάπνδυσις, εως, & ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, *respiratio*.
Πνιγεὶς, ἐντος, *suffocatus*, a. 2. part. pass. &.
Πνιγήσομαι, *suffocabor* : f. 2. pass. à
ΠΝΙΓΩ, *suffoco*, *strangulo* : f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. pass. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. pass. ἐπνίγην. f. 2. pass. πνιγήσομαι. Hinc πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *suffocatio*. πνῖγος, εος, τὸ, idem.
Πνικτὸς, ἡ, ὸν, *suffocatus*, *a*, *um*. Th. πνίγω.
Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.
Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, *spiritus* : à πνέω, *spiro* : p. m. πέπνοα.
Πνοιὰς, *flatus*, acc. pl. πνοιῇσιν. dat. pl. Ion. à
Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τοῦ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.
Πνῦμαι, *spiro*, *sapio*, *intelligo*. perf. πέπνυμαι. hinc πεπνυμένος, ου, *sapiens*, *prudens*, Th. πνέω, *spiro*. f. πνδύσω.
Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis*, *ubi concio habebatur* : q. à πινύω, *moneo* : aut ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς ἐκκλησιάζοντας, vel ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι ταῖς καθέδραις. Th. πύκα, *dense*.
Πνύτο, *spirabat*, *intelligebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμαι, quod vide.
ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba pabulum* : q. à πάω, vel πάομαι, *gusto edo*.
Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus* : ex ποῦς, *pes*, & ἁβρὸς, *mollis*.
Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula*, *tendicula* : item *articularis morbus*, *PODAGRA*, q. d. πόδες ἀγρεῦνται, *pedes capiuntur*. Ex ποῦς ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.
Ποδαγρικὸς, οῦ vel ποδαγρὸς, *PODAGER*, *qui podagra tentatur*, *PODAGRICUS* : τὰ ποδαγρικὰ sub. πάθη, *podagrici dolores* : à præced.
Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis* : ex ποῦς, *pes*, & νίπτω, *lavo*.
Ποδανιπτρον, ου, τὸ vel ποδόνιπτρον, *aqua qua pedes abluuntur* : ex iisd. th.
Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, *cujas* : qu. ποίου δαπέδου.
Πόδαργε, vocat. sing. à
Πόδαργος, ου, ὁ, ἡ, *albos vel celeres pedes habens* : ex ποῦς, *pes*, & ἀργὸς, οῦ, *albus*, *celer*.
Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν. *Pedibus valere*, *pedum velocitate præditum esse*. vide ποδάρκης,
Ποδάρκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer* : ex ποῦς, *pes*, & ἀρκέω, *sufficio*, *par sum*.
Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, *pedale* : id quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes absterguntur*. Th. μάσσω, *abstergo*.
Πόδες, nom. pl. &
Πόδεσσιν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus*, *è pellibus dependens* : & accipitur pro *rei alicujus figura in angustum desinente*, *idque ad humani pedis similitudinem*. item ποδεῶνες, *calceamenti rustici genus*. Th. ποῦς, *pes*.
Ποδηνεκὴς, εος, ὁ, ἡ, *usque ad pedes dependens* : ex ποῦς, *pes*, & ἠνεκὴς, εος, ὁ, ἡ, *porrectus in longitudinem* : item *perpetuus*.
Ποδήνεμος, ου, ὁ, ἡ, *pedibus velox*, *ventipes* : ex ποῦς, *pes*, & ἄνεμος, *ventus*.
Ποδήρης, εος, ὁ, ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris*, sive *ad pedes usque dependens* : ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄρω, *apto*.
Ποδίζω, vide in ποδιῶ.
Ποδίσκος, ου, ὁ, ὁ μικρὸς ποῦς, *pediculus*, *parvus pes*.
Ποδοστῆρες, expon. *lebetes*, *cacabi*. Th. ποῦς.
Ποδιῶ, *compede vinciam* : Att. pro ποδίσω, f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pedes* ; item *pedes ligo*, *pedicis obligo* : f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Ποδοῖιν, Ion. pro
Ποδοῖν, gen. & dat. dual. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Ποδοκοῖλον, ου, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κοῖλον.
Ποδόρπιον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa*. Ex ποῦς, & ἄρω, vel ὁρίζω, vel ὅρω.
Ποδῶν, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à ποῦς, *pes*.
Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis & pedibus : διὰ τὸ στρέφειν τοὺς πόδας. Item *instrumentum medicum*, *quo luxati artus reponuntur* : & *tendicula*, *qua cervi capiuntur*.
Ποδοψέλον, *pediculum*. Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλλιον, *pedicula*.
Ποδοψόφοι, sunt *qui pede strepitum excitant*, ποδὶ ψοφεῖσι.
Ποδώκεα, acc. sing. à
Ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer* : ex ποῦς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer*.
Πόδωμα, *pulpitum*, tanquam *res pedata*, pedibus fulta. qu. à ποῦς, ποδὸς.

Πόει, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. à
Ποίω, Att. pro ποιέω, facio.
Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, aliquando, vide πότε, quando ?
Ποθέεσκε, desiderabat, Ion. pro ἐπόθεε, ει, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, desidero. Th. πόθος, desiderium.
Ποθεινὸς, ῦ, desiderabilis. Th. πόθος, desiderium.
Πόθεν, unde ? adv. interrogativum : ab ὅθεν, unde, indefinit. Th. ὅς, qui.
Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέουσαι, desiderantes, nom. pl. part. præs. f. g. &
Ποθέοντε, desiderantes, nom. dual. præs. part. à ποθέω, desidero. præs. part. ποθέων, οντος. Th. πόθος, desiderium. ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.
Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, serpendo accedere ; accedere : ex πρὸς, & ἕρπω, serpo.
Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, desidero : quod vide.
Ποθέσπερα, vesperi. Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, vesper.
Ποθεῦντες, amantes, Dor. pro ποθοῦντες, nom. pl. part. præs. &
Ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præs. ind. à
Ποθέω, desidero, expeto, amo : f. ήσω, & έσω. a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ε, ὁ, desiderium.
Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium : ab eod. th.
Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθήμεναι, desiderare, Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω, quod vide.
Πόθι, ubi ? quo ? sed
Ποθὶ, alicubi, aliquando : ab ὅθι, ubi infinit. Th. ὅς, qui.
Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, aspiciens, præs. part. f. g. &
Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, aspicit, 3. sing. præs. ind. verbi ποθορέω, Dor. pro προσοράω, adspicio, ex ποτὶ pro πρὸς, & ὁράω, video.
Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, aspicio.
Ποθορῆσθα, Dor. & Æol. pro προσορᾷς, aspicis, 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῇ.
Ποθορῶσα, ας, ᾶ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, aspiciens : præs. part. f. g. ejusd. verbi.
ΠΟ'ΘΟΣ, ε, ὁ, desiderium : q. à πέθω, desidero, inusit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo. hinc ποθέω, ῶ, desidero, ἐπιποθέω, idem.
Ποθεῦμεν, desideramus, 1. pl. præs. ind. verbi ποθέω, quod vide.
Ποῖ, quo, quorsum? ab indefin. οἷ, quo. Th. ὅς, qui.
Ποία, ας, ἡ, qualis ? in m. g. ποῖος, quod vide.
Ποιάεις, άεσσα, άεν, herbosus, a, um. Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποίαντος υἱὲ, pro Philoctete.
Ποιεῖ, facit, 3. sing. præs. ind. sed
Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, facio.
Ποιεῦ, fac. Dor. pro ποιοῦ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, facienti. Dor. pro ποιοῦντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, facio.
Ποιεῦμαν, Dor. & Ion. pro ἐποιούμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. & Ion. pro ἐποιοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, facio.
Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.
ΠΟΙΕ'Ω, facio, factito, fabricor : carmina facio, pono. f. ήσω. p. πεποίηκα. perf. part. πεποιηκώς. a. 1. ἐποίησα, constitui, lucrifeci, commoratus sum. a. 1. part. ποιήσας, αντος, præs. pass. ποιέομαι, οῦμαι, fio. perf. pass. πεποίημαι. a. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Hellenismus est εὖ ποιεῖν τινα, alicui benefacere. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν, veritati operam dare. Hinc ποίημα, ατος, τὸ, opus; item poëma. ποιητὴς, ῦ, ὁ, factor, conditor; item Poëta. περιποιέω, tueor ; item acquiro. περιποίησις, εως, ἡ, acquisitio, vindicatio, assertio. προσποιέω, mihi assumo, vendico ; item simulo, fingo. προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, simulatio. θαυματοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, præstigiator, circulator. ὀνοματοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, vocabulorum fictor. τεκνοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, liberorum procreator.
Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, herba.
Ποιήεις, εντος, ὁ, herbosus, in f. g. Ποιήεσσα. à præced.
Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide præced.
Ποιηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, facio.
Ποίημα, ατος, τὸ, POE'MA, opus Poëtæ, opus. ποιήματα, ων, res conditæ. Th. ποιέω, facio; versus facio.
Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, ε, factus, perf. part. pass. à ποιέω, facio.
Ποίησ', pro ποίησε, quod vide.
Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &
Ποίησε, fecit, Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, facio.
Ποιήσῃ, Ion. paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.
Ποίησις, εως, ἡ, actio, item POE'SIS : à ποιέω, facio; carmina compono.
Ποιήσομ', faciam, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.
Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ποιητὴς, ῦ, ὁ, POE'TA ; item effector, factor : dat. pl. ποιηταῖς. fit a. 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω, facio.
Ποιητικὴ, scil. τέχνη, ars faciendi carmina, POE'TICA : à
Ποιητικὸς, ῦ, POE'TICUS, in pl. n. g. ποιητικά, à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus, a, um.* adject. verbale à ποιέω.
Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA* : ab eodem verbo.
Ποιηφαγεῖν, *herbas comedere* : ex ποίη, seu πόα, *herba*, & φάγω, *edo.*
Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas* : à ποικίλος, *varius.*
Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro
Ποικιλήνιος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui variegatas habenas habet.* ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.
Ποικίλλω, *variego, vafrè fingo.* f. λῶ. præs. inf. ποικίλλειν, præs. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος. *varius.*
Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*, ab eod. them.
Ποικιλόβουλος, ȣ, ὁ, ἡ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia* : ex ποικίλος, *varius*, & βȣλὴ, *consilium.*
Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ, ἁ, Dor. pro
Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ, ἡ, *variam vocem sonumque habens.* ὁ ποικίλην γῆρυν καὶ φωνὴν ἔχων.
Ποικιλόδειρος, ȣ, ὁ, ἡ, *varium habens collum, versicolor.* expon. & *canorus, varians vocem* : ex ποικίλος, *varius*, & δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, & per Metonym. causæ, *vox.*
Ποικιλομήτης, ȣ, ὁ, &
Ποικιλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, *varia & multiplicia habens consilia, versipellis*: ex ποικίλος, *varius.* & μῆτις, *consilium.*
Ποικιλόνωτος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, & νῶτος, *dorsum.*
ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, ȣ, *varius, maculosus* ; item *qui varias artes callet, versutus.* q. à πάνυ καλίαν, *prudenter valdè.* Hinc ποικίλως, *variè, multis modis.* Ποικίλλω, f. ιλῶ, *variego, exorno.*
Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, Epithet. carminis *quod vario citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, & φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara.*
Ποικιλτὴς, ȣ̃, ὁ, *qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*: à ποικίλλω, quod vide.
Ποιμαίνονθ' pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. &
Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. à
Ποιμαίνω, *pasco, curo, rego, doceo.* f. ανῶ. a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, & in pl. ποιμάνατε. Them. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor.*
Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.
Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, quod vide.
Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω, quod vide.
Ποιμανῶ, *pascam*, f. 1. verbi ejusd.
Ποιμένι, dat. sing. à
ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor.* q. à πάω, *pasco.* Hinc ποιμαίνω, *pasco, doceo, rego.* ποιμαντικὸς, ȣ̃, *pastorius.*
Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*, Dor. ποίμνα · à præcedente.
Ποιμνήϊος, ȣ, *ad ovium gregem pertinens* : à præced.
Ποίμνιον, ȣ, τὸ, *grex.* dimin. à ποίμνη, quod vide.
Ποινάω, ῶ, *PUNIO, pœnas exigo* : à
ΠΟΙΝΗ', ης, ἡ, Dor. ποινὰ, *POENA, ultio.* & pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione & solutione.* qu. à πόνος, *molestia.*
Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro
Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*
Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à
Ποιολογέω, -ῶ, *spicas lego* : ex ποίη *herba.* pro πόα, Ion. & λέγω, *colligo.*
Ποῖος, οία, οῖον, *qualis*, e. Th. οἷος, *qualis.* citra interrog.
Ποιότητα, *qualitatem*, acc. sing. à ποιότης, ητος, ἡ, à præced. quod vide.
Ποιȣ̃, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio.*
Ποιεῦμες, Dor. pro ποιȣ̃μεν, 1. pl. præs. act. ejusd. verbi.
Ποιȣ́ντων, *faciunt*, Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. particip. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio.*
Ποιπνύω, seu ποιπνεύω, *aliquid sedulò ago, satago, expeto, ministro.* ἀπὸ τȣ̃ ποιεῖν & πνεύω. seu πνέω, *spiro.* nam qui *satagit*, & properanter opus *facit, anhelat.* Hinc & ποιπνυὸς, ȣ̃, ὁ, *sedulus minister.*
Ποιρὶν, *scrotum, mentula.* Etymol. à σπείρω. vide πηρίν.
Ποίτινος, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert.* per Syncop. ἐκ τȣ̃ ποινήτινος, ἡ ποινὴν τίνȣσα, τȣτέστιν ἡ ἀνταμοιβὴν ἀποτίνουσα, καὶ χάριν ἀντιδιδοῦσα.
Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*
Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando.* quod vide.
Ποκίζω, vide in ποκίξατο.
Ποκίξατο, Dor. & Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo.* f. ίσω. à
Πόκος, ȣ, ὁ, *vellus.* Th. πέκω vel πίκω, *tondeo.*
Πόκως, Dor. pro πόκους, accus. plur. à πόκος.
Πολέας, Poët. pro πολλȣ̀ς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus.* sed
Πόλεας, *urbes*, acc. plur. à πόλις, εως, ἡ, *urbs.*
Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ · &
Πολέεσσ' pro πολέεσσι, dat. plur. Poët. & Ion. pro πολλοῖς · à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. sing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.
Πολεῖν, præs. inf. act. à πολέω, *verto*.
Πολέμαρχος, ου, ὁ, *Dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, & ἀρχὸς, *dux*. Th. ἀρχὴ, *principium*; item *principatus*.
Πολεμέω, -ῶ, *bello*, *prælior*. f. ήσω. p. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum*.
Πολεμήϊος, Ion. Dialysi pro πολέμειος, ου, *bellicus*. ab eod. th.
Πολεμήσει, *præliabitur*, 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.
Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, *pugnare*, præs. inf. Ion. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.
Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. à
Πολεμίζω, *pugno*, *belligero*. f. ίσω. perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum*.
Πολεμικὸς, ου, *bellicus*, *bellicosus*. &
Πολεμικῶς, adv. *bellicosè*. Them. πόλεμος, *bellum*.
Πολέμιος, ου, *hostis*, *inimicus*. ejusd. them.
Πολεμιστήριος, ου, ὁ, ἡ, *bellicosus*: &
Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, *bellicosus*, *bellator*. acc. sing. πολεμιστὴν· à πόλεμος, *bellum*.
Πολεμοδόκος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *bellum excipiens*. ὁ πόλεμον δεχόμενος.
Πολεμοῖσι, dat. plur. Ion. à πόλεμος, *bellum*.
Πολεμόκλονος, ου, ὁ, ἡ, *tumultuosus*: ex πόλεμος, *bellum*, & κλόνος, *tumultus*.
ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, & Ion. οιο, ὁ, *bellum*. q. πολύαιμος, ex πολὺ & αἷμα, *sanguis*. vel q. πολόλεμος, ex πολὺς, & ὄλλυμι, *perdo*. vel q. πόλεις μειῶν, *civitates minuens*. Alii à πολέω, *everto*. Hinc πολεμικὸς, οῦ, *bellicus*, *militaris*. πολέμιος, ου, *inimicus*, *hostis*. πολεμίζω & πολεμέω, *bellum gero*.
Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito*. à præcedente.
Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ, sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν, à πολὺς, *multus*. quod vide.
Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολέετο, εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, *verto*. Nisi ex πολέσκω, derivare malis, idem quod πολέω.
Πόλευς, gen. sing. Dor. pro πόλεος, à πόλις, ἡ, *urbs*.
ΠΟΛΕ'Ω, *verto*, *verso*. f. ήσω, p. πεπόληκα. Hinc πόλος, ου, ὁ, *vortex*, seu *cardo mundi*. unde fortè Angl. to **plow**.
Πόλεως, & Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs*.
Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium*: ab eod.
Πολιάοχος, ου, ὁ, ἡ, & per Crasin πολιοῦχος, *urbium conservator*, vel *præses*. παρὰ τὸ τὰς πόλιας, εἴτε πόλεις ἔχειν καὶ φυλάσσειν.
Πολίαρχος, ου, ὁ, *patriæ princeps*, τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἴτε ἄρχων καὶ ἡγημών.

Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana*. Palladis Epith. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. plur. à πολιήτης. quod vide.
Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιὸς, ὰ, ὸν, *canus*, *a*, *um*.
Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, quod vide.
Πολίζω, *urbem condo*, *urbem statuo*. f. ίσω. perf. πεπόλικα. a. 1. ἐπόλισα. Them. πόλις, *urbs*.
Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*. Th. πόλις, εως, ἡ, *urbs*.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, *cana habens tempora*: ex πολιὸς, *canus*, & κρόταφος, *tempora*.
Πολιορκέω, *urbem obsideo*, *& cingo obsidione*. præs. part. pass. πολιορκούμενος. Ex πόλις, *urbs*, & ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, f. ξω. *includo*.
Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor*: à præcedent.
Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio*, *obsideo*: ab eodem.
ΠΟΛΙΟ'Σ, οῦ, *canus*, *albus*. qu. à παλαιὸς, *vetusta* enim solent esse *cana*. hinc πολιὰ θρὶξ, *canus capillus*.
Πολιοῦχος, ου, ὁ, ἡ, vide πολιάοχος.
ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs*, *civitas*. ubi homines πολοῦσιν, id est, *versantur*. vel potius à πολὺς, quod sint πολλοὶ certis legibus juncti. Hinc πολίτης, ου, ὁ, *civis*. πολιτεύω, *rempubl. administro*. πολιτεία, ας, ἡ, *reipubl. status & administratio*. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. ἀκρόπολις, εως, ἡ, *summa seu altissima pars urbis*; item *arx*. ἄπολις, εως, ὁ, ἡ, *extorris*. μητρόπολις, εως, ἡ, *primaria urbs*.
Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs*: à πόλις.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum*. diminut. à praced.
Πολίσσαμεν, Ion. & Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.
Πολῖται, nom. pl. à πολίτης, ου, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιτάρχης, ου, ὁ. q. d. ἄρχων τῶν πολιτῶν, *gubernator civium*, *urbis præfectus*. Th ἀρχὴ, *principatus*.
Πολιτεία, ας, ἡ, & Ion. πολιτηΐη, *civitas respubl. jus civitatis*. Them. πόλις, εως, ἡ, *urbs*.
Πολιτεύεσθαι, præs. inf. pass. à πολιτεύω, quod vide.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis*. in pl. τὰ πολιτεύματα· &
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus*: à
Πολιτεύω, *rempubl. administro*. f. εύσω. perf. πεπολίτευκα. præs. m. πολιτεύομαι, idem. item *me gero*. perf. pass. πεπολίτευμαι, *servivi*. cum dat. à
Πολίτης, ου, ὁ, *civis*. In nom. pl. πολῖται. in

in gen. pl. πολιτῶν. Them. πόλεις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS*, *civilis*. Hinc comparat. πολιτικώτερος, ερα, ον. superlat. πολιτικώτατος, ε, à præced. quod vide.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis*, fœmina: à πολίτης, quod vide.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Them. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multum*; aliquando pro πολλάκις, *sæpè*. Them. πολὺς, *multus*.

Πολλάκι, Poët. pro

Πολλάκις, adv. *sæpè*, *multoties*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλαπλάσιος, ε, &

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, *multiplex*; item *multo major*, *multo copiosior*. acc. sing. πολλαπλασίονα. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλαχοῦ, & πολλαχῶς, & πολλαχῆ, *sæpè*, *variis modis*, ab eod. th.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa*, f. gen. à πολὺς, *multus*.

Πολλιπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multum*, *longè*: à

Πολλὸς, ε, Poët. pro πολὺς, *multus*.

Πολλοστημόριον, ε, τὸ, *pars multesima*, *minima pars*: à

Πολλοστημόριος, ε, *multesimus*, *unam ex multis partibus habens*; item *minimus*: ex πολλοστὸς, quod vide, & μόριον, *particula*. Th. μείρω, *divido*.

Πολλοστὸς, ε, *multesimus*, *unus è multis*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλε, πολλῷ, gen. & dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. à πολὺς, *multus*.

Πόλος, ε, ὁ, *POLUS*, *cœlum*. Angl. Pole. à πολέω, *verto*.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ε, ὁ, *PULS*, *pulmentum*. Ang. Pulse. q. à πολέω, *verto*.

Πολὺ, *multum*, n. g. vel adverbialiter sumitur & vertitur *valdè*. ἐπὶ πολὺ, *diu*. Sic & in plur. τὰ πολλὰ, *multùm*, *valdè*: à πολύς.

Πολυάϊκος, gen. sing. à πολυάϊξ, quod vide.

Πολύαιν' pro πολύαινε. voc. à

Πολύαινος, ε, ὁ, ἡ, *multum laudatus*, *laudatissimus*: ex πολὺς, *multus*, & αἶνος, *laus*. Est & propr. nomen.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, *impetuosus*: ex πολὺς, *multus*, & ἀΐσσω, *ruo*, *cum impetu feror*.

Πολυάνδριον, ε, τὸ, *cœmiterium*, quod *multos viros* capiat & eo ferantur: ex πολὺς & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.

Πολυάνθεμος, ε, ὁ, ἡ, Poët. idem ac

Πολυανθὴς, έος, ὁ, ἡ, *multos habens flores*, *floribus abundans*: ex πολὺς, *multus*, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. Hinc πολυανθέες ἀρούραι.

Πολυάρητος, ε, ὁ, ἡ, *multis votis exoptatus*: ex πολὺ, & ἀρητὸς. *precibus expetitus*. Th. ἀρὰ, *preces*.

Πολυαρκέστατος, ε, *copiosissimus*, *longè sufficientissimus*: superl. à

Πολυαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, *ad multa sufficiens*, vel *multùm sufficiens*: item *diu durans*: ex πολὺς, & ἀρκέω, *sufficio*.

Πολύαρς, ρνος, ὁ, ἡ, *multos agnos habens*, & per conseq. *dives*. Ex πολὺς, *multus*, & ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus* vel *agna*.

Πολύαρχος, ε, ὁ. *multorum princeps*, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολίαρχος, quod vide.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ, ἡ, *valdè profundus*: ex πολὺ, *valdè*, & βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas*.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, *multus*, & βόσκω, *pasco*. Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poët. πελυβότειρα, *multorum altrix*, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, *multus*, & βόω, *pasco*.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, *multas habens uvas*: Ex πολὺς, & βότρυς, υος, ὁ, *uva*.

Πολύβουλος, ε, ὁ, ἡ, *valdè prudens*: à πολὺ, *valdè*, & βουλὴ, *consilium*.

Πολυβοῦται, nom. pl. à

Πολυβούτης, ε, ὁ, *multas boves habens*: à πολὺς, *multus*, & βοῦς, *bos*.

Πολυβώτα, Dor. pro πολυβώτου, a præced.

Πολυγαθὴς, έος, ὁ, ἁ, Dor. pro

Πολυγηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *multum lætitiæ adferens*: ex πολὺ, *multum*, & γηθέω, *lætor*.

Πολύγναμπτος, ε, ὁ, ἡ, *qui variis modis flectitur*, *qui multos habet flexus*: ex πολὺς, *multus*, & γναμπτὸς, *inflexus*, quod à γνάμπτω, pro κάμπτω, *flecto*.

Πολύγνωτος, ε, ὁ, ἡ, *valdè notus*, *celeberrimus*: Ex πολὺ, *multùm*, & γνωτὸς, *cognitus*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Πολύγομφος, ε, ὁ, ἡ, *multos clavos habens*. ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, *cuneus*, *clavus*.

Πολύγονος, ε, ὁ, ἡ, *abundans fœtu*, *fœcundus*: ex πολὺ, *multùm*, & γονὸς, *fertilis*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Πολυδαίδαλος, ε, ὁ, ἡ, *multo artificio elaboratus*: ex πολὺς, *multus*, & Δαίδαλος, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, *multùm lachrymans*, *lachrymosus*. acc. sing. πολύδακρυν· ex πολὺς, *multus*, & δάκρυ, υος, τὸ, *lachryma*.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ, ἡ, *cacuminosus*: ex πολὺς, *multus*, & δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*. Th. δέρη, & δειρὴ, *cervix*, *jugum montis*.

Πολυδένδρεος, ε, ὁ, ἡ, *qui multas arbores habet*: ex πολὺς, *multus*, & δένδρον, *arbor*.

Πολυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, *multos intuens*: ex πολὺς & δέρκω, *video*. a. 2. ἔδρακον.

Πολυδεύκης, Pollux, nomen propr.

Πολυδίψιος, ε, ὁ, ἡ, *multùm siticulosus*: expon. & *multùm desideratus*: ex πολὺς *multus*, & δίψα, ης, ἡ, *sitis*.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Πολύδωρος, ου, ὁ, ἡ, *multa donans*; vel qui *ingentem dotem attulit*: ex πολὺ & δῶρον, *donum*. Est &
Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.
Πολυειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *multiplex*; *diversas habens species*: ex πολὺ & εἶδος, εος, τὸ, *species*. Th. εἴδω, *video*.
Πολύειδος, ου, ὁ, nomen propr.
Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ου, ὁ, ἡ, *multi operis homo*, *operosus*: ex πολὺ & ἔργον, *opus*.
Πολύζυγος, ου, ὁ, ἡ, *habens multa transtra*: ex πολὺς & ζυγὸς, *jugum*: in plur. ζυγὰ, *transtra*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.
Πολυήρατος, ου, ὁ, ἡ, *peroptabilis*: ex πολὺ & ἐράω, ῶ, *amo*: f. άσω.
Πολυηχὴς, έος, ὁ, ἡ, *multisonus*: acc. sing. πολυηχέα. Ex πολὺς, *multus*, & ἦχος, *sonus*.
Πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, *multùm celebratus*. Th. θρύλλος, *susurrus*.
Πολύθυτος, ου, ὁ, ἡ, Epith. quod & convivio tribuitur & epulo, *multis victimis mactatis instructo*: ex πολὺς, *multus*, & θύω, *macto*.
Πολύϊδριν, *multiscium*, acc. sing. à
Πολύϊδρις, εως, ὁ, ἡ, *multiscius*, *percallidus*: ex πολὺς, & ἴδρις, εως. ὁ, ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*.
Πολυκαγκὴς, έος, ὁ, ἡ, *multùm aridus*: ex πολὺ & κάγκανος, *aridus*; quod à καγκαίνω, *arefacio*.
Πολυκάρανος, ου, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, *multiceps*, *qui multa capita habet*: ex πολὺ & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*.
Πολύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *fructuosus*: &
Πολυκαρπότατος, ου, *fructibus abundantissimus*: ex πολὺς, *multus*, & καρπὸς, *fructus*.
Πολυκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *quæstuosus*; *astutus*. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.
Πολύκεστος, ου, *multùm acu pictus & ornatus*: ex πολὺ & κεστὸς, *acu pictus*. Th. κεντέω, *pungo*.
Πολυκήτης, εος, ὁ, ἡ, *magnis piscibus abundans*: ex πολὺ, & τὸ κῆτος εος, *cete*, *balæna*.
Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à
Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ου, *multùm defletus*: ex πολὺ & κλαίω, *fleo*: fut. κλαύσω.
Πολύκλειστος, ου, *bene clausus*: ex πολὺ & κλείω, *claudo*.
Πολυκλήϊδα, acc. sing. à
Πολυκλήεις, ήϊδος, ὁ, ἡ, *multis transtris instructa*; vel *multâ compage juncta*: ex πολὺ & κληῖς, *sedes nautica*; vel à κληῖς, pro κλεὶς, -δὸς, *clavis*. Them. κλείω, *claudo*.
Πολύκλητος, ου, *è multis locis evocatus*: ex πολὺ & καλέω, *voco*.
Πολύκλυστος, ου, *undis agitatus*: ex πολὺ & κλύζω, *abluo*: f. σω.
Πολύκμητος, ου, *multùm elaboratus*: ex πολὺ & κάματος, *labor*. Them. κάμνω, *laboro*.
Πολύκνημος, ου, ὁ, ἡ, *multos habens colles*, *saltuosus*: ex πολὺ & κνημὸς, *pars montis*, &c. Th. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*.
Πολυκοιρανία, ας, ἡ, & Ion. ίη, ης, ἡ, *multorum imperium*: à
Πολυκοίρανος, ου, *multorum dominus & rex*: ex πολὺς & κοίρανος, ου, ὁ, *rex*, *princeps*.
Πολυκτέανος, ου, ὁ, *multarum possessionum dominus*: in gen. pl. πολυκτεάνων. Ex πολὺ & κτέανον, ου, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res*, *possessio*. Th. κτάομαι, *possideo*.
Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, *dives*: ex πολὺ & κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.
Πολυκώκυτος, ου, *luctuosus*: ex πολὺ, *multùm*, & κωκυτὸς, *fletus*. Them. κωκύω, *fleo*.
Πολυλήϊος, ου, *habens multas segetes*, *locuples*: ex πολὺ, *multum*, & λήϊον, ου, τὸ, *campus*, *seges*.
Πολυλογία, ας, ἡ, *multiloquium*, *loquacitas*: à
Πολυλόγος, ου, ὁ, ἡ, *multiloquus*: ex πολὺς & λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.
Πολυμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui multa didicit*, *multiscius*, *eruditius*: ex πολὺ, *multum*, & μανθάνω, *disco*: fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Πολυμερὴς, έος, ὁ, ἡ, *multipartitus*; *multifarius*: & inde
Πολυμερῶς, adv. *multifariam*; *multis vicibus*: ex πολὺ & μέρος, εος, τὸ, *pars*. Th. μείρω, *divido*.
Πολύμηλος, ου, *pecorosus*: ex πολὺ & μῆλον, *ovis*. Them. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.
Πολύμητις, ιος, & πολυμήτης, ου, ὁ, ἡ, *valdè prudens*: ex πολὺ, *valdè*, & μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.
Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, vocat. à
Πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, *valdè artificiosus*, *industrius*, *acutus*: ex πολὺ & μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*.
Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Musæ: ex πολὺς, *multus*, & ὕμνος, *hymnus*, *cantus*. Th. ὕδω, *celebro*, *cano*.
Πολύμοχθος, *laboriosus*, *ærumnosus*. πολυμόχθω, gen. Dor. pro ου. Ex πολὺς & μόχθος ου, ὁ, *labor*.
Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, *qui multas habet nubes*. ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.
Πολύξεινος, ου, *multorum hospes*: ex πολὺς, & ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.
Πολυξένα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro

pro quo dicitur aliàs πολύξειν☉, ου, qui, quæve multos habet hospites : ex πολὺς, multus, & ξένος, hospes,

Πολύολϐος, ου, perbeatus : ex πολὺς & ὄλϐος, beatitudo.

Πολυπαίδης, ου, ὁ, POLYPÆDA, nomen propr.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ, ἡ, dives : ex πολὺ & πάμμα, ατος, τὸ, possessio. Th. πάω, possideo.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, luctuosus : ex πολὺ & πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ον☉, ὁ, ἡ, qui multa mala & damna dat, qui multas clades infert. ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Them. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, fontibus scatens : ex πολὺς, multus, & πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, scatebra.

Πολύπλαγκτος, ου, multivagus : gen. plur. πολυπλάγκτων. Ex πολὺ, multùm, & πλάζω, f. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανέων, gen. pl. à

Πολυπλανὴς, έ☉, ὁ, ἡ, multivagus. πολυπλάνητος. qui multùm vagatur : ab iisd. them.

Πολύπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui multorum jugerum est : ex πολὺς & πλέθρον, jugerum.

Πολυπληθέω, ῶ, multus numero sum, cresco numero : &

Πολυπληθὴς, έ☉, ὁ, ἡ, multus numero : &

Πολυπλήθεια, & πολυπληθία, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia; item copia : omnia à πολὺς & πλῆθος, multitudo. Th. πλέος, plenus.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia : à

Πολύπλοκος, implicitus ; in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu nexus. πολύπλοκον, multiplex : quod ex πολὺ & πλέκω, necto.

Πολυποίκιλ☉, ου, ὁ, ἡ, multiformis : ex πολὺς & ποικίλ☉, varius.

Πολύπους, οδὸς, multipes ; item POLYPUS piscis, à multitudine pedum dictus : ex πολὺς, multus, & πους, pes: gen. ποδός.

Πολυπραγμονέω, curiosè perscrutor. πολυπραγμονεῖν, præs. inf. Ex πολὺ & πρᾶγμα, ατος, τὸ, res ; quod à πράσσω, seu πράττω, facio : f. ξω, perf. pass. πέπραγμαι.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas, solicitudo inanis : à

Πολυπράγμων, ον☉, ὁ, ἡ, negotiosus, curiosus : ab iisd. th.

Πολυπρόϐατος, ου, ὁ, ἡ, pecoris abundans : ex πολὺ & πρόϐατον, ου, τὸ, pecus.

Πολύπτυχος, ου, multipliciter duplicatus : ex πολὺ & πτύσσω, duplico : fut. ξω.

Πολύπτωτον, ου, τὸ, POLYPTOTON, figura : à

Πολύπτωτος, multos habens casus : à πολὺς & πτωτὸς, quod à πτόω inus. idem ac th. πίπτω, cado.

Πολυῤῥῆνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ην☉, ὁ, ἡ, multos agnos habens, dives : quod pro πολύαρς, αρνος, ὁ, ἡ, idem : quod ex πολὺ & ἀρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um: frequens, amplus, præstans, vehemens. gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ. acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, Hinc πολλάκις, sæpè. πολλαχῶς, multifariam. πολλαπλάσιος, ου, multiplex : in comparat. πλείων, ονος, ὁ, ἡ, amplior, copiosior : superlat. πλεῖστος, ου, plurimus. πλεονάζω, plus habeo. πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, superfluitas, redundantia.

Πολυσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, multùm agilis in saltu : ex πολὺ, multùm, & σκαίρω, salio.

Πολυσπερέες, dispersæ, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ, ἡ, multùm sparsus. Th. σπείρω, dissemino.

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, intimâ misericordiâ abundans : ex πολὺ & σπλάγχνον, ου, τὸ, viscus.

Πολυσπέρχων, ὁ, Polysperchon, nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, uvis abundans : ex πολὺ & σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva. Them. σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.

Πολύστονος, ου, multùm gemens ; item luctuosus : ex πολὺ & στένω, gemo.

Πολυστρόφαλιγξ, -γγος, ἡ, multarum vortiginum : ex πολὺ & στρόφαλιγξ, -ιγγος, ἡ, conversio, vortex. Th. στρέφω, verto.

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. ἀσυνδέτῳ contraria, quæ fit per conjunctionum multiplicationem : à πολὺς & σύνδετος, colligatus ; quod à σὺν & δέω, ligo.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, fæcunditas pullorum, vel liberorum : ex πολὺ & τέκνον, fætus, proles. Th. τίκτω, pario : f. τέξω. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, magnificentia: πολυτελέων, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ, ἡ, sumptuosus, pretiosus, exquisitus : ex πολὺ, multum, & τέλος, εος, τὸ, impensa, sumptus.

Πολυτελῶς, adv. magnificè : à πολυτελὴς, quod vide.

Πολυτίμητος, ου, ὁ, ἡ, præclarus; pretiosus : &

Πολύτιμος, ου, ὁ, ἡ, valdè pretiosus : ex πολὺ & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium, honor. Them. τίω, æstimo, honoro.

Πολύτλας, αντος, ὁ, ἡ, multa passus, nobilis: ex πολὺ & τλάω, seu ταλάω, tolero.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ, multùm patiens ; multùm miser. ab iisd. th.

Πολυτόκος, ου, ὁ, ἡ, partu fæcundus. Th. τίκτω, pario : p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columbis abundans: ex πολὺ & τρήρων, ωνος, ἡ, columba. Them. τρέω, tremo.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη,

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *versutia* : &
Πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, *varius, cujus sunt multi modi, versutus*, à πολὺς, & τρόπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*. f. ψω. præt. m. τέτροπα.
Πολυτρόπως, adv. *multis modis* : à præc.
Πολυύμνητος, ου, ὁ, ἡ, *valdè celebratus*. Ex πολὺ, *multùm*, & ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen*. Th. ὑδῶ, *celebro*.
Πολυφάρμακος, ου, ὁ, ἡ. *multorum venenorum peritus*. Ex πολὺ & φάρμακον, *venenum, medicamentum*.
Πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, *celebris* : ex πολὺ, *multum*, & φημὶ, seu φάω, *dico* : &
Πολύφημος, ου, ὁ, nomen proprium.
Πολυφθόρος, ου, *qui multos perdit, & auctor est multorum interituum*, ὁ πολλοὺς φθείρων. Th. φθείω, *corrumpo*.
Πολύφιλος, *multos habens amicos*. Th. φίλος.
Πολύφιλτρος, ου, *valdè amans* : ex πολὺς & φίλτρον, ου, τὸ, *amoris illecebra*. Th. φίλος, *amicus*.
Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro ου, à
Πολύφλοισβος, ου, ὁ, ἡ, *magnum strepitum faciens* : ex πολὺς & φλοῖσβος, *fremitus undarum*.
Πολύφοιτος, ου, ὁ, ἡ, *profugus, vagus* : ex πολὺ & φοιτάω, *venio, ventito*.
Πολυφόρβη, ης, *multos pascens* : f. g. à
Πολυφόρβος, η, ον, *multa nutriens*. Ex πολὺς & φέρβω, *pasco* : f. ψω. præt. m. πέφορβα.
Πολύφορτος, ου, ὁ, ἡ, *qui multas habet sarcinas, onustus* : ex πολὺς & φόρτος, ου, ὁ, *onus*.
Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à
Πολυφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, *valde consultus*. Th. φράζω, *dico*, a. 2. ἔφραδον.
Πολυφρόντιδες βουλαὶ, *consilia multarum curarum plena* : à φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura*.
Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia* : in dat. pl. πολυφροσύνῃσι. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.
Πολύφωνος, ου, ὁ, nomen Ranæ, à multo clamore sic dictæ.
Πολύχαλκος, *multum habens æris, solidus, firmus*. Ex πολὺ & χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs*.
Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo* : à
Πολύχορδος, *multas habens chordas* : à χορδὴ, ἡ, *chorda, fides*.
Πολυχρόνιος, ου, *diuturnus*. Ex πολὺς & χρόνος, *tempus*.
Πολυχρονιώτερος, έρα, ον, *diuturnior, us*, comparat. & πολυχρονιώτατος. superl. à præced.
Πολύχρυσος, ου, ὁ, ἡ, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, *aurum*.
Πολυψήφις, ῖδος, ὁ, ἡ, *multis calculis seu lapillis abundans*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.
Πολυώδυνος, ου, ὁ, ἡ, *qui multos colores affert*. Th. ὀδύνη, *dolor*.
Πολυώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *multa habens nomina, celebris*. Ex πολὺ & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
Πολυωρέω, ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero* ; *honoro* ; *lautè & accuratè accipio* : à πολὺ *multùm*, & ὡρέω, *curo*, quod ab ὤρα, *cura*.
Πόμα, ατος, τὸ, *potus*. Th. πίνω, *bibo*.
Πομπαὶ, idem etiam ac πνοαὶ τὰς ναῦς πρὸς τὸν λιμένα πέμπουσαι.
Πομπαῖος οὖρος, *ventus secundus, qui naves deducit, quo nautæ pervenire cupiunt*. Sic πόμπιμον τέλος, *secundus ac prosper finis*. Th. πέμπω, *mitto*.
Πομπευέσκειν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompâ duci* : quod à πομπὴ, *pompa*. Th. πέμπω, *mitto*.
Πομπεὺς, *dux*, in pl. πομπῆες, Ion. *pomparum ductores* : &
Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho, pompam duco* : à seq.
Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio* ; *POMPA, impulsus, ac afflatus divinus* ; *solemne spectaculum in modum triumphi*. Th. πέμπω, *mitto*.
Πομπὸς, οῦ, ὁ, *comes, dux viæ* : ab eod. th.
Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla* : à πομφὸς, quod videas.
Πομφολύζω, f. ξω, *bullarum instar eo, mano*. hinc πομφόλυξαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. vide πομφός.
Πομφὸς, οῦ, ὁ, *eminentia cutis tumida, & simul humore abundans* : q. emissum aliquid, à πέμπω, aut à πέμφιξ, *flatus*. hinc & πομφόλυξ, *bulla*.
Ποναθῇ, Dor. pro πονηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro*. Th. πένομαι, *facio*. p. m. πέπονα.
Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro* ; *vexo fatigo* : f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*. p. m. πέπονα.
Πονέετο, *laborabat*, Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. verbi πονέομαι. Th. πένομαι.
Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant*, 3. pl. imperf. ejusd. verbi & th.
Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi & them.
Πονεῦμες, *laboramus*, Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. à πονέω, quod vide.
Πονεῦντας, *tractantes*, Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.
Πονέω, ῶ, *laboro, tolero* ; *fatigo* ; *lassesco* ; f. ήσω, cùm ad animum refertur, & έσω, cum ad corpus, ut volunt nonnulli. Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα.
Πονηρεύομαι, ῦ, εῦμαι, præs. ind. pass. πονηρεύωμαι, præs. sub. pass. à
Πονηρεύω, *improbè ago* : f. εύσω. à πονηρὸς, *improbus*, quod à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *ago*. p. m. πέπονα.
Πονηρία, ας, ἡ, *malitia, vitium, defectus* : &
Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de industriâ malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus*, i. e. malè se habens : πονηρὸς, ὁ, *diabolus*, κατ' ἐξοχὴν. in compar. πονηρότερος, α, ον,

ον. superl. πονηρότατος, &

Πόνηρος, *laboriosus, miser, infelix.* à πονέω, *laboro*, quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio.* p. m. πέπονα.

Πονηρότατον, superl. à πονηρὸς, ου, *malignus, scelestus* : ab eod. th.

Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè*: à πονηρός. &

Πονήρως, adv. *miserè* : à πόνηρος, quod videas.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro.*

Πονησάμενος, *laborans*, a. 1. part. m. &

Πονήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro* : f. ήσω. Th. πένομαι, *ago*. p. m. πέπονα.

Πονητέον, *laborandum est*, verbale : &

Πονητικὸς, οῦ, *laboriosus*: ab eod. verbo & th.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor, dolor, molestia*. gen. pl. πόνων, à præt. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

Ποντιᾶν. Dor. gen. pl. f. g. à Πόντιος, ία, ον, *marinus*: ut ποντιᾶν Νηρηίδων, Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina*. Th. πόντος, *mare.*

Ποντικὸς, οῦ, *PONTICUS, marinus* : itèm *PONTICUS*, incola Ponti : &

Πόντιος, ία, ον, *marinus* : item prænomen præsidis Romani, Πιλάτος, dictus : &

Ποντόθεν, *ex mari*. adv. è loco : à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris est rex*, seu *dominator*. Ex πόντος, *mare*, & μέδω, *impero.*

Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mul. vide in ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, *per pontum gradior, mare pervado*, seu *pererro* : &

Ποντοπορεύω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ, ἡ, *mare sulcans*. Ex πόντος, *mare*, & πορεία, *iter*, quod à πορεύω, *duco, ago*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ. *PONTUS, mare*: hinc ποντικὸς, οῦ, *marinus*. πόντιος, idem. Est & Πόντος, nomen regionis, Asiæ minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, *POPANUM, placenta lata, tenuis & rotunda* : à πέπτω, *coquo*. Gl. Cyr. πόπανα, *liba.*

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publius.*

ΠΟ'ΠΟΙ, *proh Dii.* Dryopum enim linguâ *Dii* dicebantur, quasi πάντα ὀπτεύοντες. Est & *vox admirantis*, vel *indignantis.*

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, f. ύσω, *sibilo, blandè contrecto*, à sono.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, quod vide.

Ποππύσδεν, Dor. pro ποππύζειν, quod vide.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *sibilus* : &

Ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, idem : à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis*, à πάρδος, ὁ, *pardus.*

Πόρε, *præbuit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε· &

Πόρε, *da*, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *suppedito* : & πόρεν, pro ἔπορεν. & πόροι, 3. sing. a. 2. opt. act. ejusd. verbi. πορεῖν θανάτῳ, *dare morti*. Th. πείρω, *transadigo*. f. περῶ. præt. m. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, *via, iter*. quod à πορεύω. *trajicio*, & hoc à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Πορευθῶ, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, *proficiscor*; item in sacrâ paginâ *versor*. imperf. ἐπορευόμην, ου, ετο, præs. inf. πορεύεσθαι. fut. m. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι, *versatus sum*. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi*. a. 1. imperat. pass. πορεύθητι, a. 1. subj. πορευθῶ. à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. præt. m. πέπορα.

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd. & th.

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo* : *facio ire; mitto* : f. εύσω. p. πεπόρευκα. à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Πορέω, seu πόρω, *do, præbeo*, Poët. pro πορίζω, *aditum facio, comparo*; item *do*. Th. πείρω, *transadigo.*

Πορθέω, *vasto*, imperf. ἐπόρθεον, ουν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *dirno, depopulor* : f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πορθησέμεν, *depopulaturum*, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vastatio, depopulatio* : a. 2. pers. perf. pass. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor* : &

Πορθμεύω, f. εύσω, *trajicio; moveo; fero* : à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήιον, Ion. pro

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum*; & *navis quâ fretum trajicitur*; vide in πορθμός.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, *fretum, trajectus* : à πείρω, *transeo* : hinc & πορθμεὺς, *portitor*, in pl. πορθμέες, & Ion. πορθμῆες,

Πορθουμένη, ης, ἡ, *devastata*, præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.

Πορίζω, *transitum patefacio; paro, invenio, suppedito* : f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι. quod à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p.m. πέπορα.

Πόριμα, *pervia*, nom. pl. à

Πόριμος, ου, ὁ, ἡ, *pervius; transiens; abundans; quæstuosus* : à πόρος, *transitus*. Th. πείρω.

Πόρις, *vitulus*, vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *corollarium, theorema à demonstratis obiter resultans* : item

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, *suppeditatio, reditus* : &

Ποριστὴς, ȣ̃, ὁ, *suppeditator, quæstor.* omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ´ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, *annulus*, seu *fibula*, *cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur.*

Πόρκι@, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *piscator.*

ΠΟ´ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, *rete piscatorium*, *circulus quivis* : à πείρω.

Πορνεία, ας, ἡ, *scortatio* : à πόρνη, *meretrix*, quod vide.

Πορνεύω, *scortor.* f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα. p. πεπόρνευκα. Th. περάω, *vendo.*

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, quæ corpus suum περνᾷ, id est, *vendit*, *ac prostituit.* quod à περνάω, seu πέρνημι, *vendo.* p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πόρν@, ȣ, ὁ, *scortator.* vide πόρνη.

Πόρος, ȣ, ὁ, *transitus*, *meatus*, *via*, *ora maritima*, *via & ratio aliquid efficiendi*, unde πορίζω, *acquiro.* Them. πείρω, *transadigo.* p. m. πέπορα.

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus them. πόρπη.

Πορπάω, vel -έω, *fibulis astringo* : à

ΠΟ´ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula*, *annulus clypei.* à πείρω, *figo*, quia infigitur, ut affigat.

Πόῤῥω, adv. *PORRO*, *procul*, *longè ante*, *in anteriorem partem.* Th. πρὸ, *ante*, Est autem idem πρόσω, πόρσω & πόῤῥω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, *ante & retro.* Hinc compar. ποῤῥώτερος, superl. ποῤῥώτατος.

Πόῤῥωθεν, adv. *eminus*; *procul* : à πόῤῥω, quod vide.

Ποῤῥωτάτω, adv. superl. *longissimè* : &

Ποῤῥωτέρω, adv. compar. *longius.* à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω, vel πορσύνω, *præbeo*, *paro*, *curo*, *molior*, &c. quod à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo.* Them. πείρω, *transadigo.* præt. m. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro ποῤῥώτερον, *longius*, *remotius.* Quod à πρόσω, adv. *longè*, &c. & per Metath. lit. πόρσω, hinc comparat. πόρσιον, & superl. πόρσιστα, *longissimè.* Th. πρὸ, *ante.*

Πόρσιστα, vide in πόρσιον.

Πορσυνέουσα, Ion. pro πορσύνουσα, f. part. f. g. verbi πορσύνω. vide in πορσαίνω, *augeo*, *amplifico.*

Πορσύνω, *augeo. in pretio habeo*, *honoro.* vide πορσαίνω.

Πόρσω, *longè*, comparat. πόρσιον, *longius.* vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ, ἡ, idem quod seq. ejus them.

ΠΟ´ΡΤΙΣ, ι@, ὁ, ἡ, *vitulus*, *juvencus*, aut *vitula*, *juvenca.* idem & πόρις, quæ jam cepit πορνεύεσθαι.

ΠΟΡΦΥ´ΡΑ, ας, ἡ, *PVRPVRA*, *genus conchæ nobilis*; item *pannus purpuræ liquore tinctus*, *vestis purpurea.* hinc πορφυρεὺς, ὁ, *qui purpurâ tingit.*

Πορφύρε@, ȣ̃ς, gen. ἐυ, ὃ, *PVRPVREVS*, Them. πορφύρα.

Πορφυρεὺς, εντος, idem & ab eod. th.

Πορφυρόπωλις, ιος, ἡ, *quæ purpuram vendit* : à πορφύρα, & πωλέω, *vendo.*

Πορφύρω, f. ύσω, *purpureo colore perfundo*, *rubeo*, Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc & *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æstuat*, *sed leniter.* Th. πορφύρα.

Πόρω, f. ρῶ, *suppedito*, *præbeo*, *do*, Poët. idem quod πορίζω. Them. πείρω, *transadigo.*

Πόσ', pro ποσὶ, *pedibus*, sic & πόσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πȣ̃ς, *pes.*

Ποσάκις, *quoties*? adv. interrogandi quod à πόσος, *quantus*? Th. ὅσος, *quantus*, citrà interrog.

Ποσαπλάσι@, ȣ, & ποσαπλασίων; *quotuplex*? &

Ποσαπλῶς, adv. *multis modis* : à πόσος. Th. ὅσος.

Πόσε, *quò*? *quem in locum*; ab iisd.

Πόσει, dat. sing. à πόσις, ιος, ὁ, *maritus.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποσειδᾶν, ᾶν@, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus.* Hinc

Ποσειδάνι@, ια, ιον, Dor. pro Ποσειδώνι@, *Neptunius*, *a*, *um.* Dicimus & Ποσειδάων, άων@, & δάν@, ὁ, Poët. & per Crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, *Neptunus.*

ΠΟΣΕΙΔΩ´Ν, gen. ῶν@, & Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus*, *Deus maris.* Dicimus & Ποσειδάων, accus. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον. qu. πόσιν διδοῦναι, *potum dare.*

Πόσιας, gen. sing. à πόσις, ἡ, *potus*, idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo.*

Πόσθη, ης, ἡ, *pellis*, *quâ glans virilis tegitur.* q. πρόσθη, à προστίθεσθαι.

Ποσιδήϊον, per Syncop. pro Ποσειδώνιον, ȣ, τὸ, *Neptuni templum* : à Ποσειδῶν, *Neptunus.*

Πόσις, ιος, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τὸ. &

Πόσις, ι@, vel ιος, ὁ, *maritus.* Them. πίνω, *bibo.*

Πόσος, η, ον, *quantus*, *a*, *um*? *quotus*? πόσȣ, *quanti*? πόσοι, *quot*? Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog. &

Ποσὸς, *aliquantus*; *quidam*; τὸ ποσὸν, *quantitas* : &

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas.* ab eod. th.

Ποσσίκροτος, ȣ, ὁ, ἡ, *Terræ* Epithet. quod *pedibus pulsatur* : ex πȣ̃ς, *pes*, & κρότος, *pulsus.*

Ποσσὶν, *pedibus*, dat. pl Poët. pro ποσὶν, à πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.* voc. ὦ πȣ̃ς.

Πόσσω, Dor. pro πόσȣ, *quanti pretii* : à πόσος, & gem. σς. πόσσος.

Πόστος, ȣ, *quotus*, qu. πόσατος· Ex πόσος, Th. ὅσος, *quantus.*

Ποσῶς, *aliquantulum*, *leviter.* ab iisd.

Ποτ', & ποθ' pro ποτὲ, *aliquando.*

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age*,

age, præſ. imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Them. ἄγω, *duco*.

Ποτάγχυμεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. plur. præſ. ind. verbi προσάγχυμι, à πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, & ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *propè, juxtà*.

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω. f. ποταείσομαι.

Ποτανὶ, *nuper*. &

Ποταίνιος, *recens, novus, peregrinus, primus*. a Dor. ποτὶ, *ad, propè*. Th. πρὸς.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *respondere*.

Ποταμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ποτάμειος, &

Ποτάμιος, ία, ιον, *fluvialis*. Them. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ, à

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fluvius*. q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non ſalſam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ à flumine abripitur*: ex ποταμὸς, *fluvius*, & φορητὸς, *qui geſtari poteſt*. quod à φορέω, idem quod φέρω, *fero*. f. οἴσω.

Ποτανὸς, ῶ, ὁ, *volucer, qui volat, volatilis*, Dor. pro ποτηνὸς, οῦ, ὁ, à ποτάομαι, *volo*, quod vide.

Ποτάομαι, *volo*. f. ποτήσομαι. p. πεπότημαι, hinc 3 pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo, as*.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, *qualis, e*? à them. δάπεδον, ου, τὸ, *ſolum, pavimentum*, hinc ποδαπὸς, *cujas*? inde ποταπὸς, mutato δ, in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τουτέστι προσορᾶν, *aſpicere, intueri*. quod ex Dor. præpoſit. ποτὶ pro πρὸς, & αὐγάζομαι, *video*. Them. αὐγὴ, ἡ, *ſplendor, lux*.

Ποταύλει, *accinebat*, Dor. pro προσηύλει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, οῦ, *tibia*.

Ποταῷος, Dor. pro προσηῷος, *orientalis*. Th. ἠώς.

Πότε, *quando*? Att. interrogandi. ἕως πότε, *quouſque*? Sed

Ποτὲ, *aliquando*, eſt dictio enclitica quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, οὐ, οὐδὲ, &c. annectitur. ut οὐδέ ποτε, μηδέ ποτε, *nunquam*. Them. ὅτε, *quando*, citra interrogationem.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, a. 2. à τρέχω, *curro*.

Ποτεκλεπτόμην, Dor. pro προσεκλεπτόμην, imperf. paſſ. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor*. Them. κλέπτω, *furor*.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo, as*.

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. Ion. præced. verbi.

Ποτερίσδεν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare*. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

Ποτέροισι, dat. pl. Ion. à πότερος, quod vide.

Πότερον, & πότερα, adverb. *utrum, an*, à ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter, utra, utrum*. & interrogativè, ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. & Æol. pro προσέρχου, *accede*, præſ. imperat. ab ἔρχομαι, *venio*.

Ποτεφύετο, *adhærebat*, Dor. pro προσεφύετο, 3. ſing. imperf. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *naſcor*.

Πότεχ' & πότεχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσεχε, præſ. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præſ. inf. verbi πρόσειμι.

Ποτήριον, ου, τὸ, *poculum, calix*. à 3. perſ. perf. paſſ. verbi πίνω, *bibo*. hinc quidam Angl. Pot deductum volunt.

Πότης, ου, ὁ, *Potor, bibax*. &

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio*. ab eodem th.

Ποτὶ & ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad*, ποτὶ χρόνος ἕρποι, *tempus adveniat*, per Tmeſin & Dor. pro προσέρποι.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, *aſpicere*, præſ. inf. Th. βλέπω.

Ποτίδαια, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. vel potius pro προσδεδεγμέναι. nom. plur. perf. part. paſſ. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto*. &

Ποτιδέγμενος, pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος. ex πρὸς, *ad*, & δέχομαι, *capio*. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adſpexiſſe*, a. 2. inf. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi προσδέρκομαι, *aſpicio*. Th. δέρκω, *video*.

Ποτιδεύομαι, *indigeo*, Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. ſing. a. 2. opt. ab εἴδω, *video*. Sic ποτιδὼν pro προσιδών.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, *ad cœnam utilis*, Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna*.

Ποτιδῶ, Dor. pro προσίδω, a. 2. ſub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, *video*.

Ποτίζω, *do potum, duco aquatum, rigo*. imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε. f. ίσω. & Att. ιῶ. p. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. ſub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ. a. 2. ind. act. ἐπότιδον. præſ. paſſ. ποτίζομαι, a. 1. ind. paſſ. ἐποτίσθην, ης, η, *potionatus ſum*. ποτιζομένη, *irrigua*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico

Attico προσίθει, appone: & hoc pro προσί-θετι, præs. imperat.
Ποτικάρδι@, Dor. pro προσκάρδι@, qui in corde hæret. Th. καρδία.
Ποτικεκλιμένος, ω, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ε, ὁ, inclinatus: ex πρὸς & κλίνω, inclino.
Ποτίκρανον, ω, τὸ, Dor. pulvinarium: quod ex ποτὶ pro πρὸς, & κάρηνον, caput.
Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, alloqui: hinc ποτιλέξατο, pro προσελέξατο, 3. sing. a. 1. m.
Ποτιμάξατο, Dor. & Ion. pro προσεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάσσω, attingo: ex πρὸς & μάσσω, tango: fut. ξω.
Πότιμος, ε, potabilis. Th. πίνω, bibo.
Ποτιμυθεῖσθαι, alloqui, Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, verbum.
Ποτινίσομαι, ῃ, εται, advehor, Dor. pro προσνίσομαι, advenio, præs. ind. à ποτὶ, Dor. pro πρὸς & νίσομαι, eo, venio. Th. νέω, eo.
Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Lat. puteus.
Ποτιόσσεται, adspicit, 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι, idem: p. ὦμμαι. p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.
Ποτιρρίπτειν, Dor. pro προσριπτεῖν, quod Atticè formatum à gravitono προσρίπτειν, projicere. Th. ῥίπτω, idem.
Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, potum præbere; quod vide.
Ποτίσῃ, bibendum dederit, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.
Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, adstillo, instillo: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & στάζω, stillo: f. ξω.
Ποτιστήριον, ε, τὸ, canalis: à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.
Ποτίφορος, ε, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, accommodatus, conveniens, aptus.
Ποτιῶ, f. 1. Att. & in 1. pl. ποτιῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.
ΠΟ'ΤΜΟΣ, ε, ὁ, sors, fatum; mors: qu. à πίτω, cado. πότμω, Dor. gen. pro πότμε.
Πότνα, ας, ἁ, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότν@, pro πότνι@.
Πότνι', pro πότνια, quod vide.
Πότνια, ας, ἡ, & contractè πότνα, veneranda: à πότνι@, quod vide.
Ποτνιάνακτος, ε, ὁ, ἡ, dominatu venerandus: ex πότνι@ & ἄναξ, rex.
ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus: qu. à πίτω, cado, quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi.
Ποτοῖο, gen. Ion. à seq.
Ποτὸν, ε, τὸ, potio, potus, quod bibitur: quod &
Πότος, ε, ὁ, potatio, compotatio; POTUS: &
Ποτὸς, ε, potulentus: à th. πίνω, bibo.
Ποτόσδον, præs. part. n. g. à ποτόσδω, quod vide.
Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod simplex ὄζω, oleo: f. ὀζήσω, & ἔσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & ὄδωδα Atticè.
Ποτῶ, gen. sing. à ποτὸν, quod vide.
Ποτ τὰν, vel ποτ τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποτ τὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τόν.
Ποτ τῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel ποτ τῶ, & hoc pro πρὸς τῶ.
Πῶ, ubi? adv. Est & dictio enclitica: aliquando vacat, ut in δήπε, δήπεθεν· ab ὅ, Th. ὅς, qui.
Πεγγὴ, πεγγίον. sacculus.
Πεγγία, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.
Πέδης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. pudens.
Πελυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumna: Epithet. terræ: ex πελὺς, Poët. pro πολὺς, & βόσκω, pasco. Th. βόω, idem.
Πελὺς, Poët. pro πολὺς, multus, quod vide: acc. πολιώ.
ΠΟΥ΄Σ, ποδὸς, ὁ, PES: vocat. ὦ πὲς. dat. plur. ποσί. πὲς ναὸς, pro ipso gubernaculo. κατὰ πόδα, leniè. πρὸς τοῖς ποσὶν, apud pedes. Hinc ποδότης, ε, ὁ, pedibus præditus. ποδίζω, metior pede; incedo. ἀνδράποδον, ε, τὸ, mancipium. πολύπες, οδὸς, multos pedes habens. τρίπες, tripes, & tripus. ἐμποδίζω, impedio. ἐμπόδισμα, impedimentum.
Πόχ' ἀ, Dor. pro ποτὶ ἡ, & hoc pro πότερα.
Πόω, inusitat. bibo: à πίω, vel πίνω.
Πρᾶγμα, ατος, τὸ· negotium, res, opus, administratio reipub. à perf. pass. πέπραγμαι, verbi πράσσω, vel -ττω, facio: f. ξω.
Πραγματεία, ας, ἡ, negotium, studium; tractatus; molestia. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, negotia: ab eod. th.
Πραγματεύομαι, ῃ, εται, negotior: f. εύσομαι. a. 1. m. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πραγμάτευσαι, άσθω, & in plur. πραγματεύσασθε. Them. πράσσω, facio.
Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, serius, a, um, solers in rebus tractandis: ab eod. th.
Πραέσι, dat. pl. à πραΰς, έ@, idem quod πρᾶ@, lenis, mitis, mansuetus.
Πραθέειν, Ionicâ diphthongi resolutione pro πραθεῖν, vastare, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, vasto: f. πέρσω. f. 2. παρθῶ, & per Metath. πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραθον.
Πραθεὶς, έντος, venditus, a. 1. part. pass. &
Πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, vendo: f. πράσω. Ex πράω, facto per Syncop. pro περάω, ut suo loco dictum.
Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act.

act. verbi πέρθω, *vasto*: f. σω, a. 2. ἔπραθον, & per Metathes. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium*: à nomine Latino *prætor*, sic dictus qu. *præitor*, à præeundo.

Πρακτέον, verbale, à πράσσω, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, & Ion. πρηκτὴρ, *exactor, coactor tributorum*: à πράσσω, *facio*.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *tractabilis*, *opere pollens*, *efficax*: ejusd. them.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exactor*, *perpetrator*: ab eod. th.

Πραμνεῖος, seu πράμνιος οἶνος, *vini genus*, sic dictum à Pramniâ rupe, vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρώην, *nuper*; quod vide.

Πρανὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod th. πρηνὴς, *pronus*.

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito*. Th. πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, *pronus*.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. pl. a. 1. part. act. à πράξας, αντος, & in n. g. πρᾶξαν, verbi πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρᾶξις, ιος, ἡ, *factum*, *actio*, *successus rerum*: acc. sing. πρᾶξιν. nom. pl. πράξεις. dat. pl. πράξεσι. Th. πράσσω, *facio*.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω.

ΠΡΑ'ΟΣ, & πρᾶος, ου, *lenis*, *mitis*, *mansuetus*: comp. πραότερος, *mitior*; superl. πραότατος, *mitissimus*: qu. à περάω, *transeo*; ut sit εὐπρόσιτος, qui & facilè ad alios, & ad quem facilè transitur. Aut simpliciter à πάρα, *adest*.

Πραότης, & πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*, & *mansuetudo*: à præced.

Πραῢς, έος, ὁ, idem quod th. πρᾶος.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia*: dat. pl. πραπίδεσσι· qu. ex πρὸ & ἰδεῖν.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, *areola in horto*. Fortè primò sic dicta est, areola porrorum, à πράσον.

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio*; à πιπράσκω, *vendo*. Th. περάω, idem.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum*: qu. à πράω, *incendo*, est enim calidum.

Πρασαῖος, ου, ὁ, nomen Ranæ: à πράσον, *porrum*, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. &

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασοφάγος, ου, ὁ, nomen Ranæ: ex πράσον, *porrum*, & φάγω, *comedo*.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, & -ττω, *facio*, *ago*; *administro*, *adjuvo*, *tracto*; *vivo*, *exigo*: f. ξω. p. χα. perf. pass. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, *gloriam sibi parare*. Hinc πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*, *negotium*: Ion. πρῆγμα. πρᾶξις, εως, ἡ, *actio*. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, *multis negotiis se implicans*, *curiosus*. πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas*. εὐπραξία, ας, ἡ, *felicitas*. δικαιοπραγία, ας, ἡ, *justa actio*.

Περάσω, *vendo*, quod & πιπράσκω, à περάω, *transeo*, seu *circumeo*, vendendi aut emendi ergô. Hinc πράτης, *venditor*.

Πράσω, *vendam*, f. 1. verbi πιπράσκω.

Πράτιστος, α, ὁ, Dor. pro πρώτιστος, *primus*, superl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus*. Th. πρό. Et πρᾶτον, pro πρῶτον, *primum*.

Πράττω, *facio*: vide in πράσσω.

Πραΰμητις, ιος, ἡ, *quæ mite consilium habet*, *mitis*: ex πραῢς, idem quod πρᾶος, *lenis*, & μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

Πραῢς, εῖα, ὺ, idem quod th. πρᾶος, *mitis*: gen. πραέος. Hinc

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Πράω, inusit. pro *uro*, vel *vendo*: vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo*.

Πράως, *leniter*, adv. à πρᾶος, *lenis*.

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes*, *stirps*. αὐτόπρεμνος, *radicatus per se*. πρεμνίζω, *unà cum radice evello*.

Πρέπει, *decet*, impers. &

Πρέπει, *decet*. cum dat. impers. ἔπρεπε. part. præs. τὸ πρέπον, *decorum*: præs. inf. πρέπειν. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. inf. à πρέπω, vel πρέπει, *decet*.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, genit. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *decens*, *decorum*, *congruum*: & Att. adv. *decenter*: part. præs. n. g. à

ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus sum*, *conspicuus sum*, *excello*. Hinc θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, *vates*. θεοπροπία, ας, ἡ, & θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium*.

Πρέσβα, *antiqua*, *veneranda*, per Sync. pro πρεσβεία, f. g. à πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*: & in f. g. πρεσβεῖα· in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio*. *honos augustior*. Th. πρέσβυς, *senex*, *legatus*.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβήϊον.

Πρέσβεις, nom. & accus. plur. contract. à πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, *legatus*.

Πρεσβεὺς, έος, ὁ, idem ac them. πρέσβυς, quod adi.

Πρεσβεύω, *legatione fungor*; item *senior sum*; *in honore ut*, *senex sum*; *honore afficio ut grandævum*: f. εύσω, p. πεπρέσβευκα. a. 1. ἐπρέσβευσα. à πρέσβυς, *senex*, *legatus*.

Πρεσβῆες, *seniores*, nom. pl. Ion. à πρεσβεὺς, έος, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium*, *quod meretur is qui maximus est natu*: vel in genere, *quo aliquis honoratur*, *veluti major natu*. Th. πρέσβυς, υος, vel Atticè -εως, ὁ, *legatus*, *senex*.

Πρεσβηΐς,

Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, *antiqua*. acc. sing. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, *legatus*: à πρέσβυς, quia senes & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβιστος, & πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex*, compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγενέη, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura*: vide in πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενής, έος, ὁ, ἡ, *maximus natu*: ex πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*, & γείνομαι, *nascor*.

Πρέσβυν, acc. sing. m. g. seq.

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, εια, υ, genit. υος. & Att. εως, &c. *senex*; item *legatus*: Æol. dicitur πρέσγυς, *PRISCUS*. q. quia πέρας βίυ, *terminum vitæ* attigit. Hinc πρεσβύτερος, *senior*. πρεσβύτης, *senex*. πρεσβεύω, *senior sum*: item *legatione fungor*. πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio*.

Πρεσβύτας, acc. pl. à πρεσβύτης, υ, ὁ, *senex*. Th. πρέσβυς.

Πρεσβύτατος, υ, *maximus natu*, *antiquissimus*: superl. à πρέσβυς, *senex*, comparat. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior*: f. g. à πρεσβύτερος. Th. πρέσβυς.

Πρεσβυτέριον, υ, τὸ, *PRESBYTERIUM*, *seniorum ordo*, *senatus Ecclesiasticus*: &

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *senior*; *antiquior*; *PRESBYTER*: οἱ πρεσβύτεροι, *seniores*, specialiter *qui Ecclesiæ præsunt*: item *legati*. Th. πρέσβυς, *senex*, *legatus*.

Πρεσβύτης, υ, ὁ, *senex*. Th. πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικός, ῦ, *senilis*; *antiquus*: ab eod. them.

Πρεσβῦτιν, acc. sing. à

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus*, acc. sing. πρεσβῦτιδα, & ῦτιν· th. πρέσβυς, *senex*.

Πρευμενής, έος, ὁ, ἡ, *placidus*: à πρᾶος & ϑυμενής.

Πρέψας, αντος, *qui convenit*, a. 1. part. act. verbi πρέπω. f. ψω, *decorus sum*.

Πρῆγμ', pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*, *negotium*, *pretium*. πρήγματα ἔχειν, *molestias habere*. dat. pl. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*. f. ξω.

Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, *gula*, *guttur*.

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse*: vide πραθείς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo*, *inflammo*: f. σω. p. πέπρηκα. q. à πρήθω.

Πρηκτῆρα, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor*. Th. πράσσω, *facio*.

Πρημαίνω, *furenti impetu spiro*: à πρῆσαι, *spirare*, & μαίνεσθαι, *furere*.

Πρηνηδὸν, adv. *deorsum*: à seq. th.

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *PRONUS*, *præceps*. q. à πρὸ & νεύω, *nuo*.

Πρῆξαι, *egisse*, a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήξεις, *facies*, 2. sing. f. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρήξις, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πράξεις, εως, ἡ, *utilitas*, *res*. acc. sing. πρῆξιν. Th. πράσσω, *facio*. f. ξω.

Πρῆσαι, *incendisse*, a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo*: f. σω.

Πρῆσε, *incendit*, Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio*, Ion. pro πρᾶσις, quod vide.

Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: f. ξω. Est &

Πρήσσω, f. 1. à περάω, *transeo*. f. περήσω, & per Syncop. πρήσω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, & acc. πρηστῆρας, *valde spirans*; item serpentis genus ab *ardore* dictum: à πέπρησται, 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, *incendo*.

Πρήσω, fut. 1. act. verbi πρήθω, *incendo*.

Πρήτλω, *agnus*, vel *hædus*, *agniculus*.

Πρητήριον, υ, τὸ, *mercatus*, locus in quo res venduntur: à πρῆσις, *venditio*, Ion. pro πρᾶσις, quod vide.

Πρηΰνει, *mitigat*, Ion. pro πραΰνει, 3. sing. præs. ind. verbi πραΰνω. Th. πρᾶος, vel πρᾶος, *lenis*, *mitis*.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*. Dicimus & πρεὼν, & πρώων. q. ex πρὸ & εἰμί.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo*. Sed

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. à

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo*; *redimo*, seu *opus faciendum conduco*. q. à περάω. hinc πριάμενος, præs. part. πρίασθαι. præs. inf.

Πριαμίδης, υ, ὁ, *PRIAMIDES*. vocat. ὦ Πριαμίδη, à

Πρίαμος, υ, ὁ, *PRIAMUS*, nomen propr.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, υ, ὁ, & Ion. πρίηπος, *PRIAPUS*, *hortorum custos*, *idolum hortorum*. Item *membrum virile*.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco*: ubi vide.

ΠΡΙ'Ν, *priusquam*, & pro πρὸ, cum gen. *ante*, adv. regit inf. & ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τῦ φωνῆσαι, *antequam cecinerit*. Eleganter postponitur ἤ, ut πρὶν ἤ κατοικεῖν, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam articulis ἄν, δὴ, γε, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus*, *anteactus*.

Πρινὴ, *priusquam*, pro quo sæpius πρὶν ἤ.

Πρίνιον, *ilignum*, n. g. à

ΠΡΙ'ΝΟΣ, υ, ἡ, *ilex*, arbor. q. à πρίω, *serrâ seco*: quia serrâ ob duritiem fuerit secanda. Vel quia folia ei sunt spinosa, tanq. serrata & dentata.

Πρίσαι-

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, *serrâ seco*: f. σω. p. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, *sectus*, a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. passiv. ejusd. verbi.

Πρίσκας, α, ὁ, nomen viri origine Latinum, à *Priscus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum. q. d. *Prisca*.

Πρίστης, ου, ὁ, *qui serrâ aliquid secat & findit*: item *PRISTIS*, piscis: *& genus poculi, & navigii*: &

Πριστὸς, ῦ, *serrâ dissectus*: à 3. pers. sing. perf. pass. seq.

ΠΡΙ´Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco*; *stringo, alligo*: f. σω. p. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est &

Πρίω, Att. & Ion. pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, *eme* præs. imperat. ut ἵςω, pro ἵςασο. verbi πρίαμαι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *serra*: à πρίω, *serro*.

ΠΡΟ`, *ante*, *coram*, *PRO*, *præ*, *propter*, gen. regit. In compositis *præ* modò *tempus* notans, modò *ordinem*: item *pro*, *ante*, *ex*, *ad*, & *augmentum*: interdum pro παρὰ ponitur. πρόσθεν, & ἔμπροσθεν, idem. Hinc πρότερος, α, ον, *prior, prius*. πρότερον, adv. *prius*. πρῶτος, *primus*, qu. πρότατος.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*, nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius*. Ex πρὸ & ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico, prænuntio, præcipio, denuntio, testor*: ex πρὸ & ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, *præcedo*, cum acc. item *deduco, incito, produco*. f. προάξω. a. 2. Att. προήγαγον, ες, ε, *produxi*. a. 2. part. προαγαγὼν, όντος, quod ex πρὸ & ἄγω, *duco*.

Προαγωγεύσῃς, *prostituas*, 2. sing. a. 1. sub. act. à

Προαγωγεύω, *perduco, prostituo*: à προαγωγὸς, *perductor*. Th. ἄγω, *duco*.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio*: à προάγω. Th. ἄγω.

Προαιδεῖσθαι τινα, *alicui reverentiam ante alios debere*; quod ab αἰδέομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέομαι, ῦμαι, *præopto, præfero*; *constituo*: f. ήσομαι. a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο, perf. pass. προῄρημαι, σαι. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, *præpositum*. Thema αἱρέω, *eligo*: f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *præpositum, voluntas, consilium*: ἐκ προαιρέσεως, *consultò*: &

Προαιρετικὸς, ῦ, &

Προαίρετος, ου, *arbitrarius*: à perf. pass. verbi προαιρέομαι, quod vide.

Προαιρουμένοις, dat. pl. part. præs. pass. verbi προαιρέομαι, quod vide.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, *ante criminor*: f. άσομαι. a. 1. m. προῃτιασάμην, ω, ατο, *ante evici & demonstravi*: quod ab αἰτιάομαι, verbum forense, q. d. *causari*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προακηκοῦα, perf. part. med. f. g. Att. à seq.

Προακούω, *prior audio, ante audio*: f. ούσω. p. προήκουκα. a. 1. προήκουσα. p. m. προήκοα, & Att. προακήκοα. hinc perf. part. m. προακηκοὼς, ῦα. Th. ἀκούω, *audio*.

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *promptus, declivis*: à προάλλομαι, *prosilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Προαμαρτάνω, *ante pecco*: f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπελθεῖν, a. 2. inf. act. à seq.

Προαπέρχομαι, *præeo, discedo*. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, *venio*. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *prius demonstro*: ex πρὸ, ἀπὸ & δείκνυμι, *ostendo*: f. ξω. p. δέδειχα. perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. pass. ἐδείχθην. a. 1. part. pass. δειχθεὶς, έντος.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. præced. verbi.

Προάστιον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστειον, *suburbium*: ex πρὸ & ἄςυ, εος, τὸ, *urbs*.

Προαύλιον, & πρόαυλον, ου, τὸ, *aulæ vestibulum*. πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam*. Th. αὐλὴ, *aula*: &

Προαύλιον, ου, τὸ, *præludium in tibiarum cantu*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Πρόβα, *progredere*. a. 2. imperat. à προβαίνω, ex πρὸ & βαίνω, a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*: à προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Προβαῖνε, *progredere*, præs. imperat. act. à seq.

Προβαίνω, *progredior, præcedo, præsum*; *antegredior* seu *antecello*: προβήσομαι. p. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, ῦα, ός, aor. 2. ind. act. προέβην, ης, η. a. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*. f. βήσομαι.

Προβάλλω, *projicio, emitto, profero, propello, propono*: f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προέβαλον. a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προβάλωσι. præs. part. pass. προβαλλόμενος. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, *mitto, jacio*.

Προβάλοιτο, *proponat*, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerunt*, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi προβάλλω, *emitto*, quod vide.

Προβὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβάσει, Dor. pro προβήσει, hoc vero pro προβιβάσει, προβαίνειν, *promovere*.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio*, actio τοῦ προβαίνοντος. tum *ipsa res quæ προβαίνει*, ut *pecus, proventus ex pecudibus*: à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, propriè *ovillus*, per Synech. sp. *pecuarius, a, um*. προβατικὴ, sc. πύλη, *pecuaria porta*: à

ΠΡΟ´ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis, pecus*. in pl. πρόβατα. dat. pl. προβάτοις. quia προβαίνειν, *procedere* solet pascendo.

Προβέβηκε, *antistat*, 3. sing. perf. ind. act. & hinc

Προβεβηκὼς, ῦια, ός. part. perf. act. verbi προβαίνω, *anteëo, supero*, quod vide.

Προβεβλημένος, ου, part. perf. pass. verbi προβάλλω, quod videas.

Προβέβουλα, *prætuli, malui*. perf. m. verbi προβούλομαι, inusit. à βούλομαι, *volo*. f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur*, 3. sing. f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, *produco*; item *prius edoceo, informo*. f. άσω. a. 1. προεβίβασα. a. 1. ind. pass. προεβιβάσθην. a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, εῖσα, *ante edocta, prius monita*. Th. βαίνω, *eo*.

Προβλέπομαι, *provideo*. f. ψομαι. a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου. à

Προβλέπω, *prævideo, prospicio*. Th. βλέπω, *video*. f. ψω. p. φα.

Προβλεψάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propositio*, *PROBLEMA*, *propugnaculum, scutum*: προβάλλω, *propono*. f. λῶ. perf. pass. προβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio*.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, *projectus, prominens*. dat. sing. προβλῆτι· à προβάλλω, *projicio*. Th. βάλλω.

Προβοηθεῖν, *prius opem ferre*: à βοηθέω, *auxilior*.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, *propugnaculum*, vel *scopulus eminens qui æstrum maris frangit*. &

Προβόλαιος, α, ον, *objectus, a, um*: à προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, *objectus, actio quæ intenditur, propugnaculum, tutela, prætextus, ictus, plaga*. ab iisd.

Πρόβολος, vide in προβόλαιον.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, q. *vicarius pastoris*: à βόσκω, *pasco*, quod vide.

Προβούλευμα, τος, τὸ, *senatûs consultum*: à perf. pass. seq.

Προβουλεύω, f. εύσω, *consilio, prospicio, provideo*; *deliberatione populum prævenio*, q. d. *prædelibero*. à πρὸ & βουλεύω, *consulto*. βουλὴ, *consilium*.

Πρόβουλος, ου, ὁ, *senator, princeps*: à βουλὴ, *consilium*.

Προγεγεννημένος, perf. part. pass. verbi προγεννάω, *ante genero*. quod à γεννάω, f. ήσω, *genero*. Th. γείνομαι, *gignor*.

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, ότος, part. perf. m. verbi προγίνομαι, *antecedo*, quod vide.

Προγένειος, ου, *qui barbam habet promissam*: à γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba*. quod vide.

Προγενέστερος, ου, *major natu, antiquior*, comparat. à προγενὴς, quod à προγίγνομαι, *sum ante, præcedo*. Them. γείνομαι, *nascor*.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ' pro προεγένοντο, *procedebant*, Ion. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. seq. verbi.

Προγίνομαι, *antecedo, sum ante*. f. προγενήσομαι. perf. pass. προγεγένημαι. a. 2. m. προεγενόμην. a. 2. part. m. προγενόμενος. p. m. προγέγονα. Th. γείνομαι, *nascor*. f. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγεινάμην.

Προγινώσκω, *ante decerno*. f. προγνώσομαι. p. προέγνωκα. a. 2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι, perf. part. pass. προεγνωσμένος, *prædecretus*. Th. γινώσκω, *cognosco*. f. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *ante-decretum*. à προγινώσκω, quod vide.

Προγνώστης, ου, ὁ, *futurorum præscius, vates*: &

Προγνωστικὸν, ου, τὸ, *PPOGNOSTICUM, rei futuræ signum*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores*, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι· οἱ ἔκγονοι, *posteri*. vide in πρόγονος.

Πρόγονος, ου, ὁ, *ante genitus, progenitor, author*; item adject. *avitus*. Hinc πρόγονοι, *majores*. Est & πρόγονος, *privignus*. quòd fit loco filii, ubi πρὸ, i. e. ἀντὶ. Ex πρὸ & γόνος. ου, ὁ, *generatio*, à p. m. γέγονα. Th. γείνομαι, *nascor*.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA, scriptum publicè propositum*; *edictum*: à perf. pass. seq.

Προγράφω, *ante-scribo, publicè propono*, f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass. προεγράφην, ης, η, *coram depictus fui*. perf. pass. προγέγραμμαι. perf. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον, *prius descriptus, prædecretus*. Th. γράφω, *scribo, decerno*.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præexercitatio, exercitium*. dat. plur. προγυμνάσμασι, quod à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαῆναι, vide in seq.

Προδέδαε, 3. sing. perf. m. verbi προδαίω, *prænosco*. Them. δαίω, *disco*: f. δαήσομαι. a. 2.

a. 2. ἐδάλω, inde δαλῶναι, & δαήμεναι. p.m. δέδαα pro δέδηκα, novi.

Προδεδομένος, η, ον, perf. pass. part. &

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. &

Προδεδωκώς, ότος, perf. part. act. verbi προδίδωμι, prior do, quod vide.

Προδείελος, ante vesperam. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Προδέκτωρ, ορος, protector, patronus. Th. δέχομαι, capio.

Προδηλεῖσθαι, ante lædere, auctorem esse cladis. an à δῆλος?

Πρόδηλος, ου, idem quod δῆλος, manifestus, perspicuus. πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. perspicuè, à præced.

Προδιδούς, όντος, præs. part. act. &

Προδιδοῦσιν, produnt, 3. pl. præs. ind. seq. verbi.

Προδίδωμι, do prior, prodo. f. δώσω. p. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, do.

Προδικαστής, οῦ, ὁ, præjudex. Gl. Cyr. προδικάζειν, præjudicare. Them. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδοκάζω, f. άσω, exspecto, observo: & hinc

Προδοκή, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus, insidiæ, Th. δοκάζω, observo.

Πρόδομος, ου, ὁ, vestibulum, anterior domûs pars. quod à δόμος, domus. Them. δέμω, struo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio: à προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ου, ὁ, proditor. dat. προδότῃ, accus. plur. προδότας, ab eod. verbo & them.

Προδοῦναι, a. 2. inf. act. à προδίδωμι, quod vide.

Πρόδρομος, ου, ὁ, PRODROMUS, præcursor, anteambulo: ex πρὸ & τρέχω, curro. f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, ante Solis occasum. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. à δύω, subeo. a. 2. ἔδυν.

Προέγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Προεγνωσμένος, ου, prædecretus, perf. part. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi προγράφω, ante scribo. quod vide.

Προέγραψα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, præcurro. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. præt. m. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, &

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. princeps locus, in sedendo prærogativa. vide ἕδρα, sella.

Προέηκε, præmisit, 3. sing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, præmitto. Them. ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Προειδέναι, expertum esse, perf. inf. act. per Syncop. pro προειδηκέναι. verbi εἴδω, scio. f. ἥσω. Th. εἴδω, scio, video.

Προείδω, prospicio, provideo, præscio. f. εἴσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδών, οῦσα, όν. Th. εἴδω, scio.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, præopto. Them. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, procedo, proficiscor. Them. εἶμι, eo.

Προεῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Προειπεῖν, a. 2. inf. &

Προεῖπον, ες, ε, & in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προείπω, prædico, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um. verbi προρρέω. f. ήσω. perf. προέρρηκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προερέω, ω, prædico. quod ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Πρόεισιν, 3. pl. præs. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexo, promineo, præsto. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω & σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, prius emitto, ante ejicio: ex πρὸ & ἐκβάλλω. Th. βάλλω, jacio.

Προεκμανθάνω, ante edisco. Ex πρὸ, ἐκ & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, secerno, judico. f. νῶ. p. κέκρικα.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, processisset, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. & Att. à προελαύνω. f. άσω. p. προήλακα, & Atticè προελήλακα, & in perf. pass. προελήλαμαι. Them. ἐλαύνω, agito.

Προελεύσομαι, præcedam. f. 1. &

Προελήλυθεν, 3. sing. p. m. ind. Att. &

Προελθεῖν, a. 2. inf. &

Προέλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. verbi προέρχομαι, prævenio. Them. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον. p. m. ἤλυθα. & Atticè ἐλήλυθα.

Προελθών, οῦσα, όν, prodiens, progressus. part. a. 2. præced. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Them. αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior spero, ante spero. f. ίσω. p. προήλπικα. Ex πρὸ & ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, spes.

Προεμαντεύου, 2. sing. imperf. pass. verbi προμαν-

προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod à μαντεύομαι, vaticinor. Them. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προεῖμεν, promisisse. Ion. seu Dor. pro προεῖναι, a. 2. inf. act. verbi προΐημι. Them. ἵημι, mitto. a. 2. λω.

Προενάρχομαι, ante incipio. f. ξομαι. a. 1. m. προενηρξάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐν & ἄρχομαι, incipio. Them. ἀρχὴ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. part. pass. ἐνεχθεὶς.

Προενεγκὼν, part. a. 2. ejusd. verbi.

Προεξαίσσειν, proruere. Ex πρὸ, ἐξ & ἀΐσσω, ruo.

Προεξανίστασθαι, ante alios surgere. à πρὸ, ἐξ & ἵστημι, sto.

Προεξέδρα, sedes prominens. Them. ἕδρα, sella.

Προεπαγγέλλομαι, ante promitto. a. 1. m. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ & ἀγγέλλω, nuntio.

Προερέω, ῶ, prædico, vel prænuntio: ab ἐρέω, idem ac them. εἴρω, f. ἐρῶ, dico.

Προέρυσσεν, deduxit, Ion. & Poët. gem. σσ. pro προείρυσε. 3. sing. a. 1. act. verbi προερύω. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσσω, deduxero, a. 1. sub. act. Poët. gem. σσ. ab eod. verbo & them.

Προέρχομαι, prævenio, progredior, egredior. cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam, a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. προέλθω, ης, prior veniam. a. 2. part. προελθὼν, όντος, progressus. Th. ἔρχομαι, venio.

Πρόες, έτω, præmitte, a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἣν. & in 3. pl. ἔσαν.

Πρόεσαν, præmiserunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro ἐσήξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi προεσάγω, prius importo. Th. ἄγω, f. ξω, duco.

Προεστάναι, præesse. inf. præs. ab ἵστημι pro ἵστημι.

Προέστατε, præestis, per Syncop. pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ῶτος, præses, part. perf. per Sync. pro προεστηκὼς &

Προεστῶτες, præfecti, ejusd. nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præsum. Th. ἵστημι, statuo, sisto. f. στήσω, p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Προέσχον, ες, ε. a. 2. verbi προέχω, antecelleo. Th. ἔχω, habeo.

Προετοιμάζω, ante præparo. f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, ante evangelizo. a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, εὖ & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, propheto, prophetas expono, quod à πρόφημι, prædico. Th. φημὶ seu φάω, dico.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio. f. προφθάσω. p. προέφθακα. Th. φθάω, prævenio. a. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, & in 3. pl. προέχουσι, præcello, prætendo. f. προέξω. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo. f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi προάγω, præcedo, produco. f. ξω. a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγον, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, οῦμαι, præeo, arbitror, cum accus. & in 3. sing. προηγεῖται. f. προηγήσομαι. p. προήγημαι. Them. ἡγέομαι, duco.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, gula. vesica eminentior in avibus; ubi esca προαγείρεται, id est, præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, prædicator: à προαγορεύω, prædico. quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προηγούμενος, η, ον, antecedens. part. præs. verbi προηγέομαι, προηγουμένη, (scil. αἰτία,) causa interna, ut προκαταρκτικὴ, externa dicitur.

Προηγουμένως, adv. præcedenter; præcipuè. ex professo. à præced.

Προηδυνθέντας, accus. pl. a. 1. part. pass. verbi προηδύνω, delecto ante: quod ex ἡδύνω, lætitiâ afficio. Them. ἡδὺς, έος, suavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar. plusq. p. m. à πρόειμι. Th. εἶμι, eo. perf. m. εἶα. plusq. p. m. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &.

Προήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, præmitto. vide πρόες.

Προήκω, procedo, progredior; antecello. προήκων. part. provectus. Them. ἥκω. f. ξω, venio.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Them. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. pl. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior spero. f. ίσω. p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, spero. Them. ἐλπὶς, spes.

Προαμαρτάνω, ante pecco. f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα. perf. part. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἤματος, ante diem.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, pecco.

Προῆκα, processi, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Προήνεγκα, ας, ε, excellui, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, excello. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo, tollor. Them. αἱρέω, capio, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. verbi προέρχομαι, prævenio. cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, venio.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, ante exerceo. Them. ἀσκέω, exerceo. f. ήσω.

Προήσομαι, η, εται, profundam, f. 1. m. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. f. ἥσω.

Προητιασάμεθα, ante demonstravimus, a. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, ante criminor. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προήχθην, ης, η, adductus sum, processi. a. 1. pass. verbi προάγω Th. ἄγω, duco.

Προθέλυμνα, funditus, radicitus, adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ, ἡ, è radice erutus, qui radicitùs extirpatur. Aliquando idem quod ἐπ' ἀλλήλους. Ex πρὸ & θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμηλον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Them. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. part. θείς, έντος.

Προθέουσιν, permittunt. 3. plur. ind. præs. verbi προθέω. Th. τίθημι, pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositum, propositio : à προτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præfinitum. ab adject. seq.

Προθέσμιος, ante constitutus, à προτίθημι, ante constituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ, propositio. res proposita, πρόθεμα. ab eod. verbo & them.

Προθορών, prosiliens, a. 2. part. act. verbi προθρώσκω. Them. θρώσκω. seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμέομαι, οῦμαι, alacri sum animo, promptus sum. Th. θυμός, animus.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo. Th. θυμός, animus.

Πρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, promptus a. & hinc

Προθύμως, adv. promptè, alacri animo. Th. θυμός, animus.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύρειον, vestibulum, quod est ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προϊάπτω, præmitto, procul mitto. f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. 1. inf. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω, quod vide.

Προϊδεῖν, a. 2. inf. act. &

Προϊδέσθαι, a. 2. inf. m. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Προϊδών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. præced. verbi.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Att. pro προΐη, 3. sing. imperf. act. verbi προΐέω, seu προΐημι, præmitto, largior. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. imperf. ἵην, a. 2. ἧν.

Προϊέμεν, Ion. & προϊέμεναι, Att. seu Dor. pro προϊέναι. præs. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo. Them. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Προϊέμενος, emittens, præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. verbi ejusd.

Προϊέναι, pro καθιέναι, projicere, dejicere. & pro ἐφιέναι, permittere, sinere.

Προΐζεσθαι, ante alios sedere : ex πρὸ & ἵζομαι. Th. ἵζω, sedere facio.

Προΐηλε, præmisit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Them. ἰάλλω, mitto. f. ιηλῶ.

Προΐημι, præmitto ; dimitto ; immitto ; projicio : & interdum ut Th. ἵημι, mitto.

Προΐητι, emittit, ministrat, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προῖκα, adv. gratuitò. Them. προΐξ, donum.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus, à πρὸ & ἱκετεύω, supplico : vel quia προῖκα petit.

ΠΡΟΙ'Ξ, & προΐξ, κὸς, ἡ, donum, dos, gratia. acc. προῖκα, sed adverbialiter etiam usurpatur, pro gratis, sine mercede. qu. à πρὸ & ἵκω, venio, quia est donum quo quis alium prævenit ultrò. Aut à πρόεσις, largitio, quod à προΐεμαι, effundo largiter.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, advenio. quod ex πρὸ & ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, equito ante : ex πρὸ & ἱππεύω, equito. Th. ἵππος, equus,

Προΐστημι, præficio. f. προστήσω. præs. m. προΐσταμαι, σαι, ται, propono, præpono, præfero, præficio ; item præsum, cum gen. Th. ἵστημι, sto.

Προΐσχειν, & προΐσχεσθαι, Ion. pro προτείνειν. prætendere. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προΐτος, sordidus. quia solet προΐεσθαι, projici.

Προϊών, όντος, in f. g. προϊοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, persecutio, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, persequor. f. ξω. p. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. subitò, statim : ut puto more προκός, i. e. hinnuli, qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à

Προκαθίστημι, ante constituo : ex πρὸ, κατὰ & ἵστημι, statuo. f. στήσω. p. ἕστηκα, seu ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, *provoco, lacesso; in jus voco;* item *hortor.* Th. καλέω, *voco:* f. έσω. p. κέκληκα. per Sync.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Προκαλίζομαι, *provoco.* Th. καλέω, *voco.*

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, *prælaboro.* Th. κάμνω, *laboro:* f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, *præceps.* Th. κάρηνον, *caput.*

Προκαταγγέλλω, *prænuntio, ante denuntio:* f. ελῶ. p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, & ἀγγέλλω, *nuntio.*

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. à

Προκαταλαμβάνω, *præoccupo, anticipo, anteverto:* ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον. perf. pass. Att. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *ante dissolvo, ante everto, ante finio:* ex πρὸ, κατὰ, & λύω, *solvo.*

Προκαταρκτικὸς, οῦ, *principalis, primarius:* ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προκαταρτίζω, *prius absolvo:* f. ίσω. a. 1. προκατήρτισα. a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus.*

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *ante sedens,* præs. part. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, *sedeo;* quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν, *propalam sedere* quod ex πρὸ & καθίζω, *sedeo.* Th. ἵζω, idem.

Προκατοψόμεναι νῆες, *naves quæ exploraturæ præmittuntur,* f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, *video.*

Πρόκειμαι, σαι, ται, *proponor; exponor; projicior.* Hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, *propositus:* f. προκείσομαι. præs. inf. προκεῖσθαι. Ex πρὸ & κεῖμαι, *jaceo.*

Προκεκηρυγμένον, *prænuntiatum,* perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκεχειροτονημένοις, *prius designatis,* dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ & χειροτονέω, *decerno, creo,* elatis *manibus,* ex χεὶρ & τείνω, *tendo.*

Προκηρύσσω, vel Att. -ύττω, *ante prædico:* f. ξω. a. 1. προεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. pass. προκεκήρυγμαι. à κηρύσσω, *prædico.* Th. κήρυξ, *præco.*

Προκινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor pro; propugno periclitando:* ex πρὸ & κινδυνεύω, *periclitor.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Προκλέης, έος, ὁ, *PROCLES,* nomen proprium.

Προκληθεὶς, έντος, *provocatus,* a. 1. part. pass. à προκαλέομαι. Th. καλέω, *voco.*

Πρόκλησις, εως, ἡ, *provocatio;* item *conditio lata:* ab eod. verbo & th.

Προκλυτὸς, οῦ, *præauditus, præcognitus.* Th. κλύω, *audio.*

Προκοπὴ, vide in προκόπτω.

Προκόπτω, *proficio, procedo:* imperf. προέκοπτον. f. ψω. perf. act. προκέκοφα. perf. m. προκέκοπα· unde προκοπὴ, ῆς, ἡ, *profectus.* Th. κόπτω, *scindo.*

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio,* quâ alii alium *anteponimus:* à

Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono:* præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *ante,* & κρίνω, *judico.*

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias,* seu *super alias in continuâ serie:* à κροσσὸς, οῦ, ὁ, *fimbria;* vel κροσσαὶ, *scalæ.* Vide Eustath. & Suidam.

Προκυρόω, ῶ, *ante sancio:* f. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, *prius sancitus:* à κυρόω, *ratum habeo, autoritatem do.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Προκύων, *PROCYON* sive *antecanis;* sidus quod *ante* majorem *canem* oritur: ex πρὸ & κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, *canis.*

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τοῦ κώμου γραφόμενον· quod ante κῶμον hymnumque scribitur aut canitur: *Hymni proœmium.*

Πρόκωπος, ου, ὁ, ἡ, *remex, qui est ad remum.* Th. κώπη, *remus.*

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto:* f. προλήψομαι. p. Att. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Προλέγω, *prædico:* imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico:* f. ξω. p. χα.

Προλείπω, *relinquo.* Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, ου, *ante delectus,* perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, *relicti,* nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo:* f. ψω. a. 2. προέλιπον. a. 2. m. προελιπόμην. p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo.*

Προλεσχηνεύω, vide λεσχηνεύω.

Πρόληψις, εως, ἡ, *anticipatio, occupatio; anticipata opinio; præsumptio:* à προλαμβάνω, quod vide.

Προλιπόνθ', & προλιπόντ', pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, *relinquo;* quod vide in προλελοιπότες.

Προλιπὼν, *relinquens;* in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, q. d. *primus insidiator.*

Προμάθεια, ας, ἁ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, *prædidicisse,* a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρόμαλος, plantæ species. Them. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, tener.
Προμανθάνω, ante disco: ex πρὸ & μανθάνω, disco: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuntio: f. ῦμαι. a. 1. m. προεμαρτυράμην, ω, ατο. à μαρτύρομαι, testor. Th. μάρτυρ, testis.
Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, quod vide.
Προμαχίζω, in prima acie pugno: f. ίσω. Th. μάχομαι, pugno: f. μαχήσομαι.
Προμάχοις, & Ion. προμάχοισι, propugnatoribus, dat. pl. à
Πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ, antesignanus; propugnator: contract. πρόμος. Th. μάχομαι, pugno.
Προμάχων, gen. pl. præced. at
Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum. Th. μάχομαι, pugno.
Προμελετάω, ῶ, præmeditor: f. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. à μελετάω, curo, meditor. Th. μέλει, curæ est.
Προμεριμνάω, ῶ, ante sum sollicitus: f. ήσω. p. προμεμερίμνηκα. à μεριμνάω, anxiè cogito. Them. μέριμνα, ης, ἡ, cura.
Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale: ex πρὸ & μέτωπον, frons. Th. ὄπτομαι, video.
Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, providentia, cautio: à προμηθὴς, quod vide.
Προμηθείη, & -ίη, Ion. pro præced.
Προμηθέομαι, curam alicujus gero: ex πρὸ & μῆδος, εος, τὸ, cura.
Προμηθεὺς, έως, ὁ, PROMETHEUS, nomen viri: qu. à
Προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus, circumspectus: ex πρὸ, ante, & μῆδος, εος, τὸ, cura.
Προμιγῆναι, misceri, a. 2. inf. pass. verbi προμίγνυμι. Them. μίγνυμι, misceo: f. ξω. p. χα. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. pass. ἐμίγην.
Προμολέω, progredior: ex πρὸ & μολέω, seu μόλω, venio, eo: præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.
Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum: quia προμολοῦμεν, id est, prodimus per illud.
Πρόμος, ου, ὁ, ἡ, antesignanus, contract. ex πρόμαχος. Them. μάχομαι, pugno. Nisi ex πρὸ & μάω, ut sit, qui ante ruit in hostem.
Προναυμαχεῖν, prælio navali dimicare: ex πρὸ & ναυμαχέω, navale prælium ineo: ex ναῦς & μάχομαι, pugno.
Προνέμω, seu προσνέμω, tribuo. Th. νέμω, idem.
Προνήϊον, ου, τὸ, Ion. pro πρόναον, templi vestibulum. Th. ναὸς, templum.
Προνοέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, ante mente percipio; provideo; procuro: f. ήσω. perf. προνενόηκα, cum acc. præs. inf. act. προνοεῖν. præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, mens.
Προνοὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris.
Προνοήσας, αντος, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.
Προνοητικὸς, οῦ, providendi solertiam habens; providus: ab eod. verbo.
Πρόνοια, ας, ἡ, & Ion. προνοίη, cura, prudentia: ab eod. verbo & th.
Προνομεύω, f. εύσω, pabulatum egredior, prædationibus infesto, captivum abduco: præs. pass. προνομεύομαι, captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt: à
Προνομὴ, ῆς, ἡ, pabulatio; item direptio: à νομὴ, pastus. Them. νέμω, distribuo, pasco.
Προνοοῦσι, 3. plur. præs. ind. προνοοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.
Προνὺξ, Poët. adv. idem valet, quod πρὸ νυκτὸς, ante noctem.
ΠΡΟΞ, προκὸς, ὁ, hinnulus: qu. à πρὸ & ἀΐσσω.
Πρόξεινος, & πρόξενος, ου, ὁ, ἡ, hospes publicus civitatis. Th. ξένος, hospes.
Προξενέω, ῶ, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis. Vide præced.
Προοδοποιέω, viam præstruo, viam patefacio; præparo; item propensus sum: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, via, & ποιέω.
Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, exordior: f. άσομαι. præs. part. m. προοιμιαζόμενος, η, ον. à
Προοίμιον, ου, τὸ, exordium, procemium. Th. οἴμη, via, semita.
Προοπτέον, prospiciendum: &
Πρόοπτος, ου, ὁ, ἡ, prævisus, manifestus. Th. ὄπτομαι, video.
Προοράω, ῶ, ante me video, prospicio: imperf. m. προεωρώμην, -ώμην. perf. act. Att. προεώρακα. perf. part. act. προεωρακὼς, ότος, qui antea vidit. Th. ὁράω, video.
Προορίζω, prius definio: f. ίσω. præt. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædestinavi, decrevi exsequi: a. 1. part. act. προορίσας, αντος, qui prædestinavit: ab ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.
Πρόες, projice, a. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόεο, καὶ προοῦ, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.
Προοφειλόμενος, η, ον, ante debitus, præs. part. pass. à
Προοφείλω, prior debeo; item debeo. Them. ὀφείλω, debeo.
Πρόπαν, n. g. & πρόπας, m. g. universus, um. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.
Πρόπαρ, per Apoc. pro
Προπάροιθε, ante, è regione: à πάροιθε, idem, quod th. πάρος, ante, adv.
Προπάσχω, ante patior: a. 2. προέπαθον. a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος. Th. πάσχω, patior: f. πείσομαι. p.m. πέπονθα. a. 2. m. ἐπαθόμην.
Προπάτωρ, ορος, ὁ, secundus auctor, qui vice patris seu auctoris est; propriè avus, progenitor,

genitor, generis auctor: ex πρὸ & πατὴρ, pater.

Προπεῖρα, ας, ἡ, periculum, quod de re aliquâ fit, ante quam aliquid aggrediamur; prætentamentum: ex πρὸ, ante, & them. πεῖρα, conatus.

Προπέμπω, deduco: f. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, deducendum cura: a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, prosequar: a. 1. pass. προεπέμφθην, ης, η. a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι. a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, deductus. Them. πέμπω, mitto.

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, ου, qui ante aliquid intellexit, perf. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, præsentisco; quod à πυνθάνομαι, audio: f. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, ότος, qui propinavit, perf. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à προπίπτω, procido. Th. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, temeritas; protervia; item propensio: à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus, protervus, procax. προπετῶς, præcipitanter, adv. Ex πρὸ & πέτω, pro quo in usu est, πίπτω, cado.

Προπετῶς, adv. præcipitanter, temerè: à præced.

Προπεφραδμένα, prædeliberata, Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, prædicor, prænuntior. Th. φράζω, dico: f. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι. p. m. πέφραδα.

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, probro & ignominiâ afficio: inde præs. part. pass. προπηλακιζόμενος, ου. Th. πηλὸς, lutum: unde πηλακίζω, contumeliâ afficio propriè per aspersionem luti.

Προπίνω, PROPINO; item poculo provoco; propinando offero: Metaph. in gratiam alicujus alium prodo ac porrigo perdendum: ex πρὸ & πίνω, bibo: f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, incidentes, nom. plur. præs. part. verbi προπίπτω, procido. Vide in προπεσόντα.

Προποδίζω, procedo, progredior: à ποδίζω, gradior: f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Προποιέω, qu. πρότερον ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ κύριον πολῶν, qui circà dominum suum versatur; minister, servus. Th. πολέω.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio; deductio: &

Προπομπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, anteambulo, prævius deductor: à προπέμπω, quod vide.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, promptus: qu. προηνώμος. Videtur compositum ex πρὸ & πρηὼν, ὁ, cacumen montis. Et per Syncop. πρεὼν, idemque valet ac προπρηνής.

Προπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus, proclivis, paratus, propensus. Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι majoris emphaseos gratiâ, pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more supplicis, quod à κυλίνδω, idem quod th. κυλίω, volvo.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, vestibulum. Th. πύλη, porta.

Προπώλης, ου, ὁ, PROPOLA; venditor primarius. Th. πωλέω, vendo.

Προρέει, profluit, 3. sing. præs. ind. &

Προρέοντι, profluenti, dat. sing. part. præs. à

Προρέω, vel προρρέω, profluo: ex πρὸ & ῥέω, fluo: f. ῥεύσω. p. ἐρρύηκα. at

Προρρέω, prædico: f. ήσω. perf. προείρηκα, & Att. προειρηκα. Th. ῥέω, dico. Hesych.

Πρόρρησις, εως, ἡ, vaticinium: dat. plur. προρρήσεσι. à præced.

Πρόρριζος, ου, ὁ, ἡ, vel πρόρριξος, unà cum radice, radicitùs. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

ΠΡΟ'Σ, cum gen. à, ab, ex, erga, cum: cum dat. ad, apud, usque: cum acc. in, apud, inter, ad, contrà, propter, juxtà, circiter. Absolutè πρὸς, est πρόσετι, præterea. πρὸς δὲ, adhæc verò.

Προσάββατον, ου, τὸ, dies qui sabbatum antecedit.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. Att. &

Προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. Att. verbi προσάγω, adduco, quod vide.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, compellativus, salutatorius: à

Προσαγορεύω, compello, saluto, cognomino: f. εύσω. præt. προσηγόρευκα. præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, cognominor: a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, forum.

Προσάγω, adduco; item accedo, appropinquo: f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. sub. προσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, Att. redupl. qui pertraxit. Th. ἄγω, duco.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, accessus: à præced.

Προσαιτέω, ῶ, mendico: f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Προσαίτης, ου, ὁ, mendicus. Vide præced.

Προσακτέον, adducendum, verbale à προσάγω, quod vide.

Προσαλείφω, allino, illino: ex πρὸς & ἀλείφω, ungo.

Προσαμύνει, tutatur, 3. sing. præs. ind. act. à

Προσαμύνω, insuper auxilior. Th. ἀμύνω, auxilior: f. υνῶ. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, ascendo: a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imperat. προσανάβηθι, & Att. προσανάβαθι, per Apoc. προσανάβα. Ex πρὸς, ἀνὰ, & βαίνω, eo, vado: f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Προσαναλίσκω, *impendo* : f. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν. Ex πρὸς & ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλούς.

Προσαναπληρόω, ῶ, *suppleo* : f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. Ex πρὸς, ἀνὰ, & πληρόω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Προσανατίθεμαι, *confero*, præs. ind. pass. προσανεθέμην, σο, το, a. 2. ind. m. cum dat. Ex πρὸς, ἀνὰ & τίθημι, *pono*.

Προσανέρπω, *adrepo*, *irrepo*, *perrepo* : à πρὸς, ἀνὰ, & ἕρπω, *serpo*.

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσανασπάω. ex πρὸς, ἀνὰ, & σπάω, *traho* : f. άσω. perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσανής, έος, ὁ, ἁ, Dor. pro προσηνής, quod vide. dat. προσανεῖ.

Προσάντης, εος, ὁ, ἡ, *acclivis*, κατάντης, *declivis* : ab ἄντα, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Προσάπαξ, *semel duntaxat*. Th. ἅπαξ, *semel*, *omnino*.

Προσαπειλέομαι, οῦμαι, *addo minas* : f. ήσομαι. a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, *addidisti minas*. a. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, *minor*, *minitor*.

Προσαπόλλυμι, vide seq.

Προσαπολῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, *præterea perdo*. Sunt qui velint esse nom. pl. præs. part. act. verbi προσαπολέω. ex πρὸς, ἀπὸ & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. q. ab ὀλέω. p. ὤλεκα, & Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ, inde f. 2. part. act. ὀλῶν, οῦντος.

Προσάπτω, *alligo*, *appendo* ; *affigo* ; *attribuo*. Th. ἅπτω, *necto* : f. ψω.

Προσαρήρεται, *adjungit*, *aptat*, 3. sing. præs. ind. pass. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præsens significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo* : f. ἀρῶ, p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, unde præsens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, *adaptata*, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. præt. m. part. à προσάρω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto* : f. ρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. redupl. ἄρηρα, inde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρμόζω, vel ττω. *adapto*, *accommodo* : ab ἁρμόζω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Προσαρτάω, *appendo*. Th. ἀρτάω, f. ήσω. idem.

Προσάρω, *adapto* : vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, ῶ, *alloquor*, *compello* : ex πρὸς & αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσβαίνω, *ascendo*, *conscendo* : item *accedo*. Th. βαίνω, *eo*. f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à Προσβάλλω, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, *mitto*: f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προσβὰς, ἀντος, *adiens*, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, *accessus* : ejusd. verbi, & th.

Προσβλέπω, *obtueor*, *intueor*. Th. βλέπω, f. ψω. idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *oppugnatio* : à προσβάλλω, *adjicio*. p. m. βέβολα.

Προσγελάω, *arrideo*. Th. γελάω, *rideo*.

Προσγίνεσθαι, *accedere ad aliquem* ; à γίνομαι, *sum*. f. γενήσομαι. a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, *nascor*.

Προσδαπανάω, ῶ, *præterea insumo* : f. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ. Th. δαπανάω, *consumo*.

Πρὸς δὲ, Ion. pro πρὸς δὲ τούτοις, *præterea*.

Προσδεὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui insuper eget*, *indigus* : &

Προσδεῖ, *insuper opus est*. Th. δέω, unde δεῖ, *opus est*.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέξασθαι. a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, *egeo*, cum gen. -δεῖσθαι, præs. inf. -δεόμενος, præs. part. vide προσδεῖ.

Προσδέχομαι, *exspecto*, *excipio*. προσδέχου, præs. imperat. f. ξομαι. perf. προσδέδεγμαι. a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. προσδέξαι, άσθω, in pl. προσδέξασθε, a. 1. m. part. προσδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.

Προσδοκάω, ῶ, *exspecto* : imperf. προσεδόκαον, ων. f. ήσω. a. 1. προσεδόκησα. à δοκάω, idem quod Th. δοκάζω, *observo*, *exspecto*.

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, *exspectatio* : &

Προσδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, *qui exspectatur* : à προσδοκάω. quod vide.

Προσδοκώμενος, ου, præs. part. pass. à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοσία, ας, ἡ, *proditio* : à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, *accurro*. Th. τρέχω, *curro*. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προσεάω, ῶ, *permitto* : f. άσω. a. 1. προσείασα. Th. ἐάω, *sino*, *permitto* : f. εάσω. p. εἴακα.

Προσεβήσατο, *accessit*, 3. sing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi προσεγγελάω, *arrideo* : quod à πρὸς, ἐν, & γελάω, f. άσω, *rideo*.

Προσεγγίζω, *appropinquo* : f. ίσω. p. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. a. 1. inf. act. προσεγγίσαι. ab ἐγγίζω, *appropinquo*. Th. ἐγγὺς, *propè*.

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. verbi προσδέχομαι, *exspecto*. quod vide.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω,

δοκάω, exspecto, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, ων, verbi ejusd.

Προσέδρακον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσδέρκω, quod vide.

Προσεδρεύω, assideo: f. εύσω. à

Πρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, assessor: ab ἕδρα, ας, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.

Προσέθηκα, ας, ε, admovi, a. 1. ind. act. προσεθέμην, σο, το, a. 2. ind. m. &

Προσέθου, 2 sing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ἔθεσο, Ion. ἔθεο. & per Crasin Att. ἔθου.

Προσέειπε, alloquebatur, Att. vel Poët. Pleonasm. pro προσεῖπε, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. εἴπω, dico. a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε.

Προσεικάζω, assimilo, comparo: ab εἰκάζω. f. σω. idem. Th. εἴκω, similis sum.

Προσείκελος, ου, ὁ, ἡ, assimilis: ab εἴκελος, similis. Poët. Th. εἴκω, similis sum.

Προσειλήφει, 3. sing. plusq. p. act. Att. verbi προσλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσείλου, 2. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, οῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. m. εἱλόμην, ου, ετο.

Πρόσειμι, accedo, ab εἶμι, eo: item insum, adsum, ab εἰμί, sum. Th. ἔω.

Προσεῖναι, adesse, juvare, præs. inf. à πρόσειμι. vide præced.

Προσειπεῖν, alloqui, affari, a. 2. inf. act. à προσείπω. Th. εἴπω, dico: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto; caveo; f. προσέξω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. &

Προσέκειτο, instabat, 3. sing. imperf. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, agglutino: f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκόπτω, offendo, impingo: f. ψω. p. προσκέκοφα. a. 1. sub. προσκόψω, ης, η. perf. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, scindo.

Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, acquiro. Th. κτάομαι, possideo: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo: f. ίσω, p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, osculor, adoro: f. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 1. προσεκύνησα. ex πρὸς & κυνέω, idem quod κύω, osculor.

Προσέκυρσε, appulit, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido: f. Æol. κύρσω.

Προσελαύνω, adveho. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Προσέλεκτο, alloquebatur, 3. sing. plusq. p. pass. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico: f. ξω. p. χα.

Προσελέξατο, versat. 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. & th.

Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. m. &

Προσελήλυθα, 1. sing. perf. m. Att. &

Προσελθών, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον. præt. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, ου, attrahens, præs. part. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho: f. ξω.

Προσεμβαίνω, ingredior; insulto: ex πρὸς, ἐν & βαίνω, vado: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo: f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiscuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, insuper acerbor in aliqua re. Ex πρὸς, ἐν & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρὸς, ὰ, amarus.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ἐμφερὴς, similis. Th. φέρω, fero.

Προσέναχε, Dor. pro προσένηχε, 3. sing. imperf. à προσνήχω, adnato: f. ξω. à νήχω, idem quod Th. νέω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω, προσενέγκας, a. 1. part. act. &

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, affero, offero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω, vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. ind. præs. pass. à

Προσενθυμέω, intelligo: f. ήσω. p. προσεντεθύμηκα. ex πρὸς, ἐν & θυμὸς, animus.

Προσεντείνω, insuper intendo: προσεντείνειν πληγὰς, verbera insuper infligere: ex πρὸς, ἐν & τείνω, tendo: f. τενῶ. p. τέτακα.

Προσεοικότα, acc. sing. à

Προσεοικὼς, ότος, assimilis, decens. præt. part. m. ex πρὸς & εἴκω, similis sum. p.m. ἔοικα.

Προσέπαισε, Att. pro προσέπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Th. παίζω, ludo, jocor: f. ξω, & σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes: f. προσπτώσω. perf. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado.

cado. f. 2. m. πεσεῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *insuper ostendo*: ex πρὸς, ἐπὶ & δείκνυμι, seu δεικνύω, f. ξω, *monstro*. p. δέδειχα.

Προσεπιμετρέω, *ultra justum subinde admetior*, *ad cumulum addo*: ex πρὸς, ἐπὶ & μετρέω, *metior*. Th. μέτρον, *mensura*.

Προσεπιφύομαι, *insuper adnascor*: à πρὸς, ἐπὶ, & φύομαι. Vide ἐπιφυμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, *annecto*. Th. πλέκω, *necto*: f. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo*, *simulo*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσέπταισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω, *impingo*. Th. πταίω, idem. f. σω. p. ἔπταικα.

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσπτύσσομαι, *applicor*, *circumplicor*: item *amice saluto*: f. ξομαι. perf. pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus* vel *adplicitus eram*. Ex πρὸς & πτύσσω, *plico*.

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo*, *praeterea efficio*, *lucrifacio*: f. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο, ab ἐργάζομαι, *operor*. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Προσερεῖ, 3. sing. praes. ind. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Προσερείσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi προσερείδω, *affigo*, *allido*. Th. ἐρείδω, *figo*, *firmo*: f. σω.

Προσερεύγω, *adructo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, *accedo*, cum dat. imperf. προσηρχόμην, ου, ετο, f. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. πρόσελθε. a. 2. part. act. προσελθών, οῦσα, όν. p. m. Att. προσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Πρόσεσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*: quod ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα. a. 2. ἦν. a. 2. m. ἕμην. Th. ἕω, *mitto*.

Πρόσεστι, *adest*, *additur*, *accedit*, 3. sing. praes. verbi πρόσειμι, ab εἰμὶ, *sum*. Th. ἔω.

Προσέσχηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo*: quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, *aliquem sibi socium adjungere*, praes. inf. à

Προσεταιρίζομαι, *sodalem adscisco*: ab ἑταιρίζω, *sodalis fio*: f. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel ττω, *mando*, *praecipio*; *ordino*: f. ξω, p. προστέταχα. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, *ordino*.

Προσετέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv. *adhuc*, *insuper praeterea*. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. q. à προστιθέω, pro προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι. quod vide.

Προσεύξομαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*, *petitio*; item *locus precationis*: à

Προσεύχομαι, *precor*. imperf. προσηυχόμην, ου, ετο, Att. f. προσεύξομαι. a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, Att. a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω. a. 1. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Προσεφώνεον, *alloquebantur*, 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *attentus*: item *contiguus*, *cohaerens*, *proximus*, *vicinus*: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. sing. praes. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attente*: à

Προσέχω, *adhibeo*: scil. τὸν νοῦν, *animum adverto*, *caveo*: item *ausculto*, *obtempero*; *applico*, *appellor*; *permaneo*. imperf. προσεῖχον, ες, ε. praes. inf. προσέχειν. f. προσέξω. praet. προσέσχηκα. a. 1. sub. act. προσέξω, ῃς, ῃ. Th. ἔχω, *habeo*.

Προσεῶντες, gen. sing. part. praes. verbi προσεάω, *permitto*. Th. ἐάω, *sino*: f. άσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέωξα, ας, ε, *occlusi*, a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio*.

Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμί.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε, *accersivit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. & προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *appellatio*: ab eod. verbo.

Προσηΐκται, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προσῄκται, verbi προσείκω, vel προσεΐσκω, *similis sum*: in perf. pass. προσεῖγμαι, ξαι, κται, & solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήϊγμαι, ηϊξαι, ἤικται. Th. εἴκω, *similis sum*. p. m. Att. ἔοικα.

Προσήκατο, *admisit*, 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. a. 1. ἧκα.

Πρόσηκει, *pertinet*, 3. sing. praes. vel imperso-

personale à προσήκω, *pertineo*. Th. ἥκω, *venio*

Προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, *pertinens*. κατὰ τὸ προσῆκον, *ut decet*: τὰ προσήκοντα, in pl. à præced.

Προσηλόω, ῶ, *clavis affigo*: f. ώσω. p. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. ab ἡλόω, *clavis affigo*. Th. ἧλος, *clavus*.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσήλυτος, ου, ὁ, ἡ, *PROSELYTUS*; Angl. **Proselyte**. qui vel quæ ex paganismo ad Judaismum accedebat. q. d. *accessorius*, à προσέρχομαι, *accedo*, in præt. m. προσελήλυθα. Att.

Προσημαίνειν, *ante significare*: vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum*: ab εἰμὶ, *sum*.

προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*: vide ἀνδραποδίζονται.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *offero*, quod vide.

Προσήνεπε, vide simplex ἤνεπον, *dixi*.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. perf. pass. ἤνεγμαι.

Προσηνής, έος, ὁ, ἡ, *benignus*. Ex πρὸς & ἠΰς, *bonus*. Th. εὖς, idem.

Προσηρτημένος, ου, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω. f. ήσω. ab αὐδάω, *loquor* imperfect. ηὔδαον, αν, αις, ας, αε, α. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω. p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, *ante*, à πρὸ. πρόσθε βαλὼν, *superans*.

Προσθεῖναι, a. 2. inf. act. &

Προσθεὶς, έντος, a. 2. part. act. &

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, *addo*: quod vide.

Προσθέμενος, ου, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *antea*, & Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante*.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *additio*: à προστίθημι, quod vide.

Πρόσθετος, ου, ὁ, ἡ, *appositus, appositiiius*: scrib. & προσθετός. ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προστίθημι, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσθήσομεν. 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd. & th.

Προσιέναι, præs. inf. act. à

Προσίημι, *aggredior*; *admitto*: ab ἵημι, seu εἶμι. Th. ἔω, *eo*, seu ἕω, *mitto*.

Προσίεσαν, per Ectasin Poëtic. pro προσιεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, *accedo*: quod ab ἵημι, *eo*. Th. ἔω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi πρόσειμι, *accedo*. a. 2. προσήϊον, ες, *adivi*: ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον. Th. ἴω, *eo*.

Προσίστημι, *sisto, inhibeo, obicem oppono*. Th. ἵστημι, *sisto*: f. στήσω.

Προσίσχειν, *appellere, admovere*. Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προσιὼν, όντος, *accedens* vide προσιόντι.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, *temporarius*; quasi dicas *ad tempus durans*. Th. καιρὸς, *opportunitas*.

Προσκαλεσάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, *advoco*: f. έσομαι, a. 1. m. προσεκαλεσάμην. a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται, perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, ῶ, *advoco, accerso, advoco in auxilium*: item *in jus voco*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, ῶ, cum dat. *semper sum præsto, perduro*: f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. à καρτερέω, *tolero*: hoc à κάρτος, idem quod κράτος, εος. τὸ, *robur*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia*: à præced.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται à

Πρόσκειμαι, *adjaceo*: præs. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, *aliquem urgere*: *assentiri*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Προσκελησάμενος, ου, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor*. Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo, hortor*: f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, *cervical, pulvinar*: ex πρὸς & κεφάλαιον, *caput*, Th. κεφαλὴ idem.

Προσκηδής, έος, ὁ ἡ, *qui est affinis alicui*: à κῆδος, εος, τὸ, *affinitas, cura*.

Προσκληρόομαι, οῦμαι, *consocior* cum dat. a. 1. pass. προσεκληρώθην, ης, η, à

Προσκληρόω, ῶ, *sorte allego*, seu *sorte lectum adjungo*: f. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, *sors*.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem*. Metaph. à librâ. Ex πρὸς & κλίνω, *reclino*.

Προσκολλάω, ῶ, *agglutino*: f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα, a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, *adhærebo*: cum dat. seq. πρὸς. Ex πρὸς & κολλάω, *glutino*: Th. κόλλα, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto, affero, adveho*: ex πρὸς, & κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, *offendiculum*: à προσκόπτω, *offendo*, quod vide.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offensio*: à præt. m. seq. verbi.

Προσκόπτω, *offendo, impingo*. cum dat. vel seq. πρὸς cum acc. f. ψω. præt. προσκέκοφα.

κοφα. a. 1. προσέκοψα. a. 1. sub. προσκόψω. ης, η. perf. pass. προσκέκομμαι. præt. m. προσκέκοπα. Th. κόπτω, scindo, ferio.

Προσκρούσαντος, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à

Προσκρούω, impingo, offendo. Th. κρούω, pulso. f. σω. a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo: à κτάομαι, possideo: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσκυλίσας, άντος, a. 1. part. act. à

Προσκυλίζω, advolvo: f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Th. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, propriè osculor, adoro, veneror. cum acc. & sæpe dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς & κυνέω, idem quod them. κύω, osculor.

Προσκυνητής, οῦ, ὁ, adorator: à præced.

Προσκύπτω. inclino me admovendo alii. Th. κύπτω, f. ψω, inclino me.

Προσκώπος, ου, ὁ, ἡ, qui est ad remum, remex. Th. κώπη, remus.

Προσλαβόμενος, ου, a. 2. part. m. &

Προσλαβών, όντος, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, alloquor, cum dat. f. ήσω. perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. a. 1. inf. act. προσλαλῆσαι· ex πρὸς, & λαλέω, loquor.

Προσλαμβάνω, accipio præterea, assumo, excipio, accipio, cum acc. f. προσλήψομαι. a. 2. προσέλαβον. a. 2. inf. act. προσλαβεῖν, Sed προσλαβεῖν τροφῆς, assumere aliquid cibi, tanquam verbum desiderii, cum gen. Act. 27. 34. a 2. m. προσελαβόμην, ου, ετο. a. 1. imperat. m. προσλαβοῦ, ἐάω, recipe. a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Them. λαμβάνω, capio.

Προσλέγω, insuper dico. f. ξω. præs. m. προσλέγομαι, alloquor. Them. λέγω, dico.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio: à προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλογιστέος, ου, adnumerandus: à λογίζομαι, computo. Th. λέγω.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. act.

Προσμείνας, άντος, a. 1. part. act. &

Προσμενέτω, expectet, 3. sing, imperat. præs. act. à

Προσμένω, permaneo, sustineo, expecto, persevero. cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, admisceo, confligo, προσμίξαι, appellere aliquò. a. 1. inf. προσμιγνύναι τινὰ κράτει, aliquem victoriæ compotem efficere, præs. inf. act. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Προσνέμω, tribuo, attribuo. προσνέμω ἐμαυτὸν, permitto me, adjungo me. cum dat. præs. pass. προσνέμομαι, tribuor, attribuor; item adscribor. Th. νέμω, tribuo. f. μῶ. p. νενέμηκα.

Πρόσοδος, ου, ἡ, accessus, aditus, Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Προσοίσειν, f. inf. act. verbi προσφέρω, adfero. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσητε, 2. plur. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, accedo. adeo. Th. οἴχομαι, abeo f. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, appello, applico; item impingo, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello.

Προσομαρτέω, vide seq.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. sing. præs. sub. act. verbi προσομαρτέω, -ῶ, comitor, quod ex πρὸς & ὁμαρτέω. f. ήσω, sequor. Th. ὁμαρτῇ, idem quod ὁμοῦ, simul.

Προσομίλει, conversare, præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, conversor. Th. ὅμιλος, turba.

Προσομολογέω, insuper fateor vel spondeo, fateor. ab ὁμολογέω, consentio, spondeo. f. ήσω. Th. λέγω, dico.

Πρόσομορος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, confinis: ex πρὸς, ὁμὸς & οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσὸν, όντος. τὸ, quod superest, præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, adsum. Them. εἰμὶ, sum.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum. f. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. ab ὁρμίζω, navem in stationem subduco. Th. ὅρμος, statio navium.

Πρόσου pro πρόσεσο, admitte, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Them. ἵημι, seu ἕω, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. m. ἕσο, ἕο, & οὗ.

Προσουδίζω, humi allido. Th. οὖδος, εος, τὸ, solum,

Πρόσουρος, ου, ὁ, ἡ, vicinus: ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, seu ἕω, sum. præs. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, insuper debeo. f. ήσω. p. προσωφείληκα, Th. ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, infensus sum, cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. ab ὀχθίζω, idem cum them. ὀχθέω, indignor.

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, offendiculum, offensio: à præced.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies, vultus; item color, species: ab ὄψις, vultus. Them. ὄπτομαι, video.

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοι, jocor tecum. Th. παίζω, jocor, ludo, f. ξω & σω.

ΠΡΟ'ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, recens, subitus: idem quod πρόσφατος.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo. Th. πάσσαλος, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui valde esurit, famelicus: à πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Προσπεριβάλλομαι, *circundo, circumplector*; item *ultra modum amplector*: ex πρὸς, περὶ & βάλλω, *jacio*.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσών, όντος, *qui irruit, adortus*, a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, *affigo*. f. ήξω. p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. act. προσπήξας, αντος. Them. πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπίλναμαι, *appellor, admoveor*. à πιλνάω, vel πίλνημι, *admoveo*. Th. πέλας, propè, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à

Προσπίπτω, *accido ad pedes, incido*. cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπτώσω. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, όν. Them. πίπτω, *cado*.

Προσπλάζω, per Syncop. pro προσπελάζω, idem quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*. Them. πέλας, propé.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigabilis, e*. à πλώω, idem ac πλέω, *navigo*.

Προσποιέομαι, οῦμαι, *simulo*; *præ me fero*; *acquiro*; *suborno*. imperf. προσεποιεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. Th. ποιέω, *facio*.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. pass. verbi præced.

Πρόσπολος, ου, ὁ, ἡ, *famulus, a*. Th. πολέω, *verso*.

Προσπορεύομαι, *accedo*, cum dat. f. εύσομαι. perf. προσπεπόρευμαι, à πορεύομαι, *eo, proficiscor*. hoc à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. f. ερῶ. p. κα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω. idem quod th. πταίω, *offendo*.

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, *advolo*. quod ab ἵπτημι, *volo, as*. f. πτήσω, a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην. & ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, *applico*; item *complector*. in pass. προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè salutc, blandè compello. amicè excipio & amplector*. Th. πτύσσω, *plico*.

Προσρεῖν, *affluere*. Th. ῥέω, *fluo*.

Προσρήγνυμι, *allido, illido*. f. ήξω. perf. προσέρρηχα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Th. ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*.

Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, *in alteriorem & posteriorem partem*. Poët. gem. σσ, pro πρόσω. Th. πρὸ, *ante*.

Προσταγμάτων, gen. pl. à πρόσταγμα, ατος, τὸ, *mandatum*, quod à προστάσσω, quod vide.

Προστάξαι, a. 1. inf. act. &

Προστάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω, quod vide.

Πρόσταξις, εως, ἡ, *ordinatio, mandatum*. ab eod. verbo.

Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.

Προστασία, ας, ἡ, *præfecturæ dignitas*; item *cura, tutela, patrocinium, auxilium*: à προΐστημι, *præficio*. Th. ἵστημι.

Προστάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio*. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον, in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, *quæ præcepta sunt*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Προστατεία, ας, ἡ, *præfectura, procuratio*; item *patrocinium, defensio*: &

Προστατεύω, f. εύσω. vel

Προστατέω, f. ήσω, *præsum, præsideo*; item *patrocinor, defendo*: à

Προστάτης, ου, ὁ, *patronus, dux*. in acc. sing. προστάτην. à προΐστημι, *præpono, præficio*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Προστάτις, ιδος, ἡ *hospita*. sic vocatur *Phœbe*. Rom. 16. 2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. à præced.

Προστατοῦντι, dat. sing. part. præs. à προστατέω, *præsum*. quod vide.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προστεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. &

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, *apponar*, f. 1. ind. pass. verbi προστίθημι. quod vide.

Προστεταγμένος, ου, perf. part. pass. verbi προστάσσω, *mando*. quod vide.

Προστήκω, f. ξω. *liquefactum affundo*. hinc Metaph. *adhæreo, insideo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Προστῆναι, a. 2. inf. act. à προΐστημι, *præpono, præficio*. Th. ἵστημι, *statuo*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Προστιθεὶς, έντος, præs. part. act. προστιθέναι, præs. inf. act. &

Προστίθεμεν, 1. pl. præs. ind. act. &

Προστιθέμενος, η, ον, præs. part. pass. à

Προστίθημι, *appono*; *pergo*. imperf. act. προσετίθην, & in 3. sing. προσετίθη, & προσετίθει, tanq. à προστιθέω. f. προσθήσω. perf. προστέθεικα. a. 1. προσέθηκα, *adjeci*. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες, *auge*. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, έντος, *pergens*. præs. pass. προστίθεμαι, *adjungor*. imperf. προσετιθέμην, ου, το. a. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η. f. 1. pass. προστεθήσομαι, ῃ, εται, *apponar*. a. 2. m. προσεθέμην, ου, το, *perrexi*. Th. τίθημι, *pono*.

Προστραπὼν, όντος, *qui evertit aliquid, ac in suam potestatem redegit*, a. 2. part. act. à

Προστρέπω, *oro, obsecro, ad genua provolutus precor*. expon. & *everto*. Th. τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Προστρέχω, *accurro*. in 3. pl. προστρέχουσιν. f. θρέξω. perf. προσδεδράμηκα. a. 2. προσέδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. προσδραμὼν, όντος. præt. m. προσδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Προστρίβω, *attero, affrico, infrico*. præs. pass. προστρίβομαι, *mihi affricatur vel infricatur*; item

item *affrico, incutio, infligo, impingo.* Th. τρίβω, *tero.* f. ψω.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, *ostendo:* ex πρὸ, ὑπὸ & δείκνυμι, *monstro.* f. ξω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) *quicquid cum pane comeditur:* ex πρὸς & φάγω, *edo.*

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, propriè, *recens dictus,* vel *occisus.* & in genere, *recens.* πρόσφατον, adv. pro νεωστὶ, *modò, nuper, recenter.* Th. φάω, *loquor,* vel *occido.* perf. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nuper.* à præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ, ἡ, *similis.* idem quod ἐμφερής. inde προσφέρειν, *similem esse.* Th. φέρω, *fero.*

Προσφέρω, *offero.* præs. imperat. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. a. 2. προσήνεγκον. a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η, *oblatus,* seu *adductus fui.* præt. m. προσενήνοχα, ας, ε, *obtuli,* Att. pro προσήνοχα. Th. φέρω, *fero.*

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio.* Th. φεύγω, *fugio.* f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

Προσφιλὴς, έος, ὁ, ἡ, *amabilis, gratus.* Th. φίλος, *amicus.*

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè.* à præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio,* &

Πρόσφορος, ου, ὁ, ἡ, nomen pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus;* item *accommodatus, aptus, conveniens:* à προσφέρω, quod vide.

Προσφυῆ, acc. sing. à

Προσφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *accommodatus, adhærens.* hinc προσφυέως, Ion. *aptè, scitè.* à προσφύω, quod vide.

Προσφὺς, ῦσα, *adhærens,* a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod à

Προσφύω, *agnasci facio.* f. σω. perf. προσπέφυκα, *agnatus sum;* item *annexus sum, adhæreo.* Th. φύω, *nascor.* a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor.* cum dat. imperf. προσεφώνεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. perf. προσπεφώνηκα. a. 1. ind. act. προσεφώνησα. à φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνὴ, *vox.*

Προσχέθομαι, *prætendo,* idem quod προέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, *ad manum situs:* ex πρὸς, *ad,* & χεὶρ, χειρὸς, *manus.*

Προχέω, *affundo, perfundo.* Th. χέω, *fundo.* f. χεύσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus, color, species;* à σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma.* Th. ἔχω, *habeo.*

Προσχῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. inf. act. προσχέσθαι, a. 2. inf. m. προσχὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέχω, *obtendo, objicio.* Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. à προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio:* à

Προσχύω, *affundo.* f. ύσω. p. προσκέχυκα. perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται· à χύω, idem quod them. χέω, *fundo.*

Προσχωρέω, *concedo,* sive *me confero;* item *dedo me, venio in fidem, & attribuor.* Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo.*

Πρόσχωρος, ου, ὁ, ἡ, *vicinus, finitimus.* Th. χῶρος, *locus.*

Προσψαύω, *attingo,* cum dat. f. αύσω. præt. προσέψαυκα. ex πρὸς & ψαύω, idem quod ψάω, *contingo.*

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem. ultrà, longè, procul.* Th. πρὸ, *ante.*

Προσώδης, εος, ὁ, ἡ, *fætidus,* ab ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω. p. m. ὦδα. sed

Προσῴδης, εος, ὁ, ἡ, *inflatus:* ab οἰδέω, *tumeo.*

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus. PROSODIA:* ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.* Them. ἀείδω, *cano.*

Προσώπασι, per Metaplas. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, ου, τὸ, *vultus,* quod vide.

Προσωποληπτέω, -ῶ, *faciem respicio, personam respicio,* f. ήσω. &

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem,* id est, movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum.* à πρόσωπον, & λαμβάνω, *capio,* f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus.* vide προσωποληπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* q. d. quod est circa oculos. item *persona.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον. λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem.* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, *à facie ad faciem,* hoc est, *coram.* 1 Cor. 13. ver. 12. Hebraismus. Et sumitur pro *frontispicio domûs.* Ex ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio personæ, PROSOPOPOEIA* figura. à πρόσωπον, *persona, facies,* quod vide, & ποιέω, *facio.*

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum.* f. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, *navem in stationem subduco.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

Προσωτάτω, adverbial. *longissimè.* superl. &

Προσώτατος, ου, *longissimè progressus:* superl. à πρόσω, *ante se.* Th. πρὸ, *ante.*

Προσωτάτω, adv. *longissimè,* vide præced.

Προσώτερος, ου, *qui longius ante est:* &

Προσωτέρω, adv. *longius ante, ulterius.* comp. à πρόσω, *ante se, longe,* Th. πρὸ *ante.*

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum.* f. ίσω. p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indignor.*

Προταμοίμην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo.* Th. τέμνω, *seco, scindo.* f. 2. ταμῶ, a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens,* a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propositio; initium dramatis:* à προτείνω, *prætendo, propono.* Th. τείνω, *tendo.*

Προ-

Πϱοτάσσω, vel -ττω, *præstituo* : f. ξω. p. πϱοτέταχα. perf. paſſ. πϱοτέταγμαι. perf. part. paſſ. πϱοτεταγμένος, ου. Th. τάσσω, *ordino* : f. ξω.

Πϱοτιθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi πϱοτίθημι, *propono*. πϱοτέθηκα pro πϱοτέθεικα. perf. act. Th. τίθημι, *pono*.

Πϱοτείνω, *prætendo, distendo, propono* : f. νῶ. a. 1. πϱοέτεινα. a. 1. part. πϱοτείνας, αντος. perf. πϱοτέτακα. Them. τείνω, *tendo*.

Πϱοτέϱα (ſcil. ἡμέϱα) *pridie* : à πϱότεϱος, quod vide.

Πϱοτεϱαῖος, Ion. pro πϱότεϱος, *prior*.

Πϱοτεϱεῖ, 3. ſing. præſ. ind. à

Πϱοτεϱέω, *prior ſum, praeo* : quod à πϱότεϱος, *prior*. Th. πϱὸ, *ante*.

Πϱοτέϱοισιν, dat. pl. Ion. à πϱότεϱος, *prior*; quod vide.

Πϱότεϱον, adverbialiter, *prius, potiùs* : à ſeq.

Πϱότεϱος, ου, *prior*; dat. pl. πϱοτέϱοισι, Ion. Th. πϱὸ, *ante*.

Πϱοτέϱω, -ως, & -ωσε, adv. *ante, ulteriùs* : à præced.

Πϱοτὶ, idem quod πϱὸς, Dor.

Πϱοτιάπτω, Dor. pro πϱοσάπτω, *alligo, appello, affigo*; item *attribuo, defero* : à πϱὸς & ἅπτω, *necto*.

Πϱοτιβάλλεαι, *coërces*, Dor. & Ion. pro πϱοσβάλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi πϱοσβάλλω, *aggredior, coërceo*; quod ex πϱὸς & βάλλω, *jacio* : f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. præt. m. βέβολα.

Πϱοτιδεδεγμένος, Dor. & Æol. pro πϱοσδεδεγμένος, perf. part. paſſ. verbi πϱοσδέχομαι, *admitto, exſpecto*. Them. δέχομαι, *capio* : fut. ξομαι. Vide & ſimplex δέγμενος.

Πϱοτιείδειν, Dor. pro πϱοσειδεῖν, *adſpicere*, præſ. inf. act. verbi εἴδω, *video*.

Πϱοτιειλεῖν, *propellite*, præſ. inf. pro imperat. Dor. verbi πϱοτιειλέω, pro πϱοσειλέω. Th. εἰλέω, *verto*.

Πϱοτιελεῖν, eodem modo pro πϱοσελεῖν, a. 2. inf. verbi πϱοσαιϱέω. Th. αἱϱέω, *capio* : f. ήσω. p. ᾕϱηκα. a. 2. εἷλον.

Πϱοτίθημι, *propono*; *objicio*; *præfero* : f. πϱοθήσω. p. πϱοτέθεικα. a. 2. m. πϱοεθέμην, σο, το, *propoſui*. Th. τίθημι, *pono*.

Πϱοτιμάσσω, Dor. pro πϱοσμάσσω, *attingo*. Th. μάσσω, vel -ττω, *pinſo, ſubigo*; *tango* : f. ξω.

Πϱοτιμάω, ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero, curo*; quod à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Πϱοτιμῶν, præſ. part. act. præced. verbi.

Πϱοτιόσσομαι, *aſpicio, præſagio*, Dor. pro πϱοσόσσομαι, quod Æol. eſſe ferunt pro πϱοσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video* : f. ψομαι. Alii volunt derivari, ab ὄσσομαι, *auguror*. Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen*.

Πϱότμησις, εως, ἡ, *ipſa actio præſcindendi id quod præſcinditur* : unde & *umbilicus* aſpidis πϱότμησις dicitur, quoniam ab ipſo ſtatim partu umbilicus infantibus præſcindi ſolet : aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. Quod ex πϱὸ & τέμνω, *ſeco* : p. τέτμηκα. perf. paſſ. τέτμημαι, σαι, ται.

Πϱοτόνοισι, dat. pl. à

Πϱότονος, ου, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram*. Them. τείνω, *tendo* : præt. m. τέτονα. unde τόνος, *tentio*.

Πϱοτοῦ, *prius, ante* : q. d. πϱὸ τούτου τοῦ χϱόνου.

Πϱοτϱέποντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. Ex πϱὸ & τϱέπω, *verto*.

Πϱοτϱεπτικὸς, οῦ, *adhortatorius* : à ſequente verbo.

Πϱοτϱέπω, *ante me verto, ſubſiſtentem & cunctantem urgeo, adhortor* : fut. ψω. p. πϱοτέτϱοφα. a. 1. m. πϱοτϱεψάμην, ω, ατο. Th. τϱέπω, *verto* : præt. m. τέτϱοπα.

Πϱοτϱέχω, *præcurro* : f. 1. m. πϱοθϱέξομαι. f. 2. m. πϱοδϱαμοῦμαι. a. 2. πϱοέδϱαμον. perf. act. πϱοδεδϱάμηκα. p. m. πϱοδέδϱομα. Th. τϱέχω, *curro* : f. θϱέξω.

Πϱοτϱοπάδην φοβεῖσθαι dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt, hoſtibus terga vertentes* : quod à πϱοτϱέπω, quod vide.

Πϱοτϱοπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio* : à πϱοτϱέπω, *adhortor*. Th. τϱέπω, *verto, verſo* : p. m. τέτϱοπα.

Πϱοτυχὸν, όντος, τὸ, pro παϱατυχὸν, *quicquid ſe nobis fortuitò offert, vel obvium eſt*. Th. τυγχάνω, *ſum*, &c. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde a. 2. part. τυχὼν, όντος.

Πϱοὔβαλεν, *projecit*, Atticâ Synæreſi pro πϱοέβαλεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi πϱοβάλλω. Th. βάλλω, *jacio* : f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Πϱοὔβη, itidem pro πϱοέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πϱοβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Πϱοὔγϱαφε, Att. Synæreſi pro πϱοέγϱαφε, 3. ſing. imperf. act. verbi πϱογϱάφω, *ante ſcribo* : Th. γϱάφω, *ſcribo* : f. ψω.

Πϱοὐδιδάξατο, itidem pro πϱοεδιδάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi πϱοδιδάσκω, *prius doceo*. Th. διδάσκω, *doceo* : f. ξω.

Πϱοὔδωκας, itidem pro πϱοέδωκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. à πϱοδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do* : f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Πϱοὔθετο, itidem pro πϱοέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi πϱοτίθημι. Vide in πϱοὔθηκεν.

Πϱοὔθηκεν, itidem pro πϱοέθηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πϱοτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Πϱοὔκειτο, *propoſitus erat*, Att. pro πϱοέκειτο, 3. ſing. imperf. Ex πϱὸ & κεῖμαι, *jaceo* : f. κείσομαι.

Πϱοὐκινδυνεύοσεν, itidem pro πϱοεκινδύνευσεν, 3. ſing.

3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, periculis me objicio pro aliquo. Th. κίνδυνος, periculum.

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, PRUNUS arbor.

Προύνικος, ου, ὁ, mercenarius, homo turbulentus: ex πρὸ & ἐνείκω, fero; vel à νεῖκος, rixæ.

Προυξένησεν, conciliavit, Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, sum hospes publicus; comparare conor. Th. ξένος, peregrinus, hospes.

Προϋπαρξις, εως, ἡ, præexistentia: à seq.

Προϋπάρχω, ante existo; item liberalitate prævenio; item incipio: imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. quod ex πρὸ & ὑπάρχω, sum, existo: quod ab ἄρχω, incipio. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προυπειλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. Ex πρὸ, ἐπὶ & λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæref. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, mitto ante; deduco. Them. πέμπω, mitto.

Προϋπηργμένα, τὰ, beneficia in quempiam lata: &

Προϋπῆρκται, 3. sing. perf. ind. pass. à προϋπάρχω, prævenio: ex πρὸ & ὑπάρχω, autor sum, existo. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προὖπτον, evidens, pro πρόοπτον, ου, τὸ, quod ex πρὸ & ὄπτομαι, video.

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, quod vide.

Προυργιαίτερον, melius, utilius, antiquius: qu. πρὸ ἔργου αἱρετώτερον. quod à προὔργου, pro πρὸ ἔργου, quod operæ pretium est & prævertendum. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Προὔργου. operæ pretium: vide præced.

Προυτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. qu. à προτιθέω, propono, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, pono.

Προυτρέπετο, Att. Synæref. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, impello, adhortor. Th. τρέπω, verto.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, verbero: f. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προώφειλες, debebas, Ion. pro προώφειλες, 2. sing. imperf. quod ex πρὸ & ὀφείλω, debeo: f. ήσω.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præs. inf. verbi προέχω, emineo. Th. ἔχω, habeo.

Προὔχοντο, similiter pro προείχοντο, à

Προὔχω, contractè pro προέχω, præcello. Th. ἔχω, habeo.

Προφαίνω, præluceo, præmonstro; ostento. Th. φαίνω, appareo: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Προφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. præced. verbi.

Προφανὴς, έος, ὁ, ἡ, perspicuus. ἐκ τοῦ προφανῆς, manifestè: ex πρὸ & φαίνω, appareo.

Πρόφαντον, ου, τὸ, oraculum. πρόφαντον γίνεσθαι, declarare: ab iisd.

Πρόφαντος, ου, idem quod προφανὴς, manifestus, eximius, conspicuus: ex πρὸ & φαίνω, ostendo.

Προφασίζομαι, causificor, excuso: f. ίσομαι. à πρόφασις, εως, ἡ, prætextus; hoc à πρὸ & φημί. Th. φάω, dico.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, occasio. Vide in προφασίζομαι.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, Propheta. Th. φάω, dico.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, promovet, 3. sing. ind. act. verbi προφέρω, quod vide.

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, præstans: in comparat. προφερέστερος. in superl. προφερέστατος. quod à προφέρω, præsto. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προφέρησι, adferat, 3. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τοῦ σι, verbi προφέρω, quod vide.

Προφέρω, PROFERO, exprobro, objicio, excello. Them. φέρω, fero: fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, prædico, -is: a. 2. πρόειπον. Ex πρὸ & φημὶ, dico.

Προφητεία, ας, ἡ, PROPHETIA, vaticinium; quod à πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, vel φάω, dico.

Προφητεύω, PROPHETO, prophetas expono: imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω. a. 1. προεφήτευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω. ab eod. th.

Προφήτης, ου, ὁ, PROPHETA, prophetarum interpres: à φάω, dico.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, HROPHETICUS: ex πρὸ & φημὶ, seu φάω, dico.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, PROPHETISSA: ab eod. them.

Προφθάνω, prævenio: f. προφθάσω. p. προέφθακα. a. 1. προέφθασα, præveni, cum acc. Them. φθάνω, prævenio: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio: à προφέρω, profero. Th. φέρω, fero: f. οἴσω.

Προφορικὸς, οῦ, enunciativus. Vide præced.

Προφράζειν, prædicere. Th. φράζω, dico.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevolens: à πρόφρων, propensus. Them. φρὴν, φρενὸς, ἡ, mens.

Προφρόνως, Poët. idem ac προφρονέως, animo prompto, lubenter. Th. φρὴν, mens.

Πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens; propensus, promptus: hinc προφρονέως, adv. Them. φρὴν, mens.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, effugio. Th. φεύγω, fugio: f. φεύξω. a. 2. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ejusd. & them.

Προφυλάσσειν, ante aliquem locum excubias agere. Vide φυλάσσω.

Προχέειν,

Πϱοχέειν, *infundere*, præſ. inf. act. à πϱοχέω, *infundo*. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχεα.

Πϱοχειϱίζομαι, propriè *manum admovere operi antequam fiat, deligo, deſigno*: f. ίσομαι. a. 1. m. πϱοεχειϱισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. πϱοχειϱίσασθαι. Ex πϱὸ & χείϱ, χειϱὸς, ἡ, *manus*: hinc χειϱίζω, *manu tracto*.

Πϱόχειϱος, ου, ὁ. ἡ, *qui eſt in promptu, expeditus*: hinc adv. πϱοχείϱως, *faciliimè*. Th. χείϱ, ἡ, *manus*.

Πϱοχειϱοτονέω, *prius deſigno, præ cæteris deſigno*: f. ήσω. p. πϱοκεχειϱοτόνηκα. perf. paſſ. πϱοκεχειϱοτόνημαι. perf. part. paſſ. πϱοκεχειϱοτονημένος, η, ον, *prius deſignatus, a, um*: quod ex πϱὸ & χειϱοτονέω, *manus protendo*: hoc ex χείϱ, *manus*, & τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. τέτακα.

Πϱοχέοντι, Dor. pro πϱοχέουσι, *profundunt*, 3. pl. præſ. ind. act. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Πϱόχνυ, *in genua*, adv. qu. per Sync. pro πϱόγονυ, ἐπὶ γόνυ, *geniculatim*. Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, *genu*.

Πϱοχοῇ, *alveo, gutturnio*, dat. ſing. à πϱοχοὴ, ῆς, ἡ, quod ex πϱὸ & χέω, f. χεύσω, *fundo*.

Πϱοχόῳ, *alveo*, dat. ſing. à πϱόχοος, ου, ὁ, *gutturnium*: ab eod. th.

Πϱόχοϱος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *præiens in choro*.

Πϱόχυσις, εως, ἡ, *profuſio*. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Πϱοχωϱέω, f. ήσω, *procedo*; *ſuccedo*: ſæpe etiam perſonaliter uſurpatur. Th. χωϱέω, *eo*.

Πϱοῶμαι, vel πϱοῶμαι, *deſeram, remittam*; & in 1. plur. πϱοώμεθα, a. 2. ſub. m. verbi πϱοΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Πϱοώϱισα, ας, ε, *prædeſtinavi, decrevi*, a. 1. ind. act. verbi πϱοοϱίζω, *prius definio*: f. ίσω. p. πϱοώϱικα. perf. paſſ. πϱοώϱισμαι. a. 1. paſſ. πϱοωϱίσθην. Quod. ex πϱὸ & ὅϱος, *terminus*.

Πϱοωϱώμην, imperf. m. verbi πϱοοϱάω, ῶ, *proſpicio*: imperf. m. πϱοωϱαόμην, ώμην. Th. ὁϱάω, *video*.

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites*; *multitudo in unum congregata*: dat. plur. Ion. πϱυλέεσσι.

Πϱύλις, ἡ, *ſaltatio armata, quam pedites ſaltant*. Th. πϱυλέες.

Πϱύμνα, Ion. η, ης, ἡ, *puppis, poſterior pars navis*. Th. πϱυμνὸς, *extremus*.

Πϱυμνήσι' pro πϱυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πϱυμνήσιον, ου, τὸ, *funis, quo navis religatur ad terram*; quod à πϱύμνα, ης, ἡ, *puppis*. Th. πϱυμνὸς, *extremus*.

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *extremus, ultimus*: qu. à πέϱας, *finis, extremitas*. Eſtque qu. ad πέϱας μένει. Hinc πϱύμνα, ης, ἡ, *puppis*, πϱυμνήσιος, ad πϱύμναν *pertinens*.

Πϱυμνὼ, όος, ἡ, nomen mulieris; q. d. *ultima*.

Πϱυμνώϱεια, ας, ἡ, *extrema pars montis*: q. à πϱυμνὸς, *extremus*, & ὄϱος, εος, τὸ, *mons*.

Πϱυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor & reus diſceptaturi reponebant*: &

Πϱυτανεῖον, ου, τὸ, *locus Athenis ubi alebantur publicè bene de republ. meriti*; item *ampla & magnifica domus*: &

Πϱυτανεύω, *rego, moderor, adminiſtro*: à

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *præfectus, adminiſtrator*; *cuſtos*: in pl. πϱυτάνεις. acc. ſing. Πϱύτανιν, & eſt nomen propr. qu. πυϱοταμίας, ut ſit propriè *frumentorum præfectus*; vel à πϱῶτος.

Πϱῴαν, Dor. pro πϱῴην, quod vide.

Πϱῴην, adv. *paulò ante, nuper, quondam*: à πϱωῒ, *mané*.

Πϱωθήβης, ου, ὁ, & πϱωθήβος, ου, ὁ, ἡ, *qui primos pubertatis annos agit, puber*: ex πϱῶτος & ἥβη, *pubes*.

Πϱωθύστεϱος, ου, ὁ, *præpoſterus*: & πϱωθύστεϱον, figura, quæ ὕστεϱον πϱῶτον, ſive ὕστεϱον πϱότεϱον appellatur.

ΠΡΩΙ', *mane*, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *veſperi*. ἅμα πϱωῒ, *ſummo diluculo*. Hinc Poëtice pro πϱωῒ, πϱωΐζα, & πϱωΐζον, *nudius tertius*: vel ut alii volunt, *hodie mané*.

Πϱωΐα, ας, ἡ, ſubaudi ὥϱα, *matutinum tempus*. Th. πϱωῒ, *mané*.

Πϱωΐζα, *præmaturè*, adv. à πϱωῒ, *mané*.

Πϱώϊμος, ου. ὁ, ἡ, *matutinus, a, um*: *maturus*: ab eod. th.

Πϱωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*: ejuſd. them.

Πϱώϊος, ία, ον, *matutinus, a, um*. Them. πϱωῒ, *mané*.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *podex, nates*.

Πϱὼν, ωνὸς, & πϱῶνος, ονος, ὁ, pro πϱηὼν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*.

Πϱῶνες, οἱ, *montium vertices*: à πϱηὼν. Vide πϱών.

Πϱὼξ, ωκὸς, ὁ, *gutta*. Th. πϱωῒ.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis*: qu. à πϱὸ & ῥέω, *fluo*; vel ut alii volunt ὁϱάω, *video*.

Πϱώϱαθεν, adv. *è prorâ*. Th. πϱῷϱα, *prora*.

Πϱωϱατεύω, *proretaſum*: à

Πϱωϱάτης, ου, ὁ, & πϱωϱεὺς, έως, ὁ, *PRORETA*. Th. πϱῷϱα.

Πϱῶτα, *primum*. adv. τὰ πϱῶτα, vel πϱωτεῖα, *primæ partes*: à πϱῶτος, *primus*. Th. πϱὸ.

Πϱώταϱχος, ου, ὁ, *militiæ princeps*: ex πϱῶτος & ἀϱχὴ.

Πϱωτεῖον, ου, τὸ, *principatus, primatus*. τὰ πϱωτεῖα, i. e. πϱῶτα, *primæ partes*: à πϱῶτος, *primus*. Th. πϱὸ, *ante*.

Πϱωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πϱωτεσίλαος, ου, ὁ, *PROTESILAUS*.

Πρωτεὺς, έως, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*
Πρωτεύω, *primas teneo, sum primus:* f. εύσω. p. πεπρώτευκα. quod à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*
Πρώτη, ης, ἡ, *prima.* f. g. à πρῶτος, quod vide.
Πρωτηρότῃ, dat. sing. à
Πρωτηρότης, ου, ὁ, *qui primus arat:* ex πρῶτον, *in primis,* & ἀρόω, *aro:* f. όσω.
Πρώτιστ', pro πρώτιστα, quod & πρώτιστον, *primum, in primis,* adv. superl. à πρῶτον. Sic
Πρώτιστος, ου, superl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ *ante.*
Πρωτογεννήματα, τὰ, *primitiæ:* vide à πρωτόγονος.
Πρωτογένης, εος, ους, ὁ. *PROTOGENES,* nomen propr. sed
Πρωτογενὴς, ὁ, ἡ, *primigenius:* &
Πρωτόγονος, ου, ὁ, ἡ, *promigenitus;* sed πρωτογόνος, *primum pariens:* ex πρῶτος, *primus,* & γείνομαι, *nascor,* p. m. γέγονα.
Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus consessus:* q. d. ἡ πρώτη καθέδρα. quod ab ἕδρα, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus:* ex πρώτη & κλισία, ας, *locus in quo accumbitur.* Th. κλίνω, *reclino.*
Πρωτομήδεια, ας, ἡ. nomen mul. *quæ prior curat.*
Πρῶτον, τὸ, πρῶτον, adv. *primum.* Th. πρὸ, *ante.*
Πρωτοπαγεῖς, nom. plur. à
Πρωτοπαγὴς, έος, ους, ὁ, ἡ, *recens compactus.* Ex πρῶτος, & πήγνυμι, *compingo:* f. ξω.
Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, *qui primus formatus est,* ut Adam: quod ex πρῶτος, & πλάσσω, seu πλάω, *fingo.* hinc πλαστὸς, *fictus.*
Πρῶτος, ου, *primus,* item pro comparat. *prior, superior.* πρῶτοι, *majores:* τὴν πρώτην, *primum:* contract. ex πρόατος, pro πρότατος, superl. à πρὸ, *ante.*
Πρωτοστάτης, ου, ὁ, *qui primus stat in acie;* item *princeps, author.* Ex πρῶτος, *primus,* & ἵστημι, *sto.*
Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jus primogeniti.* Hebr. 12. 16. à
Πρωτοτόκος, ου, *primipara:* sed πρωτότοκος, ου, ὁ, ἡ, *primogenitus.* q. d. πρῶτον τίκος, *prima proles:* quod à τίκτω, *pario:* f. τέξομαι. p. m. τέτοκα, *peperi.*
Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτεύουσα.
Πρώτως, adv. *primò, primariè:* à πρῶτος. Th. πρὸ, *ante.*
Πταίην, *volem,* a. 2. opt. act: verbi πτῆμι, *volo,* ας, a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι. *volo.*
Πταίοισα, *offendens,* Dor. pro πταίουσα, præs. part. f. g. à πταίω.
ΠΤΑΙ'ΡΩ & πτάρω, *sternuto.* a. 2. ἔπταρον. Est *aliquid cadere facio, sterno:* ut possit esse à πτόω.
Πταίσῃν, f. 1. inf. activ. πταίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo.*
Πταῖσμα, ατος, τὸ, *offensio, lapsus:* à. perf. pass. seq.
ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo: labor:* (q. à πίτω, *cado.*) f. πταίσω. p. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. a. 1. sub. act. πταίσω, ης, ῃ, perf. passiv. ἔπταισμαι.
Πτάμενος. η, ον, *volans,* præs. part. pass. verbi πτῆμι, & in pass. πτάμαι. Alii malunt esse a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, *volo,* f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.
Πτάτο, *volabat.* Ion. pro ἔπτατο, 3. sing. imperat. pass. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dictum in πτάμενος.
Πτὲ, particula Poët. ex ποτέ.
ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulmus* q. πεταλέα, à πέταλον. *folium,* Est ab imo ramosa & foliosa.
Πτερὰ, nom. vel. acc. pl. à πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala.* πτερὰ νίκας, *alæ victoriæ,* id est, *victoria, quam quis celeriter adipiscitur.*
Πτέρις, ίδος, ἡ. *filix:* ab ala πτέρυξ, quia folia habet incisa & explicata.
ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx, calcaneum: cujusvis rei extremitas; dolus:* q. à πατεῖν τὴν ἔραν, *à calcanda terra.* Hinc
Πτερνίζω, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto:* à præced.
Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis:* item *fundum & basis pelvis:* à πτέρνα.
Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen Muris. à πτέρνα, *calx,* & γλύφω, *scalpo.* Th. γλάφω, *cavo.*
Πτερνοτρώκτου, gen. sing. à πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris. Ex πτέρνα, *calx* & τρώγω, *rodo, comedo:* f. τρώξομαι, a. 2. ἔτραγον.
Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: à πτέρνα, *calx,* & φάγω, *comedo.* a. 2. ἔφαγον.
Πτερόεις, εντος, *alatus, celer:* acc. sing. πτερόεντα, *velocem.* Aliquando *sagittis* tribuitur: aliquando etiam *verbis,* quod emissa ex ore revocari nequeant: à πτερὸν *ala.*
ΠΤΕΡΟ'Ν, οῦ, τὸ, *ala:* item *penna, pinna,* qu. per Syncop. pro πετερὸν, quod à πέτομαι, *volo.* Hinc πτερόεις, *alatus celer,* πτέρυξ, *ala.* δίπτερος, *bipennis.* πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio,* ut gallinacei ante cantum: *gestio.*
Πτερόω, ῶ, f. ώσω, *alatum facio; alas addo.* Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala.*
Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, η, *ala:* dat. sing. πτέρυγι. Th. πτερὸν *ala.*
Πτερύγιον, ου, τὸ, *alula, pinna* in piscibus; & *pinna* ædificii, diminit. à πτέρυξ υγος, *ala.* Th. πτερὸν, idem.

Πτέρυξ,

Πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*; item *pinna* sive *penna*. Th. πτερὸν, ου, τὸ, *ala*.
Πτερύσσομαι, f. ύξομαι, vide in πτερὸν.
Πτέσθαι, *volasse*, pro πτάσθαι, a. 2. inf. m. q. à πτέω, pro ἵπταμαι, *volo*, *as*. f. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην. a. 2. inf. m. πτάσθαι.
Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo*, *as*, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην.
Πτηνὸν, οῦ, τὸ, *volatile*, *avis*. τὰ, πτηνὰ, ῶν, *aves*: ab ἵπταμαι, *volo*. f. πτήσομαι.
Πτῆξαι, *consternare*, a. 1. inf. act. à seq.
Πτήσσω, *metu contrahor*, *expavesco*; *fugio*; *me abscondo*; & activè *perterrefacio*: f. ξω, Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτήσω, *volabo*, f. 1. act. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι, *volo*. Th. ἵπταμαι, idem. f. πτήσομαι.
Πτίλον, ου, τὸ, *penna mollis*, *pinna*, *lanugo*: à seq. th.
ΠΤΙ´ΛΟΣ, ου, ὁ, *cui ex ciliis pili periere*; *calvus*.
ΠΤΙ´ΣΣΩ, seu πτίω, f. πτίσω, *PISO*, *PINSO*, *tundo*; *decortico*: convenit cum πατάσσω, *percutio*: hinc πίσον, ου, τὸ, *pisum*.
ΠΤΟΕ´Ω, *terrefacio*, *terreo*; item, *obstupefacio*: f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. pl. πτοηθῆτε. a. 1. part. pass. πτοηθεὶς, ἕντος, *consternatus*, *attonitus*, Hinc πτώσσω, f. ξω, *expavesco*. πτωχὸς, οῦ, ὁ, *mendicus*. πτωχεύω, *mendicus sum*. f. σω. p. ἐπτώχευκα.
Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω, quod vide.
Πτοημένος, *attonitus*, *admirans*. Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. verbi πτοέω, quod vide.
Πτόησις, εως, ἡ, *consternatio*. Th. πτοέω, *terreo*.
Πτοίμην, οῖο, οῖτο, *volem*, *es*, *et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo*. f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην.
Πτοιεῦμαι, *consternor*, præs. pass. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo*.
Πτολεμαῒς, ίδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix*.
Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, *bello*: f. ίσω. Th. πόλεμος, *bellum*.
Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.
Πτολίεθρον, ου, τὸ, *oppidulum*, diminut. à πόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, ἡ, *urbs*.
Πτολίεσσιν. dat. pl. Ion. & Poët. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*, Poët. pro πόλις, idem.
Πτολίπορθος, ου, ὁ, *urbium eversor*: quod à πόλις, Poët. pro πόλις, εως, ἡ, *urbs*, & πέρθω, *vasto*. p. m. πέπορθα.
Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*.
Πτόρθοιο, gen. Ion. à
Πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Πτύγμ', pro πτύγμα, ατος, τὸ, *plicatura*, *sinus*: a. 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω *plico*. f. ξω.
ΠΤΥ´ΓΞ, γὸς, ὁ, *avis genus*. Eadem censetur quæ ὕβρις,
Πτυκτὸς, οῦ, *plicatus*, *complicatus*; quod à πτύσσω, *complico*: f. ξω.
Πτὺξ, υχὸς, ἡ, *plica*; *cacumen montis*. Th. πτύσσω.
Πτύξας, αντος, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico*: f. ξω.
Πτύον, ου, τὸ, *ventilabrum*, quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *exspuo*.
Πτυόφι, Poët. abject. v. à πτύον, *ventilabrum*, quod vide.
Πτύρω, *terreo*: f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præs. pass. πτύρομαι, *perterrefio*, propriè de equis. Th. πτοέω, *terreo*.
Πτύσμα, ατος, τὸ, *sputum*: à πτύω, *spuo*.
ΠΤΥ´ΣΣΩ, *complico*, *plico*: f. ξω. p. ἔπτυχα. a. 1. ἔπτυξα. q. à πετάω, *pando*. Hinc πτυκτὸς, *plicatus*. δίπτυχος, *duplex*, *duplicatus*: &
Πτύχες, *plicæ*, nom. pl. à πτὺξ, υχὸς, ἡ, *plica*. Th. πτύσσω, *plico*. f. ξω.
Πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem ac πτὺξ, *plica*: ab. eod. them.
Πτυχθεὶς, ἕντος, *plicatus*, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, *plico*: f. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.
ΠΤΥ´Ω, f. ύσω, *SPUO*, *exspuo*, *contemno*, q. à πίπτω, *cado*: hinc πτύελον, ου, τὸ, *sputum*. πτύσμα, ατος, τὸ, idem.
Πτωκαζέμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi πτωκάζω, idem cum πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτῶμα, ατος, τὸ, *cadaver*; item *casus*, *lapsus*. Th. πίπτω, *cado*. f. πτώσω.
Πτὼξ, κὸς, *timidus*: itidem substantivè pro *lepore*: quod à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτῶσις, εως, ἡ, *casus*, *ruina*, *plaga*: à πίπτω, *cado*. f. πτώσω, quasi à πτόω. f. 2. m. πεσοῦμαι. præt. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Πτώσσῃς, 2. sing. præs sub. à πτώσσω, *mendico*, *trepido*. præs. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, *trepidant*, *formidant*, 3. pl. præs. act. à
Πτώσσω, *trepido*, *trepidè oberro mendicans*: f. ξω. hinc πτὼξ, *trepidus*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, *cado*. q. a πτόω.
Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas*, *inopia*: quod à πτωχὸς, *mendicus*: hoc à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω.
Πτωχεύω, *pauper sum*, *mendico*: f. εύσω. p. πεπτώχευκα. a. 1. ἐπτώχευσα. à sequentibus.
Πτωχὸς, οῦ, *mendicus*. *pauper*, χήρα πτωχὴ, *vidua pauper*. à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πυανέψια, *festum quoddam Athenis*: à πυάνων ἑψήσει.
Πύανον, ου, τὸ, *faba*: aliter πύαμος, & πύαμον.
Πύαρ, *coagulum*, forte quia est crassum, ut πύον.
Πυγαῖα, τὰ, dicuntur *clunes*. Them. πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates*, *clunes*.
ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, & ἡ, πὺξ, *nates*, *clunes*. q. à πήγω, quia densa ibi caro. hinc ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, *pars supra clunes elata*. hinc πυγίζειν, *supra nates dare*.
Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut sit *ferire nates alicujus*. & hinc
Πύγισμα, ατος, τὸ, pro *præposterâ Venere*. Vel pro *plagis*, *quas quis natibus alicujus infligit*. Th. πυγὴ, *clunes*.
Πυγμαῖος, ου, ὁ, *PYGMÆUS*: à πυγμὴ, *mensura continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos*. Th. πὺξ, adv. *pugno*, vel *pugnis*.
Πύγματος, ἔσχατος, Hesych. pro πύματος.
Πυγμαχία, ας, ὁ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, *pugilatus*, *pugilum certamen*. Ex πὺξ, *pugno*, & μάχομαι, *certo*.
Πυγμάχος, ου, ὁ, *pugil*, *luctator*: ex πυγμὴ, *pugnus*, & μάχομαι, *pugno*.
Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus*, *pugilatus*, πατάσσειν πυγμῇ, *pugno percutere*. πυγμῇ adverbialiter *crebrò*, *enixè*. Sumitur & pro *mensurâ cubiti*, unde dicti sunt *Pygmæi*, πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. Them. πὺξ, adv. *pugno*.
Πυγοστόλος, ου, ὁ, ἡ, *quæ nates vestibus ornat*: à πυγὴ, *nates*, & στέλλω, *orno*. p. m. ἔστολα.
Πυγὼν, όνος, ἡ, *mensura à cubito ad extremam partem manûs*, *digitis inflexis*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.
Πυδαρίζω, *ægrè fero*, *resilio*. q. à πηδάω, *salio*.
ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ὁ, *solium balneorum*, seu *cella*, *alveus*. q. à πῦς & λύω, *lavo*. Dicitur & πύαλος.
Πυθαγόρας, ὁ, *PYTHAGORAS*, Philosophus. Hinc.
Πυθαγόρειος, *PYTHAGOREUS*: &
Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGORICUS*: &
Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ. Dor. pro Πυθαγοριστὴς, οῦ, ὁ. *Pythagoricus*. à Πυθαγόρας.
Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*, *quæro*. f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι
Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putresco*. Them. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.
Πύθευ, Dor. pro πύθου, a. 2. imperat. m. verbi πυνθάνομαι. vide πυθέσθαι.
Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Est & 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, vide in πύθηαι.
Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio*, *intelligo*, *quæro*. f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.
Πύθια, ων, *PYTHIA*, *orum*, i. e. *Pythii ludi*, vel tempus ipsum τῶν Πυθίων. à Πύθιος, quod vide.
Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem.
Πυθικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.
Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro
Πυθιονίκης, ου, ὁ, *in ludis Pythicis victor*, ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. &
Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat. Pind. *thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythyci. à seq.
Πύθιος, ου, ὁ, *PYTHIUS*, cognomen Apollinis.
Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*, *ima pars*, *ramus*, *propago*. dat. sing. πυθμένι, acc. πυθμένα. q. à πέδον, *solum*. Them. πύθω, *putrefacio*.
Πυθόθεν, *ex Pythone*, per Syncop. pro ἐκ τοῦ Πυθωνόθεν, quod à Πυθὼ, όος, unde factum Πυθόοθεν, & per Syncop. Πυθόθεν, i. e. ἐκ τοῦ Πυθῶνος.
Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hinc δε postponitur Dativo: alioquin postponi solet accusativo, ut οἶκόνδε, &c.
Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*, *audio*. f. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 2. opt. m. πυθοίμην, & in 1. pl. πυθοίμεθα.
Πυθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*. vide πυθοίατο.
Πύθοντο, *audierunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.
ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio*. f. πύσω. q. in πύον redigo, πύθομαι, *putresco*. Hinc πύθων, ωνος, ὁ, *draco* vel *serpens*, *quem Apollo interemit*. πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*, *ima pars*. πύματος, ου, ὁ, Poët. *extremus*, *ultimus*. πύον, ου, τὸ, *pus*: at
Πυθὼ, όος, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.
Πυθὼν, ῶνος, ἡ, idem at
Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO*, *draco* vel *serpens quem Apollo interemit*, *divinator*, vel *dæmonium*, *cujus afflatu futura prædicebant*. Et sic dictus *Apollo*, δαιμόνιον μαντικὸν, παρὰ τὸ πυθέσθαι. Th. πύθω, *putrefacio*, vel πυνθάνομαι, *interrogo*.
Πυθῶνάδε, Poët. pro εἰς Πυθῶνα, *in* vel *ad Pythonem*. Πυθωνόθεν, ἐκ τῆς Πυθῶνος, *ex Pythone*.
ΠΥ'ΚΑ, *densè*, *spissè*, *accuratè*. *prudenter*. q. à πήγω, *compingo*. *cogo*. Hinc πυκάζω, *denso*, *stipo*. πυκνὸς, ου, *densus*, *spissus*. πυκνότης, ητος, ἡ, *densitas*, *spissitudo*. πυκνόω, *denso*, *spisso*, πύξος, ου, ἡ, *buxus*. πυξὶς, ίδος, ἡ, *pyxis*.
Πυκάζω, *denso*, *stipo*. f. άσω. Th. πύκα, *dense*.
Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω, *munio*

νέω, fulcio, condenso. f. *άσω.* Th. *πύκα, densè.*
Πυκάσδεν, Dor. pro *πυκάζειν, ornare.* sic *πυκάσδη,* Dor. pro *πυκάζη, ornaris.* Th. *πύκα, densè, accuratè.*
Πυκινῆς, gen. sing. f. g. seq.
Πυκινὸς, ὴ, ὸν, idem quod *πυκνὸς, creber, densus, spissus, prudens.* Th. *πύκα, densè,* adv.
Πυκνὰ, *crebrò, prudenter,* &
Πυκνὸν, adverbialiter idem à seq.
Πυκνὸς, ὴ, ὸν, *creber, a, um. densus, a, um.* per Syncop. pro *πυκινός.* Them. *πύκα, densè.*
Πυκνῶς, *sæpè, crebrò,* adv. in compar. *πυκνότερον, sæpius.* ab eod. th.
Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro *πύκτης*, quod vide.
Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago.* f. *εύσω.* p. *πεπύκτευκα·* à
Πύκτης, ου, ὁ, *pugil, qui pugno certat.* Th. *πὺξ,* adv. *pugno.*
Πυλαγόραι, ῶν, οἱ, & Πυλαγόροι, *dicebantur legati, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de republ. acturi, mittebantur.* ex *πύλη, porta,* in pl. *πύλαι.* quod vide, & *ἀγορὰ, forum, cætus.* Vide *πυλαία,* apud Suidam & alios.
Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ;* item *πύλαι,* sive *πύλαι Κιλίκιαι,* vel *Θερμόπυλαι, PYLÆ,* locus in Tauri montis parte sic dict. quod ibi *portæ* & fauces essent è Cilicia Syriam petentibus. gen. pl. Æol. *πυλάων,* pro *πυλῶν,* à *πύλη, ης, ἡ, porta.*
Πυλαίη, Ion. pro *πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat.* vide præced.
Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas validas & benè compactas:* à *πύλη, porta,* & *ἄρω, apto.*
Πυλέων, gen. pl. Ion. pro *πυλῶν,* à
ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *porta,* q. *πέλη,* à *πόλις,* quam claudit. vel à *πολέω.* Πύλῃσ' pro *πύλῃσι,* dat. pl. Ion. Hinc *πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium,* *Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, calidæ portæ,* locus quidam in Græcia.
Πυλεῶνες, *pili qui in sede corporis nascuntur,* ubi *πύλη ἀφεληλαμένων.*
Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ου, ὁ, *PYLUS,* nomen propr. quod à
Πύλος, ου, ἡ, *PYLUS,* nomen oppidi in Peloponneso. Est & *πύλος, ου, ὁ,* idem quod *πύλη, porta.*
Πυλωρὸς, *πυλωρὸς* & *πυλαωρὸς, ου, ὁ, ἡ, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus:* à *πύλη, porta,* & *ὦρος, custos.* vel ab *ὤρα, cura.*
Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum;* item *ipsa porta, janua.* Th. *πύλη, porta.*
Πυλωρὸς, ου, ὁ, ἡ, *janitor.* vide *πυλωρός.*
Πυμάτῃ, *ultimæ,* dat. sing. f. g. à
Πύματος, ου, Poët. *extremus, ultimus.* à *πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum.* Th. *πύθω, putrefacio.*

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum, manubrium gladii.*
ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ seu *πεύθομαι, audio, cognoscor, percontor, quæro.* præs. part. *πυνθανόμενος,* ου. f. *πεύσομαι.* perf pass. *πέπυσμαι.* a. 2. m. *ἐπυθόμην,* ου, ετο. a. 2. inf. m. *πυθέσθαι.* a. 2. part. m. *πυθόμενος,* ου, *quum cognovisset.*
ΠΥ'Ξ, adv. *pugno,* vel *pugnis.* Hinc *πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμαῖος, ου, Pygmæus, parvæ staturæ homo. πύκτης, ου, ὁ, pugil.* Est & *πὺξ, assiduè, frequenter.* q. compactè, à *πύκα.*
Πύξινος, ου, *buxeus,* &
Πυξίον, ου, τὸ, *tabella scriptoria,* quæ olim è *buxo* fuit; item *tabella scriptoris :* &
Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS, vasculum è buxo.* aut etiam è *quâvis materiâ :* à
Πύξος, ου, ἡ, *BUXUS,* Angl. Box. à *πυκάζω, denso. densum* enim est ejus lignum.
Πύον, ου, τὸ, *pus, sanguis corruptus.* Th. *πύθω, putrefacio.*
Πύος, ου, ὁ, & *πύος, εος, τὸ, colostrum;* item *PUS.* ab eod. th.
ΠΥ'ΠΠΑΞ, *vox poppysmatis.*
ΠΥ~Ρ, *πυρὸς, τὸ, ignis.* q. à *φύρω,* inusit. *uro,* vel *πρήθω, incendo.* Hinc *πυρόεις, εντος, igneus. πυρίτης, ου, ὁ, lapis ignem emittens. πυραμὶς, ίδος, ἡ, Pyramis. πυρόω, ώσω, uro, inflammo. πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium. πυρὰ, pyra, rogus. πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax, facula. πυρσεύω, facem præfero. πυῤῥὸς, οῦ, rufus, rutilus. πυῤῥίχος, ου,* idem. *πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus, calor;* item *febris. ζώπυρον, ου, τὸ, suscitabulum ignis. ζωπυρέω, ignem sopitum suscito.*
Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus, PYRA.* à præced.
Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps,* quo *πῦρ ἀγρεύομεν.* ab *ἀγρεύω, capto.* Th. *ἄγρα, captura.*
Πυραίθουσα, præs. part. f. g. à
Πυραίθω, *ignem facio :* ex *πῦρ,* & *αἴθω, uro.*
Πυράκειος, ου, *rufus.* idem quod *πυῤῥάκης,* quod vide, q. ex *πῦρ, ignis,* & *ἄγω.* Gen. 25. ver. 25. mel. edit. *πυῤῥάκης.*
Πυρακτέω, & -όω, *in igne verso, candefacio:* à *πῦρ* & *ἄγω.*
Πυράμη, ης, ἡ, *falx,* quâ *πυρὸς* demetitur : ex *πυρὸς, triticum,* & *ἄμη, falx.* Th. *ἀμάω, meto.*
Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS, figura in conum attenuata.* Angl. Pyramid. Πυραμίδες apud Ægyptios dicuntur *regia granaria.* tanq. à *πυρὸς, triticum.* Them. *πῦρ, ignis.*
Πυράυνον, ου, τὸ, *igniarium,* vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur, à *πῦρ* & *αὔω, accendo.*
Πυργηδὸν, *in modum turris :* à
ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris.* q. *πέρας γῆς,* quod ad fines territoriorum soleret fieri ; aut à *πῦρ*, quia flammæ instar in acutum tendit.
Πυργόω, *turris instar erigo. turri instruo & munio :* à præced.

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium, thuribulum*, quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.
Πυρέσσω, vel ττω, *febricito, febri laboro*. præs. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. à
Πυρετὸς, ου, ὁ, *febris*. Th. πῦρ, *ignis*.
ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*: à πῦρ, quia *ignea vis* seminis in eo est.
Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς, *triticum*, & φέρω, *fero*.
Πυρία, ας, ἡ, *fotus, sudatio sicca* quia πυρὶ elicitur. *tum ipsum vas, in quo πυρία, peragitur, caldarium*: &
Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo sudantes foventur, hypocaustum*. Them. πῦρ, *ignis*.
Πυρίεφθος & πυρίεφθος, ου, ὁ, ἡ, *igni coctus*: à πῦρ, & ἕψω, *coquo*.
Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus, a, um*. Them. πῦρ, *ignis*: at
Πύρινος, ου, *triticeus*: à πυρὸς, *triticum*.
Πυριπνείοντας, *ignitas*, acc. pl. part. præs. act. à
Πυριπνείω, Metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ, *ignis*, & πνέω, *flo*.
Πυριπνεύσοισι, dat. pl. à
Πυρίπνευσος, ου, ὁ, ἡ, *ardens*, ex iisdem them.
Πυρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit*. Ex πῦρ, *ignis*, & σφάραγος, *sonus*.
Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*. Ex πῦρ, *ignis*, & καίω, *incendo*.
Πυρναῖος, ου, *maturus, edulis*; à πυρὸς, *triticum*.
Πύρνος, ου, per Syncop. pro πύρινος, *triticeus*; item subst. *fragmentum panis*. Th. πυρὸς, *triticum*.
Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ, à
ΠΥΡΟ'Σ, ου, ὁ, *triticum, frumentum*. q. σπυρὸς, pro σπορὸς, à σπείρω, *semino*. p. m. ἔσπορα.
Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, *ignem ferens*, pro quo & πυρφόρος, à πῦρ & φέρω, *fero*. Est & πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, & φέρω.
Πυρόω, -ῶ, *igne injecto uro*. f. ώσω. præt. πεπύρωκα. præs. pass. πυρόομαι, οῦμαι, *uror*. præs. inf. pass. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι. perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um*, item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen*, à Pindaro dicitur, quod Jovis *manu* tractetur. à
Πυρπάλαμος, ου, *versutus, ignem protendens*: à πῦρ & παλαμάομαι. qu. qui *ignem* possit *tractare manu*. Th. παλάμη, *manus*.
Πυρπολέειν, & έεσθαι, *incendere, flammis vastare*, inf. Πυρπολέων, οντος, *incendiis depopulans*, part. præs. act. ex πῦρ, & πολέω.
Πυῤῥάζω, *rubeo*. f. άσω. perf. πεπύῤῥακα. à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus*, idem quod πυῤῥός. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυῤῥίκη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA*, *saltatio in armis à Pyrrho autore*.
Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salto*. à præced.
Πυῤῥιχιστὴς, ου, ὁ, *pyrrhicæ saltator*: à præced.
Πύῤῥιχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, seq.
Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um*. colorem τοῦ πυρὸς, habens: sed
Πύῤῥος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, rex Epirotarum.
Πυῤῥότριχος, ου, ὁ, ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.
Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου, à Πύῤῥος, *Pyrrhus*.
Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui ignem fert, sacrificulus*. ex πῦρ, & φέρω.
Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.
Πύρωσις, εως, ἡ, *exploratio quæ fit per ignem*. ab eodem verbo.
Πύσῃ, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*. f. πύσω. a. 1. pass. ἐπύθην.
Πυθεὶς, έντος, *putrefactus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.
Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio, sciscitatio*: &
Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis, e*: à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo*; f. πύσομαι.
Πύσω, *putrefaciam*, f. 1. act. verbi πύθω.
ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine obducta; vas vinarium*. ceu πίθος, quidam.
Πῶ, *quomodo*? Dor. pro πῶς, *ubi*: &
Πω, enclit. *quodammodo*, Dor. *alicunde*. Th. ὅς, *qui*.
Πῶ, *bibe*, præs. imperat. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, & per Ectasin πῶθι, hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.
ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*. q. πόα γενείου, *herba fruticans in mento*.
Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.
Πωγωνοτροφέω, ῶ, *barbam nutrio seu alo*. ex πώγων, ωνος, ὁ. & τρέφω, *alo*.
Πῶεα, acc. pl. à πῶυ, εος, τὸ, *grex*: quod vide.
Πωλέαι, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass. &
Πωλέσκε, Ion. pro ἐπώλει, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*.
Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐπωλεῖτο, & ο, verso in ω. à πωλέω, *versor, dego*: nam πωλέω cum ω. est *vendo*. Vel est imperf. pass. verbi πωλίσκομαι, idem quod πωλέω, Poët. pro πολέω, *verso*.
Πωλεύμην, Ion. & Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. à
ΠΩΛΕ'Ω, *vendo*: imperf. ἐπώλεον, ουν, f. ήσω. p. πεπώληκα. An à πῶλος, quod olim

olim esset *venditio pullorum*? An à πωλέω, quod vendere sit *vertere* dominium rei. Hinc προπωλέω, *institoris munere fungor*: προπώλης, ου, ὁ, *propola, institor.* βιβλιοπώλης, ου, ὁ, *librorum venditor.* φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor.*

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πωλήσας, αντος, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi πωλέω, *vendo.*

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor.* Th. πωλέω, *vendo.*

Πωλικὸς, ὁ, *pullinus* à

ΠΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *PULLUS*, plerunque *equinus*: q. à πολεῖν, *versare*, quod sit agilis ad se *versandum.*

Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus*: à πολλοῖς ποσὶ *multis pedibus.*

Πῶμ', pro seq.

Πῶμα, ατος, τὸ, *operculum*; item *potus. poculum*, tanquam à πόω, *bibo.*

Πώμαλα, *haudquaquam*, vox Dorica. Sonat πῶ μάλα *quomodo valdè*?

Πωμενικὸς, ά, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, *pastoralis.* Th. ποιμήν, *pastor.*

Πώποτε, pro πότε, *unquam.* adv. ab ὅτε, *quando.*

ΠΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus.* hinc ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, *ærumnosus, miser.* ταλαιπωρία, ας, ἡ, *ærumna, miseria.* Est &

Πῶρος, ου, ὁ, *callus*: at

Πωρὸς, ὁ, *cæcus.*

Πωρόω, *facio occallescere, obduro*: f. ώσω. perf. πεπώρωκα, *obduravi.* præs. pass. πωρόομαι, οῦμαι, *occallesco.* perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, ex *callo obdurui, occallui.* Th. πῶρος, *callus.*

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio.* à præced.

ΠΩ͂Σ, interrog. *quomodo? qui? &c.* at

Πὼς, (extra interrog.) enclitic. *quodammodo.* cum particulis, εἰ, μὴ. ut εἴπως, εἴπερ πως, *si fortè.* μή πως, *ne fortè.*

Πώσω, *bibam*, f. 1. act. verbi πίνω, *bibo.* a. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. q. à πόω.

Ποτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo, volito*, quod à πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πίω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex.* in nom. pl. πῶεα. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo.*

ΠΩ͂ΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus quidam.* Scribitur & πώϋξ.

Ρ.

Ρ Est litera decima septima, & in numerorum notis *centum* designat, Attici dictiones habentes communiter ρ σ, efferunt per duplex ρ, ut pro ἄρσην, ἄῤῥην, &c.

Ῥ, pro ῥα, vide seq.

Ῥα (enclitica partic. apud Poëtas expletiva, sicut ἄρ, ex quâ facta per Metathesin) *certè, utique.* Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥά, *dixit quidem*, ut discernatur ab ἦρα, nom. pl. & ab imperf. ἦρα. tum ab ἢ ῥα, *aut profectò*, & ἦ ῥα, *certè quidem.*

Ῥᾶ, vel potius ῥᾶ, pro ῥᾴδιον, *facilè.*

Ῥᾶ, τὸ, apud Medicos, *genus est radicis*, *RHA.*

Ῥαὰβ, vel Ῥαχὰβ, ἡ, nomen hospitæ ἄκλιτον. Hebr. *latitudo.*

Ῥαβάττω, *sursum ac deorsum eo*: an à ῥᾶ & βάω;

Ῥαββὶ, vox Syriaca ex Hebræo רב *rabb multus*; item *magister*, sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet. ῥαββονὶ & ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

Ῥαβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. p. ἐρράβδικα. a. 1. ἐρράβδισα. perf. pass. ἐρράβδισμαι. a. 1. pass. ἐρραβδίσθην, ης, η. ἐῤῥάβδιζε, pro ἐρράβδιζε, 3. sing. imperf. act. Jud. 6. 11. à

ῬΑ΄ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga, bacillus, sceptrum, vena metallica*: q. à ῥᾶ βάδειν. hinc Lat. *RUDIS, RADIUS*: & Angl. Rod.

Ῥαβδουχέω, ῶ, *virgas gesto seu fasces, anteeo gestans fasces*, exp. *anteeo*: &

Ῥαβδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*: à

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, ἡ, *qui virgas gestat, aut fasces, lictor, viator.* παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quod gestaret bacillum*; iis magistratus utebatur vocandi & nuntiandi causâ.

Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *lictor, viator*: ex ῥάβδος, *virga, fasces*: & φέρω, *fero.*

Ῥάγα, *vigor, vis, impetus*: qu à ῥαΐα.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo.* Th. ῥήσσω, idem.

Ῥαγαῦ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *proximus.*

Ῥαγδαῖος, ου, *impetuosus, vi perrumpens*: à

Ῥάγδην, adv. *abruptè.* Th. ῥήσσω, *frango.*

Ῥαγεὶς, έντος, *ruptus*, a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔρραγον. a. 2. pass. ἐρράγην. f. 2. pass. ῥαγήσομαι.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum esse*, f. 2. inf. pass. ejusd. verbi.

Ῥαγίζειν, *uvæ grana*, vel *uvas legere*: hinc ῥαγίζοντι, Dor. pro ῥαγίζουσι, *comedunt.* Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus.*

Ῥαδαλὸς, ὁ, *tener, mollis, delicatus*: à ῥάδιος, *facilis, tener.*

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex inferorum, in acc. Dor.

Ῥαδάμανθα, pro υν.

Ῥάδιαι, *calcei quidam*, quod ῥαδίως, *induerentur*; *sandalia.*

Ῥαδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸ ἔλαιον.

Ῥαδινῆς,

'Ραδινῆς, *agilibus*, dat. pl. Ion. pro ῥαδινοῖς, à

'Ραδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis, tenuis, mollis.* ἀπὸ τῦ ῥᾷον δινεῖσθαι, qu. à δινέομαι, *versor, circumagor.* Th. δίνη, *vortex.*

'ΡΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus.* Hinc Lat. *RADIX*.

'ΡΑ'ΔΙΟΣ, ε, *facilis, proclivis:* in compar. ῥᾴων, *facilior*, superl. ῥᾷστος, *facillimus.* ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος.

'Ραδιυργέω, ῶ, in seq.

'Ραδιύργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus*; à ῥαδιυργέω, ῶ, *facilè ad scelus perpetrandum prorumpo:* f. ήσω. p. ἐῤῥαδιύργηκα. quod &

'Ραδιυργία, ας, ἡ, *scelus, maleficentia:* à

'Ραδιυργὸς, ε, ὁ, ἡ, *maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare:* ex ῥᾴδιος, *facilis*, & ἔργον, *opus*.

'Ραδίως, adv. *facilè:* à ῥᾴδιος.

'Ραζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo.* Est &

'Ραζω, *latro*; puto *fractâ voce:* à ῥήσσω, *frango.*

'ΡΑ'ΘΑΓΟΣ, ε, ὁ, *strepitus:* qu. à ῥόθος & ἄγω.

'ΡΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ἡ, Poët. *gutta:* in pl. ῥαθάμιγγες. qu. à ῥαίνω.

'Ραθεὶς, *inspersus*, a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *adspergo:* a. 1. pass. ἐῤῥάθην.

'Ραθυμέω, ῶ, *remissiorem animo, desessum; item quiesco, otio & quieti me trado*, &

'Ραθυμία, ας, ἡ, *remissio animi, desidia:* à

'Ράθυμος, ε, ὁ, ἡ, *remissus, piger:* cujus θυμὸς τὸ ῥᾴα, seu ῥᾴδιον, consectatur: *piger enim difficilia fugit.*

'Ραθυμῦντες, *segniter agentes*, nom. pl. præs. part. a ῥαθυμέω, quod ex ῥᾴδιος, *facilis*, & θυμὸς, *animus.*

'Ραθύμως, adv. *segniter:* à ῥάθυμος, quod vide.

'Ραΐα, *sanitas:* à ῥαίω, *roboro*, vel ῥέα. *Sanitas* est quædam *facilitas* virium.

'ΡΑΙΒΟ'Σ, ε, *incurvus, intortus:* qu. à ῥαίειν βάσιν, *corrumpere gressum.*

'Ραικάνη, ης, ἡ, *flagellum:* à ῥαίω, *disperdo.*

'ΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aspergo:* f. ανῶ. p. ἐῤῥαγκα. qu. à ῥέω. 'Ραίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare.* Sic & ῥαίνειν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare.* Hinc ῥαντίζω, idem. ῥαντισμὸς, ε, ὁ. *aspersio.* ῥανὶς, ίδος, ἡ, *stilla, gutta.* Hinc Angl. to Rain.

'Ραΐστα, Poët. pro ῥᾷστα, *facillimè:* quod vide.

'Ραιστὴρ, ῆρος. ὁ, *malleus:* à ῥαίω, *destruo.*

'Ραΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*, compar. a ῥᾴδιος, *facilis.*

'ΡΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, destruo:* f. σω. p. κα. Hinc Angl. to Raze.

'ΡΑΚΑ', vox convitii, Syr. sed Lat. *vanus, cerebro vacuus.*

'Ραχὶς, ίδος, ἡ, *surculus, ramus*, quia facilè ῥήγνυται.

'Ράκος, εος, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum:* unde Angl. Rag. Hinc ῥακόεις, εσσα, εν, *pannosus, a, um.* Th. ῥήσσω, *frango:* f. ξω.

'Ράκτος, *vallis, petra*; à ῥήσσω, *frango:* Sic *rupes*, à *ruptura.*

'Ραμᾶ, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *celsa.*

'Ράμμα, ατος, τὸ, *sutura:* à ῥάπτω, *suo:* f. ψω. p. ἔῤῥαφα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

'ΡΑ'ΜΝΟΣ, ε, ἡ, *spina alba*, spinosus frutex: qu. ῥαίον μένος, *corrumpens robur.*

'Ραμνεσία, ας, ἡ, *RHAMNUSIA, Nemesis:* à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

'ΡΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum avium.* ῥομφὴ, *culter, gladius:* qu. à ῥαίω, *destruo.*

'Ρανθεὶς, εῖσα, ὲν, *rigatus*, a. 1. part. pass. à ῥαίνω, *perfundo*; quod vide.

'Ρανθὸς, ε, *aspersus:* &

'Ρανὶς, ίδος, ἡ, *stilla, gutta:* hinc Angl. Rain. Th. ῥαίνω.

'Ραντίζω, *aspergo:* f. ίσω, & Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. pass. ἐῤῥάντισμαι. perf. part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus:* qu. à ῥαντὸς, *aspersus.* Th. ῥαίνω, *perfundo.*

'Ραντισμὸς, ε, ὁ, *aspersio:* à præced.

'Ρὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus:* qu. à ῥήσσω.

'Ρᾷον, *facilius*, comparat. n. g. à ῥᾴδιος, quod vide.

'Ραπαίταυλος, ε, ὁ, ἡ, & ῥαπαταύλης, ε, ὁ, vel ῥαπταύλης, *calamum vel tibiam compingens aut inflans:* à ῥαπάτη, *calamus, stipula*, vel à ῥάπτω, *suo*, & αὐλὸς, *tibia.*

'Ραπίζω, *bacillo cædo, percutio:* Angl. to Rap: f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα, *bacillo cecîdi:* perf. pass. ἐῤῥάπισμαι. à

'ΡΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga*; idem quod ῥάβδος, Hinc ῥαπίζω, *virgâ cædo.* ῥάπισμα, ατος, τὸ *ictus, qui virgâ incutitur, alapa.* χρυσόῤῥαπις, ιος, ὁ, ἡ, *auream habens virgam.*

'Ραπίσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, quod vide.

'Ράπισμα, ατος, τὸ, *ictus, qui virgâ incutitur:* à ῥαπίζω. Th. ῥαπὶς, *virga.*

'ΡΑ'ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcino, machinor:* f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. qu. ῥᾷον ἅπτω, *facilè necto.* Hinc ῥάπτης, ε, ὁ, *sutor, consarcinator.* ῥαφὶς, ίδος, ἡ, *acus.*

'Ράπυς, & ῥάφυς, υος, ἡ, *RAPA.*

'Ρεγιὰς, ἀδος, ἡ, *Ceres*; quia alimoniâ *roborat* mortales: à ῥώω.

'Ράειον, ε, τὸ, *infans*; cui solus *venter* adhuc curatur: à

'ΡΑ'ΡΟΣ, ε, ὁ, *venter*; *robustus:* qu. à ῥώω.

'Ράσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *aspergo*; quod vide.

'ΡΑ'ΣΣΩ, *allido, dejicio:* idem quod ἀράσσω, f. ξω. p. χα.

'Ρᾷστα,

'Ρᾷστα, adv. *facillimè*; vel nom. pl. n. g. & superl. grad. à ῥᾴδιος, ε, *facilis*: in comparat. n. g. ῥᾷον.

'Ραστώνη, ης, ἡ, *facilitas, res secundæ, desidia*: à ῥᾷστος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.

'Ραστωρ, *poculum, crater*: à ῥαίζω, *irrigo*.

'ΡΑ'ΦΑΝΟΣ, ε, ὁ, *radix, seu radicula, RAPHANUS*: dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ. qu. à ῥάπτυς, seu ῥάφυς.

'Ραφὴ, ῆς, ἡ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo*: f. ψω. p. φα,

'Ραφιδεὺς, *sutor*: &

'Ραφιδευτὴς, ε, ὁ, idem: &

'Ραφιδευτὸς, ε, *sutus, consutus*; item *acu pictus*: à

'Ραφὶς, ίδος, ἡ, *acus*: à ῥάπτω, *suo, consuo*: f. ψω. præt. ἔρραφα.

'Ραχαὶ, *flagella in vitibus*; quia fragilia, à ῥήσσω, *frango*.

'Ραχὴλ, ἡ, nomen mulieris, ἄκλιτον. Hebr. *ovis*: qu. quæ instar oviculæ tenella.

'Ραχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido, dejicio*: f. ξω.

'Ραχία, ας, ἡ, *rupes in mare procurrens*; quia ibi fluctus ῥήσσονται· & *inundatio*.

'Ράχις, εως, ἡ, *spina dorsi*: acc. ῥάχιν, *lumbum*: à ῥήσσω, *frango*; qu. *rupta* multis vertebris: hinc ῥαχίζω, *disseco spinam dorsi*.

'Ραψῳδέω, ῶ, *versus contexo, carminibus decanto*; *rhapsodias recito*: &

'Ραψῳδία, ας, ἡ, *contextura carminum*, præsertim *heroicorum*: ex ῥάπτω, *suo, texto*, & ᾠδὴ. *canticum*; quod ab ἀείδω, *cano*.

'Ραψῳδὸς, ε, ὁ, ἡ, *carminum contextor*, & qu. *consutor*: ex iisd.

'Ρᾴων, *facilior*, compar. à ῥᾴδιος, *facilis*.

'Ρέα, *facilè*: qu. ῥέδια, à ῥέζω· ut *facilè*, à *facio*. Th. ῥᾴδιος, *facilis*.

'Ρεβέκκα, ἡ, nomen mulieris, ἄκλιτον. Heb. *crassa, saginata*.

'ΡΕ'ΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto, ronchizo*: f. ξω. qu. ῥινὶ ἠχῶ. Hinc ῥόγχος, ε, ὁ, *ronchus*.

'Ρέδη, ης, ἡ, *rheda*. Apoc. 18. 13.

'Ρέδω, *facio*: à ῥέζω, idem.

'Ρέε, & ῥέεν, *fluebat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔρρεεν, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

'Ρέεθρα, *fluenta*, nom. pl. à

'Ρέεθρον, ε, τὸ, *fluentum*, Th. ῥέω, *fluo*. Dicitur & ῥεῖθρον.

'Ρέει, ῥεῖ. 3. sing. ind. præs. verbi ῥέω, *fluo*.

'Ρέζεσκε, *sacrificabat*, Ion. pro ἔρρεζε, 3. sing. imperf. act. verbi ῥέζω, *facio*; quod vide.

'Ρέζοντα, *facientem*, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

'ΡΕ'ΖΩ, *facio, sacrifico*; & in 3. pl. ῥέζουσι. f. ῥέξω & ἔρξω. p. χα. Hinc pass. ῥέζομαι, *fio*: præt. m. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω, pro ῥέζω,

'Ρέη, ης, ἡ, *Rhea*, nomen mulieris: accus. 'Ρέην.

'Ρεθομαλίδαι, *qui delicatâ sunt cute*: quibus ῥέθη μαλά,

'ΡΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum, corporis pars*: qu. à ῥέζω.

'Ρεῖα, Poët. pro ῥέα, *facilè*; quod vide.

'Ρεία, ας, ἡ, *Rhea*, nomen mul. Vide 'Ρέη.

'Ρέῃ, 3. sing. sub. præs. act. verbi ῥέω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.

'Ρεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *actor*: à ῥέζω, *facio*: f. ξω.

'ΡΕ'ΜΒΩ, *in gyrum ago*: an qu. ῥέα ἀμείβω, *facile verto*. Hinc ῥόμβος, ε, ὁ, *rhombus rota*.

'Ρεμβώδης, εος, ὁ, ἡ, *animo vagabundo factus*, qualis est ejus cujus animus vagatur: à præced.

'Ρεμφὰν, ὁ, nomen idoli, ἄκλιτον. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος. Act. 7. 43.

'Ρέξ, *sacrificaverat*, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔρρεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*. f. ξω.

'Ρέξαι, *facere*, a. 1. inf. act. &.

'Ρέξας, αντος, a. 1. part. act. &

'Ρέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.

'Ρέξω, f. 1 verbi ejusd.

'Ρέον, pro ἔρρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. præs. part. ῥέων.

'Ρέοντε, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. &

'Ρέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

'Ρεύμενοι, *fluentes*, nom. pl. part. præs. pass. ejusd. verbi.

'ΡΕ'ΠΩ, f. ψω, *vergo, propendeo, inclino, propensus sum, pertineo*. Hinc ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *propensio, inclinatio*. ῥόπαλον, ε, τὸ, *clava*. ῥομφαία, ας, ἡ, *telum, framea, ensis*. ῥῶψ, ωπὸς, ὁ, *virgultum*. ῥὶψ' ῥιπὸς, ὁ, *vimen flexile*. ἰσόῤῥοπος, *æqualiter vergens, in neutram partem inclinans*.

'Ρέριφα, pro ἔρριφα. perf. act. ῥέριμμαι. pro ἔρριμμαι, *profectus sum*, perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω.

'Ρεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum, fluctus*: expon. & *fluvius, fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio, fluxus*: Angl. Rheum: in dat. pl. ῥεύμασιν. Th. ῥέω, *fluo*.

'Ρεύσεται, *fluet*. 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

'Ρεύσῃς, *diffluas*, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

'Ρεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

'Ρεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐρρέχθην. a. 1. part. ῥεχθεὶς.

'ΡΕ'Ω, *fluo, fundo, evanesco*: f. ῥεύσω. a. 1. ἔρρευσα. p. ἔρρευκα. perf. pass. ἔρρευμαι. Hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*. ῥέεθρον, ε, τὸ, & ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem διαῤῥέω, *per medium fluo*; item *diffluo*. διάῤῥοια, ας, ἡ, *fluxus*; item *profluvium ventris*. Est &

'Ρέω,

*Ῥέω, dico, ab ἐρέω. nisi à ῥέω, fluo: quod sermo sit veluti fluentum è pulmonibus per os. f. ῥήσω. p. ἔρρηκα, & Att. εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκώς, ότος. plusq. p. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον, κατὰ τὸ εἰρημένον, secundum quod dictum erat. a. 1. ind. pass. ἐρρέθην. ης, η. scribitur & ἐρρήθην, sed rarius. a. 1. part. pass. ῥηθείς, εῖσα, ὲν, nunquam ῥεθείς. f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, dicar. Hinc ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum. ῥητός, ὁ, dicendus. ῥήτωρ, ορος, ὁ, orator, causidicus. ἀπόρρητος, ου, ὁ, ἡ, arcanus. παρρησία, ας, ἡ, libertas loquendi.

*Ρηγῆναι pro ῥαγῆναι, ruptum esse, a. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐρράγην.

*Ρήγιον, ου, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. ruptura.

*Ρῆγμα, ατος, τὸ, ruptio ruina. Them. ῥήσσω.

*Ρηγμὶν, ῖνος, ἡ, littus, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, frango.

*Ρήγνυνται, refringuntur, 3. pl. ind. pass. à

*Ρηγνύω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango. f. ῥήξω, a. 1. ἔρρηξα. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω. a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ῥήξωσιν. a. 2. ind. act. ἔρραγον. p. m. ἔρρηγα. præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. ῥήγνυνται. perf. pass. ἔρρηγμαι, ξαι, κται. vide ῥήσσω.

*Ρῆγος, εος, τὸ, culcitra, stragulum. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango.

*Ρηδίη, pro ῥηϊδίη, facilis, f. g. à ῥηΐδιος, quod vide.

*Ρηθείς, εῖσα, ὲν, declaratus, a, um, a. 1. part. pass. verbi ῥέω, dico. quod vide.

*Ρηθέον, verbale, à ῥέω, dico.

*Ρηϊδίη, ης, ἡ, facilis. f. g. à

*Ρηΐδιος, ου, Ion. vel Poët. pro ῥᾴδιος, facilis.

*Ρηϊδίως, adv. à præced.

*Ρήϊστος, ου, facillimus. in seq.

*Ρηΐτερος, ου, facilior, ῥήϊστος, facillimus compar. & superl. à ῥηΐδιος, quod vide.

*Ρῆμα, ατος, τὸ, verbum, res, factum, carmen, mandatum, sermo. Th. ῥέω, dico.

*Ρήμασι, dat. pl. à præced.

*Ρῆμος, ου, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

*Ρὴν, ῥηνὸς, ὁ, ovis, ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

*Ρῆξαι, a. 1. inf. act. &

*Ρήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. &

*Ρηξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango f. ξω, ἔρρηχα. a. 1. ἔρρηξα,

*Ρῆξε, abrupit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔρρηξε. ejusd. verbi.

*Ρηξήνορα, accus. sing. à ῥηξήνωρ, quod vide.

*Ρηξηνορία, ας, ἡ, & Ion. ῥηξηνορίη, fortitudo in perrumpendis hostium copiis: à

*Ρηξήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus, (à ῥήσσω, frango, f. ξω.) & ἀνὴρ, vir.

*Ρήξω, rumpam, f. 1. ind. act. &

*Ρήξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω. a. 1. ἔρρηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

*ῬΗΠΑΙ', ῶν, αἱ, sublicæ, tigilla ad substructiones apta.

*Ρησά, ὁ, nomen viri. ἄκλιτον. Syr. aspersus.

*Ρήσαντο. dixerunt, Ion. pro ἐρρήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, dico. f. ῥήσω. p. ἔρρηκα. Att. εἴρηκα.

*Ρησείδιον, ου, τὸ, idem ac

*Ρησίδιον, ου, τὸ βραχὺς λόγος, breve dictum: à

*Ρῆσις, εως, ἡ, dictio, mandatum: à ῥέω, dico.

*Ρῆσος, ου, ὁ, nomen fluvii.

*ῬΗ'ΣΣΩ, ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔρρηχα. a. 1. ἔρρηξα. a. 2. ἔρραγον. Hinc ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis, panniculus,

*Ρητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. sing. à

*Ρητὴρ, ῆρος, ὁ, rhetor, orator: à ῥέω, dico. quod vide.

*Ρητοὶ, clari, ἄρρητοι, ignobiles: à ῥέω, dico.

*Ρητορεία, ας, ἡ, actio dicendi. &

*Ρητορεύω, rhetorem ago. f. εύσω. à ῥήτωρ, quod vide.

*Ρητορικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars RHETORICA: ab eod.

*Ρήτορσι, dat. pl. à ῥήτωρ, quod vide.

*Ρητὸς, ἡ, ὸν, dictus, certus, ratus, celebris: à ῥέω, dico.

*Ρήτρα, ας, ἡ, dicendi vices seu locus; item pactum, pactio, decretum. lex, propriè, Lycurgi. ab eod. verbo.

*Ρήτωρ, ορος, orator, RHETOR. Th. ῥέω, dico. quod vide.

*Ρητῶς, adv. disertè, palàm, à ῥητὸς, quod vide.

*Ρηχὸς, ου, ὁ, vallum. Them. ῥήσσω, frango.

*Ριγεδανὸς, ου, horribilis, quem omnes exhorrent. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor.

*Ριγέω, RIGEO, FRIGEO, horreo, obstupesco: &

*Ριγηλὸς, ου, horrendus, horrificus. Th. ῥῖγος, quod vide.

*Ριγῆσαι, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, quod vide.

*Ρίγιον, vide in ῥίγιστα.

*Ρίγιστα, maxime horrenda, superl. n. g. pl. num. à ῥῖγος, εος, τὸ, rigor. comp. ῥίγιον, magis horrendum, acerbius, deterius, durius, superl. ῥίγιστον.

*ῬΙ'ΓΟΣ, εος, τὸ, RIGOR, FRIGUS vehemens. q. à ῥήγνυμι, frango.

*Ριγόω, -ῶ, rigeo, frigeo. à præced.

*ῬΙ'ΖΑ, ης, ἡ, radix. q. per quam ῥεῖ, τὸ ζῆν, fluit vita.

*Ρίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à ῥίζα.

*Ριζόω.

'Ριζόω, -ῶ, *radico, radicibus munio, stabilio.* f. ώσω. p. ἐρρίζωκα. a. 1. ἐρρίζωσα. præs. pass. ῥιζόομαι, ῦμαι, *radicor*, perf. pass. ἐρρίζωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐρριζωμένος, η, ον, *radicatus*.

'Ρικνάω, *decipio*, quod fit inanitate propositâ pro veritate.

'ΡΙΚΝΟ'Σ, ῦ, *rugosus, curvus*.

'Ρικνώσεαι. Ion. pro

'Ρικνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι, *indecenter me flecto*. Th. ῥικνὸς, *curvus*.

'Ρίμφα adv. *celeriter, facilè*. à ῥίπτω, *projicio*.

'Ριμφάρματος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui celeriter curru fertur*. Ex ῥίμφα, *celeriter*, quod vide, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

'ΡΙ'Ν, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus*. q. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humor è capite. Hinc fortè Angl. to grin.

'Ρῖνα, acc. sing. à ῥὶν, quod vide.

'Ρινάω, *decipio*, propriè *nares*: ut cum canès falluntur *olfactu*. Th. ῥὶν,

'ΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lima*. q. à ῥαίω, quia *limâ* ῥαίομεν, *tundimus*, & radimus. Est & ῥίνη, *squatina* piscis: squatinæ enim cutis pro *limâ* esse potest. Hinc ῥινάω *polio*.

'Ρινόπυλη, ης, ἡ, *portula, posticum*. q. à ῥινάω, & πύλη, *ostiolum*, quo quis elapsus *fefellit nares* insequentium.

'ΡΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, ἡ, *pellis, cutis*. per quam sudores ῥέουσι.

'Ρινοτόρῳ, *clypeos dissecanti*, dat. sing. à ῥινότορος, ῦ, ὁ, ἡ, *pellem perforans, transverberans*. Est Martis Epithet. à ῥινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *pellis*, & per Synech. *clypeus*, & τερέω, *perforo, terebro*.

'Ρινῶν, *narium*, gen. plur. à ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, *nasus*.

'ΡΙ'ΟΝ, ῦ, τὸ, *montis cacumen, promontorium*.

'Ριπαῖς ἀνέμων κλονέεσθαι, *impetuosis ventis agitari, turbari*. vide ῥιπή.

'Ριπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur. jactus teli missi sicut fulminis*. Them. ῥίπτω, *projicio*.

'Ριπίζω, *flabello, ventilo*. ῥιπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum*: à ῥίπτω, *huc illuc jacto*.

'Ρῖπος, εος, τὸ, & ῦ, ὁ, *crates. resegmina*; idem quod ῥὶψ, vide in ῥίπτω, *projicio*.

'Ρίπτασκον, ες, ε, imperf. Ion. verbi ῥιπτάσκω, Poët. pro ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*. f. άσω. vel Ion. dicitur pro ἐρρίπταζον, *abjiciebant*, 3. plur. imperf. verbi ῥιπτάζω. Them. ῥίπτω, *projicio*.

'Ρίπτει, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω· at

'Ριπτεῖ, 3. sing. præs. à ῥιπτέω. Att. pro ῥίπτω.

'Ριπτοῦμαι, Att. pro ῥίπτομαι, vel à ῥιπτέω, idem quod ῥίπτω.

'ΡΙ'ΠΤΩ, f. ψω. & ῥιπτέω, ήσω, *projicio, præcipito*. hinc ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus*; item *ictus*, seu *jactus*. ῥιπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum*. ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, *ramus salignus, vimen flexile*. ἀποῤῥίπτω, *abjicio*.

'Ρίσκος, ῦ, ὁ, *RISCVS, cista pelle contecta*: à ῥύσκω, *custodio*.

'Ριφεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*. f. ψω. p. ἔρριφα. a. 2. ἔρριφον. a. 1. pass. ἐρρίφθην.

'Ρὶψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen, ramus salignus*. Ducamus à ῥέπω, quia *inclinari & flecti* potest. Th. ῥίπτω, *projicio*.

'Ρίψαι, a. 1. inf. act. &

'Ρίψαις, Æol. pro

'Ρίψας, αντος, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio*. f. ψω.

'Ρίψε, Ion. pro ἔρριψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *projicio*.

'Ριψοκίνδυνος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui se in pericula præcipitat* seu *ad audendum projectus*: ex ῥίπτω, *præcipito*. f. ψω. & κίνδυνος, *periculum*.

'Ριψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter*: à præced.

'Ρίψω, ης, η, a. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.

'ΡΟΑ', vel ῥοιά, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum*.

'Ροαῖσι, dat. pl. &

'Ροὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum*. Them. ῥέω, *fluo*. f. ῥεύσω.

'Ροβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, ἄκλιτον. Hebr. *angustus*.

'Ρογέω, *floreo*. à ῥηγὴ, ut puto. Flos *erumpit* è germine.

'Ρογὸς, *horreum, granarium*, σιτοβόλιον. puto à ῥηγὴ, *fractura*.

'Ρόδα, *rosæ*, nom. plur. à ῥόδον, quod vide.

'Ρόδαμνος, *germen*. Vide ῥάδαμνος.

'Ροδάνη, ης, ἡ, *trama, subtemen*. an quia ῥοδανή;

'Ροδανὸς, ῦ, ὁ, *RHODANVS* fluvius in Galliâ, ob velocitatem motûs, sic dict. q. à ῥέω.

'Ροδαρὸς, ἡ, ὸν, *roseus, speciosus*: τὸ ῥοδαρὸν τῦ σώματος, *coloris bonitas in corpore*. Th. ῥόδον, *rosa*.

'Ρόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *rosa*.

'Ρόδιος, ῦ, ὁ, nomen fluvii. à ῥόδον, *rosa*.

'Ροδοδάκτυλος, ῦ, ὁ, ἡ, *habens roseos digitos*: ex ῥόδον, *rosa*, & δάκτυλος, *digitus*.

'Ροδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apuleius, *rosam lauream* appellat.

'Ροδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *roseus*: ex ῥόδον, *rosa*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Them. εἴδω, *video*.

'Ροδόεις, εντος, *rosaceus*. Them. ῥόδον, *rosa*.

'Ροδόμαλον, Dor. pro

'Ροδόμηλον, ῦ, τὸ, *rosea gena*. Ex ῥόδον, *rosa*, & μῆλον, *gena*. Th. μηλέα, ἡ, *malus arbor*.

'ΡΟ'ΔΟΝ, ῦ, τὸ, *rosa*. Angl. a Rose. q. ex ῥέω, & ὀδμὴ, quia ex eâ *fluit odor*.

'Ροδόπαχυς, Dor. pro

'Ροδόπηχυς, εος, ὁ, ἡ, *qui vel quæ habet roseos cubitos:* ex ῥόδον, *rosa*, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*
'Ρόδος, ου, ἡ, *RHODUS, nomen Nymphæ,& insulæ:* olim dicta videtur Ρ'όθος, ου, ἡ, *ab undarum strepitu.*
'Ροδόχρους, ωτος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόχρους, *rosei coloris:* ex ῥόδον, τὸ, *rosa*, & χρόα, ἡ, *color.*
'Ρόζω, *latro, sterto:* potius ῥοιζῶ, & ῥυζῶ, à ῥοῖζος, *stridor.*
'Ροὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus*; à ῥέω, *fluo.*
'Ρόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum:* à
'ΡΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus, tumultus:* qu. à ῥέω & θέω. Est ex *fluentis* aquæ *cursu.*
'Ροιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.
'Ροίζαχ', pro ῥοίζασκε, *stridebat*, ob sequent. aspir. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, *strido:* imperf. ἐρροίζεον, & Poët. ἐρροίζεσκον, & pro ε, α. Th. ῥοῖζος, *stridor.*
'Ροιζέω, vide in ῥοῖζος.
'Ροιζηδὸν, adv. *cum stridore:* 2 Pet. 3. 13. à
'ΡΟΙ'ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus:* qu. à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis*, Hinc ῥοιζέω, ῶ, *stridorem edo, strido, latro.*
'Ροιὴ, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum.*
'Ροικὸς, ου, *incurvus:* à ῥικνός.
'Ροΐσκος, qu. parva ῥοά. figura referens *malum Punicum.*
'Ρόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS, turbo, -inis; impetus:* à ῥέμβω, *circumago.*
'Ρόμυξ, *vermis ligna corrodens.*
'Ρομφαία, ας, ἡ, *RHOMPHÆA, gladius, framea:* à ῥέμβω, *in gyrum circumago*; vel à ῥέπω, *vergo, propendeo:* unde ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *inclinatio*, propriè *lancis*; & hinc ῥοπαία, ῥομφαία.
'Ρομφεῖς, *lora, quibus consuuntur calcei:* an quia ῥέμβονται;
'Ρόον, acc. sing. à
'Ρόος, ου, ὁ, *fluxus:* à præt.m. ἔρροα, verbi ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
'Ρόπαλον, ου, τὸ, *clava; sceptrum; virga, baculus:* à ῥέπω, *flecto.*
'Ροπὴ, ῆς, ἡ, *inclinamentum, momentum:* à ῥέπω, *vergo, flecto.*
'Ρουβὴν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *filius visionis.*
'Ρούθ, ἡ, nomen piæ mulieris, ἄκλιτον. Hebr. *tremor.*
'Ρούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Latinum est: aut à ῥοά, cujus granum rubet.
'Ροῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus.*
'ΡΟΦΕ'Ω, & -άω, *sorbeo, exhaurio:* f. ήσω. p. ἐρρόφηκα.
'Ροχθέω, *sonum edo:* f. ήσω. q. à ῥόω ὄχθον, *quatio ripam.*
'Ρόω, *moveo, ruo:* à ῥέω, *fluo.*
'ΡΥ'ΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus.*
'Ρυδὸν, adv. *fuse, affatim, abunde:* à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo.*

'Ρυεὶς, έντος, *qui fluit*, a. 2. part. pass. verbi ῥύω. a. 2. pass. ἐρρύην. Them. ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.
'Ρύεο, *libera*, Ion. pro ῥύου, præs. imperat. &
'Ρύεται, *tuetur*, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, *servo:* f. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυσόμεθα. Th. ῥύω.
'Ρύηθι, a. 2. imperat. pass. verbi ῥύω, pro ῥέω, *fluo:* a. 2. pass. ἐρρύην.
'Ρυήσομαι, ῃ, εται, *fluam*, f. 2. pass. verbi ejusd.
'Ρυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *libero.*
'ΡΥΘΜΟΣ, ου, ὁ, *RHYTHMUS:* Angl. Rythme sive Rime: *concinnitas; quicquid certo modo & ratione fit:* qu. à ῥύω, *traho*; ut sit *tractus* æquabilis.
'Ρῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, pro ῥεῦμα. Th. ῥέω, *fluo.* f. ῥεύσω. Est &
'Ρῦμα, ατος, τὸ, *tractus:* à ῥύω, *traho.*
'Ρύμην, *liberavi*, Ion. dempto augmento pro ἐρρύμην, perf. ind. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *libero.*
'Ρύματα, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.
'Ρύμβος, *turbo:* à ῥέμβω, *circumago.*
'Ρύμη, ης, ἡ, *vicus, tractus in urbe:* à ῥύω, *traho.*
'Ρυμνὸς, 2 Macch. 11. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, aliter & rectè ἐρυμνῷ, id est, *forti, munito:* vet. interp. *angusto:* qu. ad ῥύμην, *plateam* retulerit.
'Ρυμὸς, ου, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos, quo currus* ῥύεται, id est, *trahitur.* Them. ῥύω, *traho.*
'Ρύονται, *tuentur*, 3. pl. ind. præs. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *custodio.*
'Ρύοντο, *servabant*, Ion. pro ἐρρύοντο, 3. pl. imperf. verbi ejusd.
'Ρυππαπαὶ, *nautica quædam acclamatio:* an qu. ῥύε παπαί.
'Ρυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à
'Ρυπαρεύω, *sum sordidus:* f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes.*
'Ρυπαρία, ας, ἡ, *sordes:* &
'Ρυπαρὸς, ὰ, ὸν, *sordidus, a, um:* à
'ΡΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *sordes*; per Metaph. *avaritia.*
'Ρυπόω, ῶ, *sordesco:* præs. part. ῥυπόων, ῶν. f. ώσω. p. ἐρρύπωκα. a. 1. ἐρρύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον. άτω. Them. ῥύπος.
'Ρύπτω, *sordes eluo, purgo.* Th. ῥύπος.
'Ρυσὴ, ἡ, γήρανσις, *senectus:* quum quis fit *rugosus* ob *senectam.* ῥυσὸς, & ῥυσσὸς, *rugosus*; dum cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est, *trahitur. Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho.*
'Ρυσαὶ, nom. pl. à ῥυσὰ, quod vide.
'Ρῦσαι, άσθω, pro φύλαξαι, est a. 1. imperat. m. &
'Ρύσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. &
'Ρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *tueor:* f. ῥύσομαι. a. 1. m. ἐρρυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.

Ρ'υσάσθω,

•Ρυσάδω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.
•Ρύσθαι, Ion. pro ἐῤῥύσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥύσθαι, per Sync. vel Synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.
•Ρυσθῶ, liberer, & in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.
•Ρυσίδιφρος, ου, ὁ, ἡ, Epithet. aurigæ, qui trahit, ac trahendo currum regit: ex ῥύω, traho, & δίφρος, currus.
•Ρύσιμον, ου, τὸ, ruta; quod à venenis ῥύεται, liberet. Vide ῥυτή.
•Ρύσιον, ου, τὸ, quod pro ῥύσει, liberatione datur; item pignus, spolium. Them. ῥύω, traho.
•Ρύσις, εως, ἡ, liberatio. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, libero. Est &
•Ρύσις, εως, ἡ, fluxio, fluxus: à ῥύω, pro th. ῥέω, fluo: f. ῥεύσω. Luc. 8. 44.
•Ρύσκω, seu ῥύσκομαι, custodio, tueor; idem quod ῥύω.
•Ρυσμὸς, οῦ, ὁ, Poët. rerum aliquarum series, tractus. Th. ῥύω, traho.
•Ρυσὸς, vel ῥυσσὸς, οῦ, rugosus: à ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. Th. ῥύω, traho,
•Ρυσσότης, ητος, ἡ, rugositas: à præced.
•Ρυστάζω, trahendo rapto. Them. ῥύω, traho.
•Ρυτὰ, τὰ, fræna: à ῥύω, traho.
•Ρυταίνω, convitior, detraho: à ῥύω, traho.
•Ρυτὴ, ῆς, ἡ, RUTA: Angl. Rue: scrib. & ῥύτη, à ῥύω, conservo; quia valetudinem contra venena, &c. conservat.
•Ρυτίνη, ἡ, resina. Genes. 37. 25.
•Ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, custos: à ῥύομαι, custodio. Est & tractor, à ῥύω, traho.
•Ρυτιδόω, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho: præs. pass. ῥυτιδόομαι, in rugas contrahor: à
•Ρυτὶς, ίδος, ἡ, RUGA: à ῥύω, traho. Vide ῥυσά.
•Ρύτο, Ion. seu Poët. pro ἐῤῥυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, libero, tueor.
•Ρυτὸν, οῦ, τὸ, RHYTHUM, poculum corneum, è quo potus tenuissimè fluit, & velut trahendo bibitur. Est & ῥυτὴν, habena, quia eâ equus ῥύεται, trahitur.
•Ρυτὸς, οῦ, tractus. Th. ῥύω, traho.
•Ρυφὸς, οῦ, incurvus, Æol. à ῥέπω. inclino, curvo.
•ΡΥ´Ω, vel potius ῥύομαι, traho, tueor; libero: ut ἐρύω. Hinc ῥῦμα, ατος, τὸ, tractus. ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. ῥύμη, ης, ἡ, vicus. Est &
•Ρύω, fluo: à ῥέω, idem.
•Ρωβικώτερος, qui vix literam ῥῶ, pronunciare potest.
•Ρωγαλέος, ου, fissus, fractus: &
•Ρωγὴ, ῆς, ἡ, fissura. Th. ῥήσσω, frango.
•Ρωγμὴ, ῆς, ἡ, rima: ab eod.
•ΡΩ´ΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris, frequentius pl. ῥώθωνες, nares: quasi à ῥὶς, vel ῥέω, fluo.
•Ρωμαῖος, αία, αῖον, Romanus, a, um: à •Ρώμη, Roma.
•Ρώμη, ης, ἡ, robur, vires: à ῥωννύω. Est &
•Ρώμη, ης, ἡ, ROMA, Gr. robur.
•Ρώννυσι, 3. sing. ind. præs. à
•ΡΩΝΝΥ´Ω, seu ῥώννυμι, confirmo, corroboro: f. ῥώσω q. à ῥόω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα, præs. pass. ῥώννυμαι, σαι, ται, roboror, valeo: perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, valeo: plusq. p. ἐῤῥώμην, σο, το, valebam: perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, ώσθω, vale; & in pl. ἔῤῥωσθε, valete. Hinc ἐῤῥωμένως, robustè. ῥώμη, ης, ἡ, robur.
•Ρὼξ, ωγὸς, ἡ, RUPES, fissura: à ῥήσσω, frango: f. ξω.
•Ρώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab inusit. ῥώομαι, quatior, cum impetu feror: à ῥωννύω, confirmo.
•Ρωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus: à ῥὼψ, virgultum. Them. ῥέπω, vergo, propendeo.
•Ρωσὸς, οῦ, vehemens: à ῥόω, seu ῥώννυμι, roboro.
•Ρὼς, caput, vertex: 2 Sam. cap. 16. vers. 16.
•Ρωσθεὶς, vide in ῥώσω.
•Ρώσω, roborabo, f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθείς.
•Ρωτάζω, literam ῥῶ sæpe itero.
•Ρωχμὸς, οῦ, ὁ, scissura, rima, hiatus: à ῥωγὴ, fissura; quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango.
•Ρώχω, dentibus fremo: qu. eos inter se ῥάσσων.
•Ρὼψ, ῥωπὸς, ὁ, merx non magni momenti; virgultum: ex ῥῶπες Æol. addendo β, fit βρῶπες, VEPRES: à ῥέπω, vergo, propendeo.
•Ρώω, ROBORO: qu. ex ῥύω, tueor; pro eo inusitat. ῥωννύω, roboro; quod vide.

Σ.

Σ Decima octava Græcorum litera: Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. & Dor. & Æol. in δ mutatur. In numeris est 200. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest: ut σμικρὸς, μικρὸς, &c.

Σὰ, tua; ex σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σύ. sed
Σᾶ, salva, contract. ex σάα, quod à σάος, idem quod σῶος, ου, salvus.
Σαβάζιος, ου, ὁ, Bacchus: à σαβάζειν, θυάζειν.
Σάβανον, ου, τὸ, pannus asperior desiccandis corporibus.

Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με. *deseruisti me.*

Σαβαὼθ, *exercitus.* Legitur & Σαββαώθ.

Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, *SABBATISMUS* : à σαββατίζω, *quiesco*, f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα. quod à

Σάββατον, ου, τὸ, *SABBATUM*, *quies.* Synecbd. *hebdomada.* in pl. num. est quintæ declinationis simplicium, σάββατα, ων, σάββασι.

Σαββαὼθ, idem quod Σαβαώθ.

ΣΑΒΟΙ', *vox bacchantium* : at

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati* : à præced.

ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, *securis Amazonum*, *gladius Persicus.*

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.

Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA*, *verriculum*, genus retis piscatorii. q. à σάττω, *onero.* *Oneratur* piscibus. Hinc σαγηνεύω, *capio*, *diripio.*

Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii.* Th. σάττω, *onero.*

Σάγος, εος, τὸ, *SAGUM.* An à σάττω, quod eo qu. aliæ vestes *onerentur* ?

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, *SADDUCÆUS.* sic dictus à sectæ illius autore *Zadoko.* q. d. *justitiarius.*

Σαδημὼθ, *campestria.* 2 Reg. 23. 4.

Σαδὼθ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. *justus.*

ΣΑΘΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes ex mari victum quærens.*

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile.*

Σαθρὸς, οῦ, idem quod σαπρὸς, *flaccidus*, *marcidus*, *putris* ; item *debilis*, *futilis* : à σήπω, *putrefacio.*

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito*, *marcidum seu flaccidum reddo* : à præced.

Σαῖν, acc. sing. à Σαῒς, ῖος, ἡ, *Saïs*, urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur*, 3. sing. ind. præs. à σαίνω, quod vide.

Σαίνουρος, *caudâ blandiens.* Ex σαίνω, & οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, *caudam moveo.* (propriè de canibus, qui caudâ adblandiuntur) f. σανῶ. a. 1. ἔσηνα. præs. pass. σαίνομαι, *commoveor.*

ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo*, *verro* : *ore sum bianti.* f. αρῶ. perf. σέσαρκα. perf. pass. σέσαρμαι. Hinc σάρμα, ατος, *sordes purgando collectæ.* σάρωθρον, ου, τὸ, *scopæ.* σάρος, ου, vel σαρὸς, οῦ, ὁ, idem.

Σακέσπαλος, ου, ὁ, *scuti vibrator* : à σάκος, εος, τὸ, *scutum.* (quod à σάττω, *onero*) & πάλλω, *vibro.*

Σακεσφόρος, *scutifer* : à à σάκος & φέρω.

Σακίταν, *stabularium*, acc. sing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, οῦ, ὁ, *stabulum.*

Σάκκος, ου, ὁ, *SACCUS*, *cilicium.* inde σακκέω, σακκίζω, vel σακκελίζω, *per saccum transmitto.* ab Hebr שק, quod à nobis Anglis Sack etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum*, *clypeus.* σάκευς Dor. pro σάκους, ex σάκεος. Dores enim mutant gen. ους, in ευ. Them. σάττω, *onero.* f. ξω. sed σακὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, quod vide.

ΣΑ'ΚΚΑΡ, αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ. *SACCHARUM.*

Σακῶν, gen. plur. à Σακαὶ, *Sacæ*, Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *jaculum.*

Σαλαθιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *petivi à Deo.*

Σαλαΐζω, *lamentor.* à mentis turbatione, σάλος.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat*, *jactabundus* : qu. à σαλεύω, *jacto.*

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal*, *lacerti figura.*

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βαίνει. Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ. G. *matula salis.*

Σαλάττω, *moveo*, *concutio*, ut modium, *impleo largiter*, ut diffluat.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci ἄκλιτον. Hebr. *pupillus.* Joh. 3. 23.

Σαλεύω, *agito*, propriè de mari, ventorum vi agitato. per Synech. *concutio*, *commoveo*, *concito.* f. εύσω. perf. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. act. σαλεῦσαι. præs. part. pass. σαλευόμενος, *qui agitatur.* τὰ σαλευόμενα, *res instabiles.* perf. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus.* a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui.* a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι. f. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι. ῃ, εται, *quassabor.* Th. σάλος, ου, ὁ, *salum.*

Σαλὴμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *pax.* Psalm 76. 3. Hebr. 7. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis, ἄκλιτον. Hebr. *pacificus.*

Σαλμώνη, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *perfecta*, *pacifica.*

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM*, *maris ora* ; item *jactatio ejus qui navigat.* ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.* hinc σαλεύω, *fluctuo*, *fluito.*

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA*, piscis. q. à σέλας, *splendor*, & φάω, *appareo.*

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba*, *buccina.* acc. pl. σάλπιγγας. Hinc σαλπίγγω, ξω, & σαλπίζω, σω, *tubâ cano*, *buccino*, *resono.* σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, *tubicen*, *buccinator.*

Σαλπίζω, *tubâ cano*, *buccino.* f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. σαλπίσας. Them. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, *tubicen*, ab præcd. verbo & them.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum*, *monu-*

monumentum, quod vide: & etiam pro σῶμα, *corpus*.
Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo*. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.
Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, montis & regionis. Hebr. à viro *Schemar*. Lat. *fæx*. Hinc
Σαμαρείτης, ου, ὁ, *Samaritanus*, &
Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana*. à Σαμάρεια.
Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον. inde ἀσάμβαλος, *qui sandalis caret*.
ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA*, instrumentum musicum; item *machina bellica*.
Σάμερον, Dor. pro σήμερον, *hodie*. Att. τήμερον. vide σήμερον.
Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.
Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.
Σάμος, urbis & insulæ nomen.
Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. *exauditus à Deo*.
Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.
ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, *majorana herba*, vel *amaracus*.
Σαμψὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Sol*.
Σὰν, nomen literæ σ, ex Phœnicio, *schin*, factum.
ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, *SANDALIUM*, *calceamentum muliebre*. dicitur & σάνδαλον.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus*, *SANDARACHA*.
Σάνδυξ, υκος, ἡ, *cerussa usta & rufa*: à præced. Th.
ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula*, *asser*. q. τανὶς, à τείνω, *extendo*. σανίδες, αἱ, *tabulæ*, *in quibus leges*, *aut ad judicium spectantia*, *inscribebantur*; item *valvæ*. σανίδιον, ου, τὸ, *tabella*.
Σάννας, σάννος, *fatuus*. vide *Sannio*.
Σάνταλον, ου, τὸ, *SANTALUM*, arbor.
Σάοι, *servet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *servo*. Them. σόος, *salvus*.
Σάος, *SANUS*, idem quod σόος, *salvus*. & contract. σῶς, compar. σαώτερος.
Σαῦλ, ὁ, nomen regis item Apostoli. ἄκλιτον. Hebr. *petitus*. Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ. Act. 13. 2.
Σαόφροσιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.
Σαόφρων & σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens salva est*; item *prudens*: ex σάος seu σόος, *salvus*, & φρὴν, *mens*.
Σάπαξ, *tinea*, quia σήπει vestes. Them. σήπω, *putrefacio*.
Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio*. f. ψω. a. 2. ἔσαπον.
Σαπεὶς, έντος, *putrefactus*. a. 2. pass. præced. verbi.
ΣΑΠΕΡΔΗΣ, ου, ὁ, *SAPERDA*, piscis; accipitur etiam pro *homine sapiente & astuto*. Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.
Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris*, *e*, à σήπω, *putrefacio*.
Σάπφειρα, ας, ἡ, nomen mulieris, Gr. *Sapphirus* gemma.
ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *SAPPHIRUS*, gemma.
Σάπφικον, *SAPPHICUM*: à
Σαπφὼ, όος, ἡ, *poetria lyrica*.
Σαπφώθ, *pelvis*, *limen*. Jerem. 52. ver. 19. legend. puto ἀσαφώθ.
Σαπὼν, όντος, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio*. a. 2. ἔσαπον. Est & σάπων, *sapo*.
Σαράβαρα, *SARABARA*, *bracca*.
Σάραβος, αἰδοῖον γυναικεῖον, *generatio*, *familia*.
Σαργάνη, ης, ἡ, *sporta*, *cista*: *vinculum*: idem quod σαγὶς, ίδος, ἡ.
ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS*, *piscis è mugilum genere*.
Σάρδεις, αἱ, nomen urbis. pl. num. tantum. Syr. *clypeus*.
Σάρδινος, ου, ὁ, & σάρδιος, ου, ὁ, subaudi λίθος, *SARDIUS*. nomen *gemmæ*, sic dictæ à Sardinià insulâ ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum*. F. I. *pyropum* vocat.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONIX*, nom. gemmæ, compos. ex σάρδιος, ου, ὁ, *sardius*, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis* quod colore suo unguem humanum imitetur.
ΣΑΡΔΩ', & Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, insula.
Σαρεῖ, *verret*, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro*, *scopis purgo*. f. αρῶ. Sed σαροῖ est 3. sing. opt. præs. pass. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro*.
Σάρεπτα, τὰ, nomen urbis. Hebr. *officina aurifabri*. Vel est sing. n. g. ἄκλιτον. Vel fœm. ἡ.
ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA*, *Macedonica hasta*.
Σαρκάζω, vide σαρκίζειν.
Σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, *SARCASMUS*, *irrisio amarulenta*: à perf. pass. præced.
Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν *carnes carpere ac vellere*, *irrideo*. Th. σὰρξ, *caro*, quod vide.
Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *carnalis*, *e*. Them. σὰρξ, *caro*.
Σάρκινος, η, ον, *carneus*, *a*, *um*: ab eod. them.
Σαρκοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carnivorus*; item Subst. *sepulchrum*: inde σαρκοφαγία ας, ἡ, *carnium esus*: à σὰρξ, & φάγω.
Σαρκόω, ώσω, *carneum reddo*, *incarno*: & inde
Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio*: à præced. Th. σὰρξ, *caro*.

ΣΑ'ΡΞ, σαρκὸς, ἡ, *caro*. Hinc σαρκικὸς, *carnalis*. σαρκόω, *carneum reddo*. σαρκάζω, *carnes detraho*; item *diducto rictu irrideo*. σαρκασμὸς, ȣ̃, ὁ, *irrisio amarulenta*.
Σαρȣ̀χ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *palmes*.
Σαρπηδὼν, *SARPEDON*. nomen propr.
Σάρπος, *arca*, *domus lignea*.
Σαρόω, *verro*. f. ώσω. perf. part. pass. σεσαρωμένος, quod à σαίρω, idem.
Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Hebr. *princeps*.
Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis. Act.9.35. Hebr. *lorica*. Est & σάραν, *natura muliebris*.
Σάρωνις, *quercus cava*: quia σέσηρε.
Σὰς, *tuas*, acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὺ, *tu*.
Σατᾶν, ὁ, nomen principis malorum angelorum, ἄκλιτον. Hebr. *adversarius*.
Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2 Cor. 11. 14.
Σατίνη, ης, ἡ, vel σάτινον, ȣ, τὸ, *plaustrum*, *vehiculum*: à σάττω, *onero*.
Σάτον, ȣ, τὸ, *frumenti mensura*, *tertia pars ephæ*; *& respondet sesquimodio*. Et *sesquimodius* continet sex cabos, *cabus* vero 24. ova. vox Syr.
Σατραπεία, ας, & Ion. -ίη, ης, ἡ, *Satrapia*, *principatus*: à
ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ȣ, ὁ, *SATRAPA*, *provinciæ præses*: vox Persica.
ΣΑ'ΤΤΩ, *onero*, *onus impono*, *refercio*, *constipo*, *subigo*: f. ξω. p. σέσαχα. perf. pass. σέσαγμαι. Hinc σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii*. σάγος, ȣ, ὁ, *sagum*, σάκος, εος, τὸ, *scutum*. σάκκος, ȣ, ὁ, *saccus*, *cilicium*. σαγήνη, ης, ἡ, *sagena*.
Σατυρικὸς, ȣ̃, *SATYRICUS*: &
Σατύριον, ȣ, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à seq.
ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, *SATYRUS*: q. à σάθη.
Σαυκὸς, ȣ̃, *siccus*, *aridus*.
Σαυλᾶ, adverbialiter *tardè*: à
ΣΑΥΛΟ'Σ, ȣ̃, *delicatus*, *mollis*, *fluxus*, *levis*: at
Σαῦλος, ȣ, ὁ, nomen propr.
Σαυνιάζω, *saunio percutio*, σαυνίον, *hasta*, *penis*, à σαίνω, *quatio*.
Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis*, *tener*: puto à σαίνω.
ΣΑΥ'ΡΑ, vel σαῦρα, ας, ἡ, *lacerta*: sed
Σαῦρος, ȣ, ὁ, *lacertus*. Est & nomen piscis.
Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis*, *in imo hastæ ferro transversa*, seu *ferramentum concavum*, *mucronatum*, *cui extrema hastæ pars inserta*, *efficit ut erigatur & solo depangatur*. q. σταυρωτὴρ, à σταυρόω, *palum depango*.
Σαυτρος, ȣ, ὁ, *SUSURRUS*: vox ficitia.
ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *linguæ hæsitatio*.

Σαυτῆς, per Crasin, pro σεαυτῆς, sic σαυτȣ̃ pro σεαυτȣ̃, & σαυτὸν, pro σεαυτὸν, *teipsum*. Ex σὺ, *tu*, & αὐτὸς, *ipse*.
Σάφα, adv. *perspicuè*, *certò*, *verè*: à σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *manifestus*.
Σαφανὴς, έος, ὁ, ἁ, Dor. pro σαφηνὴς, *perspicuus*, *clarus*, *certus*. Th. σαφὴς, quod vide.
Σαφὲς, Poët. n. g. loco adverbii σαφῶς, *apertè*, *perspicuè*: quod vide.
Σαφέστατος, ȣ, superl. &
Σαφέστερος, έρα, ον. comparat. à σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *manifestus*.
Σαφέως, & σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, *apertè*, *palam*: quod vide.
Σαφῆ, accus. sing. à σαφὴς, quod vide.
Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas*. Th. σαφὴς.
Σαφηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *manifesto*: idem cum σαφέω, Th. σαφὴς, *manifestus*.
Σαφηνιῶ, f. 1. Att. pro σαφηνίσω, verbi σαφηνίζω, quod vide.
Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς. quod vide.
ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *manifestus*, *apertus*, *perspicuus*, *certus*.
Σαφῶς, adv. *manifestè*, *perspicuè*. Th. σαφὴς, *manifestus*.
Σαχθεὶς, έντος, *constipatus*, a. 1. part. pass. à σάττω, *onero*. f. ξω. a. 1. pass. ἐσάχθην.
Σαὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, nomen mulieris, *salva*.
Σάω, *servavit*, *servabat*, pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento, & Apocope Poët. σάω Sumitur & pro σάωσον, *serva*, a. 1. imperat. act. per eand. Apocopen. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε. vel præs. imperat. pro σάωζε. verbi σαώζω. Sunt qui σάω, Doricum esse dicant pro σάȣ, verbi σάομαι. vel σάω, Poët. *servo*: quod à σάος, Poët. pro σῶος, *salvus*.
Σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*. Th. σόος, ȣ, *salvus*.
Σάωσε, *servavit*, Ion. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*. Th. σόος.
Σαώσαι, *servavit*, 3. sing. f. 1. verbi ejusd. & them.
Σαωσέμεν, *servaturum esse*, Ion. pro σαώσειν, f. 1. inf. verbi σαώζω, vide σάωσε.
Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.
Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Σαώτερος, *magis salvus*, comparat. à σάος, idem quod σόος, *salvus*.
Σβεννυμένων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. præs. pass. verbi σβέννυμαι, *supprimor*. Th. σβέννυμι, *exstinguo*.
ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, & σβεννύω, *exstinguo*, *restinguo*; *comprimo*, præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε. f. σβέσω, & σβήσομαι. ab inusit. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. inf. act. σβέσαι. perf. ἔσβεκα. & -ηκα, quod passivè significat, uti etiam, a. 2. ἔσβην à σβῆμι, inus. præs. pass. σβέννυμαι, σαι,

ται, & in 3. pl. σβέννυνται, perf. pass. ἔσβεσμαι. a. 1. pass. ἐσβέσθην. & in inf. σβεσθῆναι, f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται. Hinc ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, *inexstinguibilis*.

Σβέσαι, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι, quod vide.

Σβέσις, εως, ἡ, *extinctio*. à 2. pers. perf. pass. verbi σβέννυμι, quod videas.

Σβέσσαι, gem, σ. Poët. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Σβέσω, εις, ει, *extinguam*, f. 1. act. verbi ejusdem.

Σὲ, *te*, acc. sing. à σὺ, *tu*. σε φρένας, Att. pro σοῦ φρένας. vel potius pro κατὰ φρένας, Synechd.

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contractè σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *tui ipsius*, caret nominativo; compositum ex σέο, pro σοῦ, *tui*, & αὐτοῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo*, *veneror*; item *vereor*: f. άσομαι. perf. pass. σεσέβασμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, *colo*.

Σέβας, τὸ, indeclinab. *reverentia*, *veneratio*, *pudor*. Th. σέβω, *colo*.

Σεβάσθησαν, *coluerunt*, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi σεβάζομαι, quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, *numen*. σεβάσματα, ων, τὰ, *sacra*. quod à σεβάζομαι, *colo*. Th. σέβω, idem.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio*: ab iisd.

Σεβάσμιος, ου, idem ac σεβαστὸς, & ab iisdem.

Σεβάσσατο, Ion. & Poët. gem. σ. pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi & Th.

Σεβαστὸς, οῦ, q. d. *veneratione dignus*, *venerandus*; & plerumque cognomen Rom. Imperatorum. Lat. *Augustus*. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor. à perf. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac Th. σέβω, *colo*.

Σέβε, *cole*, præs. imperat. act. à σέβω, *colo*.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *palmæ involucrum*: q. σπάθαννον.

Σεβίζω, Poët. idem ac σεβάζομαι, *colo*, *veneror*.

Σέβομαι, *colo*, *veneror*, cum accus. item passivè *color*: præs. imperat. σέβου. præs. inf. σέβεσθαι. part. præs. σεβόμενος, ου, ὁ, *religiosus*. σεβομένη, ης, ἡ, *religiosa*, *religionem Judaïcam amplexa*. Act. 13. 50. Th. σέβω, *colo*.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. pl. præs. act. à σέβω, *colo*, *veneror*.

ΣΕ'ΒΩ, *veneror*, *adoro*, *colo*. Hinc σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio*. σεβαστὸς, οῦ, *Augustus*, quasi veneratione dignus. ἀσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, *impius*. ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas*. εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, *pius*, *religiosus*. εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*.

Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poët. Dor. seu Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*. Vel etiam acc. sing. pro σέ.

Σεῖο & σέο, Ion. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu*.

Σειόμενος, ου, præs. part. pass. à σείω, *moveo*. f. σω. p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi ejusd.

Σεῖος, Laconicè pro θεῖος, ου, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Σεὶρ, ρὸς, ὁ, *Sol*. à σείρω, *desicco*.

ΣΕΙΡ'Α, ᾶ, ἡ, *catena*, *funis*, *linea*, *SERA & obex*. σειραὶ quoque *bulborum & olerum fasciculi*. q. ab εἴρω, *necto*.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monstri marini genus: item *insectum api haud dissimile*. Alii ab εἴρω, *necto*; alii à σύρω, *traho*. Alii à σειρὰ, quod audientes voce Sirenum capti, ab eâ tanquam fune penderent. & veluti alligati traherentur.

Σειριάω f. άσω, *inflammatione capitis laboro*: à σείρω, *desicco*.

Σείριον, ου, τὸ, *astrum*: &

Σείριος, ου, ὁ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur; à σαίρω, *bio*. Vel ut alii à σείρω, *desicco*.

Σείρω, *desicco*. hinc σεὶρ, *Sol*.

Σεισθεὶς, έντος, *commotus*, a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo*: f. σείσω. a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η. & in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεισαμβρίας, Dor. pro σεισαμβρίης, a. 1. part. med. f. g. à σείω, *quatio*.

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, *agitatio*, *concussio*; *terræ motus*: a. à. pers. perf. pass. seq. verbi.

ΣΕΙ'Ω, *concutio*, *quatio*, *moveo*, *agito*: f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. pass. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nomen viri Latinum, *Secundus*.

Σέλα, *jubare*, dat. sing. à σέλας, αος, τὸ, *fulgor*. dat. σέλαϊ, α.

Σελαγέω, f. ήσω, *splendeo*, *fulgeo*. q. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ου, ὁ, nomen propr.

Σελάνα, ας, Dor. & σελήναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *Luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, αος, τὸ, *fulgor*, *lumen*. q. à σείω, & ἕλη, *splendor*. Hinc σελαγέω, *fulgeo*, *luceo*. σελήνη, ης, ἡ, *Luna*. πανσέληνος, (σελήνη,) *Luna cum est in plenilunio*.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*. an à σέλας, cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis. à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi*, *navis*, *& vestis quoddam genus*.

Σεληναῖος, ου, *lunaris*, & in f. g. σεληναία, & Ion. -αίη, pro *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *Luna*, q. d. σέλας, νέον, *lumen novum*. Sic dicta quod subinde novas accipiat phases. hinc σεληναῖος, *lunaris*, *clarus*.

Σελλωιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμι, *lunaticus sum, conflictor morbo per certa Lunæ intervalla redeunte.* f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο. præs. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, *lunaticus, a, um.* Th. σέλας, αος, τὸ, *fulgor.*

Σεληνιακὸς, ȣ, *lunaris, lunaticus, morbo comitiali laborans:* à σελήνη, quod vide.

ΣΕ΄ΛΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, *apium*, herba. ab ἕλος, *palus.*

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spatium inter lineas, pagina.*

Σέλλα, *sella*, ex Latino. Tamen ex Lacon. ἑλλὰ, quod ab ἕζω, *sedeo.*

Σελλάςερνισις, *sellisternium.* Gl. Cyr. σελλῶν ςρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *Sellus, pauper, qui dives haberi volebat, jactator.*

Σέλμα, *spatium inter tabulata navis, transtrum.* à σελίς.

Σεμεῒ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *attonitus.*

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt à ζέλας & μέλειν, quod Jovi voluit jungi cum fulgure & tonitru, καὶ ἔσειλεν τὰ μέλη.

Σεμιάμιθος, *exiguus lacertus*, Itali *tarentola* appellant: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA, similago, flos farinæ triticeæ.*

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis, Nili uxor.*

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosè & graviter loquor, glorior, jactito:* à

Σεμνολόγος, *qui graviter de re quâpiam disserit; ostentator:* à σεμνὸς, & λόγος quod à λέγω, *dico.* p. m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *honestus, venerandus, augustus, gravis.* quasi à σέβω, *veneror.* Hinc comparat. σεμνότερος, *præstantior.* σεμνόω, *illustro, exorno.*

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas, majestas; reverentia; honestas.* Th. σεμνός.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero; jactito me:* &

Σεμνύνω, f. υνῶ, *honesto, orno, extollo.* Th. σεμνὸς, *honestus, gravis.*

Σεμνῶς, adv. *honestè, decenter, graviter:* à σεμνός.

Σένα, *sena*, planta inter purgantes excellens.

Σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu.*

Σεοὶ, *dii*, Dor. melius σιοί.

Σεπτὸς, ȣ, *venerabilis:* à σέβω, *colo.*

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφείμ, *Seraphim*, ἄκλιτον.

Σέργιος, ȣ, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus.*

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ȣ, τὸ, *absinthium marinum.*

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ γραῦς, ἡ, *anus, quæ in virginitate consenuit.*

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ȣ, ὁ, insecti genus, *culex.*

Σέσαγμαι, *instratus sum*, perf. pass. verbi σάττω, *onero.* f. ξω. p. σέσαχα. perf. inf. pass. σεσάχθαι. perf. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens, dentes stridens.* f. g. à σεσαρὼς, part. præt. m. verbi σαίρω, *sum ore biante seu diducto, preut illi faciunt, qui cachinnantur.* unde pro *ridente* accipitur. f. αρῶ. p. σέσαρκα. p. m. σέσηρα, & σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi σείω, *quatio, moveo.*

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, & σέσελις, ἡ, herbæ nomen.

Σέσηπα, *putrefactus sum*, p. m. verbi σήπω, *putrefacio.* f. ψω.

Σέσηρα, *sum ore aperto*, præt. m. verbi σαίρω, idem. & *verro.*

Σεσηρὼς. υῖα, ὸς, ejusd. part.

Σέθεν & σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, *tu.*

Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, *qui silentio præteritur*, perf. part. pass. à σιγάω, *sileo*, f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, η, ον, *tacitus, qui silentio premitur*, Dor. pro σεσιωπημένος, perf. part. pass. verbi σιωπάω, *sileo.*

Σεσοφισμένος, ȣ, *peritus*, perf. part. pass. verbi σοφίζω, *reddo sapientem.* f. ίσω. p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *sapiens.*

Σεσοφισμένως, adv. *scitè, callidè:* à præc.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu.*

Σεῦα, *fugavi*, a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo, agito.* Th. σείω, *quatio.*

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. sing. a. 1. m. verbi σεύω, vide σεῦα.

Σεύσθω, *concitetur*, per Syncop. pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. σεῦαι, άσθω, verbi ejusd.

Σευτλαῖος, ȣ, ὁ, nomen Ranæ. à σεῦτλον vel τεῦτλον, *beta* in quâ versatur.

Σεύω, f. εύσω, *agito, concito; persequor; fugo.* Th. σείω, *quatio.*

Σεφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σέβω, *colo, veneror.*

Σέψασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Σεωῦτȣ, Ion. pro σεαυτȣ, *tui ipsius.*

Σὴθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Heb. *repositus.*

Σήθω, *excutio, cribro.* quod à σείω, *moveo.*

Σηκάζω, f. άσω, *stabulo, includo.* Th. σηκὸς, *stabulum.*

Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, *ancilla.* à

ΣΗΚΟ'Σ, ȣ, ὁ, *stabulum*, propriè *ovium & caprarum. templum.* Est etiam *pondus*, vel *statera:* unde

Σηκόω, -ῶ, *pondero.* à præced. them. σήκωμα, ατος, τὸ, *æquipondium*, item *fanum*, à σηκόω. Th. σηκός.

Σὴμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ὀνομαςὸς, *celebris.*

Σῆμ', pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ΄ΜΑ, ατος, τὸ, *signum, nota, vexillum, insigne nobilitatis, monumentum, sepulchrum,*

chrum. σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc σημειόω, *noto, signo*. σημαίνω, ανῶ, *significo*. διάσημος, ου, ὁ, ἡ, *insignis, illustris*. ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, insigne* familiæ. à σῆμα.

Σήμαιν', pro σήμαινε, præs. imperat. à σημαίνω. quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, *significans*, præs. part. f. g. à σημαίνω.

Σημαίνω, *signum do, significo, præcipio, impero*. f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα, & ἐσήμηνα. a. 1. inf. act. σημᾶναι. perf. σεσήμαγκα. præs. pass. σημαίνομαι. perf. pass. σεσήμαμμαι, & Att. σεσήμασμαι. hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, *obsignatus, a, um*. Th. σῆμα, *signum*.

Σημᾶναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω, quod vide.

Σημανέω, *indicabo*, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi σημαίνω, *significo*. Them. σῆμα, *signum*.

Σημαντέον, *significandum*, verbale à σημαίνω, quod vide.

Σημαντικὸς, οῦ, *significativus* : à σημαίνω. Th. σῆμα.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo* : quod à σημαίνω. Th. σῆμα, *signum*.

Σήματα, *literæ*, nom. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημεῖον, ου, τὸ, *signum, miraculum, indicium, argumentum, vexillum, simulachrum*. Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.

Σημειόομαι, -οῦμαι, *noto, insignio, annoto*. præs. imperat. σημειόου, όου, οῦ, & in 2. pl. όεσθε, οῦσθε. f. ώσομαι. perf. pass. σεσημείωμαι· à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημειόω, -ῶ, idem, & ab iisd.

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, designatio, observatio* : a. 2. perf. perf. pass. præced. verbi.

Σήμερον, & Att. τήμερον, *hodiè*, adv. q. d. τῇ δὲ ἡμέρᾳ, *hoc die*. ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, *hodiernus dies*, σημερινὸς, *hodiernus*.

Σημήιον pro σημεῖον, ου, τὸ, *signum*. quod vide.

Σημήνῃ, *significaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, *significo*. f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Them. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημικίνθιον & σιμικίνθιον, ου, τὸ, Sunt Lat. origine *Semicinctium*, quod & *succinctorium* aut *subligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τό.

Σὴν, acc. sing. σῆς, gen. Sed σῇς, σῇσι & σῇσιν, Ion. pro σαῖς. dat. pl. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA*, nomen piscis atrum liquorem in timore emittentis : accipitur & pro *atramento*. Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σηπτικὸν, ου, τὸ, *unguentum putrefactivum* : à

Σηπτικὸς, οῦ, *putrefactivus* : quod &

Σηπτὸς, οῦ, idem. item *putridus*. à sequent. them.

ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio*. f. ψω. a. 1. ἔσηψα. p. act. σέσηφα. præt. m. σέσηπα, & Dor. σέσαπα, unde σαπρὸς, *putris*. σήπομαι, *putresio, computresco*. a. 2. pass. ἐσάπην, ης, η, *computrui*. Hinc σῆψις, εως, ἡ, *putrefactio, putredo*. σὴψ, πὸς, ἡ, *serpentis nomen*. σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*, σαπρὸς, οῦ, *putris, putridus*, σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, *putredo, marcor*. σαθρὸς, οῦ, *putris, marcidus*.

Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima & fissura terræ*. à σεσηρέναι, verbi σαίρω, *apertus sum*.

ΣΗ~ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES*, populus; sing. est σὴρ, ρὸς, ὁ, quod est etiam *bombyx, vermiculus qui net sericum*. Seres quippe arbores habent unde sericum conficiunt.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, *SERICUS, a, um*. à σὴρ, σηρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*. Th. σήπω, *putrefacio*. nascitur enim ex putredine.

Σῇς. & σῇσι, Ion. pro σαῖς, dat. plur. vide σὴν.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, seu σήσαμον, ου, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σηστὸς, οῦ, nomen propr. insulæ. Hinc Σηστιὰς, άδος, ἡ, *Sesta puella*.

ΣΗ~ΤΕΣ, adverb. *hoc anno*, Att. τῆτες, quasi, τῷ ἔτει τούτῳ. Hinc σητινὸς, οῦ, ὁ, *hornus*.

Σητόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, à *tineis consumptus* : ex σὴς, *tinea*, & βρωτὸς, *voratus*. Th. βιβρώσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, à *tineis cæsus*, seu *pertusus* : quod à σὴς, σητὸς, ὁ, *tinea*, & κόπτω, *scindo*. p. m. κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ vel ἡ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefactio, putredo*. ab eod. them.

Σθενὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, *robusta*. q. à σθένος, *robur*.

Σθεναρὸς, οῦ, *robustus, validus*. à σθένος, εος, τὸ. Th. σθένω, *valeo*.

Σθενελαΐδες, *Sthenelaïdes*.

Σθένελος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia*. Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo*. f. ώσω. p. ἐσθένωκα. a. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt act. σθενώσαιμι, αις, αι. 1 Pet. 5. 10. ab eod. th.

ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo, possum*. q. à στάω, *sto*. Hinc σθένος, εος, τὸ, *vis*. ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, *invalidus*. ἀσθένεια, ας, ἡ, *imbecillitas*. ἀσθενέω, *imbecillis sum*.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, *pars maxillaris*. Deut. 18. ver. 3. à seq.

ΣΙΑΓΩ'Ν, ονος, ἡ, *mala, maxilla*.

Σιαίνομαι, *tædio afficior*. Gloss. Cyr.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, seu σίαλος, ου, ὁ, *SALIVA*. Dicitur & σίελον. q. à σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ου, ὁ, est etiam *porcus saginatus*. gen. Ion. σιάλοιο. q. à σιτεύω, & ἅλις, quia admodum pastus.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA*, *vaticinatrix*. q. d. σιῦ βουλή. σιὸς pro Θεὸς, Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo sues figuntur. Dicitur & συβύνη, à σῦς, *sus*.

Σῖγα, adv. *tacitè*, ut σιγῇ. vide σιγή. at

Σίγα, *tace*. præs. imperat. à σιγάω.

Σιγαλέος, ου, *tacitus*: à σιγάω, *sileo*.

Σιγαλόεις, εντος, *splendidus*, *elegans*, *ob pulchritudinem silentium & admirationem inducens*; in acc. sing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω *admiror*, *sileo*.

Σιγαλὸς, ά, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, *tacitus*, *taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγᾶν, *tacere*, præs. inf. act. à σιγάω, quod vide.

ΣΙΓΑ'Ω, ῶ, *taceo*, *sileo*. f. ήσω. p. σεσίγηκα.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium*, *taciturnitas*. σιγῇ, dat. *tacitè*, *clam*: adverbialiter sumitur. Th. σιγάω, *sileo*.

Σιγηθεὶς, έντος, *silentio præteritus*, a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo*. a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere*, præs. inf. ejusd. verbi.

ΣΙ'ΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, *inaures*. Sed σιγλαὶ, *cifræ*, *notæ compendiariæ in scribendo*; quod per eas aliquid σιγῶμεν.

Σιγνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *manipularius*. Ex σίγνον, *signum*, quod Lat. & φέρω, *fero*.

Σιγυνὴς, ου, ὁ, *jaculum è ferro*: ut σιβύνη, Oppian. 1.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent*, 3. sing. præs. à σιγάω.

Σιδάρειος, Dor. pro σιδήρειος, quod vide.

Σιδαρόδετος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος, quod vide.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum*.

Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. *qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicosus*. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. pl. à σιδηροχάρμης, ου, ὁ. Ex σίδηρος, *ferrum*, & χαίρω, *gaudeo*.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, & *fructus*: à Sidâ Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, ου, έη, ἡ. (& Dor. έα, ᾶ) έον, ου, *ferreus*, *a*, *um*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto*: &

Σιδηρόω, ῶ, *ferro munio*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

Σιδηρείτας & σιδαρείτας, α, ὁ, Dor. pro

Σιδηρείτης, ου, ὁ, *ferrarius*; item *magnes*; & σιδηρεῖτις, fœm. *ferraria*; item herba sic dicta.

Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*: à σίδηρος, *ferrum*, & δέω, *ligo*.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum*, *ensis*: q. à σίζω, *strideo*, quod dicitur de ferro candente, cum in aquâ restinguitur. Hinc σιδήρεος, *ferreus*. σιδηρίτης, *magnes*. σιδήρεον, *ferramentum*.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *SIDON*. Hebr. *venatio*. Hinc

Σιδώνιος, ου, *SIDONIUS*, nomen gentile: à præced.

Σίζειν, *stridere*, *dicitur de ferro candente*, *quum in aquâ restinguitur*, à sono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.

Σικάριος, ου, ὁ, *sicarius*, vox origine Lat. à *sicâ*, q. *secâ*, à secando, est *gladiolus*. Gr. δόλων, ωνος, ὁ, *pugio*.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ἡ, *Siculus*, *a*. in pl. Σικελοί.

Σίκερα, τὸ, *SICERA*, ἄκλιτον. & sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum; ut est *cerevisia*, *&c*.

Σίκιννις, *saltatio quædam militaris*: à σείω & κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινέμενοι.

Σίκλος, vide *Siclus*, Lat.

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη. quia similis est τῷ σικύῳ. Th. σίκυος, *cucumis*.

Σικυήρατον, ου, τὸ, *cucumerarium*. Esai. 1.8. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικύηρατον, quod σίκυας κρατεῖ, à seq. th.

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, & veteres Græci κικυὸς, *CUCUMIS*. q. à σύεσθαι & κίειν. hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*.

Σικυωνόθεν, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone*.

ΣΙΚΧΟ'Σ, οῦ, *injucundus*, *molestus*: *derisor*: *imbecillus*. σικχασία, *tædium*, σικχαίνω, *fastidio*: hinc Angl. sick.

Σίλας, α, ὁ, nomen viri Latinum. *taciturnus*.

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *siligo*. Græc. à Lat.

Σιλλικύπριον, ου, τὸ, *planta quædam*.

Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates*, *convitia*. q. à σείειν ἴλλους, *movere oculos*. Hesych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Est & σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id est, *recalvaster*.

Σίλλυβον, ἀκάνθιον τι ἀδρὸν καὶ ἐδώδιμον, Dioscor. lib. 4. *Est spina lata*, *foliis chamæleontis*. Est & σίλλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα. q. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, *Silvanus*; nomen viri Latinum.

Σίλουρος, ου, ὁ, *SILURUS*, *piscis*, quia σείει τὴν οὐράν. Vide *Silurus*.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta*.

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, *laserpitium*, frutex.

Σιλωάμ, ὁ, nomen *piscinæ*, ἄκλιτον. Hebr. *missus*.

Σίμβλοι, *citharæ partes summæ*; & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed σίμβλοι sunt *apes*. q. à σιμός.

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, & σίμβλη,

σιμϐλη, ης, ἡ, *alveare* : q. σιμόϐολον. nempe ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.
Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *exauditus*.
Σιμὴ, ῆς, ἡ, & in nom. plur. σιμαὶ, αἱ, *apes*.
Σιμικίνθιον, vide in σημικίνθιον.
Σιμόεις, εντος, ὁ, *SIMOIS*, nomen fluvii, & viri.
ΣΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *SIMUS* : *pressis naribus*. Est & σιμὸς: τυφλός.
Σιμότης, ητος, ἡ, *simitas* : à præced.
Σιμοῦντα, pro Σιμόεντα, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri, vel fluv.
Σίμων, ωνος, ὁ, nomen propr.
Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides*.
Σινᾶ, τὸ, nomen montis ἄκλιτον. Hebr. *robur*.
Σιναμωρέω, *vasto, corrumpo* : à
Σινάμωρος, *ad alios lædendos natus* : à σίνω, & μόρος, *fatum*, tanquam cui fatale sit nocere.
Σίναπι, vide in σίνηπι, *sinapi*.
ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON*, *amictus ex lino, linteum tenue*.
Σίνεται, 3. sing. ind. præs. verbi σίνομαι, *lædo, noceo*.
ΣΙ'ΝΗΠΙ, & σίναπι, εως, τὸ, *SINAPI*. quia σίνει ὦπας, *lædit oculos*. hinc σιναπίζω, *vultum adduco*, δριμύζομαι, ut qui sinapi edunt.
Σινιάζω, *ventilo, vanno, cribro concutio* : f. άσω. p. σεσινίακα. a. 1. ἐσινίασα. a. 1. inf. act. σινιάσαι. q. à σείω, *concutio*.
Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti*.
Σῖνος, εος, τὸ, *noxa, damnum, clades* : à σίνω, *noceo*.
Σίντης, ου, ὁ, *noxius*. Hinc Lemnii incolæ Σίντιες, dicti, quod piraticam exercuerint.
Σίντιες, vide in σίντης.
ΣΙ'ΝΩ, & σίνομαι, *noceo, lædo*. Hinc σῖνος, εος, τὸ, *noxa, damnum*. σιναρὸς, *noxius*. ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, *innoxius*.
Σινωπίζειν, *lascivire more scorti* : à *Sinope* impudicâ muliere.
ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *SIUM*, seu *laver*, herba aquatica.
Σιὸς, *Deus*, Doricè, quia omnia σείει, vel à θεός.
ΣΙΠΑΛΟ'Σ, οῦ, *deformis, impurus*· σιφλὸς, idem.
Σιπταχόρα, nomen Indicum fluvii.
ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, *arca*, propriè *panaria*. Suidæ quasi σιτοϐύη, quia in eam σιτία ἐμϐάλλονται. Respicit opinor, ad σῖτος & βύω, *impleo*.
Σιρὰ, vide σειρὰ, & in Lat. Etymol. *sira*.
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, *defrutum, sapa*.
Σιρὸς, vel σειρὸς, οῦ, ὁ, *SIRUS*, *fovea in usum granarii cavata*, q. σωρός.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, *sesamum*, species frugum, vide σησάμη.
ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *SISER*, olus.
Σισόη, ης, ἡ, Suidas : σισόης τὸ πλεξείδιον. Levit. 19. 27. An à σείσις, ut indicetur coma contorta in diversos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, qui cincinni concuti possint? an à σίσυς, ut sit capillus, velut caprini villi.
Σίσυϐος, *fimbria*, quasi à σείεται & βοῆ, quod concuti queat & resonare.
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, *serpyllum sylvestre*, *SISYMBRIUM*.
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum, vestis è pellibus caprinis, penula*.
Σίσυς βαίτη, *pellis capræ, vile vestimentum*: q. à σισύρα.
Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS*, nomen proprium.
ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίνων, ονος, ὁ, *semen, apio simile*.
Σιτάσθην, Dor. & Ion. pro ἐσιτήθην, *comedi*, a. 1. pass. à σιτέω, Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτανίας, ου, ὁ, species σίτου.
Σιτέομαι, οῦμαι, *comedo, vescor*. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτευτὸς, ἡ, όν, *saginatus, a, um*. à
Σιτεύω, *frugibus sagino*. f. εύσω. p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *demensum frumentum*. quod quis à σιτοδότῃ aufert, à σῖτος, *frumentum*, & αἱρέω, *aufero*.
Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio* : & in 3. pl. σιτίζουσιν. f. ίσω. p. σεσίτικα. perf. pass. σεσίτισμαι, σαι, σται. hinc σιτιστὸς, ἡ, όν, *altilis, e*. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτίον, ου, τὸ, *cibus*, dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, & σίτισις, *ipsa actio præbendi cibum* : a. 1. pers. perf. pass. v. σιτίζω, quod vide.
Σιτιστὸς, *saginatus*, vide in σιτίζω.
Σιτοϐολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum*. ex σῖτος, *frumentum*, & βάλλω, *jacio*.
Σιτοϐολῶνας, *horrea*, acc. pl. præced.
Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηΐη, ης, ἡ, *annonæ caritas*. Th. σῖτος, *frumentum*, & δέομαι, *indigeo*.
Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio* : à σῖτος, & δίδωμι.
Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *demensum*. q. d. μέτρον τοῦ σίτου, mensura cibi.
Σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.
Σιτοποιὸς, οῦ, *pistor*. Ex σῖτος, & ποιέω, *facio*.
Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor* : à σῖτος, & πωλέω, *vendo*.
ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus*, in plur. σῖτα etiam; quasi à σέω, *cribro*, quod sit propriè purum jam, elaboratum & vannatum. Hinc σιτίον, *cibus*, σιτέω, σιτεύω & σιτίζω, *alo*, *nutrio*,

nutrio, *pasco*, *sagino*. σιτηγὸς, *frumentarius*. σιτώνης, qui σῖτον ωνεῖται. σιτοπώλης, qui σῖτον πωλεῖ, *vendit*. παράσιτος, ου, ὁ, *adulator*.

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen Muris: quod à Σῖτος, *frumentum*, & φάγω, *comedo*.

Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui frumentum portat*: à σῖτος, & φέρω.

ΣΙ'ΤΤΑ, *vox pastorum*, *ut festinet grex*: à σοῦ, *curre*, & hoc ex σόω, *concito*.

Σιτύβη, ης, ἡ, *vestis pellicea*.

Σίττυβος, ου, ὁ, *genus vasis*: an quod in eo σῖτος ponatur?

Σιφλὸς, οῦ *deformis*, *debilis*; per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato; hinc

Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo*, *ignominiam affero*; *debilito*: à præced. σιφλός.

ΣΙΦΝΟ'Σ, οῦ, *vacuus*.

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON*, *tubus*, *canalis*: q. à σιφνός.

Σιὼν, τὸ, nomen montis ἄκλιτον, Hebr. *ariditas*.

Σιώπα, præs. imperat. act. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ'Ω, *sileo*. imperf. ἐσιώπαον, ων, αες, ας, αε, α. præs. imperat. act. σιώπαε, α, *sile*. f. ήσω. p. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. a. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. Hinc

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium*. σιωπῇ, dat. adverbialiter usurpatur, *silentio*, *tacitè*: à σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, *silentium*: a. 2. pers. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico*: f. άσω. p. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς, *lævus*. σκάνδαλον, ου, τὸ, *scandalum*. σκανδαλίζω, *scandalo sum*.

Σκαιὰς πύλας, *Scæas portas*, quod in sinistrâ parte urbis: acc. pl. vide σκαιός.

Σκαιῇ, dat. sing. à

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, *sinister*; *SCÆVUS*, *rudis*; *opacus*. Th. Σκάζω, claudico.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, &

Σκαιότης, ητος, ἡ, *rusticitas*, *morositas*: à Σκαιός. Th. Σκάζω.

ΣΚΑΙ'ΡΩ, *salio*, *tripudio*: f. αρῶ. Hinc Σκάρος, ου, ὁ, & Σκαρὶς, ίδος, ἡ, *nomen piscis*. Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, *lignum cui remum alligant*. Accipitur etiam pro *navi*. Σκαῦρος, ου, ὁ, *qui talos tumentes & porrectos habet*. Σκιρτάω, *salto*, *salio*.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*: vide ἀσκάλαβος.

Σκαληνὸν τρίγωνον, *cujus tria latera sunt inter se inæqualia*: à Σκάζω, *claudico*, seu Σκολιός.

Σκαλεύω, f. εύσω, &

Σκαλίζω, f. ίσω, idem ac th. Σκάλλω, *fodio*.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, & Σκαλιστήριον, ου, τὸ, *instrumentum τοῦ* Σκάλλειν, *sarculum*.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio*, *sarrio*; *findo*. Hinc Σκαλεύω, & Σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, *SCALMUS*, *paxillus*, *ad quem alligatur remus*: quia eo Σκάλλεται pars navis, dum incutitur. Vide Σκαίρω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*; quia Σκάλλει ὀπὰς, *fodit foramina*: vel à καλύπτω, quia tectos oculos habet.

Σκαμάνδριος, ου, à seq.

Σκάμανδρος. ου, ὁ. *SCAMANDER*, nomen fluvii.

Σκαμβὸς, οῦ, *qui obliquus in latus procedit*; *incurvus*, *distortus*: à Σκάζειν, vel Σκαιῶς βαίνειν.

ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, vel -ία, ας, ἡ, *SCAMMONIUM*, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro Σκηνὴ, ἡ, *taberna*, *tentorium*.

Σκανδαλίζω, *SCANDALIZO*: fut. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, *feci ut offenderet*: a. 1. sub. Σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, & in 1. pl. -ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. Σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. Σκανδαλισθῆτε. f. 1. pass. Σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται quod à Σκάνδαλον, ου, τὸ, *offendiculum*. Them. Σκάζω, *claudico*.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, *SCANDALUM*, *offendiculum*, in viâ positum. Them. Σκάζω, *claudico*.

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris sylvestris*.

Σκανθαρίζω, vel potius Σκινθαρίζω, *medio digito nasum ferio*. σκαρίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνθης, κράββατον, *grabbatum*. Vide ἀσκάντης.

Σκάνδος, αἰτία, κώλυμα, Hesych. *culpa*; *impedimentum*: tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, & Dor. α, ἡ, *fossio*, *ligo*: à σκάπτω, *fodio*.

Σκαπέρδα, *ludi genus*. Poll. libro 9. cap. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, *fossa*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκαπτησύλη, ἡ, *urbs Thraciæ*.

Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτον, ω, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *sceptrum*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio*, *excavo*: f. ψω. a. 1. ἔσκαψα. a. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα. Unde σκάφη, ης, ἡ, *scapha*, Act. 27. 31. σκαφὴ, ῆς, ἡ, *fossa*. σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor*.

Σκαρδαμύττω, *oculis salientibus crebrò conniveo*: à σκαίρω, *salio*, & μύω, *conniveo*.

Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, *saltus*: à σκαίρω, *salio*: inde εὔσκαρθμος, *benè saltans*, *agilis*.

Σκαρίζω, *salio*, *palpito*, *bullio*: à σκαίρω, idem.

Σκαριφεύειν, *radiis delineare*, *SCARIFICARE*: Angl. to Scarifie: à

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *stylus*; *penicillus*; item *stipula*, *festuca*: qu. à κάρφος, *festuca*.

Σκάρος, ου, ὁ, *SCARUS*, piscis. Th. σκαίρω, *saltito*.

Σκαῦρος, ου, ὁ, *SCAURUS*, quia difficulter

ter σκαίρει, i. e. *salit*.

Σκαφεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.

Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA*, *vas oblongum* ; & *species navium* : Angl. Skiff : à σκάπτω, quia *excavatum* lignum : ſed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, *foſſa*. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι. *effoſſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω, *fodio* : f. ψω. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην. a. 2. paſſ. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, *ligo*, quo σκάπτεται.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *mulctra*, *vas melli ſervando deſtinatum*. Th. σκάπτω.

Σκάφος, εος, τὸ, *foſſa*, *foſsio*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκεδᾷ, *diſsipabis*, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi σκεδάω, ſeu -άζω. f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & ſublato σ, σκεδάῃ. unde per Craſin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in Σκεδάω, *diſsipo*.

Σκεδάσεις, 2. ſing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ´Ω, άζω, & σκεδάννυμι, *diſsipo*, *diſpergo* : f. άσω. p. ἐσκέδακα. Hinc fortè Angl. to Scatter.

ΣΚΕΘΡΟ´Σ, οῦ, *exactus*, *exquiſitus* : qu. à ἔχω, *habeo*, ut ſit qu. *habilis*.

ΣΚΕΙ´ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *Caurus*, ventus, è Scironiis ſaxis ſpirans, quæ *Sciron* latro inhabitabat.

Σκελετὸν, τὸ, ſcil. σῶμα, *cadaver aridum* : Angl. Skeleton : à

Σκελετὸς, οῦ, *aridus*. Th. σκέλλω, *exſicco* :

Σκελέω, idem quod σκέλλω, quod vide.

Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus*.

Σκελιαγὲς, *cruris fractio* : à σκέλος, & ἄγω, *frango*.

Σκελλὸς, οῦ, *aridus* ; item *diſtortus* : qu. à

ΣΚΕ´ΛΛΩ, *exſicco*, *arefacio*, *attenuo* : hinc σκελετὸς, οῦ, *exſiccatus* ; item *defunctus*. σκληρὸς, οῦ, *durus*.

ΣΚΕ´ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus*: *pes* : qu. à σκέλλω, quia *aridum*, ἄσαρκον. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, *perna*. περισκελὴς, έος, ὁ, ἡ, *crura ambiens*.

Σκέπα, *tecta*, acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, *tego*, *operio* : f. άσω. Th. σκέπω, idem.

ΣΚΕ´ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, *aſcia*, *dolabra* : qu. à σκήπτω, *cum impetu immitto*.

Σκεπάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum* : ab eod. verbo.

Σκεπάω, idem quod σκεπάζω, quod vide.

Σκέπη, ης, ἡ, vide in σκέπω, *tego*.

Σκέπτεο, *ſpeculare*, Ion. pro σκέπτου, præſ. imperat. verbi σκέπτομαι, *conſidero* : f. ψομαι.

Σκεπτέον, *conſiderandum*, adject. verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ´ΠΤΟΜΑΙ, *circumſpicio*, *inviſo*, *video*, *ſpeculor*, *delibero* : præſ. part. σκεπτόμενος, f. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι. Hinc σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio*, *inſpectio* : præt. m. ἔσκοπα. Hinc σκοπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *ſpeculator*, *explorator*. σκοπὴ, *ſpecula*. σκοπέω, *ſpeculor*. σκοπιάζω, idem. σκόπελος, ου, ὁ, *ſcopulus*. ἐπισκοπέω, *inviſo*, *inſpicio*, ἐπίσκοπος, ου, ὁ, ἡ, *inſpector*. οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *auſpex*. ὡροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *qui horas obſervat* ; item *ea pars cœli*, *quæ genituræ tempore ab Orientali parte emergit in hemiſphærium noſtrum*.

ΣΚΕ´ΠΩ, *tego*, *velo*, *operio*. Hinc σκεπάω, & -άζω, idem. σκέπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum*. σκέπη, ης, ἡ, *tegmen*, *prætextus*.

Σκερβόλος, ου, ὁ, ἡ, *conviciator* : qu. à κέαρ & βάλλω, ut ſit *cor petens verbis*.

Σκευαγωγέω, ῶ, *vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulo*, *ſarcinas & impedimenta veho* : &

Σκευαγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *vaſa ſeu inſtrumenta vehens* ; *qui vaſa caſtrenſia bajulat*, *lixa*, *calo* : ex σκεῦος, τὸ, & ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, *inſtruo*, *paro*, *orno*, *molior*, *ſt[illegible]o*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis. Hebr. *æquator*. Act. 19. 14.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, *armamenta navis* ; *apparatus*, *ornatus* : à

ΣΚΕΥ˜ΟΣ, εος, τὸ, *vas*, *vaſis*; *utenſile*; *inſtrumentum velum* : Act. 9. 15. & 27. 27. Hinc σκευάζω, *inſtruo*, *paro*, *conficio*. σκευὴ, *apparatus*. παρασκευάζω, *præparo*. παρασκευὴ, *præparatio*. ἀνασκευάζω, *deſtruo*. κατασκευάζω, *adſtruo*.

Σκευοφορέω, ῶ, *vaſa & inſtrumenta fero ſeu bajulo* : ex σκεῦος & φέρω.

Σκευοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui ſarcinas fert*, *lixa*, *calo* : ex iiſd. th.

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *qui τὸ σκεῦος ὠρεῖ*, *vaſorum cuſtos*. σκευωρέω, *utenſilia cuſtodio*. *ſatago*.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. m. σκεψόμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, *circumſpecto*, f. ψομαι. a. 1. imperat. m. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio*, *circumſpectio* : ab eod. verbo.

Σκήλῃ, *arefaceret*, 3. ſing. a. 1. ſub. verbi σκέλλω, *arefacio* ; vel σκάλλω, *fodio*, *findo* : f. σκαλῶ. a. 1. ἔσκαλα, & Att. ἔσκηλα, Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλεια, ας, ε, a. 1. ſub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, *arefecerim* : a. 1. inf. σκῆλαι.

ΣΚΗΝΗ´, ῆς, ἡ, *SCENA* : Angl. a Scene: *tabernaculum*, *tentorium*; *compotatio*, *actio ſcenica*. Hinc σκῆνος, εος, τὸ, idem. σκηνίτης, & σκηνίτης, ου, ὁ, *in tentoriis habitans*. σκηνόω, ſeu σκηνέω, *tentorium figo*.

Σκηνικὸς, οῦ, *SCENICUS* : à præced.

Σκηνίπτω, idem quod σκορπίζω, qu. σκῆνος ἵπτειν, id eſt, *corpus lædere* : σκῆνος, *corpus* eſt, in quo σκηνοῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fictio* : ſic vocatur *feſtum apud Hebræos à figendis tentoriis*

toriis dictum, quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ quam in tabernac. egerant. Zech. 4. Joh. 7. dicitur & σκηνοπηγία, τά. à σκηνὴ, *tentorium*, & πήγνυμι, *figo*, *compingo*.

Σκηνοποιός, ȣ, ὁ, ἡ, *tabernaculorum confector*: à σκηνὴ & ποιέω, *facio*.

Σκῆνος, ιος, τὸ *tabernaculum*: hinc ὁμόσκηνος, ȣ, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ȣ, ὁ, ἡ, *contubernalis*. Th. σκηνή.

Σκηνόω, *habito*. *commoror*: f. ώσω, εις, ει. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eod. th.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, *tabernaculum*: quod Metaph. pro *corpore humano*: 2 Pet. 13. 14. à 1. perf. perf. pass. præc. σκηνόω, quod vide.

Σκηπάνιον, ȣ, τὸ, & Ion. σκηπτάνιον, & Dor. σκαπάνιον, *sceptrum*: à σκήπτω, *innitor*.

Σκήπτεσθαι, *prætexere speciosam aliquam causam*, *simulare*, Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, ȣ ὁ, *fulmen*; in pl. σκηπτοὶ, *procellæ*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Σκηπτȣ̃χος. ȣ, ὁ, ἡ, *sceptrifer*: à σκῆπτρον, quod vide, & ἔχω, *teneo*, *habeo*.

Σκῆπτρον, ȣ, τὸ, *SCEPTRUM*; Angl. Scepter; *scipio*, *baculus*, super quo quis σκήπτεται. à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, *innitor*, *incumbo*, *cado*, *ruo*.

Σκήπτων, *scipio*. Th. σκήπτω.

Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod th.

Σκῆψις, εως, ἡ, *speciosa causa*, *prætextus*, *simulatio*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΙΑ`, ᾶς, ἡ, *umbra*; item *socius*, *conviva*, dict. qu. κία, à κίω, quia nos *comitatur*. Hinc σκιόεις, εντος, ὁ, *umbrosus*. σκιάω, & σκιάζω, *obumbro*.

Σκιαγραφέω, *adumbro*; &

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *adumbrata descriptio*: ex σκιὰ & γράφω, *scribo*.

Σκιαμαχέω, ῶ, *pugno cum umbrâ*: conseq. *inaniter laboro*: &

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnante adversario*: ex σκιὰ & μάχομαι, *pugno*.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium*. Vide seq.

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, ȣ̃, ὁ, *umbrosus*, *opacus*. Th. σκιά.

Σκιὰς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum*, *tabernaculum*, *tentorium*: &

Σκιάω, f. άσω, *obumbro*, *umbrâ opacâ obtego*. Th. σκιὰ, *umbra*.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ȣ, ὁ, *crocodilus terrestris*, *SCINCUS*.

Σκιδναμένη, *dispersa*, præs. part. pass. f. g. à

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, *dispergo*, *dissipo*: in pass. σκίδναμαι, & in 3. pl. imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *dissipo*.

Σκιερὸς, vide in σκιαρός.

Σκιῆ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.

Σκιητρεφεῖν, Ion. pro σκιατρεφεῖν, *in umbrâ vitam degere*: ex σκιὰ & τρέφω, *alo*.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba, bulbum insignem habens: Angl. Squill.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *pertento*, *an gallina ovum conceperit*: qu. σκιὰν μαλιεῖν, *locum tenebrosum explorare*.

Σκιμβὸς, ȣ̃, *claudus*: qui σκίμπτει in fulcro: vel à σκαμβός.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, *nitor*, *incumbo*. Hinc σκίμφθη, *fixa est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη. Vide præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ, *agilis ad subsiliendum*: qu. à κινεῖν. vel à σκιρτάω, *salio*: pon. sub. th. σκαίρω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fœtus*: qu. à σκιρτάω, quod vide; vide præced.

Σκινδάλαμος, *scrupulum*, & -μ. Vide κινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum*.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *naufragus*, *urinator*.

Σκιόεις, εντος, ὁ, *umbrosus*: in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκίȣρος, *SCIURUS*; animalculum caudâ sibi umbram faciens; Angl. Squirrel: ex σκιὰ, *umbra*, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Σκιόωντο, Ion. & Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro*: f. άσω. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκιπωνεῦος, ȣ, *tardus*, *lentus*; *qui baculo innitens incedit*. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίρον, ȣ, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *festum* quoddam *Athenis*; unde σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *marmoris fragmentum*, *cæmentum*, *gypsus*: puto à σκέω, pro ξέω, *scalpo*: hinc seq.

Σκίῤῥος, ȣ, ὁ, *SCIRRHUS*, *tumor quidam durus*, ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ. Vide præced.

Σκιρτασῆτε, *saltetis*: an legend. σκιρτάσητε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε. à

Σκιρτάω, *salio*, *exulto*: f. ήσω. perf. ἐσκίρτηκα. a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, & in 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. ejusdem verbi.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles & improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ, ἡ, *umbrosus*, *opacus*, *obscurus*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκλέω, & σκλῆμι, *durus sum ex nimiâ ariditate*, per Sync. pro σκελέω, Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκλῆναι, *aruisse*, a. 2. inf. verbi σκλῆμι, (quod ex σκλέω, quod vide.) perf. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληραγωγέω, ῶ, *durè tracto*, *minimè indulgenter educo*: ex σκληρὸς, quod vide, & ἄγω, *duco*.

Σκληρο-

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis* : quasi dicas, σκληρὰ καρδία, *durum cor*. Matth. 19. 8.
Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um*. Th. σκέλλω, *exsicco*.
Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities* : à præced.
Σκληροτράχηλος, ου, *duræ cervicis homo, pertinax* : Metaph. ab equo indomito : ex σκληρὸς, *durus*, quod vide, & τράχηλος, ου, ὁ, *collum*.
Σκληρύνω, *induro* : f. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ. imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρὸς, *durus*. Them. σκέλλω, *arefacio*.
Σκληρῶ, Dor. pro σκληροῦ, gen. à σκληρὸς, quod vide.
Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, *parcus, a, um* : qu. à σκνὶψ, *culex*, quod sit μικρόβορος, *parvi cibi*.
Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, *hebes visu*. Att. est σκότος, nempè κνέφας,
Σκνὶψ, idem quod κνίψ.
Σκοιὸς, οῦ, *validus*.
Σκολιῇσι, dat. plur. Ion. f. g. pro σκολιαῖς à
ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tortuosus, a, um*; *obliquus*; & per Metaph. *parvus, asper, difficilis*.
Σκολιόω, *tortuosum reddo* : à præced.
Σκόλλυς, ὁ, *villus* : quia σκολιὸς, *intortus*.
ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago* avis; vel *piscis quidam* à rostro extenso, instar σκόλοπος.
Σκόλοπας, *palos*, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.
ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.
Σκόλος, *spinæ species*, quia σκόλλει, id est, *offendit*.
ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præacutus, vallus, surculus* : veluti σκόλου ὄψ, *spinea facies*.
Σκόλυθρος, ου, *humilis, parcus* : an à σκελλὸς, *aridus*? quia parci se aridos gerunt.
ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, *SCOLYMUS, cardui species* : qu. à σκόλος· aut à seq.
ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello*.
Σκόλυφρος, *tetricus* qu. σκόλιον φέρων.
ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *SCOMBRUS*, piscis marinus.
Σκοπαῖος, vel potius σκωπαῖος ου, ὁ, *nanus*.
Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. &
Σκόπει, præs. imperat. &
Σκοπεῖν, præs. inf. verbi σκοπέω, quod vide.
Σκόπελος, ου, ὁ, *SCOPULUS, locus altus*; unde σκοπεῖν licet. Them. σκέπτομαι, *circumspicio*.
Σκοπέω, ῶ, & Ion. σκοπεύω, *speculor, considero* : præs. imperat. σκόπεε, ει, & in pl. σκοπέετε, εῖτε, præs. part. σκοπέων, ῶν. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Them. σκέπτομαι, circumspicio : f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. m. ἔσκοπα.
Σκοπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præcedent.
Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *specula* : &
Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio* : f. ψομαι. p. m. ἔσκοπα.
Σκοπιαζέμεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. inf. act. à
Σκοπιάζω, *speculor*; à σκοπιὰ, quod vide.
Σκοπιῇ, ῆς, dat. & gen. Ion. à σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula*; quod vide.
Σκοπὸς, οῦ ὁ, ἡ, *speculator, inspector, custos, princeps* : qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est &
Σκοπὸς, οῦ, ὁ, *SCOPUS, finis*; id quod acturus σκοπεῖ. Angl. Scope. Th. σκέπτομαι, *circumspicio* : perf. m. ἔσκοπα.
Σκοποῦντα, acc. sing. m. g. &
Σκοποῦντες, nom. pl. part. præs. verbi σκοπέω, quod vide.
Σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo* : à κόραξ. tum *maledictis persequor, contumeliosè repello*. σκορακισμὸς, *contumelia*. Hinc ἀποσκορακίζειν, ἀποδοκιμάζεσθαι· ἀποσκορακισμὸς, ἐξουδένωσις.
Σκορδινάομαι, *pandiculor* : est *extendere membra cum oscitatione*. ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος & δινεῖσθαι· accedit enim ille *motus ex satietate* & fastidio. Th. σκόροδον, *allium*.
Σκόρδιον, *SCORDIUM*; herba quæ *allii* odorem resipit, in malignis morbis efficax : à
ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, *allium* : qu. σκῶρ ὄζειν, quod *fœdè oleat*. Hinc σκοροδίζω, *alliis pasco*. σκορδινάομαι, *pandiculor, extendo membra cum oscitatione*.
ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dissipo, spargo* : fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. a. 1. pass. ἐσκορπίσθην. a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ. qu. à σκαίρω.
ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *SCORPIUS, serpens*: Angl. Scorpion. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à spargendo veneno*.
Σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.
Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus, a, um* : nom. pl. n. g. σκοτεινά. Th. σκότος, εος, τὸ, *caligo*.
Σκοτίζω, *tenebras alicui effundo, obscuro* : f. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, *obtenebratus* : a. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, & in 3. pl. σκοτισθήτωσαν. a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. σκοτισθήσομαι, *obscurabor*. Th. σκότος, *tenebræ*.
Σκότιος, ου, *tenebrosus, tenebricosus*; item *obscuris natalibus ortus, spurius* : ab eod. th.
Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. à
Σκοτοδινιάω, *tenebricosâ vertigine laboro* : ex σκότος, & δίνη, *vortex*.

Σκοτόεις,

Σκοτόεις, εντος, ὁ, *tenebrosus, tenebricosus.* Th. σκότος.
Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox:* & Σκοτομήνι@, ȣ, ὁ, ἡ, *illunis*, Epith. noctis, ex σκότος *tenebræ*, & μήνη, *luna.*
ΣΚΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ. vel ε@, τὸ, *tenebræ, caligo.* q. à σκιὰ, *umbra.* Hinc σκοτόεις, εντος, ὁ, *tenebrosus.* σκοτεινὸς, ȣ, idem. σκοτόω, *obscuro.* σκοτίζω, idem. σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo.*
Σκοτόω, *obscuro, tenebras induco.* f. ώσω. p. ἐσκότωκα, præf. paff. σκοτόομαι, ȣμαι, *tenebrosus fio.* perf. paff. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον. à præced.
Σκȣτάριον, *cetra.* Gl. Cyr. Ex Lat. q. *parvum scutum.*
Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *rejectamentum.* Th. σκύβαλον.
ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, *stercus, fimus, quisquiliæ.* q. τοῖς κυσὶ βεβλημένον.
ΣΚΥΔΜΑΙ'ΝΩ, *irascor, tristi vultu sum.* q. à σκύζω, *ad iram concito.*
Σκυζάω, *catulio.* de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, *canis.*
Σκυζομένῳ, *irato*, dat. fing. part. præf. paff. à
Σκύζω, *placidè admurmuro*, ut *canis.* item *irrito.* præf. paff. σκύζομαι, *placidè admurmuro*; item *ad iram provocor, irascor* Th. κύων, *canis.*
Σκῦθα, voc. fing. &
Σκύθαι, nom. pl. à
ΣΚΥ'ΘΗΣ, ȣ, ὁ. *SCYTHA, qui est è Scythiâ.* Accipitur & pro *fero.* Hinc Σκυθικὸς, *Scythicus*, Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè*, q. à feq.
Σκυθρὸς, ȣ, *vultum præferens iratum & tetricum.* Th. σκυδμαίνω, *irascor.*
Σκυθρωπάζω, f. άσω, *contristor*, *mœstus sum:* &
Σκυθρωπὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *qui est vultu tetrico, mæsto, torvo.* ex σκυθρὸς, quod vide. & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, Them. ὄπτομαι, *video.*
Σκύλακας, acc. pl. &
Σκύλακεσσιν. dat. pl. Ion. à σκύλαξ, quod vide.
Σκυλάκιον, ȣ, τὸ, *catellus*, dimin. à feq.
Σκύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *catulus*, propriè *canis.* Th. ὑλάω, *latro.*
Σκυλάω, -ῶ, *SPOLIO*, pro συλάω, quod vide.
Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à
Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, *spolio*, f. εύσω. Them. σύλη, ης, ἡ, *spolium.*
Σκυλῆναι, a. 2. inf. paff. &
Σκύλλȣ, *vexator*, præf. imperat. paff. à
ΣΚΥ'ΛΛΩ, *vexo, molestiam exhibeo.* f. υλῶ. præf. paff. σκύλλομαι, *vexor.*
Σκυλμανεῖς, 2. fing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor.* f. ανῶ. idem quod σκυδμαίνω.
Σκῦλον, ȣ, τὸ, *præda, SPOLIUM.* Angl. Spoyl. idem quod σῦλον, ȣ, τὸ. Th. σύλη, *spolium.*
Σκύμν@, ȣ, ὁ, *catulus leonis*; item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis.*
Σκύμνȣς, acc. pl. Dor. pro σκύμνȣς à præced.
ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *summa palpebra, cilium.* q. à σκηνόω, quod oculos *tegat.*
Σκῦρον, *SCYRUM*, nomen urbis.
Σκυρωτὴ ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pythior. Od. v. 277. 9. in Græcis Scholiis.
Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poët. σκύταλον, τὸ, *scutica, fustis, clava.* σκυτάλαι, dicuntur etiam vectes seu *phalangæ.* Them σκῦτος.
Σκυτεὺς, εως, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet.* acc. pl. σκυτέας. Th. σκῦτος, *corium.*
Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam seu sutoriam exerceo, sum cerdo*, à præced.
ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis, CUTIS, SCUTICA.* q. à ξύω, quod olim fcribebant σκύω, *seco.* Corium enim κείρεται, ab animali. Hinc σκύτιν@, ȣ, *coriaceus.* σκυτάλη, ης, ἡ, *flagrum.* σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.
Σκυτοτόμος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, &c. sutor*: à σκῦτος, ε@, τὸ, *corium*, & τέμνω, *scindo, seco.* præt. m, τέτομα.
ΣΚΥ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, & ε@, τὸ, *SCYPHUS*, quia κυφόν, aut à σκάπτω, quia excavatum.
Σκωληκόβρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui phthiriasi periit, à vermibus arrosus*: ex σκώληξ, ηκος, ὁ, *vermis*, & βρωτὸς, quod à βρώσκω, *comedo.*
ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis.* quia non habet κῶλον.
Σκῶλον, ȣ, τὸ, *offendiculum.* An à σκάζω, quia claudicare facit? vide feq.
ΣΚΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *spinæ genus, palus præacutus, & præustus.*
Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poët. *lacero.*
Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium.* Th. σκώπτω, quod vide.
Σκῶπες, ων, οἱ, *ululæ*, *bubones*: à σκὼψ, ωπὸς, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*
ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno.* q. σκαιῶς ἔπω, vel ὄπτομαι. Angl. to scoff. f. σκώψω. præt. ἔσκωφα. perf. paff. ἔσκωμμαι. hinc σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum.* σκώπτης, ȣ, ὁ, *cavillator.*
ΣΚΩ'Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, *stercus, oletum.*
Σκωρία, ας, ἡ, *SCORIA, fæx seu sordes metalli, stercus*: à præced.
Σμᾶριν@, ε@, τὸ, Dor. pro σμῆριν@, quod vide.
Σμάραγδος, ȣ, ὁ, *SMARAGDUS*, gemma, & idem quod μάραγδος. Hinc σμαράγδιν@, η, ον, *smaragdinus, a, um.*
ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, *resono, strepo.* f. ήσω. q. μάρας ἄγειν, *manus movere.*

Σμαραγίζω, f. ίσω; resono. à præc.
Σμαράγνα, quæ & μαράγνα, flagellum.
Σμαράσσω, quod & μαράσσω, splendeo. à μαίρω, luceo.
ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus. mæna candida. qu. à μαίρω, splendeo.
ΣΜΑ'Ω, & Σμέω, abstergo, detergo, purgo. Σμήχω, idem. hinc Σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, quo in abstergendo utimur. Σμῆξις, εως, ἡ, abstersio. & hinc forte Angl. to smooth.
Σμερδαλέα, & -έον, adv. terribiliter, propriè visu: à
Σμερδαλέος, ου, terribilis visu, idem cum Σμερδνὸς, quod à Σμέρδνω, intueor. Th. μέρδω, privo; item intueor.
Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, terribilis. vide in præc.
Σμῆγμα, ατος, τὸ, SMEGMA. à σμήχω, idem quod them. σμάω, abstergo.
Σμώεσσι, & Σμώεσσι, dat. plur. Ion. & Poët. à
ΣΜΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum. alveare, sermonis suavitas.
Σμήχω, idem quod Σμάω, abstergo.
Σμικρὸς, ὰ, ὸν, parvus, a, um, Ion. idem quod μικρός.
ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, & Σμίλος, ου, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata.
ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, scalprum. Σμίλιον, ου, τὸ, scalpellum. Σμιλεύω, scalpello reseco.
Σμίνθα, mus domesticus, qui vasa escaria Σμᾷ.
Σμινθεῦ, voc. sing. à
Σμινθεὺς, Apollo. Sic dictus: quia cum Smintham urbem mures infestarent; animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum & simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, & figuram muris ad statuæ pedes expressam. vide Σμίνθα.
Σμυγεὶς, exustus, a. 2. part. pass. verbi Σμύχω, absumo. f. ξω. p. ἔσμυχα. a. 2. pass. ἐσμύγην.
Σμυγερὸς, ὅ, ærumnosus. qui Σμύχεται, atteritur malis. Th. Σμύχω.
Σμύξαι, incendere, a. 1. inf. act. verbi Σμύχω, inflammo, consumo. f. ξω.
ΣΜΥ'ΡΙΣ, & Σμίρις, SMYRIS, lapis quo annularii gemmas exterunt.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. Est & nomen urbis, sic dicta à Smyrnâ Amazone.
Σμυρνίζω, myrrhâ imbuo. f. ίσω. præt. ἐσμύρνικα. perf. pass. ἐσμύρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, myrrhâ imbutus: à præced.
ΣΜΥ'ΧΩ, attero, consumo, inflammo. f. ξω. q. à σμάω. Hinc forte Angl. smoke.
ΣΜΩ'ΔΙΞ, ικος, & σμώδιγξ, γγος, ἡ, vibex, livor ex percussione. q. à Σμάω. aut à sequent.
ΣΜΩ'ΧΩ, mando, etc. & convitior. Ion. signif. percutio. q. à σμάω.
Σοβαρὸν, Poët. pro
Σοβαρῶς, insolenter, superbè; à seq.
ΣΟΒΕ'Ω, abigo, expello. f. ήσω. p. σεσόβηκα. Hinc σοβὴ, ης, ἡ, muscarium. σοβὰς, άδος, ἡ, insolens, de meretrice. σοβαρὸς, ὅ, concitatus, mobilis.
ΣΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.
Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis. Hebr. secretum.
Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. & 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, servo. Th. σόος, salvus.
Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.
Σοὶ, tibi, dat. sing. à σὺ, tu.
Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὺ, tu. vel à σὸς, tuus.
Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, tuis, à σὸς, tuus. Th. σὺ, tu.
Σολοικίζω, f. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert. à Σόλοικοι, quod vide.
Σολοικισμὸς, ὅ, ὁ, SOLOECISMUS, Angl. a Solecism. quicquid non rectè sed perperam fit. à præced.
Σόλοικοι, οἱ, qui Solis (in urbe Ciliciæ) habitarunt, peculiariter sic appellati sunt ii, qui cum Solis habitarent, Attici tamen essent, aliquantum ab elegantiâ & venustate sermonis Attici discesserant, & linguâ ex Atticâ & Solicâ mixtâ loquebantur. generaliter barbari omnes. i. e. barbarè & vitiosè loquentes. Th. οἶκος, domus.
Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nomen regis. Hebr. pacificus.
Σόλος, ου, ὁ, discus.
ΣΟΜΦΟ'Σ, ὅ, inanis, fungosus, spongiosus.
Σόοις, serves, 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, servo; quod à
ΣΟ'ΟΣ, ου, salvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poët. pro σώζω, σώω vel σαόω, servo. f. ώσω. σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator. σωτηρία, ας, ἡ, salus. Sed
Σόος, σὅς, est motus corporum, quæ sursum feruntur. Aristot. lib. 4. de cœlo, cap. ult. à σόομαι, σὅμαι, ὁρμῶ. Th. σείω.
Σορδισμὸς, ὅ, ὁ, solœcismus in Græco sermone. An à Lat. sordes?
ΣΟΡΟ'Σ, ὅ, ἡ, loculus, sepulchrum, capulum, sandapila.
Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. à σὺ, tu.
Σὅ, gen. sing. à σὺ, tu. Est &
Σὅ, contract. ex σόου, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, servo, vado, irruo. Est & vox abigentis aves, curre. à σόω, in fugam conjicio. Th. σείω, agito.
Σουβλίον, subula. Gl. Cyr.
Σὅβος, animal terrestre marinis infestum. Oppian. lib. 2. Cyneg.
Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium, nomen origine Latin. à sudor, quod à Græc. ὕδωρ.
Σουσάννα, ης, ἡ, Susanna, nomen fœm. Heb. lilium.
Σούσθω, & σούσθε, vadat; ruite, ite. 3. sing.

& 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, *vado, irruo.* Them. σείω, *quatio.*

ΣΟΥ΄ΣΟΝ, ου, τὸ, *lilium*, linguâ Phœnicum.

Σοῦ pro σεαυτοῦ, *sui ipsius:* ex σοῦ & αὐτὸς, *ipse.*

Σοφία, ας, & Ion. ης, ἡ, *sapientia.* Th. σοφὸς, *sapiens.*

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass à

Σοφίζω, *sapientem reddo; doceo sapientiam.* f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præs. pass. σοφίζομαι, ἡ, εται. *doceor sapientiam, percipio sapientiam: doceor,* i. e. *intelligo;* item *argutè aliquid comminiscor:* & in malam partem, *vafrè comminiscor.* perf. pass. σεσόφισμαι perf. part. pass. σεσοφισμένος, ου. Th. σοφὸς, *sapiens.*

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verb. præced.

Σόφισμα, ατος, τὸ, *commentum.* à σοφίζω, quod vide.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, *SOPHISTA, artifex callidus.* Angl. **Sophister.** gen. plur. σοφιστῶν, acc. plur. σοφιστάς. ab eodem verbo.

Σοφοκλεῖ, dat. sing. à

Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES*, nomen propr.

ΣΟΦΟ'Σ, οῦ, *sapiens.* cui est σόον φάος, sc. mentis. Est & σοφὸς, Dor. pro σοφοὺς, acc. pl. Hinc σοφία, ας, ἡ, *sapientia.* σοφίζω, *sapientem reddo.* σοφιστὴς, οῦ, ὁ, *artifex peritus;* item *sophista, cavillator.* φιλόσοφος, ου, ὁ, ἡ, *amans sapientiam.* φιλοσοφία, ας, ἡ, *studium sapientiæ.*

Σοφῶς, *sapienter*, adv. à præced.

Σοφωτέρῳ, *sapientiori*, dat. sing. à σοφώτερος, ου, comparat. à σοφὸς, οῦ, *sapiens.* in superl. σοφώτατος

Σόω, *servo*, in 3. pl. sub. σόωσι. à σόος, *salvus.* Sed

Σόω, *in fugam conjicio, abeo:* à σείω, *agito.*

Σπαδίζω, *detraho.* f. ίσω. Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho.*

Σπάδων, ωνος, & οντος, ὁ, *SPADO: cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est:* à σπάω, *traho, evello.*

Σπαθαλάω, q. à σπαθάω, *prodigo*, quod vide

Σπαθάρισκος, Genes. 38. 14. θέριστρον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθη.

Σπαθάω, *licium inculco τῇ σπάθῃ*, vel simp. *texo.* expon. & *prodigè licia telæ addo.* Hinc Metaph. *profusè consumo, prodigo, luxurior.* à

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis*, seu *rudicula, SPATHA: gladius: instrumentum textorium: Palma.*

Σπαθῶσι, *dissipant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo.* Idem & ἀσπαίρω. Est & σπαίρω, ἐκπνέω, *SPIRO: nempe exspiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπάλαξ, ακος ὁ, *TALPA*, quæ & ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho.*

Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. verbi στέλλω, *mitto.* f. 2. σταλῶ.

Σπαλύσσομαι, *laceror, turbor.* q. à σπαράσσω, *turbo.*

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria:* à σπανὸς, *rarus:* &

Σπανία, ας, ἡ, *Hispania.*

Σπανίζω, vide in σπανισθῆναι.

Σπάνις, εως, ἡ, *raritas, penuria.* Th. σπανὸς, *rarus.*

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω, *penuriâ laboro.* f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. pass. ἐσπανίσθην à

ΣΠΑΝΟ'Σ, οῦ, & σπάνιος, ου, *rarus, infrequens.* q. à πένω, *laboro.*

Σπάξ, σπαικὸς, ὁ, ἡ, *canis.*

Σπάραγμα, ατος, τὸ, vide seq.

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *lacero, lanio, vellico.* (q. à σπάω, *traho*, & ἀράσσω, *seco.*) f. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. pass. ἐσπάραγμαι· Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ.* σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, *laceratio.*

Σπαργανίσασα, *fasciis involuta*, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, *fasciis involvo.* f. ίσω. p. ἐσπαργάνικα· à

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ. *fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus.* (q. à σπαράσσω, quia *divisi* panniculi & vincula.)

Σπαργανόω, *fasciis involvo.* f. ώσω. præt. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα. perf. pass. ἐσπαργάνωμαι. perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος. *fasciis involutus.* Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo, distentus sum:* ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc σπάργη, *appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.*

Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra*, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero.* f. σπερῶ. præt. ἔσπαρκα. a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, palpito. à σπαίρω.

Σπαρνὸς, οῦ, *infrequens, rarus, paucus:* à σπανός.

Σπάρος ἰχθὺς, *cammarus, SPARUS*, Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον vel σπάρτιον, ου, τὸ, *funiculus sparteus, funiculus:* à

Σπάρτον, ου, τὸ, *SPARTUM. vitile. funis sparteus.* Etiam ὁ σπάρτος. à σπάω, quia *flecti & trahi* potest. vel potius à σπείρω.

Σπαρτοπόλιος, ου, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani:* ex σπαρτὸς, *seminatus.* Th. σπείρω. & πολιὸς, *canus.*

Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus, Thebani sic dicti*, quod ex draconis dentibus à Cadmo

Cadmo *satis* nati credantur. Th. σπείρω, *semino*.
Σπασάμενος, ου, a. 1. part. m. à σπάω, *traho*.
Σπάσεν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Σπάσμα, ατος, τὸ, in gladio *acies nuda*, *mucro*. in corpore humano *quod convulsum est*, *distentio*, *convulsio*, *SPASMA*. Th. σπάω, *traho*.
Σπασμὸς, ου, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.
ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, *SPATANGUS*, *echinorum* species.
Σπαταλάω, -ῶ, *lascivio*. præs. part. σπαταλάων, ῶν, ῶσα, ῶσα, ῶν, ῶν, f. ήσω. perf. ἐσπατάληκα. a. 1. ἐσπατάλησα· à
Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus*, *deliciæ* : à σπαθάω, *prodigo*. Th. σπάθη, *rudicula*.
Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum*. Alii expon. *coriorum præsegmina* : à
ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium*, *pellis*, Bœot. qu. à σπάω, quia *contrahi* potest, vel quia *detrahitur*. Hinc σπάτειος, *coriaceus*. σπατόω, *opus ex corio facio*.
ΣΠΑ'Ω, *traho*, *extraho*, *vello*. f. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. m. σπάομαι, *distringo*, *stringo*. a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. σπασάμενος.
Σπεῖο, *sequere*, per Ectasin Poët. pro σπέο, quod Ion. pro σποῦ, præs. imperat. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, *sequor*, sed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἕσπεσθαι. in part. σπόμενος, pro ἑσπόμενος. Th. ἕπω, *sequor*.
Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, *specus*.
ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *SPIRA*, *funis*; item *cohors*, *legio*. Inde Angl. Spire.
Σπείρειν, *serito*, præs. inf. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.
Σπεῖρον, ου, τὸ, *funis nauticus in orbem convolutus* : à σπείρα.
ΣΠΕΙ'ΡΩ, *SERO*, *semino*, *SPARGO*. f. 1. σπερῶ, f. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι, a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε, præs. pass. σπείρομαι, *seror*. perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρεὶς, έντος. præt. m. ἔσπορα. Hinc σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*. σπόρος, ου, ὁ, *satio*. σπορὰ, ᾶς, ἡ, idem. διασπείρω, *dispergo*. διασπορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio*.
Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος. a. 1. part. act. σπείσασθαι. a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo*. f. σπείσω.
Σπείσαντ', *libaverunt*, Ion. pro ἐσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusdem.
Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo*. f. σπείσω.
Σπείσω, *libabo* : vide præced.
Σπειῶ, όος, ἡ, *SPEO*, nomen mul. q. d. *in specu latitans*.
Σπέκλον, *speculum*. Gloss. Cyr. ex Lat. σπεκλοποιός, *specularius*.
Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, *spiculator*, vox Lat. sic dictus à spiculo quod gestabat. δορυφόρος, seu δεξιολάβος, *satelles*. Alii tamen *speculatorem* à *speculando* dictum volunt, ideoque per e scribi debere.
ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, & πέλεθος, ου, ὁ, *stercus*, *excrementum*. q. à σπίλος, *sordes*.
Σπένδεσκε, *libabat*, Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. act. verbi σπένδω, quod vide.
Σπενδόμενος, ου, præs. part. pass. à
ΣΠΕ'ΝΔΩ, *libo*, *fœdus ineo* : (qu. à σπάω, pro *traho*, *haurio*) f. σπείσω. a. 1. ἔσπεισα. præs. pass. σπένδομαι, *libor*. p. m. ἔσπονδα· unde σπονδὴ, ῆς, *libamen*, *fœdus*. Hinc Angl. to Spend.
ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS*, *spelunca*. Poët. σπεῖος, Ion. σπῆος, dat. pl. σπέεσι, Poët. & Ion. σπήεσι. Hinc σπήλαιον, ου, τὸ, idem.
Σπέρδος, εος, τὸ, *semen* : à σπείρω, *semino*.
Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, *SPERMA*; in pl. σπέρματα. dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *semino*.
Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, *semino*.
Σπερματίζω, *semento*, *semen sero* : &
Σπερματικὸς, ου, *seminalis*. Th. σπείρω, *semino*.
Σπερμολόγος, ου, ὁ, ἡ, *garrulus*, *nugator*, *blaterator*. ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*. & λόγος, *sermo* : qu. qui *suas nugas disseminat*. Th. λέγω, *dico*.
Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *irritatus*, a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, *urgeo*. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.
Σπερχνὸς, ου, *celer*, *festinus* : à σπέρχνω, idem quod σπέρχω, *urgeo*, *festinare cogo*.
ΣΠΕ'ΡΧΩ, *urgeo*, *propello*; *irascor*, *festino*. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.
Σπερῶ, *seminabo*, f. 1. act. verbi σπείρω, *semino*, quod vide.
Σπὲς, dic. pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, à σπέω, vel σπῶ, *dico* : f. σπήσω. a. 2. ἔσπον. Quod σπέω, ponitur pro ἔσπω, Poët. pro ἔπω, *dico*. vel pro ἕσπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, *sequor*.
Σπέσθαι, *sequi* : vide in σπεῖο.
Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. σπὲς, quod vide.
Σπεύδει, *festinat*, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, *festino*.
Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.
Σπεύδοντ', pro σπεύδοντα, acc. sing. &
Σπεύδοντες, nom. pl. part. præs. &
Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, *properant*, 3. pl. præs. à
ΣΠΕΥ'ΔΩ, *festino*, σπεύδειν βίον ἀθάνατον,

 Poët.

Poët. loquendi genus, *immortalem vitam affectare.* præs. imperat. Σπεῦδε, έτω· imperf. ἔσπευδον. f. Σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. Σπεῦσον, άτω, a. 1. part. act. Σπεύσας, αντος. præt. m. ἔσπουδα, unde Σπουδὴ, ῆς, ἡ, *festinatio*; item *studium*. Σπουδαῖος, ου, *studiosus, diligens*; item *bonus, probatus*. Σπουδάζω, *sedulò ago*; quasi Σπεῦδ' ὁδόν.

Σπεύδωμες, *properemus*, Dor. pro Σπεύδωμεν, 1. pl. præs. subj. &

Σπεύσας, αντος. a. 1. part. act. verbi Σπεύδω, f. σω. *festino*.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπῆϊ, alii legunt σπέϊ, idque melius, dat. sing. à σπέος, pro σπέος, εος, τὸ, *antrum*, Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, *spelunca*, *SPELÆUM*. Th. Σπέος, εος, τὸ, *specus, antrum*.

Σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, *SPELUNCA*: ab eod. th.

Σπήλαδες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco*: à σπιλὰς, *saxum*. Th. σπῖλος, idem.

Σπιδὴς, έος, ὁ, ἡ, *passus, amplus, spissus*: à σπίζω, *extendo*.

Σπιδνὸς, οῦ, *densus*, *SPISSUS*: ab eod. them.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis*, à sono: similis est *passeri*, à σπίζω, *pipilo*.

ΣΠΙ'ΖΩ, *extendo, expando*. q. à σπάω, *traho*. etiam *pipilo*, sonus quarundam avium.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, *SPITHAMA*, *spatium inter pollicem & minimum digitum expassum*: *palmus major, dodrans*: inde σπιθαμώδης, εος, ὁ, ἡ, *spithamæ* seu *dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis*. σπιθαμαῖος, & Σπιθαμιαῖος, ου, idem. Dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλους, *à digitis extensis*.

Σπῖλα, *fraces*, στέμφυλα, Hesych. Sunt quædam sordes: à σπῖλος, ου, ὁ, *macula*.

Σπιλάδεσσιν, *procellis*, dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, *rupes, scopulus maris*; qui seu σπῖλος maris. Est & σπιλὰς, *procella*: à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *macula, labes, vitiligo*; item *saxum*.

Σπιλόω, *maculo*: f. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. à præced.

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *avis peregrina, avis incendiaria*. Plin. an à σπινθὴρ;

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *SCINTILLA*: qu. à σπᾶν & αἶθος, *ignis*. hinc & σπινθαρίδες, *scintillæ*.

Σπῖνος, *fringilla*, avis à σπίζειν.

Σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ commoveor*. a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, ἡ. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθεὶς, έντος. à

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, *viscus*. τὰ σπλάγχνα, *viscera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio*. Hinc σπλαγχνίζομαι, *summâ misericordiâ commoveor*; ex ipso *corde* profectâ. Σπλάγχνον enim frequenter de *corde* dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἄσπλαγχνος, *non habens cor*, & εὔσπλαγχνος, *animosus*; *misericors*. Eustath. ducit à Dor. σπλὰν, pro σπλὴν *splen*. unum ex visceribus.

Σπληδὸς, *cinis*: à σποδὸς, οῦ, ὁ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN*, *lien*. Angl. Spleen.

Σπογγιὰ, ᾶς, ἡ, *SPONGIA*. Angl. a Sponge: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, *spongia*. qu. σπάω ὑγρά. Hinc σπογγώδης, εος, ὁ, ἡ, *spongiosus*.

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ου, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit*. Ex σποδὸς, & εὐνὴ, ἡ, *cubile*.

Σποδέω, *ferventi cinere obruo, percutio, purgo*; item *subagito*. Th. σποδὸς, οῦ, ἡ, *cinis*.

Σποδίζω, f. ίσω, *sub cinere coquo, comburo velut in cinere*; *cineritius sum*. Th. σποδός.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *cinereus*: ex σποδὸς, οῦ, ἡ, *cinis*, & εἶδος, *species*. Th. εἴδω, *video*.

ΣΠΟ'ΔΟΣ, οῦ, ἡ, *cinis*. q. à σβέω, σβεδὸς, quia exstinctis & consumptis lignis remanet. κόνις, εως, ἡ & τέφρα, ας, ἡ, idem.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, *vestis coriacea*.

Σπολὴ, *stola*. Hesychius pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur. à σπάω, *traho, evello*.

Σπόμψος, pro ἑσπόμψος, sic σπομψία, Dor. pro σπομψὴ, ης, ἡ. vide in σπεῖο.

Σπονδαρχίαι, ῶν, *immolatorum libamina*.

Σπονδὰς, acc. pl. à σπονδὴ, quod vide.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen*; σπονδῇσι, dat. pl. Ion. pro σπονδαῖς. Peculiariter σπονδαὶ dicuntur *libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur*: & sæpe etiam *ipsa fœdera*: à σπένδω, *libo*. f. σπείσω, præt. m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui libationes fert, sacerdos*. Ex σπονδὴ, *libatio*, (quod à σπένδω, *libo*) & φέρω, *fero*. præt. m. πέφορα.

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *SPONDYLUS*, *vertebra spinæ dorsi*.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρος, ου, ὁ, *semen, satio*, à præt. med. ἔσπορα, verbi σπείρω, *semino*.

Σπορὰς, άδος, ὁ, vel ἡ, *sparsus, dispersus*: &

Σπορεὺς, έος, ὁ, *sator, seminator*: ab eod. them.

Σπόριμος, ου, ὁ, ἡ, *qui seminari potest*. σπόριμα, ων, τὰ, *sata*. ab eod. th.

Σπόρος, vide in σπορά.

Σπόρω, genit. Doric. pro σπόρου. vide σπορά.

Σπεῦ, pro ἔσπου, pro quo & σπεῖο, Ion. & Poët.

Poët. præs. imperat. m. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, *sequor*: in cujus temporibus sæpe amittitur ε, vide in σπεῖο. Et σπῦ Scythicè *oculum* significat.

Σπουδάζω, *sedulò ago, contendo, seriò ago*. f. άσω. præs. part. σπουδάζων, οντος, in accus. pl. σπουδάζοντας. perf. ἐσπούδακα. a. 1. imperat. act. σπούδασον, άτω. à σπουδὴ, *diligentia*. Th. σπεύδω.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, *diligens, probus: honestus, serius*; compar. σπουδαιότερος, & Att. σπουδαιέστερος, *majori studio utens*: à σπουδὴ, *studium*. Th. σπεύδω, *festino*.

Σπουδαιότατοι, nom. pl. superl. grad. à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδαιοτέρως & σπουδαιότερον, *diligentius*, adv. comparat. grad. à σπουδαῖος, *studiosus*. Th. σπεύδω, *festino*.

Σπουδαίως, adv. *studiosè, diligenter, seriò*: à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. σπουδὰ, *festinatio*. per Metaph. *animi intentio, desiderium, STUDIUM, diligentia*. Th. σπεύδω, *festino*. præt. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, dat. præced. adverbialiter, *diligenter, festinanter, cum labore*: à præced.

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, & σπύραθος, ου, ὁ, ἡ, tum σπυράς, άδος, ἡ, *caprarum stercus*.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiscella*, seu *vas vimineum aut junceum*. Th. πυρὸς, οῦ, ὁ, *triticum, frumentum*.

Στάγιον ἑξάγιον. ς' *nota senarii*.

Σταγὼν, όνος, ἡ, *stilla*: à στάζω.

Σταδιοδρομέω, *cursu contendo*. f. ήσω. à Σταδιοδρόμος, *qui in stadio cursu certat*: quod ex στάδιος, seu ον, *stadium*: (quod ab ἵστημι, *sto*,) & δρόμος, *cursus*, præt. m. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον.

Στάδιον, vide in στάδιος.

Στάδιος, ία, ον, *firmus, a, um*; *stabilis*: ab ἵσταμαι, *sto*. Sed στάδιος, ου, ὁ, substant. & τὸ στάδιον, *STADIUM, curriculum*, seu campus, ubi equestria vigent exercitia; continens sex jugera. Æol. σπάδιον, *SPATIUM*.

Στάζοντα, *stillantem*, accus. sing. part. præs. à στάζω, *stillo*.

ΣΤΑ'ΖΩ, *stillo*: f. ξω. Hinc σταγὼν, όνος, ἡ, *stilla, gutta*. σταλάζω, ξω, *stillo*. σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, *distillatio*.

Σταθεὶς, έντος, *status, positus*, a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 1. pass. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. Syncop. pro ἐστάθησαν, *steterunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἵστημι, *sto*.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, *stabilis, e*: à στάω, seu ἵστημι, *sto*.

Σταθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Σταθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Σταθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi ἵστημι, *sto*.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ejusd.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro στάθμη, ἡ, *meta*. quod vide.

Σταθμάω, f. ήσω, *ad amussim exigo, pondero*; *æstimo*. σταθμάομαι, *conjicio*: à στάθμη, *amussis*. Th. ἵστημι, *sto*.

Σταθμεύμενος, Ion. pro σταθμώμενος, *conjiciens*: à σταθμέομαι, vel άομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amussis, regula ad quam aliquid exæquatur, meta*: & inde.

Σταθμίζω, f. ίσω, *expendo, pondero*. Th. ἵστημι, *sto, pondero*.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *stabulum, statio*; *postis*; *statera*; *pondus*. dat. sing. σταθμῷ. dat. pl. Ion. σταθμοῖσι. Th. ἵστημι, *sto*.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, τὸ, *pectus*.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. Syncope, pro σταίημεν, ητε, σταίησαν, 1. pl. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, & σταὶς, αιτὸς, τὸ, *farina triticea aquâ subacta*.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia*; *aloe*: à

Στακτὸς, οῦ, *stillatitius*. Th. στάζω, f. ξω, *stillo*.

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ἡ, *columna*.

Σταλάω, & σταλάζω, f. ξω, *STILLO*. Th. στάζω, idem.

Σταλῆναι, *missum esse*, a. 2. inf. pass. verbi στέλλω, *mitto*. a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, κος, *varrus, paxillus*, qui facit imposita στάειν.

Στάμεν, Poët. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, *sto*. Alii scribendum censent στᾶμεν, à στῆναι, Dor. στᾶναι, hinc Att. & Ion. στάμεναι, & per Apocopen στάμεν.

Σταμὶν, ῖνος, *lignum in navi erectum*: à στάω, seu ἵστημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *urna, hydria, amphora*. ut puto, à στάω, quod erecta stet.

Στὰν, Ion pro ἔστην, hoc vero Bœot. Syncope pro ἔστασαν, *steterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Σταξοῦμες, Dor. & Æol. pro στάξομεν, *stillabimus*, 1. pl. f. 1. verbi στάζω, *stillo*: f. ξω.

Στάξοισι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi στάζω, *stillo*. f. ξω.

Σταότα, Ion. pro ἑσταότα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, *sto*. perf. part. ἑστηκὼς, ότος, & Ion. crasi ἑστὼς, ότος, & per Aphæresin σταότος, &c.

Στὰς, *qui stetit*, a. 2. part. act. Sed στᾶσ', pro στᾶσα, a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, *sto*.

Στάσῃ, *consistas*, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, *sto*.

Στασιάζω, f. άσω. *seditionem excito*: vide in στάσις.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, *dissensio*; à præced.

Στάσιμος, ου, ὁ, ἡ, *stativus*. Gloss. Cyr. ab ἵστημι, *sto*.

Στάσις, εως, ἡ, propriè *statio*, ipse standi actus:

actus: deinde *factio*, *seditio*: & hinc
Στασιώδης, εος, & στασιώτης, ου, ὁ, *seditiosus*. Th. ἵστημι, *sto*, *erigo*, cum multitudo se erigit adversus præstites.
Στάσκον, Ion. & Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.
Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, f. 1. m. verbi ἵστημι, *sto*.
Στασῶ, Dor. pro στήσω, f. 1. verbi ἵστημι.
Στατὴρ, ῆρος, ὁ, *STATER*, nomen monetæ, continentis pondus quatuor drachmarum.
Στατὸς, οῦ, *stans*, *qui diu stat*. Sic στατὸς ἵππος, *equus qui in stabulo continetur*: hinc στατίζομαι, *sto*. Th. ἵστημι, idem.
ΣΤΑΥΡΟ'Σ οῦ, ὁ, *vallus*, *palus ligneus*, *crux*: hinc σταυρόω, *palo*, seu *cruci affigo*. σταυρώσιμος, *furcifer*.
Σταυρόω, ῶ, *crucifigo*; per Metaph. *impetum carnis*, *ne in me regnet*, *frango*: virtute scil. Spiritus S. precibus, &c. f. ώσω. p. ἐσταύρωκα. a. 1. ἐσταύρωσα. a. 1. imperat. act. σταύρωσον, άτω, & in pl. σταυρώσατε. a. 1. sub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ. & in 3. pl. σταυρώσωσι. a. 1. inf. act. σταυρῶσαι. a. 1. part. act. σταυρώσας, αντος. perf. pass. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptui & horrori*: perf. pass. ἐσταυρωμένος, η, ον, *crucifixus*: a. 1. pass. ἐσταυρώθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. σταυρώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux*.
Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio*: a. 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.
ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva passa*. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*: qu. à στάζω, quia stillat liquorem: hinc & σταφυλὴ ἀνθρώπου, *columella*, *uva*: sed σταφύλη, ης, est *perpendiculum*.
Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide in σταφίς. σταφυλῇσι, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, *uva*.
Σταθμὴ, ης, ἡ, *trutina*, Dor. ab ἵστημι, *pondero*.
ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *spica*: in nom. pl. στάχυες. qu. à στίξ, *ordo*; quia certos habet ordines granorum; item *stella*, quæ *spica virginis* dicitur: & *herba*, marrubio similis. Est & Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.
Στάω, στῶ, *STO*, *maneo*: ab hoc inusit. est ἵστημι, *statuo*.
ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *sebum*, seu *sevum*; item *farina aquâ subacta*.
Στεγανὸς, & per Sync. στεγνὸς, οῦ, *opertus*, *solidus*: à στέγω, *tego*, *sustineo*.
Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ*. Th. στέγω, *tego*.
Στέγη, ης, ἡ, *tectum*, *ædificium*, *contignatio*: unde Angl. 𝔖𝔱𝔞𝔤𝔢. Th. στέγω.
Στέγος, εος, τὸ, idem, & ab eod. th.
ΣΤΕ'ΓΩ, *TEGO*, *operio*; item *tolero*, *sustineo*; *impedio*, *propulso*: fut. ξω. p. ἔστεχα. præt. m. ἔστεγα. Hinc στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, *tectum*

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIPO*, *calco*, *constipo*: qu. ex στάω & βάω· qui enim calcat *stat* & *it* quodammodo; quia stando movet pedes. Hinc στίβος, ου, ὁ, *via*, *semita*.
Στείλαντο, *collegerunt*, Ion. pro ἐστείλαντο, 3. plur. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, *mitto*, *contraho*; quod vide.
Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, *foramen securis*, *in quod* στέλλεται, id est, *immittitur* lignum: &
Στειλεὸν, & Poët. στειλειὸν, οῦ, τὸ, & στειλεὸς, vel στελεὸς, οῦ, ὁ, *securis manubrium*; quod στειλειᾷ immittitur.
Στεινομένη, *arctata*, Ion. pro στενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*, *arctus*. Ion. στεινὸς, idem.
Στείνοντο, Ion. pro ἐστείνοντο, *resonabant*, 3. pl. imperf. à στείνομαι, *suspiro*. Vide στεινομένη.
Στεινὸς, οῦ, Ion. idem quod στενὸς, οῦ, *angustus*: sed
Στεῖνος, εος, τὸ, *via angusta*, *anxietas*. Th. στενός.
Στεινόω, Ion. pro στενόω· &
Στείνω, Ion. pro στένω. Th. στενός.
Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc autem Poët. pro στενοπὸς, *arcta*, seu *angusta via*: à στεινὸς, *angustus*, & ὀπὴ, *foramen*.
Στείομεν, *steterimus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω, in εο, resoluto, στέωμεν, & Ectasi Poët. στείομεν, verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. sub. στῶ.
Στεῖρα, ας, & Ion. στείρη, ης, ἡ, *carina navis*, quasi στέῤῥα, *firma*: à στεῤῥὸς, *solidus*, pro στερεὸς, idem: *quod carina sit solidissimus asserum*, *quippe in quem*, *tanquam fundamentum quoddam*, *ædificantur cæteræ partes navis*. Est etiam στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis*, αἱ στεῖραι, *steriles*. à στερέω, *privo*: f. ήσω & ήσω. p. ἐστέρηκα.
Στεῖρος, ου, ὁ, *sterilis vir*. στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis fœmina*: tamen & στεῖρος, de fœminâ. Th. στερέω, *privo*.
Στεῖχον, Ion. pro ἔστειχον, *incedebant*, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, εο, *vado*.
ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado*, *ordine incedo*: f. ξω. p. ἔστειχα. a. 2. ἔστιχον. Hinc στίχος, & στοῖχος, *ordo*; item *versus*. στοιχεῖον, *elementum*. δίστιχος, & δίστοιχος, *duobus versibus constans*.
Στελγὶς, ίδος, ἡ, &
Στέλιγγις, ἡ, *strigilis*; item *coronamenti genus*, *lamina*; à στέλλειν γυῖα, *ornare membra*. Vide στλεγγίς.
Στελεὸν, & -ὸς, vide in στειλεόν.
ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus*, *caudex*: qui qu. ex radice στέλλεται.
ΣΤΕΛΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *viscum*, *quod arbori innascitur*: materia qu. aliunde missa, à στέλλω.
Στέλλειν, *ornare*, Dor. pro στέλλειν, præs. inf. act. Vide στέλλω.
ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto*, *instruo*, *apparo*, *orno*; *amicio*:

amicio: f. στελῶ. f. 2. σταλῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. præf. m. στέλλομαι, devito, subduco. præt. m. ἔστολα. Hinc στόλος, ου, ὁ, commeatus, profectio; item expeditio terrestris & navalis. ἀποστέλλω, mitto. ἀπόστολος, qui missus est. στολὴ, amictus, stola. στολίζω, vestio. συστέλλω, contraho. συστολὴ, contractio.

Στελμονίαι, fasciæ quibus canum latera præmuniuntur: à στέλλω, instruo.

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi στέλλω, mitto; quod vide.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumeliâ, seu injuriâ afficio: qu. à στόμα, ατος, τὸ, ut sit ore lædo. Est & στέμβω, assiduè moveo; vide στέμφω· unde ἀστεμβὴς & ἀστεμφὴς, immotus.

Στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona; vitta; lana; STEMMA nobilitatis: à 1. perf. perf. pass. verbi στέφω, corono: f. ψω. p. ἔστεφα. perf. pass. ἔστεμμαι.

Στέμφυλα, τὰ, vinacea; floces, fraces. Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, moveo: unde ἀστεμβὴς, & ἀστεμφὴς, immotus. Vide in στέμβω. Martin. refert ad στείβω, calco.

Στέναγμα, ατος, τὸ, &

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, suspirium, gemitus: à στενάζω, ingemisco. Th. στενὸς, angustus.

Στενάζω, ingemisco: præs. imperat. act. στέναζε, έτω, & in pl. στενάζετε. f. act. ξω. a. 1. ἐστέναξα, ingemui: à στένω, gemo. Th. στενὸς, angustus; gemitus enim fit angusto corde.

Στενακτὸς, οῦ, gemebundus, lamentabilis: à præced.

Στενάχιζε, ingemiscebat, 3. sing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, gemo, Poëticum: à

Στενάχω, f. ξω, Poët. & στεναχέω, idem quod στενάζω, & ab iisd.

Στενόεις, εντος, gemebundus. Them. στενὸς, arctus.

Στενόεντα, præced. accus. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχεῖν, anxium esse seu torqueri in rebus frivolis & nugatoriis: à στενὸς, anxius, & λέσχη, sermocinatio.

ΣΤΕΝΟ'Σ, οῦ, angustus, arctus. Hinc στένω, gemo, ingemisco. στενάζω, fut. ξω, idem. στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus. στεναγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Στενόσημον, angusticlavium: ex στενὸς, angustus: & σῆμα, ατος, τὸ, signum: ita πλατύσημον, laticlavium.

Στενοχωρέω, ῶ, coarcto: f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. præs. pass. στενοχωρέομαι, -οῦμαι, coarctor: qu. ex στενὸς χῶρος, angustus locus.

Στενοχωρία, ας, ἡ, angustia: ex iisd. th.

Στενόω, f. ώσω, angusto, coarcto. Th. στενὸς, angustus.

Στέντωρ, ορος, ὁ, STENTOR, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta, dat. sing. Στέντορι.

Στένω, f. νῶ, gemo, deploro; resono: ex angusto corde. Th. στενὸς, angustus.

Στεινωπὸς, Poët. pro στενωπὸς, angustus, in quo visus contrahitur; arcta, seu angusta via: à στενὸς, angustus, & ὀπὴ, foramen.

Στέωμεν, ut sistemus, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, diligo.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, naturali charitate complector; item acquiesco, sum contentus; oro, desidero: quasi στέγω, ut sit protego, naturali propensione: f. ξω. p. ἔστερχα. p. m. ἔστοργα. Hinc στοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes & liberi se mutuo prosequuntur. φιλόστοργος, propensus ad amorem.

Στέργωσιν, ν Paragog. 3. pl. præs. sub. verbi στέργω, quod vide.

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, οῦ, solidus, integer, perfectus; rigidus, firmus; (qu. à στάω,) firmiter stans. Hinc

Στερεόω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro: f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεόμην, -ούμην, & in 3. pl. ἐστερέοντο, οῦντο. perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερέσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, privo.

Στέρεται, privatur, 3. sing. præs. pass. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, -οῦμαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, privo, orbo: f. έσω & ήσω. perf. κα & ηκα. Hinc στέρησις, εως, ἡ, privatio. στεῖρα, ας, ἡ, sterilis.

Στερέωμα, ατος, τὸ, firmamentum; soliditas: à στερεόω, solido. Th. στερεὸς, solidus.

Στερεῶς, adv. solidè, firmiter, constanter: à στερεὸς, quod vide.

Στερηθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. f. g. verbi στερέω, privo: a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ejusd.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio: &

Στερητικὸς, οῦ, privativus: à perf. pass. verbi στερέω, privo.

Στερηθέμεν, privatum esse, per Syncop. pro στερηθήμεναι, seu στερηθήμεναι, Ion. & Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, privo: f. έσω & ήσω. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, privantur, 3. plur. ind. pass. seq. verbi.

Στερίσκω, idem quod στερέω, privo.

Στέριφος, εος, τὸ, pectus, quia στερρὸν, solidum. Est στέριφος, ου, sterilis: qu. à στεῖρος. Them. στερέω, privo: vel vide στερεὸς, solidus.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, pectus: quia στερεὸν ossibus firmiter munitum.

Στέρξαι, amavisse, a. 1. inf. act. verbi στέργω, naturali charitate complector: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -οῦμαι, privor.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor; per Aphæresin, pro ἀστεροπὴ, Poëtic. pro ἀστραπή. ab

ab ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. Est & Στερόπης, nomen proprium Cyclopis.
Στεροπηγερέτα, voc. sing. à
Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur suscitat*, Jovis Epithet. à στεροπὴ, & ἀγείρω, *excito*.
Στέροψ, οπος, ἡ, idem quod στεροπή.
Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac στερεὸς, *solidus*.
Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης, *soliditas*.
Στέρφος, εος, τὸ, *pellis*. à στέφω, *tego*. per Pleonasm. τοῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, & Dor. τρέφος. q. à τρέφω.
Στερχθεὶς, έντος, *dilectus*. a. 1. part. pass. verbi στέργω. f. ξω. vide in στέρξαι.
Στεῦτ' pro στεῦτο. vide in στεῦται.
Στεῦται, *firmatur*, per Syncop. pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι, & στέομαι, *promitto*, *firmo*, *præ me fero*. Sic στεῦτ', pro στεῦτο, *firmabatur*, Ion. & per Syncop. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. verbi ejusdem.
Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *sertum*.
Στεφάνη, ης, ἡ, *corona. vertex, orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species. ungula*. Th. στέφω, *corono*.
Στεφανηφόρος ἀγὼν, *certamen, in quo victori corona datur ferenda*. Ex στεφάνη, quod à στέφω, *corono*, & φέρω, *fero*.
Στεφανίζω, f. ξω, *corono*. à στέφανος, quod à στέφω.
Στέφανος, ου, ὁ, *corona*. στεφάνως, Dor. pro στεφάνους. Th. στέφω.
Στεφανοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, quod vide.
Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac στεφανηφορία, ἡ, *coronæ gestatio*. Ex στεφάνη, *corona*, (quod à στέφω, *corono*.) & φέρω, *fero*.
Στεφανηφόρος, *coronatus*, *coronam gestans*: ab iisd.
Στεφανόω, -ῶ, *corono*; item *honoro*, *orno*, *decoro*. f. ώσω. p. ἐστεφάνωκα. præs. pass. στεφανόομαι, οῦμαι, όη, οῖ, όεται, οῦται. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐστεφανωμένος, *coronatus*. à στέφανος. Th. στέφω, *corono*.
Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*. & Metaph. pro *ornamento*. à 1. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.
Στέφον, *coronarunt*, Ion. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.
Στέφος, εος, τὸ, *corona* seu *corolla*: à sequent.
ΣΤΕ΄ΦΩ, *corono*, *redimio*. f. ψω. p. φα. perf. pass. ἔστεμμαι. Hinc στέμμα, ατος, τὸ, *sertum*, *corona*. στέφος, εος, τὸ, & στέφανος, ου, ὁ, idem. & στεφανόω, & στεφανίζω, *corono*.
Στέψας, αντος, *qui coronavit*, a. 1. part. act. verbi στέφω, *corono*. f. ψω. a. 1. ἔστεψα.
Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*. a. 2. ἔστην.
Στῆ, *stetit*, Ion. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. &
Στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Στήῃ, vel στήῃ & στήη, Poët. pro στείη, & hoc pro στίη, quod Ion. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel στήη Pleonasmo τοῦ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, *sto*. a. 2. ἔστην.
Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro στήθεσι, à στῆθος, εος, τὸ, *pectus*.
Στήθεσφιν, φι additur per Paragog. dat. pl. ejusd. th.
Στῆθι, *sta*, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Στηθιστὴρ, *antilena*. στηθόδεσμον, *pectorale*.
ΣΤΗ΄ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*. q. à στῆναι, *stare*. quia stat quasi immotum.
Στήκετε, 2. plur. præs. verbi στήκω, quod vide.
Στήκω, (ab ἕστηκα) *firmiter sto*. legitur verò in solo præsenti. dicitur verò στήκω pro ἑστήκω, per Aphæresin, ἑστήκω, f. ξω, *persto*, *constanter sto*. Formatur à præt. ἕστηκα, verbi ἵστημι, Galat. 5. ver. 1.
ΣΤΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis vel signi gratiâ*, sæpe pro *cippo*, vel *columnâ*, q. ab ἵστημι, *statuo*. Hinc στηλόω, *cippum erigo*.
Στηλίδιον, ου, τὸ, &
Στηλὶς, ίδος, ἡ, *parvus cippus*, seu *columella*. acc. pl. στηλίδας. Th. στήλη.
Στηλίτας, acc. pl. à στηλίτης, ου, ὁ, *notatus infamiâ, & qui notavit alterum. in cippum inscriptus*: ab eod. th.
Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum, & stabilio ut cippum, statuo*. Th. στήλη, *cippus*.
Στῆμα, ατος, τὸ, *stamen*, in herbis. ubi stat. & στήμων, *stamen*. ab ἵστημι, *sto*.
Στήμονα, acc. sing. à
Στήμων, ονος, ὁ, *stamen*. dat. στήμονι. Them. ἵστημι, *sto*.
Στῆναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Στηνία, ας, ἡ, *festum erat Athenis, quo se mutuo scommatis perstringebant*.
Στήνιον, ου, τὸ, *pectus*: à στῆναι, *firmum stare*.
Στηνιῶσαι, *conviitiis incessere*. à στηνία.
Στήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum*, *stabilimentum*; item *temo* vel *furca currûs*: &
Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio stabiliendi*; *firmitas*: à 1. pers. perf. pass. seq. verbi.
ΣΤΗ΄ΡΙΖΩ, *firmiter statuo, confirmo, stabilio, figo; sto; constituo*. q. à στερεὸς, *firmus*. f. ξω. a. 1. ἐστήριξα. a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω. a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι. præt. ἐστήριχα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. ἐστηριγμένος, η, ον, *stabilitus*. a. 1. pass. ἐστηρίχθην, a. 1. inf. pass. στηριχθῆναι, *confirmari*.
Στήριξε, *firmiter fixit*, Ion. pro ἐστήριξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi στηρίζω, *confirmo*, *stabilior*. f. ξω. a. 1. ἐστήριξα.

Στῆσε,

Στῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἵστημι, sto.
Στῆσαι, statuisse, a. 1. inf. act. &
Στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω.
Στήσαντ', pro στήσαντο, erexerunt, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο, verbi ejusd.
Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. &
Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. &
Στήσομεν, constituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Στῆτε, στήτωσαν, 2. & 3. pl. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejusd.
ΣΤΗ'ΤΗ, vel στῆτα, ης, ἡ, fœmina, mulier. q. à στῆθη, mamma.
Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Στήωσιν, steterint, 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro στῶσιν, verbi ἵστημι, sto. a. 2. sub. στῶ, & Pleonasmo στέω, deinde Ectasi στείω, & Atticè η, pro ει, στήω, & in 3. plur. στήωσι.
ΣΤΙ'Α, ας, & στεία, ας, ἡ, & στίον, ου, τὸ, lapillus, calculus: à στάω, quia immobilis.
Στιβαρὸς, ᾶ, densus, crassus, firmus. dat. pl. Ion. στιβαροῖσι. à στείβω, calco, denso.
Στιβαρῶς, adv. densè, firmiter. à præced.
Στιβὰς, άδος, ἡ, stratum calcatum: torus ex herbis aut foliis humi stratis. στοιβὰς, idem, quod vide. ab eod. th.
Στιβεύω, vestigo, indago. Gl. Cyr. propriè est calco: ut στιβέω, è στείβω.
Στίβη, ης, ἡ, pruina: à στείβω, condenso.
Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, trames. vide in στείβω, calco.
Στίγμα, ατος, τὸ, STIGMA, signum alicui inustum, aut impressum. pl. τὰ στίγματα, etiam maculæ. &
Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. στιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. à 1. pers. perf. pass. verbi
ΣΤΙ'ΖΩ, pungo, stigmata inuro. Metaph. incesso, infamo. f. ξω. perf. ἔστιχα. perf. pass. ἔστιγμαι. hinc στίγμα, ατος, τὸ, nota, quâ aliquis compunctus est. στιγματίας, ου, ὁ, stigmate notatus.
Στικτὸς, ᾶ, signatus, punctus, punctis signatus vel distinctus: à 3. pers. perf. pass. præced.
Στίλβη, ης, ἡ, nitor, splendor: &
Στιλβὸς, ᾶ, fulgidus, lucidus: & inde
Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, splendidum reddo, à sequente.
ΣΤΙ'ΛΒΩ, splendeo, luceo, corusco: illustro. f. στίλψω. p. ἔστιλφα.
ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, numulus minimi pretii, minimum quid. q. punctum, à στίζω, pungo.
Στιλπνὸς, ᾶ, lucens: à στίλβω, splendeo.
ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, stibium. Est quo aliquid στείβεται, densatur.
Στὶξ, στιχὸς, ἡ, ordo; versus. in pl. αἱ στίχες, acc. pl. στίχας. Th. στείχω, ordine eo; vado.
Στίφος, ους, τὸ, turba, globus militum: à στείβω, denso.
Στιφράω, sum στιφρός.
Στιφρὸς, ᾶ, densus, firmus; rigidus, aridus, contractus. q. calcatus, à στείβω, condenso.
Στίχας, acc. pl. à στὶξ, στιχὸς, ἡ, ordo, turma. Th. στείχω, ordine eo: sed
Στιχὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen. ab eod. th.
Στιχάω, & άομαι, ordine eo, vado. Th. στείχω, idem. a. 2. ἔστιχον.
Στίχε, discede, a. 2. imperat. act. verbi στείχω, eo, vado. a. 2. ἔστιχον.
Στιχθεὶς, έντος, notatus, a. 1. part. pass. verbi στίζω, pungo. f. ξω. a. 1. pass. ἐστίχθην.
Στίχος, ου, ὁ, versus, ordo. idem quod στὶξ. Th. στείχω, eo, vado.
ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, strigil, idem quod στελεγγὶς & στελγίς. Balnearis strigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus similitudine στλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam ταινίδιον, lamina, quâ pro coronâ utebantur. Hinc στλεγγίζω, fut. ίσω, destringo, strigili rado.
ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, porticus. q. à στάω. seu ἵστημι, quia ibi stari potest, & est statio quædam.
Στόβος, convitium: à στέμβω, contumeliâ afficio. q. στόματος βοή.
Στοιβάζω, compono, struo. στοιβάσιμος, stipabilis. στοιβαστὴς, stipator. στοίβη, stipatio.
Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons, dis. idem quod βαΐον, ου, τὸ, vide suprà. à στείβω, calco. f. ψω. p. ἔστειφα. p. m. ἔστοιβα.
Στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. τὰ στοιχεῖα per Metaphor. rudis institutio. quod à στοῖχος, ordo. Th. στείχω, ordine eo. f. ξω. p. ἔστειχα. præt. m. ἔστιχα & ἔστοιχα.
Στοιχέω, -ῶ, incedo. f. ήσω. p. ἐστοίχηκα. ab eod. th.
Στοιχηδὸν, adv. ordine ordinatim. ab eod. them.
Στοῖχος, ου. ὁ, ordo, versus. Th. στείχω.
Στολὴ, ῆς, ἡ, STOLA, vestis oblonga. Th. στέλλω, orno, amicio.
Στολίζω, f. ίσω, vestio, apparo. à στολὴ, quod vide.
Στολίσας, αντος, ornatè præparans, a. 1. part. act. στόλισον, orna, a. 1. imperat. act. Poët. verbi στολίζω, amicio, apparo. Th. στέλλω, idem.
Στολιστὴς, ᾶ, ὁ, vestiarius. à 3. pers. sing. perf. pass. verbi στολίζω.
Στόλος, ου, ὁ, militaris expeditio. classis, copiæ quæ aliquò mittuntur: à στέλλω, mitto.
ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, os, oris. sermo, acies gladii. στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, loqui cum præsentibus. Hinc στωμύλος, (an στομύλος scrib.) garrulus, loquax. στωμύλλω & στωμυλέω, loquax sum. ἐπιστομίζω, frænum injicio. ἐπιστομίζω, os obturo. χρυσόστομος, aureum

aureum os habens, seu *aurea verba ore fundens.*

Στόμαργος, ου, ὁ, *rabula*. Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à στόμα, ατος, τὸ, *os, oris.*

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus.* q. à στόμα.

Στόμβος, *qui ore dilatato sonum edit*: à στόμα & βοῶ.

Στόμος, *garrulitas, convitium*: à στόμα.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, *ore afficio, os facio, acuo: disertum reddo.* & *os claudo.* Th. στόμα, *os, oris.*

Στόμωμα, ατος, τὸ, στομωθὲν, *chalybs*; item *vis, robur*: &

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum*: item *acies, acumen, robur*, à perf. pass. verbi στομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis*: à στόμβος.

Στοναχεῦντι, Dor. & Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro στοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. à

Στοναχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro.* à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus.*

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu -ομαι, f. -σομαι. idem quod στένω, *gemo, ingemisco.* Them. στενὸς, *angustus.*

Στονόεις, εντος, ὁ, & in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, *suspiriosus, gemebundus, a.* quod à στόνος, *gemitus.* Th. στενὸς, *arctus.*

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, actus τοῦ στέργοντος, *amor ingenitus*. Th. στέργω, *amo.*

Στορέννυμι, vide in στορέω, *sterno.*

Στορέσαι, *sternere*, a. 1. inf. act. στόρεσαν. Ion. pro ἐστόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, *sterno.* f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. & Æol. pro στορέσουσι, *sternent*, 3. plur. præs. act. verbi στορέω, *sterno.*

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω. & hinc στορεννύω, seu στορέννυμι, & στρωννύω, seu στρώννυμι, *STERNO.* στρῶμα, ατος, τὸ, *stramentum, stragulum.* στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator.*

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuspis hastæ.* idem στόρθη, qu. à στορέω; quod ea aliquid sternere possimus. Στορθυγγες, συνεστραμμέναι τρίχες μετὰ ῥύπου, Pollux lib. 3. 4. Hesych. legit Σπόρθυγγες.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad scopum tendo, conjecto.* f. άσομαι. p. ἐστόχασμαι. q. à στέχω. Hinc στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *conjectura.* στοχαστέον, verbale. στοχαστικῶς, *conjecturaliter.*

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi ejusd.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *conjectura*: &

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, *interpres, conjector*: &

Στοχαστικὸς, οῦ, *conjecturalis.* à perf. pass. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικῶς, *conjecturaliter*, adv. à στοχαστικὸς. Th. στοχάζομαι, quod vide.

Στρέβαλος, *qui est tereti corpore*; *tortuosus.* quasi à

Στραβὸς, οῦ, *qui est oculis distortis, luscus*: à στρεβλὸς, *tortus.* Th. στρέφω, *verto. distorqueo.*

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus, strangulatio.* &

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, &

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, *tortuosus laqueus: dolosum consilium.* Th. στραγγὸς, *tortus.*

Στραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo.* ab eod. th.

Στραγγεύω, & στραγγίζω, *torqueo, STRINGO*: à στραγγὸς; item *guttatim exprimo,* Metaph. *premo.* à στράγξ, ἡ, *gutta, stilla*: quod à στάζω, *stillo.* f. στάξω, unde Pleonasmo τοῦ γ & ρ, στράγξ.

Στραγγίας, *species tritici.* an à rotunditate guttæ?

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, οῦ, *tortuosus, obliquus.* q. à στρέφω, *verto.* Hinc στραγγεύω & στραγγίζω, *torqueo.* στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus.*

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium.* Angl. the **Strangury.** à στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*, & οὖρον, ου, τὸ, *urina.*

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, *gutta, stilla.* Hinc στραγγίζω, f. ίσω, *guttatim exprimo.* vide in στραγγεύω.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo, fulguro.*

Στρατάομαι, *exercitum colloco. castra pono,* hinc στρατόωντο, Ion. & Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. Them. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux*: à στρατὸς, & ἀρχή.

Στρατάρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitus dux. Imperator*, ab iisd.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio.* Them. στρατός.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus*: quod à στρατεύω. Th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατεύω, *milito.* f. εύσω. p. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præs. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατός. q. à στορέω, *sterno.*

Στρατηγέω, *præsum exercitui.* ex στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco.*

Στρατηγικὸς, οῦ, *rei militaris peritus*; οἱ στρατηγικοὶ, *milites*: &

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: ex iisd. th.

Στρατηΐη, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio.*

Στρατηλασίη, ἡ, pro στρατεία. Them. στρατός.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Them. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, *miles.* στρατιῶται, ῶν, οἱ, *milites.* Them. στρατός.

Στρατιωτικὸς, οῦ, *militaris*: à præcedentibus.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter*: à præced.

Στρατολογέω, ῶ, *militem deligo.* q. d. στρατὸν συλλέγω, *exercitum conscribo.*
Στρατολογία, ας. ἡ, *delectus exercitûs* : &
Στρατολόγος, *qui exercitum colligit* : ab iisd.
Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, *exercituum præfectus, imperator belli.* q. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps castrorum.* Th. ἀρχὴ, *imperium* : & στρατόπεδον, quod vide.
Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio* : & idem cum sequente.
Στρατόπεδον, ου, τὸ, propriè *castra* significat, hoc est, *locum*, ubi imperator cum suo exercitu commoratur ; tum per Metonym. *exercitus.* Ex στρατὸς, *exercitus* ; & πέδον, *solum, campus.* Hinc στρατοπεδεύω, *castra metor.*
ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *exercitus.* q. à στορεῖν, *sternere, hostiliter dejicere.*
Στρατόωντο, Ion. & Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, quod vide.
Στραφθεὶς, έντος, & στρεφθεὶς, *conversus,* a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto.*
Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto.* f. ψω. a. 2. ἔστραφον.
Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prælum* : &
Στρεβλὸς, οῦ, *tortuosus, callidus, perversus.* Th. στρέφω, *verto, torqueo.*
Στρεβλόω, ῶ, *detorqueo, perverto* : f. ώσω. p. ἐστρέβλωκα. ab eod. th.
Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques.* Th. στρέφω.
Στρεπτὸς, οῦ, *flexibilis, exorabilis* ; *versatilis, tortus.* Sed στρεπτὸς, substant. *torques.* Th. στρέφω, *verto.*
Στρεπτοφόρος, ου, *torquatus* : à φέρω, & στρεπτὸς, *torques.*
Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso.* στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco,* q. στραγγεύομαι. Th. στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta.*
Στρεφεδινέω, *in gyrum verto* ; oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, *cum vertigine corripiuntur.* Ex στρέφω, *verto,* & δινέω, *gyro, circumago.* Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex.*
Στρεφθὲν, έντος, a. 1. part. pass. vide στρεφθέντε.
Στρεφθέντε, nom. dual στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, *verto* : f. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.
ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, torqueo, flecto.* q. à τρέπω, *verto* : f. στρέψω. p. ἔστρεφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, *obverte.* a. 2. ἔστραφον. præs. pass. στρέφομαι, *convertor, converto me*, perf. pass. ἔστραμμαι. a. 1. pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, *conversus, a, um.* a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, έντος, p. m. ἔστροφα. Hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus.* στρεβλὸς, *tortus, tortuosus.* στραβὸς, *qui est oculis distortis, strabus.* στρόβιλος, *vortex* ; item *turbo, trochus.* ἀναστρέφω, *inverto* ; item *redeo.* ἀναστροφὴ, *inversio* ; item *reditus.* ἀντιστρέφω, *in contrariam partem verto.* ἀντιστροφὴ, *inversio, reciprocatio,* ἀποστροφὴ, *aversio.*
Στρηνὲς, adverbialiter, *asperè horribiliter* : à στρηνὴς, *asper.* Est & στρηνὲς, pro σαφὲς, *manifestè.*
ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *asper, indomitus moribus.*
Στρηνιάω, *luxurior, dissolutè vivo* ; *lascivio* : f. άσω. p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, *luxus.*
ΣΤΡΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ* ; *asperitas morum, fastus* : à στρηνὴς, *asper,* quasi à στερεῖν ἡνίας, *ab ablatis habenis,* (ἄσωτοι nullis legum habenis coërceri queunt) q. d. *effrenatus.*
ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, *exilis & tenuis vox avis* : à στρίζω, pro τρίζω, *strido.*
Στριγμὸς, οῦ, ὁ, *stridor quidam* : à στρίζω, pro τρίζω.
Στριφνὸς, *strigosus.* Gloss. Cyr.
Στρὶξ, *columnarum canaliculus.* Vide *Stria.*
Στριφνὸς, οῦ, *strigosus* : à στρέφω, *stringo.*
Στροβέω, f. ήσω, *circumago, torqueo* ; *perturbo.* Th. στρέφω, *verto.*
Στρόβιλος, vide in στρόβος.
Στρόβος, ου, ὁ, *vertex, vertigo, gyrus* : à στροβέω, unde & στρόβιλος, *instrumentum quoddam fullonium.* στρόβιλος, *vortex, procella, turbo, trochus.* Item, *cochlea* & *murex marinus,* qui & στρόμβηλος.
ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ου, *rotundus, contractus* : *teres instar cylindri* : qu. à στραγγὸς, *tortuosus.* γογγύλος, idem quod στρογγύλος.
Στρομβιχίδης, *Strombichides,* nomen propr.
Στρόμβος, ου, ὁ, *turbo, trochus* : idem quod στρόβιλος, à στροβέω, *torqueo.* Th. στρέφω, *verto.*
Στρουθίζω, f. ίσω, *strideo.*
Στρουθίον, ου, τὸ, *passerculus,* diminut. à στρουθὸς, quod vide.
ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *passer. parva avis.* STRUTHIO. Hinc στρουθίον, ου, *passerculus.* q. cum οἴστρῳ θεῖ, scil. ad ὀχείαν. Est enim avis salax.
Στροῦς, *passer.* Hesych. contractum ex στρουθός.
Στροφάλιγξ, ἡ. *conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis* : à
Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso.*
Στροφάω, *verso,* Ion. hinc στροφώμενοι, *versantes.* Th. στρέφω, *verto.*
Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus, STROPHA, callida tergiversatio* : unde Angl. **Strife.** à præt. m. ἔστροφα, verbi στρέφω, *verto.*
Στρόφιγξ, γος, ὁ, *vertebra, cardo* : quia ejus vi aliquid vertitur : ut *collum, porta* : ab eod. them.

Στροφίοιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ου, ὁ, nomen propr.

Στρόφις, *homo versatilis*; qui se novit στρέφειν.

Στρόφος ου, ὁ, *aliquid tortum & torquens*; *funis*, *fascia*. Est & *tormen* morbus. στροφοποιός. *restio*, qui στρόφους, id est, *funes*, ποιεῖ. hinc Angl. a Rope. à στρέφω, *verto*, præt. m. ἔστροφα.

Στρυμαργος, *furiosè libidinosus*. Refer ad στρους, quia ὀχευτικός.

Στρυμόνα, acc. sing. à Στρυμών, όνος, ὁ, nomen fluvii. Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, οῦ, *acerbus*: idem quod στυφνὸς, unde & factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad στύφω, *constringo*.

ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ *solanum*, herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ *stratum*, *stragulum*: à στρώννυμι, *sterno*. quod vide: ab inus. στρόω.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod. th.

Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno*, imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. a. 1. ἔστρωσα. a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω. perf. ἔστρωκα. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus*. Hinc Angl. to strow. στρῶσις, *stramen*, *stratura*, στρωτῆρες, *asseres*: ut quibus pavimentum sternitur. στρῶμα, τὸ *stratum*, *stragulum*: στρωματεὺς, *pulvinar*, *vestis aliqua sutilis*. Th. στορέω *sterno*.

Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio*, *stratura*: item *lecti structura*: à 2. pers. sing. perf. pass. præc. verbi.

Στρῶσον, *sterne*, a. 1. imperat. act. &

Στρώσω, *sternam*, f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω, idem.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ *strator*: *trabs parva*, *crates*: &

Στρωτὸς, οῦ, *stratus*: quod à στρώννυμι, idem quod στορέω, *sterno*.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. à

Στρωφάω, idem quod στροφάω, *versor*, *circumago*: f. 1. m. στρωφήσομαι. quod à στροφὴ, *versio*, *flexus*. Th. στρέφω, *verto*. f. ψω. p. m. ἔστροφα. a. 2. m. ἐστραφόμην.

Στρωφῶ. Dor. pro στρέφω, *verto*.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στορέω, *sterno*.

Στυγέει, *odit*, 3. sing. ind. præs. στυγέῃ, *timeat*, 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio prosequor*: quod vide.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, ας, ἡ, *horribilis*, *odiosa*. dat. pl. στυγεραῖς. à

Στυγερὸς, οῦ, *terribilis*, *tristis*, *gravis*. Th. στυγέω.

Στυγερῶς, adv. *horribiliter*: à præced.

Στυγερώπης, εος, ὁ, ἡ, *invisus*: ex στυγερὸς, *horribilis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΣΤΥΓΕ'Ω, *odio prosequor*, *reformido*: f. ήσω, & στύξω, ab inusit. στύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον. Hinc στύγος, εος, τὸ, *odium*. θεοστυγὴς, οῦ, ὁ, *Deo exosus*.

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium*: &

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus*, *a*, *um*. Th. στυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum*, *contristor*: f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος, à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi στυγνάζω, quod vide.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odiosus*, *invisus*, *tristis*: à

Στύγος, εος, τὸ *odium*. Th. στυγέω, *odio prosequor*.

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *columna*; item *graphium*, *STYLUS*.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *STYX*, nomen fluv. infernalis: à στυγέω, *exhorresco*.

Στύξαιμι, *odissem*, a. 1. act. opt. verbi στυγέω, quod vide.

Στυππεῖον, ου, τὸ Ion. pro στυππίον & στύππη, quod vide.

ΣΤΥ'ΠΗ, & στύππη, ης, ἡ, *STUPA*. Est & στύπη, *stipes*, *stirps*: q. à στύφω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπος, εος, τὸ idem etiam quod στύπη.

Στύππη, vide στύπη. inde Angl. a stoop.

Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen*; quia valde στύφει, id est, *adstringit*.

Στυπτικὸς, οῦ, *astrictorius*. Th. στύφω.

Στυρακίνη, *populea*. Gen. 30. 37.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *cuspis hastæ*: item *STYRAX* arbor: quasi στερεὸς, *firmus*.

Στυφελίζω, *asperè tracto*, *everto*, *quatio*: f. ξω. vide στυφελίξαι.

Στυφελίξαι, *quatere*, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω, *asperè tracto*, *depello*: f. ξω. Th. στύφω, *adstringo*.

Στυφελὸς, α, ὸν, *durus*, *asper*. Th. στύφω.

Στυφρὸς, ἡ, ὸν, *durus*, *rigidus*: ab eod. them.

ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur, *spisso*. f. ψω. ab hoc verbo στυπτικὸς, *stypticus*, *adstrictivus*. στυφνὸς, *adstringendi vim habens*.

Στύψις, εως, ἡ, *adstrictio*; *spissatio*: à στύφω.

ΣΤΥ'Ω, f. ύσω, *tentigine laboro*, *priapum extendo*: q. à στάω, unde ἵστημι, *erigo*.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, *STOICUS*, *a*, *um*, ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant. Et Zeno ejus sectæ author traditur.

Στωμυλία, ας, ἡ, &

Στώμυλμα, ατος, τὸ *loquacitas*, *nugæ*: à seq.

Στωμύλος, ου, *garrulus*, *lepidus*, *dicax*. Th. στόμα *os*, *oris*.

ΣΥ', & Dor. τὺ, *TU*, & additâ syllabâ, νη, τύνη pronomen omnis gen. in gen. σοῦ, &c. Hinc σὸς, σοῦ, *tuus*.

Σύαγρος, ου, *aper*, σῦς ἄγριος.

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, *SYBARIS*, *urbs magna Græciæ*; & ut alii volunt *Italiæ*: *luxus*. Ob luxum ab ὕβρει dici meretur. Hinc

Συβα-

Συβαρίτης, ου, ὁ, *SYBARITA*, *qui est è Sybari* : &
Συβαρῖτις, ιτιδος, ἡ, *quæ est è Sybari* : &
Συβαριτικὸς, ου, *SYBARITICUS* ; *mollis*. Th. Σύβαρις.
Συβάρτας, α, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης. quod vide.
Συβήνη, vel συβήνη, ης, ἡ, *theca ex corio*, ut suillo, à σῦς. Est etiam *venabulum*.
Συβόσιον, ου, τὸ, *grex suûm qui pascuntur* : à σῦς, *sus*, & βόσις, ἡ, *pastus*. Th. βόω, seu βόσκω, *pasco*.
Συβώτης, ου, ὁ, *subulcus* ; qui σῦας βόσκει, *pascit*.
Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. pl. à
Συγγεγραφὼς, ότος, perf. part. act. verbi Συγγράφω, *conscribo*. Th. γράφω, *scribo* : f. ψω, p. γέγραφα.
Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis & sanguinis communio*. Ex Σὺν & γένος, εος, τὸ, *genus, prosapia*. Th. γείνομαι, *nascor*.
Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi Συγγίνομαι, *simul sum, conversor*. Th. γίνομαι, *nascor, sum*. a. 2. m. ἐγενόμην.
Συγγενέσιν, *cognatis*, dat. pl. à
Συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *consanguineus* ; ab iisd. th.
Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. à Συγγίνομαι. vide Συγγενέσθαι.
Συγγηράσκω, εις, ει, *consenesco* : à γηράσκω, f. άσω, *senesco*. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.
Συγγίνεσθαι, præs. inf. à
Συγγίνομαι, *conversor, convenio, coëo*. Th. γείνομαι.
Συγγινώσκειν, *cognoscere, sibi conscium esse, considerare, ignoscere* : &
Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia, venia, permissio* : à Συγγινώσκω, *ignosco*. hoc ex Σὺν & γνώμη, ης, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco* : f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.
Συγγνωμικὸς, ου, *proclivis ad ignoscendum* ; *indulgens* ; *veniâ dignus* : &
Συγγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *facilis in dandâ veniâ, mitis* ; *consentiens* ; vide Συγγνώμη.
Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi*, a. 1. inf. pass. verbi Συγγινώσκω, *ignosco* : f. Συγγνώσομαι. a. 2. Συνέγνων. Th. γινώσκω, *cognosco*.
Σύγγονος, ου, ὁ, ἡ, *cognatus*, Poët. idem quod Συγγενὴς, quod vide.
Σύγγραμμα, ατος, τὸ, *scriptum, liber, opus*. dat. pl. Συγγράμμασι. Th. γράφω, *scribo*.
Συγγραφεὺς, έος, ὁ, *scriptor, auctor* : à γράφω.
Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *monumentum, descriptio* : *SYNGRAPHA*, ab eod. th.
Συγγράφω, *conscribo, stipulor*. f. ψω. hinc Συγγράψαι, a. 1. inf. act. ab eod. th.
Συγκαθαιρέω, ῶ, *unà everto, tollenti onus auxilior, juvo*. ex Σὺν, & καθαιρέω, quod ex κατὰ, & αἱρέω, *capio*.
Συγκάθημαι, *consideo*. Ex Σὺν & κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.
Συγκαθίζω, *unà colloco* ; item *unà sedeo*. a. 1. ind. act. Συνεκάθισα. a. 1. part. act. Συγκαθίσας, αντος, ex Σὺν & καθίζω, *sedere facio*. Th. ἵζω, idem.
Συγκακοπαθέω, ῶ, *sum particeps afflictionum, unà patior* : f. ήσω. p. Συγκεκακοπάθηκα. Ex Σὺν & κακοπαθέω, *malis affligor*. quod ex κακὸς, *malus*, & πάσχω, *patior*. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Συγκακουχέω, ῶ, *unà malè vexo* : f. ήσω. p. Συγκεκακούχηκα. præs. pass. Συγκακουχέομαι, οῦμαι, *unà malè vexor* : quod ex Σὺν & κακουχέω, *malè tracto*. hoc ex κακὸς, *malus*, & ἔχω, *habeo* : f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.
Συγκαλέω, ῶ, seu έομαι, οῦμαι, *convoco*. f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. Συνεκάλεσα : a. 1. m. Συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, *voco*.
Συγκαλύπτω, *cooperio, occulto* : f. ψω. perf. Συγκεκάλυφα, perf. pass. Συγκεκάλυμμαι. a. 1. pass. Συνεκαλύφθην. a. 2. pass. συνεκαλύβην, part. pass. perf. Συγκεκαλυμμένος, η, ον, *opertus, tectus*, Th. καλύπτω, *occulto, tego* : f. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.
Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi Συγκαλύπτω, quod vide.
Συγκάμπτω, *incurvo* : f. ψω. p. Συγκέκαμφα. a. 1. Συνέκαμψα. a. 1. imperat. act. Σύγκαμψον, άτω, *incurva*. quod ex Σὺν & κάμπτω, *flecto* : f. ψω.
Συγκαταβαίνω, *unà descendo*. a. 2. ind. act. Συγκατέβην, ης, η. a. 2. part. act. Συγκαταβὰς, άντος, quod ex Σὺν, κατὰ & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi Συγκαταβαίνω, quod vide.
Συγκατάγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo* : ex Σὺν, κατὰ & ἄγω, *duco*.
Συγκαταζεύγνυμι, *conjungo*. Th. ζεύγνυμι.
Συγκαταθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγκατατίθημι, *unà depono, idem sentio* ; quod ex Σὺν, κατὰ & τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.
Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consentio, comprobatio, suffragium* : ab eod. verbo & th.
Συγκατασκευάζω, f. άσω, *unà instruo & adorno* : ex Σὺν, κατὰ & σκευάζω, *instruo, paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.
Συγκατασκευάσας, αντος, a. 2. part. act. præced. verbi.
Συγκατατίθεμαι, *assentior, consentio, comprobo*. perf. pass. Συγκατατέθειμαι. perf. part. pass. Συγκατατεθειμένος, *assensus fuerat*. Ex Σὺν, κατὰ & τίθημι, *pono*.
Συγκαταφαγόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à
Συγκαταφάγω, *unà comedo* : ex Σὺν, κατὰ & φάγω, *edo*. a. 2. ἔφαγον. a. 2. inf. φαγεῖν.
Συγκαταψηφίζω, *unà damno* ; item, *unà eligo* : f. ίσω. p. συγκατεψήφικα. præs. pass. Συγκαταψηφίζομαι, *communibus calculis allegor*. a. 1. pass. Συγκατεψηφίσθην, ης, η, *commu-*

communibus calculis allectus fui: quod ex σὺν, κατὰ & ψηφίζω, *calculis computo;* item *decerno, statuo.* Them. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, *infrà accedo;* quod ex σὺν & κατέρχομαι, *descendo:* hoc ex κατὰ & ἔρχομαι, *venio:* fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαι τι τινὶ, *aliquem in re aliquâ comparandâ juvare:* ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. à

Συγκατορύσσω vel -ύττω, *confodio unà:* ex σὺν, κατὰ & ὀρύσσω vel -ύττω, *fodio:* f. ξω. p. χα.

Συγκείμενον, ου, τὸ, *pactum:* à σύγκειμαι, *simul positus sum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Συγκεῖται, *certum est, constat.* Vide praecedent.

Συγκεντέω, Ion. *compungo, conficio.*

Συγκεράννυμι, *contempero, commisceo:* f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. perf. συγκεκέρακα. perf. pass. per Sync. συγκέκραμμαι. perf. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, *contemperatus, unà permistus;* quod ex σὺν & κεράννυμι, *misceo:* f. κεράσω.

Συγκεφαλαιόω, *summatim recenseo;* & -όομαι, -οῦμαι, *in summam colligo* vel *colligor; consummo:* ex σὺν & κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um,* perf. part. pass. verbi συγχύνω vel -ύω, f. ύσω, *confundo;* quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. p. imperat. pass. verbi συγχωρέω, *concedo, indulgeo:* quod ex χωρέω, *eo, accedo; capio:* f. ήσω.

Συγκεχωσμένα, *humo congesta tecta,* perf. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, ῶ, *commoveo:* f. ήσω. p. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, *moveo.*

Συγκίνησις, εως, ἡ, *commotio:* à praeced.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, &

Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, *conclusio:* à perf. pass. seq.

Συγκλείω, *concludo:* f. είσω. p. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα. perf. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, σται. perf. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, *claudo:* f. σω.

Συγκληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, *cohæres.* τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, *gentes cohæredes,* tanquam adjectivè accipitur. Ephes. 3. 6. Componitur ex σὺν & κληρονόμος, *hæres:* hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, *sors,* & νέμω, *tribuo, possideo:* f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Σύγκλυς, υδος, ὁ, *collectitius, convena:* à συγκαλέω, *convoco.* συγκλύζω autem est *inundo.*

Συγκοινωνέω, *unà sum particeps, unà communico, commercium habeo,* cum dat. Nom. pl. part. præs. συγκοινωνοῦντες. f. ήσω. p. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. a. 1. part. act. συγκοινωνήσας, αντος. Ex σὺν & κοινωνέω, *particeps sum:* hoc à κοινωνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *consors, particeps.* Th. κοινὸς, *communis.*

Συγκοινωνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *particeps, consors:* ab iisd.

Σύγκοιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui cum aliquo in eodem cubili cubat & dormit:* ex σὺν, *cum,* & κοίτη, *cubile.*

Συγκολυμβῆσαι, 3. sing. f. 1. act. verbi συγκολυμβάω, *simul nato.* Them. κολυμβάω, *nato:* f. ήσω.

Συγκομίζω, *unà affero:* f. ίσω. p. συγκεκόμικα. a. 1. συνεκόμισα. Ex σὺν & κομίζω, *fero.* Th. κομέω, *curo.*

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *præceps lapsus omnium facultatum seu virium in corpore humano:* item *SYNCOPE* fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, *concido;* item *verberibus cædo; discindo:* ex σὺν & κόπτω, *scindo.*

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. &

Συγκρίνας, αντος, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, *comparo, conjungo:* f. νῶ. a. 1. συνέκρινα. a. 1. inf. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico.*

Σύγκρισις, εως, ἡ, *comparatio:* dat. pl. συγκρίσεσι. à præced.

Συγκροτέω, *complodo, collido, compono, apparo, colligo, indico:* ex σὺν & κροτέω, *pulso.* Th. κρότος, *pulsus.*

Συγκρούω, *collido, committo.* Th. κρούω, f. σω, *pulso.*

Συγκρύπτω, idem ferè quod κρύπτω, *celo, abscondo:* f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συγκτίστης, ου, ὁ, *ejusdem coloniæ deducendæ socius:* à κτίζω, *condo.*

Συγκύπτω, *deorsum aspicio; simul inclinor; consentio:* f. ψω. p. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Them. κύπτω, *pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.*

Συγκυρέω, vide in συγκυρία.

Συγκυρία, ας, ἡ, *casus:* à συγκύρω, *concido:* quod apud Hom. ponitur pro προσκρούω, *collido:* ex σὺν & κύρω, *incido:* f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel à συγκυρέω, *invenio, contingo, occurro alicui.*

Συγχαίρω, *gratulor,* cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. f. 2. m. συγχαροῦμαι. a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, *gratulatus sum:* a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, *gaudeo:* f. αρῶ. p. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, 3. sing. f. 2. m. &

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, *gratulor;* quod vide.

Σύγχει, *turba,* præs. imperat. act. à

Συγχέω, *confundo, consterno;* item *concito turbam:* ubi omnis generis homines promiscuè *confluunt:* f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. a. 2. συνέχεον, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω & χείω, *fundo:* f. χέσω, χείσω & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.

Συγχόω, *humo congesta tego*: f. ώσω. à χόω, *aggerem duco*. Th. χέω.

Συγχρῶμαι, -ῶμαι, *commercium habeo cum aliquo*, cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

Συγχύνω, & συγχέω, *confundo*: f. ύσω. p. συγκέχυκα. a. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, *disputando pudefeci, superavi*, perf. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus fui*. perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um*, a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η, Ex σὺν & χέω vel χύνω, *fundo*. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, *confusio*: à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejusdem regionis*: ex σὺν & χώρα, *locus*. Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, *concedo, assentior, indulgeo*: f. ήσω præs. part. pass. συγχωρούμενος. Ex σὺν & χωρέω, *eo, accedo*.

Συγχωρητέον, *concedendum est*, adject. verbale à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. inf. à συγχόω, quod vide.

Σύδην, adv. *celeriter*: à σύω, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Σύες, *sues*, nom. plur. à σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, *sus*; pro quo usitatiùs ὗς, ὑὸς, ὁ, ἡ.

Σύετο, *concitatus est*, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο. verbi σύομαι vel σεύομαι, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Συζάω, ῶ, *unà vivo*: præs. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω. p. συνέζηκα. Ex σὺν & ζάω, *vivo*.

Συζευγνύω vel συζεύγνυμι, *conjungo*: f. συζεύξω. a. 1 συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον Ex σὺν & ζευγνύω, *jungo*.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, quod vide.

Συζητέω, ῶ, *mutuo quæro, discepto, disputo*. imperf. συνεζήτεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Ex σὺν & ζητέω, *quæro*.

Συζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio*: &

Συζητητὴς, οῦ, ὁ *disquisitor, disputator*: à συζητέω, quod vide.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio*: à

Σύζυγος, ου, ὁ, ἡ, *conjunctus, copulatus*: à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Συζῶν, ῶντος, præs. part. act. à συζάω, *unà vivo*: quod vide.

Συζωοποιέω, *unà vivifico*: f. ήσω. p. συνεζωοποίηκα. a. 1. συνεζωοποίησα. Ex σὺν & ζωὸς, οῦ, *vivus*; quod à ζάω, Poët. pro ζάω, *vivo*, & ποιέω, *facio*.

Συηνὸς, οῦ, *qui porcinis est moribus, stupidus. insulsus*: hinc συηνία, *porcini mores*. Th. σῦς, *sus*.

Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. pass. verbi σεύω vel σύω, *concito*. perf. pass. σέσυμαι & ἔσσυμαι, per Hyperthesin. a. 1. pass. ἐσύθην. Th. σείω, *agito*.

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. & Bœoticâ Syncope pro ἐσύθησαν, verbi ejusd. & th.

Σῦθι per Sync. pro σύθητι, *festina*, a. 1. imperat. pass. verbi σύω, vide συθεὶς. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi σεῦμι. pro σύω, *concito*. Th. σείω.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, *ficedula*: quia *ficu* pinguescit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, ου, ἡ, *SYCAMINUS, sycomorus*, nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον· volunt dici quod fructum ferat σύκων ἀμείνω, *qui ficubus meliùs sapiat*.

ΣΥΚΕ'Η, ῆ, έης, ῆς, ἡ, *ficus, arbor*, σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκινος, ου, ὁ, ἡ, *ficulnus*: à præced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *sycomorus*: ex συκέη, *ficus*, & μορέα, ας, ἡ, *morus*.

Συκόμορος, *SYCOMORUS*; Angl. 𝔖𝔶𝔠𝔬𝔪𝔬𝔯𝔢: ex iisd.

Σῦκον, ου, τὸ, *ficus*. Vide συκέη.

Συκοφαντέω, ῶ, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso*: per Synecd. speciei, *calumnior*: f. ήσω. p. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ου, ὁ *SYCOPHANTA, calumniosus delator*: Angl. 𝔖𝔶𝔠𝔬𝔭𝔥𝔞𝔫𝔱. Ex σῦκον, [ου, τὸ *ficus*, (Th. συκῆ,) & φαίνω, *in lucem profero, indico*.

Συκοφαντικὸς, οῦ, *ad calumniandum propensus*: à præced.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia*.

Συλαγωγέω, ῶ, *prædas ago & abduco, deprædor*: ex σύλη. *præda*, & ἄγω, *duco*.

Συλαθεὶς, έντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα. à

Συλάω vel -έω, *spolio*: f. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα, Th. σύλη, *præda*.

Συλεύμενος, ω, Dor. pro συλούμενος, ου, *prædans*, præs. part. pass. verbi συλέω, Th. σύλη, *præda*.

Συλεύω, vide in seq.

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *præda, spolium*. Hinc συλάω, έω, & συλεύω, *spolio, deprædor*. ἱερόσυλος, ου, ὁ, ἡ, *sacrilegus*. ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium*.

Συληθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. &

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part act. verbi συλάω, *deprædor*; quod vide.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. &

Συλλαβέσθαι a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*; quod vide.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit*: Angl. 𝔰𝔶𝔩𝔩𝔞𝔟𝔩𝔢: à συλλαμβάνω, *comprehendo*: a. 2. συνέλαβον. Th. λαμβάνω.

Συλλαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω, quod vide.

Συλλαλέω, ῶ, *colloquor*, cum dat f. ήσω. p. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συνελάλησα.

a. 1.

a. 1. part. act. συλλέξησας, αντος. Ex σιω & λέξεω, loquor.

Συλλαμβάνω, comprehendo: f. συλλήψομαι, concipiam: p. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφώς, υῖα, ός. a. 2. ind. act. συνέλαβον, concepi: præs. m. συλλαμβάνομαι, opitulor, auxilior: cum dat. a. 1. pass. συνελήφθην, conceptus fui: a. 2. m. συνελαβόμην, ου, ετο, adjuvi, cum dat. comprehendi, cum acc. Th. λαμβάνω, capio.

Συλλέγω, colligo: f. συλλέξω. p. συλλέλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. sub. συλλέξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. συλλέξωσι. præs. pass. συλλέγομαι, colligor. Th. λέγω, lego: f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi præced.

Συλλήβδην, comprehensim, adv. à συλλαμβάνω, quod vide.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. συλλήφθητι, a. 1. imperat. pass. συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω, quod vide.

Συλλήψῃ, concipies, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Συλλογίζομαι, ratiocinor: f. 1. m. ίσομαι, & Att. ιῦμαι. a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σιω & λογίζομαι, rationem ineo; quod à λόγος, ratio. Them. λέγω, dico: f. ξω. p. m. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS: Angl. syllogism: à præced.

Σύλλογος, ου, ὁ, concio, conventus, cœtus, concilium, collegium: à συλλέγω, quod vide.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejusdem cohortis socius. Th. λόχος, cohors.

Συλλυπέομαι, ῦμαι. condoleo, condolesco: ex σιω, & λυπέω, dolore afficio, contristo. Th. λύπη, dolor.

Συλώμενος, præs. part. pass. verbi συλέω, idem quod συλάω, deprædor: f. ήσω. Th. σύλη, præda.

Συλῶν, præs. part. act. verbi συλάω vel -έω, spolio: præs. part. pass. συλώμενος. Th. σύλη, præda.

Συμβαίη, eveniat, 3 sing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, evenio: imperf. act. συνέβαινον. f. συμβήσομαι. p. συμβέβηκα. perf. part. act. συμβεβηκώς, ότος. a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η. a. 2. sub συμβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. act. συμβὰς, άντος. Th. βαίνω, eo.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω, quod vide.

Συμβαλλεόμενος, conjiciens, Ion. & Att. pro συμβαλλόμενος, præs. part. pass. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Συμβάλλετον, 2 dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον. à

Συμβάλλω, diligenter considero, conjicio, confero; item congredior cum aliquo: f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf. act. συμβαλεῖν, confligere: perf. συμβέβληκα. a. 2. m. συνεβαλόμην, ου, ετο, contuli, cum dat. præt. m. συμβέβολα. unde σύμβολον, ου, τὸ signum, tessera militaris, quâ socii ab hostibus dignoscuntur. Them. βάλλω, jacio.

Συμβᾶμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. à

Συμβὰς, άντος, a. 2. part. act. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβασιλεύω, unà regno: f. εύσω. p. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα, a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Ex σιω & βασιλεύω, regno. Th. βασιλεὺς, rex.

Σύμβασις, εως, ἡ, comparatio, conventio: à συμβαίνω, quod vide.

Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. &

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. &

Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. &

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, evenio; quod vide.

Συμβιβάζω, instruo, collatis scripturæ locis probo: f. άσω, εις, ει. a. 1. ind. act. συνεβίβασα. præs. pass. συμβιβάζομαι, compingor: a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, έντος, compactus: ex σιω & βιβάζω, facio ascendere, Th. βαίνω, scando, eo.

Συμβιβασθέντων, gen. plur. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβῶ, instruam, Psal. 32. 8. contract. pro -άω, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, f. ώσω, convivo: ex σιω & βιόω, vivo, Th. βίος, vita.

Συμβιωτὴς, ῦ, ὁ convictor, contubernalis: à præced. quod vide

Σύμβλημα, ατος, τὸ commissura: à συμβάλλω, quod vide.

Σύμβλησις, εως, ἡ, compago: ab eod. verbo.

Συμβλητ' ἐστι, conferenda sunt; verbale à συμβάλλω, confero.

Συμβόλαιον, ου, τὸ signum, argumentum: &

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, conjectura, congressus, conflictus; commissura: à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ῦ, conjecturalis, ænigmaticus: &

Συμβολικῶς, adv. conjecturaliter: à συμβάλλω, conjicio: p. m. συμβέβολα, Them. βάλλω, jacio.

Σύμβολον, ου, τὸ signum: ab eod. verbo.

Συμβουλευτικὸς λόγος, oratio suasoria: à

Συμβουλεύω, simul consulto, consilium do: f. εύσω. p. συμβεβούλευκα. a. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος. a. 1. m. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. Ex σιω & βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium. consultatio: &

Συμβουλία, ας, & Ion. η, ἡ, consilium: &

Συμβούλιον,

Συμβέλιον, ε, τὸ, *consilium*; item *senatores*. Th. βελὴ, *consilium*.

Συμμαθητὴς, ε, ὁ, *condiscipulus*, à

Συμμανθάνω, *unà disco*. Th. μανθάνω, *disco*. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo, unà testor*. f. ήσω. p. συμμεμαρτύρηκα. a. 1. σωυεμαρτύρησα. Ex σωὺ, & μαρτυρέω, *testor*. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, *testis*.

Συμμαχέω,-ῶ, *in bello sum socius, socius sum pugnæ*: ex σωὺ & μάχομαι, *pugno*. f. ήσομαι, vel ίσομαι.

Συμμαχία, ας, & Ion. η, ἡ, *societas in bello*. à præced.

Συμμαχίδα, acc. sing. à

Συμμαχὶς, ιδος, ἡ, *socia*: à

Σύμμαχος, ε, ὁ, ἡ, *commilito, pugnæ socius*. Hinc συμμαχικὸν, ε, τὸ, *sociale*. à συμμάχομαι, *simul pugno*. Them. μάχομαι, *pugno*.

Συμμένειν, *consistere, permanere. durare*. Th. μένω, *maneo*.

Συμμερίζομαι, *unà partem capio*, cum dat. Ex σωὺ & μερίζω, *partior, distribuo*. f. ίσω, perf. pass. μεμέρισμαι. Them. μείρω, *divido*.

Συμμεταχηματίζω, *transfiguro*. Hinc præs. part. pass. συμμεταχηματιζόμενος· à μεταχηματίζω, *transformo*. hoc ex μετὰ, *trans*, & χῆμα, ατος, τὸ, *habitus*. Them. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω, & χήσω. perf. pass. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à

Συμμετέχω, *unà particeps sum*: ex σωὺ & μετέχω, *particeps sum*. f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ & ἔχω, *habeo*. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ε, ὁ, ἡ, *consors, unà particeps*: à præced.

Σύμμετρος, ε, ὁ, ἡ, *modicè temperatus*. Hinc συμμέτρως, *moderatè*. Them. μέτρον, *mensura*.

Σύμμιγα, adv. *promiscuè cum, simul cum*. à sequent.

Συμμίγνυμαι, *commisceor*. præs. part. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω. p. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ε, ὁ, ἡ, *omnigenus, permixtus*. à præced.

Συμμιμητὴς, ε, ὁ, *simul imitator*. Ex σωὺ & μιμητὴς, *imitator*. Th. μιμέομαι, ῦμαι, *imitor*. f. ήσομαι.

Συμμίξης, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι, a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo*. f. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo*.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, quod vide in συμμίξης.

Συμμιχθῇς, *commiscearis*, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, qnod vide.

Σύμμορφος, ε, ὁ, ἡ, *conformis*. σύμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σωὺ & μορφὴ, *forma*.

Συμμορφόω, -ῶ, *conformo*. f. ώσω. p. συμμεμόρφωκα. præs. pass. συμμορφόομαι, ῦμαι, *conformor*. à præced.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia & conjunctio naturæ, SYMPATHIA*. Angl. Sympathy. ex iisd. cum seq.

Συμπαθέω, -ῶ, *condoleo, unà patior*. f. ήσω. a. 1. σωεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι· ex σωὺ & πάσχω, *patior*. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *compatiens, condolens*, ab iisd. them.

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere*. Th. παίζω, *ludo*.

Συμπάντων, vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo, adsum*. f. συμπαραγενήσομαι. a. 2. m. συμπαρεγενόμην, ε, ετο. ex σωὺ, παρὰ & γείνομαι, seu γίνομαι, *sum*.

Συμπαρακαλέομαι, -ῦμαι, *communem consolationem percipio*. a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuâ erigi consolatione*. ex σωὺ, παρὰ & καλέω, *voco*.

Συμπαρακληθῆναι, vide in præc.

Συμπαραλαμβάνω, *simul assumo*. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος· ex σωὺ, παρὰ & λαμβάνω, *capio*. perf. pass. εἴλημμαι. a. 1. pass. εἰλήφθην. Attice.

Συμπαραληφθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συμπαραμένω, *unà permaneo*. f. νῶ. p. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σωὺ, παρὰ & μένω, *maneo*. f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Συμπαρεόντες, *qui cum iis sunt*, nom. pl. præs. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *unà adsum*. quod ex σωὺ, παρὰ & εἰμὶ, *sum*. præs. part. ὢν. Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρέστασεν, Dor. pro

Συμπαρέστησεν, *adstare fecit* vel *jussit*. 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *simul adsto*. Ex σωὺ, παρὰ & ἵστημι, *sto, statuo*.

Σύμπας, αντος, *universus, totus*. gen. pl. συμπάντων· ex σωὺ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*.

Συμπάσχω, *simul patior*. a. 2. σωέπαθον. p. m. συμπέπονθα. ex σωὺ & πάσχω, *patior*. f. πείσομαι.

Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo*. Th. πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Σύμπειρος, ε, ὁ, ἡ, *qui idem cum aliquo experitur*: Ex σωὺ & πεῖρα, ας, ἡ, *inceptum*.

Συμπέμπω, *unà mitto*. f. ψω. a. 1. σωέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto*.

Συμπεριαιρετέον, *undique tollendum*, verbale, à

Συμπεριαιρέω, *undique tollo.* Ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, *capio.* f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, *amplector.* f. συμπεριλήψομαι. a. 2. συμπεριέλαβον. a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, *complexus.* ex σὺν, περὶ & λαμβάνω, *capio.* præt. λέληφα, & Att. εἴληφα.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, *compingo, coagmento, coaleſcere facio.* Th. πήγνυω, *compingo.* f. ξω.

Συμπίνω, *bibo cum aliquo,* cum dat. f. συμπώσω. p. συμπέπωκα. a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συμπίπτοντα, acc. ſing. part. præſ. à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo,* &c. Them. πίπτω, *cado,* f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται. vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, άσασα, αν, a. 1. part. act. &

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω, vel -ττω, *fingo, accommodo.* f. συμπλάσω. ex σὺν & πλάσσω, vel -ττω, *fingo.* f. πλάσω.

Σύμπλασε, *conformavit,* Ion. & Poët. pro συνέπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, *fingo.* vide in συμπλάσασθαι.

Συμπλαταγέω, *manibus complosis strepitum edo.* à πλαταγὴ, *crepitaculum.* quod à πλατάσσω, *ex ictu ſonitum excito.* Th. πλατὺς, *latus.*

Συμπλέκω, *connecto.* f. ξω. a. 2. συνέπλακον. f. 2. ind. paſſ. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. paſſ. συμπλακῆναι. a. 2. part. paſſ. συμπλακεὶς, έντος· ex σὺν & πλέκω, *necto.* f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. *colliſim:* à συμπλήττω, f. ξω, *collido, concutio.* Th. πλήσσω, vel -ττω, *percutio.*

Συμπληθύω, *impleo.* à πληθύω, vel à πληθύνω.

Συμπληροῦται, 3. ſing. ind. paſſ. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo.* f. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præſ. paſſ. συμπληρόομαι, οῦμαι, imperf. paſſ. συνεπληρούμην, ούμην, όου, οῦ, όετο, οῦτο. & in 3. pl. όοντο, οῦντο. præſ. inf. paſſ. συμπληροῦσθαι. ex σὺν & πληρόω, *impleo.* quod à πλήρης, εος, ὁ, ἡ, *plenus.* Th. πλέος, idem.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio:* à συμπλέκω, quod vide.

Σύμπλοος, & -ους, ὁ, *navigationis ſocius.* Th. πλέω, *navigo.*

Συμπνέω, -ῶ, *conſpiro.* Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, ſpiro.*

Συμπνίγω, *ſuffoco.* imperf. act. συνέπνιγον, *coarctabam.* f. ίξω. p. συμπέπνιχα. a. 1. συνέπνιξα· ex σὺν & πνίγω, *ſuffoco.*

Συμποδίζω, f. ίσω. a. 1. συνεπόδισας, ας, ε, Pſ. 18. 39. *pedes obligo, impedio:* ex σὺν & ποδίζω, *pedes ligo.* Th. πούς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Συμποδίσας, *quum ligaſſet.* a. 1. part. act. præced. Gen. 22. 9.

Συμποθὲν, *abſorptum,* a. 1. part. paſſ. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo.* a. 1. paſſ. συνεπόθην. Th. πίνω.

Συμπολιτεύομαι, *in eâdem repub. cum aliis verſor:* ex σὺν & πολιτεύω, *rempub. adminiſtro.* hoc à πολίτης. ου, ὁ, *civis.* Th. πόλις, *urbs.*

Συμπολίτης, ου, ὁ, *concivis.* Vide præcedent.

Συμπορεύομαι, *unà proficiſcor,* cum dat. item, *convenio.* imperf. m. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. paſſ. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ex σὺν, & πορεύομαι, *eo, proficiſcor.* Th. πείρω, *tranſeo.* præt. m. πέπορα. inde πόρος, *tranſitus,* &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod ſeq.

Συμπόσιον, ου, τὸ, *convivium, compotatio, diſtinctio ordinum eorum qui accubuerant,* dat. ſing. συμποσίῳ. Ex σὺν & πίνω, *bibo.* f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, ου, ὁ, *compotator, combibo.* ex iiſd. them.

Συμποτικὸς, οῦ, *compotatorius, convivalis:* à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *ſocius ſum & adjutor, adjuvo, opitulor.* ex σὺν, & πράσσω vel -ττω, *facio.* f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ου, *unà presbyter.* Ex σὺν & πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, *ſenex.* comparat. πρεσβύτερος, *ſenior.*

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor.* à συμπράσσω, quod vide.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi συμπροπέμπω, *unà deduco.* Ex σὺν, πρὸ & πέμπω, *mitto.*

Συμφάγω, *comedo.* f. 2. m. συμφαγοῦμαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, *edo.*

Συμφέρει, *conducit,* 3. ſing. ind. præſ. verbi συμφέρω, quod vide.

Συμφερτὸς, οῦ, *collatus, congeſtus.* ex σὺν & φέρω, *fero.*

Συμφέρω, εις, ει, *conduco, proſum.* συμφέρον, οντος, τὸ, *commodum.* præſ. part. n. g. f. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα, *comportavi.* a. 1. part. act. συνενέγκας, αντος· ex σὺν & φέρω. f. οἴσω.

Σύμφημι, propriè *unà loquor,* & per Metonym. *conſentio,* cum dat. a. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, ſeu φάω, *dico.*

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio, congeſtio;* item *caſus, eventus,* plerumque *fortuna adverſa, calamitas:* vide συμφορή.

Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro:* à præced.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto.* Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *calamitas, caſus, collatio.* & τὰ συμφορὰ, idem. Ex σὺν & φέρω, *fero.*

Σύμφορος, ου, ὁ, ἡ, *utilis, aptus;* item *commun.* ex iiſd.

Συμφόρως, adv. *commodè, utiliter,* à præced.

Συμφρ-

Συμφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, *qui unà consilia agitat, consiliator*; item *unanimis*: à
Συμφράζομαι, *simul delibero.* vide in συμφράσατο.
Συμφράσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. &
Συμφράσατο, *contulerat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. & Poët. pro ξυνεφράσατο. verbi συμφράζομαι, *simul delibero.* f. άσομαι. & Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico.* f. σω. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
Συμφρονέω, *eâdem sum mente, consentio, assentior; communi consilio delibero*; item *intelligo, concipio*: ex σὺν & φρονέω, f. ήσω, *sapio.* Th. φρὴν, *mens.*
Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.
Συμφυλέτης, ου, ὁ, *contribulis. qui est ex eâdem tribu*: ex σὺν & φυλέτης, *tribulis.* Th. φυλὴ, *tribus.*
Συμφύομαι, *unà enascor.* a. 2. pass. συνεφύην, ης, η. a. 2. part. pass. συμφυεὶς, εῖσα, έν. Th. φύω, *nasco.*
Σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, *unà plantatus, simul genitus, cognatus.* ab eod. th.
Συμφωνέω, q. *ex diversis vocibus unum efficio concentum, concino.* Per Metaph. *consentio, communi consensu paciscor.* f. ήσω. p. συμπεφώνηκα. a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, *pactus sum.* a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos.* Ex σὺν & φωνέω, *vocem emitto.* Them. φωνὴ, *vox.*
Συμφωνηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.
Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia.* à συμφωνέω, quod vide.
Συμφωνία, ας, ἡ, *concentus*: &
Σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, *consonus*: per Metaph. *concors*: ex σὺν & φωνὴ, *vox.*
Συμψάω, -ῶ, *contero, conturbo.* a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *comminuo.*
Συμψηφίζω, *computo.* f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. ex σὺν & ψηφίζω, *calculis computo.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*
Σύμψυχος, ου, ὁ, ἡ, *unanimis*: ex σὺν & ψυχὴ, *anima.*
ΣΥ'Ν, *CUM*, Præpos. regit dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum Christo esse*: sed
Σῦν, *suem*, acc. à σῦς, συὸς, *sus.*
Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. &
Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. Att. à
Συνάγαγον, pro συνήγαγον, Att. & Ion. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.
Συνάγγελος, ου, ὁ, ἡ, *legationis socius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*
Συναγείρω, *colligo me.* Th. ἀγείρω, *colligo.*
Συνάγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præc.
Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à
Συναγορεύω, *colloquor.* f. εύσω. ex σὺν & ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, *concionor, dico.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Συναγρόμενος, præs. part. verbi συνάγρομαι, *congrego.* quod ex σὺν & ἄγρομαι, per Syncop. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego.*
Συνάγω, εις, ει, *colligo, congrego.* f. συνάξω. a. 2. σύνηγον, & Att. συνήγαγον, in 2. pl. συνηγάγετε, *hospitio excepistis.* a. 2. imperat. συνάγαγε, *collige*, in 2. pl. συναγάγετε. a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. act. συναγαγὼν, οῦσα, όν. perf. ind. act. συνῆχα. perf. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. συνηγμένος, η, ον, *congregatus.* a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναχθεὶς, έντος. f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, *congregabor.* p. m. συνήγαγα· ex σὺν & ἄγω, *duco.*
Συναγωγὴ, ῆς, ἡ. *SYNAGOGA, conventus, collectio, Schola.* Hinc Angl. Synagogue. à præced.
Συναγωνίζομαι, *unà certo.* f. ίσομαι. perf. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι. ex σὺν & ἀγωνίζομαι, *certo.* Them. ἀγὼν, *certamen.*
Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui unà certat.* in acc. pl. συναγωνιστάς. Ex σὺν & ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator, athleta.* quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*
Συνᾴδουσι, 3. pl. præs. à
Συνᾴδω, *consono, consentio.* Th. ἀείδω, & contractè ᾄδω, *cano.* f. ᾄσω. p. ᾖκα.
Συναθλέω, -ῶ, *unà certo.* f. ήσω. p. συνήθληκα. a. 1. συνήθλησα, ας, ε· ex ἀθλέω, pro ἀθλεύω, *certo.* Th. ἄεθλος, *certamen.*
Συναθροίζω, *congrego.* f. οίσω, p. συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα. a. 1. part. act. συναθροίσας, αντος. perf. pass. συνήθροισμαι. perf. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus*, ex ἀθροίζω, *colligo.* Th. ἀθρόος, *consertus, in unum collectus.*
Συναΐγδην, adv. *simul, uno impetu.* Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo.*
Συναΐκτην, *impetum pariter faciebant*, Ion. pro συνηΐκτην. 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω, *impetu feror.* f. 1. m. συναΐξομαι. perf. pass. συνῄιγμαι. plusq. p. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.* f. ξω.
Συναίμοις, dat. pl. à
Σύναιμος, ου, ὁ, ἡ, *consanguineus*: ex σὺν & αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis.*
Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, quod vide.
Συναιρέω, *simul profligo*; item *simul complector, contraho in unum*: ex σὺν & αἱρέω, *capio.* f. ήσω, p. ηκα. a. 2. εἷλον.
Συναίρω, *simul tollo, confero, opitulor.* f. συναρῶ, p. συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, *tollo.*
Συναΐσσω, vide in συναΐκτην.
Συναιχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *concaptivus.* ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *captivus.* hoc ab ἁλωτὸς, οῦ, *qui potest capi.* Th. ἁλίσκω, *capio.* f. ἁλώσω.

λάσω. p. ἤλακα, & Att. ἐλήλακα. a. 2. ἤλαν.

Συνακολουθέω, -ῶ, *unà sequor*, f. ήσω. p. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, *comes*.

Συναλγέω, *unà doleo*. f. ήσω. p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Συναλίζω, *congrego*. f. ίσω. p. συνήλικα. præs. part. pass. συναλιζόμενος, *conveniens, veniens in cœtum*. a. 1. part. pass. συναλισθείς· ab ἁλίζω, *congrego*. Th. ἅλις, *satis*, adv.

Συναλλάττω, *paciscor cum aliquo*; item *congredior cum aliquo. concilio*. Th. ἀλλάττω, *muto*. f. ξω. p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv· *simul cum, unà*: ab ἅμα, *simul*.

Συνάμορος, vel συνάμωρος, ου, ὁ, ἡ, *vastator, maleficus*. vide συναμωρέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque*. Th. ἄμφω, *ambo* vel *ambæ*.

Συναμωρέω, *lædo, vasto*. Alii malunt σιναμωρέω, legere; quod à σινάμωρος, ου, ὁ, ἡ, *cui in fatis est nocere aliis: qui ad id natus est ut alios lædat*: Scribitur & σινάμορος, à σίνω, *lædo*, & μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Συναναβαίνω, *unà ascendo*, f. -βήσομαι. a. 2. συνανέβην, ης, η. a. 2. part. act. συναναβάς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, & in pl. συναναβᾶσαι, *quæ unà ascenderant*: ex σὺν, ἀνὰ & βαίνω, *eo*.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. à συναναβαίνω, quod vide.

Συναναιρέομαι, *simul tollor*. præs. inf. συναναιρεῖσθαι. ex σὺν, ἀνὰ & αἱρέω, *capio*. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, *unà accumbo*. imperf. συνανεκείμην, σο, το, in 3. pl. συνανέκειντο. præs. part. συνανακείμενος, η, ον. ex σὺν, ἀνὰ & κεῖμαι, *jaceo*. f. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, *unà commisceo*. f. συναναμίξω a. 1. συνανέμιξα. præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι, cum dat. ex σὺν, ἀνὰ & μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω. p. μέμιχα.

Συναναπαύομαι, *unà refocillor*. f. -αύσομαι. ex σὺν, ἀνὰ & παύω, *cesso*. a. 2. ἔπαον.

Συναναστράφην, a. 2. ind. pass. verbi συναναστρέφομαι, *conversor cum aliquo*, quod ex σὺν, ἀνὰ & στρέφω, *verto*, f. ψω.

Συναντάω, -ῶ, *occurro*, cum dat. f. ήσω. f. 1. part. act. συναντήσων, οντος. a. 1. ind. act. συνήντησα. a. 1. part. συναντήσας, αντος· ex σὺν & ἀντάω, *obvius fio*. Them. ἀντὶ, *contra*.

Συνάντημα, ατος, τὸ, *occursus, eventus, exitus*: à præced.

Συνάντησις, εως ἡ, *occursus*. ab eod.

Συναντιλαμβάνω, *vicissim juvo, opem fero*, cum dat. a. 2. m. συναντιλαβόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. ex σὺν, ἀντὶ & λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συναντόμαι, *occurro, obviam eo*. Poët. pro συναντάω, quod vide.

Συναντώντων, gen. pl. part. præs. verbi συναντάω, quod vide.

Συναντῶσιν, *occurrerint*, 3. pl. præs. sub. verbi ejusd.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω; quod vide.

Συνάορος, ου, ὁ, ἡ, *conjunctus, socius, comes*. παρὰ τὸ συναείρειν, τὸ συναίρειν, *in altum simul tollere*, vel *conjungere*. ἀείρω, f. ἀερῶ. perf. m. ἦορα, & Ion. ἄορα, unde illa verbalia.

Συναπάγω, *simul abripio*. f. ξω. p. συναπῆχα. præs. part. m. συναπαγόμενος, ου, *obsecundans, attemperans*. a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, *simul abreptus fui*. a. 1. part. pass. συναπαχθείς, έντος, *unà abreptus*: ex σὺν, ἀπὸ & ἄγω, *duco*.

Συνάπας, αντος, *simul omnis*: ab ἅπας, *universus*. Them. πᾶς, *omnis*.

Συναπέκρυψα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω, *occulto*. Ex σὺν, ἀπὸ & κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναπιστέατο, Ion. pro συναφίσταντο, 3. plur. imperf. pass. verbi συναφίστημι. vide ἀφίστημι. Alii legendum censent συναπισταίατο.

Συναποθνήσκω, *unà morior*, cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. a. 2. inf. συναποθανεῖν· ex σὺν, ἀπὸ & θνήσκω, *morior*. f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, vide in συναπέκρυψα.

Συναπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. &

Συναπόλῃ, *unà pereas*: 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, *unà perdo*. συναπόλλυμαι, *unà pereo*. a. 2. m. συναπωλόμην, ου, ετο· ex σὺν, ἀπὸ & ὄλλυμι, *perdo*. f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. præt. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, *unà mitto, ablego*. f. συναποστελῶ. p. συναπέσταλκα. a. 1. συναπέστειλα· ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.

Συνάπτω, *agglutino*. f. ψω. p. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, *tempus instat & urget*. Th. ἅπτω, *necto*. f. ψω. p. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi συναίρω, *confero*. Them. αἴρω, *tollo*. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd. & them.

Συναρήρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. perf. pass. à

Συναράσσω, *collido, confligo*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

Συναρμόζω, *adapto*. Vide in συναρμόζειν.

Συναρμολογέω, -ῶ, *congruenter coagmento*.

congruente proportione construo: f. ήσω. p.

Συνηρμολόγηκα. part. præs. pass. συναρμολογούμενος, ημένος, ομένη, ημένη, *congruenter coagmentatus, a*: ex σὺν & ἁρμολογέω, ῶ, *aptè concinno, compingo*: & hoc ab ἁρμὸς, pro ἁρμὸς, οῦ, ὁ, *compages*: ab ἄρω, *apto*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. perf. pass. ἦρμαι. Th. λέγω, *dico*.

Συνάρμοξεν, Dor. vel Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, *adapto*: f. σω & ξω. Ex σὺν & ἁρμόζω, *apto*. Them. ἄρω, idem.

Συναρπάζω, *unà abripio*: f. άσω. p. συνήρπακα. plusq. p. συνηρπάκειν, εις, ει. a. 1. ind. act. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, αντος. a. 1. pass. ind. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, έντος, *abreptus*. Them. ἁρπάζω, *rapio*: f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in præced.

Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno, testudine factâ pugno*: ab ἀσπίζω, *clypeo protego*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Συνασπισμὸς, οῦ, ὁ, *mutua defensio, cùm milites mutua scuta & hastas obtendunt capiti*: à præced.

Συναυξάνω, *simul augeo, facio crescere*: f. συναυξήσω. p. συνηύξηκα. præs. pass. συναυξάνομαι, *unà cresco*: præs. inf. pass. συναυξάνεσθαι. Ex σὺν & αὐξάνω seu αὔξω, *augeo*: f. αὐξήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συνάγω, *congrego*: f. άξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνάχθομαι, *condolesco*; in 3. pl. συνάχθονται. ab ἄχθομαι, *gravor, ægrè fero*: f. έσομαι vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus, onus*.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, *connecto*. Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω.

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi συνδειπνέω, *concœno*: quod à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, *nexus, vinculum*: à συνδέω, quod vide.

Συνδεύμενος, Ion. pro συνδεόμενος, ημένος, *qui vinctus est cum aliquo*: à

Συνδέω, *unà vincio*: f. ήσω. p. συνδέδεκα. perf. pass. συνδέδεμαι. perf. part. pass. συνδεδεμένος, *unà vinctus*: ex σὺν & δέω, *ligo*.

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo*: ex σὺν, διὰ, & κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Συνδιατρίβω, *versor in, operam & studium pono*: imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. Ex σὺν, διὰ, & τρίβω, *tero*: f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρειν τί τινι, *aliquem in re aliquâ tolerandâ juvare*.

Συνδιαχειρίζειν, *contrucidare*. Vide διαχειρίζω.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω, quod vide.

Συνδιῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabito, contubernalis sum*: quod à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vivendi mos*.

Σύνδικος, ου, ὁ, ἡ, *testis, comes, adjutor*: propriè σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt*. Th. δίκη, *jus*.

Συνδοκεῖν dicitur *de quo inter multos convenit, quod communiter placet*. Th. δοκέω, *censeo*.

Συνδοκιμάσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi συνδοκιμάζω, *simul exploro*; quod à δοκιμάζω, *probo, exploro*. Them. δοκέω, *videor*.

Συνδοξάζω, *simul glorifico*: f. άσω. p. συνδεδόξακα. a. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. pl. συνδοξασθῶμεν. à δοξάζω, *opinor, sentio*; hoc à δόξα, ης, ἡ, *opinio*. Them. δοκέω, *videor*.

Σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ, *conservus, a*. Th. δοῦλος, *servus*.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω, *concurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Συνδρομάδες, αν, *concurrentes*: Epithetum insularum quæ & συμπληγάδες appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ης, ἡ, *concursus*; à συντρέχω, quod vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro συντρέχων, *concurrens*: vide in συνδραμόντων.

Σύνδυο, Poët. *duo simul conjuncti, bini*: ex σὺν & δύο, *duo*.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω, *confero*; quod vide.

Συνέβη, & Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, *evenio*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, *unà pasco*; quod à βόσκω, *pasco*: f. βοσκήσω. Th. βόω, *pasco*: f. όσω & ώσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, *consulto, hortor*: quod à βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συνεβουλεύσατο, & συνεβουλεύσαντο, 3. sing. & pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον, *alleva*, a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *simul excito*. Th. ἐγείρω, *excito*: f. ερῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Συνεδρεύω, *consideo*: fut. εύσω. ab ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἑδοῦμαι.

Συνέδριον, ου, τὸ, *consessus*, scil. *judicum*: ab iisd.

Συνεέργω,

Συνείργω, Poët. pro συνέργω, quod pro συνείργω, *simul includo, colligo, constringo.* Th. εἴργω, *includo.*

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um,* perf. part. pass. verbi συζεύγνύω, vel -υμι, *conjungo*; quod ex σὺν & ζευγνύω, seu -υμι, *jungo*: f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim,* adv. à præced. quod vide.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζεύγνύω, *conjungo*; quod vide.

Συνεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi συζητέω, *discepto*; quod vide.

Συνεζωοποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζωοποιέω, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Att. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo*: f. συνήσω. Ex σὺν & ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *constituo*: f. συνθήσω. p. συντέθεικα. a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, *pactus sum.* Them. τίθημι, *pono.*

Συνέθεντο, *componebant,* 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd. & th.

Συνέθου, *pacta es,* Dor. pro συνέθεσο, -θεο, vel -θου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *paciscor*: a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

Συνεθίζω, f. ίσω, vide in seq.

Συνεθισθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνεθίζω, *consuefacio*; quod ab ἐθίζω, idem. Them. ἔθος, εος, τὸ, *mos, consuetudo.*

Συνειδέω, f. ήσω, *sum conscius*: ab εἰδέω, *scio.* Th. εἴδω, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia*; in pl. συνειδήσεις. à præced.

Συνεῖδον, 1. sing. vel 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, *perspicio*: a. 2. inf. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδών, όντος. p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum.* Th. εἴδω, *scio, video*: f. εἴσομαι.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius*; contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συνειδέω, quod vide.

Συνείδω, vide in συνεῖδον.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf. part. pass. verbi συλλέγω, *colligo*; quod vide.

Συνειλέω, *convolvo, cogo, compello, includo.* Vide εἰλέω.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. unde συνειληφὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*; quod vide.

Συνειληφυῖα, & συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior.* Th. λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω, inusit. præt. m. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegisse,* perf. inf. Att. &

Συνειλοχὼς, ότος, perf. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo.* Th. λέγω, *lego*: f. ξω. p. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *sum cum alio,* cum dat. imperf. συνῆν. f. συνέσομαι. præs. inf. συνεῖναι. præs. part. συνών, όντος. Ex σὺν & εἰμὶ, *sum.*

Συνειπεῖν, *alicui assentiri, alicui patrocinari.* Th. ἔπω, *dico.*

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor.* Th. ἕπω, *sequor.*

Συνείρω, *connecto; perpetuâ oratione declamo*; item *cohæreo.* Th. εἴρω, *necto.*

Συνεὶς, *conscius,* a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo*; quod vide.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. à

Συνεισέρχομαι, *unà introëo,* cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. Ex σὺν, εἰς & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συνεισέφρησε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *simul induco*; quod à φορέω, *gesto.* Them. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω derivari, *intus admitto.* Th. φέρω, & φρημὶ, *emitto*: f. ήσω.

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat,* 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. f. σχήσω.

Συνείχετο, *angebatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi συνέχω, *constringo.* Vide præcedent.

Συνεκάθισα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco, & sedeo*; quod vide.

Συνεκαίετο, *coardebat,* 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν & καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην.

Συνέκδημος, ου, ὁ, ἡ, *socius peregrinationis*: ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis.* Th. δῆμος, *populus.*

Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *contempero*: f. συγκεράσω. p. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *misceo.*

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, ῶ, *commoveo*: f. ήσω. quod ex σὺν & κινέω, *moveo.*

Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*; quod vide.

Συνέκλεκτος, ου, ὁ, ἡ, *unà electus*: ex σὺν & ἐκλέγω, *eligo.* Th. λέγω, *lego*: f. ξω.

Συνέλαβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*; quod vide.

Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. Vide συνέλαβεν.

Συνελάλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, *colloquor*; quod vide.

Συνελαύνω, *compello, -is*: fut. συνελάσω. a. 1. συνήλασα, *compuli.* Them. ἐλαύνω, *agito.*

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω, quod vide.

Συνεληλυθότας, acc. pl. præt. part. m. Att. verbi *συνέρχομαι*, *convenio*; quod vide.
Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*; & in 3. pl. *συνελήφθησαν*, a. 1. ind. paff. verbi *συλλαμβάνω*, *comprehendo*; quod vide.
Συνελθεῖν, a. 2. inf. act. &
Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi *συνέρχομαι*, quod vide.
Συνελκύω, *contraho*: ex σὺν & ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.
Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi *συλλογίζομαι*, *ratiocinor*; quod vide.
Συνελόντι, dat. fing. a. 2. part. act. verbi *συναιρέω*, *simul everto*; *contraho in unum*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. part. ἑλών, όντος.
Συνεμάχησας, 2. fing. a. 1. ind. act. verbi *συμμαχέω*, *pugnæ sum socius*, *sto à partibus alicujus*: f. ήσω. Them. *μάχομαι*, *pugno*.
Συνέμεν, a. 2. inf. act. Ion. Dor. & Æol. pro *συνεῖναι*, verbi *συνίημι*, *percipio*, *intelligo*; quod vide.
Συνενείκειεν, Ion. & Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi *συμφέρω*, *confero*. Vide ἐνείκειε.
Συνενείκεται, *confertur*, 3. fing. præf. ind. paff. ab ἐνείκω, Poët. pro ἐνέγκω. Them. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, *unà erro*; & in 3. pl. *συνεξαμαρτάνουσι*. Ex σὺν, ἐξ, & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. a. 2. ἥμαρτον.
Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. m. à *πρήσσω*, Ion. pro *πράττω*, *facio*: f. ξω.
Συνεξετάζονται, 3. pl. præf. ind. paff. à
Συνεξετάζω, *exquiro*: ex σὺν, ἐξ & ἐτάζω, *examino*: f. σω.
Συνεξομοιοῦσθαι, præf. inf. paff. verbi *συνεξομοιοῦμαι*, *assimilor*; quod ex σὺν, ἐξ & ὁμοιόω, *assimilo*; hoc ab ὅμοιος, ου, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.
Συνεξορμάω, *unà erumpo*: ex σὺν, ἐξ & ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Συνεξώκειλεν, *pertraxit*, *devenit*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi *συνεξοκέλλω*, *pertraho*; quod ex σὺν, ἐξ & ὀκέλλω, *appello*: f. λῶ. Th. κέλλω, f. σω, idem.
Συνεοχμὸς, Att. pro *συνοχμὸς*, idem quod *συνοχὴ*, ῆς, ἡ, *junctura*, *commissura*: à *συνέχω*, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi *συμπαθέω*, *condoleo*; quod vide.
Συνέπαινος, ου, ὁ, ἡ, *consentiens*, *comprobans*: ex σὺν, ἐπὶ & αἶνος, *laus*.
Συνέπαξα, Dor. pro *συνέπηξα*, quod vide in *συνέπηξεν*.
Συνεπάψασθαι, Ion. pro *συνεφάψασθαι*, *simul attingere & aggredi*: a. 1. inf. m. verbi *συνεφάπτομαι* quod ex σὺν, ἐπὶ & ἅπτομαι, *tango*.
Συνεπελαφρύνω, *simul allevo*: ex σὺν, ἐπὶ & ἐλαφρύνω, *allevo*. Th. ἐλαφρὸς, οῦ, *levis*, *celer*.
Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi *συμπέμπω*, *unà mitto*. Th. *πέμπω*, *mitto*: f. ψω. p. *πέπεμφα*.
Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi *συνεφίστημι*, *unà præficio*: ex σὺν, ἐπὶ & ἵστημι, *sto*: f. στήσω.
Συνέπηξεν, *condensavit*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi *συμπήγνυμι*, *compingo*. Them. *πηγνύω*, seu *πήγνυμι*, idem: f. ξω. p. χα. præt. m. *πέπηγα*.
Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, *testimonium insuper præbeo*, *astipulor*: fut. ήσω. p. *συνεπιμεμαρτύρηκα*. quod ex σὺν, ἐπὶ & *μαρτυρέω*, *testor*. Them. *μάρτυρ*, υρος, ὁ, ἡ, *testis*.
Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi *συμπίνω*, *bibo cum aliquo*, cum dat. f. *συμπώσω*. p. *συμπέπωκα*. a. 2. ind. act. *συνέπιον*, ες, ε. Th. *πίνω*, *bibo*.
Συνεπισπόμενος, *simul sequens*. Vide in *σπέω*, *sequere*.
Συνέπνιγον, imperf. act. verbi *συμπνίγω*, *suffoco*: f. ξω. p. *συμπέπνιχα*. a. 1. *συνέπνιξα*. Th. *πνίγω*, idem.
Συνέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejusd. & th.
Συνεπόδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. à *συμποδίζω*, quod adeas.
Συνέπομαι, *consequor*, *comitor*, cum dat. imperf. m. *συνειπόμην*, ου, ετο· quod ex σὺν & ἕπω, *sequor*.
Συνεπτώκεε, *inciderat*, Ion. pro *συνεπεπτώκει*, 3. fing. plusq. perf. act. verbi *συμπίπτω*, *incido*. Them. *πίπτω*, quod vide.
Συνεργέω, ῶ, *unà operor*, *adjuvo*: imperf. *συνήργεον*, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. *συνήργηκα*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.
Συνεργήσεις, 2. fing. f. 1. act. verbi *συνεργέω*, quod vide.
Συνεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *adjutor*, *administer*, *collega*: ab eod. th.
Συνέριθος, ου, ὁ, ἡ, *administra*; propriè, *qui vel quæ lanificium exercet*: ex σὺν & ἔριθος, quod fit ab ἔρος, εος, τὸ, *lana*.
Συνέρχομαι, *convenio*, *unà venio*, *consuesco*: imperf. *συνηρχόμην*, ου, ετο. f. *συνελεύσομαι*. a. 2. *συνῆλθον*, ες, ε. a. 2. inf. act. per Sync. *συνελθεῖν*, *consuescere*: a. 2. part. *συνελθών*, οῦσα, όν. p. m. Att. *συνελήλυθα*, ας, ε, *conveni*: perf. part. m. *συνεληλυθὼς*, ότος. plusq. p. ind. m. *συνεληλύθειν*, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Σύνες, *intellige*; & in pl. *σύνετε*, a. 2. imperat. act. verbi *συνίημι*, *intelligo*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*: a. 2. ἧν.
Συνέσει, dat. fing. à *σύνεσις*, εως, ἡ, *intelligentia*, acc. *σύνεσιν*, verbi *συνίημι*, *intelligo*; quod vide.
Συνεσθίω, *vescor cum aliquo*: imperf. *συνήσθιον*, ες, ε. quod ab ἐσθίω, ίσω, idem quod ἔσθω, *edo*, *comedo*.

Σύνεσις,

Συνέσεις, εως, ἡ, *intelligentia* : à συνίημι, *intelligo*, quod vide.
Συνεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel ττω, *discerpo* : f. ξω. p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, *lacero*.
Συνεσταλμένος, *contractus* : perf. part. pass. à συστέλλω, *contraho*, quod vide.
Συνέστασαν, *constituti erant*, Poët. pro συνέστησαν, 3. pl. a. 2. act. à συνίστημι, quod vide.
Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul crucifixus sum* : a. 1. ind. pass. &
Συνεσταυρωμένος, ου, perf. part. pass. verbi συσταυρόω, *unà crucifigo* : f. ώσω. p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, οῦ, ὁ, *crux*, seu *palus erectus*.
Συνέστειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, *compono ad sepulturam* ; *subtraho* : f. συστελῶ. p. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα. Th. στέλλω, *contraho*.
Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur*. perf. part. act. f. g. per Epenth. τοῦ ε, pro συνεστῶσα, quod per Crasin dicitur pro συνεστακῶσα, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λιμῷ, *qui in fame sunt constituti* ; *fame enecti*. perf. part. m. g. ab eod. verbo.
Συνέστη, 3. sing. a. 1. ind. act. &
Συνέστηκε, 3. perf. ind. act. verbi συνίστημι, *constituo*, quod vide.
Συνεστήκει, Ion. pro συνειστήκει, *perstitit*, *duravit*, 3. sing. plusq. p. act. verbi συνίστημι, quod vide.
Συνεστηκυῖαι, *firmæ*, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejusd.
Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, *constituo* : f. συστήσω. p. συνέστακα. perf. part. συνεστακὼς, & per Crasin συνεστὼς, ῶτος. Th. ἵστημι, *statuo*.
Συνεστία, ἡ, *convivium*. Th. ἑστία, *focus*.
Συνεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.
Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo* : f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον.
Συνέταξα, ας, ε, *præcepi*, a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, *constituo* : f. ξω. Th. τάσσω, vel ττω, *ordino*. præt. τέταχα.
Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, *unà sepelio*. Th. θάπτω, *sepelio*. f. ψω. p. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.
Συνίετε, *intelligite*. a. 2. imperf. à συνίημι, *intelligo*.
Συνετέθειντο, *constituerant*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συντίθημι, *constituo*. quod vide.
Συνετέλεσα, ας, ε, *finii*, a. 1. ind. act. à συντελέω, quod vide.
Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi Συντηρέω, *observo* : quod vide.
Συνετίζω, *intelligentem reddo* : quod à συνετὸς, & hoc à συνίημι, *intelligo*. quod ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω. præced. verbi.
Συνῆκε, *intellexit*, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.
Συνετὸς, οῦ, *prudens*, *intelligens*. dat. pl. συνετοῖς. à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto*.
Συνετρίβη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero*. Th. τρίβω, *tero*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτριβον.
Συνευάδον, *complacuerunt*, 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonasmo Æol. pro ἕαδον, & hoc pro ἧδον, quod & detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, *placeo*. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω, p. m. ἧδα & ἕαδα. Att.
Συνευδοκέω, *consentio*, *applaudo*, cum dat. f. ήσω. p. συνευδόκηκα. Ex σὺν, εὖ & δοκέω, *videor*.
Συνευνάσθην, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi συνευνάζω, *consopio*, *cum aliquo sopio*. συνευνάζεσθαι, verò *concumbere*, *cubare cum aliquo* : quod ab εὐνάζω, *sopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.
Σύνευνος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *maritus*, vel *uxor* : *quod alter cum altero in eodem lecto cubet*. Ex σὺν & εὐνὴ, ῆς, ἡ, *lectus*.
Συνευπορέω, ῶ, *unà comparo*, *operam suppedito* : ex σὺν, εὖ, & πείρω, *transadigo*.
Συνευωχέομαι, οῦμαι, *unà epulor*, cum dat. quod ex σύν & εὐωχέω, *convivio excipio*. Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium*, *epulum* : q. ab εὖ & ἔχειν, *benè habere*, *lætum esse*.
Συνεφίστημι, *unà præficio*. a. 2. ind. act. συνεπέστην. perf. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, *unà præfectus*. præs. pass. συνεφίσταμαι, *unà insurgo* : quod ex σὺν, ἐπὶ & ἵστημι, *sto*, *statuo* : f. στήσω.
Συνεφώνησας, *pactus es*. 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio* : f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, *vox*.
Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, *confundo*, *concito* : f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. Th. χέω, *fundo*.
Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, *assiduè*, *frequenter* : quod à συνέχω. quod vide.
Συνεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *continuus*, *conjunctus* : ab eod. verbo.
Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. verbi συνέχω, quod vide.
Συνέχω, *constringo*, *unà teneo* : f. συνέξω. p. συνέσχηκα. a. 2. συνέσχον, ες, ε, *compressi*. præs. pass. συνέχομαι, *constringor*. imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο, *angebar* ; *numine afflabar*. Th. ἔχω, *habeo*.
Συνεχῶς, adv. *continenter* : à συνέχω, quod vide. Hinc & συνοχὴ, *coarctatio*.
Συνεψήφισαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, *computo* : f. ίσω. p. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.
Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, *congrego*. f. ξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.
Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd. & th.

Συνήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, unà excito: f. συνεγερῶ. a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.
Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd. & th.
Συνηγμένος, η, ον, congregatus, perf. part. pass. gen. pl. συνηγμένων. verbi συνάγω, congrego, quod vide.
Συνηγόρει, 3. sing. imperf. act. à
Συνηγορέω, patrocinor; quod ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.
Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium: ab eod. verbo & th.
Συνηγοροῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορεύω, assentior: ab eod. th.
Συνῄδεαται, cognovit; 3. sing. perf. pass. verbi συνειδέω. f. ήσω. perf. pass. συνείδημαι, σαι, ται, & Att. συνῄδηται, & Ion. dissolut. συνῄδεαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, scio.
Συνῄδει, conscius erat, 3. sing. plusq. p. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio: f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. plusq. p. εἰδήκειν, & per Sync. εἴδειν. Att. ᾔδειν, εις, ει.
Συνήδομαι, ήσομαι, delector, gratulor; quod ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδὺς, suavis.
Συνήθεας, acc. pl. à συνήθης, εος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.
Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo: à
Συνήθης, εος, ὁ, ἡ, consuetus, a. familiaris: ex σὺν & ἦθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.
Συνήθη, nom. pl. n. g. à præced. συνήθης, εος, ους.
Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, ῶ, unà certo: f. ήσω. p. συνήθληκα. quod ex σὺν & ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, certamen.
Συνήθους, gen. sing. à συνήθης, εος, ους, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.
Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συναθροίζω, congrego, quod vide.
Συνηθῶν, gen. pl. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.
Συνήθως, pro more, adv. à præcedentibus.
Συνῆκα, ας, ε, intellexi, & in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo. quod vide.
Συνήλασε, ας, ε, compuli, a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, is. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. p. ἤλακα.
Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, convenio, quod vide.
Συνηλικιώτης, ου, ὁ, idem quod συνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, coævus; ex σὺν & ἡλικιώτης, ου, ὁ. idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus. Th. ἡλικία, ας, ἡ, statura.
Συνηλοίησε, 3. sing. a. 1. act. verbi συναλοιάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Th. ἀλοάω, comminuo: dicitur & ἀλοιάω.
Συνημοσύνη, ης, ἡ, pactum: à συνίημι, committo. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.
Συνήμων, socius, ab eod. verbo & th.
Συνηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à συμφέρω, conduco. perf. pass. συνῆνεγμαι, & inserto ι, συνήνειγμαι. hinc ἠνέχθην, a. 1. pass. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.
Συνήντησε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, occurro: f. ήσω. quod ab ἀντάω, obvius fio. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, pro, contrà.
Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, ῶ, unà operor. imperf. συνήργεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. Th. ἔργον, opus.
Συνηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus umbra, umbrosus. Th. ἐρέφω, tego.
Συνήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, convenio. imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.
Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνεσθίω, vescor cum aliquo: f. ίσω. Th. ἔσθω, edo.
Συνῆτε, intelligetis, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi συνίημι, intelligo: quod vide.
Συνήφθην, a. 1. ind. pass. vide in συνῆψα.
Συνήχθην, ες, η, & in 3. pl. συνήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. pass. ἀχθήσομαι.
Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, conjungo: f. ψω. a. 1. pass. συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.
Συνθάπτω, unà sepelio. f. ψω. p. συντέθαφα. a. 2. συνέταφον. a. 2. ind. pass. συνετάφην, ης, η, consepultus fui. a. 2. part. pass. συνταφεὶς, έντος. Th. θάπτω, sepelio.
Συνθέμενος, ου, conjungens, ruminans, perpendens. a. 2. part. m. verbi συντίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. a. 2. imperat. m. θέσο, θέο ἢ θοῦ, θέσθω.
Σύνθεο & σύνθου, compone, animadverte; a. 2. imperat. med. verbi ejusd. & them.
Συνθεσία, ας, ἡ, pactum. gen. pl. Æol. συνθεσιάων. à συντίθημι, quod vide. Th. τίθημι, pono.
Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, pactum, SYNTHESIS figura. acc. σύνθεσιν, ejusd. verbi, & th.
Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, accumulatim colligo. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.
Σύνθετος, ου, compositus. dat. pl. συνθέτοις. &
Συνθέτως, conjunctim, adv. à σύνθετος, ab eod. verbo & th.
Συνθῆκαι, nom. pl. à
Συνθήκη, ης, ἡ, compositio, pactum, fœdus, consensus. accus. pl. συνθήκας. à συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono.
Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum; signum: ab eod. verbo & th.
Συνθήσει, componet, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi συντίθημι, ejusd. th.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. seq. verbi.

Συνθλάω, *conquasso, confringo*. f. άσω. a. 1. συνέθλασα. p. συντέθλακα. perf. pass. συντέθλασμαι. a. 1. ind. pass. συνεθλάσθην. f. 2. pass. συνθλασθήσομαι, ῃ, εται, *conquassabor*. Th. θλάω, *frango*.

Συνθλίβω, *comprimo*. f. ψω. imperf. συνέθλιβον, ες, ε. p. συντέτλιφα. Th. θλίβω, *premo*. f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commorior*. Th. θνήσκω, *morior*. f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè *delitiis frango, effœmino, enervo, affligo*; item *comminuo, confringo*. f. ψω. a. 1. συνέθρυψα. perf. συντέτρυφα. Th. θρύπτω, *frango*. f. ψω.

Συνιδεῖν, *perspicere, considerare*, a. 2. inf. act. verbi συνειδῶ. præt. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἰδῶ, *video*, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Συνιεῖν, præs. inf. pro συνιέναι, à συνιέω, pro συνίημι, *intelligo*. a. 2. σύνῆν. Th. ἕω, *mitto*.

Συνιεὶς, έντος, *intelligens*, acc. συνιέντα, dat. pl. συνιεῖσι, præs. part. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod ex σὺν & ἕω, seu ἵημι, *mitto*.

Συνίεμαι, *paciscor, convenio*, præs. m. & in inf. συνιέναι ab eodem verbo & them.

Συνιέμεν, Ion. pro συνιέναι. præs. inf. act. verbi συνίημι, *committo, intelligo*. ab eod. them.

Συνίετε, *intelligite*, 2. pl. imperat. præs. act. συνίεθι, ίετω, verbi συνίημι, *intelligo*. Th. ἕω, *mitto*.

Συνίζειν, Ion. *considere*, pro συνέζεσθαι. Them. ἕζομαι, *sedeo*. vel ἵζω, *sedere facio*.

Συνίημι, propriè *committo*; item *intelligo*. 3. pl. συνιοῦσι, (pro -ιεῖσι, *intelligunt*, q. à συνιέω, -ῶ.) Sic ad Rom. 3. 11. συνιῶν, pro συνιεὶς, έντος, præs. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω. præs. imperat. act. συνίεθι, ίετω, & in 2. pl. συνίετε, *intelligite*. præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. -ῶσι. præs. inf. συνιέναι. fut. συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. συνήσουσι. perf. συνεῖκα. a. 1. συνῆκα. a. 2. σύνῆν, ης, η. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, & in 2. pl. σύνετε. a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. συνῆτε. a. 2. part. συνιών. Matth. 13. 23. q. à συνιέω, Hoc ex σὺν & ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Συνίμεν, Ion. Æol. ac Dor. pro συνιέναι, quod idem valet ac τὸ συνέρχεσθαι, *convenire*, præs. inf. act. à σὺν, & ἵημι, hinc ἰέναι, in inf. Th. ἕω, *eo, vado*.

Συνιόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi σύνειμι, *simul eo*. quod ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ἰόντος. Th. ἕω, *eo*.

Συνίουν, pro συνίεσαν, *intelligebant*, 3. pl. imperf. act. q. à συνιέω, pro συνίημι, quod vide.

Συνιοῦσι, *intelligunt*, 3. pl. ind. præs. tanq. à συνιέω, vide in συνίημι.

Συνίσαν, *concurrerunt, unà iverunt*, 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo*. quod ab εἶμι, *eo*. imperf. ἦν, ῇς, ῇ, in dual. ἴτην, &c. Th. ἕω, *eo*.

Συνίσασι, *sciunt*, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio*.

Συνιστάμενος, ου, præs. part. pass. συνίστασθαι, præs. inf. pass. verbi συνίστημι, *constituo*, quod vide.

Συνίσταται, 3. sing. præs. pass. verbi συνίστημι, *constituo*. inf. συνιστάναι, *conciliare, congregare*. Th. ἵστημι, *statuo*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, *commendo*. idem quod συνίστημι, 2 Cor. 3. 1.

Συνίστημι, *constituo, commendo*. præs. part. συνιστῶν, ῶντες, contractè q. à συνιστάω, -ῶ, idem quod συνίστημι. f. συστήσω. p. συνέστηκα, seu συνέστηκα. perf. part. act. συνεστηκὼς, & per Crasin συνεστὼς, συνεστῶσα, *consistens*. & per Epenth. συνεστεὼς, συνεστῶσα. a. 1. ind. act. συνέστησα, *testatum feci*. præs. inf. pass. συνίστασθαι. Th. ἵστημι, *statuo*.

Συνιστῶν, & in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. q. à συνιστάω, *commendo*, idem quod συνίστημι, quod vide.

Συνιῶν, (pro συνιεὶς) præs. part. act. q. à συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo*. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνεὶς) a. 2. part. act. etiam q. à συνιέω, seu συνίημι.

Συνιῶσι, 3. pl. sub. præs. act. verbi συνίημι, quod vide.

Συνκωμάξατε, Dor. pro συνκωμάσατε, *choream unà instituite*, a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω, quod ex σὺν, & κωμάζω, *comessor*. Them. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus, comessatio*.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνέναιε, 3. sing. imperf. act. verbi συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito*. f. σω.

Συννενέαται, *in acervum congesti sunt*, Ion. pro συννένηνται, 3. plur. perf. pass. verbi συννέω, vel συννήθω, *in unum acervum congero*. quod ex σὺν & νέω, *glomero*.

Συννεφέω, *nubes cogo*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συννεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *nubilosus, nube obductus: obscurus*. ab eod. th.

Συννεχὲς, adv. *assiduè, continenter*. à συνέχω, quod vide.

Συννῆσαι, *coacervare*. a. 1. inf. act. à νέω, *glomero*.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito, intelligo* : ex σὺν & νοέω, *mente agito*. Them. νόος, νοῦς, *mens*.
Σύννοια, ας, ἡ, *profunda cogitatio, mæror*. Ex σὺν & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Συννοίη, ης, ἡ, Ion. pro συννοία.
Σύννομος, ου, ὁ, ἡ, *qui cum aliquo pascitur*. Metaph. *conjunctus, cognatus*. Ex σὺν & νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*. Them. νέμω, *pasco*. p. m. νένομα.
Σύννουν, *gravem* : ex σὺν & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo*. f. εύσω. p. συνώδευκα. Ex σὺν & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.
Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter commune*.
Σύνοδος, *provehtus, redditus* : ab eod. them.
Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, *comes in itinere*. Ex σὺν, ὁδὸς, *via*, & πόρος, *transitus*. Them. πείρω, *transco*. præt. m. πέπορα.
Σύνοδος, ου, ἡ, *congressus, concio, conventus*, seu *SYNODUS* ; item *conjunctio* ; *coitus* : ex σὺν & ὁδὸς, *via*.
Σύνοιδα, *conscius mihi sum*, p. m. συνειδέναι, perf. inf. m. à συνείδω. Th. εἴδω, vel εἰδέω, *video, scio*.
Συνοικέω, *unà versor, unà habito, matrimonium contraho*. f. ήσω. p. συνῴκηκα. Th. οἶκος, *domus*.
Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium, consortium, connubium* : &
Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. συνοικῶν τινι, *qui cum aliquo habitat, contubernalis* : à συνοικέω, quod vide.
Συνοικία, ας, ἡ, *contubernium* ; *civitas* ; *cœnacularia domus* : &
Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare facio* ; *connubio jungo*. Th. οἶκος, *domus*.
Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe*, &c. Ex σὺν & οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.
Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico*. f. ήσω. p. συνῳκοδόμηκα. præs. pass. συνοικοδομέομαι, -οῦμαι, *unà ædificor*. Ex σὺν, οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*.
Σύνοικος, ου, ὁ, ἡ, *simul habitans, consors, contubernalis*. Th. οἶκος, *domus*.
Συνοισόμεθα, *congrediamur*, 1. pl. f. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσομαι. a. 1. ἤνεγκα.
Συνολοφύρομαι, *unà lamentor*. Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo*. f. οῦμαι.
Συνόλως, adv. *prorsus, omninò*. Ex σὺν & ὅλος, *totus*.
Συνομᾶλιξ, κος, ὁ, ἡ, Dor. pro συνομῆλιξ, *ætate par, æqualis*. vide ὁμήλικας.
Συνομιλέω, -ῶ, *unà colloquor*, cum dat. f. ήσω. p. συνωμίληκα. Them. ὅμιλος, *cœtus, turba*.
Συνομολογῶ, *assentior, consentio, comprobo* : ex σὺν & λέγω. Th. λέγω, *dico*.
Συνομορέω, ῶ, *confinis sum*. f. ήσω. p. συνωμόρηκα. quod ex σὺν & ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, *conterminus*. quod ab ὁμοῦ, *unà*, adv. (Th. ὁμὸς, *similis*,) & ὅρος, *terminus*.
Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *comes* : ex σὺν, & ὀπάζω, *persequor, comitem do*. f. άσω.
Συνουσία, ας, ἡ, *consuetudo, conversatio, concubitus* : quod à σύνειμι, *unà sum, conversor*. Th. εἰμὶ, seu ἔω, *sum*.
Σύνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, *juncta supercilia habens*. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.
Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *coarctatio, anxietas* : à συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Συνοχωκότε, *coarctati, in angustum coëuntes*, nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε, Atticorum enim est, η, vertere in ω, & Ion. rejicitur augmentum à verbo συνοχέω. f. ήσω. p. συνώχηκα. quod à συνοχὴ, *coarctatio, angustia*. hoc à συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*. Hesych. verò ex συνοίχω derivari innuit : nam ex οἴχω fit præt. m. ᾦχα, & Atticè reduplicatis initialibus præsentis ὄχωκα.
Σύνοψις, εως, ἡ, *conspectus, compendium* seu *SYNOPSIS* : ex σὺν, & ὄπτομαι, *video*.
Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata*, seu *ordinatio, agmen, exercitus* : *volumen* seu *SYNTAGMA* : ex συντάσσω, vel ττω, quod vide.
Συντάμνειν, Ion. pro συντέμνειν, *concidere, itineris compendio uti*. Th. τέμνω, *seco*.
Συνταννύσαις, Æol. pro συνταννύσας, a. 1. part. act. verbi συνταννύω, idem quod συντείνω, *tendo, vergo*. Them. τείνω, *tendo*.
Σύνταξις, εως, ἡ, *constructio* seu *SYNTAXIS* apud Grammat. item, *ordo, classis, tributum*. accus. sing. σύνταξιν. quod à συντάσσω, *construo*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*. f. ξω.
Συντάσσω, vel -ττω, *unà cum aliis ordino, colloco, constituo*. f. άξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, *præcepi*. p. συντέταχα. perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Them. τάσσω.
Συνταττόμενος, præs. part. pass. à συντάττω, vide Συντάσσω.
Συνταχύνω, *propero, accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.
Συντείνω, *contendo, incito, pertineo*. Th. τείνω.
Συντελέθειν, præs. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare*. vide τελέθω.
Συντέλεια, ας, ἡ, *consummatio, finis, perfectio*. q. à συντελὴς, έος, ὁ, ἡ, *perfectus*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Συντελέω, -ῶ, *finio*, f. έσω. a. 1. συνετέλεσα, ας, ε. p. συντετέλεκα. præs. inf. pass. συντελέεσθαι, -εῖσθαι, *consummari*. perf. pass. συντετέλεσμαι. a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συντελεσθεὶς, εῖσα, έν. *exactus ad finem perductus*.

ctus. Th. τέλ⊙, ε⊙, τὸ, finis.
Συντελὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, utilis: qui tributum confert. Th. τέλ⊙, vectigal.
Συντελȣ̃ντα, acc. sing. part. præs. act. verbi συντελέω, quod vide.
Συντέμνω, concido. f. εμῶ. p. συντέτμηκα. perf. pass. συντέτμημαι. perf. part. pass. συντετμημϑύ⊙, η, ον, concisus, a, um. perf. m. συντέτομα. Them. τέμνω, seco.
Συντέτακται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συντάσσω, constituo. Them. τάσσω, ordino. f. ξω.
Συντετριμμϑύ⊙, η, ον, contritus, a, um. perf. part. pass. verbi συντρίβω, contero, quod vide.
Συντηρέω, conservo, observo, revereor. imperf. συνετήρεον, ȣν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. συντετήρηκα. præs. pass. συντηρέομαι, ȣ̃μαι, conservor. Th. τηρέω, servo.
Συντήρησις, εως, ἡ, conservatio, observatio, & SYNTERESIS conscientiæ, à 2. perf. sing. perf. pass. præced. verbi.
Συντιθέναι, præs. inf. act. συντίθενται, 3. plur. præs. ind. pass. à συντίθημι, quod vide.
Συντίθημι, constituo, compono. f. συνθήσω. p. συντέθεικα. a. 2. συνθῶ. præs. m. συντίθεμαι, paciscor, consentio. perf. pass. συντέθειμαι. plusq. p. pass. συνετεθείμην, σο, το, & in 3. pl. συνετέθειντο, constituerant. a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, pactus sum. Th. τίθημι, pono.
Συντίμησις, εως, ἡ, existimatio pretii, pretium: à συντιμάω, quod à σὺν & τιμή. Th. τίω, honoro.
Συντομία, ας, ἡ, brevitas: quod à συντέμνω, concido. Them. τέμνω, seco. p. m. τέτομα.
Σύντομος, ȣ, ὁ, ἡ, concisus. ejusd. verbi & them.
Συντόμως, concisè, breviter, adv. à præcedent.
Συντομώτατα, brevissimè, adv. superl. à συντόμως, quod vide.
Σύντον⊙, ȣ, ὁ, ἡ, contentus, concitatus: quod à συντείνω, contendo. Them. τείνω, tendo. f. ενῶ. p. τέτακα. præt. m. τέτονα.
Συντόνως, adv. vehementer, confestim: à præced.
Σύντρεις, tres simul, terni. Them. τρεῖς, tres.
Συντρέχω, concurro, convenio, consentio. f. m. συνδράξομαι. a. 2. συνέδραμον. p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, curro.
Συντριβὴ, ῆς, ἡ, contritio à
Συντρίβω, contero, comminuo, quasso. præs. part. συντρίβων, ȣσα, συντρίβον, οντος, f. ψω. p. συντέτριφα. a. 1. συνέτριψα. a. 1. part. act. συντρίψας, -σα, αν. a. 2. ind. act. συνέτριβον. præs. pass. συντρίβομαι, conteror. perf. pass. συντέτριμμαι. perf. inf. pass. συντετρίφθαι. perf. part. pass. συντετριμμϑύ⊙, η, ον, quassatus, a, um. a. 2. ind. pass. συνετρίβην, ης, η. f. 2. pass. συντριβήσομαι, η, εται, confringar. Th. τρίβω, tero.
Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio: &
Συντριμμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. a. 1. pers. perf. pass. verbi συντρίβω, quod vide.
Συντρίψαι, a. 1. inf. vide συντρίβω.
Σύντροφος, ȣ, ὁ, ἡ, unà educatus: à συντρέφω, simul educo. Th. τρέφω, nutrio, alo. f. ψω. p. m. τέτροφα.
Συντροχάζειν, Poët. pro συντρέχειν, concurrere, simul currere. Ex σὺν & τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.
Συντυγχάνω, convenio, incido in aliquem, contingo, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. inf. συντυχεῖν. Them. τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι.
Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.
Συντυχία, ας, ἡ, successus, casus: quod ex σὺν & τυγχάνω, sum. Hinc σύντυχον ἔργον, opus vulgare.
Συντυχίην, præcedentis accus. sing. Ion.
Συνυπακȣ́εσθαι, præs. inf. pass. à
Συνυπακȣ́ω, unà subausculto: quod ex σὺν, ὑπὸ & ἀκȣ́ω, audio. f. σω. p. ἤκȣκα.
Συνυποκρίνομαι, unà simulo. a. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η. quod ex σὺν, ὑπὸ, & κρίνω, decerno.
Συνυπουργέω, -ῶ, unà operam confero. f. ήσω. p. συνυπȣργηκα. quod ex σὺν & ὑπȣργὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, adjutor. hoc ex ὑπὸ & ἔργον, ȣ, τὸ, opus.
Συνυφαίνω, vide ὑφάω, texo.
Συνῳδὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, consonus, consentiens, pro συνάοιδος ex σὺν & ἀείδω, cano.
Συνωδίνω, unà instar puerperæ doloribus afficior, crucior. Ex σὺν & ὠδίνω, parturio. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.
Συνῳκηκυῖα, mar tata, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, unà versor. Th. οἶκος, domus.
Συνώμεθα, a. 2. sub. m. 1. pl. verbi συνίεμαι, paciscor, convenio.
Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio: &
Συνωμότης, ȣ, ὁ, conjuratus, confœderatus: à συνόμνυμι, conjuro. f. συνομόσω. p. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, juro.
Συνωνέομαι, vide ὠνέομαι, emo.
Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio: &
Συνώνυμος, nomen commune habens: ex σὺν & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Συνωρὶς, ίδος, ἡ, par equorum aut mulorum currum trahentium; bigæ; item compar. q. συναορὶς, à συναείρω, connecto. Them. ἀείρω.
Συνωχαδὸν, confertim, continenter. adv. à συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.
Συὸς, suis, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, sus.
ΣΥΡΑΙ, ῶν, αἱ, parvæ vilesqve lacernæ. vide σισύρα.

Συρ-

Συρήκοσσαι, ῶν, αἱ, Dor. & Poët. pro Συράκουσαι, ῶν, *Syracusæ*.
Συρακόσαι, ῶν, αἱ, & Συράκουσαι, *SYRACUSÆ*. nomen urbis. Gr. *trahentes invitum*.
ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus*. Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbas seu tumultum excito*. q. à σύω, *moveo*, *turbo*.
Σύργαστρος, *serpens*, in Theocr. à σύρω & γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.
Συρέντες, *tracti*, nom. pl. a. 2. part. pass. à σύρω, *traho*. f. ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.
Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi. Συριηγενής, έος, ὁ, ἡ, *genere Syrius*.
Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίσσω, *sibilo*.
Σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*, *caverna*. Th. συρίσσω, *sibilo*.
Συρικτάς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, οῦ, ὁ, *fistulator*.
Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, *sibilo*, *fistulo*.
Συρίσδειν, & συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *fistula ludere*. &
Συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *sibilare*. συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem quod th. συρίσσω, *sibilo*.
ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo*, *fistulo*. hinc σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*.
Σύρμα. *SURMA*, vide in σύρω, *traho*.
Συρμαΐζειν, *purgare potione ex aqua & zea*.
Συρμὸς, οῦ, ὁ, *tractus*: à σύρω
Σύροισα, *trahens*, Dor. pro σύρουσα. præs. part. f. g. à σύρω, *traho*.
Συροφοίνισσα, ης, ἡ, *SYROPHOENISSA*, ex *Syria Phœnicibus* contermina, oriunda mulier.
Συῤῥάπτω, *consuo*: ex σὺν & ῥάπτω, *suo*. f. ψω. p. ἔῤῥιφα.
Συῤῥάσσω, f. ξω, *confligo*. Th. ῥάσσω vel -ττω, *allido*.
Συῤῥέουσι, 3. pl. præs. ind. à
Συῤῥέω, *confluo*: ex σὺν & ῥέω, *fluo*. fut. ῥεύσω.
Συῤῥηγνῦσαι, *confluere impetuosè*. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*. f. ξω.
Σύρτις, εως, ἡ, *SYRTIS*. in pl. αἱ σύρτεις, *sunt duo sinus in mari mediterraneo periculosissimi*: à σύρω, *traho*, quod naves attractas mergant.
Σύρφαξ, κος, *incompositus*; item *vilis multitudo* undecunque tracta: à σύρω, *traho*.
Συρφετὸς, οῦ, ὁ, *sordes corrasæ*, q. contractæ; *vilis plebecula*, seu *fæx plebis*. vide in σύρω.
ΣΥ'ΡΩ, *traho*, per pavimentum. f. συρῶ. p. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. unde est σύρμα, ατος, τὸ, *quod trahitur*: & *vestis caudata matronarum nobilium*. σύρτης, ου, ὁ, *tractor*. σύρτις, εως, ἡ, *locus periculosus in mari*. συρφετὸς, οῦ, ὁ, *sordes*, *purgamenta*. διασύρω, *distraho*. διασυρτικὸς, οῦ, ὁ, *conviciator*.
ΣΥ'Σ, συὸς, ὁ, ἡ, *SUS*, *porcus*, *aper*. dat. pl. σισί. ὗς, idem. ὑάς, άδος, ἡ, *sucula*. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam *nomen feræ*. q. à σύω, quia *violenter ruit eundo*. vel ab ὕω, *pluo*: unde ὑγρὸς, *humidus*.
Συσκευάζω, f. άσω, *convaso*, *in fasciculum colligo*, *compilo*, *apparo*, *subdolè struo*: ex σὺν & σκευάζω. Th. σκεῦος, *vas*.
Συσκιάζω, *obumbro*, *occulo*. f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.
Συσκιάσαι, a. 1. inf. act. præced. verbi
Συσκοτάζω, *obnubilo*, -άζει, *contenebrascit*, *advesperascit*. ex σὺν, & σκοτάζω. Th. σκότος.
Συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo*, *lacero*. f. ξω. p. συνεσπάραχα. a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.
Συσπεύδω, *studiosè & impensè alicui faveo*. Th. σπεύδω, *festino*.
Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum*: &
Σύσσημος, ου, ὁ, ἡ, *consignificans*: ex σὺν, & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.
Συσσίτοισιν, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à
Σύσσιτος, ου, ὁ, *sodalis*: ex σὺν & σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*.
Σύσσωμος, ου, ὁ, ἡ, *ejusdem corporis particeps*: ex σὺν & σῶμα, *corpus*.
Συσταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, quod vide.
Συστάσεις, nom. pl. à
Σύστασις, εως, ἡ, *constitutio*, *assertio*, *coitio*, *conspiratio*; item *cætus*. à συνίστημι, f. συστήσω, *constituo*. Them. ἵστημι, *statuo*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.
Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, *socius seditionis*: ex σὺν, & στασιάζω, *factionibus contendo*. Hinc στάσις, εως, ἡ, *seditio*. Them. ἵστημι, *sto*.
Συστασιώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est factionis*. vide in σύστασις.
Συστατικὸς, ἡ, ὸν, *commendatitius*, *a*, *um*: à συνίστημι, *commendo*: ejusd. th.
Συσταυρόω, -ῶ, *unà crucifigo*. f. ώσω. p. συνεσταύρωκα. perf. pass. συνεσταύρωμαι. a. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, έντος. Th. σταυρὸς, *crux*, *seu palus erectus*.
Συστέλλω, propriè *contraho*; item *compono ad sepulturam*, *vestibus sepulchralibus obvolvo*. Alii vertunt *subtraho*, *amoveo*, *corripio*. f. συστελῶ. f. 2. συσταλῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέστειλα. præs. inf. pass. συστέλλεσθαι. perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus*, *a*, *um*: ex σὺν & στέλλω, *mitto*, *contraho*.
Συστενάζω, *unà suspiro*. f. ξω. quod ex σὺν & στενάζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.
Συστῆσαι, a. 2. inf. act. συστήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo*, *in unum congrego*. Th. ἵστημι, *sto*.

Σύϛημα, ατος, τὸ, *compages*, *collectio*, *SYSTEMA*; *acervus*; *conventus*; *turma*; *multitudo*; *constitutio*: à συνίϛημι.

Συϛοιχέω, -ῶ, *eadem serie respondeo*. f. ήσω. p. συνεϛοίχηκα. quod ex σὺν & ϛοιχέω, *ordine procedo*. hoc à ϛοῖχος, ου, ὁ, *ordo*. Th. ϛείχω, *eo*, *vado*.

Συϛοιχία, ας, ἡ, *ordo*, seu *rerum convenientia*: &

Σύϛοιχος, ου, ὁ, ἡ, *ejusdem ordinis*: σύϛοιχα dicuntur, *quæ inter se sunt affinia*: unde sint videas in συϛοιχέω.

Συϛολὴ, ῆς, ἡ, *contractio*; item *SYSTOLE*, figura, à συϛέλλω, *contraho*. Them. ϛέλλω, idem. f. λῶ. p. ἔϛαλκα. p. m. ἔϛολα.

Συϛρατιώτης, ου, ὁ, *commilito*. Ex σὺν & ϛρατιώτης, ου, ὁ, *miles*. Them. ϛρατὸς, *exercitus*.

Συϛρέφω, *convolvo in fascem*, *contorqueo*, *colligo*, *subigo*. f ψω. a. 1. συνέϛρεψα. a. 1. part. act. συϛρέψας, αντος, p. m. συνέϛροφα. quod ex σὺν & ϛρέφω, *verto*, *verso*, *torqueo*.

Συϛροφὴ, ῆς, ἡ, *tumultuosa & seditiosa concio*, *concursus*: à præt. m. συνέϛροφα, verbi συϛρέφω, quod vide.

Συϛῶ, ῇς, ῇ, *constituerim*. a. 2. sub. act. verbi συνίϛημι, *constituo*. a. 2. συνέϛην. quod ex σὺν & ἵϛημι, *sto*, *statuo*.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, *constrictus*, part. a. 1. pass. &

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω, *contineo*. f. συσχήσω. perf. pass. συνέσχημαι. a. 1. pass. συνεσχέθην. quod ex σὺν & ἔχω, *habeo*.

Συσχηματίζω, *configuro*. f. ίσω. p. συνεσχημάτικα. præs. pass. συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. quod ex σὺν & σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύτο, *concitatus est*, *proruit*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυτο. verbi σεύω, vel σύω, *concito*. vel est 3. sing. a. 2. m. ἐσυόμην, ου, ετο, & per Sync. & Ion. σύτο. ejusd. verbi.

ΣΥ'ΦΑΡ, *exuvium anguis & cicadæ*; *pellicula rugosa*; *senectus*.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, *subulcus*, pro συοφορβός· à σῦς & φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω, *pasco*. f. ψω. præt. m. πέφορβα.

Συφὸς, vel συφεὸς, οῦ, & συφεὼν, ῶνος, ὁ, *hara*, ubi *sues*.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *mercenaria*.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *dorsum*.

Συχνὰ, & συχνὸν, adverbialiter *assiduè*: à

Συχνὸς, οῦ, *frequens*, *creber*, *multus*. idem quod πυκνός. (Th. πύκα, *densè*:) & hinc

Συχνῶς, *crebrò*, *assiduè*. q. à συνεχὴς, *continuus*: vel à præced.

Σύω, *quatio*, *concutio*, *moveo*. ut σείω.

Συῶν, *aprorum*, gen. plur. à σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, *sus*.

Σφ', pro σφὲ, nom. & accus. dual. ab οὗ, οἷ, *sui*.

Σφάγανον, ου, τὸ, *ensis*: à σφάζω, *jugulo*.

Σφαγεὶς, έντος, *trucidatus*, a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo*. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occisor*, *jugulator*; item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio*, *epulum*, *jugulum*: ejusd. th.

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima*. Hinc σφαγιάζεσθαι, *hostias mactare*: à σφάζω, *jugulo*.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, *pedes agito*, *cum tractu quodam salio*: & hinc

Σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, *cum quis pedes jactat*, q. à σπάω, *traho*, *palpito*. aut σφάζω, *jugulo*.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu σφάττω, *jugulo*, *macto*. f. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον. Hinc σφαγὴ, ῆς, ἡ, *jugulatio*, *mactatio*. σφάγιον, ου, τὸ, *victima*. σφάγανον, ου, τὸ, *ensis*, *gladius*.

ΣΦΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA*, *globus*, *pila*. q. à σπεῖρα. Hinc σφαιρικὸς, οῦ, *ad sphæram pertinens*, *globosus*. σφαιριϛήριον, ου, τὸ, *locus in quo pila luditur*. σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ*, *instar globi*. Th. σφαῖρα.

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo*. ab eod. th.

Σφαιρικὸς, vide in σφαῖρα.

Σφαιρίον, & -ίδιον, ου, τὸ, *globulus*, *pilula*: à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi σφαιρίζω. Them. σφαῖρα.

Σφαιριϛήριον, ου, τὸ, *SPHÆRISTERIUM*, ab iisd. vide th. σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *globosus*. Ex σφαῖρα, *sphæra*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*, *species*. Th. εἴδω, *video*.

Σφαιρόω, vide in σφαῖρα, *spæra*.

Σφακελίζω, f. ίσω. vide in σφάκελος.

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *gangræna*, *mortificatio partis alicujus inflammatæ*. puto à σφάζειν, quia necata ferè & mortua est pars illa affecta. Hinc σφακελίζω, *sphacelo laboro*. Est & σφάκελος, *medius digitus*.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *salvia*, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *Sphacteria*.

Σφαλερὸς, vide in σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapsum esse*. a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω, *everto*. f. λῶ. p. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. pl. præs. act. à σφάλλω.

ΣΦΑ'ΛΛΩ, *supplanto*, *everto*, *FALLO*, *circumvenio*. f. αλῶ. Hinc σφαλερὸς, οῦ, *lubricus*, *instabilis*. σφέλας, ατος, τὸ, *scabellum*. ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *minimè lubricus*, *tutus*: ἀσφάλεια, ας, ἡ, *securitas*.

Σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus*; *error*; *delictum*; *infortunium*. Th. σφάλλω.

Σφάξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *vespa.*
Σφάξαι, *trucidasse*, a. 1. inf. act. &
Σφάξας, αντος, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo.* f. ξω.
Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ejusd.
Σφαραγεῦντο, Dor. & Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. pass. à
Σφαραγέω, ῶ, f. ήσω, *gutture sonum edo.* Th. σφάραγος.
Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum strepitu excito:* à
ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, & σφάραγος, ου, ὁ, *sonus qui gutture emittitur*; item, *guttur.*
Σφᾶς, vide in σφέας.
Σφάττω, vide in σφάζω.
Σφὲ, & σφωὲ, nom. dual. ab οὗ, *sui*, & σφὲ, Dor. pro αὐτὰ *ipsa*, & pro αὐτόν.
Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, acc. pl. ab οὗ, *sui.* vide in ἕ. σφέα, Ion. pro αὐτά.
Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, *vehemens, intensus, acer, durus, festinus:* q. à σπεύδω, *festino.*
Σφεῖς, nom. pl. ab οὗ, *sui*, & pro αὐτοί.
Σφείων, Ion. & Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab οὗ.
Σφέλας, ατος, τὸ, *scabellum, lignum cavum.* Th. σφάλλω.
Σφέλμα, ατος, τὸ, *flos lentisci*, vel *ilicis.*
Σφενδάμνινος, ου, *acernus*; item, *durus, firmus.* à
ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, *acer* arbor.
Σφενδονάω, & έω, *fundam torqueo:* à
ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA*; qua lapides violenter jaci queunt. Est & *ornamentum muliebre.* q. à σφεδανός.
Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω, Th. σφενδόνη.
Σφενδονίτης, & σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor:* ab eod. th.
Σφετεροτῆρος, Gen. 14. vers. 23. pro quo mel. edit. σφυρωτῆρος.
Σφετερ' pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετέρων. Th. ἕ, *se*, acc. sing. ab οὗ, *sui.*
Σφετέρην, acc. sing. Ion. f. g. à σφέτερος, ρα, ον, *suus, a, um.* dat. pl. σφετέροισι. th. ejusd. & Ion. f. g. σφετέρησι.
Σφετερίζω, *meum facio, interverto:* & inde.
Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, *usurpatio:* ab eodem them.
Σφέτερος, ρα, ρον, *suus, a, um, proprius*; item pro ὑμέτερος, *vester:* à σὺ, *tu*; vel ab ἕ, *se.*
Σφέων, Ion. pro αὐτῶν, *ipsorum.*
Σφηκόω, ῶ, f. ώσω, *in angustum ex lato contraho, revincio.* ἐσφηκῶντο, Dor. & Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. pass. Th. σφὴξ, ὁ, *vespa.*
Σφῆλα, pro ἔσφηλα, *fefelli.* a. 1. indic. &
Σφῆλαι, *movere*, a. 1. inf. act. &
Σφήλας, *falsus*, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, *everto:* f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.
Σφηλὸς, οῦ, *facile mobilis, obliquus, densus:* à σφάλλω, *supplanto*,
ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus:* q. à σπάω, *traho, velo.* vel q. à σφήξ.
ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, *vespa.* qu. à σφίγγω, *stringo, gracilem facio.* Est gracile animal.
ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, *acer.*
Σφὶ & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, *ipsis.* Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur. dual. σφὶν, per Apocop. σφὶ, & per Aphæresin φίν. Th. ἕ, *se.*
Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *nomen vatis cujusdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leoni similis, quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat.* Th. σφίγγω, *stringo.*
ΣΦΙ'ΓΓΩ, *stringo, constringo:* f. ξω. hinc σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia.*
Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX*; item qui *ænigmaticè loquitur:* à præced.
Σφίγξαι, *constrinxisse*, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.
Σφὶν, *ipsis*, dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab οὗ, *sui.* Th. ἕ, *se.*
Σφόδρα, *valdè, vehementer:* adv. à
ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens, validus.*
Σφοδρῶς, *vehementer*, adv. à σφοδρός.
Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix silphio similis:* item *insectum quoddam, de blattarum genere.* Th. σπόνδυλος.
Σφὸς, οῦ, Dor. pro σφέτερος, *suus:* quod ab οὗ, *sui.* Th. ἕ, *se.*
Σφοῦ, gen. sing. à σφὸς, *suus*, quod vide.
Σφραγίζω, *obsigno sigillo, consigno:* f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω. a. 1. sub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. σφραγὶς, ίδος, ἡ.
ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *sigillum, signum.* hinc σφραγίζω, *signo, obsigno.* f. ίσω.
Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &
Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*, quod vide.
Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.
Σφράγισμα, ατος, τὸ, *signum, sigillum*, à 1. pers. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγίς.
ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, *turgeo, sum vegetus & corpore bene habito, lascivio:* qu. à σπαργάω.
Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, *pulsus:* à seq.
ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύξω, *salio, pulso, mico, palpito, desiderio æstuo:* quasi à φυσᾶν, *inflare.*
Σφύξις, εως, ἡ, *pulsus:* à præced.
ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus.* σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus, pedis extremitas:* & *pro imis montium partibus:* in pl. τὰ σφυρά.
Σφυροκόπος, ου, ὁ, *malleator:* à σφῦρα, *malleus*, & κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *seco.* f. ψω. p. m. κέκοπα.
Σφυρὸν, vide in σφῦρα.
Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος) *corrigia* calciamenti. Th. σφῦρα.

Σφύσδειν,

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, quod vide.
Σφώ, nom. & accus. dual. a σύ.
Σφωέ, σφέ, nom. & acc. dual. ab ἕ, *sui*. Th. ἕ, *se*.
Σφῶϊ, nom & accus. dual. σφῶϊν, gen. & dat. dual. à σύ, *tu*. Sed σφωῖν, gen. dual. ab ἕ, *sui*.
Σφωΐτερος, *suus*; aliquando *tuus* & *vester*: à σφῶϊ, vel σφῶϊν, quod vide.
ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis & pedibus carens*; *cella*, vel *soboles apum*. χαδόνες, οἱ, *favi*.
Σχάζω, f. άσω, vide in σχάω.
ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *varus*, *paxillus*; *furcula attollendis retibus*. q. στάλιξ.
Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, *cohibeo*, *inhibeo*. f. άσω. a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.
Σχασθείην, *impellerer*, a. 1. opt. pass. verb. σχάω, vel σχάζω, *impello*. f. άσω. a. 1. pass. ἐσχάσθην.
ΣΧΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *scarifico*, *scalpo*, *aperio*, *laxo*, *demitto*, *deduco*, *transfero*; *cohibeo*. Est & σχάζω, idem.
Σχὲ, *habe*, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔσχον.
Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA*, *tabula*, in qua scribimus, propriè ex tempore: à σχεδόν, *ilico*.
Σχέδην, propè, *sensim*. q. retento gressu. ab ἔχω, *retineo*: vel à σχεδόν.
Σχεδίην, adverbialiter, *cominus*, accus. à σχέδιος.
Σχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore*, vel *tumultuariè facio*; *inconsideratè ago*: à σχέδιος, quod vide.
Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus ex tempore factum*: à præced. verbo.
Σχέδιος, α, ον, *subito factus*; q. brevi tempore. σχεδία, (scil. ναῦς) *navis tumultuariè facta*. Th. σχεδόν.
Σχεδόθεν, adv. *propè*: à σχεδόν.
ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè*, *propemodum*, *juxtà*, cum dat. & cum genit. *fortasse*. hinc σχεδιάζω, *ex tempore & tumultuario opere facio*. σχεδίασμα, *opus ex tempore factum*. αὐτοσχέδιος, *ex tempore factus*.
Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.
Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω & σχήσω. a. 1. pass. ἐσχέθην.
Σχεθέμεν, Ion. & Dor. pro σχέθειν, *habere*, præs. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.
Σχέθω, *habeo*: à σχέω, pro ἔχω.
Σχελίδες, αἱ, *laterum carnes & pulpæ oblongæ*. q. à σκέλος.
Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἔχω, *habeo*.
Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*. a. 2. m. ἐσχόμην.
Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps*, *ordine*, *propè*, *juxtà*. Formant à σχέδιος, quod vide. hinc in dat. σχεδίῳ, & per Sync. σχέδῳ, & κατὰ τροπὴν τοῦ δ', εἰς ρ, & accentu mutato. factum σχερῷ.
Σχὲς, *habeto*, *mane*, per Pleonasm. τοῦ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔσχον.
Σχέσις, εως, ἡ, *habitudo*, *dispositio*, *affectio dubia*. vide σχέω.
Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à
ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ου, *infelix*, *miserabilis*; item *durus*, *scævus*, *nefarius*. q. à σχέω & τάλας, *qui miseriam habet*.
Σχέτο, *tenebatur*, Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.
Σχέω, f. ήσω, p. ἔσχηκα, *habeo*, inusit. ab ἔχω. hinc σχέσις, *habitudo*. σχῆμα, *habitus*.
Σχῆμα, ατος, τὸ, *forma*: *habitus*, *gestus*, *SCHEMA*, seu *figura*, vide præced.
Σχηματίζω, *formo*, *figuro*, *assimilo*: à præc.
Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *cultus corporis*, vel *sermonis*; *fastus*: à præced. perf. pass.
Σχήσειν, f. 1. inf. act. σχήσεσθαι, f. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω.
Σχίδος, *assula*: à σχίζω, *findo*.
Σχίζα, & σχίζη, *fissura*: &
Σχίζῃς, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo*.
ΣΧΙ'ΖΩ, *findo*, *SCINDO*, *disseco*: f. ίσω. p. ἔσχικα. perf. pass. ἔσχισμαι. hinc σχίσμα, ατος, τὸ, *scissura*. σχεδίον, ου, τὸ, *assula*. σχῖνος, ου, ἡ, *lentiscus*: arbor.
Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, *assula*: frustum τῷ σχίζειν ablatum.
Σχῖνος, ου, ἡ, *lentiscus arbor*. Th. σχίζω, *findo*.
Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*. f. σω. p. ἔσχικα.
Σχισθῆναι, *scissum esse*, a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*: f. ίσω. a. 1. pass. ἐσχίσθην.
Σχίσμα, ατος, τὸ, *fissura*, *dissidium*, *SCHISMA*: à σχίζω.
Σχίσσας, *conscindens*, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω *findo*: f. ίσω.
Σχιστὸς, οῦ, *fissus*, *fissilis*: à 3. perf. perf. pass. verbi σχίζω.
Σχοίατο, *continerent*, Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.
Σχοίην, *haberam*, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.
Σχοινίζω, vide in σχοῖνος.
Σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus*. Th. σχοῖνος, ου, ἡ, *juncus*.
ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *juncus*; *funis è junco*: est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est, *retinendum*, *ligandum*. Hinc σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus*. σχοινίζω, *fune metior*, *circumscribo & finio*.
Σχοῖνος, pro *mensura 60. stadiorum*. Ex vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga*.
Σχοινοτενὴς, έος, ὁ, ἡ, *funibus extensus*, *longus*. Ex σχοῖνος, & τείνω, *tendo*.
Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*.

habeo. f. ἕξω & σχήσω, a. 2. m. ἐσχόμην.
Σχολάζοι, *otiosus esset*, 3. sing. præs. opt. verbi σχολάζω, quod vide.
Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. άσω. p. ἐσχόλακα. perf. pass. ἐσχόλασμαι, σαι, σται. Th. σχολή, *otium*.
Σχολαίτερα, seu ον, adv. *tardius, segnius*. Th. σχολή, *otium*.
ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vacatio, lucubratio*; *SCHOLA*. Hinc
Σχόλιον, ου, τὸ, *glossema*. à præced.
Σχόμενος, *qui tenuit*, a. 2. part. m. verbi ἔχω, *habeo*. a. 2. m. ἐσχόμην.
Σχοῦ, *habe*, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse f. 2. ind. act. verbi ejusd.
Σώαν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς, idem quod. Th. σόος, ου, *salvus*.
Σωγένης, εος, ὁ, proprium viri nomen. *Sogenes*.
Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, *servabat*, 3. sing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.
Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζοι, *servârit*, 3. sing. præs. opt. verbi σώζω, *servo*, quod vide.
Σωζόμενος, ου, & in dat. pl. Ion. σωζομένοισι, præs. part. pass. verbi σώζω, *servo*. quod vide.
Σώζω, *servo*. f. σω. p. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, *serva*. a. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. σέσωσμαι. a. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμενος, *servandus*, & in dat. pl. Ion. σωζομένοισι. Th. σόος, *salvus*.
Σωθεὶς, έντος, *servatus*, a. 1. part. pass. verbi σώζω, *servo*. a. 1. pass. ἐσώθην.
Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. σωθησόμεθα, 1. pl. & σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo* quod vide.
Σωκέω, *possum, valeo*: à σῶς, *sanus*. Th. σόος, idem.
Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ου, ὁ, Est autem πατρωνυμικὸν, ἀντὶ τοῦ κυρίου Σωκλῆς, έος, ὁ.
Σῶκος, *servator*. Mercurii Epithet. pro σωσίοικος. à σόω, *servo*, & οἶκος, *domus*.
Σωκράτης, εος, ους, ὁ, *SOCRATES*. vocat. ὦ Σώκρατες.
Σωκρατικὸς, οῦ, *SOCRATICUS*: à præc.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus*.
Σῶμ' pro σῶμα, quod vide.
ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus*. dat. σώματι. nom. pl. σώματα, *corpora, servi*. q. σῶον αἷμα, *sanus sanguis*. Hinc σωμάτιον, ου, τὸ, *corpusculum*, σωματικὸς, οῦ, *corporalis*. σωματοποιέω, *corpus esse facio*.
Σωματικὸς, ἡ, ὸν, *corporeus, a, um*. à præc.
Σωματικῶς, adv. *corporaliter*: à præced.
Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpusculum*. Th. σῶμα.
Σώπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *salvus pater*.
Σώρακος, *vasis genus*: à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur*.
Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à
Σωρεύω, *coacervo*: f. εύσω. p. σεσώρευκα. perf. pass. σεσώρευμαι. perf. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um*. Th. σωρός.
ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *acervus, cumulus*. Hinc σωρεύω, *cumulo*. σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim*, adv.
Σῶς, *integer, salvus*: ex σόος, idem quod σόος, & contractè σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶν.
Σῶσαι, *servare*, a. 1. inf. act. &
Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. &
Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, *servo* quod vide.
Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri. Gr. *cui vires sunt integræ*.
Σῶσι, *servant*, per Crasin pro σώζουσι, vel σώουσι, à σώζω, vel σώω. Th. σόος, *salvus*.
Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *conservatio patris*.
Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων, f. 1. part. act. verbi σώζω, *servo*, quod vide.
Σῶστρον, ου, τὸ, *merces, quæ datur medico ob sanationem*: à σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.
Σώτειρα, ας, ἡ, Poët. pro σώσουσα, ης, ἡ, *servatrix, liberatrix*: &
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator, salvator*. Th. σόος, *salvus*.
Σωτηρία, ας, ἡ, *conservatio, salus*: &
Σωτήριος, ου, ὁ, ἡ. *salutifer*. σωτήριον, τὸ, *salus*. Th. σόος, *salvus*.
Σῶτρον, ου, τὸ, *lignum orbiculare rotæ*, quod radios in se σώζει. q. à σείω, *agito*.
Σώφρον', pro σώφρονα, acc. sing. à σώφρων. quod vide.
Σωφρονέω, ῶ, *sum sobrius, sana mente sum præditus*: f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα. a. 1. ἐσωφρόνησα. a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω. à σώφρων, *sobrius*, quod vide.
Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*. propr. nom.
Σωφρονίζω, *doceo sapere, bonis moribus imbuo*: f. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perf. pass. σεσωφρόνισμαι, unde σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, *sanitas animi*; *castigatio, emendatio*: ex σώφρων, *sobrius*, quod vide.
Σωφρονίσκος, ου, ὁ, *SOPHRONISCUS*.
Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, vide in σωφρονίζω.
Σώφροσι, *temperantibus*, dat. pl. à σώφρων. quod vide.
Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia, sobrietas*, item, *mentis sanitas*: à seq. quod vide.
Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, *temperans*. gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adv. *temperanter*. Ex σόος, contractè σῶς, *sanus*, & φρὴν, *mens*.
Σώχω, *tero*: à σείω, *quatio*.

T.

T Est decima nona litera. Et in numeris *trecentorum* signum est. Attici ea pro σ, utuntur: & τ. Ion. pro θ, Dor. pro κ.

Τὰ, *hæc*, ταῦτ', τάδ' τάδε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. Et τὰ Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ. τᾷδε, pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nomen mul. Syr. *caprea*, *dama*.

Ταβιτὶ, Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor*, cum vigor naturalis perit, & res τήκεται, *mollescit*. Hinc ταγγὸς, ῦ, *rancidus*. ταγγίζω, *rancidus fio*. Hinc etiam Angl. **Tang**.

Ταγεὶς, *constitutus*, a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino*: f. ξω. a. 2. pass. ἐτάγην.

Τάγκιςρω, Att. & Dor. pro τῷ ἀγκίςρῳ.

Ταγὸς, ῦ, ὁ, *dux*. Th. τάσσω.

Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo*. Th. ejusd.

Τάζω, *extendo*, ab inusit. τάω, *capio*. a. 2. ἔταγον. unde a. 2. part. ταγὼν, & Poët. τεταγών. Th. τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extensus*, a. 1. part. pass. verbi τείνω, *extendo*. a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθῶσι, *intendantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Ταὶ, Ion. pro αἱ. & Dor. pro αἵ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ε, ἡ, Stephanus περὶ πόλεων, docet, & *urbem*, & *promontorium*, & *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*, *fascia*, *vitta*, *corona*; item *agger arenæ sub aquis latens*, *pulvinus*, *dorsum*. Th. τείνω, *tendo*.

Τάκεαι, Dor. & Ion. pro τήκεαι, & hoc pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τάκω, Dor. pro τήκω, *liquefacio*. f. ξω.

Τακεὶς, έντος, *liquefactus*, a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio*. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, *quod liquescit*, *molle est*. à τήκω, *liquefacio*.

Τακήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτὰ, *demensum*: à τακτὸς, quod vide.

Τακτικὸς, ῦ, *peritus ordinandi milites & aciei instruendæ*. τὰ τακτικὰ. *quæ ad rem militarem pertinent*, *scientia militaris*. Th. τάσσω. f. ξω. *ordino*.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, *statutus*, *a*, *um*. ab eod. them.

Ταλαιεργὸς, ε, ὁ, ἡ, *qui patienter opus facit*, *laboriosus*. gen. pl. ταλαιεργῶν. à τάλας, ανος, ὁ, *miser*, (Th. ταλάω, *suffero*:) & ἔργον, ε, τὸ, *opus*.

Τάλαθος, ε, ὁ, *Talathus*: nomen proprium.

Ταλαϊονίδαο, α, ὁ, Dor. pro Ταλαϊονίδης, ε, ὁ. ὁ Ταλαῦ παῖς, id est, *Adrastus*, *Talaï filius*.

Ταλαιπωρέω, f. ήσω *miser sum*: & transitivè *in ærumnas conjicio*. ταλαιπωρήσας, αντος, a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος, præs. part. pass. vide ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria*, *molestia*: à Ταλαίπωρος, ε, *miser*, *ærumnosus*: ex ταλάω, *suffero*: & πῶρος, ε, ὁ, *luctus*.

Ταλακάρδιος, ε, ὁ, ἡ, *magnanimus*: ex ταλάω, *suffero*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miser*, vocat. sing. à τάλας, quod vide.

Ταλαντεύω, *libro*, *pondero*. Metaph. *suspensum teneo*. præs. pass. ταλαντεύομαι, *ponderor*; item *vergo*, *inclino*. Th. τάλαντον.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, *talentarius*, *a*, *um*: *talentum suo pondere æquans*. Th. τάλαντον.

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ε, τὸ, *statera*, *libra*, *lanx*, *trutina*; *pondus* 125. *librarum*; *TALENTUM*: Angl. **Talent**. q. à ταλάω, *fero*, statera enim *fert* seu *sustinet* pondus. Hinc ταλανταῖος, seu ταλαντιαῖος, ε, *talentum æquans*.

Ταλαπείριος, ε, ὁ, ἡ, *ærumnas expertus*: ex τάλας, quod vide, & πεῖρα, *experientia*.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, *luctum ferens*, *fortiter mærorem ferens*: ex ταλάω, *perpetior*: & πένθος, τὸ, *luctus*.

Τάλαρος, ε, ὁ, *qualus*, in quo lana & fusi. in acc. pl. ταλάρυς, & Dor. ταλάρως, *cistas*. Th. ταλάω, *suffero*.

Τάλας, ανος, ὁ, *miser*: f. g. τάλαινα, neut. τάλαν. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω, *suffero*.

Ταλασία, *lanificium*; forte quo τάλας se sustinet. Nam ταλάσιον, *lana*: id, circa quod ταλασία, occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *ærumnosus*, *cujus pectus omnia tolerat*. Ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ε, *audax*, *fortis*. ταλαυρίνως, adv. *audacter*: à seq.

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO*, *suffero*, *perpetior*; *sustineo*, *audeo*. Hinc τάλας, ανος, ὁ, *miser*. τάλαινα, ης, ἡ, *misera*. ταλάσιον, ε, τὸ, *lana*. τλάω, & τλῆμι, f. τλήσω. p. τέτληκα, *perfero*, *patior*. τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens*. τλῆσις, εως, ἡ, *patientia*.

Ταλθύβιος, ε, ὁ, nomen propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen ἄκλιτον, Syriacè *puella*. Marc. 5. 41.

Τᾶλις, ιδος, ἡ, *virgo nubilis*: qu. ταλάν ἀνδρα. *viri potens*.

Τἄλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. n. g. ab ἄλλος, *alius*.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ. *mea*, nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Τὰ μάλιςα. Ion. *maximè*, adv. idem quod μάλιςα.

Τἄματα, Poët. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *scidit*, Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, *scindo*: f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ταμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. sing. f. 2. act. &

Ταμέειν, pro ταμεῖν, a. 2. inf. act. &

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, *seco*; quod vide.

Ταμεῖον, ου, τὸ, *conclave, promptuarium*, pro ταμιεῖον. Them. ταμίας, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τέμνω, *scindo*.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ, ἡ, *incidens corpus*. τέμνων τὸν χρόα· à τέμνω, *seco*; & à χρόος, ου, ὁ, & contractè χρῶς, χροὸς, χροΐ, &c. *cutis cum carne subjectâ*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *promus condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest; arbiter*: qu. à τέμνω, *scindo*. Hinc ταμιεύω, *sum promus condus, quæstoris munus obeo*. ταμεῖον, ου, τὸ, *cellà penuaria*.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, vide in ταμεῖον.

Ταμίη, ης, ἡ, *proma, dispensatrix*: à ταμίας, quod vide.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro Ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum*, πυτία, Hesych. vel *pellis hirco recens detracta*: à τάμνω, *seco*; quod vide.

Τάμνε, *dividebat*, Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. & Ion. pro τέμνω, *seco*; quod vide.

Τᾶμος, Doric. pro τῆμος, *tam*; quod vide.

Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω, *seco*: a. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τὰν, Dor. pro τὴν, vel ἥν. sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, *quarum*.

Τανάγρα, *vas æreum, in quo condiebant carnes*: qu. à τανύειν κρέας.

Ταναήκης, εος, ὁ, ἡ, *protensam habens aciem, protensus, longus*: sive à τανύω, *extendo*, quod vide, per Paragogen: aut insuper ab ἀκή, *acies*.

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία, ab ἐναντίος, *contrarius, adversus*. Th. ἀντὶ, *pro, contra*.

Ταναὸς, οῦ, *protentus, extentus*: à τανύω, Th. τείνω, *tendo*.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, *longum somnum afferens; faciens* τὸ ταναὸν λέγεσθαι, *in longum cubare*, ex ταναὸς, *longus*, quod vide, & λέγω, *cubare facio*.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, *tunc*; quod ab ἡνίκα, *quum*.

Τάνταλος, ου, ὁ, TANTALUS, nomen propr.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *linguam extensam habens*: ex τανύω, quod vide, & γλῶσσα, *lingua*.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, *extensas habens cuspides*: ex τανύω, quod vide, & γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis*.

Τανυέθειρα, ας, ἡ, Poët. Epithet. *mulieris passos habentis crines*: ex τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ἔθειρα, ἡ, *coma*.

Τανυήκης, εος, ὁ, ἡ, *longam habens cuspidem*: à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & ἀκὴ, *cuspis*: scrib. & ταναήκης, quod vide.

Τανῦν, *nunc*, adv. aliàs τὰ νῦν.

Τανύοντο, *extendebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω, *extendo*: & pro *ago, impello*.

Τανύπεπλος, ου, ὁ, ἡ, *longam habens peplum*: à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλος, *vestis muliebris*.

Τανύπτερος, Poët. per Sync. idem quod τανυσίπτερος, quod vide.

Τανυπτερύγεσσι, *velocibus*, dat. pl. Ion. & Poët. à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ, ἡ, τὸ, idem quod τανύπτερος, *cui alæ sunt extentæ*: ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Τανύρριζος, ου, ὁ, ἡ, *expandens radices*: Epith. arboris: à τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

Τανυσθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi τανύω, f. ύσω, *extendo*: a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ, ἡ, *expandens alas*: ex τανύω, pro τείνω, *extendo*. & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω, idem quod τείνω, *extendo*.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, *extensio*: à τανύω, pro τείνω, *extendo*.

Τανύσφυρος, ου, ὁ, ἡ, *procera*: ex τανύω, pro τείνω, & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Them. σφύρα, *malleus*.

Τανύτριχα, *hirsutam*, acc. sing. à τανύθριξ, *qui laxo capillo est*; à τανύω, pro τείνω, *tendo*, & θρὶξ. τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Τανύω, vide in τανυσθεὶς.

Τάξις, εως, ἡ, *ordo*: inde ταξιόω, *in acie colloco*: f. ώσω. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino*: f. ξω.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humilis, e*: non multum à terrâ surgens: qu. à θάπτω, *sepelio*: Eustath. à πατεῖσθαι, id est, *calcari*. Hinc ταπεινόω, *humilem reddo*. ταπείνωσις, εως, ἡ, *humilitas*.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas*: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas, modestia, animi demissio*: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *cujus animus est humilis*: à ταπεινὸς, *humilis*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Ταπεινόω, ῶ, *humilio*: f. ώσω. p. τεταπείνωκα. a. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. sub. act. ταπεινώσω. ῃς, ῃ. præs. pass. ταπεινόομαι, οῦμαι, *humilior*: perf. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην. a. 1. imperat. pass. ταπεινώθητι, ήτω, & in pl.

ταπεινώθητε. f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινὸς, *humilis*.
Ταπεινῶς, *humiliter*, adv. a ταπεινός.
Ταπείνωσις, εως, ἡ, *humiliatio*: à ταπεινόω, quod vide.
ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES*, qu. πάτης, à πατεῖσθαι, quia *tapetibus pavimentum* sternebant: dat. plur. τάπησιν. Hinc Angl. Tapestry.
Ταπρῶτ', pro ταπρῶτα, *ut primum*. Th. πρό.
Ταράξῃ, *turbet*, 3. sing. a. 1. sub. act. &
Ταρασσομένων, gen. pl. part. præs. pass. à
ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *turbo, commoveo*: f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε. & in 3. pl. ἐτάραξαν. præs. imperat. pass. ταράσσου, έσθω. perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, *turbatus*: a. 1. ind. pass. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ῆς, ἡ, *perturbatio, tumultus*.
Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.
Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba*: à ταράσσω.
Τάραχος, ου, ὁ, *tumultus*: ejusd. th.
Ταρβέω, *timeo, tremo*: f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, *terror, metus*.
Ταρβήσαντε, *perterriti*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.
ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, *stupor, timor, metus*; qu. per Sync. pro τάραβος, à ταράσσω, *turbo, vexo*: hinc ταρβέω, *paveo*.
Ταργαίνω, *turbo*; puto à ταράσσω.
Ταργάνη, ης, ἡ, *nexus, colligatio, pedica*: ubi unum cum alio ταργαίνεται.
ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel -εος, τὸ, *salsamentum piscium*; *caro sale condita & exsiccata*: qu. à Τείρω, vel τέρσω, *exsicco*: hinc ταριχεύω, *sale condio*.
Ταρμύσσω, *terreo*; qu. ταρβύσσω, à ταρβέω.
Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.
Ταρὸς, *velox*: qu. à τείνω, *extendo*, seu πέτω, *volo, -as*.
Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. &
Τάρπησαν, *oblectati sunt*, Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto*: f. ψω. a. 2. ἔταρπον.
Τάρροθος, *auxiliator*; qu. à ταχὺς & θέω, quia *celeriter subvenit*.
Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, *crates*, in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur*: vel *aliquid* ταρσῷ *simile*; ut *ala avium, cum pennis ei insertis*; *palmula remi*; *palmula manus* vel *pedis*. Est &
Ταρσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis. Syr. *marmoris exploratio*.
ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & in pl. τάρταρα, *inferi*, *TARTARUS*: qu. à ταράσσω, *turbo, terreo*.
Ταρταρόω, ῶ, *in tartarum detrudo*: f. ώσω. p. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. act. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.
Ταρφέα, *vehementer*, adverbial. [à ταρφὺς, quod vide.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὺς, seu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, *densus, creber*, Th. τάρφος.
Ταρφειὸς, οῦ, & ταρφὺς, ὁ, ἡ, *densus, frequens*: ab eod. th.
Τάρφεσιν, dat. pl. à τάρφος, εος, τὸ, *densitas*.
Τάρφη, ης, ἡ, *urbs Locrorum*; sic dicta ob *sylvæ densitatem*.
Ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, *densus*. Th. τάρφος, εος, τὸ, *densitas*.
Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, *oblecto*: f. ψω.
ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, *densitas*, peculiariter *sylvæ*: qu. τρέφος, à τρέφω, *nutrio*, eo quod animalia nutrit. Hinc ταρφὺς, seu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, *densus, creber, frequens*. ταρφειὸς, οῦ, idem.
Τάρσω, *sicco*: qu. à τείρω, idem.
ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, & τάρχαι, ῶν, αἱ, *inferiæ, justa, parentalia*: an à ταραχὴ, *turbatione*, quæ est ob mortuos?
Ταρχύω, ταρχεύω & -ίω, *exsequias facio*: à præced.
Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε, pro τῆσδε ἢ ταύτης· & τᾶς pro ἧς.
ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino, colloco, constituo*: f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, *statui*: præs. pass. τάσσομαι, *constituor*: perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταγμένος, η, ον, *ordinatus, prædestinatus*: a. 1. m. ἐταξάμην, ω, ατο, *constitui*: a. 1. part. m. ταξάμενος, η, ον. Hinc τάγμα, ατος, τὸ, *cohors, legio*. τάξις, εως, ἡ, *ordo*. τακτὸς, οῦ, *ordinatus*. συντάττω, *compono*. σύνταγμα, ατος, τὸ, *volumen compositum*. σύνταξις, εως, ἡ, *compositio*. ὑποτάττω, *subjicio*. ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio*. ἀταξία, ας, ἡ, *confusio*. ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, *inordinatus*.
Τάττωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi præcedent.
Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, ου, *privatus re aliquâ*: præs. part. pass. verbi τητάω, *privo*.
Ταϋγέτοιο, gen. Ion. à
Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen propr. montis.
Ταῦθ', seq. aspiratione pro ταῦτα, *hæc*, nom. pl. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*.
Ταύλιον, ου, τὸ, Att. & Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum*. Th. αὐλὴ, ῆς, *aula*.
Ταύρειος, & ταύρεος, ου, *taurinus*. Th. ταῦρος, *taurus*.
Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri, torvè*: ab eod.
Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *ex tauro procreatus*: ex ταῦρος & πατὴρ, *pater*.
ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *TAURUS*: dat. pl. ταύροις. ταύρως, Dor. pro ταύρους, acc. pl. Hinc ταύρειος & ταύρεος, ου, *taurinus*. κένταυρος, *centaurus*.
Ταυροφόνος, ου, ὁ, ἡ, *tauricida*: ex ταῦρος & φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

Ταῦτ',

Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc*, nom. vel acc. pl. Att. Ion. & Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc*: ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. Accipitur & ταῦτα adverbialiter pro *quod magis est*, *imprimis*, *præsertim*. καὶ ταῦτα, *eoque*. ταυτᾷ, Dor. Æol. & Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, *eadem*, pro τὰ αὐτά. ταύτῃ, pro οὕτω, *hoc modo*.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, *hanc istam*; ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ταυτολόγος, ου, ὁ, ἡ, *qui idem dicit*. ταὐτὸν λέγει. Hinc ταυτολογία, ας, ἡ, *ejusdem repetitio*.

Ταυτόματος, ου, pro αὐτόματος, ου, ὁ, ἡ, *spontaneus*, *ultroneus*. ταυτόματον, *forte fortuna*.

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Ταφεὶς, *sepultus*, a. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; item *stupeo*: f. ψω. a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura*: à θάπτω, *sepelio*.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, *epulum funebre*, *sepulcrum*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Τάφρος, ου, ἡ, *fossa*, *fovea*, in quam *mortui* ejecti fuerunt. Est & τάφρος, *vallum*. Th. θάπτω.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit*, tum est à θάπτω, *sepelio*: nonnunquam idem quod θαμβήσας, *obstupefactus*, & tum est à θήπω, *obstupeo*: a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro τάχα, adv. *brevi*, *citò*, *velociter*, *forsitan*, *utique*. Th. ταχὺς, *celer*.

Ταχέες, nom. pl. à ταχὺς, έος, *celer*.

Τάχει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas*. ejusd. th.

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, έος, *celer*.

Ταχέων, gen. pl. à ταχὺς, *celer*.

Ταχέως, adv. *celeriter*: ab eod. th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, *constituo*: f. ξω.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, *pernix*, *celer*. ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, *celeriter*. Th. ταχὺς.

Τάχιον, adv. *citius*: &

Τάχιστα, *citissimè*. τὴν ταχίστην, *celerrimè*. Th. ταχὺς.

Τάχος, τὸ, vide τάχει.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *qui citò capi potest*: ex ταχὺς & ἁλίσκω, *capio*.

Ταχυδρόμος, ου, ὁ, ἡ, *qui velociter currit*: à ταχὺς, *celer*, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα. inde δρόμος, *cursus*.

Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero*, *propero*. Them. ταχὺς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, *facile credulus*: ex ταχὺς & πείθω, *persuadeo*.

Ταχυπότμος, ου, ὁ, ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citò morti est obnoxius*: ex ταχὺς, *celer*, & πότμος, ου, ὁ, *mors*.

Ταχύπωλος, *celeres equuleos habens*; vel *equestris peritus*: ex ταχὺς, *celer*, & πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus*.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer*, *velox*, *præceps*: qu. à τάζω, *extendo*; vel τάσσω, *ordino*: comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo usitatius ταχίων, item θάσσων & ττων. superlat. ταχύτατος, seu τάχιστος. Hinc τάχα, ταχὺ & ταχέως, *celeriter*. τάχος, εος, τὸ, *celeritas*. ταχύτης, ητος, ἡ, idem. ταχύνω, *accelero*, *propero*.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*: aliàs ταχύτης. Th. ταχύς.

Ταχυτῆτ', pro ταχυτῆτα, acc. sing. præcedent.

Τάω, τῶ, *capio*. Inde format Eustath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

Ταὼς, & ταῶς, ώ, & ταὼν, ῶνος, ὁ, *PAVO*: qu. à τάσις, id est, *extensione*, pennarum. Th. τείνω, *extendo*.

ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinorum *que*, *Et*. Est dictio enclitica, & semper postponi solet, εἶπέ τε, *dixitque*: τε & ἄρα, aliquando apostrophantur: ut. τ' ἄρ', & expletivæ particulæ sunt. Et τὶ, Dor. pro σὲ, *te*.

ΤΕ'ΓΓΩ, *TINGO*, *humecto*, *mollio*: f. ξω. τέγγειν ψεύδει λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere*: qu. à τείνω, *extendo*: nam *mador* facit ut corpora possint *extendi*. Hinc τεκτὸς, ὸν, *tinctus*. τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus*.

Τέγεα, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, *sub tecto*, *sublimis*, *altus*: à τέγος, quod vide.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum*, *domus*, pro στέγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis*, *mons*. Th. στέγω, *tego*.

Τεὴν, *tuam*, Poët. & Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὺ, *tu*.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. accus. sing. à θάλλω, *floreo*. Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo*: f. αλῶ. p. m. τέθηλα, & τέθαλα. perf. m. part. τεθαλώς.

Τεθάρρηκα, *ausus sum*, perf. ind. act. verbi θαρρέω, *fiduciam habeo*: à θάρρος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθαρσήκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo*. Them. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, *sepultæ sunt*, 3. pl. perf. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; quod vide.

Τεθέαμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, *specto*: f. άσομαι.

Τεθεῖεν,

Τιθεῖεν, Att. Sync. pro τιθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. &

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. sing. plusq. p. pass. Att. & Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Them. θέμηλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui*, perf. m. &

Τεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi θάλλω, *floreo*.

Τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθηπα, perf. m. verbi θάπτω, *sepelio*, *stupeo*: a. 2. ἔταφον. perf. inf. m. τεθηπέναι. perf. part. m. τεθηπὼς, ότος.

Τεθήσατο, Ion. Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι. Significat autem ἐθηλάσατο.

Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus, a, um*. perf. part. pass. verbi θλίβω, *premo, affligo*: f. ψω. p. τέθλιφα.

Τεθλασμένος, perf. part. pass. à θλάω, *frango*: f. άσω.

Τέθμιον, Poët. idem quod seq.

Τεθμὸς, *lex, mos*: à τίθημι, *pono*.

Τέθναα, præt. m. qu. à θνάω. τεθνᾶναι, contractè pro τεθναέναι, perf. inf. m. verbi θνήσκω, *morior*. Vide seq.

Τέθναθι, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνάναι, præs. inf. τεθνὰς, præs. part. à τέθνημι, *morior*; hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar*, præs. opt. à τέθνημι. pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, num. plur. præs. opt. τεθναίην, quod vide.

Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. plur. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, ότος, *mortuus*, Dor. pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.

Τεθνάμεν, Ion. & τεθνάμεναι, Dor. pro τεθνάναι, quod vide.

Τεθνάναι, præs. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω. Sed τεθνᾶναι, contractè pro τεθναέναι, perf. inf m. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. perf. m. τέθναα. qu. à θνάω.

Τεθνᾶσι, *mortui sunt*, per Synæresin pro τεθνάασι, 3. pl. perf. m. verbi θνήσκω, *morior*: præt. m. τέθναα.

Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. sing. imperat. præs. τέθναθι, verbi τέθνημι, pro θνήσκω.

Τέθνεια, Bœot. Sync. pro τέθνηκα, perf. ind. act. Hinc τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνεικὼς, ότος, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα, & Bœot. τέθνεικα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα.

Τεθνειῶτος, gen. sing. perf. part. Vide τέθνεια.

Τεθνεὼς, ῶτος, & Poët. τεθνηὼς, per Crasin pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.

Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. &

Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat. act. à θνήσκω, quod vide.

Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω, *morior*.

Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, quod vide.

Τεθνεὼς, per Sync. pro τεθναὼς, perf. part. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τέθναα.

Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. perf. pass. à θολόω, *turbo, inquino*. Th. θολὸς, οῦ, ὁ, *sordes turbidæ*.

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplas. pro θορεῖν, præs. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio*.

Τεθραμμένην, acc. sing. part. perf. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo*: f. ψω. a. 1. ἔτρεφον. perf. pass. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. inf. pass. verbi τιτράω, seu τίτρημι, *perforo*: f. τρήσω. perf. pass. τέτρημαι.

Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, (quod ex τετρὰς, *quaternio*; hoc à τέσσαρες, *quatuor*,) & ἵππος, *equus*, & βαίνω, *ascendo*.

Τέθριππον ἅρμα, *currus quadrijugus*, *quadrigæ*. Vide in seq.

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *qui equos quadrijugos alit*: & τεθριπποτροφέω, *equos quadrijugos alo*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, (quod à τετρὰς, άδος, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*,) & ἵππος, *equus*, & τρέφω, *alo*: p. m. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θύω, *sacrifico, immolo*: f. θύσω. p. τέθυκα.

Τεθυωμένος, perf. part. pass. verbi θυόω, *odore jucundum reddo*. Th. θύω, *macto, suffio*.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi θυμόω, *ad iram provoco*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira*.

Τεῒν & τὶν, Ion. Poët. & Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*.

Τείνας, αντος, a. 1. part. act. à

ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO*, *extendo*, *porrigo me seu pertineo*: fut. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτονα. Hinc τόνος, ου, ὁ, *intentio*; item *accentus*. τετανὸς, οῦ, *extentus*. τανὸς, οῦ, idem. τιταίνω, *tendo*. ταινία, ας, ἡ, *tænia*. χειροτονέω, *manum protendo & attollo*; item *scisco decerno, creo*. χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium*.

Τείρεα,

Τείρεα, τὰ, *astra*: ob *siccandi* virtutem à τείρω.
Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præstantissimus.
Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.
Τειρήσω, εις, ει, f. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo*, *vexo*, *domo*. Genes. 3. 15.
Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.
Τείροντι, Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præs. ind. a ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo*, *affligo*, *subjugo*, *TERO*, *sicco*: f. τερῶ. a. 2. ἔταρον. Hinc τέρην, ενος, *tener*, *mollis*.
Τειχεσιπλῆτα, voc. sing. à
Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *mænium quassator*: ex τεῖχος & πλήσσω, *percutio*.
Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Them. τεῖχος.
Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος,
Τειχήρης, εος, ὁ, ἡ, *mænibus conclusus*: ex τεῖχος & ἄρω, *apto*.
Τειχίζω, vide in τειχισθῆναι.
Τειχιόεις, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τειχίσαι, a. 1. inf. act. &
Τειχισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τειχίζω, *muris munio*: f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ *murus*.
Τειχομαχέω, *muros oppugno*: hinc τειχομαχία, & Ion. -η, *murorum oppugnatio*: ex τεῖχος & μάχομαι, *pugno*.
ΤΕΙ'ΧΟΣ, εος, τὸ *murus mœnia*. τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues*, *rogus*: qu. à τεύχω, *struo*. Hinc τειχίζω, *murum ædifico*.
Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος & φύλαξ, ὁ, ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*.
Τέκ', pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξω. p. m. τέτοκα. a. 2. inf. act. τεκεῖν.
Τεκέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.
Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.
Τέκετ', pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.
Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, *destino*, *ad finem perduco*, *struo*, *denuntio*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τεκμαίρω, *indico*, *demonstro*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*.
ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατος, τὸ, *finis*, *exitus rei*; item *signum*: qu. à τέκω, *pario*, *efficio*. Hinc τεκμαίρω, *certis signis ostendo*.
Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*. Them. τέκμαρ.
Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ, *signum*.
Τέκνα, τὰ, *pulli filii*, nom. pl. à τέκνον, quod vide.
Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus*, τεκνία, ων, τὰ, *filioli*: ab eod.
Τεκνογονέω, *liberos pario*: f. ήσω. p. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα. à τέκνον, ου, τὸ, *filius*, th. τίκτω, *pario*, & γείνομαι, *nascor*: præt. m. γέγονα.
Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ab iisd. th.
Τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Et pro *autore generis*. Pindar. τέκνα, ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.
Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*; quod ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, them. τίκτω, *pario*, & ποιέω, *facio*.
Τεκνοτροφέω, ῶ, *liberos educo*: f. ήσω. p. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, th. τίκτω, *pario*, & τροφέω, *nutrio*. Th. τρέφω, *alo*.
Τεκνότροφος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ liberos alit*: &
Τεκνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ à liberis alitur*. Vide τεκνοτροφέω.
Τεκνόφι, adv. *per filium*, *operâ filii*. διὰ τοῦ τέκνου. Simonid.
Τεκνόω, *liberos procreo*, *genero*; item *liberos habeo*, *peperi*: præs. pass. τεκνόομαι, *gignor*, *nascor*: à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.
Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præced. quod vide.
Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. ind act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. part. τεκών, όντος, in gen. pl. τεκόντων.
Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles*: à τίκτω, *pario*.
Τεκοῦσα, *pariens*, a. 2. part. act. f. g. à τεκών, όντος, quod vide.
Τεκτήνατο, *fabrefecit*, Ion. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*: f. ανῶ. quod à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.
Τέκτονος, gen. sing. à
Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*; qui τεύκτων. à τεύχω, *fabricor*: f. ξω. p. τέτευχα. perf. pass. τέτευγμαι, ξαι, κται, (ubi ε abjici solet:) hinc τεύκτων.
Τεκὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *fascia*, *lorum clypei aut ensis*: à ταλάω, *suffero*, *sustineo*.
Τελαμώνιαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras*: à precedent. quod vide.
Τελαμώνιος, Αἴας, *Ajax Telamonius*, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ,
Τελέεσθαι, præs. inf. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελέῃς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd. & th.
Τελέθοντι, *sunt* Dor. pro.
Τελέθουσι, 3. pl. præs. verbi τελέθω.
Τελέθω, εις, ει, *sum*, *fio*, *orior*: Poet. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθοντι. τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum*, *fio*.
Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελεία, *perfecta*, f. g. à τέλειος, quod vide.

Τελειοτ-

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Τέλειος, τελεία, ον, *perfectus, a, um*, in comparat. τελειότερος, τέρα, τερον, hinc adv. τελείως, *perfecte*. Them. τέλος, *finis*.

Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio* : à præced.

Τελειόω, ῶ, *perficio*, f. ώσω. p. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα. a. 1. sub. τελειώσω. a. 1. inf. τελειῶσαι, *consecrare*. præs. pass. τελειόμαι, οῦμαι, *perficior*, *consummatus ero*. perf. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*. perf. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, *perfecte regeneratus*. a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, *consummatus sum*. a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, *consecrer*, & in 3. pl. τελειωθῶσι. Th. τέλος, *finis*.

Τελειέσθω, *perficitor*, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελείω, *perficio*. Them. τέλος.

Τελεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi. ejusd. & them.

Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελειόω, quod vide.

Τελείως, *integrè*. adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio consummatio*. à τελειόω, *perficio* : Th. τέλος, *finis*.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator*. ab eod. verbo & them.

Τελέοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio, perficio*. Th. τέλος.

Τέλεος, idem quod τέλειος, *perfectus* : &

Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio*. hinc præs. inf. τελεοῦν, Th. τέλος, *finis*.

Τελέσαι, a. 1. inf. act. &

Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσ*, Ion. pro ἐτέλεσ*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω. *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusdem verbi.

Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. act. &

Τελέσετε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελεσθέντων, Att. pro. τελεσθεισῶν, masc. pro f. g. a. 1. part. pass. à τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro.

Τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ,

Τελέσιος, ου, *perfectus, ultimus*, Them. τέλος.

Τελεσιουργέω, *perficio* : item *initio* : à

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *perfector*, qui τελέσιον ἔργον, producit. Th. τέλος.

Τέλεσον, ἄτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος,

Τέλεσσα, Ion. & Poët. gem. σ. pro ἐτέλεσα. a. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σ. Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Τελεσσιγάμοισιν, *perficientibus nuptias*: dat. plur. à

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ perficit nuptias* : ex τελέω, *perficio*. (Th. τέλος, *finis*,) & γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco*, *perficio* : à

Τελεσφόρος, ου, ὁ, ἡ, *ad finem perducens*, & qui τελέσιον φέρει. tum *qui perfectum fructum fert*, *fructifer*. ex τέλος, *finis*, *vectigal*, & φέρω, *fero*.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *exitus* ; item *initiatio*, *expiatio*, *sacerdotium*; *ceremonia*. Them. τέλος.

Τελεῦντι, & τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι. 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελευτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro τελευτὴ, ἡ, quod vide.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus*, *postremus*, à τελευτὴ, idem quod τέλος, *finis*.

Τελευτᾶν, Att. pro τελευτᾶσθαι, præs. inf. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελευτάσει, *perficiet*, 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει &

Τελεύτασεν, *finivit*, Dor. & Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, *morior*, *ad finem perduco*. præs. imperf. τελεύτα, α, ἀτω, *moriatur*, f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος, perf. ind. act. τετελεύτηκα. præs. pass. τελευτάομαι, *evenio* : à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *mors*. Them. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. pl. τελευτήσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *impleo*, *solvo*, *perficio*. f. έσω. p. τετέλεκα, *absolvi*. a. 1. ἐτέλεσα, *ad finem perduxi*. a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετέλεσμαι, σαι, σται, *consummatus sum*, a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η. f. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, ηται. a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ, *impletus fuerim*. Them. τέλος, *finis*.

Τελέως, *plenè*, *planè*, *perfectè*, adv. à τέλος, *finis*.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio*, *consummatio*. Th. τέλος.

Τελεωτέρων, gen. plur. comparat. grad. à τέ-

ἀ τέλε@, *perfectus*. Them. τέλ@.

Τελνεὶς, εντος, *perfectus*, in f. g. τελνεσσα, ης, ἡ, ab eod. th.

Τελνέσσας, *perfectas*. acc. pl. f. g. à τελνεὶς, quod vide.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior*. Hesych. Th. τέλ@.

Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere, proficisci*, Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

ΤΕΛΛΙ'ΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit*, & fit τελεία.

Τελλὶς, *totum*, Hesych. nempe τέλλειον, ex partibus, quæ illud τελῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo*: à

ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior*. Hinc τελέθω, Poët. *sum*, ἀνατέλλω, *oriri facio, orior*, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, *ortus*. ἐντέλλω, *injungo*. ἐντολὴ, ἡ, *mandatum*. ἔνταλμα, ατος, τὸ, idem.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus palustris*.

Τελμὶς, ῖν@, ὁ, *lutum*: à præced.

ΤΕ'ΛΟΣ, ε@, τὸ, *finis, exitus*. & pro *victoria, vectigal, impensa, mysterium. dignitas magistratuum. legio, turma. cohors*. Ionicè scribentibus sæpè est χρῆμα, *res*. Hinc τέλει@ & τέλε@, ε, *perfectus*. τελειόω, *perficio, ad finem perduco*. τελέω, έσω, idem. τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio*. τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis*; item *mors*. τελευτάω, *finio, definio*. ἀποτελέω, *perficio*. ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effectus*. peculiariter *effectus stellarum*; item *eventus*. διατελέω, *perago, conficio*; item *permaneo, persevero*. ἐντελὴς, έ@, ὁ, ἡ, *perfectus, absolutus*. λυσιτελὴς, ὁ, ἡ, *utilis*.

Τελῦσι, *perficiunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλ@.

Τέλσον, ε, τὸ, *finis, extremitas*: à τέλ@, per Metath.

Τελχὶν, *fascinator*. qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.

Τελῶν, *perficiens*, præs. part. verbi τελέω, quod vide.

Τελώνης, ε, ὁ, *publicanus*: ex τέλ@, ε@, τὸ, *vectigal*, & ὠνέομαι, ῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, ε, τὸ, *TELONIUM*. locus ubi publicani sedebant & vectigal exigebant. ab iisd. Th.

Τέμαχος, ε@, τὸ, *fructum sectione alicunde ablatum*: à τέμνω, *seco*.

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμεν@, ε@, τὸ, *nemus, portio agri à cæteris resecti*. Th. τέμνω, *seco*.

Τέμνοισαι, *secantes*, Dor. pro

Τέμνεσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco, scindo*. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα. Hinc τόμος, ε, ὁ, *frustum, pars*. ἄτομος, ε, ὁ, ἡ, *qui sectus non est*; item *qui secari nequit*. διχότομος, ε, ὁ, ἡ, *in duas æquales partes dissectus*.

Τέμπεα, ων, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessalia.

Τεμῶ, f. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus. maris illuvies, limus*: à τέγγω, *humecto*.

Τένδει, *arrodit*, 3. sing. præs. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, rodo*. q. à τείνω & ἔδω, ut sit *distenso ore edo*. Hinc τένθης, ε, ὁ, *vorator, liguritor*. τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nomen propr. insulæ.

Τενθρηδὼν & τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. quia delectatur τενθεία, id est, *liguritione*. Th. τένδω.

Τένοντα, acc. sing. &

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi*, qui pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, *tentione*, consistit. à τείνω, *tendo*.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, *pario*. f, τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τῦ, id est, τίνος, Poët. subintelligè ἕνεκα.

Τεοῖς & τέοισι, dat. pl. à

Τεὸς, ά, ὸν, *tuus, a, um*. Dor. pro σὸς, ή, όν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνος, η, ον, *coctu facilis*: &

Τεράμων, ονος, ὁ, ἡ, *mollis, tener*. à τέρην, idem. Th. τείρω, *vexo, tero*.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *signum, portentum*. quod facit, τρέειν, quia *terret*. τέρατα, ων, τὰ, *ostenta, miracula*. hinc τερατώδης, εος, ὁ, ἡ, *portentosus*. τερατεύω & τερατεύομαι, *monstra loquor*. τερθρεὺς, έος, ὁ, *præstigiator, incantator*. τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantamentum*.

Τερασκόπος, Poët. Syncop. pro

Τερατοσκόπος, ε, ὁ, ἡ, *prodigiorum inspector & observator, vates*. Ex τέρας, τὸ, *portentum*, & σκόπος, quod à σκέπτομαι, *inspicio, video*. p. m. ἔσκοπα.

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟ'Σ, ε, ἡ, *TEREBINTHUS*. arbor.

Τέρεινας & Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera*: à masc. ὁ, τέρην, ενος, quod vide.

Τέρενα, acc. sing. ab eod.

Τερετίζειν, *Musicum pulsum edere*: à Sono.

Τέρετρον, ε, τὸ, vide in seq.

ΤΕΡΕ'Ω, f. ήσω, *terebro, torno, vulnero*. q. à τείρω, *tero*. Hinc τέρετρον, ε, τὸ, *terebra*. τερέτριον, ε, τὸ, *terebella*. τέρθρον, ε, τὸ, *tenuis quidam funiculus in navi*, τερηδὼν, όνος, ὁ, *teredo*. vermis ligna terebrans. τορέω, *perforo*. τορεύω, idem. τόρευμα, ατος, τὸ, *opus torno factum*.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, *TEREDO*: à τερέω, quod vide.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα, n. τέρεν, *TENER, mollis*. Angl. tender. à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

Τερθρεὺς, εως, ὁ, *præstigiator*: à τέρας. quia *portenta* edit.

Τέρθριον, ου, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τερέθριον, quia per *foramen* ducitur Th. τερέω, *terebro*.

Τέρμ', *pro* τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus*, *meta*, *finis*. adv. *tandem*, *ad extremum*. Hinc τέρμις, & τέρμων, idem. & Angl. **term**. q. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*. in acc. τερμιόεντα, *talarem*. Them. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρπει, *delectat*, 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τέρπεο, *delectare*, Ion. pro τέρπου, præs. imperat. pass. verbi ejusd.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. &

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens*: à τέρπομαι, *delector*, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, οῦ, *jucundus*. *venustus*: τερπνὸν, οῦ, τὸ, *delectatio*, *voluptas*: à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότατος, ου. *jucundissimus*, superl. à τερπνὸς, *jucundus*. hinc τερπνῶς, adv. Th. τέρπω, *delecto*.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab iisd.

Τερποίμην, præs. opt. pass. &

Τερπόμενος, præs. part. pass. verbi τέρπω.

Τέρποντο, *delectabantur*, Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. verbi τέρπω.

Τέρπου, έσθω, *oblectare* præs. imperat. à

ΤΕ'ΡΠΩ, *delecto*, *exhilaro*, *mulceo*. τερπώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. f. 1. ind. act. τέρψω. p. φα. Hinc τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*, *oblectatio*. τερπνὸς, οῦ, *jucundus*, *delectationem adferens*. τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*. Th. τέρπω.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσαι, f. Æol. verbi τείρω, *vexo*. f. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρσω, quod vide. Alioqui τέρσετον, est dual. f. 1. Æol. verbi τείρω. *tero*.

Τέρσηνε, *siccabat*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod τέρσω.

ΤΕ'ΡΣΩ, *arefacio*, *sicco*, q. à τείρω. hinc τερσαίνω, idem quod τέρσω. ταρσος, & Att. ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, *crates*, *super quâ casei & alia solent siccari*; item, *ala avium*: *& ordo remorum*.

Τέρτιος, ου, ὁ, nomen viri Latinum. *Tertius*.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, *nomen Oratoris*, seu *rabulæ forensis*. dimin. à *Tertius*.

Τέρυς, υος, *invalidus*, *imbecillus*; item *vorax*. q. *tritus*. à τείρω, *tero*.

Τερύσκω, *affligo*, à τείρω, *vexo*.

Τερφθῇ, *delectetur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τέρψας, *oblectans*, a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ου, *delectans homines*. Epith. Solis. à τέρψις, & βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*. in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ tripudiis se oblectans: à τέρπω, *delecto*, & χορὸς, *chorus*, *tripudium*.

Τέσσαρα, vide in τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τεσσαρακονταέτης, έος, ὁ, ἡ, *quadraginta annorum*. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, οῦ, *quadragesimus*: à sequent. them.

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, & Att. τέτταρες, αν, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, *quatuor*. dat. τέσσαρσι, acc. τέσσαρας, & -α. Hinc τετράκις, *quater*. τέταρτος, & Poët. τέτρατος, *quartus*. τέτραξ & τετράων, *avium nomina*. & Lat. *TESSERA*, quòd quadrata.

Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες, quod vide.

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, perf. part. pass. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè*, *stato tempore*. adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος, *qui tetendit*, Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, *prehendo*, *capio*, *tendo*. Them. τείνω, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*, perf. act. à τείνω, *tendo*. f. τενῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, perf. ind. pass. 3. sing. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω, *orior*. f. τελῶ. p. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, οῦ, & τέτανος, *extentus*. à τιταίνω, Th. τείνω. *extendo*.

Τέτανται, *exporrecti sunt*, 3. plur. perf. pass. verbi τείνω, *extendo*. perf. pass. τέταμαι.

Τεταπεινωμένος, η, ον, part. perf. pass. à ταπεινόω, *humilio*, quod vide.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, *turbo*, *commoveo*, f. ξω. p. χα.

Τεταραγμένως, *perturbatè*, *inordinatè*: adv. à τεταραγμένος, part. perf. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, *delecto*.

Τεταρπώμεσθα, Ion. redupl. & Poët. pro ταρπώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus*, *a*, *um*; quod à τέταρτος, η, ον, *quartus*. Them. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετάρτη, dat. sing. f. g. à τέταρτος, quod vide.

Τέταρ-

Τέταρτος, η, ον, & Poët. τέτρατος, *quartus, a, um*. ejusd. th.

Τέταται, Pind. *posuit*, pro *contendit, in istam curam incumbit*, 3. sing. perf. pass. vide in τέτατο.

Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi τείνω, *extendo*. f. τενῶ, p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, *ordinati sunt*, Ion. pro τεταγμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi τειχίζω, *murum ædifico*. f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τέτελα, *perfeci*, perf. m. verbi τελέω, *perficio*. f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τετέλεκα, perf. act. τετελέσθαι, 3. sing. perf. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. pass. verbi τελέω, *perficio*, quod vide.

Τετυγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus*. perf. part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, *fabrefacti sunt*, Ion. pro τετευγμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. &

Τετεύχατο, pro τετυγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. part. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω.

Τέτευχα, ας, ε. perf. ind. act. à τυγχάνω, f. τεύξομαι. *adipiscor*.

Τέτηκα, perf. m. inde τετηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. m. verbi τήκω, *liquefacio*.

Τετιημένε, *afflicte*. voc. sing. à

Τετιημένος, ε, part. perf. pass. verbi τιέω, *crucio, dolore afficio*. f. ήσω. p. τετίηκα. Hinc perf. part. act. τετιηὼς, per Crasin pro τετιηκώς. Th. τίω, *punio, ulciscor*.

Τετίηϑον, 2. dual. perf. pass. τετίημαι, verbi τιέω, *crucio*. Th. τίω, *punio*.

Τετιηότες, vide in τετιηὼς à τιέω.

Τετιηὼς, ότος, per Crasin pro τετιηκὼς, ότος, *mærens, tristatus, cruciatus*. perf. part. act. verbi ejusd. & th.

Τετιμένος, η, ον, *honoratus*, per Syncop. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, *honoro. punio*. f. τίσω. p. pass. τέτιμαι.

Τετίμηκε, *honore affecit*, 3. sing. præt. act. verbi τιμάω, *honoro*.

Τετιμημένος, *æstimatus*, perf. part. pass. verbi τιμάω, *æstimo, honoro*. Them. τίω, idem.

Τετιμῆσϑαι, *honoratum esse*, perf. inf. pass. verbi τιμάω. Th. τίω.

Τετίμηται, *honorata est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ejusd. th.

Τέτλα, *patere*, per Apoc. pro τέτλαϑι, vel præsentis imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero*. Vel τέτλαϑι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶϑι. a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, *patior*. a. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆϑι, & Dor. τλᾶϑι. Them. ταλάω, seu τλάω, *perfero*.

Τέτλαα, perf. m. verbi ejusd. Sunt qui velint esse perf. ind. act. & per Syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαϑ', pro τέτλαϑι, *sustineas*, vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. à τέτλημι, *tolero*. Th. ταλάω, *perfero*.

Τετλάμεν, Ion. & τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. ab eod. them.

Τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. Th. ταλάω. *perfero*.

Τέτληκε, *sustinuit*, 3. sing. perf. act. verbi τλάω, *sustineo*. f. ήσω. Them. ταλάω, idem.

Τετληὼς, ότος, *passus*. per Syncop. pro τετληκὼς, perf. part. act. verbi ejusd. & them.

Τέτμη, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, *invenio*. Th. τέμνω, *seco*. inde τμῶ, & per redupl. τέτμω.

Τέτμηκα, *incîdi*, perf. act, verbi τέμνω, *seco*. f. μῶ, perf. pass. τέτμημαι, perf. part. pass. τετμημένος,

Τετμημένος, *incisus*. perf. part. pass. ab eod. verbo.

Τέτοκα, ας, ε, *peperi*, præt. m. verbi τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον, præt. part. m. τετοκὼς, υῖα, ὸς.

Τετοκυίης, *enixæ*, gen. sing. f. g. à τετοκὼς, part. perf. m. à τέτοκα, quod vide.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, *audeo*, f. ήσω, p. τετόλμηκα, Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Τέτομα, *incidi*, perf. m. verbi τέμνω, *seco*. f. τεμῶ. p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. num. à τέτορες, *quatuor*, Ion. & Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compositione est contractè pro τέτταρα, vel τετράκις, id est, *quater*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραγωνοπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, *quadrata facie præditus*. Ex τετράγωνος, quod vide & πρόσωπον, ε, τὸ, *facies*. Them. ὄπτομαι, *video*.

Τετράγωνος, ε, ὁ, ἡ, *quadrangularis, quadratus*: ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*. & γωνία, ας, ἡ, *angulus*.

Τετράδ', acc. pro τετράδα à τετρὰς, άδος, ἡ, quod vide.

Τετράδιον, ε, τὸ, *quaternio*, dimin. à τετρὰς άδος, ἡ, idem.

Τετραέτις, Dor. pro τετραετής.

Τετραετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ τετραετὲς, έος, *quadrimus, quatuor annos habens*. qu. ὁ, τέτταρας ἔτη, τουτέστι τέσσαρας, ἐνιαυτὰς, ἔχων.

Τετραετὴς, ἕ☉, ὁ, ἡ, idem. Them. ἔτος, *annus*.

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium* : ab eodem them.

Τετραθέλυμν☉,*quatuor habens fundamenta, quadruplex*. Ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, *quaternarius numerus*, & θέλλυμνον, ȣ, τὸ *fundamentum*. Th. θέμηλον, ȣ, τὸ, idem.

Τετραίνω, pro τιτραίνω. unde a.1. τέτρηνα, Th. τιτράω, *perforo*.

Τετράκις, *quater* : à τέσσαρες, *quatuor*.

Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: à τετράκις, & μύριοι, *decies mille*. Th. μύρι☉, *infinitus*.

Τετρακισχίλιοι, αι. α, *quater mille*. divisè τετράκις, (quod à τέσσαρες,) *quater*, & χίλιοι, *mille*.

Τετράκναμος, ȣ, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, & κνήμη, ἡ, *tibia*.

Τετρακόσιοι, αι, α, *quadringenti, æ, a*. quod ex τέτρα, vel τετράκις, *quater*. Them. τέσσαρες, *quatuor*, & κόσιοι, quod vide.

Τετρακοσιοστὸς, ȣ, *quadringentesimus*; ab iisdem.

Τετρακτὺς, ύ☉, ἡ, idem quod τετρὰς. ἀδος, ἡ, *quaternio*. Them. τέσσαρες *quatuor*.

Τετράμηνον, ȣ, τὸ, *quadrimestre spatium* : à

Τετράμην☉, ȣ, ὁ, ἡ, *quadrimestris* : quod ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, *quaternarius numerus*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*. f. ψω. p. φα, perf. part. pass. τετραμμέν☉, *versatus*. p. m. τέτροπα.

Τετραμμέν☉, vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ, Poët pro τέθριππος, vel -ον, quum adjectivum est, subaudit. ἅρμα, ατος, τὸ, *quadrigæ*, vel *quadrigarum currus*. τετράορον, ἅρμα, Poët. etiam pro ἅρμα τέθριππον, *quadrigæ*. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per Syncop. τέτρα, *quatuor*, & ἀείρω, *conjungo*. p. m. ἤορα, & Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετραπλάσι☉, ȣ, &

Τετραπλασίων, ον☉, ὁ, ἡ, *quadruplo major*. Th. τέσσαρες.

Τετραπλῆ, *quadrupliciter*, adv. à

Τετραπλό☉, ȣς, όη, ῆ. όον, ȣν. *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράπολ☉, ȣ, ὁ, ἡ, Epithet. *soli quater aratro versi*: à τετρὰς, quod à τέσσαρες, *quatuor*, & πολέω, *verso*.

Τετράπȣς, ὁ, ἡ, κ) τὸ τετράπȣν, *quadrupes*. in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι. acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν. in plur. οἱ, κ) αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι. compon, ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, *numerus quaternarius*, & πȣ̃ς, pes.

Τετράπτερος, ȣ, *quadripennis* : &

Τετραπτερυλλὶς, ἰδος, ἡ, *locusta*. quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράρυμον ἅρμα,*complexus currus*: ex *quatuor* scil. ῥυμοῖς, id est, *temonibus*, seu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha*. f. ήσω. p. τετράρχηκα· &

Τετράρχης,ȣ,ὁ, *TETRARCHA*, *qui τετράδα regionis pleno jure regit*. q. τετταράρχης, per Sync. à τέτταρα, Att. pro τέσσαρα, & ἀρχὴ, *imperium*.

Τετρὰς, ἀδος, ἡ, *quaternarius numerus*, *quaternio*. dat. sing. τετράδι. acc. τετράδα. dat. plur. τετράσι. Them. τέσσαρες, *quatuor*.

Τέτρασι, Poët. Metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*. Att. pro τέσσαρσιν. vide τέσσαρες, *quatuor*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράτρυφον, *qui in quatuor partes finditur*, quod ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, *quaternio*. (à τέσσαρες, *quatuor*,) & θρύπτω, *frango*. f. ψω.

Τετραφάληρος, ȣ, ὁ, ἡ, τέσσαρας φάλȣς ἔχουσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, seu *phaleras* : quod à τετρὰς, ἀδος, ἡ, *quaternio*, (th. τέσσαρες, *quatuor*,) & φαλὸς, ȣ, ὁ, *conus galeæ splendidus*. Vel à φάληρα, τὰ pro φάλαρα, *phaleræ*, *ornamentum equorum*, *equitum & nobilium*.

Τετράφαται,*versi sunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto*. f. ψω. p. τέτροφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. p. m. τέτροπα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, -χῆ, -χῶς, &

Τετραχϑὰ, *quadrifariam*. Them. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράψομαι, paulò post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηχα, *turbatus sum*, perf. m. &

Τετρήχειν, *turbatus eram*, plusq. p. m. Ion. per Syncop. perf. τετάραχα, & Ion. mutatione α in η, τέτρηχα, & in plusq. p. m ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, *turbo*. f. ξω. p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τετραίνω, seu τιτράω, *perforo*. f. ήσω.

Τέτρηνται, per Syncop. pro τετόρηνται, 3. sing. perf. pass. verbi τορέω, *perforo*. Them. τορέω, *terebro*. f. έσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf ind. act. &

Τετρήχει, pro ἐτετρήχει. 3. sing. plusq. p. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *asper*, & *salebrosus sum*. Hinc perf. part. τετρηχὼς, ȣ̃α. Th. τραχὺς, ἕ☉, *asper*, Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω, vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Syncop. dici pro τεταραχυῖα, & α in η, converso, verbi ταράσσω, *turbo*. f. ξω. p. τετάραχα, & per Sync. τέτρηχα.

Τετρίζει,

Τετρίγει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *strido*: f. σω. perf. m. τέτριγα. hinc
Τετριγὼς, υῖα, ὸς, part. perf. m. præced.
Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. pl. præced.
Τέτροφα, *nutrivi*, perf. m. verbi τρέφω, *alo*. f. ψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα. *verti* Att. dicitur pro τέτροφα, verbi τρέπω, *verto*. f. ψω. præt. m. τέτροπα.
Τέτρυμαι, perf. pass. &
Τετρυμένος, *attritus*, *defatigatus*: ejusd. part. à τρύω, *tero*.
Τέτρωκα, *vulneravi*, perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. hinc perf. pass. τέτρωμαι. part. perf. pass. τετρωμένος.
Τέτρωμαι, τετρωμένος, vide in τιτρώσκω.
Τέττα, adv. *benevolentiæ aut honoris, quo seniorem junior compellat*. q. à τίω, *honoro*. τέττα, ergo est, amici. ἄττα, nutritii. πάππα, patris. ἠθεῖε, fratris.
Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, quod vide.
ΤΕ'ΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *cicada*. in pl. τέττιγες.
Τέτυγμαι, perf. ind. pass. &
Τετυγμένος, ου, *fabricatus*, perf. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.
Τετύχοντο, *paraverunt*, 3. pl, a. 2. m. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & Ion. ἐτυκόμην, & Poët. Anadiplasiasmo τετυκόμην, ου, ετο.
Τέτυκται, *fabricatus est*, 3. sing. perf. part. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. sing. plusq. p. verbi τεύχω, *fabricor*. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.
Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, *fumo*, *infesto*. item, *insolentem reddo*: f. ώσω. p. τετύφωκα. à τῦφος, *fumus*, Th. τύφω, *fumum excito*.
Τετύχηκα, *nactus sum*, perf. act. verbi τυγχάνω, *nancifcor*: f. τεύξομαι. & τυχήσω, tanq. à τυχέω. a. 2. ἔτυχον.
Τετύχησι, Ion. & Poët. reduplic. pro τύχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, *sum*, *nancifcor*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.
Τεῦ Dor. pro τοῦ, & hoc pro σοῦ, *tui*. Th. σύ, *tu*. Sed τευ, sine accentu, pro τινός.
Τεῦγμα, ατος, τὸ, *monumentum*, *opus*. Th. τεύχω, *paro*.
Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à τεύω, *quæro*. vel pro τευθὴν.
ΤΕΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, *piscis ex sepiarum genere*. τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor*.
Τεύθραν, acc. sing. nom. propr.
Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator*. Est & nomen propr. à quo Trojani dicti sunt Teucri. Th. τεύχω, *fabricor*.
Τευμάομαι, *struo*, *fabricor*: à τεύχω, idem.
Τεῦξε, Ion. pro ἔτευξε, *fecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. &
Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, *fabricor*. f. τεύξομαι. f. inf. m. τεύξεσθαι.
Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
Τεύξεσθαι, inf. f. m. &
Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor*, & τυγχάνω, *assequor*.
Τευξόμενος, *consecuturus*, part. præced.
ΤΕΥΤΑ'ΖΩ, f. άσω, *satago*, *sedulò rem curo*; *milito*: q. à τεύχω, vel τεύω.
ΤΕΥ͂ΤΛΟΝ, ου, τὸ, *beta*, Att. pro σεῦτλον, olerıs genus.
Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.
Τεῦχε, pro
Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*, dat. pl. τεύχεσι. Th. τεύχω.
Τεύχουσα, Dor. pro τεύχουσα, *faciens*, præs. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.
Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*.
Τεῦχος, εος, τὸ *vas*; *alveus*: *liber*: *instrumentum*: & τὰ τεύχεα, *instrumenta bellica*; *arma*. Th. τεύχω.
Τεύχου, *para*: præs. imperat. pass. à
ΤΕΥ'ΧΩ, *fabricor*, *struo*. *paro*: (q. à τέκω, *pario*) f. ξω. p. τέτευχα. a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τετεύγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἐτεύχθην, & ἐτύχθην. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poët. *honorarium munus alicui parare*. Gall. *Faire un present*. τεύχειν τιμὴν τινι, *honorem alicui habere*. Hinc τεῦχος, εος, τὸ, *vas*, *alveus*. τεύχεα, ων, τὰ, *arma*. τέκτων, ονος, ὁ, *faber lignarius*. ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *fabrorum præses*, *architectus*.
ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, & Ion. τέφρη, *cinis*. qu. à τύφω, *uro*: hinc
Τεφρὸς, οῦ, *cinereus*: &
Τεφρόω, ῶ, *in cinerem redigo*: f. ώσω. p. τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος, Th. τέφρα, *cinis*.
Τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod τεφρός, Th. τέφρα.
Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, έντος, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, *natum esse*, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 1. pass. ἐτέχθην.
Τεχθεῖσα, ης, f. g. ejusd.
Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. vide τεχθείς.
Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, *pario*, quod vide.
Τεχνάζω, f. άσω, *arte conficio*; *exerceo*; *dolis utor*. Th. τέχνη.
Τέχνασμα, ατος, τὸ, *dolus*, *artificium*: quod à τεχνάζω, *arte conficio*. Th. τέχνη, *dolus*.
Τεχνάω, f. ήσω, *arte paro & conficio*; *artificiosè*

ficiosè fabricor : à seq. th.
TE'XNH, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia, TECHNA :* (quasi à τεύχω, vel τίκω, *pario.*) Hinc τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex.* τεχνάω, *artificiosè fabricor.* τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum.* τεχνάζω & τεχνάω, *arte conficio.* ἔντεχνος, ου, *peritus, doctus* ; item *artificialis, arte constans,* ἄτεχνος, ου, *artificio carens.* ὁμότεχνος, ου, *qui eandem artem profitetur.*
Τεχνήεις, εντος, *artificiosus :* &
Τεχνηέντως, adv. *artificiosé :* à præced. Th. τέχνη, *ars.*
Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum, artificiosum, inventum :* &
Τεχνήμων, ονος, ὁ, ἡ, *artificiosus:* à 1. perf. perf. pass. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.
Τεχνικὸς, οῦ, *ad artem pertinens* ; item *artificiosus.* Th. τέχνη.
Τεχνικῶς, adv. *artificiosè, solerter,* à præc.
Τεχνικώτερον, *artificiosus*, comparat. à τεχνικὸς, *artificiosus.* Th. τέχνη, *ars.*
Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex,* in acc. pl. τεχνίτας. ejusd. th.
Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, *magistra :* ab eod. th.
Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui :* sed
Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, *tuus :* &
Τεὼ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um.* &
Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum.* Th. σὺ, *tu.*
Τέως, *tamdiu, antea, interea :* quod ab ἕως, *donec.* Th. ὡς, *sicut.*
Τῇ, dat. f. g. adverbialiter sumpt. *hac, ea parte : hic, huc.* Sic & τῇδ', τῇ μῇ, per Synær. pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ ἡ τό.
Τὴ, Dor. pro τάε, *carpe,* præs. imperat. verbi τάω. Vel pro τῆθι, per Apocop. à τῆμι, *capio.*
TH'BENNA, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ἡ, *toga : vestis Romana :* à quodam *Tebenno* Arcade inventore.
Τήγανον, ου, τὸ, *sartago :* q. τήκανον, à τήκω, *liquo.*
Τῇδε, *huc* ; *isthic.* τῇδε κα', κεῖσε, *huc illuc.* adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.*
Τήθη, vel τηθὴ, *nutrix,* Ea & τιθὴ. Th. τιτθὸς, *mamma.*
Τῆθος, εος, τὸ, *ostreum quoddam :* à τηθὺς, quia *terreum.*
Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra.* q. à τήθη, *nutrix,* quia terra omnia nutrit. Est & Τηθὺς, ύος, ἡ, *TETHYS,* nomen mulieris. acc. Τηθύν.
Τηκεδόνι, dat. sing. à
Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, tabefactio.* Th. τήκω, *liquefacio :* f. ξω.
Τήκεται, *liquescit,* 3. sing. præs. pass. verbi τήκω.
Τηκτικὸς, οῦ, *vim liquefaciendi habens :* &
Τηκτὸς, οῦ, *liquefactus* ; *liquabilis :* à perf. pass. seq.
TH'KΩ, *liquefacio, macero, mollio :* f. ξω, p. τέτηκα, præs. pass. τήκομαι, *liquesco, liquefio.* a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η. f. 2. pass. τακήσομαι. Hinc τακερὸς, οῦ, *liquefactus, mollis, humidus.* τήγανον, ου, τὸ, *sartago.*
Τηλαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, *eminùs splendens :* hinc compar. τηλαυγέστερος. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, *procul,* & αὐγὴ, ῆς, ἡ, *splendor.*
Τηλαυγῶς, adv. *perspicuè :* à præced.
Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longè dispersus* ; τηλαυγέω, quod à τῆλε, *procul,* & αὐγὴ, *splendor.*
TH'ΛE, adv. *procul, longé.* τηλοῦ & τηλόθι, idem.
Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis.
Τηλέβολος, ου, ὁ, *eminùs, è remoto loco jactus.* Ex Τῆλε, *procul,* & βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα. Sed
Τηλεβόλος, *qui longè jaculatur :* vide præc.
Τηλεθάω, *germino,* hinc τηλεθάοντες, *florentes,* nom. pl. part. præs. Th. θάλλω, *floreo.* præt. m. τέθηλα, & per Metathesin τήλεθα, unde τηλεθάω.
Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à
Τηλεκλειτὸς, οῦ, *inclytus.* Est & nomen viri à τῆλε, *procul,* & κλείω, *celebro.*
Τηλεκλητὸς, ου, ὁ, ἡ, *è longinquo evocatus.* Ex τῆλε, *procul,* & καλέω, *voco.* perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.
Τηλεκλυτὸς, οῦ, *clarus* ; *cujus nominis inclyta fama procul pervenit.* Ex τῆλε, *procul.* & κλύω, *audio.*
Τηλέμαχος, ου, ὁ, propr. nom.
Τηλέσκοπος, ου, ὁ, ἡ, *eminus apparens.* Ex τῆλε, *procul,* & σκέπτομαι, *video.* f. ψομαι, p. m. ἔσκοπα. sed
Τηλεσκόπος, *longè aspiciens :* vide præced.
THΛE'ΦION, ου, τὸ, *portulaca agrestis :* à
Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.
THΛI'A, ας, ἡ, & σηλία, *vas situlæ figura in quâ farinâ subigitur :* qu. à σείω, *moveo.* Quid si quasi longè extensum, à τῆλε?
Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, quod vide.
Τηλίκος, ου, *tantus* ; *tantæ ætatis :* ab ἡλίκος, *quantus :* de magnitudine corporis.
Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, *tantus, a, um* & de magnitudine, & de ætate. Ex τηλίκος, *tantus,* (quod ab ἡλίκος, *quantus,*) & οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.*
Τήλινος, ου, *fænogræco factus :* à
THΛΙΣ, εως, & ιδος, ἡ, *fænogræcum.* q. à τῆλε, quia herba est caule & siliquis longè extensis,
Τηλόθεν, Poët. pro τηλόσε, *eminùs, longé:* &
Τηλόθι, adv. regit gen. idem quod th. τῆλε, *procul.*
Τηλοῦ, adv. idem cum th. τῆλε, *procul,*
Τηλουρὸς, οῦ, *longinquus, longè semotus :* à τῆλε, & ὅρος, *terminus.*
Τηλυγέτης, ου, ὁ, per Syncop. pro τηλυγενέτης, *in senectute genitus, natu minimus, charus, absente patre genitus, unicus:* à τῆλε, *procul.* & γίνομαι, *nascor.*
Τηλύγετος, έτη, idem fere quod τηλυγέτης, quod vide.

Τεμελὴς,

Τημελὴς, έ@, ὁ, ἡ, *diligens* : & hinc
Τημελῶ, *curo*. Ducamus à τάω, *capio*, & μέλειν, *curæ esse* : ut sit *suscipio curam*.
Τήμερον, & -ρα, Att. pro σήμερον, adv. *hodie*, *ex tempore* : ab ἡμέρα, *dies*.
Τῆμος, & τημόσδε, *tum*, Poëticum, respondet ἦμος, *quum*, à quo derivatur.
Τημῦτος, pro τῆμος, quod vide.
Τλῶ, *hanc*, τλῶδε, τλῶγε, acc. sing. ab ἡ, *hæc*.
Τλῶα, *ista*, Dor. à τλῶ@, α, ὁ, pro ἐκεῖνος, quod vide.
Τλώδαλλως, *obiter*, *leviter*, adv. qu. τῆνο ἄλλως, *hoc frustrà*.
Τήνελλα, & -@, ὁ, *lyræ harmonia & pulsatiuncula*, *quæ in victoriâ edebatur*. An à τὸ νάβλον ;
Τλῶει, Dor. pro ἐκεῖ, *illic*, *ibi*, *illuc*.
ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, & τήνελλ@, ε, ὁ, *lyræ harmonia*.
Τλωεσμὸς, ε, ὁ, *TENESMUS* : etiam τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo*.
Τλωίκα, *tunc*, adv. &
Τλωικάδε, & τλωικάδιτα, pro eodem. Th. ἡνίκα, *quum* ; extrà interrog.
Τλωόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic*, *ibi*.
Τῆν@, vel τῆν@, -η, -ο, *hic*. Dor. τηνεῖ, *illic*. τηνῶθε, *illuc*.
Τήνω, Dor. pro ἐκείνε, *illius* : à τλῶ@, *hic* : hinc τηνῶθε, adv. pro κεῖθεν, *illinc*, *ex eo loco*.
Τῇ περ, Ion. & Poët. pro ὥσπερ, ut, *velut* : & pro ἧ περ, *illic*.
Τήρει, *servato*, præs. imperat. act. &
Τηρεῖσθαι, *servari*, præs. inf. pass. à τηρέω.
Τηρέοντι, Dor. pro τηρέσι, *custodierunt*, 3. pl. præs. ind. seq. verbi τηρέω.
ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, έεις, εῖς, έει, εῖ, *servo*, *asservo*, *tueor*, *custodio* : imperf. ἐτήρεον, εν. f. ήσω. p. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. τήρησον, άτω, & in pl. τηρήσατε, *servate* : a. 1. sub. act. τηρήσω, ης, ῃ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1, part. act. τηρήσας, αντος. præs. pass. τηρέομαι, *asservor* : præs. inf. pass. τηρεῖσθαι. imperf. pass. ἐτηρεόμην, ἐμην, εε, εῦ, έετο, εῖτο. perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. τετηρημένος, η, ον, *servatus*, *a*, *um* : a. 1. pass. ind. ἐτηρήθην, ης, η. a. 1. opt. pass. τηρηθείην, ης, η. a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, *reservari*. Hinc τήρησις, & συντήρησις, εως, ἡ, *observatio*.
Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.
Τήρησις, εως, ἡ, *observatio* ; item *custodia*, *carcer*. Th. τηρέω, *servo*.
Τῇσι, Ion. pro ταῖς, *his*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.
Τητᾷ, *quæris*, *cares*, 2. sing. præs. m. verbi τητάομαι, ῶμαι, ᾷ, ᾶται. Th. τητάω, *privo*, *quæro* : f. ήσω.
ΤΗΤΑ'Ω, *privo* : hinc τήτη, ἡ, *privatio*. Est & τητάω, *quæro* : f. ήσω. qu. à τάω, *quæro*.
Τῆτες, Att. idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, *hoc anno*.
Τήτη, ης, ἡ, *penuria*. Th. τητάω, *privo*.
ΤΗΥ'ΣΙΟΣ, ε, *inanis* : hinc τηΰσίως, *temerè*, *frustrà* ; à τήτη.
Τὶ, *cur* ? *quid* ? Poët. τίη. à τίς ; *quis* ? interrog. gen. τίν@. τὶ, indefinit. *aliquid* : τινὸς, gen.
ΤΙΑ'ΡΑ, ας, & Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas* ; *TIARA*. An. à τίω, quod honoratorum esset gestamen ?
Τιβεριὰς, άδος, ἡ, nomen urbis : à Tiberio Cæsare sic denominata.
Τιβέρι@, ε, ὁ, *nomen Cæsaris*, quo nomine & appellebantur, qui ad Tiberim nascebantur.
ΤΙΒΗ'Ν, ῆν@, ὁ, *tripus* : qu. quia τρεῖς βάσεις, habet.
ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, & -ι@, ἡ, *TIGRIS*, fera.
Τίει, *honorat*, 3. sing. præs. à τίω.
Τίεν, *honorabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.
Τίεσκεν, *honorabat*, Poët. & Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro* : fut. τίσω.
Τίεται, 3. sing. ind. præs. pass. verbi τίομαι, *honoror*. Th. τίω.
Τιέω, *punio* : idem quod τίω.
Τίη, vel τίη, Poët. pro τὶ, *quid*.
ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio* : qu. à τιθέναι βόσιν, *ponere escam* : Mel, esca apum.
Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro*, *mansuefacio* : à
Τιθασσὸς, ε, ὁ, ἡ, & τιθασὸς, *cicur*, *mansuetus*, *sativus* : qu. à τιθεύω.
Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω.
Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. &
Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. ejusd. verbi.
Τιθέησι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono* : præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ. Ion. τιθέω, έῃς, &c. & -σι, additum per Paragog.
Τίθει, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. sing. imperf. act. qu. à τιθέω, verb. τίθημι, *pono*. Sed τίθει, *pone*, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. at
Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. à τιθέω. &
Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono* : præs. opt. act. τιθείην, ης, η.
Τιθεὶς, έντος, præs. part. act. verbi ejusd.
Τιθέμεν, Ion. & τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. verbi τίθημι.
Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι, *pono*.
Τίθεν, Poët. & Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi τίθημι, *pono*. Hinc Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere*.
Τιθέναι, præs. inf. act. à τίθημι.
Τιθηνέω, *nutrio* ; à τιθὴ, *nutrix*.
Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix* : à τιτθὸς, *mamma*.

Τιθη-

Τιθήμῳαι, Poët. Ectasi pro τιθέμῳαι, quod Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. &

Τιθήμῳος, Poët. Ectasi pro τιθέμῳος, præs. part. pass. verbi τίθημι.

ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco; suppono; facio ità esse; tribuo, assigno:* (qu. ab inusit. θέω, *pono*: præs. imperat. τίθετι, έτω. præs. inf. τιθέναι. præs. part. τιθεὶς, έντος. imperf. ἐτίθην, ης, η. & ἐτίθη, tanq. à τιθέω, & ἐτίθεν, pro ἐτίθησαν. f. θήσω. p. τέθεικα, Bœot. pro τέθηκα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ης, η. a. 2. sub. act. θῶ, θῇς, ῇ. a. 2. part. θεὶς, έντος. perf. pass. τέθειμαι. plusq. p. ἐτεθείμην, σο, το. a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. τεθῆναι a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο. a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, & ἔθου, ἔθετο. a. 2. imperat. m. θέσο καὶ θοῦ, θέσθω, & in 2. pl. θέσθε. a, 2. part. m. θέμῳος, η, ον, *qui posuit.* Hinc θέμα, ατος, τὸ, *quod propositum est.* θέσις, εως, ἡ, *positio.* θήκη, ης, ἡ, *repositorium, theca.* ἀνατίθημι, *sursum pono, sustolo.* ἀνάθημα, ατος, τὸ, *donum parietibus & columnis templi appensum*; & *execratio.* διατίθημι, *dispono.* διάθεσις, εως, ἡ, *dispositio.* διαθήκη, ης, ἡ, *testamentum.* διάθετος λόγος. *sermo mente conceptus.* συντίθημι. *compono.* σύνθεσις, εως, ἡ, *compositio.* συνθήκη, ης, ἡ, idem; & *fœdus.* ὑποτίθημι, *suppono.* ὑπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, basis*; item *res, de quâ agitur.* ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, *judex & præses certaminum.* νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator.* νουθετέω, *commonefacio, moneo.* νουθεσία, ας, ἡ, *commonefactio.* ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, *qui nomina imponit.* ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, *impositio nominum.* βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca.* χειροθήκη, ης, ἡ, *chirotheca.*

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνη, Dor. & τιθηνὸς, ἡ, *nutrix*: à τιθῶ, idem. Them. τιτθὸς, οῦ, ὁ, *mamma.*

Τίθητι, Dor, pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurora adamatus*: dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. act. verbi τίκτω, *pario,*

Τίκτῃς, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*: f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς, έντος. f. 1. ind. pass. τεχθήσομαι, ῃ, εται. præt. m. τέτοκα, ας, ε. perf. part. m. τετοκὼς, ότος, ὁ, & f. g. τετοκυῖα, ίας, ἡ. Hinc τόκος, ου, ὁ, *partus.* τέκνον, ου, τὸ, *fœtus, proles.* τεκνόω, *liberos procreo, gigno.* θεοτόκος, ου, ἡ, *Dei genetrix*, Mariæ virginis Epithet. παιδοτόκος, ου, ἡ, *puerpera.* ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, *prole carens.* πολύτεκνος, ου, ὁ, *multos habens liberos.*

Τιλὰ, *pennæ*: quia solent τίλλεσθαι.

Τίλαι, *quisquiliæ*: ut illæ quæ à panno vulso evolant. Sed τίλαι. a. 1. inf. act. à τίλλω, *vello.*

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω.

Τίλλοισα, *vellens*, Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g, à τίλλω, *vello,*

ΤΙ'ΛΛΩ, *VELLO, vellico; vexo, discerpo*: imperf. ἔτιλλον, ες, ε. f. λῶ. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. pass. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος, *depilatus.*

ΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *stercus.*

Τιμᾷ, *honorat*, 3, sing. præs. ind. act. sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Τιμαγόρας, ου, ὁ, *Timagoras*, propr. nomen.

Τιμάεις. εσσα, ᾶεν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus.* Vide τιμῶντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ης, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Τιμαίῳ, dat. sing. à Τίμαιος, ου, ὁ, *Timæus*: nom. propr. Syr, *contaminatus.*

Τιμαλφέω, f. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro* τιμαλφῆ. &

Τιμαλφὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui honorem invenit, qui habetur in pretio*; *pretiosus*; *qui facile emptorem reperit*: à τιμάω, *honoro*, & ἀλφέω, *invenio, excogito.*

Τιμὰν, Dor. pro τιμὴν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῆντα, quod vide.

Τιμάορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator.* παρὰ τὸ τιμὴν ἀείρειν, *honorem afferre*: à præt. m. ἦορα, & Ion. ἄορα.

Τίμαρχος ου, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro*; quod vide.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*, Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμάω, *honoro, æstimo*: f. ήσω. p. τετίμηκα, perf. pass. τετίμημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐτιμησάμην, ω, ατο. à τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Τιμὴ, ῆς, ἡ, ἡ, *honor, laus*; *prætium*; *pœna*; dat. pl. τιμαῖς. à τίω, *honoro*: f. τίσω. p. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, in gen. εντος, *pretiosus, honoratus*: à τιμὴ. Th. τίω, *honoro.*

Τιμήεσσα, ης, ἡ, *pretiosa*, f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, *pretium, æstimatio; mulcta; census*: à 1. pers. perf. pass. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῶντα, per Crasin pro τιμήεντα, acc. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, *ultor*, Poët. Pindar. τιμάορος, etiam *laudum celebrator*, qu. τιμὴν ἀείρων. Oratoribus τιμωρὸς est *ultor*: qu. à τιμὴ, *pœna*, & ἀείρω, *tollo*; *sumo*: vel ὤρω, *curo.*

Τίμησας, *honorâsti*, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. &

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à τιμήσω,

μησον, verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω.

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd. & them.

Τιμητέ☉, adject. verbale, à τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio*; *litis æstimatio*: à 2. perf. perf. pass. verbi τιμάω. Them. τίω.

Τίμι☉, *pretiosus*, *carus*, *honorabilis*: comparat. τιμιώτερος, ὁ, ἡ, superl. τιμιώτατος, η, ον, Th. τίω, *honoro*.

Τιμιότης, ητος, ἡ, *opulentia*, *excellentia*, *pretium*: à τιμὴ, *pretium*. Th. τίω.

Τιμιώτατος, η, ον, superl. à τίμι☉, *honorabilis*; quod à τιμή. Th. τίω.

Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, *Timodemidæ*. Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τῦ Τιμοδήμυ.

Τιμόθε☉, ε, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. *colens Deum*.

Τιμῶμαι, *color*, præs. pass. à τιμάομαι, ῶμαι. ejusd. th. τίω.

Τίμων, ων☉, ὁ, nomen viri. Gr. *honorans*: at

Τιμῶν, ῶντος, *honorans*, part. præs. à τιμάω, *honoro*; quod vide.

Τιμωρέω, ῶ, *punio*, *ulciscor*; *auxilior*; *defendo*: f. ήσω. p. τετιμώρηκα. a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur*; quod à τιμωρὸς, ε, *ultor*, contractè ex τιμήορος, quod ex τιμὴ, *ultio*, & ὁράω, *video*, *observo*. παρὰ τὸ ὁρᾶν καιρὸν τῆς τιμῆς, *ab observato tempore vindictæ*.

Τιμωρηθῶσι, *puniantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. præced. verbi τιμωρέω.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, *ultio*, *vindicta*: necnon

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem:

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, &

Τιμωρητὴς, ε, ὁ, *vindex*: omnia à perf. pass. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna*, *supplicium*, *ultio*; *auxilium*: à τιμωρὸς, *ultor*. Vide in τιμωρέω.

Τιμωρὸς, ε, *ultor*, *punitor*. Vide in τιμωρέω.

Τιμωρῶν, præs· part. act. n. g. à τιμωρέω. quod vide.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, *tibi*: à σὺ, *tu*.

Τίν', pro τίνα, acc. sing. à τὶς, *quis*?

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio*, *concutio*, *vibro*: f. ξω. p. χα. qu. σινάσσω, à σείω, *moveo*.

Τίνυσθαι, Ion. pro τίννυσθαι, *ulcisci*. Vide τίννυμαι.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, ε, *calidus*, *tepidus*.

Τίννυμαι, *punio*. τίννυσθαι, *puniri*, *ulcisci*, præs. inf. τιννυμένας, *vindicantes*, acc. pl. part. præs. pass. f. g. Th. τίω, *punio*.

Τίννυμι, τιννύω, & τίω, idem quod τίω *luo*, *solvo*.

Τίον, *honorarunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τίον, 3. pl. imperf. Ion. verbi τίω, *honoro*.

Τίποτε, *cur*, & per Syncop. τίπτε. à πότε, *quando*? Th. ὅτε, *quando*.

Τίπτ', pro τίπτε, Poët. pro τίποτε quod vide.

Τίρυνθ', pro τίρυνθον, acc. sing. à τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ'Σ, τίν☉, ὁ, ἡ, & in n. g. τί; *QUIS*; *quid*; Sed τὶς, τινὸς, indefinitum, *aliquis*, *quidam*. Hinc ὅστις, ἔτιν☉, & in f. g. ἥτις, *quis*, *quæ*, vel *quisnam*, *quænam*.

Τῖσαι, a. 1. inf. act. verbi τίω, *honoro*, *punio*.

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor*, *punio*, Th. τίω, *punio*.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. &

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τίσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισε, verbi ejusd.

Τίσειαν, *luissent*, 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσεια, ας, ε. Th. τίω, *punio*.

Τίσῃς, 2. sing. f. 1. act. verbi ejusd.

Τίσιν, *ultionem*, acc. sing. à

Τίσις, εως, ἡ, *ultio*, *pœna*. Th. τίω, *punio*.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, *qu. cædis-ultrix*: à τίω & φόν☉, quod à φένω, *occido*.

Τῖσον, άτω, a. 1. imperat. act. ἀπὸ τίω.

Τίσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Τίσωσ', pro τίσωσι, *honorent*, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi τίω, *honoro*.

Τίταινεν, 3. sing, imperf. Ion. verbi τιταίνω, *tendo*.

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc. pl. part. præs. act. verbi τιταίνω, *punio*, vel *tendo*.

Τιταίνω, *punio*, *ulciscor*; quod à τίω, idem. Sed τιταίνω, *tendo*, *intendo*: à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶν☉, ὁ, *Titan*: dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina*: puto quia τιτὴ, *honorata*: à τίω, *honoro*.

Τιτανοκτόν☉, ε, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à Τιτᾶνες, seu Τιτᾶνες, *Titanes*. Th. τιταίνω, *ulciscor*, & κτείνω, *occido*.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ε, ἡ, *calx*: qu. à τιταίνω, quia extenditur illinendo: dat. sing. τιτάνῳ.

Τιτῆνες, *Titanes*, posteri Saturni: dat. pl. τιτῆσι, & Poët. seu Ion. τιτήνεσσι· à τιταίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τιτθη, & τιτθὴ, ῆς, ἡ, &

Τιτθίον, ε, τὸ, idem cum seq. th.

ΤΙΤΘΟ'Σ, ε, ὁ, *mamma*, *mammilla*. Hinc τίτθη, seu τιτθὴ, ῆς, ἡ, idem; *nutrix*. τιθηνὸς, ε, ὁ, *nutritus*. τιθήνη, ης, ἡ, *nutrix*. τήθη, ης, ἡ, idem. τιθηνέω, *nutrio*. *nutricor*. τηθὶς, & τιτθὶς, ίδος, ἡ, *avia*, *amita*, *matertera*. τυτθὸς, ε, ὁ, *parvus*, *pusillus*: & hinc quoque Angl. a Teat.

Τίτλος, ου, ὁ, *titulus*, per Syncop. ex Lat. Sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*.

Τίτος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, (tanq. à τράω,) *perforo*, *terebro*. perf. pass. τέτρημαι. Hinc τρῆμα, ατος, τὸ, *foramen*. τρῆσις, εως, ἡ, *perforatio*. τρητὸς, ου, *perforatus*. τρανὴς, ου, *perspicuus*, *manifestus*.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero*, *lædo*. q. à τιτράω. Hinc τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus*. τραῦμα, ατος, τὸ, idem.

Τιτυὸς, ου, ὁ, *TITYUS*, *gigas per novem jugera sparsus*, *cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur*.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. Ion, à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collineo*, *dirigo ad scopum*, *struo*. q. à τάω, *tendo*, unde & τιταίνω.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*. Puto à τῖφος, quod sit triticum degener, ut in τίφυσι.

Τίφθ' pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τίποτε, *quid*, *tandem*? Th. ὅτε, *quando*.

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus*, *locus uliginosus*.

ΤΙ'Ω, *honoro*, *æstimo*; item *pendo*, *punio*, *ulciscor*. f. τίσω. p. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι, unde τιμὴ, ης, ὁ, *honor*; item *pretium*. *pœna*, *ultio*. τιμάω, *honoro*. f. ήσω. item *mulcto*. τιμητὸς, ου, *honorabilis*, *honore dignus*. ἄτιμος, *inhonorabilis*, *honore indignus*. ἀτιμία, ας, ἡ, *dehonestamentum*, *infamia*. φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, *honoris cupidus*, *ambitiosus*.

Τλᾶθι, *tolera*, Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλάθυμος, ου, ὁ, ἡ, *ærumnarum patiens*. ex ταλάω, seu τλάω, *tolero*, & θυμὸς, ου, ὁ, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. opt. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ, ἁ, Dor. pro τλήμων, *tolerans*. quod vide.

Τλὰς, άντος, part. præs. vel a. 2. à τλῆμι, *tolero*, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, *suffero*.

Τλῇ, *toleret*, 3. sing. a. 2. sub. act. sed

Τλῆ, sine iota subscripto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλῆμεν, *pertulimus*, Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero*, *patior*. f. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην. à τλάω, pro ταλάω, *suffero*.

Τλήμονες, *miseri*, nom. pl. in acc. sing. τλήμονα. à

Τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens*, *ærumnosus*, *miser*, *audax*, *fortis*. à τλάω, per Syncop. pro ταλάω, *perfero*.

Τλῆναι, *passum esse*. a. 2. inf. verbi τλῆμι, *tolero*. quod vide. a. 2. ἔτλην.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS*. nom. propr.

Τλήσω, *tolerabo*, f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, pro ταλάω, *perfero*.

Τμάγεν. *secti sunt*, Ion. & Bœot. Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco*, *scindo*. f. τμήξω. a. 2. ἔτμηγον & ἔτμαγον. Sic τμάγεν, potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Th. τέμνω, idem.

Τμάω, *seco*. unde τμήσσω. Th. τέμνω.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, *scissus*, a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, *scindo*. Them. τέμνω, idem.

Τμήδην, adv. idem quod τμητικῶς, *incidendo*, *secando*: à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco*.

Τμηθεὶς, *sectus*, a. 1. part. pass. verbi τέμνω, *seco*. perf. pass. τέτμημαι. a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*, f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco*.

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS*, nomen propr.

Τὸ, *hoc*. aliquando *quapropter*. & tunc subauditur, κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*. τόγ', τόδ', pro τόδε. τὸ ἐὸν, *id quod est*.

Τὠρχαῖον, Ion. pro πάλαι, *olim*.

Τὸ γ' ἐμὸν, Ion. pro *quantum in me*.

Τὸ δεύτερον, *iterum*, *secundum*.

Τοπίπαν, Ion. pro παντελῶς, *omninò*, *penitus*.

Τόθι, *ubi*, *ibi*. ab ὅθι. τόθ', pro τότε, & τόθεν, *tunc*. & pro ἐκεῖ, *illic*.

ΤΟΙ, *quidem*, particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatûs tantum gratiâ additur. à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia*: &

Τοιαύτην, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, quod vide.

Τοιγὰρ, *equidem*, *itaque*. τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim*, & οὖν, *ergò*.

Τοίη, ης, ἡ. *talis*. Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοίνυν, *igitur*: ex τοὶ & νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro τοῦ, ab ὁ, *hic*, articul. præpositiv.

Τοῖον, *sic*, *ità*, adv. à

Τοῖος, α, ον, *talis*, *e*. Th. οἷος, *qualis*.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis*, *e*. Ex τοῖος, & δὲ, syllabica adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *talis*, *e*. Ex τοῖος, quod vide, & οὗτος, *hic*.

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic & τοῖσι & τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic*, *hoc*.

Τοῖσδε, & τοῖσδεσι, Poët. dat. plur. ab ὅδε, *hic*. Hic retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, sed quia particula, δεσι, articulo τοῖς,

quasi

quasi enclitica adjungitur.

Τοισία, legend. δέ τοι ζία, sia palustris. vide in Σίον.

ΤΟΙ'ΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. q. à τεύχω, struo. Hinc τοιχόω, murum struo, μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intergerinus.

Τοίω, tales, dual. num. à τοῖος, talis.

Τοίως, Poët. pro οὕτω, sic, ita. q. d. tali modo. ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc: ab ὅκα, pro ὅτε,

Τοκεὺς, (ἀδὸς, ὁ, Poët. idem ac ἡ τετοκυῖα, quæ peperit. Non solùm autem mulieribus; sed & pecudibus tribuitur. à them. τίκτω, pario, quod vide.

Τοκέεσσι, Ion. & Poët. pro τοκεῦσιν, dat. plur. à

Τοκεὺς, έος, ὁ, parens. gen. Ion. ῆος. acc. pl. τοκῆας. Th. τίκτω, pario. præt. m. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκέϊ, accus. τοκῆα, Ion. gen. plur. τοκήων· à τοκεὺς, quod vide.

Τόκος, ου, ὁ, usura, fœnus, partus; à τίκτω, pario. f. τέξομαι. præt. m. τέτοκα.

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia, fiducia. Sed τόλμα, fortis sis. præs. imperat. act. à τολμάω. Hinc τολμηρὸς, ᾶ, audax. τολμάω, audax sum, audeo.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. τολμᾷν, præs. inf. act. verbi τολμάω, quod vide.

Τολμάεις, άεσσα, ᾶεν. Dor. pro τολμήεις, audax: quod vide.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. fut. 1. à

Τολμάω, -ῶ, audeo, sustineo. imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Them. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμήεις, εντος, audax, intrepidus, tolerans. Them. τόλμα, audacia.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, audax, comparat. τολμηρότερος, audacior. Hinc τολμηρότερον, adv. liberiùs. Th. τόλμα.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. à τολμάω, quod vide.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, homo audax. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῷεν, ausint, 3. pl. præs. opt. act. τολμάοιεν, ῷεν. verbi τολμάω. Them. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῶσι, audent, 3. plur. præs. act. verbi τολμάω, audeo. præs. part. act. τολμῶν. Th. τόλμα.

Τολυπεύω, glomero; machinor, ad finem perduco, à

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa.

Τολμὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, sectio, amputatio; à τέμνω, seco. f. μῶ. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Τομὸς, ὴ, ὸν, acutus, penetrans, scindens: comparat. τομώτερος, α, ον, penetrantior, tius: sed

Τόμος, ου, ὁ, frustum sectione ablatum, TOMUS. Angl. a tome. Th. τέμνω, seco.

Τόμυρις, ἡ, Scytharum regina.

Τομώτερον, penetrantius, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, quem, accus. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, & τονθορίζω. murmuro, musso, submissè loquor. f. ίσω. p. ικα. q. à τόνος & θρόος.

Τόνος, ου, ὁ, TONUS: à τείνω, tendo. p. m. τέτονα. Hinc Angl. tone, & tune.

Τόξ', pro τόξα, nom. plur. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τόξευμα, ατος, τὸ, sagitta: &

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, sagittarius: à τοξεύω, jaculor. Th. τόξον.

ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, arcus. vel ars ipsa sagittandi, (q. à τείνω, tendo.) Hinc τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. τοξοφόρος, idem. τοξεύω, jaculor. τοξότις, Epithet. Dianæ.

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. Them. τόξον, arcus.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, arcitenens. τοξοφόροι Κρῆτες, sagittarii Cretenses: à τόξον, ου, τὸ, arcus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, TOPAZIUS. Angl to=paze. nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, quæro, investigo.

Τοπάζω, statuo, colloco. q. in loco. à τόπος. expon. & conjicio, suspicor; item quæro.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, olim.

Τὸ παλαιὸν, antiquitùs.

Τοπαράπαν, omninò, prorsus.

Τοπαραυτίκα, statim, in præsentiâ.

Τοπάρος, & τὸ παρόσθεν, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ου, ὁ, præfectus, loci præses: ex τόπος, locus, & ἀρχὴ, principatus.

ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum. q. à τῶ, capio. Hinc τοπάζω, statuo, colloco. ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, absurdus.

Τοπρὶν, Ion. pro πρότερον, priùs, olim.

Τοπρῶτον, primùm. à πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ου, τὸ, seseli Creticum, herbæ nomen. Valdè diureticum est.

Τορέω, perforo: à τερέω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ in quem axis inseritur: quia τορεῖται· tignum, meta, carceres & repagula.

Τόρνος, ου, ὁ, TORNUS, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, terebro.

Τορνόω, TORNO, cælo, circulo circumscribo, Hinc Angl. to turn. à præced.

Τόρος, ου, ὁ, funis, & idem quod τόρνος· sed

Τορὸς, ὰ, ὸν, penetrans. acutus: à τορέω, perfero. Th. τερέω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, id quod aliquid inter coquendum,

dum agitatur & teritur: à τείρω, tero.

Τὸς, inusit. pro ὁ unde τοῦ, hujus, pl. Poët. τοὶ, pro οἱ. Vel τὼς, Dor. pro τοὺς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, tanta, f. g. à τοσοῦτος, quod vide.

Τόσος, & Poët. τόσσος, tantus. τόσον τόπον, tantum quantum. Them. ὅσος, quantus.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, tantus, a, um. in plur. τοσοῦτοι, tot. Ex τόσος, tantus, & οὗτος, hic. τοσοῦτο, Ion. pro ὥστε, ita.

Τόσσα, pro τόσα, tanta, nom. plur. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῶον, Dor. pro τόσον, tantum.

Τότε, tunc. τοτὲ, aliquando. ab ὅτε.

Τοτρίτον, tertium.

Τοῦ, & τοῦδε, hujus, gen. sing. ab ὁ, & τὸ, hic, hoc.

Τοῦθ', seq. aspirat. pro τοῦτο, hoc.

Τοὔλασσον, deterius, pro τὸ ἔλασσον, compar. n. g. à μικρὸς, parvus, comp. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. sing. ab ἐμὸς, οῦ, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Τοὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν. adv. ante, anterior pars. idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contrà, è contrario. Th. ἀντὶ, pro, contrà.

Τοὔνεκ' seu τοὔνεκα, quocircà, pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratiâ.

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, nomine. Ellipsis præposit. κατά.

Τοὺς, hos, acc. pl. ab ὁ, hic.

Τοῦτ', pro τοῦτο, hoc. quod vide.

Τουτάκι, & τουτάκις, tunc, adv. à τοῦτο.

Τοὔτερον, Ion. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, alterum.

Τουτέστι, hoc est, legitur & τοῦτ' ἔστι, ex τοῦτο & ἐστί.

Τουτέων, Ion. pro τούτων, horum, harum. gen. pl. ab οὗτος, hic.

Τουτὶ, Dor. adv. ab Attico τουτοῖ, hic. & hoc pro τοῦτο.

Τοῦτο, hoc vide in οὗτος

Τουτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adv.

Τουτονὶ, Att. pro τοῦτον, hunc. ab οὗτος.

Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τούτω, Dor. pro τούτου.

Τοφὲθ, 2. Reg. 23. vers. 10. aliter ταφὲθ, sed corruptè, ut Jerem. 7. ver. 31. 32.

Τόφρα, tunc, interea: ab ὄφρα, ut.

Τραγανὸν, callosum. Gl. Cyr.

Τραγάω & τραγίζω, hircum refero: hirquitallio. Dicitur de adolescentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit.

Τραγέα, ας, ἡ, scil. δορὰ, hircina pellis: à τράγειος, hircinus, Th. τράγος.

Τραγεῖν, comedisse, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, comedo, rodo. f. τρώξομαι, a. 2. ἔτραγον.

Τράγημα, ατος, τὸ, TRAGEMA, id quod in secundâ mensâ apponitur. idem quod τραγάλιον, à τρώγω, comedo. a. 2. ἔτραγον.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper. à τραγεῖν, quia arbores rodit. Vel à τραχὺς, quod hirsutâ pelle. Hinc τραγικὸς, tragicus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, TRAGOEDIA. Angl. tragedy. &

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, TRAGOEDUS: à τράγος, & ᾠδὴ, cantus: utpote qui cantando caprum meretur.

Τρακτεύω, negotior. &

Τρακτὸς κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit à Latino.

Τράμη, vel τράμις, linea, quæ medium scrotum dividit, & q. τορεῖ.

Τράμπις, navicula quâ trajicitur: puto quia facilè τρέπεται.

Τρανὸς, οῦ, & τρανὴς, έος, ὁ, ἡ, manifestus, apertus, q. d. perforatus. Hinc τρανόω, f. ώσω, manifestum reddo. Them. τιτράω, perforo.

Τράπε, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, verto.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa. q. per Aphæres. pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, mensarius, numularius, collybista. in pl. οἱ τραπεζῖται. Th. τράπεζα, mensa.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ, ἡ, mensipeta, qui satiatur mensis appositis; à τράπεζα, mensa, & κορέω, satio.

Τραπεζόφορον, caliculare. ubi calices reponuntur.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, vertere.

Τραπείομεν, vertamus, Ion. & Poët. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. pass. ῶ, resolut. in έω, deinde ο pro ω, per Systolen, & ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, e. à τρέπω, muto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.

Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, verto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Τραπέντα, obversum, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω. verto. a. 2. ἔτραπον.

Τραπέσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, mensa.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω, quod vide.

Τραπέω, uvas calco. à τρέπω, verto. calcando enim vertuntur.

Τράπηξ, hasta, quia potest τρέπεσθαι, vibrari.

Τρέπωμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, verto. vide τρέπειν.
Τρασιὰ, ας, ἡ, locus ubi siccantur ficus: à τέρσω, sicco.
ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ῦ, balbus, blæsus. TRAULUS. τραυλίζω, balbutio. q. à τραύω, quasi sit ejus sermo vulneratus.
Τραῦμα, ατος, (pro τρῶμα) τὸ, vulnus. q. à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, vulnero: f. τρώσω, perf. pass. τέτρωμαι.
Τραυματίας, ε, ὁ, vulneratus, saucius: à præced.
Τραυματίζω, vulnero: f. ίσω. p. τετραυμάτικα. perf. pass. τετραυμάτισμαι. perf. part. pass. τετραυματισμένος, η, ον. à τραῦμα, vulnus. Th. τιτρώσκω, vulnero.
Τραύξανα, (q. τρώξανα) reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt. qu. à τρώγειν, edere.
Τράφ', pro τράφε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω.
Τράφαλλος, coagulum, à τρέφω, id est, πήσσω, cogo.
Τράφειν, Ion. & Dor. pro τρέφειν, educare: vel educâsse. pro a. 2. inf. τραφεῖν, à τρέφω, alo. vel Att. pro τρέφεσθαι,
Τραφεὶς, nutritus, educatus. a. 2. part. pass. verbi τρέφω, alo. a. 2. ἔτραφον.
Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω.
Τράφεν, Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. sed
Τραφὲν, est a. 2. inf. Dor. & Æol. pro τραφεῖν, vel Att. pro τραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Τραφερὸς, tam de mari, quam de terrâ dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὰ, terra arida, continens. Th. τρέφω, alo.
Τράφη, nutritus est. 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, alo. a. 2. act. ἔτραφον. a. 2. pass. ἐτράφην.
Τράφηξ, pars navis, seu labrum, ubi scalmi ponuntur. quia ut puto, pars ea τραφερὰ, sicca.
Τραφήσομαι, f. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, f. 2. inf. pass. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.
Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. pass. à τρέπω, verto.
Τράφοισα, ας, ἁ, Dor. & Æol. pro
Τραφοῦσα, ης, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.
Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχὺς, quod vide.
Τραχέως, asperè, compar. τραχύτερον, asperiùs, superl. τραχύτατα, asperrimè. Th. τραχύς.
Τραχηλίζω, in cervicem resupino; item patefacio: f. ίσω, p. τετραχήλικα. perf. pass. τετραχήλισμαι. perf. part. pass. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.
ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ε, ὁ, collum, cervix. in pl. τὰ τράχηλα. q. à τραχὺς & ἧλος: quod ossa sint in eo tanquam asperi clavi.
ΤΡΑΧΥ'Σ, έος, asper, scaber, agrestis. Hinc τραχύτης, ητος, ἡ, asperitas. τραχύνω, aspero, exaspero.
Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè salebrosa.
Τράω, inusit. unde πιτράω, perforo.
Τρεέτην, timebant. 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, timeo: f. τρέσω.
Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, tremo. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.
ΤΡΕΙ'Σ, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, TRES, TRIA, Angl. Three. gen. τριῶν. dat. pl. τρισί. Hinc τρίτος, seu τρίτατος, ε, tertius. τρὶς, ter. τριάκις, idem. τριάκοντα, triginta. τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio. τρίαινα, ης, ἡ, tridens. τρίχα, tripliciter, trifariam. τριπλόος, ῦς, triplus, triplicatus. τριπλάσιος, ε, triplo major.
Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nomen hospitii. Lat. tres tabernæ. Act. 28. 15.
Τρέμω, TREMO, horreo, præ metu trepido. f. τρεμῶ. præt. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.
Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, tremo.
Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. à
ΤΡΕ'ΠΩ, verto, converto, muto: considero: f. ψω. p. τέτριφα. a. 2. ἔτραπον. perf. pass. τέτραμμαι. præt. m. τέτροπα. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit cursum suum. ἐκτρέπω, averto. deflecto. ἐντράπελος, invenustus. προτρέπω, propello, incito, adhortor, προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio. ἡλιοτρόπιον, ε, τὸ, herba solaris. πολύτροπος, ε, ὁ, ἡ, multiplex. εὐτράπελος, lepidus, scitus, elegans, facetus.
Τρέσαν, territi sunt, Ion. & Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. sic
Τρέσε, pro ἔτρεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. verbi τρέω, tremo.
Τρέσης, ε, ὁ, timidus: à τρέω, tremo.
Τρέφοιν, alerem, per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi τρέφω, alo.
ΤΡΕ'ΦΩ, nutrio; item compingo. f. θρέψω. perf. τέθρεφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf. part. pass. τεθραμμένος, educatus. præt. m. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, nutritio. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. θρεπτήρια, ων, τὰ, alimenta; item nutrionis præmia. θρεπτὸς, ε, nutritus. τροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, nutrimentum, alimonia. τρόφιμος, ε, ὁ, alumnus. τροφεῖον, ε, τὸ, præmium nutritionis. ἄτροφος, ε, ὁ, ἡ, non alens, & qui non alitur. ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti privatio, tabes.
ΤΡΕ'ΧΩ, curro: f. 2. m. δραμῦμαι. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. à δρέμω, Hinc δρόμος, ε, ὁ, cursus. τρόχος,

τρόχος, ου, ὁ, idem. τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*. τροχαλὸς, οῦ. *rotundus*,
Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, *αντος*, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto*. f. ψω.
Τρέψας, *convertens*, in acc. sing. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, *verto*. f. ψω. p. m. τέτροπα.
Τρέψειε, *vertat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.
ΤΡΕ'Ω, *tremo*, *trepido*. f. τρέσω. p. τέτρεκα. Hinc τρέμω & τρομέω, idem. τρόμος, ου, ὁ, *tremor*. ἀτρέμας & ἀτρέμα, adv. *sine timore*.
Τρῦμα, *foramen*, tanq. à τράω ex τερέω, *perforo*.
Τρηματίζω, *aleâ ludo*. q. à τρῆμα, quia sunt punctis *cavis* insignitæ.
Τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*, dat. pl. τρήρωσιν, a τρέω, quia timida.
Τρητοῖο, *cavernosæ*, gen. Ion. à
Τρητὸς, οῦ, *perforatus*. Th. τιτράω, *perforo*. f. τρήσω.
Τρηχῖνος, gen. sing. à Τρηχίν, ῖνος, ἡ, nomen mul.
Τρῆχος, ου, ὁ, *TRECHUS*, nomen viri.
Τρηχὺς, *asper*, Ion. pro τραχὺς, έος, hinc τρηχὼ, οῦς, ἡ, *locus asper*: sed
Τρήχω, Poët. pro τραχυνῶ, *asper sum*. Th. τραχὺς, *asper*.
Τρία, *tria*, pl. neut. gen. vide τρεῖς.
Τρίαινα, ης, ἡ, *tridens*, *fuscina*: à τρία, quia tres habet cuspides.
Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA*. Th. τρεῖς.
Τριακοντάζυγος, ου, ὁ, ἡ, *quæ habet triginta transtra*. navis Epithet. ex τριάκοντα. & ζυγὰ, *transtra*. Th. ζεύγνυω, *jungo*.
Τριακόσιοι, αι, α, *trecenti*; *æ*, *a*. Th. τρεῖς.
Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω, *vinco*, *supero*: f. ξω. ab Athletis, quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριὰς, άδος, ἡ, *numerus ternarius*. Th. τρεῖς, *tres*.
Τριβακὸς, *homo diuturno usu velut tritus*: à τρίβω, *tero*.
Τρίβαλλος, *sycophanta mensarum assecla*. Nam *Triballis* populis sordes vitæ objiciebant.
Τριβὰς, *tritorium*, *mutonium*, *frictrix*: à τρίβω.
Τριβεὺς, *pistillum*, quo τρίβεται
Τρίβολος, ου, ὁ, *TRIBULUS*, herba sic dict. quia habet τρεῖς βολὰς, *tres cuspides*. Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.
Τριβόμενος, præs. part. pass. à τρίβω, *tero* quod vide.
Τρίβος, ου, ἡ, *via trita*, *semita*: à præt. m. τέτριβα, verbi τρίβω, *tero*,
Τρίβου, præs. imperat. pass. &
Τρίβουσι, 3. pl. præs. ind. act. à
ΤΡΙ'ΒΩ, *tero*, *tundo*, *quotidianis laboribus exerceo*: f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι, præt. m. τέτριβα. hinc τρίψις, εως, ἡ, *tritura*. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem διατρίβω, *consumo*; item *tempus impendo*, *dego*, *moror*. παιδοτρίβης, ου, ὁ, *qui pueros exercet*, *gymnasii magister*.
Τρίβωμες, *teramus*. Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à τρίβω.
Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum*: *homo usu rerum tritus*: à τρίβω, *te o*.
Τρίγαμος, ου, ὁ, ἡ, tam de viro, quam fœminâ dicitur, *quæ ter nupsit*: à γαμέω, *uxorem duco*: & τρὶς, quod vide.
Τριγκὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.
Τρίγλα, *TRIGLA* piscis. q. τρίγονα, quia τρὶς γονᾶ, id est, *ter anno parit*.
Τρίγληνος, ου, ὁ, ἡ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*. Th. γλήνη, *pupilla*, & τρεῖς, *tres*.
Τριγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, *tricuspis*. in dat. τριγλώχινι, à τρεῖς, *tres*, & γλωχὶς, vel γλωχῖν. ῖνος, ἡ, *cuspis*, *acies*.
Τριγκὸς, *maceria*. vide θριγκός.
Τριετία, ας, ἡ, *triennium*: à τριετὴς, έος, ὁ, ἡ, *trimus*, *triennis*. Ex τρία & ἔτη, η, τὰ, *anni*. Th. ἔτος.
Τριετίζω, *triennis sum*. præs. part. τριετίζων, *trimus*: ex iisd.
ΤΡΙ'ΖΩ, & τρύζω, *STRIDO*, *murmuro*. hinc τρυγὼν, όνος, ἡ, *turtur*.
Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars*. Poët. pro τριακὰς. acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς, *tres*.
Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα. sunt ἄκλιτα. Th. τρεῖς.
Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus*.
Τριηκόντορος, ου, ἡ, *navis*, *quæ triginta remis agitur*: ex τριήκοντα, quod vide, & ἐρέσσω, *remigo*.
Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς,
Τριήρης, εος, ἡ, *triremis*, *navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.
Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui triremi vehitur*: à præced.
Τριλάνη, ης, ἡ, *tribula*, quâ scil. *teritur* frumentum. q. à τείρω, *tero*.
Τρικάρηνον, *triceps*, q. τρία κάρηνα, *tria capita*, habens: Ex τρὶς & κάρηνον.
Τρίλιστος & τρίλλιστος, ου, *multum cupitus*. propriè *ter petitus votis*: *peroptatus*. Ex τρὶς, *ter*, quod vide, & λίσσομαι, *precor*.
Τρίμηνον, ου, τὸ, *trimestre spatium*; *anni quadrans*: à
Τρίμηνος, ου, ὁ, ἡ, *trium mensium*, *trimestris*. Ex τρεῖς, *tres*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.
Τριξάλλας, *gryllus*. vide τρωξαλλίς.
Τριξὸς, *triplex* pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres*.
Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à
Τρίοδος, ου, ἡ, *trivium*. dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, & ὁδὸς, *via*.

Τριόδου

Τρίοδȣς, οντος, ὁ, *tridens.* Ex τρεῖς, *tres,* & ὀδȣ̃ς, ὁ, *dens.*
Τρίοπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.
Τρίπηχυς, *tricubitalis.* acc. sing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*
Τρίπλεθρος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui trium jugerum est:* ex τρὶς, quod vide, & πλέθρον.
Τριπλῆ, adv. *tripliciter :* à
Τριπλόος, ȣς, *TRIPLUS.* q. à τρεῖς, *tres,* & πέλω, *sum.*
Τρίποδ' pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπους, οδος, ὁ, *tripes,* quod &
Τριπόδης, ȣ, ὁ, *tripedalis :* ex τρεῖς, *tres,* & πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes.*
Τριποδοφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, εἴτε φέρειν. *tripodas ferre.*
Τριπόθατος, α, ὁ, ἁ, Dor. pro
Τριπόθητος, ȣ, ὁ, ἡ, *ter optatus.* Ex τρὶς, *ter,* & ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium.*
Τρίπολις, ιος, ὁ, ἡ. ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis.*
Τριπόλῳ, dat. sing. à τρίπολος, ȣ, ὁ, ἡ, *ter aratus.* a τρὶς, *ter,* quod vide, & πολέω, *verto, aro.*
Τρίπορθος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit :* ex τρὶς, *ter,* & πέρθω, *vasto.*
Τρίπος, ὁ, Æol. pro
Τρίπȣς, vide in τρίποδ'.
Τρίπτυχος, ȣ, ὁ, ἡ, *triplex.* à τρὶς, *ter,* quod vide, & πτυχὴ, *plicatura.* Th. πτύσσω, *plico.*
Τρὶς, *ter,* ἐπὶ τρὶς. Th. τρεῖς, *tres.*
Τρισεννάδα, acc. sing. à
Τρισεννὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis ;* hoc est vigesimus septimus. Ex τρὶς, & ἐννέα, *novem.* Hinc ἐννὰς & εἰνὰς, ἀδος, ἡ, *nonus dies.*
Τρισκαίδεκα, *tredecim.* Ex τρεῖς, *tres,* & δέκα, *decem.*
Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, *qui est tredecim cubitorum :* à τρεῖς, καὶ δέκα, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*
Τρισκαιδέκατος, ȣ, *decimus tertius :* ex τρεῖς, & δέκατος. Th. δέκα, *decem.*
Τρισκοπάνιστος, ȣ, ὁ, ἡ, *ter pistus :* ex τρὶς, *ter,* quod à τρεῖς, *tres.* & κόπανον, ȣ, τὸ, *pistillum.* Th. κόπτω, *scindo.*
Τρισολυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, *qui ter in Olympicis ludis victor fuit.*
Τρισπίθαμος, ȣ, ὁ, ἡ. *tres spithamas longus :* à τρὶς, *ter.* Th. τρεῖς, *tres.* & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama,* een spanne.
Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio :* &
Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariam :* item *tertiâ vice.* Reg. 1. cap. 20. Them. τρεῖς.
Τρίστεγον, ȣ, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio :* &
Τρίστεγος, ȣ, ὁ, *tres contignationes habens :* Ex τρὶς, *ter,* quod à τρεῖς, *tres,* & στέγη, ης, ἡ, *tectum.* Them. στέγω, *tego.*
Τριστοιχεὶ, adv. *triplici serie :* ex τρὶς, seu τρεῖς, *tres,* & στείχω, *ordine eo,*
Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille.* Ex τρὶς, seu τρεῖς, *tres,* & χίλιοι *mille.*
Τριταῖος, α, ον, *triduarius.* τριταῖος ἄνεμος. *ventus post triduum oriens.* Them. τρεῖς, *tres.*
Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à
Τρίτατος. ȣ, *tertius,* dat. sing. τριτάτῳ, à τρίτος, *tertius.* Th. τρεῖς, *tres.*
Τριτάτῳ, vide in præced.
Τρίτη, ης, ἡ, *tertia,* f. g. à τρίτος, quod vide.
Τριτημόριον, pro τὸ Τρίτον μέρος, *tertia pars.* Th. μείρω, *divido.*
Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, *tertia pars :* ex iisd.
Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τριτὼ, όος, ἡ, Bœoticè, *caput.* & γείνομαι. *nascor.* Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam.* Vel à τρίτος, *tertius ;* quod nata sit *tertiâ* mensis die : aut quia eadem cum Lunâ est, quæ tertiâ à coitu die apparet.
Τριτογενὴς, έος. ὁ, *Tritogenius.*
Τριτομὴ, ex. τρεῖς, & τέμνω, *seco.* Gen. 17. 12.
Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um,* pro quo & τρίτατος, Th. τρεῖς. *tres.* τὸ τρίτον, sc. μέρος, *tertia pars.* τὸ τρίτον, vel τοτρίτον, adv. *tertiò.* ἐκ τρίτου, *tertiâ vice.* ἐς τρίτην, *perendiè.*
Τρίτων, *TRITON,* nomen propr.
Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græca Scholia Pind. Pyth. Od. 4. 234.
Τριφάσιος, Ion. pro τριπλȣ̃ς, *triplex.*
Τριφίλατος, ω, ὁ, Dor. pro
Τριφίλητος, *maximè amabilis.* Them. φίλος.
Τρίφωσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *valdè lucens.*
Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, *trifariam,* adv. à τρεῖς, *tres.*
Τρίχες, *pili,* nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.* dat. pl. θριξί.
Τριχθὰ, adv. *tripliciter.* Poët. pro τρίχα, quod vide.
Τρίχινος, ινη, ινον, *cilicinus, a, um. confectus ex pilis seu crinibus.* Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.*
Τρίψας, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero.* f. ψω.
Τριώροφον, ȣ, τὸ, *tertium tabulatum.* vide διώροφον. ab ἐρέφω, *tego.*
Τροία, ας, & Ion. ης, ἡ, *TROJA.* in accus. Τροίην, Ion. Them. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus.*
Τρομεοίατο, Ion. pro
Τρομέοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω, quod vide.
Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, ȣ̃σι, *metuunt.* 3. pl. præs. ind. à
Τρομέω, *tremo,* præs. part. f. g. τρομέουσα. à τρόμος,

τρέμος, *tremor*. hoc à τρέμω, idem quod th. τρέω, *tremo*.

Τρέμος, ου, ὁ. *tremor*. vide τρομέω.

Τρόπα, *lusus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt*. Pollux lib. 7. 7. q. à τρύπα, *foramen*.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, *TROPÆUM*. monumentum post τροπὴν hostium. Angl. Trophy. Th. τρέπω, *verto*.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. acc. pl. τροπάς· à τρέπω, *verto*. p. m. τέτροπα.

Τροπηλὶς vel τρόπαλλις, *aliorum manipulus*: à τρέπω, *verto, convolvo*.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, *figurativus, a, um*. hinc Τροπικῶς, *figurativè*, adv. à τρέπω, *verto*.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *versis*: ab eod. th.

Τρόπος, ου, ὁ, *modus, mores, ratio*. sed

Τροπὸς, οῦ, ὁ, *lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens*. Th. τρέπω, *verto, torqueo*, præt. m. τέτροπα.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgenter tracto*. f. ήσω. p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα· ex τρόπος, ου, ὁ, *mos*, & φέρω, *fero*.

Τροφεὺς, έως, ὁ, *altor, nutritor*: &

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentum*. Them. τρέφω, *alo*.

Τρόφιες, οἱ, *qui jam sunt adulti*. vide τρόφις.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *alumnus*.

Τρόφις, ιος, ὁ, *benè nutritus, crassus, pinguis*: &

Τροφόεις, εντος, idem. à τροφὴ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo*.

Τροφὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *altor*, & *ix, nutrix*. ejusd. th.

Τροφοφορέω, legitur 2. Maccab. 7. 27. τροφοφορήσασά σε, *educavi te*. Ex τροφὴ & φέρειν. sed Martinius legendum censet τροποφορήσασα, *leniter tuli tuos mores*. à τροποφορέω, quod vide.

Τροχάειν, ᾶν, Poët. pro τρέχειν.

Τροχαλία, *rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA*: à

Τροχαλὸς, *velox, loquax. incurvus, volubilis*, ut τροχός. Th. τρέχω.

Τροχὰς, *gallicula*. Gloss. in quâ sc. possis τρέχειν.

Τροχάω, *curro, festino, rotor*. Th. τρέχω, *curro*.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita*. à τρέχω, *curro*.

Τροχιλία, *torquilla*. Gl. Cyr. avis est *torquilla*. Lego τροχιλέα, *tortula*, id est, *trochlea*.

Τρόχιλος, *TROCHILVS, regulus*. aviculæ nomen. Th. τρέχω.

Τρόχμαλα, *septa & lapilli*: quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros. Them. τρέχω.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *rotæ speciem habens, rotundus*: à τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*, quod à τρέχω, *curro*. & εἶδος, εος, τὸ, *forma, similitudo*. Th. εἴδω, *video*.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*: sed

Τρόχος, ου, ὁ, *cursus, cursor*. Them. τρέχω, *curro*.

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι. nom. pl. part. præs. act. f. g. à τροχάω, quod vide.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, seu -ίον, ου, τὸ, *catinus, paropsis, patina*.

Τρυγάω, -ῶ, *fruges colligo*; item *vindemio, uvas decerpo, fruor*, f. ήσω. p. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, άτω. Them. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*.

Τρυγέω, *sicco*. refer hoc ad τρύγω, *sicco*, si vis, & ἄγω, *frango*.

ΤΡΥΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus*; item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum. Hinc τρυγάω, f. ήσω, *Cereales fructus colligo*; item *vindemio*. τρὺξ, γὸς, ἡ, *vinum recens, mustum*.

Τρυγητήρων, gen. plur. à τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, *vindemiator*: à τρυγάω, quod vide.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, *frugum collectio, vindemia*. Th. τρύγη.

Τρυγόῳεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, *vindemio*. quod vide.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, *turtur*, à τρύζω, *murmuro*, idem quod τρίζω.

Τρυζόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro*. vox per Onomatop. sed propriè *turturis*. Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen*. tantum à τρύω, pro τερέω, *foro*.

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, *fæx vini*; *mustum*. Exponitur etiam *de granis recens à sole duratis*. Th. τρύγη.

ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, *foramen*. q. à τρύω, *pertundo*. Hinc τρυπάω, *terebro, perforo*. τρύπανον, ου, τὸ, *terebra*.

Τρυπάω, vide præced.

Τρύπημα, ατος, τὸ, *foramen*. à τρυπάω, *terebro*. Th. τρύπα, ης, *foramen*.

Τρυσὸς, οῦ, *afflictus, æger*. Them. τρύω, *vexo*.

Τρυτάνη, ης, ἡ, *TRVTINA*. à τρύω, pro τερέω, *foro*.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *delicatula*.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, *galea tres conos habens*, q. τρίφαλον. dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, *tres*, & φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ*.

Τρυφάω, *in deliciis vivo*. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα. nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα, à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè* : à
Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus*, *deliciæ* : à τέθρυφα, præt. verbi θρύπτω, *frango*.
Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris : Gr. *Delicate vivens* ; à τρυφάω, quod vide.
Τρύχμαλα, *aspera loca* : q. à τραχὺς, *asper*. Vide τρόχμαλα.
Τρύχνος, idem quod στρύχνος, *mollis* ; qu. *tritus* ; à τρύχω, pro τρύω,
Τρύχονται, *affliguntur*, 3. plur. præs. ind. pass. &
Τρύχουσι, 3. pl. præs. act. à
Τρύχω, idem quod τρύω, quod vide.
ΤΡΥ'Ω, *tero*, *attero*, *vexo*, *TRUDO* : (qu. à τείρω, vel pro τρέω, *foro* ; unde τρῦμα.) Hinc τρύσκω, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, εος, τὸ, *pannus attritus*. τρυτάνη, ης, ἡ, *trutina*.
Τρῳάδε, Poët. & Dor. pro Τρωΐαδε, *ad Trojam*.
Τρῳὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix*.
Τρώγαλα, *bellaria* ; pro seq.
Τρωγάλια, *bellaria* in genere, quæ saturi, voluptatis gratiâ velut *rodebant*. Them. τρώγω, *rodo*.
Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen*, *caverna* ; propr. *rosione factâ* : acc. pl. τρώγλας, à τρώγω, *comedo*.
Τρωγλοδυόωντα, acc. sing. part. præs. à
Τρωγλοδυόω, *latebram subeo* : ex τρώγλη, quod vide, & δυόω, *subeo*.
Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris : ex iisd. them.
Τρωγοῖσας, Dor. pro τρώγουσας, *rodentes*, acc. pl. f. g. part. præs. à τρώγω, *rodo*.
Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.
Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nomen urbis : Gr. *cella penuaria*.
ΤΡΩ'ΓΩ, *RODO*, *comedo* : f. ξομαι. p. τέτρωχα. a. 2. ἔτραγον. (qu. à τείρω, *tero*) Hinc τρὼξ, -γὸς, ὁ, *vermiculus*, *qui legumina rodit*. τρώκτης, ου, ὁ, *comestor*, *vorator*. τράγημα, ατος, τὸ, *quod in mensa secunda apponi solet*.
Τρώεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro Τρωσὶν, à Τρὼς, *Trojanus* : hinc Τρωϊάδες, *Trojanæ*.
Τρωθῇ, *vulneratur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi πιτρώσκω, f. τρώσω. p. τέτρωκα. a. 1. pass. ἐτρώθην.
Τρωΐα, ας, ἡ, Poëtic. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja* ; &
Τρωΐαθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, & Ion. Τροίηθεν, *ex urbe Troja*.
Τρωΐῳ, Troï, dat. sing. à Τρὼς, nomen propr.
Τρώκτης, ου, ὁ, *comestor*, *vorator* : expon. *astutus*, *veterator*. Th. τρώγω, *comedo*.
Τρώμα, ας, ἁ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, *foramen* ; quod à τρέω, *perforo*. Th. τρέω, idem

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus*, *plaga*, Ion. pro τραῦμα. Th. πιτρώσκω, *vulnero*.
Τρωματίζειν, *vulnerare* : à præced. quod vide.
Τρώξαλλις, *gryllus* : à τρώγω.
Τρωξάρταο, gen. Æol. à
Τρωξάρτης, ου, ὁ, nomen propr. *muris*. ἀπὸ τῦ τρώξαι ἄρτον, *panem vorando*.
Τρώξιμος, ου, ὁ, ἡ, *edulis*, *maturus* : à τρώγω, *comedo*.
Τρωπάω, *verto* : à τρέπω, idem.
Τρῶσεν, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πιτρώσκω. f. τρώσω,
Τρώσω, *vulnerabo*, f. 1. ejusd. verbi.
Τρωϋμα, ατος, τὸ, Ion. pro τραῦμα, *vulnus* ; quod vide.
Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro* : f. θρέξω.
Τρώων, & τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus* : dat. pl. Τρωσίν.
Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU*, vel pro ζὺ. τύγα, Dor. pro σύγε, *tu*.
ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, εις, ει, *sum*, *compos fio*, *assequor*, cum gen. & cum acc. Pind. τυγχάνει, *contigit*, *evenit* : f. τεύξομαι. (qu. à τεύχω, *paro* :) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, ῦσα, ὸν, *vulgaris*, *e* : perf. ind. act. τετεύχηκα, ας, ε, & τετύχηκα, qu. à τυχέω. Hinc τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. ἀτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *infortunatus*. δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, *infortunium*, *fortuna adversa*. δυστυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *fortunatus*, *felix*. εὐτυχία, ας, ἡ, *felicitas*, *fortuna secunda*. εὐτυχέω, *sum felix*.
Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Ion. à
Τυδείδης, ου, ὁ, *TYDIDES*, nomen propr.
Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula*, ᾗ ἀλοῶσιν, Eustath. à τύκω, *paro*.
Τυκίζω, *scalpo*, *polio* : à τύκος, quod vide.
Τύκος, ου, ὁ, & τύχος, *instrumentum*, *quo fabricantur* ; nimirum *lapides scalpunt* : à τεύχω, *fabricor*.
Τυκτὰ, Persicè, nomen *cœnæ*.
Τυκτὸς, ῦ, *factus* : à τεύχω, *fabricor*.
Τύκω, *paro* ; tanqu. τέκω. Vide τεύχω.
Τύλη, ης, ἡ, *callus* ; *culcitra* : à τύλος, idem.
Τύλιμος, *crumena pellicea* ; quia ibi aliquid τυλίττεται.
Τυλίττω, vel -σσω, *involvo* ; *perscrutor* : ex τύλη, *lodix*, *culcitra*. Th. τέλος.
ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *callus*, seu *callum* ; Item *clavus ligneus* : qu. à ξύλον.
Τυλέω, ώσω, *callosum reddo* : perf. pass. τετύλωμαι. à τύλωμαι, à τύλος, *callus*.
Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica*, *quæ circa τύμβους*, *versatur*, *& mortuos mutilat*, ἀκρωτηριάζει.
ΤΥ'ΜΒΟΣ, ου, & Dor. τύμβα, ὁ, *bustum*, *sepulchrum*, *tumulus* : qu. à τύφω, *uro*, cadavera quippe olim cremabantur : hinc Ang. a Tomb.

Τυμβοχοὴ, *tumulus* : à τυμβοχοέω, *tumulum struo*, *sepelio* ; quod à τύμβ☉, & χέω seu χέω, *terrâ aggestâ exstruo.*
Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. pro πληγὴ, ῆ, *ictus*, *vulnus*, *plaga* : à τύπτω, *verbero.*
Τυμπανίζω, *TYMPANIZO*, *distendo*, *fustigo*, *flagello*, *tympanum pulso* : f. ίσω. p. τετυμπάνικα. perf. pass. τετυμπάνισμαι. a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η, à seq.
Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM*, *instrumentum quod bacillis percutitur* ; item *fustis* : à τύπτω, *verbero.*
Τυών, *tu*, pro Dor. τὺ. & hoc pro σὺ, *tu.* Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.
ΤΥ'ΝΟΣ, vel τυών☉, ου, *parvus.*
Τυννὸτος, & Att. τυννουτοσὶ, *parvulus*, *tantillus* : à præced.
Τυντλάζω, f. άσω, *lutum calco*, *luto aspergo* ; *blatero* : à
ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum*, *tumultus.*
Τύπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον, quod vide.
Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero.*
Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio*, *ictus* ; dat. pl. Ion. τυπῆσι. ab a. 2. verbi τύπτω, *percutio.*
Τυπικὸς, *TYPICUS*, *figuratus* ; & inde τυπικῶς, *typicé* : à seq.
Τύπος, ου, ὁ, *nota figura quælibet*, seu *effigies* ; *signum percußione factum* ; *TYPUS*, *exemplar* : à τύπτω, quod vide.
Τυπόω, ῶ, f. ώσω, *informo*, *figuro*, *signum imprimo* : à præced.
Τυπτήσεις, *verberabis*, Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanqu. à τυπτέω.
Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. ind. pass.
Τυπτόντων, *verberent*, Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. pl. part. præs. act. usurpant pro 3. pl. imperat. præs. verbi τύπτω, *verbero.*
ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero*, *pulso*, *tundo* : imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præs. pass. τύπτομαι, *cædor*, *vapulo* : p. m. τέτυπα, ας, ε. Hinc τύπος, ου, ὁ, *vestigium*, *nota*, *figura*, *simulacrum.* τυπόω, *informo*, *figuro.* τύπανον, ου, τὸ, *baculus.* τύμπανον, ου, τὸ, *fustis* ; item *tympanum.* τυμπανίζω, *fustibus cædo.* ζηλότυπος, *invidus*, *qui alii invidet ejusdem amoris societatem.* ζηλοτυπία, *invidentia*, *qua rivalem in amore mulieris pati non possumus.* ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium.* πρωτότυπον, *idem.*
Τύπῳ, dat. sing. à τύπος, quod vide.
Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, *figuram pono* : f. ώσω. Them. τύπτω.
Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. Th. τύπτω.
Τυραννευόντων, gen. pl. part. præs. à
Τυραννεύω, *regno*, *impero* : f. εύσω. Th. τύραννος, *rex.*
Τυραννέω, idem quod τυραννεύω, quod vide.
Τυραννίδας, acc. pl. à τυραννὶς, ιδος, ἡ, *tyrannis.* Th. τύραννος.
Τυραννικὸς, ῆ, *TYRANNICUS* ; *dominandi peritus* : à τύραννος.
Τυραννικῶς, *tyrannicè*, adv. à præced.
Τυραννικώτατος, superl. à τυραννικὸς, quod vide.
Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS* ; *imperium* : à τύραννος.
Τυραννοκτόνος, ου, ὁ, *tyrannicida* : à τύραννος, *tyrannus*, & κτείνω, *occido* : p. m. ἔκτονα.
ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *TYRANNUS*, *rex*, *princeps.* Est & nomen viri, & avis ; item adjectivè pro τυραννικός. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis.* τυραννεύω, *regno*, *impero.*
Τυρβάζομαι, *satago*, *perstrepo*, *turbor* : &
Τυρβάζω, *turbas do*, *tumultuor* : f. άσω, p. τετύρβακα, à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus*, *turba.*
Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA*, *vita voluptuariorum* : Att. dicitur pro σύρβη, vel à θόρυβος.
Τυρία, ας, ἡ, pro *Europa.*
Τυρόεις, εντος, vide in τυρός.
ΤΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *caseus* : qu. à τείρω, *sicco* : est enim lac siccatum. Hinc τυρώδης, *caseosus*, ut & τυρόεις, εντος, idem.
Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis : Syr. *rupes.*
Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris : ex τυρὸς, *caseus*, & γλύφω, *cavo*, *excavo.* Th. γλάφω, idem.
Τυρσηνοῖσιν, *Tyrrhenis*, dat. pl. nomen populi.
ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, *TURSIS*, *propugnaculum* : ab Heb. צור.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA*, quæ & ὑρχὴ.
Τυρῶ, Dor. pro τυρῦ, *casei*, gen. à τυρός.
Τύωσω, *supplico*, Hesych. puto pro πτύσσω, ut sit *plicat manus*, vel *genua.*
Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel ὁ καὶ ἡ τυτθὸς, *parvus.* τυτθὸν, *paululùm*, adv. τυτθὸν ὅσσον, *valde parum* : à τιτθὸς, *mamma*, ι in υ mutato.
Τυφάονα, acc. sing. à
Τυφάων, ονος, ὁ, nomen propr. viri. Hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.
Τύφη, idem quod τίφη.
Τυφθεῖμεν, εῖτε, εῖεν, *verberati essemus*, per Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.
ΤΥΦΛΟ'Σ, ῦ, *cæcus.*
Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas* : à præced.
Τυφλῦται, *cæcutit.* 3. sing. præs. pass. à τυφλόω, quod vide.
Τυφλοφόρος, *peram gestans*, Th. φέρω.
Τυφλόω, *excæco* : f. ώσω. p. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε, &

Τυφλώττω, *cæcus sum, cæcutio* : à τυφλὸς, *cæcus*.

Τύφος, ου, ὁ, *fumus* ; *res inanis* fumo similis ; *fumosa arrogantia*. Th. τύφω.

Τυφόω, *fumo infesto* ; item *effero*, *insolentem reddo* : f. ώσω. p. τετύφωκα. præs. pass. τυφόομαι, οῦμαι, *inflor, turgeo* : perf. pass. τετύφωμαι, σαι, ται. perf. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, a, um* : a. 1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η. a. 1. part. pass. τυφωθεὶς, έντος, *tumefactus* : à τύφος, ου, ὁ, *fumus*, *fastus*. Th. τύφω, *fumum excito*.

ΤΥ'ΦΩ, *fumum excito, inflammo* : f. θύψω. p. τέθυφα. a. 1. ἔθυψα. præs. pass. τύφομαι, *fumigo, fumum edo*. Hinc τύφος, seu τῦφος, *fumus* ; item *ostentatio*. τυφόω, *fumo infesto*, &c.

Τυφωέος, gen. sing. & τυφωέϊ, dat. à Τυφωεὺς, nomen gigantis : &

Τυφῶν, ῶνος, *TYPHON*, nomen gigantis, qui & Typhœus dicitur ; item *turbo*, *procella*. Th. τύφω.

Τυφωνικὸς, ή, ὸν, *turbulentus, a, um* ; quod à τυφῶν, ῶνος, ὁ, *ventus procellosus*, *turbo*, *vortex*. Th. τύφω.

Τυφῶς, ῶ, ὁ, pro Τυφῶν, ῶνος, ὁ, *Typhœus centiceps*.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna*, *gratia*. *favor*.

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna*, Th. τυγχάνω, *sum, contingo* : f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2. verbi τυγχάνω. Vide in τύχαις.

Τυχέειν, Poët pro τυχεῖν, *nancisci*, a. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, *adipiscor* : a. 2. ἔτυχον.

Τυχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Τύχη, ης, ἡ, *fortuna*, *eventus* : acc. pl. τύχας. Est & τύχη, ῆς, ἡ, nom. propr. mulieris : à τυγχάνω, *contingo*.

Τυχηρῶν, gen. pl. à

Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, *fortuitus, a, um* : quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum contingo*.

Τυχῇς, *assecutus eris*, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Τυχήσω, f. 1. qu. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *assequor* : hinc τυχήσας, αντος, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor* : perf. pass. τέτυγμαι. a. 1. pass. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, οῦ, ὁ, nomen viri : Gr. *fortunatus* : à τύχη, *fortuna*.

Τύχοιμι, *assequi potero*, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta*, a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, quod vide.

Τυχὸν, *forsitan*, *fortuitò* adv. à τυχὼν, a. 2. part. verbi τυγχάνω, in n. g. τυχόν.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντος, *consecutus* ; item *obvius*, *vulgaris* ; a. 2. part. verbi ejusd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*, Att. pro τυψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi τύπτω, f. ψω.

Τυψέλη, *sordes in auribus*, Hesych. Sed aliter est κυψέλη.

Τύψεν, *percussit*, Ion. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. verbi τύπτω, *verbero* : fut. ψω.

Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Τυψεῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi τύπτω.

Τῳ, sine accentu, pro τινὶ, *alicui* : &

Τῶ, Dor. pro τοῦ. sed

Τὼ, dualis est numeri ; &

Τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὁ. & pro ῷ, *cui*. τῷ τρόπῳ ; *quomodo* ? Exponitur etiam *quare*. *idcircò*. pro διὰ τοῦτο,

Τώγ', seu τώγε, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*.

Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *simulachrum*.

Τἄγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, *hami*.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis incesso*, *irrideo*, *mordeo* : f. άσω.

Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *conviciis insectantes*, part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, οῦ, ὁ, *irrisio* : &

Τωθαστὴς, οῦ, ὁ, *irrisor* : à perf. pass. verbi τωθάζω, *irrideo*.

Τὤλγεος, Dor. pro τοῦ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *vestitus* : ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, *circumdo*. Them. ἔχω, *habeo*.

Τὠ 'μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei*.

Τῶν, τῶνγε, & τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*.

Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, *antro*.

Τὤρνεον, Dor pro τὸ ὄρνεον, *avis*. Th. ὄρνις, idem.

Τὠ 'πὸ τῶδε, pro τὸ ἀπὸ τοῦδε, *postea*.

Τὠργεῖοι, Dor. pro τοῦ Ἀργείου, *Argivi viri*.

Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum*.

Τὠρχαῖον, Ion. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitus*, *olim*.

Τῶς, *sic*, pro οὕτως, per Aphæres. vel Dor. pro ὡς. Them. οὗτος, *hic*. Vel τῶς, *similiter*, à τὸς, inusit. pro quo ὁ, in usu. τῶς, ὡς, *tantum, quantum* : & τῶς, Dor. pro τοῦς.

Τὠστέα, Dor. pro τὰ ὀστέα, *ossa*.

Τωὐτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poët. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem ministerium*.

Τωὐτεῦ, τωὐτέῳ, & τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, & τὸ αὐτό.

Τωὔτω, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ

Υ Est litera vigesima. In numeris est ϒ, CCCC. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα, υ in ι Dor. & Æol. mutantur: ut in Μοῖσα pro Μȣ̃σα, &c.

Ὗ, *olfacientis sonus*. Adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Ὑάδες, αἱ, *suculæ, stellæ septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*; ab ὕω, *pluo*.

Ὕαινα, ης, ἡ, *bellua*: *nomen* quadrupedis, dict. à setis *suillis* in dorso; item *sucula*, & *HYÆNA* piscis: ab ὗς, *sus*.

Ὑακίζω, f. ίσω, *pluo*. Th. ὕω, idem.

Ὑακίνθια, *festum in honorem Hyacinthi* pueri: &

Ὑακίνθινος, η, ον, *HYACINTHINUS, a, um*: ab

ὙΆΚΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *HYACINTHUS*. *puer, flos*, & *gemma*; item *lana* aut *fila hyacinthino colore imbuta*; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ον, *vitreus, a, um*: ab

ὝΑΛΟΣ, seu ὕελος, ȣ, ἡ, *vitrum, crystallus*.

Ὑαλȣργεῖον, ȣ, τὸ, *vitriarium*: &

Ὑαλȣργὸς, ȣ̃, ὁ, *vitrarius*: ab ὕαλος, *vitrum*, & ἔργον, *opus*.

Ὑὰς, άδος, ἡ, *HYAS*. Vide ὑάδες.

Ὑϐάλλειν, *subvertere*, Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποϐάλλειν, præs. inf. act. ab ὑπὸ & βάλλω, *jacio*.

Ὑϐὸν, Dor. pro κυφὸν, *gibbosum*.

Ὑϐὸς, ȣ̃, *curvus, inflexus*; à κυφός. Hinc ὕϐωσις, ὕϐωμα, *curvamen*, tanquam ab ὑϐόω, *curvo*.

Ὑϐȣ́λοιο, Dor. pro Εὐϐȣ́λοιο, *Eubuli*.

Ὑϐρίζω, *contumelio afficio, injuriis sum, insolesco*: f. ίσω, & Att. -- ιῶ. p. ὕϐρικα. a. 1. ὕϐρισα. a. 1. inf. act. ὑϐρίσαι. perf. pass. ὕϐρισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑϐρίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὑϐρισθεὶς, έντος, *contumelia affectus*; f. 1. pass. ὑϐρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕϐρις, *contumelia*.

ὝΒΡΙΣ, εως, ἡ, *injuria, contumelia, superbia*: in acc. ὕϐριν Hinc ὑϐρίζω, *injuria afficio*. ὑϐριστὴς, ȣ̃, *injuriosus*.

Ὑϐρίσαι, a. 1. inf. act. ὑϐρίσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑϐρίζω, *contumelia afficio*: f. ίσω. Th. ὕϐρις.

Ὑϐρίσδειν, Dor. pro ὑϐρίζειν.

Ὑϐρισθέντας, acc pl. a. 1. part. pass. verbi ὑϐρίζω, quod vide.

Ὑϐρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ὕϐρισμα, ατος, τὸ, idem quod Th. ὕϐρις.

Ὑϐριστὴρ, ῆρος, &

Ὑϐριστὴς, ȣ̃, *contumeliosus, injuriosus*: &

Ὑϐριστικὸς, ȣ̃, idem: &

Ὑϐριστικῶς, adv. *injuriose, contumeliose*: item

Ὑϐριστρία, ας, ἡ, *contumeliosa, superba*: omnia à perf. pass. verbi ὑϐρίζω. Them. ὕϐρις.

Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. ab

Ὑγιαίνω, *sanus sum*: f. ανῶ. Them. ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, *sanus*.

Ὑγιέα, accus. sing. ab ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, *sanus*.

Ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas*: ejusd. th.

Ὑγιείης, gen. sing. præced. Ion.

Ὑγιεινὸς, ȣ̃, *sanus, saluber*. Them. ὑγιὴς, idem.

Ὑγιεινότατος, ȣ, *sanissimus*, superlat. ab ὑγιεινός.

Ὑγιηρὸς, ȣ̃, idem quod ὑγιής.

ὙΓΙΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *sanus, incolumis, integer*. Hinc ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas*. ὑγιεινὸς, ȣ̃, *sanus*. ὑγιαίνω, *sanus sum*.

Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὸς κέλευθος, *mare, pelagus*. Th. ὑγρὸς.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto*: ab

ὙΓΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus, a, um*; *viridis; tener, mollis, lubricus*; *laxatus, remissus*: qu. ab ὕω, *pluo*.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor*: à præced.

Ὕδατι, dat. & ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. plur. ab ὕδας, inusit. pro quo ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua*: hinc ὑδατόεις, έντος, *aquosus*.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula, stilla*. Gl. Cyr. ab ὕδωρ, *aqua*.

Ὕδει, *aquæ, limo*, dat. sing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*.

Ὕδερος, ȣ, ὁ, *hydrops*: ab ὕδωρ.

Ὕδης, *qui perite canit, sapiens, prudens*: ab ὕδω, *cano*.

Ὕδναι, ἔγγονοι, σιώπηροφοι. Hesych.

Ὑδνέω, *nutrio*: an ab ὕειν;

Ὕδνον, ȣ, τὸ, *tuber*; ὕδνα, *tubera*: quia aqueæ naturæ id φυτὸν, possit esse ab ὕω, *pluo*. Sed ὕδνον, idem est quod οἴδνον, & ex hoc illud, nempe ab οἰδέω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA*, *aquatilis serpens*: ut & ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua*.

Ὑδραγωγὸς, *aquæ ductor, aquæ ductus*. ὑδραγωγεῖον, ȣ̃, τὸ, *aquæductio, aquagium*: ab ὕδωρ & ἄγω.

Ὑδραίνω, ανῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδραλέτης, *mola aquaria*; vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, *molo*.

Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ab ὕδωρ & ἅλμη.

Ὑδραύλης, ȣ, ὁ, *organarius*: &

Ὑδραυλις, εως, ἡ, sive ὑδραυλικὸν, (scil. ὄργανον,) *HYDRAULA*, cui simile *organum*, sc. musicum, quo αὐλȣ̃σι per ὕδωρ.

Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδρεύω,

‛Υδρεύω, *rigo, aquam poto, fero,* vel *haurio* : ὑδρεύομαι, *aquor, aquam haurio, irrigor* : f. εύσομαι. Th. ὕδωρ.

‛Υδρήϊον, τὸ, Ion. pro ὑδρία, *urna.*

‛Υδρίην, Ion. pro ὑδρίαν, acc. sing. ab ὑδρία, ας, ἡ, quod vide.

‛Υδρία, *HYDRIA* ; *cadus urna, aquatio.* Th. ὕδωρ.

‛Υδρομέδουσα, nom. Ranæ. ab ὕδωρ, *aqua,* & μέδω, *impero.*

‛Υδροποτέω, ῶ, *aquam bibo, sum abstemius* : f. ήσω. p. ὑδροπότηκα. ab

‛Υδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor,* pro ὑδατοπότης, ου, ὁ, quod ab ὕδωρ, *aqua,* & πίνω. *bibo.*

‛Υδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, serpens aquaticus.* vide ὕδρα.

‛Υδροχάρης, nom. propr. Ranæ ; ab ὕδωρ, & χαίρω, *gaudeo.*

‛Υδροχόος, *aquarius* : qui ὕδωρ χεῖ.

‛Υδρωπικὸς, ἡ, ὸν, *HYDROPICUS, a, um, qui laborat aqua intercute.* ab

‛Υδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS, aqua intercus* : à facie aquea ; nempe ab ὕδωρ, *aqua* & ὤψ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*

‛ΥΔΩ, *celebro, cano, dico,* qu. ab ᾄδω. Hinc ὑδέω, idem. ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen.* ὑμνέω, *carmine celebro.*

‛ΥΔΩΡ, ατος, τὸ, *aqua.* Poët. est ὕδας, & ὕδος. q. ab ὕω, *pluo.* Hinc ὑδρεία, ας, ἡ, ὑδρεῖον, *aquarium, aqualis.* ὕδρος, ου, ὁ, & ὕδρα, ας, ἡ, *serpens aquaticus, coluber.* ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *aqua intercus.* κλεψύδρα, ας, ἡ, *clepsydra, instrumentum horologicum.*

‛Υὲ, vox minitantis, *hui.*

‛Υει, *pluit,* 3. sing. præs. verbi ὕω, *pluo* : f. ὕσω.

‛Υελος, *vitrum,* pro ὕαλος, quod vide.

‛Υέσθαι, *pluviis irrigari.* Th. ὕω.

‛Υέτιος, ου, *pluviosus* : ab

‛Υετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia* : ab ὕω, *pluo* : f. ὕσω. p. ὕκα.

‛Υετώτατος ἄνεμος, *ventus maximè pluvius.* superl. ab ὑετός.

‛Υωνία & ὑωδία, ας, ἡ, *mores suilli, insulsitas* : ab ὗς, *sus.*

‛Υης, ου, ὁ, ἡ, *pluvius,* Jovis & Bacchi epith. ab ὕω, *pluo.*

‛Υθλέω, ῶ, f. ήσω, *nugor* : ab

‛ΥΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ, loquacitas.*

Υἱᾶσι, dat. pl. pro υἱέσι, ab υἷς, *filius,* gen. υἷος, & contractè υἷος. dat. υἱεί, υἷι. Th. υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius.*

Υἷε, *filii,* nom. dual. ab υἷς. vide in υἱᾶσι.

Υἷα, acc. sing. υἷας, acc. pl. &

Υἷες, nom. pl. ab

Υἱεὺς, inus. gen. έως, & έος, ὁ, *filius.* Th. υἱὸς, idem.

Υἷι, dat. sing. contract. ab

Υἷις, vide in υἱᾶσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio.* q.d. θέσις υἱοῦ, quum pro filio recipitur, qui natura filius non est.

Υἷος, gen. contract. ab υἷς, ut dictum in υἱᾶσι.

‛ΥΙΟ´Σ, οῦ, ὁ, *filius* : de brutis animalibus perinde ac hominibus dicitur, ut υἱὸς κριῶν, & υἱὸς μονοκερώτων, Ps. 29. qui κυὸς, à κυέω, *pario, gigno.* aut à φύω, nam ὁ φὺς, *filius.* Euripid.

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio.* Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto.* f. ώσω. a. 1. υἵωσα. a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο. Th. υἱὸς, *filius.*

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos, filius, filii* : ab υἱὸς, *filius.*

Υἱώσατο, *in filium adoptavit,* 3. sing. a. 1. m. verbi υἱόω, quod vide.

‛ΥΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, & ὕκκη, ης, ἡ, *piscis quidam.*

‛Υλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, *sylva.* Hinc ὑλαῖος, *sylvestris.*

‛Υλαγμα, ατος, τὸ, &

‛Υλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus* : ab ὑλάω, *latro.*

‛Υλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

‛Υλακτέω, ῶ, f. ήσω, idem quod th. ὑλάω, *latro.*

‛ΥΛΑ´Ω, *latro* : f. άσω. ὑλακτέω, idem. ὑλακὴ, ῆς, ἡ, *latratus.* σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus.*

‛ΥΛΗ, ης, ἡ, *SYLVA, materia, ligna alimenta, fæces cibi decocti.* Hinc ὑλήεις, *arboribus opacus.* ὑλοτόμος, *lignator.*

‛Υλήεις, εντος, ὁ, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, *sylvosus, a.* Th. ὕλη.

‛Υληκοῖται, nom. pl. ab

‛Υληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvis dormit* : ex ὕλη, *sylva,* & κοίτη, *lectus.*

‛Υλητόμος, ου, ὁ, *sylvicida, lignator* : ex ὕλη, *sylva,* & τέμνω, *seco.* præt. m. τέτομα.

‛Υλίαι, *præsegmina coriorum* ; *res fæculentæ* : ab ὕλη, *fæx.*

‛Υλλὶς σταθμὴ, *Dorica libra* : vide Scholiast. Pind. Pythior. p. 195.

‛Υλοτομέω, ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo* : ab

‛Υλοτόμος, ου, ὁ, *lignorum cæsor* : ab ὕλη *sylva,* & τέμνω, *seco* : f. μῶ. p. m. τέτομα.

‛Υλοφάγοια, gen. Ion. ab

‛Υλοφάγος, ου, *qui sylvas depascitur* : ab ὕλη *sylva,* & φάγω, *edo.* a. 2. ἔφαγον.

‛Υμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos.* ὑμὲς, Dor. pro ὑμεῖς.

‛Υμεῖς, *vos.* q. συμεῖς, à σὺ, *tu.* Inde ὑμέτερος, *vester.* Poët. ὑμός.

‛Υμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præses genius, & nuptiale carmen.* Est & nomen Hæretici. Th. ὑμήν.

‛Υμεναιόω, Poët. pro γαμέω, *uxorem duco* : à præcedentibus.

‛Υμέτερος, α, ον, *vester, ra, rum* : ab ὑμεῖς, *vos.* Th. σὺ, *tu.*

‛ΥΜΗ´Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula.* dat. pl. ὑμέσι, q. ab ὕω, quia ex humore nascitur. Vel *HYMEN* ; *carmen nuptiale,* q. ab ὕω, seu ὕδω, *cano.* hinc ὑμέναιος, ου, ὁ, *hymeneus, carmen nuptiale.* Ponitur & ὑμὴν, pro ὑμετέραν, *vestram,* acc. sing. f. g. à σὺ, *tu.*

‛Υμμες,

Ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. &
Ὕμμε & ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. à σύ, *tu.*
Ὕμμι & ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σύ, *tu.*
Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare.* a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.
Ὑμνεῦσαι, *cantantes*, nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνοῦσαι, verbi ὑμνέω, *celebro*, quod vide.
Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*, 1. pl. præs. verbi ὑμνέω.
Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. &
Ὑμνεῦσι, pro ὑμνοῦσι, Dor. 3. pl. præs. ind. ab
Ὑμνέω, *celebro, hymnum cano.* imperf. ὕμνεον, ουν. f. ήσω. p. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος, ab ὕμνος, *carmen.* Th. ᾄδω, *celebro.*
Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act verbi ὑμνέω, quod vide.
Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, &
Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator*, propriè carminibus: &
Ὑμνητὸς, οῦ, *celebratus*, *celebris*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro.*
Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, *qui hymnos scribit.* Ex ὕμνος, *hymnus*, & τίθημι, *pono.*
Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS*, *carmen in honorem Dei scriptum.* Th. ᾄδω, *celebro.*
Ὕμνουν, imperf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.
Ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.
Ὕμνῳ, *carmine*, dat. sing. ab ὕμνος.
Ὕνις, & ὕννις, ἡ, *vomer*, q. ab ὗς, *sus*, quia ut hæc rostro, ita & ille fodit terram.
ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus*, *mannus.* Puto ab υἱὸς, tanqu. equi filius.
Ὑὸς, gen. sing. ὗς, *sus.* Th. σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, idem.
Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS*, *herba calicularis*, vel *sucularis*, à sucula: unde ὑὸς, κύαμος, q. *suilla faba.* Sues enim ejus pastu convelluntur; sopit enim, undè ad ἀνώδυνα adhibetur.
Ὑοφορβὸς, qui ὗας φέρβει, *subulcus.* ὑοφορβεῖον, *porcinarium*, *hara*: ab ὗς.
Ὑπαγγέλλουσα, Ion. pro ὑπαγγέλλουσα, *innuens*, f. 2. part. act. f. g. Iones enim ου, in εο resolvunt: ab
Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio*: ex ὑπὸ & ἀγγέλλω, *nuntio.* f. ελῶ. a. 1. ἤγγειλα.
Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω, quod vide.
Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical*: quod sub ἀγκῶνα ponimus.
Ὑπαγορευτέον, *vicissim*, *dicendum*, adject. verbale, ab ὑπαγορεύω, *vicissim respondeo*, *dicto*: ex ὑπὸ & ἀγορά, ᾶς, ἡ, *forum.*
Ὑπάγω, *subduco*, *abeo*, *progredior*; *subjicio*. *dego*. *in judicium adduco.* præs. imperat. ὕπαγε, *proripe te.* hinc imperf. ὑπῆγον, ες. f. ὑπάξω. p. ὑπῆχα. a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε, quod ex ὑπὸ & ἄγω, *duco.*
Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio*; *submissio*: à præced.
Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, à, *præ*, *sub*, &c.
ΥΠΑΙΘΑ, *coram*, *rectà*: q. ex ὑπαὶ, & ἰθὺ,
Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *surripio.* vide ὑφαιρούμενος.
Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clam prosilio*, *subrepo.* a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος, ab ὑπὸ & ἀΐσσω, f. ξω, *ruo.*
Ὑπαίτιον, ου, τὸ, *culpa*, *noxa*: ab
Ὑπαίτιος, ου, *obnoxius crimini.* Ex ὑπὸ & αἰτία, ας, ἡ, *caussa.*
Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*, à præt. m. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio.*
Ὑπάκοισον; *audi*, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. &
Ὑπακοίσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. à seq.
Ὑπακούω, *obedio*, *ausculto*; *respondeo*; *subaudio.* imperf. ὑπήκουον. f. ούσω. perf. ὑπήκουκα, a. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι, *obedire*, cum dat. Ex ὑπὸ & ἀκούω, *audio.*
Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere*, a. 1. inf. m. ab
Ὑπαλεύομαι, *fugio*, *elabor*: ex ὑπὸ & ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito.* vide in ἀλεύασθαι.
Ὑπαλεύεο, Ion. pro ου, præs. imperat. superioris verbi.
Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ. *immutatio*; & *HYPALLAGE*, figura: ab
Ὑπαλλάττω, *submuto*, *immuto*, *commuto*: ab ὑπὸ & ἀλλάσσω, ττω, *muto.*
Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, vel ὑπαλύζω, f. ξω. Th. ἀλέω, *vito.*
Ὑπάλυξις, εως, ἡ, *effugium.* quod ab ἀλύσκω, idem quod ἀλέω, *vito.*
Ὕπανδρος, ου, ὁ, vel ἡ, *viro subjecta.* q. d. ἡ ὑπὸ τῷ ἀνδρὶ. scil. οὖσα, *quæ est in potestate viri.*
Ὑπανίσταμαι, *exurgo*: ex ὑπὸ, ἀνὰ & ἵστημι, *sto.*
Ὑπανίστασο, *surge*, præs. imperat. pass. præced.
Ὑπαντάω, ῶ, *occurro.* f. ήσω. p. ὑπήντηκα, a. 1. ὑπήντησα. quod ex ὑπὸ & ἀντάω, *occurro.* Th. ἀντὶ, *contrà*, *pro*
Ὑπάντησις, εως, ἡ, & ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *obviatio*, *occursus*: ab eod. verbo & th.
Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, quod vide.
Ὑπαντιάσαι τῷ εὐεργέτῃ, *benefactori occurrere* id est, *viro de nobis benè merito gratiam referre*: ab
Ὑπαντιάω & άζω, f. άσω, *obviam prodeo*, *incurro*, *incido.* quod ab ὑπὸ & ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo.* Th. ἀντὶ, *pro.*
Ὕπαντρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *qui in antris est* vel *degit*: ab ὑπὸ, & ἄντρον.

Ὑπάπλειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere*. Th. ἅπτω.

ὙΠΑΡ, τὸ, ἄκλιτον, *visio vera*. q. ὕπνε ἄρσις, & ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta sunt*: ab ὑπάρχω, quod vide.

Ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecunia venalis*. Hoc de illis dicitur, *qui linguam & vocem pretio venalem habent*: ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, & ὑπόῤῥηνος, ε, ἡ, *ovis sub se, vel in se agnum habens*. Ex ὑπὸ & ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus*. vel *agna*.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

Ὕπαρξις, εως, ἡ *substantia, res, facultates*: ab ὑπάρχω, quod vide.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere*. vide ἁρπάζω, *rapio*.

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*. 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, *sum*.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus*. Th. ἀρχή.

Ὕπαρχος, ε, ὁ, *princeps, proprætor*; item nomen Indicum fluvii: ab eod. th.

Ὑπαρχέσης, gen. sing. f. g. part. præs. &

Ὑπάρχεσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει, *sum, adsum, initium do, suppeto*: & in 3. pl. ὑπάρχεσι. τὰ ὑπάρχοντα, *quæ quis habet*: f. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium, &c*.

Ὑπασπίδιος, ε, *clypeo tectus*. hinc ὑπασπίδια, adverb. Ex ὑπὸ, *sub*, & ἀσπὶς, ἡ, *clypeus*.

Ὑπασπίζειν, *sub clypeo latentem incedere*, vel *pugnare*. Metaph. *Sub alicujus patrocinio, & tutela esse*, Et pro *armigerum esse alicujus*: ab ὑπὸ, *sub*, & ἀσπὶς, *clypeus*. hinc ὑπασπιςής, ε, ὁ, *Protector*.

Ὕπατος, η, ον, *summus, a, um*, contract. ex ὑπέρτατος. Est & ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando, *honoratus, imus & profundus*. Th. ὑπὲρ, *suprà*.

Ὑπέασι, *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præs. ind. verbi ὕπειμι. quod ex ὑπὸ & εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέαπι, *cultro*: sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. præs. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno*. Th. βάλλω, *jacio*. f. βαλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor*. Th. βλέπω, *video*: f. ψω.

Ὑπέγγυος, ε, ὁ, ἡ, *qui sponsioni est obnoxius*; vide in ἔγγυος, *sponsor*.

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ. pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*: f. σω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerunt*, per Syncop. pro ὑπεδεδίεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ἐδεδίειν. quod ab ὑπὸ & δείδω, *timeo*: f. δείσω præt. m. δέδια. plusq. p. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro*. f. ξω. p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo*.

Ὑπέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio*. perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπεθήκατο, *instruxit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 1. ἔθην.

Ὑπείκω, *obsecundo, obedio*; *succumbo, cedo*. Poët. dicitur ὑπoείκω. f. ὑπείξω. Ex ὑπὸ & εἴκω, *cedo*.

Ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπεῖναι, *remittere*, Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι. & ὑπεῖναι, *adesse*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὑπείξομαι, *cessero*, f. 1. m. verbi ὑπείκω, quod vide.

Ὑπείρεχον, *superabant*, per Metath. pro ὑπεῖρεχον, 3. pl. imperf. &

Ὑπειρέχοι, *teneat*, 3. sing. opt. præs. &

Ὑπείροχος, ε, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. pro ὑπέροχος, *eximius, excellens, excellentior*: ab ὑπερέχω, *excello*. quod ab ὑπὲρ, *suprà*, & ἔχω, *habeo. teneo*.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *summitto*.

Ὑπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *subduco*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπεκκεῖσθαι, *clam aliquo exportatum esse*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑπεκκομίζεσθαι, *clam exportare*. Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ὑπὸ, ἐκ & κομίζω, *fero*. Th. κομέω, *curo*.

Ὑπεκπέμπω, *clam emitto, submitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

Ὑπεκπροθεῖ, *longe præcurrit*. 3. sing. præs. ind. ab

Ὑπεκπροθέω, f. ήσω, *præcurro, vinco*: quod ex ὑπὸ, ἐκ. πρὸ & θέω, *curro*.

Ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ & φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. præc.

Ὑπεκτίθημι, *clam expono*. Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clam effero*. Ex ὑπὸ, ἐκ & φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγεσι, *clam fugiunt*: &

Ὑπέκφυγε, *effugisset*, Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, *clam fugio, subterfugio*: ex ὑπὸ ἐκ & φεύγω, *fugio*.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, *ex aliquo loco me subduco*: ex ὑπὸ, ἐκ & χωρέω, *eo*.

Ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*. a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo, præsumo*. Th. λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελείφθην, *relictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi

verbi ὑπολείπω, *relinquo* : f. ψω. Th. λείπω, *linquo*. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo*. Th. λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. p. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, *solvisti*, Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Them. λύω, *solvo*. f. σω. a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, *expectabant*, vel *sustinuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *sustineo*. a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*. f. νῶ. p. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. verbi ejusdem.

Ὑπεμνήμυκε, *deflexit*, *tristatus est*, 3. sing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ab ὑπὸ & ἠμύω, *cado*, *inclino*. f. ύσω. p. ἤμυκα. & Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, & Pleonasmo Poët. τ̃ ν, ἐμνήμυκε.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, *recordatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*, quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, *occultè contrarius*, *adversarius*. Ex ὑπὸ & ἐναντίος, pro ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Ὑπεναντίως, *variè*, *è contrario*. adv. à præcedente.

Ὑπένερθε, Poët. *sub*. *subtus* : ex ὑπὸ & ἔνερθε, *infra*. Item ἔνερθε, pro ἐνέρθε, ab ἔνερος, *mortuus*. Hinc ἐνέρτερος pro ἐνερότερος ab ἐν & ἔρα, *in terra*.

Ὑπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor*. f. ήσω. p. ὑπονενόηκα· ex ὑπὸ & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *subtractio* : ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *subtraho* : ab ὑπὸ ἐξ & αἱρέω, *capio*.

Ὑπεξαναδύς, *emersus*. vel *fallens emergendo*, præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, *subeo*.

Ὑπέξειμι, *relinquo*, *excedo*. ab ὑπὸ & ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo*.

Ὑπεξειρύω, *subtraho* : ab ὑπὸ ἐξ & εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*: ex ὑπὸ, ἐξ & ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire* : ab

Ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*, *me subduco* : vide in ὑπεξελθεῖν.

Ὑπεξέφυγε, *effugit*, pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, *clam me subduco*. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, *subduco*. Quod ex ὑπὸ ἐξ, & φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεξῄεσαν, *se subduxerunt*. vide ᾔεσαν.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσσω, f. ξω. quod ab ὑπὸ, ἐξ & ἀλύσσω, f. ξω, *evito*. a. 1. ἤλυξα, Th. ἀλέω, idem.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, *filius*, *familiæ*, propriè qui est ὑπ' ἐξουσίαν, *sub potestate*, scil. patris, nondum emancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, *subnavigo*, *sublego*. Th. πλέω, *navigo*. f. πλεύσω. a. 1. ἔπλευσα.

ΥΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum gen. *SUPER*, *pro*, *per*, *propter*, *contra*, *supra*. cum acc. *ultrà*, *præter*, *trans*, *per*. *supra*, *post*. cum dat. rarò, *super* In compositione, *super*, *supra*, *pro*, *præ*, *trans*, *præter*, *ex*, & *incrementum* significat. Hinc ὑπέρτερος, *superior*. ὑπέρτατος, *supremus*. ὕπερθε, *desuper*, *supernè*. ὕπατος, *summus* ; item *consul*, ὑπατεύω, *consulatum gero*.

Ὑπέρα, ας, ἡ, *funis*, *quo antennarum cornua tenduntur & laxantur* : ab ὑπὲρ, & ἐάω.

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo*. Th. ἀγαπάω, *diligo*.

Ὑπεραγόντως, *valde*. 2. Macch. 7. 20. adv. ab

Ὑπεράγω, f. ξω, *excello*. Them. ἄγω, *duco*.

Ὑπεραεῖ, per Dialys. pro ὑπερεῖ, dat. sing. ab

Ὑπεραής, έος, ὁ, ἡ, *desuper flans* : ab ὑπὲρ & ἄω, *flo*, *spiro*.

Ὑπεραίρω, extollo, *supra modum me effero* : item *antecello*. f. ὑπεραρῶ, p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præs. pass. ὑπεραίρομαι, *supra modum efferor*, *vel effero me ipsum*. a. 1. pass. ὑπερήρθην. a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ, ἡ, *florem ætatis excedens* : ex ὑπὲρ, *super*, & ἀκμὴ, *cuspis* ; item *flos ætatis*.

Ὑπέρακροι, *qui loca montana incolunt*. Th. ἄκρος, *summus*.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ, ἡ, pro ἔξοχος, *eximius*, *præstans* : ex ὑπὲρ, *super*, & ἄλλος, *alius*.

Ὑπεραλμένον, *transilientem*, per Syncop. pro ὑπεραλλόμενον, accus. sing. part. præs. verbi ἄλλομαι, *salio*.

Ὑπεράνω, & ὑπεράνωθεν, adv. cum genit. *longè*, *suprà* : Ex ὑπὲρ & ἄνω, *sursum*.

Ὑπεραπολογεῖσθαι τινος, pro ὑπὲρ τινος ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo causam agere*.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, quod vide.

Ὑπεραρρωδέω, *suprà modum metuo* : ex ὑπὲρ & ἀρρωδέω, *non metuo*. q. ex α priv. & ὀρρωδέω, *metuo*. Th. ὄρρος.

Ὑπερασπίζω, *clypeo protego*, *propugno*. Ex ὑπὲρ & ἀσπίζω, *clypeo defendo*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, *defensio*, *propugnatio* : &

Ὑπερασπιστής, οῦ, ὁ, *propugnator* : à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, quod vide.

Ὑπερ-

Ὑπεραυξάνω, *vehementer augesco*. f. ὑπεραυξήσω, a. 1. ὑπερηύξησα. quod ex ὑπὲρ & αὐξάνω, *cresco*. Th. αὔξω, *augeo*.

Ὑπεράφανος, ω, ὁ, & ἁ, Dor. pro ὑπερήφανος, *superbus, a*, quod vide.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ, ἡ, *supra modum gravatus & onustus* : ab

Ὑπεράχθομαι, *iniquißimo animo fero, valdè doleo*. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ὑπερβαίνω, *supergredior, transgredior, scando super reliquos, opprimo*. f. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπέρβην, ης, η. quod ex ὑπὲρ & βαίνω, *eo*.

Ὑπερβάλλῃ, *prœterierit*. 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβαλλόντως, adv. *supra quam, valdè* : ab

Ὑπερβάλλω, *excello, supero*, f. αλῶ, p. ηκα, p. m. ὑπερβέβολα. Them. βάλλω, *jacio*. f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, & Ion. ης, ἡ, *transgressio, contemptus*, Poët. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*. f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, vide ὑπερβασία.

Ὑπερβατὸν, ου, τὸ, *HYPERBATON*, figura, i. e. trajectus verborum ordo. &

Ὑπέρβατος, ου, *excellens, præstantissimus*: ab ὑπερβαίνω, *transgredior*, quod vide.

Ὑπερβῇη, Att. pro ὑπερβῇ, *transgreßus fuerit*, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω Th. βαίνω. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, *superare*. a. 2. inf. act. &.

Ὑπέρβῃς, *transeas*, a. 2. sub. act. verbi ejusd. & them.

Ὑπέρβιος, ου, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS*. Hinc ὑπέρβιον, *supra vires*. ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, *supra, & βία, ας, ἡ, vis, robur*.

Ὑπερβολάδην, adv. *supra modum* : ab ὑπερβολία, ας, ἡ, *excessus*: ab ὑπὲρ & βάλλω, *jacio*. p. m. βέβολα.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exsuperantia, excessus, excellentia, HYPERBOLE*, figura : &

Ὑπερβολικὸς, οῦ, *excedens, nimius, superans fidem* : ab ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi qui ultra Aquilonem habitant*. Th. Βορέας, *Boreas*.

Ὑπερδέα, per Syncop. pro ὑπερδέεα, acc. sing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ, ἡ, *metu superior, qui nullo metu superatur aut frangitur* quod ab ὑπὲρ & δέος, εος, τὸ, *metus*, Them. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδείδω, *supra modum timeo*. Them. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδικέω, f. ήσω, *causam ago pro*. ab ὑπὲρ & δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemesin ultricem evitare*. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. 314. 4. ab

Ὑπέρδικος, *supra modum justus*. Th. δίκη *jus*.

Ὑπερδεδράμομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *prætercurro*. Th. τρέχω, *curro*. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ὑπερδυναμόω. f. ώσω. a. 1. ὑπερεδυνάμωσα, *prævaleo*. Psalm. 65. 3. ab ὑπὲρ & δύναμαι, *possum*. a. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθέμην, σο, το, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *supra pono*, Them. τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo*, f. είσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, όντος, ab ὑπὲρ, & εἴδω, *video*. a. 2. εἶδον & ἴδον. item *confirmo, suffulcio* : ab ὑπὸ & ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio*, pro *fulcimine suppono* : ab ὑπὸ, *sub*, & ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερέκεινα, adv. *trans*. cum gen. 2 Cor. 10. ver. 16. idem quod ἐκεῖνα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adv. loci. Interdum *illic, ultra, ante*. Th ἐκεῖνος, *ille*.

Ὑπερεκτείνω, *extendo me ultra quam fas est*. f. ὑπερεκτενῶ. a. 1. ὑπερεξέτεινα. quod ab ὑπὲρ, ἐκ & τείνω, *tendo*.

Ὑπερεκτίνω, *solvo pro* : & hinc

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *despensio, despensus*: ab ὑπὲρ, ἐκ & τίνω seu τίω, *solvo*.

Ὑπερεκχέω, *super effundo*, ex ὑπὲρ, ἐκ & χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ὑπερεκχυνόω, *nimium effundo*. f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo*. quod ex ὑπὲρ, ἐκ & χυνόω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo*. f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, όντος, *qui superavit, qui vicit*, a. 2. part. act. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo* : ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω quod vide.

Ὑπερέξει. f. 1. ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior*: ex ὑπὲρ, ἐξ & ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodum effero*. a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ & αἴρω, *tollo*.

Ὑπερεπιθυμέω, *admodum desidero*. quod ex ὑπὲρ & ἐπιθυμέω, *desidero*, quod vide.

Ὑπερεπλεόνασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo*. f. άσω. ex ὑπὲρ & πλεονάζω, *plus habeo* : quod à πλέων, seu πλείων, *amplior*. comparat. à πολὺς, *multus*.

Ὑπερέσχε, *protexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, præsto* : ex ὑπὲρ & ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερεφανὴς, seu ὑπερήφανος, quod vide.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἐφθιτο, τουτέστιν ἐφονεύθη καὶ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæsus est*. vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, *superemineo, præstantior sum, supero*

pero. τὸ ὑπερέχον, *eminentia*. præſ. part. n. g. & in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *ſublimia*. f. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον· quod ex ὑπὲρ, & ἔχω, *habeo*.
Ὑπερήδομαι, *ſupra modum delector* : ab ἡδὺς, έος, ὁ, ἡ, *ſuavis*, *lætus*.
Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præſcriptum diem* : &
Ὑπερήμερος, ου, *præteriens diem promiſſum*, vel *condictum* : ab ὑπὲρ & ἡμέρα, *dies*.
Ὑπερημίσεις τῶν ἀςῶν, *ultra dimidiam civium partem*. Them. ἥμισυς, εος, *dimidius*.
Ὑπερηνορέω, *ultra virum poſſum*, *ſuperbio*. ab ὑπερήνωρ, *ſupra modum virilis*, *fortis*, *ſuperbus* : quod ab ὑπὲρ & ἀνὴρ, *vir*.
Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, *ſuperbus*. vide ὑπερηνορέω.
Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo*, *excedo*, *ſupero*. quod ex ὑπὲρ, & αἴρω, *tollo*. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.
Ὑπερήφανα τέκνα, *ſuperba proles*. vide ὑπερήφανος.
Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *ſuperbia*. vide ὑπερήφανος.
Ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, *ſuperbus*, *qui ſuprà alios vult videri*. Hinc ὑπερηφανία, *ſuperbia faſtus*. ὑπερηφανῶ, *ſuperbio* : ex ὑπὲρ, *ſuper*, & φαίνω, *appareo*, *oſtendo*.
Ὕπερθε, ſeu ὕπερθεν, *deſuper*, *ſupra*. ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψοῦν, *extollere*, *in altum evehere*. Th. ὑπὲρ, *ſuper*.
Ὑπερθεματίζω, *licitor*, *liceor*, *pretium augeo*, tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium ſuperadditum*, Th. τίθημι.
Ὑπερθεματισμὸς, *licitatio*, *adjectio*. &
Ὑπερθεματιστὴς, *licitator* : ab ὑπερθεματίζω. quod vide.
Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio*, *mora*, *procraſtinatio* : ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.
Ὑπερθορέονται, 3. pl. præſ. m. &
Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθορέω, *tranſilio*. Them. θρώσκω, vel θορέω, *ſalio*.
Ὑπέρθυμος, ου, ὁ, ἡ, *magnanimus* : ex ὑπὲρ, & θυμὸς, οῦ ὁ, *animus*.
Ὑπερθύριον, *ſuperliminare* : &
Ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπὲρ, *ſuper*, & θύρα, ας, ἡ, *janua*.
Ὑπερίδης, ου, ὁ, HYPERIDES, nomen propr.
Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *conniventiâ diſſimulo*. quod vide.
ΥΠΕΡΙΚΟΝ, vel -ὸν, οῦ, τὸ, HYPERICUM, herba.
Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro ου, ab
Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patronym. ab ὑπερίων.
Ὑπερίονος, gen. ſing. ab
Ὑπερίων, ονος, ὁ, ἡ, *ſupergrediens*. Epith. Solis q. ὑπὲρ ἰὼν, *ſuprà iens*. item nom. propr.
Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio*, *alterum cornu hoſtis ſupero* : ex ὑπὲρ & κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.

Ὑπερκορέσαις, *exſaturaveris*, 2. ſing. a. 1. opt. act. verbi ὑπερκορέννυμι. f. έσω. quod ex ὑπὲρ & κορέννυμι, idem quod κορέω, *ſatio* : f. έσω.
Ὑπερκρέμαμαι, σαι, ται, *impendeo*. Them. κρεμάω, ſeu κρεμάννυμι, *ſuſpendo*. f. κρεμάσω.
Ὑπερκύδαντα, acc. ſing. ab
Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ ſupereminens*. Ex ὑπὲρ, & κῦδος, εος, τὸ *gloria*.
Ὑπερμάκης, εος, ὁ, ἁ, Dor. pro ὑπερμήκης, quod vide.
Ὑπερμαχέω, f. ήσω, *propugno*. Them. μάχομαι, *pugno*.
Ὑπερμεγάθης, Ion. pro
Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, *ſupra modum magnus*. ex ὑπὲρ, & μέγεθος, quod à μέγας, *magnus*.
Ὑπερμενέος, gen. ſing. ab
Ὑπερμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *præpotens*, dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Them. μένος, εος, τὸ, *animus*.
Ὑπερμήκης, εος, ὁ, ἡ, *præcelſus*, *prælongus*, *ingens* : à μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.
Ὑπέρμορον & ὑπερμόρα, *præter fatum*, *contra quod in fatis erat* : à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.
Ὑπερνικάω, -ῶ, *plus quam victor ſum*. f. ήσω, p. ὑπερνενίκηκα, Th. νικάω, *vinco*.
Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, *populi qui ſupra Auſtrum habitant*. Them. νότος, ου, ὁ, *Notus*, *Auſter*.
Ὑπέρογκος, ου, ὁ, ἡ, *prætumidus*, *ſuperbus* : Ex ὑπὲρ, *ſuper*, id eſt, *nimis* : & ὄγκος, ου, ὁ, *tumor*, *faſtus*.
Ὑπεροικέω, *ſupra habito*. vide οἰκέω. hinc ὑπέροικος.
Ὑπεροπλία, ας, ἡ, *ſuperbia*, dat. plur. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab
Ὑπέροπλος, ου, ὁ, ἡ. *inſolens*, *audax*, *cujus robur arma ſuperat*. ex ὑπὲρ, *ſuper*, & ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.
Ὑπερόπλης, ου, ὁ, *ſuperbus* : &
Ὑπεροπτικὸς, οῦ, *qui contemnere & ſuperbè deſpicari ſolet*, *ſuperbus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Ὑπεροπτικῶς, *more eorum qui ſuperbè contemnunt*. à præced.
Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi ὑπεροράω, *contemnor*, *negligo*. Th. ὁράω, *video*.
ΥΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *piſtillum*. veteres mortario uſi fuerunt pro molis.
Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia*, *excellentia* : ab ὑπερέχω, quod vide.
Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, *ingentes*, *immanes*, acc. pl. ab ὑπέροχος. Hinc ὑπεροχώτατα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτης, ἡ, *excellentiſſima*. ab ὑπερέχω, quod vide.
Ὑπεροψία, ας, ἡ, *deſpectus*, *contemptus* ; item *ſuperbia*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, *tranſilitis*, 2. pl. præſ. ind. verbi ὑπερπηδάω, quod à πηδάω, *ſalio*.

Ὑπερπερισσεύω, *superabundo*. f. εύσω. a. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, *vehementer exundo*, cum dat. ab ὑπὲρ & περισσὸς, *eximius, præstans*. Them. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. *suprà modum*. ab iis.

Ὑπερπίμπλαμαι, *super impleo*. ab ὑπὲρ, *super*, & πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπίπτειν, *præterlabi*. Them. πίπτω, *cado*.

Ὑπερπλεονάζω, *superabundo, exubero*. f. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα, ab ὑπὲρ, & πλεονάζω, *plus habeo*. hoc à πλέων, seu πλείων, *amplior*. Th. πολὺς, *multus*.

Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, έεις, εῖς, *exundo* ab ὑπὲρ, & πλημμύρα, idem quod πλήμμη, *æstus maris accedens*. Them. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *transmarinus, a*. ex ὑπὲρ & Πόντος, ου, ὁ, *Mare*.

Ὑπερράγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι, *subtus rumpo*. quod ex ὑπὸ & ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*. f. ῥήξω, a. 2. ἔρραγον. a. 2. pass. ἐρράγην. p. m. ἔρρωγα, pro ἔρρηγα.

Ὑπερσυντελικὸς, οῦ, *plus quam perfectus*: ab ὑπὲρ, & συντελέω, *perficio*. Them. τέλος, *finis*.

Ὑπερτάζω, *superficiarium sulcum duco*: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, *super*, compar. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *suprema*. nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, ου, superlat. *summus, altissimus*; item *maximus* in comp. ὑπέρτερος, *superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *storea superior*. Them. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπέρτερος, *superior*, comparat. ab ὑπὲρ, *super*. in superlat. ὑπέρτατος, *supremus*.

Ὑπερτιθέμεν, & ὑπερτιθέμεναι, Ion. & Dor. pro ὑπερτιθέναι, *superponere*, præs. inf. vide τιθέμεν.

Ὑπερτιθέναι τι τινὶ, *aliquid alicui committere*.

Ὑπερυψόω, ῶ, *in summam effero sublimitatem*. f. ώσω, p. ὑπερύψωκα. a. 1. ὑπερύψωσα. ab ὑπὲρ, *super*, & ὑψόω, *in altum tollo*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑπερφέρειν, *excellere, superare*. Them. φέρω.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ, ἡ, *fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est*. ab ὑπὲρ, *supra*, & φιάλη, *phiala, vas ex quo libamina fundebantur*. Exponitur etiam *vinosus, superbus*.

Ὑπερφιάλως, adv. *fœdifragè, superbè, arroganter*: à præced.

Ὑπερφρονέω, ῶ, *supra modum de me sentio. insolesco*; item *suprà sapio*. Rom. 12. 3. à φρονέω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Ὑπερφυᾶ, & ῆ, acc. sing. ab.

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *naturæ modum excedens, valdè admirandum, insignis*: ab ὑπὲρ, *supra*, & φυὴ, ῆς, ἡ, *natura*. Them. φύω, *gigno*.

Ὑπέρχομαι, *subeo*; item *obsequiosè colo*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῷον, *palatum*, quòd *summum* in ore locum possidet. Th. ᾦον, ου, τὸ, *superior pars domûs*.

Ὑπερώησαν, *retrocesserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ὑπερωέω, *retrocedo*. quod ab ὑπὸ & ἐρωέω, *eo, fluo, recedo*.

Ὑπερωΐος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ῴου, τὸ, *cœnaculum*: ab

Ὑπερῷος, ου, *in superiore ædium parte existens*. Th. ᾦον, ου, τὸ, *superior pars domûs*.

Ὑπερώτατος, ου, *supremus*. superlat. ab ὑπὲρ, *super*, comparat. ὑπερώτερος, *superior*.

Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, *suberit*, 3. sing. f. 1. m. verbi ὕπειμι. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστην, *suscepi*. vel Bœot. Syncop. pro ὑπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, *suppono, subjicio*, Th. ἵστημι, *statuo*. f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑπεστειλάμην, *subterfugerim*, a. 1. ind. m. verbi ὑποστέλλω, *subduco*. Th. στέλλω, *contraho*. f. στελῶ. a. 1. ἔστειλα.

Ὑπέστη, *pollicetur*. & in 1. plur. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὕπεστι, *subest*, 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέστρεφε, *avertebat*, 3. sing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, *verto*. f. ψω. a. 1. ἔστρεψα, a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd. & them.

Ὑπέσχε, *sustinuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέσχετο, *promisit*, 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, οῦμαι, *promitto*. f. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. ab ὑπέχομαι, *polliceor*, hoc ab ὑπέχω, *suppono*. Th. ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔσχον.

Ὑπέσχημαι, *sum pollicitus*, perf. verbi ὑπισχνέομαι. vide in ὑπέσχετο.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio*. quod vide.

Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, *obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens*. qui. sc. ὑπ' εὐθύνη, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur: ab ὑπὸ, & εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratûs gesti ratio reposcitur*. Th. εὐθὺς, έος, *rectus*.

Ὑπευνηθεῖσ', *congressa*, pro ὑπευνηθεῖσα. a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω. quod a b εὐνάω, *sopio*. f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile lectus*.

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*, Th. φθάνω. idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. a. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπείχω, *sustineo*, cum acc. f. ὑφέξω. a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, præs. part. ὑπείχων, χουσα, ον. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπήκοος, ου, ὁ, ἡ, *obediens*: ab ὑπακούω, *obedio*. Th. ἀκούω, *audio*. f. σω. p. ἤκουκα. præt. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, *obedio*: f. σω. a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, & in 2 pl. ὑπηκούσατε. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπαλώεικαν, *subduxerunt*, Poët. pro ὑπαλώεσκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπαλωίμιος, ου, *qui est sub vento positus*. Th. ἄνεμος, *ventus*. Poët. ἤνεμος.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *barba*, *pili circa labia*.

Ὑπαλωήτης, ου, ὁ, *juvenis*, *pubescens*: à præc.

Ὑπαλώτησα, ας, ε, & in 3. pl. ὑπαλώτησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro* quod vide f. ήσω. p. ὑπαλώτηκα.

Ὑπαλωτίασε, *obviam processit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

Ὑπηργμένος, ου, *qui fuit*, perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*: f. ξω. perf. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ἡ, *initium*.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, *remigatio*. Th. ἐρέσσω, vel ττω, *remigo*. f. ἐρέσω. p. ἤρεκα. perf. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ὑπηρετέω, ῶ, *servio*, *ministro*, cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα. a. 1. ὑπηρέτησα. ab

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, *remex*, propriè sed per Synech. sp. quilibet *minister*, *famulus*: ab ὑπὸ & ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*. Th. ἐρέσσω, vel ττω, *remigo*.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

Ὑπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo*: quod ex ὑπὸ & αἴρω, *tollo*. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. pass. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, *exstiti*, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*, f. ξω. p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Ὑπῆρχα, ας, ε, *exstiti*. perf. ind. act. &

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω, quod vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, *prominebant*. 3. pl. inf. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*,

Ὑπήσειν, Ion. pro ὑφήσειν, f. 1. inf. ab ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ὑπίλλω, *claudo*: ab ἴλλω, *claudo*, *stringo*, *oculis conniveo*. Th. ἴλλος, ου, ὁ, *oculus*.

Ὑπίστασθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, *subsidere*, *subesse*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, *polliceor*, *promitto*: f. ὑποσχήσομαι. perf. pass. ὑπέσχημαι. a. 1. ὑπεσχέθην. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ex ὑπίσχομαι. hoc ex ὑπὸ & ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.

Ὑπίσχομαι, Ion. pro ὑπισχνέομαι, quod vide.

Ὑπναλέος, ου, *somno gravatus*, *somnolentus*. Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio*, *somnum capio*: ab

ὙΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS*: (qu. ab ὑποπνέειν, *leniter spirare*.) Hinc ἄϋπνος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis*, *pervigil*. ἄγρυπνος, ου, ὁ, ἡ, idem ἀγρυπνέω, *vigilo*.

Ὑπνοῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi ὑπνόω, *sopio*. Th. ὕπνος.

Ὑπνόω, *dormio*; item *somnum affero*, *somnum concilio*. ab eod. th.

Ὑπνῶ, Dor. pro ὕπνου, *somni*: ab ὕπνος.

Ὑπνώοντας, Ion. vel Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. præs. part. verbi ὑπνάω, *dormio*. Th. ὕπνος.

ὙΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) cum gen. junctum verbis passivis & neutris, *à*, *ab*; *ex*. Cum dat. & acc. *SUB*: *subter*. In compositione etiam *submissionem* & *diminutionem* significat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, *se quæstui subjicio*, *lucro servire*.

Ὑποβάλλω, *subjicio*, seu *suborno*. f. αλῶ. p. ὑποβέβληκα. a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω, *jacio*.

Ὑποβὰς, ὑποβᾶσα, ὑποβὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aspicio*; *limis intueor*; *suspicor*. Th. βλέπω, *video*. f. ψω.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo*, vel *interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita*: ab ὑποβάλλω, quod vide.

Ὑποβρυχέα, acc. sing. ab ὑποβρυχὴς, *aquis submersus*; alii leg. ὑπὸ βρυχέα. Th. βρύχω, f. ξω, *strideo*; vel potius à βρέχω, *madefacio*.

Ὑπογάστριον, *subventrale*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, *exemplar*. 1 Pet. 2, 21. ab ὑπὸ & γράφω, *scribo*. f. ψω. perf. pass. γέγραμμαι.

Ὑπόγυιον, & ὑπόγυον, adv. *nuper ex tempore*, ἐξ ὑπογυίου, *subitò*. ὑπογυίως, *nuper* Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum*. γυῖα, *pedes*.

Ὑπόγυιος, ου, ὁ, ἡ, & ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est*, *instans*; item *recens*: vide præc.

Ὑποδδείσας, *subveritus*. a. 1. præt. act. gem. δ. verbi ὑποδείδω. quod vide.

Ὑποδέδεκται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio*, quod vide.

Ὑποδεδεμένους, acc. pl. perf. part. pass. verbi ὑποδέω, *subligo*: quod vide.

Ὑποδεὴς, *subtimidus*, *subnixus*, *humilis*, ὑποδεέστερος, ου, *inferior*: ex ὑπὸ & δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum*, *exemplar*: ab ὑποδείκνυμι, *indico*: quod vide.

Ὑποδείδω, *subvereor*, *aliquantulum metuo*; item simpl. *metuo*. Th. δείδω. f. σω. *timeo*.

Ὑποδείκνυ, per Apocop. pro ὑποδείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab
Ὑποδείκνυμι, *præmonstro, indico*: f. ὑποδείξω. a. 1. ὑπέδειξα. præt. χα. perf. pass. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κται, Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*: f. ξω.
Ὑποδειμαίνω, vide δειμαίνω, *timeo*. Th. δείδω, idem.
Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ. 3. sing. a. 1. sub. &
Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.
Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere*. vide ὑποδέχομαι.
Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω, pro εἴξω.
Ὑποδεξία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio*. f. ξομαι.
Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *susceptio*. Ion. pro præced. quod vide.
Ὑποδέξιος, ου, *susceptor, capax, opportunus*: ab
Ὑποδέχομαι, *excipio*: f. ὑποδέξομαι, perf. pass. ὑποδέδεγμαι, *excepi*. a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.
Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo*: f. ήσω. p. ὑποδέδεκα, & ηκα. præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me*. perf. pass. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι. ex ὑπὸ & δέω, *ligo*.
Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, solea*: ab ὑποδέω, *subligo*, quod vide.
Ὑπὸ, δ' ἥρεον, pro ὑφῃρέοντο, imperf. ab ὑφαιρέω, *subduco*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.
Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.
Ὑπόδικος, ου, ὁ, ἡ, *obnoxius, a*. cum dat. q. d. ὁ ὑπὸ δίκην, scil. ὤν, *qui subest pœnæ*.
Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, a. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι. f. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. pass. ὑπεδμήθην. ex ὑπὸ & δαμάω, *domo*, per Sync. δμάω.
Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *convivium*: ab ὑποδέχομαι, *excipio convivio*. Them. δέχομαι, *capio*.
Ὑπόδρα. adv. *torvè*. q. ὑπόδρα. ab ὑφοράω, *torvè aspicio*; per Pleonasm. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt δέρκω, *video*.
Ὑποδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω, *cursu comprehendo*; *suffugio*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον.
Ὑποδρῆσαι, *administrare*, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω, ῶ, *facio*.
Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστὴρ, idem. Ion. pro δραστὴρ, quod à δράω, *famulor*.
Ὑποδρόσος, ου, ὁ, ἡ, *subroscidus*. Th. δρόσος, ου, ἡ, *ros*.
Ὑποδρώωσι, *inserviunt*. Poët. pro ὑποδρῶσι. 3. pl. præs. ind. verbi ὑποδράω. Th. δράω, *famulor*: f. άσω.
Ὑποδύω, *subeo*. hinc ὑποδῦσαι, *suscipere*. a. 1. inf. act. Th. δύω, *subeo*.
Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo, morem gero, cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.
Ὑποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *adjutor, minister*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.
Ὑποζάκορος, ου, ὁ, ἡ, *minister*: ex ὑπὸ & ζα, intensiva partic. & κορέω, *verro, purgo*.
Ὑποζεύγνυμι, vel ύω, *subjugo, subjicio*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*. f. ξω.
Ὑποζύγιος, ου, ὁ, ἡ, *subjugis*: & ὑποζύγιον, τὸ, *jumentum subjuge; asina subjugis*. Ex ὑπὸ & ζυγὸς, οῦ, ὁ, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.
Ὑποζώννυμι, *succingo*. præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος. in f. g. ὑποζωννῦσα, τὸ, νύν, ύντος. f. ὑποζώσω. p. ὑπέζωκα. ex ὑπὸ & ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.
Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*: & ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à θερμαίνω, idem quod. Th. θέρω, *calefacio*.
Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.
Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *suppositio, quæstio proposita, legis casus, argumentum, caput causæ*. dat. pl. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι. *pono*. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Ὑπόθευ, *suggere, da consilium*. a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. εο Att. ου. ab ὑποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.
Ὑποθεύσομαι. f. 1. m. verbi ὑποθέω, *cursu subeo*. vide θέω, *curro*.
Ὑποθῆκαι, αἱ, *præcepta, admonitiones*: ab
Ὑποθήκη, ης, ἡ, *suppositio, argumentum*: ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι.
Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum; admonitio*: ab iisd.
Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*, f. 1. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω.
Ὑποθυμιάδες, ων, αἱ, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμίδες. Vide ὑποθυμίδες.
Ὑποθυμιάω, *suffio, odores incendo*. Ὑποθυμιάομαι, ῶμαι, præs. pass. ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, part. præs. pass. Ab ὑπὸ, & θυμιάω. *suffio*.
Ὑποθυμίδες. vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles*: à præced.
Ὑποθωπεύω, *adulor, subblandior*: ex ὑπὸ & θωπεύω, idem quod. Th. θώπτω, *assentor*.
Ὑποιστέον, *ferre oportet, subeundum*, verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. φέρω. *fero*. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα,
Ὑποκαίω, *succendo*. Th. καίω, *uro*. f. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, *qui est sub corde.* Th. *καρδία, cor.*

Ὑποκάτω, *sub.* adv. Ex ὑπὸ, *sub.* & adv. *κάτω, deorsum.* cum gen.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum: constituor.* præs. part. ὑποκείμενος, η, ον, *subjectus, substratus*: f. 1. m. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. *κεῖμαι, jaceo.*

Ὑποκεντέω, *pungo, suppungo.* Th. *κεντέω, pungo.*

Ὑποκινέω, *commoveo.* Th. *κινέω, moveo.*

Ὑποκλέπτουσα, *abscondens,* præs. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, *suffuror*; item *occulo, prætexo; fallo, dissimulo.* Th. *κλέπτω, furor*: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον, p. m. *κέκλοπα.*

Ὑποκλινθεὶς, ένος, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino.* Th. *κλίνω, reclino.* ... νῶ. p. *κέκλικα.*

Ὑποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Ὑποκλοπέω, ῶ. idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

Ὑπόκλυσις, *subluvies,* id est, *sordes, quæ subtus ex fundo luuntur.* ὑποκλύζω, *subluo, proluo.* Th. *κλύζω, eluo.*

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, *sumen, subventrale,* qu. ὑπὸ *κοιλίαν.* Th. *κοιλία, ας, ἡ, venter.*

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ, ἡ, *qui est in sinu.* Th. *κόλπος, sinus.*

Ὑποκορίζομαι, *blandè appello*; puto ferè ut *κόρην*, vel *κόρον. puellarem* ætatem *blandis* verbis solemus tractare; item *extenuo; innuo.* Th. *κορέω.*

Ὑποκρέκειν, Poet. pro συμφωνεῖν, *congruere, convenire, simile esse*: ab ὑπὸ & *κρέκω, pectine seu radio pulso.*

Ὑποκρητηρίδιον, ου, τὸ, *vas in quo aliquid tuto collocatur.* q. à *κρητήρ,*

Ὑποκρίνομαι, *simulo,* in malam ferè partem, *respondeo*: f. ὑποκρινοῦμαι. perf. pass. ὑποκέκριμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η, a. 1. m. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. *κρίνω, judico.*

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio, HYPOCRISIS.* Angl. Hypocrisie. ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

Ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, propriè *histrio, personam aliquam in fabulâ sustinens; HYPOCRITA, simulator,* cujus cor non est rectum coram Domino. Angl. Hypocrite. In voc. ὦ ὑποκριτά. ab eod. verbo & th.

Ὑποκρύπτω, *occultè condo, clanculum repono*; item *dissimulo, celo; subticeo.* Th. *κρύπτω, abscondo*; f. ψω.

Ὑπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, καὶ λαθραίως, *clam, occultè*: à præced.

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ, ἡ, *subtus rotundus, aliquantum rotundus.* Th. *κύκλος, circulus.*

Ὑποκύπτω, *succumbo; submitto me alicui.* Th. *κύπτω,*

Ὑποκυσαμένη, ης, ἡ, *prægnans, gravida facta,* a. 1. part. m. gem. σ, metri gratiâ, verbi ὑποκύομαι, *fio gravida.* Th. *κύω, in utero gesto*: f. σω.

Ὑπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. &

Ὑπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαῒς, seu ὑπολωῒς, *curruca,* avis, q. ὑπὸ τοὺς λᾶας, id est, *sub lapidibus* vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, *existimo, præsumo*: f. ὑπολήψομαι. perf. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi.* a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens,* seu *respondens.* Th. *λαμβάνω, capio.*

Ὑπολαμπὲς, n. g. ab

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, *sublucidus*: ab

Ὑπολάμπω, *illucesco, subluceo.* Th. *λάμπω, luceo*: f. ψω.

Ὑπολείπω, *relinquo, reliquum facio*: f. ψω. p. ὑπολέλειφα. perf. pass. ὑπολέλειμμαι, a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum.* præt. m. ὑπολέλοιπα. a. 2. m. ὑπελιπόμην. Th. *λείπω, linquo.*

Ὑπολειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὑπολειφθεὶς, ένος, a. 1. part. pass. verbi præc.

Ὑπολελείπτο, an legend. ὑπελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo,* quod vide, Genes. 27. 36.

Ὑπολευκαίνω, *album reddo.* ὑπολευκαίνομαι, *albesco.* in 3. pl. ὑπολευκαίνονται. à *λευκαίνω, dealbo.* Th. *λευκὸς, οῦ, albus*:

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, *vas, quod τῷ ληνῷ,* id est, *torculari subjacet,* & in quod mustum expressum defluit: item *lacus in torculari.* Ex ὑπὸ, *sub,* & *ληνὸς, οῦ, ὁ, lacus torcularii preli.*

Ὑπόληψις, εως, ἡ, *responsio, suspicio, opinio*: ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, *compar, aliquanto minor*: ab ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ. *parvus.* Th. *ὀλίγος,* idem.

Ὑπολιμπάνω, *relinquo,* idem cum ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ, ἡ, *reliquus, restans*: ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπολύω, *subter solvo*: de calceis dict. item *solvo, libero.* Th. *λύω. solvo*: f. σω.

ΥΠΟΛΩΙ'Σ, & ὑπολαῒς, *curruca,* avis, vide ὑπολαῒς.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis*: à *μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma,*

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel ττω, *subigo, agito*: f. ξω, p. χα. Th. *μάσσω,* idem.

Ὑπομαργότερος, ου, *subinsanus,* Th. *μάργος, ου insanus.*

Ὑπομάσχαλον, *lateralium,* Gloss. puto *laterale tegumentum sub μασχάλῃ.*

Ὑπόμαυρος, *obscurus, sublucidus*: à *μαυρὸς* per aphæresin pro *ἀμαυρὸς, οῦ, obscurus, qui non bene videtur.*

Ὑπομείνας, αντος, a. 1. part. act. &

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. perf. part. act. ab

Ὑπομένω,

Ὑπομένω, *sustineo, tolero*, cum acc. sine casu, *persevero*: f. ὑπομενῶ. p. ὑπομεμένηκα. perf. part. act. ὑπομεμενηκὼς, ότος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi*; item cum acc. *sustinui*. p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, *maneo*.

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*, præs. imperat. ὑπομίμνησκε, έτω, *suggere*. ὑπομιμνήσκῃς, 2. sing. præs. sub. f. ὑπομνήσω, *memoriam refricabo*. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε, a. 1. inf. act. ὑπομνῆσαι. perf. ind. act. ὑπομέμνηκα. perf. pass. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην. ex ὑπὸ & μιμνήσκω idem quod th. μνάομαι, *recordor, commemoro*: f. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, *monumentum*: à præced.

Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocare*, a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio*: ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia, expectatio*: ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶ μυκτῆρος, *cartilago*. Gloss. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονοέω, ῶ, *suspicor*. imperf. act. ὑπενόεον, ουν. perf. ὑπονενόηκα. ex ὑπὸ & νοέω, *intelligo*. Them. νόος, ῶς, ὁ, *mens animus*.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, *suspicio*: ab eod. th.

Ὑπόνομος, *amara*; *cloaca, cuniculus*, ἀμάρα, passim exponitur *cloaca* apud Joseph. ὑπόνομος, propr. *occultè depascens*: ex ὑπὸ & νέμω, *depasco*, ut ἕλκος ὑπόνομον.

Ὑποπεπληῶτες, *perculsi*, perf. part. act. nom. pl. verbi ὑποπλήσσω, quod à πλήσσω, *expavesco*: f. ξω. p. πέπληχα. perf. part. act. πεπληχὼς, & per Crasin Ion. πεπληὼς, ότος, & in pl. οἱ πεπληότες, & Ectasi Poëticâ πεπληῶτες. Them. πλοέω, *terrefacio*.

Ὑπόπετρος, ου, ὁ, ἡ, *saxosus*. Th. πέτρα.

Ὑποπιάζω, *supprimo*: à πιάζω, Dor. pro πιέζω, *digitis premo*, *premo*.

Ὑποπίπτω, *decido, me submitto*. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος, & ὑποπλάκιος, *planitiei subjacens*, i. e. *planus, campestris*: à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities*. Th. πλατὺς, *latus*.

Ὑποπλέω, *subnavigo, sublego*: f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα. Them. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ὑποπνεύσαντος, genit. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantum spiro, adspiro*: f. εύσω. p. ὑποπέπνευκα. a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, *scabellum*: q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus*. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet*: à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*.

Ὑποπρήθω, *succendo*. Th. πρήθω, *incendo*.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ, ἡ, *alatus*. Th. πτερὸν, τὸ, *ala*.

Ὑποπτεύησι, Dor. pro ὑποπτεύει, *suspicatur*. 3. sing. præs. &

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, *suspicor*: ex ὑπὸ & inusitat. ὀπτεύω, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὕποπτος, *suspectus*: ab eod. th.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *humiliatio*: ab ὑποπίπτω, *subjicior, humilio*, quod vide.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, *barba quæ sub naribus nascitur*. Lat. *mustax*. Th. ῥὶν, ἡ, *nasus*.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio, concutio*. Th. σείω, *quatio. moveo*: f. σω.

Ὑποσευόμενος, ου, *irruens*, præs. part. pass. ab

Ὑποσεύω, *irruo*: à σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ὑποσταίην, ης, η, *permitterem*, a. 2. opt. act. &

Ὑποστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *subjicio*; *substituo*. Th. ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστάσαντες, *supponentes*, Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑφίστημι, *subjicio* quod ab ὑπὸ & ἵστημι, *sto*. f. στήσω.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, *persona*, hoc est, ὑφιστάμενον νοερὸν, *res per se subsistens, intelligens*; *confidentia, subsistentia*: ab ὑφίσταμαι, *subsisto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑποστέλλω, *subterfugio*; *subticeo*: *aliquâ ex parte dissimulo*; item, *subduco me*: *contraho*: imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. f. ὑποστελῶ. p. ὑπέσταλκα. a. 1. ὑπέστειλα. a. 1. m. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, *suppressi, detrectavi*. a. 1. sub. m. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται, *subducam*. præt. m. ὑπέστολα unde ὑποστολὴ, *subductio*. Them. στέλλω, *mitto*.

Ὑποστῆναι, a. 2. inf. act. &

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὑφίστημι, *excello*, *subjicio*. Th. ἵστημι, *statuo*. f. στήσω.

Ὑποστήτω, *subjiciatur*, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ejusd.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, *subductio*: ab ὑποστέλλω, quod vide.

Ὑποστεναχίζω, *subingemisco*: à στεναχίζω, idem quod στένω, *ingemisco*. Th. στενὸς, *angustus*.

Ὑποστρέφω, *revertor*. præs. imperat. ὑπόστρεφε, έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. f. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. act. ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. στρέφω, *verto*.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, conversio*: ab ὑποστρέφω, quod vide.

Ὑποστρων-

Ὑποστρώννυω, vel -υμι, *substerno*: imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε. f. ὑποστρώσω. p. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. part. præs. pass. ὑποστρωννύμενος, η, ον, *substratus*: ex ὑπὸ & στρωννύω, idem quod th. στορέω, *sterno*: f. έσω.

Ὑποστρώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi praeced.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo, subtus teneo*, &c. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεο, *promitte*, Ion. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. m. verbi ὑπισχνέομαι, *promitto*: f. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, idem: hoc ab ὑπίσχω, *suppono*; *sustineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, *promissio* ab ὑπίσχομαι. Vide in ὑπόσχεο.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in ὑπόσχεο.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus*, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Ὑποσχὼν, *submittens*, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio*: ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποταγῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. &

Ὑποτάγηθι, a. 2. imperat. pass. &

Ὑποταγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *succidere*. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριοι, *sub Tartarum detrusi*. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, *Tartarus*.

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *subordino, certo ordine subjicio*: f. ξω. p. ὑποτέταχα. a. 1. ὑπέταξα. a. 1. inf. act. ὑποτάξαι. a. 1. part. act. ὑποτάξας, αντος. præs. pass. ὑποτάσσομαι, vel -ττομαι, *subordinor, certo loco & ordine subjicior, pareo*: perf. pass. ὑποτέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum*: a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η. a. 2. imperat. pass. ὑποτάγηθι, ήτω, & in 2. pl. ὑποτάγητε, *parete*: a. 2. sub. pass. ὑποταγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. ὑποταγεὶς, έντος, *subjectus*: f. 2. pass. ὑποταγήσομαι, ῃ, εται, *subjiciar*: p. m. ὑποτέταγα. unde ὑποταγὴ, *subjectio*. Them. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ὑποτείνειν, Poët. pro προτείνειν, *protendere*. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, *persolvo tributum*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ὑποτέμνω, *succido, subtus seco*; *præcido*. Th. τέμνω, *seco*: f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, *suppono*: f. ὑποθήσω. p. ὑποτέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, & in 3. pl. ὑπέθηκαν. præs. m. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, *subjicio*: præs. part. ὑποτιθέμενος, η, ον. a. 2. part. m. ὑποθέμενος. Them. τίθημι, *pono*.

Ὑποτιμάω, *supra modum honoro*; item *litem mihi æstimo contra actorem*: ex ὑπὸ & τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, *suspicor*; quod vide.

Ὑποτρέχω, *infrà cursu deferor*: f. ὑποθρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. a. 2. part. ὑποδραμὼν, όντος. Th. τρέχω, *curro*.

Ὑποτρέω, *perterrefacio*, Th. τρέω, *tremo*.

Ὑποτρομέω, *tremore succutior*: à τρομέω, *tremo*; quod à τρέμω & τρέω, idem.

Ὑπότροπος, ου, ὁ, ἡ, *rediens, redux*. Th. τρέπω, *verto*: f. ψω. præt. m. τέτροπα.

Ὑποτροχάλα κείρειν, *in rotundum tondere*: vide ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poët. pro ὑποτρέχω, *infra curro*. Th. τρέχω.

Ὑποτυγχάνω, vide in ὑποτυχοῦσα.

Ὑποτυπόω, vide in ὑποτύπωσις.

Ὑποτύπτω, *suffringo*. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, *exemplar*: ab ὑποτυπόω, *delineo*; hoc ab ὑπὸ & τυπόω, *figuro*, & τύπος, ου, ὁ, *figura*. Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω, p. φα. p. m. τέτυπα.

Ὑποτυχοῦσα, *quæ scitè respondit*, a. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, *appositè respondeo*. Th. τυγχάνω, *sum*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ὕπουλος, ου, ὁ, ἡ, *subdolus*, qu. *sub cicatrice latens*: ab ὑπὸ & οὐλὴ, *cicatrix*. Th. οὖλος, *sanus*.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, *qui suprà cœlos est*; item *cœlestis*. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*.

Ὑπουργέω, ῶ, *operam navo, adjuvo, inservio*. Th. ἔργον, *opus*.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, *ministerium*: à præc.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *minister* cujus ὑπ᾽ ἄλλῳ ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ab

Ὑποφαίνομαι, *declaro*; *subostendo*. Th. φαίνω, *ostendo*: f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ὑποφᾶτις, ιος, ὁ, Poët. & Dor. pro ὑποφήτης, *subvates, vatis alicujus minister*: vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, ιος, ἡ, alii separatim leg. ὑπὸ φαῦσιν, *sub diluculum*. Them. φάω, *luceo*.

Ὑποφέρω, *suffero*: f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον, a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, *propheta*; vel *prophetæ minister*: à φημὶ, seu φάω, *dico*.

Ὑποφθάμενος, ου, *præveniens*, a. 2 part. m. &

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Th. φθάνω, idem: f. φθάσω a. 2. ἔφθην.

Ὑποχείριος, ου, ὁ, ἡ, *in potestatem reductus*: ex ὑπὸ, *sub*, & χεὶρ, ἡ, *manus*.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, *liquor, humor*; idem quod χυμός. Th. χέω, *fundo*.

Ὑποχωρέω, *secedo, clam me subduco*: f. ήσω. p. ὑποκεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, *eo, accedo*.

Ὑπόψαμμος,

ʽΥπόψαμμος, ου, ὁ, ἡ, *subarenaceus.* Them. ψάμμος, ἡ, *arena.*

ʽΥποψία, ας, ἡ, *suspicio*; gen. pl. ὑποψιῶν. ab ὑπὸ & ὄπτομαι, *video.*

ʽΥπόψιος, *suspectus*: ab iisd.

ʽΥΠΤΙΟΣ, ου, *supinus, resupinus*; qu. ab ὑπὸ *sub*: hinc ὑπτιάζω, *resupino.*

ʽΥπωλένιος, ου, *qui sub ulnis gestari solet.* Th. ὠλένη, ἡ, *ulna.*

ʽΥπώπια, scil. κατ', ab ὑπώπιον, *aspectus*: q. d. *suboculare, pars quæ subjacet oculis*; item *suggillatio sub oculo orta ex ictu*: ab ὤψ, ὁ, *oculus.* Them. ὄπτομαι, *video.*

ʽΥπωπιάζω, *plagis contundo, domo*; *validis ictibus subjicio reluctantem*: f. άσω. p. ὑπωπίακα. ab

ʽΥπώπιον, ου, τὸ, vide ὑπώπια.

ʽΥπώρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis*: ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, Doricè ὤρος.

ʽΥπωρόφιος, ου, ὁ, ἡ, *qui sub tecto*, seu *camerâ est, domesticus*: ab ὑπὸ & ὀροφὴ, *contignatio.* Them. ἐρέφω, *tego, tectum impono.*

ʽΥραξ, *SOREX, mus*, Æol. à *suillo* rostro: ab ὗς, *sus, porcus.* Th. σῦς, idem.

ʽΥρον, *examen.* Puto ab εἴρω, *necto*: est *nexus* apum; & hinc ὕρειον, *favus, examinis opus.*

ʽΥρρὶς, *sporta*; ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum.*

ʽΥρριχὸς, *vas vimineum*: à præced.

ʽΥρτὴρ, *ollæ operculum*; quia ollæ ἐνείρεται, *inseritur*: ab εἴρω, *insero.*

ʽΥΡΧΗ', ῆς, ἡ, *instrumentum, in quo nautæ onera bajulant*; *vas fictile.*

ʽΥς, ὑὸς, ὁ, ἡ, *sus, porcus, a.* Them. σῦς, idem.

ʽΥΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantæ species.*

ʽΥσδω, pro ὄσδω, id est, ὄζω, *oleo*, Æol. In Sapphûs carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίναν. vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζειν. vel ὕσδων.

ʽΥσθῆναι, *pluviâ madefactum esse*, a. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo*: fut. ὕσω. a. 1. pass. ὕσθην.

ʽΥσιον, ου, τὸ, *vimen.* ὑσιοπλόκος, *vietor*: qu. ab ὕω, *pluo.*

ʽΥσκα, *lignum quo ignis accenditur*: qu. *fomes ignis.*

ʽΥσμίνη, ης, ἡ, *pugna*: ab ὑπομένω, *sustineo.* Th. μένω, *maneo.*

ʽΥσμῖνι, pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat. sing. præced.

ʽΥσπλαγξ, Dor. pro

ʽΥσπληγξ, *scutica*; quâ ὕες πλήσσονται, & quâ alia animalia pulsantur: *sonus scuticæ vibratæ*: & nominatim *is, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur.* Tum *carceres*, unde demissi incipiunt; item *paxillus terræ infixus*, qui fit pro notâ incipiendi cursûs.

ʽΥσσακος, ὕσσακος, vel ὕσαξ, *paxillus corneus*: Hesych. an ab ὑσσός;

ʽΥΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verutum, pilum, gesum.*

ʽΥσσωπος, ου, ὁ, ἡ, *HYSSOPUS*; Angl. Hyssop; & libanotis arborescens: Matth. 27. 48. dicitur & ὕσσωπον, ου, τό. Th. ὄπτομαι, *video.*

ʽΥστατα, *postrema*, nom. pl. n. g. ab ὕστατον, ου, τὸ, *ultimum*, superl. ab ὕστερος, *posterior*; quod vide.

ʽΥστάτιον, adv. *tandem, postremò*: ab

ʽΥστάτιος, ου, idem quod

ʽΥστατος, ου, *postremus, ultimus*: ab ὕστερος, quod vide.

ʽΥστερα, pro ὕστατα, quod vide.

ʽΥστεραῖος, α, ον, idem quod ὕστερος, *posterior.*

ʽΥστερέω, ῶ, *sum posterior*; *careo, desum*; & in 3. pl. ὑστεροῦσι. f. 1. ήσω. p. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, *defeci*; *inferior fui*: a. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ, præs. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι, *deficior*; *destituor*: perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθην, *egui.* Th. ὕστερος, *posterior.*

ʽΥστέρημα, ατος, τὸ, *penuria, quod deest*: in plur. ὑστερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ*: à præced.

ʽΥστέρησις, εως, ἡ, *inopia, egestas*: ab eod.

ʽΥστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, *sum posterior*; item *tardo, cunctor*; *destituor, deficior*; *superor, vincor*: ab

ʽΥΣΤΕΡΟΣ, ου, *posterior, sequens, inferior.* ὕστερον, adv. *posteà, postremò, tandem.* Hinc ὑστερέω, *posterior sum*; item *non habeo, deest mihi.* ὑστέρημα, ατος, τὸ, *defectus, inopia.* ὑστέρησις, εως, ἡ, idem. ὕστατος, ου, *postremus.* Dici putatur qu. ὑπότερος, ab ὑπὸ, *sub.*

ʽΥστριξ, -χος, ἡ, *HYSTRIX, suis pilos aut porcinas setas habens*, erinacei genus; est & *flagrum ex corio adhuc setis suis munito*: ex ὗς & θρὶξ.

ʽΥτνον, *tuber*: vide suprà ὕδνον.

ʽΥφ', pro ὑπὸ, *sub*, &c.

ʽΥφαγέο, Dor. & Ion. pro ὑφηγοῦ, *clâ duc*, præs. imperat. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

ʽΥφαίνω, *texo*; imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, & Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω, idem.

ʽΥφαιρέμενος, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα a. 2. εἷλον.

ʽΥφαλος, ου, ὁ, ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare*: Metaph. *subdolus.* ὕφαλος, sc. πέτρα, *petra*, vel *saxum latens*, nempe ὑφ' ἁλὶ, *sub mari.*

ʽΥφάντης, ου, ὁ, *textor*: &

ʽΥφαντὸς, ἡ, ὸν, *textus, a, um*: ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

ʽΥΦΑ'Ω, & -όω, *texo.* Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* ὕφος, εος, τὸ, *tela.* ὕφασμα, ατος, τὸ, idem. ὑφαίνω, *texo.*

ʽΥΦΕ'ΑΡ, ἔαρος, τὸ, *viscus*, ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli*.

ʽΥφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto*. Hinc ὑφειμένος, perf. part. pass. Them. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

ʽΥφεὶς, εἶσα, ἐν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

ʽΥφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *aufero*. Them. αἱρέω, *capio*: f. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

ʽΥφελοῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ subtraxit ac evulsit*, a. 2. part. act. f. g. præced.

ʽΥφελόμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

ʽΥφὲν, *unio*: ὑπὸ ἕν. Gloss.

ʽΥφέντες, *demittentes*, nom. pl. a. 1. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

ʽΥφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*: f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

ʽΥφεσθε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto*. Them. ἵημι, seu ἕω, *mitto*: a. 2. m. ἕμην.

ʽΥφηγέομαι, οῦμαι, *præeo*; item *hortor*, *suadeo*, *dicto*, *doceo*. Th. ἡγέομαι, *duco*: f. ήσομαι. perf. ἥγημαι.

ʽΥφῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

ʽΥφηνα, *texui*, a. 1. ind. act. &

ʽΥφῆναι, a. 1. inf. act. &

ʽΥφηνάμην, ω, ατω, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo*.

ʽΥφηνίοχος, ου, ὁ, *administer aurigæ*; *auriga*: ex ὑπὸ & ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ὑπὸ & ἡνία, ας, ἡ, *habena*, & ἔχω, *habeo*.

ʽΥφῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*: f. ήσω. p. ὑφῄρηκα. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, *capio*.

ʽΥφήσσων, *aliquanto minor & junior*: ab ὑπὸ & ἧττον, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*.

ʽΥφήφασται, *subtextus est*, 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*: perf. act. ὕφακα perf. pass. ὕφασμαι, & Att. reduplic. ὑφήφασμαι, substituto η, pro υ.

ʽΥφίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. sing. præs. ind. verbi ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

ʽΥφίσταμαι, σαι, ται, *substituor*, *subeo*: præs. part. ὑφιστάμενος, ὑφιστάναι, præs. inf. act. Th. ἵστημι, *sto*.

ʽΥφορᾶσθαι, *suspicari*, præs. inf. pass. verbi ὑφοράομαι, *suspectum habeo*; quod ex ὑπὸ & ὁράω, *video*.

ʽΥφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *subulcus*, *qui sues pascit*: ab ὗς, *sus*, & φέρβω, *pasco*.

ʽΥφόωσιν, *texunt*, 3. pl. præs. ind. Poët. Pleonasm. pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo*.

ʽΥφύφασται, vide ὑφήφασται.

ʽΥψαγόρης, ου, ὁ, Poët. pro ὑψηγόρης, *altiloquus*, *grandiloquus*: ex ὕψος, τὸ, *sublimitas*, & ἀγορὰ, ἡ, *oratio*.

ʽΥψαυχεῖ, *inflat*, 3. sing. ind. præs. ab

ʽΥψαυχέω, *cervicem tollo*, *inflo*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & αὐχέω, *glorior*.

ʽΥψερεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & ὑψηρεφὴς, & ὑψιρεφὴς, *altum tectum habens*, *altus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ἐρέφω, *tego*.

ʽΥψηλῇσι, *altis*, dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς. ab

ʽΥψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus*, *a*, *um*, *sublimis*, *e*: compar. ὑψηλότερος, ου, in dat. ʽΥψηλοτέρῳ. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

ʽΥψηλοφρονέω. ῶ, *animo efferor*: præs. imperat. ὑψηλοφρόνει. ει, είτω, είτω. f. ήσω. p. ὑψηλοφρόνηκα. ab

ʽΥψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui est mente elatâ*: ab ὑψηλὸς, *altus*, quod vide, & φρὴν, ἡ, *mens*.

ʽΥψηλῶς, *sublimè*, adv. ab ὑψηλὸς, quod vide.

ʽΥψήνωρ, ορος, ὁ, *HYPSENOR*, nomen propr.

ʽΥψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.

ʽΥψηχὴς, έος, ὁ, ἡ, *altè sonans*: in pl. ὑψηχέες. ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ἦχος, ου, ὁ, ὁ, *sonus*.

ʽΥψι. *altè*, adv. ab ὕψος, *altitudo*.

ʽΥψίβατος, ου, ὁ, ἡ, *altigradus*, *excelsus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & βαίνω, *eo*.

ʽΥψιβόας, *nomen ranæ*, ab *altâ voce sic dictæ*.

ʽΥψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*,) & βρέμω, *resono*.

ʽΥψίγυιος, ου, ὁ, ἡ, *alta membra habens*, *altus*: ab ὕψος & γυῖον, τὸ, *membrum*.

ʽΥψόθι, Poët. adv. pro ὕψου & ὑψόθι, *in alto*, *in sublimi*. Th. ὕψος, *altitudo*.

ʽΥψίζυγος, ου, ὁ, ἡ, *altijugus*, *summus trutinator rerum humanarum*; *altus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι seu ζευγνύω, *jungo*.

ʽΥψίθρονος, ου, ὁ, ἡ, *qui in alto solio sedet*: ab ὕψος & θρόνος, ὁ, *solium*.

ʽΥψίκομος, ου, ὁ, ἡ, *altè comatus*: Epith. quercûs: ex ὕψι, *altè*, (quod ab ὕψος, & κόμη, ης, ἡ, *coma*.

ʽΥψίλοφος, ου, ὁ, ἡ, Epith. loci *sublimis*; q. d. *qui cristam*, *vel verticem aut cacumen in alto habet*. Th. λόφος, *crista*, &c.

ʽΥψιμέδοντος, gen. sing. ab

ʽΥψιμέδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψος, εος. τὸ, *altitudo*, & μέδω, *impero*.

ʽΥψινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui est in altis nubibus*: Epith. *Jovis*: ab ὕψος & νέφος, εος. τὸ, *nubes*.

ʽΥψίπεδος, ου, ὁ, ἡ, *altum solum habens*: ab ὕψος, *altitudo*, & πέδον, τὸ, *solum*.

ʽΥψιπετᾶν ἀνέμων, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium ventorum*: vide an ab ὑψιπέτης, *altivolans*; quod à πέτομαι, *volo*: an ab ὑψιπετὴς, *altè cadens*; quod à πίπτω, *cado*, & ὕψος.

ʽΥψιπέτηλος, ου, ὁ, ἡ, *folia in cacumine gerens*;

rens; *altus, excelsus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πέταλον, Ion. πέτηλον, *folium*; quod à πετάω, *pando*.

Ὑψιπέτης, *altivolans*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πέτομαι, *volo*, -ας. Vide in ὑψιπετᾶν.

Ὑψιρεφὲς, n. g. ab

Ὑψιφερὴς, έος, ὁ, ἡ, vide in ὑψερεφής.

Ὕψιστος, ου, *altissimus*, de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. *in alto*: comp. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον. superl. ὕψιστος, Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, *qui altâ cervice est*: ex ὕψι, *altè*, (th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*,) & τείνω, *tendo*.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui altos & elatos animos habet*, *superbus*: ab ὕψι, *altè*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ, ἡ, *altè comatus*: ab ὕψι, *altè*, & χαίτη, ἡ, *coma*.

Ὑψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, *altè*, *ex alto*, *supernè*, adv. ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψόροφος, ου, ὁ, ἡ, *altum tectum habens*: ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*.

ὝΨΟΣ, εος, *altitudo*, *sublimitas*; *cacumen*. ἐξ ὕψους, *ex alto*. Hinc ὑψηλὸς, οῦ, *altus*. ὑψόθεν, *ex alto*. ὕψιστος, ου, *altissimus*. ὑψόω, *in altum tollo*. ὕψωσις, εως, ἡ, *exaltatio*.

Ὑψοῦ, adv. *altè*. Th. ὕψος.

Ὑψόω, *extollo*: f. ώσω. p. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. a. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, & in 2. pl. ὑψώθητε. a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. ind. pass. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψώθην, vide in præced.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, *altitudo*, *sublimitas*; dat. pl. ὑψώμασι. ab ὑψόω, quod vide.

Ὑψώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑψόω. *elevo*, *exalto*. Th. ὕψος.

ὝΩ, *pluo*: præs. part. ὕων. f. ind. ὕσω. p. ὗκα, (qu. à χέω, *fundo*:) hinc ὑάδες, ων, αἱ, *hyades*, stellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*.

Ὑώδης, *suillus*, *immundus*, *stupidus*: ab ὗς, *sus*. Th. ὗς.

Φ.

Φ Est vigesima prima litera. In numeris, 500. significat. Æoles pro θ, utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *visi sunt*, Poët. Pleonasm. pro φάνθεν, quod Ion. & Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *appareo*, *videor*: f. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι, a. 1. pass. ἐφάνθην. a. 2. pass. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν. a. 2. inf. act. sic φαγέοις, Ion. pro φάγοις, a. 2. opt. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φαγεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω, quod vide.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusdem.

Φάγος, ου, ὁ, *edax*: à φάγω sed

Φαγὸς. Dor. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑΓΩ, seu φήγω, *edo*, *comedo*: f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*; pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imperat. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος. Hinc φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus*. φάγος, ου, ὁ, *vorax*. ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, *qui humanâ carne vescitur*. παμφάγος, ου, ὁ, ἡ, *helluo*, *qui omnia devorat*.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo*: a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, -όντος, *splendidus*, præs. part. à φαέθω, idem quod φάω, *splendeo*.

Φαείνει, *lucet*, 3. sing. præs. verbi φαείνω, idem quod th. φάω, *luceo*.

Φαεινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. & them.

Φαεινὸς, οῦ, *splendidus*: dat. sing. φαεινῷ. Th. φάω, *splendeo*.

Φαείνω, idem quod φάω, *luceo*.

Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, *lucida insula*. Nam φαεννὸς, οῦ, Poët. & Argivâ dialecto, pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in comparat. φαεννότερος, superlat. φαεννότατος, *splendidior*, *splendidissimus*.

Φαεννὸς, οῦ, Poët. *lucidus*: vide præcedent.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, *lucem hominibus afferens*: à φάω, *luceo*, & βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: &

Φαεσφόρος, ου, ὁ, *Lucifer*: à φάος, εος, τὸ, *lumen*, (th. φάω, *luceo*,) & φέρω, *fero*: p. m. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, *morbus quidam*, *qui mare Rubrum navigantibus accidit*.

Φάζω, *loquor*: à φάω· unde φημὶ, *dico*. Est & φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem; unde φένω.

Φάθι, *dic*, præs. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίαξιν, dat. pl. à φαίακες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδιμος, quod vide.

Φαιδιμόεις, εντος, idem quod seq.

Φαίδιμος, ου, ὁ, ἡ, *illustris*. Them. φαιδρός.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, οῦ, *hilaris*, *alacer*. q. à φάω, *luceo*. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas*. φαιδρόω & φαιδρύνω, *exhilaro*. φαίδιμος, *illustris*; sed

Φαῖδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS*, discipulus Platonis.

Φαιδρυνέσθαι, præs. inf. pass. à

Φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Them. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίγανον, πήγανον, *ruta*.

ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id est, *leve*.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta*. Ex Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, *splendidus*, *efficax*; item *levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vide φενόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, plur. a. 2. opt. act. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν. verbi φημὶ, *dico*. a. 2. ἔφην. Them. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, nomen propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*. f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, *indicare*, *denuntiare*, præs. inf. à φαίνω, quod vide.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. m. verbi ejusd. Nisi à φαινέσκομαι, derivari malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. sing. & in 3. plur. φαίνονται, verbi φαίνομαι. seu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ejusd.

Φαίνοισα, *ostendens*, Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. à φαίνω, *appareo*.

Φαίνοιτ', *appareat*, pro φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. verbi ejusd.

Φαινόλης, ου, ὁ, *PENULA*, quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt græcam vocem à Lat. vide in φενόλης.

Φαινομένην, *apparentem*, acc. sing. part. præs. m. verbi φαίνω, *ostendo*.

Φαινομένηφι, per Paragogen τοῦ φι, pro φαινομένῃ. dat. sing. f. g. part. præs. m. verbi ejusd.

Φαίνοπος, gen. sing. à φαίνοψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nomen propr.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo*, *ostendo*; item *luceo*, *splendeo*. f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præs. m. φαίνομαι, *appareo*, *videor*, *luceo*. f. m. φανοῦμαι, perf. pass. πέφαμμαι, & Att. πέφασμαι. a. 1. ind. pass. ἐφάνθην, ης, η, *apparui*. a. 2. sub. pass. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φανήσομαι, η, εται. Hinc φάσμα, ατος, τὸ, *visum*, *spectrum*. φάντασμα, ατος, τὸ, idem. φαντασία, ας, ἡ, *visio*: item *imaginatio*. φανερὸς, οῦ, *manifestus*. ἀποφαίνω, *ostendo*, *demonstro*. ἀπόφανσις, εως, ἡ, *enuntiatio*. διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *perlucidus*, *transparens*. ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *illustris*. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, *apparitio*; item *superficies*. ὑπερφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *conspicuus supra alios*. ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, *superbus*, *arrogans*. ὑπερηφάνεια, & ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia*, *arrogantia*. θεοφάνεια, ας, ἡ, *apparitio Dei*. ἄφαντος, ου, ὁ, ἡ, *qui evanuit*. ἱεροφάντης, ου, ὁ, *sacrorum antistes*. συκοφάντης, ου, ὁ, *sycophanta*, *calumniosus*, *delator*.

ΦΑΙΟ'Σ, οῦ, *fuscus*, *subniger*. Hinc Lat. *FOEDUS*.

Φαῖστος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *fasciculus*, *FASCIS*.

ΦΑΚΗ͂, vel φακὴ, ης, ἡ, *lens*, *lenticula*.

Φακὸς, οῦ, ὁ, *lens cruda*. à φακῆ. Est & *nigra quædam oculi macula*.

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ*, quia aliquid φαλὸν, *splendidum*.

Φάλαγγες, nom. pl. & in accus. pl. φάλαγγας· à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX*, *genus aciei apud Macedonas*, *acies quævis*: *aranea quædam*.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. q. à φαλύνω, quod est λαμπρύνω. Est & φάλαινα, *BALÆNA*.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, οῦ, *calvus*. quia φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, *calvum facio*: à præced. quod vide.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ. *calvitium*: à præcedente.

Φαλανθὸς, *canus*: q. à φαλὸς, *albus*,

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ*: à φαλὸς, quia splendent.

Φαλαρὶς, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 200. vers. 4. in voce Καυτήρ.

Φάλαρος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro φαληρὸς, quod vide.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *rivus*.

Φαληρὸς, idem quod φαληρός.

Φαληριάω, *albesco spumâ*. quod à φαληρὸς, *albus*: Th. φαλός.

Φαληρὸς, οῦ, *albus*, *spumeus*; item *ferrum galeæ*. & nomen propr. viri. Th. φαλὸς, οῦ, *splendidus*.

Φαλίπτω, *desipio*. q. à φαλὸς, *canus*. Senectus extrema μωρία.

Φαλίσσομαι, *spumo*. Th. φαλός.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penis ligneus vel coriaceus*.

ΦΑΛΟ'Σ,

ΦΑΛΟ'Σ, ȣ̃, *splendidus, albus*. q. à φάος, εος, τὸ, *lux* : sed

Φάλος, ȣ, ὁ, *conus, apex galeæ.*

Φαλύνω, *splendidum reddo* : à φαλός.

Φαλύνομαι. Hesych. καταῤῥήσσω, περιέρχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, *fama.*

Φαμὲν, *dicimus*, 1. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico.* a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico.*

Φὰν, *dicebant*, Bœot. Syncop. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάναι, *dicere*, præs. inf. à φημὶ. sed

Φᾶναι, *apparuisse.* pro φῆναι, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo.* f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Φανείην, ης, η, *apparuerim*, a. 2. opt. pass. &

Φανεὶς, ἐντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo.* f. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. p. m. πέφηνα.

Φάνεν, *apparuerunt*, Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερὸς, ȣ̃, *apparens, manifestus.* Them. φαίνω, *appareo.*

Φανερόω, *manifesto.* f. ώσω. p. πεφανέρωκα. a. 1. imperat. φανέρωσον, ώτω. præs. pass. φανερόομαι, ȣ̃μαι, perf. pass πεφανέρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφανερώθην à φανερὸς, quod vide.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio.* à præced.

Φανερώτερα, *clariora*, nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανερὸς, quod vide.

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. sed

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.*

Φανήῃ, *videatur*, Pleonasmo τȣ̃ η, pro φανῇ, quod vide.

Φανήμεναι, *apparere*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανῆναι, vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. &

Φανθεὶς, a. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo.* a. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανοπεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.

Φανὸς, ȣ̃, ὁ, *laterna, lucerna, fax.* Th. φαίνω, *luceo.* a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, *apparere facio.* f. άσω. p. πεφάντακα. præs. pass. φαντάζομαι, *appareo, videor*; item *imaginor.* præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum, quod apparet.* perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι. Them. φαίνω, *ostendo.*

Φαντασία, ας, ἡ, *visum, visio, imaginatio, PHANTASIA, ostentatio.* à φαντάζω, quod vide.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *spectrum.* à perf. pass. verbi φαντάζω, *apparere facio.* quod vide.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt*, 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico.* Them. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo*, quod vide.

Φάο, Ion. & Poët. ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.* a. 2. ἔφην. a. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, εος, τὸ, *lumen.* à φάω, *luceo.*

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis.* quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura.*

Φαραὼ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον. Hebr. *vindex.*

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. &

Φάρει, dat. sing. à φᾶρος, εος, τὸ, quod vide.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *ruptura.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARETRA.* q. à φέρω & τρώω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρέτρην, acc. sing. Ion. à præced.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, quod vide.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, *genus veneni.*

Φαρισαῖος, ȣ, ὁ, *Pharisæus*, hoc est, *interpretans.* Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ruga.* Est quasi ruptura cutis, in quâ facit valles. q. à φάραγξ, *vallis*, quod vide.

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium.* à φαρμακεύω, *veneficio utor.* Th. φάρμακον.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, *veneficus, magus.* ab eod. them.

Φαρμακεύω, *veneficio aut veneno utor* : *veneficio afficio*; item *conficio medicamenta, condio, tingo.* Th. φάρμακον.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica.* ejusdem th.

Φαρμακόεις, εντος, *venenatus* : à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ȣ, τὸ, *medicamentum, venenum, PHARMACUM.* q. φέρων ἄκος, vel ἄχος, *remedium vel dolorem adferens.* Hinc φαρμακὸς, ȣ̃, ὁ, *veneficus, magus.* φαρμακεὺς, έως, ὁ, idem. φαρμακεύω, *veneficio utor.* ἀλεξιφάρμακον, ȣ, τὸ, *remedium contra venenum.*

Φαρμακόω, f. ώσω, Poët. *Pharmaca*, seu *medicamenta misceo.* à præced.

Φαρμάσσω, vel -ττω, *veneno afficio, tingo*: *immergo ferrum in aquam frigidam.* Them. φάρμακον.

ΦΑ~ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, vestis exterior, velum capitis.* q. à φέρω.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, *aro.* Hesych. φάρος, ἄρωσις. φαροῦν, ἀροτριᾶν.

Φάρσος, εος, τὸ, *velum, involucrum, tractus,*

ctus, regio, pars. Puto à φᾶρος, hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, signifer, vexillarius: à φάρσος, τὸ, quod vide, & φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, per quas φέρεται cibus & spiritus. An potius à φάω, loquor, & ῥέω, fluo.

Φὰς, dicens, a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, dico.

Φάσγανον, ου, τὸ, culter, ensis. qu. σφάγανον, à σφάζω, interficio.

Φᾶσι, dixit, Dor. & Ion. pro ἔφησι, 3. sing. a. 1. act. à φημὶ, dico.

Φασεῖς, dices, Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. à φημὶ, dico.

Φάσθαι, dixisse, a. 2. inf. med. verbi ejusdem.

Φάσηλος, à Lat. Phaselus, actuarium: à Phaselide Pamphiliæ oppido ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, inquiunt, 3. pl. præs. ind. sed

Φᾶσι, dicentibus, dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, dico. Th. φάω.

ΦΑΣΙΑΝΟ'Σ, ου, ὁ, PHASIANUS, avis. Angl. a Pheasant.

Φασὶν, aiunt, 3. plur. ind. præs. à φημὶ, dico: sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, εως, ἡ, dictio, rumor, à φάω, dico. Est & φάσις, apparitio. Sic Luna habet multas phases seu apparitiones, modo falcata; modo gibbosa, &c. à φαίνω, appareo. Est &

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, dictitabat. 3. sing. imperf. Ion. verbi φάσκω, Poët. pro φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, dictito. vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam, f. 1. m. à φημὶ, dico.

Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.

Φασσοφόνος, ου, ὁ, ἡ, occisor columbarum: à φάσσα, columba, & φένω, occido. p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φατειῶν, gen. pl. à φατειὸς, enarrabilis. Th. φάω, dico.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, rumorem spargo. à

Φάτις, idem quod φάσις, quod vide.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, præsepe, stabulum. qu. à φάγω, vel πάω, ibi enim pascitur jumentum. unde forte Angl. fat.

Φάτο, dixit, Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, dico.

Φατὸς, ἡ, ὸν, dicendus, celebris. à φάω, vel φημὶ, dico.

Φαύζω, frigo. Hesych.

ΦΑΥ͂ΛΟΣ, ου, & φαῦρος, Dor. φλαῦρος, Att. VILIS, pravus, simplex, vitiosus, nugatorius, q. φλύαρος, à φλέω, nugor. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili habeo, floccifacio. Hinc Angl. foul, & fool.

Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gradus, à φαῦλος, ου, pravus. compar. φαυλότερος. superlat. φαυλότατος, pravissimus.

Φαύλως, adv. pravé. à φαῦλος.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, quod vide.

Φαυσίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, Solis Epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τουτέστι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, quòd lucem mortalibus ferat. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φαίνειν καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, quòd luceat mortalibus. Idem & φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες vel φαύστιγγες, maculæ in tibiis ex igne contractæ. quia à φαύσει ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, lux, splendor, ipsa lucendi actio: à φάω, luceo.

Φαύω, luceo: ex φάω, idem.

Φὰψ, φαβὸς, ἡ, avis è columbino genere. à φέβομαι, quia timida.

ΦΑ'Ω, Poët. luceo, splendeo: item dico, occido, interficio. Hinc φάος, εος, τὸ, lumen, lux. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φὼς, φωτὸς, ὁ, Poët. vir, homo. φωτεινὸς, οῦ, lucidus. φαεινὸς, οῦ, idem. φωτίζω, illumino. φωτισμὸς, οῦ, ὁ, splendor. ἀμφιφαὴς, έος, ὁ, ἡ, circumquaque lucem habens. φημὶ, dico. φημίζω, & φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, fama. φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum. φάτις, εως, ἡ, idem. φάτης, ου, ὁ, loquax. ἀπόφημι, contradico, nego. ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. πρόφημι, prædico. προφήτης, ου, ὁ, propheta. προφητεύω, vaticinor. προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum. πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, famam alicujus lædens. βλασφημέω, probra & convitia jacto in aliquem. βλασφημία, ας, ἡ, maledicentia. εὐφημέω & εὐφημίζω, celebro, laudo. εὐφημία, ας, ἡ, fausta acclamatio.

Φέβεσθαι, fugere, præs. inf. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, fugio; item timeo, metuo. p. m. πέφοβα. hinc φόβος, ου, ὁ, fuga; item timor, metus. φοβερὸς, οῦ, formidabilis; item timidus. φοβέομαι, οῦμαι, metuo.

Φιβώμεθα, fugiamus, 1. pl. præs. sub. verbi φέβομαι, quod vide.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, splendor, lux, lumen. (q. à φάω.)

Φέγγω, f. ξω, splendorem præbeo, illumino: à præced.

Φείδεο, parcas, præs. imperat. m. Ion. pro φείδου. verbi φείδομαι. præs. inf. φείδεσθαι.

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, parco, ignosco, parcè utor, abstineo. cum gen. præs. inf. φείδεσθαι. f. m. φείσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, peperci. a. 1. m. sub. φείσωμαι, ῃ, ηται. Hinc adv. φειδομένως, parcè. φειδώ, όος, ἡ, parsimonia. φεισμονὴ, ῆς, ἡ, idem. φειδωλὸς,

φειδωλὸς, ῦ, *parcus*: q. φεύγω τὸ δῦναι.
Φειδομένως, *parcè*, adv. à φείδομαι, *parco*. præſ. part. m. φειδόμενος.
Φειδὼ, όος, ἡ, *parſimonia*: &
Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem: & *parca*. th. φείδομαι.
Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, *parcus*: ab eod. th.
Φείσεται. 3. ſing. f. 1. m. verbi φείδομαι, *parco*.
Φιλγμίω, *nugor*, *deſipio*. Puto à φαῦλον. Heſych.
ΦΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſuber*: q. à φλοῖος, *cortex*.
ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impoſtor*, *deriſor*: q. à φενάκη, quæ & πηνίκη, *coma aſcititia*, *falſa*. Hinc φενακίζω, *decipio*, *fallo*.
Φενόλης, ου, ὁ, *penula*: vox origine Lat.
ΦΕ'ΝΩ, *occîdo*, *interficio*. (q. à φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ου, ὁ, *cædes*, *homicidium*. φονεὺς, έος, ὁ, *homicida*. φονεύω, *occîdo*. ἀνδροφόνος, ου, ὁ, ἡ, *homicida*. πατροφόνος, ου, ὁ, ἡ, *parricida*. Περσεφόνη, ης, ἡ, *Perſephone*, *quæ cædibus omnia vaſtat*; *Proſerpina*, *mater Orci*.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, *oppidum Theſſaliæ*.
Φερβέμεν, *paſcere*, præſ. inf. Ion. pro φέρβειν, &
Φέρβεσθαι, *alere*, *nutrire*. Att. paſſ. pro act. φέρβειν. à
ΦΕ'ΡΒΩ, *paſco*, *alo*: f. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα. Hinc φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*, *eſca*, ἱπποφορβὸς, ῦ, ὁ, *equorum paſtor*: q. à φέρω & βίος.
Φέρε, *fer*, præſ. imper. act. à φέρω.
Φερέγγυος, ου, ὁ, ἡ, *ſponſor fide dignus*: à φέρω & ἐγγύη, ἡ, *ſponſio*.
Φέρεις, ει, 2. & 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω, *fero*.
Φέρεκλος, ου, ὁ, nomen propr.
Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, *fero*.
Φερέοικος, ου, ὁ, ἡ, *domiporta*. Epith. cochleæ. Ex φέρω & οἶκος, *domus*.
Φερέπονος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *laborum tolerans*, *ærumnas ſuſtinens*: ex φέρω, *fero*, & πόνος, ου, ὁ, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.
Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, *almus*: à φέρω, *fero*, & βίος, ου, ὁ, *vita*.
Φέρεσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω.
Φερεσσακέας, acc. pl. à
Φερεσσακὴς, έος, ὁ, ἡ, *ſcutifer*, *ſcutum ferens*: ex φέρω & σάκος, εος, τὸ, *ſcutum*. Th. σάττω, *onero*.
Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο. 3. ſing. imperf. paſſ. &
Φέρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φέρω, quod vide.
Φέρετρον, ου, τὸ, *FERETRUM*, *capulum*: à φέρω, *fero*.
Φέρῃ, *ferat*, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi φέρω.

Φέριστος, φέρτιστος, & φέρτατος, *optimus*, ſuperl. à φέρω. compar. φέρτερος, *validior*.
ΦΕΡΝΗ', ῆς, ἡ, *dos*, *quam uxor affert*: q. à φέρω. Hinc παράφερνα, ων, τὰ, *bona quæ ſponſa præter conſtitutam dotem ſecum affert*. *Paraphernalia*.
Φέροιεν, *gererent*, 3. pl. opt. præſ. act. verbi φέρω, *fero*.
Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, *ferens*, præſ. part. f. g. à φέρω.
Φερόμεθον, 1. dual. vel Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſd.
Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. pl. præſ. paſſ. verbi φέρω.
Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. pl. præſ. part. act. &
Φέροντι, *ferunt*, Dor. pro φέρουσι, 3. pl. præſ. verbi φέρω.
Φέρουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. verbi φέρω. Eſt & nomen Nymphæ.
Φέρουσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi φέρω.
Φέρτατος, & φέρτιστος, *præſtantiſſimus*, ſuperl. à φέρω, *fero*. comp. φέρτερος, *præſtantior*.
Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte*, 2. pl. imperat. act. verbi φέρω, *fero*.
Φέρτερος, α, ον, *præſtantior*: propriè *qui plus portare poteſt*, compar. à φέρω, *fero*, ſuperl. φέρτατος.
Φέρτιστος, vide in φέρτατος.
Φερσεφόνα, ας, ἁ, *Proſerpina*, Dor. & Æol. pro Περσεφόνη, ἡ. Eadem & Περσεφόνεια, dicitur, & Περσέφασσα. Th. φένω, quod vide.
ΦΕ'ΡΩ, *FERO*, *porto*: *obtineo*, *conſequor*; *perſolvo*: *profero*: *aufero*: *confero*: imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω, (tanquam ab οἴω.) a. 1. ἤνεγκα, ας, ε, q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, & in 2. pl. ἐνέγκατε. a. 1. act. inf. ἐνέγκαι. a. 2. ind. ἤνεγκον, cujus part. ἐνεγκὼν, ῦσα, όν. præſ. paſſ. φέρομαι, *feror*, *agor*. præſ. ſub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præſ. inf. φέρεσθαι. imperf. paſſ. ἐφερόμην, ου, ετο. perf. paſſ. ἤνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. Ion. ἠνείχθην. cujus part. ἐνεχθεὶς, Ion. ἐνειχθεὶς, εῖσα, έν. præt. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα. a. 1. inf. m. ἐνέγκασθαι. Hinc à φέρω, compar. φέρτερος, ου, *validior*, *præſtantior*. ſuperl. φέρτατος, ου, *validiſſimus*, *præſtantiſſimus*: & hinc φέρετρον, ου, τὸ, *feretrum*, *capulum*. φόρος, ου, ὁ, *tributum*, *vectigal*. φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio*, *portatio*; item *penſitatio*, *collatio*. φορέω, *geſto*, *fero*. ἀναφέρω, *ſurſum fero*; item *refero*. ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, *ſubvectio*; item *relatio*. διαφέρω, *differo*. διαφορὰ, ᾶς, ἡ, *differentia*. ἀδιάφορος, ου, ὁ, ἡ, *indifferens*. περιφέρω, *circumfero*, *circumago*. περιφερὴς, έος, ὁ, ἡ, *orbicularis*, *rotundus*. περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia*. προσφέρω, *offero*. προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio*. Συμφέρω, *ſimul fero*; item *conduco*, *utilis*

ſum

sum. Συμφέρον, οντος, τὸ, utile. συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; item infortunium, calamitas, denique: à φέρω, fortè Angl. to Bear.

Φέρων, φέρουσα, fereus, præſ. part. à φέρω.

ΦΕΥ, HEU, eheu, papæ. qu. à φέβω, terreo. Eſt interjectio rejicientis, lamentantis, & admirantis.

Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, fugio, quod vide.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, fugiunt, 3. pl. præſ. ejuſd.

Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. verbi φεύγω.

Φεύγουσαι, nom. pl. & φευγούσης, gen. ſing. præſ. part. act. f. g. &

Φεύγουσι, 3. pl. præſ. ind. à

ΦΕΥΓΩ, FUGIO, evado, declino: reus ſum, accuſor. (fortè à φέβω, q. φέβγω.) f. ξω. f. 1. m. φεύξομαι. a. 2. ind. act. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε. Hinc φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga. φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, profugus, exul.

Φευκτέον, fugiendum, adject. verbale in. g. à φεύγω.

Φευκτῶν, gen. pl. à φευκτὸς, οῦ, vitabilis. Th. φεύγω.

Φεύξομαι, f. 1. m. verbi φεύγω, fugio.

Φευξῆ, fugies, 2. ſing. f. m. Dor. à φεύγω.

ΦΕΨΑΛΟΣ, ου, ὁ, ſcintilla: q. φάος ψόλου, id eſt, lux flammæ.

Φεψαλόω, comburo. à præced.

Φῆ, dixit, Ion. pro ἔφη, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. ſed

Φῇ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi φημὶ, à φάω, dico.

Φηγεύς, Phegeus, nom. viri.

Φήγινος, fagineus, adject. à

ΦΗΓΟΣ, οῦ, ἡ, Dor. φαγὸς, FAGUS. ἀπὸ τοῦ φαγεῖν. quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φήγω, inuſit. edo. unde a. 2. ἔφαγον.

Φήῃ, dicat, per Pleonaſm. τοῦ η, pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φηλήτῃσι, furibus, (alii leg. φιλήτῃσι) dat. pl. Ion. à φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor: à φῆλος, ου, ὁ, idem. Sed φιλήτης, ου, ὁ, fur: à φίλος, amicus.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri Lat. Felix.

ΦΗΛΟΣ, ου, ὁ, impoſtor, fallax. quaſi à σφάλλω, fallo. Hinc φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor. φήληξ, ηκος, ὁ, idem. φηλέω, & όω, decipio.

Φῆμαι, rumores, nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, FAMA, rumor, Angl. Fame. à φημὶ, dico.

Φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φημίζω, divulgo, dico: f. ίσω, & ίξω. à

Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, fama: quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Φῆναι, a. 2. inf. à φημὶ, dico. ſed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 1. inf. verbi φαίνω, appareo.

ΦΗΝΗ, ης, ἡ, aquila, quæ major oſſifraga dicitur.

Φὴρ, ρὸς, ὁ, FERA, Æol. ſeu Ion. pro θήρ.

ΦΗΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores & tenſiones.

Φηρὴ, ῆς, ἡ, PHERE, nomen propr. regionis.

Φῆρος, antiquorum Deorum cibus. Heſych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, fera, quod vide.

Φῄς, inquis, 2. ſing. præſ. ind. ſed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. Att.

Φῇς, ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, dico.

Φήσειε, dixerit, Æol. pro φήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. verbi φημὶ vel φάω, dico.

Φήσεις, dices, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Φῆσθα, dicebas, Ion. & Æol. paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. verbi φημὶ, dico.

Φησὶ, dicit, 3. ſing. præſ. ſed

Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, dico.

Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri Lat. Feſtus.

Φήσω, dicam, f. 1. à φάω, ſeu φημὶ, dico.

Φήτρη, ης, ἡ, Ion. pro φυλὴ, ἡ, tribus.

Φθαίην, anticipaverim, a. 2. opt. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, præveniens, a. 2. part. m. verbi ejuſd.

Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, quod vide.

Φθάναι, vel præſ. inf. à φθῆμι, vel pro φθῆναι, a. 2. inf. à φθάνω, quod vide.

ΦΘΑΝΩ, prævenio, anteverto: f. φθάσω. p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. a. 1. ſub. φθάσω, ῃς, ῃ, a. 2. ἔφθην, à φθῆμι, a. 2. m. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. m. φθάμενος.

Φθαρεὶς, έντος, corruptus, a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. a. 2. paſſ. ἐφθάρην. Th. φθέω, idem.

Φθάρηθι, pereas, per Sync. pro φθάρηθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo. f. ερῶ, perf. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐφθάρθην.

Φθαρτὸς, ἡ, ον, corruptibilis, e: à 3. ſing. perf. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo. vide in φθάρηθι.

Φθὰς, qui præoccupavit, a. 2. part. act. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντος, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. &

Φθάσομαι

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi, φθάνω, quod vide.
Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. &
Φθέγγοιθ' pro φθέγγοιτο, 3. sing. opt. à
ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo*; item *loquor, clamo*. f. φθέγξομαι perf. ἔφθεγμαι. præt. m. ἔφθογγα. hinc φθόγγος, ου ὁ, *sonus*. δίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *cujus geminus est sonus, qui est duarum vocalium*. μονόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *unum sonum habens*.
Φθέγγονθ', *sonabant*, Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.
Φθεγξαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. verbi ejusd.
Φθεγξεῖται, *dicet*, Dor. pro
Φθέγξεται, 3. sing. f. 1. m. verbi φθέγγομαι.
Φθεγξῇ, *loqueris*, Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusd. temporis & verbi.
Φθείμην, φθεῖο, φθεῖτο, *defecissem, præteriissem*, præs. opt. pass. à φθῆμι, pro φθάνω, *prævenio*. f. φθάσω, a. 2. ἔφθην. vel a. 2. opt. m. à φθῆμι, pro φθέω, *corrumpo*, pro quo & φθείω.
Φθείομεν, *anticipemus*, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi φθάνω, seu φθῆμι, *prævenio*. a. 2. ἔφθην. a. 2. sub. φθῶ, ῇς, ῇ. & Ion. φθέω, φθέῃς, φθέῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ, 1. pl. φθείωμεν, & Poët. Systole φθείομεν.
Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, *pediculus*. à φθείρω, *corrumpo*, quia nascitur ex corporis φθορᾷ, *corruptione*. Th. φθέω, *corrumpo*.
Φθείρῃ, *corrumpat*, 3. sing. præs. sub. act. vel à 1. sub. verbi φθείρω, *corrumpo*.
Φθειρίζεσθαι, *pediculos venari*. à φθεὶρ, *pediculus*. quod vide.
Φθείρουσι, 3. pl. præs. ind. φθείρωσι, 3. pl. præs. sub. verbi φθείρω.
Φθειροφαγέω, *pediculis vescor*. ex φάγω, & φθεὶρ.
Φθείρω, *corrumpo, vitio, perdo*. f. φθερῶ, εῖς, εῖ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præs. pass. φθείρομαι. a. 2. ind. pass. ἐφθάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. m. ἔφθορα. Them. φθέω, *corrumpo*.
Φθεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi φθέω, quod vide.
Φθερεῖ, 3. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.
Φθέρρω, Æol. pro φθείρω, quod vide. unde f. φθέρσω.
Φθέρσει, *vastabit*, 3. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, f. ερῶ, & Æol. φθέρσω.
ΦΘΕ'Ω, *corrumpo, labefacto, vitio, perdo*. f. φθήσω. Hinc φθίω, idem. φθίσις, εως, ἡ, *corruptio*. φθόη, ης, ἡ, idem. φθίνω, *pereo, deficio*. φθινύθω, *perdo, corrumpo*. φθείρω, *corrumpo, vitio*. φθαρτὸς, οῦ, *corruptibilis*. φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio, interitus*. φθεὶρ, ρὸς, ὁ *pediculus*. φθειρίασις, εως, ἡ, *pedicularis morbus*. ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptibilis*.
Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, vide in φθείομεν.
Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην· sed
Φθῇ, est 3. sing. a. 2. sub. ejusdem verbi.
Φθήῃ, ut Eustath. vult, pro φθαίη, 3 sing. a. 2. opt. Alii dici volunt, pro φθῇ, per Pleonasm. τοῦ η, estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*. a. 2. ἔφθην.
Φθῆσε, *præoccupavit*, Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάω. f. φθήσω. Th. φθάνω.
Φθῇσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φθῆμι, f. ήσω, *prævenio*. Th. φθάνω.
Φθήσομαι, & in 3. plur. φθήσονται, f. 1. m. verbi ejusd. & th.
Φθία, ας, & Ion. φθίη, ης, η, PHTHIA, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.
Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. Ion. à
Φθίμενος, ου, *corruptus, perditus, interfectus*. vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Ion. detracto augmento, & mutato accentu. Vel per Syncop. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, *corrumpor*, perf. ἔφθιμαι. Th. φθέω.
Φθινόκαρπος, ου, ὁ, ἡ. Poët. *qui fructum non amplius fert*. Ex φθίνω, quod à φθέω, *corrumpo*, & καρπὸς, οῦ ὁ, *fructus*.
Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *emarcidus, a, um*. &
Φθινοπωρὶς, *fructibus exitialis*. Ex φθίνω, *deficio, contabesco*. Them. φθέω, *corrumpo*, & ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*; item *fructus autumnalis*.
Φθινόπωρον, *autumnus*: ex iisd.
Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. per Epenthes. τοῦ σκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω. à φθίνω, idem cum th. φθίω, *corrumpo*.
Φθινύθω, *perdo, profligo*; item *corrumpo, consumo*, & *contabesco*: à
Φθίνω seu φθίω, idem quod φθέω, *corrumpo*. φθίνοντος μηνὸς, expon. *mense desinente*.
Φθισήνορα, acc. sing. à
Φθισήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, *perdens viros*. Epith. belli: à φθίω, seu φθέω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, *vir*.
Φθίσθαι, *periisse*, per Sync. pro φθίεσθαι, præs. inf. pass. à φθίω. vel potiùs abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. inf. pass. verbi φθίομαι. Th. φθέω, *corrumpo*.
Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. imperat. præs. pass. verbi φθίομαι. Th. φθέω.
Φθισίμβροτος, *perniciosus*. quod à φθίω, seu φθέω, *corrumpo*, & βροτὸς, *mortalis*.

Φθίσις, εως, ἡ, *corruptio*; *consumptio*; *PHTHISIS* seu *tabes*, præsertim pulmonum, nec non oculorum. à 2. perf. perf. pass. verbi φθίω.
Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. à
Φθίω, f. ίσω. Hinc fut. 1. inf. m. φθίσεσθαι, idem ac them. φθίω, *corrumpo*, *consumo*.
Φθόγγος, ου, ὁ, *sonus*. quod à φθέγγομαι, *loquor*. f. γξομαι. perf. pass. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. a **Tongue**, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.
Φθοὴ, ῆς, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis & macies*. Th. φθίω, *corrumpo*.
ΦΘΟΊΣ, ιδος, ἡ, & per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam *placentæ genus*.
Φθονερὸς, οῦ, *invidus*: à φθόνος, *invidia*.
Φθονέω, -ῶ, *invideo*; item *denego* propter invidiam. cum dat. f. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.
Φθονήσας, φθονήσασα, αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.
ΦΘΌΝΟΣ, ου, ὁ, *invidia*, *reprehensio*, q. à φθίω, (nam invidia facit marcescere suos possessores) Hinc φθονέω, *invideo*. ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, *invidia carens*; item *largus*, *copiosus*.
Φθονοῦμεν, 1. pl. &
Φθονοῦντας, acc. pl. præs. part. &
Φθονοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.
Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*, *labes*; *vitium*: &
Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies*; item adjectivè *perniciosus*; à φθείρω, *corrumpo*. f. ερῶ. p. m. ἔφθορα. Th. φθίω, idem.
Φὶ, & φὶν, particulæ paragog. Poët.
ΦΙΆΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA*, *poculum planum & repandum*. q. à πιεῖν. Hinc ὑπέρφιαλος, ου, ὁ, ἡ, *fœdifragus*; item *immensus*, *abundans*.
Φιαλίσκη, ης, ἡ, &
Φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala*. à φιάλη.
Φιαρὸς, *lucidus*, *magis splendens*: q. à φάος, & *pinguis*. q. à πῖος.
ΦΙΒΑΛΕΉ, ης, ἡ, *carica*, *ficus arida*. *myrtus*.
Φίβλα, *fibula*. Ex Lat.
Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, *doliolum*: à πίθος.
Φιδέομαι, Poët. pro φείδομαι, *parco*.
Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*. quia ardui montes summis viribus superandi sunt.
Φίλ' pro φίλε, voc. sing. à φίλος, *amicus*. Et φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g.
Φίλα φρονέων τινὶ, *amicus alicui*.
Φιλάγαθος, ου, ὁ, ἡ, *amans bonorum*. Ex φίλος, *amicus*, & ἀγαθὸς, *bonus*.
Φιλάγλαος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *amicus splendoris*. Ex φίλος, *amicus*, & ἀγλαὸς, *splendidus*.
Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis, Gr. *amor fraternus*.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas*: &
Φιλάδελφος, ου, ὁ, ἡ, *fratris* seu *fratrum amans*: ex φίλος, *amicus*, & ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, *frater*.
Φιλαθεὶς ἔντος, *amatus*, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.
Φιλαίτατος, Ion. & Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, *amicus*.
Φιλαίτιος, ου, *contentiosus*. Ex φίλος *amicus*, & αἰτία, ας, ἡ, *caussa*.
Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.
Φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti*: &
Φίλανδρος, ου, ὁ, ἡ, *amans mariti*. Epith. probæ uxoris. ex φίλος, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir *maritus*.
Φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*: à
Φιλάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *humanus*. Ex φίλος, *amicus*, & ἄνθρωπος, *homo*.
Φιλανθρώπως, adverb. *humaniter*. à præcedent.
Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia*: &
Φιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, *avarus*, *a*. Ex φίλος, *amicus*, & ἄργυρος, *argentum*.
Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.
Φίλασε, Dor. & Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω.
Φιλασεῖ, Dor. pro φιλήσει. 3. sing. f. &
Φιλάσεις, 2. perf. sing. fut. Dor. pro φιλήσεις,
Φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. &
Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω. fut. verbi φιλέω *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Φίλατο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*. f. ήσω. Them. φίλος, *amicus*.
Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor suiipsius*: à
Φίλαυτος, ου, *qui nimis sibi placet*, *amans suiipsius*: ex φίλος, & αὐτὸς, *ipse*.
Φίλε, *dilige*, pro φίλεε, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*. f. ήσω. Th. φίλος.
Φιλέειν, præs. inf. verbi ejusdem & them.
Φιλέεσκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλεε, ει, verbi ejusd.
Φιλεῖ, *solet*, *amat*, 3. sing. præs. ind. verbi φιλέω. Th. φίλος.
Φιλέοισιν, Dor. & Æol. pro φιλέουσιν, *solent*, 3. pl. præs. verbi φιλέω.
Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον, à φιλέω.
Φιλέοντι, *amant*. Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind.
Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum*; à φίλος, *amicus*, & ἐπιτιμάω, *reprehendo*, *objurgo*, hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*, *punio*.
Φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas*: &
Φιλεργὸς, οῦ, *operis amans*, *sedulus*. ex φίλος & ἔργον, *opus*.

Φιλέρημος,

Φιλέρημος, ου, ὁ, ἡ, *deserta diligens* : ex φίλος & ἔρημος, ου, ἡ, *desertum*.
Φιλέριθος, ου, ὁ, vel ἡ, *lanificii amica* : ex φίλος & ἔριθος, ου, ἡ, *lanifica*; quod vide.
Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. &
Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. plur. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.
Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, *amant*.
Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. à φιλέω.
Φιλεῦντι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.
Φιλεχθής, έος, ὁ, ἡ, *odiosus, & amans inimicitiarum* : ex φίλος, & ἔχθος, εος, τό, *odium*.
Φιλέχθρος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd. th.
Φιλέω, ῶ, *amo, diligo*; *osculor*; 3. pl. φιλοῦσι, *solent. expetunt* : imperf. ἐφίλεον, ουν. f. φιλήσω. perf. πεφίληκα. a. 1. ἐφίλησα, *osculatus sum* : a. 1. sub. φιλήσω. a. 1. inf. act. φιλῆσαι, *osculari* : perf. pass. πεφίλημαι. p. m. πέφιλα. Them. φίλος, *amicus*.
Φίλη, ης, *amica*, f. g. à φίλος, *amicus*.
Φιλήδονος, ου, ὁ, ἡ, *voluptatibus deditus* : ex φίλος, *amicus*, & ἡδονή, ῆς, ἡ, *voluptas*.
Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas* : à
Φιλήκοος, ου, ὁ, ἡ, *audiendi cupidus* : ex φίλος, *amicus*, & ἀκούω, *audio* : p. m. ἤκοα.
Φίλημα, ατος, τό, *osculum*, ἀσπασμός. à φιλέω, *suavior, basio*. Them. φίλος, *amicus*.
Φιλήμεναι, *dilexisse*, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆναι, ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Φιλήμων, -ονος, ὁ, nomen viri : Gr. *deosculans*.
Φιλήνωρ, ορος, *perblandus* : ex φίλος, *amicus*, & ἀνήρ, *vir*.
Φίλησ', Ion. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.
Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. &
Φιλήσης, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi φιλέω, *amo*.
Φιλησίμολπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem, amans hymnorum* : quod ex φίλος, *amicus*, & μέλπω, *canto* : p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*.
Φίλησις, εως, ἡ, *dilectio* : à φιλέω. Them. φίλος.
Φιλήτης, ου, ὁ, *fur* : qu. πιλήτης, à πιλέω, *stipo* : cupidus enim πιλεῖν aliena : sed
Φιλητὴς, οῦ, ὁ, *amator* : à φιλέω.
Φιλητὸς, οῦ, *amabilis*; item proprium nomen viri : Gr. *dilectus* : à φιλέω. Them. φίλος.

Φιλία, ας, ἡ, *amicitia, amor*. Them. φίλος, *amicus*.
Φίλιος, -ώτερος, -ώτατος, Ion. *amicus*. Th. φίλος, idem.
Φιλιππήσιος, ου, ὁ, *Philippensis* : à Φίλιπποι, urbs. &
Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Φίλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri : vel *qui delectatur equis bellicosis*, ὁ φίλος τῶν ἵππων. at Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ à Philippo condita.
ΦΙΛΙ'Σ, -ίδος, ἡ, *carna*.
Φίλιστος, ου, ὁ, *Philistus* : dat. sing. φιλίστῳ. item pro φίλτατος, *charissimus* : &
Φιλίων, pro φίλτερος, *charior, amicior* : à φίλος.
Φιλύρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.
Φιλυρέα, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro similis* : qu. à φύλλοις.
Φιλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλυρίδης, ου, ὁ, Patronymicum, ὁ τῆς φιλύρας παῖς, Χείρων.
Φιλυρρίδης, nomen Patronym. vide præc.
Φιλοβολήτης, ου, ὁ, *qui super amicum se conjicit officii gratiâ* : ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet : a φίλος & βολέω. Th. βάλλω, *jacio*.
Φιλοδέσποτος, ου, ὁ, *domini amans*, seu *domini amans* : ex φίλος & δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.
Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.
Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus, ambitiosus*; item *qui opinionem sectatur* : à φίλος & δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.
Φιλόζωος, ου, ὁ, ἡ, *vitæ cupidus* : ex φίλος, & ζωή. Th. ζάω seu ζώω, *vivo*.
Φιλόθεος, ου, ὁ, ἡ, *Dei amans*. Th. Θεός.
Φιλοθρηνής, έος, ὁ, ἡ, idem ac
Φιλόθρηνος, ου, ὁ, ἡ, *amans luctûs* : ex φίλος & θρῆνος, *luctus*.
Φιλοῖ, *amet*. 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. vel φίλοιφος, *homo libidinosus* : ex φίλος, *amicus*, & οἰφέω, *coëo*.
Φιλόκαλος, *pulchritudinis amans, elegans*, ex φίλος & καλὸς, *pulcher*.
Φιλοκάλως, adv. *cultè, ornatè* : à præced.
Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, *amor lucri, avaritia* : &
Φιλοκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *lucri cupidus, avarus* : ex φίλος & κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.
Φιλοκέρτομος, ου, ὁ, ἡ, *convitiorum amans* : ex φίλος & κέρτομος, quod à κέαρ, *cor*, (vel κείρω, *tondeo*,) & τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio*. Them. τέμνω, *seco* : p. m. τέτομα.
Φιλοκτέανος, *avarus, possessionum cupidus* : in compar. φιλοκτεανώτερος, superl. φιλοκτεανώτατος, *avarissimus*; quod ex φίλος, *amicus*, & κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio*. Th. κτάομαι, *acquiro*.
Φιλοκλῦται, gen. Bœot. pro Dor. φιλοκλῆται, quod

quod pro φιλοκτήτε, à φιλοκτήτης, ε, ὁ. Pindar. Pythior. Od.1. pag.193. verf.17.
Φιλόλογος, ε, ὁ, nomen viri; item *PHILOLOGUS*, *eloquentiæ deditus*. Ex φίλος & λόγος, quod à λέγω, *dico*.
Φιλομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *discendi cupidus*. Ex φίλος, *amicus*, & μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Φιλομμειδὴς, έος, ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans risus*. Veneris Epith. ex φίλος & μειδάω, *rideo*.
Φιλομμηδὴς, έος, ἡ, *quæ amat genitalia*. (μ gemin.) in accus. φιλομμηδέα. Ex φίλος & μῆδος, εος, τὸ, *cura*, in plur. μήδεα, τὰ *pudenda*.
Φιλόμολπος, ε. ὁ, ἡ, *qui cantum amat*. Ex φίλος, *amicus*, & μολπὴ, *cantus*, quod à μέλπω, canto, præt. m. μέμολπα.
Φιλόμουσος, vide in φιλόμωσος.
Φιλόμυθος, ε, ὁ, ἡ, *fabularum amans*. Ex φίλος, *amicus*, & μῦθος, *fabula*.
Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, *Musarum* vel *musicæ studiosus*. Ex φίλος & Μοῦσα, ἡ, *Musa*.
Φιλονεικέω, f. ήσω, *rixor, contendo*; *enitor*; *æmulor*: &
Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio*, *rixarum amor*; *æmulatio*: à
Φιλόνεικος, ε, ὁ, ἡ, *contentiosus*. Ex φίλος, *amicus*, & νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium*, *contentio*.
Φιλονεικούντων, gen. pl. part. præf. verbi φιλονεικέω, *rixor*, *contendo*: ex iisdem them.
Φιλοξενία, ας, ἡ, *hospitalitas*: à
Φιλόξενος, ε, ὁ, ἡ, *hospitalis*: à φίλος, *amicus*, & ξένος, ε, ὁ, *hospes*.
Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, *amator ludorum*, vel *jocorum*, *facetus*, *festivus*: ex φίλος, *amicus*, & παίζω, *ludo*. Th. παῖς, *puer*.
Φιλοπάρθενος, ε, ὁ, ἡ, *amator virginum*; item *virginitatis studiosa*. Ex φίλος & παρθένος, ε, ἡ, *virgo*.
Φιλοποίμνιος, ε, *amans gregis*: ex φίλος & ποίμνιον, τὸ, *grex*. Th. ποιμὴν, ὁ, *pastor*.
Φιλόπολις, εως, ὁ, ἡ, *amans civitatis*. Ex φίλος & πόλις, ἡ, *urbs*.
Φιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, *laborem diligo*: à
Φιλόπονος, ε, ὁ, ἡ, *laboris amans*, *industrius*: comparat. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, *diligentia*. Ex φίλος & πόνος, ε. ὁ, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.
Φιλοπονοῦσιν, 3. pl. præf. ind. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo*. Ex iisd. them.
Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*, à
Φιλοπροσήγορος, *salutandi studiosus*. Ex φίλος, & προσηγορέω, *compello*, *saluto*. quod ex πρὸς & ἀγορέω, seu εἴω, *verba facio*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Φιλοπρωτεύω, *primatum amo*, vel *ambio*, *cupio esse primus*: &
Φιλόπρωτος, *cupiens esse primus*: ex φίλος, *amicus*, & πρῶτος, *primus*. Th. πρό.
ΦΙΛΟΣ, ε, ὁ, *amicus*. φίλη, ης, ἡ, *amica*. Hinc φιλία, ας, ἡ, *amicitia*. φιλότης, ητος, ἡ, idem. φιλοτήσιος, ε, ὁ, ἡ, *ad amicitiam pertinens*. φιλέω, *amo*; item *osculor*. φίλημα, ατος, τὸ, *osculum*. φίλτρον, ε, τὸ, *amoris illecebra*; *amatorium poculum*. Hinc quoque transpositis prioribus literis, Belg. *Lief*, & Angl. Love.
Φιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, *sapientiam amo*, *philosophiæ studeo*; *PHILOSOPHOR*. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, & in acc. sing. Φιλοσοφήσαντα. &
Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA*; item *sophistica*, quæ est veræ philosophiæ abusus: &
Φιλοσοφικὸς, *PHILOSOPHICUS*: à
Φιλόσοφος, ε, ὁ, *PHILOSOPHUS*, *studio sapientiæ deditus*. qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, ε, *sapiens*.
Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præf. act. verbi φιλοσοφέω, quod vide.
Φιλόστοργος, ε, ὁ, ἡ, *ad amandum propensus*. Ex φίλος, *amicus*, & στοργὴ, *amor inter parentes & liberos reciprocus*: quod à præt. m. ἔστοργα, verbi στέργω, *amore naturali complector*, *diligo*, *acquiesco*: f. ξω. p. ἔστερχα.
Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor*.
Φιλότεκνος, ε, ὁ, ἡ, *amans liberorum*. Ex φίλος, & τέκνον, *proles*. Them. τίκτω, *pario*.
Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*, *amor*, in acc. plu. φιλότητας. Th. φίλος, ε, ὁ, *amicus*.
Φιλότησις, ιος, ἡ, *amicitia*. ejusd. th.
Φιλοτιμεῖσθαι, præf. inf. m. à
Φιλοτιμέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, *ambio honorem*, *contendo*: &
Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio*, *æmulatio*, *contentio*, *libido*: à
Φιλότιμος, ε, ὁ, ἡ, *honoris cupidus*, *ambitiosus*, *contentiosus*, *liberalis*. Ex φίλος & τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.
Φίλȣ, gen. sing. à φίλος, *amicus*.
Φιλοφρόνως, adv. *comiter*, *peramicé*: à φιλόφρων, quod vide.
Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia*, *comitas*, *benevolentia*. Ex φίλος & φρὴν, *mens*.
Φιλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *comis*, *benevolus*: ex iisd. th.
Φιλοχρήματος, ε, ὁ, ἡ. *pecuniæ cupidus*, *avarus*. Ex φίλος & χρῆμα, ατος, τὸ, *res*, *pecunia*.
Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, *avaritia*; *opulentia*: ex iisd. th.
Φιλοψυχία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *vitæ desiderium*. Ex φίλος & ψυχὴ, ἡ, *anima*, *vita*.

Φίλτατος

Φίλτατος, *amicißimus*, superl. à φίλος, *amicus*. comparat. φίλτερος, superl. φίλτατος, per Syncop. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος, vide in φίλτατος.

Φίλτρον, ου, τὸ, *PHILTRUM*, *amoris illecebra*; item *amatorium poculum*. Th. φίλος, *amicus*.

ΦΙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor, semper virens: an quia φιλεῖ ὑγρά.

Φίλυπνος, *amans somni*: ex φίλος & ὕπνος, *somnus*.

ΦΙ'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, *tilia*; quæ commendabilis cortice. An à φλοιὸς, *cortex*?

Φιλώνδα, Dor. pro φιλώνδου, τῆ, *Philondæ*.

ΦΙΜΟ'Σ, οῦ, & φίμος, ου, ὁ, *fiscella*, *camus*, *capistrum*.

Φιμόω, ῶ, *os capistro obturo*, *occludo*, *os obligo*. Et per Metaph. *ad silentium adigo*: f. ώσω. p. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, *obmutui*: perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ἄδου, *obtumesce*: a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorsus obmutui*, qu. capistro injecto: a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φιμὸς, *capistrum*.

Φιμωθεὶς, *obturatus*, a. 1. part. pass. verbi φιμόω, quod vide.

Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, *sibi*, dat. pl. ab οὗ, *sui*.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, Dor. pro φίλτις, ὁ, *auriga*; *animus*, humani corporis auriga & rector: à φίντατος, Dor. pro φίλτατος.

Φὶξ, φικὸς, Bœot. pro σφίγξ.

Φῖτρος, οῦ, ὁ, *stipes*, *truncus*; *caulis*: qu. φιτυρός. nam φίτυ est τὸ φυτόν.

Φιτύω, *genero*: à φυτεύω.

ΦΛΑ'ΖΩ, *stultè & inarticulatè loquor*; item *ferveo*: qu. à φλέω.

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere*, *percutere*.

Φλανύασω, *garrio*, *ineptio*, *deliro*: à φλέω, *nugor*.

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, ῶ, *frango*, *comminuo*, *tundo*.

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, *vilis*, *malus*: ex φλύαρος, per Metath.

Φλαύρως, *malè*, adv. à φλαῦρος.

ΦΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *frango*, *contundo*, *mollio*; *avidè comedo*. Att. pro θλάω.

Φλεβοτομεῖν, *sanguinem mittere*: &

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio*; à φλὲψ, -βὸς, ἡ, *vena*, & τομὴ, *sectio*; quod à τέμνω, *seco*: præt. m. τέτομα.

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. &

Φλεγέθοντος, *ardentis*, g. sing. part. præs. à

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro*; quod ex φλέγω, *incendo*. & θέω, *curro*.

Φλεγεὶς, έντος, *combustus*, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω. a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA*, seu *pituita*; *humor albidus*: Angl. Phlegm. Th. φλέγω, *uro*.

Φλεγμαίνω, *ardeo*; *intumesco*; *superbio*: f. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. à φλέγμα. Them. φλέγω.

Φλεγμῆναι, *intumuisse*, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*. Th. φλέγω.

Φλεγοίατο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro*.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præs. ind. φλέγεθαι, Poët. pro λάμπειν, *splendere*, *refulgere*: à φλέγω.

Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ*.

Φλεγύαο, gen. Æol. à

Φλεγύας, ου, ὁ, *aquila*. ἀπὸ τῆ φλέγειν.

ΦΛΕ'ΓΩ, *uro*, *incendo*, *illustro*, *illumino*, *FULGEO*, *FLAGRO*, *ango*, *ardeo*: f. φλέξω. p. πέφλεχα. perf. pass. πέφλεγμαι. Hinc φλέγμα, ατος, τὸ, *inflammatio*, *ardor*; item *humor albidus & frigidus*, *pituita*. φλεγμαίνω, *ardeo*, *æstuo*. φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*. φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. φλεγέθω, *uro*, *incendo*.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen, viri: Gr. *urens*. φλέξας, αντος, *qui combußit*. a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, -έντος, *combustus*, a. 1. part. pass. &

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, *uro*.

ΦΛΕ'Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena*: qu. à φλέω, *abundo*: Hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæsectio*.

ΦΛΕ'Ω, *nugor*; *plenus sum*, *abundo*. Hinc φλέδων, ονος, ὁ, *nugator*, *nugax*. φλεδονεία, ας, ἡ, *nugacitas*, *ineptiæ*. φλεδονέω, & φλεδονεύω, *nugor*, *garrio*. φλύω, & φλύζω, idem. φλυαρέω, idem. φλύαρος, ου, ὁ, *nugæ*, *ineptiæ*.

Φληναφος, ου, ὁ, *nugator*: *nugæ*: qu. à φληνύω, & ἅπτεσθαι, ut sit *nugis adhærens*.

Φληνύω, *nugor*: à φλέω, idem.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, *portæ antepagmentum*, *vestibulum*, *limen*: qu. à φλάω, pro θλάω, *percutio*; quia pulsatur frequenter.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo*, *affligo*.

ΦΛΙΔΑ'Ω, ῶ, *putresco*, *putrefio*; *rumpor*, *lanior*: qu. à φλάω, *contundo*.

Φλογερὸς, οῦ, ὁ, *flammeus*, *splendidus*: à φλὸξ, -γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. Ion. à

Φλογερὸς, idem quod φλόγεος, & ab iisd.

Φλογίζω, *inflammo*: præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, *inflammans*: f. ίσω. p. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præs. pass. φλογίζομαι. præs. part. φλογιζόμενος, *inflammatus*: a. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η, à φλὸξ, -γὸς, ἡ, *flamma*. Them. φλέγω, *uro*.

Φλόγινος,

Φλόγινος, η, ον, &

Φλογόεις, εντος, *flammeus*: ab iisd.

Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, -γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

ΦΛΟΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *cortex*: qu. à φλάω, quia fragilis: hinc φλοΐζω, *decortico*.

Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ'ΣΒΟΣ, ȣ, ὁ, *sonitus aquæ, murmur, tumultus*: hinc πολυφλοισβος, ȣ, ὁ, ἡ, *multo strepitu resonans*.

Φλοίω, *decortico*; unde Angl. to flea, à præced. th.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ȣ, ἡ, *verbascum*, herba.

ΦΛΟ'Ξ, -γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*: f. ξω.

Φλȣ̃ν, acc. sing. à

Φλόος, ȣ̃ς, ὁ, *teges, storea*; & idem acc. th. φλοιὸς, ȣ̃, ὁ, *cortex*.

Φλυαρέω, *nugor, garrio*; f. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. à φλύαρος, *nugator, nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas*; &

Φλύαρος, ȣ, ὁ, *garrulus, nugæ*: à φλύω, vel φλέω, *nugor*.

Φλυδαρὸς, ȣ̃, *humidus*: à

Φλυδάω, *humesco, flaccesco*: à φλύω, *tumesco*. Th. φλέω.

Φλύζω, vel φλύω, idem quod φλέω, *ferveo, nugor*.

Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: &

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: a φλύω, *ferveo*. Th. Φλέω.

Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

Φοβαθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβȣν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem injicio, terreo*. φοβέομαι, ȣ̃μαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.

Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. à φοβέω.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis, e; horrendus, a, um*: in comp. φοβερώτερος. in superl. φοβερώτατος. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβȣ́μενος, præs. part. pass. verbi φοβέω, quod vide.

Φοβέω, ῶ, *timorem injicio, terreo*: f. ήσω. p. πεφόβηκα. præs. pass. φοβέομαι, -ȣ̃μαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέȣ, ȣ̃, ειόθω, είσθω, έεσθε, εῖσθε. imperf. ἐφοβεόμην, ȣ́μην, έȣ, ȣ̃, έετο, εῖτο. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; & in 3. pl. ἐφοβήθησαν. a. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ήτω, & in 2. pl. φοβήθητε. a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*: & in 2. pl. φοβηθῆτε. a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσα, έν, *metuens*: f. 1. pass. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba*: à φοβέω, quia terrifica: sed

Φοβῇ, 3. sing. sub. act. verbi φοβέω, quod vide.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. &

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. &

Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*; quod à φόβος. Th. φέβομαι.

Φόβητρον, ȣ, τὸ, *terriculamentum*: à φοβέω, quod à

Φόβος, ȣ, ὁ, *timor, metus*; *fuga*: à præt. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.

Φοβȣ̃, præs. imperat. pass. à φοβέω. sed

Φόβȣ, gen. sing. à φόβος, *timor*.

Φοβȣ̃μαι, φοβȣ́μενος, præs. ind. & part. pass. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*; & idem ac seq.

Φοιβάω, ῶ, f. ήσω, Poët. pro καθαίρω, *purgo, lustro*. Th. φοῖβος, *purus*.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris: Gr. *Luna*.

Φοιβόλαπτος, ȣ, ὁ, ἡ, Dor. pro

Φοιβόληπτος, ȣ, ὁ, ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex φοῖβος, *Phœbus*, & λαμβάνω, *capio*.

ΦΟΙ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *PHOEBUS, Apollo, Sol*; qui φάος βίȣ. sed φοῖβος, η, ον, *purus, castus, splendidus*: hinc φοιβάζω, *illustro*.

Φοινήεις, εντος, idem quod φοινικόεις, *purpureus*. Th. Φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma, arbor, color ruber*.

Φοινικάνθεμον ἦρ, *ver purpureos flores habens*: ex φοῖνιξ, *purpura*, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE* vel *PHOENICIA*, nomen regionis, quæ & *Syria* dicitur: Gr. *palma*.

Φοινίκιος, ία, ον, *purpureus, a, um*. Them. φοίνιξ, *purpura*.

Φοινικὶς, -ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, pannus puniceus*. Th. φοίνιξ.

Φοινικόεις, εντος, *puniceus, purpureus*. Th. φοίνιξ.

Φοινικόκροκος, ȣ, ὁ, ἡ, ὁ φοινικῆν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens*; quod à κρόκη, *trama, filum, subtegmen*.

Φοινικόλοφος, *rubram cristam habens*: Epithet. galli gallinacei: ex φοίνιξ & λόφος, ὁ *crista galeæ*.

Φοινικόπεζα, *quæ rubrum pedem habet*: à φοινίκεος, ȣς, *puniceus, ruber*, (quod à φοίνιξ,) & πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis*.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ȣ, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra seu rutila fulmina jaculantis*: ex φοίνιξ, *purpura*, & στεροπὴ, ἡ, *fulgor*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Φοινικόστολος, ȣ, ὁ, *Phœnicum more instructus aut armatus*: ex φοίνιξ & στολὴ, ἡ, *stola, vestis oblonga*. Them. στέλλω, *orno*: p. m. ἔστολα.

Φοινίκων, gen. pl. à φοίνιξ, quod vide.

ΦΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor, & *palmula* fructus; *PHOENIX*, nomen avis & viri, & nomen portûs; *purpura, puniceus color*: & adject. *ruber, rufus*: (qu. à φόνος, *cædes, sanguis*.) Hinc φοινίκεος, *phœniceus, puniceus*. φοινικὶς, ίδος, ἡ, *vestis punicei coloris*; item *purpureus amictus*. φοινίσσω, *rubefacio*.

Φοινὶ⊗, ȣ, *cruentus* : à φόν⊗, *cædes*.
Φοινίσσα, ης, ἡ, *PHOENISSA* : &
Φοίνισσα ἐμπολὰ, *phœnicia mercatura*. φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma* : à φοῖνιξ.
Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à
Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio*. Th. φοῖνιξ, ικ⊗, ὁ, *color ruber*.
Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio*, *cruento*. Th. φοῖνιξ.
Φοίτα, *ibat*, 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα, verbi φοιτάω, quod vide.
ΦΟΙΤΑ'Ω, *ito*, *ventito*; *insanio* : f. ήσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, εως, ἡ, *itatio*. φοίτης, ȣ, ὁ, *præco*. φοιτὰς, άδος, ἡ, *insana*, *furiosa*.
Φοιτέω, Ion. pro φοιτάω.
Φοιτῆ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*, 3. sing. præs. &
Φοιτῆς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. à φοιτάω.
Φοίτησις, εως ἡ, *itatio*, *ventitatio*, *frequentatio* : à 2. sing. perf. pass. verbi φοιτάω, *ito*.
Φοιτίζω, idem quod φοιτάω.
Φοιτῶν, præs. part. act. &
Φοιτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.
ΦΟΛΙ'Σ, ίδ⊗, ἡ, *squama*, ut piscium aut serpentum : qu. à φλύω, squamæ velut bulliunt ex animantibus.
Φολκὸς, ȣ, ὁ, *strabus*, *qui habet oculos distortos* : quasi φάολκ⊗, à φά⊗ & ἕλκω, *traho*.
Φονεὺς, έ⊗, ὁ, *homicida* : à φόν⊗, quod vide.
Φονεύω, *occido* : f. εύσω, & in 1. pl. φονεύσομεν. p. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα, à φόν⊗, *cædes*. Th. φένω, *occido*.
Φονέως, gen. sing. Att. à φονεύς.
Φονικὸς, ȣ, *ad cædem pertinens*, *mortifer* : &
Φόνι⊗, ȣ, *sanguinarius*, *truculentus*; *lethalis* : à φόν⊗, quod vide.
Φονοκτονέω, ῶ, f. ήσω, *interficio* : &
Φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes* : à
Φονοκτόν⊗, ȣ, ὁ, ἡ, *occisor* : à φόν⊗, *cædes*, & κτείνω, *occido* : præt. m. ἔκτονα.
Φόν⊗, ȣ, ὁ, *cædes*, *homicidium*, *clades* : à præt. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, *occido*.
ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, nomen piscis.
ΦΟΞΟ'Σ, ȣ, ὁ, *cujus caput est acutum & velut turbinatum* : qu. à φά⊗ & ὀξύς.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio*, species motûs, & ferendi actio; *impetus*; *pensio*, *tributum*; *proventus*; & *bajulationis* seu *vecturæ merces*, *portorium*, quo in sensu & nos Angli **Fair** : à φέρω, *porto* : f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. inusit. πέφορα.
Φορβαιὰ, ᾶς, ἡ, *capistrum*. Th. φέρβω.
Φορβὰς, άδ⊗, ἡ, *equa*, quia foris φέρβεται, *gregalis*, *non domestica*. Est autem φορβὰς, άδος, ὁ, ἡ, *alumnus*, φορβὴν suppeditans : ut φορβὰς γῆ, *alma terra*, quæ alit : & passivè φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis : cui opponitur τροφίας, qui domi τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, quæ se φέρβει, prostitutione corporis. Th. φέρβω, *pasco*.
Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *esca*, φορβή. Et usurpatur pro *capistro* : à præced.
Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*, *esca* : à φέρβω, *alo*; qu. φέρω βίον.
Φορείτω, 3. sing. imperat. præs. act. verbi φορέω, *fero*, *porto*. Th. φέρω. idem.
Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, *gestant*, 3. pl. præs. ind. à φορέω, pro φέρω. Sic & φορέεσθαι, pro φέρεσθαι.
Φορέοντα, acc. sing. part. præs. verbi φορέω, quod vide.
Φορεύμεν⊗, Dor. pro φορούμεν⊗, præs. part. pass. verbi φορέω, *gesto*. Th. ejusd.
Φορεῦντος, *ferentis*, Dor. pro φοροῦντος, gen. sing. præs. part. act. à φορέω, pro φέρω.
Φορέω, ῶ, *fero*, *gesto* : f. έσω & ήσω. p. πεφόρηκα, & εκα. a. 1. ἐφόρεσα, & ησα à φορὸς, *ferens*, quod à p. m. πέφορα, verbi φέρω, *fero*.
Φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, *fero* : f. ανῶ. a. 1. ἐφόρηνα. Th. φέρω, *fero*.
Φόρκυν, -υν⊗, ὁ, *portus*; quia naves in eum φέρονται. Est & φόρκυν, -υν⊗, ὁ, & φόρκυ⊗, nomen monstri marini : dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.
Φόρμιγγ' pro φόρμιγγι, dat. sing. à φόρμιγξ, -γγος, ἡ, *cithara*.
ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, -γγος, ἡ, *cithara*, *testudo*.
Φορμίζω, f. ίσω, *citharam pulso* : à præced.
Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Φορμικτὴς, ȣ, ὁ, *citharœdus*. (φορμιγκτὴς etiam dicitur :) à φορμίζω. Th. φόρμιγξ, *cithara*.
ΦΟΡΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *sporta*, *corbis*, *calathus*; quo aliquid φέρεται.
Φοροῖσαι, *ferentes*, Dor. pro φοροῦσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.
Φορολογέω, ῶ, f. ήσω, *tributum exigo*, seu *colligo* : à φορολόγος, quod vide.
Φορολόγητος, *tributarius* : à 3. sing. perf. pass. præced.
Φορολόγος, *tributi collector* seu *exactor* : à φόρος, *tributum*, & λέγω, *colligo* : præt. m. λέλογα.
Φόρον, ȣ, τὸ, & φόρος, ὁ, *forum* : citeriores Græci à Romanis acceperunt. φόρον Ἀππίȣ, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii*.
Φόρος, ȣ, ὁ, *tributum*; quod φέρεται. sed
Φορὸς, ȣ, *ferax*, *ferens*. Th. φέρω.
Φοροῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω, *gesto*, *habeo*; quod vide.
Φορτηγὸς, ȣ, *bajulus* : ex φόρτος, ȣ, ὁ, *onus*. & ἄγω, *duco*.
Φορτί', pro φορτία, *onera*, nom. pl. à φορτίον, ȣ, τὸ, idem quod φόρτος, ȣ, ὁ, *onus*.
Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. pro imperat. seq.
Φορτίζω, *onero*, cum. acc. f. ίσω. p. πεφόρτικα. perf. pass. πεφόρτισμαι. perf. part.

πεφορτισμένος, ου, ον, *oneratus, onuſtus*. Th. φόρτος, ου, ὁ, *onus*.

Φορτικὸς, ὴ, ὸν, *onerarius, a, um*; item Metaph. *moleſtus, inſulſus, faſtuoſus* : &

Φορτίον, ου, τὸ, *onus, ſarcina*. τὰ φορτία, *merces* : à φόρτος, *onus*.

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *onus*; *res moleſta & odioſa* : qu. φέρτος, à φέρω. Hinc φορτίον, ου, τὸ, idem. φορτικὸς, οῦ, *onerarius*. φορτίζω, *onero*.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nomen viri Latinum : *Fortunatus*.

Φορυώω, f. ξω. vide in φορύω.

Φόρυς, *podex* : à φορύω, *inquino*.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, *quiſquiliæ, congeries* : à ſeq.

ΦΟΡΥ'Ω, φορυώω & -ύσσω, *pinſo, miſceo, fœdo* : qu. à φύρω.

Φόως, idem quod φῶς, Metaph. pro *ſalute, auxilio & victoria* : à φάος, εος, τὸ, *lux, ſalus*. Th. φάω, *luceo*.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, *flagellum* : ex Lat. & eſt diminut. à *flagrum*, quod eſt ſcutica, quâ ſervi cædebantur: ſic dicta, quod pars corporis eâ percuſſa quaſi *flagret*, hoc eſt, ardeat.

Φραγελλόω, ῶ, *flagello* : f. ώσω. p. πεφραγέλλωκα. a. 1. ἐφραγέλλωσα. a. 1. part. act. φραγελλώσας, -αντος. Vide in φραγέλλιον.

Φραγῇ, *obſtruatur*, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. φραγήσομαι, ῃ, εται. f. 2. ind. paſſ. verbi φράσσω, *ſepio, occludo*; quod vide.

Φράγμα, ατος, τὸ, *ſeptum, vallum, munimentum* : &

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, *ſeptum* : à 1. ſing. perf. paſſ. verbi φράσσω, *ſepio*.

Φραδάω, *indico, declaro* : à φράδη, *cognitio*. Th. φράζω, *memoro, dico* : a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδεν, *dixit*, Ion. pro ἔφραδεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico* : a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδη, ης, ἡ, *cognitio, prudentia*. φράδαι, αἱ, *mentes* apud Pindar. item verbum pro *dic*, Heſych. & hinc

Φραδὴς, έος, ὁ, ἡ, *conſultus, prudens*: à φράζω, *dico* : præt. m. πέφραδα.

Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις, à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *conſilium, prudentia*; *peritia*; à ſeq.

Φράδμων, ſeu φράσμων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens, ſolers, conſultus, peritus*. Th. φράζω, *dico*.

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *deliberas*, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi φράζω.

Φράζεο, Ion. pro φράζου, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſd.

Φράζεσθαι, præſ. inf. paſſ. φραζέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. verbi φράζω.

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. ſing. imperf. act. verbi φράζω.

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſd.

Φραζέσθω, Dor. pro φραζέσθω, *cogitato*, præſ. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

ΦΡΑ'ΖΩ, *dico, memoro, ediſſero*; *jubeo*; *indico*; *cognoſco* : f. άσω. p. πέφρακα. a. 1. ἔφρασα. a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *ediſſere* : a. 2. ἔφραδον. præſ. m. φράζομαι, *video, perſpicio, intelligo* : perf. paſſ. πέφρασμαι, σαι. perf. m. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, *eloquutio, genus loquendi*. μεταφράζω, *in aliam linguam transfero, interpretor*. μετάφρασις, εως, ἡ, *interpretatio*. μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, *interpres*. παραφράζω, *juxta loquor*; item *latius explico*. περιφράζω, *circumloquor*. περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio*. ἀφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, *inconſultus, inconſideratus*. ἀφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ὁμοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, *unanimis, concors*.

Φραξάμενος, ου, *munitus*, a. 1. part. m. verbi φράσσω, *munio* : f. ξω.

Φρασαίατο, *dicantur*, Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, *dico* : f. φράσω. a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. à φράζω, *dico*.

Φράσδειν, *dicere*, Dor. pro φράζειν, præſ. inf.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus*, dat. pl. à φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Φράσις, εως, ἡ, *PHRASIS, loquutio, dictio, genus loquendi* : à φράζω, *dico*.

Φρασόμεσθα, Poët. pro φρασόμεθα, *conſultabimus*, 1. pl. f. 1. m. verbi φράζομαι, ſeu φράζω.

Φράσον, άτω, *ediſſere*, a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Φρασσόμεθα, gem. σσ. pro φρασόμεθα. 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, ſive -ττω, *ſepio, munio* : item *obturo, occludo* : f. φράξω. p. πέφρακα. a. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. paſſ. πέφραγμαι, ξαι, κται. a. 2. paſſ. ἐφράγην, ης, η, *obſtructus fui* : a. 2. ſub. paſſ. φραγῶ, ῇς, ῇ. f. 2. paſſ. φραγήσομαι, ῃ, εται, *obſtruar, interrumpar*. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, *ſepimentum, ſeptum*; *ſepes*. φραγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φρακτὸς, οῦ, *ſeptus, munitus*. καταφράττω, *armis circumquaque munio* : unde ἱππεὺς κατάφρακτος, *eques cataphractus*.

Φραστέον, *dicendum*, adject. verbale, à φράζω, *dico*.

Φρασώμεθ', *cogitemus*, 1. pl. ſub. præſ. paſſ. verbi φράζω, *dico*.

Φράτηρ, -ερος, ὁ, *ejuſdem curiæ* vel *tribûs ſodalis* : Att. vel Dor. pro φράτωρ, unde *FRATER* : &

Φράτορες, ων, οἱ, *contribules*; à φράτωρ, quod à

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, ſeu φατρία, ας, ἡ, *curia, ſocietas, tribus*. φράτριος, ου, ὁ, ἡ, *curialis, ad curiam pertinens* : &

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejuſdem curiæ* vel *tribûs conſors*. Th. φράτρια

Φράγμα, ατος, τὸ, *fastus*: à φρυάττομαι, *fremo*; *insolesco*.

Φραχθεὶς, *septus*, a. 1. part. pass. à φράσσω, *sepio*. f. ξω. a. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, & Poët. φρεῖαρ, ατος, τὸ, *puteus*, q. à φρέω, *emitto*.

Φρεῖν, *ferre*, per Sync. pro φέρειν, præs. inf. verbi φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio*. f. ήσω. p. πεφρεναπάτηκα. q. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio*.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor*. Ex iisd. them.

Φρένας, acc. pl. à φρὴν ενὸς, ἡ, *mens*. φρένες, αἱ, *intelligentiæ*, à φρὴν ενὸς, ὁ, quod vide.

Φρενήρης, εος, ὁ, ἡ, *mentis compos*, *cordatus*, ex φρὴν, ἡ, *mens*, & ἄρω, *apto*.

Φρενῖτις, ιδος, ἡ, *mentis delirium*, Th. φρὴν ενὸς, ἡ, *mens*.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, *mente captus*, *desipiens*: ex φρὴν, & βλάπτω, *lædo*.

Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem reduco*; *castigo*. Th. φρὴν. ενὸς, ἡ, *mens*.

Φρενῶν καρπὸς, pro ipsa *prudentia* Poëticè sumitur.

Φρὲς, *fer*, a. 2. imperat, act. à φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φρὲ, quod per Syncop. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero*.

Φρεσὶ & φρεσὶν, dat. plur. à φρὴν, ἡ, *mens*.

ΦΡΕ'Ω, *emitto*, f. φρήσω. qu. à φέρω, vel ex πρὸ & ἕω, *mitto*, facta Crasi; & π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *septum*. Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens*, *sapientia*. φρένες. *præcordia*: *prudentia*. Hinc φρονέω, q φρενέω, *sapio*; item *delibero*, *cogito*. f. ήσω. φρόνημα, ατος, τὸ *cogitatio*. φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia*; *intelligentia*. φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, *prudens*. ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. εὐφραίνω, *lætitia afficio*. εὐφροσύνη, ας, ἡ, *lætitia*. κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *vana cogitans*. μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *magnanimus*. σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens*; item *moderatus*, *temperans*. σωφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia*; item *temperantia*. σωφρονέω, *sanæ mentis sum*, *prudens sum*: item *temperanter & modestè me gero*. σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco*; item *castigo*, *emendo*. σωφρονισμὸς, ου, ὁ, *castigatio*, *emendatio*. ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui est animo humili & abjecto*. ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *animi humilitas*.

Φρήτρη, Ion. pro φρατρία, ας, ἡ, *curia*; *sodalitas*, *tribus*.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*.

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à φρικαλέος, idem quod φρικώδης, *horribilis*. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fremitus maris*.

Φρίκη, ης, ἡ, vide in φρὶξ.

Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præs. imperat. pass. à φριμάσσομαι.

Φριμάσσομαι, *flatum naribus emitto*: *fremo*. idem quod φρυάττομαι, unde derivari possit, vel q. à βρέμω, *fremo*.

Φριμήσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. vide φριμάσσομαι.

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris*, vel *fluctuum fremitus*. Hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum *horror frigoris & febrilis*. hinc φρίσσω, vel -ττω, *horreo*. φρικτὸς, *horrendus*, *horribilis*.

Φρίξος, ου, ὁ, quis iste fuerit, vide Pind. Pythior. Od. 4. 251. 3. & Græca Scholia.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi φρίσσω, *horresco*, quod vide.

Φρίσσουσ' pro φρίσσουσι, 3. pl. præs. ind. verbi φρίσσω, quod vide.

Φρίσσω, vel -ττω, *horresco*; item *cum horrore reformido*, *fremitum edo*. cum acc. f. φρίξω, p. πέφρικα. a. 1. ἔφριξα. perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται, unde φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremidus*, *a*, *um*. & quidni Angl. fritters. Th. φρὶξ, quod vide.

Φροιμιάζω, seu ομαι, *exordio utor*. à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium*. Th. οἶμη, ης, ἡ, *via semita*.

Φροιμιάσαι, a. 1. inf. Att. pro προοιμιάσαι à superiore verbo.

Φρόνει, 2. sing. imperat. act. φρονεῖν, præs. inf. &.

Φρονέῃ, 3. sing. sub. præs. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φρονεόντων, gen. pl. part. præs. act. verbi φρονέω.

Φρονέω, (q. φρενέω,) *intelligo*, *cogito*, *sapio*, *statuo*, *desidero*, *curo*. præs. imperat. φρόνεε, ει, & in pl. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ουν, *solicitus eram*, f. ήσω. p. πεφρόνηκα, præs. pass. φρονέομαι, οῦμαι, *sentior*, præs. imperat. pass. φρονέου, οῦ, έεσθω, είσθω. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Φρόνημα, ατος, τὸ, *cogitatio animus*; item *desiderium voluntas*, a. 1. sing. perf. pass. verbi φρονέω, Th. φρεω.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia*; *intelligentia*. ab eod. verbo & them.

Φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, *prudens*. in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior*. in superl. φρονιμώτατος, ab iisd.

Φρονίμως, adv. *prudenter*, à φρόνιμος.

Φρονοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φροντίδος, gen. sing. à φροντὶς id vide.

Φροντιεῖ, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, *curate*, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à seq.

Φροντίζω, *curo*, *cogito*; *studeo*. f. ίσω. & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. a. 1. sub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. φροντίσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον· à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ιδος, ἡ, *cura*, *cogitatio*, *solicitudo*. q. à φρονέω.

Φροντιστήριον, ου, τὸ, *schola*: *locus in quo cogitati*

gitationes nostras explicamus : &
Φροντιστὴς, ȣ, ὁ, *commentator.* à perf. pass. verbi φροντίζω. Th. φροντὶς.
Φρȣ̃δος, *evanidus, irritus.* à πρὸ ὁδȣ̃, qui abiit, disparuit.
Φρȣρὰ, ᾶς, ἡ, *custodia, præsidium :* ex πρὸ, & ὅρος, *custos.*
Φρȣ́ρει, *custodi*, præs. imperat. act. à
Φρȣρέω, ῶ, *præsidio teneo, custodio.* cum acc. imperf. ἐφρȣ́ρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. φρȣρήσω. p. πεφρȣ́ρηκα, præs. pass. φρȣρέομαι, ȣ̃μαι, *præsidio teneor, custodior.* à φρȣρὸς, quod vide.
Φρȣρεῖον, ȣ, τὸ, idem ac φρȣρὰ, *præsidium :* à
Φρȣρὸς, ȣ̃, ὁ, *custos, miles præsidiarius*, compos. ex πρὸ & ὅρος, *custos*, Crasi facta, & π & φ mutato.
Φρȣρῶμες, *excubias agamus*, Dor. pro φρȣρῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à φρȣρέω, quod vide.
Φρύαγμα, ατος, τὸ, &
Φρυαγμὸς, ȣ̃, ὁ, *fremitus* ; & Metaph. *insolentia :* a. 1. sing. perf. pass. verbi φρυάττομαι.
Φρυάσσω, vel -ττω, *fremo.* propriè *de equo feroci & hinnienti.* f. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα. usitatius est seq.
ΦΡΥΑ'ΤΤΟΜΑΙ, *fremo : insolesco, ferocio.* q. à φὴρ, hinc φρύαγμα, ατος, τὸ *fremitus.* φρυαγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem φριμάσσομαι, idem cum φρυάττομαι. & Angl. to fret.
Φρύγανον, ȣ, τὸ, *cremium, virgultum aridum.* in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco.*
Φρυγία, ας, ἡ, & Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in minori Asia. Gr. *torrida.*
Φρυγίον, ȣ, τὸ *frictorium*, id est instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed
Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma.* à Phrygibus.
Φρύγιος, ȣ, *aridus.* propriè talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Est &
Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.
ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, *torreo, torrefacio, FRIGO.* Hinc φρυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *torrefactio, frixio.* φρυκτὸς, ȣ̃, *tostus, torrefactus.* φρύγιος, ȣ, *aridus.* φρύγανον, ȣ, τὸ, *cremium, virgultum aridum.*
Φρυκτὸς, ȣ̃, *torridus.* Substantivè varia notat, ut *faba fricta, calculus judiciarius. fax qua hostium adventus significatur. sors μαντικὴ* &c. Th. φρύγω.
Φρυκτωρὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui φρυκτȣ̀ς ὁρεῖ, *observator ignium prænuntiorum.*
ΦΡΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *rubeta, rana venenosa.* q. à φορυνύω, *fœdo :* quia fœdum est animal.
Φρὺξ, φρυγὸς, ὁ, *Phrygiæ incola.* Prov. *Sero sapiunt Phryges.*
Φρυξεῖ, *torrebit*, Dor. pro φρύξει, 3. f. 1. à φρύγω.
Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.
Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero.*
Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φύω, inusit. a. 2. ἔφυν. a. 2. inf. φῦναι. a. 2. part. φὺς. Th. φύω, *gigno.*
Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ solertia.* Th. φύω, *nascor.*
Φυγαδεύομαι, *in exilium pellor.* à
Φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, *profugus exul.* Th. φεύγω, *fugio.* a. 2. ἔφυγον.
Φυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω *fugio*, a. 2. ἔφυγον.
Φύγελλος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *hominum oculos fugiens.*
Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. sing. a. 2. ind. verbi φεύγω, *fugio.*
Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA.* Them. φεύγω, *fugio :* sed.
Φύγῃ, est 3. sing. a. 2. sub. act. ut & φύγῃσιν, pro φύγῃ, per Peragogen τȣ̃ σι, & in 2. pl. φύγετε. verbi φεύγω, *fugio.* a. 2. ἔφυγον.
Φυγοδικῶ, *tergiversor.* q. φεύγω δίκην.
Φύγοις, οι, 2. & 3. sing. a. 2. opt. act. & in 1. pl. φύγοιμεν. verbi φεύγω, *fugio.* a. 2. ἔφυγον.
Φυγόξενος, ȣ, ὁ, ἡ, φεύγων τȣ̀ς ξένȣς, *hospites fugiens.* Vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites, inhospitalis, inhumanus erga hospites :* ex φεύγω, *fugio.* & ξένος, *hospes.*
Φυγοπτόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui bellum fugit :* ex φεύγω, & πτολέμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum.*
Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ὲν. verbi φύω, *nascor.* quod vide.
Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno.*
Φύζα, ῆς, ἡ, *fuga cum timore*, Ion. pro φυγὴ. Th. φεύγω, *fugio.*
Φυζακινὸς, ȣ̃, *fugax :* à præced.
Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura indoles.* acc. φυὴν. Th. φύω, *nascor.* at
Φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à φύω, *nascor.* f. φύσω. a. 2. ἔφυον.
Φυὴν, Dor. pro φύσιν. vide φυή.
Φυκιόεις, εντος, *algosus.* Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga.*
Φυκὶς, ἰχθὺς *saxatilis.*
ΦΥ~ΚΟΣ, εος, τὸ *FUCUS, alga, herba marina unde lana inficitur & vultus tingitur.* Hinc φυκιόεις, *algosus.*
Φυκτὸς, ȣ̃, *evitabilis.* à φεύγω, *fugio.*
Φῦλ, pro φῦλα, nom. plur. à φῦλον, ȣ, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.
Φυλαδὸν, adv. *per tribus, tributim.* Th. φυλὴ, *tribus.*
Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, quod vide.
Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos.* in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio.*
Φυλακὴ, ῆς, ἡ, *custodia, carcer, tutela, vigiliæ.* in dat. pl. Ion. φυλακῇσι. ab eodem th. sed.
Φυλάκη, propr. loci.
Φυλακίζω, *in carcerem conjicio vel pertraho.* f. ίσω.

f. ίσω. perf. πεφυλάκικα &
Φυλακίτης, *carcerarius* : ἀ φυλακή, quod vide.
Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *custos*.
Φυλακτέον, *custodiendum*, verbale, ἀ φυλάσσω.
Φυλακτήρ, ῆρος, ὁ, *custos*, in pl. φυλακτῆρες. ἀ φυλάσσω, *custodio*.
Φυλακτήρια, ων, τὰ, *PHILACTERIA*, conservatoria, quibus memoria legis conservabatur, Ang. Phylacteries. ἀ φυλακτήριον, quod vide in φυλάσσω.
Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, *habens vim* τοῦ φυλάσσειν.
Φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos*, *servator*. Th. φυλάσσω, *custodio*.
Φυλάξαι, a. 1. inf· act. at
Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω, quod vide.
Φυλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.
φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, *custodio* : f. ξω.
Φυλασσέμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. verbi ejusd.
Φυλάσσοισι, *custodiunt*, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. ἀ
ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *custodio*; *tueor*, *excubo*, *observo* : *caveo*, *vito* : f· φυλάξω. p. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, & in 2. pl. φυλάξατε. præs. pass. φυλάσσομαι, *caveo*, *custodior*. a. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, *observavi*. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. hinc φυλακτήρ, ῆρος, ὁ, *custos*, *vigil*. φυλακτηρία, ας, ἡ, *custodia*, *excubiæ*. φυλακτήριον ου, τὸ, *statio excubitorum*, seu *vigilum*; item *præsidium*, *munimentum*, *arx*. φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos*; item *excubito*, *vigil*. φυλακὴ, ῆς, ἡ, *custodia* : item *excubiæ*. νομοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *legum custos*, vel *præses*.
Φυλαττόμενος, præs. part. pass. ἀ φυλάττω, seu σσω.
Φυλάττων, ουσα, ον, *custos*, præs. part. act. ejusd. verbi.
Φυλείδης, *PHILIDES*, nom. propr.
ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, *tribus*, *Athenis decima urbis pars*, *classis* : q. ἀ φύω, *gigno*. φῦλον, ου, τὸ, *natio*, *genus*, φυλέτης, ου, ὁ, *tribulis*, *qui est ex eadem tribu*. ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, *qui est ex alia tribu*. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, *qui ejusdem est tribus*. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Φύλλα, τὰ, *folia* : hinc φύλλ' ἀοιδῶν, *folia poëtarum* : ἀ φύλλον.
Φυλλὰς, άδος, ἡ, *foliorum acervus*. Them. φύλλον.
Φύλλινος, ου, *foliaceus*, *ex foliis factus* : ἀ
ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, *FOLIUM* : *frons*, *dis*. q. ἀ φύω, *nascor*. hinc ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, *quatiens*, seu *agitans frondes*. πεντάφυλλον, ου, τὸ. *quinque folium*, herba, χαιρέφυλλον, ου, τὸ, *oleris genus*.

Φυλλοστρῶς, ῶτος, ὁ, *foliis constratus* : ex φύλλον, τὸ, *folium*, & στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω, idem.
Φυλλόφορος, ου, ὁ, ἡ, *folia ferens*. Ex φύλλον, ου, τὸ, *folium*, & φέρω, *fero*.
Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, *tribus*.
Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna*, *clamor bellicus* : ἀ φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, *natio*, *gens*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, q. *clamor nationum* : vel qu. ἡ, τῶν φύλων ὄπις, id est, *ultio* : quod bellis *puniat* Deus homines.
Φῦμα, ατος, τὸ, *vomica*, *tumor præter naturam*. Th. φύω, *nascor*.
Φῦναι, *nasci*, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor* : f. φύσω, a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φύς.
Φυῦντο, *nascebantur*, Ion. pro ἐφύοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi φῦμι. Them. φύω, *nascor*.
Φύξηλις, ιδος, ὁ, ἡ, *profugus*, *exsul* : *fugax*, *timidus* : ἀ φεύγω, & ἅλις, *satis*, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας.
Φυομένῳ, *nascenti*, dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, *nascor*.
Φύοντι, Dor. pro φύουσι, *nascuntur*, 3. pl. ἀ φύω, *nascor*.
Φύραμα, ατος, τὸ *massa luti*, *farina aqua subacta* : ἀ φυράω, *misceo*, *subigo* : f. άσω. p. πεφύρακα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω, *misceo*.
Φύρασον, a. 1. imperat. act. ἀ
Φυράω, vide in φύραμα.
Φύρδην, adv. *mixtim*, *permixtim*; item *confusè inordinatè*. Th. φύρω.
φύρειν, præs. inf. act. ἀ φύρω.
Φυρμὸς, οῦ, ὁ, *inquinatio*, *inquinamentum* : ἀ
ΦΥ'ΡΩ, *misceo* : *inquino*, *perfundo*, *rigo*, *pinso* : f. φυρῶ, & Æol. φύρσω. p. πεφύρκα. perf. pass. πεφύρμαι. hinc φύρμα, ατος, τὸ, *sordes*, φυρμὸς, οῦ, ὁ, *inquinamentum*. φυράω, *misceo*, *macero*. *subigo*. φύραμα, ατος, τὸ, *massa farinæ subactæ*.
Φύς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor*. a. 2. ἔφυν.
Φῦσα, vel φῦσσα, ης, ἡ, *follis*. Th. φυσάω.
Φυσαθεὶς, εῖσα, έν, Dor. pro φυσηθεὶς, *inflatus*, a. 1. part. pass. ἀ φυσάω, *inflo*.
Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, *gigno*. f. ύσω. a. 2. ἔφυν.
Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aqua nascens* : ἀ φυσάω, *inflo*.
Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, *nascor* : alii per Syncop. pro φυσήσας, dici volunt, ἀ φυσάω, *inflo*.
ΦΥΣΑ'Ω, & φυσσάω, *sufflo*, *inflo* : f. ήσω. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, *flatus*, *inflatio*. φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *flabellum* : item *follis*. φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, *follis*. φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aqua nascens* : item *tibia*, seu *fistula*, φύσαλος, ου, ὁ, *bufo*. φύσιγξ, ιγγος, ἡ, *vesicula*, seu *pustula in manibus aut pedibus*. φυσιόω, *anhelo*; item *inflo*.

Φύσει, *producet*, 3. sing. f. 1. à φύω, *gigno*. Potest etiam esse dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, *natura*: à φύω.
Φύσημα, ατος, τὸ, vide in φυσάω.
Φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen propr. Ranæ, q. *buccas inflans*. Ex φυσάω, *inflo*, & γνάθος, ου, ἡ, *maxilla*.
Φύσιγξ, γγος, ἡ, *vesicula*, seu *pustula in manibus*, vel *pedibus*. Th. φυσάω, *inflo*.
Φυσίζοος, ου, ὁ, ἡ, *ad victum generans necessaria*. Epithet. terræ. Ex φύω, *nascor*, & ζάω, *vivo*: vel q. φύουσα ζῶα, *gignens animalia*.
Φυσικὸς, ἡ, ὸν, *naturalis*, *e*: & hinc
Φυσικῶς, adv. *naturaliter*: à φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.
Φυσιόω, ῶ, *inflo*: f. ώσω. p. πεφυσίωκα. præs. pass. φυσιόομαι, οῦμαι, *inflor*, *turgeo*. perf. pass. πεφυσίωμαι. perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus*, *a*, *um*. Th. φυσάω *inflo*.
Φύσις, εως, ἡ, *natura*, *ingenium*; *recta ratio*; *statura*. dat. sing. φύσει, acc. φύσιν. Th. φύω, *nascor*.
Φυσίωσις, εως, ἡ, *tumor*, *inflatio animi*: à φυσιόω, ῶ, *inflo*. Th. φυσάω, idem.
Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*, quia inflata: à φυσάω, *inflo*.
Φύσκω, Dor. pro φύσκου, gen. à φύσκος. quid illud sit Stephanus docet de Urbibus.
Φυσᾶν, præs. inf. à
Φυσάω, pro φυσάω, *inflo*.
Φυσέω, Ion. pro φυσάω.
Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum inflatorium*, *flabellum*: à φυσάω, quod vide.
Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus*: *hortus*, *vinea*: à φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω, *gigno*.
Φυτάομαι, *planto*, *gigno*, *procreo*: ab iisd.
Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*, & idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω.
Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω, quod vide.
Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. verbi ejusd.
Φύτευμα, ατος, τὸ, Poët. pro φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*: à φυτεύω, quod vide.
Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &.
Φυτεύσῃ, *plantaret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à
Φυτεύω, *planto*. φυτεύειν τινὶ θάνατον, Poët. pro *mortem alicui machinari*. imperf. ἐφύτευον, ες, ε. f. εύσω. p. πεφύτευκα. a. 1. ἐφύτευσα. perf. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται, perf. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, *plantator tu*: à φυτὸν, quod vide.
Φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*, *stirps*: à φύω, *gigno*.
Φυτοσκάφος, ου, ὁ, ἡ, *agricola*; *fossor*: ex φυτὸν, *planta*, & σκάπτω, *fodio*.
ΦΥ'Ω, *gigno*, *produco*, *edo*, *pario*, *nascor*: f. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυον, ες, ε, & ἔφυν, υς, υ, tanq. à φῦμι, unde a. 2. part. φὺς, φύντος. præs. pass. φύομαι, *nascor*, perf. pass. πέφυμαι, σαι, (unde φύσις, εως, ἡ, *natura*) & in 3. sing. πέφυται, unde φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*. a. 2. pass. ἐφύην, ης, η. a. 2. part. pass. φυεὶς, εῖσα, έν. Hinc φυτεύω, *planto*. φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*. φύτευσις, εως, ἡ, idem. ἐμφύω, *ingenero*. ἔμφυτος, ου, ὁ, ἡ, *ingenitus*, *insitus*. σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, *congenitus*, *innatus*. ὑπερφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *excellens*, *insignis*, *eximius*, νεόφυτος, ου, ὁ, ἡ, *nuper natus*.
Φωγνύω, vel υμι, *torreo*, *uro*: à
Φώγω, idem quod seq. φώζω.
Φώζω, *uro in foco*, *torreo*: à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωῒξ, vel φωῖξ, *avis*, *inimica harpæ*, ὀφθαλμοβόρος, Arist. hist. 9. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, hoc est, ὀφθαλμούς.
ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA*; *balæna*.
Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus*, *PHOCA*: à præced.
Φωκῆες, οἱ, nomen gentis.
Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.
Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro ου, à
Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri propr.
Φωλάδες ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes*. Th. φωλεός.
ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & φωλεὰ, ᾶς, ἡ, *lustrum*, *latibulum*, *antrum*. Hinc φωλέω, seu εύω, *latibulum habeo*. qu. à φῶς ὀλέω, quod ibi φῶς ὤλετο, id est, ἀπώλετο, *periit lux*.
Φωλεύω, idem quod φωλέω, *in specu lateo*. Th. φωλεὸς, *lustrum*.
Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, *dico*.
Φωνάεις, εσσα, εν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis*, *sonorus*: à φωνὴ, ἡ, *vox*, *sonus*.
Φωνᾶντα, per Crasin pro φωνάεντα, quod Dor. pro φωνήεντα, acc. sing.: à φωνάεις, quod vide.
Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. à φωνέω, *voco*.
Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præs. &
Φωνεῦντες, *loquentes*, Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à
Φωνέω, *voco*, *nomino*, *invito*. imperf. ἐφώνεον, ουν. f. ήσω, *sonum edam*. p. πεφώνηκα. a. 1. ἐφώνησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω. a. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. φωνὴ, ἡ, *vox*.
ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, *vox*, *sonus*: *lingua*: *rumor*. (q. à φάειν, *loqui*.) hinc φωνέω, *vocem emitto*. ἀντίφωνος, ου, ὁ, ἡ, *contraria voce respondens*. προσφωνέω, *alloquor*. προσφώνημα, ατος, τὸ, & προσφώνησις, εως, ἡ, *alloquutio*, *compellatio*, σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, *consonus*. συμφωνία, ας, ἡ, *consonantia*. συμφωνέω, *consentio*. συμφώνησις, εως, ἡ, *consensus*. ἄφωνος, ου, ὁ, ἡ, *mutus*.

Φωνήσας,

Φανήσας, αντος. a. 1. part. act. at
Φανήσασ', pro φανήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φανέω, quod vide.
Φώνησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR*, item φω'ρ, vel φωρὸς, ῦ, ὁ, *speculator, explorator*. (q. ab ἐφορέω.) hinc φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum*. φωράω, *in furto deprehendo*; item *quæro, pervestigo*. αὐτόφωρος, ῦ, ὁ, *ipse furandi actus*.
Φωρᾷν, præs. inf. à
Φωράω, *furor*. Th. φὼρ, *fur*.
Φωριαμὸς, ῦ, ὁ, *scrinium, arcula*; quæ contrà φῶρας, id est, *fures*. Sed puto est à χωριαμὸς, quod idem.
Φώριος εὐνὴ, *furtivus congressus*: à φώρ, *fur*.
Φωρῶν, gen. pl. à φώρ, *fur*.
Φῶς, φωδὸς, ἡ, *ustio*, à φώζω, quod vide.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lux, focus*, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*: sed
Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. th. vel à φάω, *loquor*.
Φώσκω, & διαφώσκω, *illucesco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen, luminare*: à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.
Φωσφόρος, ῦ, ὁ, *lucifer*. Ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*, & φέρω, *fero*.
Φώσων, ὁ, *velum*.
Φῶτα, *virum*, acc. sing. à φὼς, *vir*, quod vide. nom. pl. φῶτες.
Φῶτε, nom. dual. ab eod.
Φωτεινὸς, ῦ, *lucidus*: à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*.
Φωτίζω, *illumino, illustro*: f. ίσω, & Att. ιῶ. p. πεφώτικα. a. 1. ἐφώτισα. a. 1. inf. φωτίσαι. a. 1. part. act. φωτίσας, αντος. perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. φωτισθεὶς, έντος. à φῶς, *lux*. Them. φάω, *luceo*.
Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, *splendor, fulgor, lumen*: à præc. quod vide.
Φωχθεὶς, *tostus*, a. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω, a. 1. pass. ἐφώχθην. Th. φάω, pro πυρόω.

X.

X Est litera vigesima secunda; hâc, notâ Athenienses adulterinos nummos notabant: unde χιάζω est, ut *spurium rejicio*. In numeris 600, denotat. Tum χ' ob seq. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ἁ, vel χᾀ, Dor. pro καὶ ἁ. sæpè pro κε vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.
Χαβὸς, *curvus*, Hesych. Sed χάβος, subst. *frænum*.
Χάδη, vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χάζω, *recedo, privo, capio*. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.
Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Χάεος, gen. sing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS rudis indigestaque materia; tenebræ, hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*.
Χάζεο & χάζευ, Ion. & Dor. pro χάζε, præs. imperat. pass. à
ΧΑ'ΖΩ, *recedo, privo: capio, capax sum*: f. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα. q. à χῶ, *capio*.
ΧΑΙ'ΝΩ, *hisco, dehisco*: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. a. 1. inf. χῆναι. perf. κέχηνα. perf. pass. κέχασμαι. q. à χάω, inusit. Hinc χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus*. χάος, εος, τὸ, idem. χάσκω, idem cum χαίνω. χανδὸν, adv. *ore hiante*. ἀχανὴς, έος, ὁ, ἡ, *non hians*; item *mutus, os non aperiens*. ἀχανῶς, *tacitè*, adv.
ΧΑΙ'ΟΝ, ῦ, τὸ, *pedum, baculum pastorale*.
Χαιὸς, vel χάϊος, *probus*: vide χαός.
Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. & 2. pl. præs. imperat. act. &
Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. sing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo*.
Χαίρετον, dual. imperat. præs. act. verbi ejusd.
Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præs. inf. &
Χαίρης, 2. sing. præs. sub. act. &
Χαιρήσειν, f. 1. inf. verbi χαίρω, quod vide.
Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens, &c.* præs. part. f. g. à
ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, *lætor, gaudeo, delector*. imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præs. imperat. χαῖρε, *salve, ave*: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, *gavisus fui*. a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. pass. χαρῆναι. f. 2. pass. χαρήσομαι, *lætabor*. præt. m. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*. χαίρειν χαρὰν, *gaudere gaudium*.
Χαιτάεις, άεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, *comosus, qui comam habet*: à
ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba, coma, cæsaries*. *SETA*. qu. à χέω, quia *diffusa*.
Χαιτήεις, εντος, ὁ, *jubatus, comatus*: in f. g. χαιτήεσσα, ης, ἡ, à præced.
Χαλὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλὴ, ῆς, ἡ, *forsex, ungula bisulca*.
ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando*: qu. à χαλῶ.
Χαλαζήεις, εντος, *grandinosus*: à præcedent.
Χαλαίνοντες, *laxantes*, nom. plur. præs. part. à
Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo*. f. άσω.
Χάλανδρον, ῦ, τὸ, *grabatum*, Hesych.

Χαλάξαις, Dor. & Æol. pro

Χαλάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi χαλάω, quod vide.

Χαλᾶσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, *laxantur, demittuntur*, quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præs. ind. à χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, *LAXO*, *remitto: cesso, concedo*: f. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. χάλασον, άτω. perf. act. κεχάλακα. perf. pass. κεχάλασμαι, σαι, σαι, a. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, *demissus fui*: hinc χαλασμὸς, ῦ, ὁ, *laxatio*.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ. *GALBANUM*, *succus ferulæ arboris*.

Χαλδαῖος, ῦ, ὁ, *Chaldæus*, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, *difficilis sum*, *succenseo*; item *injuriâ lacesso*. præs. imperat. act. χαλέπαινε. χαλεπαίνοι 3. sing. opt. præs. act. Th. χαλέπτω, *lædo*: f. ψω.

Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. à

Χαλεπὸς, ῦ, *pernitiosus*, *gravis*, *difficilis*, gen. Ion. χαλεποῖο. dat. pl. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, *lædo*.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*: à præcedent.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno afficio*, *everto*, *labefacto*: f. ψω. p. κεχάλεφα. præt. m. κεχάλεπα. Hinc χαλεπὸς, ῦ, *difficilis*; item, *noxius*, *gravis*, *molestus*. χαλεπότης, ητος, ἡ. *difficultas*. χαλεπαίνω, *difficilem me præbeo*.

Χαλεπῶς, *difficulter*, adv. à χαλεπὸς, *difficilis*. Th. χαλέπτω, *lædo*.

Χαλεπώτερος, ῦ, *difficilior*, & in superlat. χαλεπώτατος, *difficillimus*: ab eod.

Χάλικες, *lapides minuti*: à χάλαξ, quod vide.

Χαλίκρατος, ῦ, ὁ, ἡ, *merus*, *purus*: à χάλις & κεράω, *misceo*.

Χαλιμὰς, *Baccha*, q. *soluta* in *furorem*: à χαλάω, *laxo*. χαλιμάζειν, *in libidinem ruere*.

Χάλιμος, ῦ, *veneficus*: an quia animas χαλᾷ καὶ ἐκλύει;

Χαλιναγωγέω, ῶ, *fræno duco*, cum accus. fut. ήσω, perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *fræno moderari*. Ex χαλινὸς, *frænum*, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *dux viæ*. Th. ἄγω, *duco*.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *frænum*: *anchora*: q. à χαλᾷν. Hinc χαλινόω, *fræno*. ἀχάλινος, ῦ, ὁ, ἡ, *effrænis*.

Χαλίνε, *fræna*, præs. imperat. act. χαλίνοε, ῦ, à

Χαλινόω, *fræno*, Th. χαλινός.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus*; *SILEX*; *CALX*: vide etiam seq.

ΧΑ'ΛΙΣ, seu χάλιξ, ικος, ὁ, *Bacchus*, *vinum*, *merum*; q. à χαλᾷ, *laxat* velut in lætitiam.

Χαλίφρονα, acc. sing. à

Χαλίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *cui mens laxata & emota est*: à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλκάρματος, ῦ, ὁ, ἡ, Poët. & Ionic. pro χαλκάρματος, *qui æreo curro vehitur*. Ex χαλκὸς, ῦ, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Χαλκάσπις, ιδος, ὁ, ἡ, *qui æreum clypeum gestat*. Ex χαλκὸς, *æs*: & ἀσπὶς, *clypeus*.

Χάλκε', pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκεος, ῦς, quod vide.

Χαλκεῖον, ῦ, τὸ, *officina fabri ferrarii*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος, ῦ, metri gratiâ, pro χάλκεος, quod vide.

Χαλκέλατος, ῦ, ὁ, ἡ, *ex ære ducto factus*: idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκέντερος, *intestina habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. Dicitur enim scripsisse super ter mille libros, Suid. ex χαλκὸς, *æs*: & ἔντερον, *intestinum*. Th. ἐντός.

Χαλκεντὴς, έος, ὁ, ἡ, Poët. *qui æreis armis utitur*. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἔντεα, τὰ, *arma*.

Χαλκεόγομφος, ῦ, ὁ, ἡ, *æreis*, vel *ferreis clavis compactus*. Ex χαλκὸς, *æs*: & γόμφος, ῦ, ὁ, *clavus*.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ, ἡ, *qui æreo thorace utitur*, *æreo thorace indutus vel armatus*: ex χάλκεος, quod vide: & θώραξ, *thorax*.

Χαλκεοκάρδιος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui æneum pectus habet*. Ex χάλκεος, quod vide: & καρδία, ἡ, *cor*.

Χαλκεομίτρας, ῦ, ὁ, Poët. ὁ, χαλκῆν μίτραν φέρων, *qui æream mitram gestat*.

Χάλκεος, ῦς, ἐη, ῆ, εον, ῦν, *æreus*, *a*, *um*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκεόφωνος, ῦ, ὁ, ἡ, *æneam vocem habens*. dat. sing. χαλκεοφώνῳ. ex χάλκεος, quod vide, & φωνὴ, *vox*.

Χαλκεὺς, έος, ὁ, *faber ærarius*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκεύω, *ex ære fabricor*. χαλκεύεται, 3. sing. præs. pass. à χαλκεὺς, quod vide.

Χαλκέω, dat. sing. à χάλκεος, ῦς, *æneus*: quod vide.

Χαλκέως, adverb. *ex ære*: ab eodem Th. χαλκός.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, *Chalcedonius*.

Χαλκήϊον, ῦ, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum*: & pro *fabri ferrarii officina*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκήλατος, *ex ære ductus*. Ex χαλκὸς, *æs*. & ἐλαύνω, seu ἐλάω, *duco*, *ductile opus facio*.

Χαλκήρης,

Χαλκήρης, εος, ὁ, ἡ, *æneus, ex ære factus & aptatus.* Ex χαλκὸς, *æs.* & ἄρω, *apto.*

Χαλκίδα, acc. sing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, *vas æreum,* quo coquus utitur. Th. χαλκὸς, *æs.*

Χαλκοαρᾶν, gen. plur. Dor. pro χαλκοαρῶν, à

Χαλκοάρης, ου, ὁ, *qui æreis aut ferreis armis est sublatus, ac interfectus.* Vel activè, *qui ferro interficit hostes,* Ex χαλκὸς, *æs,* & αἴρω, *tollo, cædo,* &c. Vel certè sic eum vocat. quod τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, *æs,* & ἄρω, *apto.*

Χαλκοβαρὴς, έως, ὁ, ἡ, *ære gravis;* item *firmus, solidus.* Ex χαλκὸς, *æs,* & βάρος, εος, τὸ, *pondus.*

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατὲς, *qui æri vel æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidam habens basin.* Ex χαλκὸς, *æs,* & βάσις, *fundamentum.* Them. βαίνω, *eo.*

Χαλκόγενυς, υος, ὁ, ἡ, *qui æreas vel ferreas genas vel maxillas habet:* ex χαλκὸς, *æs,* & γένυς, υος, ἡ, *mentum.*

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, *æris domitor:* à χαλκὸς, & δαμάω, *domo.*

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ου, ὁ, *æs.*

Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis.* per Synech. *æreis armis induti:* ex χαλκὸς, *æs,* & κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale, ocrea.* Th. κνήμη, *tibia.*

Χαλκοκορυστῇ, dat. sing. à

Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, *ærea galea munitus,* ex χαλκὸς, *æs,* & κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

Χαλκόκροτος, ου, ὁ, ἡ, *qui strepitum edit ære pulsato:* ex χαλκὸς, *æs,* & κρότος, *pulsus.*

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, *CHALCOLIBANUM.* ex χαλκὸς, *æs,* & λίβανος, ου, ὁ, *thus.*

Χαλκοπάρᾳος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro

Χαλκοπάρῃος, ου, ὁ. hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, *qui æreas genas habet.* Ex χαλκὸς, & παρειὰ, ἡ, *gena.*

Χαλκόπεδος, ου, ὁ, ἡ, *æreum pavimentum habens,* Epithet. Cœli. χαλκοῦν πέδον ἔχων.

Χαλκόποδες ταῦροι, *æripides tauri.* Ex ποῦς, *pes,* & χαλκὸς, *æs.*

Χαλκόπυλος, ου, ὁ, ἡ, *æreas vel ferreas portas habens.* Th. πύλη, *porta.*

ΧΑΛΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *æs, arma ærea,* vel *moneta.* Hinc χάλκεος, έα, εον, *æneus.* χαλκεὺς, έος, ὁ, *faber ærarius.* ὀρείχαλκον, ου, τὸ, *æs montanum orichalcum.*

Χαλκότοξος, ου, ὁ, ἡ, *qui æreum arcum habet:* à χαλκὸς, *æs,* & τόξον, ου, τὸ, *arcus.*

Χαλκοτόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui æs perforat, & penetrat.* Ex χαλκὸς, *æs,* & τορέω, *perforo.*

Χαλκότυπος, ου, ὁ, ἡ, *ære impressus, ferro inflictus:* à χαλκὸς, *æs,* & τύπτω, *verbero.* p. m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari.* præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκὸς, *æs.*

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, *qui æreis armis delectatur:* ex χαλκὸς, *æs,* & χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium.* Them. χαίρω, *gaudeo.*

Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, *lorica ænea armatus:* à χαλκὸς, *æs,* & χιτὼν, *tunica.*

Χαλκῷ, *æri,* dat. sing. à χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs.*

Χαμάδις, & χαμάζε, *humi,* adv. à seq.

ΧΑΜΑΙ`, *HUMI, in terrâ,* adv.

Χαμαιάκτη, *humilis,* ἀκτὴ, id est, *sambucus, ebulus.*

Χαμαίβατος, ου, ἡ, *humilis rubus.* χαμαίβατον, *fragum.* ex χαμαὶ, & βάτος, ου, ἡ, *rubus.*

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γενόμενος, *terrigena, quique humi & in terrâ est natus.*

Χαμαιδάφνη, *laureola,* herba. ex χαμαὶ, & δάφνη, *laurus.*

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagister,* inferioris sc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, *pedaneus judex.* pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαίδρυς, *CHAMÆDRYS,* herba.

Χαμαιεύνης, pro χαμεύνης, *qui humi cubat.* ex χαμαὶ, *humi,* & εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.*

Χαμαίζηλον, *viburnum, genista.* &

Χαμαίζηλος, ου, ὁ, ἡ, *humilis.* q. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans.*

Χαμαιλεύκη, q. *humilis populus.* λεύκη enim *populus alba.*

Χαμαιλέων, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat. CHAMÆLION.* Angl. **Chameleon.** Metaph. *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem:* nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est &

Χαμαιλέων βοτάνη, *carduus:* sic dictus ob foliorum varietatem, à chamælionte animali. ex χαμαὶ, & λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM.* Angl. **Chamomile.** ex χαμαὶ, *humi,* & μῆλον, malum. ab odore mali Mariani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem.* acc. sing. præs. part. act. à χαμαιπετέω. quod ex χαμαὶ, *humi,* & πετέω, quod à πίπτω, *cado.* Hinc χαμαιπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *humi cadens, vel in terram decidens.*

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS,* herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus.*

Χαμαιῤῥιφὴς, έος, ὁ, ἡ, *in terram stratus:* à ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, *scortum vile,* quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμε-

Χαμελαία, contracte pro χαμαιελαία, q. *humilis olea.*
Χαμεύνα, ας, ἁ, Dor. pro
Χαμεύνη, ης, ἡ, per Syncop. pro χαμαιεύνη, *humi jacens cubile.* &
Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, *humilis lectus*: ex χαμαὶ & εὐνὴ, *cubile.*
Χαμόθεν, adv. *ex humo. è terra.* Them. χαμαὶ *humi.*
Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, *humilis, è. vilis.* Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ.* à χαμαὶ, *humi.*
Χαμουλκος, *traha.* machina quâ navis è mari in siccum trahitur: à χαμαὶ & ἕλκω, *traho.*
Χάμος, *frænum.* puto à κημὸς, aut à χάβος.
Χαναὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *depressus, humiliatus.*
Χανδάνω, idem quod χάζω, *capio.*
Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χαίνω, *hisco.*
Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hisco.* f. χανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.
Χανοῦμαι, f. m. &
Χανούμενος, f. part. m. &
Χανῶ, *hiabo.* f. act. verbi χαίνω, *hisco.*
Χάος, εος, τὸ, *CHAOS, rectus, hiatus. tenebræ.* Angl. Chaos. Hinc χαόω, *in chaos verto.* Th. χαίνω, *hisco.*
Χαὸς, ἕ, *bonus illustris.* Doriens. à χάω, *capio.* quia bonum est acceptabile.
Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*, à p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo.*
Χάραγμα, ατος, τὸ, *sculptura character*: à χαράσσω, quod vide.
Χαράδρα, ας, ἡ, & Ion. ης, *alveus, sulcus. fossa.* Hinc χαραδριὸς, ἕ, ὁ, avis genus sic dictæ, quod *hiaticolam*, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται. Them. χαράσσω, excavo.
Χαράδρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα, quod vide.
Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, typus. forma; nota insculpta.* Ang. Character. Th. χαράσσω, quod vide.
Χαρακτηρίζω, *insignio charactere & nota distinguo.* Angl. to Characterise. à præced. quod vide.
Χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger, quo castra muniri solent*; item χάραξ, ἡ, *pedamentum.* Th. χαράσσω.
Χαρασσέμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, præs. inf. act. verbi præced.
Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro
Χαράσσουσα, ης, ἡ, *notans, vellicans*, præs. part. f. g. à
ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, *sculpo, imprimo; incido, excavo.* f. ξω. p. κέχαραχα. perf. pass. κεχάρασμαι, ξαι, κται. Hinc χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *character, nota impressa*, vel *inscripta.* χάραξ, ακος, &c.
Χαρεῖην, vide in χαρείς.
Χαρεὶς, έντος, *gavisus*, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, *gaudeo.* f. χαρῶ. a. 2. pass. ἐχάρην, a. 2. opt. χαρείην. f. 2. ind. pass. χαρήσομαι.
Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus est.* 3. sing. a. 2. ind. pass. &
Χαρῆναι, a. 2. inf. pass. &
Χαρήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi χαίρω, quod vide.
Χαρίεις, εντος, *gratiosus elegans.* acc. pl. χαρίεντας. Them. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.* Hinc Lat. *CHARUS.*
Χαρίεν, τὸ, à χαρίεις, quod vide.
Χαρίεντ' pro χαρίεντα, acc. ejusd.
Χαριεντισμῷ, dat. sing. à χαριεντισμὸς, ὁ, *venustas sermonis.* quod à χαρίεις, εντος, quod vide.
Χαριέντως, adv. *gratiosè*, ab eod.
Χαριέστατος, *jucundissimus, venustissimus.* superl. à Χαρίεις, εντος, quod vide.
Χαρίζομαι, *dono, gratificor, condono.* præs. part. Χαριζόμενος, η, ον. f. χαρίσομαι, ῃ, εται. perf. pass. κεχάρισμαι. a. 1. pass. ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. χαρισθῆναι. a. 1. part. pass. χαρισθεὶς, έντος, *donatus, gratis datus.* f. 1. pass. χαρισθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, *gratis dedi, gratuitò remisi.* Them. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χαρικλοῖς, gen. Æol. & Dor. pro Χαρικλοῦς à
Χαρικλὼ, *CHARICLO*, prop. nomen.
Χαρίξῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro χαρίσῃ, à χαρίζομαι, quod vide.
ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia, gratiarum actio. gaudium, eleemosyna. venustas, benevolentia: præmium.* in acc. χάριν. Sæpe χάριν ponitur pro ἕνεκα. Hinc χαρίεις, εντος, ὁ, & in f. g. χαρίεσσα, *elegans, gratiosus.* χάρισμα, ατος, τὸ, *donum gratuitum.* χαριτόω, *gratiâ afficio.* ἀχάριστος, ε, ὁ, ἡ, *ingratus.*
Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor.* f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χαρισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi. ejusd. & th.
Χάρισμα, ατος, τὸ, *donum*, quo quis alicui gratificatur. à χαρίζομαι, *gratificor.* Th. χάρις, *gratia.*
Χάριτες, tres sorores *Gratiæ* dictæ. in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.
Χαριτόω, *facio ut aliquis sit acceptus.* f. ώσω. p. κεχαρίτωκα. perf. pass. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον. *gratiam consecutus.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χάρμα, ατος, τὸ, &, χάρμη, ης, ἡ, *gaudium. animus ad pugnandum, pugna.* Th. χαίρω, *gaudeo.*
Χαρμόσυνά τινα ποιεῖσθαι, *res quasdam lætas facere.* à χαίρω, *gaudeo.*
Χαροποῖο, gen. Ion. à. -
Χαροπὸς, ἕ, ὁ, ἡ, vel χαροπὸς, *lætus, vultu serenus, cæsius.* à χαίρω, *gaudeo*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Χαρῶσι, 3. pl. f. 1. verbi χαίρω, *gaudeo.*
Χαῤῥάν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *æstus.*
ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, *CHARTA*, sic dict. quia literis χαράσσεται, *inscribitur.* vel à verbo χαίρειν quod Epistolis solet apponi. Hinc Angl. Card.
Χαρτίον, ου, τὸ, *volumen, chartula.* à præcedente.
Χαρτοπώλης, *chartarius*, qui chartas πωλεῖ.
Χαρτοφύλαξ, *chartularius*, φύλαξ, chartarum.
ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago.* quia in χάος βαίνει, Vel ex χάος & ῥοῖβδος, *stridor.* Est enim χάος ῥοιβδοῦν, *hiatus stridens.*
ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *CHARON. Orci portitor, mors.* Hinc χαρώνειος, *ad Charontem pertinens.*
Χάσκω, *bisco*, idem quod χαίνω.
Χάσμα, ατος, τὸ, *biatus*, *CHASMA*, Them. χαίνω, *bisco.* f. χανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχανα. perf. pass. κέχασμαι.
Χασμειώμενος, Ion. & Dor. pro χασμώμενος, *inbians*, præs. part. à χασμέομαι, idem quod χασμάομαι. à χάσμα, quod vide.
Χάσμη, ης, ἡ, *oscitatio*, actus hiantis oris. à χάσκω, seu χαίνω, *bio.*
Χασσάμενος, *retrocedens*, a. 1. part. m. gem. σσ. Poët. verbi χάζω, *recedo.*
Χασσώμεθα, Poët. pro χασώμεθα, *cedamus*, 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.
Χατέουσι, *indigentibus*, dat. pl. part. præs. act. à
ΧΑΤΕ'Ω, Poët. *CAREO, egeo, indigeo, cupio.* q. à χάω, *capio*, vel *bio.* Hinc χατεύω, & χατίζω, idem quod χατέω. χῆτος, εος, τὸ, *indigentia.*
Χατίζω, idem quod χατέω, *egeo.*
Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, *dentes exsertos habens.* ex χαλάω, *laxo, emitto*, & ὀδοὺς, *dens*, gen. ὀδόντος.
ΧΑΥ'ΝΟΣ, ου, *laxus*, *fungosus*: à χαίνω, *bio.*
Χαυνὼν, *placenta*, Jer. 7. 18. & 44. 19. pro quo
Καυὼν, ῶνος, idem ibid. th. χαῦνος.
Χάω, *HIO, apertus sum, vacuus sum, capio.*
Χέαι, *fudisse*, a. 1. inf. act. verbi χέω, *fundo.* f. χεύσω. a. 1. ἔχεα. a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.
Χεδρόψοπος, *eduleum quoddam Syrorum.*
Χέδροπα, *legumina*, q. χειρόδρεπα. quia χειρὶ δρέπονται.
Χέει, *fundit*, 3. sing. præs. ind. à χέω, seu χεύω, *fundo.* f. χέσω. χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. a. 1. pass. ἐχύθην.
ΧΕ'ΖΩ, *caco, ventris onus depono.* f. χέσω. q. à χέω, est enim *effundo excrementa.*
Χειὰ, ᾶς, ἡ, *serpentum latibulum*: à χέω, seu χέω, id est, χωρῶ. *capio.*
Χείλεσι, & Poët. χείλεσσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labrum. labium.*
Χείλους, Dor. pro χείλους, *labri.* gen. sing. à
ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *labrum, labium.* Per id q. χεόμενον potum. Et pro *sermone*, & per Metaph. *littus*, seu *ora maris.*
ΧΕΙ'ΜΑ, ατος, τὸ, *byems*; *tempestas.* (q. à χέω, seu χεύω, quod multas *fundat* pluvias & nives.) Hinc χειμὼν, ῶνος, ὁ, idem. χειμάζω, *byemo, byemem traduco, byberno.* χειμέριος, & χειμερινὸς, *byemalis, bybernus.*
Χειμάζω. f. άσω. *byemo, byberno*; item *tempestate vexo, vexo velut procellâ.* Them. χεῖμα.
Χειμαίνειν, *tempestate vexare.* Them. χεῖμα.
Χείμαρος, *clavus ligneus sub carinâ.*
Χείμαῤῥος, ου, ὁ, & χειμάῤῥους, ου, ὁ, *torrens*: ex χεῖμα, ατος, τὸ, *byems*, & ῥόος, ου, ὁ, *fluxus.* Th. ῥέω, *fluo*,
Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à χείμαῤῥος, quod vide.
Χειμὰς, άδος, ἡ, sub. ὥρα, *tempus bybernum*, *HYEMS.* Th. χεῖμα.
Χειμασία, ας, ἡ, *byematio, bybernatio*; item *tempestas.* à χειμάζω, quod vide.
Χείμεθλον, *pernio.* morbus ex frigore, [cum χεῖμα θλᾷ *calces.* Dicitur & χείμετλον, & χειμέτλη.
Χειμερίζειν, *byemem traducere.* Them. χεῖμα, *byems.*
Χειμέριος, ου, ὁ, ἡ, & χειμερινὸς, ου, *byemalis*, *bybe nus*, *tempestuosus.* Th. χεῖμα, ατος, τό, |*byems.*
Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *byems, tempestas*, idem quod Them. χεῖμα.
Χείουσιν, 3. pl. ind. præs. verbi χείω, pro χέω, *fundo.* vide χέει.
ΧΕΙ'Ρ, χειρὸς, ἡ, *manus, scriptura: copiæ.* q. à χῶ, *capio*: est enim capiendi instrumentum. χεῖρ', pro χεῖρα, accus. sing. Hinc χέρνα, ης, ἡ, *paupertas, inopia.* χέρνης, ητος, ὁ, ἡ, *inops, pauper.* χείρων, ονος, ὁ, ἡ, *pejor, deterior*, αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, *qui suâ ipse manu aliquid facit*; item *qui suâ manu cædem patravit.* ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, *parvus gladius, pugio, sica*; item *libellus, qui manu facilè gestari potest.* ἐπιχειρέω, *manum admoveo, aggredior.* ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, *conatus*: δυσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, *difficilis, arduus.* δυσχεραίνω, *molestè fero.*
Χειραγωγέω, -ῶ, *manu duco.* f. ήσω. p. κεχειραγώγηκα. à
Χειραγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *qui* vel *quæ manu ducit.* Ex χεὶρ, *manus*, & ἀγωγὸς, *dux viæ.* Th. ἄγω, *duco.*
Χειραπτάζειν, *manibus tractare.* ex χεὶρ & ἅπτω, *necto.*
Χείρεσι, & χείρεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro χερσὶ à χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus.*

 Χειρο-

Χειριδωτοὶ κιθῶνες, (Ion.] pro χιτῶνες) *tunicæ manicatæ*. Th. χείρ, *manus*.

Χειρίστω, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, *malus*. comp. χείρων & χερείων. superl. χείριστος, *pessimus*.

Χειροβαλίστρα, *falarica*. qu. χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, *CHIROGRAPHUM*, *syngrapha*. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω, *scribo*.

Χειρόδεσμος, *copula*. q. χειρῶν δεσμός· à δέω, *ligo*.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, *cui jus est in manibus*: ex χείρ, *manus*, & δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Χειροδρόπος, ου, ὁ, ἡ, *qui* χειρὶ δρέπει, *manu decerpit*.

Χειροήθης, εος, ὁ, ἡ, *mansuetus*, *cicur*: ex χείρ & ἦθος, τὸ, *indoles*.

Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, *manum abscindo*: ex χείρ, ἡ, *manus*, & κόπτω, *scindo*, *amputo*. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, *mantela* seu *mantile*, quo sc. χεῖρας μάσσομεν, *manus extergimus*.

Χειρόμυλον, *mola manualis*, q. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, *pejus*, in pl. χείρονα & χείρω. χείρων, ονος, ὁ, ἡ, *pejor*, compar. à κακὸς, *malus*. Th. χείρ, ἡ, *manus*.

Χειρονομέω, *manibus gesticulor*. Hinc χειρονομία.

Χειρόομαι, οῦμαι, *manuum viribus supero*, *manibus superatum capio*, *subigo*. Them. χείρ, *manus*.

Χειροπληθής, έος, ὁ, ἡ, *manum implens*: ex χείρ, *manus*, & πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Χειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, *manufactus*. Ex χείρ, ρὸς, ἡ, *manus*, & ποιέω, *facio*.

Χειρὸς, gen. sing. à χείρ, ἡ, *manus*. dat. χειρί. dat. pl. χερσί.

Χειροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *qui manum inspicit*, scil. ut inde divinet. qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ, ἡ, *qui manibus est nervosis*. ex χείρ, *manus*, & τένων, *tendo*, *inis*. Th. τείνω, *tendo*.

Χειρότερον, compar. n. g. à κακὸς, *malus*. Th. χείρ, *manus*.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, *opifex*. Ex χείρ, & τέχνη, ἡ, *ars*.

Χειροτονέω, *per suffragia creo*. q. *protensâ manu eligo*. ut in suffragiis solebant. f. ήσω. p. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η. Ex χείρ, ἡ, *manus*, & τείνω, *tendo*.

Χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium*, *plebiscitum*, *creatio magistratûs*. à præced.

Χειροῦν, *in suam potestatem redigere*: à χειρόω. Th. χείρ.

Χειρουργέω, -ῶ, *manibus operor*, *operor*; item *medicam manum admoveo*: à seq.

Χειρουργὸς, q. χειροεργὸς, qui χειρὶ ἔργον facit, & *qui manu medicinam facit*, *CHIRVRGVS*.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, *mancipo*, *domo*. Them. χείρ.

Χείρω, *deteriora*, nom. vel acc. plur. n. g. pro χείρονα, οα, ω, à

Χείρων, ον@, ὁ, ἡ, *pejor*, *deterior*, comp. à κακὸς, *malus*, in superl. χείριστος. Th. χείρ. vel ducamus à χρεία, *indigentia*. ut sit, qui indigentior. Est & Χείρων, *CHIRON*, nomen viri. dat. sing. Χείρωνι.

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρῶναξ, κτος, ὁ, *opifex qui propriis manibus victum sibi quæritat*. ex χειροάναξ contractum, q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus est suarum manuum. Hinc χειρωναξία, ἡ, *opificium*.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, *manuum viribus supero*, *domo*. f. ώσω. Them. χείρ, ἡ, *manus*.

Χείσεται, *capax erit*, 3. sing. f. 1. m. verbi χείω, Poët. pro χέω, *capio*.

Χειὰ, idem quod χειὰ, *caverna*, *latibulum serpentum*.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, ον@, ἡ, *hirundo*. q. à χείλη, δονεῖν, quod scil. *labia agitet*. vel quod χείλεσιν ᾄδει, *labiis canit*.

ΧΕ'ΛΥΣ, υ@, ἡ, *testudo*, animal quod testam gerit, item *CHELYS*, instrumentum Musicum ab animalis similitudine sic dictum. *pectus*; *machinamentum*. Hinc χελώνη & χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, *expectoro*, *eructo*, *tussio*. à χέλυς, pro *pectore*.

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χέουσα, *fundens*, præs. part. act. f. g. à χέω, *fundo*. f. χεύσω. a. 1. pass. ἐχύθην.

Χεράς, άδος, ἡ, *colluvies mista cœno & lapidibus*. quod à χέρμα, *acervus parvorum lapidum*. hoc à χερμάς, άδος, ἡ, *lapis*, *qui manum implere potest*. Them. χείρ, ἡ, *manus*.

Χερείονα, *pejora*, nom. pl. n. g. à χερείων, vide seq.

Χερειότερος & χερείων, Poët. pro χείρων, *pejor*, *inferior*. q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore superatur, compar. à κακὸς, *malus*. superl. χείριστος. Them. χείρ, ἡ, *manus*.

Χερείων, vide in χερειότερος.

Χέρεσσι, dat. pl. Poët. pro χείρεσσι, quod Ion. pro χερσί. Th. χείρ.

Χέρηα, pro χερείονα, acc. sing. &

Χέρηες, οἱ, pro χερείονες, nom. pl. &

Χέρηϊ, dat. sing. pro χερείονι, à χερείων, ονος, ὁ, ἡ, comparat. Poët. pro χείρων, *pejor*, *inferior*. superl. χείριστος. Them. χείρ, ἡ, *manus*.

Χεριαδᾶν, gen. pl. Dor. pro χεριαδῶν, à χεριάδες, quod vide.

Χειράρας, ου, vel α, ὁ, *qui aliquid manu aptat, & compingit.* χειρὶ ἄρει.
Χερμάδιον, ου, τὸ, *lapis.* quod ex χείρ, *manus,* & μάσσω, *tango*: vel à χερμάς.
Χερμαδίῳ, *ſaxo,* præced. dat. ſing.
Χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere poteſt.* Th. χεὶρ, *manus.*
Χέρνα, ἡ, *paupertas.* ut quum quis χειρὶ, victum quærit. Vel ex χεὶρ, & νέω, *neo.*
Χερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, &
Χερνήτης, ου, ὁ, *manu victum quærens*: &
Χερνῆτις, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus.* Ex χεὶρ, & νέω, *neo.*
Χέρνιβον, ου, τὸ, *gutturnium.* à
Χερνίπτω, & -ομαι, *manus lavo.* à χεὶρ, *manus,* & νίπτω, *lavo.* f. ψω.
Χέρνιψ, βος, ἡ, *aqua,* vel *vas* lavandis manibus: *manuum ablutio, purgatio*: à χερνίψω, f. ſuperioris verbi.
Χερνίψαντο, *laverunt manus,* 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi χερνίπτω, quod vide.
Χέροιν, dat. dual. à Poët. gen. χερὸς, à χεὶρ, ἡ, *manus.*
Χέῤῥες, αἱ, & χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες & χεῖρας, *manus.*
ΧΕ'ῬΡ'ΟΣ, ſeu χέρσος, ου, ὁ, ἡ, *deſertus, incultus ager.* vel ſubſt. *ſolum, deſertum.* χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur.* Hinc χερσεύω, *incultus jaceo.*
Χερσαῖος, αία, ον, *terreſtris, e. neglectus.* à χέῤῥος, ſeu χέρσος, quod vide.
Χερσεύω, f. εύσω, *incultus ſum, negligor.* Th. χέῤῥος, ſeu χέρσος.
Χερσὶ, dat. pl. à χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus.*
Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo, ex terrâ.* Vide χέῤῥος.
Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *quæ Cherſoneſi,* id eſt, *peninſulæ ſpeciem habet.*
Χέρσος, vide in χέῤῥος.
Χερουβεὶμ, & βὶμ, οἱ, ἄκλιτον, nomen angelorum ſic à formâ *juvenum* dictorum.
Χερύδριον, ου, τὸ, diminut. à χεὶρ, ἡ, *manus.*
Χερσῷ, ἐν χερσῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo*: ab ἔχομαι.
Χεύαντων, *fundant,* Att. pro χευάντωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. à χεῦον, άτω. verbi χέω, *fundo.* f. χεύσω. a. 1. ἔχευα, & ἔχεα.
Χεῦμα, ατος, τὸ, *unda, fluctus, flumen. extrema ora rei. quod fuſum. vas fuſile*: à χέω, χεύσω, *fundo.*
Χεύσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. à ſeq.
ΧΕ'Ω, *fundo; liquefacio.* f. χέσω, χείσω & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. Hinc χυμὸς, οῦ, ὁ, *ſuccus.* χεῦμα, ατος, τὸ, *flumen*; item *libamen.* χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen.* οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna.*
Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, *forcipiculatus.* Them. χηλή.
ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex,* ſeu *forceps cancrorum*: item *ungula biſulca.* dat. pl. Ion. χηλῆσι. q. à χῶ, *capio.*

Χηλὸς, οῦ, ὁ, *area.* à χέω, *capio.*
Χ'ημέρα, pro καὶ ἡμέρα, & *dies.*
Χήμη, ης, ἡ, *hiatus*: à χαίνω, *hio.* Et eſt *menſura liquidorum,* pendens drachmas tres vel duas.
Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum iſtud ſupra nigrum eminet.* Th. χαίνω, *hiſco.*
ΧΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, ἡ, *anſer,* in pl. χῆνες. q. à χάω, vel χαίνω, *hio,* vel *hiſco.*
Χηνοπλύματα, *accubita ex plumis anſerum,* ex χὴν, *anſer,* & *pluma.*
Χήρα, ας, ἡ, *viduâ.* vide χῆρος.
ΧΗΡΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caverna, latibulum.*
Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas.* Them. χῆρος, *viduus.*
Χήρευσις, εως, ἡ, *viduitas.* à
Χηρεύω, f. εύσω, *viduus,* vel *vidua ſum*; *viduam vitam dego*; *deſtituor*; item *viduum reddo*: à
ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus, a, um*; *deſertus*; *orbus aliquâ re.* q. à χωρὶς, quia ſeparatus à compare.
Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo*: à præced. them.
Χήρωσε, *deſolavit,* Ion. pro ἐχήρωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo.* f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, deſertus.*
Χηρωσταὶ, οἱ, *remoti cognati, viduarum tutores.* Th. χῆρος, *viduus.*
Χήτει, dat. ſing. à χῆτος, εος, τὸ, quod vide.
Χητίζω, *indigeo, deficio.* Them. χατέω, idem.
Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio.* Th. χατέω, *indigeo.*
Χθαμαλὸς, Pleonaſm. τοῦ θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depreſſus, non multum à terrâ aſſurgens*: à χαμαὶ, *humi.*
ΧΘΕ'Σ, adv. *heri.* ὁ χθὲς, ſcil. ὤν, *heſternus.*
Χθεσινὸς, οῦ, *heſternus*: à præced.
Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri.*
Χθιζὸς, οῦ, *heſternus.* Th. χθὲς.
Χθόα, *corpus,* Heſych. An ex χθὼν, *terra.*
Χθονὶ, dat. ſing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*
Χθόνιος, ου, *terreſtris, ſubterraneus, gravis, infauſtus.* Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*
Χθονὸς, *terræ,* gen. à χθὼν.
ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra*: q. à χῶ, *capio.* Hinc χθόνιος, *terreſtris.*
Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra.*
Χιάζω, noto figurâ literæ χ, quæ quia Latinis decem ſignificat, χιάζειν vertitur *decuſſare.* Eſt autem χ nota deletionis in ſcripturâ.
Χίδρον. χίδρα dicuntur *novella tritici grana, granea.* q. à χεῖν ὕδωρ, quod inde cibus fiat, additâ aquâ.
Χίλιαι, αι, *mille,* in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.
Χιλίαρχος, & χης, ου, ὁ, *militum tribunus*: Ex χίλιοι, *mille,* & ἀρχὸς, *dux.*

Them. ἀρχὴ, *imperium.*
Χιλιὰς, ἀδὸς, ἡ, *numerus mille continens.* à seq. them.
ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, *mille.* Æol. χείλιοι. Hinc χιλιοςὸς, ῦ, *millesimus.* χιλιὰς, ἀδὸς, ἡ, *numerus millenarius.* διχίλιοι, *bis mille* τριχίλιοι, ων, οἱ, *ter mille.*
ΧΙΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pabulum.* scribitur & χιλός.
Χιλόω, -ῶ, *pasco*, à præced.
Χίμαιρα, ας, ἡ, & Ion. ης, ἡ, *CHIMÆRA*, *monstrosa quædam bestia*, vel *capra hyeme nata*: à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.*
Χίμαρος, *hircus*, ant *hædus hyeme natus.* Th. Χεῖμα, *hyems.*
Χιμάρους, Dor. pro χιμάρους, *capellas.* acc. pl. præced.
Χίμετλον, idem quod χείμετλον, quod vide.
Χιονίων, gen. pl. à χόνεος, ῦ, *niveus.* Th. χιὼν, όνος, ἡ, *nix.*
Χιονίζειν, *nive conspergere.* Them. χιὼν, ἡ, *nix.*
Χιονόβας, αντος, *per nives gradiens*: à χιὼν, & βαίνω.
Χῖος, ῦ, ἡ, nomen insulæ. à *fundendo.*
ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, & Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior*, & *interior*, *lorica.* χιτῶ', pro χιτῶνα. acc. sing. Hinc χιτωνίσκος, *tunicula.*
ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix.* q. à χέω, qui *funditur* è cœlo.
ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ exteriori superinduebatur*, ad frigus arcendum. ideo à χλιαίνω, *calefacio.*
Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui chlamydem fert*: ex χλαμὺς, & φέρω, *fero.*
ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS*, ejusd. originis cum χλαινα, quod vide.
Χλευάζω, *cavillor*, *irrideo.* f. άσω. p. κεχλεύακα. perf. pass. κεχλεύασμαι, σαι, σαι· à
ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *risus*, *derisio*, *ludibrium.* hinc χλευάζω, *ludificor*, *irrideo.* f. άσω. χλευασμὸς, ῦ, ὁ, *illusio.* Χλευαςὴς. ῦ, ὁ, *illusor*, *irrisor.*
ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio*, *calefacio.* f. ανῶ. p. κεχλίαγκα. a. 1. pass. ἐχλιάνθην.
Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus*, *placidus*, *suavis*: χλιαρῶς, Poët. pro χλιαρῶς, *suaviter.* Th. χλιαίνω.
Χλιδαὶ, nom. plur. à χλιδὴ, ης, ἡ, quod vide.
Χλιδανόσφυρος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet*: *qui tenellos pedes habet*: ex χλιδανὸς, *delicatus*, (quod à χλίω, *deliciis frango*,) & σφυρὸν, ῦ, τὸ, *malleolus pedis.*
Χλιδάω, *delicior*, *delicias facio*, *delicatus sum*: sic χλιδῶσα μολπὰ, *deliciosa modulatio*, seu *suavis cantus.* Hinc χλιδῶνες, *armillæ*, quia delicati iis utuntur. Them. χλίω.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ*, *luxus*, *mollities.* Them. χλίω.
Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.
ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango*, *luxu effæmino.* Hinc χλιδὴ. ῆς, ἡ, *deliciæ*, *luxus.* χλῖδος, ιος, τὸ, idem.
ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens*, *gramen.* q. à χιλὸς, (quia est *pabulum* pecori.) Hinc χλοερὸς & χλωρὸς, ῦ, *herbidus*, *viridis.*
Χλοερῷ, dat. sing. à χλοερὸς, *viridis.* Th. χλόα.
Χλοεύνης, & contracte χλεύνης, ῦ, ὁ, *qui in virente gramine cubat*, *agrestis*, Angl. Clown. Ex χλόα, *herba*, & εὐνὴ, ἡ, *cubile.*
Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα. item propr. nomen mulieris.
Χλουῦναι, *agrestes*, nom. pl. à
Χλεύνης, per Crasin pro χλοεύνης, quod vide.
Χλωρίζω, *viridis sum*, *vireo.* Metaph. *vigeo*, item *palleo.* à
Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin pro χλοερὸς, *viridis*, *herbidus*, & *qui res virides facit*, *mollis.* Th. χλόα, *viride gramen.*
Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor* à præced.
ΧΝΑΥ'Ω, *carpo*, *vellico*, *voro*, *deglutio.* Angl. to Gnaw. f. χναύσω. q. à χνάω, *carpo*. hinc χνόος, ῦ, ὁ, & χνῦς, ῦ, ὁ, *rasio*; item *lanugo*, *pubes.*
Χνοάω, *lanuginem habeo*, *pubesco*: à
Χνόος, χνῦς, *rasio*; item *lanugo*, *pubes*: à χναύω, quod vide.
Χοάνη, *infundibulum*: à χέω, *fundo.*
Χοάνοιο, gen. Ion. à
Χόανος, ῦ, ὁ, *fornax fusoria*, *vas ex argillâ ad fundenda metalla*, *catinus*: à χέω, *fundo.*
Χοεὺς, & χόος, χοὸς, ὁ, *congius.* mensura liquidorum, capiens libras IX. Dor. χῶς, à χέω, *capio.*
Χοὴ, *libamen*, χοαὶ, αἱ, *inferiæ.* à χέω, *libo.*
Χοθανωθ, *tunica.* Nehem. cap. 7. vers. 70, 72.
Χοϊκὸς, ἡ. ὸν, *pulvereus*, *a*, *um.* à χόος, χοὸς, όυ, ῦ, ὁ, *pulvis*: à χέω, *fundo.*
Χοινικὶς, *modiolus*, rotæ medium seu fistula, cui infixæ sunt radii, à χοῖνιξ.
ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, *mensura duos continens sextarios*: puto à χῶ, *capio*, vel à χναύω, quantum quis uno die potest χναύειν.
Χοιρὰς, ἀδὸς, ἡ, *porca*; item *saxum in mari aliquantum eminens*, ut porco nanti simile videatur. Them. χοῖρος, *porcus.*
Χοίρεος, ῦ, *porcinus*, pro χοίρειος, idem. Th. χοῖρος.
Χοιρίνη, *concha porcellana*: à χοῖρος.
Χοιρογρύλλιος, *cuniculus.* Levit. 11. 6. Deut. 14. 7.
Χοιροκομεῖον, locus ubi *porci* κομίζονται, *curantur*, & aluntur.

ΧΟΙΡΟΣ,

ΧΟΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *porcus, sus:* etiam *natura, quâ mulieres sunt.* Hinc χοίρειος, ου, *porcinus.*
Χοιροσφαγεῖον, *confectorium,* ubi porci conficiuntur seu mactantur: à χοῖρος, & σφάζω, *macto.*
Χολά, Dor. pro χολή, ἡ, *bilis.*
Χολάς, άδος, ἡ, *intestinum,* quia χολὴν, capit, vel quasi κοιλάς.
Χολάω, *indignor, irascor,* cum dat. f. άσω. p. κεχόλακα. Th. χολή.
Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA,* morbus. Angl. Choler: à
ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis, fel, ira, nausea.* Hinc χολέρα, ας, ἡ, *cholera.* χολερικός, ου, *cholericus, iracundus.* χολόομαι, *irascor.* μελαγχολία, ας, ἡ, *furor,* seu *desipiscentia* ex *atræ bilis redundantiâ.*
Χόλιξ, idem quod χολάς.
Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου à
Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολή, *bilis.*
Χολούμενος, *iratus,* præs. part. à χολόομαι, οῦμαι, *irascor.* Th. χολή.
Χολωθεὶς, *iratus,* a. 1. part. pass. &
Χολωθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor.* th. χολή, *bilis, ira.*
Χολωσάμενος, η, ον, *iratus, a, um,* a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi & th.
Χολωσέμεν, & χολωσέμεναι, *succensurum esse.* Ion. & Dor. pro χολώσειν, f. 1. inf. act. verbi χολόω, *irascor:* f. ώσω. Th. χολή, ῆς, ἡ, *bilis, ira.*
Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, *irascatur,* verbi ejusd. & th.
Χονδρειτῶν, gen. pl. à χονδρείτης, ου, ὁ, *panis ex hordeo.* Th. χόνδρος.
ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum, grumus concretus,* ut salis, thuris; *cartilago; alica.* q. à χέειν ὕδωρ, quia *affunditur aqua* ad farinam, &c.
Χόος, χοῦς, ὁ, *terra egesta, humus, agger; pulvis:* à χέω, *fundo.* Hinc χοϊκός, *terrenus.* Est & χόος, οῦς, ὁ, *congius.* & χόος, χοῦς, ἡ, *vas aquarium quo aqua manibus datur.*
Χοραζίν, ὁ, nomen urbis ἄκλιτον. Syr. *promulgatrix.*
Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, *tumor tenuis intestini:* & *fides in instrumento musico aut arcu;* quia fit ex intestinis. Ex χορδὴ, & ἅπτω.
ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum;* item *CHORDA, fides.* dat. pl. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. Chord, vel Cord.
Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA,* in pl. χορεῖαι. Th. χορός.
Χορεύω, *salto; saltando celebro.* χορεύῃ, 3. sing. præs. sub. Th. χορὸς, *chorus.*
Χορηγέω, *sum dux chori;* item *suppedito, sumptum præbeo,* cum acc. f. ήσω. p. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορηγῆσαι. Ex χορὸς, ου, ὁ, *chorus,* & ἄγω, *duco.* vel potius ἡγέομαι, idem.
Χορηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *CHORAGUS, dux chori:* à χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco.* Etymologo videtur quasi χειραγός. Ex χείρ, & ἄγω.
Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, quod vide.
Χορία & χορεία, *edulia è lacte & melle; exta:* &
Χόριον, χορεῖον, vel χωρεῖον, *secundinæ,* quia fœtum χωρεῖ, id est, *capit,* Them. χορός.
Χόριος, vel χορεῖος, *pes metricus choreis aptus:* ab eod. th.
Χοριτυπία, ἡ, *chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum:* à
Χοριτύπος, ου, ὁ, ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus:* à χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus,* & τύπτω, *pulso.*
ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CHORUS, cœtus canentium & saltantium; chorea, tripudium.* q. à χαίρω. Hinc χορεύω, *salto.* χορεία, ἡ, *saltatio.* χορευτής, οῦ, ὁ, *saltator.* Hinc etiam Angl. Quire.
Χορτάζω, *herbis,* seu *gramine pasco; fœno saturo;* item *saturo:* f. άσω. p. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι, *saturare.* præs. pass. χορτάζομαι, *saturor.* perf. pass. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η. & in 3. pl. ἐχορτάσθησαν. a. 1. sub. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. χορτασθῶσι. a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι. f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, & in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen, fœnum.*
Χορτάσαι, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω, quod vide.
Χορτασθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.
Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus:* à χορτάζω, quod vide.
ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *fœnum, gramen, herba:* hinc χορτάζω, *gramine pasco.*
Χουζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *videns.*
Χοῦς, vide χόος.
Χοῦσι, *fundunt,* Ion. pro χέουσι. à χέω.
Χραίνω, *coloro, imbuo, ungo: inesco:* à χράω, *coloro.*
Χραισμε, Ion. pro ἔχραισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à
Χραισμέω, *adjuvo, opitulor, prosum.* q. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis,* quod à χράομαι, *utor.*
Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium:* à præc.
Χραίσμησε, *auxiliatus est,* Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.
Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari, commodare:* inf. à χράω, ῶ.
Χρανθεὶς, *pollutus,* a. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo, coloro:* f. ανῶ. a. 1. pass. ἐχράνθην.
Χράομαι, ῶμαι, *utor,* cum dat. præs. imperat. χράου, ῶ, *utere.* imperf. ἐχραόμην, ώμην, άου, ῶ, άετο, ᾶτο. & in 3. pl. ἐχράοντο,

οντο, ιδντο. f. χρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι, usus sum, a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. χρῆσαι, άσθω. a. 1. sub. m. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, commodo, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. vide χράομαι.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, utitur: à χράομαι.

Χραύσῃ, sauciaret, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραύω, leviter saucio: f. αύσω. q. χροὸς αὔω. Th. χράω, coloro, tingo.

ΧΡΑ'Ω, do mutuo, commodato do, q. è manu in manum. (ideoque duco à χειρὶ, manu.) f. χρήσω. p. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est & χράω, oracula edo: item coloro, tingo, polluo: & pro ἐμπίπτω, impetuose irruo, seco. Hinc χράομαι, commodato accipio, mutuor: oraculum consulo; item utor. χρῆσις, εως, ἡ, usus. χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis. χραισμέω, opitulor, opem fero. χρηστὸς, ου, utilis, commodus: item mitis, clemens, benignus. χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; item bonitas, clementia, benignitas. ἀποχράομαι, abutor. καταχράομαι, idem. κατάχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus. χρησμὸς, ου, ὁ, oraculum. χρηματισμὸς, ου, ὁ, idem. χρηματίζω, oraculum reddo. χρηματίζομαι, oraculo admoneor.

Χρέα, debita, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, debitum. pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, oraculum consulere. χρέεται, Ion. pro χρῆται. χρέονται, pro χρῶνται. χρέεσα, pro χράεσα, & Att. χρῶσα.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, usus, utilitas, commodum; sententia gravis; indigentia; necessitas: negotium: q. à χράομαι. hinc ἀχρεῖος, ου, inutilis. χρὴ, oportet. χρείαν ἔχω, egeo.

Χρεῖος, ου, egenus: à χρεία, indigentia: est &

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, debitum.

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, indigentia.

Χρειώδης, εος, ὁ, ἡ, utilis: à χρεία, ας, ἡ, usus.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, hinnio: etiam χρεμίζω dicitur: f. ίσω. p. ικα.

Χρέμισαν, hinnivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμίζω. per Sync. pro χρεμετίζω, quod vide.

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, screo, exscreo. hinc χρέμμα, ατος, τὸ, screatus, sputum.

Χρέμυς, χρόμις & χρέμψ, ὁ, nomina piscium.

ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; item fatum, mors.

Χρεὼ, χρεὼν, pro χρειὼ, quod Ion. pro χρεία, ας, ἡ, indigentia: at

Χρέω, Ion. pro χρῶ, utere, præs. imperat. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέας seu χρέος κόπτει, debitum rescindit, fraudans scil. creditores, decoctâ pecuniâ; quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν rescindere, est nolle exsolvere, & foro cedere.

Χρεωλυτέω, debitum solvo: tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. verbi χράομαι, ῶμαι, utor: f. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρεὼν, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, debitum; mors, fatum: quasi diceres χρεὼν ἐστι, necesse est, fas est.

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, æs alienum.

Χρεώστης, ου, ὁ, debitor: à χρέως, debitum. χρεωστέω, sum debitor. χρεωστεῖσθαι, deberi. Th. χρέος, τὸ, debitum.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor: à χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum: & ὀφείλω, debeo.

Χρὴ, oportet, impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, & χρῆν. f. χρήσει, oportebit. præs. inf. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρήζοντι, volunt, Dor. pro χρῄζουσι. à

Χρήζω, indigeo, cum gen. item volo; rogo; χρήζοις, 2. sing. opt. præs. χρήζοντι, dat. sing. part. præs. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρηΐζειν, præs. inf. à

Χρηΐζω, idem quod χρήζω, quod vide.

Χρηΐσκεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, uti. inf. à χράομαι.

Χρῆμ', pro χρῆμα, quod vide.

ΧΡΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, res utibilis, quâ quis potest χρῆσθαι, pecunia, opes, merx; oraculum; opus, factum. in pl. τὰ χρήματα, pecuniæ, opes. hinc χρηματίζω, negotium tracto; consulto, responsum do. χρηματίζεσθαι, oraculo admoneri. παραχρῆμα, adv. è vestigio, ex tempore.

Χρήμαθ', seq. aspirat. & χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitùs admoneo; nominor: a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præs. pass. χρηματίζομαι, divinitùs admoneor. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, σται, divinitùs fui admonitus, fui edoctus. perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, divinitùs promissus. a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, έντος, divinitùs admonitus. Th. χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. &

Χρηματισθεὶς, έντος. a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, quod vide. Th. χρῆμα.

Χρηματισμὸς, ου, ὁ, divinum responsum: ab eod. verbo & th.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria; petitio, utilitas: à χράομαι.

Χρῆμι, inusitat. opus sum, deceo. imperf. ἔχρην

ἐχρῆν & χρῆν, *oportebat*: sub. χρῆ. inf. χρῆναι. ἀπόχρη, *sufficit*.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ*: à χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Χρηῶ, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρὴ, *oportet*: quod vide.

Χρῆναι, vide in præced.

Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις, χρήζεις. Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. verbi χράω, *commodo*.

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, *rogare*, a. 1. inf. à χρήζω, quod vide.

Χρήσας, a. 1. part. act. à χράω, *commodo*.

Χρήσασθαι, *usum esse*, a. 1. inf. m. verbi χράομαι, *utor*: a. 1. m. ἐχρησάμην. a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσδειν, Dor. pro χρήζειν, vel χρηΐζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, *usus*. Th. χράω, vel χράομαι, *utor*.

Χρήσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χρῆσθα, Dor. pro χρὴ, *oportet*; quod vide.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεὶς, *mutuatus*, a. 1. part. pass. verbi χράω, *commodo*: a. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, quæ Dor. pro χράσθων & χράσθωσαν, 3. dual. pro 3. pl. imperat. præs. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*: f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, *utilis*; in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. in compar. χρησιμώτερος, superlat. χρησιμώτατος. ab eod. verbo.

Χρῆσις, ιος, ἡ, *usus*; & Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*. Th. χράω, *commodo*; *oracula edo*.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, ἡ, *vates*: ex χρησμὸς, quod vide, & λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*. χρησμῶς, Dor. pro χρησμοὺς. Th. χράω, *oracula edo*.

Χρησμοσύνη, ἡ, *oraculum*, *vaticinium*: à præced.

Χρησμῳδεῖν, *vaticinari*: ex χρησμὸς, quod vide, & ᾠδὴ, ἡ, *cantus*. Th. ἀείδω.

Χρησόμεθα, 1. plur. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor*: f. χρήσομαι. f. part. m. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, *utendum*, verbale à χράομαι, *utor*.

Χρηστεύομαι, *benignus sum*: fut. εύσομαι. perf. pass. κεχρήστευμαι. à χρηστὸς, *utilis*, *bonus*. Th. χράω, *commodo*.

Χρηστηριάζεσθαι, *oraculum consulere*: à

Χρηστήριον, ου, τὸ, *oraculum*; item *cædes*. Th. χράω, *commodo*, *oracula edo*.

Χρήστης, ου, ὁ, *fœnerator*, *creditor*: à χράομαι, *utor*. Th. χράω.

Χρηστολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia*: à

Χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡ, *blandiloquus*; q. d. λέγων τὰ χρηστά. Vide χρηστός.

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, *utilis*, *bonus*, *benignus*. χρηστὸν, οῦ, τὸ, *benignitas*: comparat. χρηστότερος, α, ον, *melior*, -*us*. Th. χράω, *commodo*.

Χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas*, *benignitas*: &

Χρηστῶς, adv. *rectè*, *utiliter*, *commodè*, *scitè*: à χρηστὸς, quod vide.

Χρῆται, Dor. vel Att. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi χράομαι, *utor*. Them. χράω.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, *appropinquare facio*, *admoveo*, *accedo*; *fulcio me*, *innitor*; *illino*: f. ψω.

Χρισάμενη, *uncta*, a. 1. part. m. verbi χρίω, quod vide.

Χρίσμα, ατος, τὸ, *unctio*: à perf. pass. verbi χρίω, *ungo*.

Χριστιανὸς, ἡ, ὸν, *CHRISTIANUS*, *a*, *um*: Angl. Christian: à

Χριστὸς, οῦ, ὁ, i. e. *unctus*, *CHRISTUS*; Angl. Christ: cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur: à χρίω, *ungo*: perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σται.

ΧΡΙ'Ω, *ungo*; item *pungo*: f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σται. Hinc χρίσμα, ατος, τὸ, *unguentum*. χρίσις, εως, ἡ, *unctio*. χριστὸς, οῦ, *unctus*.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, *color*; *superficies*: & *corpus*, vel *cutis hominis*. Est & χρόα, accus. à χρὼς, χροὸς, χροΐ, ὁ, *cutis*: (qu. à χράω, *coloro*.) Hinc χροΐζω, *coloro*, *colore imbuo*. χρόω, χρωννύω, seu χρώννυμι, idem. χρῶμα, ατος, τὸ, *color*; item *cutis*. ὁμόχροος, ου, ὁ, ἡ, *concolor*. χρόος, οος, ὁ, *cutis*, χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem.

Χροΐ, dat. sing. à χρὼς, -οὸς, ὁ, *cutis*. Vide præced.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι, pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χροΐζεσθαι, *propius accubare*. Them. χρόα, *cutis*, &c.

Χροιὴν, accus. sing. Ion. à χροιὰ, quod vide.

Χρόμαδος, *stridor dentium*, *dentium & maxillarum collisio*: qu. à χρομίζω.

Χρόμιος, ου, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονέω, *vivo*; *mentis compos sum*. Them. χρόνος.

Χρονίζω, *tardo*, *moror*: f. ίσω, & Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ. a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. p. κεχρόνικα, ας, ε, *cunctatus sum*. Them. χρόνος.

Χρόνιος, ου, *serus*, *diuturnus*: à

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tempus*, *annus*, *diuturnitas*: (qu. à χράω, *utendum do*.) Hinc χρονίζω, *moror*. χρονικὸς, *temporalis*. ὁμόχρονος, ου, ὁ, ἡ, *contemporaneus*.

Χρονοτριβέω, ῶ, *tempus tero*: fut. ήσω. p. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. à χρόνος, *tempus*, & τρίβω, *tero*: f. ψω.

Χροὸς, gen. à χρὼς.

Χρὼς,

Χρῶς, χροὸς, ὁ, *cutis* : accus. sing. χρόα. à χρόος, ου, ὁ, idem. Them. χροιὰ, ας, ἡ, *color.*

Χρυσαλάκατος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro χρυσηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, *auream colum habens & gestans.* ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα καὶ φέρουσα. Hinc χρυσαλακάτα Λατῶ, Dor. pro χρυσηλακάτου Λητοῦς. Ex χρυσὸς, *aurum*, & ἠλακάτη, *colus.*

Χρυσαλλὶς, *blatta* : à colore auri, quod χρυσός.

Χρύσαμμος, *baluca* : Gl. quod Hispanis est *minutum.* χρυσῆ ἄμμος est *aurea arena.*

Χρυσάμπυκας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *aurea fascia ligatos crines habens* : ex χρυσὸς, ου, ὁ, *aurum*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *aurea talis fascia* : qu. ab ἀμπέχω, *circumdo.*

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM*, herba.

Χρυσάορος, ου, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ορος, ὁ, ἡ, *ensem aureum habens* : ex χρυσὸς, *aurum*, & ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis.* Them. ἀείρω, *tollo.*

Χρυσάρματος, ου, ὁ, ἡ, *qui aureo curru vehitur* : ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

Χρυσασπὶς, ιδος, ὁ, ἡ, Poët. ἡ χρυσῆν ἀσπίδα φέρουσα, *aureum clypeum ferens.*

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Est & nom. propr. viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.*

Χρυσὲ, vocat. sing. à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum.*

Χρύσεα, pro χρύσεια, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. à

Χρύσειος, idem quod χρύσεος, ου, *aureus.* Th. χρυσὸς, *aurum.*

Χρύσεος, ου, ὁ, *aureus* ; in f. g. χρυσέη, ης, & in n. g. -εον, -οῦν. in pl. χρύσεα, χρυσᾶ. ab eod. th.

Χρυσέῳ, dat. sing. à præced.

Χρυσῇ, dat. sing. f. g. à χρυσέη, ῆ. in acc. χρυσῆν. Vide in χρύσεος, ου. At

Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηΐς, ιδος, ἡ. in accus. χρυσηΐδα, patronym. à Χρύσης, *Chryses*, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, *auream habens colum* ; vel *aureas habens sagittas* : ex χρυσὸς, *aurum*, & ἠλακάτη, *colus, sagitta.*

Χρυσήνιος, ου, ὁ, ἡ, *aureas habens habenas* : ex χρυσὸς, *aurum*, & ἡνία, ας, ἡ, *habena.*

Χρύσινος, idem quod χρύσεος· item *solidus* : aureus nummus ; ex χρυσός.

Χρυσίον, ου, τὸ, *aurum* ; *aureus nummus.* Th. χρυσός.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ, ἡ, *aureum gestans annulum* : ex χρυσὸς, *aurum*, & δακτύλιος, ου, ὁ, *annulus.* Them. δάκτυλος, *digitus.*

Χρυσόδετος, ου, ὁ, ἡ, *auro ligatus* ; & χρυσόδετα, Dor. pro ῃ, f. g. à δέω, *ligo*, & χρυσός.

Χρυσόθεμις, *CHRYSOTHEMIS*, nomen mulieris.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ, ἡ, *aureum thronum habens* : ex χρυσὸς, *aurum*, & θρόνος, *thronus.* Th. θράω, *sedeo.*

Χρυσόκερων, vel est acc. sing. à χρυσόκερως, ωτος, in acc. χρυσοκέρωτα & -κέρων. vel est quartæ declinat. sin pl. ut Μενέλεως. Ex χρυσὸς, *aurum*, & κέρας, τὸ, *cornu.*

Χρυσόκλαβον, *aureis clavis ornatum* : à χρυσὸς, & *clavus.*

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus* : Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur & χρυσόκομος, ου, ὁ, ἡ. Ex χρυσὸς, *aurum*, & κόμη, *coma.*

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, *CHRYSOLITHUS* ; aurei coloris gemma : Angl. Chrysolite. Ex χρυσὸς & λίθος, *lapis.*

Χρυσόμαλλος, ου, ὁ, ἡ, *aureum vellus habens* : hinc χρυσόμαλλον δέρας, *vellus aureum* : ex χρυσὸς, *aurum*, & μαλλὸς, οῦ, ὁ, *vellus.*

Χρυσόξυλον, sic vocatur θάψος, quæ aliter ἐρυθρόδανος, *rubia tinctorum*, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ, ἡ, *auro aspersus, auro intertectus, auro distinctus* : ex χρυσὸς & πάσσω, *inspergo.*

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, *aureis calceamentis gaudens* : ex χρυσὸς & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus.*

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis : ex χρυσὸς, *aurum*, & πράσον, ου, τὸ, *porrum.*

Χρυσόπτερος, ου, ὁ, ἡ, *aureas alas vel gemmas habens.* Est & *gemmæ* nomen : ex χρυσὸς, *aurum*, & πτερὸν, τὸ, *ala.*

Χρυσόρραπις, & χρυσόραπις, ιδος, ὁ, ἡ, *aurivirga* : ex χρυσὸς, *aurum*, & ῥαπὶς, ιδος, ἡ, *virga.*

ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aurum* ; *moneta aurea* : qu. à χρῆσις, id est, *usu.* Hinc χρυσίον, ου, τὸ, *aurum.* χρύσεος, οῦς, *aureus.* χρυσόω, *inauro.*

Χρυσοστέφανος, ου, ὁ, ἡ, *aureâ redimitus coronâ* : ex χρυσὸς & στέφανος, *corona.* Th. στέφω, *corono.*

Χρυσότοξος, ου, ὁ, ἡ, *qui aureum arcum habet, & gestat*, ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui aurum gestat* : hinc χρυσοφορέω.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *auri custos* : ex χρυσὸς & φύλαξ, *custos.* Them. φυλάσσω, *custodio.*

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, ου, ὁ, *auricomus* : ex χρυσὸς, *aurum*, & χαίτη, ης, ἡ, *coma.*

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ. à χρυσὸς, *aurum* : hinc χρυσῶ χρυσοτέρα, *auro magis aurea.*

Χρυσ

Χρῷ, contractè pro χρόῳ, dat. sing. à χρόος, ου, ὁ, *cutis*. Alii per Apocop. dicunt pro χρωτὶ dat. à χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem, sine ι subscripto. Th. χρόα, *color, cutis*.

Χρώζω, *coloro*: à χρόα, *color*.

Χρῶμα, ατος, τὸ, *color*. Th. χρόα, ας, ἡ, idem.

Χρώμενος, η, ον, præs. part. à χράομαι, *utor*. Th. χράω.

Χρωννύω, vel χρώννυμι, *coloro*: à χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρῶνται, 3. pl. ind. præs. verbi χράομαι, *utor*.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus, cutis*; idem quod χροῦς, χροὸς, χροΐ. Th. χρόα, *color*.

Χρώσω, *colorabo*, f. 1. ind. act. verbi χρωννύω, seu χρόω, *coloro*: f. ώσω, a. 1. inf. act. χρῶσαι. a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρῷτο, *utatur*, 3. sing. opt. præs. pass. χραοίμην, ῴμην, -άοιτο, ῷτο, verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω, *commodo*.

Χύδην, *fusè, copiosè, passim*: à χύω, *fundo*: hinc χυδαῖος, αία, αῖον, *copiosus, vulgaris*.

ΧΥΛΟΣ, ου, ὁ, *succus*: qu. à χύω, *fundo*. Hinc χυλόω in χυλὸν redigo. χυλίζω, *succum exprimo*.

Χύμα, ατος, τὸ, *aliquid effusum, & confusum; amplitudo; liquor*: à χύω, *fundo*. Th. χέω.

Χυμὸς, οῦ, ὁ, *succus; sanguineus humor*, quem è chylo ventriculi per mesenterium attracto coquit hepar; quæ hepatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.

Χύνω, *FUNDO*. χύσις, *fusio*. χύτης, *fusor*. Th. χέω, *fundo*.

Χύσις, εως, ἡ, *effusio*: à χύω, seu χέω, *fundo*.

Χύτλον, ου, τὸ, *oleum aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora*: à χύω, idem quod χέω, *fundo*.

Χυτλόω, *oleo perfundo*: à præc. quod vide.

Χύτο, *fusus erat*, Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. Sic χυῶτο, pro ἐκέχυντο, 3. pl. à χύω, *fundo*: f. ύσω. perf. pass. κέχυμαι.

Χυτὸς, οῦ, *fusus, fusilis*; item *fossitius*: à χύω, idem quod th. χέω, *fundo*; *terrâ aggestâ extruo*.

Χύτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χύτρος, idem.

Χυτρόγαυλος, *magna olla*. χύτρα, ut γαυλὸς, *mulctra*: at γαῦλος, est *genus navigii*.

Χυτροπόδων, gen. pl. à

Χυτρόπους, οδος, ὁ, *olla pedes habens*: ex χύτρος, *olla*, & πους, ποδὸς, ὁ, *pes*.

ΧΥΤΡΟΣ, ου, ὁ, *olla*: qu. à χύω, quia in eam aliquid *funditur*, coctura causâ. Hinc χύτρα, ας, ἡ, idem. χυτραῖος & χύτρειος, ου, *fictilis, testaceus*.

Χύω, *fundo*: f. χύσω. p. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. plusq. p. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, *capio*, pro ἔχω vel χάω, unde & χανδάνω, *capio*: sed

Χ' ὠ, pro καὶ ὁ. &

Χ' ὡ"δωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.

Χώεο, Ion. pro χώου, *irascere*, præs. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολοῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*.

Χ' ὡ'κ, Dor. pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, f. ανῶ, *claudico, claudus sum*: &

Χωλεύω, *claudico*: f. εύσω. à

ΧΩΛΟΣ, ου, *CLAUDUS, mutilus*: hinc χωλόω, *claudum reddo*. χώλασις, εως, ἡ, *claudicatio*. χωλότης, ητος, ἡ, idem.

Χῶμα γῆς, *terræ aggesta moles*. Th. χέω, *terrâ aggestâ extruo*.

Χ' ὡμὸς, Dor. pro καὶ ὁ ἐμὸς.

Χῶν, *fundens*, pro χέων, præs. part. verb. χέω.

Χώνη, ης, ἡ, *infundibulum*: à χέω, *fundo*.

Χωννύω, *aggerem educo*: f. χώσω. Hinc χῶμα, *agger*: à χοῦς, ὁ, *terra egesta, terra*. Th. χέω, *terrâ aggestâ extruo*.

Χῶνος, contract. ex χόανος, quod vide: unde χωνεύω, *in χῶνον conjicio*.

Χωόμενος, η, ον, *succensens*, gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. à χώομαι, idem quod χολόομαι, οῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*.

Χ' ὡπόσαι, *& quot*, Dor. pro καὶ ὁπόσαι.

Χώρα, ας, ἡ, *regio*; Ion. χώρη. Hinc χῶραι, ῶν, αἱ, *agri*. Th. χῶρος, *locus, sedes*.

Χωρεῖ, 3. sing. à

ΧΩΡΕΩ, *eo, accedo, proficiscor; capio, capax sum; evado, locum do*: f. ήσω. p. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, & in 2. pl. χωρήσατε, *recipite nos*: a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere*. Hinc ἀναχωρέω, *redeo*. ἀναχώρησις, εως, ἡ, *reditus*. ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ, *qui in solitudine vivit*. συγχωρέω, *concedo, assentior*. συγχώρησις, εως, ἡ, *concessio, assensus*.

Χωρὴβ, ὁ, nomen montis, ἄκλιτον. Hebr. *desolatio, vastitas*.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. &

Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.

Χωριαμὸς, *arca, cista*: quia χωρεῖ, *capit aliquid*. Vide χηραμὸς.

Χωρίζω, *separo, sejungo*: f. ίσω. p. κεχώρικα. a. 1. ἐχώρισα, ας, ε. a. 1. inf. χωρίσαι. præs. imperat. pass. χωρίζου, ιζέσθω. perf. pass. κεχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος. a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, *sine*.

Χωρίον, ου, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit & capit*; quòd fœtus velut *domicilium* sit: in quo sensu scribitur etiam χόριον signif. item *locus, locus munitus, castellum*; item *ager, prædium, villa*. Th. χῶρος, *locus, ager*.

ΧΩΡΙΣ, *seorsum, separatim, absque, sine*: qu. à χῶρος, *locus*. Hinc χωρίζω, *separo, secerno*. χωρισμὸς, οῦ, ὁ, *separatio*.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. &

Χωρισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo*; quod vide.

Χωρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *separatio, sejunctio, divisio:* à χωρίζω, *separo.* Th. χωρὶς, *seorsim.*
ΧΩ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *locus, sedes*; item *ager, prædium*: qu. à χῶ, id est, *capio.* Hinc χώρα, ας, ἡ, idem; & *regio.* χωρίον, ȣ, τὸ, *locus, rus, possessio, villa.* ἔγχωρ☉, ȣ, ὁ, ἡ, & ἐγχώρι☉, ȣ, *indigena.* ἐπιχώρι☉, ȣ, ὁ, ἡ, idem.
Χῶρ☉, ȣ, ὁ, *nomen venti.* Act. 27. 12.
Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra.*
Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.
Χῶσαι, *aggessisse*, a. 1. inf. act. χώσας, αντ☉, a. 1. part. act. &
Χωσάμεν☉, a. 1. part. m. verbi χώννυμι, *aggerem duco*: f. χώσω· quod à χȣ̃ς, ὁ, *terra aggesta.* Th. χέω, *terrâ aggestâ exstruo.* Vide etiam in seq.
Χώσατο, *iratus fuit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. & χωσάμεν☉, a. 1. part. m. verbi χώομαι, idem quod χολόομαι, *irascor.* Th. χολὴ, *bilis.*
Χωσθεὶς, ἐντ☉, *aggestus*, a. 1. part. pass. à χώννυμι. Vide χωσάμεν☉.
Χώσω, *aggerabo*, f. 1. act. à χώννυμι. Th. χέω, *aggerem duco.*
Χ' ὤτων, Dor. pro καὶ ὅταν, *&* *quando.*
Χ' ὤ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, *&* *quod.*

Ψ.

Ψ Est litera vigesima tertia: valet βσ, πσ, φσ. In numeris ψ valet DCC.
ΨΑ'ΓΔΑΣ, unguenti genus: à ψάω.
Ψαθάλλω, *contrecto turpiter*: q. à ψάω, *tango.*
Ψαθαρὸς, *mollis*: Suid. Vide seq.
ΨΑΘΥΡΟ'Σ, & ψαδυρὸς, Att. ȣ̃, *friabilis, fragilis.*
Ψαθυρȣ̃σθαι, *friabilem fieri*; item *arescere, inarescere*: à præced.
ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ȣ̃, *rarus, raros habens capillos*: qu. à ψάω, *comminuo.*
Ψαικάζω, ῥαίνω, *roro, aspergo.* Th. ψακὰς, quod vide.
Ψαικὰς, idem quod ψακὰς, quod vide.
Ψαίρω, *leviter attingo*: (qu. à ψάω, *tango*:) & pro *innato*; *spiro*; *festino.*
Ψαίω, *tenue facio, contero*: hinc ψαιστὸς, ἡ, ὸν, *attenuatus*; *subactus.* Th. ψάω, *comminuo.*
ΨΑΚΑ'Σ, άδ☉, ἡ, *ros, stilla, gutta*: (qu. à ψάω, *minuo.*) Hinc ψαικὰς, & ψεκὰς, άδος, ἡ, idem. ψακάζω, ψαικάζω, & ψεκάζω, *roro, roris guttas stillo.*
Ψαλάσσω, *tango*: à ψάω.
Ψαλδαῖ☉, ȣ, ὁ, nomen gentile, *Psaldeus*, pro *Chaldæus*, à Cheseo filio Nachoris.
Ψαλιδόστομοι, *habentes forfices in ore*: à ψαλὶς, ίδ☉, ἡ, *forfex*, & στόμα, ατ☉, τὸ, *os.*
Ψαλίζω, *recido, reseco*: f. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλὶς, ίδ☉, ἡ, *forfex.*
ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίον, & ψέλλιον, ȣ, τὸ, *frænum.* ψάλια, seu ψέλλια, ων, τὰ, *torques, monilia, collaria*: qu. à ψάω.
ΨΑΛΙ'Σ, ίδ☉, ἡ, *forfex*: (qu. à ψάλλω, *moveo*:) *motus celer.* Hinc ψαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, *forfice reseco.*
ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio*; *fidibus cano, PSALLO*: (qu. à ψάω, *tango*:) f. αλῶ. p. pass. ἔψαλμαι. p. m. ἔψηλα. Hinc ψαλμὸς, ψαλτὴρ, ψάλτης, ψαλτήριον, quæ sequuntur.
Ψαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *PSALMUS*; Angl. Psalm. Th. ψάλλω.
Ψαλτήριον, ȣ, τὸ, *PSALTERIUM, instrumentum quo psallitur*: &
Ψάλτης, ȣ, & ψαλτὴρ, ῆρ☉, ὁ, *qui psallere novit, PSALTES.* Th. ψάλλω.
Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA*: ab eod. th.
Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro Ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à Ψαλυχιάδαι, οἱ. Pind. Isthm. Od. 6 474. 4.
Ψαμάθεια, ας, ἡ, *Nymphæ cujusdam Nereidos nomen.* Pindar. Nem. Od. 5 370 8.
Ψαμάθη, ης, ἡ, nomen mulieris: a seq.
Ψάμαθ☉, & Poët. ψάμμαθ☉, ȣ, ἡ, *arena, sabulum*; gen. Ion. ψαμάθοιο. à
ΨΑ'ΜΜΟΣ, ȣ, ἡ, *arena, sabulum.* Hinc ἄμμ☉, ȣ, ἡ, idem. ψαμμώδης, ε☉, ὁ, ἡ, *arenosus.* ψάμαθ☉, & ψάμμαθ☉, ȣ, ἡ, *arena*: qu. à ψάω, *comminuo.*
Ψαμμώδης, ε☉, ὁ, ἡ, *arenosus, sabulosus*: à præced.
Ψὰρ, -ρος, & Ion. ψὴρ, ὁ, *sturnus*, avis; in gen. pl. ψαρῶν. accus. ψᾶρας. Dicitur & ψάρ☉. à ψαίρω, *accelero.* Th. ψάω.
Ψαρὸς, ȣ̃, *celer*: à ψαίρω, *festino.* Th. ψάω.
Ψαύσω, *attingam*, f. verbi ψαύω, quod vide.
Ψαῦε, *attinge*, præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango, tergo.*
Ψαυκρὸς, *agilis*: qu. ψαύω, *leniter tango.* Th. ψάω.
Ψαυσθεὶς, *palpatus*, a. 1. part. pass. à
Ψαύω, *tango, contrecto, pervenio*: f. σω. p. ἔψαυκα. a. 1. pass. ἐψαύσθην. Them. ψάω, quod vide.
ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ȣ̃, *aridus, squalidus, infirmus*; *tenebrosus.* Scribitur & ψαφερὸς. ψαφαρότης, *friabilitas.*
Ψᾶφ☉, ω, ἁ, Dor. pro ψῆφ☉, ȣ, ἡ, *calculus, suffragium.*
ΨΑ'Ω, f. ήσω. p. ἔψηκα. *comminuo, extenuo*; *tango leniter, mulceo*; *abstergo, accedo*; *faveo, calefacio.* Hinc ψήχω, f. ξω, *rado, frico.* ψῆξις, εως, ἡ, *rasura.* ψαρὸς, ȣ̃, *mobilis, agilis.* ψαύω, *tango.*
Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab ȣ̃, *sui.*
Ψέγι☉, ια, ον, Poët. idem ac ψόγι☉, & ψεκτὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis.* Th. ψέγω, *vitupero.*
Ψέγμα, ατ☉, τὸ, *vituperium*: à
ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo, vitupero*: (qu. à ψάω, *tango*:) f. ψέξω. p. ἔψεχα. p. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc ψέκτης, ȣ, ὁ, *vituperator, reprehensor.* ψεκτὸς, ȣ̃, *vituperatus, reprehensus.* ψόγ☉, ȣ, ὁ, *reprehensio, vituperium.*
Ψέζωνται, 3. pl. præs. sub. pass. v. ψέζω, quod adi.
ΨΕΔΝΟ'Σ, ȣ̃, *raros habens capillos, glaber*: qu. à ψῶ, *rado*, vel ψέω, *minuo.*

Ψεκάζω, vide in seq.
Ψεκὰς, άδος, ἡ, *gutta*. q. à ψέω, *comminuo*, quia *minuta* aqua. Hinc ψεκάζω, *guttas demitto, stillo, rigo.*
Ψεκτέον, verbale, à ψέγω, *vitupero.*
Ψεκτὸς, ȣ̃, *vituperatus, reprehensus*: ab eod. verbo.
Ψέλιον, *armilla*. Est ut ψάλιον quoddam.
Ψελιοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas*: à ψέλιον, *armilla*. & φέρω, *fero.*
Ψέλλιον, τὸ, vide ψάλιον.
Ψέλλισμα, ατος, τὸ, &
Ψελλισμὸς, ȣ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio*, vel *hæsitatio*: à ψελλίζω, quod à
ΨΕΛΛΟ'Σ, ȣ̃, *balbus, blæsus*. Hinc ψελλίζω, *balbutio*. ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties.*
Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, *vitupero*. f. ξω.
Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.
Ψευδάδελφος, ȣ, ὁ, *falsus frater*: à ψεύδω, *fallo*, & ἀδελφὸς, ȣ̃, ὁ, *frater.*
Ψευδαπόστολος, ȣ, ὁ, *falsus apostolus*: ex ψεύδω, *fallo*, & ἀπόστολος, *apostolus*. Th. στέλλω, *mitto.*
Ψεύδεα, *mendacia*, acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*, quod vide.
Ψευδέας, εῖς, acc. plur. à ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *mendax*. Th. ψεύδω.
Ψεύδει, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*. ejusd. th.
Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo.*
Ψευδῆ, acc. sing. à
Ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *mendax*. Th. ψεύδω.
Ψευδογραφέω, -ῶ, *falsò & mendosè describo, perperam describo*: ex ψεύδω, *fallo*, & γράφω, *describo.*
Ψευδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, *falsus doctor*: à ψεύδω, *fallo*, & διδάσκαλος, *magister*. Th. διδάσκω, *doceo.*
Ψευδόθυρον, ȣ, τὸ, q. *falsa porta, posticum*: ex ψεύδω, *fallo*, & θύρα, ἡ, *janua.*
Ψευδολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, *falsiloquus*. Hinc ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium*. Ex ψεύδω, *fallo*, & λέγω, *dico*. præt. m. λέλογα.
Ψευδομάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, *falsus testis*: ex ψεύδω, *fallo*, & μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, *testis*. hinc ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falsum testimonium*. ψευδομαρτυρέω, *falsa testor*. f. ήσω. p. ἐψευδομαρτύρηκα.
Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, *fallo*, quod vide.
Ψευδοπάρθενος, ȣ, ἡ, *falsa virgo*: ex ψεύδω & παρθένος, ἡ, *virgo.*
Ψευδόρκιος, pro ψεύδορκος, *perjurus*: ex ψεύδω, *fallo*, & Th. ὅρκος, *jusjurandum.*
Ψεύδορκον, *falsum juramentum*: ex iisd. them.
Ψευδοπροφήτης, ȣ, ὁ, *falsus propheta*: ex ψεύδω, *fallo*, & προφήτης, ȣ, ὁ, *propheta*. quod à πρόφημι, *prædico*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*

Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*. Them. ψεύδω.
Ψευδοσέλινον, *apiastrum*. ex ψεύδω, & σέλινον, ȣ, τὸ, *apium.*
Ψευδόχριστος, ȣ, ὁ, *falsus Christus*. Ex ψεύδω, *fallo*, & χριστὸς, *Christus*. Them. χρίω, *ungo.*
ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo*. f. ψεύσω. p. ἔψευκα. præs. pass. ψεύδομαι, *frustror*; item *mentior*. præs. imperat. pass. ψεύδου, έσθω, & in 2. pl. ψεύδεσθε. f. 1. m. ψεύσομαι. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι, σται. a. 1. m. ἐψευσάμην, ω, ατο. a. 1. int. m. ψεύσασθαι, *mentiri*. Hinc ψεύστης, ȣ, ὁ, *mendax*. ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *falsus, mendax, fictus*. ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium.*
Ψευδώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, *falsò nominatus*. Ex ψεύδω, *fallo*, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*
Ψεύσαντο, *mentiti sunt*, Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, *fallo*. a. 1. inf. m. ψεύσασθαι.
Ψευσθεὶς, *falsus*, a. 1. part. pass. verbi ejusdem.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium*. Them. ψεύδω.
Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ȣ, quod vide.
Ψευστέω, *mendacium dico, propositum scopum non assequor*; à
Ψεύστης, ȣ, ὁ, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo.*
Ψεφηνὸς, ȣ̃, *obscurus*. à
ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obscuritas*. (q. ex ψέω, *minuo*, & φάος, εος, τὸ, *lux*) Hinc ψεφαρὸς, ȣ̃, *obscurus*. ψεφηνὸς, ȣ̃, idem.
Ψεχθεὶς, *vituperatus*. a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero*. f. ξω. a. 1. pass. ἐψέχθην.
Ψέω, *minuo*. Eustath. à ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, *auri ramentum*. vide ψήχω.
Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis*: *instrumentum quo radimus*: à ψήχω, idem cum ψάω, *rado.*
Ψῆλαι, *cecinisse*, a. 1. inf. act. &
Ψήλας, *qui cecinit*, a. 1. part. act. verbi ψάλλω. *cano*. f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.
Ψηλαφάω -ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo; perscrutor*. cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, η, ον, *qui contrectatur, contrectabilis*. ex ψῆλα, (quod à præt. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango*,) & ἁφὴ, *tactus*. Them. ἁφάω.
Ψηλαφήσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. à ψηλαφάω, *contrecto*. f. ήσω. quod vide.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis nascens*. An quia ψάει, *radit* vel *urit*?
Ψηνὸς, *calvus*, ψεδνός: à ψάω, *rado*. Et ψηνίζω, *rado.*
Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψάρ, *sturnus*, avis. in acc. pl. ψῆρας à ψαίρω, idem quod ψάω.
ΨΗ'ΣΣΑ, vel -ττα, *piscis è genere latorum.*
Ψηφιδοφόρος, ȣ, ὁ, pro ψηφοφόρος, *qui suffragium fert*: ex ψῆφος, ȣ, ἡ, & φέρω.
Ψηφίζω, *calculis computo, supputo; decerno,*

statuo. f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.
Ψηφὶς, ίδος, ἡ, idem quod th. ψῆφος.
Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiscitum*, *decretum*. à 1. sing. perf. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος, *calculus*.
ΨΗ͂ΦΟΣ, ου, ἡ, *lapillus*, *calculus*; *suffragium*, *sententia*; *gemma*. Hinc ψηφίζω, *computo*. ψήφισμα, ατος, τὸ, *consultum*, *decretum*. ἀποψηφίζομαι, *suffragio meo absolvo*; item *aboleo*. καταψηφίζομαι, *suffragio meo damno*.
Ψήχω, *rado*, *frico*. Th. ψάω, idem. Hinc ψηκτὸς, *rasus*.
Ψιάδας, *guttas*, acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.
ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *storea*, *teges*, maximè è junco.
Ψιαίνω, *reprehendo*. q. à ψάω.
ΨΙΑ`Σ, άδος, ἡ, *roris gutta*, *stilla minuta*. Hinc ψιάζω, *roro*, *minutatim stillo*. q. à ψίω.
Ψίζω, *cibo minutis cibis*: à ψίω.
ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, *vitis species*.
Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ἐψιθύρικα, perf. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται, *susurro*; *obtrecto*, *obloquor*: à ψίθυρος, *susurrus*.
Ψιθυρίσδειν vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *susurrare*.
Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, &.
Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, *susurrus*: quod &
Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurro*, *onis*; *delator*: à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.
ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *susurrus*: q. à ψίω. Hinc ψιθυρίζω, *susurro*. ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurrator*, *occultus delator*.
ΨΙΛΟ`Σ, οῦ, *tenuis*; *nudus*; *glaber*. q. à ψίω, *minuo*. ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas*: &
Ψιλόω, f. ώσω, *nudo*, *depilo*. à ψιλός.
Ψίλωθρον, ου, τὸ, *medicamentum*, *quo utuntur in depilando corpore*. à ψιλόω. Them. ψιλός.
ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, seu ψίμυθος, ου, ὁ, *cerussa*. q. à ψίω.
Ψὶν, *ipsis*, idem quod σφίν.
ΨΙ'ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quum deflorens irrorat; aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli constant. Hinc ψινὰς ἄμπελος, ἡ, *vitis*, *quæ fructum solet amittere*. q. à ψίω, *minuo*.
ΨΙ`Ξ, χὸς, ἡ, *mica*, *minutum frustulum*. Hinc ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. q. à ψίω, *minuo*.
ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, & ψίτ]ακος, ου, ὁ, *PSITTACA*, vel *PSITTACUS*.
Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris. à ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica*, & ἁρπάζω, *rapio*.
Ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. Them. ψὶξ, ἡ, *mica*.

Ψίω, *tenue facio*. λεπτύνω.
Ψόα, *lumbus*: in pl. ψόαι. q. à ψάω, *rado*, *frico*.
Ψογερὸς, οῦ, Poët. *convitiator*, *vituperator*; *vituperabilis*. Th. ψέγω, *vitupero*.
Ψόγος, ου, ὁ, *vituperatio*, *reprehensio*. à ψέγω, *vitupero*.
Ψοθάλλω, *strepo*: à ψόφος, vel à ψίω, *rado*.
Ψολόεις, εντος, *ardens*; *fumosus*. Them. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*.
Ψολόεντι, ψολόεντα, dat. & accus. sing. à præced.
ΨΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *fumus*; item *flamma*, *fuligo*: q. à ψάω, *uro*. Hinc ψολόεις, εντος, *fumidus*, *flammeus*.
Ψοφέω, f. ήσω, *strepitum edo*, *sono*. à
ΨΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, *sonus*. q. à ψάω, *rado*.
Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus*.
Ψυγεὶς, έντος, *refrigeratus*. part. a. 2. pass. &
Ψυγῆναι, *refrigerari*. inf. a. 2. pass. &
Ψυγήσομαι, ῃ, εται, *refrigescam*, f. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero*. f. ξω. quod vide.
Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio*, *perfrictio*; *siccatio*: à 1. sing. perf. pass. verbi ψύχω, *refrigero*.
ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, & ψυδράκια, ων, τὰ, *pustulæ*. q. ex ψάω, *uro*.
Ψυδρὸς, ψευδής, *falsus*. à ψεύδω, *fallo*.
Ψυθίζω, γογγύζω, *murmuro* minutâ voce: à
Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium*; ex quo fit more Dor.
ΨΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, *pulex*. hinc ψύλλιον, ου, τὸ, *herba pulicaria*.
ΨΥ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens*.
Ψύξας, *qui exsiccavit*, a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro*. f. ξω. a. 1. ἔψυξα.
Ψυχᾶ, dat. Dor. pro ψυχῇ. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima*.
Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animas duco*, seu *educo*; *animum allicio*, seu *oblecto*. à
Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor*: ex ψυχὴ, *anima*, & ἀγωγὸς, *dux*. Them. ἄγω, *duco*.
ΨΥΧΗ`, ῆς, ἡ, *anima*, *vita*: *spiritus*, *ingenium*, *indoles*. *homo*. à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, *spiro*. hinc ψυχικὸς, *animalis*. ψυχόω, *animo*, *animam indo*. μετεμψυχόω, *animam ex uno corpore in aliud traduco*. μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *traductio animæ ex uno corpore in aliud*. μεγαλόψυχος, *magnanimus*.
Ψυχθεὶς, έντος, *refrigeratus*; part. a. 1. pass. à ψύχω, *refrigero*.
Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *animalis*, *e*. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi*. à ψυχὴ, *anima*.
Ψύχος, εος, ους, τὸ, *frigus*: à ψύχω, *refrigero*.
Ψυχρὸς, ρὰ, ὸν, *frigidus*, *a*, *um*. ψυχρὸν (sub. ὕδωρ,) *frigida* aqua. Matth. 10. 42. ψυχρῶς,

χρὸς, Dor. pro ψυχρὸς· à ψύχω.

Ψυχρότης, ητος, *frigiditas* : à ψυχρός.

ΨΥ'ΧΩ, *refrigero arefacio, sicco; flo, spiro.* f. ξω. p. ἔψυχα. a. 2. ἔψυχον. præs. pass. ψύχομαι, *refrigesco.* perf. pass. ἔψυγμαι. a. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η, *refrixi.* f. 2. pass. ψυγήσομαι, η, εται. Hinc ψύξις, εως, ἡ, *refrigeratio.* ψῦχος, εος, τὸ, *frigus.* ψυχρὸς, ὁ, *frigidus.* ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas.* ἀναψύχω, *refrigero.* ἀνάψυξις, εως, ἡ, *refrigeratio.*

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita.*

ΨΩ'Α, ας, ἡ, *fætor.* q. à ψάω, *tergo.*

Ψῶζα, *morbi species* : à ψώα.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *frustulum, mica.* q. à ψάω, *minuo.*

Ψώκτης, *quadratarius.* est *marmorarius*, qui circa quadrata occupatur. q. à ψώχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans; mentula.* à

ΨΩΛΟ'Σ, ου, ὁ, *verpus, apella, recutitus; titio.*

Ψωμίζω, *bucceâ in os insertâ pasco* ; item *alo, cibo, frustulatim distribuo.* f. ίσω. p. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. sub. ψωμίσω, ης, η. Th. ψωμὸς, *frustum.*

Ψωμίον, ου, τὸ, *offula, offella, frustulum.* dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea.*

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frustum, buccella.* q. à ψάω, *minuo.* hinc ψωμίον, ου, τὸ, *frustulum.* ψωμίζω, *pasco, nutrio*

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *scabies, asperitas cutis.* ψώρα ἀγρία, *fera scabies.* q. à ψαίρω, *frico.* quia fricari solet.

Ψωραλέος, ου, *scabiosus* : &

Ψωρὸς, οῦ, &

Ψωρώδης, εος, ὁ, ἡ, *scabiosus.* Th. ψώρα, *scabies.*

Ψωραγριάω, *ferâ scabie laboro.* Vide ψώρα.

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in frusta comminuo, attenuo, lavo.* q. à ψάω, *minuo.* Hinc ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenosa.*

Ω.

Ω Ultima litera, ex duobus ο, facta figura: & μέγα, id est, *magnum* vocatur. In numeris est DCCC. Tum ω, Dor. & Æol. in gen. sing. tertiæ declinat. pro ου, ponitur : ut λόγω, pro λόγου. Et in α, mutatur in quintâ declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κοινάσων, pro κοινώσων.

Ὦ, adv. *vocantis, & exclamantis,* sed ὦ, *sim,* præs. sub. ab εἰμὶ, *sum.*

Ὢ, adv. *admirantis, & dolentis.*

Ὧ, *cui,* dat. sing. ab ὅς. sed

Ὧ, ᾗς, *miserim,* a. 2. sub. verbi ἵημι, seu ἕω, *mitto.* a. 2. ἧν.

Ὦα, *pellis ovina,* ex ὄα, ἡ, quod pro οἴα. Th. οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.* Sed ᾠὰ, pro ὄα, dicitur etiam *fimbria vestimenti.* At ᾠὰ, ᾠῶν, plur. ab ᾠὸν, ου, τὸ, *ovum.*

Ὠαριωνείαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τοῦ Ὠρίωνος φύσιν λαχεῖν, *Orionis staturam sortitum esse.* per Epenth. τοῦ α.

Ὦας, τὸ, *auris,* Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem,

Ὤβεα, *ova,* Argiv. pro ᾠὰ, inserto β, tanquam digamma.

ὨΒΗ', ῆς, ἡ, *tribus.* vox Lacon. *pars populi.* Hinc ὠβάζω, *populum in tribus distribuo.*

Ὠβήδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *serviens.*

Ὦγα, *aperui,* præt. m. & Att. ἔωγα. verbi οἴγω, *aperio,* quod vide.

Ὦ 'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, *ô bone vir.*

Ὠγὴν, *Oceanus.* Hesych. q. ab ἀγείρω, quod fit in perpetuo motu.

Ὤιγνυντο, *aperiebantur,* 3. pl. imperf. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio.* f. ξω.

Ὦγον, *aperiebam,* imperf. act. verbi οἴγω, *aperio.*

ὨΓΥ'ΓΙΟΣ, ου, Poët. *antiquus, vetustus.* Ogygo antiquiss. rege Thebanorum.

Ὤγυρις, *palus, lacus.* q. ab ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.

Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, *quod ego.*

Ὦδα, *olui,* præt. m. verbi ὄζω, *oleo.* f. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo.* perf. ᾤδηκα, p. m. ᾦδα, formant.

Ὧδε, adv. *sic, hoc modo.* & pro τῇδε, *hic,* & *huc.* ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.*

Ὡδὶ, pro ὧδε, *sic, ita.*

Ὦ 'δωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, *ODE, cantus, carmen.* per Crasin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à præt. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano.*

Ὡδήγησα, ας, ε. a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco.* q. ὁδὸν ἄγω.

Ὤδηκα, *intumui,* perf. act. verbi οἰδέω, perf. pass. ᾤδημαι.

Ὠδήκαντι, *tumuerunt,* Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo.*

Ὠδημένος, *inflatus,* perf. part. pass. verbi ejusd.

Ὠδικὸς, οῦ, *canorus; musices peritus* : ab ᾠδὴ, quod videas.

Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientium. vehemens dolor.* Them. ὀδυνὴ, ης, ἡ, *dolor.*

Ὠδίνω, *parturio; cum dolore enitor* ; *dolore crucior parturientis instar.* f. ὠδινῶ & ὠδινήσω. a. 1. ὠδίνησα. a. 2. act. ὤδινον, ες, ε. perf. ὠδίνηκα· ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis.* Them. ὀδυνὴ, *dolor.*

Ὠδινπό-

Ὡδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio* : f. ήσω, p. ὡδοιπόρηκα. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via* : & πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Ὡδὸς, ῦ, ὁ, *cantor* : per Crasin pro ἀοιδὸς. Th. ἀείδω. *cano*. præt. m. ἤοιδα.

Ὤδουν, *tumebam*, imperf. act. verbi οἰδέω, unde ᾤδει, pro ᾤδει.

Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor* : f. ὀδυροῦμαι.

Ὠδύσατο, & Poët. ὠδύσσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor*.

Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio* : ab ὀδύσσω, *irascor*.

Ὠδώδειν, plusq. p. m. ex perf. m. Att. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo*. p. m. ὦδα.

Ὠὲ, *OHE*, adv. *dolentis* : ab ὦ, idem.

Ὤετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*; imperf. ᾠόμην, ᾤου. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, *oleo*: f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὤζησα, ὤζεσα. p. m. ὦδα.

Ὤζω, *exclamo, dico* ὦ : ab ὦ, adv. vocantis : hinc ὠγμὸς, *exclamatio*.

Ὠὴ, adv. clamandi, ab ὦ.

Ὠήθην, ης, η, *putavi*, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι & οἶμαι, *puto, existimo*. perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὠθεῦνθ' pro ὠθεῦνται, *trudunt*, Dor. ab ὠθέω.

ὨΘΕ'Ω, *trudo, pello* : f. ὠθήσω, & ὤσω. a. 1. ὤθησα, & ὦσα. p. ὦκα. perf. pass. ὤθημαι & ὦσμαι. a. 1. pass. ὤσθην. part. a. 1. pass. ὠθεὶς. f. 1. m. ὠθήσομαι, & ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησάμην & ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt, sæpè ε præfigitur : ut ἔωσα pro ὦσα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, ῦ, ὁ, *impulsio*. βοώτης, ȣ. ὁ, *boum agitator*.

Ὠθήσω, *pellam*, f. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.

Ὠθίζομαι, *in confertâ turbâ premor* ; *contendo* : ab

Ὠθίζω, idem ac th. ὠθέω, *trudo, pello*.

Ὠθισμὸς, ῦ, ὁ, *impulsio, conflictus* : à 1. sing. perf. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, *pello*.

Ὠιγνῦντο, *petebant*, 3. pl. imperf. m. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio*.

Ὠίετο, 3. sing. imperf. pass. verbi οἴομαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th. οἴω, idem hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potius ὠΐσθην.

Ὤϊξε, *aperuit*, 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, *aperio*.

Ὠϊὸν, idem quod ᾠὸν. vel dimin. ex ᾠὸν, ȣ, τὸ, *ovum*.

Ὠΐσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi οἴομαι, hinc a. 1. ὠΐσθην, ης, η. quod ab οἴομαι, vel οἶμαι. *puto*. Th. οἴω.

Ὤιχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo*.

Ὡ 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.

Ὦκα, adv. *celeriter*, per Syncop. pro ὠκέα, & ὠκέως. & sequent. aspir. ὦχ'. Th. ὠκὺς, έος, *celer*.

Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκὺς, έος, *celer*. Dicitur & ὠκέα, metri gratiâ pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς. item nom. pl. n. g. & adverbialiter pro ὠκέως.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceanis*.

ὨΚΕΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, & gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS*; *mare ambiens orbem terrarum*. adjectivè etiam apud Hom. usurpatur. q. ex ὠκέως, *citò*, & νάω, *fluo*.

Ὠκέες, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, έος, *celer*.

Ὠκεῖα, ας, ἡ, *velox*, f. g. ab ὠκὺς, εῖα. in accus. ὠκεῖαν, in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ὠκέως, *citò, celeriter* : adv. ab ὠκὺς, *velox*:

Ὤκηθεν, Bœot. Syncop. pro ᾠκήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito*: f. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus*.

Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Ὠκινδύνης, Ion. pro ἀκινδύνης, quod vide.

Ὠκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito* : f. ίσω. p. ᾤκικα. Th. οἶκος, ȣ, ὁ, *domus*.

Ὤκιστα, adverbialiter, *celerrimè* : ab

Ὤκιστος, ȣ, *velocissimus* : superl. &

Ὠκίων, ονος, *velocior* : comparat. ab ὠκὺς, *velox*.

Ὤκλασεν, *defecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo*, *labasco*.

Ὠκοδομήθην, ης, η. a. 1. ind. pass. &

Ὠκοδόμησα, ας, ε, & in 3. pl. ᾠκοδόμησαν. a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico* : *doceo* : f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*. præt. m. δέδομα.

Ὤκτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *miseror*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Ὠκτίσατο. 3. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *miseror* : f. ίσω. p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Ὠκύαλος, ȣ, ὁ, ἡ, *velociter per mare currens*: ab ὠκὺς, *velox*, & ἅλς, *mare*.

Ὠκυδίνατος, ȣ, ὁ, ἡ, Dor. pro

Ὠκυδίνητος, ȣ, ὁ, ἡ, *velociter se movens*, *velox*. Ex ὠκὺς, *celer*, & δινητὸς, *volubilis*, quod à δινέω, *verso*. Them. δίνη, *vortex*.

Ὠκύμορος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui* vel *quæ est brevis fati* : ab ὠκὺς, *velox*, & μοῖρα, ας, ἡ, *fatum*. Th. μείρω, *divido*. p. m. ἔμμορα.

'Ωκυμορώτατος, superl. ab ὠκύμορος, quod vide.

'Ωκυπέτη, ἡ, nomen mulieris: &

'Ωκυπέτης, ου, ὁ, ἡ, *celeriter volans*. Ex ὠκὺς, *celer*. & πέτομαι, *volo, as*.

'Ωκύποδες, ων, οἱ, *velocipedes*: ab ὠκύπους, οδος, ὁ, ἡ, in dat. pl. ὠκυπόδεσσι. ab ὠκὺς, *celer*, & πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

'Ωκύπορος, ου, ὁ, ἡ, *velox*. dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι, Quod ab ὠκὺς, *celer*, & πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

'Ωκύπους, οδος, vide in ὠκύποδες.

'Ωκυρόη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. ab.

'Ωκύῤῥοος, ου, *rapidus*, ab ὠκὺς, *velox*, & ῥέω, *fluo*.

'Ωκύῤῥοος, ου, *celeriter fluens*: ab ὠκὺς & ῥέω, *fluo*.

'ΩΚΥ'Σ, έος, ὁ, & in f. g. ὠκεῖα, in n. g. ὠκὺ, *velox*, *celer*; in com. ὠκύτερος, superl. ὠκύτατος. hinc ὠκέως, & ὦκα, adv. *celeriter*. ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer*. & *ocyus* apud Lat.

'Ωκύτας, ατος, ἁ, Dor. pro

'Ωκύτης, ητος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*. Th. ὠκὺς, *celer*.

'Ωκύτερος, ου, *celerior*, & in superl. ὠκύτατος. ab ὠκὺς, quod vide.

'Ωκυτοκον, ου, τὸ, *partûs celeritas*. Ex ὠκὺς, *velox*: & τόκος, *partus*, Th. τίκτω, *pario*. p. m. τέτοκα.

"Ωλα, *perii*, perf. m. verbi ὄλλυμι, *pereo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. perf. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα.

"Ωλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

'Ω'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

'ΩΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubitus*, *brachium*, *ULNA*. Dicitur & ὠλλὴ, ἐνος. quasi ab ὠλλός.

'Ωλετο, *periit*, 3. sing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα. a. 2. m. ὠλόμην, ου, ετο.

"Ω'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, *ô ingenue*.

'Ω'λλος, ὁ ἄλλος, *alius*; sic ὦλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

'Ωλλὸς, *curvatura brachii*.

'Ωλοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: f. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, *totus*, & καίω, *comburo*: f. καύσω.

'Ωλοφύρετο, 3. sing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*: f. ὀλοφυροῦμαι.

'Ωμὰ δάσασθαι, *in frusta cruda discerpi*: ab ὠμὸς, *crudus*.

'Ωμάρτευν, Ion. & Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor*.

'Ωμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor*: f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*, idem quod ὁμοῦ.

'Ωμεν, *simus*, 1. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*: in sub. ὦ, ἧς, ᾖ.

'Ωμες, *simus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ωμήλυσις, *farina hordeacea*. ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.

"Ωμην, *putabam*, imperf. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἴω, idem.

'Ωμηστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, *qui cruda edit*; *crudelis*, ab ὠμὸς, *crudus*, & ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*.

'Ωμίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. f. ήσω. p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba*.

'Ωμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

"ΩΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*, contract. Ex ἡ ἅμιλλα.

'Ωμίλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. vide ὡμίλει.

"Ωμισυ, & θὤμισυ, pro ὁ ἥμισυ, *quod dimidium*. Th. ἥμισυς, εος, *dimidius*.

'Ωμοβοίη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*: & hinc

'Ωμοβόϊνος, η, ον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex ὠμὸς, *crudus*: & βοῦς, *bos*.

'Ωμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, *crudivorax*: ab ὠμὸς, *crudus*, & βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca*.

'Ωμογέρων, *cui viridis & cruda est senectus* Ex ὠμὸς, *crudus*, & γέρων, οντος, ὁ, *senex*.

'Ωμοθετέω, *cruda pono*. f. ήσω. ab ὠμὸς, *crudus*, & τίθημι, *pono*.

'Ωμοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi

"Ωμοι, *heu*, interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi*, vox dolentis.

"Ωμοις & ὤμοισι, dat. pl. ab ὦμος, ου, ὁ, *humerus*.

'Ωμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide. f. ώσω.

"Ωμοκα, & Att. ὀμώμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*. f. όσω.

'Ωμόλινον, *crudarium*. Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *crudum*, nondum curatum.

'Ωμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor*: f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. quod ab ὁμὸς, *similis*, & λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

"Ωμορξα, ας, ε, *abstersi*, *impressi*, *inussi*, a. 1. ind. act. ὠμόρξάμην, ω, ατο, idem a. 1. ind. m. ὤμορχα, ας, ε, idem, præt. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

"ΩΜΟΣ, ου, ὁ, *humerus*. qu. ab οἴω, *fero*; humeris enim ferimus onera; hinc ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, *superhumerale*.

'ΩΜΟ'Σ, οῦ, *crudus*; *immitis*, *sævus*.

"Ωμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*: f. όσω. p. ὤμοκα.

'Ωμοτοκέω, ῶ, *fœtum immaturum pario*, *abortum facio*: ab

'Ωμοτόκος, *crudum partum edens*: ab ὠμὸς. *crudus*, & τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, præt. m. τέτοκα.

'Ωμόφαγος, ου, ὁ, ἡ, *crudivorus*. dat. pl. ὠμοφάγοισιν. Ex ὠμὸς, *crudus*, & φάγω, *comedo*.

"Ωμο-

Ὤμωξα, ας, ε, ploravi, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro: f. ξω. Th. οἶ, hei.
Ὢν, οὖσα, ὄν, & Æol. εἰς, ἔντος, (unde πα-ρεὶς.) ENS, præs. part ab εἰμὶ, sum.
Ὧν, gen. pl. ab ὃς, qui. sed
Ὦν, pro οὖν, ergò, Dor.
Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, juvo, prosum.
Ὤνάμην, σο, το, lucrifeci, vel despexi, per Syncop. pro ὠνησάμην, a. 1. m. verbi ὄνημι, prosum; vitupero: f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. verbi ὄνη-μαι. seu ὄναμαι, pass. ab ὄνημι.
Ὦ 'ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, rex. Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, ô Regina.
Ὤνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, prosum.
Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, ex-probro, convitior: f. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.
Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd. & them.
Ὠνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in somniorum interpretatione versor, quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, somni-um, & πολέω, verso.
Ὤνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα.
Ὤνεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, ventus.
ὨΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, emo, mereor. (q. ab ὀ-νέω, juro.) f. ὠνήσομαι. p. pass. ὤνημαι. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο. Hinc ὤνησις, εως, ἡ, emptio. ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor. ὀψώνιον, ου, τὸ, op-sonium. ὀψωνέω, opsonia coëmo. τελώνης, ου, ὁ, vectigalium redemptor, publicanus. τελώνιον, ου, τὸ, locus, in quo sedent publicani. ὦνος, ου, ὁ, pretium.
Ὠνῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. præcedent. verbi.
Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio. idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, emo.
Ὡ'νὴρ, Ion. & Dor. pro ὁ ἀνήρ.
Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ὠνήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, juvo. f. ὀνήσω.
Ὤνησις, εως, ἡ, emptio; item redemptio: à 2. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, emo.
Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, juvo, f. ὀνήσω. a. 1. m. ὠνησάμην, σω, σατο, vel ab ὠνέομαι, emo.
Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor: à 3. sing. perf. pass. v. ὠνέομαι.
Ὤνητο, lucrifecerat. vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, juvo, prosum: vel est 3. pl. plusq. p. verbi ὀνέω, seu ὄνη-μι, vel ὠνέομαι, emo.
Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, emptus; item venalis: à 3. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, emo, mercor.
Ὦ 'νθρωπε, Ion. & Dor. pro ὦ ἄνθρωπε, sic ὦ 'νθρωποι, pro οἱ, &c.
Ὤνιος, ου, ὁ, ὁ, venalis: ab ὠνέομαι, emo.
Ὤνομα, ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, no-men.
Ὠνομάδαται, nominati sunt, Ion. pro ὠνο-μασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, nomino: f. άσω. p. ὠνόμακα. perf. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σται. Th. ὄνομα, ατος, τὸ nomen.
Ὠνόμαζον, imperf. act. verbi ὀνομάζω, no-mino: f. σω. a. 1. ὠνόμασα. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Ὠνόμασα, ας, ε, nominavi, a. 1. ind. act. &
Ὠνομάσθην, ης, η, nominatus sum, a. 1. ind. pass. verbi ejusd. & th.
Ὦνος, ου, ὁ, pretium: id quo ὠνέομαι, Gl. ὠνὴ, emptio.
Ὠνοχόει, propinabat, 3. sing. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, vinum infundo: imperf. ᾠνοχόεον. ουν. quod ab οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo.
Ὦ 'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.
Ὦξα, aperui, a. 1. ind. act. verbi οἴγω, aperio.
Ὠόμην, imperf. pass. verbi οἴομαι, puto; f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.
Ὤοντο, 3. plur. imperf. ejusd. verbi & them.
Ὦον, ου, τὸ, superior domûs pars. Hinc ὑπερῷος, ου, ὁ, qui in summâ ædium par-te est.
ὨΟ'Ν, οῦ, τὸ, OVUM. Etiam ὤεον, ovum, qu. ab οἷον, solum, singula enim pariuntur. Hinc ᾠώδης, ovispeciem gerens.
Ὠὸπ, ὠὸπ, ὠόπ, acclamationes nauticæ ubi ὀπὶ, opus est.
Ὠοτοκέω, ῶ, ovum pario: &
Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi partio seu generatio: ab
Ὠοτόκος, ου, ἡ, ovipara: ab ὠὸν, & τόκος, quod à præt. m. verbi τίκτω.
Ὠοτοκοῦσιν, ova pariunt, 3. plur. ind. act. verbi ὠοτοκέω, ῶ· quod vide.
Ὦπα, acc. sing. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Ὤπασε & ὤπασεν, dedit, 3. sing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, præbeo; item insequor: f. ὀπάσω.
Ὠπέομαι, video; sæpè apud Oppian. ὠπή-σασθαι, a. 1. inf. m. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Ὦπερ, Dor. pro οὗπερ, ubi.
Ὦπα ὀφρύδια, supercilia: quia supra ὦπας. Hesych.
Ὦ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, ô cu-rator.
Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, ictus qui fit manu; manus enim est naturale ὅπλον. Hesych.
Ὡ'πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.
Ὡ'πόλοι Dor. pro οἱ αἰπόλοι.
Ὦπται, 3. sing. perf. m. verbi ὄπτομαι, vi-deo: f. ὄψομαι. perf. ὦμαι.
Ὤπτησα, ας, ε, & in 3. pl. ὤπτησαν, assa-runt, a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, asso: f. ήσω.
ὩΡΑ, ας, ἡ, tempus; item HORA: pul-chritudo, venustas. ὡρα κεκραμένος, qui temperatam pulchritudine formam habet; formosus.

formosus. ὡρέων, gen. pl. pro ὡρέων, Dor. Est & ὥρα, respiciebat, 3. sing. imperf. act. ὥρεον, ων, εες, ας, ε, α, verbi ὁράω, video.

ΩΡΑ, ας, ἡ, *cura*. Hinc ὠρέω, *curo, curam gero*. ὀλιγωρέω, *parvam curam habeo, negligo*. ὀλίγωρος, *qui aliquid parum curat*.

Ὡραῖος, αία, αῖον, *speciosus, a, um; tempestivus; vernus*. Th. ὥρα, ας, ἡ, *pulchritudo; tempus*.

Ὡραιότατος, superl. ab ὡραῖος, *speciosus*, quod vide.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas, maturitas*; item *pulchritudo*: ab ὡραῖος. Th. ὥρα, *tempus*: &c.

Ὡραΐζουσι, *matura reddunt*, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω. Th. ὥρα, *tempus*.

Ὡρᾶν pro ὠρανὸν, vide in ὠρανός.

Ὠρανὸς, Dor. pro οὐρανός. ὠρανῶ, gen. Æol. & Dor. pro οὐρανοῦ. quod vide.

Ὥρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus*.

Ὠργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor*; hoc ab ὀργίζω, *facio irasci*, f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, *ira*.

Ὠρείθυια, ας, ἡ, *Orithya*, regina Amazonum.

Ὠρέξατο, *petiit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. ὤρεχα. a. 1. pass. ὠρέχθην. hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. m.

Ὥρεον, *videbam*, imperf. act. ab ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video*.

Ὤρεσι, *uxoribus*, dat. pl. Ion. pro ὤρσι, ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor*; in pl. ὄαρες, & contract. ὦρες.

Ὠρέω, ῶ, f. ήσω, *curo*; ab ὥρα, *cura*: item *custodio*: ab οὖρος, *custos*.

Ὥρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus*. dat. ὥρῃ, Ion.

Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. act. &

Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio*. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, *diluculum*.

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθός.

Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. &

Ὠριγνῶντο, *certabant, porrigebantur*, 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. χα.

Ὡρικὸς, ἡ, ὸν, *tempestivus; florens ætate*. Th. ὥρα, *tempus*, &c.

Ὦρινε, *concitat*, 3. sing. a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito*.

Ὥριος, ου, *tempestivus*: & *certo tempore factus*. ὥρι', pro ὥρια, nom. pl. n. g. ὡρίαι τελεταὶ, *solennitates, quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur*. Th. ὥρα, *hora, tempus*.

Ὠρίσατο, 3. sing. a. 1. m. &

Ὡρισμένος, η, ον, part. perf. pass. verbi ὁρίζω, *definio*: f. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. p. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.

Ὤριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus*.

ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION*, signum cæleste: at ὠρίων, nomen avis.

Ὤρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro*, quod vide.

Ὡρμάθην, Dor. pro ὡρμήθην, *cum impetu cepit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμή, *impetus*.

Ὥρμαινε, *agitaret*. 3. sing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*: f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, *impetus*.

Ὡρμᾶτο, *motus est*, 3. sing. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror*: f. ήσω. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, *impetus*.

Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω, *ruo*. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, *impetus*.

Ὡρμημένος, per Syncop. pro ὡρμημένος, *concitatus*, perf. part. pass. ab ὁρμάω. Th. ὁρμή, *impetus*.

Ὥρμηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*. Th. ὁρμή, ἡ, *impetus*.

Ὥρμησα, ας, ε, & in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. &

Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμή, *impetus*.

Ὦρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni*.

Ὤρνυτο, *ruebat*, 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, *excitor*. Th. ὄρω, *excito*.

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM*: ab ὥρα, & λόγος, (quod à λέγω,) q. d. *horas indicans*.

Ὤρορα, per Metath. pro ὄρωρα, perf. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito*.

Ὧρος, ου, ὁ, *annus, tempus*: ab ὥρα.

Ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Ὦρσα, ας, ε, *concitavi*, a. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα.

Ὦρσε, *concitabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poëtæ finxerunt ab Æol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, *concito*.

Ὦρτ' pro ὦρτο, *concitatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. ὤρμην, σο, το. verbi ὄρω, *concito*: f. ὀρῶ. p. ὦρκα.

Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel ττω, *fodio*: f. ξω.

Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, *ululatus, rugitus*. Th. ὠρύω, *ululo*.

Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὠρυόμενος, *rugiens, frendens*, part. præs. m. ab ὠρύω, quod vide.

Ὠρύχαται, & Att. ὀρωρύχαται, quod Ion. pro ὀρωρυγμένοι εἰσί. perf. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*. f. ξω. p. ὤρυχα.

ΩΡΥΩ, & ὠρύομαι, *ululo, rugio*. f. ύσω. p. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες, αἱ, *feræ* dicuntur, quarum clamor est horribilis. à sono fictum.

Ὤρυμα, ατος, τὸ, *rugitus*: à præced.

'Ω'ρχαῖ☉, Dor. pro ὁ ἀρχαῖ☉, *ille antiquus*.
'Ωρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. &
'Ωρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, ῦμαι, *salto*: f. ήσομαι.
'Ωρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο. verbi ὀρχέομαι, ῦμαι, *salto*: f. ήσομαι.
'Ωρχόμεν☉, per Sync. pro ὁ ἀρχόμεν☉, *incipiens*: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*.
'Ωρώρειν, *excitatus eram*, plusq. p. m. verbi ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ. p. m. ὦρα, & Att. ὄρωρα.
'Ωρωρέχατο, *porrecti erant*, Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα. in pass. ὀρώρεγμαι. in plusq. p. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.
'Ωρωρέχειν, *porrexeram me*, plusq. p. act. Att. verbi ejusd. & eod. modo formatum.
'Ωρώρυκτο, Ion. & Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀρύσσω. f. ξω, *fodio*.
'Ωρωρύχειν, *foderam*, plusq. p. Att. verbi ὀρύσσω, vel ττω, *fodio*: f. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.
'ΩΣ, particula varios habens usus: pro *sicut*, *postquam*. q. ab ὅς. est enim ὃν τρόπον, *quemadmodum*. Att. pro πρὸς, *ad*, cum acc. ὡσεὶ, *velut*, ab ὡς & εἰ. ὥσπερ, *sicut*. ὥστε, *adeo ut*. ὥσπερ, *ut*, *utinam*. καθὼς, *velut*, *sicut*. ἕως, *donec*, *usque dum*. τέως, *tamdiu*.
'Ως. *sic*, *ita*: ex ὁ, vel ὅς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως.
'Ως, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.
'Ωσα, ας, ε, *impuli*, a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello*: f. ὠθήσω & ὤσω. a. 1. inf. ὦσαι. p. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.
'Ωσαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιντο, *repellerent*, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.
'Ωσάμεν☉, η, ον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.
'Ωσαν, *repulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
'Ωσανεὶ, *quasi*, pro ὡσεί. Th. ὡς.
'Ωσαννα, Hebr. *serva quaeso*; *felicem successum tribue*. ὡσαννα τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebraeo.
'Ωσασκε, *impulit*, Ion. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.
'Ωσαύτως, *eodem modo*, adv. ab ὡς, *sicut*, & αὐτὸς, *ipse*.
'Ωσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat*. imperf. ab ὄζω, *oleo*.
'Ωσε, *pepulit*, 3. sing. a. 1. ὦσα, quod vide.
'Ωσεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *fermè*: ab ὡς, *sicut*, & εἰ, *tanquam*.
'Ωσηὲ, ὁ, nomen Prophetae ἄκλιτον. Heb. *servavit*.
'Ωσθεὶς, έντος, *pulsus*: part. a. 1. pass. &
'Ωσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω.
'Ωσι, *sint*, 3. plur. praes. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.
'Ωσι, *miserint*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.
'Ωσὶ, *auribus*, dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
'Ωσμαι, & Att. ἔωσμαι, perf. pass. verbi ὠθέω, f. ὤσω. p. ὦκα. perf. part. pass. ὠσμέν☉. a. 1. pass. ὤσθην. a. 1. part. pass. ὠσθεὶς.
'Ωσμέν☉, *pulsus*, perf. part. pass. ab eod. verbo.
'Ωσπερ, *sicut*, adv. ex ὡς & περ. Hinc ὡσπερεί.
'Ωστε & ὥστ', *adeo ut*, *itaque*: ab ὡς & τε.
'Ωστιεῖ, Att. pro ὠστιεῖ, 2. sing. f. m. ὠστιοῦμαι, pro ὠστίσομαι, verbi seq.
'Ωστίζω, *trudo*: f. ίσω, & Att. ὠστιῶ. Th. ὠθέω, idem.
'Ω 'στοργος, Dor. pro ὁ ἄστοργος, *crudelis*.
'Ωσφραντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*: f. ὀσφρανῦμαι. perf. pass. ὤσφραμμαι.
'Ωσχος, ου, ὁ, & ὠσχη, ης, ἡ, *ramus novellus*. Ex ὄσχος.
'Ωσω, *pellam*, f. 1. act. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω, tanqu. ab ὤθω.
'Ωτα, *aures*, nom. & acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
'Ωτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps*: quia ὦτα ἀγρεύει.
'Ωτακουστέω, f. ήσω, *auribus capto quae dicuntur*: ab
'Ωτακουστὴς, οῦ, ὁ, *auricularius*. Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα, & ὠτάρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.
'Ω 'τὰν, *ὁ amice*, *heus tu bone vir*, pro ὦ ἐτὰν, vocat. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*; *amicus*.
'Ωτάριον, ου, τὸ, *auricula*; *auris Veneris*, ostreum quoddam Aeolibus: ab *auriculae* similitudine. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.
'Ωτα ῥεὶς, pro ὠτώεις, *auriculosus*, *auritus*, Gloss. ab iisd.
'Ωτε, Poët. pro ὥστε, *ceu*, *velut*, *ut*.
'Ωτεγχύτης, ου, ὁ, *auricularis clyster*. instrumentum quo in ὦτα ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo*.
'Ωτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab οὐτάω, *vulnero*.
'Ωτερος, vel ὥ 'τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter*.
'Ωτικὸς, οῦ, *auricularis*: ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.
'Ωτίον, ου, τὸ, *auricula*; item *auris*: diminut. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.
'Ωτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda*. Gl. quia aurita, ab iisd.
'Ωτὸς, gen. sing. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*.

Ὦτος, ου, sive ὠτὸς, οῦ, ὁ, *OTUS*, avis nycticoraci similis: ab auribus plumeis sic dicta; item Metaph. *homo fatuus*. Et etiam

Ὦτος, ου, ὁ, *OTUS*, nomen propr.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*: f. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, εντος, *auritus*; acc. sing. ὠτώεντα. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὤτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὡὐτὸς, Ion. pro ὁ αὐτὸς, idem.

Ὠφάζ, *locus optimo auro abundans*. Jerem. 10. 9.

Ὤφειλον, imperf. & a. 2. ὄφελον, *utinam*, *debui*: ab ὀφείλω, *debeo*: f. ήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφειν, plusq. p. act. verbi ὄπτω, *video*: f. ψω. p. ὦφα.

Ὠφείρ, *nomen loci*, vel *regionis auriferæ*.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (& Poët. ὠφελίη, & ὠφελία,) *utilitas*; *auxilium*: tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ, ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. pl. ind. vel imperat. præs. act. verbi ὠφελέω, *juvo*.

ὨΦΕΛΕ'Ω, ῶ, *juvo*, *prosum*, cum acc. sæpius absolute: f. ὠφελήσω. a. 1. ὠφέλησα. p. ὠφέληκα. præs. pass. ὠφελέομαι, οῦμαι, *juvor*, *prodest mihi*: a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus*, *a*, *um*. Hinc ὠφέλημα, ατος, τὸ, *emolumentum*. ὠφέλεια, ας, ἡ, *utilitas*. ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, *utilis*. κοινωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, *communem afferens utilitatem*.

Ὠφεληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. præced. verbi.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum*, *emolumentum*: à 1. sing. perf. pass. verbi ὠφελέω, *juvo*.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ὠφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω, ῶ, *juvo*.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, *utilis*: ab ὠφελέω, *juvo*, *prorsum*.

Ὤφελον, ες, ε, *debui*, *utinam*, a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφθην, ης, η, *apparui*, a. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, *visi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ὤφλεε, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, per Sync. ex ὀφειλέω.

Ὡ'φρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, *securus*.

Ὦχα, ας, ε, *aperui*, perf. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. ᾤγμαι, ᾦξο, ᾦκτο, verbi οἴγω, *aperio*: f. οἴξω.

Ὤχετο, *ibat*, *gradiebatur*, 3. sing. imperf. m. verbi οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, *ingemuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*: f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus*, 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo*: f. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, *Ochra*; Angl. Oker. Th. ὠχρός.

Ὠχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχροῦ. Deut. 28. 22. mel. edit. ὤχρα.

Ὠχριάω, ῶ, *palleo*, *pallesco*. Th. ὠχρός.

ὨΧΡΟ'Σ, οῦ, *pallidus*: qu. ab ὠοῦ χρὰ (est enim ut *ovi vitellus*.) Hinc ὠχρότης, ητος, ἡ, *palliditas*, *pallor*. ὠχράω & ὠχριάω, *palleo*, *pallesco*. ὠχρόω & ὠχραίνω, *pallefacio*, *pallidum reddo*: &

Ὦχρος, ου, ὁ, *pallor*, *palliditas*: &

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.

Ὤχωκα, *abiit*, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

ΤΕ'ΛΟΣ.

LEXICON
LATINO-GRÆCUM.

AB AB

A Vel Ab, *ὑπὸ cum gen. ut &* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.
Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A *vel* ab *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως *cum gen.*
Ab hoc tempore, ἐξ ἔτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυθείς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπηλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποτηθίς.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω -ῶ.
Abdicare magistratu se, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς, ἀπειπεῖν *vel* ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόρρησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.

Abdico, is, *id est*, repudio, recuso; ἀπαγορεύω, παραιτέω -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, ἀπείπω τὸν υἱόν.
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχαῖος, ἀπόρρητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς θύρα κλω.
Aberceo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀπότευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ, ἀμαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abesse & Abfore, ἀπέσεσθαι.
Parùm Abesse, μικροῦ δεῖν· multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθενδε.
Abhorreo, μυσάττομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε Poët.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔρρ' ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπερριμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόρριψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀπορρίπτω.
Abjectus, ἀπερριμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσυφηλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικός.
Abigo, σοβέω -ῶ, ἀπελαύνω, προσελαύνω τινὰ,

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

AB AB

A Vel Ab, ὑπὸ *cum gen. ut &* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A ſecretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων,
Ab aliquo ſtare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epiſtolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A *vel* ab *ſequente* uſque, ἀπὸ *ſequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως *cum gen.*
Ab hoc tempore, ἐξέτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adoleſcentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab inteſtato, *id eſt*, ſine teſtamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυνθείς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπηλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποτηθίς.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatiſſa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω -ῶ.
Abdicare magiſtratu ſe, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς, ἀπειπεῖν *vel* ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόρρησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, *id eſt*, repudio, recuſo; ἀπαγορεύω, παραιτέω -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, ἀπείπω τὸν υἱόν.
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχαῖος, ἀπόρρητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θράκην.
Aberceo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀπότευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ, ἀμαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abeſſe & Abfore, ἀπέσεσθαι.
Parum Abeſſe, μικροῦ δεῖν· multùm Abeſſe, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθενδε.
Abhorreo, μυσάττομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε Poët.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔρρ' ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπερριμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόρριψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀπορρίπτω.
Abjectus, ἀπερριμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσυφηλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικός.
Abigo, σοβέω -ῶ, ἀπελαύνω, ἀπελαύνω τινὰ, ἀπείρ-

ἀπείργω, ἀνίςημι, ἐξίλλω.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abjicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω-ῶ, προΐημι cum acc.
Abiit pro mortuus est, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἰχώκει.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, ἀναχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλωσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, id est, a jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξομοθές.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι cum acc. ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω-ῶ, περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκορημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόσταλτος.
Ablego, ἀποπέμπω τινα, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω-ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθόω.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουσμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω-ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι-οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo & Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι-οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω-ῶ, ἀμαυρόω-ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν vel καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι vel ἀποχειροτονεῖν vel ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμός, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis & Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρός, μιαρός, μυσός, ἀποτρόπαιος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτίασμός, προσόχθισμος.
Abominor, βδελύττομαί σε, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι-οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπογίνομαι vel Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω & ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυΐσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγένεθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus partus, ἀμβλοθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrado, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω vel ἀφαρπάζω τινὰ, ἑλκέω-ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω-ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀπορρῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
Abrupte, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόρρηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀπορρὰξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀπολμὴξ, ἀπορρώξ.
Abscedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημί τινος, ἐξαναχωρέω-ῶ.
Abscessio vel Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido vel Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρέπτω, ἀνακείρω.
Abscissus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Abscondite, κρυφῆ.
Absconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non-Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληςος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν-όντος, ἄδημος, ἀποδημέων.
Absentia, ἀπουσία.
Absentio, idem quod dissentio, διαφωνέω-ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω-ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεοικώς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, ἀφίςημι vel ἀποστατέω-ῶ τινος, διαλείπω.
Absoleo, id est, ab usu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Absoletum, ἀπαρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Absolvere, pro perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπεράττειν, τελεῖν, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, id est, ei satisfacere, δι λύειν

διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Abſolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Abſolutè, *id eſt*, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Abſolutio, ἀπόλυσις.
Abſolutorius, ἀπολυτικός.
Abſolutus, ἀπολυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Abſolutus, *id eſt*, perfectus, ἀποτελεσθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, εὐτρεπὴς, ἐντελής.
Abſolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Abſono, ἀπᾴδω.
Abſonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄρρυθμος, κακοηχὴς & κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Abſorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω & ἀπορροφέω -ῶ, λαφύσσω.
Abſorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Abſorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Abſque, ἔξω *cum gen.* ἄνευ & χωρὶς, δίχα.
Abſtemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀβρέμιος.
Abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abſtergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.
Abſtergo & Abſtergeo, ἀποσμάω & ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομόργνυμι & -μι, ἀπομάττω, ἀναμάττομαι, σμέω, ἐπισμάω & ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Abſterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω -ῶ, ἀποσπουδάζω.
Abſterſio, ἀπόξις, ἔκνιψις.
Abſtineo, ἀπαλλάττομαι & ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφεστήκω.
Abſtinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποστάς.
Abſtinenter, ἐγκρατῶς.
Abſtinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια.
Abſto, ἀφίσταμαι.
Abſtractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abſtractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abſtraho, ἀποχωρίζω, διασπάω -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abſtringo, ἀπολύω.
Abſtrudo, ἀπωθέω -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abſtruſus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνακεχωρηκώς.
Abſit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνη.
Abſum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Abſumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Abſumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀποτρύω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Abſurdè, ἀτόπως.
Abſurditas & Abſurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἀπρεπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξοστρακισθείς.
Abundans, εὔπορος, λάβρος, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσεύων, περιττός.
Abundanter & Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῆ, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἄδδην, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περιουσία, ἁδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περισσεία.
Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
Abundo, εὐθηνέω & -ομαι, εὐπορέω -ῶ, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω.
Abvolo, ἀφίπτημι *vel* ἀφίπταμαι.
Abuſivè, καταχρηστικῶς.
Abuſivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
Abuſus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abutor, καταχρῶμαι -χρῶμαί τινι, ἀποχρῶμαι -χρῶμαί τινι κακῶς *vel* ἀπειροκάλως, παρακαταχρῶμαι.
Abyſſus, ἄβυσσος.
Ac, καὶ, ἤ.
Acacia, ἀκακία.
Academia, Ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere ſententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινὶ, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἔπειξις, ταχεία, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω -ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo rurſus, ἀναρθῶ, ἀναύω.
Accenſus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θαλυόμενος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφωσμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινὶ, *vel* ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφιέω, ἀπογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accerſitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accerſitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accerſo, κατακαλέω -ῶ, μετακαλέω -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινά.
Accerſo aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινί.
Acceſſio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκλησις, αὔξησις.
Acceſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Acceſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, & *activè* πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προστυγχάνω.

Accîdo, περικόπτω, ἐντρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι -οῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παρῳδέω -ῶ.
Accio, προσκαλέω vel μετακαλέω -ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι & ἀποδέχομαι & προσδέχομαί τι, ἀναιρέω -ῶ, κομίζομαί τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κέρκαξ, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accisso, id est, simulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
ccitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω -ῶ, ἐπαναβοάω ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω -ῶ, ἐπιφωνέω -ῶ, ἐπάχω, εὐφημέω -ῶ.
Acclinis & Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis & Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀναφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀναφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω -ῶ & προσοικέω ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus & Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινί.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum & Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio & Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo & Accumbo, παράκειμί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι. ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω cum acc. συμφορέω -ῶ, νηέω & νήω.

Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς & λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι & ὑπέρ τινος, & περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρής. & pass. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινὸς φόνου, de cæde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία. αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, id est, conquestio, κατάμεμψις, λαβὴ, μομφὴ, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accusatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuso, αἰτιάομαι ῶμαι σε τούτου, κατηγορέω -ῶ τινα φόνου & -τινός φόνου, ἐγκαλέω -ῶ, ἐπαιτιάομαι -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω, τινι αἰτίαν ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαι τινα, δι᾽ αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Acedia, id est, incuria, ἀκηδία.
Aceo, id est, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acerbè, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acerbo, id est, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, στρυφνός.
Acero, id est, paleis perfundo, ἀχυρόω -ῶ.
Acerosus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.

Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θήμων, θὶν & θὶς, ὁ καὶ ἡ.
Acesco, ὀξύνομαι & ὀξίνω, ὀξύζω, παροξίζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, ἰδος· ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, ους, τὸ· ὀξάλμη.
Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.
Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.
Achetæ, *id est*, cicadæ, ἀχέται.
Achilus, *id est*, pabulo destitutus, ἄχιλος.
Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἠπητήριον & ἠπήτριον.
Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acidulus, ὕποξυς, ὀξύδιος.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ὑ· ὀξεῖος, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies *falcis & gladii*, ἄκη, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies *exercitûs*, παράταξις, στὶξ, τάγμα.
Acies *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκές.
Acinosus, ῥαγώδης.
Acinus & Acinum, ῥὰξ, γὼς, ὁ καὶ ἡ· ῥὼξ, πυρήν.
Aci-penser, *piscis*, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Acolutus, *id est*, servus, ἀκόλουθος.
Acone, *id est*, cos, ἀκόνη.
Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.
Acontia, *id est*, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, *serpentum genera*, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acorona, *planta quædam*, ἄκορνα.
Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀπαναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.
Acquiesco rebus, Συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖσδε, εὐαρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι & ἀγαπάω-ῶ & συγχωρέω-ῶ *cum dat*.
Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι-οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινί.
Acredula, *id est*, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acris ira, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης.
Acrodrua, *id est*, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, *id est*, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio & Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, *id est*, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας injuriarum.
Actito, ἐνεργέω-ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴρ & δράστης.
Actor, *id est*, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, *id est*, patronus, συνήγορος.
Actor, *id est*, histrio, ὑποκριτής.
Actuarium, *id est*, oneraria navis, ὁλκὰς-άδος, ἡ.
Actuarius, *id est*, actorum scriba, γραφεύς.
Actuarius, *id est*, facilis, εὐάγωγος.
Actum est, *id est*, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actuosè, μοχθηρῶς, δραστικῶς.
Actuosus, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς.
in ipso Actu, ἐπ' αὐτοφόρῳ.
Actutùm, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ καὶ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἐγκέντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκέσται, φρυγίονες, οἱ ζωαστῶν ἐργάται.
Acu-pictus, κεστὸς, πολύκεστος.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ καὶ ἡ· ὀξυωπίας & ὀξυώπης, ὁ.
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς & ἐς *cum acc.* κατὰ & *Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν πρὸς στάθμην.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω-ῶ.
Adæquè, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω-ῶ, ἐξισόω-ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω·

Adæro,

Adæro, ἐξαργυρόω -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω cum dat.
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium & Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, παρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω -ῶ τινα, ἀγαπάω -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis & Adapertus, ἀνεῳγμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινα, ὑδραίνω.
Adarca vel Adarces, concreta quædam salsilago; ἀδάρκης.
Adareo, καταμαραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω cum gen. vel acc.
Adblandior, παρακινέω -ῶ, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω -ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατόω -ῶ.
Addenso, πυκνόω -ῶ.
Ad dexteram, Ad sinistram, ἐπὶ δεξιά, ἐπ' ἀριστερά.
Addico, id est, vendo, ἀπεμπολέω -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, id est, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, id est, condemno, καταδικάζω.
Addictio, id est, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφιερόω -ῶ τινι, δουλεύω cum dat.
Addisco, id est, benè disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παραθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστεθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι vel προστίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormisco, προσκοιμάομαι -ῶμαι.
Addubitanter, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τινος, διαπορέω -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum acc. προσίεμαι cum inf.
Adductio, ἀναγωγή, παραγωγή, προσαγωγή, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductis donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, id est, usque eò, οὕτω, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον.
Adeò -ut, τοσοῦτον -ὥστε cum ind. vel inf.
Adeo, id est, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός σε.
Adeo, id est, adorior seu aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι vel πρός τινα, ἅπτομαί τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κλήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω -ῶ κληρονομίας.
Adeps, στέαρ, πιμελή, ὀξύγγιον, ἄλειφαρ -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, id est, equitando propiùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adesdum, δεῦρ', δεῦτε, ἴθι δή, ἴθι νῦν.
Adespotus, id est, sine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, βουλιμάζω, βουλιμιάω -ῶ, βουλιμώττω.
Adeundum est, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω cum acc.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι cum dat.
Adhabito, παροικέω -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτῳ, πρός τι.
Adhæreo, προσέχομαι vel περιέχομαι, προσκολλάομαι -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, omnia cum dat.
Adhæsio, πρόσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.
Adhamo, ἀγκιστρεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam & diligentiam, ἔχω vel ποιέω -ῶ ἐπιμέλειάν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω -ῶ σε vel εἰς συμβουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινι, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.

Adhinnio,

Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorresco, ἐπιπλήττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακέλευσμός, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπή, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμός, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐργεπείκτης.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντιβολέω ῶ σε, προτρέπω τινα εἰς vel ἐπ' ἀρετήν, παρακαλέω -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodiè, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι vel πρόσκειμαί τινι.
Adjectio & Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολή, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id est*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id est*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαί τινι εἴς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei *vel* ad rem, προσέχομαί τινι, ἐπέχω τινι τὴν γνώμην vel νοῦν.
Adicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παραιρέω, ἀφαιρέω -ῶ vel ἐξαιρέω -ῶ τί τινος vel τινά τι, παραιρέω ῶ τι & τινά τι vel τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω -ῶ vel προσπληρόω -ῶ τι, ἀναπληρόω -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεάτινος.
Adipatus & Adiposus, στεατώδης & στεατώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι -ῶμαι, ἀντιποιέομαι -οῦμαι *cum gen.*
Aditio & Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔεφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλαστος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον ἐναγωνίζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτήρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐπορκίζω τινα, ὁρκόω ῶ, ἐπορκόω ῶ, ἐπομνύω -ῶ vel ἐπόμνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω -ῶ.
Adjutor & Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλκτήρ, ἀλεξήτηρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus est, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator & Adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω -ῶ *cum dat.* ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω ῶ, ἐπωφελέω -ῶ, συνωφελέω -ῶ, βοηδρομέω -ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τοῦ πόνου, ὠφελέω -ῶ τινι, συνωφελέω -ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω -ῶ.
Adlubesco, ἀρέσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω -ῶ, προσμετρέω -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητής, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω -ῶ, ὑπηρετέω -ῶ, ἀμφιπολέω -ῶ & καθευθύνω *cum acc.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Administro malè, κακοδιαιτάω -ῶ τινος, παρακακοδιοικέω -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἐνδόκιμος, ἀγαστός.
Admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἐνδόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστής, ἀγαστής, θελκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius, *sc.* equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θόρος.
Admissio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum, *sc.* scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.

Admissura, *sc.* equæ, ὄχευμα, ὀχεία.
Admissus, προσδεχθείς.
Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι *cum acc.* ἐφίημι, παρίημι, προσίημί τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν *vel* αἰσχρόν τι ποιέω -ῶ *vel* ἐργάζομαι, πλημμελέω -ῶ τι.
Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.
Admodùm, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῆ. πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω -ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω -ῶ *cum dat.* νουθετέω -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτης, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio & **Admotus**, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, παραβάλλω *vel* προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω *vel* παραβάλλω *vel* προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato & **Adno**, ἀπονήχομαι *vel* παρανήχομαι *vel* προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμέω -ῶ, σκαρδαμύσσω -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω -ττω, δενδίλλω.
Adnitor, πειράομαι -ῶμαι.
Adnixus, πειραθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφέω & ἐπιζοφόω -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, ἐπιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω -ῶ, καίω *act.* θειόω -ῶ, κνισσόω -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης.
ab Adolescentiâ, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior & Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι -οῦμαι.
Adolescentula, νεᾶνις, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἀνηβάζω, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι -οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κουράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, & Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποιητός.
Adoptator, υἱοθετέων -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω -ῶ, υἱοποιέω -ῶ, εἰσποιέω -ῶ, τεκνοποιέω -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω -ῶ *vel* εἰσποιέω -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω -ῶ.
Adorior, iris *vel* eris, ἐπιχειρέω -ῶ τινι *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαί τινα, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσταμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακονία, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω -ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω -ῶ τῷ Θεῷ & τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω -ῶ, ἐπαξιόω -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adquo, *id est*, quoad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δουλείαν, ἐπισπάομαι -ῶμαι κίνδυνον.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, στύφω.
Adsum, ἐγγίζω τινὶ *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexo, παραπλέκω.

Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω -ῶ, εἰσκομίζω -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι -οῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι -οῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσαικίζω.
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυστύχημα.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adversans, ἐναντιούμενος.
Adversaria, ἐφημερίδες.
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
Adversator, ἀντιστάτης.
Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverso, ἀντωπὸν, καταντίστην, πάλιν.
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
Adversor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.
Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adversùs vel Adversùm, præpositio, κατὰ cum gen. πρὸς, ἀντικρύ.
Adversùm vel Adversus, adverb. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adversus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Adverto, id est, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Advesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω -ῶ· & pro incumbo, seu operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινὶ & τινὰ, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τένθης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον vel παρακεκομμένον vel οὐκ ὀρθῶς κοπὲν vel κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero vel Adulteror, μοιχεύω -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, id est, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, id est, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω -ῶ, & προσκαλέομαι -οῦμαι cum acc. ἐπικαλέω -ῶ, & -έομαι -οῦμαι· μεταπέμπω.
Advolatio vel Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπτησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorsor pro Adversor, ἐναντιόομαι -οῦμαί σοι.
Ad votum, id est, ex sententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Adusque, μέχρι.
Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸν Πολυδεύκην.

 Ædes,

Ædes, dis, *id est*, locus sacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, dium, *id est*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id est*, parva domus, οἰκίδιον, πινακοθήκη.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστής, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομή, οἴκημα, δομή, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω -ῶ, δέμω, δομέω -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω -ῶ, ἀστυνομέω -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω -ῶ.
Æditimus, & Æditũus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ Att. νεωφύλαξ.
Æditus *corruptè pro* editus, *id est*, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερὸς & νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, *oculi vitium, & herbæ seu arboris species*, αἰγίλωψ.
Ægonomus, *id est*, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compositis* δύς.
Ægrè fero, δεινοπαθέω -ῶ τι, ἀγανακτέω -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω -ῶ, δεινὰ ποιέομαι -οῦμαι, δυσφόρως ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægresco, ἀσθενέω -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio *corporis*, ἀρρωστία, ἀρρώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto νοσέω -ῶ τοὺς νέφρους, renibus, ἀσθενέω ῶ, ἀρρωστέω -ῶ πονηρῶς ἔχω.
Ægrotus, ἄρρωστος, νόσημος, ἐμπαθής.
Ælurus, *id est*, felis, αἴλουρος.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπίζηλος *pro* ἐπιζηλωτός.
Æmulor, ζηλόω -ῶ τι, φθονέω -ῶ, κοτέω -ῶ, φιλονεικέω -ῶ τινι πρὸς, διαζηλοτυπέω -ῶ.
Æmulor, *id est*, invideo, φθονέω -ῶ τινος *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτής, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος -οῦς, χάλκειος.
Aënum *vel* Ahenum, χαλκεῖον.
Ænigma, αἴνιγμα.
Æquabilis & Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐνάλιγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas & Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualitas, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, στάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχωμάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, συγγνωμοσύνη.
Æquanimiter, συγγνώμως, συγγνωμόνως.
Æquanimis, συγγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω -ῶ πρὸς τι, συγγνωμονέω -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατές.
Æquilibris, ἰσόρροπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσορροπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζοντα ζυγὰ, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαστὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω -ῶ, ἰσάζω, παρισόω -ῶ, ἐξισόω -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω -ῶ, ἰσορροπέω -ῶ.
Æquipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, συγγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, συγγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίστροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω -ῶ, ἰσοδυναμέω -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως *vel* μὴ ἀνιαρῶς *vel* ἀλύπως *vel* ἀνεπαχθῶς *vel* συγγνωμόνως τι φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμοιόω -ῶ, ἰσόω -ῶ, ἀναλογέω -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγειος & πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρεστόν.
Æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκον ἐστι, εἰκός ἐστι.
Æquus, ἐπιεικής, ὁμαλὸς, ἴσος, καθήκων, δίκαιος.
Aër, ἀήρ, αὔρα, αἴθρη.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti & Tribuni, ἀποδέκται, ταμίαι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεών.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.
Ærarius, *sive* ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοπλάστης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id est*, qui ad æs pertinet, χάλκειος -οῦς.
Ærarius, *id est*, qui æs cogit, φορολόγος, ὑποτελής.
Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.

Ærc

Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὄλκιον, ὀλκαῖον, χαλκὸν ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος -οῦς, χαλκοστόμος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπους.
Æripes, id est, ferratus, χαλκόπους.
Æëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Æro, as, χαλκόω -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζὺς, τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας -αντος, πολύπονος, ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυστυχὴς, ὁ δυστυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς χυτός.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θέρεια, ἔαρ.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαστέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαστὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιστὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω -ῶ, ἀποτιμάω -ῶ, εἰστιμάω -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι -οῦμαι, μετρέω -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκροὴ, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Æstuatio, καύσων.
Æstuo, καυσόομαι -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, calor nimius, καύσων, ἔγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος vel αἰδέσιμος.

Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternùm, & Æternò, ἀϊδίως, αἰωνίως, αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Æthereus, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατιθέναι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω -ῶ, & -έομαι -οῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἅδην & ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, & *cum gen.* & *absolutè*.
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιεργία, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φρυαγματώδης λόγος.
Affectio & Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι -οῦμαί τινος· ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων -ῶν, τρυχόμενος, κατειργασμένος.
Affectus ità sum, οὕτως ἔχω γνώμης, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἑάλωκα τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομίζω -ῶ. παρέχω -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγινέω -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω -ῶ τινα, ποιέω -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω -ῶ, προσπασσαλεύω & προσπατταλεύω.

Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι -οῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων συγγενής, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim* concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, κήδεια, κήδευμα, ὁμογαμβρία συγγαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις, παράστασις.
Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι -οῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διορίζομαι.
Affixus, προσπεφυκὼς & προσπεφυκὼς, προσαπτόμενος, προσηλωμένος, συμπλεκής, σύμπλοκος.
Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus, a, um, ἐπίπνοος & ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθεαστικός, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμός.
Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, & Afflictus, ûs, ui, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία & ταλαιπώρημα, πάθος, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης *Poët.*
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ *transitivè*, κακέω -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέω -ῶ, κακόομαι -οῦμαι.
Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριστής, κακοποιὸς, ταλαιπωρέων -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ *cum acc.* κακόω -ῶ, κακῶς ποιέω -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσαπτίζω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέομαι -οῦμαι, κακόομαι -οῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω -ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluenter, ῥύδην & ῥύβδην, ἀφειδῶς.
Affluentia, ἐπίρροια, εὐπορία, ἐπίρρυσις, πλεόνασμα.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν *neut. absolut.* πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.
Affluo, *id est*, abundo, ἐπιρρέω, περιουσιάζω, περικλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, *id est*, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω -ῶ τινι *act.* προσκαλέω -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Affformido, περιφοβέομαι -οῦμαι.
Affrango, ἐπιρρήγνυμι.
Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio & Affrictus, ûs, ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προστίλβω.
nulla spes Affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω -ύνω, προσχύω -ύνω.
Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθείς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λίψ, λίβνος.
Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικόν.
Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δή, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δή, εἰ δ' ἄγε, ἔχε δή, φέρε τοίνυν.
Agelastus, *id est*, qui sine risu est, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον, χωμάτιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι -οῦσθαι.
Agesis, ἄγε δή, ἄγε δῆτα.
Aggemo, ἐπιστενάζω.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.
Aggero, as, σωρεύω, χόω, περισάττω.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πιλώζω, συμπιλίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβριθώ, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω & ἐγχειρέω -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολή, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.
Aggressus, εἰσβολή, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάγωγος, εὐκίνητος, εὔστροφος, εὐσκαρθμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.

Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκίνητος, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐντρέχεια.
Agitator, ἐλατήρ, ἀγορεὺς, κινητὴς, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω -ῶ, κινέω -ῶ, ἀνακινέω -ῶ, πράττω, διασείω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω -ῶ, λοχηγετέω -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῶοι οἱ, πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῶος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀγνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἀρὴν, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω -ῶ, πράττω, τελέω -ῶ πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id est*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.
Agricola, ἀγρότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρότης, γηίτης & γήτης, ἐργαστίων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἴ. αἴ.
Ah me miserum, αἲ τάλαν.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος -ους.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρεῖον.
Aheu, ἰοῦ.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.
Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὰ πτερὰ, ἡ ἰλάς.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer & Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπαχθής.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.
Alacriter, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος *Att.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρῖψαι.
Alapis cedi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτερῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.
Alauda, κόρυς, -υθος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λελευκωμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id est*, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθέρικος.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφενδόνη, ἄλφος.
Albugo *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album *subst.* γραμματεῖον.
Albumen *in ovo*, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία. κύβος.
Aleâ rem perdo, καταχυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχροποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ πού, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, -ικος, ὁ. χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίπου, ποθί.
Alicundè, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχω πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.

Alimentum, Alimonia, τροφή, βόσκημα, βρῶμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῇ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἦμι.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιποσόν.
Aliquantisper, δὴ ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἕνιος, δεῖνα, ἀμός.
Aliquò, ποῖ.
Aliquo modo, ἀμηγέπως, πῶς.
Aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνίοτε, ἔστιν ὁσάκις.
Aliquotfariàm, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, καθ' ἄλλον τρόπον, τηνάλλως.
Aliubi, ἄλλῃ πῇ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
Aliundè, ἀλλοχόθεν, ἄλλῃ.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω -ῶ.
Allævo, λειαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω -ῶ.
Allecto & Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσκαλεσάμενος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινα, ἐγκρίνω, προσφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum & Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκοροδισμένος.
Allicio, ἐφέλκω, ἐπάγομαι τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio & Alligatura, πρόσδεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω -ῶ.
Allii caput, γέλγις, ιος vel ιδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὁλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυδάω -ῶ, προσλαλέω -ῶ, προσαγορεύω.
Allubesco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ἐπιλάμπω, προσφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινὶ, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτραφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη & κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, παίνω, χλοάω.
Aloë, ἀλόη.
A longè, πόρρωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὕψου, ὑψηλῶς.
Altiosus, Altus, κρυόεις, κρυερός.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cùm bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δὲ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτερίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι, περί τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω & -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω -ῶ, ἀλλοιόω -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁπότερος, ὁποτεροσοῦν.
Alterutrinque, ἑπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψήχης.
Altissimus, ὕψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altiùs rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνός, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βυθὸς, θάλασσα, χάος.
Altus, τραφεὶς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπύς, ἄκρος.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύπελλος.
Alveus, πλυντὸς, ῥέεθρον, κύτος, κρουνὸς, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεννύειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.
Am, ἀμφὶ.
Amabilis, ἐράσμιος.
Amabilitas, φιλότης.

Amabò, παρακαλέω-ῶ, πρὸς Θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινά, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amanter, Amatoriè, φιλικῶς.
Amanuenses, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen, qu.* immarcescibilis, Ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus & Amarus, πικρός, ἐχεπευκής, καυνός.
Amarus valdè, ἔκπικρος, περιπευκής.
Amasia & Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amasius & Amator, ἐρώμενος, πλαγγανός, ἐραστής.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέκδυσις, περιπλοκαί, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, -ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, λιτός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum. μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id est*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι -οῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, Ambulatio, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρὸς τινα, βαίνω.
Ambulo animi caussâ, περιπατέω -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μωρός, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχάνη.
Ames, πάλαμος, ἰξευτικός, σάλιξ.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veste, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω & -μι.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, ûs, ui, ἀναβολή, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοφρόνως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφιλῶς.
Amicissimus, φίλτατος, φιλαίτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωστός.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amissio, ἀποβολή.
Amitto, *id est*, demitto, ἀποπέμπω τινα.
Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατός, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, δυσέρως.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, *id est*, amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστής, φιλητής, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amo, στέργω τοὺς γονεῖς, ἀγαπάω τινα, ἐράω -ῶ τινος, φιλέω -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementer, ὑπερφιλέω -ῶ, ζηλόω -ῶ.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρός, τρυφερός, εὐθαλής, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι -ῶμαι, ἐφίεμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρὸς τινα.
Amolior, ἀπωθέω, & ἔομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθείς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω -ῶ τι, μακρύνω, ὤθω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεύς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum accus.* συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθείς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμός, περιπλοκή, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολή, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.

Amplifico,

Amplifico, πληθύνω, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φῦσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ στομύλματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum. ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ στάθμην.
Amussis, στάθμη, προσταγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἆρ' οὐ.
Anas, atis, βρένθος, νῆσσα *vel* -ττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, *id est*, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίστομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, *&c.*
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλιος.
Ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *voluptatibus*, ὑπηρετέω -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιῤῥὼξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, στενωπὸς, ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω ῶ, λυπέω.
Angor, *id est*, mœreo, ἀδημονέω -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Anguste, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Angusto, στενοχωρέω -ῶ, στενόω -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενυγρὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelatus, ἐκπνευσθείς.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθμαλικός.
Anicula, γραΐδιον.

Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
Animadversio, *id est*, pœna, κόλασις, ἐπιτίμημα.
Animadversor, κολαστής.
Animadvertere, *id est*, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
ago Animam, ἐσχάτως διάκειμαι.
Animans, *adj.* ἐμψυχῶν -οῦν.
Animans, *subst.* ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi caussâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι -οῦμαι.
Animose, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, περινομή.
Annonæ penuria, σιτανοστία.
Annosus, πολυετής, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω -ῶ.
Annuatim, καθ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.

Ansatus,

Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κώπη, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χὴν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνειος.
Antæ, παραστάδες, παραστάθμίδες.
Antè, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ *cum gen.*
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, *aliquem in aliquâ re.* προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητὴς, προηγούμενος.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, *alicui in aliquâ re,* προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω -ῶ, σε, τε, προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθεὶς.
Anteloquium, προτολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθριος, ἀμφίλυκος, (προεώιος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσημβρινός.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προπάντη,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, *id est,* præfero, προΐσταμαι τινά τινος, *aliquem alicui.*
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἂν, πρὶν ἢ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antestor, προΐσταμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, οὐδὲν ἐστὶ τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω -ῶ, ἀκυρόω -ῶ, καταργέω -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antistes, προεστὼς, ἐπιστάτης.
Antistitium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμὸς.
Anus, ûs, *id est,* vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, *podex,* πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιαλγὴς, πολυμέριμνος.
Anxius sum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage & apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella, sine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφανὲς ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, *vel* apis, μέλισσα & μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιττοφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἕκατος, Παιὼν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρεσκευασμένως.
Apparatio, & apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id est,* provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, *id est,* nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, σταθμίζειν, *cum accusat.* ταλαντεύω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.

Appetitio, *seu* appetitus, ὁρμή, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορυβέω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητής.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγή, κατάρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσορμίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προστίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Apposite, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τειχῶν, *crines*, τινὰ τῇ χειρί, *manu*.
Apprehensio, ἀντιλαβή, ἀντίληψις.
Apprime, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum*.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, προσόρμισις.
Apricari, εἱληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρινός.
Apte, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι· ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, ἐς *cum accus.* παρά, πρός, *cum dat. & accus.*
Aqua, ὕδωρ, αλτος, τὸ ὕδος, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπείσιον.
Aquarius, a, um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aquâ degit, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμός, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετός, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος, βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμός, θυσιαστήριον.
pro Aris & focis dimicare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτός, ἀροτήσιμος.
Araneus, ἀράχνης, *aranea*, ἀράχνη.

Araneorum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητής, δοξαστής, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος καὶ δένδρον, τό.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτός, ἡ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcane, ἀπορρήτως, ἀρρήτως.
Arcanum, ἀπόρρητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόρρητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτοῦ, *ab eo*. ἀνείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενός, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, ûs, τόξον.
Arcus cœlestis, ἶρις, ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαής, καυστικός, περιφλεγής.
Ardenter, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρέσσω.
Ardere, *amanter amare*, ἐμμανῶς διατιθέναι πρός τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἀνάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀναφερής, ὑψηλός, οῦ, ὁ.
Area, ἅλωα, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθόεις.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδής, ἀργυρέος.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argentifodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ου, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμός, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινα.
Argutator, σοφιστικός, σοφιστής.

Argu-

Argutiæ, στωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, ἀγωνιστικὸς, λεπτολογιστὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, ἀαλέος, σκελλός.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Ariſta, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ ἔντεα, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιστής.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
Armentoſus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis inſtruo, ὁπλίζω.
Armis ſpolio, ἐναρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, *vel* arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, καταβρώγω, δαρδάπτω.
Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμὴν ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arſenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artificioſus, ἔντεχνος, δαιδαλέος. πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificioſè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελὴ, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruſpex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruſpicina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρούριον.

Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, aſſis, μνᾶ, ἀσσάριον, ου, τό.
Aſcendere ad honores, καταχεῖν ἀρχάς.
Aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Aſcendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Aſcenſor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Aſcenſus, ἀνάβασις, ἀνήλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Aſcia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Aſcio, *id eſt*, aſciâ cædo, πελεκίζω.
Aſciſco, ἐπάγομαι τινί τι, εἰσποιέω παῖδα.
Aſcititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Aſcribere, *imputare*, προστίθεσθαι.
Aſcribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Aſcribo, προσγράφω, ἐγκαταλέγω.
Aſcriptor, προσγραφεύς.
A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
Aſelli agitator, ὀνηλάτης.
Aſellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Aſina, ὄνος, ἡ.
Aſininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Aſinus, ὄνος, βούπαλος, βραμήεις.
Aſparagus, ἀσπάραγος.
Aſpectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ.
Aſpectu manſuetus, τὸ βλέμμα ἵμερος.
Aſpectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Aſper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Aſperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aſpergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰονάω -ῶ.
Aſpergo, inis, ῥαντισμός.
Aſperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aſpernatio, καταφρόνησις.
Aſpernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, *jura*. ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aſpicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινα, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσορῶ, δέρκω.
Aſpirare, *favere*, ἐπουριάζειν.
Aſpiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aſpiro, afflo, ἐπιπνέω.
Aſporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Aſſatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Aſſatura, carnes aſſæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Aſſecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Aſſector, παρακολουθέω τινι, θεραπεύω.
Aſſectatio, παρακολούθησις.
Aſſectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Aſſenſus & aſſenſio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Aſſentatio, κολακεία, θωπεία.
Aſſentator, κόλαξ.
Aſſentatorie, κολακευτικῶς.
Aſſentio & aſſentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Aſſequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Aſſeres, σανίδες.
Aſſero, affirmo, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.

Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτής, ἐκδικητής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseveranter & Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Assevero, διαβεβαιοῦμαι τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθέζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθέζομαι.
Assiduè vel assiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχές, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχής, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινι, προσμένω τινι, διατελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Assimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Assimiliter, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimulo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίστημί τινι, παραμένω.
Asso, torreo, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινί τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι· συνεθίζω.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινα.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίστημί τινι.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, προσεσταλμένως.
Astrictio, σύψις.
Astringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astù, *pro* astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, δεινότης.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρός, ἀλωπός.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλά· ἀλλὰ μήν.
At at, ἤ, ἤ, αἴ, αἴ.
At certe, ἀλλά, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλά τι.
Atavus, διάππαπος.
Ater, μέλας, μελάγχρως, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητής, ὁ· ἐπασκητής.
Atque, καὶ, τὸ, μέν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, τοίνυν ἄρα, ἀλλά τοι, γέ τοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλή, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπλησία.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπλήστως.
Atrox, χαλεπός, ἀπηνής, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox scelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, καὶ μήν.
Attemperatè, ἐγκαίρως.
Attempero, προσαρμόττω τινί τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχή, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω, *cum dat. & accus.* σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημι τινί τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνήν, ἀναβιβάζω τι· ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, *aliquem*: ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, δεδίττομαι & δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aspectu*.
Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμός, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *arma*: ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμί τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβής, ἀνάτριπτος, παρατεθρυμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, μικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτής, ὀρνιθευτής, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ παρόντα.
Auctor, αὐτουργός, αἴτιος τούτου.
Auctoramentum, μισθοδοσία.

Aucto-

Auctorem suasorémque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιςία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατδυνημερῶ.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθηρία.
Aucupor, θηρεύομαι, acc. ἰξεύω, ὀρνιθοθηρεύω.
Audacia, θράσος τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ & impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audaciter vel Audacter, θρασέως.
Audacter loquor, παρρησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἄθαμβος.
Audax sum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, cum accus.
Audio, ἀκούω, διακούω τι, & τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, præcipienti parere, ὑπακούειν τινος.
Audire benè, id est, laudari, εὖ ἢ καλῶς ἀκούειν, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουςής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξύκοος.
Auditus, ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus part. ἀκουσθεὶς, διαπυςός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρόμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, id est, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποδιοπομπάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποδιοπομπαςέος.
Aversatio, ἀποδιοπόμπησις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποδιοπομπή.
Aversor, ἀποςρέφομαι τινα, ἀποδιοπομπάζομαι, ἀποβλέπομαι.
Aversus, ἀποςραφεὶς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, δὴ ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποςρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σου τοῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, ήσω, & αὐξάνω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀέξομαι.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum vel augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, οἰωνομαντικὴ.
Augurium, οἴωνος, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, & ror, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαςοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror benè, φημίζω ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus, a, um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαςός.
Augustus mensis, αὔγουςος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὀρνιθὼν, ὀρνιθονομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς, οῦ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Avis, ὄρνις, ιθος, ἡ· νεοσσὸς, οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικὸς, παππῷος.
Avius, sine viâ, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, παραπετάσματα.
Auletes, tib. cen, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, piscis, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφαὴς, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσεος, ἐπίχρυσος· χρύσεος, οῦς.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχεῖα.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἴκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οῦς, ωτὸς, τὸ, οὖας.
In utramvis Aurem dormire, ἐπ᾽ ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀναλαμβάνειν τοῦ ὠτός.
Aures obtundere, παραθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς παρατηχεῖν, ἀποκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, magnas habens aures, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσεραςὴς, χρυσομανής.
Auro micans vel coruscans, χρυσαυγής.

Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω· εἰς ἕω.
Aurum, χρυσός, ῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ὑπείθεια.
Auscultator, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auscultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Ausculto, audio, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ἐνωτακουστέω, προσήχω, προσέχω.
Ausim, τολμήσω.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem, *pro* sed, δὲ δαὶ, δέπου, δέτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκειος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικουρέω τινί.
Auxilio tibi venio, βοηθῶν πάρειμι σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, insanio, βακχεύω, & βακχέω.
Bacchus, Βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Bacillum, βακτηρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορτοφορέω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, νατοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτοπος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γενειόν.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitos, βάρβιτος.
Bardus, stupidus, βλὰξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος, βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητής.
Basio, osculor, φιλέω τινα.
Basis, βάσις, βάθρον, ἕδρα.
Basium, osculum, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα τῆς.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τραγάλια, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηΐφιλος, αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειρόπολεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, bellum gero, πολεμῶ σοι, & πρὸς σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δορύκτητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἰπεῖν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρὸς τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρὸς τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψὸς, ὁ.
Benè, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.

Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθουργὸς, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστός, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωύφιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax bibosus, πολυπότης, πολικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accus. sed Atticè genit.*
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρατος & δίκρως.
Bidens, δίοδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυής, διχοφυής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis, & Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ε.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Biliosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελής, δίκωλος.
Bimestris, διμηνιαῖος.
Bimulus, διετὴς, διενός.
Bimus, διενὸς, διετής.
Bini, διττὸς, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διπόδιαῖος, δίποδης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertitò, διχῆ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διχοφυής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæsus, βλαισὸς, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσκύνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, *tibi*, κολακεύομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἀρεσκός, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολέσχης.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ ἄκολος, βλωμός.
Bombilatio, *sonus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἀπροφασίστως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰ πάρεις.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *seu naturæ*, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus & probus vir, καλοκἀγαθός.
Boo, as, are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves pascere, βουκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus & bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουκτασία, βουσφαγία.
Boum custos, βουκόλος, βουπόλος, βουφορβός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραβεῖον.
Bracca, fœmorale, ἀναξυρίς, ἴδος, ἡ διαζώσματα.

Brachiale,

Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδῶνη.
Brachium, βραχίων, ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια, βρίγχια.
Brassica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, συντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινή, τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, προβατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουποίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βουδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾷν.
Buccea, æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύοξος, ου, ὁ· φύσαλος.
Buglossus, βούγλωσσος & βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερμάτινη, πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποφυσίς.
Bulla, *insigne*, ἡ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, bullâ ornatus, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, *sive* Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρά.
Bustum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξιών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος, ου, ἡ.

C

Caballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κάκαβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρουν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμός, κιχλισμός.
Caco, *ventris onus depono*, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφή, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, ἡ ὁ νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τισιν νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*: ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ἐρείψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώπιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγή, ἀναίρεσις.
Cædo, *percutio*, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κούριμος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτής, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφή, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγής.
Cælestis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, *sculpo*, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ, πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.

Cæsaries, coma, κόμη, χαίτα, βόστρυξ, χος, κέρα.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæspito, παραφόρον βαδίζω.
Cæsura, τομή, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, καὶ ἔτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister, *vel* calamistrum, καλαμὶς, ί-δος, ἡ, καλλιωτρον.
Calamistratus, βοστρυχωθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *misera*, συμφορὰ, ἀποτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, οἰζυρὸς, δυστυχὴς, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, πέδιλον.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, calcitras, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, nis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στείβω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νουμηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερμός.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελέα, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, *cæcutio*, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, *perfectè scio*, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἔμπειρος ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis, is, τρίβος, πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Callum obducere, σκληρύνειν, τυλοῦν.
Callus & callum, τύλος.
Calones, καλοπόδια.
Calo, onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calor & caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κρανίον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακροῦμαι.
Calvitium, *vel* calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινά· συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, g. fœm. *Chalck*, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρινός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ καὶ ἡ, κάμινος.
Cammarus, ἀστακός.
Camæna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, κατὰ πεδίον.
Camurus, *inflexus & curvus*, ἐπικαμπής, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωλινάριον.
Canalis, σωλήν,
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτός, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκίνος.
Cancer, *morbus*, καρκίνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δᾳδίον.
Candelabrum. λυχνίον, κηροθήκιον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.

Candidatus, albâ veste indutus, λευκανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκός, ἀργός.
Candidus cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor, oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo & canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, Robr. κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψάλτης.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπᾳσθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδή, ᾆσμα, τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψάλτης, ἀοιδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, delectare, τέρπειν τινα.
Capere, eligere, αἱρέω τὰ ὅπλα, arma.
Capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempub. ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.

Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη. θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, comprehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, decipio, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φίμος.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτική, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ ἐπάγεσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν, ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκάς. αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, venatio, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτὴς, θεραπευτής.
Captio, deceptio, δόλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω, θεραπεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, amore, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, comprehensio, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, manubrium gladii, λαβὴ, κώπη.
Capus, i. vel capo, nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, origo, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτω κέρατα.
Carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaseus, vel carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, ἐως, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλειν.

ἐμβάλλειν, ἡ, ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
a Calce ad carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
a Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
è Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξεῖναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, Σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, gen. ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, quibusdam τὸ ξιφίον, aliis τὸ ἄκορον vel ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐντερόνη, κύτος τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, πανασιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμός, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, decerpo, δρέπομαι.
Carpo, reprehendo κακίζω σε τῆς ἀπιστίας, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, reprehensor, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁρματηλάτης.
Carrus, vel carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ὁ, ἔντιμος.
Casa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τροφαλίς.
Cassis, rete venatorium, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, galea, κόρυς.
Cassita, κορυδαλός.
Cassus, inanis, φροῦδος, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον, κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, punire, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινι, & τινὰ, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametor, στρατοπεδεύω, στρατιωτικός.
Castratio, εὐνουχισμὸς, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ, ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Castro, excido, ἐκτέμνειν τινα, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, locus muris munitus, ἔρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα. σύμπτωμα.
si Casus insideret, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ὁ, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, vel cataractes, καταρράκτης.
Catarrhus, κατάρροος, ῥοῦς.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, Σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσίδετος.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, στίφος, σπεῖρα, ἴλη, ὅμιλος.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, vel Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, sagax, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, felix, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.

Cauda, ὀρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σίλουρος, seu Cainurος.
Caudex, στέλεχον, στέλεχος, τὸ κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου, vel τηρῶ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κόρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, accus. φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, propter aliquid, ἐπικερτομέω, σκώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona mulier, καπηλίς.
Caupona, taberna, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δι' ἥν.
Caussâ indictâ damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussâ indictâ damnare, ἀκρίτως καὶ ἀμοίρους λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥώξ.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινὶ τοῦ βήματος, è suggestu, εἴκω τινὶ, ὑποχωρέω τινὶ ὁδοῦ, de viâ, ἀναχάζω.
Cedò, id est, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, prædicare, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζω τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινα.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, frequentia hominum, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, famæ claritas, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, frequento, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeriter, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrime, τάχιστα.
quam Celerrime, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμιεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, abscondo, ἀποκρύπτομαι, & ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, excellentia, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, puto, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, sententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere, facultates æstimare, τιμᾶν τινι τοῦτο, tanti.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, part. τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκαπντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατομπλάσιον.
Centuria, ἑκατοντάς.

Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, vel χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρός, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασός, ἡ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρει[illegible], δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλίς, ἰδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, vel εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero, as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν, ἆθλος, ἄμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπέδως, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo. βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adversus hostes.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito vid. supra Cæspes, cæspito.
Cessans, πανόμφος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥᾴθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥαδιουργέω, ἀργέω.

Cestus, κεστός.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κητῷος.
Cetarius, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀνταποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολερᾷν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chori magister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικὰ, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπιτήδεια.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, ἀπανθρωπία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρόφιμος.

Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιςός.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφή, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, ὐλόω.
Cicatricosus, ὐλώδης.
Cicatricula, ὐλίδιον.
Cicatrix, ὐλή, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πέλαργος.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item*, cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem.*
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχώνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχωθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.
Cinctus, us, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Ciniracus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος.
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula, æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio *vide* Cieo.
Cippus, ποδοκάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ, *cum genit*, κατὰ, *cum accusativ.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem.*
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδεύτης, ὁ ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus nom. περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ, *accus.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος· κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, παρακρούεσθαί τινα, *aliquem :* ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορά, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινὸς, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ· ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτιτραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιεστεμμένος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.

Circum-

Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφή, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθείς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιέδρευσις. περικάθησις.
Circumsessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθέζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περισκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοπεῦμαι.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος. συνετός.
Circumspergo, περιρραίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐστημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιρράπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθείς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.

Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλέω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βοστρυχωμένος.
Cirrus. βόστρυχος, κίκιννος, στρόφος.
Cis, citra, ἐντός, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citra, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, *Rhenum*: ἄνω.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultro Citroque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθείς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικός, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικόν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγή, ἰαχή, βοή.
Clamosus, κραυγαστικός, μεγαλόφωνος.
Clancularius, κρυπτός, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, *tubâ cano*, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδόν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρός, ἀγαυός, ἀγλαός, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχέων.

Classicum

Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθροις κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλάθροις ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορύνη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos: καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας, ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementer, πράως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela. θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Citellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν, ὄνος· ἀμάρα· βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum*: συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus, vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναθροίζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, act.
Coætaneus, ἡλικιώτης, ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.

Coagmentatio, συναρμογή· σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πιτύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Colesco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριϊστάναι, στενόω, στενοχωρέω.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δοῖδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὠπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τό· *sed pro* libro, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι· ἔμαι, συμπρίαμαι.
Coemptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον καὶ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, ὁ δεῖπνος, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνοτήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, ξιῶ; δειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνήκω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικί· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μῖξις, ἀνάμιξις, συνουσία, ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, κατάρχθεν, τὸ ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινα, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία· ὁμήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τό· ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐκ προνοίας.
Cogito, meditor, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τοῦτο, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τά· σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενὲς, τό· συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ καὶ ἡ. ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor,

Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστός, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, coacervo. συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐποικέω, συναυλίζομαί τινι, συναυλέω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεστώς.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινι, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, καταστέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.
Cohorresco, καταφοβέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortancus, παρακλητικός.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ὀχευτιάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόρρης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλός, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collachrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collachrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, σύγγαλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδή, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορά, ἔρανος, ὁ, συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα.
Collectio, συλλογή, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγείς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοί, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo, as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere, *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν καὶ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχέω.
Collineo, as, εὐστοχέω, καταστοχάζομαι.
Collinio, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνός, κνημός, χῶνος.
Collisio, πρόσκρουσις, συγκρουσμός.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Collucor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, προσαθύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαι τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακούργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαίκτης.
Collusoriè, συγκακουργικῶς.
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος, τό.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, *veneror*, σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβάζω.
Colere, *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere, *pro* habitare, οἰκεῖν.
Colere, *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν, *vel* γῆν.
Colocasia, κολοκασία.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργός, ἔποικος.
Color, χρῶμα, χροιά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Colossus, κολοσσός, οῦ, ὁ.
Colostra, ἡ τροφαλίς, ἰδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιστερεών, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστεροτρόφος.
Columbus & columba, περιστερά.

Columella, στηλίδιον.
Columen, στῦλος, ἔρεισμα.
Columna, στῦλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columnâ insculpere, στηλογραφεῖν, στηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔνθεμα, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, cum aliquo.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ἀποκαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βιβρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, onis, & comestor, καταφάγος, ὁ βουφάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Comessabundus, ἐπίκωμος.
Commessatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία.
Comessator, κωμαστής.
Comessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδή, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, κωμῳδός, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominùs, ἐγγύθεν, συσταδόν.
Cominùs pugnare, συστάδην, ἢ συσταδὸν μάχεσθαι.
Comis, humanus, χρηστός, φιλοπροσήγορος, εὐμενής, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, ûs, ἀκολουθία, θεραπεία.
Comiter, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ, ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, vel Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω, dat. συνακολουθέω τινι, παραπέμπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφή, τὰ σιτία, διόδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ὑπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, dignus qui laudetur, ἐπαινετός.
Commendare, id est, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, id est, laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, propter hæc.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.

Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετάω.
Commentarium, vel Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, fictus, πλασματώδης.
Commentor, oris, εὑρετής.
Commentum, res ficta, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, iter facio, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo.
Commereor, μισθαρνέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω σε τούτου.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἐφαρμογή, συνάφεια.
Commissus, ἐπιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, peccare, πλημμελεῖν τι.
Committere, idem quod sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, utendum dare, χρῆσαί τινι ἀργύριον.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, commoditati alicujus inservio, συνωφελέω τινα, συμφέρω τινι.
Commodum, utile, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, opportunè, κατὰ καιρόν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, habitatio, συνδιατριβή.
Commoratio, mora, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, maneo, χρονίζω, διατρίβειν τινί, βραδύνω.
Commotio, σύγκινησις.

Commotus, συγκινηθεὶς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τινι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ere, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communiter, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comædus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγεὶς, εὐπαγής.
Compago & compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρὸς τι.
Comparare, *emere*, πορίζομαι τινί τι.
ita Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, προσκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, *alloquor*, κοινολογέομαι τινι, ἐντυγχάνω πρὸς τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum & exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινα, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competenter, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accus.* περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τι· συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ἢ ἀμφόδοις.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπληρωθείς.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, compluria, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, ω.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Componere pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρὸς τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, νουνέχων, ἔμφρων.
Composité, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότειρα.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαι σου τοῦτο κατεύχομαι.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.

Comptobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωσθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθεὶς.
Conpunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζω.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω·
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος; ὑφίεμαί τινι· ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Conceptus, καταπεπληγμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω τινι, συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ὄστρειος, ἁλουργής.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, *cado*, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, *vel* mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνόδιον.
Conciliatio, συναγωγή. προσαγωγή.
Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συναλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐσχημοσύνη.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόσως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.

Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημήγορος, ἐκκλησιαστής, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, *orationem habeo*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις,
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινα πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, καθείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, ους, όυ, ουν.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινὰ τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονέω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concratitius, σύνταρρος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo. συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι. συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγείς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio. καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαι τινι, πλησιάζειν γυναικί, παρακοιτέω.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.

Con-

Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire*, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συσείω.
Condecenter, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, καταδίκος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὸς, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα, ατος, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθήτρις, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητής, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione eâ, ἐπὶ ταύταις ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς σύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς, κτίστης, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθείς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, *extruo*, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio. συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι· *pro ignoscere*, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζομαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.
Conduco, *duco*, συνάγω. *accus*. συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.

Confarreo, προστελέω, προστελίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστὴς, δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Confabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητέος.
Confero, *congero*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *è vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαρραλέος, θάρσυνος.
Confidenter, θαρσαλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ εὔτολμία.
Confido, θαρρέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαρρέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, σύνορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator. βεβαιωτής, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, τεθαρρηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαι σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
Telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥάττω τινι, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοῦ.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis. σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διορυχθείς.

Confra-

Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥωγώς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρὸς τίνα.
Confugium, καταφυγὴ, κρησφύγετον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, πεφυρμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, σύνταραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρεῖν, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χοῦς.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἰς τι, συνειλίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαι τινὶ εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτου.
Congredior, συνέρχομαι, συνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιαλεκτικὴ.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruenter, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐστοχάζομαι, gen.
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjunctè, *vel* -im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύνταξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρὸς τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συστήσαντες.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυξ, ὁμόζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεινάμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαι τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειρῶμαι, πειράζω.
Conquassare, *concutere*, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris: ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπιράπτω.
Consceleráre, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *accus.*
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τό. συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, σύνειμι.
Conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.

Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἐκθείασις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ θεῷ τι, ἱερεύω.
Consector, ἐπιδιώκομαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus, ûs, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολουθέω, *pro* obtineo : τυγχάνω τινὸς, aliquid : ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συστήσασθαι.
Consero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, ἁπλόμενος, συμπλεκής.
Conserva, συνδούλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.
Conservo, *custodio*, φυλάττω, σώζειν τινὰ, τηρέω, συντηρέω.
Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Conſessor, σύνεδρος.
Consessus, συνέδριον, σύνιζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συγκαθέζομαι.
Considerate, περιεσκεμμένως.
Consideratio, σκέψις, διάνοησις.
Consideratus, περιεσκεμμένος.
Considero, σκέπτομαι τι, & περί τινος, κατανοέω τι, & περί τινος, ἐνθυμέομαι, ἐπισκέπτομαι.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐπισημαίνω.
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Consilii sum inops, ἀπορέω, διαπορέω.
Consilium, βουλὴ, βουλεία, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, παρόμοιος.
Consisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
Consitio, φυτεία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικός.
Consolido, συμπωρόω, καταβεβαιόω.
Consoler, παρακαλέομαι σε, παραμυθέομαι σε, παρηγορέω.
Consonans, ὁμήχος, σύμφωνος.
Consonantia, συμφωνία.
Consono, *simul sono*, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύγκληρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
Conspectus, συνορασθεὶς, κατοπτευθείς.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθείς.
Conspicillum, κάτοπτρον.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicor, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαγρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συσταθείς.
Conspiro, συμπνέω τινὶ, ὁμονοέω, συνιστάναι τινὶ, συμφωνεῖν τινὶ, ὁμοφρονέω.
Conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐσταθὴς, βέβαιος.
Constanter, εὐσταθῶς, ἐμμόνως.
Constantia, εὐστάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno, is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι· *item* locum & tempus determino : ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις bona, εὐεξία mala, καχεξία.
Constitutus, κατασταθεὶς, τακτός.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἡ σύψις.
Constringo, συστέλλω τι *vel* τινα, συσφίγγω, βρόχω περιστρέφω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαι τινος, συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum : ὁμιλέω τινι.
Consuetudo, ἔθος, τὸ συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.

Consulere

Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè *vel* consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προμεμελετημένως.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accus.* ἐκποιέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, καταναλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συρράπτω, ἀναρράπτω.
Consurgo, συνανίστημι.
Contabeo, *vel* Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρός, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαι τι· θεωρέω τι. κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελῶς.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι· ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ιδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, ûs, συμπλοκή, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νύξ, νυκτὸς, ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὄροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· *aliquando*, temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεί, ἀδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκής, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, καταπλέω, περιάγω.
Contorsio, συστροφή, περιαγωγή.
Contortè, συνεστραμμένως.
Contra, ἀντί· ἐπὶ *cum gen.* κατὰ *cum gen.* ἀντικρύ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, & πρός τινα· καθιστᾶν τινι, ἀντιδυνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως· ἄντικρυ.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρέμω, ὑποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προστίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβείς.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversiâ, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβίωτος, σύνοικος, ὁμόστεγος, ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι. συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumaciter, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστής, ἐπονείδιστος.

Con-

Contundo, σαυτρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος. συνήκων.
Convenienter, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνιέναι, συνέρχεσθαι, ὁμολογεῖν τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβή, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφή.
è Converso, καταλλαγδίω.
Conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλίνεια, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπής, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθεὶς.
Convictus, ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινα, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω τοὺς πρέσβεις, legatos.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω, συνελίσσω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθεὶς.
Cooperculum, πῶμα, περικάλυμμα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.

Copiosè, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναρμόττω, ἅπτω.
Coquina, culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, cum genit. ἔμπροσθεν, genit. ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχνιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κλοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κεραστής, κορύπτολος.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, quod cornua habet, κεραστόεις, εὔκερως, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορά, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· item pro conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
Coronis, κορωνὶς, ἰδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν νεκρόν, στέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρώς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτής, εὐθυντήρ.
Correctus, ἐπανορθωθεὶς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητής, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, contamino, διαφθείρω τὴν γυναῖκα. item illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.

Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορά, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ, κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κρανίον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστής, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστής, χρηστής.
Creditum, δάνεισμα, τὸ.
Credo, *fidem habeo*, πιστεύω. *quandoq;* mutuum dare, δανείζειν. *interdum, pro* puto, οἴομαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιστος, ὁ καὶ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς, ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδεμένος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κρεστοπαίγνια, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον & ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τούτου, *vel* εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ, χὸς, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, & um, κρόκος, & ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυροῦν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱμαλίζω.
Cruentus, αἱμαλέος, αἱματόεις.
Crumena, βαλαντίον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα, ατος, τὸ, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ, ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum, & Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.

Cuculus, κόκκυξ, γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς, ὁ σίκυος.
Cucurbita, κολοκυνθη.
Cudo, di cusum, κόπτω νόμισμα, nummum, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus, a, um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, καὶ παντὸς ἐστί.
Culcitra, στρωμνὴ, στρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ, πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, καλάμος, καλάμη, ἀνθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπιμεμπτός.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμωμητός.
Culpo, αἰτιάομαι τινα τούτου, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor Agrorum, γεωργός.
Cultrarius faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν & σὺν *cum dativ.* κατὰ *cum genit.* μετὰ *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοι τεθαῤῥηκὼς, συγχωροῦντός σου.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, ὑπέρφως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημι τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, ίδος, ἡ, σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
à Cunabilis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctandus, μελλητέαν.
Cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διώρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινος, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire*: ἔραμαι, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντὶς, ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος, εος, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης. item *tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος· significat etiam *mederi*, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινος.
Curriculò, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare sursum, deorsum. Ter. περιπατεῖν ἄνω, κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρόχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen & curvatura καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι vel τινα, φρουρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domus, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.

Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosura, κυνόσουρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers. & accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*; κλοπῶ, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, ἀπώλεια.
Damnum infero, ζημιόω τινα, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum gen.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, *in aliquem*: ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, *gratiam*.
Debilis, ἀσθενὴς, έος, βληχρὸς, οῦ, ὁ, ἄρρωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum solvere, ὄφλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζειν, καθήκειν. *dat.*
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando, pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω: pro determinare, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, δεκατισμός.
Decimo, δεκατόω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκοψις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιὸς, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, περικλινὴς, καταφερὴς, προσανὴς, καταντής.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ προσανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομεῖν, ἐκτραχηλίζειν.
Decolor, ἄχροος, ου, όν, οῦ· δύσχροος.
Decoloro, ἀχροῦν ποιῶ.
Decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμή, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ καὶ ἡ, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ βουλεύματα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ & τρικυμία dicitur.*
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.

Decursus, καταδρομή.
Decus, oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, διὰ χ.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει, ἀπέοικε.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινί, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινά, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη κακή, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγή, ἀπαγωγή, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανάω.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ. καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, rebellio, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστής, ὁ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio, ἀποστατέω τινος, ab aliquo.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήσσω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω. περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Desit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἐμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταρρέω, καταπίπτω.
Defluvium, defluxus, ἀπόρροια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμός, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστής, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητόν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγω.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, οὐ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· item mortuus, νεκρός, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγεννής, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπομαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυρέω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατελέω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκηδέω.
Dejectio, ἀποβολή, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinde, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἑξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἀπολισθαίνω τινος, καταφέρομαι.
Delapsus cœlo, οὐρανοπετής.
Delasso, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεύς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογή, ἐπιλογή, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἀποστέλλειν τι, ἀπο-

ἀποπέμπω, ἐντέλλομαι.
Delegatio, ἐπιτροπὴ, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀπολείβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberabundus, ὁ συμβουλευόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερός, ἁβρός, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, σπατάλη, τό· ἁβρότης.
Delicias facio, ἐντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, καταχρίω. pro permulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἀφαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, χρονόληρος.
Deliteo, vel delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, vel Delphinus, ὁ Δελφὶν, ἢ Δελφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementer, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν, vel μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto. καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, imperium populare, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμι τι, ἀναδείκνυμι τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγέω.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δεκαταῖος.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ καὶ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδοὺς, όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, accus.
Depaciscor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νεμηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλάω.
Depello, ἀπελαύνω τινὰ τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι, item impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.

Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθεμαι· pro *fidei alicujus committo*, παρακατατίθημι σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω τι, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depositus, παρακατατεθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπὴ, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, supplico, δέομαι, παραιτοῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀποτρόπος. ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπεωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω
Deputo, reseco, ἀποτέμνω· & pro existimare, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepente, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Derisor, καταγελαστὴς, οῦ, ὁ, Σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Descendo, καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, *deficio*, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deseco, *abscindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω τινα, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον οὐκ ἀπαντᾷν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Desertum, ἔρημος, ου, ἡ· ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses, idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ὕπτιος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥᾳστωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τούτου, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, *gen.* ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido, is, ere, καθιζάνω, πυκνοῦμαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Designo, *denoto*, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου, ἐφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, *deliro*, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo, as, are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus, ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperanter, ἀνελπίστως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.
Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινος, vel ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, pro contemno, παροράω τινα, καταφρονέω τινος.
Despicor, καταφρονέω τινος.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animum, ἀπονενοημένως ἔχειν.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σου, te, *item*, contemnere, ἀπαξιόω τινος.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *accus.* ἀναιρέω, ἐκπέρθω.

Desu-

Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπεθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπεθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo & detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χεῖρον.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τι-νος, vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθεὶς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθὴς, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἀποσύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detrectatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, *munus aliquod*: ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, καταντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω pro obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποστέλλομαι τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.

Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιὸς, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιά, δεξιτερὴ, *apud Poët.*
Dextrâ prehendo, δεξιόομαι σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
De trè, *apte*, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιῶν.
Dextrosum, ἐπὶ δεξιά.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuso*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dico, as, are, *consecro*, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, & τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορά, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.

Diffidentia, ἀπιςία, δυσελπιςία.
Diffido, ἀπιςέω, cum dat. ἀπελπίζω.
Diffindo, διαχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιςήσας.
Diffiteor, nego, ἀπαρνῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, lascivia.
Diffluere luxuriâ, ἀσωλδύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀντίχειρ ἢ μέγας· index, λιχανὸς ἢ δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medicus seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης, minimus sive auricularis, μικρὸς ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, honor, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro dignitate in sermone, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, puto, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐςαμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγή, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιςῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· clam discedo, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω. metaph. disperdo, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι· διασπάω.
Dilapido, disperdo, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, bona: κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, rumores: δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητός, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελής, σπουδαςικός, σπουδαῖος.
Diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδή, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, ςέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανής, καταφανής.
Diluculò, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρα.
Diluculum, προόρθρον, λυκαυγές.
Diluo, purgo, ἀπολούομαι, διαλύεσθαι δίαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλαττόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθείς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιςολὴν, ἀπολύειν τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè sive directò, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιςήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, orationem.
Dirimo, διαλύω, cum accus. ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθείς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, magistratu: ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, ex hâc vitâ: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσιδίκης.
Discepto, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Discere cupio, μαθητιῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω τι.
Discessio & discessus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.

Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητής, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τοῦτο παρὰ σοῦ, à te.
Discolor, ἑτερόχροος -χρους.
Discordia, διαφωνία, διαφορά, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορά, ἀναρμοστία.
Discrepo, διαφωνέω τινι, διΐσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen, pro differentiâ, διαφορά, διάκρισις, διαλλαγή. Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομή, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Discertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διαθέω τὸν ὄχλον, turbam.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
D spergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθείς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφιστάναι τινός, ab aliquo; διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio. διαφράττω.
Dissero, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum: διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulanter, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρύψινους.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμὸς, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διανεμηθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro luxurioso, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διϊστάμενος.
Distantia, διάστημα, τὸ διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάσπασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόσταξις, κατάῤῥοος.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
Distinctè, διωρισμένως.
Distinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.
Disto, differo, διαφέρω τινός, ἀπέχειν τινός.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.

Distributo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομή, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀναστατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diu, καθ' ἡμέραν sæpius pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δήν, ἐκ πλείονος χρόνου.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διαβαίνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορά, ἑτερότης.
è Diverso, τοὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενής· ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ Θεόν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis & dividuus, διαιρετός, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμός, ὁ.
Divisor, μεριστής, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπή, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Dius, a, um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutius, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι· ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διασπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.

Dare manus, id est, se victum præbere, τὼ χεῖρε περιάγεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare alicui filiam in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθής, εὐπειθής, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχή, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτός, σοφός, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμή, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγής, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἑτέρῳ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκέω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τό· λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλά, multis doloribus: ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερός, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domesticus, a, um, οἰκειακός, ἐφέστιος, σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatus, κράτος, τυραννίς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινός, κυριεύω τινός, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστής, δαμάστωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου.
Domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, ἢ οἴκονδε.

Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεά, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρις, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, & σε τούτοις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεά, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
sine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυϊκός.
sine Dubio, ἀναμφιλόγως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιοστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐάγωγος.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, vel μονομαχία.
Dulcè, & dulciter, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, ἡδύμελος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκανθών.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γὲ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διπλός.
Dupliciter, διχῇ, διπλῶς, διπλαχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè, & duriter, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia, & durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneco, διαμένω, χειρίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E Vel Ex, ἐκ, *ante consonantem*, vel ἐξ, *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrario, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ. οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebriosus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδού.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, *gen.* όος, οῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ ποτέ.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδηφάγος, ὁ καὶ ἡ, βορὸς, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, οῦ, ὁ. ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum: διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τὸ διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίσταμαι.
Edissero, διεξίημι τι περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀνορθωσις.
Editus, *in lucem emissus*, ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelsus*, ὑψηλὸς τόπος.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, ἡ παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.

Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινα.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητής, δημιουργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτῶ τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω, pro divulgari, διαβοῶμαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικοειδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, & effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαρρήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγή, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· & pro prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecuniâ: εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἔνδεια, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενναίως, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus, & egressio, παρέκβασις.
Ehem, ohe, ὦ.
Eheu, αἴ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰού.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀποκηρύσσομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξωθέω.
Ejulatio, & ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὀδύρομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, effugio, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαι τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περιεκτικὸς, ἐλλόγιμος.
Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλιλογία, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia, orum, vel elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἔλεφας, αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἕψω, ἀναβράζω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψαλέος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς, ἴδος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.

Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνέω.
Eluo, ἐκπλυνόω, ἐκνίπτω & ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἔκδοτόν τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρόσεως, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἢ ἔμβρυον.
Emendate loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διορθόω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, *confingo*, ψεύδομαί τι, προσποιέομαι. ψευδολογέω.
Emereo, & emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω· *pro* excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, *cum gen.* ὑπερβαίνω.
Eminùs, *è longinquo*, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀποπρόσθεν, ἀποσταδά.
Emissarius, προσαγγελεὺς, προσαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τό· εὐχρήσημα, τό· ὠφέλεια.
Emorior. ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος ἡμέρα.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνὴ, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητὴς, ἀγοραστής.
Emptus, ἐωνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, περιμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτονέω τινα, ἀποκτείνω.
Enectus siti, δίψει τακείς.
Enervis, *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γὰρ, δὴ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, καὶ μὴν, οὐκοῦν.
Eniteo, διαλάμπω, κοσμέομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναῤῥηγνύω, *interdum*, conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enitendum est, πειρατέον.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· *pro* explicare, ποιῆσαι καταφανὲς, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Ensem stringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος, τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquisitè*, διευκρινημένως.
Enucleo pro *declaro*: σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ὧ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eò dementiæ devenerunt*, ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eò magis, quò, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*: πρὸς οἰκίαν, *domum*: εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum*: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hostibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.]
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερίς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.

Epigram-

Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητικός.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, accus. ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεὺς, ὁ· ἱπποβάτης.
Equester vel equestris, ἱππικὸς, ἵππειος.
Equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
Pugna Equestris, ἱππομαχία.
Equidem, γὲ, καὶ δῆτα μὲν, μέν τοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφορβός.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἔλασις.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππάρχω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum pastor, ἱπποβότος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φίλιππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ, ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀπορριζόω, cum acc.
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, solitudo, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς, vel ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergò, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν. τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, virtutis ergò.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω· pro conso lari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σοῦ τοῦτο. ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδωμί τι τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐρανίζω, παρίημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὶς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.

Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό· πταῖσμα, παράπτωμα, τό· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, in aliqua re. τῆς ὁδοῦ, à via. διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, tota via. πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ου, ὁ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό· ἁμάρτημα, τό·
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, dicere: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινα πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem: διδάσκω τινα τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Erudite, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ὁ· ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν, ἢ, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναρρήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, extraho, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναστρέφω.
Eruptio, ἀνάρρηγμα, τό· διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe.
Ervum, ὁ ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τό· βρῶμα· τὸ δέλεαρ, ατος.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναι τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναι τινι.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πειναλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πειναλέος.
Et, καὶ, ἠμὲν, ἠδὲ, τέ.
Etenim, καὶ γὰρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, ἢ μέν τοι, ἄρα, καὶ, καὶ δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etsi tamen, εἰ καὶ, καί τοι, sequitur ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, è periculis: ὑπεκδύμι.
Evasi in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.

Evagor,

Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· pro extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, ἔξω τῆς σκοπῆς ἐρεῖν.
Evanesco, ἀφανίζομαι. ἐξουθενίζομαι.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Euax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· pro extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορέω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀναστάτους ποιέω, πορθέω, κατασρέφεσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
E vestigio, *confestim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανής.
Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινός.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω σε. pro averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξηρημένος.
Ex, ἐκ, *sequenti consonâ*: ἐξ, *sequente vocali. cum genit.*
Ex animo, εὐθύμως, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξυνόομαι.

Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adverso, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι. ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινα, διασρέφω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, pro diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ σαθμήν.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· pro scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὀξυνόω· pro irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τοῦ σρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, *vocem*: εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandesco, incendor, ἐκπυρόομαι. metaph. irasci, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκτρυχόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω· *item* supero, ὑπεραίρειν τινα, διαφέρειν τινός ἔν τινι.
Excedere è vitâ, ἀπολέγεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τοῦ βίου.
Excedo ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, περίβλεπτος, ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, *supero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σε τιμαῖς, *honoribus*: περιεῖναι τῇ σοφίᾳ, *in sapientiâ*: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, πρόειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος, τό.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη μεγαλοψυχία

Excelſus, ὑψηλός, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Exceſſus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· item ἡ ἐξοχὴ, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· pro obliviſci, ἐπιλανθάνεσθαι, vel ἀμνημονεῖν.
Excîdo, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excio, vel excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι, δέξασθαι ξένους, hoſpites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἐγείρω τινὰ ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores· ἀνεγείρειν ἐκ ὕπνου, ex ſomno.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπειν τὰ ὠὰ, ova, ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, orno, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι· ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excreſco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρά, ἡ. νυκτοφυλακήσεις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτειν νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excurſus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excuſabilis, συγγνωστός.
Excuſatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuſo, purgo, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excuſor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
Exeo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus & execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρά, βδέλυγμα.
Execror, καταρᾶομαί τινι, vel τινα.
Erectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατεσθίω, ἐξέδω· pro abſumo, καταφαγεῖν.

Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbeo, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐντάφια τὰ, ἐπικήδεια, ἡ νεκρῶ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτά τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, εὐσέβειαν, pietatem. ἐργάζεσθαι τέχνας, artes. γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs deſertor, λειποταξίας, ȣ, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαφύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire ſentinam, τὸν ἄντλον ἀνιμᾶσθαι.
Exhauſtio, ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.
Exhauſtus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ἀποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι. παρακαλοῦμαί σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλαγμὸς, ὁ.
Exibilo, ἐκσυρίττω τινα. κλάζω.
Exicco, ἐξικμάω, vel -άζω, ξηραίνω, accuſ. ἐξαυαίνω.
Exigo, expello, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος. item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, pro vehementer gaudeo, ἀναπηδάω. ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exiliter de rebus diſputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, & ἐξαίρετος.
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν.

Eximius, ἔκλεκτος, & ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ. ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximo, ἐξαιρεῦμαι τὸν φόβον τῆς πόλεως, civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperato, παρ' ἐλπίδα.
Existimandum est, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰτέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis & exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· item satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς δυνατεὶς, καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀπορροφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, ûs, ἀνατολὴ, ἔκφυσις.
Exos, ἐξόστεος & ἀνόστεος, ὄστους, οστέου, στοῦ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοστείζω.
Exosus, *qui odio habet*, συγῶν, μισῶν, & *passivè* ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ καὶ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀποχλωριάω.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.

Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item*, utile esse, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti Equites, εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι· *item*, στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινα, è patriâ, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus. ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· *item* pondero, σταθμοῦμαι, *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expensa, æ, *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διυπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus & experrectus, διεγερθεὶς, ἐγηγερμένος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, *act.* & πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμός· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, *diligenter exquiro*, ἐξετάζω πάκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τρανωτικός.
Explano, καταλεαίνω. *pro* manifestum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλάζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro sagaciter inquiro*, κατασκοπέω· *pro* dijudicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expolio, as, ἀποσυλέω.

Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, & pro declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, προεξηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω & ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expostulatio, ἐξαίτησις, προσκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, pro conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· pro declaro, ἐξηγοῦμαι, item repræsentare, ἀπεικάζειν, ἐκγράφειν, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνειδισμὸς, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τί.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἐντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplò, statim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστός.
Extempore, impræmeditate, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, latè, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτένεια, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ. & pro verbis deprimere: ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τό ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimesco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ οεος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· item occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκκουφίζω τι. τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, exul. ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, gen.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremò, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος. ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπισεσωρευμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύω.
Exuccus, ἄχυμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, & -άω.
Exul, φυγὰς, ἀλὴς, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· pro exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultanter vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia & exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμυρέω.

Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, ϛερέω σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερίχω.
Exurgo, ἀνίϛαμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ ſerpentis, σύφαρ, τό.

F.

FAba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιεργὸς, τεχνάϛης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκεργὸς, χαλκεύτης.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσεργός, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρεργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαϛήριον τεκτονικόν· & *pro* arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιεργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνάϛης, κτιϛής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάϛης.
Fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιεργέω, ξυλεργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλεργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabuloſè. μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Facere fidem, πίϛιν ποιεῖν, δίδωμι πίϛιν, πίϛιν παρέχεσθαι.
Jacturam ſeu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Faceſſere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Faceſſere *pro* diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, ϛωμύλως, χαριέντως. κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, τὰ κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, ϛωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥαδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥαϛώνη, εὐμάρεια.
Facilitas ſermonis, εὐπροσηγορία.
Facilius, ῥᾷον.
Facillime, ῥᾷϛα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα: *in malam*, κακούργημα, ῥαδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, ϛάσις, αἵρεσις, συϛροφή.
Factioſus, ϛασιώτης, ϛασιωτικὸς, ϛασιώδης.
Factitius, σκευαϛὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus eſt, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γὰρ δεῖ τὰ γινόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δᾳδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id eſt*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγώδης, τρυγώδης.
Fæx, τρύξ, ὑποϛάθμη.
Fæx Civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγῶδης.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος,
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικός, ψευδής.
Falli ſpe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falſarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falſidicus. ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falſitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò & falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falſum, ψεῦδος, τό. τὸ ψευδές.
Falſus, a, um, ψευδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama eſt, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama eſt, ὡς λόγος, ὥς φασιν.
Fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ.
Famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama ſpargitur, eſt, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πειναλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος· & *pro* amico, συνήθης, ὁ καὶ ἡ· ἑταῖρος, ἐφέστιος· *ſignificat etiam* uſitatum, εἰθισμένον.

Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος,
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiariter uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος· *& cum in malam partem accipitur* δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δουλικὸς, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος, *&* ἐνθεαστικός.
Fandus, φατέος, φατὸς, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναὸς, ἱερὸν, τέμενος.
Far, farris, ζέα, *vel* ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτευτὴς.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθεὶς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Fasces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δέσμη, φάκελος.
Fasti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiose, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio, as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τῦφος, φρόνημα, τὸ ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόριμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινα.
in Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω· *pro deficere*, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προσέχομαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία. εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabiliter, ἐσπουδασμένως.
Fauste, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔσημος, δέξιος, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστικὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαῒς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissime, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων. τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Feliciter evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Feliciter vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος. εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὐκληρος, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Fere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος. θηριώδης.
Ferino, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω,

πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, χολάζω, χωλὼ ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικρῦ δεῖ, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακά· καρτερέω λιμόν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, ους, τό.
Ferocio, is, ἀγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præsentem statum*.
Ferre suffragium, λαγχάνειν· τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertiliter, εὐφόρως.
Ferventer *&* fervidè, θερμαινόντως.
Ferveo, *&* fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκὼς, ὅτος, ὁ, κατάπονος.
Festinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Festinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Festinè, σπουδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Festivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, ίδος.
Ficte, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, πόιησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor*: σῦκον, ου, τὸ, *fructus*.

Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fidejubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare & accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habeo, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λύριον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo*, θαρρέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχνόω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱδίον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τὸ· σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, σω, διαρρήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὴν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· pro simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non potest, quin, ὅπως οὐκ ἐστὶν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè *&* firmiter, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.

Firmus,

Firmus, *stabilis*, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiscella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμὸς.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιστός.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fistuco, as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistulâ cano, συρίζω, ἰαύω *vel* ἴπτω.
Fistulator, συρικτὴς, αὐλητήρ.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum, & flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα, *vel* τι, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen, inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινα.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπτὸς, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus, ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλίγωρος ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω· *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογεῖν.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos, oris, ἄνθος, τό· ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo, & fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, κατάῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὴ, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῥυτός· & *pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεία.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, παίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, ὑπόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδής.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.
Fœnero, & fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τό· γονή.
Fœtus, ûs, γονὴ, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ καὶ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσκίον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ, ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς, ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.

Forem,

Forem, fores, foret, γένοιμι.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecùs, θύραθεν, ἔξωθεν.
Foris, ἔξωθεν, θύραθεν.
Forma, ἰδέα, μορφὴ, σχῆμα, τὸ, τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ, εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ, φοβερὸς, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τὸ φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινα, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σημεῖον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ καὶ ἡ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, & pro lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβὰν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρειότατος, ἄριστος.
Fortiter, εὖ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuito, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβίαζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφρος, ἡ. λάκκος, διώρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.

Fotus *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τὸ· κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragiliter, ψαθυρῶς.
Fragmen & fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρούω.
Fraudulenter, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μέλινος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβρέμομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequenter, ἀεὶ & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τό. σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam* : πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, σύνοχη ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω & ῥιγέω· καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.

Frigus,

Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψῦχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frigo, tero, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκόπων.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, frondis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, frontis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπομετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτοῦ, ex eâ re fructus.
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος. εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, bonis: ἐπιτυγχάνω, cum genit.
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustra conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἁπλάστως.
Fucum alicui facere, φεναχίζειν τινά.
Fucus, φῦκος, εος, τὸ· pro fraude, φεναχισμὸς, ὁ.
Fucus, pro ape sine spiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, hostes: διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, sive pes lecti, ἑρμίνιον· ἕρμιν, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας, ατος, τὸ· αὐγὴ, ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρωδιὸς, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, & γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβόλητος.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω. κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, οῦ, ὁ· πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τὸ· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.

Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδειος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμιλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, & μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλοπεύς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανής, μανικός.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύς, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἔμπληκτος.
Furibundus, ἐξιστάμενος, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανὴς εἰμί.
Furor, oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπή, κλέμμα.
Furvus, *niger*, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος. κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆsum, teli genus, γαισὸς, οῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ· πήληξ, ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus, & Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, αδος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ, ἀστακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω & κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στωμύλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινι, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔκπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo, as, κρυσταλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, & κρυμνὸς, κρύος, ους, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ἀπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτόκισσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, διπλός.
Gemisco, στένειν ἐπί τινα, στενάζω.
Gemitus, στεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· & *de vite* ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, *propter aliquid*,

quid: ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς ἡ· παρειά, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρός, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὤν, ὁ ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, *fæm.* γεννάω *verò* virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialiter, τρυφερῶς. ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενετὴρ, γενέτωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· *pro* familiâ, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγράφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, *id est*, syncerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω, *pro* administro, πράττειν τὰ τῆς πόλεως, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *gero me honestè*.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, *res gesta*, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορά, ἡ.
Gesticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio, is, ivi, γαυριάω· *cum dat. pro cupere*, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, *annulum*: περιφορέω.
Gestus, ûs, τὸ σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, *gibbosus*, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, *de viris*: τίκτω, *de mulieribus*: φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, ἕλκον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφελκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψάμμιον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Glisco, *cresco*, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· *pro* multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρόμβωσις, ἐνείλημα.
Glomero, ἐνειλέω, στρομβόω.
Glomus, i, *&* eris, ἀγαθὶς, ἴδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινα. ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, *ob aliquam rem*.
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ· εὔδοξος· *pro* ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten *&* glutinum, κόλλα, ης, ἡ.

Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnaviter, δραστικῶς, ἀόκνως.
Gnavus, *strenuus*, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Gossipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracilesco, ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδὸν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, ἀχαΐα, ἑλλάς.
Græcor, κωμάζειν.
Græcus, ἕλλην, ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαϊὸς.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολὼν.
Granatum, ἡ ῥοιὰ, *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, πρεσβευκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλορρήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, *de* ætate, πρεσβευκὼς, πολυετὴς· *de* magnitudine μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, *sævio*, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, *in Græciam*: ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ meâ, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus: χάριν οἶδα.
Gratificor, χαρίζομαι τινί τι, ἀρέσκω τινι, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τούτου.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθεὶς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & pro molesto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός· *item* pro severo viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τὸ βαρύτης· pro severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, *molestè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτέω τῷ θανάτῳ, *mortem*· χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδὸν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus, ûs, τὸ βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρυλλισμός, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρύφες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem*· pro administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, *pro* nomine insatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος· ἡ δίνη, πέλαγος.
Gurgulio, γαργαρεὼν· *pro* vermiculo, τρὼξ, κὸς.
Gurgustium, gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.

Gusto,

Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταγὼν, ῥανὶς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι· κυκλάζω, δινεύω,
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινός· item *pro* credere, δοκέω· sic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, habere in numero hostium.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελέομαι τούτου.
Habere se benè vel malè, ἔχειν καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀνοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hâc, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ δε, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hereditatem adire, προβῆναι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, alicui: συμφύομαι; *pro* dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.
Heresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
Halcyonii dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
Halec, μαινὶς, εἶδος· μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός· συῶν εὐνή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῴδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντις, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruspicina, ἱεροσκοπική.
Hasta, δόρυ, τό. λόγχη· ἔγχος, εος.
sub Hastâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Hastatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Haustrum, *situla*, ἀντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς, ἀδος, ἡ.
Hebes, *obtusus*, ἀμβλὺς, έος, ὁ. *pro* stupido, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλυώομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, καταφαγᾶς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heraclius lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιστής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus & herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle & hercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν Ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς, έος, ὁ.

Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθέσῃ.
Heri & nudiustertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρῴνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Hesternus, ἐχθεσινὸς, ὁ χθιζὸς, ὁ, ὁ.
Heu, φεῦ· ὢ· ὤμοι.
Heus, ὦ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε· ὅγε· οὗτος.
Hic, *adv.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μὴν οὗτος· μὴν ὁ χ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρὸν ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilariter vivo, εὐθυμέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῆν.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ἄντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἐπ' ἀμφότερα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω & ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾷν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος, ου, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασύ· τραχύ· δασύτης.
Hirsutus, λάσιος, δασύς.
Hirtus, δασὺς, λάσιος.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασὺς, λάσιος.
Historia, ἱστορία.
Historiam scribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι· εἰς τὸ παρόν.
Hodiè, σήμερον, *vel* τήμερον.
in Hodiernum usque idem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.

Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ καὶ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐπιφανέστατος.
Honesto, τιμάω τινα, ἐπικοσμέω.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλόν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor, *vel* honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπίτιμος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερούσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερούσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valde, γεραρός.
Honore afficio, τιμᾷν τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus: ἄγω ἐν τιμῇ τινα, νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμειν τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ὁποσταῖον ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτὸς, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀῤῥωδέω.
Horresco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, δασὺς, λάσιος· pro duro, aspero, φρικτὸς, φρικώδης.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen, & hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινα ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρὸς, & κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.

Hospitalitas,

Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινα, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξενὼν, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινα.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc & illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὢ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitus, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ καὶ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, δίυγρος, ὁ· νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς.
Humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμαδίην φοιτᾷν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος,
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidasculus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ, ικος, ἡ.

J.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo: ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινα.
Jacio, is, βάλλω τινα λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, μεγαλαυχία, ἀλαζόνεια.
Jactatio, *idem.*
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequenter jacio*, ἀναρρίπτω, ῥιπτάζω τι· *pro sese efferre*, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημερία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐδοκίμερος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινα λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam inde à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη, νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι. & ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ καὶ ἡ· πυλωρὸς, ὁ καὶ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.
Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρὸς τινα, cum aliquo, σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.

Idcirco,

Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτό.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, ὡσαύτως.
Identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὖθις καὶ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ καὶ ἡ, εἰς τοῦτο, χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus. ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejunè, ἀπαστὶ, ἐνδεῶς.
Jejunii dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τό· ἔμβρωμα, τό· πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄρα γε, δή, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ καὶ ἡ· ἀνεπιστήμων.
Ignarus Philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥᾳθύμως.
Ignavia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ· ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργέω, ῥᾳθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρεῖον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἥφαιστος, ου, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τό· πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ καὶ ἡ· ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάζειν.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, *vel* ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην δίδοναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
Ignotus, ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κενεὼν, κῶλον.
Ilicet, *statim*, εἶεν δή, ἴθι, παραυτίκα.
Ilico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.

Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illachrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæsus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, παγιδεύω, ἐμπεριβάλλω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαὶ, δέλεαρ, ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ καὶ ἡ· ἔκνομος, νόθος, ου, ὁ· ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ καὶ ἡ· ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ & αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, ὑπάγω τινα, ἐφελκύω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ καὶ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ καὶ ἡ· παράνομος, ἀπρεπής.
Illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illisus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθής, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ καὶ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, κατακερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illusio, ἔμπαιγμα.
Illusor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illustratio, καταύγασμα, τό· αὔγασμα, τό.
Illustris, φωτεινὸς, λαμπρός· pro nobili, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illustrissimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω· pro declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illusus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.

Imbecil-

Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis sum, ἀῤῥωστέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γεῖσον.
Imbricatim, γεισοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· pro erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος· ὁ καὶ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, crudelis, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immansuetus, ἀτιθάσσευτος, & ἀτίθασος, ὁ καὶ ἡ· ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ καὶ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ· ἐπιλαθόμενος.
Immemor sum, ἀμνημονεύω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἐναποκλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὀφληκώς.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοίκτως.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ καὶ ἡ· ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immissio, ἐνεσίας ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ καὶ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodestè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ καὶ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι· vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ· ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ· ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ καὶ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ καὶ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δέ, ἀλλά τε, καὶ μὴν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Impariter, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impatienter, ἀμηνιτί, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαί, σκεύη πολεμικά, τὰ σκευόφορα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινὶ· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, à vitiis.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι, accus. προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, insumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.

Imperceptus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελής, ὁ, ἡ· ἀτέλεστος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ ἀρχή, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, or, μεταδιδόναι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τῶνδε, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, καταδέησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω· vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuosus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολή, ἐπιφορά, ἐπιδρομή, ὁρμή, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, οὐ ῥάθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβής, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ καὶ ἡ, ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινὶ χαύνης ἐλπίδος, inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, us, ἐπιπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus & implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινα, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαι τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.

Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω· quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατής, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φέναξ, ακος, ἀπατηλός, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατής· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotenter, ἀδυνάστως, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ περὶ τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρά, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
Impressio, προσβολή, ἐπιβολή, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναιδῶς, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρός, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Impropriè, οὐ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improviso, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudenter, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδής, ὁ καὶ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγής, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.

Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, impulsus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulsor, ἄσης, παροξυντής.
Impune, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impune aliquid facere, ἀδεῶς προστάττειν τι.
non Impune feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατής, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν· vel, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, ἐνὶ, ἐς vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
In causa sum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον· τως.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα· τὸ λοιπόν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ καὶ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀστάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φρούδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inaniter, κενῶς, ματαίως.
Inaniter loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθεὶς, οἰωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicatò, οὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauspicatus, δυσοιώνιστος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, θερμαίνομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, frustra, φρούδη, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἀπλοῦς, ἀνυλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἐμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρευσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.

Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω, ἀπορεῖν, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ἡ ἄνομος, μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, sermonem.
Incîdo, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, in hostes, ἐπιτυγχάνω τινι.
Incipio, ἄρχομαι, genit. ἀπάρχομαι.
Incisio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Incisus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινα ἐπί τι, & πρός τι· παρορμάω τινα ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, ad honesta facta: προτρέπω τινα εἴς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, οῦ, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Inciviliter, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementer, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genit.
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ καὶ ἡ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβλητηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς, οῦ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει· ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ, ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτιμελής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκόλουθον ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.

Incommodo, βλάπτω τινα, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήστημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompositè, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehensus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀρρυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinniter, ἀρρύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐμμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcussus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνεπιθέτως.
Inconditus, ἐμμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconsideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconstantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconsultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconsulto, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ καὶ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ καὶ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεῖα.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω, τινι ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίματος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονίω.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.

Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι· ἐπίκειμαί τινι· ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι· ἐπωάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· pro sæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· pro obnixè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι. ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabilis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incuriosus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινος· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurso, συχνῶς προσβάλλω, κατατρέχω.
Incursus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuso, αἰτιάομαι τινα τούτου· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago, inis, θήρα & θήρευμα, στοιχισμός.
Indago, are, θηρεύομαι· pro inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, veritatem: ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθήκων.
Indecenter, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, τὸ ἄσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφρούρητος.
Indefessus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῷος.

Inde-

Indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, is, ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indicta caussa, ἄκριτος, vel ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικασθῆναι, Condemnari.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. ἐνδεὴς τούτων εἰμί· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαι τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigestus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigites Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις· ἀναξιοπάθεια.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indignè fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, irascor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, ob aliquid : ὀργίζομαι τινι, ἄχθομαι τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.
Indo, is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθής.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τό· φυή.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ καὶ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciæ, ἀνοχαὶ, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα· ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω· pro persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ, ἀγωγή.
Indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι τῆς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
Induresco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.
Indusium, χιτωνίσκος.
Industria, φιλοπονία, ἐπιστρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Industriâ, ἐξ ἐπιτηδοῦς, ἐκ προνοίας, ἢ προαιρέσεως· προκρίτως.
Industriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Industrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a, um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ. νηστεία.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Ineleganter, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inennarabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Ineptè, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι· ἀφυὴς πρός τι· ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος, ὁ, ἡ.
Iners, ῥάθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥαθυμία, ἀσθένεια, ἀκηδία.
Inesco, δελεάζω· ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι· ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcusabilis, ἀπρόφασιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, στηλιτεύειν τινα, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀνεπίῤῥεκτος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, νεόμβρυον, νεογνόν.

Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infaustus, δυστυχὴς, ὁ καὶ ἡ.
Infectâ re, ἄπρακτος.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναι τινὶ ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infensus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδῃ.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα, ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ἅδης, ου, ὁ· νεκροδέγμων.
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω· ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρὸς τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινα συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαι τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπέραντος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀρρωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄρρωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus, & inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προσρίπτομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω. ἐπιρρέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.

Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ cum dat. & accus. κάτω. ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχειν τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ, μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταρρήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco, are, φαιὸν ποιῶ. ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι, τινί.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστέω, ἀχάριστος εἰμί.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἀχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhæresco, idem.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.

Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhoneste, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκλεής, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενής, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, iniquè, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *sacris imbutus*, μυσταγωγούμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ· pro inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *subauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προστάσσω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινα, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινα, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προστάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ καὶ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίγνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, tas, ἐννήχομαι, ἐσνέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνισχυρίζομαι τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocenter, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουστία, ἀπείθεια, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριστος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies, & inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθρυβέω.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
Insalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Insatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Insatiabiliter, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
Inscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Insero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα

Συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἔνεδρα, ἐπιβουλή, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινί, ἐνέδραν ποιεῖσθαι τινί.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρός, ἐπιφανής.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, περιβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, ἄχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίσχομαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· pro superbo, ἀλαζών.
Insolenter se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· item arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia, æ, vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄυπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπή, ἐφορεία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Insperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκαταπασσείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, εἰσπνοή, ἔμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instanter, ἐνστατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, cum gen. ὡς.
Instauratio, ἀνασκευή, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
Instigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Instigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινα.
Instillo, ἐνσταλάζω & ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ θεόν.
Instinctus, us, ui, παρόρμησις, παροξυσμός, κίνησις.
Institor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, *decerno*, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω· *pro* incipio, ἐνίσταμαι· *pro* doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re te: διδάσκω τινα.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, *doctrina*, παιδεία, εἰσαγωγή.
Institutum, ἔθος, τό. παίδευμα· *denotat etiam* propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, *urgeo*, ἐνίστημι· *pro* incumbo, ἔγκειμαι· *pro* imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, *id est*, docere, διδάσκειν τινα.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, ου, τό· σκεῦος.
Instruo, *ordino*, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλυκής, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ· *pro* fatuo, ἀναίσθητος, ἀγνώμων.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινί, ἐντρυφάω τινί.
Insum, ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιής, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθορσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατής, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperanter, ἀκρατῶς.
Intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρατία, ἀσωτία, ἀμετρία.

Intem-

Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempesta nox, ἀωρόνυξ, ἀωρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, ἐκ τοῦ καιροῦ, ἐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus, a, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παράκαιρος.
Intempestus, ἄωρος, παράκαιρος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾷν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίστημι τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, *cum genit. ut* μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν *cum dat. vel* εἰς *cum accus.*
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακτοὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἐκλιτεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Intercessio, ἐπέντευξις.
Intercessor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni & aquâ, πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, *veto*, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἡ, ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τὸ· παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, *vide* Refert.
Interfector, φονεύς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινα, κτείνω τινα, φονεύω.
Interfluo, διαρρέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παρέμμεσος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, *cesso*, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπή.
Interpello. διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, *accus.* παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στιγμαῖς διαιροῦμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hâc re te: *vel* περὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀπορρήγνυμι, διακόπτω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόρρηξις, διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάστημα, τό· διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: *pro* differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, ἡ, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestatò, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυστρον.
Intestinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intra, ἐντὸς, *gen.* ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτεγκτος, ὁ καὶ ἡ· ἀπειρής, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ, ἡ· ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinsecùs, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, οῦ, τό.
Intrò, *adverb.* ἔσω, εἴσω.

Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσοδος, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrsus *vel* -sum, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω.
Introspicio, εἰσορέω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρὸς τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, οἰδέομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν ἀττικὴν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιρρώννυμαι.
Invaletudo, ἀρρωςία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄρρωςος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, εἰσβολή.
Invasor, ἐπεμβάτης, ἐπελάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω & εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρήτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τὸ εὕρημα, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθεὶς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριςος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναςροφὴ, καταςροφή.
Inverto, καταςρέφω, παραςρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτὴς.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, παλαιγηράσκω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ βασκανία, ἡ.
Invidiâ carens, ἄφθονος, αβάσκανος.
absque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ esse, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαςος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινα, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναι τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινα πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: καταπείγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμυρέω & πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινα συμφοραῖς, calamitatibus: περιειλέω.
Inurbanè, οὐκ ἀςείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀςεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προςτρίβεσθαι τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἀτριβής.
Inutilis, ἄχρηςος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηςία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰοῦ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocóne an seriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινι, cum aliquo: ἀςεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, ἐπίχαρις, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα, ατος, τὸ παίγνιον, τὸ γελοῖον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζω τινα.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργὴν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προσκαλεῖσθαι.
Iracundè, προθύμως, σὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, *vel* περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιςος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιςία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπανόρθωτος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.

Irrepre-

Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀνεπίληπτος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverenter, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινός, & τινι, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινα.
Irrigatio, ἄρδεια, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irrisor, χλευαστής, μῶκος.
Irrisus, & irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παρεγγισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθείς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινα πρὸς, &c. παροξυνῶ τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινι, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινι, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάρρηξις, ἡ ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινι.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ τοῦδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, *adverb.* αὖθι, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Istorsum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ita, *adverb.* οὕτως, οὑτωσί, ναὶ, πάνυγε.
Ita, *ut*, οὕτως, ὡς, *vel* οὕτως, ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Jubæ, χαῖται, ἡ.
Jubar, Σέλας, ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissime, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονή, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς, οῦ, ὁ, δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνόητος.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, τὸ, pro opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινα. & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, & πλέθρον.
Jugiter, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγή, ἡ.
Jugulo, Σφάττω, Σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρή, ἡ αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τὸ, *montis*, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, *idem.*
Junctim, ζυγάδην, κατὰ Συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, Σύνθεσις, Συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, Συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιών, ἴουνιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τοῦ Διὸς, κρονίων.
Jura violare, θέμιστας παλεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, εος, τὸ λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, Συμβουλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι & ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus, *pro* liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον, θέμις, ιστος, *pro* potestate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα & τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jussum, ἐπίταξις, πρόσταγμα.
Justa, *exsequiæ*, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.

Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, ου, ὁ, πόρταξ, ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικός, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ, νεανίας, ου, ὁ, ἠΐθεος, αἰζηός.
Juvenis sum, νεανιεύω & νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo ὠφελέω τινι, & τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, *adversus hostes*.
Juxta, παρά, ἀμφί, πρός. *cum dat.* adv. ἐγγύς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KAbbala *v.* Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλένδαι, *Plut.* νουμηνία, *idem.*
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, *v.* Climax.

L.

LAbesco, καταφέρομαι· *pro* animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto, & labefacio λυμαίνομαι. *accus.* & *dat.*
Labellum, χειλάριον.
Labellum, *vasculum*, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινα.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό κηλὶς, βλάβη. ης, ἡ.
Labium & labrum, χεῖλος, εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀπορρέω.
Labor, *cado*, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, ου, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξειργασμένος.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ, ἡ· καματώδης, μοχθηρός, τλήμων.
Laboro, *operam do*, πονέω, ἀσκέω· *pro* malè habere, μοχθέω· *pro* angor, φροντίζω, ἀγωνιάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φιλόπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελώνην ἐσθίειν.
Labrum, *vas*, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρεμμένον γάλα.
Lacer & lacerus, διεῤῥωγώς, ῥακώδης.
Laceratio, ἀπόῤῥηγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη, ης, ἡ.
Lacero, σπαράσσω, σπαράττω, λωβάω, θρύπτω, ξαίνω, σπαράσσω.
Lacerta & lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μυών, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, *contumeliâ.*
Lacesso, *provoco*, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα, προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτός.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio. δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo & lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνός, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac sugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικὸς, γλαγερός.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· τελμὶς, τέλμα, ατος, στηραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό· καταστέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμυρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινα, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρά, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiâ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιοῦν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρός, εὔθυμος, ὁ καὶ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus sinistra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιός, σκαιός· *pro* inauspicato, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laïcus, λαϊκός, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθής, στονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμός, θρῆνος, ὀλοφυρμός, κλαυθμός, οἰκτιρμός.

Lamen-

Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἐλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, διωνύζω, κατασπάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Languesco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languidè, ἀθύμως, ὀλιγώδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
Lanitio, ἄμυξις, ἡ, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριόφορος, μαλλόφορος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμνασταί.
Lanius & lanio, κρεωπώλης, κρεουργὸς, ἄρταμος, κρεοδαίτης.
Lanuginosus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἴονθος, ἴουλος, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία, ἡ.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινα.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος ὁ vel ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapsus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ἡ, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σὰρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, equum, χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαστής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τῶν πλαγίων.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, φάλητρον, ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥέεθρον.
Latibulum, φωλεὸς, οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, λατινιστὶ, ῥωμαϊστί.
Latinus, λατῖνος, ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τό· πλάτος, πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus, ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινα, *in aliquem*, βαΰζω.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ· κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, lateris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, ου, ὁ, εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαίνετος, καλλιφημούμενος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινα.
Laudo valde, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεμαι.
Lavo, abluo, λούω, *de corpore*; νίπτω, *de manibus*: πλύνω, *de vestibus*.
Laurea, δάφνη, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.

Lau-

Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè veſtitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, *vincula*; ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea *&* leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ὁ κράββατος, ὁ.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, ἡ, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges ſervare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεὼν, ὁ.
Legiſlator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo, συλλέγω· *pro* præternavigare, παραλέγεσθαι· *pro* ſurripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστροπὸς, ἡ· πορνοβοσκός, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πραΰνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄνοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Leniter, ἠπίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστρωπὸς, ὁ καὶ ἡ, πορνοβοσκός.
Lenocinium, μαστρωπεία, *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστροπεύω· *pro* blandiri, κολακεύομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακός, φακή.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginoſus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδυτής, νωθεία.

Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθής.
Leo, λέων, οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepide, στωμύλως.
Lepidus, καλλιεπὴς, στωμύλος, γλαφυρός, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *&* lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepuſculus, λαγίδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethaliter, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia *vel* lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος, ὁ.
Levatio, levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαήρ, ἔρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην, *pro* parum, ὀλίγον ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libenter, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐτάρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ καὶ ἡ· ἐλεύθερος· *pro* munifico, δαψιλής, ὁ καὶ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberaliter, ἐλευθερίως.
Liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτής, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, λυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, διασωθείς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος. ἀπολύω, διασώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας· τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem aſſerere, ἐλευθερεῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.

Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαςος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, κατατρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύα, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριςὴς, ἐνταφιαςὴς.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, æ, λίτρα, ςαθμὸς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, καλλιγράφος.
Librator, ὁ ςαθμόμετρος, ζυγοςάτης.
Libro, ταλαντάω, ςαθμάομαι.
Libum, ψαιςός.
Licenter, ἀδεῶς, ἐν ἀδεία.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, fas est, θέμις ἐστὶ· ἔξεςι· ἔνεςιν.
Licet, *Conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειςηριάζω.
Licitum est, ἔξεςι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὰ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλὴν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, σύνδεσμος, δεσμός.
Ligatura, *idem*.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, ὤνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, ου, τὸ· σοῦσον, ου, τὸ.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ, ἀτραπός· ὅρος, ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παραβλέπειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινέω, ἐκρινίζω, περιψάω, pro expolio, κατακοσμέω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς· πηλός· βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus, ûs, λεῖγμα, τὸ· ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.

Lingua, γλῶσσα vel ττα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ· ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον γλωσσίς.
Lino, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω
Linteolum, τὸ ῥάκος, λῖς, τὸς, ὁ, ὀθόνη, ἡ.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, ης, ἡ· σινδὼν, ὁ.
Linteus, λινέος, οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω & γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, ατος, τὸ· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις & τηκεδὼν.
Liquesio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προφανὲς ἐστὶ.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· pro puro, καθαρὸς. διαφανής.
Liquor, ὑγρότης· τὸ ὑγρὸν· χυλὸς, ου, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, ης, ἡ· ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τὸ.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τὸ.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιςολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιςολὴν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Litteras mittere, ἐπιςολὰς ἐπιςέλλειν· ἐπιςολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιςολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριςὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριςικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω· δικάζομαι τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινι περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελειόω.
Litura, ἡ, ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλός· θὶν, θινὸς, ὁ, vel ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Livesco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, ωπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, & lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.
Loca prærupta, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.

Locatio,

Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ὁ ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genitiv.* ἀντί τινος. quo loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, *pono*, τάττω, *pro* elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα· *interdum significat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, παραχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, ἀμάμνη, ης, ἡ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος, ους, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθίς, τεῦθος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λείωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετής, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόρρωθεν, πόρρω.
Longè latéque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονή, μακρότης, ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, πορρώτατα.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης· μῆκος, τό.
Longiùs, ἀπωτέρω, πορρωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακρὰν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquaciter, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιά, λέξις.
Loquor, λαλέω τινι, & πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lorium, κρίνα, ὕρον, ὕρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubenter, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὔκολος, εὐόλισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς, ἄντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.

Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φαεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri caussâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
In Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τι, ἐν κέρδει ποιοῦμαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re, κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος. κερδῷος, πολυκερδής, χρηματιστικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum, κέρδος, τό.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τό· πάλη, ἡ.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγής, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τό. ἄλσος, ους, τό.
Ludere aleâ, ἀστραγαλίζειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινι καταγελάω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλευασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, *pro* derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδιά, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορά, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινα, & ἐπί τινι, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τὸ φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φαεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna crescens decrescens, σελήνη τικτομένη καὶ φθίνουσα.
Luna nova, νεομηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.

Luna,

Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διαπινύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκῆ.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, & ἀηδὼ, όος, οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· *deinde*, expio, καθαίρω, ἁγνίζω· *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεῖα τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κηρώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἐνυδρίς.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλύς· βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio *vel* luxurior, καταστρηνιάζω, ἀσωτεύομαι. Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως,
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ. νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, κὸς, ὁ, *vel* ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

Macellum, κρεωπώλιον.
Macer, macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Macreo, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖ γε· εὖ γε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω, & -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aspergere aliquem, περιρρίπτεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω, τινα, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefactio, ἀπόβρεγμα.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον & ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ, καὶ ἡ. προστάτης.
Magister equitum. ἵππαρχος.
Magisterium, προεδρεία, προστασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν ὑπειθεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, *pro imperio*, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων,
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης ητος, ὁ.
Magni æstimare, τιμᾶν πλείστου.
Magnifacio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.

Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν, ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλεργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπής, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus. μεγαλορρήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα, ἀνυπερβλήτως, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σέμνον, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ καὶ ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σκιρροφοριών,
Mala, σιαγὼν· παρειά, ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀρρώστως, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινι, & κατά τινος· κακολογέω τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθής, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥαδιουργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, ὁ δεινουργός, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα· ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χερόνιπτρον, χέρνιβον.
Malo, αἱρέομαι, προαιρέομαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κιτρόμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοά, ῥοιά.
Malum, *substant.* pro afflictione, ταλαιπωρία, δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τοῦ κακοῦ.
Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλή· κακορραφία.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστός, οῦ, ὁ.
Malus, *improbus*, κακός, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζός, ἡ τιτθή.
Mamma, μαζός, μαστός, θηλή, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης, ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipio, ἀνδραποδίζω, & -ομαι.
Mancus, πηρός, πηρωθείς, κυλλός.
Mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, committo: παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμί τινί τι· jubeo, ἐντέλλομαί σοι· προστάττω.
Mando, is, ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco. μασσῶμαι, τρώγω. ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: pro exspectare, ἀναμένω τινα, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερός, ἔκδηλος, σαφής, περιφανής, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα. ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano, as, are, ῥεῖν, προέρχεσθαι, βρύω.
Mansio, μονή, διαμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, equum· ἡμερόω, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμεροῦμαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuetè, πρᾳϋμένως, ἡμέρως.
Mansuetudo. πρᾳότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾷος, ἥμερος, ὁ καὶ ἡ· ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενής, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.

in Manu, *id est*, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπελευθερῶ, ἀνίημί τινα.
Manus, χείρ, ἡ.
in Manu sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμβάλλειν πρός τινα, & τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρός, ὁ μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æstus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις, ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάῤῥον, τό.
Mars, ἄρης, ηος, *vel* ητος, ὁ ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
Martius, & Martialis, ἀρεῖος, ἀρήϊος.
Martius mensis, Μουνυχιὼν, ὁ Μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ. *hinc*
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος· fœmineum genus. γένος, τὸ θῆλυ.
Masculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Massa, μάζα· ὄγκος, ὁ. φύραμα.
Mastigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Mastix, μάστιξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητρίδιον μητρίδιον.
Materfamilias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικός, καθῦλος.
Maternus, μητρικός, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον,
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδέλφων.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπιτάχυνσις.
Maturè, ὡραίως.
Maturesco, πεπαίνομαι, περκάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι· ἐπιταχύνω, πέπτω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινόν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillas percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Meâ quidem sententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meâpte caussâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὴν κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediastinus, μεσαύλιος, δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen & medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico & medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocriter, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, συννοὺς· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι· παρατίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ, μεσότης.

Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Mediusfidius, νὴ τ̀ ἡρακλέα, νὴ δία, *vel in negando*, μὰ δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitus, ἀπὸ μυελῦ.
Meio, ὀρέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius & optabilius est, αἱρετώτερον.
Meliuscule habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιττοποιήσις, μελιτυργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus. ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαι τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεῖα, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναι τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακαταπίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoriter dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγειν, ἱστορεῖν, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda & mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό· ψευδολογία.
Mendax, ψεύστης, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχὸς, ἐπαίτης
Mendosus, πλημμελὴς, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, ενός, γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος καθαρσις.
Mensis, μήν.
Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.

Menstruus, ἐμμήνιος, ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνες, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινος & τινα & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαι τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, ἔννες, ἐχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, *vado*, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι· *itidem* fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ᾽ ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά σοι.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, *ab aliquo*; ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκῶρ, σκατὸς, *in gen.* ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ δείλινον δεῖπνον.
Mereo & mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω. μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
malè Mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικὸς, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, θέριστρον.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ᾽ ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατος, *subauditur* οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον; μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμὸς, ὁ· ἄμητος.
Messor, θεριστὴς, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.

Metatio, καταμέτρησις,
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεὴς, δειλὸς, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior. μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοέομαι, περί τι.
Metuendum, est ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαι τινι.
Metuo, δειδω περὶ λῃςῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, ἡ, όν.
Mica, ψίξ, χός, ἡ, ψίχον, ψώμισμα.
Micans, ςίλβων, ἀςράπτων.
Mico, ςίλβω.
Micturio, ὀρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τ͂ τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, ςρατιώτης, ȣ, ὁ.
Militaris, ςρατιωτικὸς, ςρατεύσιμος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, ςρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, ςρατεία, ςρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, ςρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, ςρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι & χίλια.
Millessimus, χιλιοςός.
Miliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μῖμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minaciter, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ crassiore, παχυτέρα μύσῃ.
Mingo, ȣρέω, καθȣρέω, ἐπȣρέω.
Minimè, ȣ̓ μὲν τοι, ȣ̓ τοι, ȣ̓κ ἄρα ἐλάχιςα.
Minimus, ἐλάχιςος, ἥκιςος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπευτήν.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινι τȣ͂το, in hâc re: διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ȣ, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινα θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαςός.
Mirabiliter, θαυμαςῶς.
Miraculum, θαῦμα, τό μεγαλȣ́ργημα.
Mirandus. θαυμαςέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμασικὸς θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινα ἐπὶ σοφίᾳ, & τινα τ͂ σοφίας, subintellige ἕνεκα ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, ȣ̓δὲν θαυμαςὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαςὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαςὸς, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύςηνος, δυςυχής.
Miser sum, ταλαιπορέω.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λυγρός.
Miserabiliter, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινα, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ κὴ τό οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miseror, aris, οἰκτείρω τινα.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιςος, τλημονέςατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποςολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναι τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἡπιοῦμαι.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾶος, πρᾳΰνης, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, ςέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀςασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητὴς, ἐπιςάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νυῦ.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω. μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.

Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχός, ὁ.
Mœnia, τείχη, τά· περίβολον.
Mœreo, λυποῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, εος, τό, ἀνία, ἄλγος. δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπηρὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τό· ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τό· μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινα, λυπέω τινα ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem: ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακιάω.
Molliter, μαλακῶς, πρᾴως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρές, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγέλτης.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βουνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ, δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδάξ, προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούω, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, σκηνέω, ἀποψύχω, ἀποδιδράσκω.
Moror, exspecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: *aliquando* pro curo, *ut*, nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· pro retardare, ἀπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεσία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος, αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibiipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος. θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μωρία, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σεισοπυγίς.
Motus, & motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo, & Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρός.
Mucor, oris, εὐρώς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.

Mula,

Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινα θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, αἰκός.
Mulierositas, φιλογυνεία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multipliciter, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multò magis, πολὺ μᾶλλον.
Multò minus, σχολῇ γε, ἧττε.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero, *vel* muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος. ἐχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό· pro officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, vel διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exsequi, τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Musa, μοῦσα.
Musæum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυοσόβη.
Muscipula, μυοφόνον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυῶν, ὦνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό· πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, οῦ· πηρὸς, οῦ, ὁ, ἐλλειπής.
Mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo, do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς, άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ου, ἡ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ δία.
Nænia, ἐπικήδειος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.

Narratio,

Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαι τινὶ τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Nassa, κύρτος.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥίν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος· Σύρος τὸ γένος, natione Syrus: ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturaliter, κατὰ φύσιν,
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Naucifacio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, οῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Naviter, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, as, are, operam, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζειν περί τινος. ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία, & ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Nè, *interrogandi*, ἆρα; πότερον;
Nè, *debortativum adv.* μὴ, μὴ δῆτα· pro *ut non*, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος· οὐτιδανὸς, ὁ.

Nebulosus, νεφελοειδής, νεφώδης.
Nec & neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia. νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπη.
Nedum, μήτοι & μήτι, οὔτιγε.
Nefandus, ἄρρητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas est, οὐχ ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligenter, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
Nullo negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, ἀπταίστως, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemo, οὐδεὶς, οὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπου.
Nemus, oris, νέμος, τό· τέμενος, τό· ὕλη, ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *h. e.* intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequa, μήπη.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος.
Nequando, μήποτε.

Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῆ, οὐδαμῶς, οὐδῆπε, μὴ δῆτα, οὐ μήν τοι.
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ μήν.
Nequeo, ἀδυνατέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, εἰκῇ pro frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissimè, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαὴς, οὐκ εἰδώς.
Neu μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ· οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico, & nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττεία, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger sum*, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδὲν, οὐθὲν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅ, τι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενὶ εἰμὶ μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilo minus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περιττόν.
Nimirum, δήπου, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περιττός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, κομψεύομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, eris, *conor*, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνεος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.

Nix, nivis, χιών, ἡ· νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλαβερός.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινα, κακῶς ποιεῖν τινα, κακόω τινα, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτιπορεῖν.
Noctua, γλαῦξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινα, ὄνομα τιθέναι τινι.
Non, οὐ, οὐκ, μὴ, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modò, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ità pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
Non multo post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.
Non solum, sed etiam, οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, οὐ μήν.
Nonæ *mensis*, νόναι.
Nonagenarius, ἐννενηκονταέτης.
Nonaginta. ἐννενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ. ἢ οὐχ' ὁρᾷς; an non vides ?
Non nihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὅς. ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus, a, um, ἔννατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τό.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινα.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus. νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum est, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.

Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωςός.
Notus, auster, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεςηριών, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νεομηνία.
Novissimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novissimus, ὕςατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νὺξ· nox intempesta, ἀκρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρός, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη. νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ, ἐπίγαμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελοειδής.
Nubo, velo, καλύπτω, pro viro tradi, γαμεῖσθαι τινι, νυμφεύω.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὑθλοφόρος.
Nugor, aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, οὔπως· οὐδ᾽ ὅπως τι οὖν· οὐδαμῆ· οὐδαμῶς· οὐδ᾽ ἂν πῶ.
Nullo pacto, μηδοτιοῦν· οὐδ᾽ ἂν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, οὐδεὶς, οὔτις.
Nullus sum, id est, perii, μηδεὶς εἰμί.
Num, ἆραγε, εἴ τι οὖν· ἆρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ᾽ ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ & ἀριθμόν· πολύχους. πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in oratione & Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιςὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνί· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μή που ποῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραςής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διὰ παντός.
Nunquid, ἆραγε, ἆρα μὴ, μή οὖν τί.
Nunquis, ἆρα μήτις; μὴ οὖν τις;
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, qui nuntiat, ἄγγελος· pro eo quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωςὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, περὶ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυὸς, ἐννυός.
Nusquam, οὐδαμῆ, οὐδαμοῦ.
Nusquam non, πανταχοῦ.
Nuto, νευςάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, & or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφὴ, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμός, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον, verò fructum significat.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ω, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, gen. διὰ, acc.
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοςέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, tego, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.

Obediens, ὑπειθὴς, ὁ καὶ ἡ. ὑπήκοος.
Obedienter, ὑπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, ὑπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι· ὑπακούω τινι.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιιππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ. λιπαρὸς, παχὺς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· pro exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾷν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obiter, παρέργως. ἐν παρόδῳ.
Obitus, mors, τελευτή· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω. pro obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινα.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, as, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνησία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνομαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρός· pro ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαι σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινι, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequenter, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω. χαρίζομαί τινι.
Obsero, as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· pro observantiâ, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· pro venerari θεραπεύειν τινα.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obsido, is, & obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τὸ· ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανόητος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι. ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινι, & τινα.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.

Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττω.
Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινα, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοέπεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινα & τινι· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινι & τινα.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινι, περιτυγχάνω τινι.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἐπισκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω. περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.
cum Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quâcunque Occasione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνω.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαβεῖν.
Occasionem præbere, λαβὴν seu πρόφασιν vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμή, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω & φονέω τινα, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, as, are, βωλοκοπεῖν.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῇ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis distrahi:* ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινι· ὑπάντομαι. *pro in mentem venire,* ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς, ἴδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμός, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ, φάος τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyssime, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινι.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio prosequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, στυγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγνός· *pro molesto,* λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, ους τό· ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμή, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor, malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὀσφρανσις.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· *pro investigare,* ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰστρηθεὶς.
Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπή, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσκρούω, περιτυγχάνω· pro lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινα, προσκόπτειν.
Offensa, offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.

Offero, προσφέρω σοι. δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre se periculis: ἐπάγω,
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι ἐμόν ἐστι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, interjectio, ὦ, ἆ, ὢ, ἆ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπωρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἢ χυτρὶς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Omasum, ὁ, ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθοῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι, τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φόρτος τό φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι.
Onustus, βαρυνθείς, φορτισθείς.
O yx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, considerare: ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περὶ τινος· σχολάζω τινὶ, σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui dare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργαστικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.
Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατάστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περὶ τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινι, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω· ἐπικουρέω νόσοις, morbis. παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρὴ· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, valdè, κομιδῆ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ ἐν τῷ δέοντι εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, καταθλίψις, κατάτριψις.
Oppressor, καταθλίβων, κατατρίβων.

Oppressus, καταπιεσθεὶς, καταθλιβεὶς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optatò, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις. εὐχή, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, δεῖ, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιά, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατά, περὶ, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus sum, ἀπορφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχία.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω & ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Orea, κημὸς, ὁ· στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος,
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἠῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή·
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, ûs, κόσμος. ὁ. κόσμησις.
Orno, κοσμέω, *acc.* περιστέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, *peto*, δέομαί σου τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, *justa*: αἰτέω σε σῖτον, *&c*.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, *natus*, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομόω & ἀποστομίζω.
Os, ossis, ὀστοῦν.
Oscitanter, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινα· κυνέω, κύω.
Osculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογυνής.
Osseus, ὀστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσεπιδεικνύω· pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας, ατος, τό.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολή, ἡ· ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς & κατὰ σχολήν.
Ova parere, ᾠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κώδιος, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλιος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ᾠόν, τό.

Pabulatio,

P.

PAbulatio, προνομή, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφή, νομή, βορά.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνωθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιὰν, ὕμνος.
Pæanem citare vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδευτής.
Pædor, αὐχμὸς, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης. ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τό· κάρφος,
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλὰς, ἀδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχρος.
Pallium, τρίβων, ὁ· περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἄχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro victoriâ*, νίκη, *pro arbore* φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
Palor, aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς, οῦ· ὁ, σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σκαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ· φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus, udi, λίμνη, ἕλος, εος, τό.
Palustris, ἕλειος, ὁ· ἑλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
Pando, as, κυρτόω, κυφόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτὸς, κυφός.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obsitum esse, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατάρρακος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθὴρ, ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαί, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψυχή.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par impar, ἄρτιον καὶ περιττόν.
Par est, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγος.
Par, *satis sum*, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω. κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαί τινος, ἀφεῖναί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεὺς, γενέτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα, & κτέρας, εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινι.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ· τειχίον, θριγκός.

Parietes, perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· pro comparare, περιποιέομαι.
Pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, as, instruo, παρασκευάζω· pro comparo, κτάομαι. ἑτοιμάζω, acc.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τό· μερίς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ: μοιροδοχέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμερίστην ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερίς, μόριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος· partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δέ· τῇ μὲν, τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, πεπεγμένος, κεκτημένος.
Partus, ûs, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacio, parvipendo, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρ' οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parùm abest, quin, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μή· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parùm abfuit, quin mortuus essem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ζύμων.
Pasco, σιτοῦμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα. νομὸς, ὁ· νομή.
Passæ uvæ, σταφίδες, σαφυκαί.
Passer, στρουθός.
Passerculus, στρουθίον.
Passim, πάντῃ, ἑκασταχοῦ, πανταχοῦ.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ὁ σταφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν, ένος, νομεὺς, βοσκών.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικός.
Pastus, ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· pro palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνερρωγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος ὁ ἐκ πατρός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σταυρός.
Patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, τλησίπονος.
Patienter, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accus.
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδας, ὁ πατρικιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδικεῖν τινι, προστατέω, προΐσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τοὺς λόγους.
Paucissimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Pauculus, ὀλίγος.
Pavesco. περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, δειλὸς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον πρὸς βραχύ.
Paulò ante, μικρὸν πρὸ δύνοντος ἡλίου, solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulò post, ὀλίγῳ, vel μικρῷ ὕστερον.
Paulò minùs, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululò contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululùm, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo, & Pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus. ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τό· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάσσαλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.

Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κλεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιστήθιον.
Pectus, oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecns, oris, & udis, θρέμμα, τό· βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentnm, κάμαξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες,
Pedes, itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικός.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζόν· τὸ πεζικόν.
Pedo, is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ· ἡ ῥάβδος, ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακὴ, & παλλακὶς, ίδος.
Pell cator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pell cio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τό· δορὰ, διφθέρα, ῥινός.
Pello, is, ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφανής εἰμι.
Pellucidus, διαφανὴς, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστής.
Pelvis, λεκάνη, λουτὴρ, πύελος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι & pro dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, is, ere, σταθμῶ, σταθμῶμαι, & pro solvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐγκρεμὴς, μετέωρος.
Penè, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.

Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύω, διαπείρω.
Peniculus & Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χερρόνησος· alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδος· ἐνδότερος.
Penitùs, omninò, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν & πτερίον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pensator, σταθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαστός.
Pensio, onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, σταθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ σταθμηθέν.
Pentecoste, πεντηκοστή.
Penuaria cella, ὀψὼν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύῃ περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑστέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
Pen s, ûs, & hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον.
Peplus, vel peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ἐν, dativ. εἰς, accus. ἐπὶ, gen. κατὰ & πρὸς, genit.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόστησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramanter, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, παρέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, as, are, διϋλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευστής.
Percontor, ἀνέρομαι σε τοῦτο· πυνθάνομαι τινὸς, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
Percupidus. πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινα, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.

Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω. καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια. ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω. ἀπολλύω. λυμαίνω, φθείρω ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus. ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè absum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία. ἀποικία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ. ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὤλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ καὶ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero. περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω, pro nuntiare, ἀγγέλλειν· pro sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, οὐκ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διϋγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.

Perfusio, βροχὴ, δίευσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· pro persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, dico, κατάφημι, καταχωρίζομαι· pro dare, δοῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑφίσταμαι.
in Pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculosè, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum esse, ἔξω vel πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perinde, ὥσπερεὶ, οὕτως πως.
Perinde, ac si, ὥσπερ· ὥσπερ ἂν εἰ· ὡσπερεί.
Periodus. περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Peritè, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκων διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perlustro, κατασκοποῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, pro perseverare, μένειν ἔν τινι· ἐπί τινι.
Permano, as. καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, καταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.

Permissu

Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, *concedo*, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγή, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam : ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ. βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ· βλαβερός, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκύς, ταχύς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρεία ἐστί.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερστυγέων.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι· σταθμάομαι· λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum : σκοπεῖν τι παρ' ἑαυτῷ· διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ *in compositione*.
Perpessio, ὑπομονή. πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης· τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεί, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκής, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαρρήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφή, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.

Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, & isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινι· διώκω τινα· διαμένω ἔν τινι· μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως. καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονή, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re : προσκαρτερέω.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχοῦμαι.
Perspectum habere alicujus animum, διάνοιάν τινος διαγνῶναι.
Perspectus, δεδοκιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκής, κατοπτικός.
Perspicio, συνορέω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perspicuus, φανερός, δῆλος, καταφανής.
Perstare in sententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείργω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινά· ὑπάγομαι· ἀνάγω· δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθώ, πίστις.
Persuasor, πειστήριος, πειστικός.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινα, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειστον.
Pertinaciter, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω· *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο. & ταῦτα, *id est*, hoc, *vel* hæc ad me pertinent.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἀνήκω.
Pertractatio, διαχείρισις
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω. καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.
Perturbatio, ταραχή, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.

Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω. ἀφικνέομαι.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
Perversè, διαστρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, πονηρός.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος. ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, πούς.
Pes lecti, κλινόπους.
Pessimè, κάκιστα.
Pessimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλός.
Pessum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι· pro in fundum ire, χαμαὶ πίπτω· καταφέρομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρνα, πίταζος.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινα λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τό· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, oro, αἰτέω, vel αἰτέομαι σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiscor, χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, περπερτής.
Petulanter, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, seu fanum, templum, ναός.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοίνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενητικός.
Physiognomon, vel Physiognomus, φυσιογνώμων.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, æ, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεόν· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσοκνος.
Piget, κατοκνέω, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημι τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila, æ, pro sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pilâ ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πίλιον φορεῖν.
Pileus, πίλιον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, πολύτριχος, λάσιος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία, πιμελὴ, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso, is, μάττω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, proprium est pullorum, πιππίζω.

Pira-

Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω. ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοποιός, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλον, μύλη, ἀλιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πισόν.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβής, εὐλαβής, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, icis, πίσσα.
Placabilis, εὐίλαστος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσύχως, εἰρηνικῶς.
Placidus, sedatus. πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενής, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, decretum, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, pro regione, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.
Plagæ, arum, retia, ἄρκυες, vel ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, omninò, ἀκριβῶς, σαφῶς: pro penitùs, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, tundo, κόπτομαι· pro lamentari, θρηνεῖν· τὸ στέρνον πλήττω.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, λεῖος· pro manifestus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύχωρος, ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, κεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus. κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebejus, δημοτικὸς, ἰδιώτης· idem quod vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τό· χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω. τιμωρέω τινα.
Plectrum, πλῆκτρον. τό.
Pleiades, πλειάδες.

Plenè, ἐκπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, genit. ἀνάπλεως, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύω, cum genit.
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerunque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτύξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκή, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα τό, ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω. κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος, & μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto, onis, Πλούτων, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius, & Pluvialis, ὄμβριος, ὑέτιος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula, ministrare, οἰνοχοεῖν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγρῶν, ποδαγρικός.
Podex, icis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poema, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα τὸ, ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἀπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pænis afficere, κολάζειν τινα ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοὶ τούτου, μετανοέω μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω & ξύω, λεαίνω.

Polite,

Polite, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεςός, ξυςός, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαι τινὶ πολλά, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς. κηδεςής.
Pollis, nis, *vel* pollen, γῦρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μιαιασμένος. ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵςημι, ζυγοςατέω, ςαθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βαρὺς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὄπισθεν, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίςαμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικὸς, *pro* charus populo. ἀριςὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραςία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ,
Populor, aris, ari, ἀναςάτους ποιεῖν τὰς πόλεις, πορθεῖν τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος ὁ, λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ, αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὕϊνός.
Porculus, & porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας. manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνήκω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, ἴονθος.
Porrò, *sanè*, γέμιλω, μήτοι, πόρρω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλωρὸς, πυλαωρός.

Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, πέλωρος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ ςοὰ, ἡ παραςάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαςάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.
Positio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κλῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, οἷός τ' εἰμί. δύναμαι, κατ' ἐμὲ ἐςὶν δρᾶν, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. Pro* postea, ἔπειτα, ὕςερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕςερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Posteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἔκγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, & us, ὕςερος, ον, μεταγενέςερος, ον.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Postes, παραςάδες, ςαθμοί.
Posthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕςερον νομίζω.
Posthac, μετὰ ταῦτα τὸ λοιπόν.
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
Posticum, πλαγία, θύρα.
Posticus, a, um. ὀπίσθιος.
Postis, παραςὰς, ἡ.
Postliminium, ἡ ὑπόςροφή, τὸ ἀναπόμπιμον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι· *pro* omittere, παραλείπειν τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Postremò, τὰ ὕςατα, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕςατος, ἔσχατος.
Postridiè, τῇ ὑςεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo. καλέω, δέομαι, αἰτέομαι· *tum idem quod* accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, *pro* possibile est, οἷόν τε, δυνατόν.
Potestas, δύναμις, ἐξουσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
Potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.

Potior, iris, κρατέω, *cum genit. vel dativ.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimum, μάλιστα.
Potissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potius, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpositio*, περὶ *genit.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis: διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παραχρῆμα, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· pro jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινα.
Præcipitanter, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, προπετῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνισις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιστος. ὑπέροχος.
Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, διείργω.
Præco, onis, κήρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· pro laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπιφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεία, λῃστεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, λῃστεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγός, λῃστής.
Prædatorius, λῃστρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico, as, *celebro*, ἀγορεύω, *accus.* κατευλογέω, κηρύττω.
Prædico, is, ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.

Prædictio, παράγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bonâ indole, εὐφυής, ὤν.
Prædives, ὑπέρπλουτος, πάμπλουτος, πολύολβος, ἐμκτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, onis, λῃστής, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor. λῃΐζω, & λῃΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον. πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχία, προστατεία.
Præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης. ἡγεμὼν, ἔπαρχος, στρατηγός.
Præfero, προφέρω. προκρίνω, προΐσταμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα ἐπὶ τὰ μέγιστα, προΐστημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥήγνυμι.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπέρμεγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευστής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω, & -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητής, προαναγνώστης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι πρό τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoriâ dignum.
Prælongus. προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· pro facem præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando. is, προμασάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προεπαγγέλλω.

Præmon-

Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προεισαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω · pro pluris esse προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω · pro præficio, ἐφίστημι.
Præposterè, ὕστερον πρότερον, πρὸ θύστερον.
Præposterus, προθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præproperè, λίαν, ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτέρημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγινώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφή, ἐπίταξις.
Præsens, παρών, ὁ ἐνεστώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia, æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
Præses, πρόεδρος, ὁ ἔφορος, προεστώς, ἡγεμὼν ἐπιστάτης.
Præsideo, προεστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός,
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινα.
Præsidium, φρουρά, ἡ φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προϊστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχή, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνήρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρωννύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης, ητος, ὁ ἀγύρτης, ἀπόπλανος, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto, as, antecello, διαφέρω τινός, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos: & pro perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt: διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præsto, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, exspecto, περιμένω τι, προσδοκάω, τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio. πρόληψις. πρόλημμα.
Præsuo, προρράπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι quandoque exhibeo, παρέχω pro prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρά, cum accus. πλὴν, & χωρίς, cum genit.
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθεστηκός.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλά, ἀλλά τε, ἄλλως τε, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραρρέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραρρέω.
Prætermissio. παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἤ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Prætervebo, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω · pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, oris, ὁ τοῦ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανός, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, æ, ἡ πραιτωρεία, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύειν, κατισχύειν, ἐπικρατεῖν τινός
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.

Prævari-

Prævaricator, καταπροϊέμϑμος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι· καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Præut, ὥσγε.
Prandeo. ἀριστάω, ἄριςον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριςίζω.
Prandium, ἄριςος.
Prandium curare, ἀριςοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος· ὁ ἐν λειμῶσι.
Pratulum, τὸ λιμώνιον.
Pratum, λιμών.
Pravè, ςρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Præcariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Præcarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τό· εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας θεῷ, προσκυνεῖν τῷ θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Preces, preci, precem, δέημα, τό· δέησις.
Precor, δέομαί σου τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς θεοῖς· παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* Præhendo.
Prelum, πιεςὴρ, πιεςήριον.
Premo. θλίβω, πιέζω· *pro* insequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτω.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Presse, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμή, τίμημα.
Pretium Redemptionis, τὸ λύτρον.
Prætium solvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridiè quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιςα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ. arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάςης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ προὔχοντες, μεγιςᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι,
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριςεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος. ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιςα προηγουμένως· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitùs, ἐξ ἀρχῆς.
Primò, ἀρχὴν πρῶτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιςα· ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαί· τὰ προϋφεςηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι. οἱ ἄριςοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιςος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάςης ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχή, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχή, προκάταρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιοτεύειν βίον.
Privatè *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim, & publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, ςέρησις, ἀποςέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ἡ· ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, ςερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἤ· πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ ἀντὶ, πρὸ *cum gen.*
Proavia. ἡ προτήθη.
Proavus, πρόπαππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης· τὸ εὔλογον.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, a, δοκιμασθείς. εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηςότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιςος, ὀνείδιςος.
Probrum, ὄνειδος, τό· ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηςὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαςον, ὕβρις.
Procaciter, ἀκολάςως. ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγής, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella. θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, ἰδὸς λαῖλαψ, ζάλη.
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναςεύοντες, προεςῶτες.

Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· pro profectu, προκοπή.
Procido, προπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, ûs, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamat r, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· pro facilè factu, ῥᾴδιος.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσία.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ, ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Pro:creator, γενέτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, cum gen.
Proculdubio, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, is, παριέναι, προσελθεῖν εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas. παραδιδόναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τερατικῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, pro tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω. producere testes, παράγειν τοὺς μάρτυρας.
pro venum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προσφέρω, παρέχομαι· pro prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν· προκόπτειν σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω· pro artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
Profligatus, *perditus*, διεφθαρμένος. profligatos homines, *dicimus*, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθύ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθύς, ἄβυσσος.
Profusè, κατακεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονώς, ἀπόγονος.
Progredi longius, ποῤῥωτέρω προσελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινι, ἀπαντᾶν.
Progredior, διεκπορεύομαι. ὁδοποιοῦμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, progressus, προκοπή, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητής, ἐκβλητός.

Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, περιάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γέννα, γονή, γόνος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρός, ἐκτενής, ἐπιμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam: προβαίνω, προχωρέω.
Promotus, ἐληλακώς, προηγμένος.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία. ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
in Promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμος εἰμὶ πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas. καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνηστρία.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερής, ἐπιρρεπής, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις. παρέκτασις.
Propago, παραφυάς, ἐπιφυάς, ἀπογονή· pro stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· pro dilato: παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανής, καταφανής.
Propè, ἐγγὺς, cum genit. πρὸς, dativ. Sine casu adverbium est ἐγγύς· item σχεδὸν παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐξείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία. ἐπιῤῥοπή.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥεπής.
Properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδή, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενής, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior, & propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεύς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διὰ, cum accus. χάριν, ἕνεκα, cum gen. ἐπὶ, cum dat. περὶ & πρὸς, accus.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν, διότι, ἐκ τοῦ ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἔχυρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator. ὑπερασπιστής, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινός, pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῷρα. τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.

Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης, ὁ, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio. πεζὸς, λόγος.
Prosapia, γενεὰ, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατακόπτω, κατατέμνω· & pro convitiis lacessere, ὑβρίζειν τινα, διασύρω, διαβάλλω σε.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proscriptio, προγραφή. δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κατακολουθέω. ἐπιδιώκω.
Proserpina, Περσεφόνεια.
Prosilio, ἐκθορέω. ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Prospere, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ flatu utor. εὖ πράττω.
Prospero, ὀλβιόω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προόπτομαι, προγινώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον· & pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, προΐσταμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω, σοι, tibi: χαρισμένω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τήλοθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Proterve, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· pro differo ἀναβάλλω.
Protrudo. προσωθέω, ἐξωθῶ.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· pro nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita est sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Provide, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω· *Aliquando* prospicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis,
Providus, πρόνοος. προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παράκλησις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαι τινα εἰς ἀγῶνα vel εἰς μάχην· ἐρεθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσγε, καθάπερ.
Proxime, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἑπόμενόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιστήμων. δαΐφρων, ἔννοος.
Prudenter, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιά, ἡ, ἄνθραξ, κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκυμηλέα.
Prurigo, κνηθμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμός.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψιττακὸς, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβεία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω. ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημοσιόω· pro in populi potestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.

Puden-

Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudenter, αἰδημόνως.
Pudet, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellàris, κορασιώδης.
Puellariter, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Pueriliter, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
à Pueritiâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugillatus, & tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo,
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλας ἐντρίβειν.
Pugnus, δρὰξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκπρεπής.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τό· καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφυέω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων,
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνος, πόλτος.
Pulsatio, κροῦσις.
Pulsator, κρουστής.
Pulsator citharæ, κιθαριστής.
Pulso, κρούω, τύπτω.
Pulsus, ûs, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις. κονιορτός.
Pumex, κισσηρὶς, ίδος, ἡ.
Pumicosus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· & pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω· & pro excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ καὶ ἡ· εἰλικρινὴς λόγος, purus & dilucidus sermo.
Pus, uris, πύον, τό.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθός.
Pusio, onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τό· βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ· δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reseco*, ἄμπελον κλαδεύω, vitem: *pro* considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι· *pro* existimare, νομίζειν, & calculum subducere: λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· *vide* Purus,
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

Quà, *adverb.* ᾗ, ὅπῃ, πῇ.
Quacunque, ὅπῃ ἄν· ὅπῃ οὖν.
Qua de causâ, ἀνθ' ὧν, διότι· τίνος χάριν.

Quâ ratione, πῇ· ὅπῃ, ᾗ.
Quâ fronte, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπῃ.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῆ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης. ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· & pro consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadrupliciter, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλοῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fœm.* ἥτις· ἅπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἅ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω, *pro* interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, hoc ex te: πυνθάνεσθαι τι, ἐξετάζειν· ἀνακρίνω.
Quæsitor, ζητητής.
Quæsitum, ζήτημα, πύσμα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τό· πρόβλημα, ἐρώτημα, *pro* torturâ corporis, βάσανος.
Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας, ου, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιευτική, ταμιεία.
Quæstus, ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· *Ponitur & interrogativè,* ποῖος τις.
Qualis, talis, ὁποῖος. τοιοῦτος.
Qualiscunque, ὁποιόσδη, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἷα, οἷάπερ, οἷόνπερ.
Qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος. ταρρός, *vel* τάρσος.
Quam, *conjunct.* ἤ, ὅσον, μάλιστα, quam maximé.
Quamdiu, μέχρις οὗ, ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogativè,* ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimùm, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimùm, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καὶ τοί· κἂν εἰ.
Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam cum ἐπειδή.

Quandocunque, ὁποτεοῦν, ὁπότε γοῦν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπου μὲν ὅπου δέ.
Quandoquidem, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ καὶ, δήπου.
Quanti, πόσου διδάσκει, *docet?*
Quantillus, σμικρὸς ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς οὖν, εἰς ὅσονγε.
Quantulumcunque, ὁσονοῦν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμόν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον οἷόν τε· ὡς οἷόντε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος· *interrogativè,* πόσος, πηλίκος.
Quantuscunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτου, διὰ τοῦτο.
Quaquaversus, πανταχόσε.
Quare, διὰ τί· τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quartò, & ùm, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι.
Quasillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quasso, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς. pro quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι· οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querela lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαι σοι, *de te,* ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus, & querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod. ὅς, ἥ. ὅ· & ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quî, *pro* quomodo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὅ, τιοῦν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι, τίς.
Quidem, μὲν, γε, γεδὴ, γοῦν, ἤτοι.

Quid-

Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μή; πῶς δ' οὔ, πῶς γὰρ οὔ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· pro dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχών, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μή· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μηδὲ. pro etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὴν, καὶ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλά γε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ ἢ καί· καὶ μὴν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλά, ἐπεί.
Quiritatio, κιτλιασμὸς, δεινολογία.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, κιτλιάζω, ποτνιάομαι.
Quis, quæ, quid, *interrogativè*, ποῖος, ποῖα, ποῖον, τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς πότε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τίς, εἷς τις.
Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις οὖν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξω, quò fugiam.
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quominus, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις οὗ.
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocircà, δι' ὅ, τι. δι' ὅ. παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quod si, εἰδή, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἄν· πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὃν τρόπον; τίνα τρόπον;
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεί· ὅτι· διότι· διότε.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, καὶ ἔτι. τε.
Quoquoversus, πάντη, πανταχόσε.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quorsum, ἐν τί· ποῖ τι ὄφελος, τοῦ δὲ ἕνεκα;
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν· ὁσημέραι, ἐφήμεριος, ἐφημερινός.
Quotidiè, καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ὁσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἄν· ποσάκις οὖν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ποσοπλάσιος, ποσαπλοῦς.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotusquisque, πόσος, ὁποσοστοῦ.
Quousque, εἰς τί· μέχρι οὗ ἄν. ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

RAbidè, λυσσωδῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα. λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
Racematio, βοτρύασις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σταφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόω.
Radicitùs, ῥιζόθεν, pro penitùs, πάντως, ὁλορριζεί, ἐκριζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rotâ, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν, ῖνος, ἡ· pro instrumento textorio, κερκίς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἀποξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδῶν, κλὼν, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρός εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa & rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω· pro vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus, ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.

Raritas,

Raritas, μανότης, ἀραιότης · pro paucitate ὀπανία, ὀπανιότης.
Raro ὀπανίως.
non Raro, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μαιὸς, ἀραιὸς, ὀπάνιος.
Rasilis, ξεστός.
Rastrum, ξύστρον, λίστρον.
Rasura, ξίσμα.
Ratio, τὸ λογικόν· λόγος · pro supputatione λογισμός.
Ratio constat, ὁ λόγος ἔχει λόγος.
non congruit ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον διδόναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.
Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς. ἀφηνιαστής.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀπολακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδεῖν.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑποστρέφω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recenter, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι · & pro narrare, ἀπομνημονεύειν τι. διηγεῖσθαι · pro enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποστρέφοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recîdo, ἀποτέμνω. ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐνδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Reciprocus, ἀντίστροφος.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.

Reclamo, ἀντιβοάω, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω. ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι · pro meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλους inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαι τινὸς, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύειν σαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Rectà, εὐθεῖα.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης. διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς,
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιοῦ· ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινι.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· pro efficere, καταστῆσαι τι. διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα. ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem,
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαι τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, proventus, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.

Reditus, *reversio*, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans, περιττός, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περιουσία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περιοσεύω· *pro* recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευή, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω· referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν, ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά· *aliquando* narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· *aliquando* dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptnm, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Refert, *interest*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλεως, ὁ πλέως, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω· *pro* revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναρρέω.
Refluxus, ἀνάρρους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινα.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ, ὀρρωδία.
Reformido. ὀρρωδέω, φοβέομαι τοῦτον.
Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντειπεῖν.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio. ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω, *pro* detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα, τὰ βασίλεια,

Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρύ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινός, ἄρχω, τυραννέω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, *Asiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγή, ἀποβολή, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι *pro* respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsâ, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορά, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· *pro* in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· *pro* recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύω.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.
Religo, as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀνασομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντιχῶ.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι· γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονή, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω. κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus. *languidus*, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· *pro* recreo, ἀνίημι, & *pro* condono, ἀφιέναι τινὶ τὸ χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.

Remolior, ἀποσείω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τούτου· ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω ἀμείβομαί σε δωρεᾷ. te dono. ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναζωνδομαι·
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης· ἀπὸ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio. εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινὰ ἀργύριον, ab aliquo pecuniam: ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεσόω.
Repletus, ἀναπληρωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτιθέναι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω ἐκφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμιεῖον.
Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.
Repræsento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον· μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπιμεμπτός, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μῶμος. ἐπιτιμητής.

Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram. καταστέλλω· καταπιέζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος. ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπὴ, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: pro recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, & ἀποπομπή· ἀποστάσιον, τό.
Repuerasco, ἀνανηπιοῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀνάνευσις, ἀπότευξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι. pro recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτομαι.
sine ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι. δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controversæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res gestæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res secundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res sic se habet, οὕτω καὶ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Resarcio, ἀναρράπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀναχίζω, ἀποτέμνω· pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτω.
Rescisco, μανθάνω, γινώσκω τι· ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομὴ, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses, idis, segnis, σχολαῖος, νωθής.
Resideo, καθέζομαι ἐπί τι· ἀνάκειμαι.
Resido, ἀνακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀνασφραγίζω.

Resilio,

Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω. μετανοέω.
Resisto, ἀνθίσαμαι, ἀντιςατεῖν, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω· *pro* mollire, μαλακύνω· *pro* destruere, καταλύειν.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonanter, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ῥαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι· ἀφορᾶω εἴς τι· ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Respiratio, ἀναπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνύω.
Resplendeo, ἀποςίλβω, ἐκλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαι τινι· ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Responsum & responsio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· *pro* oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινά· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνίςημι, ἀνορθόω.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, καλαςροφ☉, χοινοπλόκος.
Restis, χοῖν☉, κάλως.
Restituere in integrum, ἐπανορθοῦν.
Restituo, ἀποδίδωμι, περάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituo: ἀποκαταςῆσαι.
Restitutio, ἀποκατάςασις.
Resto, περιλείπεσθ· *pro* in loco aliquo remanere, ἐφίςασθαι· *item* resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, κατασαλείς.
Restringo, καταςέλλω· *pro* coërceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτι☉.
Resurgo, ἀνίςαμαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάςασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναςάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον. σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τά· *pro* vitta mulierum, κεκρύφαλ☉, ἡ.
Retinaculum, ἔχμα, τὸ, πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινα.
Retorqueo, ἀντιςρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεςραμμέν☉.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινωδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω, *pro* renovare, ἀνανεόω· *pro* palinodiam canere, παλινῳδῶ.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω, & -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
Retributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retro, ὕςερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπαναχάμπτω.
Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω, & -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorsum & retrorsus, ἐπὶ πόδα, & ἐπὶ πόδα· ἀνάπαλιν· εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· καταγορεύω τοῦ φίλου, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω
Reverà, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσιμος· αἰδοῖ☉, εὐλαβητέ☉.
Reverenter, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς ἡ· αἶδος, ε☉, τό· θρησκεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι, τ θεόν.
Reversio, ἀναςροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναςρέφω, ἐπανελθεῖν.
Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Reviviseo, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναςρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναςρέφω.
Revolutus, ἀναςραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τ ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμεν☉· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτι☉, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.

Rex, βασιλεύς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso. ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥέγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελᾷν ἐφ' ἑαυτῷ, secum. μειδιάω· & pro derideo, καταγελάω τινος.
Ridiculè, καταγελάστως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τό· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigesco, σκληρυνόομαι, φρίττω.
Rigidus. ῥιγηλός, κρυερός· pro duro, ἀπαθής.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις· pro duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία· ῥῆγμα, τό· σχίζα.
Rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης· πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σήπω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
sine Risu, ἀγελαστί.
Risum compescere *vel* tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
Risum moveo, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, κατάγελως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμός, ὁ. θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετός, ὁ.
Rixa, ἔρις. ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαι τινί.
Rixosus, ἐριστικός, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κρατύνω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, χαλκεύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς, *Metaph.* pro animi fortitudine, ἀρετή, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκή, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· *pro* detrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία. ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν. ποιοῦμαι.
Rogo, *peto*, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum. δέομαι σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.

Rorulentus, δροσερός, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, ου, ἡ, ψεκάς, ἔρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus, ni, ὁ λιβανωτίς.
Rostra in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος, εος, τὸ, ῥάμφος.
Rota, τροχός, ὁ· κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ. τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, σφρυνος,
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος, ου.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ, ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τό. ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, bi. βάτος, ου, ἡ.
Ructo & Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, ûs, ἐρυγή, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἄπειρος ἔχειν τινος.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρόμησις, ὀγκηθμός.
Rudo ere, *asinorum est*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός.εἰμι, πυρρίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυμάω, βρυχάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης·
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & -or, ἀναμηρυκάομαι· pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις, λόγος.
Rumor est, λόγος ἐστὶ λόγος διῆλθον.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδοῦναι λόγον.

Rumpo,

Rumpo, ῥηγνύω, καταῤῥήσσω, χίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: *pro* in præceps ferri, ὁρμᾶν.
Rupes, ἀπότομος πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἀγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticé, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus, a, um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω. πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις. πυῤῥός, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἀπενδεδυκότες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ. σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ θεῷ, ἱερόω θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐκτεθειασμένον.
Sacrum, θυσία· *pro* templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· pro astutiâ, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λίπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, οἰστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεϊσμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα τῆς, *vel* ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. Et Salio, ἁλίζω, à sal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν, ἀστεΐζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἁλὶς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικὸς, ἁλμυρὸς· *pro* faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἀλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ ἂν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubriter, σωτηρίως.
Salvè, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, *mare*, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti Reipubl. consulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινα, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ, salutem dic meo nomine: προσφωνέω.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζειν τινα.

Salvus

Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, & κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, ατος, τό· ἁγιασμός, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
Sanctio. νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιωσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθές.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
sine Sanguine & sudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, ατος, τό.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχώρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐεξία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινα.
Sannio, onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχής.
Sapienter, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονεῖν, εὖ φρονεῖν, σοφός εἰμι.
Sapo, onis, σμήλη, σμῆγμα.
Sapor, oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τό· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro instaurare, ἀνασκευάζειν καταρτίζω· pro damnum solvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, & ἵεμαι τι, vel εἴς τι, & περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινι, περιβάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος, ου, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio, as, are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως. ἄδην.
de his Satis superque, ἄδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo, as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τῶν νόμων, legi: ἐξαρκέω. πληροφορέω· pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεύς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονή, κόρος.]
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, Κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio. κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, & es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον, σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτήρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnnm, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, is, ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στῦλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, χάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποχάζω. ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρουνός.
Scateo, scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνὸς, οῦ, ὁ.
Scelerate, ἀνοσίως.

Scelera-

Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλον τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schismus, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
Scienter, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη. ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δήπου, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαι τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥωγμή.
Scitè, pulchrè, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ δόγμα.
Scitus, elegans. κομψὸς, χαρίεις, ἀστεῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαμβος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκωρία, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ ἑταίρα. ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυσμός.
Screo, as, χρέμπτομαι.

Scriba, γραμματεὺς, γραμματιστής.
Scribo, is, γράφω, λογογραφέω. pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, & κίστις, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικὸς, μέλαν γραφικὸν atramentum scriptorium.
Scriptum, scriptura, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀσχέα, ἡ.
Scrupulosè, ἀκριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθακώδης. pro anxio, ὁ καὶ ἡ ὑπερακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· pro solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, orum, τὰ γρύτη, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, investigatio, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, is, γλύφω. κολάπτω, χαράττω.
Sculptilè, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτομεύς.
Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὑτόν.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίσημι ἀπό τινος· ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio, & secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόρρητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιστός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.

Sector,

Sector, aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰών, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτόν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ, ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσόω.
Secundum, *præpos.* κατὰ, μετὰ, & παρὰ, *accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· pro prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θαρσυνος *pro* negligente, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, *juxta*, παρὰ, *cum dat*, *pro* aliter, ἄλλως, ἀλλαστὶ ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καί τοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen. ἀλλὰ δή· ἀλλὰ καὶ ὡς· ἀλλ' οὖν.
Sed sane, ἀλλά τε. ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθίζομαι, ἑδριάομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθέζομαι,
Sedere facio, ἀνίζω, ἕζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ· διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασιάρχαι.
Seditiosè, στασιαστικῶς,
Seditiosus, στασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, *iram* : καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, παρατρέπω.
Seductio, ἀπαγωγή, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπουδαῖος, φίλεργος, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen & segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, e, ἀργὸς, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθριάω & νωθρεύω.
Segniter, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.
Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.

Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογή, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα τὸ, σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμίκυκλον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, semissis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus. ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
Senator, βουλευτὴς, οῦ, ὁ· γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλή, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, ατος,
Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γεραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ, ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα,
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφός τινι.
in eâ sum Sententiâ, οὕτω γνώμης ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινα.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.

Sentina

Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι· ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασύς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδία, καθ' αὐτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, *cum genit.*
Separatio, ἀφορισμός, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω. ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριών, σεπτέμβριος.
Septendecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, ους.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα· ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία· τὸ ἐφεξῆς.
Sequester, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω.
quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία. γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ἱρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τί.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, serius, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετόν.

Serpo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Serra, πρίων.
Serra secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλὶς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori· λατρεύειν τινὶ, alicui, ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν· ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινα παρατηρέω τινα.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφέδρευσις.
Sess.r, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoc , ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni, ἑξήκοντα.
Sexaginta, *idem.*
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriusque, γυνάνδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si verò, ἐὰν δὲ, εἰ δὲ, εἰ δή ἄρα.
Si unquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sicut, οὕτως, ὡς οὕτως, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, εος, τό κοπὶς· ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς· ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicunde, εἴ ποθεν.
Sicut & sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὸς, δὴ, ὡς ὥσπερ.
Sideratus, ἀστρόβλης, ητος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.

Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· pro ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα, Deinde significat vexillum, σύμβολον, συνθημα, τό. Tum quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παρελθεῖν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀρρησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγᾶν σιγῶ.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης,
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ, ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· pro syncerus, ἀφελής, ἀπλοῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῶς, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα, & ἅματε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me esse amicum. ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμένειαν πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.

Sin, εἰ δὲ, εἰ δὲ, κἂν.
Sin minùs, εἰ δὲ μή.
Sincerè, vide Syncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, Præp. ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, cum genit.
Sine controversiâ, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λύγξ, γόος.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιὰ, ἀριστερά.
Sinistrè, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν ἐξ εὐωνύμου.
Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω, τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, εἴπερ ἄρα.
Siquis, εἴ τις, ἐὰν ὁστισοῦν.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίστημι, παριστάναι τινὶ καταστῆσαι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τό· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία. ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστί.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς· pro positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤγουν.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γενεά, τέκνον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῇ γενέσει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ. καλοπόδιον.
Socer, πενθερὸς, κηδεστὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.

facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥάθυμος, μάθημων, ἐκμελής.
Socrus, πενθερά, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas *vel* Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τᾶν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Solamen, solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπὶς· *pro* Pisce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς· ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solerter, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐστὶ τινὶ· εἰθισμένον ἐστὶ· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπεικτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω· λυπέω σε πολλά· *pro* impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, περιφροντικῶς.
Solidè, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης· τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στῤῥόω.
Solidus, στερεός· *pro* perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μονάστης, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solùm, solummodo, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμι. πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω, *Dicuntur item solvere*, *qui navi vehuntur aliquo*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ. καθ' ὕπνου.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnium capere, ὕπνου τυγχάνειν· καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιστής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω,
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος,
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· *pro* immoderata parsimonia, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, ῶντος.
Sordesco, ῥυπαίνομαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidè, σμικρολόγως. ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλίσχρος.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· *pro* officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον, *vel* φήμην διαδιδόναι.

Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialiter, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, καθ' εἶδος.
Species, εἶδος τὸ, ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μηλή.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός· πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, sui specimen.
Speciosè, εὐειδῶς.
Speciositas, φαιδρότης, ἀβρότης.
Speciosus, εὐειδὴς ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαι σε τί ποιήσεις, observo quid acturus sis: προσέχω τινὶ· ἀποβλέπω, θεωρέω. hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα τὸ, εἴδωλον φάντασμα.
Specula, σκοπιὰ σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω, & ἔφομαι· & *pro* exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαι τι· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὐέλπιστος.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινος, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορῶ, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περὶ τινος, *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριστήριον.
Sphinx, Σφίγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, spicatus, σταχυηρός.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, as, σταχυοφυέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spisso, πυκνόω, συνίστημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, στιλβίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendesco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαιδρύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ· ἀγλαὸς, ὁ· φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· *pro* gloriâ, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus. σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, & σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλάω τοῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινι τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαι σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστὴ, νύμφη, μεμνηστευμένη.
Sponsalia, μνηστεία, νύμφια, τά.
Sponsalis, μνηστευτικὸς, νυμφικός.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, as, are, μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponsus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponsus, i, νυμφίος, μνηστὴς, οῦ, ὁ· μνήστωρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Sponte, ἐκ προαιρέσεως, *vel* προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτην.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non Sponte, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ,

Sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω, & -άω, ῥυπάω.
Squalide, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥύπος.
Squalore obsitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλίτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, vel σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· pro mox, ilico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, στάσις, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, orum, σταθμὸς, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· pro delibero, προαιρέομαι· pro censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκοῦσα, τεταγμένη.
Status, ûs, *conditio*, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστὸς, νόμος. θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστὴρ, έρος, ὁ.
Stellæ fixæ & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀσταθεῖς
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπρώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.

Stercus, ἀφόδευμα, τό· κόπρος, ἡ· κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν ἢ κοσμεῖν.
Sterno, *prosterno*, καταβάλλω τι· pro occidere, καταστορῆσαι, *pro* extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγὼν, σταλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· *item* ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴστρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφοφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν,
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium merere, στρατεύεσθαι ὑπό τινι
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, σείω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς συμπαγής.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, *progenies*, γενεὰ, γονὴ, *pro* trunco, ῥιζοφυτόν.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, as, are, ἱστάναι, ἑστήκειν· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.
Stoïce, στωϊκῶς.
Stoïcus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀτασθαλία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τούτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος. οἰσοφάγος· pro iracundiâ, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὼν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum. στρῶμα, τό· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, & κάρφις, ιος, ἡ, & κάρφος.

Stramineus,

Stramineus, καρφίτης, & καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγλωοειδής, ου, & ἀγλώαρ, ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
fine Strepitu, ἀθορύβως, ἀβρόμως.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Strictè, & strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψιθυρός, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στλεγγίς, ἡ.
Strigosus, λαγαρός, σκληρός, στριφνός.
Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευαστής, τέκτων.
Structura, κατασκευή, οἰκοδομή.
Struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας τίθεσθαί τινι.
Strues, ὄγκος, σωρός, θημών.
Struma, χοιράς, κραῦρα, ἡ.
Struma laborat, κραυρᾷ.
Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθιοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω, περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· pro favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiosè, σπουδῇ, ἐπιτηδές, συντόνως.
Studiosi Philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής· pro fautore, σπουδαστής· pro literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπουδή, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρός, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, & στύππη, στυππεῖον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupesio, ἐκπλήττομαί τινι, ταράττομαι.

Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτής, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψάρ, ὁ.
Styx, στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaptè, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suasorius, συμβουλευτικός, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, aris, καταφιλέω.
Suavis e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suaviter, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, osculum, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, cum genit. dat. & acc.
Sub dio, ὑπ' αἴθρᾳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπόβλητος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ἐπιταττόμενος· pro subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος. ἐπικρατούμενος.
Subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· pro subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
Subdolus, ἀπατηλός, ὑπόδολος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμός, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· pro venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, subditus, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare, κατεργάζομαι, δαμάω· pro commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, suppono, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· pro subigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα· pro frequenter, θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo, as, are, ἔκδοτον ποιεῖν ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· pro prodesse, ὠφελεῖν, ἄλλως.

Sublicius,

Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἰώρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι· ὑπαρκέω.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· pro clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, περιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno, as, irrideo, χλευάζω τινα, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἑφέπομαι, ἐπακολουθέω τινι.
Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, sedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι. ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, pessum eo, ὑποκαθίζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, is, ὑποστόρνυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, substratus, ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, κατασφίγγω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλύομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, καταγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, περιστίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtiliter, λεπτῶς.
Subtiliter disserere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινι, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινι.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπὴ, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντητήριον.
Subulcus, ὑφορβὸς, ὑοβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἀντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι ἐξουσίαν τινὸς, in bonis alicui succedo: ἐκδέχομαι· successit ex animi sententiâ, ὑπῆκέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινι, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διαδέξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι, ὑποκατακλίνομαι τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινι, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι· pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαι τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.

Sudato-

Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, χάμαξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρώς, ἐφίδρωσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficienter, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt; ἐξαρκεῖ τινι. pro subministrare. ἐπαρκεῖν· pro substituere, ὑφιστάναι τινα, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσερείδω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνίξ. ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδυσωποῦμαι.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, suppedito, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.
Sugillatio, ὑπωπιασμός, ὑβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω · pro contumeliâ afficio, καθυβρίζω τινα, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζέω & -άω, ἀμέλγω.
Sui, genit. ἑαυτοῦ.
Sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας. suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφιον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμί, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.

Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τοῦ ἀγαθοῦ.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω· pro arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ· pro eligo. αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρός, πολυτελής.
Sumptus, ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾷν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Suppellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
Super, ἐπί, ἐν, dat. ὑπέρ, accus. vel gen. κατὰ, cum genit. adverb. ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατός, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχή, ἀλαζονεία, ἀγλωρία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζών, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾷν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρῦς· pro superbia, ὑπερηφανία.
Supereminеo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιπολῆς.
Superficies, ἐπιπολή, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσός, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερτίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ σε τούτῳ, περιέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· pro vinco, κρατέω τινος, νικᾷν, ὑπερνικάω· Item supervivo, περιγίνομαι.

Super-

Superpono ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπίχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκεία.
Superstitiosè, δεισιδαιμονίως·
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύειν.
Supervacaneum est, μάτην ἐστι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *satis est*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto. ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, pro pœnâ, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαι τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῆ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, κατασέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpos.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, παρὰ, *cum genit.* πρὸς, *dativ.* *Aliquando est adv.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, πέρα πίστεως.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν παρὰ τὸ μέτριον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.

Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφάομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
Sursum versùs, ἐς τὰ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.
Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα. ἔργον.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαι τινα, ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, *bellum* : ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινα ἐκ δένδρου, ex arbore : *&* *pro* differre rem, ἀναβάλλειν τι ἐς τι.
Suspensus, *dubius*, ἐπήορος.
Suspicio, ἀναβλέπω, *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαι τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· *pro* suspectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἴομαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στοναχή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid : στενάζω, στεναχίζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν· *pro* alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω, βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro, onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.

Syllogismus, Συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανεῖν.
Sylvester, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ Σύμβολον.
Symmetria, Συμμετρία.
Sympathia, Συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, Συναγωγή.
Synecdoche, Συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινής, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, Συγγραφή.
Synodus, Σύνοδος.
Synopsis, Σύνοψις.
Syrma, τὸ Σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα · pro diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις ἡ, μαρασμὸς, ὁ · φθίσις, φθοὴ, ἀτροφία, τῆξις ἡ.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, Συντήκομαι.
Tabidus, Συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλάξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῷα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπικός · *pro eo*, quod tacetur, Σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή,
Tædet, ἄχθομαι. βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talisqualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ

Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, τοιούτως.
Talitrum, σκανδαλισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
Tam, quam, τόσον, ὅσον, οὕτως, ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος ἤδη.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti, quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς, ὅσος.
Tantisper, donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto, quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνας.
Tantum abest, τοσούτου δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus, quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαί τινος · καταμέμφομαί τινα · pro æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾷς, δᾳδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, περιβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω · *pro* abscondo, κρύπτομαι · *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.

Tegula,

Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ· ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους ἑστάναι.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν ἡ.
Telum, βέλος, τό· τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως. ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, onis, ῥυμὸς, ἐφόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις·
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία,
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· pro abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas, tempus, χρόνος, ὥρα· pro cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestivè, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, νεὼς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι,
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori servio, δοῦλός εἰμι καιροῦ,
Tempus, χρόνος, ὁ· καιρὸς, ὁ· ὥρα.
Tempus succisivum, πάρεργον.
Temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, υγος, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἰξώδης· pro avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς, tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, συντείνω· pro ire, διήκω.
Tenebræ, σκότος. τό· σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.

Tenellus, λίαν ἀπαλὸς, ἀπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· pro possidere, κατέχειν.
Teneor, obligatus sum, κατέχομαί τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ, τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα,
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειρῶμαί τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλός· pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης. λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, usque ad, μέχρι, genit.
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter fœlix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, βύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδὼν, θὴξ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiversator, περιπλανητής.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλεσθαι, ἐνδοιαστικῶς παλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκῦτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, consumo, τρίβω, συντρίβω, & -ομαι, τρύχω, ψώχω. terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι. χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique. πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræmotus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terrestris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω, τινα, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.

Terrificus, φοβερός, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρός, τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθεὶς.
Terror, φόβος, ὁ· δέος, τό· ἔκπληξις
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινι· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος, πυρετός.
Tertio, as, τριτόω, τριτεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τεταρτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄστρακον.
Testaceus, κεράμιος, ὀστράκινος.
Testamentarius, ῥαδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆσαι.
Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινι.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυρ, μάρτυρος· item ὄρχις.
Testor, μαρτυρῶ τινι· μαρτύρομαι· pro suppliciter petere, ἱκετεύω τοὺς θεούς· pro testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελώνη.
Teter, βλοσυρός, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτός.
Textor, πλοκεὺς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus & textura, ὕφανσις, συμπλοκή, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη· pro instrumento musico, αὐλὸς, δόναξ.
Tibiâ canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus vel tignum, ἡ δοκὸς, ἴκριον.
Tigris, fera, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, nè, δέος ἐστὶ μή· κίνδυνός ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεούς, Deos. περί τινος, de aliquâ re, ὑπὲρ σου, tibi. δειλιάω, δειλιάζω, δίω, περιτρομέω, ὀῤῥωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ, δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, & ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubanter, παραφόρως, σφαλερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακά· πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐκποδὼν αἱρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ, βρόμος.
Tono, as, βροντάω.
Tonsilis, καρτός.
Tonsillæ, παρίσθμια, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.

Tonsura, κουρὰ πέξις.
Tonsus, καρεὶς, κειρόμενος.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινόω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινα.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαρρος, ὁ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκεκαυμένος.
Torris, δαὶς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον· pro eminentiâ musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, γοργωπὸς, δεινωπός.
Tostus, ὠπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσοίδε.
Tot, & tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστὶν ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον, φάρμακον.
Trabea, ἁλουργὶς, ἰδὸς· τήβεννα περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἁλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ δοκίς.
Tactabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι. pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαι τινί.
Tractus, ûs, regio, plaga. χώρα, κλίμα· pro serpentum progressu συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω· pro scriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· pro ducere, ἄγειν· pro allicere, ἀφελκύειν· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· pro transeo, περαιοῦσθαι· pro transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, *de mari*, γαληνὸς, νήνεμος, ἀχείμαστος· pro miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *cum genit.*
Transalpinus, ὑπεράλπειος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
in Transcursu, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obiter, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι. transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμέω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· *pro* controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταστατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.

Trans-

Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus, ûs, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω· pro traiicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάστασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θρᾶνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolvo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτός.
Tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι. φρίττω.
Trepidus, περίφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· pro imputare, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ. φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορά. φόρος, ὁ τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus. τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σιώτρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος: pro sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπέω σε, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαί τινος, & ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, & -ομαι.
Trulla, τύκος, τύχος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπεὶς.
Trunco, μειόω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέλεχος, κορμός.
Truncus. a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάστιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, σταθμός.
Trutino, σταθμάομαί τι, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπικτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.

Tueor, προΐσαμαι. ἀμύνω. φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μετὰ, δέ.
Tum demum, τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· *pro* superbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ φύσει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τό· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τῶν παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος· *pro* sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν. ὁ χιτών.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, *seditio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo, inis, στρόβιλος, βέμβιξ, τροχὸς, ventus, λαίλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκοῦμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· στίξ, χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpiter, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης. αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tussio, is, ire, βήττω, χλεύττω.
Tussis, βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός·

Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος στρατιώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύστης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

VAcans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, εὐσχόλως ἔχω, σχολή ἐστι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς. δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι· *pro* vacuum esse, κενὸν εἶναι· vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
Vado, is, *eo*, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, τεναγώδης, διαβατός.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, οὐαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafricies, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορά, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι. περινοστέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.

Vah, φεῦ ἰὼ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valdè benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔῤῥωσο. ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαι τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, *sanus*. εὔρωστος, ὑγιὴς, ἐῤῥωμένος· pro potenti, ἐνεργητικός, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμι· *pro* pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talento.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, καχεκτέω.
Valetudo bona. εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωστία.
Valetudo adversa, ἀῤῥωστία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissimè, κράτιστα.
Validiùs, ἰσχυρότερον.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, ἄγκος, τὸ αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor, oris, *pretium*, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκνος, λικμητήριον.
in Vanum laborare ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· *pro* stulto, φιλαλάζων· *pro* mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμὶς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτρυπίας, ἡ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παραλλαξις.
Varicor, διατείνω ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, *distinguo*, ποικίλλω, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπὸς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, vasis, ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vades constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαι τινι· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
Vasculum angusti oris, βομβύλιον.
Vastatio, πόρθησις, ἀνάστασις, ἐρήμωσις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντήρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus, a, um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
Vastitas, ὑπερμέγεθος, τὸ· ἀμετρία· *item* ἐρημία.
Vasto, πορθέω, ἀναστάτους ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vastus, ἀχανὴς, εὐμεγέθης· *pro* deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντης, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium, & vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, *fertilis*, ἄφθονος, εὔφορος· pro mammâ, οὖθαρ, θηλὴ, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ὅπῃ, ἔνθα· pro postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi ubi, ὅπου ἂν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque. ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ κῆχος, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁποσονοῦν, ὁπουποτὲ, πανταχοῦ, ὅπου ἂν θέλῃ.
Udus, ὑγρός. ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορὰ, ἡ.
Vectus. ὀχηθείς.
Vegeto, εὐλαβῆ ποιῶ.
Vegeto esse corpore, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὐεξὸς, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementer, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' οὖν.

Vela,

Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱςία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέ@.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, περικάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱςιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱςίε.
Velifico, ἱςιοδρομέω.
Velificus, ἱςιοδρομικός.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμός. ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμός, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· pro accusare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitùs, ἐκριζόω.
Vellus, eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· pro vestire, περιβάλλειν· pro abſcondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχυς, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχύς, ὠκύς, ὀξύς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱςίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾶν ἱςίον.
Veluti, ὡσπερανεί, ὥσπερ, ὡς, οἷον.
Veluti exempli gratiâ, ὅσον παραδείγματος χάριν.
Vena, φλέψ, ῥόος.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσός, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνι@, ὠνητός.
Venaliter, ὠνητῶς.
Venam ſeco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum ſectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικός, κυνηγετικός.
Canis venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτής, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφής, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀπονέμω τινὶ τιμήν, honorem. προσποιέομαι· ἀποδίδωμι ἑκάςῳ τὸ προσῆκον, ſuum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare ſe cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πωλή, ἀπεμπολή, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητής, πράτης.
Vendo, is, πωλέω, ὀλίγου τι, parvo pretio ἀπεμπολῶ· πιπράσκω ἀποδίδωμαί τι.
Venefica, φαρμακίς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, a, um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεύς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
Venenoſus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικόν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμι@ διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate. αἰδέσιμος, σεμνός, ἔνδοξ@.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμεν@.
Venerandus, σεβαςέ@.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαςής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαςικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι. αἰδέομαι, τὸς φίλυς, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξυσία.
Venialis, συγγνώμης ἄξι@.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam conſequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur συγγνώμη ἐςί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκει οἴκοθεν, ex domo: ἀφικνέομαι πρός τινα ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηρῶμαι, θηρεύω.
Venoſus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαςήρ, ἡ· κοιλία, λαπάρα.
Venter, imus, ὑπογάςριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventoſus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάςριον.
Ventri deditus, γάςρις, γαςρίδουλ@.
Ventricoſus, γαςρώδης, γαςροειδής.
Ventriculus, γαςρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventroſus, γαςρώδης.
Venturus, ἐλευσόμεν@.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψῦχος, ἀήτης.
Ventus ſecundus, ἐπίφορος, ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδωμαι.
Venus, ἀφροδίτη, κύπρις, κυθέρεια.
Venuſtas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης· pro gratia, χαριεντισμός.
Venuſtè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venuſto, καλλύνω.
Venuſtus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.

Ver, ἔαρ, ατος, τό· ἦρ, ηρος, τό. Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, is, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλαλία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδια, εὐλαβέομαι τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verisimiliter, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθεὶς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠερινός.
Verò, sanè, μήτοι, δὲ μὴν, γέτοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, is, *trabo*, ἑλκύω, ἕλκω. *pro* scopis purgo, κορέω τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχορδών.
Verrucis infestari, μυρμηκιᾶν.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστὸς. item βουνώδης.

Versatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Versatio, δίνωσις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Versio, στροφή.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυκλέω, κυκλοφορέω, στρέφω· *pro* volvo, κυλίω· versari animo, διανοεῖσθαί τι.
Versor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate: διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφὴ, καμπή· *pro* mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Versuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Versus, *carmen*, ἔπος, μέτρον.
Versùs, *Præpos.* πρὸς, *cum genit.* εἰς, *cum accus.*
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, στρεβλὸς, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτό σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη, pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex capitis, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τ' ἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γέ μὴν, δὲ, καίτοι, ἀλλὰ ὅμως.
Verùm, enimverò, οὐ μὴν ἀλλά. οὐ γάρ τοι ἀλλά.
Veruntamen, οὐ μὴν δὴ, οὐ μὴν ἔτι.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος· *pro* veridico, ἀληθινός· *pro* nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu: ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, a, um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, κύστη, φῦσα.
Vespa, ἀνθρήνη.
Vesper, ἑσπέρος.
Vespera, ἑσπέρα, δείλη.
sub Vesperam, ὑπὸ δείλης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.

Vesperi,

Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, a, um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
è Vestigio, τὸ παραυτίκα· ἐξαπίνης.
Vestigium, ἴχνος, τὸ ἴχνιον, βῆμα· pro cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἷμα ἐμποίμνιον.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
Vestitus, a, um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπερρήθη.
Vetitus, ἀπαγορευθείς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιούμενος οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexo, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περισχίζω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς ἡ πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.

Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ. ἀπάχθομαί σου· συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἴκοσι.
Vicessimus, εἰκοστός.
Vicia, βικίκ.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτνίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ. *gen.* ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγίς.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδοὺ, ἴδε.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι· δέρκω, θεωρέω· ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαί τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε. visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, *ligo*, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, παρετὸς, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigêtes corporibus, εὐσωματοῦντες, *Aristoph.*
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω & ἡβάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, *adject.* ἐγρηγορώς, ἄγρυπνος.
Vigil, *substant.* φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilanter se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, ἡ νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti εἴκοσι.

Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινα.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Viliter, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico, & villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλήτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, dim. à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, adj. οἰνηρός· cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητὸς.
Vincio, ligo, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.
Vinco, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινὸς, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio: κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἵργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι.
in Vinculis esse, δεθῆναι. ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι· pro ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινα τῆς συμφορῶν.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις. τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κεκαρωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἔξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.

Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὑβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ φώς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκή, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία, τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥαβδίον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωά, ἀνθὼν, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλής· pro florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· pro vigore, ἀκμή.
pro Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον, ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, venenum, ἰὸς, βρόμος, δυσωδία.
Vis, violentia, βία, ἰσχὺς, δύναμις· pro multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξιόεις.
Viscus, vel -um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.

Visito,

Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ καὶ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκυθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινά.
Vitiatio, διαφορά, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilis, λυγιστικός.
Viciligatores, Συκοφάνται.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαί τι.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ· οἴνη, οἴναρον.
Vitium, vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυιὸς, μητρυιός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ· ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, δάμαλις. ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις ἡ, ψόγος ὁ· ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κακήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω· διαμέμφομαί τινα τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ· ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, χαλεπῶς.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρίω, vel τιμωροῦμαί σοι. injuriam tibi factam.
Ulcus, ceris, ἕλκος.
Uliginosus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσωτέρος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultrà, πέραν, & πέρα, πόῤῥω, genit.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultrà vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultrò, insuper, προσέτι· pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ· ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιά, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκέπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιαρός. ἐπίσκιος.
Unà, simul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimiter, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγγία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, οὐγγιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἄλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus, i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, adj. ἀγκύλος· uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde nisi, ὁπόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης.

Undula-

Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρισμα, χρίσμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον · à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ · ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονόκερως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, is. ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Universè, καθόλου, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἀπαξάπας.
Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς · pro solus, μόνος.
Unus & alter, εἷς καὶ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω · ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν. *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo, as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, εὐτρεχὴς, εὔστροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubiliter, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις · pro velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκόντι, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βουλὴ, θέλημα, βούλημα.
Volvo, verso, κυλίω, κυλίζω · pro cogitare animo, ἐξετάζειν.

Volupe, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονή. τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω · pro accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomis, ὕνις, αὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρυγμα.
Vomo, ἐμέω, accus. ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, as, βιβρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν ὁ, genit.
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεισμὸς, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus, & urbanus, ἀστεῖος · pro faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιστὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔρινον ὠὸν, quod & ὑπηνέμιον & ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω · pro cruciare, προσκαίειν.

Ursinus, ἀρκτεῖος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, πού.
Usquam, πού.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeo, οὕτως, οὕτω, οὑτωσί.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὕτως.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως οὗ, εἰσότε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηστής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, a, um, χρησάμενος.
Usus, ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Ususfructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ità dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν εἴποι τίς.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimùm, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν· ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχράω.
Utensile, τὰ χρειώδη· σκεῦος· ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁποτεροσοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti, ut, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελής, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, *accus.* συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τό· λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utiliter, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
Utinam, εἴθε, εἴγε, ὡς *ante* ὤφελες, *&c. cum infinitivo.*
Utique certè, ἄρα· γέ μην δήπου.
Utor, χράομαι· uti aliquo familiariter, χρῆσθαί τινι· προσομιλεῖν τινί· συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δή· οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄντε, εἴτε, πότερον.
Utrum nec nè, πότερον, ἢ μή.
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυληφόρος,
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, as, διαφημίζω, διαθρυλλοῦμαι, δημοσιεύω.
Vulgò, κοινῇ, πανδημεί, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινα.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens & vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulsus, τετιλμένος.
Vultuosus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γύψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν· γαμεῖν γυναῖκα· λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· *pro* eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XAnthos, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικός.
Xyston, i, τὸ ξυστόν, ἡ παράδρομίς.
Xystus, *idem*.

Z.

ZEa, ζειά, ᾶς, ἡ.
Zelo, as, & Zelor, aris, atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberis & Zingiberi, ἡ ζιγγίβερις, τὸ ζιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
sector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zographia, ζωγραφία.
Zographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστήρ, ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθόν. item
Zythus, ὁ ζυθός.

ΤΕ΄ΛΟΣ.

ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑΙ,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς, ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τεθῆται.

Κεφ. α.

Θεός, Θεοσέβεια, καὶ λατρευταὶ αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανός, Ἀστέρες.

1 Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόσυν ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος εἴκει.
5 Χωρὶς αἰκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
10 Ὃν φιλεῖ Θεός, θνήσκει νέος.
Αἴθριον οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
15 Τοῦ ἅγεος χῶρος ἐν νεῷ.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψόα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δύει.
Πίστεως ἐστὶν ἕρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δωρὴν λήψεται.
20 Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεύς, οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῦρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῆ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
25 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δρᾶε, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
30 Εὐχὰς τοῖς θεοῖς, οὐ βόας θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινὰ ταλαύλος ἐπίκουρός ἐστι.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur; ut eò facilius omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eòque tenacius memoriæ infigi possint.

CAP. I.

Deus, Cultus & Cultores ejus, Superstitio, Cælum, Stellæ, &c.

Initium omnium & finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
Arcus sine telo, & cor sine fide, idem præstant.
Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Septum fidei est sigillum.
Qui petit dono accipiet.
Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
In luco Fidei nablia sunt & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas & imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hòc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.

Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾶν.	Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Οὐχ ἅδει τοῖς Δαίμονος οὔασιν τὸ θρησκεύειν.	Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Πότνιος ὁ Ζεὺς, τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.	Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
35 Ἵλησι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπου αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.	Propitius est humilibus Salvator, & cœli ipsis januam aperit.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.	Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordiâ.
Οὐδεὶς ἐῢς πλὴν τοῦ Θεοῦ.	Nemo bonus nisi Deus.
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.	Non frustra jurabit Deus.
Μετὰ θάμβους ἠΐθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.	Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
40 Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.	Amplus mundus Deum non capit.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.	Non ea quæ infra sunt, sapere oportet, sed quæ supra.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.	Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.	Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.	Dei vultum revereri oportet.
45 Ῥεῖα ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.	Jupiter facile arefacit superbum.
Σόους ἐξ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.	Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.	Pabulum animarum est sermo divinus.

Κεφ. β. — CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί. — *Virtus, Vitium, Boni, Mali.*

Κονεῖ μερόπων φῦλον ὀλλύειν πονηρία.	Ut perdat hominum genus properat malitia.
Ζῆλος ζῆλον ἐστὶ τίκτων.	Æmulatio æmulationem parit.
50 Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κνιζόμενος.	Murmurat improbus conscientiam tactus.
Ἴασπιδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.	Iaspidem & argentum superat virtus.
Ἀβρότη, ἔρως καὶ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἴτια.	Nox, amor & vinum magnorum malorum causæ sunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.	Infinita occultat mala intimus recessus.
Σπιτάμους ἀλέξει ἀκινάκης.	Acinaces viles depellit homines.
55 Κακῶς ποιήσας ἀεί τι μυώεται.	Qui malè fecit, semper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.	Indesinenter judicat mala conscientia.
Οὐκ ἔστι ταυτὸ λεῖον καὶ χέρσον.	Non eadem res lævis & aspera est.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.	Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.	Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
60 Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	Coronat virtus cultores suos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.	Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contra.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.	Urbs vicos tam malis quam bonis aperit.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφειλόμεθα.	Simplices nos & integros esse decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.	Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
65 Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.	Lex conscientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μυώεται.	Frustra multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.	Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis.

Κεφ. γ. — CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχναι, Ἄγνοια. — *Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.*

Ἐν σκότῳ πλάζων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνῃ ἕπεται.	In tenebris ambulans pedes offendit, errorem sequitur.
Ἀγροὺς καὶ πόλεας, σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.	Agros & civitates sapientia, & navim gubernat.

70 Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.	Crebrò impingere lapsûs indicium est.
Μήτιδα ἀπόκρυφον μὴ γυνῃκὶ χέῃς.	Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Musis amica.
75 Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.	Exigua est consuetudo inter lucem & tenebras.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἤθει μωρός.	Stultus aquam colat.
80 Ἀργύρου στερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	Argento destituti mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.	Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας τίουσι βροτοί.	Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερος ἐστὶν ὄρθρος.	Discipulus est prioris posterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.	Duplum vident, qui didicerunt literas.
85 Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δὲ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.	Orator improbus leges subvertit.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.	Chordas pulsare novit cantor.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλεος καὶ μωλύς.	Ejusdem fermè sunt farinæ irrisor, stultus & ignarus.
Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρός, ἰσχὺς δὲ οἱ μικρή.	Magnum quidem spirat stultus, robur vero ipsi parvum.
90 Ψέγειν ἅπαντες εἴδουσι.	Reprehendere omnes sciunt.
Γρασὸς γρασὸν εὑρίσκει.	Fatuus fatuum invenit.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτραν.	Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
Μύρῳ οὐ μῶμος, ἢ νόθος ἀλείφεται.	Momus aut nothus unguento non ungitur.
Λώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸ μάννον φέρων μακκοᾷ.	Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat stultè se gerit.
95 Καὶ λῆδος πολλάκις σοφίαν στέγει.	Sæpe etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσσω καὶ ὀπίσω.	Videt senex ea, quæ antè & à tergo sunt.
Ποδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλεξυν.	Dux viæ laterna est.
Χέρρος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' ἔπειτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.	Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed postea fit plana.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.	Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce.
100 Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.	Sani omnes ægrotos sanamus.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.	Propria cures.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.	Multos errare fecit dementia.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.	Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.	Ferula disciplinæ sceptrum est.
105 Ἀνὴρ ἠλεὸς ἀγγεῖ τορουμένῳ ὁμοῖος.	Vir stultus vasi perforato similis est.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.	Non est Sphinx absque tumultu.
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;	Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.	Tilia allii caput habens futura prædicit.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥίπτει.	Cœcus cœcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
110 Τῶν δειλῶν ἀπέχου.	Ab ignavis abstine.
Πώγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.	Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Ἁμαρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.	Peccat & sapiente sapientior.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.	Vaticinum servum dominus honorat.

Κεφ. δ.	CAP. IV.
Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονή, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, Τὸ πόσιμον.	*Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.*
ΕΞ ἅλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.	Ex alicâ confectum epulum ventrem implet.
115 Βρένθος μερόπων ὄλλυσι γένος.	Perdit genus hominum fastus.
Βράζει κοῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.	Fervet curmi, quando in comessationibus luxus dominatur.
Οὐ κηλῖδας ὀμόρξει κασάλβη.	Non maculas abstergit meretrix.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.	Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.	Crambe bis cocta mortem fert.
120 Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρύσσωσι αἶται, μορόχθους πάσονται.	Ne formam aut vestes fœdent turpiter amati, morochthos habent.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἄλλ' ἕξεις.	Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.	Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.	Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Μὴ αἰσχρῶς οἰφεῖν πρέπει.	Non turpiter coire decet.
125 Μήτε γαμοκλοπέειν, μὴ ἀσελγέα κύπριν ὀρίνειν.	Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.
Δίει νέκταρ δίψαν, πεῖνάν τε ἄρτος.	Sitim expellit nectar, panisque famem.
Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοί εἰσιν·	Superbi homines in conviviis stulti sunt.
Ἤρεμοι καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.	Placidi ac mites nusquam.
Ἐν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.	In sepulchro verò reliquis similes.
130 Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμὸς κάζει.	Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Εἴτις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.	Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.	Pro cibo lac sugit infans.
Τὰ ἐμούμενα αὖ χναύει κύων.	Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσιν.	Panis & cerevisia sunt vitæ pabulum.
135 Ἄβαλε μὴ γένοιτο ἁβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.	Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Ἄωτα εἰ μὴ ἄει γλυκὺ, θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.	Nisi suaviter spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.	Non quivis suavia comedit edulia.
Πορφύρεαν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.	Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.	Apella est, non vescitur carne.
140 Βάκχου βλύζει κόνδυ λυαίῳ.	Vino Bacchi poculum manat.
Μάει νῆστις λιμὸν δίειν.	Famem jejunus nimium expellere cupit.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.	Sacra Liberi in montibus olim & vallibus facta sunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.	Fabas indulcat fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήθειν, οὐ τὸ κραιπαλᾶν.	Melius est sobrium esse, quam crapulari.
145 Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.	Uber infantibus opsonium præbet.
Κείρουσι μίσηκους κύνες.	Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.	Multò plures satietas, quam fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν.	Ne quid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυε ἡδονή.	Sybarim turgentem voluptas atterebat.
150 Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.	Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.	Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.	Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μολοβρὸς οὐ δύναται.	Colli sanare morbum gulosus non potest.

Ξανθὸ

	Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.	Flava poma placent.
155	Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	Voluptas esca malorum.
	Ἄγυριν εἷς φυγέτω.	Cedat unus multitudini.
	Κρωβύλε κόσμος λύγος.	Virga cincinnorum puerorum decor.
	Βρύτου καρχήσιον μεςὸν ἄλγη διώκει.	Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
	Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.	Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
160	Ἀλαὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	Venter cœcus verba non curat.
	Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.	Meretrix fera pessimâ cote abstergit lachrymas.
	Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτός εἰσι φέρτιστος.	Mustum & cicadæ caro cibus sunt optimus.
	Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.	Resecare comam potius, quam nutrire virum decet.
	Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.	Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
165	Ἄρτων μὲν κορέσασθαι στόμα, ἀλλ᾽ οὐκ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται.	Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
	Ψωμοῦ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.	Frusto panis libertatem vendit parasitus.

Κεφ. ε. — CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, Οἱ ἄρχοντες, Οἱ ἀρχόμενοι. — *Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.*

	Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖθις ἕσαι, δυσπαλές.	Facile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare, difficile.
	Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ᾽ οὐ λώβην.	Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
	Οὐκ ἔςι δεσπότης ἄνευ ἀτμένος.	Non est dominus absque servo.
170	Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	Rege dormiente populi ferociunt.
	Γοργοὶ πόδες λῃςῶν.	Veloces sunt latronum pedes.
	Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.	Det locum superiori inferior.
	Ἀρχὴ τῆς πόλεως κάρη ἐςί.	Magistratus civitatis caput est.
	Σκώπτοντι σέμβων ἕπεται.	Cavillatorem sequitur injurius.
175	Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
	Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.	Curæ est certamen præsidi.
	Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην ταλᾶν μὴ δυνάμενος.	Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
	Μηδένα τωθάσεις.	Neminem irridebis.
	Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.	Ne doleas propter patrem absentem.
180	Καὶ περὶ ἐκείνου ἄγνωςον οὐκ ἀγάπα.	Neque ignotum illi præferas.
	Εἷς ἐςι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.	Unus est servus domûs herus.
	Διώκει δόδρα δοθιῆνα.	Dodra furunculum persequitur.
	Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.	Justitiam injuria premit.
	Ὃς μύειν οὐκ εἶδεν οὐδ᾽ ἄρχειν.	Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
185	Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.	Dominum servus, & dominam sequatur famula.
	Ἀτμένιον κριθὴν ἀλοῶντα οὐ μέμψῃ.	Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
	Βαλανεὺς ταὐτῷ πυέλῳ τόν τ᾽ ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λούει.	Balneator in eodem solio & probum & improbum lavat.
	Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.	Varias spargit præstigias præstigiator.
	Λῆροι οὐ λήματος εἰσι τέκμαρ.	Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
190	Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐςι.	Bonus princeps commune bonum est.
	Αἳ τεχνῶν κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!	O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
	Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.	Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
	Λώβῃ λώβην χάζειν ἔξεςι.	Injuriâ injuriam cohibere licet.

Αὐ-

Αὐστηρὸς πατὴρ παισὶ ψωμὸν βιάζεται.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτάου.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.

Κεφ. ϛ.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

Ἀγλαὸν ἥρωα πόλεμος οὐδενὸς στερεῖ.
Στύλος οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες.
Κίκυς γίγαντος ἐν βραχίονι.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοισιν.
Οὐδεὶς δειλὸς θαῤῥαλέος.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ ἐσχάρας μάρνασο.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσον μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.
Λάβρον ἔνδον ἕλκος ὄρει ἄπελος.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.

Κεφ. ζ.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἀλφεῖ.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.
Κακῶς ἐῤῥωδὸς ἐκπονεῖ τὴν ἀλωάν.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνι.
Σχολὴ χλανίδα δέφει.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλόπονον ζῶον μύρμηξ.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἐχέτλην.
Ὄθη τὸ πᾶν.
Οὐχ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.
Μόνη ἡ μέλισσα πιθαιβώσσει.
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀροτὴρ ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.
Τῷ νέειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.

Auſterus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere neque lamentari regem decet.
Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Ne injuſtè opes poſſideas.
Libra juſta juſtitiam ſervat.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illuſtrem heroa bellum nullâ re privat.
Columna domûs filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt.
Dimidium ſerva rex miſerate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra & animum fortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis fuſus, talis colus.
Peſſimè colit vineam aper.
Quietè dormiunt otioſi.
Etiam fuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non quilibet callum & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendo ſuperare civitatem, non facile eſt.
Non abſque ſonitu fiunt opera Vulcani.

Σίδηρος

Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτρίβονται.	Æs & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.	Oves & capras cura custodit.
Ὄϊας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.	Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
235 Σχολὴν θλίβοντα κῆδος κιχεῖ.	Otiosum dedecus comprehendit.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.	Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.	Egregiè domum juvat vir impiger.
Ἀέθλου ἁδροῦ ἆθλον ἁδρὸν ἐστι.	Magnum certamen, magnum meretur præmium.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς, ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.	Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
240 Χαλεπὸν ἀργὸς ὁ μόχθον χάζει.	Molestum laborem manus recusat.
Δι᾽ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.	Non cujusvis est, cete in littore capere.
Σταγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.	Aquæ guttæ saxa excavant.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.	Solicitudo cor devorat, & nihil prodest.
Ἄνευ ἱδροῦς καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.	Absque sudore & labore nullum opus perfectum est.
245 Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.	Ubi major labor, illic major voluptas.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον ἀλίει.	Frustra saxum volvit Sisyphus.

Κεφ. η. — CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.	*Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.*
Σκάζοντι ὁμιλῶν, καὐτὸς σκάζειν μαθήσῃ.	Claudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.	Manus manum lavat, & digitus digitum.
Ἀγκὰς ἑλεῖν ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.	Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
250 Ψάχει ἔρωτα μῖσος.	Attenuat odium amorem.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.	Ne fuge socium in malis constitutum.
Ἕωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.	Hesterna gratia dormit.
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώπτων.	Cibo indignus est assentator.
Μήτε γεραιὴν ποτε τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.	Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
255 Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.	Hospites pauperes ne negligas cum videris.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.	Vile donum, vilis gratia.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.	Socrum nurus odit.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.	Flagrat nurus odio socrus.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.	Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
260 Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.	Assentator cum salutat, vulpes est.
Στέργει μῦς γαλέην.	Amore felem mus prosequitur.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἄζειν τοκῆας.	Venerari parentes liberos decet.
Μητρυιῆς, μὴ ψαύειν δεύτερα λέκτρα γονῆος.	Novercæ ne attingas secundos parentes tui lectos.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.	Amor mentes nectit.
265 Λαμβάνει ἅδην, μόνος ὁ μναόμενος τῆς χρηγύης.	Abunde accipit solus is, qui beneficii memor est.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.	Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Μάμμη βρέφους ἔρωτα φέρβει.	Infantis avia amorem pascit.
Ἔτης οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρά.	Socius fidelis anchora tuta est.
Χάρις χάριν τίκτει.	Gratia gratiam parit.
270 Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.	Retia sodalis blandus struit.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.	Syncerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,	Et non amare durum est,
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·	Et est amare durum :
Χαλεπώτερον δὲ πάντων,	Durissima omnium res,

275 Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.	Amare nec potiri.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.	Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.	Mendicus mendico invidet.
Ὁ νεύσας ὀφείλει.	Qui annuit, debet.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.	Odium amicitiam findit.
280 Στέργε ἀδελφοὺς, καὶ οὐ μητρὸς ἀθέτει μήδεα.	Fratres dilige,& matris consilia non aspernare.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.	Rara avis in terris est gratia.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.	Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.	Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

Κεφ. θ. — CAP. IX.

Εὐφροσύνη, Λύπη. — *Gaudium, Dolor.*

Κίσσῳ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγὶ δὲ Ζεύς.	Hederâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
285 Οἱ ναέται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.	Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.	Myrtus affert dolores.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἁλιεύω.	Reti xiphiam, esca stultos capio.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.	Morbus regius etiam non vocatus venit.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.	Lamentans consolatione indiget.
290 Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.	Curas cithara tollit.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.	Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Βόστρυχον ἠπίαλος τίλλει.	Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Τὸ τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.	Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.	Non omnia vulnera sunt sanabilia.
295 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.	Discis delectabantur & jaculis jaculantes.
Στήθεα κρούε, καὶ μινυρὸς ἀκουσθήσεται.	Pectus pulsa, & flebilis vocula audietur.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἑψῆσαι βουλάς.	Non sinit maturare consilia luctus.
Θωΰσσοντος ἑνὸς, θωΰσσει δὴ ἕτερος.	Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Βλώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.	Adveniente periculo gaudium perit.
300 Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.	Pectoris immutat gaudium tristitia.
Μάτην ἰαύει θεαρός.	Frustra tempus terit spectator.
Καγχάζει χωλὸς λαγόνα κλάοντος ὀρθοῦ.	Cachinnatur claudus frangente recto illa.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.	Augusta via est quæ ducit ad vitam.
Πραπίδας πιέζει λύπη οἰκεία.	Tundit præcordia dolor intestinus.
305 Ἠλίθιος καὶ ἄτερ λύρας κελαδοῦ ἅλλεται.	Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.	Oblectant animum doloribus irretitum chelys & fides.
Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.	Non purgat peccata, qui negat.

Κεφ. ι. — CAP. X.

Ἐλπὶς, Φόβος. — *Spes, Timor.*

Ὅπλα ἑέσθω ὁ δειλός.	Qui metuit, arma induat.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.	Terret strix infantes.
310 Φόβον τίκτει φάραγξ.	Præcipitium timorem parit.
Οὐρανὸν βροντὴ καὶ αἶαν, θῆρας τε πτοεῖ.	Cœlum & terram, tonitru, & feras terrefacit.
Ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτη.	Sponde, prope est damnum.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.	Favor fovet spem miseri.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.	Facilè timidos terret strepitus.
315 Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἴξας ἠλίπας οὐ πωλεῖ.	Post festum veniens calceos non vendit.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.	Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Ταφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.	Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.

Νευίνλον κλωβὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.

Κεφ. ια.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

320 Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἱκέτου ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτᾷ.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα ὁ χολῆς πρηθόμενος.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.
325 Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἔστι σπουδαίου ποιμένος.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας, ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτιστής.
Κἂν ἀνώγωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.
Στρηνῶν στόβον ὄρει, μῆνις λύσσαν.
Σκῦτος ἔχει σπαραττόμενον κύων δηκτικός.
330 Τίγριδος ἄλει ἑταιρείαν.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε στέλλει.
Τύραννοι αἴσυλοι οὐ κόλλων τοῦ σίτου, ἀλλ᾽ αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.
335 Ἰκτῖνον τένδων κᾀυτὸς ἐκβήσῃ ἰκτίν.
Πάπταινε, καὶ πρᾶος ἴσθι ἅμαξαν δίφων.
Σμήνους βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, καὶ οὐ στίζει.
Ἐριννὺς αἰνὴ θωὴν ἐν κόλπῳ βόσκει.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τέλλεται.
340 Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.
Νάννη παιδὸς σμώδιγγας παρακαλεῖ.
Ἐλεὸς ἔλεος οὐκ οἶδεν.
Οἶα ἡ οἰζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.

Κεφ. ιβ.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀηδὼν μὴ εἰς μῶλον καλέσῃ αἰετόν.
345 Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει σία.
350 Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείστους.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργει ἐν αἰπεῖα.
Ὃν δεδιὼς οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.
Νικᾷ ἕνα πτάνα.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.
355 Ἰθὺς καὶ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.
Ὁ ἰσχνὸς θνατὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.

Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

Vehemens cùm vehementi optimè conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui ira flagrat.
Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.
Irascentes odit conditor Olympi.
Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita sodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapsus.
Odium iràmque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine satiantur.
Pumillio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipse milvus eris.
Circumspice, & mitis sis, qui plaustrum quæris.
Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Laxatis disciplinæ habenis militia oritur.
Homicida judicio obnoxius est.
Patris matrisq; soror vibices pueri solatur.
Nescit misereri mensa coquinaria.
Sola miseria ad misericordiam via est.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

Ne ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Præter pericula obses nihil lucratur.
Rixa rixæ causa est.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius absque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Ad scopùm collimant hostes turri in alta.
Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Insuperabilem pariter & debilem bellum domat.
Rectus & curvus adversus se invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.

Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνέωμην.
360 Ἀμφὶ κραίρας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἔρευγε.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτευσαι ἄκοντες.

Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eructa.
Post acclamationem bellicam jacula volant.

Κεφ. ιγ.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰκίζουσι τοὺς σπουδαίους.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐστί.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.
365 Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρωμα ἢ συνκάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει, ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.
Διολύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.
Μῖσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.
Ἀμείβει ἐὰν μὴ εὐθὺς πνίγηται φήμη.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

Facile improbi malitia sua aspergunt probos.
Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, sed fama bona & honesta.
Magna fama quod nihil est, esse facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi sedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitudo & scelus laudem suffocant.
Pertransit nisi suffocetur statim fama.

Κεφ. ιδ.

Μισθὸς, Ποίνη.

370 Βότρυας οὐ κύει ἄκανθα.
Οἱ διφῶντες ἐν πόντῳ λῃΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.
Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νώτου φίντις.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
375 Ὀρταλὶς ᾠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.
Οἱ ἀείδοντες τῶν πλαδδῶν γλίχονται.
Βακτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.
380 Μόχθον μὲν πᾶσαι ἡμέραι, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.
Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.
Αἰκία καὶ μώλωψ.
Ἑὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.
385 Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.
Κοιλίην οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
390 Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκην χοίρους δονεῖ.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

Non producit racemos spina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Plaga dorsi auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Gallina ova pariens libera est.
Non omnes tiara digni sunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantatores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
In stadio salutis ultimus & primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus est.
Verbera & vibex.
Suam quisque pellem portat.
Dignum patellâ operculum.
Cessantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, sulcus in agro.
Quod dulce est scuticæ instar porcos impellit.

Κεφ. ιε.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.
Ἀκκὼ κἂν σειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἁνδάνοντα μὴ λαλεῖ.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Acco licet mitra ornata, non loquitur quæ placere possint.

Ἔπαινον φίλων, μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.

Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.

395 Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.

Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.

Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.

Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.

Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε.

400 Λόγος ἀσελγὴς ἐθηχλίει μειράκων.

Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.

Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.

Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.

Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.

405 Ἐχθρὸς μὲν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλησιν·

Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.

Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.

Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.

Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.

410 Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.

Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.

Ἀκριβὴς λέξη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.

Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.

Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.

415 Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.

Ἐρεσχελῶντα ἐρεσχέλει.

Οὐδεὶς κράζειν λώϊτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.

Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuspide gladii.
In opere existens fur non vociferatur.
Noxia sortitur crebra maledicos.
Inanis est vulgi sermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Inimicus quidem mihi ille est, æque ac portæ inferorum,
Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Balbutire licet, donec loqui possimus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata sermocinatio principis & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium est.
Cavillatorem illude.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

Κεφ. ις.

CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, Τὰ φυτικά, Ζῶα.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίναδον φωλεά.

Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.

420 Ἐκ κέρκου καρβατίνη.

Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;

Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.

Τὸ κιρρὸν χρῶμα ἐράσμιος.

Κάχρυος κιλλομένης, τὰ κακὰ κίλλει.

425 Κατῆλιψ οἴκου κρηπίς.

Κόνωπον οὐ δίει κόριν.

Εἰ μή σοι κέστος ἐστὶ ἰωγλὴν σου Πὰν παρελάσεται.

Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν πικέριον δίδωσι σίδη.

Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλμα μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.

430 Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.

Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.

Καρύκην βροῦχος ἐρεθάκην τ' ἀθετεῖ.

Βώλην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.

Βρύον μὲν ἐλλὸς, ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.

435 Γερβίων οὐ δεῖται βίαστος, οὔτι βώλου.

Excipit fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Pessima arbutus fert poma.
Ex cauda calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo similis est fiber.
Fulvus color amabilis est.
Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Fundamentum domus trabs est.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi custos non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Lydorum condimentum, apúmque cibos Bruchus aversatur.
Hordeum madefactum & piper cis relinquit.
Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.

Φασιανὸς πρύνης πρύτανις.	Phasianus pruni custos atque inspector est.
Φέρβει ψῆσσαν φακῆ.	Nutrit lenticula Latum piscem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον, ἂν δὲ παρέλθῃ.	Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit.
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.	Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
440 Ἀχρὰς βαΐνον οὐ φέρει.	Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Βαῖταν ἐνδύει βαιόνι.	Bæoni pisci lanam ex corio consutā induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγκον νάρκην τ᾽ οὐ διώκει.	Sibilando crocodilus terrestris & torpedo non fugantur.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἐκαίρει, αἰγιθαλὸς μελίττας.	Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
445 Πλίνθον πλυνεῖ, ὁ κόρακα καθαρίζων.	Laterem lavat qui corvū mundare conatur.
Τὸ μὴ θύον, πῦρ οὐκ ἔστι.	Quod non urit, ignis non est.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.	In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Ἴκτις σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpe malorum causa est.
Καιομένη ὄσλιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.	Urens scintilla vittam non curat.
450 Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.	Irrigat ros herbam virentem, & calor solaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.	Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
Λήσυλον οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.	Grave onus asini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πέτονται.	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.	Non omne forum capras habet.
455 Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.	Fructus immaturi nullus est usus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλῃ ἄγνωστος.	Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.	Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis & herbosis locis sunt.
Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	Non est regio, quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.	Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
460 Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ δηθύνει.	Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.	Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.	Cancri marini incessum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	Caret squamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.	Porcellum alens porcum habebit.
465 Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.	Non facile friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.	Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.	In fluviis & stagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴον τε ἡδεῖαν ἰόρκοις βορὰν.	Ida mons ibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.	Ex juncis facti sunt labyrinthi.
470 Ἄμπελον Ἶξ οὐχ ἱμάντα ἴπτει.	Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.	Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείῃ νικᾷ χελώνη.	Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζείας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	Non fit ex spelta vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.	Latrante uno, latrat statim & alter canis.
475 Χρεμετίζει πῶλος ἵππου ἀπούσης.	Hinnit pullus equa absente.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.	Humida quæ sunt anas diligit.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.	Turget etiam grossus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	Non absterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.	Absque pediculo pomum non crescit.
480 Ζαλείας κράδη κριὸν τέρπει.	Laurus Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλῳ κρεμαμένῃ πτοεῖται.	Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Ψύῤῥον ἰξύας θραύει.	Ferit lumbos sentum Persicum.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.	Medetur visceribus clibadium.

Εἰ περάτῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.	Si porro Chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
485 Ψῆσσαν φορύων νοτίδα ἕξεις.	Latum piscem pinsens humorem habebis.
Θοοὶ κυψέλης οὐροί εἰσιν αἰγιθαλὸς καὶ ἀνθρήνη.	Acuti sunt alvearis apum inspectores parus & crabro.
Ἐκ πόρτεως βοῦς γίνεται.	Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	Mel diligit ursus.
Ὄροβοι, ἀκοστὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.	Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.
490 Ζωῆς σῆμα κρότος.	Vitæ signum pulsus est.
Ἐν νήσῳ σκαρμύσσει.	In insula oletum punctim cædit.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.	Frigus fugientes & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	Una hirundo non facit ver.
Μυδάει μώλυζα κναιομένη.	Putrescit allii caput resectum.
495 Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.	Nardum immaturè carpit imperitus.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.	Optimus hœdi custos est lupus.
Λόφος κἂν λισσὸς ᾖ, μάσθλης ὀφείλεται.	Cervix jumentorum, licet glabra sit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	Alabastrum nisi album fuerit, non est bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.	Non omnis asinus lineas nigras in collo (habet.
500 Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.	Jungitur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα, οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.	Balare oves solent non homines.
Τὰ οὖατα ὄνον δηλοῦσι.	Ex auribus cognoscitur asinus.
Κόσμον περιτιθεῖσι κάλχῃ σίγλαιτε.	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Ἴπτει λήϊον ὕη πολλή.	Lædit nimia pluvia segetes.
505 Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.	Adunco prædam rostro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.	Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἄμβη ἤδη κάμαξ οὐκ ἰαίνουσι.	Vitis pedamentum & supercilium petræ non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	Splendet in olla testacea thynnus.
Θάει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.	Docet etiam accipiter pullos suos.
510 Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.	Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγώλιος ἐν σπείρᾳ κοράκων.	Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.	Gaudet leo, ubi magna præda potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ στρέφων μόνος ἀμέργει.	Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.	Solus asinus rudit.
515 Στελὶς πίτυος ἴδος.	Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.	Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
Γαγλίον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.	Nervi contortionem planta virens non sanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.	Non omne id, quod fulget, aurum est.
Χῆνα ἀποστείλας χῆνα ἀναλήψῃ.	Anserem emittens, anserem recipies.
520 Οὐ φυσᾶται μολγός.	Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἰῶν ἡγεμών ἐστι.	Aries ovium dux est.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.	Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὁρμιᾷ μέμνονα ῥαδίως δήσεις.	Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.	Tripudiunt surculi stolone amputato.
525 Σκίλλαν σκολόπενδρα στείβει.	Calcat squillam scolopendra.
Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπόν σου μὴ ἰάπτε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.	Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίαψις.	Haud similis est ciceri galiopsis.

Οὐ

530 Οὐ φέρει Θάσος βάφον.
Δεῖσα σῦσον φθίει.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.
Κηλεῖ ἔγκατα, ἰξύν τ' ἰσίκιον.
Οὐχὶ ἅπας μερμαίρων μήκωνα δρέπει.
535 Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνη.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι·
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰανὸν ἰὸν πίει.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγουσι.
Κέδματα καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.
540 Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.

Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Corrumpit lilium fœtor.
Affligit stomachum loligo.
Mulcet viscera lumbumque isicium.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Apibus quidem dulce stillat mel rosa ;
Inde verò aranea grave venenum bibit.
Absinthium & amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Diuturnus ex defluxione affectus,& picam, vix tollit garum.
Nascitur in hortorum areis elleborus.

Κεφ. ιζ.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ πειχόμαλλος.
Ἦν δ' ὄϊς, ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων, ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδῖς.
Τὴν δάμαλιν πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας.
Οἴκτρος ἀμύκητος κάτθανε πὰρ καλύβῃ.

Ἐὰν λακῇ νόμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος, ψυχαί.
Παπαίων ἐξ ᾅδου ἐξαιροῦνται.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.
Δύη καὶ φεύγοντα διώκει.
545 Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλεῦται ταχὺ πάντα.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.
Χίλιαι ποτε δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χείλη.
550 Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.
Ἴς, ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσα.
Νεῦρα Ἄρηος ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
555 Τὰ χρήματά ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάκιστος θυσάνων κόσμος ἰλύς.
Ὁ νόμμός ἐστι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.
Τοῖχον χρόα κάζει.
560 Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

Opes Aristidæ bucula una, & lanigera.
Erat ovis : His famem expulit a janua.
Privatus autem est utraque: ovem enim lupus occidit, partus.
Buculam : pauperis verò perdidit armentum.
Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens.
Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.

Si resonat nummus, qui in sacculum immittitur,
Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Aurum sanè & argentum pulvis sunt, & ipsi
Lapides in calculosa maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id, quod passurus est.
Lubrici sunt fortunæ gressus.
Non semper desiderio satisfacit calculus.
Vel mille calamitates sunt inter calicem & labra.
Nullum infortunium solum.
Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidi.
Nervi belli argentum est.
Fortunato omne solum patria est.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes sunt vita improborum hominum.
Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Nummus est anima & lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers est.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.

Αἰπεῖς

Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.	Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενία κακόν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.	Grave paupertas malum est, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκι ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.	Orphani sicut venti sæpenumero vagantur non habentes jus esculentum.
Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.	Fortuna cardinem movente benè nobiscum agitur.
565 Λιμός, λοιμὸς καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιγός.	Fama, pestis & bellum populi sunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακις τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.	Gemmas & Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Ἰδία ἑστία πάντων ἄριστον.	Propria domus omnium optima.
Αἶσα χεῖρος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.	Mortem Parca affert, opes rursus ac facultates aufert.
Χρήματα ἀνήρ.	Divitiæ virum faciunt.
570 Εἷμα ἀνήρ.	Vestis virum facit.

Κεφ. ιη. — CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.	Vespera diei terminus est.
Τέρσεται κράστις ὀπώρας μολούσης.	Arescit gramen veniente Autumno.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.	Ætatem non tegunt tempora.
Χιτῶνα, χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.	Tunicam nix lanamque accersit.
575 Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀρεικῆς αἴθει.	Urit mature urtica vera.
Ἔχει ὁ ἔννος μῆνας δύο καὶ δέκα.	Habet annus menses duos & decem.
Μνοῦς ἔτη προδίδωσι.	Lanugo annos prodit.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἐστί, ἔρχεται χεῖμα.	Non semper æstas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἴδει.	Finem ævum ignorat.
580 Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.	Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις καιροῦ ἀναγκάζοντος.	Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.	Exsiccat lilia frigus.
Τὸ εἶθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.	Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.	Feræ instar annus currit.
585 Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτε.	Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄχρις ἂν στίλβῃ ἠώς, θρόνα μειράκιες ὀτρυνόμενοι λέγετε.	Dum aurora fulget moniti adolescentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.	Incurvat genu senectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴονθος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.	Ætatem plerumque indicat lanugo.
590 Τὰ ὠγύγια ἄριστα.	Antiqua sunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.	Grave senectus est hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.	Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.	Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
595 Δείλη τὸ ἡλίκον ἤτριον φαίνει.	Vespera, quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.	Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Ὥρα ὥραν μινύθει.	Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.	Ubi glacies, ibi hyems.

Κιφ. ιθ.

Ὕλη παμμιγής.

Αὐστηρὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.

Βλάπτει ἴλλους ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στιλβόντων.

Οἱ ὑφῶντες ἀγνύθας οὐ λείπουσι.

Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.

Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.

Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πτίλου ψιλότερον.

Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφοῦσθαι, μανικόν.

Ὠχροί, ἰσχνοί, πτυαλίζοντες, ἐν τοῖσιν ἐνύπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.

Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.

Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;

Ἀκμὴν μᾶλλον, ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.

Τόσον διαφέρουσι κοτύλη καὶ ῥαιβοειδές, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.

Κλασμάτων φύλαξ φορμός.

Φλιὰ οἰκίας στέμμα.

Τῷ κολυμβῶντι αἱ χεῖρες εἰσὶ κῶπαι.

Μαγὰς πένθος φυγαδεύει.

Πύθει μαμμερὰ σαθέριον.

Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.

Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.

Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.

Ναρτάλου λάσιον νάρθοπος.

Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.

Οὐ κόκυλις βράβυλα μινύθει.

Ξίφεος δίκην μύδρος ἐστίν.

Ἴβδην ἐν πυθμένι ναὸς μάου.

Ἀγκύλου ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ᾽ ἁλώσῃς.

Τὸ ὅλον ψαυθίου μεῖζον.

Κρίνον σφῦρα μὴ κρανεῖ.

Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.

Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.

Κάμπτει εἰς πότε γνώμην ὁ ἀστάνδης.

Χαλκείῳ πόδας τρίπους τίθησι.

Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήξεις.

Τοῦ ἔδειν ἀθάρην ἀδαήμων παυέσθω.

Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.

Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις κρατεῖται ἱππεύς.

Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.

Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βουνός.

Βορέαν ἅλως οὐ πότε εὐδίαν τίκτησι.

Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.

Ἔλινος ἡνία οὐ δέεται.

Δρέπων κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.

Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.

Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς ὀϊζυρός.

CAP. XIX.

Miscellanea.

Foetum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.

Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.

Ponduscula textrinarum non linquant textores.

Variæ merces in foro quæri solent.

Pessimus humor ex mucore fluit.

Plumbo gravius est, & penna levius.

In febre acuta surdescere, furiosum.

Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.

Non propulsat frigus storea.

Quæ splendori cum tenebris communio est?

Aciem potius, quam curvitatem scalprum amittet.

Tantum est discrimen inter concavitatem & convexitatem, quantum est inter album & nigrum.

Fragmentorum custos sporta est.

Vestibulum domus ornamentum est.

Urinatori manus sunt remi.

Expellit luctum magas.

Putrefacit mamera satherium.

Frigesacit suaviter corpus susurrus.

Coacervatam non patitur grandinē arista.

Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.

Mactra nartalo vase melior est.

Adversatur tenebris lucerna.

Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.

Ferrum ignitum instar gladii est.

Clavum, quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.

Curvo sine hamo pisces non capies.

Totum parte majus est.

Lilium malleus non perficiet.

Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ (sunt.

Non est auster sine pluviis.

Flectit interdum sententiam cursor.

Aheno pedes supponit tripus.

Forfice pilum non resecabis.

Pulmentum edere qui nescit desinat.

Princeps digitorum medius est.

Loco currus, equis utitur eques.

Non est hasta absque cuspide.

Non est collis spadonibus anchora.

Orbis circa lunam præsupponit ventum non serenitatem.

Matris imago filia est.

Habena ramus non ligatur.

Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.

Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.

Obscurum infaustus numerus tegit.

Αἴπτει ἰκμάδι ὁ αἴγειρος.	Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλαφαίρει.	Cor quidem aliquando crepitus, sed non famem decipit.
645 Νίφει γαῖαν ψιάς.	Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	Cauda semper extremum est.
Ἰσχία κύστιν ἔχει.	Imæ parti ventris vesica inest.
Θηρίοις νάπος ἤδη δίδωσι.	Lustra feris saltus præbet.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκή, ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.	E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
650 Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.	Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Σύφαρ ἴφον ψαφαρὸν ποιεῖ.	Anguis exuvium suber aridum reddit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.	Colunt Seres audientes Satyros.
Στολὰς πείρινθος ἀμείνων.	Vestis pellicea crate melior est.
Καμβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.	Mutilatum nasum lavans sapit.
655 Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.	Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	Non admittit rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ αἶρα.	Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Φυρομένου οἴνου φύσις ἔρρει.	Mixti vini natura perit.
Ἀβάρας ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.	Placentas appetunt. & coctas melle simılas, qui in deliciis vivunt.
660 Πρὸς ἠιόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.	Prope littus cadens grandis ramus terram & mare movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.	Spelunca non est tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.	Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπίλος θόλον μιαίνει.	Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐ τωμένου ἀγκῶνος.	Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
665 Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.	Non omnis pharmacopôla crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	Tesseræ præcipitium minantur.
Λιγὺς Λίγυς λυβήλεως σμῆξιν σφάλλει.	Argutus Ligur securis ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.	Saturnus morosorum est genitor.
Τόξου ἄκων τρίζει, ὠρεσκὸς πάτος οὐδέποτε.	Arcûs jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
670 Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λαυκανίαν ὀφείλει.	Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δύσεται.	Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον θίβη μὴ ἔμβαλλε.	Gæsum fiscellæ ne immittas.
Οὐδὲν δηνάριον ἴκριον ὠνήσῃ.	Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.	Nauta qui es, Neptunum placato.
675 Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλης οὐ πωλεῖται.	Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν κάδινος.	Evacuat sors mulctram.
Κόαξ καὶ κοῒ σπάταγγον ἄγουσι.	Coax & coï spatangum agunt.
Ὗ, ὗ, πυθαλέου ῥινὸς αὐδή ἐστι.	Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Οὐδ' ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν οὐδ' ἐγώ.	Neque hic aut ille fecit, neque ego.
680 Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὐὰμ γεγένηται.	E latere Adami Eva facta est.
Ἐρύκει ἐλλέβορος λειχῆνα.	Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾶν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.	Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.	Non emerem ullâ ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.	Dentes homo triginta & duos habet.
685 Δέπας τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Πλούτῳ βάρις.	Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Ἥραν ἰσάλη οὐ κάζει.	Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
Σκάνδιξ χυλόν, οὐ φελλὸς δίδωσι.	Succum dat scandix, non suber.
Ὅπου δαγύς, ἐκεῖ κρύος.	Ubi glacies, ibi frigus.
Λεκάνης καὶ ἀμβίκου χρείαν ταμίας οἶδεν.	Catini & olæ usum promus condus novit.
690 Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.	Ren ferculum periculosum est.
Ἄγχ' αἰγιαλοῦ λέμβος θεέτω.	Prope littus currat lembus.
Μαγείρου σῆμα τομεύς	Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Κρασπεδὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.	Fimbria vestem continet.

Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.	Facto motu arteriæ ſaliunt.
695 Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.	Leniter irrigat aquæ-ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	Decedentem ſplendorem denſa in terris caligo ſequitur.
Ἄμαξα τόρμης στερουμένη ὄλλεται.	Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θίασον τ' οὐκ ὄρει.	Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.	Stertere & dormire ejuſdem animalis opera.
700 Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δὲ ὑγρὸν οὐ δύει ποτέ.	Mergit quidem utrem, verum aquam humidam haud ſubit.
Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	Poculo ſaga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.	Lignum carbo non accendit.

Κεφ. κ.

Θάνατος, Ζωή.

CAP. XX.

Vita, Mors.

Κιρσὸν κνάειν, κινδυνῶδες.	Varicem ſcindere periculoſum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μεροπές εἰσιν ἅπαντες.	Ex argillâ omnes homines facti ſunt.
705 Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.	Ut fœnum, ita & homo areſit.
Κούφη σκιὰ, καὶ ἀτμός ἐστιν ἀνδρῶν βίος.	Vana umbra & vapor eſt hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφακτῶν σφαζομένων.	Omnes morti ſervamur velut armentum boum ſaginatorum mactandorum.
Φοξὸς ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.	Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος καὶ πέμφιξ.	Cinis homo eſt, flos & bulla.
710 Ἁπάντων Χάρων κάλπην βάπτει.	Omnium Charon urnam ſubmergit.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.	In fruticeto mortuum ne ſepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδὸς ἐστι καὶ καπνός.	Vita mortalium cinis eſt & fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.	Sua cuique vita obſcura eſt.
Ζάγκλη μοῖρα ὀξεία πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.	Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
715 Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.	Conſtans nihil in vitâ videtur eſſe.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία τὰ θανάτου βέλη κλάει.	Nulla herba aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα αἰθρεῖ.	Pronus terram ſpectat.
Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.	Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
720 Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.	Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέννου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	Patrui exequias ne omnino aſperneris.
Δυκάβαντας μηνύει φαρκίς.	Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.	Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nil ſunt.
Σμύχει νεκρὸν σμῖλαξ.	Celeriter cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

Solon. Γνῶθι σεαυτόν.
Noſce teipſum.

Chil. Τέλος ὁρᾶν μακροῦ βίου.
Finem videre vitæ longævæ.

Pittac. Καιρὸν γνῶθι.
Occaſionem cognoſce.

Bias. Οἱ πλείους κακοί.
Plures ſunt mali.

Periander. Μελέτη τὸ πᾶν.
Induſtriæ nihil impoſſibile.

Cleob. Ἄριστον μέτρον.
Modus eſt optimus.

Thales. Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Sponde, propè eſt damnum.

TABEL-

TABELLÆ DIALECTORUM.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξυὼ pro συὼ· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus inprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*. ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι, pro ἀφαιρεῦμαι· contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant. {
α { pro η, ut φάμα, pro φήμη, *fama*. pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo*; γα pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε. pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*. πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*. pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves*.
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν. & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα, *musa*; & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, *saliam*.
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα. }

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω, σ pro θ, σεὸς pro θεός· κ pro τ, ut πόκα, ὄκα, pro πότε & ὅτε, *aliquando*; & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur. { ω pro ο, ut κώρος pro κόρος, *puella*. & contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*. αις pro ας, ut καλαὶς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος· atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent, Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

Prothesis.

PRothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut πεπαγῶν, pro παγῶν, à πάζω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὕρημεν, pro εὑρήσαμεν, *inveni*; ἐγένατο, pro ἐγενήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε, ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*. ξεῖνος pro ξένος, *peregrinus*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunum*; βρῖ pro βριαροί, *robusti*.

Paragôge.

Paragôge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω, à ῥέζω, ἔπραθον pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*, κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα. θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*.

Anadiplôsis.

Anadiplôsis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι. ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς. ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Con-

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS

De Resolutione Verborum.

ΓΝωριστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ τῆς ῥηματικῶν πλάσεων χρηστολογία· hoc est, Modus singularis inflexa verba cognoscendi, & illa in sua Themata brevissimè & sine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris personis & modis, docuimus modum compositionis verborum, hic vero docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facile reperitur. Ex supradictis igitur Regulis facile est deprehendere quod illa in suâ flexione, & formatione tripliciter immutentur, nimirum,

In initio (licet hoc non omnibus contingat,) in fine & in medio, idque in omni voce, Activâ, viz. Pass. & Mediâ & in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν· in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, & in altero duabus à parte antea ; & Ἄδω, ᾖδον, ᾖκα, ᾔκειν, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit : hoc est vocales producuntur sicut & ἐγγίζω, ἤγγικα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α ε & ο in præsenti sunt breves, & in præteritis mutantur in longas. *Init.*

In fine verò, quia solent recipere terminos, nec non consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò & secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione ; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis, quæ incipiunt ab una consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, & secunda liquida, habitâ ratione initii, & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾔσμεθον, à verbo ᾄδω, & ἤσμεθον, ἠδόμεθον, a verbo ἥδω· excepto tamen primo & secundo Futuro Passivæ vocis, ut supradiximus. *Fin.*

Præterea accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt dentales, ut ᾄδω, ᾄσω. Πλήθω, πλήσω, ἀνύτω, ἀνύσω, aliquando mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην, λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι & λέλημμαι. in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in Aoristo primo Pass. & in μ proximam suam affinem in Præt. Perfecto Pass. quemadmodum & β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in Aoristo primo Pass. & in μ in Præt. Perfect. Pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea, accidit ut vocales figurativæ, viz. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ sunt α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀπορέω, ἀπορήσω· πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice versâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον· ψάλλω, ἔψηλα· & aliquando subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· & aliquando præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· & aliquando adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· στέλλω, ἔστηλα· & aliquando nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· στρέφω, ἔστροφα. *Medi.*

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz. θ, κ, μ, ν, ς, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere, & καθόλου vocavimus servile, ob ipsius multiplicem & maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale; hoc σ inveni-

tur in Activâ & Mediâ voce. Prætereà in Paſſ. voce tribus (diverſis à prioribus) modis conſideratur. Nam in ſecundâ perſonâ Præter. Perfecti Paſſivæ vocis reperitur σ, quod (ſi placet) vocetur terminale, eò quod ſemper ſit annexum ſuo termino αι, viz. σαι, ut πεπλήρημαι, πεπλήρησαι. Dein datur σ quod ſemper ſubſequitur dentalem aſpiratam θ· nam ſi quis velit inſpicere terminos omnes Paſſ. vocis qui ſolent incipere à θ, vel ab α & ι, quas vocales ſubſequitur: nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτισθον, πεπλήρησθον· vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philothêtum, & reperitur etiam in voce Mediâ. Datur poſtremò σ quod requiritur in primâ perſonâ Præt. Perfecti Paſſivæ vocis, & interdum non (prout in regulis noſtris declaravimus) quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus eluceſcit utilitas & poteſtas τοῦ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenùs (quem ſcio) manifeſtavit.

Hoc prætereà non ignorandum eſt figurativas verborum (viz. Labiales & Palatinas) poſſe etiam dici Implicitas & Explicitas: nam in duplice conſonante ψ tres Labiales implicantur (viz. β, π, φ,) & in Ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ Implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λείψομαι, π eſt Implicita, & per conſequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην, κ eſt Implicita, & eâdem de cauſâ γ & χ. Verum in ἐτυπόμην π, & in ἐλεγόμην γ ſunt Explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activ. vocis, & σ terminale Paſſ. vocis fieri Implicitum quando Labiales & Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι· λέξω, λέλεξαι.

His præmiſſis, ut facilius inveniatur Thema, quæ ſequuntur obſervanda ſunt.

1. Primò rejiciantur à parte ante incrementa ſyllabica ſeu temporalia (ſi adſint) ſi enim nulla ſunt, nulla datur dubitandi cauſa.

2. Secundò rejiciantur à parte poſt termini nec non terminales conſonantes, ut & ς quocunque modo conſideratur.

Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω· ἔτραγον, τρώγω· ἐτράπην, τρέπω· quemadmodum & ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, & ο vertatur in ε, vel addatur υ ubi opus erit, secundum regulas traditas de incrementis verborum. 3.

Observandum est prætereà, quod rejectis terminis à parte post in Pass. voce & in Mediâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei: si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σσ, & per consequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur. 4.

Nota igitur rejecto ς terminali, vel Hotetheto, seu Philothêto, si restat Diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι & verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò α, tunc aliquando ζ, aliquando α est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, viz. η vertitur in α vel ε, & alterutra erit figurativa. Prætereà ω vertitur in ο, quod est figurativa: si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur bene observatis, & omnibus extrinsecè ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum Activæ vocis per ω, Pass. verò seu Mediæ per ομαι, & verbum in μι claudetur per terminum μι Activæ vocis, & Passivum seu Medium per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut facilius intelligantur quæ hactenùs diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum, in legendis authoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερεστάχθην, διηρέξατο, κεκλῶσθαι, διηληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, διεχθερεστάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, παθήνασθαι, ἐπισημηναμένους, ἐπανασταθῆναι, ἐπιτετροπευμένους, ἐπεπυργώμεθα, ἐῤῥαφήσθω, ἀπελασθήσεσθαι, ἀναδεγμῶν, κατειβίω, καταγεὶς, ἀπέδρα, παρέβη, &c.

Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse Aor. 1. Act. vocis, Mod. Infinit. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum ς, quod in ψ erat Implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur sicut & ἐξαλείβω, dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, & per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut & β ob σ extrinsecum Futuri primi (à quo Aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν. Ἐξαλεῖψαι.

Videmus esse Præteritum plusq. Pass. ex duplici incremento syllabico εκε uno duplicato Perfecti, & altero simpliciter repetito Plusq. perfecti, & ex termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis & adjuncto termino communi ω vel ομαι restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω, quod si π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*: nam π sicut & β mutantur in φ ob θ sequens terminale. Ἐκέκαφθε.

Est Aor. 1. Pass. voc. qui cognoscitur ex termino & θ terminali θην, & incremento syllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni Imperfecto & Aor. primo & secundo Modi Indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis thematica, quia in illis juxta regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ο. ἐρητύοντο τὸν λαόν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coërceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia & syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὅν τέκεν αὐτή, pro ὃν ἔτεκεν αὐτή, *quem peperit ipsa*. Θεὰς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*, ῥαψ. ξ. si igitur rejiciatur incrementum ε, & terminus cum consonante terminali θην, addito termino generali ω, restabit στάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenis; imò neque στάγω, στάκω, vel στάζω, quoniam verbum est στάττω, *onero*, & ὑπερστάττω, *satis superque onero*: nam γ & κ figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ vel duo σσ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθην· πλέκω, ἐπλέχθην. Ὑπερεστάχθην.

Dico virtualiter, quoniam ζ & σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ est Implicitum, & per consequens γ, χ.

Constat esse Aor. 1. Med. voc. à termino σαντο, unà cum σ quod erat Implicitum in ξ, ut ἐτύψαντο, quo rejecto & addito termino communi ω, restabit Διηρέξατο.

restabit δινεάκω, quod non invenies in Lexico, neque δινεάγω, δινεάχω, aut δινεάζω, vel δινεάσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterùm nè tum quidem invenies; verso verò in α, reperies esse ἀράσσω, *amputo, abscindo, illido*, & Metaphoricè *impeto*; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινά, *conviciis impetere aliquem:* cujus generis verba in Præteritis pariunt Tyronibus amplam difficultatem. Etenim quindecem verba sunt illis inquirenda, scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω· præterea ἀράγω ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω, & quinque superiora, sc. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte Futuri efficerent in illo ξ juxta regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine διὰ τὸ ἐγγενέστερον poterant habere ξ in Futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, & hoc modo unum verbum in Præteritis immutatum, si Thema ipsum & ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari aliter nisi usu. Beatior sanè est lingua Latina, quia longe naturâ facilior, sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum perf. Pass. Inf. rejiciatur incrementum syllabicum κε, & terminus αι, à parte post cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω· σ verò indicabit esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ, sed non erit nisi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabum, ut & πεπρῆσθαι, à πρήθω, *incendo*.

Διεληλυθότες. Constat esse Participium Præteriti perfect. Mediæ voc. numeri pluralis, generis masculini, à termino ότες, & figurativâ præsentis, quibus rejectis ut à cum ἐπαναλήψει Atticâ priorum literarum Thematis, & verso incremento temporali η in ε, & addito termino ω, restabit διλύθω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ Thema est διελεύθω inusitatum, pro quo διέρχομαι, *prætereo*, & per Metaphoram *differo*, seu *oratione percurro:* in formando hoc Præterito Medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima Præt. Med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut θάλλω, τέθηλα· κλάζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα, & λείπω, λέλοιπα· sed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἐπανάληψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἤλυθα, communiter & ἐλήλυθα, Atticè ἀκούω, ἤκοα, & Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλοιφα, ἀλήλιφα, & similia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. Aor. 1. Pass. unde rejiciendum est θέντα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, & erit μεθαρμόζω, *coapto*, quia trissyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, *perficio*.

Κεκάσθαι. Est Infinitivum Præteriti perf. Pass. voc. cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, & termino unà cum terminali θ, & Hotetheto ς, quibus rejectis & addito termino ω, fit κάω—quod cum non sit, neque erit κάδω, κάθω, κάτω, seu κάσσω, restat esse κάζω, *orno* & *decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. Τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι· *Horum te, senex, divitiisque & filiis aiunt exornatum fuisse.*

Διεχειρισάμην. Aor. 1. Med. rejiciatur ε & terminus σάμην, & quia restat ι, & verbum est polysyllabum, ideò ζ est figurativa, sc. διαχειρίζω, *tractare*, ut ἐπορισάμην, à πορίζομαι seu πορίζω, *comparo*.

Πεπυκασμένα. Est Particip. Perf. & Plusq. perfect. Pass. quare recipiendum est incrementum syllabicum πε, & in fine μένα, unà cum ς Hototheto, quod est indicium ejus figurativam esse dentalem, vel ζ vel σσ, & est quidem ζ, viz. πυκάζω, *denso* seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est Particip. perfect. Med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, & in fine terminus participialis ότες, & quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit improprius diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, & addito termino generali ω verbum erit σαίρω, *scopis purgo*, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, sc. immutabilium, felicius & citiùs reperiuntur quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἔπηρσε. Vocabulum in Homero & juxta meas Regulas video esse Aor. 1. Act. voc. ob ς Explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum quo rejecto

rejecto unà cum ει, & addito ω, restabit πίεϱω, quo quæsito & haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπὶ, quâ rejectâ, restabit ἤϱω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur esse temporale incrementum. Quod si vertam in ι, erit ἴϱω, quod tamen non est, quia est ἄϱω, apto, cujus Futurum facit communiter ἀϱῶ, & Æolicè ἀϱσω, & ex hoc ἦϱσεν, & cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆϱσεν, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ.

Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Est Aorist. 1. Infin. Med. ideoque ασθαι rejecto, & versâ η impropriâ diphthongo in in αι propriam, & termino Pass. voc. adjecto, erit παθαίνομαι, *vehementer afficior*. Παθήνασθαι.

Cognoscitur esse Particip. Aor. 1. Med. per terminum αμένη, in quo σ Potentiale subintelligitur, quare rejecto termino αμένη, & versâ impropriâ diphthongo η in αι, addito generali termino ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio*; seu *significo*. Ἐπισημηναμένη.

Cognoscitur esse Aor. 1. Pass. Infin. per terminum θῆναι, quo rejecto σ Hotothetum indicabit esse verbum tertiæ vel quartæ, vel saltem sextæ ordinis, & ultimum erit; nam illo termino cum σ rejecto, & addito communi termino Pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversus aliquem concutior*, à σείω. Ἐπανασεισθῆναι.

Hæc vox est Particip. Præt. perfect. Pass. à qua, rejecto μένες, & duplicato τε à parte ante, & addito termino Act. ω, vel Pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, administro, in tutela habeo*. Hujusce generis verba rectè, nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam ευ. Ἐπιτετροπευμένες.

Est Plusquam perfect. Pass. unde rejecto in initio incremento ἐπε, & in fine μεθα, restat πύργω· deinde ω in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio*, seu *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris*. Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proinde solent mutare figurativam ο Præsentis in ω in ipso Futuro, ut videre est in Regulis nostris de Futuro Activæ vocis. Ἐπεπυργώμεθα.

Constat esse in Perfecto Pass. Mod. Imperat. tertiâ personâ, quare rejiciendum est ε, unà cum ρ, & in fine σθω, cum σ Philothêto, & verso η in α, & addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam & ῥοφέω rectè dicitur, *sorbeo & exhaurio*. Id genus verba facile etiam deprehenduntur, nam η figurativa longa est indicium quod figurativa primitiva erat α vel ε: neque σ vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima persona Præter. perf. Pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideò vocatur σ Philothêtum. Ἐρρωφήσθω.

Est Futur. 1. Pass. Infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, fit ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo*: in hoc verbo debuerat esse σ Hotethetum, ut γελασθήσεσθαι à γελάω, πετασθήσεσθαι à πετάω, secundum Regulam; sed ἐλάω, *pello*, facit ἤλαμαι, & ἤλασμαι. Ἀπελαθήσεσθαι.

Est Aor. 2. Act. ων Participii termino rejecto, versoque α in ε, unà cum termino ω, fit ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro*. Ἀναδραμών.

Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, *vivo*. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, Aor. 2. ἔγνων, ἔγνως· sic & βίωμι, Aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c. Κατεβίω.

Aor. 2. Pass. à quo rejecto εις termino participiali, & addito communi termino ω, fit κατάγω, *confringo*, inusitatum, pro quo κατάγνυμι. Καταγείς.

Aor. 2. Act. cujus incremento rejecto, & figurativâ α versâ in η, & cum termino verborum in μι, fit ἀποδρημι, *aufugere*. Hoc esset ἀπέδρη juxta Regulam, quia Aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum, quæ excipiuntur. Ἀπέδρα.

Aor. 2. Act. verbi in μι, qui cognoscitur à figurativa η, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι, fit παραβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior*. Παρέβη.

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, & ut constet omnibus unam esse verborum barytonorum conjugationem, & alteram verborum in μι tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis & resolvendis verbis respicienda est: illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis addantur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperfect.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. 2.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. 2.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	θήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	in 3. prior. decl. ut in præſ. in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	αι	ται	μεθον	θον	θεν	μεθα	θε	νται, μένοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plúſq.perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	ο	το	μεθον	θεν	θην	μεθα	θε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
Pa. poſt F.	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativus.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præſens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. 2.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		οῦ	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ο	θο		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Terminationes Verborum contractorum in έω.

Indicativus.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præſens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperfect.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativus. Verb. in έω.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præſens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Optativus. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	εῖν	ών, ουσα, όν
εἴην	είης	είη		είητον	ειήτην	είημεν	είητε	είησαν	ῆναι	εἰς, εισα, έν
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	έσθαι	όμενος, η, ον
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν	ῶν, οῦσα, οῦν
ησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ήσεσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οιντο	εῖσθαι	ούμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
θησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θείην	θείης	θείη		θείητον	θειήτην	θείημεν	θείητε	θείησαν	θῆναι	θείς, θεῖσα, θέν
αίμην	αιο	αιτο	αίμεθον	αισθον	αίσθην	αίμεθα	αισθε	αιντο	ασθαι	άμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ώς, υῖα, ός
μένος εἴην	εἴης	εἴη	ω	εἴητον	εἰήτην	οι εἴημεν	εἴητε	εἴησαν	σθαι	μένος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ώς, υῖα, ός

Plusquam perfectum ut Perfectum.

οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οισθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Subjunct. S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
θῶ	θῇς	θῇ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
μένος ὦ	ᾖς	ᾖ	ω	ἦτον	ἦτον	οι, ὦμεν	ἦτε	ὦσι
ω	ῃς	ῃς		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis, sequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti & Imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur,

Optativus. Verb. in έω

S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3	P. 1.	2.	3.		Infinitivus.
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖ τε	οῖεν		εῖν
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο		εῖσθαι
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο		εῖσθαι

Perfectum Passivum.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο		πεποιῆσθαι πεποιημένος part.

Subjunct. S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3		Participium.
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι		ῶν, οῦσα, οῦν,
ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται		ούμενος, η, ον

Media eadem cum Passiva. Perfect. pass. πεποιῶμαι, formatur ut Præsens.

Terminationes Verborum contractorum in άω.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A P M	ῶ ῶμαι ῶμαι	ᾷς ᾷ ᾷ	ᾷ ᾶται ᾶται	 ώμεθον ώμεθον	ᾶτον ᾶσθον ᾶσθον	ᾶτον ᾶσθον ᾶσθον	ῶμεν μεθα ώμεθα	ᾶτε ᾶσθε ᾶσθε	ῶσι ῶνται ῶνται
Imperfect.	A P M	ων ώμην ώμην	ας ῶ ῶ	α ᾶτο ᾶτο	 ώμεθον ώμεθον	ᾶτον ᾶσθον ᾶσθον	άτην άσθην άσθην	ῶμεν ώμεθα ώμεθα	ᾶτε ᾶσθε ᾶσθε	ων ῶντο ῶντο

Imperativus. S. D. P.

Verb. in άω.		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A P M		α ῶ ῶ	άτω άσθω άσθω		ᾶτον ᾶσθον ᾶσθον	άτων άσθων άσθων		ᾶτε ᾶσθε ᾶσθε	άτωσαν άσθωσαν άσθωσαν

Terminationes Verborum in όω.

Indicativus		S 1.	2.	3.	D 1.	2.	3.	P 1.	2.	3.
Præsens.	A P M	ῶ ῦμαι ῦμαι	οῖς οῖ οῖ	οῖ ῦται ῦται	 ύμεθον ύμεθον	ῦτον ῦσθον ῦσθον	ῦτον ῦσθον ῦσθον	ῦμεν ύμεθα ύμεθα	ῦτε ῦσθε ῦσθε	ῦσι ῦνται ῦνται
Imperfect.		ουν ούμην ούμην	ους ῦ ῦ	ου ῦτο ῦτο	 ύμεθον ύμεθον	ῦτον ῦσθον ῦσθον	ύτην ύσθην ύσθην	ῦμεν ύμεθα ύμεθα	ῦτε ῦσθε ῦσθε	ουν ῦντο ῦντο

Imperativus. S. D. P.

Verb. in όω.		1.	2.	3.	1.	2.	3	1.	2.	3.
Præsens,	A P M		ου ῦ ῦ	ούτω ούσθω ούσθω		ῦτον ῦσθον ῦσθον	ούτων ούσθων ούσθων		ῦτε ῦσθε ῦσθε	ούτωσαν ούσθωσαν ούσθωσαν

Terminationes Verborum in μι, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

Indicativus.			S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præs.	A P.M	τίθ. ἵς. δίδ. δείκν η, η, ω, υ ε, α, ο, υ	μι μαι	ς σαι	σι ται	ε α ο υ μεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, ῦ, ῦ | σι νται
Imperf.	A P. M	ἐτίθ. ἵς. ἐδίδ. ἐδείκν η, η, ω, υ ε, α, ο, υ	ν μην	ς σο	1, 2, 3, 4 η, η, α, υ το	ε α ο υ μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο
Indef. 2.	A M	ἔθ. ἔςη. ἔδ. η, η, ω- ε, α, ο-	ν μην	ς σο	1. 2. 3 η, η, ω το	 μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο

Imperativus. S. D. P.

			2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præs.	A P.M		τίθ. ἵς. δίδ. δείκν ετι, α, ο, υ, -θι ε, α, ο, υ, -σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν
Indef. 2.	A M		θ ςη δ ὲς, ῆ, ὸ θι έ, ά, ό, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν

Optativus. S. D. P.
Verb. in άω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		Infinitivus.
ῷμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν		ᾶν
ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο		ᾶσθαι
ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο		ᾶσθαι

Perfectum pass. Optat.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῇσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο		βεβοῆσθαι βεβοημένος

Subjunct. S. D. P.
Verb. in άω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		Particip.
ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι		ῶν, ῶσα, ων
ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται		ώμενος, η, ον
Media ut Passiva. Perf. pass. βεβοῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται										

Optativus S. D. P.
Verb. in όω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		Infinitivus.
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν		οῦν
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο		οῦσθαι
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οίσθε	οῖντο		οῦσθαι

Perfectum Passiv.

ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο		κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος

Subjunct. S. D. P
Verb. in όω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		Particip.
ῶ	οῖς	οῖ		ῶτον	ῶτον	ῶμεν	ῶτε	ῶσι		ῶν, οῦσα, οῦν
ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται		ούμενος, η, ον
Media ut Passiva. perf. Pass. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, σθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται										

Optativus Verborum in μι.

	1. 2. 3.	S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.		Infinitivus
A P.M	τιθ ἱ διδ εί, αί, οί εί, αί, οί	ην μην	ης ο	η το	 μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	εῖ, αῖ, οῖ, εν ντο		ε, α, ο, υ, -ναι ε, α, ο, υ σθαι
	Præteritum perfect. Passiv.											
P.	τιθ ἱ διδ εί, αί, οί	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο		
A M	θ ἡ δ εί, αί, οί εί, αί, οί	ην μην	ς ο	η το	 μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	ησαν, εν ντο		εῖ, ῆ, ῶ-ναι έ, ή, ό, σθαι

Subjunctivus. S. D. P.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.	
A P.M	τιθ ἱ διδ ῶ ῶμαι	1. 2. 3. ῇς, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῶ, ται	ώμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν άμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς, εῖσα, έν ὰς, ᾶσα, άν οὺς, οῦσα, όν	έμενος άμενος όμενος
A M	θ ἡ δ ῶ ῶμαι	1. 1. 3 ῇ, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῶ ται	ώμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς, ὰς οὺς	μενος άμενος όμενος

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS ALTER
De Articulis.

ARticulus duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quod Nominibus, Participiis, & interdum Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè ὑποτακτικὸν, quod Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.* Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Quando sermo est de re quâpiam certâ, de qua viz. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet articulo; sin minùs, respuit;* ut Isoc. ad Nococl. Ὅλως γὰρ εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola penè sufficeret, ut de usu Articuli minime dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt. Regula 1.

Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficit. Demosth. pro Corona; Σκοπεῖτε δὲ τί χρὴ τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, καὶ τὸ τὸν μετὰ πάσης προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνους adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo. Reg. 2.

Quod si Adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno sc. pro adjectivo, pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem: Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκείας ἤλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom: Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἰς τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσεν, &c.

Quod si Adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demosth. pro Coron. Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ ποιήσαιτο· ubi τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; & potissimum si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Corona: Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων· ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur designando molestiam & stupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigunt articulum. Arist. ad Nicom: Ἀρετὴ ἐστὶν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν· & in Topicis, Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ & συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις & λόγος, ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimum apud Oratores, sed non prædicatis: ut Demosth. pro Corona, Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus; at nomini συκοφαντίας, non item, veluti prædicato. Reg. 3.

Genitivus possessivus Nominis vel Participii, imò & nomen ipsum à Reg. 4.

quo possessivum regitur, gaudent articulis: ut Demosth. pro Corona: Ἡ μὲ ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τῶν τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum Participio ἐπαινουμένων & συκοφαντούντων, præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediate gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τῶν, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείαις, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdum verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, & potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. & Demosth. pro Corona, Οὐ δὲ γ' ἐπιθυμίαν ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

Reg. 5. *Nomen quod ante se vel post se habet Pronomen* ἐκεῖνος, η, ο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *semper exigit articulum*. Demosth. pro Corona: Δῆλον γὰρ ὅτι

Ante se καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c. Idem Λέγε δή μοι αὐτὸ τοῦτο τὸ ψήφισμα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ' οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει καθεστήκασι.

Post se. Idem pro Aristoph. Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσί, ὦ ἄνδρες δικασταί.

Reg. 6. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis* μὲν, *quæ præponi*, & δὲ *quæ subsequi solet*. Hic modus loquendi perelegans quidem est & usitatissimus. Isocr. ad Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) & οἱ δὲ (sc. Tragici.)

Reg. 7. *Nomina propria seu Cognomina, si solitariè ponuntur, rarò adsciscunt articulum*. Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος, δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετ' Εὐνόμου καὶ Λυσίου.
Interdum tamen illo gaudent. Demosth. adversus Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur; sæpius accidit, ut ultimum solummodò sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem; Ἀνέβη μὲν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γιγνομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi; Τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης, ὁ Λαμπτρεύς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεύς,) *sed necesse sit ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliqua præpositione, vel adverbialiter, tunc articulo maximè gaudet*. Demosth. adversus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεωστίνην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ὁ καὶ μικρόν τι πρός.

Reg. 8. *Nomina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum*. Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè, exprimitur; ut, Halicar. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. *Lysias Cephali filius*, &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Corona: Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου. h. e. *filius Atrometi*, &c.

Reg. 9. *Pronomen demonstrativum* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus universalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *superadditur, ante istum terminum vendicat articulum, idque venustè admodum*, &c. in Nicom: Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus ità apertè collusionem suam prodidit*.

Reg. 10. *Terminus Universalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *nominibus præpositus, articulum post se requirit*: ut Demosth. pro Corona; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι δικαίως, οὐτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδαμῶς εἰρημένα. Lysias contra Theom, Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρριφέναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demosth.

Demosth. pro Coron. Ὁ γὰρ τότε ἐνςὰς πόλεμος ἀνδρὶ τῷ καλλὼ δόξαν ἐνεῖκεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐανχτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter & nomen universale aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *in re certâ ante se exigit articulum*; ut Plato de legibus. Reg. 11.
Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὴ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ᾽ οἷς μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de pace; Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lysias ad Delationem. Καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τινὸς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας;

Quod si Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο *notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo destituitur*: ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχει ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὐτῷ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν καὶ ταῦτ᾽ ἐγγυᾶσθαι. h. e. Nullâ etenim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeò spondere. Et inferiùs Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐστὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς τῆς σῆς μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ᾽ ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτῳ, μηδ᾽ ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ᾽ εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut quî æquum est sorore tuâ ne hodiè quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo desertâ, neque per istum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?

Genitivus partitivus semper gaudet articulo. Isoc. Orat. Panathen: Ἔτι Reg. 12.
δὲ τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἶς εἶναι, μηδὲ τῶν καταμελημένων, ἀλλ᾽ ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων καὶ μνησθεῖεν ἄν, καὶ διαλεχθεῖεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Lysias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν.

Nulla Pronomina ante se requirunt articulum. Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ Reg. 13.
γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferius, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίζεσθαι, &c.

Pronomen verò αὐτός, αὐτή, αὐτό *quando sonat idem, eadem idem tunc necessario ante se postulat articulum*, Ut Demost. pro Coron: Ἐστὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ᾽ ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quod eadem cum populo eligat, & eosdem quos & patria amet & odio habeat.

Quando præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia Reg. 14.
οὕτω vel οὕτως, imò & nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ᾽ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκώς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi Ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c.

Πολλοί, πολλαί, πολλά, *si numerum designant ἀπροσδιόριστον*, i. e. *indeter-* Reg. 15.
minatum, nullatenus exigunt articulum. Isoc. de pace. Καὶ ταῦτα δρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον καὶ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν. h. e. quæ dum facerent, cum ipsi tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferius, Εἰς ὡς πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ᾽ ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. h. e. ad quos multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c. Lysias contra Frumentarios; Πολλοί μὲν προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες. h. e. Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti. Demosth. in Aphobum; τούτων τοίνυν ὄντων μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ᾽ οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων. h. e. Cùm autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.

Quod si πολλοὶ sonat πλῆθος. h. e. *Vulgus, vel populus, tunc necessario* desiderat

desiderat articulum. Ut Isoc. ad Demon. Εὐλαβȣ̃ τὰς διαβολὰς, [illegible] ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοȣ̃σι, περὶ δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν. h. e. Cave criminationes etiamsi falsas, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ & opinione judicat. Demosth. adversus Timocrat. Τίς ȣ̃ν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία, καὶ βέβαια τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur sola est custodia, & justa, & firma legum? Vos Populus. Idem περὶ Συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τȣ̃το λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc verò vulgus hoc dicunt, quod Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ *si sese habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum.* Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτȣ̃ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τȣ̃ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit. Demosth. pro Formione, Τὰ μὲν ȣ̃ν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν. h. e. verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas esse & calumnias putate.

Verum πολὺς, πολλὴ, πολὺ quando ponuntur ἀπροσδιορίστως respuunt prorsus articulum, ut Lysias adversus Pandeon: Ὃς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον ȣ̓κ ἐπαύετο. h. e. hic enim cum me jamdudum negotium facessere non destiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τȣ̀ς αὐτȣ̀ς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίȣς εἶναι. h. e. Vos in maximis magistratibus eosdem finitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.

Reg. 16. Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *Cùm obtinent locum subjecti gaudent articulo.* Isoc. de Pace, Εὑρήσετε γὰρ τȣ̀ς πλείστȣς τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείȣς ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

Reg. 17. Μὰ Adverbium jurandi nomini subsequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τȣ̀ς θεȣ̀ς ἐγὼ μὲν ȣ̓κ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τȣ̃τ' ἀκριβέστερον, ἢ τȣ̃τον τὸν τρόπον. Ego Medius fidius, &c.

Quod si conjungatur cum nomine Δία *respuit prorsus,* Ut Demost. ibid. Οὐ μὰ Δία ȣ̓χ ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νὴ. Idem pro Formione; Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, καὶ τȣ̃τον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τȣ̀ς θεȣ̀ς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur, ut Demosth. de ordinan. Repub. καὶ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες, &c.

Reg. 18. *Nomina Appellativa,* seu *adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, necessario articulo insigniri debent.* Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς & Arist. ὁ φιλόσοφος, quià sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi primas tenet.

Reg. 19. *Sæpe articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum,* ut οἱ ἐν πόλεσιν, h. e. Cives, Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adolescentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti, Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid simile. Demosth. in Philipp. Καὶ γάρ τοι διεστηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, h. e. cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τȣ̀ς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικὸν, τȣ̀ς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν.

Pari modo. Οἱ ἔπειτα, posteri, τὸ ἔπειτα, posteritas, οἱ πρόσθεν, prisci, οἱ πόῤῥω dissiti, οἱ περὶ τὸν Βασιλέα, qui stant à parte Regis. Οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

Reg. 20. *Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur.* Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκȣ́ων συνοῖδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βȣ́λεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ȣ̓ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βȣ́λεσθαι pro neglectu, & τῷ μὴ συνιέναι pro inscitiâ sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, Τὸ φρονεῖν, Prudentia, &c.

Reg. 21. *Nomina* κλητικὰ *respuunt prorsus articulum:* ut Dem. pro Coronâ; Πρῶτον μὲν ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

Reg. 22. *Articulus neutrius generis vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter vel artificialiter positis, solet præponi.* Arist. de interp. οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης ȣ̓δέν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulo inferiùs, Τὸ δὲ ȣ̓κ ἄνθρωπος, ubi notandum est hujuscemodi articulum vocari ἄρθρον ἔντεχνον, quoniam ex consulto

con[illegible]ponitur, illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm est Græcis, quo explicant suas mentes ἐμφαντορικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. Enucleatè & claré : ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν, h. e. Si enim certo hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit despicere, quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν, Pro coron. idem : μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adversarium adhibeatis in consilium, de modo quo me audire vos oporteat.

Observandum est Poëtas & potissimum Hom. raro uti articulis præpositivis, ut Ιλ. ῥαψ. θ. εἴσομαι αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebrò iis utitur,

Ἢν γὰρ τὰ βέλτιστ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtas sæpè usurpari articulis præpositivis loco pronominum ut Hom. Ιλ. ῥαψ. β. οἱ μὲν ἐπήρυσαν, τοὶ δ' ἡγέεσθον μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Demosth. in Orat. Olynth. 3. ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονε ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et Idem pro Coronâ Ἄλλως τε κἂν τῶν ἐχθρῶν τῳ τοῦτο συμβαίνῃ· pro τινί.

F I N I S.
